

పదబంధ పారిజాతము

పదబంధ పారిజాతము

[సుడికారముల బృహన్నిఘంటువు]

ప్రథమ సంపుటము

సంపాదకవర్గం :

నార్ల వెంకటేశ్వరరావు

విద్వాన్ విశ్వం

తిమ్మావజ్ఞుల కోదండరామయ్య

ప్రచురణ :

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ

తిలక్ రోడ్డు, హైదరాబాదు.

ప్రథమముద్రణ
ఆగస్టు, 1959.

ACCNO
5467

ప్రతిభా
పత్రిక

ఫ్రీడమ్ ప్రెస్
134, తిరువల్లియూర్ హైవే
మద్రాసు - 21.

వెల : పది రూపాయలు.

పీఠిక

పరస్పరభావవినిమయం ప్రధానలక్ష్యంగా ఏర్పడిన భాష నానాటికీ పదునుచేరుతూ వస్తుంది. అవసర మేర్పడిన టైల్లా, ఆసక్తి పెంపొందిన టైల్లా, మానవవిజ్ఞానం వికసించిన టైల్లా, మనసూ మేధా నేవళం తేలిన టైల్లా భాషలో మార్పులూ, చేర్పులూ, కూర్పులూ అనంతంగా పరిల్లడం అనూచానంగా వస్తున్నది.

తన మనోభావాల నన్నింటినీ తోడివారికి చెప్పకొన గలచేవ తన భాషకు సంతరించుకొనడంలో ప్రతి మనీషీ, ప్రతి కాలంలోనూ ప్రయత్నపూర్వకంగానో, అప్రయత్నంగానో ఎంతో కొంత కృషి చేస్తూనే వుంటాడు. తత్ఫలితంగా ఒకనాటికంటే మరొకనాడు భాషలో కొత్తమాటలూ, కొత్త మాటలతేటలూ, మాటలు కొత్తవి కానప్పుడు వానికే కొంగ్రొత్త భావచ్ఛాయలూ ఏర్పడుతూ వస్తున్నవి.

సామాన్యంగా విడివిడిగా పొడి మాటలుగా ఉన్నవే, అపూర్వసమ్మేళనంతో - ఆ మాటలకు విడివిడిగా వేనికీ లేని ఏదో ఒక అపూర్వభావవ్యక్తీకరణకు మూలము లై - విశిష్ట పదబంధాలుగా భాషలో నిలిచిపోతున్నవి.

వానినే పదబంధము లనీ, నుడికారము లనీ, పలుకు బడు లనీ, జాతీయము లనీ పేర్కొంటూ ఉంటాము. ఇవే కవితాలతాంకుర ప్రథమాలవాలా లనీ విజ్ఞులు భావిస్తారు.

మాటకు 'కళ్ళలో కారం పోసుకొను' అన్న పలుకు బడి తీసుకుందాం. ఇందులో మూడు పదాలున్నవి: కళ్ళు, కారము పోసుకొనుటా. కాని ఈ మూడు మాటల చేరిక వాని విడివిడి అర్థాలకు వేనికీ చెందని అసూయాగ్రస్తతను వెలనాడుతున్నది.

'కాస్త పచ్చగా కనిపిస్తే సరి అది కళ్ళలో కారం పోసుకుంటుంది.'

వీ రి క

పరస్పరభావవినిమయం ప్రధానలక్ష్యంగా ఏర్పడిన భాష నానాటికీ పదునుదేరుతూ వస్తుంది. అవసర మేర్పడిన టైల్లా, ఆసక్తి పెంపొందిన టైల్లా, మానవవిజ్ఞానం వికసించిన టైల్లా, మనసూ మేధా నేవళం తేలిన టైల్లా భాషలో మార్పులూ, చేర్పులూ, కూర్పులూ అనంతంగా పరిలడం అనూచానంగా వస్తున్నది.

తన మనోభావాల నన్నింటినీ తోడివారికి చెప్పుకొనగలచేవ తన భాషకు సంతరించుకొనడంలో ప్రతి మనిషీ, ప్రతి కాలంలోనూ ప్రయత్నపూర్వకంగానో, అప్రయత్నంగానో ఎంతో కొంత కృషి చేస్తూనే వుంటాడు. తత్ఫలితంగా ఒకనాటికంటే మరొకనాడు భాషలో కొత్తమాటలూ, కొత్త మాటలతేటలూ, మాటలు కొత్తవి కానప్పుడు వానికే కొంగ్రొత్త భావచ్ఛాయలూ ఏర్పడుతూ వస్తున్నవి.

సామాన్యంగా విడివిడిగా పోడి మాటలుగా ఉన్నవే, అపూర్వసమ్మేళనంతో - ఆ మాటలకు విడివిడిగా వేనికీ లేని ఏదో ఒక అపూర్వభావవ్యక్తీకరణకు మూలము లై - విశిష్ట పదబంధాలుగా భాషలో నిలిచిపోతున్నవి:

వానినే పదబంధము లనీ, నుడికారము లనీ, పలుకు బడు లనీ, జాతీయము లనీ పేర్కొంటూ ఉంటాము. ఇవే కవితాలతాంకుర ప్రథమాలవాలా లనీ విజ్ఞులు భావిస్తారు.

మాటకు 'కళ్ళలో కారం పోసుకొను' అన్న పలుకు బడి తీసుకుందాం. ఇందులో మూడు పదాలున్నవి: కళ్ళు, కారము. పోసుకొనుటా. కాని ఈ మూడు మాటల చేరిక వాని విడివిడి అర్థాలకు వేనికీ చెందని అసూయాగ్రస్తతను వెలనాడుతున్నది.

‘కాస్త పచ్చగా కనిపిస్తే సరి అది కళ్ళలో కారం పోసుకుంటుంది.’

పై వాక్యం ఎక్కడో ఏ మహావిద్వాంసుడో, మహా కవో ఉపయోగించే అపూర్వభాషావిశేషం కాదు. మీరూ, మేమూ ప్రతి పల్లెపట్టునూ, ప్రతి రచ్చపట్టునూ ఏనాడు పడితే ఆనాడు వినే అవకాశ మున్నదే - వింటున్నదే - ఆ మాట.

అంటే, తనలోని ఏదో ఒక విశిష్టమూ ఉజ్వలమూ తీవ్రమూ అయిన భావాన్ని వినిపించుటకూ, ఎదుటివారి మనసున సూటిగా అంతగానూ నాటునట్లు చేయుటకూ ప్రయత్నించుటలో ఇలాంటి విలక్షణపదబంధాలను ప్రతి తెనుగు తల్లి, తండ్రి, పిల్లలూ సృష్టిస్తూనే వున్నారు. తత్ఫలితంగానే అనేకం భాషలో ప్రవేశిస్తున్నవి.

పై వాక్యాన్ని అలాగే మఱొకభాషలో ఏ పదానికి ఆ పదాని కున్న అర్థమూ, వాక్యంలో కారకం అవీ చూచి, వ్యాకరణయుక్తంగా అర్థం చెప్పి, అలాగే అనువదిస్తే ఆ నిర్దిష్ట మైనభావం ఛిస్తే రాదు.

అందుకనే అది నుడికారము, తెనుగునుడులలోని ఒకానొక విశిష్టపదబంధవైచిత్రీ అనుకుంటాము.

ఇది తెనుగులోనే కాదు. ప్రతిభాషలోనూ వున్నదే. మన కిక్కడ ప్రసక్తం తెనుగు గనుక తెనుగుసంగతే అనుకుంటున్నాము.

‘ఒళ్ళంతా జెఱ్ఱులు ప్రాకిన ట్లున్న’ దన్నప్పుడు మనకు తోచే భావస్ఫూర్తి కవి గ్రహించే తా నా మాటల వేటకు దిగి మఱిత వాటంగా చెప్పడం ఆరంభించినాడు. అందుకే ఇవి కవితాలతాంకురానికి ఆలవాలము లనుట.

ఇలాంటి నుడికారాలు అనేకవిధాలుగా వున్నవి.

కొన్ని మనిషి అవయవాలపై ఏర్పడినవి. నెత్తిన నోరు పెట్టుకొని చెప్పడం మొదలు, కాలికి బలపం కట్టుకొని తిరిగడం దాకా ప్రతి అవయవంపై నా ఎన్నో కొన్ని నుడికారాలు ఏర్పడినవి.

అలాగే మనం నిత్యం చూస్తున్న పశుపత్యైదుల నుండి కొన్ని ఏర్పడినవి. గోడమీది పిల్లి, దీపంముందు బల్లి మొదలు, కోతికి కొబ్బరికాయ చిక్కినట్లూ, కుక్కలు కాట్లాడుకున్నట్లూ మొదలు, కాలు ద్రవ్వడం, గర్జించడం మొదలు, దున్నమీద వాన కురిసినట్లు వఱకూ అనేకం ఇలా వచ్చినవి.

తాము గమనిస్తున్న పరిసర ప్రకృతి ప్రభావ పరిజ్ఞానం నుంచీ ఎన్నో వచ్చినవి. ఇసుక వేస్తే రాలనంత జనం మొదలు సూదిమొన మోపడానికి వీలు లేకుండా వఱకూ, వర్షం వెలిసినట్లుగా సద్దు మణగడం మొదలు కుండపోతగా కురవడందాకా ఇవి ఉన్నవి.

అటచేతి రేకలు కనిపిస్తున్న వనుటతో వేకువ నతను ముచ్చటగా చెప్తాడు. కాదాతి మాదారి ప్రొద్దని చీకటిని సూచిస్తాడు. ఎంత గొప్పకవి మనిషి!

ఇలా ఏర్పడిన నుడికారాలు కాక, కేవలం ఊది చెప్పుటకూ, నొక్కి వక్కాణించుటకూ కొన్ని జంటపదాలను తను సృష్టించుకున్నాడు. ఒకప్పు డామాటను కాస్త అందంగా అనడంవఱకే అయినా సరే అనువదించుకున్నాడు.

నగా నట్రా, పురుగూ పుట్రా, సుళువూ ఒళువూ : ఇలా ఎన్నెన్నో వెలసినవి. పరువు అన్నా, ప్రతిష్ఠ అన్నా ఒకటే. అయితే నేం? పరువు ప్రతిష్ఠ ఉన్న కుటుంబం అనుటలో ఒక విలక్షణపదబంధం ఏర్పడినది.

ఇలాంటివి కాక శబ్దపల్ల వక్రియ లెన్నో విశిష్ట విలక్షణస్ఫూర్తితో నుడికారాలలో చేరినవి.

చన్నిచ్చుట చన్ను నిచ్చుట కాదు; కొండ చేయుట కొండను చేయుట కాదు; పీట పెట్టుట పీటను పెట్టుట కాదు. సరే. నోరు చేయుట నోరును చేయుట అని తెనుగు వాడనుకోగలడా?

అట్లే కయ్యము పొడుచుట, అప్పు పొడుచుట, ఆన పొడుచుట మొదలగువానిలోని పొడుచుట ఆ విశిష్టపద

సంయంతితో స్ఫురింపజేసే ఆర్థం కలది వానితో చేరినప్పుడే అవుతుంది.

మిన్న దన్నుటలో, తల దన్నుటలో, జిగి తన్నుటలో తన్నుట మన మూమూలు తన్నుట కాదు. చెట్లు పట్టు, తిప్పలు నట్టు, కొండలు పట్టు వగైరాలు అవొక విశిష్ట భావద్యోతకాలు.

అట్లే అవసర మిచ్చుట, పూజ యిచ్చుట, చెఱ యిచ్చుట, అనుజ్ఞ యిచ్చుట, మొల యిచ్చుట, దళ మిచ్చుట ఇత్యాదులు. ఎన్నిరకాల రీతులనో అపూర్వపద విశిష్టసాన్నిహిత్యంతో యీ యిచ్చు అర్థ మిస్తున్నది.

చెఱపట్టుట చెఱను పట్టుట కాదు కదా! కొమ్ములు సూపుట కొమ్ములను చూపుట కాదు కదా.

ఇలా అనేకంగా వున్నవి.

మఱి కేవలం ధ్వన్యనుకరణా లై వచ్చినవి చాలానే కలవు. కొఱకొఱ లాడు, మెఱమెఱ లాడు, పటపట పండ్లు కొఱుకు, చిటపట వాన కురియు ఇలాంటివి.

అర్థవైలక్షణ్యం లేకున్నా ఒకే రూపంలో ఉండే కను ముక్కుతీరు, అరిషడ్వర్గాల వంటివి కొన్ని.

ఇవన్నిటినీ చేర్చి నుడికారాల నిఘంటువును వేఱుగా తయారు చేయవలె నన్న సంకల్పం కేవలం గ్రంథస్థమైన వానిని ఒకచో చేర్చుటకే కాక, అసలు గ్రంథస్థం కానివీ, నిఘంటువుల కెక్కనివీ వందలూ వేలూ ఉండి పోగా వానిని చేర్చుటకూ అయి ఉన్నది.

అంగ్లాది ఇతరభాషలలో కోశనిర్మాతలు ఆ యా ప్రధానపదాల క్రిందనే, ఆ పదం కొలికిపూసగా ఏర్పడిన నుడికారాల నన్నిటినీ విశేషార్థవివరణలతోపాటు ఇస్తూ వస్తారు.

మన కోశాలలో సూర్యారాయాంధ్ర నిఘంటువు (జన్యపదాలు), వావిళ్ళ నిఘంటువు కొన్నిటినీ ఇవ్వవలె నని ప్రయత్నించినా ఆ పని సమగ్రం కాలేదు. అసలు కేవలం

వాడుకలో ఉన్నవి ఎక్కువగా వారి ఉద్దేశం కాదు. మఱి శబ్ద పల్లవక్రియలను ఆ పదబంధంలోనుండి తప్పించి ముందు పదానికి అర్థం మార్చి వ్రాసి యిచ్చుటతో నుడికారపు వడుపే తెలియరాకుండా పోయినది.

చన్నిచ్చుట అన్నది అలా ఒకటిగా కాక, చన్ను అనుమాటకు స్తన్యము అన్న అర్థం కూడా ఉన్నదని వ్రాసి, ఆ ప్రయోగ మిచ్చే ప్రయోజనం తక్కువ. చన్నుకు స్తన్యమన్నది చన్నిచ్చుటలో తప్ప వ్యస్తంగా ఎన్నడూ రాదు. అలాంటప్పుడు ఆ మాటకు ఆ అర్థమూ ఉన్నదనుట ఎలా? విభిన్నపదాల కలయికతో అవలా విశిష్టార్థాలలో ఏర్పడిన మాటలు.

ఈ విషయం శ్రీ దీపాల పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు 'సాహిత్యసమీక్ష' లో విపులంగా చర్చించినారు.

అట్లని ఏవీ కోశాలలో చేర లేదని కాదు. బ్రౌణ్యం మొదలు, వావిళ్ళదాకా ఎన్నో చేరినవి. కొన్ని ఏపదం క్రిందనో ప్రయోగాలలో ముక్కు మొగం తెలియకుండా కూర్చున్నవి. కొన్ని విడివిడిపోయి వేరు కాపురాలు పెట్టినవి.

మఱి అలా కాక నుడికారాలను వేరుగా, అకారాదిగా సంగ్రహణం చేయడానికి తొట్టతొలిసారి ప్రయత్నించినవారు శ్రీ నాశం కృష్ణారావుగారు. 'తెలుగు జాతీయములు' అను పేర వా రొకగ్రంథం రెండు సంపుటాలలో ప్రచురించారు.

అందులో కేవలం రెండువేల చిల్లర పదబంధాలు మాత్రమే చేరినవి. అయినా వారి కృషి ప్రప్రథమం, ప్రముఖం.

ఇలా అటూ చెటూ చెదరి ఉన్నవే కాక మొత్తం వాడుకలో ఉన్నవీ, వాడుకలోనూ గ్రంథాలలోనూ కూడా ఉన్నవీ, గ్రంథాలలో మాత్రమే మిగిలి వాడుకలో మాయమయినవీ అన్నీ - పైవర్గా లన్నింటికీ చెందినవానిని ఒక చోట చేర్చవలె నని ఆంధ్రసాహిత్యఅకాడమీ మహా సంకల్పం చేసి, మాకు పని అప్పగించినది.

ఇదొక మహాసముద్రమథనంవంటివని. మనవాఙ్మయం అనంతం. అందులో అచ్చయినవీ, అచ్చు కానివీ, అపపాఠాలతో అచ్చయినవీ, అసమగ్రంగా వెలువడినవీ, అంతు తెలియనివీ, అంతు పట్టనివీ ఎన్నో గ్రంథాలున్నవి.

ఇక కోశాదులలో సంగ్రహితమైనవానిని ఈ దృష్టితో వేటు చేసి సరిచూచుకుంటున్నప్పుడు అర్థాలు సరికొత్తగా చూచుకొని నిర్ణయించుకొనవలసిన అవసరమూ ఏర్పడినది. కొన్ని వాడుకలో ఏ మూలో ఒకమూల సునిర్దిష్టమూ సుస్పష్టమూ అయిన అర్థంలో ఉండగా, ఆ వాడుక వినక చెప్పిన సుదూరాఠాలూ అవీ సరిచేసుకొనకా తప్ప లేదు. పైగా పాఠాలను కొన్నిచోట్ల సరిదిద్దుకొంటే తప్ప కుదరని పట్టులూ చాలానే కనిపించినవి.

ఇలా ఈపని సువిస్తృతమై పోయినది. అందువల్ల కొంత పరిశ్రమ ఎక్కువైనా తప్ప దని సరికొత్తగా ప్రధాన గ్రంథసంచయం న్నంతటినీ నన్నయనుండి నేటి కవులలో తెనుగు నుడికారపు సాంపులు నింపుకున్న పలువురు రచయితల గ్రంథాలదాకా చూడవలసి వచ్చినది.

అట్లని ప్రతిగ్రంథం చూడడం సాధ్యమా? ప్రాచీన గ్రంథసంచయంవఱకూ, దాదాపు ఏ యుగంలోనైనా సరే ప్రధానగ్రంథాల నన్నిటినీ పరిశీలించడం జరిగినా, నేటి వానిమాట అలా చెప్ప వీలు లేదు కదా!

మఱి వాడుకలో మాత్రమే ఉన్నవాని సంగతి ఏమని చెప్పగలం? అవెన్నో ఎటు పడితే అటు సాగరాగాధాలలో కలిసిపోయిన మంచి మత్యాలలా చిప్పల పొత్తిట దాగి ఉన్నవే! అవెట్లా ఎన్నని పైకి తేగలం?

అయినా సాహసించినాము. విన్నన్ని, విన్నవా రుపయోగించగా విన్నన్ని, విని వ్రాసినవారు వ్రాయగా చూచినన్ని - ఇలా చాలవఱకు సేకరించినాము.

తొలుత ఏదో యింతే కదా అనుకున్న కృషి తలకు నింపిన బరు వై నది. అయినా పూనికతో పాఠాలమొదలు,

ఆర్థాలమొదలు, వాని ప్రయోగాల మొదలు, వాని వాడకం మొదలు అన్నిటినీ పరిశీలించి ఒకకొలికికి తేగలగినాము.

ప్రతి పదబంధానికీ ఆర్థం, వివరణం, ప్రయోగం దాదాపు ఇచ్చినాము. ప్రయోగంతోపాటు నేడూ వాడుకలో ఉన్నప్పుడు మేమే ఆ నుడికారం ఉపయోగించేతీరును తెల్పుతూ ఆర్థం స్ఫురింపజేసే వాక్యాన్ని చేర్చినాము. కేవలం గ్రంథస్థమే అయినప్పుడు ప్రయోగమే ఇచ్చినాము. కేవలం వాడుకలోనే మేము వినిన దైనప్పుడు వాడుకలోని వాక్య మొకటి మాత్రమే ఇచ్చి వున్నాము. జంటపదాలను ధ్వన్యనుకరణాలను సూచించాము.

మఱొక - మనభాషలో మాత్రమే ఉన్న - ఇబ్బంది చెప్పక తప్పదు. ఆంగ్లంలో మఱి ఏ పదబంధంలో నైనా ఆ మాట మాటగానే ఉండి పోతుంది. మన కలా కాదు. కన్ను - కంటిలో రూపం మారుతుంది కదా. అట్లే కన్ను బహు వచనంలో కన్నులు, కనులు, కండ్లు, కళ్ళు ఇలా నాలుగు రూపాలలోనూ వినవస్తుంది. మఱి అన్నిటా అవేలా ఇవ్వడం? చాలవఱకు ప్రధానంగా అన్ని రూపాలలో కానవచ్చేవి కొన్ని యిచ్చినా, మిగతవి ఒక రూపంలో ఆ అక్షరంక్రింద కానరాక పోతే మఱొక అక్షరం క్రిందరూపంలో ఉంటుంది. అన్నీ అన్నిరూపాలలో ఇస్తే అనవసర గ్రంథవిస్తరణం అవుతుం దనీ ఒకభయం.

ఇక ఎన్నడూ రగడగానే ఉండి ముగబడని బండి తొలూ రేఫలూ ఉండనే ఉన్నవి. ఇదొక పెద్ద సమస్య. అయినా నేటి వాడుకలోనూ, చాలవఱకు వ్రాతలోనూ పాటింపనిది. అందుకని రెండిటా కొన్ని యిచ్చాము. కొన్ని ఏదో ఒకటి క్రింద ఇచ్చాము. యథార్థానికి మేము ఈ ప్రత్యేకపదబంధంలోని రేఫం — శకటరేఫమా? సాధు రేఫమా? అని సిద్ధాంతరాధాంతాలకు దిగ లేదు. దిగితే మా కాలం దానికే సరిపోయేది. అది ప్రస్తుతనిఘంటువునకు ప్రయోజనకారి కాదు.

అలాంటిదే మన అరసున్న పరుసదనం. ఇందులో మేము ప్రధానపదబంధసూచికలో గాని, మా వివరణంలో గాని, మా వాక్యాలలో గాని అరసున్నలు అసలు ఉపయోగించ లేదు. ప్రయోగాలలో మటుకు ఉన్న వున్నట్లు ఉంచాము.

నిజమే! ఆర్థం విభేదింపజేసే అరసున్నలూ వున్నవి. అయినా అవి ప్రయోగాలలో ఎలాగూ ఉన్నవి. వాడుకలోనే డెలాగూ అంతరించినవి. అందుకని ఈ పద్ధతిని మే మనుసరించాము.

వివరణలో సాధ్యమయినంత ఆ పదబంధ మెలా ఏర్పడిందీ మాకు తెలిసిందాకా వ్రాశాము. బొత్తిగా తెలియని కొన్నిటికీ ఆ మాట ఒప్పుకునే ఆర్థం చెప్పాము. ఇంకా తేలనివీ, ఆలోచించవలసి ఉన్నవీ అలా అని తెలివిడి చేశాము.

వివరణలో కేవలం ఇంతదాకా వచ్చిన కోశాలలోని అర్థాలను అలా పరిగ్రహించక కొత్తగా చెప్పినవీ చాలానే ఉన్నవి. వానికి తగిన ఉపపత్తి ప్రతిచోటా చెప్పడం సాధ్యం కాక పోయి ఉండవచ్చును. వీ లున్నచోట వ్రాశాము. మా మట్టుకు మాకు తగినంత ఉపపత్తు లున్నప్పుడే ఇలా విభిన్నార్థం వ్రాశాము.

ఇవన్నిటినీ ఇక్కడ వివరించడం అసాధ్యం. అవొక గ్రంథం అవుతుంది. అ దిక్కడ అవసరమూ కాదు.

ఆ! అన్నట్లు వివరణాదు లన్నీ వ్యావహారికంలోనే ఉన్నవి. అందుకు ఉపపత్తు లీనాడు చెప్పవలెనా?

శక్తివంచన లేకుండా ఒక సంవత్సరానికి పైగా మేము చేసిన కృషి ఈనాడు మీ ముందున్నది. అయితే, ఒక్కటి మాత్రం జ్ఞాపకం చేయక తప్పదు. భాషామహాసముద్రం గడవ నీదినా మని చెప్పడం ఎవ్వరి తరం?

అందులో నుడికారాలవంటివి వాడుకలోనే ఎన్ని ఉన్నవో లెక్కపెట్టి చక్కబెట్టినా మనడం చుక్కలను లెక్కించినా మనుట వంటిదే. అయినా చుక్కల లెక్క అంచనా వేస్తూనే ఉన్నాడు. అలాగే మేమూ $\frac{1}{2}$.

ఇది సర్వసమగ్రమూ, స్వయంసంపూర్ణమూ అని చెప్పడం లేదు. అలా ఒక్క విడతలో బయట పడవేసే వీలున్న పని కా దిది.

ఇది చూచినవారు తా మిందులో చేర లేదని తోచిన వానిని దయతో తెలియజేస్తే వినముల మై స్వీకరిస్తాము.

ఇదొకరి పని కాదు. భాషాసేవ పరమావధిగా మేం చేయగలిగినది చేశాము. ఇలాగే ఇంకా మేము వెలికి తీసుకొని రాగలవానినీ, తర్వాత తెలిస్తే వానినీ, మిగత పై వారు తెలిపేవానినీ అన్నిటినీ ద్వితీయ ముద్రణంలో చేరుస్తాము.

అలా ఒకటి రెండు ముద్రణ లై తే కాని, ఒక రక మైన సమగ్రత రాదు.—అప్పటి కైనా వస్తే మాట !

ఏమైనా మా యీ కృషిని ఆంధ్రవిద్వత్లోకమూ, సహృదయజగత్తూ, జిజ్ఞాసువులూ తప్పక సానుభూతితో అర్థం చేసుకొనగల రనీ, అంచనా వేసుకొనగల రనీ, అభినం దించగల రనీ ఆశిస్తున్నాము.

ఈ మహాప్రయత్నంలో ఎందఁలో మాకు తోడ్పడినారు.

ప్రాచీనాధునిక గ్రంథసంచయంలోనుండి కొన్ని కావ్యాదులను చదివి వానిలో ఉన్నవానిని వేఱుగా ఎత్తి వ్రాసి యిచ్చుటలో మాకు తోడ్పడిన మిత్రులు వీరు : శ్రీగన్నవరపు సుబ్బరామయ్య; శ్రీబులుసు వెంకటరమణయ్య; శ్రీ రావూరి దొరస్వామి శర్మ; శ్రీ తిరుమల రామచంద్ర; శ్రీ జాస్తి జగన్నాథం; శ్రీ యామిజాల పద్మనాభస్వామి.

అట్లే నుడికారాలు, సామెతలు వగైరాల సేకరణలో ప్రభుత్వనియమితులై కృషి చేసిన శ్రీ సంపత్ రాఘవా చార్యులు తాము వ్రాసి ఉంచినవానిని మాకు పంపారు.

వా రందఱికీ కృతజ్ఞులము.

మే మిందులో ఉదహరించిన గ్రంథాలే కాక ఇంకెన్నో పరిశీలించాము. ఏదో ఒకదానినుండి ప్రయోగ మిస్తే సరిపోవును గనుక, చదివినవానిలో ఎక్కువపాలు

పదులూ ఇరవైలుగా ఉన్న గ్రంథాలన్నిటా ఇవి పునఃపునరావృత్తములు గనుక ఇలా ఆగుట తప్ప లేదు.

అచ్చులో మే మనుసరించిన పద్ధతి యిది: ప్రధాన మైన నుడికారం పెద్ద అక్షరాలలో ఇచ్చి, అంతకంటె చిన్న దానిలో మా వివరణం యిచ్చాము. ప్రయోగం - అది గ్రంథంలోని దైతే ఆ ఆశ్వాసపద్యాది సంఖ్యనో, పుట సంఖ్యనో ఇచ్చి - చిన్న అక్షరాలలో ఇచ్చాము. మా వాడుకలోని వాక్యమూ అంతే.

ఇది సులువుగా చూచుకొనుటకు వీ లవుతుం దని మా ఆశ. అక్షరక్రమం అందఱివలెనే అనుసరించాము.

ఈ అచ్చు విషయంలో ఎంతో ఓపిక చూపి, ఎన్ని మార్చినా, చేర్చినా ఒక్క మాట అనక మాతో సహకరించిన 'ఫ్రీడమ్ ప్రెస్' వారిని అభినందించి తీరాలి.

ఎంత కన్నులో కన్ను పెట్టి చూచినా ఏమూలో అచ్చుతప్పి, రెండుమార్లొకపదం పడుటో, వాడుకమాట క్రింద 'వా.' జారిపోవుటో, అక్షరక్రమంలో ఏ నాలుగో అక్షరమో క్రమం తప్పటో - ఇలాంటి చిన్న పొరపాట్లు జరిగినా జరిగి ఉండవచ్చు.

ఏమైనా ఈ మా కృషిని మన్నించి, అభిమానించి, ఏమైనా సలహా లిస్తే తప్పక స్వీకరించగలము.

నుడికారాల నిట్లా పెద్దయెత్తున నిఘంటురూపంలో సంగ్రహించుటలో మే మెంతవఱకు చరితార్థుల మైనామో అందుకు సహృదయులే ప్రమాణం. ఏ కొంతవఱకు మే మిందులో కృతకృత్యుల మైనా మా కృషి ధన్య మనే భావిస్తాము.

—సంపాదకవర్గం.

ఈ నిఘంటునిర్మాణంలో మాకు విశేషంగా తోడ్పడిన

గ్రంథములలో కొన్ని—కాలక్రమంగా.

ఆంధ్రమహాభారతము.

కుమారసంభవము.

బసవపురాణము.

పండితారాధ్యచరిత్రము.

భాస్కరరామాయణము.

రంగనాథరామాయణము.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

దశకుమారచరిత్ర.

మార్కండేయపురాణము.

హరివంశము.

నృసింహపురాణము.

ఉత్తరహరివంశము.

కేయూరబాహుచరిత్ర.

కాశీఖండము.

భీమఖండము.

హరవిలాసము.

శృంగారనైషధము.

పలనాటివీరచరిత్ర.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

క్రీడాభిరామము.

భాగవతము.

ద్విపదభాగవతము.

శృంగారశాకుంతలము.

జైమినిభారతము.

మనుచరిత్రము

ఆముక్తమాల్యద

పారిజాతాపహరణము.

కాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

పాండురంగమాహాత్మ్యము.

రామాభ్యుదయము.

శ్రీరాధామాధవము.

వసుచరిత్ర.

సుగ్రీవవిజయము.

నిరంకుశోపాఖ్యానము.

ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము.

కళాపూర్ణోదయము.

తాళ్లపాకసంకీర్తనలు.

గౌరనహరిశ్చంద్రద్విపద.

నవనాథచరిత్రము.

దుక్కాంగదచరిత్ర.

విజయవిలాసము.

సారంగధరచరిత్రము.

క్షేత్రయ్యపదములు.

రాజగోపాలవిలాసము.

హేమాద్భనాయకాస్వయం
వరము.

కట్టావరదరాజురామా
యణము.

రాధికాసాంత్యనము.

ఉత్తరరామాయణము.

శతకసంపుటములు.

కన్యాశుల్కము.

సాక్షిసంపుటములు.

తిరుపతి వెంకటకవుల గ్రంథ
ములు.

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి
గ్రంథములు.

కవిరాజ త్రిపురనేని రామస్వామి
చౌదరిగారి గ్రంథములు.

ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్యగారి
గ్రంథములు.

నార్లవారి గ్రంథములు,
పెన్నేటిపాట.

విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి
గ్రంథములు.

సురవరం ప్రతాపరెడ్డిగ
గ్రంథములు.

సాహిత్యసమీక్ష.

బ్రౌను నిఘంటువు.

శబ్దరత్నాకరము.

సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువు.

వావిళ్ల నిఘంటువు.

తెలుగు జాతీయములు...

ఇత్యాదులు.

ఇవి, మిగతవి ప్రక్క జాబితాలో వివరంగా చేరి వున్నవి.

ఉదాహృత గ్రంథ సంకేత సూచిక

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవి నామము
అచ్చ. } అచ్చ. రామా } అనిరు } అని }	అచ్చతెనుగు రామా యణము	కూచిమంచి తిమ్మకవి
అ. మ. క } అష్టమ. క } అలుగు అహల్యా	అనిరుద్ధచరిత్రము అష్టమహిషీకల్యాణము అలుగురాజు అహల్యాసంక్రందనము	కనుపర్తి అబ్బయామాత్యుడు తాళ్లపాక చిన్నన్న ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య సముఖము వెంకటకృష్ణప్ప నాయకుడు
ఆం. నా ఆం. భా } ఆంధ్ర. భా } ఆం. వా ఆనంద ఆము ఆశ్విన. మా	ఆంధ్రనామసంగ్రహము ఆంధ్రభాషార్ణవము ఆంధ్రవాచస్పత్యము ఆనందరంగరాట్టండము ఆముక్తమాల్యద ఆశ్వినమాహాత్మ్యము (తె. జా.)	వైడిపాటి లక్ష్మణకవి నుదురుపాటి వెంకన కొట్ర శ్యామలకామశాస్త్రి కస్తూరి రంగకవి శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు
ఇందు ఉ. రా } ఉత్తర. రామా } ఉద్భ ఉషా ఉ. హరి ఎడ్వ. నాట.	ఇందుమతీపరిణయము ఉత్తరరామాయణము ఉద్భటారాధ్యచరిత్రము ఉషాపరిణయము ఉత్తరహరివంశము ఎడ్వర్డు నాటకము (తె. జా.)	కుమారభూర్జటి కంకంటి పాపరాజకవి తెనాలి రామలింగకవి పసుపులేటి రంగాజమ్మ నాచన సోమన
ఒంటి. శత కకు. (కకుత్స్థ) కన్యా. శు	ఒంటిమిట్ట రఘువీర శతకము కకుత్స్థవిజయము కన్యాశుల్కము	రాయకవి తిప్పయ్య మట్ల ఆనంతభూపాలుడు గురజాడ అప్పారాయకవి

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
కటి. శత.	కటివేల్పు శతకము	
కలు. శ.	కలువాయి శతకము	
కవిక	కవికర్ణసాయనము	సంకుసాల నృసింహకవి
కవిచక్రార	(తె. జా.)	
కవిజ	కవిజనాశ్రయము	రేచన
కవిజన	కవిజనరంజనము	అడిదము నూరకవి
కవిమాయ	(తె. జా.)	
కవిరా	కవిరాజమనోరంజనము	కనుప రి అబ్బయామాత్యుడు
కవిస	కవిసర్ప గారుడము	బసవన
కళా	కళాపూర్ణోదయము	పింగళి నూరన
కా. మా. (కాళ)	కాళమాస్తీమాహాత్మ్యము	ధూర్జటికవి
కామేశ్వరి. శత	కామేశ్వరిశతకము	
కావ్యా	కావ్యాలంకారమాదామణి	విన్నకోట పెద్దన
కాశీ	కాశీఖండము	శ్రీనాథుడు
కాశీయా	కాశీయాత్రాచరిత్ర	ఏనుగుల వీరాస్వామయ్య
కాళ. శత	కాళమాస్తీశ్వర శతకము	ధూర్జటికవి
కాళింది	కాళిందికన్యాపరిణయము	అహోబలపతి
కుక్కు	కుక్కులేశ్వరశతకము	కూచిమంచి తిమ్మకవి
కుచే	కుచేలోపాఖ్యానము	గట్టుప్రభువు
కుమా.		
కు. సం. }	కుమారసంభవము	నన్నిచోడకవి
కు.		
కుమార. శత	కుమారశతకము	పక్కి వెంకటనరసయ్య
కుమారీ. శత	కుమారీశతకము	
కువల	కువలయాశ్వచరిత్రము	సవరము చిననారాయణకవి
కృష్ణ	కృష్ణరాయవిజయము	కుమారధూర్జటి
కృష్ణక	కృష్ణకర్ణామృతము	వెలగపూడి వెంగన
కృష్ణ. శకుం	శకుంతలాపరిణయము	కృష్ణకవి
కృష్ణా	కృష్ణాభ్యుదయము	గొంతేటి నూరన
కేయూ }	కేయూరబాహుచరిత్రము	మంచన కవి
కేయూర }		
కొత్త	కొత్తగడ్డ	నార్ల వెంకటేశ్వరరావు
క్రీడా	క్రీడాభిరామము	వినుకొండ వల్లభరాయడు

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
క్షేత్రయ్య	క్షేత్రయ్యపదములు	క్షేత్రయ్య
క్షేత్రలక్ష్మి	క్షేత్రలక్ష్మి	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
గంధ	గంధవహము	మంచెర్ల వాసుదేవకవి
గీర	గీరతము	తిరుపతి వెంకటకవులు
గుంటూ	గుంటూరుసీమ	తిరుపతి వెంకటకవులు
గువ్వలచెన్న	గువ్వలచెన్నశతకము	పట్టాభిరామకవి
గౌ. హరి } గౌర. హరి }	హరిశ్చంద్ర ద్విపద	గౌరన
చంద్ర	చంద్రభానుచరిత్రము	తరిగొప్పల మల్లన
చంద్ర. వి. (చంద్ర రేఖ)	చంద్రరేఖావిలాపము	మాచిమంచి జగ్గకవి
చంద్రా	చంద్రాంగదచరిత్రము	పెడిమట్టి వెంకటపతి
చంద్రి	చంద్రికాపరిణయము	మరభి మాధవభూపాలుడు
చంపూ	చంపూరామాయణము	ఋగ్వేదము వేంకటచఱపతి
చమ	చమత్కరమంజరి	సింహాద్రి వెంకటాచార్యులు
చింత	చింతామణి నాటకము (తె. జా.)	
చిత్ర. భా.	చిత్రభారతము	చరిగొండ ధర్మన్న
చెన్న	చెన్న బసవపురాణము	ఆత్మకూరి పాపకవి
జగ	జగన్నాటకము	నార్ల వెంకటేశ్వరరావు
జాహ్నువీ	జాహ్నువీమాహాత్మ్యము	ఏనుగు లక్ష్మణకవి
జైమి	జైమినిభారతము	పిల్లలమట్టి పినపీరభద్రకవి
జ్ఞానప్రసూనాంబికా	జ్ఞానప్రసూనాంబికా శతకము	
తపతీ	తపతీసంవరణోపాఖ్యా నము	అద్దంకి గంగాధరకవి
తారా	తారాశశాంకవిజయము	శేషము వెంకటపతి
తాళ్ల. సం.	తాళ్లపాక సంకీర్తనలు	తాళ్లపాకము కవులు
తిరుపతి. ప్రభా. నాట	ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్న నాటకము	తిరుపతి వెంకటకవులు
తె. జా	తెలుగు జాతీయములు	నాశము కృష్ణారావు
తెలుగునాడు	తెలుగునాడు	దాసరి లక్ష్మణకవి
త్యాగరాజు	త్యాగరాజకీర్తనలు	త్యాగయ్య

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
త్రివేణి	త్రివేణి	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
త్రిశంకుస్వర్గం	(తె. జా.)	
దశ (దశకు)	దశకుమారచరిత్ర	కేతన
దశా	దశావతారచరిత్ర	ధరణిదేవుల రామయమంత్రి
దాశ. శత.	దాశరథి శతకము	కంచెర్ల గోపన్న
దేవీ	దేవీభాగవతము	తిరుపతి వెంకటకవులు
ద్వా	ద్వాత్రింశత్సాలభంజికలు	కొఱివి గోపరాజు
ద్వాద	ద్వాదశరాజచరిత్రము	
ద్వి	ద్విపద భాగవతము-దశమ	మడికి సింగన
ద్విప. భాగ }	స్కంధము	
ద్విప. భల్లా.	ద్విపద భల్లాణచరిత్రము	చక్రపురి రాఘవాచార్యులు
ద్వి. నల	ద్విపద నలచరిత్ర	కూచిమంచి తిమ్మకవి
ద్వి. పారంగ	ద్విపద పారంగధరచరిత్ర	
ధర్మజ	ధర్మజరాజనూయము	
	(తె. జా.)	
నందక	నందకసామ్రాజ్యము	
	(తె. జా.)	
నమశ్శి	నమశ్శివాయ శతకము	మూర్తికవి
నరస	నరసభూపాలీయము	చక్రపురి రాఘవాచార్యులు
నలచ	నలచరిత్ర	గౌరన
నవ	నవనాథచరిత్రము	తిరుపతి వెంకటకవులు
నానా	నానారాజసందర్శనము	నాల్ల వెంకటేశ్వరరావు
నా. మా	నాల్లవారి మాట	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
నాయకు	నాయకురాలు	నారాయణకవి
నారా. పంచ	పంచతంత్రము	అజ్ఞాడ ఆదిభట్ట నారాయణ
నారా. రుక్మి	రుక్మిణీకల్యాణము	దాసు
నారా. శత	నారాయణశతకము	బమ్మెర పోతన
నిరం }	నిరంకుశోపాఖ్యానము	కందుకూరి రుద్రకవి
నిరంకు }		
నిర్వ	నిర్వచనోత్తరరామా	తిక్కన
నిర్వ. ఉత్త }	యణము	
నిర్వ. రామా }		
సీతీసీస	సీతీసీసపద్యశతకము	తాళ్లపాక పెదతిరుమలయ్య

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
నీలా	నీలానుందరీపరిణయము	కూచిమంచి తిమ్మకవి
నృసిం	నృసింహపురాణము	ఎఱ్ఱన
నైషధము	నైషధము	శ్రీనాథుడు
పంచ. వేంక	పంచతంత్రము	వేంకటనాథుడు
పండిత	పండితరాయ విజయము	తిరుపతి వెంకటకవులు
పండితా	పండితారాధ్యచరిత్రము	పాలకునికి సోమనాథుడు
పతివ్రతా	పతివ్రతామాహాత్మ్యము (తె. జా.)	
పద్మ	పద్మపురాణము	మడికి సింగన
పద్య. బసవ	పద్య బసవపురాణము	పిడుపర్తి సోమనాథుడు
పరమ	పరమయోగివిలాసము	తాళ్లపాక చిన్నన్న
పల. (పల్నాటి)	పలనాటి వీరచరిత్ర	శ్రీనాథుడు
పాంచా	పాంచాలీపరిణయము	కాకమాని మూర్తికవి
పాండ. జన	పాండవజనననాటకము	తిరుపతి వెంకటకవులు
పాండ. ప్రవా	పాండవప్రవాసనాటకము (తె. జా.)	,,
పాండవాశ్వ	పాండవాశ్వమేధ నాటకము	,,
పాండ. విజ }	పాండవవిజయ నాటకము	,,
పాం. విజ }		
పాండవో	పాండవోద్యోగ నాటకము	,,
పాండు	పాండురంగమాహాత్మ్యము	తెనాలి రామకృష్ణకవి
పాణి	పాణిగృహీత	తిరుపతి వెంకటకవులు
పారి	పారిజాతాపహరణము	ముక్కతిమ్మన
పార్వ	పార్వతీపరిణయము	రాయ రఘునాథభూపాలుడు
పె. పా. (పెన్నే)	పెన్నేటిపాట	విద్యాక విశ్వం
ప్రబంధ	ప్రబంధరాజవేంకటేశ్వర విజయవిలాసము	గణపవరపు వెంకటకవి
ప్రబోధ	ప్రబోధచంద్రోదయము	నందిమల్లయ, ఘంటసింగయ
ప్రభా	ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము	పింగళి నూగన
ప్రభా. నాట	ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్న నాటకము	తిరుపతి వెంకటకవులు
ప్రభు (ప్రభులిం)	ప్రభులింగలీల	పిడుపర్తి సోమనాథుడు

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
బసవ	బసవపురాణము	పాలకుఁజికి సోమనాథుండు
బహులా (బహు)	బహులాశ్వాచరిత్రము	దామెల్ల వెంగళభూపాలుండు
బాణాల, కాళ	కాళహస్తి మాహాత్మ్యము	బాణాల శరభకవి
బాల	బాలరామాయణము	తిరుపతి వెంకటకవులు
బాలనీతి	బాలనీతిశతకము	
బిల్వా	బిల్వాణీయము	చిత్రకవి సింగన
బుద్ధ	బుద్ధచరిత్రము	తిరుపతి వెంకటకవులు
బొబ్బిలి	బొబ్బిలియుద్ధనాటకము	,,
భద్రగిరి	భద్రగిరి శతకము (తె. జా.)	
భద్రావత్య	భద్రావత్యభ్యుదయము (తె. జా.)	
భర్తృ. సు	భర్తృహరి సుభాషితములు	ఏనుగు లక్ష్మణకవి
భల్లాణ	భల్లాణచరిత్రము	చితారు గంగాధరకవి
భాగ	భాగవతము	పోతనాదులు
భాను	భానుమతీపరిణయము	రెంటూరి గంగరాజు
భార	భారతము	కవిత్రయము
భా. రా } భాస్క. రా } భాస్క. శత	భాస్కరరామాయణము	భాస్కరాదులు
భీమ	భీమఖండము	మారద వెంకయ్య
భోజ	భోజరాజీయము	శ్రీనాథుడు
భోజసుతా	భోజసుతాపరిణయము	అనంతామాత్యుడు
మగువ	మగువ మాంచాల	కోటేశ్వరుడు
మదన. శత	మదనగోపాల శతకము	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
మను	మనుచరిత్రము	వంకాయలపాటి వెంకటకవి
మన్నారు	మన్నారుదాసవిలాస నాటకము	అల్లసాని పెద్దన
మల్లభూ (మల్ల)	మల్లభూపాలీయము	పసుపులేటి రంగాజమ్మ
మల్హా	శృంగార మల్హాణ చరిత్ర	ఎలకూచి బాలసరస్వతి
మహా. ప్ర.	మహాప్రస్థానం	ఎడపాటి ఎఱ్ఱన
మాటా	మాటా మంత్రీ	శ్రీ. శ్రీ
మానినీ	మానినీశతకము	నాల్ల వెంకటేశ్వరరావు
మార్క	మార్కండేయపురాణము	మారన
ముకుంద	ముకుందవిలాసము	కాణాడ పెద్దన

సంకేతము

గ్రంథనామము

కవినామము

ముద్రా

మృచ్చ

మృ. వి

మైరా

మొల్ల. రామా }
మొల్ల

యయాతి

యామున

రంగ. రా

రంగా

రఘు. రా.

రసిక

రాజగో

రాజ. చ. (రాజశే)

రాజవా

రాధా

రాధి

రాధికా }

రామకథా

రామచం

రామరామ శత.

రామలిం

రామా

రామాభ్యు }

రా. వి

రుక్మాం

రుక్మి

రుద్రమ

లక్ష

లక్ష్మీ. వి

వర. రా

వరా

వరాహా }

ముద్రారాక్షసము

మృచ్చకటిక

మృత్యుంజయవిలాసము

మైరావణచరిత్రము

మొల్ల రామాయణము

యయాతిచరిత్ర

యామునవిజయము

(తె. జా.)

రంగనాథరామాయణము

రంగారాయచరిత్రము

రఘునాథరామాయణము

రసికజనమనోభిరామము

రాజగోపాలవిలాసము

రాజశేఖరచరిత్రము

రాజవాహనవిజయము

రాధామాధవసంవాదము

రాధికాసాంత్యము

(తె. జా)

రామచంద్రవిజయము

రామరామ శతకము

రామలింగేశ్వరశతకము

రామాభ్యుదయము

రాజవాహనవిజయము

రుక్మాంగదచరిత్ర

రుక్మిణీపరిణయము

రుద్రమదేవి

లక్షణసారసంగ్రహము

(తె. జా)

రామాయణము

వరాహపురాణము

తిరుపతి వెంకటకవులు

”

గోగులపాటి కూర్మనాథకవి

ఆతుకూరి మొల్ల

పొన్నిగంటి తెలగనార్యుడు

గోన బుద్ధారెడ్డి

దిట్టకవి నారాయణకవి

తంజావూరు రఘునాథ నాయ

కుడు

కూచిమంచి తిమ్మకవి

చెంగల్వ కాళయకవి

మాదయగారి మల్లన

కాకమాని మూర్తికవి

వెలిదిండ్ర వెంకటపతి

ముద్దుపళ్ళని

చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహకవి

అయ్యలరాజు రామభద్రుడు

కాకమాని మూర్తికవి

ప్రౌఢకవి మల్లన

సత్యవోలు భగవత్కవి

ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య

చిత్రకవి పెద్దన

కట్ట వరదరాజు

నందిమల్లయ, ఘంటసంగయ

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
వసు	వసుచరిత్రము	రామరాజభూషణుడు
వాల్మీ	వాల్మీకిచరిత్ర	రఘునాథనాయకుడు
వాసి	వాసిష్ఠరామాయణము	మడికి సింగన
విక్ర	విక్రమార్కుచరిత్రము	జక్కన
విక్రమ	(తె. జా)	
విజ }	విజయవిలాసము	చేమకూర వెంకటకవి
విజయ }		
విజ్ఞా (విజ్ఞానే)	విజ్ఞానేశ్వరీయము	కేతన
వి. పు. (విష్ణు. పు)	విష్ణుపురాణము	వెన్నెలకంటి నూరన
విప్ర	విప్రనారాయణ చరిత్ర	చదలువాడ మల్లయ
విశ్వనాథ. శత	విశ్వనాథశతకము	
విష్ణు. నా	విష్ణుమాయానాటకము	చింతలపూడి ఎల్లన
వీర	వీరభద్రవిజయము	పోతన
వీరనారాయణ శత.	వీరనారాయణ శతకము	
వెంకటే	వెంకటేశాంధ్రము	గణపవరపు వెంకటకవి
వెంకటేశ	వెంకటేశ శతకము	
వేణు.	వేణుగోపాల శతకము	సారంగపాణి
వేం. మా	వేంకటాచలమాహాత్మ్యము	తరిగొండ వెంకమ్మ
వేమన	వేమన శతకము	వేమనయోగి
వైజ (వైజ. విలా)	వైజయంతీవిలాసము	సారంగు తమ్మయ
వ్యస. నాట	(తె. జా)	
వ్యాఖ్యా. చాటు	(తె. జా)	
శకుంతలా	శకుంతలాపరిణయము	పిల్లలమఱి పినవీరభద్రకవి
శతా	శతావధానసారము	లిరుపతి వెంకటకవులు
శరభాంక	శరభాంకలింగ శతకము	శరభాంకకవి
శశాం	శశాంకవిజయము	కేషము వేంకటపతి
శశి (అత్స)	శశిరేఖాపరిణయము	అప్పకవి
శివ. (శివరాత్రి)	శివరాత్రిమాహాత్మ్యము	శ్రీనాథుడు
శివధ.	శివధనుర్భంగము	
శివ. సా. (శివతత్త్వ)	శివతత్త్వసారము	మల్లికార్జునపండితుడు
శుక	శుకసప్తతి	పాలవేకరి కదిరీపతి నాయకుడు
శృం. నైష	శృంగారనైషధము	శ్రీనాథుడు

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
హర (హరవి)	హరవిలాసము	శ్రీనాథుడు
హరి	హరివంశము	ఎఱ్ఱన
హరిశ్చ	హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	శంకరకవి
హరిశ్చంద్ర	(తె. జా.)	
హేమా	హేమాబజ్జనాయికా	మన్నారదేవుడు
	స్వయంవరము	

గమనిక : తె. జా. గుర్తున్నగ్రంథాలు 'తెలుగు జాతీయముల' నుండి ఉద్భవములు.

ఇతరసంకేతములు

సంకేతము	వివరము
కన్న	కన్నడము
కాంబెల్	కాంబెల్ నిఘంటువు
చా	చాటువు
చూ	చూడుడు
జం	జంటపదము
తమి	తమిళము
తె. జా	తెలుగు జాతీయములు
పా. పా	పాత పాట
పా. వా	పాత వాడుక
బ్రౌన్	బ్రౌన్ము.
వా	వాడుక
వావిళ్ల. ని.	వావిళ్ల నిఘంటువు
శ. ర.	శబ్దరత్నాకరము
సా	సామెత
సా. స.	సాహిత్యసమీక్ష
సూ. ని	సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువు

మిగతవి స్పష్టములు.

అం అనిన ధం అన నేరడు

అక్షరక్రమం తెలియదు, చదు
వేమాత్రం రాదు.

చూ. ఓ అంటే నా రాదు.

“అక్కట! పొట్ట చించిన నొకక్షర
మైనను రాదు, టెక్కులుం డక్కులు
గాని య మ్మనిన ధ మ్మన నేరడు.”

శుక. 4.38.

అంకకా డగు

చలము పట్టువా డగు.

“కలహమున కంకకాఁ డయి కాలు
ద్రవ్యు.” ఆము. 5.84.

అంకచండాల మగు

నానాబీభత్స మగు; గోత

పుట్టించున దగు.

“చాపకూ డఁటె వానిజన్మ మాఱడి
నోవ నంకచండాల మైనది మతమ్ము.”
నాయకు. 21 పు.

అంకపాంకాలుగ (జ్వరం

కాయ)

విపరీతంగా...

“అంకపాంకాలుగా జ్వరం కాన్మా
ఁగింది.” బ్రౌను.

అంకమాలికలు

దేవునిపేరు ఉన్న స్తోత్రములు.

“నీల నీశ్వరు నంకమాలిక ల్వాడుచో
గీత భేదంబుల రీతు లెఱిగె.”

శుమా, 3.38.

అంకమ్మళోకాలు

వెట్టి యేడ్పులు.

అంకమ్మనీవాలు

పూనకం వచ్చినట్లు వేయు
గంతులు.

అంకవన్నె

రికాబు. గుఱపుజీనుకు అటూ
ఇటూ వ్రేలాడుతూ కాలు
పెట్టుకొనుట కై న ఇ ను ప
క డెము.

“అంకవన్నె యొకటి సాహిణి యవ్వల
నూడిపట్టఁ దనయనుఁగు చెలికాఁడు క
దండ యొసఁగ” ప్రభా. 2.38.

“ఇలఁ బాదద్వయి రాయ న శ్కొసఁగు
నెందే పాటుచో నంకవన్నెలు రెం
డై.” ఆము. 2.27.

చూ. అంకవన్నియ; అంకవన్నె.

అంకాపాంకములు

కోపము; వైరము; తీవ్రము.

“అంకాపాంకాలు దరికొనంగ నిరంకుశ
సాహససమర్థుఁ డగుదశముఖుఁడుకా.”
రామా. 7.49.

“బెడిద మా శృంగార బీభత్సములకు
నంకాపాంకములు.” కవిస. 1 ఆ.

“జ్వరము అంకాపాంకములుగా వచ్చి
నది” శ.ర.

అంకిత మిచ్చు

కృతి యిచ్చు.

“తిక్కన తనభారతభాగాన్ని హరిహర నాథునకు అంకిత మిచ్చినాడు.” వా.

అంకితము చేయు

కృతి యిచ్చు.

“పోతన తనభాగవతాన్ని శ్రీరామ చంద్రునకు అంకితం చేసినాడు.” వా.

అంకిత మొనర్చు

అంకిత మిచ్చు.

“అంకిత మొనరుఁ దెనుఁగుపే శృరసి కూర్చి, గరిమతో నాంధ్ర నామసంగ్రహ మనంగ” ఆం. నా. దే. 3.

అంకిలి నొక్కుకొని పోవు

నోట మాట రాక పోవు.

కౌ. త. 13.

అంకిలివడు

ఆగిపోవు.

“అంకిలి పడియెడుపనులకు, సంకటపడు టదియు నొక విచారమే”

భోజ. 6 ఆ. 376.

అంకిలిపెట్టు

అడ్డు, ఆపు.

“వాఁ డాయతత కి నన్ను నిట నంకిలి పెట్టినయపు” భా. రా. సుం. 71.

అంకిలిసేయు

వెనుదీయు.

“అంకిలిసేయక తూఁగ నోపినకా.”

భోజ. 7.17.

అంకురారోపణము

ఆరంభము. ఏ శుభకార్య

ప్రారంభంలో నైనా పాలికా

పూజ చేసి, అందులో నవ

ధాన్యాలు చల్లి మొలక

పోస్తారు. అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఈనాడు మన కృషికి అంకురారోపణం జరిగింది.”

చూ. అంకురార్పణము.

అంకురార్పణము

చూ. అంకురారోపణము.

“.....చెల్వపుఁ గ్రొవ్వపెంపునం బూద రెడురంభ కృత్ సవతిపోరు గణించుట కంకురార్పణం, విది యిటు గొంత చేసితి.” కళా. 2.3.

అంకుశమునకు రానిది

మాట విననిది.

ఏనుగు అంకుశంతో పొడిస్తే

మాట వింటుంది. అలా విన

నప్పుడు అంకుశానికి రానట్లు.

లక్షణయూ మాట విననిది.

వశమునకు రానిది.

అంకెకు రాని

వశమునకు రాని.

“అంగన నమ్మ రాదు తనయంకెకు రానిమహాబలాధ్యు వే, భంగుల మాయ లొడ్డి చెఱుపం దలపెట్టు.”

భాస్క. శత.

అంకెకు వచ్చు

దారికి వచ్చు.

“ఇల నాయంకెకు రావు యింద్రియ ములు నావైనా కలసి నామర్మమరే కాఁడి పాఠే గాని”

తాళ్ల. సం. 10.58.

అంకెగొను

ఆక్రమించు, వశము చేసు

కొను.

“మబ్బులదరి పూత్రుతి రవిమధ్య
మంకగొనంగఁ జిక్కువడక చరించు
నం దొక్కకరటి.” రా. వి. 3.49

అంకెవన్నియ

రికాబు.

“గోమేధికంబులఁ గొమగొందుక శ్శెంబు
వజ్రాలమే లంకెవన్నియలును.”

ఉ. రా. 7 ఆ. 397.

చూ. అంకవన్నె.

అంకెవన్నె

రికాబు.

“వడిఁగట్టి కవారలు పావడ మిడి
హెచ్చరిక రాయవరగండ యనక, బెడ
యంకెవన్నెపైఁ గా,లిడ కపుడు చివు
క్కు మనంగ నెక్కిం దేజిక్.”

కువల 2 ఆ. 56.

చూ. అంకవన్నె; అంకెవన్నియ.

అంకె వేసుకొను

కాడిని మెడక్రిందికి వేసుకొని
ఎద్దు ముందుకు నడవ నిరాక
రించు.

“ఇంక బండి ఏం నడుస్తుంది. వలపటి
గిత్త కాస్తా అంకె వేసుకున్నది.” వా.

అంగగొను

అడుగు వేయు—ముందుకు
నడచు.

“అపఖ్యాతి నీకు నని నంగగొని కొలి
పించితిఁ గాలుచు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 288.

అంగజాల

కంచుకి, రాణివాసం కాపలా
మనిషి.

“అంగజాలలు కాలుకాలం బెనఁచుకొని
చాఁపకట్టువడం గూలిన.”

కాశీ. 6 ఆ. 227.

అంగట్లో పెట్టు

అంగడి పెట్టు, బహిర్గతము
చేయు.

చూ. అంగడిపెట్టు.

అంగడి కెక్కు

వీధి కెక్కు, బజారు కెక్కు—
బహిరంగ మగు.

“మారుని చేతిఘాత నభిమానము లోక
సఖీజనంబుచే, నారడి గప్పినక వలపు
లంగడి కెక్కుక కోరినప్పుడే, కూరిమి
వలభం గలిసి కోర్కి ఫలించి శుభించు
కన్నీయల్...” కవిక. 3.82

అంగడి కెత్తిన దివ్వె

ఇతరుల కుపయోగపడునది.

చూ. బయల నెత్తిన దివ్వె.

తాళ్. సం. 5.1.

అంగడి నమ్మికొను

అందులోనే పడి తన్నుకొను.

“ఆపద లంగడి నమ్మికొనరో పాపా
త్ములు పైపై బడకా.”

తాళ్. సం. 5.42.

అంగడి పెట్టు

బట్టబయలు చేయు.

“తలఁపున నెంత మోహపరితాపము
గల్గిన దాఁచుకొందురో, యలయక లేక
యా కరణి నంగడి పెట్టుదురో లతా
గులు...” కువల. 3.43.

“పేదతెవు లింక నంగడిఁ బెట్టకున్నఁ
దీఱదు.” సుదక్షి. 2.51.

అంగడి బడ్డు

పాటిపోపు, బజారున బడు.

“అవల భయపడవారంగడిఁ బడితే దొర,
లోవుల విచారించి పూడింతు రంత
లోనె.” తాళ్ళ. సం. 8.70.

అంగడివాడ

బజారు, అంగడివీధి.

అంగడివీధి

బజారు.

చిత్తూరుజిల్లాలో నేటికీ బజారును అంగడివీధి అనే అంటారు. అంగళ్ళున్న వీధి.

అంగదట్టము

పావడ, గాగర. (అంగధట్టి - కన్నడం.)

“తతనితంబాభోగధవళాంశుకములోని యంగదట్టపుఁగావరంగువలన, శకకాంత మణిపీఠి జాజ్ఞవాహఁగః.” మను. 2.27.

అంగన్యాసం

జపానికి ముందు ఆయా అవయవాలను ఆయా మంత్ర భాగం అంటూ తాకుట.

చూ. కరన్యాసం.

అంగప్రదక్షిణం

ఏ దేవాలయాన్నో తిరిగి ప్రదక్షిణం చేయకుండా, తానే గిరగిరతిరిగిప్రదక్షిణంచేయుట.

అంగబిళ్ళ

మానంబిళ్ళ. ఆడపిల్లల మొలకు కట్టేబిళ్ళ.

అంగభోగము

అంగపూజ.

పండితా. ప్రథ. డిక్షా. పుట. 200.

అంగమొల

దినమొల-బట్టాబాతాలేనిసితి.

అంగమొల లగు

దిగంబరు లగు.

“మదనభూతము సోకినమగువలు పురుషులు, అదనవిరిద లై అంగమొల లై పెదవి నెత్తురు వీర్వి.”

తాళ్ళ. సం. 9.205.

అంగయినచోటు

అన్నీ అమరినచోటు.

అంగరంగభోగములు

అంగరంగవైభవము.

అంగరంగవైభవము

దేవుని ఊరేగింపులో అన్ని హంగులూ ఏర్పడిచి బయలుదేర దీసినప్పటి వైభవం.

“ఎపుడు నంగరంగవైభవముల.”

సారం 1.24.

“రంగడు అంగరంగవైభవములతో పేంచేస్తున్నాడు.” (బ్రాహ్మ)

అంగరక్ష

1. తాయెత్తు, లేక యంత్రము. 2. రక్షకము.

మంత్రశాస్త్రంలో కొన్ని యంత్రాలను రాగి రేకులపై వ్రాసి అట్లే కాని, ఆ రేకును తాయెత్తులో ఉంచి కాని కట్టితే ఆయా పీడలు ఆయాయంత్రాల మూలంగా తొలగు నని అంటారు.

వర, రా. బా. పు 116. పంక్తి 18,

అంగరొల్లెలు

ఒకరక మైనపిండివంట.

హంస. 1.105.

అంగలార్పు

ఏడ్పు, వగచు

“ఆకంఠంబుగ నీవు మాధుకరభిక్షా
న్నంబు భక్షింపఁగా లేకున్నక గడు
నంగలార్పెదవు మేలే లెస్స.”

కాశీ. 7.162.

“రాలేదు రాలేదు అని ఊరికే అంగ
లారుస్తూ కూర్చుంటే ఏం లాభం రా?
ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి గాని.” వా.

అంగలు వేయు

కాలు చాచి అడుగిడు, గబ

గబా నడచు.

“వాడు అంగలువేసుకొంటూ వెళ్లాడు.”

“వాడు అంగలు వేసుకుంటూ నాలుగు
నిమిషాల్లో ఇల్లు చేరుకున్నాడు.” వా.
చూ. అంజెలు వేయు.

అంగళ్ళవాడ

బజారు, అంగడివీధి.

అంగవస్త్రము

పై పంచ-ఉత్తరీయము.

అంగిట నూరు అమృతము

అందుబాటులో ఉన్న మనో
రథపరిపూర్తి కారకము.

ముంగిటిపెన్నిధి అనుట.

ఏమాత్రం శ్రమించక అంగి
టనే అమృత మూరుతుంటే

ఇంకేం? ఎంతైనా త్రాగ
వచ్చు గదా. అందుపై వచ్చి
నది.

“ముంగిటిపెన్నిధి దంకేటిజున్ను, నంగిట
నూరెడునమృతం బనంగ”.

చూ. ముంగిటిపెన్నిధి.

అంగిటబెల్ల మై

ఏమీ అన లేక.

“అధిపుఁ డాడుమాట కంగిటి బెల్ల మె
కూరుచుండి రొదిగి గుటక లిడుచు.”

నాయకు. 44 పు.

అంగిటిముల్లు

కిటునాలుక, కొండనాలుక
అగు.

“నీకు నటిమియో? కోనయో? యంగిటి
ముల్లో? ఎఱుంగను మందు ప్రా
కేమి?” బసవ. 3 ఆ. 59 పు.

అంగిటిముల్లొత్తు

చిటునాలుక లేక కిటునాలు
క-కొండనాలుక జారినప్పుడు
దగ్గవస్తుంది. దానిని వెల్లుల్లి,
మిరియం దంచి నడిమివేల
నుంచుకొని ఒత్తుతారు. అది
పైకి వెళ్ళి పోతుంది.

బస. 3 ఆ. 58 పుట.

చూ. చిటునాలుకగు. కొండనాలు

కగు.

అంగుటమున నేల వ్రాయు

కాలి బొటనవ్రేలితో నేల
వ్రాయు. ఇది సిగ్గును సూచిం
చును.

ద్విప. భాగ. 134 పు.

అంగుడుదుడుపు

మూటలు మోసే వాడు,
తంటాలమారి.

అంగుడు లేదు

నోరు చచ్చినవాడనుపట్ల ఉప
యోగించేమాట.

“అంగుడు లేనట్టుగా అలా కూర్చున్నా
వేమి రా?” వా.

అంగుదారు

ప్రోత్సహకుడు.

భోగంమేళంలో వెనుకపాట
పాడేవారిని అంగుదారు లం
టారు. తద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.

చూ. హంగుదారు.

అంగుష్ఠమాత్రుడు

పొట్టివాడు.

“అంగుష్ఠమాత్రుడికి ఆ అమ్మాయిని
ఎలా యిస్తాము. అదేమో ఒడ్డు
పొడుగుగా అయిన పిల్ల.” వా.

అంగోష్ఠపు పొట్ట

లావాటి మనిషి.

అంచనా వేయు

ఏపని కయినా ముందు ఇంత

కావచ్చు నని ఉజ్జాయింపుగా
లెక్క వేయు.

“ఈ ప్రాజెక్టుకు యాభైలక్షలు అవుతుం
దని అంచనా వేశారు.”

“ఈపని రెండునెలలలో కావచ్చు నని
అంచనా వేశాము. చూడాలి.” వా.

చూ. అంచించు.

అంచపదము

హంసపాదు.

వ్రాతలో ఏ దయినా మరిచి

పోతే హంసపాదము వంటి

గురుతు వేసి పైన వ్రాస్తారు.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

అంచించు

అంచనా వేయు.

తమి. “అంజి తల్.”

చూ. అంచనా వేయు.

అంచి వుచ్చు

పంపు.

“ప్రతిగ నందుల కంచి వుచ్చు.”

భార. ఆశ్వ. కి.

అంచు గట్టుకొని వచ్చు

అంతము సమీపించు,

ముగియ వచ్చు.

“వాడీ కేవో అంచు గట్టుకొని వచ్చింది.
అందుకే నాతో చెల్లాటం అడుతు
న్నాడు.” వా.

“ఆ వ్యవహారం అంచు గట్టుకొని
వచ్చింది. ఇక తెలుస్తుంది అయ్యిపోని.”

అంచుముట్టని [వా.

వగడెగని

“ఈయంచుముట్టని సింగారము లేమి?”

పాంచా. 4 ఆ.

“ఇంకా యీపని అంచుముట్ట లేదు - ఇ
దేమి అంచు ముట్టే వ్యవహారంగా లేదు.”

వా.

అంచులవాడు

చిత్రకారుడు, బట్టలకు రంగులు

వేయువాడు.

అంచులు తీరినవయసు

సమగ్రయశావనము.

“అంచులు తీరినవయస్సులో ఉందా?

అలా చేయక ఏం చేస్తుంది?” వా.

అంచులు తీరు

సమగ్ర మగు, నిం డగు.

చూ. అంచులు తీరిన వయసు.

అంచెలు గట్టు

బారులు కట్టు.

“అనిలంబు లేడును నంచెలంచెలు గట్టి
యాకాశవీధి నందంద నడవ.”

కాశీ. 1.132.

“అంచెలు గట్టి కాళ్ళతోడు పై చననీవు
గదమ్మ ప్రోదిరాయంచలు”

మను. 5.61.

అంచెలంచెలుగా

అక్కడక్కడా ఆ గుత్తూ.

దశలవారీగా.

అలుగురాజు. 42 పు.

అంచెలమీద

అక్కడక్కడా గుత్తాలను
మారుస్తూ.

పూర్వం తపాలు తీసుకొని
పోవుటకూ, ఏదయినా రాజ
కార్యముమీద పోవునపుడూ
సరాసరి ఒకే గుత్తం లేదా
గుత్తాలజత చాలదూరం పోవ
డం అసంభవం కనుక అక్క
డక్కడా వానిని మార్చి వెళ్లే
వారు. దానిమీద వచ్చిన
పలుకుబడి.

అంజనమున మాటలాడ నేల ?

కనబడుతున్న దానికి వర్ణన
యెందుకు ?

నిధులు తెలుసుకొనుటకు

అంజనమును వేసేవారు. ఏవో

కొన్ని మూలికలను కాల్చి

ఆపొడిని నూనెలో కలిపి

అంజనం తయారు చేస్తారు.

దానిని తమలపాకువంటి దాని

మధ్యలో బొట్టుగా పెట్టి

దీపంముందు దాని నుంచి ఎవ

రినో—సామాన్యంగా పిల్లలను

చూడ మంటారు. అందులో

అవన్నీ వారికి స్పష్టంగా కని

పిస్తా యని అంటారు. కనబడు

తున్న దానికి ఇక చెప్పవల

సిన అవసరం లేదు కదా!

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“అంజనంబున మాటలాడ నేమిటికి ?

ముంజేలి కంకణంబున కద్ద మేల ?”

సారం. 1.844.

అంజలి గుంజలి యార్పు

గట్టిగా అటచు.

“అంజలి గుంజలి యార్పి.”

బసవ. 4.194.

అంజలి చేయు

నమస్కరించు.

“అనలుం డంజలి చేసె నంతకుండు

సాష్టాంగంబు గావించె.” పారి. 3.7.

అంజలి యొనర్పు

నమస్కరించు.

“జయదేవ సుకవి కంజలి యొనర్పి.”

రుక్మాం. 1.13.

అంజెలు వేయు

గబగబ నడచు.

“ఆ అమ్మాయి వచ్చిందనేసరికి వాడు

అంజెలు వేసుకుంటూ వెళ్ళాడు.” వా.

చూ. అంగలు వేయు.

అంటక తైర వేయు

వెంట్రుకలు కుఱుచగా కత్తి
రించు.

అంటక ముట్టక

చూ. అంటి ముట్టక

అంటకాగు

జతగా దగ్గఱ ఉండు.

కొత్త. 102.

అంటకుండి ఆడుప్రాయము

చిఱుతప్రాయము.

సంసారంలో కల్పించుకో

కుండా ఆడుతూ పాడుతూ

గడిపేప్రాయం అనుట.

“అంటకుండి యాడునట్టి ప్రాయ
మొకింత నడుచు నంతలోన...”

కళా. 6.76.

చూ. అంటి కుంచి ఆడుప్రాయము.

అంటగట్టు

1. బలవంతముగా తగులగట్టు.

“నే నెంత వద్దని మొత్తుకున్నా విన
కుండా ఆపిల్లను నా కంట గట్టినాడు.
నేను నానాబాధా పడుతున్నాను.”

వా.

“నేను పోయేది లేదు. పెట్టేది లేను.
వద్దంటే వినకుండా అడేదో బెనిఫిట్
నాటక మని వాడు నా కొకటిక్కట్టు
అంటగట్టి పోయినాడు.”

వా.

2. ఆరోపించు.

“ఎవడో చేసినతప్పు నా కంట
గట్టాడు.”

వా.

అంటగట్టుకొని

వెంటబెట్టుకొని, కలిసి యుండి.

“రావూరని నంటం గట్టుకొని శంఖ
లిఖితం కట్టెదురం చెచ్చి.”

జైమి. 4.125.

“వాడు ఎక్కడికి వెళ్లినా భార్యను
అంటగట్టుకొని పోతుంటాడు.” వా.

“వాల్లిదర్శా ఎప్పుడూ అంటగట్టుకొని
తిరుగుతూ ఉంటారు.”

వా.

చూ. అంటగట్టు.

అంట గదుము

తుదివరకూ తరుముకొనిపోవు.

“ఎడఁబాయనక బల్బిడి నంట గదు
ముచు, నట్టిటు వడిఁ ద్రోవులాడు
నవియు.”

కళా. 8.81.

అంటగ నేయు

నాటునట్లు వేయు.

“కుశు నరం బాసక పర్వతరాహతిచే
నంటంగ నేసి.”

జైమి. 6.185.

అంటగు

ముట్టుగు.

“కోడలు అంటయింది. మాటాడుతూ
కూర్చుంటే ఎట్లా అమ్మా!”

వా.

అంట దఱుము

దొరికేవరకూ తరుము.

“అగ్ని నాలుక లేడు నంటఁ దఱిమి.”

కాశీ. 3.31.

అంట పొడుచు

బాగా నాటునట్లు పొడుచు.

అంట బలియు

బాగా బలియు, రెండూ కలిసి

పోవునట్లు అనుట.

“అంట బలిసినతోడలు.”

గౌర. హరిశ్చం. పం. 1088.

అంటముట్టరాని అగ్రహారము
మరీ సున్నిత మైనమనిషి—
ఏమన్నా ఓర్పుకో లేనివాడు
అనుపట్ట ఉపయోగిస్తారు.

అంటరానివాడు

అస్పృశ్యుడు.

లక్షణయూ సంబంధ ముంచు
కొనరానివాడని అర్థ మయి
నది.

“వాళ్లందరూ కలిసి న న్నంటరాని
వాణ్ణిగా చూస్తున్నారు.” వా.

అంటలుగట్టు

అతుకుకొనిపోవు, గుంపు చేరు.

“వాడు చాలానాళ్లు జబ్బుపడ్డాడు.
వెంట్రుక లన్నీ అంటలు గట్టుకొని
పోయినవి.”

“జనం అంటలు గట్టుకొని ఆతిరునాళ్లు
చూస్తున్నారు.” వా.

అంటించు

ముట్టించు, కొండెములు చెప్ప.

“సాయంత్రం అయింది. దీపం అంటిం-
చు. పొయ్యి అంటించు.”

“ఇక్కడ ఒకమాట అనీ అనక ముందే
వాడు పక్కింటికి వెళ్లి అంటించి
ఉంటాడు. అందుకే వాడంటే భయం
నాకు.” వా.

అంటి కుంచి ఆడుప్రాయము

చిన్నతనము.

ఆడుకొనువయసు అనుట.

“అంటి కుంచి యాడునట్టిప్రాయ మొ
కింత, నడచునంతలోన నాడునతులఁ,
బుణ్యశీలయుతలఁ బోకార్చుకొన్నట్టి,

నాకుఁ బుత్తు) లనుట నగవు గాదె!”
కళా. 6.75.

చూ. అంటకుండి ఆడు ప్రాయము.

అంటితే మని అవుతుంది

కల్పించుకొంటే ఏమి వస్తుం-
దో అని దూరదూరంగా ఉండే
వారివిషయంలో అనేమాట.
వంటయింటిలో పుట్టినపలుకు
బడి కావచ్చును.

“వాడు అంటితే మని అవుతుంది
అన్నట్లు ప్రవ ర్తిస్తుంటాడు.” వా.

అంటి బాస చేయు

ఒట్టు పెట్టుకొను.

“అంటు పడ లేదటంచు మి మ్మంటి
యివుడు, బాస రెల్లను కేసెద భాసు
రాంగి.” రాధి. 4.10.

అంటి ముట్టక

తనకు సంబంధము లేనట్లు.

“వాడు ఈవిషయంలో అంటి ముట్టక
తిరుగుతున్నాడు.” వా.

అంటి ముట్టరాని అగ్రహారము

సున్నిత మైనది.

అగ్రహారాల్లో పూర్వం గ్రా-
హులే ఉండేవారు. కాబట్టి
అది చాలా ఆచారవంత మై-
నది అనుటపై యేర్పడిన
పలుకు బడి. ఏమి అన్నా-
నొచ్చు కొనేవారి విషయంలో
ఇప్పుడు ఎక్కువగా ఉపయో-
గిస్తారు.

“ఇంత అంటిముట్టరాని అగ్రహార మైతే నలుగురో తిరగడ మెందుకురా? నలుగురితో కలిశాక ఎవరో ఒకరు ఏదో ఒకటి అననే అంటారు.” వా.

అంటి ముట్టేవారు

కులసులు.

“అంటిముట్టేవాళ్లు లేనిట్టో ఉండడం కష్టం.” వా.

అంటుకొడు

స్నేహితుడు, ప్రియుడు.

“అంటువలె నంటుకొడు చనినంత.”

శకం. 4.28.

అంటుకుంటే వదలడు

వట్టి కబుర్ల పోతును చూచి అనేమాట.

“అడుగో వా డొసున్నాడు. అంటుకుంటే వదలడు. త్వరగా వెళదాం పద.” వా.

అంటుకుండ

వంట చేసి కడుగనికుండ.

అంటుకొనిపోవు

కఱచుకొనిపోవు, తగులుకొను.

“కాగితాలు అంటు కొని పోయినవి”

“వాడు దాన్ని అంటుకొని పోయినాడు.” వా.

అంటునూనె

తలంటు నూనె.

అంటుపట్టు

అశౌచము వచ్చు.

తనవాళ్లు చనిపోయినప్పుడో,

ప్రసవించినప్పుడో వచ్చే

మైలను అశౌచం, అంటు అని

అంటారు. — జాతాశౌచం,

మృతాశౌచం—అని అది ద్వీవిధం. తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఈనెలలో సత్యనారాయణవ్రతం చేసుకుందా మనుకుంటూంటే యింతలో మా బావగారు చనిపోయి మాకు అంటు పట్టింది.” వా.

అంటుపడు

ముట్టగు.

చూ. అంటుపడు.

అంటుపోగులు

చెవులకు అంటుకొనునట్లుగా చేసినపోగులు.

అంటుమోవ తెగు

పూర్తిగా తెగు.

“కలనూ రెలను నంటుమోవఁ దెగి రాఁగాఁ గొంతనే వుండి.” ఆము. 4.8.

అంటుతాయి

సూదంటురాయి, అయస్కాం

తము.

“ఇను మంటుతాలికి నెగసినభంగి.”

భాగ. 7 స్కం.

అంటువడు

ముట్టగు.

“మా ఆవిడ అంటుపడది. ఇంక నేనే చేయి కాల్చుకోవాలి.” వా.

అంటు వాయకుండు

విడువక తిరుగు.

“గమనింతుతీ మందగమనశృంగా రాప్తి, నంటు వాయక వెంట వెంట నెయిదు.” శుక. 1. ఆ. 391 ప.

చూ. అంటి యుండు, వెన్నంటి యుండు.

అంటూసొంటూ

సంబంధ మున్నవారు, మిగి
లిన మెతుకులు ఇత్యాదులు.

జం.

“వాడికి అంటూ సొంటూ లేదు.
బోలెడు ఆస్తి.”

“కుండలో అంటూ సొంటూ ఊడ్చి
వాడికే పెట్టేశాను. మరి పాయి్య
ముట్టిస్తే తప్ప గత్యంతరం లేదు.” వా.
అంటేనుకొను - (అంటవేను

కొను)

ముట్టుకొను. పిల్లల ఆటల
ద్వారా వచ్చినపలుకుబడి.

“నేను పరిగెత్తితే నన్నంటేనుకొనే
వాడు ఈ భూప్రపంచకంలో లేడు.”
వా.

అంటబోకి

ఒక తిట్టు.

వంటయింటి ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి. బోకి-పాత్ర.

అంటయినపాత్రను మనవాళ్లు
మైలగా చూస్తారు. మైల
వెధవ అని అర్థం.

“వాడు ఒట్టి అంటబోకి.” వా.

అంట వెధవ

ఒక తిట్టు.

చూ. అంటబోకి.

అంటు తోమేవాడు

ఆడంగులవాడు. ఒక తిట్టు.

అంటు నాకేవాడు

ఒక తిట్టు.

లక్షణయా ఎంగిలిమెతుకులు
తినేవాడు అన్న అర్థంలో
వచ్చినపలుకుబడి.

“వా డేమి పెద్దమనిషి. ఒట్టి అంటు
నాకేవాడు.” వా.

అంటు పొడుచు

తల కంటుకొని ఉన్న పేలను
క్రమము

“అంటు బాడిచి.”

పాండు. 3.30.

అంటాత్తు

అంటు త్రొక్కు.

“అంటాత్తుపదనన నం త్రొత్తు...”
కళా. 4.79.

అండగొట్టు

వెనుదీయు.

“అమ్మహాత్ముమీఁది చాయం జన వెఱచి
యండగొట్టుచు నిలుచుటయు.”

పరమ. 1.175.

అండగొను

ఆశ్రయించు.

“నీ వండగొనియెదు నిలిచి యిచ్చోట్ట.”
మార్క. 1.182.

“ఈతని...అండగొని తప్పదు చావున
కంచు నున్నవాఁడు.”

భార. ఉద్యో. 4.208.

అండదండ

సహాయము.

“ఒండె వాదింపు మొండె నే నోడితి
నను మొండె, యను సదురుండె మా
కండదండ.”

శంకరవిజయ కథా. 4.10.

అండజశయ్య

హంసశూలికాతల్పము.

భార. సభా.

అండబ్రతుకు

ఎవరిపై నో ఆధారపడిన
బ్రతుకు.

“వానిది ఒట్టి అండబ్రతుకు. సొంతంగా
జీవించ లేడు.” వా.

అండబాయు

ఎడబాయు.

“ఆరామయండఁ బాయక...

యారాజమందు నిజపురాంతఃపుర
ముం జేరి...” శుక. 1 ఆ. 489 ప.

అండా ఆపూ

సహాయము.

“వాడికి అండా ఆపూ లేదు.” వా.

అంతకంతకు

1. క్రమక్రమంగా.

“అంతకంతకూ వాడి దౌర్జన్యం ఎక్కు
వై పోతూ ఉంది.” వా.

చూ. అంతంతకు.

2. రోజురోజుకూ

“అంతకంతకూ వాడు మితిమీరి పోతు
న్నాడు.” వా.

అంత కింతయింది ఇంత కెంతో?

ఇంకా యెన్నికష్టాలు రా
నున్నవో? ఇంకేమేమి కా
నున్నదో అనే భావచ్ఛాయ
లలో ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

అంతకూ ఇంతకూ

ప్రతి చిన్నదానికీ,

“అంతకూ యింతకూ వాడు నొచ్చు
కుంటూ ఉంటాడు.”

“అంతకూ యింతకూ ఆవిడ మాయంటికి
పరుగెత్తుకొంటూ వస్తుంది.”

అంతకు కడ కనుచు

చంపు.

“మహాస్త్రిప్రకరం, బంతకుకడ కనిచెఁ
బరి, శ్రాంతం బగు మద్రనాథు రధిక
చయంబుక.”

భార. శల్య. 1.300.

అంత చేసి ఇంత తెచ్చుకొను

అంత చేసి యింత ఫలితం
తెచ్చుకొన్నావు—అనుపట్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“ఇంత దెచ్చికొంటి వంత సేసి.”

భార. భీష్మ. 1.67.

అంతంత

దూరదూరములొనే, క్రమ
ముగా.

“నెచ్చేలిపిండు నంతంత నిలువఁ బనిచి.”

భార. విరా. 1.246.

“ఇంతయును నంత నంతంత నెఱిగి
పొదరు, నిబ్బరపు గబ్బి గుబ్బల యుబ్బు
కతన. వసు. 2.85.

అంతంతకు

క్రమంగా.

“అంతంతకూ ఈ వ్యవహారం ముదిరి
పోతూ ఉంది.” వా.

అంత పైపై పడి ఉన్నదా ?

అంత సులభమా? కా దనుట.

“మహాకవితావివేచనా, భ్యాస మనంగ
నంతఁ బయిపైఁ బడి యున్నదె?”

నానా. 25.

అంతమనిషి

అంత యోగ్యత కలవాడు.

అంతపని చేయగలవాడు.

“అంతమనిషి యిలా చేస్తా డని నే ననుకోలేదు.”

“వా డంతమని పయితే యిం కేమమ్మా! నేను హాయిగా ఉండును.”

“వాడు అంతమనిషి ఎప్పు డయ్యాడు? నాకే ఎవరు పెట్టాడూ?”

“వా డంతమనిషి నే ననుకో లేదు.”
వా.

అంత మాట

అనరాని మాట.

“వాడు అంతమాట అన్నా డా? అంత మా టన్నాడూ వాడు?”
వా.

అంతరపల్లటి

పైన గిరికీలు కొట్టేపావురము.

దానిద్వారా గిరికీలు కొట్టు

టకు కూడా వాచక మయినది.

“వాడు అంతరపల్లటి కొడుతున్నాడు.”
వా.

అంతర మెఱుగనివాడు

తారతమ్యజ్ఞానం లేనివాడు.

“వానికి పెద్దాపిన్నా అంతరం తెలి యదు.”

“అంతర మెఱుగనివాడు. వానిజోలికి ఎవరు పోతారు?”
వా.

అంతరువు

యోగ్యత, అంతరము.

“నీ అంతరు వేమి? నా అంతరు వేమి? నీలో నాకు వాడ మేమిటి?”
వా.

అంతర్ధానంబు నేయు

అదృశ్య మగు.

కాశీ, 6, 138.

అంతర్మదాలు

అయిదు అంతర్మదాలు. సం యాదులు.

“సంయాది పంచ విధాంతర్మదంబులు.”
కుమా. 11, 137.

అంతల పొంతలవారు

చుట్టాలు.

“అంతలపొంతలవారున్నట్టో అంతో యంతో ఉంటే గాని మర్యాదగా ఉండదు.”
వా.

అంతవట్టు

యావత్తు.

ఒట్టు మొత్త మని, లెక్క

లలో వెరసి అనే అర్థంలో

ఉపయోగిస్తారు.

అంతవట్టువారు

అంతంత గొప్పవారు.

“అంతవట్టువారును... గూలిరి.”

భార. శల్య. 2, 135

అంతవాడు

అంత యోగ్యత కలవాడు.

“అంతవాణ్ణి బజారులో నిలదీసి అది ఆడిగిన మాటలు అబ్బ! వినలేము.”
వా.

అంతవాడవే

బోను, నీవు ఆపని చేయగల

వాడవే. ఎవ డైనా తన్ను

గూర్చి చెప్పుకొంటున్నప్పుడు

బో నంటూ ఎదుటివాడు ఆడు

మాటలు.

“అనుటయు నంతవాడవే కదా యని మిక్కిలి గారవించి,”
ఫారి. 2, 76.

“ఔను. నీ వంతవాడవే నాయనా.”

వా.

అంతశయ్య

మరణశయ్య.

“వాడు మంచం పట్టాడు. అది యింక అంతశయ్యే.”

“వాడు అంతశయ్యమీద ఉండి చెప్పిన మాటలను మనం అంతలోనే మరిచిపో వడం న్యాయం కాదు.”

వా.

అంతశ్శీతం

మనస్పర్ధ; అటకొటలు.

వైద్యశాస్త్రరీత్యా వచ్చిన పలుకుబడి. లోపల శీతం చేరు

కుని తిన్నగా అది శరీరాన్ని లొంగదీసే జబ్బుగా మారు తుంది.

“వాళ్లలో ఈమధ్య అంతశ్శీతం బయలు దేరింది.”

వా.

అంతసేపు

చాలసేపు.

“అక్కడికి వెళ్లి అంతసేపు కూర్చుంటే ఇక్కడిపని అంతా ఎవరు చేస్తారను కొన్నావు.”

“ఎక్కడికి వెళ్లినా అంతసేపు చేస్తూ ఉంటే నీకు పని చెప్పడానికే భయంగా ఉంది.”

వా.

అంత సేయు

అనుకొనుటకు వీలు కానంత

పని చేయు.

“మొన్న మేరుగిరిపాటి నిశాచరి నంత సేసె, నేఁ దేవున గట్టు బండి నిదె యిందలుఁ జూడఁగ నింత సేసె.”

వి. పు. 7.88.

“అంతపని చేశాడా వాడు? వాడు అంత పని చేస్తాడని నే ననుకోలేదు.”

వా.

అంతు కనుక్కొను

తుది మొదలు చూచు,

గుట్టూ మట్టూ తెలిసికొను.

“ఈ వ్యవహారంలో అంతు కనుక్కోనే దాకా నేను వదల దలచుకో లేదు.”

“వాడింతకు వచ్చాడూ? వాడి అంతు ఏదో కనుక్కొంటాను.”

వా.

అంతుచిక్కు

చూ. అంతుపట్టు.

అంతుదొరకు

చూ. అంతుపట్టు.

అంతుపట్టు

లోతుపాతులు తెలియు.

నా. మా. 106.

అంతు పంతు

మొదలు కొన.

జం.

“వీడి దుర్మార్గానికి అంతూ పంతుూ లేకుండా పోయింది.”

వా.

అంతు పొంతు లేదు

అనంతము.

“అంతును బొంతును గల బె యమృతా.”

నానా. 207.

అంతు పంతు లేక

అడ్డీ ఆగీ లేక.

“అంత కంత కది యంతును బంతును లేక వధి లెక.”

పాణి. 1.104.

అంతూ యింతూ

మొత్తంమీద.

“అంతూ యింతూ వాడు రాడనేగా నీ వనేది?”

వా.

అంతో యంతో

ఏ కొంచెమో అనుట.

“అన్నియును జూచుచుండెద నంతో
యంతో.” నిరంకు. 2.55.

“వారికి అంతో యంతో ఆ సీ ఉంది.”
“వాడు అంతో యంతో చదువు
కున్నాడు.” వా.

అంతో యంతో

ఏ కొంతో.

“అంతో యంతయొ పండుభూమి
గలదో?” గీర. 41.

“వాడు అంతో యంతో చదువుకొన్న
వాడు. ఆ సీపరుడు. ఈ సంబంధానికి
ఏమి లోటు వచ్చింది?” వా.

అంతై యంతై

పెద్ద దవుతూ, పెరుగుతూ.

“తా నంత యై యంత యై యోలి
నొయ్యన బాల్యకేళి వదలె.”

కళా. 6.204.

అందచందములు

రూపరేఖలు. జం.

“వరిష్ణుఁడై శైవంపు ముద్దులు గుల్కు
తనయుని యందచందములు చూచి.”

అనిరు. 5.91.

అందదుకులైన

చాలీచాలని.

లక్షణయూ అందీ అందనట్లు
అని కూడా మారి ‘ఈ వ్యవ
హారం ఎన్నాళ్లైనా అందదు
కులుగానే ఉంది. ఏది తేలదు’
అని వాసుకలో వినబడు
తుంది.

అందని పొందని

అతకని.

“వాడి వన్నీ అందని పొందని
మాటలు.” వా.

అందనిమ్రానిపండు

అలభ్యవస్తువు.

“అతని బింబాధరం బందనిమ్రాని
పం, డని విచారించె మదాలసాఖ్య.”

కవిరా. 3 ఆ.

“ఆపిల్లనే పెళ్లి చేసుకోవా లని ఊరేగ
తున్నావు. ఆవిడ అందనిమ్రానిపండు
అని తెలుసుకో.” వా.

అందని మ్రాని పండ్ల కట్టులు

చాచు

దొరకనివానికై ఆశించు.

“కందిన యన్యకాంతయెడఁ గామము
దక్కుము నన్నుఁ జేరరా, దందనిమ్రాని
పండునకు నట్టులు సాఁతురె...”

భాస్క. సుంద. 192.

“అకట ! యందనిపంటికి నట్టు సాఁచెఁ
జిత్త మిటమీఁద నే నేమి నేయుదాన?”
విక్ర. 1.129.

అందని మ్రాని పండ్ల కాస

వహించు

“అందనిమ్రానిపండులకు నాస వహిం
చినరీతి దివ్యసం, క్రందనపట్టణద్విరద
గామినిపాం దెదఁ గోరి వేడ్కమై,
నిందుల కేగుచెంచుట కొకించుక నెయ్య
మెలర్ప...”

రసిక. 3.14.

చూ. అందనిమ్రానిపండ్ల కట్టులు
సాచు.

అందంబు గూడుకొను

ఇష్ట మున్నా లేకపోయినా

ఇష్ట మున్నట్లు నటించు.

“మీరదఁ గార్యంబులు గలమాకు దీనిఁ
గా దనం బనిలే దని యందంబు గూడు
కొని ఛందోనువ ర్తనపరం డై.”

ఆము. 6.36.

శ. ర. లో ‘కలిసికొను’ అను అర్థ
మిచ్చారు. అది కుదురుట లేదు.

అందముల దీవి

అందాల రాణి.

ఇక్కడ దీవి అంటే స్థానము.

“శావి తేయియావి యందముల దీవి.”

హంస. 2.20.

అందలమం దుంచినకుక్క

యో గ్య స్థా న మం దు న్న
నీచుడు.

శువ్వలచెన్న. 90.

అందలంబులు

బాల్యక్రీడావిశేషము.

“అందలంబులు మఱి కుండికాళ్ళు.”

వి. పు. 7.202.

వాడి భుజంమీద వీడి రెండు

చేతులూ, వీడి భుజంమీద

వాడి రెండుచేతులూ పెట్టి

నడుమ ఒకపిల్ల వాణి ఎక్కించు

కొని ‘దేవుడమ్మ దేవుడా’

అని ఊరేగిస్తూ ఆడేఆట.

అంద తొకటి యగు

ఏక మగు.

“అసుర క్తి మీ రంద తొక పై యాద
రించరాదా? షేమా. పు. 34.

అంది పొందని

అతకని.

రుద్రమ. 56 పు.

అందిక పొందిక

ఈడుజోడు వంటిది. జం.

“దానికీ దీనికీ అందికా పొందికా
లేదు.” వా.

అందిన చేనిపంట

అందుబాటులోనిది.

“ఎందు చూచిన శ్రీ వెంకటేశుఁ
డున్నాఁ డనియెడి అందినచేనిపంట
లనుభవించు.” తాళ్ల. సం. 9.70.

అంది పుచ్చుకొను

గ్రహించు, దొరకి పుచ్చు
కొను, సరిగ్గా అతికినట్టు.

“వాడు కాళ్లు అంది పుచ్చుకొన్నాడు.”

“సిగ అంది పుచ్చుకొన్నాడు.”

“వాడు అన్నదాని కల్ల వీడు అంది
పుచ్చుకొన్నట్టుగా సమాధాన మిస్తూ
వచ్చాడు.” వా.

అంది పొందినట్టివారు

చుట్టాలు.

“ఈ ఊళ్లో అందిపొందినవారు ఎవరూ
లేరు. అందుకని యేకార్య మయినా
పొరుగురుకు పోవలసి వస్తుంది.” వా.

అందిన సిగ అందకున్న కాళ్లు
సమయానుకూలంగా ప్రవర్తిం
చేవా డనుట.

“...ఏ మనవచ్చు సిగుణం, బవు నవు
నందినకా సిగయు నందక యున్నను
గాళ్లు పట్టుకొం, దువు హరిణాంక...”

విజ. 3.51.

అందుకొను

పరిగ్రహించు.

“అ పాయసంబుఁ దా నందుకొనియె.”

రంగ. రా. బాల. పు. 19. పంక్తి 21.

అందుకొన్నట్టు

దగ్గరగా.

“గుంతకల్లునుంచి మన్నాడుమీద పోతే

కాకి అందుకొన్నట్టు ఉంటుంది.” వా.

అందుబడి యగు

అందుబాటులోనికి వచ్చు.

ఇది నేడు అందుబాటు అనే

రూపంలోనే కానవస్తుంది.

“సుస్తజీవులకు నందుబడి యైనదేవ
భూజ మయ్యె.” భోజ. 1.79.

అందుల కేమి ?

దాని కేమి ?

పరవా లేదనుట.

“నా విని యందుల కేమి స్వభావగతిం
బాడు మనిన భామిని గానప్రాప్తియుఁ
జూపెను గడు.” కళా. 7.199.

అందె వేసినచేయి

సమరుడు.

ఏదైనా పనిలో - విద్యలో

సమరుడైనవానిచేతికి అందె

వేసేవారు. అందుపై యేర్పడి

నది.

అంపకము గాంచు

సెలవు తీసికొను.

“అంపకము గాంచె దీర్ఘయాత్రాభి
రథిని,” విజయ. 2.41.

అంపకము చేయు

పంపించు.

“పూర్వమున బ్రహ్మసభకు నేఁ బోయి
కొంత, కాల మందుండి యజుఁ డంప
కంబు నేయ. హంస. 4 ఆ. 7 ప.

చూ. అంపకాలు పెట్టు.

అంపకాలు

అత్తవారింటికి కొత్తకోడలిని
పంపునప్పుడు అప్పగించుటలు.
లక్షణయూ అప్పు డిచ్చుకాను
కలు.

అలాగే సెండ్లికి వచ్చినచుట్టా
లను సాగనంపునప్పుడు చేసే
మర్యాదలకు కూడా వాచక
మయింది.

“అంపకాలవేళ అలా యేడవకూడదు
తల్లి!” వా.

“పెళ్లి అంతా అయిపోయినది. ఇంక
అంపకాలే తరువాయి.” వా.

అంపకోల

అమ్ము.

అర్కనందను సెలకట్టె యంపకోల.

క్రీడా. పు. 71.

అంపతప్పు

దెబ్బ తప్పించుకొను నేర్పు.

“కానకు నంపతప్పెఱుంగుగబ్బిమెకం
బులు.” కకు. 4.57.

అంపబంపు

అంపించు, పంపించు, పంపు.

“అజముప్రోలి కతని నంపఁబంపినవాఁడ
నంపించినాఁడ.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 17.

అంపాచారంపు వానలు

జడివానలు.

“అంపాచారంపు వానలప్పుడు కురిసె.”
వి. పు. 7.67.

అంపించు

పంపు.

చూ. అంపబంపు.

అంపుదోళ్ల వెధవ

ఒకటిట్టు. అసమర్థుడు.

అంబకళము

అంబలి.

ఈ అంబకళమే అంబలి అయి

యుండవచ్చును.

“ఆతని నగరఁ గాచునంబకళంబు ప్రతి
వచ్చునే.” బస. 5.152 పు.

అంబటిప్రొద్దు

దాదాపు తొమ్మిదిగంటలవేళ,
ఉదయము.

అంబళ్లు తాగేప్రొద్దు అను
టపై ఏర్పడినది. రాయల
సీమలో రైతులు, కార్మికులు
ఇ త్యాదులు ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అంబళ్లప్రొద్దయింది. త్వరగా చేలోకి
వెళ్ళాలి.” వా.

“అంబటిప్రొద్దు కాఁగనె” పె. పా.

అంబ పలక లేదు

డబ్బు చిక్క లేదు, పని
కాలేదు అనుపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

అంబళ్ళప్రొద్దు

చూ. అంబటిప్రొద్దు.

అంబస్తు

లోకజ్ఞానము లేనివాడు.

ఆం. భా.

అంబాజీపేట ఆముదం

పట్టుకొంటే వదలని.

ఇది స్థానికంగా యేర్పడిన
పలుకుబడి.

అంబూకృతి చేయు

తూఘా అని మూయు, ఉమ్మి
వేయు.

“కం పగుచూడ్కిఁ జూచి యం, బూ
కృత మాచరించుటకు బుద్ధి దలంక.”
పాండు. 3.95.

అంబేద

దుర్బలుడు, అసమర్థుడు.

“వేదులు బల్కిన న్నదర వేయఁగఁ
జూచెడు ఇందు నంత నంచేదలు లేరు.”
పద్మ. 3.

“వాడు ఒట్టి అంబేద. వాణ్ణి పంపించి
ఏం లాభంలే?” వా.

అంబోదరగిడ్డడు

శాన కడుపువాడు.

అంశచక్రము

జాతకంలో రాశిచక్రం కాక
అంశచక్రం ఒకటి ఉంటుంది.
ఏ ఏ నవాంశలో యే గ్రహం
లున్నదీ, లగ్నం ఏ నవాంశ
అయినదీ తెలిపేచక్రం.

అంశ పురుషుడు

దశావంతుడు.

“వాడు చాలా అంశ పురుషుడు. అడివి లోకి వెళ్ళినా వాడి కన్నీ అమరు తాయి.”

చూ. అంశ మంచిది.

అంశ మంచిది

దశావంతు డనుట.

“వాడి అంశ చాలా మంచిది. చేసినా చేయక పోయినా దర్జాగా నడుస్తూ ఉంది.”

అంశలో....

దశలో...

జ్యోతిశ్శాస్త్రరీత్యా వచ్చిన పలుకుబడి. ఏ లగ్నంలోని

యే అంశలో పుట్టాడు అన్న దానిపై ఫలితాలు చెప్పడం జ్యోతిశ్శాస్త్ర సంప్రదాయం.

“వాడిప్పుడు మంచిఅంశలో ఉన్నాడు. మనలాంటివాళ్ళను పలకరిస్తాడా?”

“వాడు మంచి అంశలో పుట్టాడు. ఏం వచ్చినా వాణ్ణి ఏం చెయ్యదు.”

చూ. అంశ మంచిది.

అకట(టా)వికటం అగు

పరిహాసపాత్రమగు అస్తవ్యస్తమగు.

“వాడు ఏది మాట్లాడినా అకటవికటమే.”

“ఆ పని అంతా అకటావికటం అయిపోయింది.”

అకటావికటపు మనిషి

వక్రంగా మాట్లాడేవాడు.

అకటావికటపు రాజు అస్తవ్యస్తపు ప్రధాని అన్నట్లు

ఎగుడుదిగుడుగా పాడుపాడుగా ఉన్న దనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

జానపద కథలలోనుండి వచ్చిన పలుకుబడి. ఆ పేరు గలరాజు,

ప్రధాని ఒక ఊళ్లో ఉంటారు.

వాళ్లు రాత్రి అంతా పని

చేయాలని పగలంతా నిద్ర

పోవాలని శాసిస్తారు.

“వాల్లింటి వ్యవహారం అంతా అకటావికటపు రాజు అస్తవ్యస్తపు ప్రధాని అన్నట్లుగా ఉంది.”

అకస్మాత్తుగా

ఉన్నట్టుండి.

“వాడు అకస్మాత్తుగా అక్కడికి వచ్చాడు.”

అకాండతాండవం

అసందర్భప్రసంగం; అనవసర

ఆవేశం.

“వాడిది వట్టి అకాండతాండవం.”

“అనే దేవో వాడియెదుట అనకయింట్లోకి వచ్చి అకాండతాండవం చేస్తావేమిటి?”

అకారతుగా

అకారణంగా.

అకాలకూష్మాండం

నిరర్థకజన్మ మనుట, నిష్ప్ర

యోజకు డనుట.

“వాడు ఒట్టి అకాలకూష్మాండం”

అకాలభోజనం

వేళ మీటిసభోజనము.

“ఎండలో రావడం, అకాలభోజనం, మహా ఆయాసంగా ఉంది. కాస్తేపు నడుం వాలిస్తే గాని కుదరదు.” వా.

అక్కతోడు

‘అక్కతోడు సుమీ నాకు ముక్క రైసం, జేసి తెప్పించు మని.’

నిరంకు 2.115.

అక్కడక్కడ

కొన్ని చోట్ల.

“అక్కడక్కడా అంటుండగా విన్నాను.” వా.

“అక్కడక్కడా మచ్చలున్నట్టున్నాయి.” వా.

అక్కడ భోంచేసి ఇక్కడ చేయి కడుగుకొనవలెను

తక్షణమే రమ్మనుట.

“అమ్మకు చాలా జబ్బుగా ఉంది కాబట్టి వెంటనే రావలెను. అతి జరూరు. అక్కడ భోంచేసి ఇక్కడ చెయ్యి కడుగుకొనవలెను.” వా.

“వాడు దాన్ని పట్టాడు. ఎప్పుడూ అక్కడే. తనింట్లో తిని దానింట్లో వచ్చి చెయ్యి కడుక్కుంటాడు.” వా.

అక్కడికి అక్కడికే సరిపోవు

ముటీముటాలుగా సరిపోవు.

“అంతపంట వచ్చినా అక్కడి కక్కడికే సరిపోవడమే కష్టంగా ఉంది. ఆ కాస్తా పోతే దేవుడే దిక్కు.” వా.

అక్కన్నమాదన్నలు

ఎప్పుడూ కలిసి తిరుగువారు.

“వాల్లిదర్దూ అక్కన్నమాదన్నలు.”

వా.

అక్కరగాడు

తనపని తీర్చుకొనువాడు.

“అక్కటాకాడ వై అందంద ప్రేరేచి.”
శ్లోత్రయ్య.

అక్కట గాచు

సమయమున కాదుకొను

“మునిమాపు బలు గంబమునఁ బుట్టి బంటున, క్కటఁ గాచినట్టి సింగంబ వీర.”
పారి. 1.49.

అక్కరపడు

అవసర మేర్పడు.

“అక్కరపడి నీదగ్గరకు వచ్చాను. తప్పక సహాయం చేయాలి.”

“పదిరూపాయలు అక్కరపడింది.” వా.

అక్కటకు రాని

పనికి రాని, పనికి మాలిన.

రాయలసీమలో ఇది చాలా

ప్రచురంగావినబడే పలుకుబడి.

“ఈ అక్కటకురాని మాటలతో ఏం పని.” వా.

“అక్కటకు రాని చుట్టము.” సుమ.

“వాడు వట్టి అక్కటకురాని ముండా కొడుకు.” వా.

అక్కటగండడు

అక్కట గడుపుకొనువాడు,

స్వార్థపరు డనుట.

ఇతరుల అక్కటను స్వార్థము

నకై ఉపయోగించుకొనువాడు.

“అక్కటగండఁడై యప్పటప్పటికి వెక్కిరింబున నూర్లు వేలు నప్పిచ్చి ముట్టఁ జిక్కినవేళ ముట్టి చేపట్టి రట్టఁడై తిరిగి పత్రంబులు గొనుచు.”

గా. పారి. ద్వి. 477-480.

శ. ర. లో శ్రద్ధ గలవాడు
అనీ, సూ. ని. వావిళ్లలలో
ఆవశ్యకతను కనిపెట్టువాడు,
అవసరమును గ్రహించువాడు
అనీ ఇచ్చిన అర్థాలు సరికావు.

అక్కటచీటి

జూబు.

“కొనగోర మొగలిరేకునఁ గమ్మకనూరి
వలపు నక్కటచీటి వ్రాయవమ్మ.”

రాజగో. 2-44.

అక్కట తీరేవఱకే

స్వార్థం తీరేదాకే

“వాడిన్నే హమంతా అక్కటతీరేవరకే.
ఆతరవాత మొహం చూపిస్తే ఒట్టు.”వా.

అక్కట దీర్చు

సమయమునకు పనికి వచ్చు.

“ఆపద కై నబంధుజన మక్కట
దీర్చు ధనంబు.” నిరంకు. 4.99

“నాయక్కట దీర్చవచ్చిన లతాంత
కృపాణివి నీవె నీకు నేఁ, దక్కిలి
నంచుఁ బ్రేమ నిగుడన్...”

శుక. 3 ఆ. 532 ప.

అక్కటపడి

పనిపడి.

“అక్కటపడి నీవు వేఁడు టిది కరమే.”

భార. ఆర. 7. ఆ.

“పదిరూపాయలు అక్కటపడి నీ దగ్గ
రకు వచ్చాను.” వా.

అక్కట లేదు

చాలు, వద్దు, కాబట్టదు.

“అన్నం అక్కట లేదు. కాస్త మజిగ
పోయండి చాలు.”

“నాకు కాఫీ అక్కట లేదండి. కానీ
మంచినీళ్లు ఇవ్వండి.” వా.

“వాడికి పనిపాటా అక్కట లేదు. ఏదో
నవల చిక్కితే చాలు. చదువుతూ
కూర్చుంటాడు.” వా.

అక్కలవాడ

పూటకూళ్ల మృ లుండుచోటు.

చూ. అక్కవాడ.

అక్కవాడ

పూటకూళ్ల మృలు నివసించే
చోటు.

చూ. అక్కలవాడ.

“అక్కవాడల నరకూళ్లు మెక్కి.”

ఆము. 6.67.

అక్కను పట్టలేక

కోపము, కసి తీరక.

ద్రుమ 15 పు.

అక్కా ఆలీ అను

బూతులు తిట్టు.

“వాడి దగ్గరికి ఈవిషయ మె పోలివా
వాడు అక్కాఆలీ అని మొదలు పెడ
తాడు.” వా.

అక్కిలజేయు

కుంచించు.

“టా మృక్కిలంజేసి చేసి.”

క్రీడా. పు. 15.

అక్కిలివఱచు

చెడు, కలతపడు.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 178.

అక్కుగొట్టు

బాధ కలిగించునది, పక్కలోని

బల్లెము.

“అవనీశులకు నెల్ల నక్కుగొట్టగుచు.”
బసవ.

అక్క-న నద్దు

కొగిలించుకొను.

అక్క-న జేర్చు-అక్క-న నొత్తు

కొను ఇత్యాదులు.

అక్క-పక్షి

1. తిట్టు.

“అగ్గిరాములు కొరకచ్చు అక్క-పక్షు లింగిలాయలు.” ప్రభా. నాట. 5.

2. దుర్బలుడు, ఎముకలపోగు అనుట.

తిరుపతి. ప్రభా. నాట. 5 పుట.

“వాడు వట్టి అక్క-పక్షి.” వా.

అక్క-మాలిన భంగి

దిక్కు లేనట్లు, ఇక్కడ ఆధ్వర్య డెవరూ లేనట్లు.

గుండె అన్న అర్థం ‘అక్క-కు’

చెప్పి వా విశ్లేషణలు ఈ

ప్రయోగ మిచ్చినవి. ఆ అర్థం

సరిపడదు. గుండెమాలుట

ఏమిటి? అక్క-పక్షిలో ఉన్న

అక్క, తొమ్ము గుండె-కాక

మఱొకటని తెలుస్తూనే ఉంది.

“అక్క-మాలినభంగి నగ్రహారంబు

చక్కన మీ కెట్లు చనఁ జేరవచ్చు.”

బస. 7 ఆ. 185 పుట.

అక్క-త్తికొనక

నడు మెత్తక, ఎడతెరిపి లేక.

“నడుం ఎత్తకుండా పనిచేస్తు

న్నాడు” అని వాడుకలో

ఉంది. నడుముకు బదులిక్కడ

అక్క - తొమ్ము.

“ఇట్లందఱు న్నక్క-త్తికొనక
చేయు శిశిరోపచారంబులు.”

కూమా 5.159.

అక్క-త్తికొనక

తదేకదృష్టితో, విడువకుండా,

నడుమెత్తక వంటిది. నడుము

నకు బదులు ఇక్కడ అక్క.

“అక్క-త్తికొనక చేయుశిశిరోపచారం
బులు.” కు. సం. 5.151.

(పాఠాంతరం పై రూపాంతరం)

అక్షతయోని

కన్య.

అక్షతలుపడు

చూ. అక్షింతలు పడు.

అక్షతలు వేయు

చూ. అక్షింతలు వేయు.

అక్షతారోపణం

తలంబాలు పోయుట.

“తొమ్మిదిగంటలకు అక్షతారోపణం.

మీరు తప్పకుండా రావాలి.” వా.

అక్షమాల

జపమాల.

అక్షరక్రమాన్ని నుసరించి

జపమాల కూర్చేవాడు. ‘అ’

నుండి ‘క్ష’ వరకూ అక్షర

క్రమం కనక వచ్చినపలుకుబడి.

అక్షయ్యంబుగ

సమృద్ధిగా.

“అక్షయ్యంబుగ దివ్యమాధుకరభిక్షా

న్నంబు వడ్డించె...” హర. 5.45.

అక్షరం రాదు

కొంచెం కూడా చదువు రాదు.

“వాడికి అక్షరం రాదు. అయినా వాడి తలబిరుసుతనం చూస్తే నాకు ఆశ్చర్యం వేస్తుంది.” వా.

అక్షరక్రమం తెలీదు

ఏమాత్రం చదువు రాదు.

“వాడికి సరిగా అక్షరక్రమం కూడా తెలీదు.” వా.

చూ. వర్ణక్రమం తెలీదు.

అక్షరచారవ

చదువులో ప్రావీణ్యము.

“వాడికి అన్నచారవే కాని అక్షరచారవ లేదు.” వా.

అక్షరజ్ఞానం

చదువు.

“వాడికి అక్షరజ్ఞానం ఉంది. ఏదో పొట్ట పోసుకో లేక పోతాడా.”

“వాడు ఏదో అక్షరజ్ఞానం కలవాడు. అసి లేకపోతే యేం శి?” వా.

అక్షరజ్ఞానశూన్యుడు

నిరక్షరకుశీ.

“వాడు ఒట్టి అక్షరజ్ఞానశూన్యుడు. వాడితో ఎవరు వేగుతారు శి?” వా.

అక్షరక్షరం తప్ప

ప్రతిదీ తప్పే.

“ఆ పుస్తకంలో అక్షరక్షరం తప్ప.” వా.

అక్షరక్షరం పట్టి చూచు

క్షుణ్ణంగా పరిశీలించు.

“నీ వేదో పండితుడి వని వచ్చాను. ఈ పుస్తకంలో అక్షరక్షరంపట్టిచూచి సవరించి యిచ్చేభారం నీదే.” వా.

అక్షరం మార్చడానికి వీలేదు

యథాతథంగా ఉండాలి,

ఏమాత్రం మార్చరాదు.

“ఇందులో అక్షరం మార్చడానికి వీలేదు.”

“ఈ దస్తావేజును ఆయన అక్షరం మార్చడానికి వీలేకుండా రాశాడు.” వా.

అక్షరంముక్క రాదు

కొంచెం కూడా రాదు.

“వాడికి వ్యాకరణం ఒక అక్షరం ముక్క రాదు.”

“వాడి కీ వ్యవహారంలో ఒక్క అక్షరం ముక్క తెలియదు.” వా.

చదువుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

అక్షరలక్షలు

పూర్వం కవిత్వం చెప్తే సంతో

పించిన రాజు ఒక్కొక్క అక్ష

రానికి లక్షచొప్పున ఇచ్చే

వాడు. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఈ కావ్యానికి నాదగ్గర డబ్బే ఉంటే అక్షరలక్షలు ఇచ్చి ఉండును.” వా.

అక్షరలక్షలు చేయు

అమూల్య మగు, అతిమనోజ్ఞ

మగు.

“వాడిపద్యం అక్షరలక్షలు చేస్తుంది.”

“అక్షరలక్షలు చేసేమాట అన్నావు.” వా.

అక్షరాభ్యాసం

తొలిసారిగా పిల్లలకు అక్షర

ములు నేర్పుట. ఇది ఒక

సంస్కారం.

“ఇంపుసాంపులు గ్రుమ్మరింపు మాటల వీణ, పలుకుల కక్షరాభ్యాసమొసగు.”

అని. 2.31.

అక్షరాలా

పూర్తిగా.

ప్రతాప వాటిల్లో రూపాయ
లను అంకెలతో వేసి అక్ష
రాలా యిన్ని రూపాయలు
అని యిక దిద్దుటకు వీలులే
కుండా వ్రాశేవారు. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడు చెప్పిందంతా అక్షరాలా
నిజం.” వా.

అక్షరాలు

1. చదువు, వ్రాత.

“వాడి కేవల నాలుగు అక్షరాలు వచ్చు.
“వాడి అక్షరాలు ముత్యాల కోవలా
ఉంటాయి. నీ అక్షరాలేమా కోడి
గీతలు.” వా.

2. లిపి.

తెలుగక్షరాలు, అరవ అక్షరాలు. వా.

అక్షరాలు కూడుకుంటూ

తడబడుతూ.

“వాడేదో అక్షరాలు కూడుకుంటూ
చదవగలడు. అదీ పాండిత్యమేనా?” వా.

అక్షింతలు పడు

దూషణకు పాత్ర మగు.

“నిన్ను చేరదీసే నానె తిన నాలుగు
అక్షింతలు పడడం తప్పితే జరగబోయే
దేమంది? వా.

అక్షింతగింజలు పడు

పెండ్లి అగు.

“ఏదో ఆ పిల్లనె తిన నాలుగు అక్షింత
గింజలు పడితే నా బాధ్యత తిరిపో
తుంది.” వా.

అక్షింతలు వేయు

తిట్లు తిట్లు.

“వాడు వచ్చి నాలుగు అక్షింతలు వేసి
పోయాడు.” వా.

అక్షిగతు డగు

కంటబడు, ఒక కంట కనిపెట్ట
దగు, అనగా విద్వేషి అగు.

అఖండదీపం

దేవాలయంలో ఏ క్షణం
లోనూ ఆరిపోకుండా వెలు
దీపం.

“వైరిమదాంధకారమున కఖండదీప
ముగ జేసి,” నిర్వ. ఉ. త. 1.3.
“మా ఊళ్లో శివాలయంలో అఖండ
దీపాలు ఎప్పుడూ వెలుగుతూంటాయి.” వా.

అఖండదీపారాధన

దేవాలయంలో అఖండదీపాలు
పెట్టుట.

“అఖండ దీపారాధనకుగా రెండు ఆవు
లను ఆలయానికి దానం చేశారు.” వా.
చూ. అఖండదీపం.

అఖండ మైన

అతిసునిశిత మైన.

“వాడు అఖండ ప్రజ్ఞ కలవాడు. వాడు
అఖండ ప్రతిభాశాలి. వానివి అఖండ
మైన తెలివి తేటలు.” వా.

అఖండుడు

కూలంకమప్రజ్ఞ కలవాడు.

“వాడు వ్యాకరణశాస్త్రంలో అఖం
డుడు. వాణ్ణి తప్పు పట్టాలంటే పతంజలే
దిగి రావాలి.” వా.

అఖిలంబులకు వచ్చునట్లు

సర్వారసాధక మగు నట్లు,
ఇహపరసాధకంగా.

అన్నిటికీ పనికివచ్చునట్లు అని
అరము.

“అత్తైఱం గఖిలంబులకు వచ్చునట్లు గా
విన్నవించెద.” పాండు. 1.98

అఖిలనియోగంబు

డెబైభరెండు నియోగముల
వారున్నూ; గ్రామంలోని
అన్ని వృత్తులవారున్నూ.

“అఖిలనియోగంబు గొలువ నన్నరేం
ద్రుండు.” బస. 6 ఆ. 170 పుట.

అఖిలాండకోట్టు

అనేకబ్రహ్మాండములు; అఖి
లాండకోటి బ్రహ్మాండాలు.

“అవనజజాఁ డంత నఖిలాండకోట్లు
గాలించి గాలించి.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 611.

అగచాట్లపోతు

కష్టడు.

అగచాట్లమారి

కష్టడు.

చూ. అగచాట్లపోతు.

అగచాట్లు

కష్టాలు.

“దైవమా! యిటువంటి యగచాట్లు పగ
వారికైనం దగవునుమీ యని.”

ఉత్తర. రామా. 6.343.

“ఎన్నో అగచాట్లు పడి ఈనాటికి కాస్త
నీలవదొక్కకున్నాము.” వా.

అగడు పెట్టు

అల్లరిపెట్టు, అగుడు అనే
రూపమే వాడుకలో విన
వస్తుంది.

“వాడు ఊరికే అగుడు పెడుతున్నాడు.”
వా.

అగడుకాకి

ఆకతాయి.

“అగడలు మహాధూర్త అగడుకాకులు.”
హరి. 5.10.

“వాడు ఒట్టి అగడుకాకి. అల్లరిపెట్టే
స్తాడు.” వా.

అగడు చేయు

అల్లరిపెట్టు.

“వాడు నలుగురిలో ఊరికే నన్నగుడు
చేస్తున్నాడు.” వా.

అగడువడు

పదిమందినోళ్లలో పడు. చెడ్డ
పేరు తెచ్చుకొను.

“అగడువడి పడి పడసినయిట్టి పసిఁడి.”
విప్ర 3.17.

“ఆ అత్త, కోడలు అంతా తిన్నేస్తూ
ఉందో అని ఊరికే అగుడు పెడుతుంది.”
వా.

“అగుడు మొగుడిపాలు అనుభవం మిండ్
గాడిపాలు.” సా.

అగడునేయు

అల్లరిపెట్టు.

“ఏలగడు నేనెదు రచ్చలఁబెట్టి యింత.”
సారం. 3.13.

అగతికంగా

మరోదారి లేక,

“ఏదో అగతికంగా మియింట్లో వచ్చి పడా మని నోటికి వచ్చినట్లూ అనడం బాగులేదు.”

“వా డేవో అగతికంగా అక్కడికి వెళ్లాడు.” వా.

అగమ్యగోచరం

ఏమాత్రం అంత చిక్కనిది.

“ఆవ్యవహారం నాకు అగమ్యగోచరంగా ఉంది.” వా.

అగలూ పొగలూ

గొడవగా, బాధగా.

“వాడిపని అగలూ పొగలూగా ఉంది.” వా.

అగవుతగవులు

ఇచ్చిపుచ్చుకొనుటలు, మాట మర్యాదవంటిది. జం.

“అది విని చెలంగే మత్సలి యటుల గాదె, యల్లండని యాడుబిడని యగవు తగవు, లంపకము శుభశోభన మని యి వెల్ల, సంతసముఁ జేయుఁ గన్యకాజనము లకును.” దశా. (బల) ఆ. 9 పే. 289.
“పహాటుల కల్లుఁ డనుచు నగవు దగవు లటంచు నెయ్యంబు లంచు నంపకంబు లటంచు మరి యెన్ని యైనఁ గలవు.”

కువల. 31.65.

అగసాలె నిజము

నమ్మరానిది.

స్వర్ణకారులు సత్యము చెప్ప రనుటపై వచ్చినది.

రాధి. 4.79.

అగ స్త్రభ్రాత

పేరూ ఊరూ లేనివాడు. అనా మకుడు.

“వాడు ఒట్టి అగ స్త్రభ్రాత. వాణ్ణి అడిగితే ఏం తెలుస్తుంది.” వా.

అగ స్త్రమంత్రం

జీర్ణం జీర్ణం వాతాపి జీర్ణం అంటూ కడుపు తడుముకొను.

అగ స్త్రవాతాపుల కథపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“కడుపు నిమిరికొంచు అగ స్త్రమంత్ర ములు నొడివి.” దశా. 2.630.

అగాడీ పిఛాడీ తెంచుకొని

ఉచ్చులు తెంచుకొని పరుగెత్తు పట్టనే ఉపయోగిస్తారు.

పూర్వం గుఱ్ఱానికి వెనుకా ముందూ గుంజలు పాతి కట్టి వేసేవారు. వాటిని తెంచు కొని పరుగెత్తడంపై వచ్చి నది.

“వాడు అగాడీ పిఛాడీ తెంచుకొని పరుగెత్తాడు. ఆ మాట వినగానే” వా.

అగాధము

అంత పట్టనిది.

“ఆ వ్యవహారం అంత అగాధంగా ఉంది.” వా.

అగావుగా

అకస్మాత్తుగా.

సూ. ని

అగు గాక

కానీ.

అగుగాములు

బౌగాములు, మంచిచెడ్డలు.

అగుబొమ్ము

సరే.

“అని చెప్పిన విని యగుఁ బొ, మృని కైకొని.” భార. విరా. 1.114.

అగుడుపడు

నలుగురినొళ్లలో నాను.

“ఈపనులవల, అగుడుపడిపోవడంతప్పి తే ప్రయోజనం యేమైనా ఉందా?” వా.

అగుడుబ్రతుకు

నలుగురినొళ్లలో నానుతూ ఉండే జీవితం.

“నీది ఒట్టి అగుడుబ్రతుకు అయిపోయిందమ్మా!” వా.

అగులెమ్ము

కొనిమ్ము.

వాడుకలో ‘బౌలే.’

“దీని నెల్లదముం జేసినజాడ దోచు నొకొ యో లె మ్మిందు నే నుని.” పారి. 1.54.

అగ్గము చేయు

పాల్పాచు.

“మ మ్మంగజుపూవుదూపుతకు నగము నేసి.” భాగ. దశ. పూ. 1011.

అగ్గల కెగురు

పై కెగురు.

“వాడు అగ్గల కెగిరి పోతున్నాడు.” వా.

అగ్గలమీద పోతున్నాడు

మహావిజృంభణలో ఉన్నాడు.

ఎవరినీ లెక్కపెట్టటం లేదు

అన్న సందర్భంలో ఉపయోగ

గిస్తారు.

“వా డెక్కడమ్మా! అగ్గలమీద పోతున్నాడు. మాలాంటి పాళ్ళం కళ్ళ పడతామా?” వా.

అగ్గి అయిపోవు

ఉగ్గుడగు.

“వాడు ఆమాట వినేసరికి అగ్గి అయి పోయినాడు.” వా.

అగ్గి కక్కు

“వాడు అగ్గి కక్కుతున్నాడు.” వా. చూ. అగ్గి కురుస్తున్నాడు.

అగ్గి కురియు

కోపంతో ఉండు.

“వాడు అగ్గి కురుస్తున్నాడు. వాడిదగ్గరికి ఇప్పుడు పోవద్దు.” వా.

అగ్గిపిండం

శీలవంతుడు, దగ్గరకు ఎవరినీ

చేర నియ్యనివాడు, సాహసి.

“వాడా! అగ్గి పిండం. ఎమనుకున్నావో.”

“సే అల్లి బాల్లి కబుర్లన్నీ పనికిరావక్కడ. వాడు అగ్గి పిండం.” వా.

అగ్గి పెట్టు

ని పుంటించు, అగ్ని సంస్కారము చేయు.

“వాడికి అగ్గి పెట్టేదిక్కుకూడలేదు.”

“ఆ ఊళ్లో వాడికి అగ్గి పెట్టారట.” వా.

ఇదేమాటనే కోపంతో ఏదో

ఒకటిచేయి, పడవేయి అనే

అరాలలో అంటారు.

“ఏదో ఒకటి అగ్గి పెట్టు, తొందరగా

అగ్గిపెట్టు.” వా.

“ఆ పు సకం ఇటా అగ్ని పెటరా.”
 “అదేదో పని చేయమంటే అదంతా
 అగ్ని పెట్టాడు.” వా.
 ఇది రాయలసీమలో వినిపించే
 పలుకుబడి. ఇదే కోస్తా
 ప్రాంతాలలో ‘తగులవేయి’
 అన్నరూపంలో కానవస్తుంది.
 చూ. తగులవేయి.

అగ్నిపెట్టె
 నిప్పుపుల్లల పెట్టె.

అగ్ని బడు
 పాడగు.

“ఏ మన నేర్తు మదీయభాగ్య మిట్లగ్ని
 బడంగఁ జేసినమదాంధుని నంచు...”
 కా. మా. 2.111.

“నాపని యిట్లా అగ్ని బడింది. నా
 సంసారం యిట్లా అగ్నిబడింది. వా.

అగ్నిమీద గుగ్గిలం వేసినట్లు
 అమితంగా చెలరేగుపట్ల ఉప
 యోగించే పలుకుబడి. మండి
 పడు అనుట.
 అగ్నిమీద గుగ్గిలంవేస్తే భగ్గు
 మంటుంది. అందుపై ఏర్పడి
 నది.

“నీవు కనిపించావా ఇక వాడు అగ్ని
 మీద గుగ్గిలం వేసినట్లే భగ్గుమంటాడు.”
 వా.

అగ్ని మ్రింగు
 కోపపడు.

“అగ్ని మింగుతున్నాడు. వాడి దగ్గరికి
 ఇప్పుడు పోవద్దు.” వా.

అగ్నిరాముడు
 క్రూరుడు, కోపధారి.

అగ్ని రాలుస్తున్నవి (కండ్లు)
 కోపంతో ఎఱ్ఱగా ఉన్నవి.

అగ్నిలాంటి మనిషి
 చాలా శీలవంతు డనుట.

“వాడు అగ్నిలాంటి మనిషి. డబ్బా
 గిబ్బా పేరెత్తావా నీపని అసలు కాదు.”
 వా.

అగ్నికణం
 మిణుగురు పురుగు.

అగ్నిచిత్తు
 అగ్నిచయనం చేసినవాడు.

అగ్నిదగ్ధుడు
 పాడయినవాడు.

అగ్నిమండలం
 పైరు కొట్టివేసే ఒక పురుగు.
 అది తగిలితే ఒంటిమీద
 బొబ్బలుపోతాయని అంటారు.
 “అది పెత్త్యం కాదురా. అగ్నిమండలపు
 రుగు సోకి ఉంటుంది.” వా.

(అగ్ని)మలుగు
 ఆరిపోవు.

“వెలసె వెలుంగు గాని మలుంగడు (అన
 లుడు).” కుమా. 9.161.

అగ్నిమాంద్యం
 అజీర్ణ రోగము.

అగ్నిముఖము
 జీడి.

అగ్నిముఖుడు
 బ్రాహ్మణుడు, దేవుడు.
 “అగ్నిముఖా వై దేవాః”

అన్న వైదిక ప్రవచనంపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

అగ్నియిచ్చు

అగ్నిసంస్కార మొనర్చు.

“భూకాంతుల ననేకసహస్రసంఖ్యలం
బ్రోవులు గాఁ బెట్టించి సమగ్రదారు
సమదయంబు లమర్చి యగ్ని యిచ్చిరి.”
భార. స్త్రీ. 2.172.

అగ్నిశిఖ

కుంకుమపూవు.

అగ్నిహోత్ర మయి పోవు

మండిపడు.

“నే నామాట ఆనేసరికి వాడు అగ్ని
హోత్రం అయిపోయాడు.” వా.

అగ్రతాంబూలము

సభలో పెద్ద వారి కిచ్చు

మొదటి తాంబూలము.

పెండ్లిండ్లూ వాటిలో పెద్ద
వారికే మొదటి తాంబూలం

ఇస్తారు. అది గౌరవ సూచకం.

“...తుట్టతుదకుఁ గట్టుకొన్న దానిని
బిలుచుట యైన చేత కాని చచ్చుపెద్దమ్మ
లతో సగ్రతాంబూలమునకు సిద్ధమయి
నాడే!” సాక్షి. 189 పే.

“సీ కేం అగ్రతాంబూలం ఇస్తారా.”
వా.

అగ్రపు స్తకములు

వేదములు.

“అగ్రపు స్తకంబు లర్పించి చూచుచు.”

అగ్రహారపుచేయి

చాలా ఘటికుడు.

కన్యా. శు.

అగ్రహారభుక్తులు

అగ్రహారీకులు.

పనీ పాటా లేక తిని కూర్చునే

వారిపట్ల నిరసనగా ఉపయో

గించేపలుకుబడి.

అగ్రహారము

బ్రాహ్మణులు ఉండే స్థలం.

బ్రాహ్మణులుమాత్రమే ఉండే

గ్రామం.

అగ్రహారములో తమ్మళి

జోస్యము

కుదరనిది. చెల్లనిది.

తాతకు దగ్గులు నేర్పుటవంటిది.

అగ్రహారంలో ఉన్న వాళ్లలో

చాలమంది గొప్ప జ్యోతి

ష్కులే ఉంటారు. తమ్మళి-

వట్టి పూజారి అక్కడికి పోయి

చెప్పేజోస్యం యే ముంటుంది?

“ఎమ్మెలు నామందజనా, యమ్మ
క్కరో చెల్ల వగ్రహారములోనన్,
దమ్మళి జోస్యము లన్నవిధ మ్మిది.”

రుక్మాం. 5.88.

అగ్రాసనం

ప్రధానస్థానము.

సభలలో వానిలో మొదటగా

పెద్దలను కూర్చోబెట్టడం అల

వాటు. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

అగ్రాసనాధిపతి

సభాధ్యక్షుడు - ప్రెసిడెంటు.

ఇటీవల ఏర్పడిన పలుకుబడి.

“ఈసభకు ఫలానావారిని అగ్రాసనాధి పతిగా ఉండవలసిం దని కోరుతున్నాను.” వా.

అఘటనఘటనాపటిమ

చేయుటకు వీలు కానిపనులను

కూడా చేయగలశక్తి.

“పతి మెచ్చ నఘటనఘటనాపటిమ నమ్మహామంత్రి రాజ్యభారమ్ము దీర్చు.” వంస. 5.261.

చూ. అఘటనఘటనాసమర్థుడు.

అఘోరించావు

ఏడిచావు.

నిరసనగా ఎదుటివాడిని అనుమాట.

కొత్త. 12.

అఘోరించు

1. శాధపడు.

“వీడి కొంపలోపడి పడేండ్లుగా అఘోరిస్తున్నాను.” వా.

2. నిరసనగా అనునప్పుడు ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

“ఏదో ఒకటి అఘోరించు.”

“అఘోరించావు ఊరుకో.”

“అఘోరించాడు వెధవ.” వా.

అఘోరింపు

ఏడ్చు. నిరసనగా అనుమాట.

“ఏమిట్రా! నీ అఘోరింపు. ఏమిటో చెప్పి యేడవరాదూ!” వా.

అఘోరేభో చేస్తున్నాడు

ఏడుస్తున్నాడు.

వైదికపరిభాష.

“వాడేదో మూల కూర్చుని అఘోరేభో

చేస్తున్నాడే? ఏమిటి సంగతి?” వా.

అచ్చం

సరిగ్గా.

“అతడు అచ్చం వాళ్ళ తండ్రిపోలిక.” వా.

అచ్చంగా

సరిగ్గా.

“అచ్చంగా యితను మా బావమరిది పోలికే.” వా.

అచ్చగు

ముదిత మగు.

“ఈ పుస్తకం అయిదు సంవత్సరాల క్రింద అచ్చయింది.”

“ఇది యింకా అచ్చకాలేదు.” వా.

అచ్చగుండ్ల పేరు

బంగారుగుండ్లతో చేసినదండ.

అచ్చటముచ్చట

ముద్దు ముచ్చట. జం.

“కావరానికి వచ్చి సంవత్సరం అయింది. కానీ ఒక అచ్చటా ముచ్చటా ఎరుగునా పాపం! ఆ పిల్ల.” వా.

అచ్చతెలుగు

తత్సమేతర మైనఆంధ్రభాష.

“యయాతి చ రిత్ర అచ్చ తెలుగు కావ్యము.” వా.

అచ్చనగండ్లు

అచ్చనగాయ లను ఆటలో

ఉపయోగించురాళ్లు.

అచ్చనగాయలు

ఆడపిల్లలు ఆటలో ఉపయో

గించేరాళ్లు, చింతగింజలు,

అచ్చనపుచ్చు

అచ్చనగాయవలె వేలు గా
తీసివేయు.

“భాగున్నాక డచ్చనపుచ్చి.”
వ. 2.19.

అచ్చనలాడు

అర్పించు.

“చెచ్చెర సుతుప్రాణ మిచ్చిన నేడ,
యచ్చనలాడెద నభవుడా మీకు.”
పండితా. పురా. 471 పు.

అచ్చాకు బుచ్చాకులు పలుకు
చూ. అచ్చికబుచ్చిక లాడు.

అచ్చాకు

ఒంటరి.

ఏబాధ్యతా, భారమూ, జంజా
టమూ లేనివాడు.

దక్షిణాంధ్రంలో ఈ పలుకు
బడిని వాడుతారు.

“అచ్చాళి గాఁగ అనికీ సన్నధుల మై
యుండము.”

పతివ్రతా. 35.

“వాడు అచ్చాళిగా తిరుగుతున్నాడు.
దండించే దిక్కు లేడు కనుక.” వా.

అచ్చికబుచ్చిక మాటలు

కల్ల బొల్లి కబురులు, ముచ్చ
టలు.

అచ్చికబుచ్చికలు

ముచ్చటలు.

“అక్కఱ జూడ వేటి కల యచ్చిక
బుచ్చిక నేయనంచలక.”

విజ. 3.30.

“వాడు అక్కడికి వెళ్ళి అచ్చికబుచ్చిక
లాడుతూ కూర్చున్నాడు. వా.

“అచ్చిక బుచ్చిక లడరఁ గొంతకాలంబు
గడపి.” హరి. 2.69.

అచ్చికా మచ్చికా లేదు

ముద్దూ ముచ్చటూ లేదు
అనుట. జం.

“ఆ ఆలుమగళ్ళకు అచ్చికా మచ్చికా
లేదు.” వా.

అచ్చిక బుచ్చికలాడు

కల్ల బొల్లికబుర్లు చెప్ప.

అచ్చివచ్చు

శుభప్రద మగు.

కొన్ని తావులుకొందరికే అచ్చి
వస్తాయనీ, అక్కడన్నప్పుడు
ఎప్పుడూ మంచే కలుగుతుం
దనీ, కానప్పుడు కీడు వెన్నాడు
తుందనీ ఒక నమ్మకం.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఆ యిలు మాకు అచ్చి వచ్చింది.
అంచేతే యెన్ని యిబ్బందులున్నా
అక్కడే ఉంటున్నాము.” వా.

“ఆ ఊరు మాకు అచ్చి రాలేదు. అందు
కని తిరిగి వచ్చివేశాము.” వా.

అచ్చుకట్టు

ఏర్పాటు - కట్టు.

“నడవ యచ్చు కట్టిన మనిరాట్పట్టాళి
పిత్తు.” పాండు. 1.11.

అచ్చుకట్టు పొలము

అచ్చుకట్టు వేసినపొలము.

చూ. అచ్చుకట్టు.

అచ్చుకట్టు వేయు

నీళ్లు కట్టెముందు మడిని వేరు
వేరు కయ్యలుగా చేయు.

“మా పాలం అచ్చుకట్టు వేశాము.”
వా.

అచ్చు కావలిగాడు

దొంగలు దోచుకొన్న
సొమ్మును దండుగ పెట్టుకొనే
కావలివాడు. బ్రౌను.

అచ్చుకుప్ప

ధనవంతుడు.

ఆంధ్ర. భా. 3 ఆ.

ఇది నేడు వాడుకలో లేదు.

అచ్చు కొట్టినట్టు

అచ్చంగా అలాగే.

చూ. అచ్చు దించినట్లు.

అచ్చుకొను

ఒకరు ఇవ్వవలసినదానికి తాను

బాధ్యుడగు.

“వాడు మా యింటో వుండి చుట్టూ
ఆప్పలు చేసి వెళ్ళిపోయాడు. ఆవన్నీ
నేను అచ్చుకోవలసి వచ్చింది.” వా.

అచ్చుకొట్టు

అచ్చువేయు.

చూ. అచ్చువేయు.

అచ్చుగా

అచ్చంగా.

చూ. అచ్చంగా.

“అచ్చుగాఁ దీర్తు మీ యప్పు.”

హరి. ద్వి.

అచ్చు గుదినట్లు

సరిగ్గా అలాగే.

“పిడు వాళ్ళనాన్నను అచ్చుగుదినట్లు
ఉంటాడు.” వా.

అచ్చుపెద్దు

అచ్చు పోసినఅంబోతు.

చూ. అచ్చు పోసినఅంబోతు.

అచ్చుదల యగు

అంగీకార మగు.

“విశ్వపతీ! విరసోపలంబు లెటచ్చు
దలయ్యె నీకు.” కా. మా. 2.121.

అచ్చు దించినట్లు

“పీడు పీళ్ళ మేనమామను అచ్చు దించి
నట్లుగా ఉంటాడు.” వా.

అచ్చు నిలుపు

దృష్టాంతము నిలుపు.

“దీని కచ్చు నిలిపితివి నీవ!”

కుమా. 7 ఆ. 35 ప.

అచ్చుపడు

1. ముదిత మగు.

“ఆ పుస్తకం అచ్చుపడి అప్పుడే యాభై
యేళ్ళు ఆయింది.”

“ఆ పుస్తకం యింకా అచ్చుపడ లేదు.”

2. స్పష్టపడు.

వా.

“సా మృచ్చుపడంగఁ జేయుటకు.”

బ్రౌను. A. 4.187.

“అచ్చుపడంగఁ బల్కుమి.” మను.

“అనువు మెఱయఁజొచ్చి మాయ యచ్చు
పడంగన్.” పారి. 1.107.

అచ్చుపడినట్లు

సరిగ్గా అలాగే, రూపు

గొన్నట్లు.

“నెచ్చెలులు దన్నుఁ గొలువఁగఁ, బచ్చ
విలుతు కలిమి యెల్లఁ బద్మానన యె,
యచ్చుపడినట్లు మెఱయుచు, నచ్చట
కేతెంచె భూవరాత్మజ నెమ్మిన్.”

భార. ఆర. ఆ. 7.

అచ్చు పొడిచిన

అచ్చు పోసిన, స్వేచ్ఛాచారి
అయిన.

“అచ్చు పొడిచిన యాబోతులరీతిని.”
అం. వా.
చూ. అచ్చు వేసిన...

అచ్చు పొడుచు

చూ. అచ్చు వేయు.

అచ్చు పోసిన యాబోతు

చూ. అచ్చు పొడిచిన.

అచ్చుపోసి వదలు

విచ్చలవిడిగా వదలు.

“వాణ్ణి అచ్చు పోసి వదిలినారు. ఎప్పుడూ
ఊరు తిరుగుతుంటాడు.” వా.

అచ్చు ముచ్చు

మంచి, చెడు.

బియ్యం మొదలయినవాట్లో
మెరికలను ముచ్చుని, మిగత
వానిని అచ్చు అనేదృష్టితో
అచ్చుముచ్చు ఏర్పరచి పెట్ట
నునుట అలవాటు. అందుపై
యేర్పడిన పలుకుబడి.

“చూడ వచ్చిన నచ్చుముచ్చో యెఱుంగ
కాడరా దేల యా పాప మనెడువారు.”
కుక. 4.46 ప.

“బియ్యం తీసి అచ్చు ముచ్చు ఏరి
పెట్టు తల్లీ.” వా.

అచ్చు ముచ్చు ఎఱుగు

మంచిదో చెడ్డదో తెలుసుకొను.

బియ్యంలో అచ్చు ల న గా
మంచి బియ్య మనీ ముచ్చు
లనగా మెరికె లనీ అరం.

అచ్చు ముచ్చు చేసి -

అనగా బియ్యము వేటుపఱచి.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“అచ్చు ముచ్చు ఎ అ గ ని వా డు
పాపం!” వా.

చూ. అచ్చు ముచ్చు.

అచ్చులు వెట్టించు

ముద్ర వేయు.

“అమరారి దనపేరి యచ్చులు వెట్టించి
సురధేనుసమితిఁ గీలరము సేసె.”

కమా. 4.11.

అచ్చులొత్తు

అచ్చులు వెట్టించు.

“అందఱి మొగములయం దచ్చు లొత్తి
యారిచి పెడబాబ్బ లందంద యిచ్చు.”
బసవ. 192 పు.

అచ్చులో లేదు

ముద్రిత రూపం లో లేదు.

అచ్చు అయిన వన్నీ అయి
పోయిన వనుట.

“ఆ పుస్తకం యిప్పుడు అచ్చులో లేదు.”
వా.

అచ్చువడు

అంకిత మగు.

“భావజుకేళి నచ్చువడి పెఱబడి తద్విటు
నిచ్చఁ గూడి.” కుమా. 8.158.

అచ్చు వేయు

ముద్రించు.

“ఈ పుస్తకమును అచ్చువేసి చాలకాల
మయినది.”

“దీనిని అచ్చువేసి పెట్ట నుని చాల
నాళ్లుగా అతడు అడుగుతున్నాడు.” వా.

అచ్చు వేసిన ఆంబోతు

స్వేచ్ఛాచారి.

దేవునిపేర అచ్చువేసి ఒక
ఆంబోతును విడుచు అలవా
టుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
దానినే వృషోత్సర్జనం
అంటారు. అది ఎవరి అదుపు
లోనూ ఉండదు కనుక ఎక్కడ
పడితే అక్కడ తిరుగుతూ
ఉంటుంది. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వాళ్ల నాన్న చచ్చిపోయినతరువాత
అడిగేవాళ్లు పెట్టేవాళ్లు లేక వాడు
ఊరకే అచ్చువేసిన ఆంబోతులా తిరుగుతు
న్నాడు.” వా.

అచ్చు వేసినయెద్దు

చూ. అచ్చు వేసినఆంబోతు.

అచ్చు వొడుచు

వేటుగా ఉంచు, అట్టిపెట్టు.

“మూడుపాళ్ళు వెచ్చమునకు రాసిన
యచ్చు వొడిచి డాడవలయు.”

శృం. శా. 4.175.

అచ్చొత్తిన గొట్టె

శివ. 71.

చూ. అచ్చు పోసినఆంబోతు.

అచ్చొత్తినదియె ?

ఇదే కావాలని ముద్రవేసి విడి
చినదా ?

“నీకు దీనిని జంప నీమమే సెపును
అకాంత దీనినే అచ్చొత్తినదియె.”

బస. 5 ఆ. 125 పుట.

అచ్చొత్తి విడుచు

అచ్చు వోసి విడుచు.

దేవార్పణంగా పశ్చాదులను
వదలివేయడం ఆచారం.

బస. 5 ఆ. 125 పుట.

అచ్చొత్తు

ముద్రించు.

“ఇది ఆనంద ముద్రాక్షరశాలయందు
అచ్చొత్తింప బడియె.” పా. వా.

అచ్చాణి (డి)

స్వచ్ఛము, శ్రేష్ఠము.

అజ కనుక్కొను

జాడ తెలుసుకొను.

అజగజన్యాయం

చూ. అజగజాంతరము.

అజగజాంతరము

దానికీ దీనికీ చాలా వ్యత్యాసం
ఉన్న దనుట.

చూ. హస్తమశకాంతరము.

అజగరోపవాసము

దొంగ ఉపవాసము.

కొండచిలువ ఒకచోటనే పడి
ఉంటుంది. తనదగ్గరికి ఏదో
ఒక జంతువు వచ్చేదాకా
ఉపవసిస్తుంది. వస్తే మాత్రం
వదలిపెట్టదు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అజగరోపవాస మల ఒక ధ్యానంబు
నక్కవినయ మిట్టినయము లెల్ల.”

వైజ. 2, 19.

అజ్ఞ యైనవేళ

వీలుపడినప్పుడు, అవకాశము

చిక్కినప్పుడు,

“అని పలికె నదియు మొదలుగ
శెనదీయక యజ్ఞ యైనవేళల నెల్లక్క.
శుక. 3 ఆ. 494 ప.

అజ్ఞాగళ స్తనాలు

వ్యర్థము లనుట.

“నగంగ నైన వా, క్రుచ్చి యజ్ఞాగళ స్తన
సగోత్రులు వారల నెన్న నేటికిన్.
కళాపూ. 1.7.

అజ్ఞా వజ్ర లేదు

చూ. అజ్ఞా వజ్ర లేదు.

అజ్ఞా వజ్ర లేదు

అయిపు లేదు.

“వాడి అజ్ఞావజ్ర లేదు. మూడు రోజు
లయింది వాడు ఇల్లు విడిచిపోయి.” వా.

అజ్ఞాతవాసం

రహస్యముగా జీవించుట,
ప్రజల యెరుకకు రాకుండా
ఉండుట.

పాండవులు పండ్రెండేండ్లు
ఆరణ్యవాసం చేసి, ఆతరవాత
ఒకయేడు అజ్ఞాతవాసం
చేశారు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నే నిప్పుడు అజ్ఞాతవాసంలో ఉంటు
న్నాను. ఒక్కసారే ఒక కావ్యం
ముగించి ప్రజలముందు పడతాను.” వా.

అటకలునాకు

దరిద్రముతో బాధపడు.

అటకలు అనగా వంట చేసు
కునే చిన్నకుండలు.

“అత్త అటకలు నాకుతూ ఉంటే
అల్లుడు వచ్చి దీపావళిపండగ అన్నా
డట.” పా.

అటమటకాడు

మోసగాడు.

“అటమటకాడు మహామాయలాడు.”
గౌర. హరి. 2.646.

అటమటము

అయథార్థము.

“అటమటమో లేక నిజమే.”

సారం. 2.254.

అటమున్ను

అంతకంటే ముందు.

“సృష్టికి నటమున్ను.” హఠ. 3.13.
కాశీ. 4.213.

అటుకుగింజ

గడుసరి.

అటుకులు తిని చేయి కడుగు

కొన్నట్లు

పూర్తిగా సంబంధము వదలు
కొన్నట్లు.

ఆటుకులు తింటే చేయి కడు
క్కోకనే చేతి కేమీ మిగ
లదు. ఇక కడుక్కుంటే అస
లేమీ ఉండదు కదా!

“మీ చెల్లెలు పోగానే ఆయింటి
సంబంధం అటుకులు తిని చేయి కడు
క్కున్నట్లయింది.” వా.

అటుండనీ

అది అలా ఉండనీ,

“ఓరి దండధర! యీ చండితనంబు
అట్టుండని రా.” హేమా. పు. 29.

అట్టువంటివారమా

అట్టువంటివారము కాము,

మంచివారము అనుట.

“అట్టువంటివారమా యాకలి దప్పమి
క్కిలి పుణ్య మన్న నంగీకరించి.”

శుక. 4. ఆ. 7. ప.

“నేను అట్టుంటివాణ్ణి కాదు.”

“నేను అట్టుంటిదాన్ని కాదు. నాతో
సరస మాడ వద్దు.” వా

ఏకవచనంలో - మహదమహ

దర్శకాలు రెండిటా యిది

ప్రయుక్త మవుతుంది.

అటో యిటో తేల్చి చెప్పు

నిశ్చితాభిప్రాయమును వెల్ల
డించు.

ద్రుమ. 9 పు.

అట్టుకట్టు

చిక్కగా యేర్పడు.

“...క్రొమ్మావి చిగురు బజపుపెట్టు
పెట్టినచందాన నట్టకట్టె.”

శకుంతలా. 3.177.

“చెమటకాయలతో ఒళ్ళంతా అట్టు
కట్టుకొని పోయింది.” వా.

అట్టుళ్లు వన్ను

కోటకొమ్మలపై కా ప లా

పై నికుల నుంచుటకై గదుల

నేర్పరచు.

“కోట సింగారించి కొత్తశంబుల నెల్ల
నట్టుళ్లు వన్నించి యాళువరికి.”

ఉ. హరి. 2,92.

అట్టుహాసం

దర్జా, దర్పం.

ఇందులో కొంత ‘ఇంత ప్రద
ర్శన మెందు’ కన్నవ్యంగ్యం
అంతర్భూత మై ఉంది.

సంస్కృతంలో మామూలుగా
ఉన్న గట్టిగా నవ్వడం అన్న
అర్థం ఇందులో మాసి
పోయింది.

“వా డిప్పుడు మన కెక్కడ దర్శనం
యిస్తాడు. వాడి అట్టుహాసమూ వాడూ
వెలిగిపోతున్నాడు.”

“వా డీమధ్య మహా అట్టు హాసం గా
ఉన్నాడు. వా.

అట్టుహాసంగా

మహా దర్జాగా.

చూ. అట్టుహాసం.

అట్టుహాసం పట్టపగలు

వాడి దర్జా చాలా పెరిగి

పోతూ ఉంది అని కొంత నిర

సన సూచిస్తూ అనేమాట.

“వాళ్ళ అమృతమృతైపు ముదనప్తపుఆస్తి
యేదో వచ్చిపడింది. ఇంకేం! వాడి
దంతా అట్టుహాసం పట్టపగలుగా ఉంది.” వా.

అట్టిటగు

1. డోలాందోళిత మగ్గు.

“అయ్యనిమిషలోచనకు హృదయ
మట్టి ట్రయ్యెక్.” నిరంకు. 4.41.

2. సంచలించు,

“ఇది యేమో మన పాశే మెల్ల వగ
నట్టిటయి వెతం జేంద...”

శుక. 1. ఆ. 477 ప.

“ఎడఁబాయనీక బల్బిడి నంటఁ గడుముచు
నట్టిట వడిఁ ద్రోపులాడునవియు.”

కళా. 8.81.

అట్టిట సేయు

కలతపెట్టు.

“తొట్రించి గొల్లలోఁ దోడేలు సొచ్చిన,
టీగబ్బి వేళ్ళ నట్టిట సేయు.”

సారం. 1.92.

అట్టిద కాక

సరే, అట్లాగే.

“మా యనుమతిఁజేసి, పుట్టు ద్వితీయ
శంభం డనఁ బుడమి, ‘నట్టిద కా’ కని
యానందలీలఁ, బుట్టె.”

బస. 1. ఆ. 8 పుట.

అట్టుడికినట్లు ఉడుకు

ఒకవిషయ మై గగ్గోలు ఏర్పడు.

“అస్తిల్ల ఎక్కడో లేచిపోయిం దని
ఉరంతా అట్టు డికి నట్లు ఉడికి
పోయింది.”

వా.

అట్టుపుట్టు

పుట్టుపూర్వోత్తరాలు. జం.

అట్టుపుట్టానవాళ్ళు

పుట్టుపూర్వోత్తరాలు.

“దాని అట్టుపుట్టు ఆనవాళ్ళు వాడిని
అడిగితే కాని తెలియవు.”

వా.

“అట్టుపుట్టానవాళ్ళతో నాగుట్టంతయు
నీవే చెప్పవచ్చుండ నేను లే దని మఱుగు
పఱచుటవలన నేమి లాభము?”

సౌందర్య స. 58.

అట్టులవోలె

వలె - ఉపమా వాచకం.

వీనిలో ద్వీరుక్తి నన్నెచోడు
నిలో విరివిగా కానవస్తుంది.

కుమా. 9.64.

అట్లు కాక

సరే.

ఏదైనా ఎవరైనా చెప్పి
నప్పుడు మంచిది అన్నట్లే -

సరే అన్నట్లే - గ్రాంథికంలో
అంటే ఆనాటి వాడుకలోనూ,

అట్లు కాక అనుట అలవాటు.

బస. 2 ఆ. 24 పుట.

అట్లు పోయు

మా. దోసెలు పోయు.

అడకట్టు

గుత్తిగా యేర్పడు.

“ఎత్తులం గలసి చిగుళ్ళువెట్టి యడకట్టిన
క్రొవ్విరి మెల్ల పూపుటెత్తులు.”

శకుంతలా. 1.83.

అడక తైర

పోకలు కత్తిరించుకత్తైర.

కన్నడంలో అడకత్తు అంటే
ఖండించు అని అర్థం. కొత్తు

అన్నా అంటే.

అడక తైర బతుకు

అటూ యిటూ కూడా భాధ

లకు గురి యగుబతుకు.

“నే నటు పోవడం లేదని పుట్టింటివారికి
కోపం. వాళ్ళవల్ల యేమీ లాభం లేదని
అట్టింటివారికి కోపం. వీళ్ళిద్దరి మధ్యా
పడి నాది అడక తైర బతుకు అయిపో
యింది.”

వా.

అడక తైరలో పడు

ఇటుకున చిక్కుకొను.

“వాడు అడకతైరలో పడి మిటకరిస్తున్నాడు.” వా.

అడక తైరలో పోకలాగ

చిక్కులో ఇరుకుకొని పోవు పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“చెల్లెలు, భార్య మధ్య వాడు అడకతైరలో పోకలాగా అయిపోయాడు.” వా.

అడకొత్తున నొత్తు

ఇటుకున పెట్టి బాధించు, అడకొత్తునం దొత్తినట్లు అనుట.

“ఓర్వదు బంధుజాల మడకొత్తున నొత్తును మామగారు.”

శకం. 3. ఆ.

అడగనివానిది పాపం

అడిగినవాని కల్లా ఇచ్చుననుట.

అడగనివాడు పాపాత్ముడు అని కూడా అంటారు.

“అందరూ అన్నీ ఒడుచుకొని పోయారు. అడగనివానిది పాపం!” వా.

అడగిపోవు

అణగిపోవు.

“పుడిపెడు నీటిచే నడగిపోయెడు ధూళికి.” కై.మి. 5.7.

అడగోలుకొను

వశము చేసికొను.

“శంకరార్థదేహం బడగోలుకొన్న.” వారి. ఉ. 6.19.

“ఆ యంబుజనేత్ర నన్ను నడగోల్కునియెన్.” దశ. 5.55.

“ఇల డసామ్మ నడగోలుగొని త్రోచు నతనిగతికి.” భోజ. 6.14.

అడమానములోని ‘అడ’

కూడా యిదే. దీనికి ‘అపహరించు’ అని అర్థం చెప్ప

నక్కఱ లేదు. వశము చేసి

కొను అను అర్థమే అన్ని

చోట్లా సరిపోతుంది.

అడచిపడు

మిడిసిపడు.

చూ. అడిచిపడు.

అడజడి పెట్టు

అలజడి కలిగించు.

“అడజడి పెట్టు మాటలటులాడఁగఁ గూడునె యీయకార్యముల్, విడువులతొంగి.” మార్క. ఆ. 1.

అడపకతై

తాంబూలకరండవాహిక.

రాయలసీమలో ఇప్పటికీ

వక్క, ఆకు, పొగాకు, సున్నం

మొదలయినవి, ఒక గుడ్డతో

సంచి కుట్టి అందులో

ముఖ్యంగా ఆడవాళ్లు - వేసు

కుంటారు. దానిని అడపమనే

అంటారు. అడపత్తి అన్నా

అదే. అడపం పట్టుకొను

నది అడపకతై.

“అడపకతైలు తెలనాకు మడుపు లొసగ.” కై.జ. 1.113.

చూ. అడపడి.

అడపకాడు

తాంబూలకరండవాహకుడు.

అడపది అడ దై తే అడపకాడు
మగవాడు.

చూ. అడపది.

అడపట్టె పట్టు

విత్తిన తరువాత విత్తనాల
మీద మన్ను పడేవిధంగా ఒక
రక మైన గుంటకను తోలు
తారు. అలా తోలడమే అడ
పట్టె పట్టడం.

అడపత్తిత్తులు

వక్కలు ఆకులు పొవ్వాకు
సున్నం వగైరా లుంచుకునే
బట్టతో కుట్టినసంచులు. నేటికీ
ఇవి వాడుకలో నున్నవి.
అడపం అనీ అంటారు అలాంటి
త్తిత్తినీ.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 317.
చూ. అడపది.

అడపది

తాంబూలకరండ వాహిని.

తాంబూలం పళ్ళెం పట్టుకొని
ఎప్పుడూ రాజున కిచ్చునది.

“ఆకు మడుపు లీఁ దివిరెడు నడప
దాని.” ఉ. రా. 4.223.

అడపాదడపా

అప్పుడప్పుడూ. జం.

“వాడు అడపా దడపా మాయింటికి
వసుంటాడు.”

“అడపాదడపా వాడికి జ్వరం వసుం
టుంది.” వా.

అడపొడ

జాడ. జం.

“వాడి అడాపాడా తెలియడం లేదు.
పదిరోజు లయింది ఇల్లు విడిచిపోయి.”
వా.

అడపొడ లేకపోవు

రూపరి పోవు, స్వరూపనాశన
మగు.

“ధూరటి కంటి కడిందిమంటలో నడ
పాడ కానరాక తెగటారియు.”

మను. 31 ఆ.

“వారి యీసుచే నడపాడ లేకపోయె
నట యల్పము లయ్యె గులాభి
మానముల్.” కళా. 7.44.

అడబాల

మహానసాధ్యక్షుడు—అతనితో
పాటున్నఉద్యోగి.

వంటవాడు వంటలక్క అని
శ. ర; కన్నడంలో వంట
లక్క, వంటవాడు అని కాక
మాంసము అన్నఅర్థం కూడా
ఉంది. ఇక్కడ మామూలు
వంటవాడు కాక ఏమహానసా
ధ్యక్షుని వంటి పెద్ద ఉద్యోగి
కావచ్చు ననిపిస్తుంది.

“బండారులను నడబాల్లఁ బెగ్గడల
దండనాయకులను దంత్రేపాలకుల.”

బస. 7 ఆ. 23 పు.

“అడబాల గొనిపోయి యమ్మీసుఁ
జించి, కడుపులో నొకబాలుఁ గని
వెఱఁ గంది.” భాగ. దశ. స్కం.

అడలడి

1. అలజడి, ఆందోళన.

“అడలడి బొందఁ గాఁ దగనియట్టిడి
ద్రోవడి—” భార. శాంతి. 1.202.

“ఆ యింతి భ్రమగొని యడలడి.”

2. అడలువడి, అడలి.

కుమా 5.61.

అడలి చచ్చు

భయపడు.

“అడలి చచ్చినఁ గాని యప్పు తీయను.”
వ్యస. నాట. 333.

అడవత్రావుడు

చూ. అడవత్రావుడు.

అడవనాయలు

చూ. అడవనాయలు.

అడవపుట్టువు

నిరర్థకజన్మ.

“వాడిది ఒట్టి అడవపుట్టు. ఇంట్లోకి
పనికి రాదు, బయటికి పనికి రాదు.” వా.

అడవబతుకు

వ్యర్థజన్మ.

చూ. అడవపుట్టువు.

అడవమనిషి

వ్యర్థుడు.

చూ. అడవపుట్టువు.

అడవ (దవ) సరకు

మోటు దినుసు.

“వాళ్ల దంతా వట్టి అడవసరకురా. వాళ్ల
లోకి నువ్వెందుకు దిగుతావు?” వా.

అడవి

శూన్యం, పాడు.

“అక్క డేమి ఉంది. అడవి.”

“అది ఒట్టి అడివికొంప, అక్కడ ఎవరు
కాపరం ఉంటారు?” వా.

అడవికుక్క

తోడేలు.

అడవిగాచిన వెన్నెల

వ్యర్థము.

“అడవి గాచినవెన్నెల యయ్యె నాడు
జవ్వనంబు.” మార్కం. 5.8.

“కలయంగ నడవిలోఁ గాచిన వెన్నెల
లై చారుహసంబు లవధిఁ బోవ.”
నృసిం. 2.90.

“ఆ పిల్ల బతుకు అడవిగాచిన వెన్నెల
అయిపోయింది. ఎంత అందంగా
ఉంటే నేం? ఎంత తెలివైందైతే నేం?”
వా.

అడవిగోడు

చూ. అరణ్యరోదనం.

అడవిమూర్ఖుడు

అడివిమనిషి, అనాగరకుడు.

అడవి యామలకము అంబుధి

లవణము కూడినట్లు

ఎక్క డెక్కడివో ఒకచోట
చేరినట్లు.

“తడవు దినములకును ధరణీసురశ్రేష్ఠ
మాకు మీకు సంగమంబు గలిగె
నడవియామలకము నంబుధిలవణంబుఁ
గూడినట్లు లయ్యె నేడు నూడ.”
కుచే. 2.78.

అడవుల గలియు

అడవులు పట్టి పోవు.

వాడు అడవులు పట్టి పోయి
నాడు, దేశంమీద పోయి
నాడు అనే అర్థంలో నేటికీ
వాడుక.

“అరహతముని వోయి యడవులఁ
గలసె.” బస. 6. ఆ. 165 పుట.

అడవులపా లగు

చెల్లాచెడ రయి పాటిపోవు.
“ఆ కలకలమునఁ జిత్తం బాకులతం
బొంద దొంగ లడవులపా లై.”
కా. మా. 4.104.

అడవుల వెన్నెలలు

పైపై తళుకులు.
తాళ్ళ. సం. 5.24.

అడసాల

వంటశాల.
అడ, అడు, అడి-వంట అన్న
అర్థంలో కన్నడమున ప్రచు
రంగా ఉన్నపదాలు. అడ
సాల, అడశాల ఇందులోనుండి
వచ్చినవే.

అడవులుపట్టు

దేశంమీద పోవు.
“ఆ యజమాని కాస్తా గుటుక్కు మనే
సరికి ఆకుటుంబం అంతా అడవులుపట్టి
పోయింది.” వా.

అడావడి చేయు

హడావుడి చేయు.
“తొడలయందం బడావడి నొనర్చు.”
శ్రవ. 3.25.

అడిగంటు

అడుగులూ బడుగులూ.
“ర, త్నాకర రత్నరాసు అడిగంట.”
కవిక. 1.11.

అడిగండ్లు మడిగండ్లు

అడుగు బడుగూ.

మిగులూసగులూ అనుట. జం.

“అడిగండ్లు మడిగండ్లు తిరిప మిడెడు
కటికిదేబెల్లై.” వేమన.

శ. ర. లో అడుగు కండ్లు
అనుకొని అడుగున నిలిచిన
రాళ్లు అని అర్థ మిచ్చుట సరి
కాదు.

అడిగట్ట

పాదదాసుడు.

“హరగణంబుల కెల్ల నడిగట్ట ననిన.”
ప్రభు. 8.188.

అడిగించుకొను

ఒకరితో నీతి చెప్పించుకొను,
ఒకరు అనుటకు వీలుగా తప్పు
దారి నడుచు.

“విన్నావో వినవో నీతి న, మున్నతు
లడిగించుకొనఁగ నొప్పునివి ధరణ్.”
నిరం. 3.25.

అడిగికొను

బ్రతిమాలు.

“అడిగికొన్నను మొగం బిడసినిచెక్కిళ్లు
ప్రేమ దీఱఁగ ముద్దుపెట్టి పెట్టి.”
కవితా. 5.188.

“ఇట్లా చేయవద్దురా అని ఎన్నోవిధాల
అడుక్కున్నాను. వాడు వింటేనా?”
వా.

అడిగినయంతలోన

అడిగినదే తడవుగా, వెంటనే.

“అడిగినయంతలోన సరసాన్నములన్
సమకూర్చు.” పాఠ. 1.61.

అడిగేవాడు లేడు

అడ్డుపెట్టువా రెవ్వరూ లేరు.

ప్రశ్నించేవా రుండరు. ఏమి?
అని అనేవా రుండరు.

“ని, న్నడిగెడువాఁ డుండఁడు ప్రా,
దుడిగిన బయనింపు మించు కోపిక
గలుగుక.” టే.త్ర. పు. 37.
చూ. అడిగేవాళ్లు పెట్టేవాళ్లు లేరు.

అడిగొట్టు
కుచ్చితుడు.

అడిచిపడు
మిడిసిపడు.

చూ. అడిచిపాటు.
“సేవ వృద్ధసేవ లేకున్న యెఱుంగంగ
నయ్యెరి త్తె యిట్టు అడిచిపడుటఁబట్టి.”
భార. కర్ణ. 3.71.

అడిచినుకు పొడిచినుకు
కొద్దిగా పడువాన.

అడిచిపాటు
మిడిసిపాటు.

త్వర, తొందర అని నిఘంటు
పులలోని అర్థము సరి కాదు.
“సమర ముపేక్షించి శాంతిమై నుండెద
నడిచిపా టేటికి.”

భార. భీష్మ. 3. ఆ.
“జడనిధిచందంబున ని, మృదు వొప్పగ
నిప్పు డేమి మాడెను నిమ్రై, నడచిపడ
రితె నెవ్వగ, లుడుగుఁడు మఱి చూచు
కొంద మొయ్యన తఱిలోన్.”

భార. శాంతి. 3. ఆ.
“అడిచిపడు నాజ్యహోమ మంత్రా
హుతులకు.” శృం. నైష. 4. ఆ.

అడిత్రావు (గు) డనక
తక్కువతిండి అని చూడక.

“అడిత్రాగు డనక యిప్పటి, కడిదికి

సేమాంస మైనఁ గ్రక్కనఁ గొనిరం
డెడనేయక...” నారా. పంచ. 1. ఆ.

అడితిదారు
అడితి పుచ్చుకొని సరు కమ్ము
వాడు.

చూ. అడిసాటా.

అడిదవు మెకము
ఖడ్గమృగము.

అడిబంటు
సేవకుడు, కాపలావాడు.

“ఆమని యింద్రియముల కడిబంటను.”
తాళ్ళ. సం. 7.246.

అడిబండ
ఆధముడు.

ఒక తిట్టు.

అడిబీరపుతులువ
డంబాచారపు మనిషి, వట్టి
బీరములు పలుకువాడు.

“అడిబీరపు తులువ గలుచు నటె
పాండవులక.” భార. ద్రో. 4.184.

అడిబీరము
శుష్కప్రతాపము.
భార. ద్రో. 4.184.

అడియండ
నమస్కారము, దాసోహ
మనుట. అడి - కాలు (అడి +
అండ) అడియేక వంటిది.

“దండంబు దర్పితోద్దండరక్షోహ
కడియండ జాతరూపాంబరనకు.”
రుక్మాం. 1.123.

అడియడు

పాదసేవకుడు.

అడియరి

సేవకుడు, నీచుడు.

“అడియరితనమున న ప్పాండవుల నాశ్రయింపఁజాల.” భార. సా. 1.7.

“అడియరి యై తా భోగారముగా దాచిన.” విజ్ఞా. ఆచా. 87.

“అటమటిని తోడ నడియరితోడను వెలకు నెత్తమాడ వెరవు గాదు.”

ఉ. హరి. 3.112.

అడియాలము

సంకేతము, ఆనవాలు.

దక్షిణాంధ్రంలో ఇది వాడు

కలో నేటికీ ఉన్నది.

(రూపం) అడయాళము. ఇది

కన్నడంమాట.

“అందరకు సంజ్ఞలు నడియాలంబులుం గల్పించి.” భార. భీష్మ. 1.122.

“వాడు దొంగిలించినా డనడానికి అడియాళం ఏమీ దొరకలే దట.” వా.

అడియాస

పేరాశ.

“అక్కట! హెసపోయి యడియాసలఁ జావక యున్నదాన.”

భార. విరా. 2.226.

“సామ్యములఁ గోరక పామ్యడియాస లే టికిన్.” భా. ఆర. 4. ఆ.

“వాడి వన్నీ ఒట్టి అడియాసలు.” వా.

అడివిమేళం

అమాయకురాలు. ఏమీ తెలి

యనిది అనుట.

“అవిడ ఒట్టి అడివిమేళం. దాన్ని కట్టు కొని ఏం చేస్తావు?” వా.

అడిసాటా

కమిషను వ్యాపారము.

అడితిగొని చేయు వ్యాపా

రము. అరసట్టా, సట్టా

వ్యాపారం అని నేటివాడుక.

అడిసిగులు

నునుసిగులు.

తలవంచుకొన జేయుసిగులు.

ఇందులోని అడికూడా కాలే.

కాళ్లు చూచుకొనుట, తల

వంచుకొనుట ఒకటే కదా.

“అడిసిగులు తమకంబులు నుడివోవఁగ.”

యయాతిచరిత్ర.

అడుకులు దిన్నట్లగునే కడు

పున గుట్టెత్తినపుడు

చేసినప్పటికంటే దానిఫలితం

అనుభవానికి వచ్చినప్పుడు

తెలుస్తుంది అనుపట్ల ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

“అడుకులు దిన్నట్లగునే కడుపునఁ గుట్టె

త్తినపుడు గడుఁ బఱచితి.”

భార. ద్రోణ. 4.89.

అడుక్కు తిను

ఒకటిట్టు. కోపంతో ఎక్కడో

దేబిరించు అనుట.

“చదువుకోకపోతే అడుక్కు

తింటాడు.”

‘ఇంతసేపెక్కడ అడుక్కు తింటు

న్నావురా.” వా.

అడుక్కొను

ప్రాధేయపడు.

“జనని యడుక్కొని చదువుకోఁ

బొమ్మన్న వినక వేములు వెక్కి వెక్కి
యేడ్చు.”

హంస. 3 ఆ. 142.

“నామాట వినరా అని యెంత అడు
క్కున్నా వాడు విన లేదు.” వా.

“పెద్దవాణి అడుక్కుంటున్నాను. ఇక
అక్కడికి వెళ్ళకు.” వా.

అడుక్కుని తిను

చూ. అడుక్కు తిను.

అడుగంటు

1. ఇంకిపోవు, తలుగు,
నశించు.

2. అన్నము మొదలగునవి
మాడిపోవు.

“లేకి నిధివ్రజంబు, లవలేశము కాంచన
భూధరంబు ర, త్నాకరరత్నరాసు అడు
గంటు..... పురవైశ్యుల సంపద లెన్ని
చూపుచోన్.” కవికర్ణ. 1.11.

“అన్నం అడుగంటింది.”

“వాళ్ళింట్లో ఉన్న బంగారం, వెండి
అంతా అడుగంటి పోయింది.” వా.

అడుగకుండిన పోదు

అడిగితీరవలసిందే అనుట.

“అడుగకుండిన బోదింక ననుచు
బలికె.” కళా. 7.6.

“నిన్నీ విషయం అడగా లని చాలనాళ్ళ
నుంచీ అనుకొంటున్నాను. ఇన్నాళ్లూ
కుదర లేదు. ఇక అడగకుండా ఉండ
డానికి వీలు లేదు.” వా.

అడు గటు పెట్టను

కాలు కదల్చును.

ఖండితముగా రా నని చెప్పు
టలో ఉపయోగించుపలుకు
బడి.

“ధరణి విడిచి దివికి నడు గటు పెట్టన్.”
కళా. 3.244.

అడు గటు పెట్టలేను

ముందుకు నడవను.

“తల నిండఁగ నరము వోసి తేని నే నడు
గటు పెట్టఁగా వెఱుతు నచ్యుత”

ప్రభా. 1.92.

రూ. అడుగు తీసి అడుగు పెట్టలేను.

అడుగడు గశ్వమేధము

అడుగడుగూ ఒక గండం.

అశ్వమేధం అతి కష్టసాధ్య
మైనయాగం. లక్షణయా
అంత కష్ట మైనవని అనుట.

“అడుగడు గశ్వమేధ మగు నాజి
మొనన్.” కుమా. 11.44.

అడుగడుగునకు

తేప తేపకు, అడుగు పెట్టినప్పు
డెల్ల.

“ఆర్ద్రవస్త్రంబు లంగంబు లంట
వడఁకి, కొనుచు నమ్రత నడుగడుగునకుఁ
బెద్దమాట గోవింద యనుచును.”

హంస. 4 ఆ. 212.

“వాడు అడుగడుక్కు ఆక్షేపిస్తాడు.”
వా.

అడుగ బంపు

విచారించు, కుశల మడుగు.

“నాటనండియుం బదిలము గాఁగ న
న్నడుగఁ బంపనికారణ మేమి?”

పారి. 2.28.

అడుగబోవు

యాచించు.

“బలికెత్తు నడుగఁ బోయిన నాటి
హైన్య మొకటి.” జైమి. 1.44.

అడుగవచ్చినవారు

పిల్లకు పెత్తనము వచ్చిన
వారు.

“అడుగ వచ్చినవార లయ్యబలరూప,
శీలకులగుణవిఖ్యాతి చాల మెచ్చి.”

శుక. 2 ఆ. 153 ప.

అడు గామడ యగు

ఒక కొంత దూరమే ఆమడ
దూరముగా తోచు - దార్భ
ల్యాదులవలన.

“పొడలు పెట్టుచుఁ దన కడుగామ డె
యుండ.” కా. మా. 8.198.

“నల రేగడభూమి. వరాకాలంలో నడిచే
వారికి అడుగు ఆమడగా నుండును.”

కాశీయా. పు. 51.

అడుగు ఆమడగా నడుచు

మహాభారముతో, శ్ర మ తో
నడుచు.

“ఆ గర్జిణీస్త్రీ అడుగామడగా నడిచి
వస్తే నీవు ఏమాత్రం కనికరం లేకుండా
పొమ్మంటే యెక్కడకు పోతుంది?”
వా.

అడుగుకొని తిను

యూచించు.

“వాడు డిగ్లొ అడుగుకొని తింటు
న్నాడు. అస్తా? పాస్తా?” వా.

అడుగుగులాము

పాదదాసుడు.

“రమ్మని పొమ్మని తెమ్మని
యిమ్మని కానిమ్మటంచు నేఁ గొమరుంబ్రా
యమ్మన నానల నిడుసము
యమ్మననీదృశులు నాదునడుగుగులాముల్”

భద్రావత్య. 2. ఆ.

అడుగు తప్పని

జవదాటని.

నా. మా. 94.

అడుగు దప్పక

జవదాటక.

“పతిభ క్తితోడ జరిపెడు,
ప్రతములు వల దనెడునట్టి వనితలు గలరేకి
పతిమాట కడుగు దప్పక,
సతులకు ననుకూలబుద్ధిఁ జరియింపఁ
దగున్.” రుక్మాం. 4.79.

అడుగు దప్పినచో దప్ప పిడుగు

కొంచెము పొరపాటు చేసినా
ప్రమాద మగును; కొంచెం
జాగ్రత్తపడితే అది తప్పను
అనుట. పిడుగు పడునప్పుడు
ఒక అడుగు అటు వేసిన
ప్రమాదము, ఇటు వేసిన ఆ
ప్రమాదము తప్పను. తద్వారా
యేర్పడినపలుకుబడి.

“అడుగుఁ దప్పినచోఁ దప్పుఁ బిడు
గటంచు. శుక. 1 ఆ. 319 ప.

అడుగు దాటడు

ఏమాత్రం మాట నతిక్రమిం
చడు అనుట.

“వాడు అన్నమాట అడుగు దాటితే
బట్టు.” వా.

అడుగు దీయక

మెనుకంజ వేయక.

“కడఁగి సింహముమీఁదఁ గవిసిన నైన
నడుగు దీయక గుండె లవియ మోఁడు
దురు.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి 477-78.

అడుగున పడు

విస్మృత మగు.

“వాడు కాముది అంతా చదువు కున్నాడు. కాని అది అంతా యిష్టం అడుగున పడి పోయింది.” వా.

“నా అర్జి అడుగున పడి పోయింది. విచారించేనాథుడు లేడు.” వా.

అడుగుపఱచు

తక్కువపఱచు.

“అలిగి పైకించితి మధు పుల, శుకులను నడుగుపఱచి పుష్పస్థా! మా, అలకును మంచంబులు బా పలకును బీట లనుమాట బలి నెబ మయ్యెన్.” చంద్రా. 5.11.

అడుగు పెట్టకుండు

ముందుకు సాగకుండు.

“...ఎంత చేసిన నాసింహ మెనటి కడుగు పెట్ట దయ్యెను,” కళా. 3.81.

అడుగు బట్టు

మూలబడిపోవు, క్రిందగు.

“బలుసెక నించువి ల్లుడుగుబట్టినదే యిపు డాకు బూదిగెంపులఁ ద్రిరుత్త మూది.” ఆము. 4.41.

అడుగు బడుగు

కుండలో ఆఖరున మిగిలినది.

“కాస్త అడుగో బడుగో యేదో ఒకటి వేయం డమా. ఆకలిగా ఉంది.” వా.

అడుగుభద్రం

నెమ్మది, నిదానం, పదిలం.

“వాడు వట్టి అడుగుభద్రం లేనిమనిషి. ఎప్పుడు ఎక్కడ ఉంటాడో తెలీను.” వా.

చూ, అడుగు లేనిగిన్నె.

అడుగు మాడు

చూ. అడుగంటు.

అడుగుమానిసి

పాదసేవకుడు.

పాండు. 4.804.

అడుగు మాలిపోవు

నిర్మూల మగు.

“అనుజ తనుజులఁ జెలులు వియ్యములు నడుగు, మారిపోదురు నీకుఁ గా మనుజ నాథ!; దొరకుఁ గులనాశనం డను దూటు మేలె, పాండవులతోడ నొడఁ గూడి బ్రదుక వయ్య.”

భార. ఉద్యో. 3.341.

అడుగు ముట్టా

పూర్తిగా.

“ఆవిషయం అడుగుముట్టా తెలుసుకునే దాకా వదిలిపెట్ట దలచుకో లేదు.” వా.

అడుగులకు మడుగు లొడ్డు

[లొత్తు]

అతిభక్తితో సేవించు.

పూర్వం ఎవరైనా గొప్పవారు వస్తే వారి అడుగులు నేలకు తగులకుండా ఉలికిన బట్ట పరచి దానిమీద నడిపించు కొంటూ వచ్చే వారు. అందుపై వచ్చినపలుకుబడి. ఇప్పటికీ కొందరి పెండ్లిండ్ల లోనూ, శ్రాద్ధాల లోనూ గౌరవసూచకంగా బట్టలు పతించి నడిపించుట కాన వస్తుంది.

“జనయిత్రీజనకులం గని మది నడరుచు
నడుగులకు మడుగు లాడుచు నరుగు
నెడ.” పాండు. 2.25.

అడుగుల వ్రాలు

పాదాభివందనము చేయు.

“దశరథుఁ డడుగుల వ్రాలు తనయుల
నిర్వురఁ దాఁ గాఁగిలించి.”

వర. రా. బా. పు. 207 పంక్తి 18.

అడుగు లాన

పాదాల సాక్షిగా.

బట్టు పెట్టేట పుడు చెప్పే
మాట.

“నీ యడుగులాన.” కాశీ. 7.179.

అడుగులు తడబడు

కాళ్లు తడబడు.

“అడుగులు తడఁబడ నడరెడు నడపుం
గడఁకల నడుములు గడగడ వడకం...”

కళా. 6.251.

“అడుగులు తడఁబడఁ బులకలు, పొడ
మగ సఖివెనుక కొదుగఁ బోవుచు నర
నెన్.”

కళా. 7.147.

అడుగుల కెఱగు

నమస్కరించు.

“సంతసంబున వచ్చి యా సంయ
మింద్రు, నడుగులకు నెఱఁగుడు నతఁ
డాదరమున.”

పారి. 2.22.

అడుగులు నడుగులు

చూ. అడిగండ్లు మడిగండ్లు.

అడుగులేని గిన్నె

కుదురు లేని మనిషి.

“వాడు వట్టి అడుగు లేనిగిన్నె.
ఎక్కడా నాలుగునాళ్లు పని చేయ
లేడు.”

వా.

అడుగులో అడుగు వేసుకొంటూ

మెల్లగా.

“ఇలా అడుగులో అడుగు వేసుకొంటూ
వెడితే యిక మనం చేరినట్టే.” వా.

అడుగులో దాటిపోవు

కొంచెములో తప్పిపోవు.

అడుగులో హంసపాదు

ఆరంభంలోనే విఘ్న మనుట.

‘ప్రథమకబళే మక్షి కాపాతః’

వంటిది.

“వాళ్లు పిల్లను చూడానికి వచ్చేసరికి
మా అమ్మాయి ముట్టయి కూర్చుంది.
అడుగులోనే హంసపాదు. ఏ మవు
తుంహో ఏమో!”

చూ. ఆంచపదము.

అడుగువట్టు

నీటిలో అడుగుభాగమునకు

దిగిపోవు.

నౌకలు మొదలగువానివిష

యంలో నీరు లోతు తగ్గగా

నేల తాకి ఆగిపోయినప్పుడు

కూడా అడుగుపట్టినదంటారు.

“నిర్భరగతి ద్రచ్చుచో నడుగువట్టిన
తద్గిరియైతే.”

పారి. 3.29.

అడుగు వానినచో నక్క-అ

వాయు

ఇల్లు దాటిపోతే ఇంక ఇంటి

ధ్యాస ఉండదు.

ఇది సామాన్యంగా మగ

వాళ్లను గూర్చి చెప్పుటలో

అడవాళ్లు పయోగించే పలుకు

బడి.

“శీఘ్రము పఱతెంచెద ననుట యడుగు
వాసినచో నక్కట వాయు ననుట నిజ
మని యెఱుంగరు గా.”

శుక. 3 ఆ. 146 ప.

అడుగూ బడుగూ

వంట చేసినసాత్రలో మిగిలిన
అంటూ సొంటూ.

“వాళ్లంతా తిని వడిచినతర్వాత ఇంత
అడుగూ బడుగూ ఉంటే నామొహాన
వేస్తారు.” వా.

అడువపుట్టువు

తక్కువవాడు - ఒకరికింద పడే
ఉండేవాడు.

శ. ర. లో కాపువాడు అని
ఉన్నది. అది సరికాదు. ఈ
అడువ, అడవ, అదువ, అదన
దాదాపు సామాన్యార్థకాలు.

అడుసున పాతినకంబము

అసిరము.

అడ్డంగా చీల్చి పారేస్తాను

తిట్టినప్పుడనుమాట.

“మళ్ళీ యింకోసారి యిలాగే అన్నా
వంటే అడ్డంగా చీల్చి పారేస్తాను.” వా.

అడ్డంగా పెరుగు

లా వగు.

“వాడీ మధ్య అడ్డంగా పెరిగి పోతు
న్నాడు.” వా.

అడ్డం పుట్టినవాడు

మొండివాడు, మూర్ఖుడు.

“వాడు అడ్డం పుట్టినవాడు. వాణి
ఒప్పించడం బ్రహ్మతరం కాదు.” వా.

అడ్డకత్తి

పట్టాకత్తి.

అడ్డ కట్టుకొని

ఆకట్టుకొని, స్వాధీనము చేసి
కొని.

“ధీయత! యడ్డకట్టుకొని తెచ్చి నరుల్
తమ కక్కిరింతలకొ, జేయుట నీతివైభవ
విశేషము గాదె తలంచి చూడఁగన్.”
కళా. 7.262.

అడ్డకమ్మి

గుమ్మముకమ్మి, లక్ష్మీకమ్మి.

అడ్డకట్టలు

ఒకరక మైన సుఖరోగము;
విఘ్నములు.

చూ. అడ్డకట్ట వేయు.

అడ్డకట్టవేయు

ఆటంకపెట్టు.

అడ్డకాలు వేయు

విఘ్నము కలిగించు.

ఎవరై నా పోతుండగా కాలు

అడ్డం పెట్టినట్లు అనుట.

“తలగలిగిన గుళ్ళాయలు, గల వేవగ
నైన నీవు గలిగిన దాద్య, క్కలరవము
లేన్ని యైనం, గలిగెడు బోతు మని
యడ్డగాల్ వేయంగన్.” సా. ఆ. 2.

అడ్డకు పడ్డ పెట్టుకొను

కొంచానికి ఎక్కువ నష్టపెట్టు
కొను.

అడ్డగట్టమాట

అడ్డుమాట.

“నీ యడ్డగట్టమాటల కీయెడఁ బని
లేదు.” రుక్మాం. 5.90.

అడ్డగాడిద

తిట్ట, పనీపాటా లేకుండా
తిరిగేవాడు.

అల్లరిచిల్లరిగా తిరిగేవాడు.

మాటా. 9.

“వాడు అడ్డగాడిదలా ఊరంతా
ఎప్పుడూ తిరుగుతుంటాడు.” వా.

అడ్డగాలు వేయు

అడ్డగించు.

“పోకు మని యడ్డగాల్ వేయంగ్.”
సారం. 2.16.

అడ్డగోడ

కొంచెం ఎత్తుగా హద్దు నేర్ప
రుస్తూ పెట్టుగోడ.

“వాళింటికి వీళింటికి మధ్య అడ్డగోడ
ఒక్కటే వ్యవధానం. వాళ్ళెప్పుడూ
అన్నదమ్ములాగా ఉంటారు.” వా.

అడ్డగోడమీద దీపం పెట్టినట్లు

అటూ యిటూ కూడా ఉన్న
ట్లుండు. ఎటో ఒక వైపు
మొగ్గక అనుట.

అడ్డగోడమీది పిల్లి

చూ. గోడమీది పిల్లి.

అడ్డగోలుగ

ఎటు పడితే అటు.

రుద్రమ. 84 పు.

అడ్డగోలు వ్యవహారం

గందరగోళపు వ్యవహారము.

అడ్డపట్టుపాప

అడ్డపాప.

“అడ్డపట్టు పాపం డంటె యో
యమ్మ.” సారం. 2 ఆ.

చూ. అడ్డపాప.

అడ్డపట్టుల పాప

చిన్ని పాప.

అడ్డాలలోని పాప. తె. జా.

అడ్డపచ్చ

ముదురుపచ్చ.

“సుకుమార శుకచ్ఛదచ్ఛటా దాయా
దంబు లై యడ్డపచ్చ గొనునవియును.”
కాశీ. 7.26.

అడ్డపడు

1. కాళ్ళమీద పడు. 2. అడ్డు
వచ్చు.

“నెగులున నడ్డపడి యేడ్చి.”

సారం. 3.199.

“తప్పుడు బ్రహ్మశతం బడ్డపడిన.”

గౌర. హరిశ్చం. పం. 1078.

“అడ్డపడి చెప్పుకుంటే వినక పో
తాడో.” వా.

అడ్డపాప

పసిబిడ్డ.

చిన్నతనంలో పసిపిల్లలను

చేతులపై అడ్డముగా పెట్టు

కొని పోవుటపై వచ్చిన పలుకు

బడి. అడ్డాలలో బిడ్డ ఉనుట.

“...నోరిలోపలకా వ్రేలిడినప్పుడుకా
గఱవనేరడు నీసుతుఁ డడ్డపాప యా.”

సారం. 3.58.

చూ. అడ్డపట్టుపాప.

అడ్డపెట్టు

అడ్డగించు.

“ఘర్మపరిపాలుర మమ్ము నడ్డపెట్ట...”

భాగ. పుష్. 81 ప.

అడ్డపెట్టు లేక

ఆటంకము లేకుండ.

“బాడనబావుల నడ్డపెట్టు లేక విహరించుటకు వజ్రనాభుడుదల యడిగి.”

ప్రభా. 1.121.

అడ్డపేరు

ఏదో ఒకందుకై నడుమ ఎవనో

పెట్టినపేరు.

“అతని పేరు శంకరశాస్త్రీ అయినా కూరగాయల కెప్పుడూ దేవిరిస్తూ ఉండడంచేత కూరగాయలశాస్త్రీ అని అడ్డపేరు వచ్చింది.” వా.

అడ్డపొగ వేయు

అడ్డు వేయు.

అడ్డబాస

బులాకీ.

తె. బా.

అడ్డమాడు

వ్యతిరేకించు.

రుద్రమ. 40 పు.

అడ్డము చెప్పు

వ్యతిరేకించు.

“ఏది చెప్పినా వాడు అడ్డం చెప్తాడు.” వా.

అడ్డముపడు

అడ్డు వచ్చి కాపాడు.

“దాని కడ్డముపడ నెవరు వచ్చిన సమయింపుము.” మార్కం. 6.153.

ఎవ రడ్డం వస్తాగో చూస్తాను

అనే రీతిగా కూడా విన

వస్తుంది.

అడ్డము వచ్చు

అడ్డము వచ్చి కాపాడు. అడ్డు పడు.

“అమృద్ధురాపురీరమణు లడ్డము వతురు గాక.” భాగ. దశ. పూ. 1474.

అడ్డ మూడే కళ్లుగా తినువాడు

అడ్డబియ్యం వండగా మూడు

ముద్దలతో మింగి వేస్తా

డనుట.

అంటే తిండిపోతు.

అడ్డమైన

ఏది పడితే అది, సమయాను

కూలంగా, నీతి నియమం

లేకుండా.

కాశీ. 7.232.

“వాడు అడ్డ మైనకూళ్ళూ తింటాడు.”

“అడ్డ మైనవాళ్ళ కాళ్ళు పట్టుకొంటాడు.”

“అడ్డ మైనపని చేస్తాడు.” వా.

అడ్డమైన కూళ్ళు కుడుచు

అన్ని సీచాలకూ పాల్పడు.

“వాడు అడ్డమైన కూళ్ళూ కుడుస్తున్నాడు.” వా.

అడ్డమైన గడ్డి తిను

సీచానికి లోబడు.

చూ. అడ్డ మైనకూళ్ళు కుడుచు.

అడ్డమైన చాకిరీ

నానా పనులూ

“వాడు నాచేత అడ్డమైన చాకిరీ చేయించుకొని తరిమేశాడు.” వా.

అడ్డమైన వాడు

1. ఎవడు పడితే వాడు.

“ఆ ఊళ్లో అడ్డమైనవాడూ పెద్దమనిషే.” వా.

2. ప్రతివాడు.

“అడ్డమైనవాడూ నన్ను ఆక్షేపించేవాడే.”

“ఆ సత్రంలో అడ్డమైనవాళ్ళూ దిగుతూంటారు.” వా.

అడ్డమైన మాటలు మాటలాడు
నోటికి వచ్చినట్లు మాట్లాడు.

“వా డక్కడికి వెళ్లేసరికి అడ్డమైన మాటలా మాట్లాడాడు.” వా.

అడ్డవాటు

అడ్డుపుల్ల.

“అడ్డవాట్లు వేసి చెరిచినం గాని నీకుఁ గునుకు పట్టదు.” తె. జా.

అడ్డవాటియమ్ము

అర్ధచంద్రబాణము.

అడ్డాదిడ్డముగా

వక్రముగా.

“వా డెప్పుడూ అడ్డాదిడ్డంగా మాట్లాడుతాడు.” వా.

అడ్డాదిడ్డిగా

ఇష్టం వచ్చినట్లుగా, ఒకక్రమం లేక అనుట.

“ఆ ఊరు అడ్డాదిడ్డిగా పెరిగిపోతూ ఉంది. అందమా? చందమా?” వా.

అడ్డాదిడ్డులు

ఆటంకాలు.

జం.

“వినయంబుతోఁ జేరి పని యేమి యను వాడె, యరయ కడ్డాదిడు లనుప సాఁగె. కువల. 2.24.

అడ్డాయుధము

కత్తి - అడ్డకత్తి.

బస. 5 ఆ. 147 పుట.

అడ్డావిడ్డము తిరుగు

ఎటు వడితే అటు తిరుగు.

“అడ్డావిడ్డము తిరిగే, తెడ్డెఱుంగునె పాలిపి.” వేమన.

అడ్డాదిడ్డములు

అవీ ఇవీ.

“వడించు మనుచుఁ గుడుచుచు, నడ్డా విడ్డములు పలుకునంతటిలోనకా.”

బసవ. 6.191.

చూ. అడ్డాదిడ్డులు.

అడ్డిపోవు

ఆగిపోవు.

కొన్ని ప్రాంతాలలో విరివిగా వినిపించేవలుకుబడి.

“అంతా యేర్పాట్లైన తర్వాత ఉన్నట్లుండి ఆ పెండ్లి అడ్డిపోయింది.” వా.

అడ్డుకట్ట వేయు

విఘ్నము కలిగించు.

అడ్డుకట్ట-ఆటంకము.

అడ్డుగట్టమాటలు

అడ్డుమాటలు.

“సీయడుగట్టమాటల కీ యెడఁ బని యేమి?” రుక్మాం.

చూ. అడ్డుపుల్ల వేయు.

అడ్డుపుల్ల వేయు

విఘ్నము కలిగించు.

“వాడు ఎక్కడికి వచ్చినా ఏమి జరుగు తున్నా ఏదో ఒక అడ్డుపుల్ల వేయ కుండా ఉండదు.” వా.

అడ్డువాట్లు వేయు

విఘ్నము కలిగించు.

రుద్రము. 70.

అడ్డేటుమీద గుడ్డేటు

కాక తాళేయంగా తగిలిన దెబ్బ

పై మరొక దెబ్బ తగులు.

అణక వేసుకొను

మెడమీద నున్న కాడిమాను

మెడకిందికి వచ్చునట్లుగా ఎద్దు

తిరుగబడు.

“ఆ యెద్దు అణిక వేసుకుంది. దాన్ని
లేపేదాకా మనం గోళ్లు గిలుకుంటూ
కూర్చోవలసిందే.” వా.

అణుమాత్రము

ఏకొంచెమున్ను.

“అణుమాత్రమును గర్వగుణము లేక.”
కా. మా. 2.7.

“నా కా విషయంలో అణుమాత్ర
మేనా సందేహం లేదు.”

“వాడికి అణుమాత్రం కూడా కృతజ్ఞత
లేదు.” వా.

అటో రణియాన్ మహతో

మహీయాన్

చిన్నలలో అతిచిన్న, పెద్ద

లలో అతిపెద్ద.

భగవంతుని విషయంలో

ఉపయోగించే వైదికసూక్తి.

అతంత్రపుమనిషి

నమ్మడానికి వీలులేని మనిషి.

“వాడు చాలా అతంత్రపు మనిషి.

వాణ్ణి నమ్మి యే పనిలోకి దిగడానికి
వీలు లేదు.” వా.

అతంత్ర మయిన

భద్రంగా లేని.

శ. ర. లో అతంత్రం అంటే

స్వాతంత్ర్యము తప్పినది

అనుట సరి కాదు. ఇది నేటికీ

వాడుకలో భద్రంగా లేదు

అన్న అర్థంలో విరివిగా విన

వస్తున్నది.

“మాతామహయాగతంత్రము నతంత్ర
(ద్ర) ము చేసి.” కాశీ. ఆ. 6.

“ఈ యిల్లు చాలా అతంత్రంగా ఉంది.
ఇంతమంది పిల్లలతో వానాకాలంలో
ఉండా అంటే భయంగా ఉంది.”

“ఆ కుర్చీకాలు కాస్త అతంత్రంగా
ఉంది. జాగ్రత్తగా కూర్చో.” వా.

అతకుతల లగు

అతలకుతల మగు.

“అకట యవి సవరింపగా నతకుత
లయి.” బాల. 7.

అతనిచేతులలో చెంగలమ్మగొట్ట

ఒక సాపెన.

“అకట! వయ్యాలి గాంగఁ బొమ్మ
నుచుఁ గొట్టు, నతని చేతులలోఁ జెంగ
లమ్మ గొట్ట.” శుక. 3 ఆ. 403 ప.

చూ. అతని చేతులు పడిపోను.

అతని చేతులు పడిపోను

ఒక సాపెన.

“ఎంత దెబ్బ వేశాడు - అతని చేతులు
పడిపోను.” వా.

అతలకుతల మగు

క్రక్క-దలిపోవు.

“కుతలము పడహతుల నతలకుతలం
బయ్యెన్.” సింహ. 1.154.

“ఎడబండిలో ఆ పదిమైళ్ళూ ప్రయాణం చేసేటప్పటికి ఒళ్ళంతా అతలకుతలమై పోయింది.”

“మిలిటరీవాళ్ళు దిగడంచేత ఆ ఊరంతా అతలకుతలం అయిపోయింది.” వా.

అతికమాత్ర

అధికప్రసంగి.

ఇది చిత్తూరుజిల్లాలో వీశే యంగా ప్రచారంలో ఉండే పలుకుబడి.

చూ. అదనప్రసంగి.

అతిగహనము

చాల క్లిష్టమయినది.

“డిని విధానం బెటుగంగా.....దా నతిగహనంబు.” భార. ఆర. 1.330.

అతిథీ అభ్యాగతీ

వేళకు వచ్చే పథికులూ వారూ.

జం.

“వాళ్ళింటికి రోజూ అతిథీ అభ్యాగతీ ఎవరో ఒకరు వస్తూ ఉంటారు.” వా.

అతి పనికి రాదు

ప్రతిదానికి పరిమితి ఉండా లని

చెప్పునపుడు అనేమాట.

“న్నే హాలూ, ప్రేమలూ, రావడాలూ, పోవడాలూ ఇవన్నీ ఉండవలసిందే. కాని అతి పనికి రాదు రా బాబూ!” వా.

అతిమనిషి

మితి మించి ప్రవర్తించు

వాడు.

“వాడు వట్టి అతిమనిషి. ఏమాత్రం చను విచ్చినా నెత్తిన కూర్చుంటాడు.” వా.

అతిరథులూ మహారథులూ

ఎత్తిపాడుపుగా, వాళ్ళంతా చాల గొప్పవాళ్ళు లే అన్నట్లు ఉపయోగించేపలుకుబడి.

ప్రాచీనయుద్ధ పరిభాషద్వారా వచ్చినది.

“ఉన్నార గా మీ వాళ్ళంతా అతి రథులూ, మహారథులూ. నా సాయం ఎందుకు కావలసి వచ్చింది?” వా.

అతిరసాలు

ఒక పిండివంట.

అతివాసము

చూ. అధివాసరము.

అతివినయము

ధూర్తత.

అతివినయం ధూర్తలక్షణం

అనే నీతివాక్యంపై ఏర్పడినది.

“అదంతా వినయం కాదు. అతివినయం సుమా.” వా.

అతివృష్టి = అతివృష్టి
ఏదొచ్చినా ఎక్కువే అనుట.

వర సంబంధ మైన పలుకుబడి.

“వాడు వసే రోజూ వస్తాడు. లేదా కొన్ని నెలలు కనిపించడు. వాడి దంతా అతివృష్టి అనావృష్టి.” వా.

అతిశయం

గర్వం.

“కలవారింటి కోడలని దానికి మహా అతిశయం.” వా.

“అంత అతిశయాలకు పోవద్దరా? మన మేమి ఉన్నవాళ్ళమా? ఏమన్నానా?” వా.

అతి సర్వత్ర వర్జయేత్

ప్రతిదానికీ పరిమితి ఉండాలి
అని చెప్పవలసినపుడు అనే
మాట.

“నీవు మరీ వాడితో అంత పూసుకొని
తిరుగుతున్నావేమిరా? అతి సర్వత్ర
వర్జయేత్ అన్నారు.” వా.

అతీ గతీ లేదు

దానినిగురించి ఏమీ తెలి
యదు. జం.

“వాడికి పదిజాబులు రాసినా అతీ గతీ
లేదు.” వా.

అతుకులబొంత

చిన్నచిన్న బట్ట పేలికలను
అన్నిటిని చేర్చి, బొంతగా
కుట్టడం పల్లెలలో నేటికీ అల
వాటు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఆ కావ్యం అతుకులబొంతగా తయారైంది. దానో కొంత దీనో కొంత తీసి
కుట్టు వేస్తే అంతకంటే యేమవుతుంది?”

“ఈ అతుకులబొంత సంసారం నేను
చెయ్యలే నమ్మా. ఒకటి ఉంటే ఒకటి
ఉండదు.” వా.

అతుకులసంసారం

చాలీ చాలని ఆదాయం గల
సంసారం.

“మే మేదో అతుకుల సంసారం చేస్తున్నాము. మా కవన్నీ రావాలంటే ఎక్కడ వస్తాయి?” వా.

అత్తకోక తొలగినట్లు

ఏ మనడానికీ వీలు లేనిపరిస్థితి
యేర్పడినప్పుడనేమాట.

కోక తొలగిందని చెప్పినా బా
గుండదు, చెప్పక పోయినా
బా గుండదు.

“నక్క యురులలోనఁ జిక్కుకొన్న
విశానఁ, గోరి మనము చేసికొన్నపనికి,
బేగులోనితీట విత మాయె నన రాదు,
అత్తకోక తొలగినటులఁ బలుక.”

రాధికా. 3 ఆ.

అత్తగంతు

వేశ్యామాతల గుంపు.

శుక. 8.135.

అత్తగారి సాధింపు

ప్రతి చిన్నదానికీ దెప్పిపాడు
చుట.

అత్తపోరు

అత్త కోడలిని పెట్టుతరడి.

“ఈ సంబంధం చాలా మంచిది. అత్త
పోరా, అడవిడపోరా ఏమీ లేదు.
ఒంటిగాడు. లక్షణమైన సంబంధం.” వా.

అత్తమామల పోరు లేని కాపురం

కొత్తగా వచ్చిన కోడలిని
అత్తమామలు ఊరికే తప్పు
పట్టుతూ పోరి బొక్కలాడు
తారు. అట్టి పెద్ద లెవరూ లేని
కాపురము. అనగా స్వేచ్ఛ
ఉన్న దనుట.

“నిలసిన వంటవార్షుల నత్తమామల
పోరును లేనికాపురము గలిగె.

శుక. 3 ఆ. 60 ప.

అత్తముండ

నిరసనగా అనునప్పుడు అత్తను

గూర్చి అనుమాట.

“ఉత్తముండకంటే అత్తముండ
మేలు.” పా.

అత్తమీద కన్నులు అంగడిపై
చేతులు

“నందసుతుడు మున్ను నామీడి
ప్రేమచే, నొకటి నేయఁ బోయి యొకటి
నేయు, అత్తమీదఁ గన్ను లంగటిపైఁ
జేతు, లాయె ననుచుఁ జెలియ లరసి
నవ్వ.” రాధ. 3 ఆ.

అత్తలాగ

అత్తవలె పోరు ననుట.

“అత్త లేకపోతే నేం. మా ఆయన
ఉన్నాడు గా. ఆయనే నా కత్తగారు.”
“ఆ మేనేజరు అత్తలాగ అస్తమానం
పోరుతుంటాడంటే నమ్మి.” వా.

అత్త లేనికోడలు ఉత్తమురాలు
దండించువా రెవరూ లేరు.
కనుకనే ఆమె తప్పులు
బయటపడ వనుట.

“అత్తలేని కోడలు ఉత్తమురాలు.”
పా. పా.

అత్త లేదు ఆడబిడ్డా లేదు

దండించువారు, తప్పు పట్టు
వారు ఎవరూ లేరనుట.

“అత్త లేదు. ఆడబిడ్డా లేదు. దాని
కేం? ఏమయినా చేస్తుంది.” వా.

అత్తారబత్తంగా

ముడుపులాగా.

క్ర. త. 29.

అత్తింటికాపురం

పరతంత్రజీవనం.

“అక్కడ పని చేయడం అత్తింటికాపు
రంగా ఉంది. ఏం చేసినా తప్పే. ఏం
చేయవన్నా తప్పే.” వా.

అత్తింటికుంది

ద్వేషముతో చూడబడునది.

అత్తింటికోడలు

మగనాలు.

“అత్తింటికోడలికి గా, హత్తుక నతఁ
డుండే నొక యువాగ్రణికొక్క.”

హంస. 2 ఆ. 246 ప.

అత్తిలు చేరి బ్రతుకు

నీచముగా జీవించు.

కృష్ణ. 76.

అత్తెసరు పెట్టు

సరియెసరు పెట్టు.

బియ్యానికి పైన చేతివేళ్లు
మునిగేదాకా నీళ్లుండునట్లు
ఉంచి పొయ్యిమీద పెట్టుట.
అది ఉడికేటప్పటికి సరిగ్గా ఆ
నీళ్లు సరిపోతవి. వార్షవల
సిన అవసరం ఉండదు. దీనినే
రాయలసీమలో సరియెసరు,
నరెసరు అంటారు.

“నేను బయట ఉన్నానా? మా ఆయన
కుంపటిమీద అత్తెసరు పెట్టి వెళ్ళిపో
తారు? మా యెడపిల్లతోనే దాన్ని
పొయ్యిమీదినుంచి దింపించి ఉంచు
తాను.” వా.

అదటడచు

పొగ రడచు.

“అదయతః బోసీక పాదివి యద
టడఁచె.” భాస్క. యుద్ధ. 1808.

అదనప్రసంగి

అనవసరంగా కల్పించుకొని
మాటలాడువాడు.

చిత్తూరు జిల్లాలో ఎక్కువ
వాడుకలో నున్నరూపం.

“వాడు వట్టి అదనప్రసంగి. వాడితో
ఎవరు పెట్టుకుంటారు?” వా.
చూ. అధికప్రసంగి.

అదనవిరిద లగు

అదవద లగు.

“మదనభూతము సోఁకినమగువలు పురు
షులు అదనవిరిద లై అంగమొల లై
పెడవి నెత్తురు వీర్వి.” తాళ్ల. సం. 9.205.

అదను పదను

తగినసమయము. జం.

“అదనుపదనునె కూర్చి మాయప్ప దీర్చి,
పొమ్ము నీ వన్నఁ బోమె యీ పోరు
మాని.” హరి. 4.87.

అదరంట

బాగా, లోతుగా.

“అదరంటఁగా నొక్కి యానఁ బోవ.”
రాధి. 1.113.

అదరగొట్టు

అడలగొట్టు.

“వాడు మాటలతో ఇతరులను అదర
గొట్టెస్తాడు.” వా.
చూ. అదరవైచు.

అదరవైచు

బెదరించు.

“అదరవైచియు బుజ్జగించియు బోధించియు.” ప్రభావ. 3.142.

చూ. అదరగొట్టు.

అదరువేటు

ప్రాణానికి మొప్పం లేకుండా
భయపెట్టుటకు మాత్రమే
కొట్టు దెబ్బలు. రాయల
సీమలో విరివిగా వాడుకలో
నున్న పలుకుబడి.

“నాలుగు అదరువేట్లు వేసి పంపితే
సరి.” వా.

అదవ

1. వికల మయిన.

“వాడిది కొంచెం అదవచేయి.”

“వాడికి కాలు అదవ కనక యీడుస్తూ
నడుస్తాడు.” వా.

2. ఒకరికింద ఉన్నవాడు,
దుర్బలుడు, అందువల్లనే
తెలివి తక్కువవాడు.

వావిళ్ల వగైరా కోశాలలో
ఉన్న అసిదుడు అన్న అర్థం
సరి కాదు. ఇది నేటికీ రాయల
సీమలో ప్రచురంగా అలవా
టులో ఉన్నపదం.

అదవకాపుర ముండు

1. ఎత్తుడుకాపుర ముండు.

2. ఒకరిపై బ్రతుకు.

లక్షణ యా అదవకాపుర
మనగా అదవవాని కాపురము
వంటి కాపుర మనుట.

“కెడసిన గరిసెలక్రింద లాఁగలఁ గ్రుస్సి
యదవకాఁపుర ముండు నాఖుతతుల.”

ఆము. 6.13.

చూ. అదవత్రావుడు.

అదవచిక్కు

అధీనములో నుండి లోకువ
యగు.

“నీకు నే నేం అదవ చిక్కినా ననా?
అన్నిమాట లంటున్నావు?” వా.

“వాడు అదవ చిక్కినవాడు కనుక
నువ్వేం చేసినా చెల్లుతూ ఉంది.
ఇంకెవడైనా అయితే ఓర్పుకుంటాడూ?” వా.

అదవత్రావుడు

తిరిపెపుత్రాగుడు.

ఒకరు త్రాగుతూ—వీడు ఎదు
రుగా ఉంటే పోనీ వాడికీ ఒక
ముంత ఇవ్వు అని—యిప్పించు
నది. అదవ అంటే లోకువ,
క్రిందివాడు అనే అర్థాలలో
అనేక ప్రయోగాలు కాన
వస్తాయి. అదవనాయాలా
ఒక తీట్టు.

“తన చెలులిండ్లయం దదవత్రావుడు
త్రావుచు...” పాండు. 3 ఆ. 19 ప.

అదవదవడు

వ్యభవడు.

“భేతాఖం బురికొల్పి పృథివీకు నసిధార,
సాతండుఁ దెగి కూల నదవదవడి.”

రామకథా. బాల. 7.476.

అదవద పొందు

కలతచెందు.

“అదవదఁ బొందఁ బా లయితి
నక్కట!” హరి. ఉ. 8.199.

అదవద లగు

చెల్లాచెదరు లగు, కలత
చెందు.

“అదవద లైన పయ్యెదలు నందము
తప్పిన హారవల్లులున్.” విక్ర. 5 ఆ.

అదవనాయాలు

ఒక తీట్టు.

“పోరా అదవనాయాలా. నీతో నేం
నాకు?” వా.

చూ. అదవ.

అదవబతుకు

నీచపుబతుకు.

“నాది వట్టి అదవబతుకు అయి
పోయింది.” వా.

అదవెట్టు.

మొఱుపెట్టు.

“అని యిట్లు ధరణీసురుం డదవెట్టు
భాగవతశోభమునకు భువనభర్తయు
భయంపడి.” ఆము. 7.48.

అదాట్టుగా

హతాత్తుగా.

“వాడు అదాట్టుగా వచ్చి పట్టు
కొన్నాడు.” వా.

అది ఒకచే కొదవ

కావలసి నన్నీ అయినవి, అ
దొక్కచే తక్కువ అనుట.

“ప్రజలయిండఁ గన్న పెట్టని దొక్కచే
కాని కొదవ, కడకు దుర్వృత్తు
లన్నియుఁ గఱచె నతఁడు.”

నరంకు, 2.26.

“వాడు దివాలా తీయడం ఒక్కటే కొదవ.” వా.

2. ఏ మున్నాయి గనుక అది లేదని?

“ఒకరు :- ఎంతమంచి పిఠాను చీరలు వచ్చా యనుకున్నావు!

“మరొకరు :- అదొక్కటే తక్కువమ్మా! నా మొహానికి.” వా.

అది కాదు

వాళ్ళోపస్కారకము.

అది గాక

అంతే కాక.

ఏదైనా ఒకటి చెప్పి మరొకటి చెప్పనప్పుడు ఉపయోగిస్తారు.

“వానికి మన మంటే పడదు. వాడా లోభి. ఇలాంటప్పుడు మనం పోయి అడిగితే వాడిసాదా చస్తాడా? అది గాక అంతదూరం మనం పోయి వచ్చేంత సావకాశం కూడా లేదు.” వా.

యా. అదీ గాక.

అది నేరమా?

అది ఒక తప్పా?

ఏదో కొంత పొరపాటున్నా అదంత పెద్ద తప్పుకాదు అని చెప్పటలో ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“మదురు చందురు గావి కమ్మొవి మీఁద, నాట నొత్తిని పలుగంటి నాటుపట్ల... అది నేరమా తలంప.” రాజగో. 3.36.

“ఆయన వచ్చేటప్పటికి నేను ఇంట్లో లేను. అదీ ఒక నేరమా? దానికింత

గొడవ పెటాలా? ఇంతకూ ఆయనకు కాఫీపాడికోసమే వెళ్తాను.”

“వాడిని చేరదీసి అన్నం పెట్టాను. అదీ ఒక నేరమా? వా.

అది మొదలుకొని

అక్కడినుండి.

“అది మొదలుకొని చెప్ప మువిద యనిన.” కళా. 3.287.

అది యట్లుండే

అది అలా ఉండనీ.

“అది యట్లుండే నవ్విధంబున వివిధోపచారంబుల సంఘటింపఁ బెంపునం బ్రవర్తిల్లుచుండు” ప్రభా. 1.80.
“అది అలా ఉండనీ...” వా.

అది యెంతమాత్రము?

అదెంత పని?

అతిసులభ మనుట.

“చేసి కావలె...”

అన నది యెంతమాత్రము ధరామర నందన వేడు మింక నొండు...

నిరం. 4.122.

“అ దెంతపని? ఒక నిమిషంలో చేసే స్తాను.” వా.

“నాలుగు పద్యాలూ ఇప్పుడు రాస్తాను. ఆ దెంత మాత్రం.” వా.

అదిరిపాటు

1. అకస్మాత్తు, హఠాత్తు.

2. మిడిసిపాటు.

“అదిరిపాటెవ్వఁ డీక్షించె నాకసమున హాటకపు నువ్వపింగళుఁ డైనపురుషు, నాతనికి వత్సరద్వయం బవధి చూపె.” కాశీ.

“వాడి అదిరిపాటు చెప్పడానికి తరం కాదు.” వా.

అదిశం

విచిత్రం, వింత, అరుదు.
ఇది 'అతిశయం' మారి
వచ్చినపలుకుబడి.
దక్షిణాంధ్రంలో ప్రచురంగా
వినిపించేపలుకుబడి.

“వా రేవో అబద్ధను అడుగు కింద పెట్టి
నీయకుండా సాకుతున్నారు. మహా
అదిశంగా వీళ్ళకే పిల్ల ఉన్నట్టు.”
“అదేం అదిశం మమ్మా! పిల్లను అత
వారింటికి పంపడానికి అంత యిదగ్గు
పోతున్నారు.”

అది సంపాయిస్తున్నది

ఒక లమ్మకొని ఉబ్బు చేసుకుం
టున్నది అనుట.
చిత్తూరుజిల్లాలో ఇది యెక్కు
వగా వినవస్తుంది.

అది సుత

అది మొదలు.

నాయక. పు. 9.

అదీ ఒక గొప్ప

గొప్ప కాదనుట.

“భండనమందు నాకు నొక పాండవు
లెంతటివారు.” పాం. విజ.
“వా రేవో నాలుగుపద్యాలు రాకా
డట. అదీ ఒక గొప్పే.” వా.

అదీ ఒక తప్పా?

“అయన బజారులో వెదుతూ ఉంటే
నేను అరుగుమీదినుంచి లేవలే దట.
అదీ ఒక తప్పా? వాడితో అన్నిమాట
లన్నా డట.”

“వా రేవో పద్యాలు వినిపించాడు.
సరే. విన్నాను గదా. తా నేవో కాళి

దాసును మించిపోయాడు అని నే నన
లే దట. అదీ ఒక తప్పా? వాడు నన్ను
దు మ్మె పిలిపాడున్నాడు.” వా.
నాం. అది నేరమా?

అదును బదును

ఆనుపాను.

జం.

“అదనుం బదను నేరింగి అండ నుంజే
చాలు.” తాళ్ల. సం. 3.582.

అదువు అబ్బ

నట్టుబోలు.

జం.

“వాడు ఈమధ్య బోలెడు అగుళ్ళు
అబ్బ లేక తిరుగుతున్నాడు.” వా.

అదురుగుండె

భయంనుడు.

“వాడు వట్టి అదురుగుండె. ఒంటరిగా
ఒంటికి కూడా పోలేడు.” వా.

అదురుగుండె, పిక్క-బెదురు
లేమి

నిర్భీకత్వము.

“మీర మీరు సంఖ్య మెరియుదు
రప్పిట, నదురుగుండె పిక్క-బెదురు
లేక.” రంగా. 1.18 శే.

అదురుతిక్క

ఒక పశునోగం.

“ఉంగిడి, యగురుతిక్క యనువానికి
నాపేరు నెప్పినం జాలు.”

భార. విరా. 1.286.

“నరిడి పప్పు కప్పు నావురు కడుపుద,
యగురుతిక్క యనగ నడరి మరియూ,
దవులు లెన్నియేని దవలి యెంతయు
మహా, గ్రంబు లగ్గుల బకుగలంబు
నందు.” హరి. పూ. 6.46.

అదురు బెదురు

భయము.

జం.

“వాడు ఎంత కటికచీకటిలో అయినా
అదురూ బెదురూ లేకుండా పోతాడు.”

వా.

అదురూ బెదురూ లేక

జంకూ కొంకూ లేక. జం.

“వాడు అదురూ బెదురూ లేక అర్థ
రాత్రిలో ఆ అడివిలో నడచి
పోతాడు.”

వా.

అదురుమనిషి

భయస్సుడు.

అదేం గగనం ?

అ దేమి గొప్ప, అదేమి ఘన

కార్యం ?

“ఆ పుస్తకం ఒకరోజులో చదవడం
అదేం గగనమా ?”

“అదేం గగనం రెద్దా.”

వా.

అదేం బంగారమా ?

అంత విలువ కానిది అనుట.

“వాడు ఆ పుస్తకం చూచి యిస్తా
నంటే యియ్య లేదు. అదేం బంగార
మా ?”

వా.

అదే పదివేలు

అంతమాత్రం చాలు. అదే

గొప్ప.

“చేరిక నిచ్చి పాదములఁ జేర్చుఁ డదే
పదివేలు.”

పాణి. 6.107.

“మీరు జాబు రాస్తే చాలు. అదే పది
వేలు. రా నక్కట లేదు.”

వా.

అదే పనిగా

తచేకదీక్షతో.

“తిరిగితి మెల్ల దేశము లదే పనిగా.”

నానా. 83.

అద్దంతరపు సిరి

నడుమంత్రపు సిరి.

కొత్త. 14.

అద్దపునీడ

అశాశ్వతము.

తాళ్ల. సం. 5.311.

అద్దము చూచు

ముకురవీక్ష చేయు.

వేశ్యలకు కన్నెరికం పెట్టె

ముందు అద్దం చూపించడం

అనేది ఒక ఆచారం.

“పుష్పనక్షత్రమునందు నీ యనుఁ గు
గాదిలిహుఁతురు చూచు నదము.”

క్రీడా. పు. 62.

అద్దములాగ

పరిశుభ్రంగా, మినమినలాడు

నట్లుగా.

“వాళ్లయిలు అద్దంలాగ ఉంటుంది.
ఫాల్స్ పోసి ఫాల్స్ ఎత్తుకో వచ్చు.”

వా.

అద్దములోని ముడుపు

వట్టి దనుట.

అద్దములో ప్రతిఫలించినడబ్బు

తీసుకొనుటకు రాదు కదా.

తె. జా.

అద్దములో నీడ కానపడు

అలభ్యమునకై వేకారు.

“బుద్ధులు తప్పే నేమిటికీ బోయిన
నీళ్లకు గట్టవెట్ట నీ, యద్దములోని నీడ
కెటు లానపడం. బాసుగం దల్లోదరి.”

ఉ. హరి. 5.157.

అద్దు వద్దు

అమపు ఆజ్ఞ.

జం.

“అద్దు పద్దు లేక వా డీమధ్య మితి
మీటి పోతున్నాడు.” వా.

అద్దుముద్దు

ముద్దు ముచ్చట.

జం.

“అద్దుముద్దు మీటి యాడది మగఁ
డంచు, గూడిమాడి యాడఁ జూడఁ
దలఁచి.” రాధి. 3 ఆ.

అద్దెకు తీవ్వు

అద్దెకు ఇచ్చు.

“వాడు ఉన్న నాలుగు ఇళ్లూ అద్దెకు
తీవ్వుతూ జీవిస్తున్నాడు.” వా.

అద్భుతపడు

ఆశ్చర్యపడు.

“అశ్వమఁ గొం చుడువీధి నేఁగ నద్భుత
పడి.” జైమి. 2.29.

అద్వైతము

చాదస్తము.

“వాడి దంతా ఒట్టి అద్వైతం.” వా.

అధవా

ఒకవేళ.

“వసుమతిపై నధవా నన్ను బుట్టింప
నూహ కల్పెనేని.” వరాహ. 156.

“నీవు వస్తే మంచిది. అధవా ఏకారణం
వల్లయినా నువ్వు రాలేక పోతే మీ
వాణ్ణయినా తప్పుకుండా పంపించు.”

వా.

అధాయకుడా విధాయకుడా ?

వాడికి చెప్పి ఏమి ప్రయో

జనం ? వా డిందులో చేయ

గలది యేమి కలదు అనుపట్ల

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“వా డేమి అధాయకుడా ? విధాయ
కుడా ? వా డేమంటే నేమి ? వా.

అధికప్రసంగము చేయు

అనవసరముగా జో క్య ము

కలిగించుకొని మాట్లాడు.

అధికప్రసంగి

వాచాలుడు.

చూ. అదనప్రసంగి.

అధికమానము

సూర్యుడు ఒ కే రా శి లో

ఉండగా రెండు చాంద్రమాన

మానము లా రం భ మై తే

తొలిది అధికమానం. రెంటికీ

ఒ కే పేరు ఉంటుంది.

అధికచైత్రము, నిజచైత్రము

ఇత్యాదులు.

అధికాచమానం

బహిరే శ ము నకు వెళ్లుట

వైదికుల పరిభాష.

చూ. అల్పాచమానం.

అధివాసరము

తద్దినానికి ముందునాటిరాత్రి

ఉపవసించుట. దీనినే అతి

వాస మనీ వాడు క లో

అంటారు.

(రూపం) అతివాసము.

అధీతి బోధాచరణ ప్రచారణ

ములు

చదువుట, ఇతరులకు చెప్పుట,

ఆ ప్రకారం ఆచరించుట,

వానిని అనుసరించ మని యిత

రులలో ప్రచారము చేయుట.
చదు వనగా ఇది అని మన
పూర్వుల అభిప్రాయం.

అద్భాన్నం

ఇది కోస్తాజిల్లాలలో వినిపించే
రూపం.

చూ. అద్భాన్నం.

అద్భాన్నం

దిక్కుమాలినది, పాడుది.

“డించిపోవడం దగ్గర అద్భాన్నం పుం
బట్టనన్.” హర. 3.86.

ఈ అద్భాన్నం అనేకరకాలు
గా ఉపయోగిస్తారు.

“ఈ పుస్తకం చాలా అద్భాన్నంగా
ఉంది.”

“తండ్రి చాలా కష్టపడి సుంపాదించి
పోయిన ఆ సి నంతా వాడు నాలుగు
రోజులలో అద్భాన్నం చేసి పాకే
శాడు.”

“ఎందుకు రా ఈ అద్భాన్నం పుబతుకు.”
వా.

అనంతశయనం

పాడె.

అంతము లేనిశయనము కనుక.

అనక్షరకుక్షి

చదువు రానిమొద్దు.

చూ. నిరక్షరకుక్షి.

అనగా అనగా

తెలుగునాట ప్రతి జానపద
కథా అనగా అనగా అన్న
పలుకుబడితో ప్రారంభం
కావడం అలవాటు.

అనగా అనగా ఒక ఊరు,
అనగా అనగా ఒకరాజు—
అన్నట్లు.

“అనగా ననగా నొకపుర
మొనరుం జంద్రవతి యనగ.”

శుక. 1.171.

అనగి పెనగి

అన్యోన్యముగా—కలసి మెలసి.

“అరమరులు లేనికూరిమి ననగి పెనగి.”
పాఠి. 1.94.

అనగి పెనగి యుండు

స్నేహముగా కలసి మెలసి
యుండు.

అనగిద్దగ్గుడు

నిప్పు పెట్టినా కాలనివాడు.

అనధ్యయనం

చదువగూడని రోజు.

చతుర్దశి, పూర్ణమ లేక
అమావాస్య, ప్రతిపత్తులలో
వేదాధ్యయనం చేయరా దని
శాస్త్రం. అప్తమి కూడా
వీనిలో చేర్చుట కలదు.
(రూపం) అనధ్యాయం.

చూ. శిష్టానధ్యాయం.

అనబట్టదు

1. ఏమీ అన లేము.

“అనబట్టదు లోకములోన నిట్టి వేసవి
గలజే?” కుమా. 6.138.

2. ఇలా అని చెప్ప వీలులేదు.

“అయ్యో! మానసారం ఇట్లా అనబట్ట
దమ్మా!” వా.

అనబట్టు

అనుటకు తగు, అనవలసి
వచ్చు. రాయలసీమలో వాడు
కలో ఉంది.

“ఇట్లా అని అనబట్టదు వాడి సంగతి.”
“ఇట్లా చేస్తావుంటే ఏవో గట్టిగా అన
బట్టుతుంది.” వా.

అనరాదు గాక

అనగూడదు గానీ.

“అనరాదు గాక నాయంటన కా దిటు
వంటి చెలువ నాకంబునఁ గలుగె.”
కళా. 5.117.

“అనగూడదు గానీ వాడంత సీచుడు
మరొకడు ఉండడు.” వా.

“నాకొడుకు కనక అనరాదు గానీ
వాడు మంచి దిట్ట మైనపండితుడు.”
వా.

అనలు కొనలు పాటు

తీగ సాగు, వృద్ధి చెందు.

తీగ పెరిగేటప్పుడు ననలు
వేస్తూ పెరగడం ద్వారా
వచ్చినపలుకుబడి.

“అనలుం గొనలుం బాటుచు, మనమున
నా కోర్కెతీగ మగువకు మిగులన్.”
కళా. 6.212.

“కుటిలాలక కూర్మి యనలుంగొనలుం
బారన్.” సారం. 3.144.

“అమరంగ లతికలు...గుమ రై, యెల
దోట యనలు గొనలుం బాటెన్.”

విప్ర. 2.24.

చూ. తీగసాగు.

అనవలసి యంటి

మాటసామెతగా చెప్పితి నే
కానీ మ రేమీ కాదు అన్న

సందర్భంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అనవలసి యంటి నిన్నుం, గనుఁ
గొనుటే చాలు బడలికలు కను
పించెన్.” శుక. 2 ఆ. 523.

అనాగతవిధాత

రాబోవు కీడును ముందే
గ్రహించి దానికై జాగ్రత్త
పడువాడు.

పంచతంత్రంలోని మూడు
చేపలకథపై వచ్చినపలుకు
బడి. భారతంలోనూ ఉన్నది.

అనాప్రాతపుష్పము

వాసన చూడనిపూవు, అనను
భూతపూర్వము.

పాండు. 5.186.

అనిగాను

యుద్ధము చేయు.

యామున. 1.221.

అనిచి పుచ్చు

పనిమీద పంపు.

“నన్నుం దగవుగ భూవిభుకడ కనిచి
పుచ్చు.” భాస్క. ఆర. 2.176.

అనియు ననక మునువే

వెంటనే అనుట.

నోటిమాట నోటిలో ఉండ
గానే, అనీ అనక ముందే,
వచ్చీ రాక ముందే, చేసీ
చేయక ముందే, చెప్పీ చెప్పక
ముందే-ఇలాంటివి పెక్కులు.

“అని యనియు ననక మునువే
యనఘా!...” శుక. 2 ఆ. 165. ప.

అనీ కొనా తెలియ లేదు

మొదలూ, తుదీ తెలియలేదు,
అల్లుటలో తొలుత ఆరంభించేటప్పుడు 'అని' వేస్తారు. అలాగే ఆఖరున ఉన్నది కొన. అవి రెండూ తెలియుట అనగా అందలి వివర మంతా తెలియుట - తుదీ మొదలూ కూడా.

“ఇందులో అనీకొనా తెలియడం లేదు.” వా.

అనీ మొనా తెలియదు

ఇందులో మొదలేదో తుది ఏదో తెలియదు. అంటే దాని తత్త్వం తెలియ దనుట. జం. “అనీ మొనా తెలిస్తే గానీ ఏ ముడీ విప్పలేము.” వా.

అనుకణకన్

పైపై పడగా, వర్షించగా.
“ఉర్వీతల మద్రువగ మల్కపాతం బనుకణక.” కుమా. 2.11.

అనుకుంటూ ఉండగా

ఆ ప్రస్తావమే జరుగుతుండగా.
“అనుకుంటూండగా నే వచ్చావు. నూరేం డ్లాయస్సు.” వా.

అనుమానం పెనుభూతం

అనుమానం చెడ్డది.
చూ. అనుమానం ప్రాణసంకటం.

అనుమానం ప్రాణసంకటం

అనుమానం చెడ్డది.
“వాని కేధో అనుమానం పట్టుకొంది.

గోజుగోజుకూ నీరసించి పోతున్నాడు. అనుమానం ప్రాణసంకటం.” వా.
చూ. అనుమానం పెనుభూతం.

అనుమానపు పీనుగ

వట్టి అనుమానపు మనిషి అని నిందగా అనుటలో ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“వాడింట్లో ఎక్కడ దిగనిస్తాడు రా. ఒట్టి అనుమానప్పీనుగ.” వా.
అనుమానపు మనిషి

అడుగడుగునా సందేహం లుండే మనిషి.

“వాడు చాలా అనుమానం మనిషి. ఏది నిశ్చయించుకోవా లన్నా సంవత్సరాలు పడుతుంది.” వా.
చూ. అనుమానపుపీనుగ.

అనుము, మినుము అనకుండు ఏమీ అనకుండు, మానము వహించు.

“అనుము మినుము ననక చాటునఁ గూర్చుండె నక్కటకట!” గుంటూ. పూ. పు. 31.

“నే నెంత నెత్తిపగలగొట్టుకుంటున్నా వాడు అనుమూ మినుమూ అనకుండా బెల్లంకొట్టిన రాయిలా ఉంటే నే నేం చేశాడీ?” వా.

అనువు గానిచోట అధికుల మన రాదు

కూడనిచోట మన గొప్ప చూపరాదు.

“ఇల్లా దొడ్డి అంతా వాడిది. సంపాదించి తెచ్చి వేస్తున్నవాడు వాడు. మనం ఎవరం ఏ మనడానికీ? వాడి ప్రవర్తన బాగా లేకపోతే అది వేరేమాట. మన

మే మనగలం? అనువు గానివోట ఆధి
కుల మనరాదు అని నోరుమాసుకొని
కూచోపలిసిందే.” వా.

అనువు దప్పు

పన చెడు.

“అనువు దప్పిరి నొచ్చి రలసి రాపద
నొంది, రదపద లైరి చీకాకుపడిరి.”

హరవి. 3.10.

అనువుపఱచు

అమర్చు.

“అఱుత రుద్రాక్ష మాలిక లనువు
పఱచి.” కాశీ. 1. 95.

శివ. 3.12.

అనువొందు

ఏర్పడు.

“మనుజాధిపదనుజాధిపు లనువొందిరి
రామరావణాకారములకొ.”

శకుంతలా. 3.135.

అనుష్ఠానము తీర్చు

సంధ్యావందనాదులు నిర్వ
ర్తించు.

“స్నానంబు నేసి నిజక, రామస్థానంబు
దీర్చి.” కా. మా. 119.

అన్కను కగు

మెత్తమెత్త నగు, ద్రవీభూతమగు.

“అరుణకరోత్కరాభిహలి నన్కను
కయ్యెడు సాంద్రచంద్రికాంతరమున.”
కమా. 8.182.

అన్నగకు

అన్నగార్లు.

కంచుకి మొదలయినవారు.

తమి. “అన్నగళ్.”

“అన్నగళు మాట...”

మన్నారు. పు. 4.

అన్నచొరవ

తినుటలో ప్రావీణ్యము.

“వాడికి అన్నచొరవే కాని అక్షర
చొరవ లేదు. ఏంలాభం?” వా.

అన్నచొఱవే గాని అక్షర
చొఱవ లేదు

విద్యాగంధం లేనివా డనుట.

“వాడికి అన్నచొఱవే గాని అక్షర
చొఱవ లేదు.” సా.

అన్నట్టు

వాళ్ళోపస్కారకము.

అన్న తర్వాత

అయినప్పుడు...

“మొగు డన్నతర్వాత ఆ మాత్రం
దండించకుండా ఉంటాడా?” వా.

“ఉద్యోగ మన్నతర్వాత ఏవో కొన్ని
నిర్బంధాలు లేకుండా ఎట్లా
ఉంటాయి.” వా.

అన్నదమ్ము లగు

సమాన మగు.

“క్రేంగంటిమాపున గిఱికొన్న సన్నగే
దంగితేకుల కన్నదమ్ము లగుచు.”

ఉ. హరి. 1.151.

అన్నన్న

ఆశ్చర్యార్థకము.

నేనికీ యిది వాడుకలో
నున్నది.

“కొన్నంగడిలోపలనే, యన్నన్నా!
మాటుచేర మగునే చెలియా!”

రాధి. 3 ఆ. 22 ప.

అన్నప్రాశం

పిల్లలకు తొలిసారిగా అన్నము

పెట్టుటకై చేయు సంస్కా

రము. పంచదశ కర్మలలో
ఒకటి.

“ఈ సెలలో చిన్నవాడికి అన్నప్రాశం
చేయాలి.” వా.

అన్నము నీళ్లు చెల్లు

బుణము తీరిపోవు, చనిపోవు.

“అన్నము నీళ్లు చెలిపోయాయి. వాడు
పోయాడు. ఎవరిని అని ఏమి ప్రయో
జనం?” వా.

అన్నము పువ్వులవలె సున్నది
ముద్ద కాకుండా విడివిడిగా
కనుల పండువుగా ఉన్న
దనుట.

“నివ్వరి బియ్యంబునఁ బువ్వులవలె నుండ
వండి వార్చిన యుపహారభాండంబులు.”
కా. మా. 3.36.

అన్నమూ లేదు - సున్నమూ
లేదు

ఏమీ లే దనుట. జం.

నిరసనగా అనుమాట.

“ఈవేళప్పుడు ఏం అన్నమయ్యా?
అన్నమూ లేదు సున్నమూ లేదు. పో.”
వా.

అన్నమో రామచంద్రా యను
ఆకలితో అల్లాడు.

“దారిద్ర్యంబు తట్టుముట్టాడ, అన్నమో
రామచంద్రా యనుచు.....”
ధర్మరా. 6 పు. 2 పం.

అన్నశాంతి

ఏ దైనా దోషం ఉం టే
తచ్చాంతికై అన్న దా నం
చేయుట.

“అన్నశాంతి చేస్తే ఈ దోషం పరిహార
మవుతుంది.” వా.

అన్నసంస్కారము

వంట.

“యామార్థమునకే కా వింతు నన్న
సంస్కారంబు.” పాండు. 4.153.

అన్నసూక్తం

అన్నం పరబ్రహ్మస్వరూపం
అంటూ అన్నాన్ని స్తుతించే
వైదికసూక్తం.

అన్నసూక్తం పఠించు

ఆకలి గొను.

“వాడు అన్నసూక్తం పఠిస్తూ కూర్చు
న్నాడు.” వా.

అన్నానా ఆడానా?

ఏమీ తిట్ట లేదనుట. జం.

“నే నేమి అన్నానా? ఆడానా? మాతి
ముడుచుకొని మూల కూర్చోవలసినంత
పనేమండే నా తల్లీ!” వా.

అన్నానికి లేదు

దరిద్రుడు.

“వాడికి తినబోతే అన్నానికి లేదు.
అయినా జంభం చూస్తే యింత పొడుగు
వుంది.” వా.

అన్ని దొంతులును చెప్పగ
నేటికి

అన్నీ వరుసగా చెప్పుతుందుకు!
దొంతులు పేర్చినట్టు వరుసగా
అన్నిటినీ వరుసబెట్టి ఎందుక
చెప్పవలెను అని భావార్థం.
దొంతులు క్రమంగా పెద్దది
క్రింద, దానికంటే చిన్నది

పైన ఇలా క్రమానుసారం
పేరుస్తారు.

“పరమ తపం బడంచి మఱి పాశ్వతి
యం దనురక్తః జేయ మా, యరువు
రకుం గుమారుఁ డుదయించిన మాపగఁ
దీరు నంచు నచ్చెరువుగ నన్నిదొంతు
లును జెప్పఁగ నేటికి.” కుమా. 4.50.

అన్నినయట్లు

నోటికి వచ్చినట్లు - అందిన

అట్లెల్లా...

“అన్నినయట్లు యమ్ముని సురాధిపులం
జెడనాడుచున్న నీయున్నతికంటె.”
కుమా. 2.28.

అన్ని యున్న విస్తరి

నిండుకుండ లాంటి పలుకుబడి.

అన్నీ వడ్డించిన విస్తరి యెగిరి
పడదు. అందుపై వచ్చిన
పదబంధం.

“ఆయన అన్నీ ఉన్న విస్తరి. ఏమాత్రం
తొణకకుండా తూచి మాట్లాడతాడు.”
వా.

అన్నీ అతుకులే

ఒకటి పూర్తిగా, చాలి
నంతగా లే దనుట.

“పొద్దున్నుంచీ లేనివి వెతుక్కోవ
డానికే సరిపోతుంది. అన్నీ అతుకులే
నాయె.” వా.

అన్నుకొను

మద మెత్తు.

కాశీ. 2.138.

అన్నుకొలుపు

ప్రశ్నహించు.

“...ఒక కొందఱు దాల్చి రప్పటి
కలుషపథప్రవర్తనమే కర్మపువాసన
లన్ను గొల్పఁగన్.” కథా. 2.108.

అన్నుపట్టు

గర్హించు.

“అదన నన్నపు నామేన నన్నుపట్టెను.”
తాళ్ళ. సం. 10.253.

అన్నెకాడు

అన్యాయసుడు.

“అన్నెకాడెవాడు నావలపెలి నారు
దూలు చేసెనే.” శ్రేణ్య.

అన్నెము పున్నెము తెలియని

అమాయక మయిన; పుణ్యం
పాపం తెలియని అనుట.

“అన్నెమూ పున్నెమూ మనకు తెలీదు.
ఆ భగవంతుడి కరుక.” వా.

“ఆ పిల్లకు అన్నెం పున్నెం తెలియదు.
దాన్ని యేడిపిస్తా వెండుకు రా.” వా.

అన్యథా భావించు

అపోహపడు.

“నే నేదో అన్నా నని అన్యథా భావిం
చకండి.” వా.

అన్యథా శరణం నాస్తి

ఇక గత్యంతరం లేదు అనుట.

అన్యథా శరణం నాస్తి త్వ
మేవ శరణం మమ—అను
శ్లోకంలోని భాగం.

అన్యథా శరణం బొండు లేదు

వేతే దిక్కు లేదు.

సంస్కృతవాక్యం - అన్యథా
శరణం నాస్తి - కూడా శిష్ట

వ్యవహారంలో పలుకుబడి
అయి పోయినది.
పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట 102.

అన్యాయ మింత గలదె

ఇంత అన్యాయం ఎక్కడైనా
ఉందా? ఏ దైనా అన్యాయ
హితం జరిగినప్పుడు అను
మాట.

“నీ వింత అన్యాయ మింత గలదె.”
క.కా. 5.18.

అప ఉపస్పృశ్య

చేతులు కడుగుకొని అనే
అర్థంలో నేటికీ ఉపయో
గిస్తారు.

వైదికపరిభాష.

“ఆ వ్యవహారం ఇంక లాభం లేదని
అపఉపస్పృశ్య అనుకొని వచ్చేశాను.”
వా.

అపదూఱు

అపవాదు.

అపథ్యం చేయు

రోగి తినగూడని వస్తువులు
తీసు.

“వాడు అపథ్యం చేశాడు. రోగం
మరీ తీరగబెట్టింది.” వా.

అపనమ్మకపు మనిషి

నమ్మరానివా డనుట.

“వాడు చాలా అపనమ్మకపు మనిషి.
చేస్తానని ఒకవేళ వాడు మాట
చెప్పినా మనం నమ్మకొని కూర్చోవ
డానికి వీలు లేదు.” వా.

అపనమ్మిక

అనుమానము, నమ్మకము
లేమి.

“సా మ్మొకచో నుండంగ నపనమ్మిక
యొకచోట నుండు.”

హరిశ్చ. 5.316.

అపనయించు

ఆపు, తొలగించు, చాలించు.
“అతనితో సల్లాపంబుల నపనయించి”
భీమ. 4.39.

అపనింద

అపవాదు.

“వాడు అన్యాయం గా నా మీద అప
నింద వేసి పోయాడు.” వా.
చూ. అపవాదు.

అపనింద పాలువేయు

అపవాదు వేయు.
“వాడికి ఏ పాపం తెలియదు. అన్యాయం
గా వాణ్ణి అపనిందపాలు చేశారు.”
వా.

అపనింద మోపు

చూ. అపనింద వేయు.

అపనింద వేయు

అపవాదు మోపు.
“ఏ పాపమూ యెఱగని ఆ అమ్మాయి
మీద అపనింద వేసి ఏమి బావుటం
టావు రా?” వా.
చూ. అపనింద మోపు.

అపనెపము

అపనింద.
“అటఁ బోయినంతలో నపనెపమాను.”
ద్వి. సారంగ. 1 భా. 387

“వాడు నామీద ఉట్టి నే అపనెపం
వేశాడు.” వా.

అపపాడి

అన్యాయము.

“అపనిపతులు పలువుర పపాడి నొక్కనిఁ, దన్నుఁ బొదివికొనినఁ దరల కెదిరి.” మార్కం. 8.118.

అపప్రథ

ప్రవాదము. నిజమకాదన్న

సూచన ఇందులో ఉన్నది.

“వాడు చాలా గర్విష్టి అని ఒక అప ప్రథ యేర్పడింది. వాడితో నాలుగు మాటలు మాట్లాడితే అది వట్టిఅపప్రథ అని యిట్టే తెలిసి పోతుంది.” వా.

అపప్రథంశపుమనిషి

వక్రపు మనిషి.

“వాడు వట్టి అపప్రథంశపు మనిషి.”

వా.

చూ. అపసవ్యపు మనిషి.

అపరం

ఉత్తరక్రియలను చేయించే

కల్పం.

“వాడు అపరం చెప్పకొన్నాడు అయిన దగ్గఱి.” వా.

“నేను అపరం చేయించను. పై ఊరి నుంచీ మీ రెవరి నైనా పిలుచుకో వలసిందే.” వా.

చూ. అపరక్రియలు.

అపరక్రియలు

ఉత్తరక్రియలు.

“మా నాన్న అపరక్రియలకు మా మేన మామే రాలేదు. ఇంక తక్కిన వారి మాట ఎందుకు?” వా.

చూ. అపరం.

అపరబృహస్పతి

చాలా తెలివి తేటలు గలవాడు.

ఇది వ్యంగ్యంలో ఎక్కువగా వినబడుతుంది.

“వాడు అపరబృహస్పతి కదా! వాణ్ణి వెళ్లి అడగండి. నన్నడిగి ఏ ప్రయోజనం?” వా.

చూ. అపరవాచస్పతి.

అపరవాచస్పతి

చూ. అపరబృహస్పతి.

అపరాతిరి

అర్ధరాత్రి.

“వాడు అపరాతిరివేళ వచ్చి నన్ను నిద్ర లేపాడు. ఇంతకూ సంగతేమయ్యా అంటే వడ్లగింజలో బియ్యపుగింజ.” వా.

అపరాధము చెల్లించు

జరిమానా కట్టు.

“అపరాధం చెల్లించితే కానీ వాడు విడుదల అయ్యేసావకాశం కనబడదు.”

వా.

అపరాధము వేయు

జరిమానా వేయు.

దక్షిణాంధ్రంలో నేటికీ వాడు కలో ఉంది.

“వాడికి యాభైరూపాయలు అపరాధం వేశారు.” వా.

అపవర్గము

మోక్షము.

అపవాదం (దు)

చెడ్డపేరు.

“ఏమీ చేయక పోయినా ఉత్తపుణ్యానికే నామీద అపవాదు వచ్చి పడింది.”

వా.

అపశకునపు పక్షి

ఎప్పుడూ అశుభం వల్లెవాడు.

“శుభమా అని వెడుతుంటే ఈ అపశకు
నపు పక్షి ఎదురయ్యాడే! ఏవెధవ మాట
అంటాడో.” వా.

అపశబ్దపుకూతలు

అశుభసూచక మైనమాటలు.
“వాడు నో రెత్తితే అపశబ్దపుకూతలే.
శుభం పలకరా పెండికొడకా అంటే
పందిటి నిండా ముండమోపులే
అంటాడు.” వా.

చూ. అపసవ్యపు కూతలు.

అపశబ్దభయం నాస్తి అప్పశా
చార్యసన్నిధౌ

వాడి వన్నీ అపశబ్దాలే అనే
అర్థంలో వ్యంగ్యంగా ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

తా తాచార్యుల కథపై
వచ్చిన దని ప్రతీతి.

“అపశబ్ద భయంనాస్తి అప్పశాచార్య
సన్నిధౌ, అనాచార భయం నాస్తి
తీష్ఠన్మాత్రస్య సన్నిధౌ.” చా.

అపసవ్యపు కూతలు

“వాడి వన్నీ అపసవ్యపు కూతలే.” వా.

చూ. అపశబ్దపుకూతలు.

అపసవ్యపు మనిషి

సరై నమనిషి కాదనుట.
“వాడు వట్టి అపసవ్యపు మనిషి. అన్నీ
లోకవిరుద్ధంగానే చేస్తాడు.” వా.

అపస్వరం

వేదోచ్ఛారణలో ఉదాత్తాను
దాత్త స్వరిత స్వరాలను
తప్పుగా నుచ్చరించుట.

“వాడు పంచదశకర్మలూ చేయిస్తాడు.
కానీ, అడుగడుగునా అపస్వరాలే.”

వా.

అపస్మార మెత్తు
పిచ్చి యెత్తు.

కాశీ. 2.138.

అపాత్రదానం

అనర్హుడికి దాన మిచ్చుట.
“అపాత్రదానం పుణ్యహేతువు కాజా
లదు.” వా.

అపార్థం చేసుకొను

అపోహ పడు అనేఅర్థంలో
నేటి వ్యవహారం.

“వాడు నన్ను అపార్థం చేసుకొన్నాడు.
నే నేపాపం యెఱగను.” వా.

నాపై అపోహ పడె ననుట.

అపురూపము

అమూల్యము, అరుదు.

“ఈ కావ్యం చాలా అపురూపంగా
ఉంది.”

“ఆ ఆమ్మాయిది చాలా అపురూప
మైనపుట్టుబడి.”

“ఆ ఆమ్మాయిని వాళ్లు చాలా అపు
రూపంగా చూచుకుంటారు.”

“ఈమధ్య మంచివెయ్యే యీ వూళ్లో
అపురూప మయిపోయింది.” వా.

అపేక్ష చేయు

కోరు.

“రాగంబు నొడిచి ముక్తి, క్రి గౌరవ
ముల కపేక్ష చేయు మునులకున్.”

విప్ర. 2.80.

అపోహము పుచ్చు

పాడు చేయు.

“లోలదృగ్రుచు లపోహము పుచ్చియు
భోగవృద్ధి నిష్ఫలముగఁ జేసియున్.”

కమా. సం. 7.41.

అప్పగింతపాటలు

నూతనవధువును అత్త వా
రింటికి పంపునప్పుడు పాడే
పాటలు.

అప్పగింతపెట్టు

1. నూతనవధువును అత్త వారి కప్పగించు.
2. చిన్నపిల్లలను మరొకరికి అప్పగించు.

అప్పగింతలు

1. నూతన వధువును అత్త వారింటి కంపుట.
2. ఇంటి యజమాని చనిపోతూ చిన్నపిల్లలను మరొకరికి అప్పగించుట.

అప్పటి కప్పటికి

అప్పుడప్పుడు, తఱుచు.

“...తప్పు కతఁ డమరమానియ, యప్పుటి కప్పటికి వచ్చు యదుపలికడకున్.”

కళా. 1.172.

“అప్పుటప్పుట వాడు మా యింటికి రావడం కద్దు.” వా.

అప్పుడములుగా నమలు

అవలీలగా నమలు.

నారా. రుక్మిణీకల్యాణము.

అప్పనగొను

పై వా రాదరపూర్వకముగా నిచ్చుదానిని స్వీకరించు. అప్పనపెట్టు అన్నది వైష్ణవ పరిభాషగా వినబడుతుంది.

దేవాలయాదులలో ప్రసాదాన్ని భక్తులు అప్పన పెట్టమంటారు. దీనిమీద మరింత సాగి, అప్పనము—ఊరక వచ్చినది అన్న అర్థాలలో కొన్ని ప్రాంతాలలో ‘ఇదేమి అప్పనంగా వచ్చిందా’ అని వాడుకలో వినబడుతుంది.

ఇదే అర్థంలో ‘ఉద్దరకు వచ్చిందా’ అని రాయల సీమలో అంటారు,

“.....గణనాథున కీవచ్చుఁ గదా యవి యని కోమటి కొమరె వాని యప్పనఁ గొనుచుకొ.”

శుక. 2 ఆ. 216 ప.

అప్పన పంపు

కానుక లిచ్చు.

“వలసలు పోవు వారుఁ, దగు వస్తువులప్పన పంపువారుఁ గే,వలవినయంబుతో గొలుచు వారును నైరి.” కళా. 8.45.

అప్పప్ప

ఆశ్చర్యార్థకము.

“అప్పప్ప భవత్ప్రభావవిభవాఢ్యత.”

సారం. 1.81.

అప్పలప్పలను

పిల్లలను దగ్గరకు పిలుచుట లోని అనుకరణము.

“అప్పలప్ప లనినంత గద్దించి యశోద మేను కాఁగలించుశిశువు.”

తాళ్ళ. సం. 4.1.

అప్పవిందులయాట

ఒక బాలక్రీడ.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 460.

అప్పసంలో పెల్ల వేసినట్లు
 బురదకాలువలో మట్టిపెళ్ళ
 వేసినట్లు.
 చెడ్డవాని నోటికి పోయి తిట్లు
 తెచ్చుకొనే సందర్భంలో
 ఉపయోగించే పలుకుబడి.

అప్పా!

ఆశ్చర్యార్థకము.
 “అప్పా యప్పురిఁ జెప్ప నొప్పుదురు
 రూపాజీవికారత్నముల్.”
 రా. వి. 1.58.

అప్పాట

ఆవిధంగా - ఆసమయంలో.
 ఆపాట్లు అనే రూపంలో
 రాయలసీమలో వినబడుతుంది.
 “పాక దళ బొందు నెప్పు డప్పాటఁ
 గాని.” భీమ. 3.72

అప్పా నాయనా అను

ఎదుటివానిని శౌరవముతో
 చూచు.
 “ఎవరువచ్చినా అప్పా నాయనా అని
 ఎంతో ఆదరిస్తాడతను.” వా.

అప్పీలు లేదు

తిరుగు లేదు.
 ఇది కోర్టువ్యవహారాలద్వారా
 వచ్చినపలుకుబడి.
 అపీలున్న దనగా దానిపై
 తిరిగి విచారించి తప్పు బప్పు
 నిర్ణయించే అధికారం మరొకరి
 కుంటుందనుట. అది
 లేదంటే వాడిదే తుదిమాట.
 “వాడిమాట కిక అప్పీలు లేదు,” వా.

అప్పు చేసి వప్పుకూడు తిను
 ఏవిధంగా చేసి అయినా సుఖ
 మనుభవించు.
 తగనిపని చేసి భోగ మనుభ
 వించు.

వప్పుకూడు భోగసూచకము.
 “వాడి కేం? ఎప్పుడూ సుఖమే. అప్పు
 చేసి వప్పుకూడు తినేరకం.” వా.

అప్పుపుట్టు

అప్పు దొరకు.
 “ఆ ఊళ్లో గింజాకొన్నా అప్పు పుట్టదు.”
 వా.

దీనినే పరపతి కల్లు అనే
 అర్థంలో కూడా ఉపయో
 గిస్తారు.

“వాడికి ఎక్కడా దమ్మిడీ అప్పు
 పుట్టదు.” వా.
 అనగా పరపతి లేనివాడనుట.

అప్పు పెట్టు

అప్పీచ్చు.
 “నాలుగు రూపాయలు అప్పు పెట్ట
 వోయ్. తర్వాత ఇస్తాను.” వా.

అప్పులగంప

అప్పులమయము.
 భద్రగిరి. 71.

అప్పులపా లగు

ఋణగ్రస్తు డగు.
 “ఎందఱు అప్పులపా లగు టెఱుంగఁ
 బడదు.” శ్రీమ. 2.60.

అప్పుల ముంచు

అప్పులపాలు చేయు.
 యామున. 4.42.

అప్పులలో మునుగు

అప్పుల పాలగు. [వా.

“వాడు అప్పులలో మునిగి పోయాడు.”

అప్పులు పుట్టు

అప్పు దొరకు.

“అప్పులు పుట్టక పరపతి తప్పి.”

రుక్మాం. 4.110.

అప్పులు పొడుచు

అప్పులు చేయు.

“పొందుబట్టుల నప్పులు పొడిచి పొడిచి.” పాండు. 3.18.

అప్పుసప్పులు

అప్పులు. జం.

“అప్పుసప్పులు దీసి యడిగిన నియ్యక బహుబుణంబుల పాలు పడెను పీడు.”

సానం. 2.106.

చూ. అప్పు సప్పు.

అప్పు సప్పు

అప్పు. జం.

“అప్పిసప్పి చేసెనా పిల్లకు చీర పెట్టాలి.” వా.

చూ. అప్పుసప్పులు.

అప్రస్తుతప్రసంగం

అసందర్భ మైనమాట.

“అప్రస్తుతప్రసంగం చాలు. కట్టి పెట్టు.” వా.

అబద్ధం వా సుబద్ధం వా కుంతి

పుత్రో వినాయకః

అదంతా అబద్ధం అనేటప్పుడు

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

నిజమో అబద్ధమో కుంతి

కొడుకు వినాయకుడు అంటే

అంతా అబద్ధమే కదా.

“నీ యిష్టం వచ్చినమాట అడుగు. వాడు వెంటనే అరం చెప్పి పా రే సా డు. అంతే. అబద్ధం వా సుబద్ధం వా కుంతి పుత్రో వినాయకః.” వా.

అబద్ధాలకోరు

అబద్ధీకుడు.

“వాడు పట్టి అబద్ధాలకోరు. వాణి నమ్మడానికి వీలు లేదు.” వా.

అబద్ధాల పుట్టు

వా డాడేవన్నీ అబద్ధాలే అనుట.

చూ. రోసాల పుట్టు.

అబ్బగంటు

ఇది నీసాత్తు కాదు అని గట్టిగా

అనవలసినప్పుడు ఉపయో

గించేమాట.

“ఇ దేం నీ అబ్బగంటా? మమ్మల్ను ఎవ రిసి ఇక్కడికి రావ దంటావు.” వా.

అబ్బగాడుగ పోవు

దిక్కులు పట్టి పోవు.

“మునిగాలం దన్నీ చనుగతి ఘనఘనం బాసి యబ్బగాడుగఁ బోయెన్.” పంచ. (వేం) 4.169.

అబ్బగించు

టర్చు, నిలువ గలుగు.

“మహాప్రభంజనహతికిఁ గుంజర ఘట లబ్బగింపక.” కుమా. 12.31.

అబ్బగింపక

సహింపక, తాళలేక.

“అలిఖేషణాసమై న గణాధీ శ్వరుల కవిదల కబ్బగింపక.”

కుమా. 2.69.

“వాని పటుదండముల కమరాసీకము లబ్బగింపక.” కుమా. 4.5.

అబ్బబ్బ

భరింప రాని దనుపట్ల అనే
ఉపస్కారకం.

“అబ్బబ్బ! ఏమి అల్లరి చేస్తున్నారా.”
వా.

అబ్బురమా ?

అరుదు కా దనుట.

“అ దేమి అబ్బురమా? ఎవడు పడితే
వాడే చేస్తాడు.”
వా.
చూ. అదేం గగనమా?

అబ్రహ్మణ్యము

ఏ దైనా అనాహూతం జరిగి
నప్పుడు అనుమాట.
సంస్కృత నాట కాల్లో
తరచూ ద్విరుక్తమై వినబడు
తుంది.

“అబ్రహ్మణ్యము! లోన వెచుకొనె
నన్యాయంబునకొ మత్తుతకొ.”
ఆము. 7.44.

అభయము

శరణు; నన్ను రక్షించు
మంటూ ఒకరిని శరణు
చొచ్చే వారు అనేమాట.

అభయ మివ్వు డని భావం.

“అభయ మభయ మయ్య అంబికా
నాథ?”

పండితా. ప్రభ. వాద. పుట. 631.

అభయదానం బిచ్చు

రక్షింతు నని మాట యిచ్చు.

“సాధ్వసంబున జనుల్ శరణంబు
వేడిన, సభయదానం బిచ్చునట్టి
వారు.”
రుక్మాం. 2.89.

అభయహస్త మిచ్చు

భయము లేదని హైర్య
మిచ్చు.

“కంపము నొంద నోడకుం డని తిమి
రంబు తా సభయహస్తము లిచ్చె
ననంగ.”
పాఠ. 2.36.

అభాండము వేయు

అపవాదు వేయు.

“పాపం! అలాంటి అమాయమీద
అభాండాలు వేసి వాళ్ల కాపురం
తీశాడు.”
వా.

అభినవించు

కొత్తదనము లొల్కు.

“వెలయ రసంబులం దభినవించె
రసంబులు...”
కుమా. 9.88.

అభిషేక మాడు

స్నాన మాడు.

“అభిషేక మాడు నేయభివర్ణితాచార
దిగ్గజానీతమా తేటనీట.”

పాండు. 1.2.

అభిషేకించిన అగ్నిహోత్ర

ములా

బొగ్గులాగ నల్లగా.

“నేను ఆ మాట అనేసరికి వాడి
మొహం అభిషేకించిన అగ్నిహోత్రంలా
అయి పోయింది.”
వా.

అభోజనం పడుకొను

పస్తు పరుండు.

కన్యా. శు.
“వాడు రాత్రి అభోజనం పడు
కొన్నాడు.”
వా.

అభ్యంగము

నూనె అంటుకొని చేయు
స్నానము.

హర. 4.79.

అభ్యంజనోద్వర్తన స్నానం

బులు

తలంటుకొని నలుగు పెట్టు

కొని స్నానము చేయుటలు.

ఇది కలిసే వాడడం అలవాటు.

“అభ్యంజనోద్వర్తన స్నానానంతరం
బస.” కుమా. 9.23.

అభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా

శుభ పరంపరలు కలుగు

నట్లుగా.

ప్రబంధాల అవతారికలలో

విరివిగా కానవచ్చేపలుకుబడి.

“(కృతిపతికి) అభ్యుదయ పరంపరాభి
వృద్ధిగా నా యొన్నరం బూనిన...కథా
ప్రారంభం జెట్టి దనిన.”

—చాలా ప్రబంధాలలో.

అభ్యుదయించు

అభివృద్ధిపఱచు, పెంచు.

“అధరారుణద్యుతి నభ్యుదయింపవే
పాలతి నీయాననాంభోజ మలర.”

కుమా. 5.131.

అభ్రచ్చాయ

అస్థిరము.

మేఘమునీడ కాసే పయినా
ఉండదు కనుక.

పాండు. 3.72.

అభ్రపుష్పము

గగనకుసుమము.

“పాపము లభ్రపుష్పములు, బంధనముల్
శశశాబశ్యంగముల్, తాపవికారముల్
మరుజలంబులు పుట్టువు లశ్మతైలముల్.”
పాండు. 5.72.

అమందానంద కందళిత హృద

యారవిందు డై

సంతోషించి అనుపట్ల విరివిగా

ఉపయోగించేపలుకుబడి.

అమాంతంగా

ఉన్నట్టుండి - పూర్తిగా.

అమాంబాపతు

చిల్లర, అన్నిరకాల-

“అమాంబాపతు కాగితా లన్న ఇందు
లోనే ఉన్నాయి.” వా.

“అమాంబాపతు జనం అంతా ఆ
యింట్లో చేర్తారు.” వా.

అమానుషమైన

అవమానకర మైన.

“ఇంత అమానుషమైన పని చేస్తుం దని
నే ననుకో లేదు.” వా.

అమారుగా

సిద్ధంగా.

“ప్రయాణానికి అమారుగా ఉన్నారు.”
వా.

అమావాస్యమందు

చూ. అమాసమందు.

అమాసమందు

ఇది రాయలసీమలో ప్రచు

రంగా ఉన్నమాట. నాగలా

పురందగ్గర ఒక కుటుంబం

వారు ప్రతీ అమావాస్య

నాడూ ఆ మందిస్తారు. ఏవో

కొన్ని ఆకులు దంచిన పొడి
అది. ఆ పొడి తిని జొన్న
సంకటి తింటే సర్వరోగాలూ
నివారణ అవుతా యని గొప్ప
నమ్మకం. నేటికీ కొన్ని వేల
మంది అక్కడ చేరుతుం
టారు.

ఇది తరువాత పలుకుబడిగా
మారింది. అమావాస్యమందు
అని తొలిరూపము.

“ఓ యశ్చ! యి దేమి ఆ మా స
మందా? ఈన ఇస్తానే బాగు కావ
డానికి?” వా.

అములు చేయు

అధికారము చెలాయించు.

కొత్త. 33.

అమృతకలశం

ఒక తినుబండం.

అమృతఘటికలు

ఒక తినుబండం.

అమృతహస్తము

వ్యాధినివారకమైనచేయి.

చెయివాసిగలది.

“ఆయనది అమృతహస్తం. మన్ను మాత్ర
చేసి యిచ్చినా కోగం నయమవుతుంది.” వా.

అమృతహస్తదు

అత నేమిచ్చినా రోగనివారణ
అగును అనుపట్ల ఉపయో
గిస్తారు.

వెంకటేశ. 15.

అమృక చెల్ల

ఆశ్చర్యార్థకము.

“అమృకచెల్ల! నా హృదయ మమృక
చెల్లదు.” విజయ.

చూ. అమృ నే జెల్ల.

అమృకు రెండు అబ్బకు రెండు
వచ్చు

తలిదండ్రులకు చెడ్డపేరువచ్చు.

కుమారీ. శత. 19.

“ఈ పిల్ల అత్తవారింటికి వెడితే అమృకు
రెండు అబ్బకు రెండు వస్తాయి. అలా
పెంచారు మీరు.” వా.

అమృక్క

ఆశ్చర్యార్థకము.

“అమృక్క యని సతు లక్కజం
బంద.” రా బాలకాండ.

చూ. అమృక చెల్ల.

అమృగా చిక్కిన మేకవోలె

ఏకాకిగా ; బక్క చిక్కి.

మేక లన్నీ అమ్మి వేయ గా

మిగిలి పోయిన మేక అతి

దుర్బలమైనదిగా ఉంటుంది.

“హతశేషసైన్యముల్, గ్రక్కున విచ్చె
పీపువెనుకన్ మతి మానిసి లేక యమృ
గాఁ, జిక్కిన మేకవోలె వగఁ జెంది
నిజాధిపుఁ డొంటిఁ జిక్కిఁగన్.”

కళా. 8.65.

అమృతోడు

అమృసాక్షిగా, ఒకరక మైన
ప్రమాణవాక్యము.

గుంటూ. పూ. 16 పు.

అమ్మను పట్టి వసంతము చిమ్మి

నట్లు

వరుసాడ తగని వారితో సరస

ములకు దిగినట్లు.

వాడుకలో అన్నను పట్టుకొని

వసంతా లాడినట్లు అన్న

రూపంగో కానవస్తుంది.

“కమ్మనికేనలు జడిగొన

నమ్మల నిటు నింతు రయ్య యజ్ఞాలయపై

నమ్మను బట్టి వసంతముఁ

జమ్మద మనుపలుకు నిజము చేసి

మనోహా!” లక్ష్మీ వి. 4.68.

అమ్మనే జెల్ల

ఆశ్చర్యార్థకం.

“అమ్మ నేఁ జెల్ల నెవతయో యవల

నొక్క, కొమ్మ నా ప్రాణవిభు నేలు

కొనియె నేము. శుక. 1 ఆ. 396 ప.

చూ. అమ్మక జెల్ల.

అమ్మయ్య

ఏదో బరువు తీరినట్లు ఊర

టతో అనుమాట.

“అమ్మయ్య! యిప్పటి కీపని ముగిసింది.”

వా.

అమ్మయ్య యను

ఆశ్చర్యము ప్రకటించు, ఊర

టను తెలుపు.

“సతీపతుల జాతిరీతు లమ్మయ్య యని

రతిప్రియుఁడు వొగడ.”

రాధి. 1.67.

“అమ్మయ్య! అనుకోవచ్చు ఈపని అయి

పోయింది.”

వా.

అమ్మలక్కలు

ఇరుగుపొరుగు స్త్రీలు.

“ఇరుగుపొరుగున అమ్మలక్కలు చేరి

మొగమోటము పెట్టి అడిగిన తప్పించు

కొన లేక ఆమె సర్వము వారలతో చెప్పి

వైచెను...”

కవిమాయ. అం. 4. పే. 65 పం. 7.

అమ్మలక్క-లని తూలు

అమ్మా అక్క-లని ప్రాధేయ

పడు.

“తొడిబడ నమ్మలక్క-లని తూలుచు

దీనత దోయి లొగుచుకొ.”

ఆము. 2.59.

అమ్మవారు

మశూచికము.

“ఆ ఊళ్లో అమ్మవారు ప్రబలంగా

ఉం దట! ఆక్కయ్యపిల్లలను వెంటనే

పిలిపించి వేస్తే బాగుండును.” వా.

అమ్మశ క్తిలాగా

భయంకరంగా.

దుర్గ, కాళి యిత్యాదులను

అమ్మశక్తులు అంటారు.

అమ్మా ఆలీ అను

బూతులు తిట్టు.

అమ్మా ఆలీ ఎంచు.

బూతులు తిట్టు.

చూ. అమ్మా ఆలీ అను.

అమ్మా ఆలీ తిట్టు

బూతులు తిట్టు.

చూ. అమ్మా ఆలీ ఎంచు.

అమ్ముడు గడచు

అమ్ముడు పోవు. వివాహ మై

అత్తవారింటికి పోవు.

పూర్వపు రోజుల్లో కన్యను

ఇన్ని గోవుల కని, ఇంత ధనాని
కని ఓలి తీసుకొని యిచ్చుల
వాటుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
“ఏ నమ్మడు గడవఁగ.”
పాండు. 3.35.

అమ్మడు పోవు
ఒకరు చెప్పినట్లు ప్రవర్తించు.
నా. మా. 130.

అమ్మడు వోవు
అమ్మబడు.
అనగా దాసు డగు, వశ మగు
అనుట.
“మన మే మమ్మడు వోలిమో యితని
కిన్.” వరా. 11.37.
“వానికి వీడు అమ్మడు పోయినాడు.”
వా.

అమ్మల నూలు
యుద్ధమునకు సిద్ధపడు.
యుద్ధసన్నాహము చేయు
నప్పుడు బాణములకు పదును
ఎక్కించుటకై నూలుటపై
యేర్పడినపలుకుబడి.
కత్తులు నూలుట వంటిది.
“మదనుఁ డమ్మల నూతె హిమంబు
పేరె. జడిసి విరహిణి వగఁ గూరె
జార వోర...” మను. 3.23.
చూ. కత్తులు నూలు.

అమ్మే దొకటి అనిమిలో దొకటి
సంచిలో ఒకటి పెట్టుకొని
మరొక టని విక్రయింప
జూచు. మోసగించు.
తాళ్ల. సం. 8, 176.

అయంపిండులు
తద్దినపుబ్రాహ్మలు.
అలాంటి వారిని తక్కువ
చూపు చూడడంపై నీచ
జీవనం చేసేవారు అనే
అర్థంలో ప్రయోగింప బడు
తుంది.

అయఃపిండం
కొఱుకుడు పడనిది.
“కాశీఖండ మయఃపిండం.”
చూ. ఇనుపగుగ్గిళ్లు.

అయగారితనము
“అక్కిలివడునె నీ యయగారితనము.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 30.
అయవారు

ఉపాధ్యాయుడు.
“అయ్యవారు నిద్రింపఁగా.....అయ
వారు మిడికి కూయ.” హంస. 3.144.
అయవారై చరించు
గౌరవముతో బ్రతుకు.
కాళ్. శత. 78.

అయిదారు రోజులలో
కొన్ని రోజులలో.
“ఆఁ. అన్నా శైందుకూ? అయిదారు
రోజుల్లో వచ్చి వేస్తా గా.” వా.

అయినకల
మంచికల.
“అవ్యభంబునఁ బవళించి యైనకలయ
గంటి భవదీయకారుణ్యగరిమవలన.”
శుక. 4 ఆ. 126 ప.

అయిన నే మయ్యె
అయితే నేమి?

అయితే మాత్ర మేమి కొంప
మునిగింది అని ఊతపదంగా
అనడం వాడుక.

“.....తిరిగి పులిపులి నైతిన్...”

“ఐన నే మయ్యె నిచ్చోట నరయుచున్న
దానఁ బులు లున్నవో యని కాన
నింక.” శుక. 2 ఆ. 260 ప.

అయినవాళ్ళు కానివాళ్ళు

అందరూ అనుట.

“డీలా పడినప్పుడు అయినవాళ్ళూ కాని
వాళ్ళూ అంతా ఆసేవాళ్ళే.” వా.

అయినదానికి కానిదానికి

ప్రతి చిన్నదానికీ, త ప్పన్నా
లేక పోయినా.

“వాడు తన భార్యను ఊరికే అయిన
దానికీ కానిదానికీ తప్ప పట్టుతుంటే
ఆవిడ చెప్పటం డా పుట్టినింటికి
పోయింది.” వా.

అయిదు పది కావించు

ముక్కలు చేయు.

“కైదువ లైదు పది కావించియుఁ
గుత్తుక లుత్తరించియు.” వరాహ. 2.29.

అయిదు పది సేయు

నమస్కరించు.

చూ. ఐదు పది సేయు.

అయిదుమూళ్ళనేల

చనిపోవు నప్పటికి అంతే కదా
కావలసినది అన్న సందర్భంలో
ఉపయోగిస్తారు.

సమాధి చేయుట కనుట.

“ఎన్ని ఎకరాలు సంపాదిస్తే సేం?

కడకు మనకు కావలసిం దల్లా అయిదు
మూళ్ల నేల.” వా.

చూ. ఆరడుగుల నేల.

అయిదువ

ముత్తైదువ.

మాంగల్యసూచకంగా పంచ
లక్షణాలను చెప్తారు.

పసుపు, కుంకుమ, గాజులు,
తాళి బొట్టు, చెవాకు—
మాంగల్యలక్షణాలు.

అయిదువేళ్లు నోట్లోకి వెళ్లు

కాస్త తినడానికి ఉండు.

కొత్త. 148.

అయినంతకు

చేత నయినంతవఱకు.

అయివకాడికి అని వ్యవహార
రూపం.

రుద్రమ. 16 పు.

అయినకాడికి తెగ నమ్ము

వచ్చినంతకు అమ్మి వేయు.

కొత్త. 14.

అయిం దయింది

చూ. అయిం దవుతుంది.

అయిం దవుతుంది

ఏమైనా కానీ, చేసి తీరవల
సిందే.

దీనినే ‘అయిం దయింది’ అని
కూడా వ్యవహరిస్తారు.

“ఈ వ్యవహారంలో వేలకొద్దీ నష్ట
మయింది. కడకు ఈ కోర్టులో మనకు

క్షవర మయింది. అయిం దవుతుంది.
హైకోర్టు సంగతి చూద్దాం.” వా.

అయిరకన్ను

తేగి నీరు కారుతూ ఉండే
కన్ను. నేటికీ ఈ మాట
‘అవిరయింది - అయిరయింది
కన్ను’ అని అ ల వా టు లో
ఉంది.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట 108.

అయిరేనికుండలు

చూ. అఱిమెన కుండలు.

అయివేజు

అదాయము.

కొత్త. 143.

అయినకలడ్డు

ఐసరబొజ్జ వంటిది.

అయోమయం

గందరగోళం,

“అ ఊళ్లోకి వెళ్ళాను. అంతా అయో
మయం. దారి తెన్ను తెలియ లేదు.”
వా.

అయ్యా అప్పా అంటే

వింటాడా ?

నయముతో విన డనుట.

“వాడు మహా దుర్మార్గుడు. అయ్యా
అప్పా అంటే వింటాడా?” వా.

అయ్యకు విద్యా లేదు అమ్మకు

గర్వమూ లేదు

సత్త్వమూ లేదు ఆడంబర

మూ లే దనుట.

మానసి, 19.

అయ్యగారు

ఉపాధ్యాయుడు.

హంస. 3.144.

అయ్య జియ్యలు వెట్టు

గౌరవించు.

“...ధరణీరమణు లయ్య జియ్యలు
వెట్టుచు.” సారం. 1.62.

అయ్యవారి తలవాకిలి

చూ. అయ్యవార్లంగారి నట్టిల్లు.

అయ్యవారి సంసేవవేళ నమ్మగా

రుగడించిరో

ఏకాంతంలో భార్య చెప్పిన

మాటను భర్త వినును అన్న

సత్యంపై ఏర్పడినపలుకుబడి.

ఇది రకరకాలుగా ఉంటుంది.

‘ననుఁ బ్రోవ మని చెప్పవే

సీతమ్మ తల్లి’ అనేపాటలో

యిదే ధ్వనిస్తుంది.

కళా. 5.52.

అయ్యవారు

ఉపాధ్యాయుడు.

హంస. 3.144.

చూ. అయ్యవారు.

అయ్యవారమ్మ

ఉపాధ్యాయిని.

“మా ఊళ్లోకి ఈమధ్యే ఒక అయ్యవా
రమ్మ వచ్చింది.” వా.

అయ్యవారికి చాలు అయిదు

వరహాలు

మహర్షి వమి రోజుల్లో పిల్ల

లలో పాటలు పాడించు

కొంటూ అయ్యవార్లు బయలు
దేరడం. గృహస్థు లేవో కొన్ని
గింజలో, బహుమతులూ
యివ్వడం పరిపాటి. ఆ పాటల
లోని భాగమే యిది. 'అయ్య
వారికి చాలు అయిదువర
హాలు, పిల్లవాండ్రకు చాలు
పప్పు బెల్లూలు' గొప్ప ఆశ
లకు పోవడం లేదు అనే సంద
ర్భంలో ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“నే నేం మేడ లిమ్మంటానా? మిదె
లిమ్మంటానా? ఏదో ఇంత మిగులో
సగులో పడేస్తే చాలు. అయ్యవారికి
చాలు అయిదువరహాలు అని.” వా.

అయ్యవారిని చేయబోతే కొత్తి
పిల్ల యింది
ఒకటి చేయబోతే దానికి
వ్యతిరేక మయింది. పని విక
టించింది అనుపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

అయ్యవారిని చేయబోయి
కొత్తిని చేసినట్లు
మంచి చేయ బోగా చెడు
అగుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

అయ్యవార్లంగారి నట్టిలు

శూన్య మనుట.

అయ్యవార్లంగారు డబ్బు లేని

వాడు కనుక అతడి నట్టిలు
శూన్యంగా ఉంటుంది.

“అయ్యవార్లంగారి నట్టిలువలె మీయలి
కము లిట్లు వట్టి వై యున్న వేమి?”
సాక్షి. 91 పు.

అయ్యసాము ఇంటిలోనే

అసమర్థునిపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి. వాని పరాక్రమం
ఇంటిలోనే కాని బయట
కాదనుట.

సింహా. నార. 74.

అరకూళ్లు మెక్కు

కన్నకూళ్లు తిను.

“అక్కవాడల నరకూళ్లు మెక్కి మీద
పీని శేఖర మొక తులార్థిజ్ఞము
కొని.” ఆము. 7.5.

అరగంట గనుగొను

ఒరగా చూచు, కనులర

మోడ్చి చూచు.

“అరగంటం గనుగొంటు మందగతిఁ
బూరూహంకృతిం బ్రాహ్మణాకర భుక్తి
సితి...” శ్రీ. మా. 1.25.

అరగన్ను

మ్రాగన్ను.

“వాడు అరగన్ను పెట్టి నిద్ర పోతు
న్నాడు.” వా.

అరగలిగొను

సంకోచించు.

“అరగలిగొన కిత్తు రల్ల భక్తులును.”
బస. 3.56.

అరగూడు

గోడలో కట్టిన గూడు. దీనికి

మూత ఉండదు. ఇందులో
దీపం వెడతారు.

“సాయంత్రం అయింది. అరగూట్లో
దీపం పెట్టజే.” వా.

అరచేతిది

అందుబాటులోనిది.

“శ్రీవైకుంఠని దాసుల మట యర
చేతిది మోక్షము మా కిది వో.”

తాళ్ళ. సం. 9.83.

అరచేతిమాణిక్యము

అందుబాటులో నున్న

అమూల్యవస్తువు.

కరతలామలకము వంటిది.

“సమధిక బ్రహ్మవిజ్ఞానసంపద నీకు
నరచేతిమాణిక్య మనఘచరిత.”

రాధా. 1.54.

అరచేతిలో వై కుంతము చూపు

అరచేతిలో స్వర్గం చూపు.

చూ. అరచేతిలో స్వర్గం చూపు.

అరచేతిలో స్వర్గం చూపు

మాయ చేయు, మోసము

చేయు, మాటలతోనే

సంతృప్తిపఱచు.

“వాడు అరచేతిలో స్వర్గం చూపి
స్తాడు.” వా.

చూ. అరచేతిలో వైకుంతము చూపు.

అరటిపండు ఒలిచి చేతిలో

పెట్టినట్లు

అతిసులభముగా, బాగాతెలి

నేటట్లు.

“పలుకఁ దలంప దవ్వు లగు భారతరాసు
కథారముల్ విభాసీలఁగ నరంటిపం
డొలిచి చేతికి నిచ్చినరీతి...”

కథా. 1.6.

“ఆయన ఏ పుస్తకం పాఠం చెప్పినా
అరటిపండు ఒలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు
చెబుతారు.” వా.

అరటి పండ్ల వేయు

అవమానించు.

“మను చెప్పినకథ తేపట వినిపించిన
నరఁటిపండ్ల వేయుము చెలియా!”

శుక. 3 ఆ. 596 ప.

అరణ మిచ్చు

ఆడపడుచులను అత్తవారింటికి

పంపేటప్పడు అమూల్యవస్తు

వులను దానదాసీలను ఇచ్చు.

యామున. 4.232.

అరణ్యచంద్రిక

అడవి గాచినవెన్నెల.

చూ. అడవి గాచినవెన్నెల.

అరణ్యరోదనం

వ్యర్థము.

“తేరు హుటాహుటిం గదిమి దృష్టి
కగోచర మై యయోధ్యకుం, జేర నరణ్య
రోదనము జేయుచు నమ్మిథిలేశుపుత్రి
మూ, రాధరథసంబునక ధరణి వ్రాలె.”

జై. మి. 6.77.

భోజ. 5.56.

“నీ అరణ్యరోదనం వినేనాథు డెవ
డున్నాడు?” వా.

“నువ్వు ప్రభుత్వాన్ని ఎంత విమర్శిస్తే
నేం? ఏం చేస్తే నేం? అంతా అరణ్య
రోదనం.” వా.

అరదండాలు

బేడీలు.

“అరదండాలు వేసి వాణ్ణి కోర్పుకు
తీసుకు వెళ్ళారు.” వా.

అరదళం పటాను

పటాను వంటివా డనుట.

హరిదళమే అరదళం.

“వాడా అరదళంపటాను ఎక్కడా
దాగడు.” సా.

అరదేసి

పరదేశి.

(తమి)

అరదేశి పరదేశి

అతిథి అభ్యాగత.

“అరదేశి పరదేశి వస్తే వాళ్ళింట్లో ఏ
వేళప్పుడైనా ఆదరిస్తారు.” వా.

అరనిద్దుర

సగమునిద్ర.

సారం. 3.152.

అరపడకెల్లు

పడకగది. అర అంటే గది.

“చన ని ట్లరపడకింటిలోని కనిచి.”

రాధి. 1.74.

అరపైకము చేయని

అరకాసు చేయని, విలువ

లేని, పనికిమాలిన.

“అరపైకంబును జేయని హరివాసరము
నకు నై నిజాత్మజుఁ దునుమన్.”

రుక్మాం. 5.143.

అరమర

సంకోచం, పొరపొచ్చెములు.

“ఈ యరమరంబునఁ బో మన సీదు
నాకు.” నై. 8.75.

చూ. అరమరము.

అరమరపుల జొక్కు

పరవశప్రాయత నొందు.

“అరమరపుల నేఁ జొక్కితి తనిసే దిఁక
నెన్నఁ డాఁకో.”

తాళ్ల. సం. 6.127.

అరమరము

పొరపొచ్చెములు.

చూ. అరమరికలు.

అరమరిక

పొరపొచ్చెము.

“అరమరిక లేనిచుట్టలు.”

శ్రీత్రయ్య.

అరమోడ్పు కనులు

అర్ధనిమిలీతనేత్రములు.

అరవగోల

అర్ధముకాని అల్లరి.

“అరవగోల యనెడి యార్యుల మాట
యత్తఱిని...” గీర. 64.

అరవము మొత్తుకోళ్ళు

అర్ధం కానిది.

“ఏమిటో! ఆయన ఉపన్యాసం అంతా
అరవం మొత్తుకోళ్ళు చింత గుగిళ్ళుగా
ఉన్నది.” వా.

“అరవం మొత్తుకోళ్ళు చింతగుగిళ్ళు.” సా.

అరవమేకు

తగులుకొంటే వదలనిది.

గీర. లోకా. 20.

అరవయేడుపు

చొంగ యేడుపు, కూలి
యేడుపు.

“అవన్నీ అరవ యేడుపులే. అతడున్నంత వాకా ఏడ్పించి బొక్కలాడిందిగా.”

అరవర లగు

చిందరవందర యగు, ఎండివరు గగు, వాడివత్త లగు.

“అంతంత విచ్చి యరవరలై పాటలేక పలపల నై.” ఉ. హరి. 1.148.

“విరహాగ్ని వలన దేహము, లరవరలై హస్త భూషణావళు లెల్లక, హరిఁగోరి జాతి పడఁగా, నరుదుగ నొక చోటఁ గూడి యందఱుఁ దమలోక.” విష్ణుపు. 7.352.

అరవాయి

సంగోచము.

“అరవాయి గొనక నడపుము.”

భార. ఉద్యో. 4.101.

మా. అరవాయిగొను.

అరవాయిగొను

సంగోచించు.

“వృష్టి కుమారవరు లనేకు లట్టి యోధులు పోర నరవాయి గొందురే?”

భార. ఉద్యో. 1.268.

“కురుసైన్యము నిస్సారం, బరయఁగ మన బలము లెల్ల నతిదృఢములు నీ, వర వాయి గొనక నడపుము.”

భార. ఉద్యో. 4.101.

“చుట్టం బని యరవాయి గొనుట కరంబు గాదు.” భార. కర్ణ. 3 ఆ. 122.

“అరవాయి గొనక.”

భీమ. 2.140.

అరవై మందైనా సరా ?

ఎంతమందైనా సరికారు అనుట.

“అరువదిమంది యైన సరియా మరి యా కరియాన యానకుక.” శ్రవ. 5.39.

అరవైయారు దేశాలు

అన్ని దేశాలూ అనుట.

ఆకాలంలో భరతఖండాన్ని

అరవైయారు దేశాలుగా

విభజించుకొన్నారు.

“అరవైయారు దేశాలలో వాణ్ణి జయించినపండితులు లేరు.”

చూ. ఛప్పన్నార దేశాలు.

అరసావు

మూర్ఖ.

“అతఁడు నీమఱిదికి నరసా వొనర్చె.” ద్రాణ. 5.173.

అరసేయక

సంగోచము లేక.

“అరసేయ కొక మాట యానతి యిండు.”

వర. రా. కిష్కిం. పు 290. పంక్తి 16.

అరికట్టు

అటకాయించు.

“తొల్లి యరికట్ట లేక జననాయకుఁడు.”

వర. రా. అయో. పు. 332. పంక్తి 7.

అరికట్టుకొని

అడుపడి.

“ఎలుఁగులో హరిణంబులుఁ గోట సంఖ్య భీకరరమముల్ చెలంగ నరికట్టుక యున్నవి.” రుక్మాం. 3.9.

అరికాలిమంట నడినెత్తి కెక్కు

అతికోపము కలుగు.

“వాడు ఆ మాట అనేసరికి నా కరికాలి మంట నడినెత్తి కెక్కింది.” వా.

అరికాలి నవ్వు

ప్రయాణేచ్ఛ.

ప్రయాణసూచక మగు శకున

శాస్త్రప్రవచనము రీత్యా

వచ్చినపలుకుబడి.

“వాడి కెప్పుడూ అరికాలిలో నవ్వు
పెడుతూ ఉంటుంది.” వా.

అరిగావు

సామంతరాజు.

అరిగొలుపు

ఎక్కిడు, ఎక్కు-పెట్టు.

“అ మ్మరి గొలిపె మరుడు.”
కుమా. 5.86.

అరిగోలు

పడవ.

అరిగోరు వెట్టు

భాగము పెట్టు.

“అట్టై కర్మములకు నరిగోరు వెట్టేము.”
తాళ్ల. సం. 9.198.

అరిపడు

అడ్డపడు.

“మాకు నిప్పు డరిపడ్డదురాత్ముల...”
భాగ. 3.523.

అరిబోయు

ఎక్కు-పెట్టు.

“ఘనశస్త్రం బరిఁ బోసి యార్చి.”
శైమి. 5.13.

అరివెట్టు

కప్పము కట్టు.

“మన కరివెట్టనిమహిపుడు లేడు.”
ద్వి. జగ. పు. 202.

అరిషడ్వర్గాలు

కా మ, క్రోధ, లోభ,

మోహ, మద, మాత్సర్య

ములు.

“అరిషడ్వర్గాలు జయిస్తేగాని యోగి
కాలేడు.” వా.

అరుగుదెంచు

వచ్చు.

“శితి దప్పి యరుగుదెంచిన భూవిభుని.”
రుక్మాం 2.106.

“అలసమృదులాంగకంబు నై యరుగు
దెంచు, నన్ని జపరిగ్రహము...”

పాండు. 1.129.

“అయోధ్యకు నరుగుదెంచుటయు.”
రంగ. రా. బాల. పు. 8. పంక్తి. 18.

అరుంధతి

పత్నివ్రత.

అరుంధతి మహాపత్నివ్రత అని

ప్రసిద్ధి. అందుపై వచ్చిన
మాట.

“యామినీకాంతముఖీ! యరుంధతివి
కానక నీపయిఁ గానిపోని యీ వింత
ఘటించినట్టి...”

శుక. 4. 54. ప.

అరుంధతీదర్శనమగు

కనబడకపోవు.

“ఆమె యొక్కడ కనబడుతుంది? ఆమె
దర్శనం మరీ అరుంధతీదర్శనం అయిపో
యింది.” వా.

అరుణజలం

రక్తము.

“వినుతారణ జలనిగళిత ఘనమన.”
కుమా. 12.17.

అరుణధారలు

రక్తధారలు

“పరులపై గ్రమ్మెడు నరుణధారలు దమ
మేని క్రొంగంటులలో నంజొచ్చి...”

కుమా. 11.135.

అరుణాంబుధారలు

రక్తధారలు.

“తనరు నరుణాంబుధారల ననవరతము
దొప్పించిరి.”

కుమా. 11.206.

అరుణాంబువులు

రక్తము.

“నవధాతుజలము అరుణాంబువు లె.”

కుమా. 5.157.

అరువుతిక్క

ఉంగిడినోగము. పశువులకు
వస్తుంది.

బ్రౌను.

అరువు తెరువు

దారి తెన్ను.

జం.

“ఉభయభారతికి సదు తరం బిడనినాఁ,
డద్వైతమత మిల నరువు తెరువు,
లేని దై పోవదే...”

శంకరవిజయ కథా. 4.44.

అరువులు చేయు

వారిసంగతీవీరిసంగతీ మాట్లా
డుకుంటూ కాలము గడుపు.

ఇది రాయలసీమలో ప్రచు
రంగా వినవచ్చేపలుకుబడి.

“కోడ లేమో కోడి కూసినప్పటినుంచీ
తెక్కలు విరుచుకుంటూ ఉంటే అడ
బడుచేమో అరువులు చేసుకొంటూ
కూర్చుంటుంది.”

వా.

అరువు లేనిమనిషి

ఏది యెలా చేయవలెనో

తెలియనివా డనుట.

“వాడు ఒట్టి అరువు లేనిమనిషి. వా
డేం చేస్తాడు?”

వా.

అరులు మరులు

వయసు పండింతురు వాత

తబ్బిబ్బు పడుట.

ఇది నేటికీ రాయలసీమలో

అలవాటులో ఉన్న పలుకుబడి.

“అరవైయేం డయింది పాపం. అరులు
మరులు పటిపోయి యేదో ఒకటి అంటూ
ఉంటాడు. ఆయన మాటలకేమి?”

వా.

అర్కట బెట్టుకొను

చంక నుంచుకొను.

“జనకుడర్కటఁ బెట్టికొనియొకనాడు
చని సోవరతీరమున బాలు నునిచి...”

బస. 6. 151 పుట.

చూ. అఱకట నిడుకొను.

అర్ఘ్యపణ్యములు వోయు

అర్ఘ్య పాద్యము లిచ్చు,
రాగానే అతిథికి కాళ్లు కడు
గుకొనుటకై నీళ్ళిచ్చు.

“అడుగుల కర్ఘ్యపణ్యములు వోయు
చును.”

పండితా. ప్రథ. డి. టా. పుట. 135.

అర్చ లిచ్చు

పూజించు.

“భక్తితోడ...తోడ్కొని చని యర్చ
లిచ్చి.” భార. శాంతి. 6.564.

అర్ధచంద్రం

సఖిత్వం.

అర్ధచంద్రప్రయోగం

మెడబట్టి గెంటుట.

“నీవు వాళ్ళింటికి వెళ్ళి మౌచ్చుతక్కువగా మాట్లాడావా నీకు అర్ధచంద్రప్రయోగం తప్పదు. జాగ్రత్త.” వా.

అర్ధచంద్రప్రయోగము చేయు

మెడబట్టి గెంటు.

అర్ధజరతీ న్యాయం

ప్రామాణికం కొంతా, ప్రమాణరహితం కొంతా కలిసి ఉండడం.

గుడ్డులో సగం పిల్ల పొదగడానికి వదిలి, సగం కూర చేసుకోవడం అసాధ్యం అనుటపై వచ్చిన సంస్కృత న్యాయం.

అర్ధాంతరంలో

మధ్యలో, పూర్తి కాక ముందే.

“వాడు చేస్తూ చేస్తూ అర్ధాంతరంలో వదిలిపెట్టి పోయినాడు. ఆ పని అంతా నేనే చేసుకోవలసి వచ్చింది.” వా.

అర్ధాకలి

కడుపు నిండా తిండిలేమి.

“ఆమె చేత అన్నం తింటే అర్ధాకలితో చావలసిందే.” వా.

అర్రాడు

తచ్చాడు.

“కాముడర్రాడుచున్నాడు.”

రాధా. 4.314.

అర్రుగుత్తిక యగు

కంతాభరణ మగు.

“కొమలానికి నర్రుగుత్తిక వై యుండి కలకంఠమా కనికరము వలదె.”

కవిక. 3.120.

అర్లుమర్లు

చూ. ఆరులుమరులు.

అఱకట నిడుకొను

చంక బెట్టుకొను.

చూ. అర్కట బెట్టుకొను.

“కొడుకు దా నఱకట నిడుకొని వచ్చె.”

బస. 6 ఆ. 152 పుట.

అఱకాల బెట్టి నేల రాచు

వేధించు.

“బింకములు కూల నఱకాలఁ బెట్టి నేల రాచకున్నను నాపేరు రాధ కాదు.”

రాధి. 3.15.

చూ. నేలబెట్టి కాలరాచు.

అఱకాల ముల్లు గొనక

ఏమాత్రం శ్రమపడక, నిరపాయంగా.

“అఱకాల ముల్లు గొన కిటఁ దిరిగిరఘు స్వామి యేగుడెంచున్ మదిలోఁ, దరుణీ! వెఱవకు విపినాం, తరమున నిను విడిచి పోక తగ దింక నాకున్.”

రామాభ్యు. 5.172.

అఱకాలు గొను

అఱకాలిలో గ్రుచ్చుకొను.

“ఒక కొయ్య యఱకాలు గొన్న.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 390.

అఱకాలు తడి కాకుండా

నిరపాయముగా, అశ్రమంగా.

“ఉదక మిరుదెసలఁ బాయ...పోవఁగా

నయ్యెడు.....అరుగు మఱకాలు తడి
గాకుండ.” భోజ. 3.23.

అటకాళ్ళకు నటచేతు లొగు

ఎక్కువగా అదరించు.

“చెమరు నెత్తురునవు బంధుసమితి
గరముఁబ్రీతి నటకాళులకు నటచేతు
లొగ్గనునికీ యెక్కడ.....”

నిర్య. రామా. 5.104.

అటకొటగా

అసంపూర్ణంగా.

రుద్రమ. 91.

“ఏం చేసినా అటకొటగా చేయడం
నాకిష్టం లేదు.” వా.

అటగాల గన్ను వచ్చినట్లు

చీకటిలో కూడ చక్కగా

వెల్లి గవ్యస్థానమున చేరు

టకు కాలిలోనే కళ్ళుండ

వలె గదా. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“చెదర కఱగాలఁ గన్ను వచ్చినవిధాన
నాథసంకేతముల కేగు నడికిరేలు
కాయసంభవబాధాసహాయ యగుచు
స్వేరిణీకోటి నీర్వయస్వైరధాటి.”

పాండు. 4.28.

అటగాలు

సంపూర్ణముగా కాలు, భస్మ

సాత్కార మగు.

“కని కోపించెనొ గానక. మను కోపిం
చెనొ మహాగ్రముగ నుగ్రుండు నూ,
చినఁ గాలెనొ చూడక యట మను
గాలెనొ నాఁగ నిమిషమున నట
గాలెనొ.”

కుమా. 5.51.

అటగొండెతనము

— — — — —

అటగొండెతనము

మూఢత్వము, దుష్టత్వము.

“అది రా భక్తుని యటగొండెతనము, విదె
లాడుట గాక విందుమే తొలి, వివరీత
మందఱు వినఁ బలికింతుఁ, ద్రిపురారి నను
టెల్ల...”

బస. 5.127.

చూ. అటగొండెతనము.

అటగొండెము

చూ. అటగొండెతనము.

అటగొట లెటుగకుండు

అటమఱలు లేకుండు.

“తాసుం బలియున్, మనమున నటగొట
లెటుఁగక యనితరసులభైక సుఖము
అందుదు రనుచున్.” పారి. 4.62.

అటచేత గనందగు

స్పష్టముగా తెలిసికొన దగు.

అటచేతివలె స్పష్టముగా

చూడ నగు.

అటచేతిని స్పష్టముగా చూడ

వచ్చును కదా!

“లక్ష్మీవిభు దివ్యలీల అటచేతఁ గనం
దగు దీన దీనుగన్.” పాండు. 2.169.

అటచేత నావహిల్లు

అందుబాటులోనికి వచ్చు.

“అఖిలసిద్ధులు నటచేత నావహిల్లు.”

భార. శాంతి. 3.415.

అటచేత నిమ్రుపండువలె

సుఖముగా, హాయిగా.

“ఖరభానుప్రియనూనుఁ డిష్టఁడు నినుం
గారింతునే కా విభుం, డటచే లోపలి
నిమ్రుపంటివలె నత్యాసక్తి మన్నింప
సౌ, ఖ్యరపైకసితి నుండి...”

సారం. 2.111.

అటచేత బండ్లు వచ్చినప్పుడు

కటచెదవు కాక

నీ కంత గొప్పతనం వచ్చి

నప్పుడు చూద్దాం లే!

ఇందులో అలాంటి గొప్పతనం

నీ కెప్పుడూ రాదు అన్న

సూచన కూడా ఇమిడి

ఉన్నది. అటచేతికి పండ్లు

రావడమూ అసంభవం, నీవు

కటవడమూ అసంభవమే

ననుట.

“అటపు లుడిగి పోపో నీ, యటచేతం
బండ్లు వచ్చినప్పుడు మమ్ముం, గటచెదవు
గాని.” కళా. 3.230

“అటచేతం బండ్లు వచ్చిన, గటతువు గా
కీడ్డుకార్యకప్రతిపక్ష!”

నరం. 3.32.

అటచేత బ్రాణము లిడుకొను

పిడికిటి ప్రాణములు పట్టు

కొను.

ప్రాణభయముతో ననుట.

“పిఱుదం గురుధరణీపతి, యటచేతం
బ్రాణములుగ నభియాతిబలం, బుఱిని
తెగువ ముందటఁ బెన్, గొఱులుట చిత్త
మునఁ బెట్టుకొని విహరించెకా.

భార. స్త్రీ. పర్వ. 2 ఆ.

అటచేత వ్రాలు గనువేళ

తెల తెలవారునప్పుడు.

అటచేతి రేకలు కనబడు

తుండగా అని యిప్పుటికీ

అంటారు.

“అటచేత వ్రాలు గనున, తఱిఁ బడె
నొక యంపకట్టె...” ఆము. 7.10.

అటచేతిమాణిక్యము

అందుబాటులోని అమూల్య

వస్తువు.

“శీతాంశుధరుఁ డటచేతిమాణిక్యంబు.

కద్రూజకటకుండు గాడకొలుచు.”

శృం. కా. 4 పే. 82.

చూ. అరచేతి మానికము, కరతలా

మలకము.

అటచేతిది

సులభసాధ్యము, అందుబాటు

లోనిది.

“పరము నిహము నటచేతిచే ప్రయాస
మించుక లేదు. తాళ్ల. సం. 5.265.

అటచేతిభోగ్యము

అందుబాటులో నున్నది.

అరచేతిలోనిదానివలె అనుభ

వింప అతిసులభ మనుట.

“సర్వసామగ్రి నీ, యటచేతి
భోగ్యము.” హర. 4.23.

అటచేతిమానికము

అందుబాటులో నున్న

అమూల్యవస్తువు, అటచేతి

లోని మాణిక్యము.

“ప్రతిదేవతలు నన్ను బయలు నెత్తిన
దివ్యే, యటచేతిమానిక మనుట
దప్పె.” ఉ. హరి. 5.92.

చూ. అరచేతి మాణిక్యము.

అటచేతి యుసిరికాయ

సంపంగిమన్న శత. 7.

చూ. కరతలామలకము.

అటచేతిలోనిది

అందుబాటులోనిది.

“శిష్టాన్నభోజనపరు లగు పుణ్యులకుం
బుణ్యులోకంబు లటచేతిలోనివి గావె.”
భార. శాంతి. 1.72.

అటచేతు లొగ్గు

చూ. అటచేతిది.

అటచేతు లడ్డముగా పెట్టు.
ఉత్త. 6.138.

అటచేయు

మనః పూర్వకంగా కాక
యేదో పట్టి పట్టనట్లు చేయు.
“అటచేసిన వోషము వచ్చు.”
భోజ. 4.38.

అటజాతి

నీచుడు.

కులహీను డనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నీపను లటజాతివి.”

హరి. పూ. 5.24.

“ప్రల్లదు డటజాతి భక్తిహీనుండు.”

బసవ. 1 ఆ.

అట తలనొప్పి

ఒంటిపార్శ్వం నొప్పి.

తల ఒకవేషే నొప్పి ఉదయు

ప్రారంభమై మధ్యాహ్నం

దాకా పెరుగుతూ వస్తుంది.

ఇది ఆరంభ మయితే చాలా

కాలం ఉండడం, విపరీతంగా

భాధించడం అలవాటు.

“పొద్దున్నే నూర్జ్యోదయం కాక మందే
పెరుగన్నం తింటే మూడురోజులలోనే
ఆరతలనొప్పి మాయమై పోతుంది.”

వా.

అటపులకు నేర్పరి

మాటలలో గట్టివాడు,
క్రియలో నేర్పరి కాదన్న
సూచన ఇందులో ఉన్నది.

“నిను నెఱుంగమె యటపులకును
నేర్పరి వని.....” కళా. 7.22.

అటపొడు

గూనివాడు.

అటమపాటుడు

కపటబ్రాహ్మణుడు.

“అటమపాటుండు ప్రక్కలు విఱుగ
నగుచు.”

కుమా. 7.19.

అటలేని కూర్మి

అటకొట లేనిప్రేమ.

“ధవుఁ డట లేనికూర్మి జవదాటక నీపలు
కాదరింపఁగా.” పారి. 1.62.

అటవచాకిరి

గొడ్డుచాకిరి.

“ఎవరు చేస్తారు రా వాళ్ళింట్లో అరవ
చాకిరీ.” వా.

అటవయేడుపు

దొంగయేడుపు.

“ఈ అటవయేడుపులు ఏడిస్తే నేను
మోసపోయేవాణ్ణి కాదు తెలుసుకో.”
వా.

అటనేయక

వెనుదీయక—మనసులో దాచు
కొనక.

“నీకు నటనేయక నెప్పెద.”

కాశీ. 6.267.

అట్రా మెనకుండలు

అయిరేని కుండలు.

పెండ్లిండ్లలో కొన్ని వర్గాలలో ముందుగా ఉల్లెడ పట్టుకొని మేళతాళాలతో వెళ్ళి

కుమ్మరియింటినుండి అలివేణి కుండలు తెస్తారు. వీటికే

రూపాంతరాలు అట్రా వెణి కుండలు, అలివేణి కుండలు,

అవిరేని కుండలు, అయిరేని కుండలు. వీటిపై రంగులతో

చిత్రించడం కద్దు.

అట్రా వెణి కుండలు

చూ. అట్రా మెన కుండలు.

అట్రా గ్రమ్ము

పై బడు, కవియు.

“అట్రా గ్రమ్ము మఱియు నిట్లనిరి నరేంద్ర గిరిగొన్నప్రేమ భోగినులఁ గామంబు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. కి. 966.

“పఱచు నెత్తురు పేర్లు బహుమాంస ములకు, నట్రా గ్రమ్ము భూతంబు లై రణం బొప్పె.”

రంగ. రామా. సుం. 265 పు.

అట్రా దెవులు

క్షయ.

అట్రా క యిడు

ఆటంక పెట్టు.

చూ. అట్రా కలఁ జెట్టు.

“అఁకొని యఱచెడు ప్రేవులు నేకట వో నమలవలయు నీమాంసము నఱ్ఱాక యిడి యివ్విధంబునఁ దేకువ చెడి పల్కు నగునె ధేనువు నాతోన్.”

భోజ.

అట్రా కల బెట్టు

బాధ పెట్టు.

“నీ వాఁకొన్నాడెపు భోజనో తరమునం దాసాన మె యుండ న, తాఁకం బెట్టక చెప్పెదన్ సకలవృత్తాంతంబునున్.”

కాశీ. 7.174.

“ప్రసూనబాణుఁ డట్టాకలఁ జెట్టిక దా నఱవ నావెలబాలికకై విటావళిన్.”

కళా. 1.133.

“.....సాకఁగదే న న్నిపు డట్టాకలఁ బెట్టక పలాశనాసకుడఁ వె.”

కా. మా. కి. ఆ. 89 ప.

అట్రా కలి సేయు

కడుపు నిండా పెట్టక బాధ పెట్టు.

నేడు అర్ధాకలి అరకడుపు

అనే మాటలతోనే యిది కన పడుతుంది.

“అట్రా కలి సేయకుము.”

భోజ. 6. 165.

చూ. అర్ధాకలి.

అట్రా డు

ఉత్కంఠ గొను; ఆశతో

చుట్టుముట్టుల తిరుగు.

“ఒక్క వేదండ్లస్వామి మదంబు సేసెఁ గరిణీధామంబు లట్టాడఁగాన్.”

కమా. 1.86.

“చిగురు జొంపములందుఁ దగిలి యట్టా డుచుఁ గెరలు కోయిల శుశ్వురముల కును.”

మార్క. ౦. 5.7.

“ఇబ్బాటిపలు మన వాలకపు సొమ్ము లందు నేమేనియు నపహరించుటకు నట్టా డుచు న్న వారు. మీరలీ మ్రుచ్చుల నెచ్చరికం గనుపెట్టుకొని యుండుడు...”

త్రా. 1.107.

అట్టు కట్టున బొడిచిన ట్లగు
మిక్కిలి బాధ కలుగు.

“కొట్టి కోలాహల మొనర్చి గోడు
గుడిపి, రట్టు కట్టునఁ బొడిచిన ట్లయ్యెఁ
బసికి.” నాయకు. 43 పు.

అలంకారవిద్యార్థి
విద్యార్థి వేషమే కాని అజ్ఞాన
లేనివాడు.

“వాడు వట్టి అలంకారవిద్యార్థి. వాడికి
చదు వేం వచ్చు? వేషం మాత్రమే.”
వా.

అలంగం తిరగడం
స్వేచ్ఛగా తిరగడం.
నిరసనగా అనుమాట.

అలకపాన్పు
పెండ్లిలో జరిపే ఒక సాంగెం.
మంచం పడక వేసి, దాని
మీద నూతనవధూవరులను
కూర్చుండ బెట్టి, దంపతి
తాంబూలాలూ అవీ ఇప్పిం
చడం కూడా ఇందులోని
భాగమే. అప్పుడు అల్లుడు
కోరిన యే కోరిక నయినా
మామగారు తీర్చడం విధి.
అది తీర్చే దాకా అల్లుడు
అలకపట్టి ఉంటాడు.

“ఆ అల్లుడు అలకపాన్పుమీద రేడియో
కొని మ్యూని ఆడిగా డట.” వా.

అలగాజనం
చిల్లరిజనం.

కొత్త. 315.

అలజడి
ఆందోళన.

అలజడిపెట్టు
తొందరపెట్టు.

“అప్పిచ్చిన వారలు మా, యప్పులు
పెట్టు మని చాల నలజడి పెట్టన్.”
రుక్మాం. 4.110.
చూ. అడజడిపెట్టు.

అలబలము
కలకలము.

“అలబలముతోడ మృగయు లరిరి
వెంటక.” సారం. 1.85.

అలబలము సేయు
అల్లరి చేయు. కలకలధ్వనులు
చేయు.

“అల బలము లసంఖ్యము లై, యలబల
ములు సేయుచుండ...”

విజయ. 3.140.

“అలబలము సేయు శుకశారికల
నదల్చి,” విప్ర. 2.56.

అలమారుచు
బండి యెద్దులలో వలపటి
దానిని దాపటికీ, దాపటి
దానిని వలపటికీ మార్చి
కట్టు.

అలరమ్మలు
పుష్పభాణములు.

“అలిగి విరహుల నలరమ్ములాడ నేసి.”
కుమా. 9.124.

అలరుతేనెలు చిందు
మాధుర్యము లొలుకు.

“...జవరదనము నలరుం దే నెల్పిం
దినగతి మాధుర్యముఁ బొందుపడన్ స్వేద
ముట్టి పాలఁతుక పాడెన్.”

కళా. 2.33

అలరొందు

బిష్టు.

“అది చూచి యలరొందు నగచర
విభుని.”

మ. రా. బా. పు. 18. పంక్తి 8.

అలివి కాదు

సాధ్యము కాదు.

రాయలసీమలో ఇది నేటికీ
వాడుకలో ఉన్న మాట.

వృత్తిరేక్కార్థములో మాత్రమే
యిది ప్రయుక్తమవుతుంది.

“బలహీనుఁ డైనవానికి నలవియె
మోపెట్టి తెలియ నక్కార్థముకన్.”

భార. ఆది. 7.234.

“వృత్తు ఘనబాహుబలం బలవికి
మీఁతెను.”

భార. ఉవ్వో. 1.125.

“చేరలఁ గప్పకొ నలవి గామిఁ జీదరం
జెంది.”

పారి. 4.14.

“సలి నాయతాక్షి లేనడ లెంచ నంచవ
య్యాలికతైక నైన నలవి గాదు.”

శుక. 2.7.

“వాడికిఁ అలివిగాని పొగరు.”

వా.

రూ. అలివికాదు...

అ(లి)వి కాదు

సాధ్యము కాదు.

దేనినైనా తన చెప్పుచేతుల
లోనికి తీసుకొనగాదు.

ఇది వాడుకలో కూడ ఉన్నది.
వాడు అలివి గాని మనిషి అని
రాయలసీమలో వాడుక.

“అతన్ని పట్టడానికి అలివి కాదు.”

“ఏమనుకొన్నావో? వాడికి అలివి కాని
కోపం.”

వా.

“ఆ తిరునాళ్లలో అలివిగాని జనం.”

అలసి సొలసి

శ్రమపడి.

“అలసి సొలసి ప్రియంబద యంకపాలి.
శశం. 2.228.

అలికి ముగ్గు పెట్టినట్లు

చక్కగా తీర్చినట్లు.

లోపాలను కప్పిపుచ్చి అన్న
సూచన కూడా యిందులో
ఉంది.

“అబ్బడ మాట్లాడితే అలికి ముగ్గుపెట్టి
నట్లుగా ఉంటుంది.”

వా.

అలికిడి చేయు

సంతానవతి యగు, గర్భిణి
యగు.

“ఏమిరా! మనమరాలు ఏమైనా అలికిడి
చేసిందా?”

వా.

అలిగి తన్నిన పతిపు పయి
పడినట్లు

చెడుపు చేయగా వానికి మంచి
జరిగినట్లు.

“వెఱవకు కలలోఁ జేసిన

కొఱగామికి వగచుచోట గుణరత్నము చే
కుటే నీకు నలిగి తన్నినఁ

బఱపుపయిం బడినయట్లు పద్మదళాక్షి!”

ఉ. హరి. 5.153.

పండితా, పూ. 387 పు.

అలిగి పఱపుపై పడినగతి

కారణము బాధ కలిగించున
దైనను కార్యము శుభప్రద
మైనపట్టుల ఉపయోగించే
ఉపమానం.

రొట్టె విరిగి నేతిలో పడినట్లు
వంటిది.

“సీ విక నడవిక జరింపఁగఁ గలుగు టలిగి
పఱపుపైఁ బడినగతి యయ్యె.”

కా. మా. 4.146.

చూ. తన్నిన పరపుపై పడినట్లు.

అలివేణికుండలు

చూ. అఱిమెనకుండలు.

అలుక తీర్పు

బుజ్జగించి కోపము తీర్పు.

“అలుక దీర్చెదఁ గాదేని జలరుహాక్షి.”
ప్రభా. 5.137.

అలుకలు తీర్పు

కోపము పోగొట్టు.

“వలపులపల్లవుం డొక్కఁడు వట్టిచలంబున
నేచుదీన మై, యలుకలు తీర్చి తీర్చియొక
యచ్చర వచ్చి...” మను. 5.62.

అలుకుచుట్ట

తిట్టు.

పేడ అలకడానికి ఉపయో

గించే గుడ్డపేలిక అనుట.

“వాడో అలుకుచుట్ట.” వా.

అలుకు వోదు

ఈ చెడ్డపేరు, ఈ మచ్చ
పోదు.

“నే నేం తప్పుచేశా నని

అలుకు?” అని నేటి వాడు

కోలో ఈ అలుకు కనిపిస్తుంది.

“పారిగొన కీయల్కు వో దని
నూచు...”

పండి. ద్వితీయ. మహిమ. 47 పుట.

అలుగువారు

పొంగిపొరలు.

అలుగు లనగా తూములు.

చెఱువు నిండా నిండినప్పుడే
అలుగులు పారడం జరుగు
తుంది.

“అరిది సురతభావరసము లలుగువారఁ
బోలును.” తాళ్ల. సం. 3.219.

చూ. అలుగులువాఱు.

అలుగులు వాఱు

చెఱువులు నిండినప్పుడు పైన
నీళ్లు ఒక వేపు దొరలి
పోతాయి. అలాగే లక్షణ
యా ఇట నిండి పొరలి పారు
అనుట.

“పశ్యేరం బలుగులు వాఱె రా
యనుచు.” బస. 7. 201 పుట.

“చనుఁగప్పు దొలఁగ వాసనగాలి కెదు
రేఁగఁ, బరు వొప్పు నలుఁగులఁ బాఱు
కరణి.” మను. 3.31.

“చెఱువులు అలుగులు పారిసవి.” వా.

చూ. మఱవపాఱు.

అలుచగు

చులకన యగు.

నేటి వాడుకలో అలుసగు
అన్నట్టుగా వినవస్తుంది.

“పిడుబట్టు అలుచాయె వేడుక లుడి వోయెను.” తాళ్ళ. సం. 5.128.

“వాడింటికి పడేపడే పోవడంవల్ల అలు సై పోయ్యాను.” వా.

అల్లో లక్ష్మణా యను

పరిడేవించు.

“.....బావమాని దివి రాహుం బట్టి మ్రింగంగనై, యల్లో లక్ష్మణయంచు బాతె నతఁ డయ్యాఖండలం జూచు చున్, బెల్లె భీభర మేచ నింద్ర! మహిభృద్భేదీ యటంచుక వెనక.” రామకథా. ఉత్త. కాం. పూ. భా. 8.48.

అల్లో పొల్లో యను

కుయ్యో మొట్టో యను.

“తను దత్తుగాఁ గయికొనినతల్లి యల్లో పొల్లో యంచు దుఃఖమ్ము నొందు చుండ.” పాణి. 5.108.

అల్లానాయాలు

టిట్టు.

చూ. అల్లావాడు.

అల్లావాడు

నీచుడు. హల్లా అంటే తేలిక.

చూ. హల్లావాడు.

“వాడు వట్టి అల్లావాడు. వాడికి కాస్త దూరంగా ఉండడం మంచిది.” వా.

అల్లకల్లోల మగు

నానా అల్లరీ అగు.

“దివిటీదొంగలు వస్తున్నారనేసరికి ఊరంతా అల్లకల్లోలం అయి పోయింది.” వా.

అల్లటపెట్టు

కప్పపెట్టు.

అల్లాడునట్లు చేయు అని అర్థం.

నేటి రూపం అల్లాడపెట్టు.

“నన్నెంత అల్లట పెట్టె దోయయ్య నే నెఱుంగ.” బస. 1.10.

అల్లము తాడే బెల్ల మయినది

గతిలేనమ్మకు గంజే పాన కము వంటిది.

అల్లం కారంగా ఉంటుంది.

అదే బెల్లంగా మారింది అనుట.

అల్లరీ అగం

చూ. అల్లరీ హంగామా.

అల్లరీ హంగామా

గందరగోళం, హడావుడి.

“వాడి దంతా వట్టి అల్లరీ హంగామా. చేసేది లేదూ పెట్టేది లేదూ.” వా.

చూ. అల్లరీ హంగామా.

అల్లల నాడు

కదలాడు (బరువుతో)

ధ్వన్యనుకరణము.

“లేచి, కుచంబులున్ దుఱుము లేనడు మల్లల నాడ నయ్యెడన్.” మను. 2.29.

అల్లాటప్పా

తేలిక యైనది, మామూలు.

వ్యతిరేకార్థంలోనే వినవస్తుంది.

“ఇదేం అల్లాటప్పా వ్యవహారం కాదు. నిదానంగా ఆలోచించు.” వా.

అల్లాడగ

గజగజలాడగా.

భీమ. 1.47.

అల్లాడి ఆకులు మేయు

నానాకష్టాలు పడు.

“అల్లాడి ఆకులు మేసి ఆ ఊరు వెడితే
తీర్వాడు ఇంట్లోలే ఉన్నార.” వా.

అల్లాడు

కోదించు, కొట్టుకొను.

అలుగురాజు. 65 పు.

అల్లారుబెల్లం

ప్రియ మైనది.

“ఎల్లబంధువులకు నల్లారుబెల్ల మె.”

కళా. 6.197

అల్లారుముద్దుగా

గారాబంగా.

“అనుగ్రహింపఁగల నెల్లవారలకు నిట్ట
లారుము దైనకూతునకున్.”

పసు. 3.32.

“వాళ్లు ఆ పిల్ల నెంతో అల్లారుముద్దుగా
పెంచుకుంటున్నారు.” వా.

అల్లిందామరయునుబోలె

అవినాభావముగా.

“సీరజవదనా!, యేమిటికి దలక
దల్లిం, దామరయునుబోలె నుండి తగవు
విడుతురే.” ఉ. హరి. 5.20.

అల్లిబిల్లి కొను

వ్యాపించు.

“మావుల్ క్రోవులు నల్లిబిల్లి కొను
కాంతారంబులందు.” మను. 2.22.

అల్లిబిల్లి గ నల్లుకొను

చిక్కగా అల్లుకొను.

“వాసంతిక లుద్యల్లీల నల్లిబిల్లిగ నల్లి
కొనిన యొక లతా గృహంతర సీమన్.”
పసు. 3.113.

అల్లిబిల్లి గా

చిక్కగా.

“అల్లిబిల్లి గా నల్లుకొను బాండు మల్లి
యల.” రాధి. 1.115.

అల్లిబిల్లి యగు

కలసిమెలసి యుండు, కూడి

మాడి అన్నట్లు.

“అరిగి తనకూర్చిచెలువతో నల్లిబిల్లి,
యగుచు నెప్పటియట్ల నెయ్యమున
నుండె.” పరమ. 3.274.

అల్లిబిల్లి లై యుండు

ఆనందముతో నుండు.

“బల్లిదుం డలమేల్మంగపతి అల్లి
బిల్లి యున్నాడ డమ్మా యో
దమ్మా.” తాళ్ల. సం. 10.161.

అల్లి బెల్లి మాటలు

కల్లబొల్లి మాటలు.

వెంకటే. 3.161.

అల్లిరము లాటగించు

అల్లెము తిను.

“అల్లిరము లారగించ వెన్నుండ వై
వేడుకతో విచ్చేసినటు.”

తాళ్ల. సం. 9.144.

అల్లుకొను

1. వ్యాపించు.

“జలశీకరంబులు చద లెల్ల నిండి...
చుక్కల నల్లుకొనగ.”

పర. రా. యు. పు. 16 పంక్తి 25.

2. వృద్ధిచెందు.

“అల్లుకొనె గర్భములు అక్కడికి
నిక్కడికి.” తాళ్ల. సం. 7.256.

అల్లుగుఱ్ఱ

అల్లుడు.

“నీ యల్లుగుఱ్ఱ తనముఁడు పుట్టెన్.”
భార. ఆశ్వా. 3.169.

అల్లుడుకొమాళ్ళు

హారతోపాటుగా ఉండే ఆంగ
రక్షకులు.

త్రాసు.

అల్లుతండము

విటుల మొత్తము.

వేశ్యామాతకు విటు లందరూ
అల్లులే. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అల్లుతండంబు చే ధన మెల్లఁ
గొనుచు.” దశ. 5.17.

అల్లుని మంచితనము

అరు దనట.

“అల్లుని మంచితనంబును, గొల్లుని
సాహిత్యవిద్య.....లేవు.”

సుమతి.

అల్లునేరేళ్ళు

పిల్లల ఆటలు.

“అవల వెన్నెలలో అల్లునేరే ల్లింతె
నివలి నిన్నటియునికి నేటికిఁ గలదా?”

తాళ్ళ. సం. 5.274.

చూ. అల్లునేరేళ్ళు.

అల్లుండ్రబూచి

వేశ్యామాత.

అల్లుండ్రపాలిటి దయ్యము.

“లోకముల కెల్ల నూచి యల్లుండ్ర
బూచి.” శుక. 3.18.

అల్లు పొల్లెఱుగని

ఏమాత్రం కళంకం లేని.

“అల్లుపొల్లెఱుగని నా కలం బను
మంచి, మడుఁగుఁ జీరకుఁ జాల మెల
సోకె.” ఉత్త. హరి. 5.92.

అల్లెము తిను

మనుగుడుపులు గుడుచు.

“మా అల్లుడు అల్లెం తినడానికి వచ్చి
ఉన్నాడు.” వా.

“నీకేం రా అల్లెం తిన్న అల్లుడు లాగా
ఉన్నావు.” వా.

“వాడు అల్లెము తింటున్న అల్లుడు
లాగా వాళ్లింట్లో మసులుతున్నాడు.” వా.

అల్లొనేరేళ్ళు

వెన్నెలలో ఆడుఆట.

“... వెన్నెల దినమున

నల్లొనేరేళ్ళు గాక యావలఁ గలవే.”

రా. సం. కాం. 181.

చూ. అల్లునేరేళ్ళు.

అల్పాచమానం

మూత్రవిసర్జనం.

వైదికపరిభాష.

“అల్పాచమానం చేసివస్తాను. కాసేపు
క్షమించండి.” వా.

అవకతవక

అస్తవ్యస్తపు - అర్థం లేని.

“ఇలాంటి అవకతవకపనులు చేస్తే
గొంతుమీదికి వస్తుంది. జాగ్రత్త.” వా.

అవకతవక పని

తెలివితక్కువపని.

చూ. అవకతవకమని.

అవకతవక మనిషి

తెలివితక్కువ వాడు.

చూ. అవకతవక పని.

అవఘళించు

ధిక్కరించు.

ఇది సామ్యమును దెలుపు
మాట.

నైష. 1.37.

అవతల చెంబు ఇవతల పెట్టదు

(డు)

ఏవని చేయదు (డు).

“ఇవతల చెంబు అవతల పెట్టకుండా
సంసారం ఎలా నడుస్తుంది.” వా.

అవతల పుల్ల ఇవతల పెట్టదు

(డు)

ఏవని చేయదు(డు) అనుట.

చూ. అవతల చెంబు...

అవతారం

వేషం.

నిరసనలో అనుమాట.

“ఏమిటా ఆ అవతారం. కాస్త
మొహం కడుక్కొని బట్టలు మార్చు
కుని రా.” వా.

“వాడూ వాడి అవతారం చూస్తే వాంటి
కొస్తుంది.” వా.

అవతార మగు

పుట్టు.

“క్షీరవారాళిలో నవతార మయ్యె,
వార (యనుకన్యక).”

వార. 6.86.

అవతార మెత్తు

అవతరించు,

“ఎత్తే యవతార మీ యుగమందు.”

పల. పు. 13.

అవదకాకి

పలుగాకి.

“కూర్చి చెట్టఁ బట్టుకొని తెచ్చె లోపలి
కవడకాకి నారి యతలాకి.”

పంచ. వేం. 1.595.

అవదూటు

చూ. అపదూటు.

అవధారు

అవధరించు; విను డని పెద్ద
లతో చెప్పనప్పుడు అను
మాట.

“తర్జిత భవ యవధా రవధాయ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 376.

అవని దూరు

భయపడి పాటిపోవు.

“కొండతో నెనవచ్చు ననవచ్చు
నతఁ డైన నవని దూరు.”

పాండు. 1.74.

అవపథ్యము

బౌపథ్యము అన్నట్లు వాడు
కలో వినబడుతుంది.

“అవపథ్యం చేయడంతో గోగం తిరగ
బెట్టింది.” వా.

చూ. అపథ్యము చేయు.

అవపాడి

అన్యాయము.

“అధికారిచయము ద త, ద్విధముల
నవపాడి చేసి వివిధధనంబుల్.....
అంతకంతకుఁ జెడిచెన్.”

దశ. 11.116.

చూ. అపపాడి.

అవమానపడు

అవమానము పొందు.

“అంత అవమానపడి వానింటికి మఱీ
వెళ్ళడ మెందుకు?” వా.

అవమానపఱచు

అవమానించు.

“ఒకరిని అవమానపఱచడంవల్ల వచ్చే
లాభం?” వా.

అవమానపెట్టు

అవమానించు.

అవల నే నున్నాను

మీగత పని అంతా నేను
చూచుకుంటాను లెమ్మని
అనుపట్ల ఉ ప యోగించే
పలుకుబడి.

“ఇండులకై యే యడ్డము వలవ దవల
నే నున్నాడన్. ఆము. 2.98.
“అవతల నే నున్నానుగా. అదంతా
నేను చూచుకుంటాను.” వా.

అవశాత్తుగా

అకస్మాత్తుగా.

కాశీయా. 322.

అవసరనై వేద్యం

ఏదో కాస్త కడుపునకు
వేయుట కగునది.

నై వేద్యం స్థానే అది లేన
ప్పుడు ఏదో ఒకటి పెట్టుటపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“ఇప్పటికి ఈ అవసర నై వేద్యం కాని
వ్వండి. ఊరికి వెళ్ళేటప్పటికి పొద్దు
పోతుంది.” వా.

అవసర మిచ్చు

దర్శన మొసగు.

“అవసరం బిచ్చి శివుడు బ్రహ్మయ్య
తాదిదేవతల గారవించె.”

కాశీ. 7.222.

భాగ. అష్టమ. 220. ప.

అవసరములవారు

ప్రతిహారులు.

“మాతాక దెబ్బ డేమటక రాజానకు,
జను డన్న విని యవసరములవారు.”
వర. రా. బా. పు. 203. పంక్తి 11.

అవసరవేళ

పూజావేళ.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 236.

అవాకుచవాకులు

అస్తవ్యస్తపు మాటలు.

పనికిమాలిన మాటలు. జం.

“వదరుచు నున్నవా రుట కవాకు
చవాకులు.” గీర. లోకా. 12.

చూ. అవాకులు చవాకులు.

అవాకులు చవాకులు

“ఏవేవో అ వా కు లూ చవాకులూ
నాలుగు వాగి పోయినాడు.” వా.

చూ. అవాకుచవాకులు.

అవాజ్మాననగోచరుడు

మాటకూ, మనసుకూ అందని
వాడు—భగవంతుడు.

“యతో వాచో నివర్తంతే
అప్రాప్య మనసా సహ.”
అన్న వైదిక సూక్తిపై
వచ్చినపలుకుబడి.

అవిచారితరమణీయము

చూ. ఆపాతరమణీయము.

అవివాభావసంబంధం

ఎల్లప్పుడూ కలిసి యుండుట,

విడదీయరాని సంబంధ

మనుట.

“కావ్యానికీ, రసానికీ యెప్పుడూ అవి
వాభావసంబంధం ఉంటుంది.” వా.

అవును కాదు అను

ఎదురు చెప్ప.

“కలలో నైనను నీడు మాటలకు నాఁగా
దంచు మాతాడులలో, గలవో?”

రాజగో. 1.99

“నీ మాట కెప్పుడైనా అవును కాదు
అన్నానా?”

“వాడు నీ వేం చెప్పినా అవును కాదు
అనకుండా చేస్తాడు.” వా.

అవు గాక

కానీ అనుట.

హర. 4.89.

అవు గా దను

తిరస్కరించు, బదులు చెప్ప.

“హరివార మైతిమి మ మృవు గా
ధనఁగ రాదు. తాళ్ల. సం. 6.40.

అవుగాములు

మంచిచెడ్డలు. జం.

“నీవు చని యవుగాములు నిశ్చయించి,
యాశఁ జెగఁ గోయు మదియ
మత్ప్రణరక్ష.” ప్రభా. 8.107.

చూ. బౌగాములు.

అవుడుకడను

వెదవి కొఱుకు.

“గురివెందఁ జైత్రుఁ డొందఁగఁ, గర

మలుక న్మోవి యవుడు కఱచిన నును
వా, తెరమీఁదఁ గాననగు పలువరుస.”

పాఠి. 3.48.

అవురు దర్భ యగునె?

అకారసామ్య మున్నప్పటికీ
పవిత్రత అన్నిటా ఉండ
దనుట.

వేమన. 80.

అవురుసవు రగు

మిక్కిలి శ్రమపడు.

“ఏపు చెగి యవురు సవురై యనువు
దప్పి యడవదయై.”

ఉ. హరి. 1.148.

“అవురుసవురై గిగుజగుజయైరి డస్సి
గొల్లబోయిరి వెగ్గిరి తల్లడిలిరి.”

హరవి. 3.10.

అవుల బుచ్చు

త్రోసిపుచ్చు, పోనాడు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట 214.

అవులెమ్ము

బౌలే.

“అవులెమ్ముని యూఅడిలెన్ సుదంత.”

పాఠి. 1.69.

చూ. అగులెమ్ము.

అవ్వను పట్టుకొని వసంతా లాడు

అసమానులతో సరసాలకు
దిగు.

“అత నేదో పురాణం చెప్పుకొనే ముస
లాయన. ఆయనదగ్గర నీ పాండిత్యం
వెలగబెడతా వేమిటిరా? అవ్వను
పట్టుకొని వసంతా లాడినట్లు!” వా.
చూ. అమ్మను పట్టి వసంతము చిమ్మి
నట్లు.

అవ్వల నడుగు వెట్టు

నిర్బంధించుటలో ఉ ప యో

గించుపలుకుబడి.

ఈ పని చేసి కానీ కదల వీలు
లే దనుట.

“అర్థమిప్పించి యవ్వల నడుగు వెట్టు.”

శుక. 3. ఆ. 40 ప.

“ఆ డబ్బు అక్కడ పెట్టి ఆవతలికి
అడుగుపెట్టు.” వా.

“ఇందులో సంతకం పెట్టి కాని ఆవతలికి
అడుగు పెట్టడానికి పీలు లేదు.” వా.

అవ్వలికించుకొను

తొలగించు, అవ్వలికి త్రోయు.

“.....యుముక నవ్వలికించికొని.”

దశశు. 10.105.

అవ్వలిమో మగు

మాటుమో మగు.

“నివ్వెఱఁ గందుచు మదిలో, నవ్వలిమో
మయ్యె నప్ప డనిరుద్ధుండున్.”

ఉ.పా. 8.41.

అవ్వలిమో మివ్వల యగు

అటునుండి యిటు తిరుగు.

“తెర దీసి యాసలతో దృష్టించి
చూచిన చూపు వరుస నవ్వలిమో మివ్వ
లైన నవ్వు.” తాళ్ల. సం. 3.182.

అశ క్తదౌర్జన్యం

చా. అసమర్థదుర్జన్యత్వం.

అశ్రులు మీటు

గోటితో కన్నీరు తుడుచు.

“వదన మక్కువ గృహతో, నొత్తి
మొగ మె తి యశ్రులు, మె తనఁ గొనఁ
గోరఁ బాణ మిటుచు నుండెన్.”

మను. 3.187.

అశ్రా చ మే....

వాడిదగ్గర ఏమున్నది మున్న-
దుమ్ము అనే అర్థం లో
ఉ ప యో గిం చే వైదిక
పరిభాష.

‘అశ్రాచ మే మృత్తికాచ
మే’ అన్న చమకంలోని
మంత్రంపై వచ్చినపలుకుబడి.

‘వాడిదగ్గర యేముంది? అశ్రాచమే.’

వా.

“అశ్రాచమే మృత్తికాచమే.”

చమకం.

అశ్రుతర్పణం

జలాంజలి.

తిలజలతర్పణము కాక అశ్రు
తర్పణము కూడా యిటీవల
వాడుకలోనికి వచ్చినది.

అప్టకష్టాలు పడు

అన్నివిధము లయినబాధలు
పడు.

దాస్యం, సేదతనం, భార్యా
హీనత, ఆదరువు లేకపోవడం,
అడుక్కోవడం, ఇవ్వ లేక
పోవుట, అప్పుల పాలు
గావడం, దేశాటనం అన్నవి
అప్టకష్టాలుగా పరిగణితము
లయినవి. ఆందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నేను అప్ట కష్టాలు పడి ఆ పిల్లను
సాకాను.” వా.

అష్టనీరాంజనములు

ఎనిమిది అర్చనలు.

దర్శన, అవసర, మజ్జన,
మాం గ ల్య, శృం గా ర,
మహా, ఆనంద, అసంఖ్యాత
నీరాంజనములు.

పండితా. ప్రథ. డి. టా. పుట 189.

అష్టవిధవధలు

ఎనిమిదిరకా లైనచంపుటలు.

అష్టశోభనములు

అష్టవిధములయిన మం గ శ
కార్యములు ; అ లం కారా
దులు.

“తన పురంబునం దష్ట శోభనంబులు
దేవగృహంబులయందు వి శేష పూజలు
సేయించె.” భార. ఆర. 2.221.

అష్టాంగ మెఱిగి

అష్టాంగములు తా కు నట్లు
నేలపై సాగిలపడి, సాష్టాంగ
పడి.

“ఆ లలనకు నత డష్టాంగ మెఱిగి.”
బస. 6. ఆ. 150. పుట.

అష్టాదశపురాణాలు

పదునెనిమిది పురాణాలు.

మత్స్య, మార్కండేయ,
భాగవత, భవిష్యత్,
బ్రహ్మాండ, బ్రాహ్మ,
బ్రహ్మవైవర్త, వామన,
వాయు, వైష్ణవ,
వారాహ, అగ్ని, నారద,

పద్మ, లింగ, గరుడ, కూర్మ,
స్కాందములు.

“మద్వయం భద్వయం చైవ
బ్రత్రయం వచతుష్టయం
అనాపలింగ కూస్మాని
పురాణాని పృథక్ పృథక్.” చా.

అష్టాదశవర్ణములు

నగరము, సముద్రము,
ఋతువు, చంద్రోదయము,
సూర్యోదయము, ఉద్యాన
ము, సలిలక్రీడ, మధుపానము,
రతోత్సవము, విప్రలంభము,
వివాహము, పుత్రోత్పత్తి,
మంత్రము, ద్యూతము,
ప్రయాణము, నాయకాభ్యు
దయము, శైలము,
యుద్ధము—వీని వర్ణనలు.

అష్టాదశవర్ణాలు

పదునెనిమిది కులాలు.

బస. 7 ఆ. 180 పుట.

అష్టాదశవిద్యలు

పదునెనిమిది విద్యలు.

చతుర్దశవిద్యలు, ఆయుర్వే
దము, ధనుర్వేదము,
గాంధర్వము, ఆర్థశాస్త్రము
కలిసి పదునెనిమిది.

అష్టావక్రకుడు

వట్టి వక్రబుద్ధి అనే అర్థంలో
ఉపయోగిస్తారు.

ఇది అసలు ఒక ఋషి పేరే
అయినా తరువాత ఈ యర్థం
లోనే వాడుకలో నిలిచింది.

“వాడు వట్టి అష్టవక్రడు.” వా.

అష్టావక్రంగా

పాడుగా.

“వాడే పని చేసి నా అష్టావక్రంగా
ఉంటుంది.” వా.

అష్టోత్తరశతనామావళి జపించు

స్తోత్రపాఠంచేయు.

నూట యెనిమిది పేర్లతో

దేవతలను పూజించడం అల
వాటు.

“వాడు రోజూ వెళ్లి వాడిదగ్గరి అష్టో
త్తరశతనామావళి జపిస్తుంటాడు.” వా.

అసంబద్ధప్రలాపం

అప్రస్తుతప్రసంగం.

“వాని వన్నీ అసంబద్ధప్రలాపాలు.” వా.
చూ. అప్రస్తుతప్రసంగం.

అనడ్డమాటలు

అడ్డుమాటలు.

నేటికీ రాయలసీమలో ‘ఏ పని
చేస్తా మన్నా అన్నీ అనడ్డాలే.
ఏదైనా మంచిపని చేస్తా
మంటే లక్ష అనడ్డాలు’ అని
ప్రచురంగా వినబడుతుంది.

నిరసనవాక్యము అని వావిళ్ల
లోనూ, అశ్రద్ధ, ఉపేక్ష,
తృణీకారము, తిరస్కారము
అని సూ. ని. లోనూ, అనడ్డ

అనేమాట కిచ్చిన అర్థాలు
సరి కావు.

“సరకు సేయ వను చసడ్డ మాటలు
గొన్ని యాడినంత నేమి.”

భార. శాంతి. 4.426.

అసమర్థదుర్జన్యం

చేత గాని దుష్టత.

వాడు చెడ్డవాడే కాని చెడుగు

చేసే శక్తి లేదు అనేపట్ల

ఉపయోగిస్తారు.

“వాడేవో న న్నిపుస్తకం రాయ
మన్నారని ఊరికే యెత్తిపోసుకుం
టున్నా డట. పోనీ ఆది ఆపగలడా?
ఆదీ చేతకాదు. ఇదే అసమర్థ దుర్జన్య
నత్వం అంటే.” వా.

అసమీక్ష్యకారి

అసమీచింపక పని చేయు

వాడు, దూరదృష్టి లేనివాడు.

అసలార

ఎసలార - భాగుగా ఒప్పిద
ముగా.

“అసలార మాయంట నారగించినను

బడవనమంత్రి ఏ బ్రదుకుదు ననిన.”

బస. 7 ఆ. 204 పుట.

అసలుకొను

అలముకొను.

“ఒడల నసలుకొనునెత్తురు గడిగి.”

శై. మ. 6.128.

అసలుకొల్పు

అలంకరించు.

“మసిబాట్టు బోనాన నసలు కొల్పిన
కన్ను.” క్రీడా. పు. 45.

అసలు చొచ్చి అలయు

తెలిసి తెలిసి బాధలో పడు.

తాళ్ళ. సం. 11. 3 భా. 74.

అసలు మసలు

సమాన మగు. ఎనక మెసగు

లాంటిది.

“కిసలయచ్చవి పునరుక్తి నసలు మసలు.” పాండు. 1.131.

అసవు సవు లగు

అదవదలగు.

హర. 8.10.

అసహాయకూరుడు

ఏ సహాయమూ లేక నే

పోరాడగలవాడు అనుట.

పోరులోనే కాక దేనిలో

సమర్థుడైనా దీనిని ఉపయో

గిస్తారు.

“వాడు ఏ దేశానికి పోతే నేం? ఏ ఊరికి పోతే నేం? జయించినా రాగ లడు. అసహాయకూరుడు మఱి.” వా.

అసావాదిత్యో బ్రహ్మ గా

ఏదో సూటిగా చెప్పక తిరుగుళ్లుగా చెప్పా.

సంధ్యావందనలో ‘అసా వాదిత్యో బ్రహ్మ’ అంటూ తలచుట్టూ చెయ్యి తిప్పుతూ నీళ్లను చల్లుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఈ అసావాదిత్యో బ్రహ్మ అంతా నాకు సరిపడదు. ఇస్తే ఇస్తానను. శేఖంటే లేదను.” వా.

అసికోతలు కోయు

కడికండలుగా చేయు.

చిన్న చిన్న ముక్కలుగా నటుకు.

“నెట్టన మొల నున్న నెఱికల్లి దిగిచి, కొన్నింటి ముక్కలు కొన్నింటి చెవులు, గొన్నింటి చెక్కలు, గోతలు వెట్టి, యసికోతలుగఁ గోయ.

ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 2040.

అసిధారావ్రతము

అతికష్టమైనది.

కత్తివాదరపై నడచుటవంటి దనుట.

“వానితో వ్యవహరించడ మంటే అసి ధారావ్రతమే.” వా.

అసిమిలోని దొకటి, అమ్మెడి దొకటి

ఒకటి ఉంటే ఒకటి పైకి చెప్పా.

“అసిమిలోని దొకటి యమ్మెడి దొక్కటి, నీ చరిత్ర మెల్ల నేడు తెలియ.” హరి. 2.151.

చూ. అమ్మె దొకటి అసిమిలో దొకటి.

అసియాడు

అటూ ఇటూ తీగవలె వంగు, ఊగు. అసి = కత్తి - కూడా అలా కదిలించినప్పుడు అసి యాడుతుంది. అందుపై వచ్చినమాట కావచ్చును.

“కానుడిగ లసియాడ.” భీమ. 5.15.

పాండు. 3.77.

విజయ. 1.126.

అసివోవు

వ్యర్థమగు.

“అసి వోవ వచ్చునా యసివోక
యనుచు.” గౌర. హరి. ద్వి. 2608.

అనురుసు రగు

“ముసురుకొను జరభరంబున, నసురుసు
రై యున్నమమ్ము నడికించితివి...”
మను. 4.

చూ. ఆవురుసవు రగు.

అసూర్యంపశ్య

ఎండక న్నెఱుగనిది.

చాలా సుకుమారి అనుటకు
దీనిని విరివిగా ఉపయోగిస్తారు.
రాజశ్రీలను అసూర్యంపశ్య
లని అనేవారు.

అస్థలితబ్రహ్మచారి

బ్రహ్మచర్యవ్రతమును అక్ష
రాలా అనుష్ఠించేవాడు.

అస్తమానం

ఎల్లప్పుడూ.

సూర్యాస్తమాన మ య్యే
వరకూ అనుటలో మిగిలి అదే

అర్థాన్ని సూచించేమాట.

“అస్తమానం ఇదే గొడవ పెట్టుకొని
కూర్చుంటే ఇంట్లో పని అంతా ఎవరు
చేస్తారనుకున్నావు?” వా.

అస్తమానూ

ఎల్లప్పుడూ.

“అస్తమానూ ఈ వెధవ గొడవేమిటి?”
వా.

చూ. అస్తమానం.

అస్తవ్యస్తపు మాటలు

అందిక పొందిక లేనిమాటలు.

“అస్తవ్యస్తపుమాటలాడఁ గొందఱు.”
భార. సౌ. పి. 1.197.

అస్తవ్యస్త మగు

తలక్రిందు లగు.

“దుస్తరమును నగు నస్త్రు వ్యస్తంబగు
నేని నాకు వగపు గదిరెడున్.”

భార. ద్రోణ. 2.308.

అస్తుబిస్తుగా

చాలి చాలక.

కొ. త. 276.

అస్తువి స్తగు

సతమత మగు, బాగా అలసి
పోవు.

ప్రి. వే. 68 పు.

అస్త్రశస్త్రా లుడుగు

బల ముడుగు.

“అక్కడికి పోయివచ్చేటప్పటికి ఆస్త్ర
శస్త్రాలు ఉడిగి పోయాయి.” వా.

అస్త్రసన్యాసము చేయు

పని మానివేయు.

భీష్ముడు శిఖండిముఖం చూచి

అస్త్రసన్యాసం చేయుటపై

యేర్పడినపలుకుబడి.

“ఈ వయసులోనే అస్త్రసన్యాసం
చేస్తే ఎట్లానోయ్!” వా.

అసాధ్యపు పిండం

గడసరి.

“వాడు చాలా అసాధ్యపుపిండం.” వా.

అస్తాబి స్తం

అర్లుమర్లు.

అస్తవ్యస్తానికి జానపదరూపం
కావచ్చును.

అస్థు లరిగేటట్లు
ఎముకలు విరిగేటట్లు.

“అస్థు లరిగేటట్లు పనిచేసినా ఆక్కడి
కక్కడికే సరిపోవడం కష్టం గా
ఉంది.” వా.

అస్మాకం

ఉంపుడుకత్తె.

వైదికులు మాత్రమే ఉపయో
గించేమాట.

‘అస్మాకం సహ కుటుంబానాం’
ఇత్యాది సంకల్పంలోని
వాక్యంలోని భాగం. ఇతర
వైదికపరిభాషలవలెనే ఇది
తర్వాతి పదానికి—కుటుంబా
నికి సూచకమయినది.

ఆకుటుంబమే ఉంపుడుకత్తెగా
నెమ్మదిగా మారినది.

అహమించు

నేనే అన్నిటినీ చేయగలను

అని ధీమాతో విజృంభించు.

“లెక్కకున్ మిగిలినసేన నొక్కఁ
డహమించి వధించుట.” జైమి. 2.48.

అహోరాత్రస్య

ఎల్లప్పుడూ.

“అహోరాత్రస్య వాడి కదేపని. వేరే
పని లేదు.” వా.

ఆకసు బెట్టు

కష్టపెట్టు, అడ్డగించు.

“తద్భటపరంపర యాకసు బెట్టి
యుండగన్.” విప్ర. 5.24.

ఆకతాయి

శుంత.

“వాడు వట్టి ఆకతాయి. చదువూ లేదు,
సామూ లేదు. వా.

ఆకత్రాడు

కవ్వమునకూ స్తంభమునకూ
కట్టుత్రాడు.

“ఆహవప్రవహాదు లగుమారుతంబులు
తగులగట్టిన యాకత్రాళ్లు కాఁగ.”
భీమ. 4.59.

ఆకపెట్టు

అడ్డగించు.

“నభిశ్చలి నంబుధి నాకపడక చరి
యింపక.” భాస్క. కిష్కిం.

ఆకసము తూటు పొడుచుక యైన
చనును

ఏవిధముగా నైనను తప్పించు
కొని పోవును.

“ఆకసము తూటు పొడుచుక యైనఁ
జనును.” హంస. 4.198.

ఆకగొను

నిరుద్ధుడగు.

“ద్రోణ బాణవృతుఁ జేయ నతం దాఁక
గొనక యతని ధనువు ప్రేరే కని భల్ల
మునఁ ద్రుంచి.”

భార. ద్రోణ. 1.201.

ఆకగొలుపు

ఆకరించు, నిలబెట్టు.

“మడుగు మాసిన నైన మగువ పిలుందు
సో, యగము చూపతి చిత్రమాఁక
గొలుప.” ఉ. హరి. 1.57.

ఆకటదూకట నలుగు

ఆకటిదప్పులచే బాధ చెందు.
“ఆకట దూకట నలిగిరి.”

భా. 2.124.

ఆకటిపంట

పోషకము.

ఆకలి తీర్చుట కనువైన పంట
వంటి దనుట.

“.....సురసమూహము నాకటి
పంటలు.” పాండు. 1.109.

ఆకట్టు

అడ్డగించు.

“దొలుసీరంబు నాకట్టఁ జెలుఁ గాక,
దొలుగుణ మది మాన్పుంగఁ జెలు
నెట్లు?” కవిక. 4.119.

ఆకయిలు

చెఱసాల.

“ఆకయింటి కావలివారు మేల్కొని
చూచి.” భాగ. దశ. పూ. 148.

ఆకలి ఆటిపోవు

ఆకలి మఱిత ఎక్కువై
నప్పుడు అనుమాట.

“ఇంక ఆన్నం తినలేను. ఆకలి ఆరి
పోయింది.” వా.

ఆకలి చచ్చిపోవు

ఆకలి అడగిపోవు.

“వేళ మించిపోయి ఆకలి చచ్చి
పోయి దమ్మా?” కొత్త. 63.

ఆకలిచావు

తిండి లేక చనిపోవుట.

“బెంగాలు కరువులో ఆకలిచావులు
విపరీత మై పోయినట్లు మనం పత్రికల్లో
చదివాం.” వా.

ఆకలి రుచి ఎఱుగదు

ఆకలివల్లనే రుచిగా ఉన్నది
అన్నసందర్భంలో ఉపయో
గిస్తారు.

“ఆకలి రుచెఱుగదు. నిద్ర సుఖ మెఱు
గదు.” నా.

“పది మెళ్లు నడిచి వెళ్ళాను. మిట్ట
మధ్యాహ్నం. ఆ మహాత్మలి ఆన్నం
మాత్రమే ఉంది నాయనా అని
అప్పటికప్పుడు నాలుగు మిరపకాయలు
ఉప్పురాళ్లు విస్త్రోత నలిపి వేసింది.
ఆ రోజు తిన్నానూ ఏం చెప్పను లే.
అంత రుచైన భోజనం ఇంతదాకా
మరి నా అనుభవంలోకి రాలేదు.
అందుకే ఆకలి రుచి యెరుగదు
అంటారు.” వా.

ఆకల్లాడం లేదు

గాలి యేమాత్రం లేదు.
ఆకులు ఆడితే గాలివస్తుంది
కదా.

“ఊరికే ఉక్క పోస్తూ ఉంది. ఆక
ల్లాడం లేదు.” వా.

ఆకారపుష్టి

వేషం మాత్రమే అనుట.

ఆకారపుష్టి నైవేద్యం నష్టి.

“వాడి దంతా ఆకారపుష్టి. పాట
పాడిస్తే ఆత్మరంముక్క లేదు.” వా.

ఆకాశంగద్దతన్నుకు పోవు

సంబంధం లేనివాడు కాజేయు.

“వీడూ వాడూ ఆ ఆస్తికోసం వివాద
పడుతూ ఉంటే అది కాస్తా ఆకాశం
గద్ద తన్నుకు పోయింది.” వా.

ఆకాశంనుండి ఊడిపడటము

మానవాత్మను నివలె.

“ఏదో ఆకాశంనుండి ఊడిపడటము మాటాడుతున్నావే?”

ఆకాశంవంక చూచు

ఏమీ చెప్ప లేకపోవు.

ఆకాశచిత్రము

నిరాధార మైనది.

“.....ఇటు లేదక్కంప నిం కేల కణ్వుని లోకమ్మున నూర్ధ్వరేతుఁ డన విందుం గాదె యటైట నా, యనఘుం డీచెలి నెటు గాంతుఁ గలదే యాకాశ చిత్రం బిలక.” శకుం. 2.24.

ఆకాశతాండవం

ఊరికే గంతులు వేయుట.

ఆకాశపంచాంగం

“వాడి దంతా ఆకాశపంచాంగం. దాన్ని ప్రమాణంగా నమ్ముకుంటే నగు బాట్లపా లవుతాం.”

చూ. ఆకాశపురాణం.

ఆకాశపురాణం

అర్థం లేనిసంగతి. ఆధారం

లేని వట్టి ఊకదంపుడు.

నానా. 38.

“వాడి దంతా వట్టి ఆకాశపురాణం.”

వా.

చూ. ఆకాశపంచాంగం.

ఆకాశమంత పందిరి

పెద్ద పందిరి.

జానపద కథల ద్వారా వచ్చినపలుకుబడి.

“ఆకాశమంత పందిరి. భూమంత అరుగు. కనూరి కల్లాపు. ముత్యాల ముగ్గులు. ఆ రాజకుమార్తె వివాహం రంగరంగవైభవంగా జరిగింది.” వా.

ఆకాశమున దాపరము లిడగల

నింగికి నిచ్చెన వేయగల—

అసాధ్య కార్యములను నిర్వ

ర్తించే నెఱజూణ అను

టలో...

శకుమా. 8.135.

ఆకాశరామన్న

పేరు లేకుండా ఉత్తరాలూ,

అర్జీలు రాసేవాడు.

“ఎవడో ఆకాశరామన్న ఏదో రాశా డట! వీడు నమ్మా డట. ఏం లక్షణంగా ఉంది వ్యవహారం?” వా.

ఆకాశరామన్న అర్జీలు

అనామక లేఖలు.

“ఆ సబ్ యన్ స్పెక్టరు లంచాలు తీస్తా డని ఈమధ్య బోలెడు ఆకాశరామన్న అర్జీలు వచ్చా యట. దాంతో వాణ్ణి మార్చేశారు.” వా.

చూ. ఆకాశరామన్న జాబులు.

ఆకాశరామన్న జాబులు

ఆకాశరామన్న అర్జీలు.

చూ. ఆకాశరామన్న అర్జీలు.

ఆకాశవాణి

అశరీరవాక్కు.

మన పురాణాలలో ఏదయినా

ఆకాశవాణి చెప్పడం, దానిని

వేదవాక్కుగా స్వీకరించడం

ప్రసిద్ధంగా కనబడుతుంది.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.
“నీ కేం ఆకాశవాణి చెప్పిందా?”
వా.

ఆకాశానికి ఎత్తు
గొప్పగా పొగడు.

“వాడికి సరిపోతే ఆకాశానికి ఎత్తు
తాడు. లేకపోతే పాతాళంలోకి తోస్తే
స్తాడు.” వా.

ఆకాశానికి చిల్లిపడినట్లు

వర్షం విపరీతంగా వచ్చిన
దనుటలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“ఈరోజు వర్షం ఆకాశానికి చిల్లిపడి
నట్లు మహాజోరుగా కురుస్తూ ఉంది.”
వా.

ఆకాశానికి నిచ్చిన వేయి

అసాధ్యకార్యము చేయు.

“ఆకాశానికి నిచ్చినలు వేయి లంఘే
మన తరమా?” వా.

ఆకు, అలము

ఆకులు. జం.

“వనమున నాకలంబు దిని వంతలఁ
గుందుచు నింత కెన్నఁడే, ననుజుఁడు
దాను జచ్చు నడియాస లిఁకేటికి...”

భాస్క. సుంద. 186.

చూ. ఆకలములు.

ఆకు కందకుండా పోకకు పొంద
కుండా

అందికా పొందికా లేకుండా.

ఏదీ తేల్చి చెప్పడం లేదనే

అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

నాయకు. 7 పు.

“ఆకుకు అందకుండా పోకకు పొంద
కుండా మాట్లాడితే ఏం లాభం రా.”
వా.

ఆకుచాటు పిందెవలె

పెద్దలచాటున ; ఏమాత్రం
దెబ్బ తగలకుండా.

“.....మీ పదయుగంబుల దాఁపున
నాకుచాటుపిందెయవలె నుండునేను.
ధరణీతలభారముఁ బూన నేర్తునే.”
నలచ. 2.69.

చూ. ఆకుమటుగుపిందెవలె.

ఆకుజిలుకల మొత్తంబువంతున
అధికముగా; గుంపులు గుంపు
లుగా.

చేలలో పంట నిండుగా ఉన్న
ప్పుడు ఈ ఆకుచిలుకలు విపరీ
తంగా వస్తాయి. దానిమీద
యేర్పడినపలుకుబడి.

“బేడిసెకదుపుభంగిని... యాకుజిలుకల
మొత్తంబు వంతున...”

హంస. 3.29.

ఆకు మడిచి ఇచ్చు

తాంబూల మిచ్చు.

“కర్పూరంబుతోడి బాగా శీరాదో
యాకు మడిచి యీరాదొ చెలి!”

కళా. 4.70.

ఆకుమడుపులు

తములపాకుల చిలకలు

“హెచ్చవాసన వక్క లిచ్చి చుట్టిన
యాకు మడుపు లీఁదివిరెడునడపదాని.”

ఉత్త. రామా. 428.

ఆకుమటుగుపిందెవలె

ఆకుచాటుపిందెవలె.

“తల్లితండ్రులయొద్ద తనయులగలి నాకు
మఱుగుపించెలరీతి నెఱి వహించి.”

హరిశ్చంద్ర. 1.212.

చూ. ఆకుచాటుపించెవలె.

ఆకులపడు

కలత చెందు.

“ఆ కలకల మాలించిన, దాకులపడినది
వగర్చినది.” నాయకు. పు. 89.

ఆకులు వేసికొను

తాంబూలము వేసికొను.

“పండుటాకులు కప్రంపు భాగములను
వేడ్కతోడుత నిద్దఱు వేసికొనుచు.”

హంస. 1. 240.

చూ. వక్కాకు వేసికొను;

ఆకు వేసుకొను.

ఆకులలోపలి పిందె

మానినీ. 56.

చూ. ఆకుమఱుగుపించె.

ఆకులు అలము

ఆకూ అలమూ అని వాడుక.

చెట్టు చేమాలాంటిది. ఒకే

అర్థ మున్నపదాలయుగళం.

జం.

“అడవి చెట్టుల బంక, లాకులు నలము.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 378.

ఆకులు లేచినవి

ఇంతమంది భోజనం చేసినారు

అనేసందర్భంలో ఉపయో

గించేపలుకుబడి.

“వారింటి పెండ్లిలో పూటకు వెయ్యి
ఆకులు లేచినవి.”

వా.

ఆకులు వేసినారు

భోజనానికి లేవండి అనుపట్ట
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఆకులు వేసినారు. కాళ్లు కడు
క్కొండి.”

వా.

చూ. కంచాలు పెట్టినారు.

ఆకులో మిడత

మహా నెఱజూణ అనే అర్థంలో

వెక్కిరింపుగా అనేమాట.

ఆకులమీద ఉన్న మిడత

ఎగిరెగిరి పడుతూ ఉంటుంది.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“అదా అమ్మా! ఆకులో మిడత.”

వా.

ఆకులోకి వచ్చు

భోజనము సమకూరు.

“ఉరికే కూర్చుంటే ఆకులోకి ఎట్లా
వస్తుంది?”

వా.

ఆకు వేసుకొను

తాంబూలము వేసుకొను.

“ఆకు వేసుకొండి సామీ!”

వా.

చూ. ఆకులు వేసికొను.

ఆకుసన్నాలు

ధాన్యంలో ఒక భేదము.

ఆకూ వక్కా

తాంబూలం.

“ఆకూ వక్కా తెచ్చి యీవే. అయ్యగా
ఓచ్చారు.”

వా.

ఆకొత్తు

అడక తైర.

ఆగడపలు

సో పా న ము ల వ లె తీ రి న
మబ్బలు.

పాండు. 3.179.

ఆగడించు

ఆగడము సేయు. రచ్చ కీడ్పు,
అగుడు పెట్టు.

“అజ్ఞదానయగారి నాగడించితిమా.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

ఆగమేగాలమీద పోవు

అతివేగంగా పోవు.

“అవిడకు జబ్బని తెలిసేసరికి అతడు
ఆగమేగాలమీద పోయినాడు.” వా.

ఆగమ్యకాకిలా తిరుగు

అనవసరంగా ఊరికే తిరుగు.

“వాడు ఆగమ్యకాకిలా ఊరంతా తిరు
గుతూ ఉంటాడు. వాడికి పిల్ల నివ్వ
మంటే ఎవ రిస్తారు?” వా.

ఆగ్రహోదగ్రు డగు

కోపంతో మండిపడు.

ఇది ఇలా కలిసి ప్రచురంగా

వాడుకలో ఉన్నది.

“వాడు ఆగ్రహోదగ్రు డయినాడు
—నే నామాట చెప్పేసరికి.” వా.

ఆఘాయిత్యము చేయు

1. చిన్నదానికి పెద్దగా అల్లరి
పెట్టు.

2. దౌర్జన్యము చేయు.

ఆచంద్రతారకం

కలకాలమూ.

చూ. ఆచంద్రతారార్కం.

ఆచంద్రతారార్కం

కలకాలం.

చంద్రుడూ, నక్షత్రాలూ.

సూర్యుడూ ఉన్నంత కాలం.

చూ. ఆచంద్రతారకం.

ఆ చెంపా యీచెంపా వాయించు

ఎడాపెడా కొట్టు.

“ఆ చెంపా యీ చెంపా వాయి సే
వాడే నిజం చెప్తాడు.” వా.

ఆచూకి తీయు

జాడ తీయు.

“ఆ దొంగ కేసు విషయ మే ఆచూకీ
తీయడానికి పోలీసు వాళ్లు తిరుగు
తున్నారు.” వా.

ఆజానుబాహుడు

ఒడ్డుపొడుగుగా అయినవాడు.

మోకాలు తాకేచేతు లున్న

వాడని వాచ్యార్థం.

“వాడు మాంచి ఆజానుబాహుడూ,
స్ఫురద్రూపి.” వా.

ఆజ్ఞ బాజుల

చుట్టుపట్ల.

“మోజాపడి యున్న నాజుం, బాజుల
నిలువంగ వీలుపడునే? చెప్పుమా?”

మగువ. 2.31.

“ఈ ఆజ్ఞబాజుల్లో అతనంత మాటవాసి
కలవాడు మరొకడు లేడు.” వా.

ఆజ్ఞ తల మోచు

ఆనతి శిరసావహించు.

“మీ యాజ్ఞ దల మోచి పోయెద.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట 287.

ఆజ్ఞ వెట్టు

ఆజ్ఞాపించు.

“ఆజ్ఞ పట్టించి చే తడియాత దిపుడు.”
కా.మా. 1.54.

ఆజ్ఞ నేయించు.

ఆజ్ఞానువర్తిని చేయు.

“శూర్పణఖ వచ్చుటయు ఆ పాలఁతని
బట్టి యాజ్ఞ నేయింప.”
మర. రా. బా. పు. 16 పంక్తి 2.

ఆండ్రిబ్బతనం

వెంకెతనం, పిల్లలు చేసే
ఆల్లరి అని వావిళ్ళ. అహం
అనే అర్థంలో పెద్దాపురం
ప్రాంతంలో వాడతా రట.

ఆట ఆడించు

వేధించు.

“వా డేదో మహా మిడిసిపడుతున్నాడు.
వాణ్ణి ఒక్క ఆట ఆడించి వదిలి పెడ
తాను.” వా.

ఆట కట్టు

పని ముగియు.

చదరంగం ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.

రాజు మహా చెప్పగానే ఆట
కట్టిపోతుంది.

“మహా మిడిసిపడుతూ ఉండేవాడు.
ఆ దావాతో వాడి ఆట కట్టింది.” వా.
“ఏ మనుకున్నావు? నా తడాఖా.
మాడు నిమిషాల్లో వాడి ఆట కట్టించే
స్తాను మాడు.” వా.

ఆటకూటమ్ములు

నటకుల సంఘాలు, నాటక

సంఘాలు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట 470.

ఆటది

1. ఆడుది.

2. చిన్నపిల్ల, ఆటలాడు కొను
నది.

3. ఆడునది వేశ్య, నట్టువ
రాలు.

“ఆటదాన నబల నైన నే నించుక,
యలిగి చూచుడును భయమునఁ ధలరు.
సుగ్రు సుగ్రలోచనోద్భూతపహ్నికి,
నెదిరి నిలువ నీకు నెంత కొలఁది.”
కూమా. 4.74.

ఇక్కడ ఆడదానను అన్న
అర్థంలో ఉన్నట్లున్నది.

“ఆటదానికి వశ మమ్మ యీ మేటి
కోటలు దాట...”

గౌర. హరి. ద్వీ. 2407.

“ఆటదానిని జంపు టవినీతి యనక.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 285.

ఆట పట్టించు

ఏడిపించు, శాస్త్రీ చేయు.

“వాడి ఆట పట్టిస్తాను. ఏ పెద్ద మనిషి
ఆడు వస్తాడో తెలుసుంది.” వా.

ఆటపట్టు

సానము.

“రామేశ్వరతీర్థము కఱకంఠన కాట
పట్టు.” భీమ. 8.155.

ఆటపాటలు

ఆటలు, పాటలు. జం.

“అట్టి హరికీర్తనములు నీ కాటపాట,
లిందిరాప్రాణవిభుఁడు నీ కెప్పడెవము.”
నలచ. 2.27.

ఆట మాని ఒడ్డుకొనబడు
మధ్యలో ఆట మానివేసి
ఒటమిని అంగీకరించు.

త న్నెలానో వదిలివేయ మని
చెప్పవట్ల. ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“సకియలు జాగు మానుఁ డిఁకఁ జాలును
బోవుద మాట మాని యొ, డుకొనఁ
బడెక నృపాత్మజ కడుక బరితాపము
నొంది...” నలన. 3.264.

ఆటలమ్మ

మశూచికంలో ఒక భేదము.
ఇది సామాన్యంగా పిల్లలకు
వస్తూంటుంది. తట్టు, చిన్నమ్మ,
పెద్దమ్మ ఇతరభేదాలు.

ఆటలో అరటిపండు

వట్టిది.
ఆటలో ఒక్కొక్కరాయి కో
పండుపేరు పెడతారు. అస
లవి ఊహామాత్ర మైనవే.

ఆటవిడుపు

నెలవు.
వీధిబళ్ళలో నేటికీ ఈ మాట
ఇలాగే వినవస్తూంది.

“ఉడిగములపారలకు నాటవిడుపు
గాఁగ.” కవల. 4.101.

ఆట సాగదు

తోచినట్లు ప్రవర్తించుటకు
వీలు లేదు అనుపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

“సంస్కృతమ్మన నింతగా సాగ
దాట.” పాణి. 1.29.

ఆటి నిల్చు

ఆగి నిలుచు.

“ఏమియుక, డయ్యక కొంతసేపు పెను
థాకను జేతుల కాటి నిల్చువాఁ,
డెయ్యెడ.” ప్రభా. 2.59.

ఆటోపంగా

ఆటహాసంగా.

“చాలా ఆటోపంగా ఉన్నాడు.” వా.

ఆటాడుకుంటున్నాను!

చూ. ఆడుకుంటున్నాను.

ఆటపొట్టు

బాధలు.

జం.

ఆడంగులలో పెదబావగారు

ఎప్పుడూ ఆడవాళ్ళతో ఉండే
వాడు.

నిరసనగా అనేమాట.

“ఉన్నాడుగా ఆడంగుల్లో పెదబావ
గారు. ఎక్కడెక్కడి కబుర్లూ
తెస్తాడు.” వా.

ఆడంగులవాడు

ఆడచేష్టలు చేసేవాడు, నపుం
సకుడు.

“వాడు వట్టి ఆడంగులవాడు. బయట
ఏం కనిపిస్తాడు?” వా.

ఆడకాడకు

అక్కడి కక్కడకు.

“ఏం జరగడం లే ఆమ్మా! ఆడకాడకు
సరిపోతుంది.” వా.

ఆడదక్షత

ఆడదిక్కు.

“అడదత్తుత లేనియింట్లో పిల్లలు ఎలా
ఉంటారు మరి!” వా.

చూ. అడదిక్కు.

అడదానిచేతి అర్థము

నిలవనిది.

చూ. అడుపడుచు సిరి.

అడదిక్కు

చూ. అడదత్తుత.

అడపాప

రాజాస్థానాలలో పెండ్లి చేసు
కొనకుండా ఉండేదాని.

“కాశ్యపీనగరంలో ఇన్నూరుమంది
అడపాపలు ఉండేవారు.” వా.

అడబిడ్డలాంఛనాలు

పెండ్లిండ్లలో వరుని తోబుట్టు
పులకు చీరలు, సాములు
వగైరాల కనియిచ్చుకాను
కలు.

“అడబిడ్డలాంఛనాలకు అధమపక్షం
అయిదువందలయినా యివ్వంచే పెండ్లి
కుదరడం కష్టం అన్నారు అవధానులు
గారు.” వా.

అడబోవుతీర్థ మెదు రగు

కోరినవనితనంతటనే సిద్ధించు.

“అడుమిందునఁ గైలాస మాడఁబోవు
తీర్థ మెగు రైనరీతి సిద్ధించు ననుడు.”
కా.మా. 3.214.

అడబోయిన తీర్థ మెదురు వచ్చి
నట్లు

శ్రమ లేక మనోరథం సమ
కూరిన దనుట.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 387.

చూ. ఆవులు తలఁచినచోట పూరి
మొలచినట్లు.

అడికపడు

నిందపడు.

“ప్రజలచే నాడికపడుదును.”

శైమి. 8.114.

అడికొను

1. ఒకరిని గూర్చి చెప్పుకొను,

నిందగా మాటలాడుకొను.

“అతని దుశ్చారిత్రము తెలివి యక్క
డక్కడ నాడికొనం దొడంగిరి.”

ఇవ. 3.119.

2. నిందలు వేయు.

“బంధువుల గనినచోఁ బరంగ నిందిం
తురు, తోడికోడలు చూడ నాడి
కొనును.” హంస. 1.125.

అడికోలు

నింద.

“కుల మెంచ రాడికోళ్ళకుఁ దలకరు.”
హంస. 5.267.

అడిన దాట పాడినది పాటగా

స్వేచ్ఛగా; అడ్డుపెట్టువారు
ఎవరూ లేరనుట.

“వా డాడింది ఆట, పాడింది పాటగా
ఉంది. అనేవారా? అడేవారా?” వా.

అడిపోసికొను

వెనుక తిట్టుకొను.

“వారు ఊరికే నన్ను అడిపోసుకొంటు
న్నారు. నే నేపాపమా ఎఱుగను.” వా.

అడుంబసిపని

బాల్య చేష్ట, పసిపిల్ల చేయ
వలసినపని.

“వసుధాధరేంద్రసుత నీ వ సదృశ
ముగ, శివునిఁ గూడియాడుట యాడుం
బసిపని.” కుమా. 7.37.

ఆడుకట్టు

ఆడుపోడిమి.

“కాళ్ల యొప్పిద మాడుకట్టు నుజ్జ్వ
లము సేయంగ...” భార. విరా. 1.228.

ఆడుకుంటున్నాను !

వినోదంగా గడవడం లేదు;
పనే చేస్తున్నాను అని చెప్ప
డానికి వ్యంగ్యంగా ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఏమటమ్మా! అన్ని పార్ల పిలుస్తావు.
నే నేం ఆడుకొంటున్నానా?” వా.
“ఆఁ అవును. నువ్వే ఇంటిపనులంతా
చేస్తున్నావు. నే నేమో ఆడుకొంటు
న్నాను!” వా.
చూ. ఆటాడుకుంటున్నాను.

ఆడుకూతురు

ఆడపిల్ల

“పడసెఁ గాదె శంకర, గొనకొనఁ
బుం స్తవమ్మ నాడుకూతురు నీచేన్.” శివ. సా. 417.

“ఆడుకూతురు నలా ఏడిపించ
రాదురా.” వా.

ఆడుకొన నోరు గల్గు

దూషించుట క వ కా శ ము
కలుగు.

“అకట! నాయాడు రాచకన్నెకల
కల్లఁ గడఁగి న న్నాడుకొన నోరు
గల్గె నే మనందు.” శుక. 1.474 ప.

ఆడుగోడు పోసికొను

ఆడవారిని యేడిపించు.

“ఈ ఆడుగోడు, పోసికో నేల నీవంటి
పుణ్యమలికి.” పాండ. జన. నాట. 26.

ఆడుగొల

స్త్రీహత్య.

తాళ్ల. సం. 6.57.

ఆడుచు పాడుచు

తీరికగా, అనాయాసంగా. జం.

“ఆడుచుఁ బాడుచు నభిమతార్థములు,
వేడుక భక్తులు వేడిన నితు.” ప్రభులిం. 14.112 పు.

“అంటును సొంటునుం దెలుప కాడుచుఁ
బాడుచుఁ గూడుచుం డెఁ బో.”

పాణి. 3.82.

చూ. ఆడుతూ పాడుతూ.

ఆడుతీర్పరులు

ఆడపెత్తనదారులు; పొసగ
రనుట.

తీర్పరు లెప్పుడూ మగవారే
అయి యుండవలె నన్నఅపో
హపై యేర్పడినపలుకుబడి.

కుక్కు. 22.

ఆడుతూ పాడుతూ

హాయిగా, అవలీలగా.

“ఆడుతూ పాడుతూ ఆ యింతపనీ చేసు
కోవచ్చు.” వా.

చూ. ఆడుచు పాడుచు.

ఆడుతోడ బుట్టరే ?

అక్కచెల్లెండ్లు లేరా?

ఏ పురుషుడైనా ఒక స్త్రీతో
అవమానకరంగా ప్రవర్తించి

నప్పుడు ఆడవాళ్లు అనేమాట.
 ‘నీకు అక్కా చెల్లెళ్లు లేరా?
 న న్నలా ఆవమానిస్తావా’
 అని. నేటికీ వాడుకలో ‘నీ కేం
 అక్కా చెల్లెళ్లు లేరా? నా
 వెంట బడుతున్నావు?’
 అంటారు. ఆడు తోడు లేరా?
 అని కూడా క్వచిత్కంగా
 అంటారు.

“పుర మిది చూడ నింత చెడిపోయె
 నయోమతీ యాడుతోడఁ బు, ట్ట రెలి నను
 వంటి సాధ్యని...” శుక. 2.369.

ఆడుదోడునను బుట్టవె ?

నీకు అక్కా చెల్లెళ్లు లేరా?
 “బోయవె యాడునోడునను బుట్టవె
 శాపనిమి త్తమే తపంబు.”

మను. 4.87.

చూ. ఆడునోడు బుట్టరె.

ఆడుపడుచు

భర్తృ సోదరి.

చూ. ఆడుబిడ్డ.

ఆడుపడుచు సిరి

నిలవనిది.

ఆడవాళ్ల చేతిలో డబ్బు నిలవ
 దనుట. మగవారే పెత్తనం
 వహించవలెనన్న నాటి
 భావంపై ఏర్పడినది,

గువ్వలచెన్న 33.

చూ. ఆడదానిచేతి అరము.

ఆడుపాటు

స్త్రీత్వము.

“నూయయు జీవుడుం షెరసి మైత్రి

యొకానొకఁ డాచరించుచుం బాయక
 యాడుపాటు మగ పాటువడన్.”

పాండు. 4.274.

ఆడుబిడ్డ

ఆడుపడుచు.

ఆడుబిడ్డ, ఆడుపడుచు అను
 మాటలు భర్తృసోదరి అన్న
 అర్థంలో నేటికీ వాడుకలో
 ఉన్నవి.

“కొత్తగాఁ జేయించుకొన్న ముక్క
 రకు నే యడలు దుర్వారమై యాడు
 బిడ్డ.” పాండు. 3.50.

“పెళ్లిలో ఆడబిడ్డ (పడుచు) లాంఛ
 నాల కని వాళ్లు చాలా అడిగారు.
 అంచేత పెళ్ళి కుదర లేను.”

“ఉగాదికి మా ఆడపడుచును పంపమని
 మా వారు వాళ్ల వాళ్ళకు రాశారు.”

వా.

చూ. ఆడుపడుచు.

ఆధ్యుడు

నాథుడు.

“వాళ్ళ యింటికి ఆధ్యుడు ఎవడూ
 లేడు.”

వా.

“వాళ్ళది ఆధ్యుడు లేని సంసారం.”

వా.

చూ. నాథుడు.

ఆజిహాస

శ్రేష్ఠుడు.

“కాళిదాసు కవుల్లో ఆజిహాస.” వా.

ఆతని పేరికూర సంజకుము

అతని పేరయినా యెత్తకు
 మనుట. వాని పేరున్న కూర
 కూడా ముట్ట కూడదంటే
 అంతేకదా.

పరమ పాపిఅని భావము.

“కడుఁ గుటిలవ రమం డెన్నఁడు నాతని
పేరికూర నంజకుము నృపా!”

హరి. 2.38.

ఆతపత్రతంబు లూదు

గొడుగులు పట్టు.

“దిగధీశు లున్నతస్థిరభక్తియుక్తి నా
తతమాక్తికా తపత్రంబు లూడ.”

కుమా. 9.28.

ఆతురసన్యాసం

ప్రాణాపాయస్థితిలో తీసుకొను
సన్యాసం.

ఎలాగూ ఆశ లేనప్పుడు
వదలు కొన్నాడు—అన్నసంద
ర్భంలో ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“వాడు లక్షరూపాయలు ఆ స్కూలుకు
విరాళం ఇచ్చా డట. ఎందుకో
తెలుసా? ఇన్ కంటాక్సు బాధ తప్పించు
కోడానికి. ఇదంతా ఆతురసన్యాసం.”

వా.

ఆదట వోవక

ఆశ తీరక.

“అ య్య న ఘుండు దానిఁ జిత్తమున
నాదట వోవక చూచె.”

భార. ఆది. 4.145.

ఆద మఱచి నిద్రపోవు

నిర్భయముగా నుండు.

“పగతురు నేఁ డాదమఱచి నిద్ర వోదు
రది తఱి పొడువక.”

భార. సా.పి. 1.51.

ఆదము నిద్రవోవు

ఆదమఱచి నిదించు.

నేడు ఆదమఱచి... అన్న
రూపంలోనే వాడుక.

“అమృతాబ్ధి సాచ్చి యాదము, నిద్ర
వోయిన పీతాంబరుడు బిట్టుచెదరి లేవ.”

కుమా. 11.3.

ఆదరబాదర

1. త్వరత్వరగా.

“గంట అయిపోయిం దని నేను ఆదర
బాదరా బయలుదేరి వచ్చాను.” వా.

2. తగిన యేర్పాట్లైవీ లేకనే.

“మేనేజరు పిలిచా డనేసుకి ఇతను
ఆదరాబాదరా పరిగెత్తాడు. ఆ తొంద
రలో అకౌంటువు సకం కాస్తా ఇక్కడే
పెట్టిపోయి నాలుగుచీవాట్లు తిన్నాడు.”

వా.

3. తొందరగా.

“ఆదరాబాదరా నాలుగు మెతుకులు
నోట్లో వేసుకొని వచ్చాను.” వా.

ఆదాయము చాలదు

చాలినంత వరుంబడి లే
దనుట.

“ఆదాయం చాలని ఉద్యోగం ఉండీ
ప్రయోజనం తక్కువ.” వా.

ఆదాయవ్యయాలు

జమాఖర్చులు.

ఆది ఇచ్చు

కొలత యిచ్చు.

“గాజులకు ఇప్పుడే ఆది యిచ్చి
వచ్చాను. గుత్తంగా లేకపోతే నా
కిష్టంలేదు. అందుకనీ...” వా.

ఆదికారణము

మూలకారణము.

“ఆదికారణ మతఁడ మీ యాపదలకు.”
భార. కర్ణ. 2.124.

ఆదికొను

పై బడు, మార్కొను.

“వృషభంబున కాదికొను బెబ్బులియుం
బోలె.” భార. విరా. 5.78.

ఆది తీసుకొను

కొలత తీసుకొను.

“దర్శివాడు ఆది తీసుకొని పోయి పదినా
శ్లయింది. ఇంకా చొక్కాలు కట్టి
యివ్వనంటున్నాడు.” వా.

ఆదిమలత్రయము

“ఆదిమలత్రయహరణ మా.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 277.

ఆదివానితోడ

ఒక వరు సక్రమములో;
యథాక్రమముగా.

“ఆదివానితోడ నంతంత దవ్వల,
నుండఁ బంచి యంబుజోదరుండు.”
హరి. 6.48.

ఆదివెట్టు

తొకట్టు వెట్టు. కుదువ వెట్టు.

“కాసువీసంబు వెడలమి గ్రాసమునకు
నాది వెట్టిరి తేత్రంబులందుఁ గొన్ని.”
మను. 3.129.

ఆదెబ్బితో....

ఆ పనివల్ల, కొంత నష్టం జరి
గాక.

“ఆ దెబ్బితో వాడు దారికి వచ్చాడు.”
వా.

ఆనందపదములు

జానపదగేయములలో ఒక
నిశ్చితశాఖ అయి ఉంటుంది.
ఆ నం దాన్ని సూచిస్తూ
ఆడుతూ పాడుకునే పదాలు
పండితా. ప్రథ. పాద. పుట 513

ఆనందము మరుగు

సుఖము మరుగు.

“కానఁ దటిచ్చల మగురాజ్యానందము
మరఁగి యింద్రియారాముండ నై.”
ఆము. 2.81.

మరఁగు వాడుకలో మరుగుగా
వినవస్తుంది.

ఆనందవార్ధి దేల్పు

ఆనందింప జేయు.

“తమకమున నింతు రెల్లను దమక తమక
వలచె నని యెంచ నానందవార్ధిఁ
దేల్చి.” రాజగో. 1.19.

ఆనకట్ట

నదులకూ వానికి కట్టకట్టి
నీరు నిలువచేసి సాగుకు ఉప

యోగించడంకోసం కట్టకట్ట.

“గోదావరి కృష్ణలకు ఆనకట్ట కట్టడం
వల్లనే ఆక్కడ దరిద్రం పోతుంది.”
వా.

ఆనతిచ్చు

చెప్ప - వచించు.

ఆనతి యిచ్చు

మా. ఆనతిచ్చు.

ఆనతి మూరె డైన దాటమి

ఆజ్ఞ ఏమాత్రం మీఱక
పోవుట.

మూరెడు అనగా లక్షణయా
కొంచెము అనుట. అణు
మాత్ర మని యీ సంద
ర్భంలో వాడుక.

ఆననము లేగతి నాలోకింతు ?

వాడిమొఖ మెట్లా చూస్తాను?
ఏదైనా తనకు గొప్ప అవ
మానం జరిగినప్పుడు తన
స్నేహితుల యెదుట పడలేక
పోవుట సహజము. దీనికి

వ్యావహారిక రూపం వారి
ముఖం ఎట్లా చూస్తాను ?

“ఈ కలహ మపుడ వివచడు నాకం
బున, సురల యాననము లేగతి నాలో
కింతు...” కళా. 3.245.

చూ. ముఖం ఎట్లా చూస్తాను.

ఆనపొడుచు

ఆజ్ఞాపించు.

“అలిఖంతల చెలుల నేల యాన వొడి
చెదు.” ప్రభా. 5.39.

చూ. ఆనవొడుచు.

ఆనబెట్టు

ఆకలి తీరా అన్నంపెట్టు.

నిరసనగా ఒకరినిగురించి తిండి

పోతు అంటూ అనేమాట.

“వీడికి మేం ఆనబెట్ట లేమమ్మా!”

వా.

ఆనమాలు

చూ. ఆనవాలు.

ఆన యిడు

పిట్టుపెట్టు.

సారం. 2.205.

ఆన లిడు

ఆజ్ఞాపించు.

ఆనలు వొడిపించు

ఆజ్ఞాపించు, ఆనవెట్టు.

“ఆనలు వొడిపించి యాదృతి స్వర్ణ
వర్షం వవర్ష నా వారక కనక వర్షంబు
గురియించె.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట 118.

ఆనవాయితి

మామూలు.

క్రొ. త. 26.

ఆనవాలపాయసము

నానబాలుతో చేసినపాయ
సము.

“అమృతరసోపమం బై నకమ్మని యాన
వాల పాయసము జంబాల మయ్యె.”

నైష. 6.124.

ఆనవాలు

చిహ్నము, గురుతు.

ఈ ఆనవాలు ఆనమాలు అనే

రూపంలో వాడుకలో విని

పిస్తుంది.

“ఆనవాలు దెమ్ము నృపుపాల ననియె.”

భార. ఆశ్వ. 3.95.

చూ. అడయాళము;

ఆనవాలుపట్టు.

ఆనవాలు పట్టు

గుఱుతుపట్టు.

“అయ్యో! నువ్వు మా రామయ్య
కొడుకా! ఆనవాలే పట్టలేదే.” వా.

“వాడు ఆనమాలు పట్టలేకుండా చిక్కి
పోయాడు.” వా.

చూ. ఆనవాలు.

ఆనవెట్టు

ఆజాపించు.

ఆనవొడుచు

ఆజాపించు.

“దొంగ లాన వొడిచినఁ గోకల్ విడుతురె?” కళా.

“అలిశంతల! చెలుల నేల నాయన వొడిచెను.” ప్రభా. 5.39.

ఆనవైచు

ఆజాపించు.

“ఆనవైచినట్లు వాహిని యివుర జలము వాతె నిసుక దోచు.” భోజ. 3.18.

ఆనాలు

ఆనవాలు, నానబ్రాలు,
వడపప్పు; నానవేసిన పెసర
పప్పును ఉపవాసం ఉండవల
సిన పండుగలలో ఉపయో
గిస్తారు.

చూ. ఆనవాలపాయసము.

ఆనిపట్టు

ఊని పట్టు.

“ఆనిపట్టి నేఁ బాపపుణ్యములు అనుభ
వించవలె నన్నప్పుడు.”

తాళ్ల. సం. 9.17.

ఆనుకొను

తీను.

నిరసనలోనే వాడుక.

“ఆనుకోవడానికి అయిదిస్తరాకుల
అన్నం కావాలనే. ఇక్కడ పుల్ల
అక్కడ తీసిపెట్టడు గదా? ఎట్లా
వస్తుందీ అంటు?” వా.

ఆనుపానులు

పుట్టుపూర్వోత్తరాలు. జం.

“ఆ విషయంలో ఆనుపానులు తెలుసు
కొని నాకు రాస్తే చూస్తాను.” వా.

ఆనోటా ఆనోటా

కర్ణాకరి కగా.

“ఆనోటా ఆనోటా పడి వీడి వ్యవహారం
నలుగురికీ తెలిసిపోయింది.” వా.

ఆపదమొక్కులు సంపద మఱ

పులు

ఆపదలు వచ్చినప్పుడు
మొక్కుకోవడం, సంపదలు
వచ్చినప్పుడు మఱచిపోవడం
మానవనైజమనుట. సంప
దగునుపులు అని కొన్ని
ప్రాంతాల వాడుక. జం.

ఆపసోపములు వడు

అసురును రను; అలయు.

“పలుతాపంబున నాపసోపములు చూ
పటంగ నిట్టట్లుగా, నలసెం బంటవలంతి
దీని కింక శైత్యప్రక్రియల్ సేయఁగా
వలె.....” భద్రాయ 3.191.

ఆపాతమధురము

వినగానే బాగుంటుంది—తరచి
చూస్తే కాదు.

ఆపాతరమణీయము

విన్న వెంటనే ఆనందింప జేయు
నది.

సంగీత మాపాతరమణీయ
మని పెద్దలు చెప్తారు.

ఇంతే కాక యిది పైకి బాగా

కనిపించినా లోతుగా చూస్తే
అలా ఉండదు అనే అర్థంలో
కూడా ఉపయోగిస్తారు.

“ఇది కేవలం ఆ పాతర మణియ మైన
మాట. ఆలోచిస్తే యిందులో సారం
నిస్సారమే అని నీకే తేలుతుంది.”

చూ. ఆపాతమధురం;
అవిచారితరమణియము.

ఆపూటకు లేని

మిక్కిలి పేద యైన.

“ఆపూటకు లేనివాడే అంశ మిడిసిపడితే
యింక ఉన్నవాడిసంగతి చెప్పాలా?
వా.

ఆపేరికూర నంజమి

ఆపేరే పడదనుట.

“భీమధన్వండు దినిన నాపేరి కూర
నంజ నేనిది వెలి గాఁగ నాకు నొక్క.”
దశకు. 10.18.

చూ. ఆతని పేరికూర నంజు.

ఆపైన దేవు డున్నాడు

చేయగలిగింది చేసితి ననుట.

“నేను చేయగలిగింది చేశాను. ఆపైన
దేవు డున్నాడు.”
వా.

ఆపోవని

సంతృప్తి చెందని.

“కోపము నుబ్బును గర్వము, నాపోవని
యునికియును దురభిమానము ని, రావీ
పాతత్వము ననునవి, కాపురుషగుణంబు
లండు కారవనాథా!”

భార. ఉద్యో. 1 ఆ.

ఆపోశనము పట్టు

సంధ్యావందనాదులలో తర్జ
నితో చూపుడువేలిని మడిచి

ఆ అరచేతిలో ఏర్పడు పల్ల

ములో తీర్థము పోసుకొని
మంత్రపూర్వకముగా తీసు
కొనుటను ఆపోశనంఅంటారు.
ఆవిధముగా జలమును లోనికి
తీసికొను.

“బడబాగ్ని వడికి లోపడని పాఠోరాశి
భోరునఁ గొనియె నాపోశనముగ.”

కా.మా. 1.124.

ఆపోశనించు

ఆపోశనము గొను.

“దివ్యాస్త్రవైపుణి ... ప్రాణములు
నాపోశనింపఁగా నాశించె.”

వర.రా.యు.పు. 240 పంక్తి 13.

ఆప్రాద్దు పొయి రాజనట్టి

ఆపూటకుకూడ గడవని (పేద).

“ఆప్రాద్దు పొయిరాజనట్టి నిచ్చేదయు.”
పాండు. 1.101.

ఆబాలగోపాలము

చూ. ఆబాలవృద్ధాదులు.

ఆబాలవృద్ధాదులు

అందఱూ.

చిన్నా పెద్దా అంతా అని
నేటి వాడుక.

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట 161.

చూ. ఆబాలగోపాలము.

ఆ బుర్రలో విత్తనాలే

అదే రకమే అనుట.

కూరగాయల విత్తనాల వంటి
వానిని సారకాయ బుర్రలో
వేసి ఉంచే అలవాటుపై
యేర్పడినది. ఒకే బుర్రలోఒక
రకమైన విత్తనాలే వేస్తారు.

ఆభాస్యడు

అపహాస్యపాత్రుడు.

అనగా పనికిరానివాడు అనుట.

“ఇదేమి సిద్ధి యా భాస్య న కేట
చూపుడు.” విక్రమ. 8.7.

ఆభిచారంబు వేల్పు

ఒకరికి చెరుపు సేయుటకై
హోమాదులు చేయు.

“భూరిక్రియల నాభిచారంబు వేల్పు.”
పండితా. ప్రథ. వాద. పుట 683.

ఆభ్యంతరరతి

బాహ్యరతికి భిన్నమైన
సంభోగము.

కమా. 9.152.

ఆమంత్రణము వడయు

సెలవు తీసుకొను, పొందు.

“అతనిచే నాలింగితుండై యామంత్ర
ణంబు వడసి.” భాగ. స్క. 1.233.

ఆమంత్రణము సేయు

పిలుచు, సెలవు తీసికొను.

“ఆమంత్రణంబు సేసి యంతరితుం
డయ్యె.” భార. ఆశ్వ. 3.155.

ఆమటపదిట

పదామడల దూరంలో.

ఇంతపరిధిలో ననుట - దీనిని

అనేకర కాలుగా అంటారు.

ఆమడ అంటే పదిమైళ్లు.

నేటికీ ఈ లెక్క ఉన్నది.

“ఆమట పదిట లింగార్చనం డనెడు
నామంబు వినగ రా దేమి కర్మంబా.”

బస. 6 ఆ. 155 పుట.

“పదామట్లో అంత పండితుడు లేడు.”

“చుట్టా పదామడలో సేవను లేదు.”

“పది ఆమట్లో పోస్తాఫీసు లేదు.” వా.

ఆమని బుగబుగలు

అస్థిర మైనవి.

వసంతకాలములో మాత్రమే

వాసనలు గుబుల్కొను నని

వాచ్యార్థము.

పాండు. 3.72.

ఆమవడ

పెరుగువడ. పెరుగు గారె.

ఆమశ్రాద్ధం

బియ్యం పిండి వగైరాలతో-

అన్నంతో వంటతో నిమిత్తం

లేకుండా చేసే శ్రాద్ధం.

ఆమాటా యీమాటా

ఒక నిర్దిష్టకార్యాన్ని సూచించి

చేవి కాక లోకాభిరామాయ

ణంగా మాట్లాడుమాటలు.

“వాడు ఆమాటా యీమాటా మాట్లాడి
పోయాడే కాని ఈ సంగతే చెప్పలే
దే?” వా.

“మేము ఆమాటా ఈమాటా మాట్లాడు
కొంటుండగా నీ సంగతీ వచ్చింది.”

“ఆమాటా యీమాటా మాట్లాడి వాడు
నన్ను బుట్టలో వేశాడు.” వా.

“ఆమాటా యీమాటా మాట్లాడి వాకి
టిదాకా వెళ్లి ఆతరవాత ఆసలు విషయం
బయట పెట్టాడు.” వా.

ఆము కవియు

పొగ రెక్కు.

“ప్రామిస్కు నెత్తాము లాముకవియ.”

పాండు. 2. 152.

“కాటుపుల్ దిని యాము కవిసి.”
సారం. 1.68.

“నెఱసంజ యాము కవిసె—”
చూ. ఆముకొను.

ఆముకొను

బలిసిన.

లక్షణయా అతిశయించు.

“ఆముకొన్నప్రేమచే.” శ్లోకయ్య.
చూ. ఆముకవియు.

ఆముబెద్దు

పొగరు పట్టినయెద్దు.

ఆముదంగాడు

పట్టుకొంటే వదలనివాడు.

“వాడు వట్టి ఆముదంగాడు. వా
దెక్కడ తట్టినపడ్డాడు రా నీకు.” వా.

ఆముదం త్రాగినమొగం పెట్టు.

నిస్సృహను, చేతకానితన

మును స్ఫురింపజేయు.

“ఎందుకు రా? అలా ఆముదం తాగిన
మొహం పెట్టుకొని కూర్చుని
ఉన్నావు?” వా.

ఆముదము రాయు

నష్టపెట్టు.

“నే నేదో చుట్టపుమాపుగా పోలే
నాకు ఆముదం రాశాడు.” వా.

ఆముపట్టు

అహముపట్టు, పొగ రెక్కు.

“వాడికి మహా ఆముపట్టి ఉంది లే.”
వా.

ఆమూలచూడముగా

ఆమూలాగ్రముగా, పూర్తిగా.

“ఆమూల చూడముగ నెఱిగింతున్.”
విప్ర. 4.40.

ఆయకట్టు

సాగుకు లాయి కయినభూమి.

“ఆ చెరువుకింద మున్నూరు ఎకరాల
ఆయకట్టు ఉంది.” వా.

ఆయగాళ్ళు

ఊరిలోని వివిధవృత్తులవారు.

ఆయన కాయ నై

తనంతకు తానే.

“ఆయన కాయనై రణమునందలి
కోర్కె నిమిత్తం వరించె.”
పాండవాశ్వ. 61.

ఆయములు ముట్టుకొను

కళ్ళ లంటు, మర్మము లంటు.

“అంగము లొరసుకొంటూ ఆయములు
ముట్టుకొంటా.” తాళ్ల. సం. 3.539.

ఆయపాటున

మర్మసానంలో.

ఆయపుపట్టున అనడానికి
వాడుకరూపం.

“వాడు ఆయపాటున కొట్టేసరికి వీడు
తపీమని నేల పడ్డాడు.” వా.

ఆయవారపు నంచి

బిచ్చపునంచి.

“అంకభాగమునందు నాయవారపు
సంచి.” శైమి. 7.197.

ఆయవారము

బిచ్చము.

“ఆయవారముకంటే నధికకల్యాణంబు
పఱిగయెన్నల ధాన్యభక్షణంబు.”
భాగ. 7.410.

ఆయవార మెత్తు

బిచ్చ మెత్తు.

“ఆ య వా ర మె త్తి అతను చదువు
కున్నాడు.” వా.

ఆయవ్యయాలు

జమాఖర్చులు.

ఆయాసపడు

శ్రమపడు.

“పనులయెడ నాయాసపడినవారి

నెల్ల మిగుల మన్నింపుడు.”

భాస్క. బాల. 115.

ఆయువు దెగు

ఆయుర్దాయము తీరు.

“ఆయువు దెగినట్టి జంతువులు సచ్చు.”

భార. ఆను. 5.58.

ఆయువుపట్టు

ముఖ్య మైనది.

“కథ కంతా ఆయువుపట్టు ఇక్కడే
ఉంది.” వా.

ఆయువు మూడు

అవసానదశ వచ్చు.

“ఆయువుమూడినట్టి సన్యాసికిఁ గట్టె
నైదువతన మొక్కఁ డమ్మకుఁ దక్కు
వయ్యెఁ బో.” నాయకు. 8 పు.

ఆయు వెక్కు

ఆయుర్వృద్ధి కలుగు.

“ఎల్లవారును గడు నాయ వెక్కి
వగయుఁ దెవులు.....లేకున్నారు.”

హరి. 5.6.

ఆయె వోయె

అయిం దేదో అయింది,

పోయిం దేదో పోయింది.

“పోనీ నేటికి నాయెఁబోయెఁ గడు
దుర్బుదిన్ విచారింప నేలా?”

కా.మా. 2.123.

“నీయంతవాని కిటు లా, నా? యాయెం
బోయె నిప్పు డైనం దపసిక, డాయక
నీ నా యుసులుల, నే యనువున నేటు
నేయ నెంచెదొ యనుచుక.”

రామకథా. బాల. 4 ఆ.

ఆయె నా లే

అది సరేకానీ.

“ఆయె నాలే యిది వట్టి శంక.”

సారం. 2.22.

ఆరంభశూరత్వము

ప్రారంభంలో మాత్ర మే

పట్టుదల కనబడుచుట.

“వాడి దంతా ఆ రం భ శూ ర త్వం.
నాలుగు రోజులు పోలే ఏమీ చేయడు.”

వా.

ఆర గాగు

బాగా కాగు.

“ఆరంగాగిన పాలమీఁగడలు హసా
జ్జంబులం దేవి.” హరి. 5.207.

ఆరగింపు

భోజనం; నై వేద్యం. కొంచెం

నిరసనగానూ అంటారు.

“వాడికి పొద్దున్నే ఆరగింపు అయితే
గానీ బయటికి బయలుదేరుడు.” వా.

“స్వామికి ఆరగింపు అవుతున్నది.”

వా.

ఆరగూరు

నిండారు.

“అట్లు జనమేజయుఁడు వగ నారఁ
గూరి.” భార. శాంతి. 3.346.

ఆరటపడు

కష్టపడు.

ఆరట పెట్టు

కష్టపెట్టు.

ఆరటం ఆ రాటం అన్న

రూపంలో నేటికీ వాడుకలో

వినవస్తుంది.

పాండు. 4.289.

“వాళ్లు తలులూ పిలలూ ఎంత ఆరాట

పడి పోతున్నారో చెప్పలే మమ్మా!”

“ఏమిట్రా ఆ ఆరాటం! కాసేపు ఆగు.”

వా.

ఆరడిబోవు

వ్యర్థ మగు.

“రాముని కార్య మారడిఁ బోయె.”

వర.రా. కిష్కి. పు. 501 పంక్తి 1.

ఆరడుగుల నేల

చూ. అయిదుమాళ్ల నేల.

ఆరబండు

కలమాగు.

“ఒకమాన నారబండిన పండ్లు.”

భార. శాంతి. 1.160.

ఆరబట్టు

నిందించు, కడిగి ఆరవేయు.

“బ్రాహ్మణమత మారబట్టు ములుచ.”

నాయకు. 15 పు.

చూ. ఉలికి ఆరవేయు.

ఆరాటపడు

ఆవేదన చెందు.

“మన సారాటపడం జేసి కాని రాదుడి

గింపక.”

కేయూ. 2.87.

ఆరింద

ఆరితేరిన ఆడది, నెఱజాణ.

జగ. 41.

“ఆ పిల్ల ఏదో ఆరిందాలా మాట్లాడు
తుంది.”

వా.

రూ. ఆరిందా.

ఆరిందా గోవిందా అయినట్లు

సమర్థనకే శాస్త్రీ అయ్యె

ననుట.

ఆరితేరిన ఘటం

గడుసరి.

“వాడు ఇందులో బాగా ఆరితేరిన

ఘటం. వాడిదగ్గర నీ ఆట లేమీ

సాగవు.”

వా.

ఆరితేరు

గడిచేరు. ధక్కా మొక్కిలు

తిను.

“హరుకంటి పెగ కోర్చి యారి తేరిన

మారుడు.”

విజయ. 8.25.

ఆరినవుండ్లు కోలలను గెలికిన

క్రియ

మఱచినబాధను తిరిగి జ్ఞప్తికి

తెచ్చుపట్ల అనే సామ్యం.

మానిపోయిన పుండును

సూదితో కెలికినట్లు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట 169.

ఆరివేరము

కలహప్రియత్వము.

“గగనముననుండి వచ్చే నాకస్మికముగ

నారివేరంపుడవసి దైత్యారికడకు.”

పారి. 1 ఆ.

ఆరివేరము చేయు

గందరగోళము చేయు.

“.....తల్లియసుల కొకమాట

పాపకర్మండు చెం చర్థభార మనుచు

వంచనాపాటవంబునఁ గొంతుఁ బోయి
యారివేరంబు చేసినకారణమున.”

కాశీ. 5.68.

ఆరుదూఱు.

అల్లరి, నింద.

“వాడు ఆరుదూఱు చేసెనే.”

తే.త్రయ్య.

“వారక య త్తగారికనుబ్రామి నిజే
శ్వరు హెసపుచ్చియే, యారును దూఱు
సేవఁ బడియెందఱు... కోరిననాఘనిం
గలిసి కొల్లలుగా సుఖ మంద రన్న.”

అహల్యా. 3.38.

“వారి కెవ్వరికి లేనియారుదూఱు నీ
తలనె వ్రాసెనే ధాత.”

అహల్యా. 3.46.

ఆరు నూరయినా నూరు ఆర

యినా....

ఏది ఏమయినా అనుట.

“ఆరునూ రయిన వెనుకాడడు.”

రుద్రమ 42 పు.

“ఆరు నూరయినా నూరు ఆరయినా
యీ పెల్లి జరిగి తీరవలసిందే.” వా.

ఆరునెలల బేరము

త్యరగా తెమలనిది.

“వాణ్ణి పిలుచుకొనిపోతే యీ పని
తెములుతుందా? వాడి దంత ఆరు
నెలల బేరం.” వా.

ఆరున్నొకటి

ఏడు.

ఏడు అనుట అమంగళసూచక
మని కొలచడం, తూచడం
వగైరాలలో ఆరున్నొకటి
అనడం వాడుక.

ఆరున్నొక్కరాగం తీయు

ఏడ్చు.

“మా ఆబ్బాయి ఆప్పుడు ఆరున్నొక్క
రాగం తీశాడు.” వా.

మా. ఆరున్నొక్కరాగం లంకించు
కొను.

ఆరున్నొక్కరాగం లంకించు
కొను

మా. ఆరున్నొక్కరాగం తీయు.

ఆరుబిత్తుల కంపెనీ

దివాలాకోరు ముతా.

అర్బత్ నాబ్ కంపెనీ దివాలా

తీయడం ప్రసిద్ధం. అందుపై

తరువాత యేర్పడిన పలుకు

బడి.

ఆరుమూడు చేయు

పని చెడగొట్టు.

కలువాయి. 29.

ఆరు మూడైనా మూడు ఆరైనా

ఏమైనా సరే అనుట.

“ఆరు మూడైనా మూడు ఆరైనా ఆ
ఊరికి నేను ఈ రాత్రి వెళ్ళడం
తప్పదు.” వా.

మా. ఆరునూరయినా నూరుఆరయినా.

ఆరుస్తావా తీరుస్తావా ?

నీ కెందుకు ఈ సంగతి అను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకు

బడి.

“నీ కెందుకులే అవన్నీ. నీ వేం ఆరు
స్తావా? తీరుస్తావా?” వా.

మా. ఆర్చాదొ తీర్చాదొ.

ఆరూ పోరూ

పోరుట; గోకుట. జం.

ముఖ్యంగా అత్తింటివారిపోరు.

“అవిడది ఆరూ పోరూ లేనిసంసారం.”

వా.

ఆరూ మూడూ అట్లపిండి అగు

చెడిపోవు అనే అర్థం లో

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఆపని అంత ఆరూ మూడూ అట్ల

పిండి అయిపోయింది.”

వా.

ఆరోగణము

భోజనము (కన్నడం - ఆరో

గణ) నై వేద్యము.

రూ. ఆరోగణము.

“హరునకు నిత్యంబు గరికాలచోడ

నరపతి యాగోగణము నెమ్మి జలుపం

బలకల నేతినప్రాసంగుఁబ్రాలు...”

బస. 5 143 పుట.

ఆరోగ్యం మహాభాగ్యం

ఆరోగ్యం మొదట చూచు

గోవాలి అని చెప్పవలసి వచ్చి

నపుడు అనేమాట.

“మరి అంత రాత్రింబవళ్లు పని చేస్తే

ఎట్లా రా? ఒళ్లు చెడదా? ఆరోగ్యం

మహాభాగ్యం అన్నారు.”

వా.

ఆరోగ్యస్నానం

జబ్బుపడి లేచిన తర్వాత

చేసే మొదటి స్నానం.

“నిన్ననే ఆరోగ్యస్నానం చేశావు.

అప్పుడే బయటికి ఎందుకు వెడతావు

బాబూ!”

వా.

ఆర్పి తేళ్ళ దలబెట్టు

అనవసరంగా భాధించు, గుట్టు

బయట బెట్టు.

“ఏల చలంబు నీ వడిగడేని వచించెద

నాదు గోప్పముక, చేలవెయ్యి తేళ్ల

దలబెట్ట...”

ప్రభా. 3.147.

ఆర్పి పేర్పి

సింహనాదం చేసి, విజృం

భించి.

“ఆర్పి పేర్పి మారుఁ డారీతి నేయంగ.”

చంద్ర. విలా. 2.42.

ఆర్పు తీర్పు

ఊరార్పు.

“ఆర్పంగఁ దీర్పంగ మిక్కిలి, నేర్పు

గలవయస్కులటు నెలఁతయు మీ మీ,

నేర్పునఁ బలికెద రక్కఱ, యేర్పడ

మీ కీ విచార మేటికెఁ జెప్పుఁదా.”

ఆము. 5.65.

ఆర్పెదో తీర్పెదో

ఆరుస్తావా తీరుస్తావా?

నీకు చెప్పి యేమి ప్రయోజనం

అనుపట్ల ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“ఆర్పెదో తీర్పెదో తెలుప నయ్యెడి

జేమి?”

సారం. 3.184.

చూ. ఆరుస్తావా తీరుస్తావా?

ఆర్పేవారా తీర్పేవారా?

ది క్కెవరూ లేరనుట.

“ఏదో అవసర పడుతున్నాను. ఎవరిలో

చెప్పుకొని ఏం లాభం? ఆర్పేవారా?

తీర్పేవారా?”

వా.

ఆర్పుగ దీర్పుగ

ఆర్పుట కూ, తీర్పుట కూ

సమర్థమైన.

“ఆర్పంగఁ దీర్పంగ మిక్కిలి నేర్పు

గలవయస్కుఁ డట్లు.”

ఆము. 5.65.

ఆర్యేరము

చూ. ఆరివేరము.

ఆటగలదీపము మండినట్లు

ఆరిపోయేముందు దీపం విప
రీతంగా వెలుగుతుం దని
అంటారు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

చావు తెలివి వంటిది.

“ఆటగలదీపము టతఁడు మండుం
గాక.” భార. కర్ణ. 3.49.

ఆటడిచావు

దుర్మరణం, చెడు పేరుతో
చావు.

“కుసుమాయుధు నా ఆ డి చా వు
చూచి.” కుమా. 5.80.

ఆటడి తెచ్చు

నింద తెచ్చు.

“అనఘుని ధర్మపత్నికి న హ ల్య క
నాటడిఁ జేఁ దలంచి.” విప్ర. 3.48.

ఆటడిపడు

అల్లరిపడు.

చూ. ఆటడిపుచ్చు.

ఆటడిపుచ్చు

1. వ్యర్థపఱుచు.

2. బాధించు.

“ఆటడి చేసి నా తగుల మాటడిపుచ్చుగ
నేల వేల!” విరా. 2.253.

“నన్నిటూ గానపాలు చేసి యాటడి
పుచ్చితి.” నిర్వ. 9.88.

ఆటడి పెట్టు

అల్లరిపెట్టు, బాధ పెట్టు,
వ్యర్థము చేయు.

“నామనకు మోహము కాటడి వెట్టి నీవు
నన్నొల్లక పీడ నాడెదవు.”

వి. పు. 2.283.

ఆటడిపోవు

వ్యర్థమగు.

లక్షణయూ చచ్చు, పాడగు,
భగ్నమగు అనే అర్థాలలో
ఇది ప్రయుక్త మవుతూ
వుంటుంది.

“అనవుడుఁ గృష్ణుఁ డిట్టులను నాటడి
వోయెఁ బ్రయత్న మెల్ల.”

భార. అశ్వ. 3.59.

“హా! పుత్రవర్గ మిటు లాటడి వోవ.”

భార. స్త్రీ. 1.10.

ఆటు నూతైనా నూటు ఆటైనా

ఏది యేమైనా అనుట.

రూ. ఆరుమూడైనా మూడు ఆరైనా.

ఆటు మూడగు

చెడిపోవు.

“ఆపని అంతా ఆరుమూడు అయి
పోయింది. వా.

ఆలగోడు బాలగోడుగు

కరుణాక్రందనపూరిత మగు.

ఆవులగోడు, బాలగోడు—

ఆవులూ, పిల్లలూ అతికరు

ణంగా విలపిస్తారు కదా!

“అతగాడు పోయేసరికి వాళ్లయి అంతా
ఆలగోడూ బాలగోడూ అయి
పోయింది.” వా.

ఆలగోడు బాలగోడుగా ఉండు

అతిశోచనీయస్థితిలో ఉండు.

“పాపం! వాళ్లొట్లో నిన్న రాత్రి

మాతాత్తుగా ఆయనభార్య చనిపోయిం
దట. అంతా ఆలగోడూ బాలగోడూ
గా ఉంది.” వా.

ఆలనా పాలనా లేదు

చూచేవా రెవరూ లేరనుట.
“ఆ తోట ఆలనా పాలనా లేక పా
డయి పోయింది.” వా.

ఆలపాడి

పాలిచ్చు ఆవులకలిమి.
మేక పాడి వంటిది.

పాండు. 2.111.

ఆల బేల

అమాయకురాలు. జం.
“ఆలవు బేలవు కడుఁ గొమరాలవు...”
కమా.

ఆలము చేయు

ఉపేక్ష చేయు.

“అని పలుకు నమ్మరాళ్లలోలనయన
పలుకు లాలంబు నేసి చక్రవాకి యిట
నియె.” మను. 6.68.

ఆలము సేయు

వృద్ధిపఱచు, గాయపఱచు.
“కూర్మి యెల్ల నే డాలము నేసి.”
కమా. 11.55.

ఆలవట్ట మిడు

గుడ్డతో గుండ్రముగా
కూర్చిన విననకట్టతో వీచు.
ఇప్పటికీ దేవాలయాలలో
దేవునిముందు ఊరేగింపులలో
పట్టుకొని పోతారు. వీని పిడి
కట్ట చాలా పొడవుగా
ఉంటుంది.

“మృగాక్షు లాలవట్టంబు లిడ.”
భార. స్త్రీ. 2.38.

ఆలవట్టము

వస్త్రంతో గుండ్రంగా
తయారుచేసిన విననకట్ట; ఆల
యోత్సవాలలో, రాజోపచారాలలో
ఉపయోగించే గుడ్డ
గొడుగు.

“ఆలవట్టములుఁ జామరులు...”
పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 518.

“మృగాక్షు లాలవట్టంబు లిడ...”
భార. స్త్రీ. 2.38.

“కమలదళము మృణాళకాండమునఁ
జేర్చి, యాలవట్టంబు గావించి లీల
మెఱయ, వినరు—”

నిర్వ. 8.62.

“అచ్చరవిరిబోడు లాలవట్టము లూన,
వినుటెంకిచెలులు వీవనలు వైవ.”
అచ్చ. సుంద. 35.

ఆలించి విను

శ్రద్ధగా విను, సావధానంగా
విను.

“రతిరోదనధ్వని వసంతకు చెవులం
జలికిన నులికిపడి యద్దెన యాలించి
విని.” కమా. 5.87.

ఆలిగొను

పరిహసించు.

“అకట! సైరంద్రీ నన్ను నిటాలి
గొనఁగ, నేల.” భార. విరా. 4.18.
చూ. ఆలిబుచ్చు.

ఆలిబుచ్చు

పరిహసించు.

చూ. ఆలిగొను.

అలిసేయు

వృక్షము చేయు.

“కూలి చేసినతప మెల్ల నాలి సేసె.”
కుమా. 4.409.

అలూ చూలూ లేదు

భార్యాపిల్లలు లేరు.

కాస్త నిరసనగా వానికి
యేమీ లేదు అనుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“అలూ చూలూ లేనివాణ్ణెవడు నమ్ము
తారు రా?” వా.

అలూ లేదు చూలూ లేదు

కొడుకుపేరు సోమలింగం

అస లింకా ఆరంభం కాక

ముందే ఫలితాన్ని గూర్చి
ఉవ్విళ్ళూరేపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు పెట్టావో
లేదో అప్పుడే యింక్రిమెంటు లెక్క
వేస్తున్నా వేమిటా? అలూ లేదు
చూలూ లేదు కొడుకుపేరు సోమలింగం
అన్నట్టే.” వా.

అలెగాడు

నౌకరు.

శ. ర.

అయగాడు అనే వాడుకలో
వివరబడుతుంది.

అలె(ల)పొయ్యి

న్నా నానికి నీళ్లు కాచు
పొయ్యి. దీన్ని సామాన్యంగా
ఒక బిందో కాగో పెట్టి
చుట్టూ కట్ట కట్టి వేసి
ఉంటారు. ఆ బిందె తీయు

టకు రాదు. దానిని ఆల

పొయ్యి అని నేడు అంటారు.

అలెకార్లు

అధికారులు, ఆఫీసర్లు.

నిత్యబహువచనము.

“స్కూరు సిబ్బంది సరి చేయుటకుఁ
గొంత, నాలు జమాబందిపాలు గొంత,
పారుగూరి మన్నీల సరఫరా కింత యా,
లేకార లంచాలలోకి కొంత...కొంత
కొంతయె ఖర్చు కొండంత యయ్యె.”
పెన్నె. 2.

అలోకనవిద్య

ఇంద్రజాలము.

అళ(ల)తి సేయు

రఘుంకారము చేయు (తుమ్మె
దల విషయంలోనే ఈ పదం
కనబడుతుంది.) అందుతో
పాట పాడు, ఆ ల పిం చు
అన్నట్లు మారింది.

“అడెడు నమ్మిక గనొనకు మమ్మ బయ
ల్పడ నాడుచిల్కతో, నాడకు మమ్మ,
తేటిగడ నాళతి సేయకు మమ్మ.”
కుమా. 5.181.

“సోలుచు సమ్మదరసముం, గ్రోలుచు,
వనపాల బాలికలు నవలలికాం,దోల
ముల వేడ్క సులువుచు, నాళతు లాగిఁ
జేసి పాడి రభెనవలీలకా.”

కుమా. 4.112.

“కో, యిలల యెలుంగు లోలిఁ గొని
యింపుగఁ జిల్కలతోడ నెమ్మిమై, నల
వడి మాటలాడి యళు లాలతి సేయఁగఁ
బాడి డాగురిం, తలు హరితోడ నాడు
దురు తద్వనపీఠులయందు గోపికల్.”
హరి. పూ. 8.85.

ఆశులపొల్లలు

ఆడు పోడు ములు, (స్త్రీ)
రీతులు.

“పొడవు నూడ మగల పొల్లలు నాశుల
పొల్లలును నిజంబపోలే నుండు.”

కుమా. 11.46.

చూ. మగలపొల్లలు.

ఆవంత

కాసంత, కొంచెం అనుట.

“ఆవంత శంక లేక.”

భార. కర్ణ. 3.288.

ఆవగింజలో అరభాగ మైనా

ఏకొంచెం కూడా.

“ఆవగింజను సరభాగ మైనఁ గాదు.”

పాణి. 2.11.

ఆవగింజలో అరసగము

కాలేదు

కొంచెము కూడా కాలేదు.

ఆవగింజ అతి చిన్నది.

“ఇంకా ఆవగింజలో అరసగం కూడా
కాలేదు. అప్పుడే ఏదో కొంప మునిగి
పోతుం దని గోల పెడతా వేమిటోయి!”

వా.

ఆవటము చేయు

అమర్చు, పొందుపఱచు.

“వరదాభయంబు లావటము చేసి.”

పాండు. 2.229.

ఆవడ

పెరుగువడ.

ఆవ తాగిన పసరమువలె

సిచ్చెత్తినట్లు అనుట.

చూ. ఆవ ద్రావినట్లు.

ఆవ దిన్నట్లు

కడుపులో ఆవాలు పోసు

కొన్నట్లు.

ఎక్కువ దిగులునూ శోకాతి

గేకాన్నీ తెలియజేసే పలుకు

బడి.

“ఆవ దిన్నట్లు భేదావహం బయ్యె.”

వర.రా.అయో. పు. 330. పంక్తి 6.

ఆవ ద్రావినట్లు

కడుపులో చేయి వేసి కలచి

నట్లు.

ఆవాలు నూరి త్రాగితే కడు

పులో విపరీత మైనఆరాటం

కలుగుతుంది.

“ఆవ ద్రావిన బోక నటమట్టి.”

రాధి. 3.120.

చూ. ఆవతాగినపసరమువలె.

ఆవల నీవలన్

అక్కడక్కడా, అక్కడా

యిక్కడా.

వాడుకలో అక్కడా ఇక్కడా

అనేరూపమే నిలిచి ఉంది.

“ఏ నావల నీవలన్ విని.” విక్ర. 5.15.

“వా డేదో బాగా సంపాదించాడని

అక్కడా యిక్కడా అంటూండగా

విన్నాను.” వా.

ఆవలింపులు వచ్చు

విసుగెత్తు.

“వాడి ఉపన్యాసం వింటూంటే నాకు

ఆవలింపులు వస్తున్నాయి.” వా.

చూ. ఆవులింథలు వచ్చు.

ఆవలిమో మిడు

అయిష్టము సూచిస్తూ మాటు
మొగము పెట్టు.
“ఆవలిమో మిడి తాఁ గ్రోలె.”

విప్ర. 2.68.

చూ. మాటుమో మిడు.

ఆవిడ

భార్య; ఆమె.
“మా ఆవిడ దీనికి సుతరామూ ఒప్పు
కోవడం లేదు.” వా.
“మీ ఆవిడతో చెప్పాను ఉండండి.
మీ రేమో మహా ఖర్చుపెట్టేస్తున్నారు.”

వా.

“ఆవి డెవరు ?”

వా.

ఆవుగోవు

సాధువు.

“ఆయన దేముంది పాపం ! ఆవుగోవు.”
ఆవును చంపి చెప్పలు దానం
చేయు

అల్ప మైన మంచిపని కోసం
మహాపాపానికి ఒడిగట్టు.
“వాడు ఆవును చంపి చెప్పలు దానం
చేస్తాడు. ఏమి లాభం ?” వా.

ఆవురు మను

వాపోవు.

కొత్త. 303.

ఆవుర్న నోరు దెఱచు

ఆవురు మని నోరు తెఱచు.

క్రీడా. పు. 73.

ఆవులాంటివాడు

సాధువు.

“ఆయన కే పాపం తెలియదు. ఆవు
లాంటివాడు.” వా.

ఆవులింతలు వచ్చు

చూ. ఆవలింపులు వచ్చు.

ఆవులిస్తే ప్రేవులు లెక్కపెట్ట
గల

అతినిశితబుద్ధి అయిన; ఎదుటి
వానిసత్తాసారంగ్రహించగల.

“వాడు ఆవులిస్తే ప్రేవులు లెక్క పెట్ట
గలవాడు. వాడిదగ్గర మన ఆట లేవీ
సాగవు.” వా.

ఆవులు తలచినచోట పూరి

మొలిచినట్లు

చక్కని సౌకర్యం ఏర్పడిన
దనుట. ఆవులు మఱొక

చోటికి వెళ్ళకుండా అను

కున్న చోటనే పచ్చిక

మొలిస్తే మఱింకేమి ?

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 387.

ఆవులువారు

అలసిపోవు, ఆవులింతలు వచ్చు

సితికి వచ్చు.

“ఆవులువారెడిమేని అలుపులతోడ.”

తాళ్ల. సం. 3.403.

ఆవేశకావేషాలు

కోపోద్రేకాలు.

జం.

“ఆవేశకావేషాలు పెచ్చుపెరిగి ఆఱులో
ఖాసీలు జరిగాయట.” వా.

ఆశకు మట్టు లేదు

ఇంత ఆశ అయితే ఎలా అను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకు

బడి.

బాణాల. కాళ్ల. 10.

అశపాతకం మనిషి

మరాశాపరుడు.

“వాడు ఒట్టి అశపాతకం మనిషి. ఏ మిచ్చినా వానికి తృప్తి అనేది ఉండదు.” వా.

అశాశల ద్రిప్పు

అటు ఇటు, ఇటు అటు త్రిప్పు;

అశ పెట్టి త్రిప్పు.

“ఏయ విచారించిన దూఁటి దాటుకొని తన్నాశలం ద్రిప్పి.”

కా.మా. 3.60.

అపాథభూతి

హితవంచకుడు.

అమాయకంగా కనబడుతూ

ద్రోహం చేసేవాడు.

పంచతంత్రంలోని కథ పై

వచ్చినపలుకుబడి.

అపామాషీ

కులాసాకబురు.

“ఏదో ఆపామాషీగా మాట్లాడుకొంటూ ఉంటే నీ ప్రస్తావన వచ్చింది. నేనేదో ఒక మంచిమాటే వేశాను మరి!” వా.

అనపడు

అసించు.

“అతని నాసపడి పలుకుచుండిరి.”

భార. ద్రోణ. 1.17.

“పరకాంతలకు నాసపడనివాఁడు.”

శైమి. 3.40.

అనవిలుపు

అశాభంగము కలుగజేయు

నది.

“యాచకకోటుల కాసవిలుపు.”

శుక. 3.20.

అన నేయు

అశించు.

“వెండియుం గడుసరి దానవులు మిసిమి గలపనిఁడి కాసచేసి పడఁద్రోసి గానిం బఱచినప్రాసాదంబులును.”

ఉ. హరి. 1.53.

“అల్లనఁ దెమలింప నాస నేయుటయు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 978.

అసాస నత్తాడు

మిక్కిలి అశతో వేకారు.

“పరువంబు గాక చొప్పుడని మామిడి తేనె, లాన నాసాస నత్తాడునవియు!”

పారి. 3.51.

అసాసల

ఎక్కువ అశతో.

ఈ ద్వైతక్తి అధిక్యమును తెలుపును.

“బ్రమసి యాసాసల రసవాదము లొనర్చి, ప్రకటించి రాజపట్టికలు దీర్చి.”

శుక. 3.372.

అసాంతము

పూర్తిగా.

“అవల నెత్తివత్తు రాసాంత మూడ్తురు.”

నాయక. పు. 108.

అసీమాంతం చేయు

సాగనంపు.

పొలిమేరదాకా సాగనంపే

అలవాటుపై వచ్చినపలుకుబడి.

అనువోసిన కందెవలె

ఒకచోట నిలువక,

ఆసువోసిన కండె అటూ
ఇటూ ఆగకుండా తిరుగుతూ
ఉంటుంది.

ఆసు వోసెడుదాని హస్తంబురీతి
ఒకచోట నిలువక.
నేతపనిలో ఆసు పోయునప్పుడు
చేయి అటూ ఇటూ గబ
గబా తిరుగుతుంది.

“ఆసు వోసెడుదాని హస్తంబురీతిని,
గుంచె దీసెడుదాని కొమరు మిగుల.”

హంస. 1. 220.

చూ. ఆసు వోసినకండెవలె.

ఆసేతుశీతనగం

చూ. ఆసేతుహిమాచలం.

ఆసేతుహిమాచలం

సేతువు మొదలుకొని హిమవ
త్పర్వతంవరకూ. యావద్భా
రతదేశంలోను అనుట.

ఇదే పలుకుబడి ఆయా పదాల
పర్యాయపదాలతో కూడా
మన కావ్యాలలో ప్రయో
గిస్తారు.

చూ. ఆసేతుశీతనగం.

జం.

ఆస్తిపాస్తులు

“వానికి ఆస్తిపాస్తు లేమీ లేవు. ఆ
ఉద్యోగం ఉంది. వాడున్నాడు.” వా.

చూ. ఆస్తి పాస్తీ.

ఆస్తి పాస్తీ

ఆస్తి. జం.

“వాడికి ఆస్తా పాస్తా? ఏమీ లేదు.”

“వాడికింత ఆస్తిపాస్తీ ఉంది. తాను
తినగలడు. ఒకరికింతపెట్టగలడు.” వా.

ఆస్తాన మగు

ఉండు; కొలు వుండు.

“సువర్ణ వంభయత సౌధంబండు
నాస్థాన మే.” పాండు. 1.21

ఆహా పుట్ట జేయు

ఆశ్చర్యము కలిగించు.

“ఆహా పుట్టఁ జేయంగ.”

హర. 6.100.

ఆహా పుట్టు

ఆశ్చర్య మగు.

“ఆహా పుట్టెడు లాఠి చూపఱకు
హాహా పుట్టు మీవారికికే.”

భార. శల్య. 2.248.

ఆహా వుట్టిపడు

ఆశ్చర్యపడు.

“పారకమలేక్షణ లాహా వుట్టి పడిన
యట్లన్, దేవుని గన మఱచి యిట్లనిరి
తమలోనకే.” శుక. 2.16.

ఆహిపెట్టు

కుదువపెట్టు; తాకట్టు పెట్టు.
తాళ్ల. సం. 10.142.

ఇంక ఎక్కడ?

ఇంక వాని ప్రస్తావనకే
ఆస్కారం లేదు అనుపట్ల
ఉపయోగిస్తారు.

“కటకటా ఇంక నెక్కడ చోడవృ
పతి, కటకటా యింక నెక్కడి వెల
నాడు.”

పండితా. ద్విత్తి. మహి. పుట 51.

“వాన రాలేదు. ఇంకెక్కడిపంటలు.”

వా.

చూ. ఇంకేమి?

ఇంక నా చేత గాదు

ఇకమీద నాకసాధ్యమనుట.

“నా చేత నింకఁ గా దిది యోచెటవుడ
యనఁగ.” కళా. 1.201.

“ఇంతదాకా ఏదో చేస్తూ వచ్చాను
గాని యింక నాచేత కాదు.” వా.

ఇంకబాటు

ఇంకిపోవు.

“పారావారమ్ము లింకఁ బాఱిన.”
భాగ. 8.595.

ఇం కేమి ?....

ఇం కెక్కడ ?

ఇక అది అసంభవ మనుట.

“సాయంత్ర మయింది. వా డిం కేం
వస్తాడు?” వా.

“మబ్బు పట్టింది. ఇం కేం వెడతాం.”
వా.

“కరువు వచ్చింది. ఇంకేం నిభా
యిస్తా?” వా.

చూ. ఇంక ఎక్కడ ?

ఇం కేమైనా ఉందా ?

చాలా ప్రమాద మనుపట్ల

ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“పీడు నోటికి వచ్చినట్లు వాగు
తున్నాడే? అది ఆయనకే తెలుసుం
దనుకో. ఇం కేమైనా ఉందా?” వా.

ఇంగితజ్ఞుడు

ఎదిరి మనసు నెఱుగఁగల

వాడు.

“వాడు ఏమైనా ఇంగితజ్ఞుడు. మన
వాడికే ఇంగితజ్ఞానం లేదు. వా.

ఇంగిలాయ.

శుంత. తిట్లు.

“ఇంగిలాయలు కొంటె కోణంగు
లైన.” ప్రభా. నాట. 5.

ఇంగిలాయి

చేపలలో ఒక భేదము.

ఇంగువకట్టిన గుడ్డ

ఏమీ లేక పోయినా వెనుక

భాగా బతికినవారిలో ఎంతో

కొంత బౌదాధ్యం, ఉత్తమత

ఉంటుందని అనేపట్ల ఉపయో

గించేపలుకుబడి.

ఇప్పు డందులో ఇంగువ లేక

పోయినా, యింగువ కట్టినగుడ్డ

కా వాసన ఉంటుం దనుటపై

యేర్పడినపలుకుబడి.

“వాళ్ళ సంసారం ఎంత చిలికిపోయినా
యిప్పటికీ అతిథి అభ్యాగతీ అంటూ
వస్తే పొమ్మనరు. ఎంతైనా ఇంగువ
కట్టినగుడ్డ వాళ్ళకుంటుంబం.” వా.

ఇంచి మంచి పెట్టు

అవీ యివీ యిచ్చు (మంచి
చేసుకొను)

ఇంచిమంచి—ఒక తినుబండము

అని వావిల్ల.

“దాసితోడ మాలిమి యొనర్చుకొని
యించిమంచి పెట్టి.”

శుక. 3.295.

ఇంచుకంత

కొంచెము.

“ఇంచుకంత నిక్కిన.”

ఆము. 5.116.

ఇంచుకవడి

కొంచెము సేపు.

ఇంచుటలుక

ప్రణయకలహము.

కవిక. 1.21.

ఇంచుమించుగా

రమారమిగా, కొంచెము

హెచ్చుతక్కువగా.

“వానికి ఇంచుమించుగా పడే శు
ఉంటాయి.” వా.

“అపూరికీ యీపూరికీ యించుమించుగా
పదిమైళ్లదూరం ఉంటుంది” వా.

ఇంచుమించు లాడు

హెచ్చుతక్కువగా

మాట్లాడు. లక్షణయా

తిరస్కరించు.

“ఇంచుమించు లాడు నించుమించు.”

విజయ. 1.36.

ఇంచులాడి

కులుకులాడి.

“ఏమి కన్నీరు నించెదే ఇంచులాడి.”

కాశీ. ద. 2.66.

ఇంట దయ్యమువలె నుండగ

ఇంత మనిషిని ఇంట ఎదుట

ఉండగా నాకన్నే కప్పి ఇంత

పని చేస్తావా?—అన్న

భావంలో ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“ఇయ్యెడ గలిగిన రోవెల, యియ్యక

నా కెఱుక లేక యిటు నే నింటం,

దయ్యమువలె నుండగ మా, తొయ్య

లితో.....” శుక. 3.35.

“దయ్యంలాగ ఆత్మ యింట్లో ఉంటే

దానిష్టంగా ఆది చేస్తున్నది.” వా.

“దయ్యంలాగ నే నింట్లో ఉన్నాను
గదా. నాతో ఒక మాట అనవద్దా.”

వా.

ఇంట గుడిచి యింటి వాసాలు

లెక్కించు

ఉపకారికే అపకారము

చేయు.

ఒకకథపై వచ్చినపలుకుబడి.

ఎవరో ఒకణ్ణి ఆదరించి

అన్నం పెట్టి యింటిలో ఉంచు

కోగా, వాడా యిల్లు నాదే

అన్నా డట. దానికి నాక్ష్యం

యేమి టంటే యీ యింట్లో

ఎన్ని వాసాలున్నాయో

నాకు తెలుసు అన్నా డట.

“రాక రాక వచ్చే రాజు శిష్యుఁడు నని,

గారవింప సపరివారుఁ డగుచు, నింటఁ

దిని గణించె నింటివాసము లిట్లు, లేటి

శిష్యు లింక నేటి గురులు?”

త్రిశంకుస్వర్గం. అం. 2. శే. 15.

ఇంట నెన్నడు లేని

వంశములో లేని.

“ఇంట నెన్నఁడు లేని యీ హీనవిద్య,

యెన్నఁ డభ్యాస మాయెరా కన్న

తండ్రి!” నిరం. 2.83.

“ఇలాంటిది మాయెంట్లో ఎన్నడూ

లేదు.” చూ. ఇంటా వంటా లేదు.

ఇంట పొయి రాజదు

తిండికి లేదు. ఉండి పొయ్యి

రాజితేనే గదా తిండి.

“దినదినము ననక యే వన, మన కేగక

యున్న నింటఁ బ్రాయ రాజదు గా.”

శుక. 3.251.

ఇంటాతడు

మగడు

“మా యింటాతఁ డెపు డైనఁ గలసిన నాతని గాఁ దలంతు.”

ఆహల్య. 3.58.

మా. ఇంటియాతఁడు; ఇంటాయన.

ఇంటాయన

మగడు.

“మా యింటాయన ఊళ్లో లేరు.” వా.
మా. ఇంటాతడు.

ఇంటావిడ

ఇల్లాలు

ఇది కోస్తాప్రాంతంలో విని
పించేమాట.

“మా యింటావిడకు కాస్త సుస్తి
చేసింది.” వా.

ఇంటా వంటా లేదు

ఈ వంశంలో యిలాంటి అల
వాటు లేదు, ఇలాటి దుర్గు
ణాలు వీరికి బొత్తిగా లేవు
అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“సైచు టెట్టు లింక నింటకొ వంట లే
విప్పనుల్.” పాణి. 5.3.

“ఇలాంటి వెధవపనులు మా యింటా
వంటా లేవు. వీడు మాయింట్లో చెడ
బుట్టాడు.” వా.

మా. ఇంట నెన్నడు లేని.

ఇంటికంటే గుడి భద్రము

సొంతం దానికన్నా తిరె
పెంగా వచ్చినదే హాయి—అని
సూచించేపలుకుబడి.

“వానికి అత్రాకిలే బాగుందిట. ఇంటి
కంటే గుడి భద్రం అన్నారు.” వా.

ఇంటికన్న గుడి పదిలము

సింహ. నార. 2.

మా. ఇంటికంటే గుడి భద్రము.

ఇంటికాపు

గృహస్థు.

ఇంటికి కాక పోవు

ఇంటిపట్టున ఉండక పోవు.
ఇంటికి పనికి రాక పోవు.

సాంబనిఘంటువులో ఇంటికి
కాకపోవుట అనగా ముట్టగుట
అని ఉన్నది. ఇది నేడు ఇలా
వాడుకలో ఉన్నట్టు కన
బడదు.

“ఉన్న ఒక్కకొడుకూ యింటికి
కాకుండా పోయాడు.” వా.

“ముగ్గురు కొడుకు లంటే ముగ్గురూ
మాడు ఊళ్లో ఉద్యోగాలు చేస్తూ
ఒక్కడూ యింటికి కాకుండా
పోయాడు.” వా.

ఇంటికి నిల్లు గట్టుకొని యేగు

ఇంటిల్లిపాదీ పోవు.

కుటుంబపరివార సమేతముగా
ననుట.

“ఇంటికి నిల్లు గట్టుకొని యేగఁగ వచ్చు
మురారివెంట నా, యింటికి వచ్చి పూజ
గొని యేగుట నన్నుఁ గృతార్థుఁ
జేత.” కళకల్ప. 2.4.

ఇంటికుక్కలు

దాసులు, బానిసలు, ఆశ్రీ
తులు.

“ముక్కంటి నీయింటికుక్కల మనుచు,
జక్కలు గిక్కలు మ్రొక్కుచుఁ
గొలువ.” బసవ. 4 98.

ఇంటికొస్తుందా వాకిటికొస్తుందా?
దానివల్ల ఏమీ లాభం లేదు
అనేలరంల్లో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వాడితో తగాదా యెందుకు రా? ఇంటి
కొస్తుందా? వాకిటి కొస్తుందా?” వా.

ఇంటిగుట్టు

కుటుంబంలోని ఆంతరంగిక

వ్యవహారాలు.

“ఇంటిగుట్టు రచ్చు కక్కఁ దొడఁగె.”
నాయక. పు. 102.

“వాళ్ల యింటిగుట్టు ఎవరికీ తెలియ
కుండా నెట్టుకొని వస్తున్నారు.” వా.

ఇంటిచాయల్లో

ఇంటి చుట్టుపట్టుల.

[కొత్త. 31.

ఇంటితనం

కులీనత.

మర్యాద గలకుటుంబ మనుట.

“వాళ్ల యింటితనం మంచిది.” వా.

ఇంటితనస్తుడు

మర్యాద గల కుటుంబానికి
చెందినవాడు.

“వాడు చాలా ఇంటితనస్తుడు.” వా.

ఇంటిదొంగ

ఇంటిలోనే ఒకడుగా ఉంటూ

దొంగతనం చేసేవాడూ, పరా

యిగా ప్రవర్తించేవాడూ.

“ఇంటిదొంగను ఈశ్వరు డైనా పట్ట
లేడు.” సా.

ఇంటిపట్టు

స్థావరము.

“పసుపునిగ్గులు దేలు పాఠజన్నిద
మొప్పు, బ్రమభాధిపతి యింటిపట్టె
టింగె.” మను. 2.11.

“ఒక్కక్షణం యింటిపట్టున ఉండే
వాడు కాదు గదా. వీడు పెండ్లి కాగానే
చూచావా?” వా.

ఇంటిపట్టు ఎటుగు

ఒకచోట స్థిరముగా కాపుర

ముండుటకు అలవాటగు.

“ప్రమథాధిపతి యింటిపట్టెటింగె.”
మను. 2.11.

ఇంటిపనులు నూలు నటు వెట్టు

సొంతపనులు ఎన్ని ఉన్నా

మానివేసి మఱొకదానికై

పోవు.

“ఇవ్విధంబునఁ జరిపితి యింటిపనులు,
నూలు నటు వెట్టి వల్లభునోరుఁ గొట్టి.”
శుక. 3.850.

ఇంటిపాప

దాసి.

శ.ర.

ఇంటిపేరు

వంశనామము.

“ఇంటిపే రడిదమువార్.” మారన.

ఇంటిపేరు కస్తూరివారు

పేరు గొప్ప ఊరు దిబ్బ

అన్నట్లు. ఒక సామెతలోని

భాగం.

“ఇంటిపేరు కస్తూరివారు ఇల్లంతా
గబ్బిలాల కంపు.” సా.

‘ఆఁ. వాడు పుట్టుకాసురే కాని పెట్టు
కాసురు కా దంటారు. వాణి కాసు
రనడం ఇంటిపేరు కన్నా రివారు
అన్నట్లే.’ వా.

ఇంటిపైకి తెచ్చుకొను

ఎక్కడిదానినో తా నై తన

మీదకే తెచ్చుకొను.

“మింటిపయి నుంటగా దని యింటిపైకిఁ,
దెచ్చుకొంటి నటంచుఁ వెన్జేచ్చ
వెడలు.” ఆము. 5.146.

ఇంటిబంటు

సేవకుడు.

“దర్పకు నేలదె యింటిబంటుగన్.”
శకుం. 2.91.

ఇంటిబల్లియు చౌక సేయు

ప్రతివారికీ చులకన యగు.

“ఇల్లీల నుండ నింటం, బల్లియు ననుఁ
జౌక సేయు పలుకులు విన రే, యెలెడ
లోకములో మగఁ, డొల్లని యాసలేని
మారి యొల్ల దనంగఁ.” శుక. 2.64 పే.

ఇంటిబిడ

దాసి.

వేంకటేశాంధ్రము.

ఇంటిమగడు

భర్త.

“ఇంటిమగనిఁ జూచి యిల్లాలిమఃఖించి,
వెంట విటునిఁ దగిలి వెతలఁ బడును.”
వేమన.

ఇంటియతడు

మగడు.

“మా యింటియతని కాస పుట్టింప.”
శుక. 2.111.

“చూ. ఇంటాతడు; ఇంటాయన.

ఇంటియాతడు

మగడు. ఇంటాయన అని నేడు

వినిపిస్తుంది.

“కాంతకు మానరక్షకుఁ డింటియా
తండు.”

శృంగా. శకుం. 4.82.

“మాయంటాయన ఊళ్లో లేరు.” వా.

చూ. ఇంటాతడు; ఇంటాయన.

ఇంటియాలి

ఇల్లాలు.

“ఇంటియాలి విడిచి యిల జారకాంతల
వెంటఁ దిరుగువాఁడు వెజ్జివాఁడు.”
వేమన.

ఇంటి యెనుబోతునకంటె

మదంబు హెచ్చు

బాగుగా క్రొవ్వి యుండునను
పోతు (దున్న) ను పనీపాటా
లేక పనికి రాక కొవ్వెక్కి
ఉన్నవారితో పోల్చడం పరి
పాటి.

ఇంటి యెనుబోతు తిండి తిని
మరింత బలిసి ఉంటుంది.

“ఒకానొక, కైన గర్భముం బాదలని
దాట యింటి యెనుబోతునకంటె
మదంబు హెచ్చి.” హంస. 5.24.

“వాడు దున్నపోతులాగా ఉన్నాడు.”
వా.

ఇంటివాడు

కులసుడు, వంశీకుడు.

వాడుకలో - మీరు ఏయిళ్ల
వాళ్లు నాయనా! అనగా ఏ
కులసులు అనే అర్థంలోనే

యిప్పుటి అలవాటు.
“పాకనాటింటి వాడవు.”

భీమ. 1.23.

ఇంటివారిని లేపి యీవల దొంగ
బంటుకు చే యిచ్చు

విశ్వాసద్రోహం చేయు.

ఇంటివారితో ఉన్నట్లే ఉండి
దొంగకు సాయపడు కపటి
అనుట.

నగళ్లలో కొలుపు-దొంగల్లో
ఒళ్ళుపు అనుసామెత వంటిది.

“ఇంటివారిని లేపి యీవల దొంగ,
బంటుకు చే యిచ్చుపాపాత్మురాల!”

గౌర. హరి. ద్వి. 984, 985.

ఇంటిలో దీపం పెట్టు

పడిపోతున్న సంసారాన్ని నిల
బెట్టు.

“అయన మా యింట్లో దీపం పెట్టిన
మహానుభావుడు.”

ఇంటిలోన గుండ్రించుచున్న
కడుపు నిండునె ?

నిర్వాహరంగా ఉంటే పొట్ట
గడవదు అనే సందర్భంలో
ఉపయోగించే మాట. ఈ
సందర్భంలోనే గోళ్లు గిల్లు
కొంటూ కూర్చుంటే ముందు

కెలా వస్తుంది అంటారు.

“నీవు మఱి యింటిలోన గుండ్రించు
చున్న, గడుపు నిండునె దొరక జేరి
గ్రాస మడుగు.”

శుక. 2.371.

ఇంటిలో నేడుము ల్లగు

పక్కలో బల్లెం అగు-అనుట.

“ఎలసి యేప్రాద్దుఁ గను వొంద నీక
మరుఁడు, కలహమున కంకణఁ డయి
కాలు ద్రవ్వఁ, బాండుబహుశ్శతపా
పరంపరలు వెడల, నింటిలో నేడు
ముల్లయ్యె నిందుముఖికి.”

అము. 5.84.

ఇంటిలో పోరు

అనుక్షణభాధాకరము

తాళ్ల. సం. 12.198.

ఇంటిలో భద్రము

జాగ్రత్తగా ఉండు.

ఎవరైనా పెద్దవారు పయ
న మై పోవునప్పుడు ఇంటిలో
ఉన్నవారితో చెప్పమాట.
చిన్నవారు పోవునప్పుడు
కూడా పెద్దలుఇట్లే ‘భద్రంగా
వెళ్ళు’ అంటారు.

“పయన మెఱిగించి యింటిలో భద్ర
మనుచు.”

హంస. 110.

“ఎల్లండి వస్తాను. ఇంట్లో భద్రం
నాయనా!”

వా.

ఇంటిల్లిపాది

కుటుంబంలోని అందరూ,

“వాళ్లు పెళ్ళికి యింటిల్లి పాదీ
వెళ్ళారు.”

వా.

“అట్టి పెళ్ళికి మేం యింటిల్లి పాదీ
వెళ్ళాము.”

వా.

ఇంటివాడు

1. గృహస్థు.

2. వంశీకుడు.

“ఇంటివాఁడన గృహస్థున కగు.”

సాంబ.

“పాకనాటింటివాఁడవు బాంధవుఁ
డవు.”

భీమ. 1.23.

ఇంటివేల్పు

కులదైవము.

చూ. ఇలవేల్పు.

ఇంటికుది ఇల్లాలికుది

ఇల్లాలి పరిశుభ్రత యింటి పరి

శుభ్రతవల్లనే తెలియుననుట.

“ఇంటిశుభ్రత యిల్లాలిశుభ్రత అన్నాడు.

ఆ అమ్మాయి యిట్లు అద్దంలాగా పెట్టు కంటుంది.” వా.

ఇంటిసాలు

ఇలువడి; సంప్రదాయం.

“వాళ్ల యింటిసాలు మంచిది కాదు.”

వా.

ఇంట్రపడు

సమ్మర్ మగు.

“ఇంట్రపడు కుండంగా నిల్చి నెడము లిచ్చి.” హరి. ఉ. 9.144.

చూ. ఇంట్ర మగు.

ఇంట్ర మగు

సందడి యగు.

“ఎదురుగా నేగుడంచువో నింట్ర మయ్యెడ, బెండ్లి యిరువంక చుట్టంపుఁ బెద్దలకును.” నైష. 6.84.

చూ. ఇంట్రపడు.

ఇండె గట్టెడిది

పూమాల గట్టునది.

ఇండె. తమిళం — ఇండె.

కన్నడం.

ఇండె వాయు

చీలు.

ఇండెవాలు

బీటలువాలు.

ఇండ్ల నెత్తినదీపశిఖలు

ఇండ్లపై నిలిపినదీపాలు.

“వెలఁది యిచ్చటి సంపెంగ విరులు గహన, దేవతలయిండ్ల నెత్తినదీప శిఖలు.” మను. 3.76.

ఇంత అంత యని

ఇంతుంది అంతుంది అని—

చెప్ప లేము, అనగా అత్యధిక మనుట.

“నలుగడ నింత యంత యని నాలుకఁ జెప్పఁగఁ బెద్ద...” కుమా. 11.15.

ఇంత అంత అని పేర్కొన

రాదు

చెప్ప లేనంత యెక్కువ

అనుట.

“ప్రేమమదింత యంత యని పేర్కొన రాదు.” విజయ. 1.189.

ఇంతగా నోచితి

నేను చేసుకొన్న పనులకు

ఫలిత మిట్లు పరిణమించినది.

అనగా నా కర్మ యిలా

కాలింది అని నేడు అనడం

వంటిది.

“ఇంతగా నోచితి నింక నెటివి కనుం గొన నెమ్మెయి నున్నదానో?”

పారి. 1.90.

ఇంత గిల్లి పెట్టు

కాస్త తుంచి యిచ్చు.

రామచం. 46.

“ఎదురుగా పిల్లవాడు ఉంటే యంత గిల్లి పెట్టు నైనా పెట్టకుండా వాడు గారె లిన్నీ తినేశాడు.” వా.

ఇంతకు దెచ్చెను

ఇంత దుఃఖ స్థితికి కారణమయ్యెను.

“తాఁ జెప్పవచ్చు లింతకుఁ దెచ్చెఁగా యంచు, మామ యే మన లేక మోము వంచు.” శుక. 3.486.

ఇంతకు నంత అయి అంతకు నింత అయి

‘అణోరణీయాన్ మ హా తో మహీయాన్’ అన్న దాని కిది ప్రతిరూపము.

చిన్నలో చిన్న పెద్దలో పెద్ద అయి అనుట.

పాండు. 5.51.

ఇంత కెత్తికొన్నాడు, ఇంకెంత కెత్తికో నున్నాడో ?

ఇంత చేసినవాడు ఇంకెంత చేయ నున్నాడో ?

“ఇ ట్లింత, కెత్తికొన్నాఁ డింక నిట మీద నెంత, కెత్తికో నున్నాఁడొల్లి”

బస. 5.135.

ఇంత చేయు

ఇంత పని చేయు; చెప్పురానంత చెరుపు చేయు.

“అతివ యెవ్వతో యింత, చేసె ననుచు మమ్ముఁ జెండుఁ దొలుత.”

ప్రభా. 1.134.

“అది వచ్చి యింత చేసింది.”

వా.

ఆపల్కు ఇంత చేసెను అన్న ప్పూడు.

ఆమాట ఇంత ఉపద్రవము తెచ్చినది అని భావం.

“హృదయమున నిల్చి యాపలు కింత సేసె, ననుచు...” కళా. 3.220.

“అప్పు డెప్పుడో చూతాము లే అన్నాడు. ఆ మాట ఇంత చేసింది. గొంతుకు పట్టుకుంది.” వా.

ఇంత టంతట పొంచి యుండు అక్కడక్కడ దగ్గరలో దాగి యుండు.

“దాని చెలు లింతటంతటఁ బొంచి యుండ...” కళా. 4.61.

ఇంతట నంతట

సామాన్యంగా; ఊటకే.

“ఇంతుల నేచు పాతక మ దింతట నంతటఁ బోదు—” వసు. 4.28.

“ఇంతట్లో అంతట్లో తీరే కష్టాలు కావమ్మా యివి!” వా.

ఇంతటిలో పతి పాటిపోవడు

ఇంతలోపల అయ్యే కార్య మేమీ చెడదు అనుటలో ఉపయోగిస్తారు. ఇది ఎన్నో

వాక్యాలలో కనబడుతుంది—

‘ఇంతట్లో ఆ వచ్చినవా డేమీ పారిపోడు లేవే?’ ‘తల దువ్వు కోకపోతే ఆ వచ్చిన వాడు (మగడు) పారిపోతాడా?’ అని వయ సయినపిల్లలను హాస్యం చేస్తారు.

“ఇందుల కొక్క గాఢ గల దింతటిలోఁ బతి పాటిపోవఁ డో యిందునిభాననా! వినుచు...” శుక. 2.99.

ఇంతనాటినుండి

చిన్నతనమునుండి.

“ఏ నింతనాటినుండియు మానవతుల
లోన నింత మానవతని నై...”

శుక. 1.134.

“వాడు ఇంతవాడుగా ఉన్నప్పుడు
చూచాను.”

“వాణ్ణి ఇంతనాటినుంచీ నే నెఱుగు
దును.”

“ఆ పిల్ల యింతనాటినుంచే మాట
కారి.” వా.

ఇంతనె ముగిసెనే ?

ఇంతలోనే అయి పోయిందా ?

అయి పోలేదు అనుట.

“ప్రభావతి వివర్ణ మగువదనముతోఁ,
గనుపట్టుడు నింతనె ముగి, నీనె కార్యం
జేల యింత చింతిల ననుచుకా.”

ప్రభా. 3.92.

ఇంత పాటులు పడి

ఇంత అవస్థ పడి.

“ఇంత పాటును బడి కన్న యీ మిత్ర
మహిమకుకా...” కళా. 3.108.

“ఇన్ని పాటు పడి వీళ్లను సాకిలే
వేదవాళ్లు ఆయ్యాక నన్ను ఏం చేస్తారో
యేమోళ్ళి” వా.

రూ. ఇన్ని పాటు పడి.

ఇంత పిలిచి పెట్టు

ఆదరించు.

రామచం. 10.

“ఎదురుగానే ఉంటాను గదా! ఆవిడ
యింత పిలిచి పెట్టిన పాపాన
పోలేదు.” వా.

ఇంత మనీ మోవక

ఇంత దుమ్ము కొట్టక.

“వారిలో మొగ దగువాని కింత మనీ
మోవక త్రుంగుట యెట్లు నైన్యముల్.”

జైమి. 2.43.

“వాడు నిన్నునుమాట లని

అంత అవమానం చేస్తే వాడి

మొహాన ఇంత మసికొట్ట

కుండా ను వ్యెట్లా వచ్చావు?”

వంటి పలుకుబడులలో కాన

వచ్చే భాగమే యిది.

ఇంతమాత్ర

చాల స్వల్ప మనుట.

“ఇంతమాత్ర సుఖంబున కేల...”

దశా. 3.90.

ఈపాటి ఈమాత్రం అని

కూడా నేటి అలవాటు.

“ఇంతమాత్రానికే అంత మిడిసిపడితే
ఎలానే.” వా.

ఇంతమాత్రము

చూ. ఇంతవట్టు.

ఇంతమాత్రాన

ఇంతమాత్రానికే.

“నీ కింతమాత్రాన విన్నంబడ కేల
పోదు నిద.” పారి. 4.62.

ఇంతమాత్రము ఎఱుగంగ

లేనా ?

ఇంతమాత్రము తెలియదా ?

ఏ కొంతో తనకు తెలుసు

ననుట.

“నీ వేవ చేయుచు నింతమాత్రము
నెఱుంగక లేన...” కళా. 5.45.

“నే నిన్నాళ్లనుంచీ పత్రికలు చదువు
తున్నాను. ఎంత రైతు నైనా పిట్ట

నెలుగుదును. నా కింతమాత్రం తెలియదా?” వా.

ఇంతమాత్రమే కాదు

ఇంతే కాదు...

ఏవైనా గుణాలను వర్ణించేటప్పుడు, మరికొన్ని చెప్పవలసినచోట యీ పలుకుబడిని ఉపయోగిస్తారు.

“ఇంతమాత్రం బె కాదు శ్రీమంతుడును నితాంతశుభవంతుఁ డగువసుమంతుఁడలర.” శుక. 1.178.

“అతడు ధనవంతుడు, విద్యావంతుడు. ఇంతే కాదు. ఉదారుడు.” వా.

ఇంతమొగము చేసుకొను

చిన్నబుచ్చుకొను.

“రాగానే అతను లేచిపోయేసరికి తాను ఇంత మొగం చేసుకున్నాడు.”

ఇంత యంతనగ రాని

ఎంతో చెప్ప వీలు లేని; అత్యధిక మైన.

“అంత నయ్యింతి యంత యంతనగ రాని, వంతఁ దన యంతిపురిఁ జేరి కంతునిశిత...” శుక. 1.236.

ఇంత యింతగా కోసినా పాపం

లేదు

ఎంత శిక్ష కైనా తగు ననుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“కోసిన నేమి పాప మగుఁ గోమలినాలుక యింత యింతగా.” పారి. 4.12.

ఇంతలింతలు

చిన్నచిన్న.

“ఇంతలింతలు తునియ లె.”

ఉచ్ఛో. 3.117.

ఇంతవట్టు

1. ఇంతమాత్రము.

“ఇంతవట్టు తగఁ జేయుము.”

భార. ఆర. 4.387.

“ఇంతవట్టు నిజంబు.”

భార. ఉచ్ఛో. 2.302.

వాడుకలో ఇంతమాత్రం అని వినిపిస్తుంది.

“నువ్వు అది అంతా చేయ నక్కఱలేదు. ఇంతమాత్రం చేస్తే చాలు.” వా.

“వాడు చెప్పిందంతా యేమో కానీ ఇంతమాత్రం నిజం. వాడు ఆ ఊరు వెళ్ళి వచ్చాడు.” వా.

2. ఇంతవఱకు - ఇంతకాలం.

“ఇట్టి నీవు సుట్టమ వై యింతవట్టు, వారిలో నున్నవాడవు వారిజాతు!”

హరి. పూ. 7 ఆ. 233 ప.

చూ. ఇంతమాత్రము.

ఇంతవార మనుకొను

గర్వించు.

“తరుణీ యేరికిఁ జెలునె, యరయఁగ నే మింతవార మనుకొన నిదిగోఁ...”

కళా. 1.179.

“మే మింతవార మని మిడిసిపడడం యేమంత మంచిది కా దమ్మా! కోడలా!” వా.

ఇంతలు కన్నులు

ఇంత విశాలము లయిన కన్నులు.

“ఇంతలు కన్ను లుండఁ దెరు వెవ్వరి వేదెదు భూసురేంద్ర!”

మను. 2.41.

వాడుకలో చాలా రకాలుగా
వినవస్తుంది.

‘ఇంత మొగము చేసు
కొన్నాడు.’ ‘ఇంత తింటాడు.’
వీనిలో ఆ యింత తోపాటు
చేయిలో పరిమాణం చూపే
వారు కావచ్చును. అందుకే
ఆ యింత ఒకప్పుడు వైశా
ల్యాన్నీ, అధికార్యాన్నీ.
మరొకప్పుడు తద్విరుద్ధ
రూపాన్నీ తెలుపుతుంది.

ఇంతలేసి

“ఋషుల పాలింటి వే యింతలేసి
పనులు.” కాశీ. 2.104.

“తలఁపం గూడునె యింతలేసి దొరలకా
దైన్యంబు...”

భార. ఉద్యో. 2.302.

చూ. ఇంతేసి.

ఇంత సేయు

ఇంతవరకూ తెచ్చు, ఈస్తికి
తెచ్చు.

“కుబేరుఁ డేఁగ నద్దమజుల నింత చేసిన
విధాతకు గోడనఁబోవు చాడ్చునకా.”

ఉ. హరి. 1.42.

ఇంతా అంతా

ఇంతా అంతా, ఎంతని చెప్ప
గలము అను పలుకుబడిలో
వలె-కొంచెము కాదు, అధి
కము అని చెప్పటకు ఉపయో
గిస్తారు.

10

“ధన్యత్వము.....ఇంతంత యన నా
వశంబె?”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 272.

ఇంతింత గాని

ఎక్కు వయిన, కొలదికి
మీఱిన అనుట.

“ఇంతింత గాని తమి.”

సారం. 2.39.

ఇంతి తన రాక

అపరిమితముగా, ఇంత అంత
అని చెప్పలేనంత.

“అంతంతకు వైరాగ్యం, బింతి తన
రాక యెలమి నిగురొత్త.”

విప్ర. 1.83.

ఇంతింత యగు

కొంతకొంత క్రమక్రమంగా
పెరుగు.

“ఇంతిం తై వటుఁ డింత యై.” భాగ.

ఇంతింతలు

మిక్కిలి చిన్నవి, స్వల్ప
ములు.

“ఇంతింతలు గునియలు సేసె.”

భార. విరా. 5.153.

“నా తపము పెంపుతో నూడ నింతిం
తలే...”

ప్రబోధ. 2.22.

ఇంతింతవారలు

గొప్పవారు.

ఇంతలేసి పనులు, ఇంతలు
కన్నులు - మొద. వానిలో
వలె హస్తాది విక్రియలతో
ఇంతంతవా రనుటలో వచ్చి
నది.

“ఇంతింతవారల కీళ్ళరావసర, మింత
దుర్లుట మన్న నితఁ డెంతవాఁడు.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 379.

ఇం తెందుకు

ఇది అంతా దేనికి?

సారాంశం చెబుతాను అను
వట్ల ఉపయోగించేవలుకుబడి.

“ఇం తెందుకు? నే రాశేను. రాను.”
వా.

ఇంతేసి

ఇంత పెద్ద వైన అనుట.

“ఇంతేసి బలు మ్రాఁకు లెవ్వఁడు
వేయించె.” శృం. సా. 2.97.
“వాళ్ళింటి పెండ్లిలో ఇంతేసి లడ్డు
వేశారు.” వా.

చూ. ఇంతలేసి.

ఇంద

“రా యింద కో తమ్మరతి నొల్ల వేని.”
పండితా. 297.

“కరముల్ సాచి త మింద యింద
మని.” సారంగ. 1.50.

“యిందమనుచునిచ్చె.” రామా. 6.198.

“ఇంద, ఇది తీసుకో.” వా.

చూ. ఇందము.

ఇంద కో

ఇంద, తీసుకో.

“రా యింద కో తమ్మరతి నొల్ల వేని.”
పండితా. 297.

ఇందడవు

ఇంతసేపు.

“ఇందడవు నెందుల నుండితి.”
మల్లా. 2.72.

ఇందనుక

ఇంతదాకా, ఇప్పటివరకూ.

“ఇందనుకఁ బాదులు ద్రవ్యము.”
విప్ర. 3.84

ఇందము

ఇదిగో తీసికొనుము.

“బామ్మ పొత్తిక లడిగితి కొమ్మ యింద,
మనుచు నిచ్చె.” భార. విరా. 5.30.

“కరముల్ సాచి తమింద యింద
మని.” సారంగ. 1.50.

ఇందాక

ఇంతవరకు, ఇంతకుమునుపు.

“ఇందాక విశ్రమించితిమి.”
భార. శల్య. 2.66.

“ఇందాక నే వెళ్లాను.” వా.

“ఇందాక వెళితే వాడు లేడు.” వా.

ఇందు

హిత వగు, రుచించు.

“కుక్కకు నాజ్య మిందునే.”
వేంక. పంచ. 2.247.

“ఇందని యాముచే.”
యయాతి. 4.155.

“జిహ్వకున్ వంటక మిందునే.”
కాశీ. 1.108.

“నాకు పొద్దున్నే కాఫీ తాగి తే
యిందదు.” వా.

“వాడికి అన్నం యిందడం లేదు.” వా.

ఇందునా అందునా

ఇహపరములలో.

“వాడు ఇందునా అందునా చెడ్డాడు.”
వా.

ఇందుప్పు

సైంధవలవణము.

నేటికీ ఆయుర్వేద వైద్యులు

ఇందుప్పు అనే అంటారు.

ఇందు మోసము కలదే

ఇందులో అన్యభాత్వం ఏమీ లేదు.

“మీ జనకుడు దొడగిన జాలును, మునుముట్టన వత్తు మిందు మోసము గలదే.” ఉ. హరి. 4.40.

ఇందు ర మృనుటయు నిల్లు సేకొనెదవు

రమ్మంటే వచ్చి పీతం వేస్తా నంటావు.

ఇలాంటి పలుకుబడులు చాలా ఉన్నవి. వీనిభావార్థం కొంచెం అవకాశం ఇవ్వగా నానిని పరిపూర్తిగా ఆక్రమించు కొందు రనుట.

“అవ్యక్తపంకజలోచన సాంధ్ర యిందు ర, మృనుటయు నిల్లు సేకొనెద వద్దిర మత్పతి వచ్చువేళ.” కుక. 3.196.

ఇందు ర మృన్న నిల్లెల్ల గైకొని నట్లు ఆశ్రయ మివ్వగా అంతా అపహరించినట్లు.

“కామినీమార! వాడు నిక్కముగఁ జేసె, నిందు రమృన్నచోట నిల్లెల్లఁ గొనుట.” కువల. 2.23.

ఇందుల

1. ఇందలి.

“ఇందుల తాత్పర్యము.” భార. శాంతి. 5.17.

2. ఇక్కడికి.

“ఎందుండి వచ్చి తిందులకు.” భార. ఆది. 4.23.

3. దీనికి.

“ఇందులకుఁ బొందుపడు ప్రత్యుత్త రంబుల.” ఆము. 6.36.

4. వీనిలో.

“నీకు నెద్ది ప్రియ మిందులలో.” శైవి. 5.133.

ఇంద్రకోశము

మంచె.

ఇంద్రగోపం

ఆరుద్రపురుగు.

ఇంద్రచాపము

ఇంద్రధనుస్సు.

“ఇంద్రచాపంబు వొడిచె.” హర. 2.18.

ఇంద్రజాలము

మాయ.

“ఇంద్రజాల మీ దేహమఖంబు.” కవిరా. 1.32.

ఇంద్రపదవి

గొప్పది, ప్రాప్త్యము.

“తెగువయె యింద్రపదవి యనఁ, దగు బుద్ధి జనింపఁ బోలుఁ దరుణీ! నీకుఁ.” హంస. 1.126.

ఇంద్రభోగము

గొప్పవైభవము.

“ఉర్వీపతి కింద్రభోగ మటు వేడ్క నొనర్ప ముఖాబ్జముం గడున్.” కళా. 7.157.

ఇంద్రుడు చంద్రుడు అను

పొగడు.

“తా రెవ్వరి నొల్ల కొక్క టయి యింద్రుఁడు చంద్రుఁ డటంద్రు.” ఆము, 5.56.

“కాస్త పలకరిస్తే ఇంద్రుడు చంద్రుడు అనడం వానికళ్ళో.” వా.

ఇంద్రుడు చంద్రుడు దేవేంద్రుడు అను పొగడు.

“ఎవడు పై నుంటే వానిని ఇంద్రుడు చంద్రుడు దేవేంద్రుడు అనడం వాడి కలవాటు.” వా.

ఇం పారగ

బాగుగా.

“ఈ సువ్రతం బవశ్యము ముద మింపారంగ జరుపుడు.” రుక్మాం. 1.110.

ఇంపిత మగు

హిత వగు.

“నాకు వంకాయలు వంటి కింపితం కావు.”

“ఆ యి ల్లెంతో కంటి కింపితంగా ఉంది.” వా.

ఇం పెసలారు

బప్పు.

ఇంపొందు

సంతోషించు.

“తెల్లం జాను నిం పొందంగన్.” భాస్క. రా. యు. 401.

ఇకఇకలు పకపకలు

నవ్వుతూ తుళ్లుతూ ఉండుటనే నిరసనభావంతో అంటారు.

“వాడూ అదీ ఆ గదిలో చేరుకొని ఒకే యికయికలు, పకపకలు.” వా.

ఇక చాలు

కట్టిపెట్టు, చాలించు.

“ఇక చాలు, ఊరుకో.” వా.

ఇక చెప్ప నేల ?

చెప్పవలసిన అవసరం లేకనే తెలుస్తున్న దనుట.

“చల మరిగాడ్పులం గలుగు చలదనం బింక జెప్ప నేటికిన్.” విప్ర. 2.66.

“వాడి సంగ లిక చెప్పాలా? దేవాంత కుడు.” వా.

ఇకమీద

ఇప్పటినుండీ.

“ఈ రోజు తుమించాను. ఇకమీద పది గంటలకు సరిగ్గా రావాలి.” వా.

ఇకిలించు

పం డ్లికిలించు.

కావ్యాల్లో ఇకిలించుగా నున్నా వాడుకలో ఇకిలించు అనే వినిపిస్తుంది.

“తగిలించుకొన్న పిమ్మట, నిగిలించుటే కాని కార్య మే మున్నది?” శుక. 3.78.

“ఎదురుగా ఇకిలించడం వెనుక తిట్టడం వాని అలవాటు.” వా.

చూ. ఇగిలించు.

ఇక్కట్టు

ఇబ్బంది, ఇబ్బతు.

“ఎందు జనంగ రాని యిక్కట్టు ప్రాప్తించె.” కృష్ణ. 3.43.

“ఇక్కట్టు త్రోవల నెదురెన.” దశా. 8.214.

ఇక్కడక్కడ వడు

చెల్లాచెద రగు, నిలువరము లేక బాధపడు.

“అదరి మొన లిక్కడక్కడ వడి.” నర్మ. 6.121.

ఇక్కడ పుల్ల అక్కడ పెట్టదు
ఏమాత్రం వంగి పని చెయ్యదు
అనుట.

ప్రీతి లింగంలోనూ ఇదే
'పెట్టదు' అని ఉంటుంది.

“వాడు ఇక్కడ పుల్ల అక్కడ పెట్టదు.
మరీ వేళకు అన్నీ కావాలి.” వా.
చూ. అక్కడ పుల్ల ఇక్కడ పెట్టదు.

ఇక్కడున్నట్టుగా
వెంటనే.

కొ. త. 51.

“ఇక్కడున్నట్టుగా రావాలి.” వా.

ఇక్కన్ను

రెండుకన్నులు.

“ఇక్కంటిలో నొక్కయింటి
యేతెంచె.” బస. 3.18 పు.

ఇక్కవట్టు

ఉనికిపట్టు.

“క్రొక్కాటు మెఱుంగుల యిక్క
పట్టిది.” కుమా. 3.18.

ఇక్కలువడు

కదలిపోవు.

“ఒండొంటిం దాకురభసంబున
నిక్కలువడఁ గ్రుక్కం ద్రొక్కుచు
మెండు చెడి బెండువడి.”

భాగ. 8.55.

ఇక్కిలి దక్కి

విరివియై, లా వెక్కి.

“ఇక్కిలి దక్కి నిక్కి మెఱుంగు
గక్కి...తగునచనుదోయి.”

మల్లా. 3.101.

ఇక్కుపాటు

కష్టము, ఇక్కుట్టు.

“నీ కిట్టి యిక్కుపాటు గల్గెనే తండ్రి
యనుచు.”

రంగ. రా. సుందరా. 486.

ఇక్కువ లంటు

కళ లంటు.

“ఇక్కువ లంట...” నీలా. 3.94.

ఇక్ష్వాకులనాటిది

చాలా ప్రాచీనము; తాతల
నాటిది.

వ్యంగ్యంగా కూడా ఇది చాలా
పాతపడింది అనే అర్థంలో
ఉపయోగిస్తారు.

ఇక్ష్వాకులు మనకు చాలా
ప్రాచీనపాలకులు. అందుపై
వచ్చినది.

“బోటి యద్ది యిక్ష్వాకులనాటి దొర.”
పాణి. 2.104.

“ఆ సిద్ధాంతం ఇక్ష్వాకులనాటిది. ఇప్పు
డేమి పనికి వస్తుంది?” వా.

“అదంతా యిక్ష్వాకులనాటి మాట లే.
ఇప్పటి సంగతి చెప్పు.” వా.

ఇగిరించు

1. చిగుర్చు.

“...వీణాదండము చిగిరించె నా.”
రాజ. చ. 1.4.

2. ఎఱ్ఱబడు.

“అనుమఁ డలిగి మొగ మిగిరింపన్.”
యయాతి. 3.25.

3. ఇంకించు.

“పయోధి నాథ జీవన మిగిరించి.”
పద్మ. 7.39.

ఇగిలించు

పండ్లిగిలించు.

“తగిలించుకొన్న పిమ్మట, నిగిలించుటె
కాని కార్య మే మున్నది?” శుక. 3.78.
చూ. ఇకిలించు.

ఇగురబెట్టు

(అన్నము) ఉడక బెట్టు.
“అన్నం ఇగురబెట్టడం అన్నా రావాలి
గదా అంత పెద్దపిల్లకు.” వా.
‘ఇగుర’ ఇగురగా వినవస్తుంది.

ఇగురవేయు

వండు.
“రాత్రికి నాలుగుగంజలు ఇగుర వేసే
పోతుంది. ఉన్న పచ్చడితో ఏదో యింత
లింటాము.” వా.

ఇగురుకూర

పో డి కూ ర, వేం పు డు,
తాళింపు.
తాళింపు వేసి వండినకూరను
బొక్కొక్కవేపూ, బొక్కొక్క
వర్గంవారూ పై పళ్లెలో
ఏదో ఒకదానితో వ్యవహరి
స్తారు. కూర చేర్చక నే
ఇగురు అని అనడం కద్దు.

ఇగురుకొను

ఇగురొత్తు.
చూ. ఇగురొత్తు.

ఇగురువంటకము

సరెసురు పెట్టి అనగా అత్తె
సరు పెట్టి వండినఅన్నము.
చూ. ఇగురవేయు.

ఇగురొత్తు

కలుగు.

“మోద మిగురొత్త బాదాబ్జములకు
మొక్కి.” రుక్మా. 1.29.

ఇగురొక్కును

చూ. ఇగురుకొను.

ఇగో

ఇదిగో.

“పీడి గో గుఱ్ఱపుదొంగ వచ్చె.”
శై.మి. 3.114.

“ఇగో ఈ రెండు రూపాయలూ ఇప్పుడు
తీసుకో. తర్వాత చూద్దాం.” వా.

ఇగ్గులాడు

లాగు, పట్టుక వేలాడు, పెనగు
లాడు, పీకులాడు.

కొంచెం అసంతృప్తిని తెలు
పుతూ అనేమాట. ‘నన్ను
పట్టుకొని యి గ్గు లా డి తే
యేమి లాభం ఉంది? ఇంక
ఎవరి నై నాధనవంతుల నాశ్ర
యించు’ ఇలా రాయల
సీమలో విరివిగా వినవస్తుంది.

“ఏదో దీన్ని పట్టుకొని ఇగ్గులాడు
తున్నాను. ఏ మవుతుందో ఏమో.” వా.
“ఏదో వాణ్ణి నేను పట్టుకొని ఇగ్గులాడ
డం తప్పితే వాడికి ఏ మైనా నాపైన
ఉందా?” వా.

ఇగ్గుచు

ఇగురొత్తు.

“ఇగ్గుచుకోర్కులఁ దనడెంద మివత
లింప.” కవిక. 3.222.

శివరాత్రి. 2.89.

చూ. ఇగురొత్తు.

ఇచ్చకబుచ్చకములు

అచ్చికబుచ్చికలు. జం.
నలచ. 6.162.

ఇచ్చక మాడు

ముఖప్రీతి మాటలాడు, ముఖ
స్తుతి చేయు.

ఇచ్చకాలమారి

ముఖస్తుతి చేయువాడు.

“వాడు వట్టి ఇచ్చకాలమారి. వాడి
మాటలు నమ్మవద్దు.” వా.

ఇచ్చకులు

ఇచ్చకాలు మాట్లాడువారు.
“అప్పు డిచ్చకు లగుకృతాహ్వానము
గొందఱు.” ఆము. 4.46.

ఇచ్చకు వచ్చినట్లు మాట్లాడు

ఇష్టము వచ్చినట్లు మాట
లాడు అనగా నిందించు,
తూలనాడు.

“ఇత్తటి రేగి రేగి తన యిచ్చకు వచ్చిన
వెల్ల నాడెడిన్.” కా. మా. 3.44.

ఇచ్చగించు

ఇష్టపడు, కోరు.

ఇచ్చగొను

కోరు.

ఇచ్చ గోరు

కోరు, ఇష్టపడు.

“కేవలతాసుఖ మిచ్చఁ గోరుచున్.”
భీమ. 4.7.

ఇచ్చమానికము

చింతామణి.

“ఇచ్చమానిక మేయూరిరచ్చతాయి.”
చంద్ర. 2.66.

ఇచ్చమెచ్చు

1. ప్రియపడు, మెచ్చుకొను.
“అత్మచిత్తముం దోచిన చందముం
జలియఁ దోచిన నచ్చర లిచ్చ
మెచ్చరే.” ఉ. హరి. 1.163.

2. సంతోషించు.

“నకలపైన్య మిరుగడలఁ గొల్వఁ దన
పురీవరముఁ జేరె, నేలికయుఁ దలిదం
డ్రులు నిచ్చ మెచ్చ.” శుక. 1.429.

ఇచ్చసలుపు

కోర్కె తీర్పు.

“నా యిచ్చ సలుపు మోజియ్య.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 477.

ఇచ్చికబుచ్చిక సేయు

విజయ. 3.30.

చూ. అచ్చికబుచ్చిక సేయు.

ఇచ్చిపుచ్చుకొను

1. పరస్పరం వియ్య మందు.

“మాకూ వాళ్లకూ యిచ్చిపుచ్చుకోవ
డాలు తరతరాలుగా వస్తున్నవి.” వా.

2. పరస్పరం సహాయము
చేసుకొను.

“ఇరుగూపారుగూ వాళ్లన్నతర్వాత
యిచ్చి పుచ్చుకోవడా లంటూ
ఉంటేనే.” వా.

“వాళ్లకూ మాకూ ఇచ్చిపుచ్చుకొనడాలు
ఉన్నాయి.” వా.

3. లావాదేవీలు.

“అ హాహుకారు దగ్గర యిచ్చి పుచ్చు
కోవడం మా నాన్నకాలంనంచీ ఆల
వాటు.” వా.

ఇచ్చిపుచ్చుకోలు

చూ. ఇచ్చిపుచ్చుకొను.

ఇచ్చిపుచ్చుకొను సంబంధము

సమీపబాంధవ్యము.

కాళ. శత. 36.

ఇచ్చిపుచ్చుకొన్న యాలగ్రద్ద

దాన మిచ్చినది తిరిగి తీసు

కొనేలోభి.

“ఏము నలుపురందు నెవ్వఁడు గాఁజాలు

నిచ్చిపుచ్చుకొన్న యాలగ్రద్ద

మాకు నింపు గావు మాను మీసుద్దులు

కలహముల మొగంబ కలియుగంబ!”

నైష. 7.107.

ఇచ్చుబాస

వాగ్దానము.

“నా, యిచ్చుబాస కారవేంద్ర

వినుము.” భార. ద్రోణ. 5.338.

ఇచ్చావృత్తి

స్వేచ్ఛాసంచారము.

హంస. 5.211.

ఇచ్చించు

కోరు.

“ఎవ్వని గరుణింప నిచ్చించితిని

వాని.” భాగ. 8.661.

ఇజారాపాట

కల్లు, సారాయి అమ్ముతున్న

కోజుల్లో కల్లంగల్లను ప్రభు

త్వం వేలం వేసేవారు. ఆ

వేలంపాటను ఇజారాపాట

అని, అలా వేలం పాడి గుత్తకు

తీసుకొనడమును ఇజారా

తీసుకొనుట అనీ అంటారు.

ఇజ్జలజ్జలవారు

దగ్గటివారు, ఇరుగుపొరుగు

వారన్నట్లు.

“తమ యిజ్జలజ్జలవారి దనవారి, దన

తల్లిదండ్రుల వారి...రప్పింప.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 288.

ఇటబట్టి

ఇప్పటినుంచీ.

“ఇటబట్టి నీకు మీ యనిమిష రాజు

పాదముల యాన సుమీ మఱి యేమి

పల్కనకా.” నైష. 3.114.

ఇటు న టాడకుండ

ఏమీ అనకుండా, అదీ యిదీ

అనకుండా.

“తనతల్లి యతని నేమియు నిట్టటాడ

కుండం బ్రార్థించుచుండె.”

కళా. 4.74.

ఇటు పుల్ల అటు వేయకుండు

ఏమాత్రం పని చేయక

ఉండు.

“ఆ ఆడపడుచు ఇటు పుల్ల తీసి అటు

వేయదు. అంతా కోడలే నెత్తిన వేసి

కొని చేయాలి.” వా.

చూ. ఇక్కడ పుల్ల అక్కడ పెట్టదు.

ఇటువంటి

ఇట్టి.

“ఇటువంటివి యిటు కెక్కుడువి.”

ఆము. 6.60.

“మగవా రిటువంటివారి మదిలో.”

విక్రమ.

కళా. 3.88.

“ఇటువంటి దానిని నే నెక్కడా

చూడ లేదు.”

వా.

ఇటువలె

ఇట్లు, ఈలాగు.

ఇట్లా అనేరూపంలో నేను
వాడుక.

“ఇటువలె జవ్వనంపుమద మెచ్చగ.”
ఉత్తరా. 1.172.

“ఇట్లా జరుగుతుండగా...” వా.

ఇట్టటనక

అడు చెప్పక.

“ఇట్టటన కింకఁ దత్ఫలము లన్నిటి
నొందును.” భార. శల్య. 2.134.

“ఇట్టటనక.” కాశీ. 4.98.

ఇట్టటనజాలవు

కిం అన లేవు? ఏ మాత్రం
ఎదురు చెప్ప లే వనుట.

“చిత్తంబు తనయాజ్ఞఁ జేసి వర్తించెనే,
నిట్టటనఁగఁ జాల వింద్రియములు.”
భీమ. 5.160.

ఇట్టటన వచ్చునే!

ఏమాత్రం అనడానికైనా
వీలుందా అనుపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

“నిన్ను నిట్టటన వచ్చునే.”
భార. ఉద్యో. 1.297.

“వాడేదైనా పని చేస్తే ఇట్లా అని అన
డానికి వీలుందా?” వా.

ఇదే నేటి వాడుక.

ఇట్టటు గ్రుక్కు

నీళ్లు నమలు, మాటలు
మింగు.

“ప్రత్యుత్తరం జేమియు దోషకునికి
నిట్టటు గ్రుక్కుచు నున్నట్టిలా గరసి.”
ప్రభా. 5.73.

ఇట్టటుపడు

1. క్రిందుమీదు లగు.

“దట్టిఁ బడినపులుఁగులగతి
నిట్టటు పడంగ నునిచి యెంతయు
వేడ్కన్.” కా. మా. 3.201.

2. గందరగోళపడు.

“అతని విధ మెఱిగింప నిట్టటు
పఱచు.” ఆము. 4.154.

“పట్టణ మిట్టటువడఁ గదల్చి.”
ఉ. హరి. 1.20.

ఇట్టటు వడగా

అటూ ఇటూ కదలునట్లు -
పూర్తిగా అనుట.

“అయ్యేటిసీరు పఱపెఁ బట్టణ మిట్టటు
వడఁ గదల్చి.” ఉ. హరి. 1.9.

ఇట్టటొనరించు

చెల్లాచెదరు చేయు, ఇటు
అటు పాటిపోవునట్లు చేయు.

“భటాకమండలి నిట్టటొనరించియుండ
దండోన్విస్మయం బొప్పగఁగఁ.”
కుక. 1.265.

ఇట్టిక సూడినవాడు

తిరిగి చూడక పారిపోవువాడు.
ఇటుక కాల్చినవాడు వెను
కకు తిరిగి చూడక పరుగెత్తి
పోవలె ననుతూచారముపై
వచ్చినది.

“ఇట్టిక సూడినవాఁడో, యెట్టిడు
నొన్నాఁడో.” ఉ. హరి. 1.36.

ఇట్టికాడు

ఈటెకాడు.

“ఉచ్చిపోవైచునిట్టికాని.”
కుమా. 11.89.

ఇట్టిపాటి

ఈ మాత్రం.

“కా దన కిట్టిపాటి యపకారము.”

భార. ఆది. 1.124.

ఇట్టే

ఉన్న పాటున, వెంటనే.

“ఇట్టే చనిబాలభానునిఁ బట్టె నపుడు.”

ఉ. త. రా. 5.100.

“ఇట్టే పోయి వచ్చేశాడు.”

“పద్యం చదివీ చదవక ముందే అతను

ఇట్టే అర్థం చెప్పేస్తాడు.” వా.

ఇట్లు ఎల్లదినములు రావు

ఇట్లాగే ఎప్పుడూ ఉండదు.

నీ వనుకొన్న దానికంటే విరు

ద్ధంగా జరుగవచ్చును సుమా

అను హెచ్చరిక యిందులో

గుప్తమై ఉన్నది.

“...ఇట్లు వర్తిలుటఁజేసి మృగేక్షణ

యైన నిట్ల రా, వెల దినంబులున్ సవతి

యొగతిఁ గలుగొ.” కళా. 1.166.

“ఉట్లోవా, శైవ్యరిసీ నువ్వు లెక్క

చేయడం లేదు. రోజులు ఇలాగే

ఎప్పుడూ ఉండవు.” వా.

ఇదే వాడుకలో రూపం.

ఇట్టే ఎప్పుడూ ఉండదు

మా. ఇట్లు ఎల్లదినములు రావు.

ఇడికుడకలు

పిండివంట, ఆవిరికుడుములు.

“ఏలకీకాయలు వెన్న మెఱుంగులు

నిడికుడకలు...ఆదిగా గల భక్ష్యవిశే

షంబులు.” హంస. 1.105.

ఇడుగడవడు

బాధపడు.

“కడలేని విరహవేదన నిడుగడవడు

చుండుకంటె.” కుమా. 6.5.

ఇడుగడనేయు

బాధపడు, బాధపెట్టు.

“అత్మలో నిడుగడ నేయుచున్ గడు

సహింపక కద్రువ.” భార. ఆది. 2.42.

“వేయి విధంబుల భంగపెట్టుచున్...

ఇడుగడనేయఁగా వలయు నీలువుమాలిన

అంకుటాండ్రకు.” విజ్ఞా. ఆచా. 111.

ఇడుపులు సాటు

బీరములు పల్కు.

దశ. 6.70.

ఇడుమపడు

కష్టపడు.

“ఇడుమపడఁడె కాననభూమిన్.”

భార. ఆర. 2.6.

ఇడుమపాటు

కష్టము.

“ఇడుమపాట్లకుఁజొచ్చినయింగితంబు.”

కళా. 4.99.

ఇడుమలు గుడుచు

కష్టాలు పడు.

“బ్రహ్మరాక్షసుఁ డింతిపైఁ బాయ

కున్న, మంత్రవాదుల వెదకుచు మందు

లెఱుంగు, వారిఁ దడవుచుఁ గనుకలి

వంతఁ జింత, నొంది యిడుమలు

గుడుచుచు నున్నవాఁడు.” దశ. 11.36.

“అనుచుఁ దగ డాసి చేష్టలు, కనుఁగొని

ప్రజ విరియ నరచి గారుడమంత్రం,

బున దోషంబుం దీర్చెద, నని యిడు

మలు గుడిచి మంత్ర మఫలం బెనన్.”

దశశ్. 5.98.

ఇడుముకొను

ఇముడ్చుకొను, చేర్చుకొను.

“కడుఁ బ్రియ మెలర్పఁ గౌఁగిట, నిడుము
కొని...” శుక. 1.305.

ఇడ్డబొట్టు వలె

కదలకుండా.

పెట్టుకొన్నబొట్టు అని ఇం
దాకా ఇడ్డబొట్టును అందరూ
అంటున్నారు.

ఇ దింతేనా అని సందేహం.
బొట్టులాగా అ న డం కంటే
మఱి కేదైనా విశేషార్థము
దేమో అనిపిస్తున్నది.

ఆలోచింపవలసి ఉన్నది.
ఇంకా తేల లేదు.

“ఇడ్డబొట్టువోలె నింటిలో నుండక.”
కుమా. 6.16.

ఇతఃపరము

ఇంతకంటే వేఱు.

“నీవే తప్ప నితఃపరం జెఱుఁగ.”
భాగ. 8.90.

ఇత డెంత వాడు?

వీ డెంత?

“ఇంతింతవారల కీశ్వరావసర, మింత
దురట మన్న నితఁ డెంతవాడు.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 379.

ఇతని కితండె సాటి

ఇతనికి సమానుడు లేడు
అనుట, అప్రతిమానుడు.

“ఇతని కితండె సాటి యగు నీతని కీతఁడె
సాటి వచ్చు.” పాఠ. 5.29.

ఇతర మనక

ఏమీ అనక.

ఇంకేమీ అనక అన్నది
వాడుకలో రూపము.

“ఏమి సేయుదు మని భూర్తు నితర మనక,
డెందమున సందియ మొకింత చెంద
కపుడు.” హంస. 2.215.

ఇతరేతరమతి

అన్యోన్యబుద్ధి.

“ఇతరేతరమతి సంభా, వితలక్షణకలన
మొంది.” భార. శాంతి. 6.454.

ఇతికర్తవ్యతామూఢుడు

ఏమి చేయుట కూ దిక్కు
తోచనివాడు.

ఇతోధికంగా

ఇంతకంటే ఎక్కువగా.

మంచి జరుగుతుం దన్నసంద
ర్భంలోనే దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

“ఈసారి సకాలంలో వానలు కురవడం
వల్ల యితోధికంగా పంటలు పండవచ్చు
నని రైతులు సంతోషిస్తున్నారు.” వా.

ఇత్యాదులు

మొదలగునవి, వగైరా.

“ఉప్పు, చింతపండ్లు, మిరప
కాయలూ ఇత్యాదులన్నీ ఆ ఆంగ్లాల్లోనే
కొంటూ ఉంటాము.” వా.

ఇదంతన మైన

ఆధునిక మైన, ఇప్పటి దనుట.

ఇదమిత మను

నిరర్థించి చెప్పు.

“ఇది గాక శమనకృత్యం, బిద
మిత మృనఁగఁ గూడదు.” దశా. 2.142.

“ఈవ్యాజ్యం ఎలా పరిణమిస్తుందో ఇద
మిత మని చెప్పలేము.” వా.

ఇదమితము

1. ఇది ఇట్లా అని.

“ఇదమిత మ్మని యేనును
మది మితి నేయంగ నేర...”

పాండు. 3.125.

2. సారాంశము.

“అతను గంటలకొద్దీ ఏవేవో చెప్పాడు.
ఇదమితం తేల్చి చెప్పాడు.” వా.

ఇదానీంతనము

ఆధునికము.

ఇది గాక

మరిన్ని.

ఏదైనా చెప్తూ మరొక ఉప
పత్తిని తెలిపేటప్పుడు ఉప
యోగించేపలుకుబడి.

ఈ ‘ది’ ‘దీ’ అని దీర్ఘంతో
కూడా వినిపిస్తుంది.

“ఇది గాక మరొక మెలిక కూడా
ఇందులో ఉంది.” వా.

చూ. ఇదీ గాక.

ఇదిగో అంటే ఇన్నూరేండ్లు

ఇప్పుడే చేస్తా నంటూ కాలం
గడిపేవాని విషయంలో ఉప
యోగించేపలుకుబడి.

“వాణ్ణి నమ్మకుంటే ఇక నాపని అయి
నట్లే. వాడు ఇదుగో అంటే ఇన్నూ
రేండ్లు.” వా.

చూ. ఇదుగో అంటే ఇన్నూరేళ్లు.

ఇదిగో అదిగో అని చూచు

ఇదో వస్తుంది అదో వస్తుంది
అని వృథాగా ఎదురు చూచు.

“మా. కోసము తల్లిదండ్రు లిదిగో
నదిగో నని చూచు టాయె.”

నానా. 47.

ఇది తడవ బని లేదు

దీన్నిగూర్చి ఆలోచించవల
సినఅవసరం లేదు.

“దీని కంత వలసిన నేమి యిది దడవం
బని లేదు.” కళా. 3.66.

ఇది పోలు నిది పోల దని

ఇది మంచీ, ఇది చెడ్డా అని.

“ఇది పోలు నిది పోల దని చెప్పక జెలి
యునే, యనదుఁ బొడువ.”

పాండు. 5.229.

ఇది యది యనక

అడ్డు చెప్పక.

“ఇది యది యన కూరకునికి యెంతయు
నొప్పున్.” భార. ఉద్యో. 2.59.

“వాడిపాటికి వా డేదో చెప్పకొంటూ
ఉంటాడు. ఇదీ అదీ అనకుండా వింటే
సరి. మన కందుకు వచ్చినగొడవ.”

వా.

చూ. ఇదీ అదీ అనకుండా.

ఇదియే పదివేలు

ఇంతే చాలు.

జరిగిన యేస్వల్లు మైనపనినో
మహత్కార్యంగా భావించు
టలో ఉపయోగించుపలుకు
బడి.

“ఇదియే పదివేలు వైభవం బెల్ల నాడు,
నల్ల పూసలు చెవియాకు నాకుఁ జాలు.”

శుక. 2.84.

“నువ్వు తిరిగి వచ్చావు. అదే నాకు పది
వేలు. డబ్బు పోతే పోయింది.” వా.

చూ. అదియే పదివేలు.

ఇది యేమి పెద్ద బ్రహ్మాండమా
ఇ దొక లెక్కా, ఇ దొక
గొప్పా అనుట.

“ఇది యేమి పెద్ద బ్రహ్మాండమా?”
శ్రవ. 5.5.

ఇది యేమి పాపమో !
ఇ దేమి అన్యాయం అన్న
లాంటి పలుకుబడి.

“ఇది యేమి పాపమో యబల !”
పాణి. 3.5.

ఇదీ అదీ అనకుండా
చూ. ఇది యది యనక.

ఇదీగాక
చూ. ఇదిగాక.

ఇదేనా రావడం ?
ఎవరైనా బంధుమిత్రులు
ఇంటికి వచ్చినప్పుడు చేసే
పలకరింపు.

“ఓహోహో బావగారు ! ఇదేనా
రావడం.” వా.

ఇదే పనిగా
ఇతరపనులు మాని.

“ఈ మాడ్కి నిదియ పనిగా, గామాం
ధం డగుచు నున్న గార్యము లెల్లన్.”
కా. మా. 2.22.

ఇద్ద రిద్దరే
ఇద్దరూ ఒకలాంటివారే.
“...హతమనస్కులు నిద్రయ నిద్రకే
పుథా.” జేపీ. 5.211.
చూ. ఇద్దరూ ఇద్దరే.

ఇనుడు గుడిచిన నీ రగు
ఇంకిపోవు, ఎండిపోవు.

“చలవమందుల శైత్యంబు సంభవితక,
యనుడు గుడిచిననీ రయ్యె.”
శకుం. 3.44.

ఇనుపకచ్చడములు
వాఛ్ఞార్థం ఇనుముతో చేసిన
కొపీనము లేదా లంగోటీ అనే
అయినా, లక్షణయా నిపుర
బ్రహ్మచర్యానికి సంకేత
మయినది.

“...యిసుప కచ్చడాల్ గట్టికొను
మునిముచ్చు లెల్ల, దామర సనేత్ర
లిండ్ల బందాలు గానె.” మను. 2.73.
“విషయాంకురము గిలి వేయనివారికి
నినుపకచ్చడమున కెంత దవ్వు?”
పాండు. 4.278.

“తెమలి యినుపకచ్చడము లూడివడు
నన్న, నున్నవారి నింక నెన్న నేల?”
విక్ర. 8.73.

ఇనుపకుందు
వాకిలి తిరుగుటకై వేసిన
గుండ్రని యినుపగూటము.
కాంచెల్.

ఇనుపగజ్జెల తల్లి
దరిద్రదేవత.
“వాళ్లయింట్లో యినుపగజ్జెలతల్లి తాండ
విస్తూ ఉంది.” వా.

ఇనుపగుగ్గిళ్లు
కొలుకుడు పడనివి.
ముఖ్యంగా అర్థమూ,
భావమూ సులువుగా తేలని
కావ్యాలపట్ల, ఇతరములపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.
తాళ్ల. సం. 7.34.

“శ్రీ హర్షని నైషధస్థోకాలు ఇనుప
గుగ్గలు.” వా.
చూ. ఆయఃపిండం.

ఇనుపచిట్టెము

మండూరము.

ఆయుర్వేదంలో ఉ ప యో
గించేఖనిజము.

ఇనుపతెర

దాటరాని ఆటంకము.

నేటి రాజకీయాలలో ‘ఐరన్
కర్టన్’ అన్న యింగ్లీషు
మాటనుండి వచ్చిన పలుకు
బడి.

నా. మా. 131.

ఇనుపతేలు

నల్ల తేలు.

ఎఱ్ఱ తేలుకు, బా ప న తేలుకు
వ్యతిరేకం.

చూ. ఎఱ్ఱతేలు, బాపనతేలు.

ఇనుపదారి

రైలుమార్గము.

ఇనుపమంగలమువలె నుండు

విపరీతముగా కాలిపోవుచుండు.

“ధరాతలం వినుపమంగలముం బలె
నుండె గాలి.” కా. మా. 1.123.

ఇనుపమొలకు మేడ గాల్పు

అల్పలాభానికై అనంతనష్టము
కలిగించుకొను.

ఇనుపచీలకోసం మేడను ఎవ

రై నా కాల్పుకొంటారా?

“కరవాలుఁ జేతఁ బూనినకరణి, నినుప
మొలకు మేడఁ గాల్పుట సుష్మా.”
రుక్మాం. 5.143.

ఇనుపయెడ్డు

ఎనుములు, గేదెలు, దున్నలు.

శాసనపరిభాష.

ఎనపగొడ్లు అని రాయల
సీమలో నేటి వాడుక.

అసలు ఇనుపయెడ్డే ఇన్న
యె, ఎన్నయె డ్డె, ఎన్న
గొడ్లుగా మారిఉండవచ్చును.
ఎనుములు అని ప్రత్యేకించి
వాడడం కూడా కద్దు.

ఇనుమడి

రెండింతలు, రెట్టింపు.

చూ. ఇబ్బడి.

ఇనుమడించు

ఎక్కు వగు.

“ఇనుమడింపద మానసమున నలంత.”
భార. స్త్రీ. 2.166.

ఇను మ డి చే వా ని కి త గ ర
మడుచు పెంత ?

సులభ మనుట.

ఇనుము చాలా గట్టిలోహం.

గాన్నే సాగగొట్ట గలవానికి
తగరం మరీ మెత్తన కనుక
చాలా సులభం కదా.

“ఎన లేక యెదిరికి నినుమడిచేవారికి
తన తగర మడువఁ దడ వయ్యేనా?”
తాళ్ల. సం. 8.61.

ఇనుమాటు

రెండుమాదులు,

“కర్ణం డినుమా తొకశరము దొడుగునే.” కర్ణ. 3.317.

ఇనుమిక్కిలి

ఇబ్బడి.

“రాజుకంటె నినుమిక్కిలి మా కనురక్తిమై.” సారం. 2.268.

ఇనుమిక్కిలిగా

అధికముగా.

“మందగా, మిని యను తెల్ల నప్పు డినుమిక్కిలిగా దన యందె నిల్వగఁ.” విజ. 3.207.

“ఈ సంవత్సరం వాడి ఆదాయం ఇనుమిక్కిలిగా పెరిగింది.” వా.

ఇనుము గూడి యున్న అగ్నికి

పెట్టు వచ్చు

సహవాసదోషంవల్ల కష్టములు కలుగు ననుటను సూచించే పలుకుబడి.

“ఇనుముఁ గూడి యున్నయగ్నికే పెట్టు రాకుండు నెట్లు.” కళా. 7.261. చూ. వరుగులో దాగరయు నెండినట్లు.

ఇనుము సంగతిజేసి యిల బావ

కుండు వనుగొని మర్దింప

బడునట్లు

సహవాసదోషం వల్ల శాధననుభవించుపట్ల అంటారు.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 695.

ఇనుమో తాయో

చాలా కఠిన మనుట.

“నాయుల మరయ నినుమో తాయో కా కిట్లు రూపఱన్ విన నేర్చెన్.” భార. భీష్మ. 3.419.

ఇన్నాళ్లు

ఇంత కాలంగా.

“ఇన్నాళ్లు నడుగఁ బుత్తేడు.” నైష. 3.123.

“ఏలా పుట్టె నీ దూటు నీ కిన్నాళ్లేనిది.” సారం. 3.88.

“ఇన్నాళ్ళూ ఎంతో హాయిగా వున్నాం. ఇప్పుడు కలత లారంభమైనవి.” వా.

ఇన్నాళ్లుగా లేనిది

ఇంతవరకూ ఎప్పుడూ లేనిది.

“ఏలా పుట్టె నీదూటు నీ కిన్నాళ్లే లేనిది.” సారం. 3.88.

“ఇన్నాళ్లుగా లేనిది వాడికి ఈ దుబ్బడి ఎందుకు పుట్టిందో తెలియదు.” వా.

ఇన్నూలు

రెండువందలు.

“ఇన్నూలు మున్నూలు నేనూలు కన్నూలు గల వేలు పెవ్వారిఁ గన్న తండ్రి.” నైష. 6.72.

ఇన్నగుండు

తుపాకిగుండు.

“తామరతూడు నాళములఁ దార్కొను తుమ్మెద యిన్నగుండు లు, దామతఁ గూర్చి.” కాళిండి. 3.155.

ఇన్నోలు

రెండుమాటులు.

భార. ఆను. 3.284.

ఇపు డేమి గంటి

ఇప్పుడే యే మయింది ?

ఇంకా ముందన్న దనుట.

“ఇపు డేమి గంటి నా కెక్కడి సిద సంకల్పత.” ప్రభా. 4.51.

ఇప్పపూమొగలబోని బుగలు
అంద మైనబుగలు. కవినమయ
సిద్ధ మైనఉపమానం.

“అంబురుహముఖుల యొప్పులకుప్ప లగు
నిప్పుపూమొగలం బోని బుగలం దగ్గలిక
నూపుకమ్మపంజల...”
మచ. 3.28.

ఇబ్బంది

కష్టము.
“ఈ గుబ్బునిలో మీరు ఆరు కో
వాలి.” వా.

ఇబ్బందిగాడు

బెబ్బలికీ, చి అు త పు లి కీ
పుట్టినపులి.
(బౌను; శ. ర.)

ఇబ్బందిపడు

చిక్కుపడు.
“ఆ ఊళ్లో డబ్బు లేక నేను చాలా
యిబ్బందిపడి పోయాను.” వా.

ఇబ్బడి

రెండింతలు.
“వేడ్క యిబ్బడి గాడే.”
ఉత్త. రామా. 2.240.
“కాస జాగ్రతగా చేస్తేయింత కిబ్బడి
ముబ్బడి చేయొచ్చు.” వా.
మా. ఇనుమడి, ఇమ్మడి.

ఇముడుకొను

1. కాపాడు.
“కొన్ని నాళ్లు నన్ని ముడుకొమ్ము కరుణ
ననాథ ననిన.” (ప్రబో. 5.81.
2. చేరుకొను, కలుసుకొని
పోవు.

“వాడు వాళ్ల అత్తగారింట్లో బాగా
యిముడుకొని పోయాడు.” వా.

ఇమురుకొను

హరించుకొని పోవు.
“ఇమురుకు యాటి పోయిన దీపమునకుఁ,
జమరు వోసినయట్టు.”
రంగ. రామా. అయో. 145.

ఇమ్మడి

రెండింతలు
“ఉత్సవోన్నతభావ మిమ్మడి యై
ప్రపాదంబునం జేలిరి.”
భార. ఆశ్వ. 3 ఆ.
రంగ. అయో. 145 పు.
మా. ఇనుమడి, ఇబ్బడి.

ఇమ్మడి ముమ్మడి

ఇబ్బడి ముబ్బడి, రెండింతలు
మూడింతలు.
“ఇమ్మడి ముమ్మడి యితర దేశంబు
లిమ్మహి.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 416.

ఇమ్ముకొను

వ్యాపించు.
“నెమ్మి పురి విచ్చెఁ గాలుష్య మిమ్ము
కొనియె.” కాళిం. 2.43.

ఇమ్ముల నుండు

నెమ్మదిగా నుండు.
“మునుల సదృష్టి నిమ్ముల నున్న వేళ.”
గౌ. హరి. ఆ. పంక్తి. 12.
“ఇమ్ముల నున్న వాడె హరి.”
భాగ. స్క. 10 (పూ.) 1474.

ఇయత్త

సత్తా, సారం.

“వాడి యియ త ఇంతా అని తెలిసే
అప్పుడు ఏం చేసేదీ ఆలోచించవచ్చు.”
వా.
చూ. ఇయత్వం.

ఇయత్వం
సత్తా సారం.

చూ. ఇయత్.

ఇయ్యకొను
ఒప్పుకొను.

ఇయ్యకొలుపు
ఒప్పించు.

భార. ఉచ్ఛ్వా. 1.27.

ఇయ్యకోలు

ఒప్పుదల, అంగీకారము.

“ఎవ్వని చరిత మియ్యకోలై రాశి కెక్క
లోకములు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 385.

“ఇయ్యకోలు మై జనియె.”

ఉద్భ. 2.226.

ఇయ్య యను

సరే అను.

“నా సుతునకు భార్య వగు మన్న
నొడఁబడి యియ్య యనియె.”

భార. ఆది. 4.141.

ఇయ్యనేయు

ఒప్పుకొను.

రాజశే. 3.19.

ఇరవందు

ఒప్పారు.

భాగ. పూ. 10.468.

ఇర వగు

నెలకొను, ఉండు.

“ఈడనే శ్రీ వెంకటాద్రి నిర వెతి
వనుచు.” తాళ్ల. సం. 6.162.

“అం దిర వై యుయ్యెల లూగు
చున్నది.” విప్ర. 2.62.

నైష. 1.52.

ఇరవారు

ఒప్పు.

“పరిణయ మిరవారఁగ నాఁడు చేసితి.”

భా. రా. సుం. 294.

ఇరవుకొను

నెలకొను.

“కొల నైన... ఇచ్చోట నిరవుకొన్నది
చూడుఁడు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 480. పంక్తి. 12.

ఇరవుకొలుపు

నెలకొల్పు.

ఇరవుకొల్పు

నెలకొలుపు.

ఇరవు చూపు

స్థాన మిచ్చు.

“ముక్తికి నిరవు చూపెడుచేతు లివియె
పో.” తాళ్ల. సం. 5.108.

ఇరవు దప్పినమాట

క్రమము తప్పినమాట.

“ఇరవు దప్పినమాట నేటి కాడెదవు?”

ద్విప. జగ. పు. 218.

ఇరవు పడు

నెలకొను.

ఇరవుపఱచు

ఉంచు, నెలకొలుపు.

“ఈకామదిక్కునం దిరవుపఱచె.”

పాండు, 5.157.

ఇరవై ముప్పై రోజులలో

కొద్దిరోజులలో.

“చాలా నా శుండను. ఇరవై ముప్పై రోజులలో వచ్చేస్తాను. బెంగ పెట్టుకోకు.”

ఇరవొందు

నెలకొను.

ఇరసాలు చేయు

కిస్తీ వసూలు చేసినడబ్బును

తాలూకా కచ్చేరికి పంపించు.

ఇరాటు

పండ్లెండు.

“ఇరాటు మేనులం దా నటు దిట్ట దూతీ చనె.” రక్తి. 1.43.

ఇరిమిరిమి చూచు

బిక్కిరిచూపులు చూచు. ఇరు

ఉరుమి ఉరిమిగా కనబడదు.

కాని అలాంటిదే ఇది.

“ఇల వ్యగమ టిరిమిరిమి చూచుచును.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 441.

ఇరియించు

భస్మము చేయు.

“నొసల నెసగుకిలియసమున, మనుచునోభవు మెత్తనిమే, నిరియించితి.”

ఉద్భ. 3.289.

ఇరివిలి

తొలి; పోగటతో చేయబడిన

రంధ్రము.

శ.ర.

ఇరుకుచేతి....

లోభి మైన.

ధారాళ మైనచేయి కా దను

పట్ల, మనిషి వాడు ఇత్యాదు

లతోచేరి విశేషణంగా ఉప

యుక్త మవుతుంది.

“ఎంతంటే నేం? వాడు వట్టి యిరుకు చేతి మనిషి. ఇస్తాడా? పెడతాడా?”

వా.

“ఆ ఇరుకు చేతి వానిదగ్గర కెందు కళ్ళార్య? ఇస్తాడా? పెడతాడా.” వా.

ఇరుగాలిపనులు

ద్విపాదప శువులు — నీచు

లనుట. పశువులే కాని రెండే

కాళ్ళు. ఇంతే భేదం అని...

“ను మ్మిరుగాలి పనుల.” బస. 6.525.

చూ. ఇర్గాలి పనులు.

ఇరుగాలు నిలువక

ఒక్కచోట నిలువక.

“ఇరుగాల నిలువక యేగు బెగడి.”

కవిక. 4.99.

చూ. రెండుకాళ్ళూ ఒకచోట పెట్టక.

ఇరుగింటి దయ్యము పొరుగింటి

గూబ

దుష్ప్రస్థి.

గూబ అమంగళసూచకము.

దయ్యం భయంకర మైనది.

“ఇరుగింటి దయ్యంబు పొరుగింటికిని

గూబ, యెదురింటివారల కెదురు

చుక్క.” శుక. 3. 20.

ఇరుగిల్లు

ప్రక్క యిల్లు.

ఇరుగుపొరుగు

ప్రక్క యింటివారు.

ఇరుగూ పొరుగూ అని నేటి
వాడుక.

“ఒక్క లగ్న మేర్పఱిచి యిరుగుపొరుగు
సెఱుంగకుండ...” శుక. 2. 166.
చూ. ఇజ్జలజ్జలవారు; అంతపొంతల
వారు; ఇరుగుపొరుగులు.

ఇరుగుపొరుగులు

ప్రక్కయిండ్ల వారు.

“ఇరుగు పొరుగు లెఱుంగక గుండన్.”
రాధ. 1.33.

ఇరుచంబడు

కుంచించుకొని పోవు.

“ఇరుచంబడి గుమ్మడిమూట గట్టి.”
క్రీడా. పు. 15.

ఇరుచెవి యెఱుంగకుండా

పక్కవానికి తెలియకుండా.

“ఇరుచెవి యెఱుంగక యుండం, దరుణీ
సుఖ మనుభవింప...” ఉ.హరి. 5.197.
“ఏఁగ దేవేంద్రుఁ డిరుచెవి యెఱుంగ
కుండ.” భీమ. 4.50.

చూ. ఇరుసెవి యెఱుంగకుండా.

ఇరుజీవి ఎరగకుండా

రెండవవానికి తెలియకుండా,

రహస్యముగా ననుట.

వాడుకలో మాత్రమే ఉంది.

“వా డేం చేసినా ఇరుజీవి ఎరక్కండా
చేస్తాడు.” వా.

ఇరుదలపాము

రెండుతలల పాము, బురద

పాము.

ఇరుదలపులుగు

గండభేరుండము.

ఇరుదలశిఖండి

మేదరక త్తి.

“క్షీసినవెదురు సలాకల, నేసినయిరుదల
శిఖండి.” క్రీడా. పు. 22.

ఇరుదెసకొలుపు

ఇద్దటిక్రింది ఉద్యోగం.

“ఇద్దటి చెల్లు నీ కిరుదెసకొలుపు.”
బస. 6. 168 పుట.

ఇరుమే నయి

అతిలాఘవంతో — ఒకడు

యిద్దరుపోలికగా విజృంభించి.

“హరుండు వినోదారముగా, నిరుమే
నయి రణ మొనర్చె.”
భార. క్రో.ణ. 5.295.

ఇరులుకొను

క్రమ్ము, వ్యాపించు.

“శైత్యపాండిమలు దుశారాంతమునఁ
జేరి, నిరుకొన్ ద్రాక్షపందిరుల విరుల.”
ఆము. 5.139.

ఇరులుకొల్పు

చీకటి కలుగజేయు.

“ఇరులు కొల్పుచు నున్న వీరప్రావు
షేణ్యశరదంబులు.”
పర. రా. కిష్కి. పు. 393 పంక్తి. 11.

ఇరువాయికట్టు

మలమాత్రబంధ మగు.

ఇరువైపుల కను గల్గి

జాగ్రత్తగా.

రెండువేపులా కన్ను వేసి
ఉండాలి—అన్నట్లు నేడు విన
వస్తుంది.

“ఇరుకెలంపలను కనుగొని దిక్కులు
కలయఁ గన్గొనుచు.”

వర. రా. కీష్కి. పు. 286. పంక్తి 16.

ఇరు లన్న నో యనియెడు

తమిన్

కటికచీకటి.

పిలిస్తే పలికే దనుటలో కావ

లసినంత ఉన్నది అనేభావం

సూచితము.

“మరుటదీఁగ మెటియిరు లన్న నోయని
యెడితమిన్ గానపడి.”

ఆము. 6.12.

చూ. పిలిస్తే పలుకు.

ఇరునెవి యెఱుగకుండా

రెండవచెవికి తెలియ నీయ

కుండా—ఇతరుల కెవరికీ తెలి

యకుండ రహస్యముగా

అనుట.

“ఇరునెవి యెఱుగక యుండం,
దరుణీసుఖ మనుభవింపఁ దలచిన.”

ఉ. హరి. 5.197.

చూ. ఇరుచెవి యెఱుగకుండా.

ఇర్లావసులు

ద్విపాదపశువులు.

మనుష్యులను నిందించుటలో

అనుమాట. కాళ్ళసంఖ్యలో

భేదమే కాని పశుసమానులే

అనుట.

“ఇర్లావి పసు లగు గౌళతాపసులు
నిందింప.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 389.

చూ. ఇరుగాలిపసులు.

ఇటియుకొగిలి

బిగికొగిలి.

“ఎదురొత్తగా నేర్చె నితీయుకొగిటి
యందు.” కవిక. 3.226.

ఇటుకటమున బడు

చిక్కుకొను; ఇటుకులో పడు.

“పెనుసందడిలో నిటుకటమునఁ బడన్చ
పతి.” నైష. 4.124.

ఇటుకటములు

తిప్పడుమాటలు.

“ఈ యిటుకటములు మాని, లేదు
జొంకిలి నని లెమ్ము.”

ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 140214.

ఇటుకొటము

స్థలము చాలమి.

“ఇటు ఇటుకొటంగా ఉంది.” వా.

“అక్కడ దారి యిటుకొటంగా
ఉంది.” వా.

ఇటుకొటంలో పడు

చూ. ఇటుకులో పడు.

ఇటుకున పడు

ఎటుచెప్ప లేనిస్థితిలో పడు.

“వాడు వాణి ఎదుట ఉంచుకొని నన్ను
నిలదీసి అడిగేటప్పటికి కాస్త యిటుకున
పడ్డాను.” వా.

ఇటుకుమాను

తోటలకూ చొడ్లకూ చుట్టూ

ముళ్లకంచె వేసి దారిలో ఒక

యిటుకుమాను నాటుతారు.

అది పంగలకొయ్య. మనిషి

పట్టడానికి తగినంత సందే

అందులో ఉంటుంది. దానిని

నేటికీ యిటుకుమాను అనే
అంటారు.

“ఇటుకుమాను వేస్తే గాని దొడ్లో పశు
పులు పడకుండా ఉండవు.” వా.

ఇటుకుమాకులు

రథచక్రములక్రింద పోటీగా
పెట్టుకొయ్యలు.

“ఇటుకుమాకుల వైచి యేలేల
యనుచు దోపించిన నింతైన బెగల
దయ్యె.” శుక. 2.12.

ఇటుకులో పడు

సంకటావస్థలో చిక్కుకొను.

“వా డిప్పుడు ఇటుకులో పడాడు.
ఇప్పు డాడుకోక పోతే మనస్సేహం
ఎందుకు?” వా.

ఇటుకులో సరుకుమంత్రంచేయు

చిక్కులో పడినప్పుడు దాని

నుపయోగించుకొని తన పని

గడుపుకొనుపట్ల ఉపయుక్త

మయ్యే పలుకుబడి.

“వా శేనో యిబ్బందులో ఉంటే అప్పి
చ్చినట్టే యిచ్చి ఆపాలిం వాడు ఇటు
కులో సరుకు మంత్రం చేశాడు.” వా.

ఇటుచీకటి

కారుచీకటి.

అతిశయార్థ ద్యోతక మైన

ద్విరుక్తి.

ఇరులు = చీకటి.

“ఇటుఁ జీకటి నిశల నింక నెవ్వం డ
నువున్.” హర. 3.88.

ఇటుముకొను

వ్యాపించు.

“ఇటుముకొనం దొడంగె దెన
లేచినచీకటి నంచు.”

భా. రా. యు. 1084.

ఇట్టింకుచూపులు

తళుకుచూపులు.

“ఈక్షింపఁగా నేర్చె నిట్టింకుఁ
జూపుల.” కవిక. 3.226.

నిలిచి చూచుచూపులకు వ్యతి

రిక్తము లయినవి.

ఇట్టింకు లింకించు

ఇంకునట్లు చేయు. లక్షణయా

అడగునట్లు చేయు

“ఎవ్వఁడు వింధ్యాద్రి నిట్టింకు లింకించె
గంభీరహుంకారగర్జనమున.”

భీమ. 2.77.

ఇట్టింకు లింకు

ఇంకిపోవు, ఎండిపోవు, నీర

సిల్లు.

“భౌమవారపు వీరభద్రపశ్చర మిడు
గృహదైవతంబు లిట్టింకు లింక.”

ఆము. 4.43.

“ఎందెని నఘము లిట్టింకు లింక.”

భీమ. 8.66.

ఇట్టింకులు చేయు

పోగొట్టు.

శైవ. 7.993.

ఇట్టి గోఱజము

కస్తూరి.

ఇట్టిదీముభోగములు

చంచలము లైనసుఖములు.

ఇట్టిదీము మృగ తృష్ణకు

తెలుగుమాట అనిపిస్తుంది.

“వెట్టి దెలిసి రోకలి వెనఁ జుట్టుకొన్నట్లు, యిట్టిదీము భోగముల నేసేము.”
తాళ్ల. సం. 8.174.

ఇలకఱచు

“మన సిలకఱచి ధైర్య మూత గాఁగ నిలిచి.”
భా. రా. యు. 702.
చూ. ఇల్కఱచు.

ఇలకోడి

ఈలపురుగు.

ఇలచేర్చున

నేలకు దగ్గఱగా.
“మిక్కిలి పొడవు చనఁగ నీక విమానంబు, నిలచేర్చునన కొంత మేరఁ బోనిచ్చె.”
కళా. 1.194.

ఇలట ముండు

ఇల్లట ముండు.
అల్లుడు పెండ్లి చేసుకొని అత్త వారింటిలోనే ఉండి పోవుట.
“వెల్మఁ డొక్కఁడు...అతివ సరించి యిలట ముండఁగ.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 293.
చూ. ఇల్లట ముండు.

ఇలలో కలలో లేనిమాట

అసంభవము.
“వాడు ఆపిలము చేసుకంటా డనుకోవడం ఇలలో కలలో లేనిమాట.” వా.

ఇలలో లేనిమాట

అసంభవము.
“ఇలలో లేనిమాట చెప్తే ఏం లాభం?”
వా.

ఇలాకా వేసుకొను

సంబంధము కలుపుకొను.

‘మీ యిలాకాలో ఎవరైనా పిల్లలున్నారా’ వగైరాచోట్ల మీకు సంబంధించినవారిలో అన్న అర్థం కానవస్తుంది. ప్రాంతం అనేఅర్థంలో కూడా ఇలాకా వాడడం కద్దు.

ఇలిభిక్ష బలిభిక్ష దొరకడు

వట్టిలోభి కొంప అనుట.
ఎంత లేనిచోటైనా ఇలి(ఈగ) కి యింత దొరుకుతుంది. అలాగే భూతబలిగా ఏముద్దో పడవేస్తారు. ఆమాత్రం కూడా లేనిచోటనుట.

“వాళ్ళింట్లో ఇలిభిక్ష బలిభిక్ష దొరకడు.” వా.

ఇలి యిడు

ఎంగిలి మెతుకులు విదిలించు.
“ఈగ కెన్నఁడు నే నిలియడనివారు.”
నైష. 7.53.

ఇలుకరించు

పండ్లు బిగబట్టి కోరల కఱచుకొను.

“భూకాంత నీరువట్టుకుఁ గాక వదన మిలుకరింపఁ గాన్పించినపండ్లొ.”
వరాహ. 10.80.
చూ. ఇలకఱచు.

ఇలు చూట విడుచు

నిలువుదోపువలెనే ఇంటిలో ఉన్న సర్వస్వాన్ని యితరులకు ఇచ్చివేయు.
“నిశ్చలభక్తిం జోగులకును జంగాల

మీ, యిలు చూఱవిడిచి యిటు రావల
యున్ వెచ్చవుల కొనుగవల దేమెనన్.”
శుక. 3. 71.

చూ. చూఱగొను, చూఱపుచ్చు.

ఇలు డించి

ఇల్లు వదలి వేసి.

“హీనదశకు నోడి యిలు డించి పరదేశ
నులకు నిట్లు వచ్చియును.” భోజ. 2.16.

ఇలు తీర్పు

గృహము నిర్వహించు, ఇంటి
పనులు నిర్వహించు.

“సుఖులై తలిదండ్రులు గూడి దేవి
యున్, దేవరవోలె నుండి యిలు
దీర్చుగఁ గాపుర మొప్పు వానికిన్.”
మను. 1.53.

ఇలుదొర

ఇంటి యజమాని.

చూ. ఇలుజేడు.

ఇలు నించికొను

ఇంటికి కావలసిన వస్తుసామ

గ్రిని సమకూర్చుకొను.

“ఇలునించికొనుట మొదలుగఁ, జలమున
మొండొడ్డి మిగులఁ జండించుచు...”
శుక. 3.344.

ఇలు నింపడము

గృహప్రవేశము.

త్రాసు.

ఇలు నెత్తిగట్టుకొని పోగలుదురే
ఎవ రైనా ఏ దైనా యివ్వక
పోయినప్పుడు మీ కున్న
దంతా చచ్చిన తరువాత
తీసుకు పోతారా అని నిర
సనగా అనేమాట.

“ఇలు నెత్తిగట్టుకొని పోఁగలుగుదురే
దివికిఁ దాము గడపటఁ బారుగూ, రుల
వెంటఁ జనరె?” శుక. 3.183.

ఇలుపట్టు

ఇంటిపట్టు.

“ఇలుపట్టిమ్ములఁ బడసితి.”

హరి. ఉ. 1.36.

ఇలుజేడు

ఇంటి యజమాని.

చూ. ఇలుదొర.

ఇలువడి

సంప్రదాయము, కులీనత;

అట్లా ముందుకు సాగి ఏర్పడిన

ఆరంభ పాతివ్రత్యం.

“ఏటంపుఁ బడ మగునిలువడి నూచి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 479.

“వలను గులంబు లేని పరివారము
కోటియు నేల... ఇలువడిగల్గెనేని యిల
నేలను నేలగఁ జాలు.”

భార. శాంతి. 3.103.

“కులమును రూపును త్రాయము, నిలువ
డియుం గలుగునరున కీఁగంటి నినున్.”

రాజ. చ. 3.195.

“ఇలువడి ఘటఘటి గలిగినకాంతలందు
నిలుతు.” భార. ఆను. 1.285.

“ఇలువడి వదలుట యెగ్గు వొమ్మనక.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 125.

“కులసతి యనియెడు కూరిమి లేక,
యిలువడి గల దనియెడుప్రేమ లేక.”

ఆశ్. 285 పుట.

చూ. ఇల్లుడి.

ఇలువరుస

కులీనత్వము, గొప్ప వంశము

నకు చేరి యుండుట.

“ఇలువరుసయు మానుషముం, గల
రాజుల యిండ్లఁ గన్నెకలు పుట్టు
నెడం.” శుక. 3.521.

“ఇలువరుస చెడఁగ బం
దులు తల వంపఁగ...” భాగ. 9.382.
చూ. ఇల్వరుస.

ఇలువాడు

గృహశుద్ధి చేయు, ఇల్లలికి
ముగ్గు పెట్టు.
“లలన యిలువాడి నాఘండు, వలచిన
చవి వంటకములు వండి.”
భార. ఆను. 5.290.

ఇలువుట్టు

దాసి, బానిస.
కేవలం ఆనాటి పనికి వచ్చిన
వాడు కాక ఇంటి వరుసగా
వస్తున్నదాసుడు, దాసి.
“నంబి, కేతలి యేదోడు నేయిలు
పుట్టు.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 135.

ఇలువుట్టు గొంతి

ఇలువుట్టు దాసి, బానిస.
వంశవరంపరగా ఇంటిలో
దాసికి దాసికి పుడుతూ
వచ్చుచి.
“ఇలువుట్టు గొంతుల కెన గానినన్ను.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 473.
చూ. ఇలువుట్టు దాసి.

ఇలువుట్టుచిన్న

దాసికొడుకు.
“మాయలుపుట్టు చిన్న, వడుగు నేయఁ
గట్టచ్చు మా దాసి, కొడుకు.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 125.

ఇలు వెడలు

బయలుదేరు.

పాండు. 5.207.

ఇలు వెళ్లనీక

ఇంటినుండి బయటికి పోని
యక—అత్యాదరముతో
చూస్తూ అనుట.

“ఎపుడు సంధ్యలయందు నిలువెళ్లనీక న
న్న మెడుతల్లి యెంతోలు
నొక్కొ.” మను. 2.17.
“అతడు తనకొడుకును ఇలు దాటి
వెళ్ళనీకుండా చూచుకుంటాడు.” వా.

ఇలువేల్పు

కులదైవము.
ఇలవేలుపు అని వాడుక.
ఆ యిలవేల్పే యిలువేలుపు.
నిరం. 4.31.

ఇలుసూటగా

ఇలుదోషిడిగా.
అనగా ఇంట నున్న సర్వస్వం
అర్పించి అనుట.
“...తమయింటఁ గలయంత వట్టు
...ఇలుసూటగా భక్తి నెలమి నర్పించి.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 183.
చూ. ఇలు సూటపుచ్చు.

ఇలుసూట విడుచు

1. ఇల్లు కొల్ల వెట్టు; పూర్తిగా
వదలివేయు.
“ఇల నిట్టిచోద్యంబు లిటు దొలి నేడడు
విందు మేయిలు సూట విడుతురే తొలి.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 494.
2. సర్వస్వమూ అప్పగించు.

“మిండజంగమునకు...బండరు విలు నూత విడుచు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 189.
చూ. ఇలు చూపుచు.

ఇల్లు—అచు

1. ఈలకఅచు - కఅచుకొని పోవు.

“తక్తధారల బెగడు గప్పిన, తెప్ప లిల్కఱచిన, డెండ మదరిన...”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 474.

2. గట్టిగా పట్టుకొను.

“పండ్లీకఅచుకొన్నాడు.” చా.
చూ. ఇలకఅచు.

ఇల్లుంట్రము

చూ. ఇల్లఱికము.

ఇల్లుంట్రకము

చూ. ఇల్లఱికము.

ఇల్లుటము

చూ. ఇల్లుంట్రము.

ఇల్లుటపల్లుడు

అత్తవారింటనే ఉండుఅల్లుడు.

ఇల్లుటపుటల్లుడు

చూ. ఇల్లుటపల్లుడు.

ఇల్లుడధనము

దాపుడుధనము

చూ. ఇల్లుడసొమ్ము.

ఇల్లుడపెట్టు

ఇల్లుడగా ఉంచు; ఒకరి ఇంట్లో ఉంచు.

“సహదేవు నిల్లడవెట్టి.”

భార. విరా. 2.221.

చూ. ఇల్లుడల్పెట్టు.

ఇల్లుడ(ల్) పెట్టు

ఒకచోట దాచుటకై ఇచ్చి ఉంచు.

“అలకలపొల్పు తేటిగములందు, మదా లసయానలీల హం, సలకడ, వక్త్రభాతి జలజంబులపై, దనుకోమలంబు దీఁగల దెన, దృగ్విలాసము మృగంబులచే నగ జాత యిల్లడల్, గలయఁగఁ బెట్టె నాఁ దను వికాసము లేదెఁ దపఃప్రసంగ తిన్.”

కమా. 6.91.

ఇల్లుడమానిసి

ఇల్లుడగా పెట్టినమనిషి.

“ఈతనికి నిల్లడమానిసి నేను.”

వి. పు. 5.151.

ఇల్లుడసొమ్ము

ఒకరి దగ్గర దాచ మని యిచ్చినసొమ్ము.

ఇల్లునారాయణమ్మ

పరమలోభి.

‘ఇల్లు’ అంటే అరవంలో లేదు అని అర్థం.

ఎప్పుడూ లే దనేవా డనుట.

“వాడు వట్టి యిల్లు నారాయణమ్మ.”

చా.

ఇల్లునారాయణమ్మ శతకము.

ఇల్లుఱికము

అల్లుడు అత్త వారిం టి లోనే ఉండుట.

“ఇల్లఱికం పెట్టుకొని మా పిల్లను ఇద్దా మని ఉంది. కొడుకులు ఎలాగూ లేరాయె.”

చా.

చూ. ఇల్లుంట్రము.

ఇల్లలికిన పండు గగునా ?

ఏదో కొంత తొలిపనులు జరిగి
సంతమాత్రంతోనే అంతా
అయినట్లు సంతోషింప రా
దనుట.

ఇల్లలకడం పండుగలో చాలా
ప్రాథమిక మైనపని.

ఆపని కాగానే పండుగ అయిన
దనుకుంటే ఎట్లా?

“త్రుళ్లంగ నేటికి నిలు నిలు, మిల్లి
కిన బండు వగునె యింతటిలోనే,
వల్లభనకుం గడు నచ్చిన, యిల్లాలివె?
యేసు లాంటి నే పోదోలన్.”

కళాపూ. 3.190.

సా. ఇల్లలకగానే పండుగవుతుందా?

ఇల్లలికి ముగ్గు వెట్టు

అలంకరించు.

పండుగ పబ్బము లప్పుడూ,
ఏదైనా శుభకార్యం జరిగి
నప్పుడూ ఇల్లలికి ముగ్గు
పెట్టడం ఆచారం. దీనిమీద
వచ్చినదే ‘ఇల్లలు కగానే
పండుగ అవుతుందా’ అన్న
సామెత.

“ఇల్లలికి ముగ్గు వెట్టి మ, హోలాసము
పలవింప నొక్క మెఱుంగుం, బళ్ళెమున
గోసి వైచిన...” శుక. 2.23.

ఇల్లాది

ఇంటిల్లిపాదీ, ఇంటిలోనివా
రందరూ.

ఇల్లాదివోవు

ఇంటివా రందరూ వెళ్లు.

ఇంటిల్లిపాదీ అని నేటి వాడుక.

ఇల్లు వదిలి వలసపోవుటగా
ఇక్కడ కానవస్తుంది.

“కరికాల మండలేశ్వరుండు, కావేరి
గట్టింప గడంగి యిల్లాది, వోవనీకె యేసు
వోయెద నంచు... వెట్టికెజను తెల్ల...”
బసవ. 4.115. పుట.

ఇల్లాపె

ఇంటావిడ, ఇల్లాలు, భార్య.

“అవ్వా బువ్వు బు వ్వంచు నిల్లాపెన్
జీరపటాపకరముల నుడ్డాడింపరా.”
మల్లభూ. వై. 21.

ఇల్లామల్లి

చూ. ఇల్లావల్లి.

ఇల్లాలితనము

పాతివ్రత్యము.

“తార కేయిల్లాలితనము తగ్గె.”
ఆహల్యా. 3.39.

ఇల్లాలు

గృహిణి, పతివ్రత.

“ఈ పాప నిచ్చెద నిల్లాలింగా నీకు.”
రక్కాం. 5.77.

“ఆమె చాలా గొప్ప ఇల్లాలు.” వా.

ఇల్లావల్లి

ఇలు సంగతులు అటూ, అటు
సంగతులు ఇటూ చెప్తూ,
తగాదాలు పెడుతూ ఉండే
పిల్ల. తిట్టుగా ఉపయోగిస్తారు.
చిల్లావల్లి అనడం వాడుక.

“అది వట్టి యిల్లావల్లి. దానితో ఏమీ
పెట్టుకోవద్దు.” వా.

చూ. ఇల్లామల్లి.

ఇల్లాలు

గృహిణి.

ఇల్లిగుల్లు

సంకోచములు.

“ఇల్లిగుల్లు గానవచ్చి హృదయములో న్నన్.” ఉ. హరి. 5.166.

శ. ర. లోనూ—దాని నను

నరించి కావచ్చు వానిశ్లని.

లోనూ ఉన్న ‘వెనుక కొఱ

గుటలు’ అన్న అర్థం ఇక్కడ

కుదురుట లేదు.

ఇల్లిముక్కు

ముక్కులో నెత్తురు కారే

ఒక రోగము.

ఇల్లు ఇ ర క టం ఇల్లాలు

మర్కటం

అన్న యిబ్బందు లే అన్న

అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

ఒక సామెత పై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“నా దంతా మహాయిబ్బందిగా ఉంది.

ఇల్లు యిరకటం ఇల్లాలు మర్కటం.” వా.

“ఇల్లు ఇరకటం ఇల్లాలు మర్కటం.

సా.

ఇల్లు కట్టుకొను

శాశ్వతంగా ఉండు.

“నిరతమును నిల్లు గట్టుకొ మ్మరుగు

మింక.” సుకన్య. 39.

ఇల్లు కశలం

ఇల్లు ఇరకట మనుట.

“ఇల్లు కశలంగా ఉంది.” వా.

ఇల్లు కాలా

ఒక పేట్టు.

‘దాని, వాని’ ఇలా కలిపే

వాడుక.

“వా నిల్లు కాలా.” వా.

“దానిల్లు కాలా. ఏమి రంపు చేస్తుం

దమ్మా.” వా.

ఇల్లు గట్టుకొను

స్థావర మేర్పరచుకొను, నివ

సించు.

“కొడుకులును దోడ రా నట్టడవిని నిల్లు

గట్టికొంటి వటరా.” పాండవాశ్వ. 33.

ఇల్లు గడచు

జీవనము జరగు.

“ఇల్లు గడవడమే కష్టంగా ఉంది.

ఇంక ఒకరికి ఏం పెడతాం?” వా.

ఇల్లు గుల్ల చేయు

కొంప పాడు చేసుకొను.

“ఇల్లు గుల్లగఁ జేసి యిలాలి నెగ రోసి

వేళ్ళకై యూరూరు వెడలువారు.”

చింతా. 4.37.

ఇల్లు చాలదు

చాలినంత వసతి లేదనుట.

“పిల్లలందరు వస్తే ఈ యిల్లు చాలదు.”

వా.

ఇల్లు చెఱచు

కులనాశనము చేయు.

“బాలికాగ్రగణ్య లీలావతీకన్య, యిల్లు

చెఱపఁ బొడమె నేమి యనుచు.”

శుక. 1.459.

ఇల్లు చేరుకొను

ఎక్కడి కైనా వెళ్లి తిరిగి

యింటికి వచ్చు.

“అతను పొద్దున్నుంటి ఎక్కడ
తిరిగినా సాయంత్రానికి తప్పకుండా
ఇల్లు చేరుకుంటాడు.” వా.

ఇల్లుటాలు

ఇల్లాలు.

“నందుని యిల్లుటా లగుయశోద.”

నీలా. 1.77

ఇల్లు దోచిపెట్టు

ఇంట నున్నదానిని యితరులకు
పెట్టు.

ఇది తగ దనేభావం ఇందులో
ఇమిడి ఉన్నది.

“చూచి చూడక యిల్లు దోచిపెట్టి
తిమి.” అలుగురాజు. 67 పు.

“అపిల్ల కాపరానికి వచ్చిన మాడో
లోజునుండే వాళ్ల వాళ్లకు యిల్లు దోచి
పెట్టడం ప్రారంభించింది.” వా.

ఇల్లు నడపు

సంసారము నడపు.

“గొల్లండు వ్యాధుండు రజకుండు
కల్లమైదువాడు లోనుగాఁ గొందఱు
దా, రిల్లాలప్పురువం దగు, నిల్లు నడపు
చనవు దాని కిచ్చినకతనన్.”

విజ్ఞా. వ్యవ. 80.

ఇల్లు నిలుపుకొను

వంశము నిలుపుకొను.

“వలదు సీత నిచ్చి నలినాప్తకులవాఱు
కొలుపు వట్టి యిల్లు నిలుపుకొనుము.”

రామా. 7.74.

ఇల్లు నిల్పు

సంసారము పాడు గాకుండా
నిలబెట్టు.

“శాపంబు తడకట్టు దీర్చి గౌతము నిల్లు
నిల్పి.”

వర. రా. బా. పు. 156. పంక్తి 17.

ఇల్లు బావురు మను

ఎక్కువమంది ఉండి వెళ్లి
పోగా శూన్యముగా తోచు.

“గెండుగోజులు తిరనాళ్లలాఉండినదా?
పిల్లలంతా వెళ్లిపోయేసరికి యిల్లు బావురు
మంటూ ఉంది.” వా.

ఇల్లును ముంగిలి జీవితమ్ముగా

సంకుచితంగా; కూపస్థ
మండూకం వలె.

శరభాంక. 59.

ఇల్లును వాకిలి చూచికొను

కుటుంబ యాజమాన్యము
వహించు.

“.....సంపల్లాభంబున వేగ వత్తు
నిపు డాత్మకా భేదముం జెందకే
యిల్లుకా వాకిలిఁ జూచికొమ్మ మద
మత్తేభేంద్రకుంభ స్తనీ!”

తారా. 2.125.

వాడుకలో ఇల్లూ వాకిలీ
చూచుకొను అని వినవస్తుంది.

ఇల్లు నెత్తి గట్టుకొని పోవు:

చూ. ఇల్లు నెత్తి గట్టుకొని పోగల్గు
దుకే.

ఇల్లు పట్టక తిరుగు

ఇంటిపట్టున ఉండక తిరుగు.

ఇల్లు చాలనట్లు లేదా ఇల్లు
సరిపడనట్లు అన్న అర్థంలో
ఆరంభ మైనా, కడ కిది ఇంటి
పట్టున ఉండక ఊరిలో తిరుగు

అన్న అర్థంలోనే నిలిచి పోయి
నది.

“తానె తోతులకాంక్ష మదంబుకతన
నిల్లు పట్టక తీరిగెడు నివ్వధమున.”
శుక. 2.188.

ఇల్లు పట్టిన

మగడు చనిపోగా పుట్టింటికి
తిరిగి వచ్చివేసిన.

“ఇల్లుపట్టిన వెధవాడపడుచు కని మా
శాన్న కొంతపాలం రాసి పోయాడు.”
వా.

ఇల్లుపట్టు విడుచు

ఇంటిపట్టు వదలు.

ఇంటిపాటున అన్న రీతిగా
ఈ ఇంటిపట్టు రాయలసీమలో
నేటికీ వినబడుతుంది.

“బాంధవులఁ బాసి తమ యిల్లుపట్టు
విడిచి.” ఉ. హరి. 4.47

ఇల్లు పెరికి పందిరి వేయు

1. ఉన్నదానిని పడగొట్టి
అంతకంటె చుర్చుల మైన
దానిని కట్టు.

“ఇలా యిల్లు పెరికి పందిరి వేసు
కుంటారా? ఎవరైనా?” వా.

2. కేకలు వేయు.

“వాళ్ల నాయన యింటికి వచ్చి చూచా
డంటే యిల్లు పెరికి పందిరి వేస్తాడు.”
వా.

ఇల్లు పెళ్లు

ఇల్లంతా అనుట. జం.
పెళ్లు అనగా పెరడు, రాయల
సీమలో ముఖ్యంగా చిత్తూరు

ప్రాంతంలో ఈమాట నేటికీ
బాగా అలవాటులో ఉంది.

“పీకును గాఁ జెడి నేఁ డిల్లుపెళ్ళు.”
గౌర. హరి. ద్వి. 18.94.
రూ. ఇల్లు పెళ్ళూ.

ఇల్లు పోలు

ఇల్లూ వాకిలీ వంటిది. జం.
ఇల్లు పెళ్లు కావచ్చు నేమో!
పెళ్లు అనగా పెరడు, లోగిలి
అని రాయలసీమలో వాడుక.

“లోలత్వంబున మత్తకాశిసుల
కిలుంబాలునుం జెలఁగా, నేలా పెన్నము
నేయ పెవ్వలన మన్నిలా ధ్యలుం
జాలరే.” పాండు. 3.42.

ఇల్లు బంగార మగు

భాగ్యము కలిసి వచ్చు.

“కరుణ గల్గిన నిల్లు బంగార మాను.”
శ్రవ. 1.108.

ఇల్లు వాడ యెఱుగని

అమాయకురా లయిన.

“తత్ప్రియభావయు బుడిపీన యిల్లు
వాడ యెఱుంగడు.” భోజ. 2.1.

ఇల్లు వెయ్యిమొదళ్లు వర్రిల్లు

తామర తంపరగా వృద్ధి
చెందు.

ఇల్లూ ఇల్లాలూ

జం.

సంసారం.

“వా డీమళ్ళే సీమితపడ్డాడు. ఇల్లూ,
ఇల్లాలూ, అక్షి...” వా.

ఇల్లూ పెళ్ళూ

ఇల్లూ వాకిలీవంటి పలుకుబడి. జం.

“నువ్వు ఊరంతా చక్కబెట్ట నక్కణ లేదు. నీ యిల్లా పెళ్లా చూచుకుంటే చాలు. వా.”

చూ. ఇల్లు పెళ్ళి.

ఇల్లారు

ఇతరులది.

అర్థంలానూ రూపం లానూ

ఇల్లడ కిది దగ్గరగా ఉన్నది.

“ఇల్లా ర ను సంభావనతో నిలఁ గాచితి.” భాస్క. యుద్ధ. 2596.

“ఇల్లారు సామ్యును సేమలు చొప్పు లేద.” భాస్క. యుద్ధ. 2600.

ఇల్లా లేదు వాకిలీ లేదు

వాడి కేమీ లే దనుట.

“వాడి కే ముందికి ఇల్లా లేదు వాకిలీ లేదు.” వా.

ఇల్లా వాకిలీ చూచుకొమ్ము

నీ గృహకృత్యం నిర్వర్తించుకో.

బయటి వ్యవహారాలు నీ కెందుకు అనుట.

“ఇల్లన్ వాకిలి చూచుకొమ్ము మద మత్తేభేంద్రకుంభస్తనీ!”

శకాం. 2.187.

ఇల్లెపు జేవ

చేపలలో ఒకరకము.

హంస. 4.187.

ఇల్వడి

ఇలువరుస, కులీనత.

“రాముఁడు పెద్దకాల మటు రావణు నింట వసించియున్న యా, కోమలి సీతఁ దెచ్చుకొని కూరిమి నొండు దలంపకున్న వాఁ, డేమిటిమగ్గో రాసుతుల కెక్కడి ఇల్వడి యంచు.” పద్మ. 9.8.

అభిమానము అని వావిళ్ల నిఘంటువు. అది సరి కాదు.

చూ. ఇలువడి.

ఇల్వరుస

కులీనత.

ఇల్వరిపై (తమిళం)

“ఇల్వరుస లాఱడి వోవఁగ.”

భాగ. 10. పూ. 992.

“వాళ్ల యిల్లువరు సేమీ మంచిది కాదు.”

వా.

ఇవతళించు

చల్ల నగు.

“ఇగ్రుచు కోర్కులఁ దన డెంద మివ తళింప.” చూ. ఇవతళించు.

ఇవతళించు

చల్ల నగు, గడ్డకట్టు.

“ఇవతళించె సుగంధగంధవహము!”

దశా. 7.174.

“శిశిరకాలంబునం దివతళించు కొల కుల—” హర. 4.14.

“నవనీహారపయోమిశస్థలయజస్నా న్దార్ద్రపర్యంత మైయివతళించు విదర్భ రాజతనయా హృద్యస్తనద్యం ద్వయన్.”

శృం. నైష. 84.

ఇవముకొను

చల్ల బడు.

“మంచున నివముకొంటి—”

రాశి. 6.44.

ఇవముగొను

చల్ల బడు.

ఇవము = మంచు,

“మరందవృష్టిచే నివము గొనంగ.”
కళా. 4.80.

“ఎడలూని చీకట్లు నివము
గొనుచు—” యయాతి. 1.116.
పాండు. 4.5.

ఇవి చేతులు కావు కాళ్లు
ఎలాగైనా మీరు సాయ
పడాలి అని బ్రతిమాలుటలో
పెద్దవారు చిన్నవారితో అను
మాట.

“ఇవి చేతులు కావు కాళ్లు. నన్నెలాగో
రక్షించాలి.” వా.

చూ. చేతులు కావు కాళ్లు.

ఇవ్వరబారు

ఇగిరి పోవు. ఇంకి పోవు.

కవిక. 2.60.

“ఈసారి యెండ లధిక మై ఆచెలు
వంతా యిగరబాటి పోయింది.” వా.

ఇవ్వరొత్తు

పుట్టు, పొడసూపు.

“సిగ్గు మోమున నివ్వరొత్తై.”

వెంక. పంచ. 3.39.

ఇవ్వర్వంటకము

అతైనరు పెట్టి దించిన
అన్నము.

“వండి దించినయివ్వర్వంటకంబు.”

కాశీ. 3.121.

చూ. ఇగురువంటకము.

ఇష్టగోష్ఠి

ఇష్టగోష్ఠి,

ఏదో ఒక కార్యసరణిగా

కాక అవీ ఇవీ మాటలాడు

కొనుట.

నలుగురు కలిసి పిచ్చాపాటి
మాట్లాడుకోవడం.

“మనుజేశుడు కొలిచిన పరి, జనములతో
నిష్టగోష్ఠి సలిపెడివో.” మను. 6.71.
చూ. ఇష్టగోష్ఠి.

ఇష్టదేవత

అభిమాన దైవము, ఇలు
వేల్పు.

“అని యిట్టిషడేతాప్రార్థనం బాస
రించి—”

ఇత్యాదిగా తెలుగుప్రబంధ
ములలో వాడుక.

ఇష్టపూర్తి

ఇష్టము నెఱవేరుట.

ఇష్టప్రకారముగా

తలచినట్లు, స్వేచ్ఛగా.

“వాడు తన కూతురు పెండ్లిలో ఇష్ట
ప్రకారంగా ఖర్చు పెట్టాడు.” వా.

ఇష్టభోగములు

కోరినభోగములు.

“నువ్వీదేవాలయనిర్మాణానికి సహాయం
చేశావంటే నీకిష్టభోగాలు సమకూరుతా
యని దేవుడు స్వప్నంలో వచ్చి చెప్పా
డట.” వా.

ఇష్టలింగం

ఇష్టదేవత.

ఇష్టగోష్ఠి

“అదివారం ఆలా రండి, కాసేపు ఇష్ట
గోష్ఠిగా మాట్లాడుకోవచ్చు.” వా.
చూ. ఇష్టగోష్ఠి.

ఇష్టాపత్తి

కోరిక తీరుట.

ఇనడిలక

విను గొందక.

“ఇనడిలక మఱియుఁ జని.”

భా. రామా. ఆర. 2.6.

ఇసిఱింతచూపులు

కులుకు చూపులు, చిలుక

రించు చూపులు.

“ఏ పువ్వుఁబోడుల యిసిఱింత చూపుల
ఋషులగట్టిమనంబు లిగురు వెట్టు.”

కాశీ. 8.169.

“మాపిన్నది యిసిఱింతల, చూపుల
నరగంట వెదకుచు న్నినుఁ జూచుకొ.”

నైష. 8.61.

ఇసిఱింతలువాటు

చిలుకరించు.

“చిటునగవు లిసిఱింతలు వాఱు.”

హర. 5.152.

“మంతనములుఁ బెదవుల నిసి

ఱింతలు వాఱంగ.”

విక్ర. 8.87

హర. 5.51.

ఇసిళ్ళ పుట్టలు పెట్టు

విపరీతముగా సంతానం కను.

“పాదలిస పుత్రుల యిసిళ్ళ పుట్టలు
పెట్టెదము.” తాళ్ల. సం. 9.51.

ఇసుక గరుములు

ఱుటు యిసుక నేలా కాక,

యిటు గరుగు నేలా కాక

మధ్యస్థంగా ఉన్న భూమి—

పొలమూ.

ఇసుక చల్లిన రాలనంత

అత్యధికంగా, చాలమంది.

కాశీ. 1.98.

“ఆ తిరునాళ్లకు ఇసుక వేస్తే రాలనంత
జనం వచ్చారే.” వా.

ఇసుక జల్లిన రాలని

దట్టముగా నున్న.

“మొల్లదీఁగలనంటి ముడువడి యిసుకఁ,
జలిన రాలక చలఁగాఁ బ్రబలు, నాకుఁ
జప్పరములయందు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 493.95.

ఇసుకతక్కెడ - పేడతక్కెడ

ఒకరిని మించిన మోసగాడు

మఱొక డనుట.

జానపదకథపై వచ్చినపలుకు
బడి.

“వాల్మీకిరూ చేరితే బాగానే ఉంటుంది.
ఒకరు ఇసుకతక్కెడ, మరొకరు పేడ
తక్కెడ.” వా.

ఇసుకత్రాడు పేనగల

ఇసుకతో తాడు పేనగల.

అసాధ్యకార్యములను చేయ

గల నేర్పరి అని నిరసనద్యోత

కంగా అనుట లో వచ్చిన

పలుకుబడి.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

ఇసుకతిన్నె

ఇసుకదిబ్బ, సైకతస్థలి.

ఇసుకపాతఱ

తఱుగు లేనిది.

“అనఘ ! వేశ్యావిడంబవర్తనము లెన్న
నిసుకపాతఱ యాచోలి యెల త్రవ్వ?”

వైజ. విలా.

ఇసుకరాజనములు

ఒక రక మైనవడ్డు.

ఇసుకలో నూనె

వట్టిది.

బాల. నీతి. 5.

ఇసుక వేసిన రాలని

అతిదట్టముగానున్న, క్రిక్కిరిసి ఉన్న.

“చాల దోయిట నెత్తి చల్లిన నిసుము రాలని యట్టి యరణ్యంతరమున.”

బసవ. 5. 137 పు.

“అబ్బబ్బ! ఏం జనం. ఇసుక వేస్తే రాలదు.” వా.

“ఇసుక వేస్తే రాలనంత జనం—” వా.
చూ. ఇసుక వేస్తే రాలని.

ఇసుమంత

కొంచెము.

“ఇసుమంత దాన మిఁ గలిగిన.”

రుక్మాం. 2.61.

ఇసుమంత తింగణావు

ఇంత లేవు!

“సంగతియె యాయి! యిసుమంత తింగణావు.” ఆము. 4.60.

“ఇంత లేవు! నీ వూ ఆ ఊ పిం చే వాడివే.” వా.

ఇసుము దాగిననీ రగు

అనుభవమునకు దూర మగు.

“ఊహల నా భోగ మెల్ల ఒళ్లం బట్టె నంటా మంటె, దాహముతోడ నిసుము దాగిననీ రాయగా.” తాళ్ల. సం. 8.41.

ఇసుమున గట్టు దాల్చగల

ఇసుకతో ఏటికి గట్టు కట్టగల.

అసాధ్య కార్యములను చేయ

గల జాణ అను నిరసన ద్యోతక మైనవలుకుబడి.

కుమా. 8.135.

ఇసురాయి గాలికి పోయినట్లు

తిరిగి రాకుండా అనుట.

విసురు రాయి గాలికిపోదు.

పోతే యిక రాదు. ఇది

రాయలసీమలో నేటికీ వాడు

కలో నున్న వలుకుబడి. విసురు

రాయి, ఇసురురాయి అంటే

తిరగలి.

“వాడు ఇసురాయి గాలికి పోయినట్లు పోయినాడు. అంతూ పొంతూ లేదు. ఆరునెల్లయింది.” వా.

ఇసుళ్ళ పుట్టవంటి

విపరీతంగా జనం ఉన్న.

“తిరునాళ్లకు విపరీతంగా జనం వచ్చారు.

ఆ ప్రదేశమంతా యిసుళ్ల పుట్టలాగా ఉంది.” వా.

ఇసుకలుచీలలు

మరచీలలు.

కాశీయా. 30.

ఇహపరములు

ఈలోకము, పైలోకము.

చనిపోయిన తరువాత పుణ్య

లోకాలకు వెళతారని ఒక

నమ్మకం.

“వారల కర్మ నేసినం, జెడు నిహముం బరంబు...” భార. ఆది. 1.139.

“ఈ పని చేస్తే యిహపరసాధకంగా ఉంటుంది.” వా.

చూ. ఇహమా? పరమా?

ఇహమా పరమా ?

ఈ పని బొత్తిగా నిష్ప్రయో
జనం అనుపట్ల ఉపయో
గిస్తారు.

ఇటు ఈలోకంలో వచ్చే
లాభం లేదు. కనీసం అటు
పుణ్యం వస్తుం దనడానికి వీలు
లే దనుట.

“అటాంటి చండాలునికి సహాయం
చేస్తే ఇహమా పరమా?” వా.
చూ. ఇహపరములు.

ఇహముత్రఫలము

ఇహపరసౌఖ్యము.
ఇహముత్రఫలములను విసర్జిం
చిన యతడే నిజ మైనసన్యాసి
కాగలడు—అని వేదాంతం.

ఇహముత్రఫలభోగవిచారం

ఇహపరసుఖావాప్తిని గుఱిం
చినవిచారము.
ఇది మోక్ష సాధన మని
వేదాంతాల నమ్మకం. వేదాం
తపరిభాష.

ఇహముత్రసౌఖ్యములు

ఇహపరసౌఖ్యములు.

ఈండ్రము నేయు

నిర్బంధించు.

“ఎన్నడు నిశుఁ బెట్టు మనుచు సిండ్రము
నేయన్.” భాగ. 8. 565.

ఈకంటికి ఈరెప్పలు దూరం
కావు

అవి రెండూ సన్నిహిత మైనవే
అనుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“ఈ కంటికి ఈరెప్పలు దూరం కావు
నాయనా! మీ అన్న నిన్ను చూచు
కొంటూనే ఉంటాడు.” వా.

ఈకకు ఈక, తోకకు తోకగా

దేని కదిగా; విమర్శించినూస్తే
సూక్ష్మపరీక్ష కిది నిలువ దను
పట్ల అనేమాట.

కోడిపెట్టలలో బల మైనదానికి
ఈకా, తోకా తీసివేసినా
తగినంత మాంసం ఉంటుంది.

దుర్బల మైనదానికి బొచ్చు
తీసి వేస్తే మిగిలేది తక్కువ.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
“ఈకకు ఈక తోకకు తోక తీసివేస్తే
ఇందులో మిగిలేది నా కేమీ కనిపిం
చడం లేదు.” వా.

ఈక తోక లేని

తలా తోకా లేని; అందని
పొందని.

“ఈక తోక లేని యీ కృష్ణమాటలు
పాలఁతి నమ్మి నానఁబోసి కొనియె.”
రాధి. 3.23.

ఈకొను

అంగీకరించు.

“మదీయవాక్యముల కీకొనవొ.”

రాధా. 1.91.

చూ. ఇయ్యకొను.

ఈకోలు

అంగీకారము.

చూ. ఇయ్యకోలు.

ఈగకంట నైన పడకుండ

ఎవరికీ తెలియకుండా.

“ఈగకంట నైన బడకుండునంత
రహస్యముగఁ దీసికొని వచ్చితిని.”

చింతా. 4.44.

ఈగకు ఇలి పాముకు బలి పెట్టని

అతిలోభి యైన.

“ఈగకు ఇలి పాముకు బలి పెట్టనివా
డతను.”

చూ. ఈగకు కాటు పాముకు బలి
ఇవ్వని.

ఈగకు కాటు పాముకు బలి

ఇవ్వని

అతిలోభి యైన.

“ఈ భువి బాముకుం బలియు నీగకుఁ
గాటును నీక యెంతయున్, లోభ
పరాయణాత్మకులలోనఁ బ్రసిద్ధుఁ డితం
డనంగ...”

హరి. 4.100.

“మంచి యీగకుఁ గాటు పామునకు
బలియు, నొసఁగఁ డని భర్తకై పొక్కు
నువిడ మదిని.”

పాండు. 4.149.

చూ. ఈగకు నిసురు పాముకుబలిపెట్టని;
ఈగకు ఇలి పాముకు బలిపెట్టని.

ఈగకు తవుడు లేదు

ఏమాత్రం ధాన్యం లేదు అను

పట్ల అనేమాట.

“కటకటాయంత లింగసమరుండయ్యె,
నిట యీగకును దవు డింటిలో లేదు.”

బసవ. 4.97.

ఈగకు నిసురు పాముకు బలి

పెట్టని

మిక్కిలి లోభి యైన.

“సామీ! పలుములు డేవర, కేమని విని
పింతు నింక నీగకు నిసురుం, బామునకు

బలియుఁ బెట్టక, యా ముసలిగరాసు
పిసిఁడి యై వర్తించు.”

విప్రనా. 3.16.

చూ. ఈగకు ఇలి పాముకు బలిపెట్టని.

ఈగకు పోక పెట్టినట్లు

ఆసక్తి లేక ఉండు.

ఈగముందు బెల్లం పెడితే

అది ఆసక్తి కనబరుస్తుంది.

పోక పెడితే అది తన కేమీ

కాబట్టనట్లు ఉంటుంది.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“మిన్నకున్నార లిది యేమి మీరు
ముగుర, యీగకును బోక వెట్టిన యిట్టి
భంగి, హెచ్చుగం దింతమాత్రమింజేసి
గలదె, మిగులఁ గోపంబు మీకు లేమి
యును దోచె.”

క్రీడాభి. 1.246.

ఈగడ

జాడ, పోవడి.

“హంసి యీగడ యొక కొంత దొర
కునొ యంచు.”

ప్రభా. 4.3.

ఈగపులి

ఒకరక మైనసాలెపురుగు.

వాడుకలో కూడ దీనికి ఈగ

పులి అనేపేరు. ఇది ఈగలను

పట్టుకుంటూ ఉంటుంది.

ఈగలు మూగుచుండు

అపరిశుభ్రముగా ఉండు.

“వాల్లిలు ఎప్పుడూ ఈగలు మూగుతూ
ఉంటుంది.”

వా.

ఈగ వాలితే జాటు

మిక్కిలి నును పైన.

“ఈగ పెంబడజాటు నీ యిందువదన
బా నైనపాపట పె జీటువాటె.”

గౌర. హరి. ప్ర. 1601-1602.

“ఆ గోడలమీద ఈగ వాలితే జాటి
పోతుం దంటే నమ్మ. అంతా పింగాణి
పూతే.” వా.

ఈగ వాలనీయకుండు

ఏమాత్రమూ నొప్పి లేగల
నీయకుండా చూచుకొను;
ఒక్క రొక్క మాట అనినా
ఓర్చుకొనక పోవు.

ఇది ఏ ఒక్కరిమీద నో

“ఈగ...” అనే ఉంటుంది.

“ఆ ఊళ్లో ఆత నంటే మహాగౌరవం.
ఆతనిమీద ఈగ వాల నీయదు.” వా.

ఈగిచేయి

దానము చేయుచేయి; ఎముక
లేనిచేయి.

“ఈగిచేయి మాటికొనక దేని.”

వసు. 1.84.

ఈగిమాను

కల్పవృక్షము.

ఈగుల కెంపు

చింతామణి.

ఈచవడు

కృశించు, ని స్సార మగు,
ఈడిగిలబడు.

“ఈ లీచవడఁ జరింపుదు, నీలోకము
నందు.” పాండు. 2.204.

“ఈ లీచవడ నిండ్లకడ కేగి.”

పాండు. 4.210.

ఈచవోవు

సన్నవడు.

“ఈచవోయినచేతులు.”

ఉ. హరి. 2.122.

2. బీటువోవు, పంట పండక
పోవు.

“తఱివోడ విత్తినఁ దఱచుగాఁ బండు
చే, నెపు డైనవిత్తిన నీచవోవు.”

నీతిసీస. 88.

చూ. ఈచుకపోవు.

ఈచుక పోవు

సన్నవోవు.

చూ. ఈచవోవు.

ఈచెవిగాడు పాచెవి బోవు

చాలా ఎండగా ఉండు.

వేడిగాడ్పుల విషయంలో ఉప
యోగించేపలుకుబడి.

“ఏచి యీచెవి గాడు పాచెవి బోవంగ
నుబ్బి లింగమువోలె నుండు నెండ.”

పాండు. 2.29.

“ఈ ఆగిలో బయట కెలా పోతాం. ఈ
చెవిలో గాడుపు ఆ చెవిలో దూరి
పోతూంది. రోహిణి కార్తి వచ్చింది
మఱి.” వా.

ఈ చెవిలో గాలి ఆచెవిలో దూరు

గాలి చాలా విపరీతంగా వీచు.

“అబ్బబ్బ! ఈ చెవిలో గాలి ఆ చెవిలో
దూయతోంది. ఎలా వెళ్లగలం?” వా.

ఈ చెవిలో మాట ఆ చెవిలో
దూరిపోవు

ఏ మంచిమాట చెప్పినా వినక
పోవు; మనసులో ఉంచుకొనక
మఱచు.

“వాడి కేం చెప్పి ఏం లాభం? ఈ చెవిలో మాట ఆ చెవిలో దూరి పోతుంది.” వా.

ఈ చేతితో చేసి ఆ చేతితో
అనుభవించు
చేసినదానికి వెంటనే ఫలితం
అనుభవించు.

“వాడు ఈ చేత్తో చేసి ఆ చేత్తో ఆసు భవిష్య ఉన్నాడు. ఇంకా తెలివి రాలేదు.” వా.

ఈటారు

తడియారు, గంజి యింక.

“జలము లూటలు గ్రమ్ము శశికాంత పాపాణ, నికరమ్ము లీటాటి సీరదివియ.” కావం. 3. 202.

“అన్నం యింకా స్త యీటారి తే బాగుంటుంది.” వా.

ఈటార్పు

వెండ్రుకలు తడి యార్పు.

“వేణి సీటార్పు సురపాన్న విరులు ముడిచి.” హరవి. 2.107.

ఈటు లేని

ఈడు లేని; అసమాన మైన.

“ఈటు లేనిశ్రీ వెంకటేశుఁ డితడు.” తాళ్ల. సం. 9.120.
చూ. ఈడు లేని.

ఈటు వోవు

పంట ఒడుపుకొని వదలిపెట్టి
వేయబడు.

“ఆ చేను ఈటు వోయింది.” వా.

ఈటెకాడు

సైన్యంలో ఈటె ధరించే
సైనికుడు.

“కొని మిట్టిపడ్డవెను కొంతంబుకాని బి, ట్టెడ లిచ్చి పోవెనునీటెకాని.”

కుమా. 11.40.

చూ. కొంతమువాడు.

ఈడబడు

వెనుకపడు, పాతబడు.

“ఏల ఎన్నోతరంబుల నీడబడ్డ, పెడ్డ వావులు శోధించి గుడ్డలింప.”

హర. 7.128.

ఈడబోవు

వెనుదీయు.

“ఈడం బోక పెనంగిన.”

భార. విరా. 3.133; 5.63.

“అప్పటి పటుభల్లఖండితకృపాణునిఁ జేసిన నీడఁబోక.” భార. కర. 1.150.

“రాక్షసు డీడఁ బోక...ప్రేసె.” నిర్వ. 4.52.

ఈడవిడుచు

దిగవిడుచు; ఈటు విడుచు.

చేను ఈటు వోయినది, చేను

ఈటు విడిచినారు అంటారు.

అంటే పంట వడుపుకొని వదలి

వేసి రనుట. పశువుల కూ

వానికి వదలిపెట్టుట. లక్షణ

యా గాలికి వదలివేయుట.

అదే ఈడవిడుచుట కూడా.

“దనుజుఁ జేకొని దయలో, నెప్పుడు వర, మిచ్చితి నీ వప్పుడ మది నీడవిడిచి

తమరుల నెలక.” కుమా. 4.19.

“ప్రివర్ణేచ్ఛ యెవ్వనిచేత నీడ విడువఁ బడు.” భార. అశ్వ. 1.203.

ఈడాడు

పోటీపడు, కలియబడు,

పోరాడు.

“వీరభద్రుండు... ఏడు జిహ్వలు వెర్రి.
యీడాడినట్లు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 9.
“ఓడ ఓడకు దేవి యుగ్రరాక్షసుని
నీడాడి నీచెఱ నే విడిపింతు.”

రంగ. రా. ఆర. 181. పుట.

ఈడిగిలబడు

వెనుకకు కూలబడు.

“వాడు అంతదూరం నడవ లేక ఈడిగిల
బడుతూ ఈడిగిలబడుతూ వచ్చాడు.”

వా.

మా. ఈడిగలు.

ఈడిగిలు

“ఆపెనసరి వక్త్రాలు మొఱవెట్టుచు
నీడిగిలకా.”

జై. మి. 2.111.

మా. ఈడిగిలబడు.

ఈడిగిల్లు

మా. ఈడిగిలు.

ఈడు కాదు

సమ ఉజ్జీ కాదు.

“మాచెదరు గాని సభికులు, నీ చిన్ని
కుమారకులకు నీ మల్లరకుకా, ఓ చెల్లె!
యీడు కా దని, నూచింపరు...”

భాగ. పూర్వ. 10.1851.

ఇది నేటివాడుకలో వివాహ

విషయంలోనే మిగిలినది - ఆ

పిల్ల వీడికి ఈడు కాదు అను
రీతిగా.

“అంత దృఢంగా వున్న పిల్లకు ఈ
కేసెడువెధవ ఎలా ఈ డవుతాడు.”

ఈడు చాలదు

కనినంత వయసు లే దనుట.

“వాని కివ్వడానికి మాపిల్ల ఈడు కాదే
అనే నా ఆలోచన.”

వా.

ఈడు జో డాడు

ఒకటి నొకటి అతిశయించు;

ఒకరిని మరొకరు మించు.

“అట్లు మామయు నలుండు నఖిల
బంధు, సమితియును నీడు జోడాడి
సంభ్రమింప...” రాజశే. 3.190.

“దరస్మిత క్రీడాభరంబు నీడు
జోడాడ.” శుక. 1.133.

ఈడుజోడు

1. సమానము. జం.

“నీకు లోకములయందు నీడుజోడును
లేదు.” దశా. 2.80.

“వసుధకు బుట్టెడు పెరిగెడువారిలోన,
గని విని యెఱుంగ మంతటి ఘనుని
నార, యీడుజోడును సరిసాటి యెందు
లేద, తం డమర్త్యుండు గాక మర్త్యుండె
తలచు?” సారం. 155.

పాండు. 1.46.

2. వివాహానికి వధూవరుల

అనురూపత.

“నీ లిధరికి పెళ్ళి చేస్తే చక్కని ఈడు
జోడు.”

వా.

ఈడుపడు

సమాన మగు, సరిపడు-కుదురు.

పాండు. 1.46.

దక్షిణాంధ్రంలో నేటికీ విన
వస్తుంది.

“ఆ ఊరికి పోయి చాలా ప్రయత్నం
చేశాను. కానీ అపని యీడు పడ
లేదు.”

వా.

మా. ఈడ్వడు.

ఈడుబండాడు

పరుగెత్తు.

“కుండేళ్ల గన్నట్టి కుక్కల భాతి,

నెందును నిలువక నీడుబండాడు, నిండి
యంబుల గెల్వ నెవ్వరివశము!"
ప్రభులిం. 18.106.

ఈడు మీటు

రజస్వల యగు.

"ఈ డెటుంగ నిచేడియ యీడు
మీటె." రాధికా. 1.69.

ఈడుముంత

పాలముంత.

గొల్లవాళ్లు దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

ఈడువచ్చు

1. సమాన మగు; పోలు.

"దాడిమిఫల బీజాదులు నడిజావ
యవసాభాగ్యంబుతో నీడు రాంగలవో
లేవొ." కాళ. 1.100.

2. వయసు వచ్చు.

"ఈడు వచ్చినపిల్లను ఇంట్లో ఎన్నాళ్లు
పెట్టుకొంటాము." వా.

ఈడువారు

1. సమానులు.

"నా యీడువారు కారు." వరాహ. 6.33.

2. సమవయస్కులు.

"రాగమంజరియన నొప్ప రాజసుతయుఁ
దాసు నొక యీడు కాంగ." విక్ర. 1.116.

"వాల్లిదర్బా ఒక యీడువారు." వా.

ఈడు వెట్టు

సమానము చేయు; పోల్చు.

"చక్కని కన్నుల సూర్యచంద్రులుగాఁ
గలవాఁడు, ఎక్కడుగా కిందటిలో నీడు
వెట్టేదా?" తాళ్ల. సం. 9. 56.

ఈడునేయు

పోల్చు.

"దోసము గాదె యియ్యతివతోఁ బెఱ
తొయ్యలి నీడుసేసినన్." కవిక. 3.28.

ఈడేరి మొనకు వచ్చు

వెరిగి పెద్ద యగు.

"పుట్టినప్పుడు నిన్ను భూసురు లెల్లఁ
బట్టభద్రుం డని పలికిరి గాని
ముందర నీడేరి మొనకు రా వనుచు
నెందుకోసము నిర్ణయింపలే రె8." సారం. ద్వి. 2.517.

ఈడేటించు

సఫల మగునట్లు చేయు.

"సోమతీర మ హే శ్వరుఁ డిట, నా
ప్రయాస మీడేటించెన్." శకుం. 4.24.

ఈడేటు

1. రజస్వల యగు.

"ఇ, టీడేటి కట్టుదప్పిన, చేడియ కిఁక
నైనఁ బెండ్లి సేయం దగజే." యయాతి. 3.100.

2. సఫల మగు, కృతార్థుడగు.

"నీ కథలు విని విని మే మీడేరితిమి." తాళ్ల. సం. 6.161.

ఈడేటుచు

కడతేర్చు.

"మమ్ము నొక చోప్పున దుఃసితి నొంద
కుండ నీడేటుపు మయ్యె." వేంక. పంచ. 1.304.

ఈడేర్చు

1. సఫలము చేయు.

"కోర్కు లీడేర్చు."

2. కడతేర్చు.

“సన్ను సీడేర్న దలంచి మా నవు ని
తేవను వచ్చినశంకరుండవో.”

సారంగ. 8.185.

ఈడేర్నకొను

సిదింపజేసికొను.

“ఇంత లావుచేసి, ఈడేర్నకొని రాగఁ
దొల్లి యేరికై నఁ జెల్లెనయ్య.”

రామా. 7.7.

ఈడ్వడు

సరివచ్చు.

“పనసలం బోలుచుం గలుగుండతోడ
సిడ్వడుపెనుబండ్లు.”

ఆము క. 1.68.

ఈడ్వబడు

లాగబడు.

“తలవట్టి యీడ్వంబడి.”

విరా. 1.313.

ఈడిలబడు

చూ. ఈడిగిలబడు.

ఈడిలు

చూ. ఈడిగిలు.

ఈతకాయ

ఈదుకాయ.

నీళ్లలో తేలుటకై సారకాయ,
మునగబెండ్లు మొదలయిన
వానిని వీపునకు, నడుముకు
కట్టుకొంటారు. వానిలోదే
ఈతకాయ.

“తేల్పవె యీతకాయరూ పె.”

పాండు. 2.57.

ఈతకు గానిలోతు లేదు

సమర్థునకు అసాధ్యము లేద
నుట.

ఈతకు మించిన లోతు లేదని
వాచ్యార్థం. ఈత వచ్చిన
వానికి ఎంత లోతుంటే నేమి
అనుట.

“వీడనాడకు మాకు విత్త మిం తనిన,
లోఁగి యీతకుఁ గాని లోఁ తని జట్టి,
వీఁగక...”

గౌర. హరి. ద్వి.

ఈతకు మించిన లోతు లేదు

దాటరాని కష్టములుండ వనుట.

చూ. ఈతకు మిక్కిలి లోతు కల్గునే?

ఈతకు మిక్కిలి లోతు కల్గునే

1. కష్టాలకు తల ఒగ్గినతరు
వాత, అవి ఎన్ని అయితే
నేమిటి? అనుట.

ఈదడానికి సిద్ధపడ్డ తర్వాత
ఇక ఎంత లోతుంటే నేమి?

అని వాచ్యార్థము.

“ఈతకు మిక్కిలి లోతు గల్గునే.”

రుక్మాం. 4.22.

2. చేతనై నవానికి అసాధ్యము
లేదనుట.

విజయ. 1.167.

“ఎంతపని అయితే నేమి? చేసున్నాం
గదా? కానే అవుతుంది. ఈతకు
మించినలోతు ఉంటుందా?”

చూ. ఈతకు గాని లోతు లేదు.

ఈతకు లోతు కలదా?

చూ. ఈతకు మిక్కిలి లోతు కల్గునే.

ఈతగింజ యిచ్చి తాటిగింజ

లాగు

కొంచె మిచ్చి ఎక్కువ లాగి
కొను.

“వాడు మంచిని శిచ్చాడంటే సంతోషించకు. వాడు ఈతగింజ యిచ్చి తాటి గింజ లాగేరకం. శేషే వచ్చి మీ యింట్లో కాఫీ తాగి వెడతాడు,” వా.

ఈతబంటి

తలమున్ను లగునది; దుస్తరమైనది.

దాట శత్రుము కాని దనుట. ఏటికి వరద వచ్చిందనడానికి పెన్న ఈతలకు పారుతూందని రాయలసీమలో నేటికీ అంటారు.

“...నాచే బడినజంతువుం గృతాంతు నంతవాని కైన బలవంతమున విడిపింప సీతబంటి...” శైమి. 7. 211.

“అట్టి భవదీయ చటుల బాహుప్రతాప, విక్రమాటోపమున కంగవించి నిలువఁ, బద్మగర్భాదులకు సీతబంటి యనినఁ, జెక్కు మీటిన వసవల్పుశకువు లెదురె.” శైమి. 6. 245.

ఈతముల్లు విరుగదొక్కేకాలం

మాంఛి వయసు.

ఈతముల్లును కూడా విరిగి పోవునట్లు తొక్కే వయస్సు అంటే ఏవిధ మైనఅలంకాన్నీ లెక్కింపని వయస్సునుట. ఈతముల్లు తొక్కినా విరగదు. అది కాలిలో దిగితే విపరీత మైననొప్పి.

“వాని కేం కన్ను మిన్ను తెలుస్తుందా? ఈతముల్లు విరుగదొక్కేకాలం,” వా.

ఈతల

ఈవల, ఇవతల.

“ఈతల యుగమున,” కాశ. 2.98.

“అతల సీతల దేశములు,”

కాశిండి. 6.228.

ఈతలకు పారు

నిండుగా ప్రవహించు.

ఈదుటకు మించి అనుట.

“పెన్న యీతలకు పారుతున్నది,” వా.

చూ. ఈతలకు వచ్చు.

ఈతలకు వచ్చు

నిండుగా ప్రవహించు.

ఈదుటకు మించి అనుట.

“ఏరు ఈతలకు వచ్చింది,” వా.

చూ. ఈతలకు పారు.

ఈతలాతల

ఇటూ అటూగా.

“ఒక నిమిష మీతలాతల వస్తాను,” వా.

ఈతలాతల లగు

1. అట్టిటగు, తారుమారగు.

2. ఇటూ అటూ అగు.

“దర్పకబాణంబు సీతలాతల లెనకా,”

వరాహ. 11.55.

“రావడం కాస్త యీతలాతల లవుతుంది,

నాకోసం కనిపెట్టుకొని ఉండవద్దు,” వా.

ఈతలు పోతలు నగు

అత్యధిక మగు, పొంగారు.

“లోన సీతలుం బోతలు నైనయట్టి తలపోతలు,”

శకుం. 3.58.

ఈతలు మోతలు చేయు

నానాబాధలు పెట్టు.

“కొంచగాఁ డని యెంచకుండు దశా
నమని ముంచి మీ కీతలు మోతలు
చేయు.”

వర. రా. కీష్కి. 512 పు. పంక్తి. 5.

ఈతలు మోతలు నగు

ఛిన్నాభిన్న మగు, దుర్భర
మై పోవు.

“ప్రాత్ర యగు మంత్రిత నకుం,
జేతతీకము జేసె ననుచు శిక్షించి
యొరుక్, లాఁతిం బెట్టిన నీతలు,
మోతలు నై రాజు విడుచుఁ బొందక
మాకల్.”

పంచ. (నారా) (మ. భే) 290.

ఈత విడుచు

ఏ సంస్కారమూ లేక వదలి

వేయు, గాలికి వదలిపెట్టు.

ఈదురు గాలి అని కూడా

ఉంది గనుక ఈ అర్థమే

ఇక్కడ. ఇదే అర్థంలో ఈటు

విడుచు కూడా ఉన్నది.

“ఈత విడిచిన మేడిఁగె యింత
నయము, కలిగి యున్నది వాడుక కలిగ
నేని, నెంత వరక మై యుండునొ.”

కుమా. 7.7.

ఈదా డన్న కోదా డను

ఎతి అంటే ప్రతి అను, ప్రతి

మాటకూ వ్యతిరేకించు.

“మీదక వియోగసాగర, మీఁదం
గలవా లతాంగి! యే మెఱుంగ వయో!,
యీఁదా డన్నను మదనుండు, గోదా
డనువాడు బిగువు కొనసాగు నొక్కో!”

విజ. 2.192.

“వానితో ఏవని చేయించుకో లేము. ఈ
దాదంటే కోదా డనేరకం.” వా.

ఈదాడు

నిమగ్న మగు.

“ఇల నాచిత్రము యోగసాధనలయం
దీఁ దాడఁగా” సర్వేశ. 93.

ఈదాటు

తడియాటు.

“నులివాయం గుంజి యీదాటఁ జే, న్నా
రక్ వైచినజాలమో.” కాళ. 4.96.

ఈదుకొంటూ

కొంత ప్రయాసపై జీవనము
చేస్తూ.

“ఈ పిల్లల నందరినీ యెదాన వేసుకొని
ఏదో సంసారం యీదుకొంటూ వస్తు
న్నాను” వా.

ఈదుగాయ

హంస. 4.182.

మా. ఈతకాయ.

ఈదుగొయ్య

హంస. 4.182.

మా. ఈదుగాయ.

ఈదురుగాలి

చలిగాలి.

“ఈదురుగాలిలో తిరిగి తే జబ్బు
చేస్తుంది.” వా.

ఈదురో మను

ఎందుకు పుట్టామురా భగవం

తుడా అన్నట్లుండు.

“ఏమిట్రా అలా ఈదు రోమని
ఉన్నావు.” వా.

మా. ఈసురో మను.

ఈదులాడు

1. వ్రేలాడు.

“ఈటెపోటులఁ బడి ప్రేవు లీందు
లాడ.” మను. 4.42.

2. ఈతకొట్టు.

“తడఁబడ నోలలాడుచు హళాహళిగాఁ
బడి నీందులాడెడిక.” శైమి. 1.28.

“పిల్లు బాబిలో ఈదులాడుతుండగా
చూచి వాళ్లనాన్న కోప్పడ్డాడు.” వా.

ఈన గాచి కుక్కలపాలు చేయు
యామున. విజ. 4.96.

చూ. ఈనగాచి నక్కల పాలేసినట్లు.

ఈనగాచి నక్కల పాలేసినట్లు

సఫల మగునంతదాకా ప్రయ

త్నించి, ఫలితం కడపట ఎవ

రిగో వదలివేయు.

“వ్యాపారం బాగా సిరపడేదాకా పని
చేసి ఇప్పుడు వదిలి వేయడ మేమిట్రా?
ఈన గాచి నక్కలపాలు చేసినట్లుగా?”
వా.

ఈనరాసి

తక్కువరకం వడ్లు. బ్రాసు.

హీనరాశికి వికృతరూపము

కావచ్చును. రాశిని తరము,

రకము అనే అర్థంలో ఉప

యోగించడం కలదు.

ఈనా డయ్యెడుకార్యము కానే

రదె తేవు

తొందరపడుట యెందుకు?

అనేసందర్భంలో ప్రయుక్త

మయ్యే పలుకుబడి. ఈ రోజు

య్యెది రే పవుతుంది అని

రాయలసీమలో విరివిగా

వాడుక.

“ఈ నాఁ డయ్యెడుకార్యము
గానేరదె తే పటంచుఁ గడు నెమ్మది న
మృత్యురంభరూఁడు—”

శుక. 1.216.

చూ. ఈరోజయ్యెది రేపవుతుంది.

ఈనినకడుపు ఇల్లాటదు

బాలింతకు ఆకలి యెక్కువ

అనుట.

“ఈమధ్య కోడలికి తెగ ఆకలేమున్న
టుందిరా. ఈనిన కడుపు ఇల్లాట దం
టాచే.” వా.

ఈనినపులివలె

మహాక్రోధముతో అనుట.

ఈనిన పులి మహాకోపంగా

ఉంటుంది—ఆ పిల్లల నెవ రెత్తు

కొని పోతానో అని. ఆ సమ

యంలో కనిపిస్తే ఎవరి నైనా

చంపుతుంది.

“ఏనాక్షి యది విని యానిన పులిబోలెఁ
బడరి భగ్గున మండిపడియె నొక్కొ.”
రాధి. 3.

ఈనెగట్టు

వరుసగట్టు.

“తేని పల్లారులు బట్టబెట నిడ నోవుచు
వాతెఱి నీనె గట్టగా.”

శుక. 1.514.

ఈనెగాజులు

ఒక పిల్లల ఆట.

శుక. 1.513.

హంస. 3.146.

ఈనెగుట్టుము

పిల్లల ఆట.

హంస.

ఈ నేటికాలము

ఇప్పటి కాలము.

కాశీ. 1.13.

ఇదే అరంలో నేడు 'ఈ గోజు
లలో' అని వాడటం అల
వాటు.

“ఈ గోజుల్లో పెద్దలమాట వినేవా
రెవరు?” వా.

ఈ పిల్లి ఈ పాలు తాగుతుందా
అన్నట్టు ఉండు.

అతి అమాయకంగా కని
పించు.

“అయిన యింట్లో ఉన్నంతసేపూ వీడు
ఈ పిల్లి ఈ పాలు తాగుతుందా అన్నట్టు
ఉంటాడు. ఇల్లు దాటిదాటడంతోనే
ఒకటే అల్లరి. వా.

ఈపాటి చదువుకో లేదా ?

ఈమాత్రం తెలియదా ?

“ఆరయఁ గూఁతుం గవయుట
వారల కది యొప్పువచ్చు వసుమతి నినజుం
డీరీతిఁ జేసెఁ బూర్వము, శారద యీ
పాటిచదువు చదువదె చెపుమా ?”

నలచ. 4.122.

చూ. ఈమాత్రం చదువు చదువుకో
లేదా?

ఈబిరిగొట్టు

నిష్ప్రయోజకుడు.

ఈమాత్రం ఆమాత్రం మనిషి

ఇంతటంతటివాడు; సు మా
రై నవాడు.

“ఈమాత్రం ఆమాత్రం మనిషి వాడి
కంటి కాండం లేదు.” వా.

ఈమాత్రం ఆమాత్రానికే

అతి స్వల్పవిషయానికే.

“ఈమాత్రం ఆమాత్రానికే మొహం
ముడుచుకొని కూర్చుంటే కాపురాలు
ఏట్లా అవుతా యమ్మా?” వా.

ఈమాత్రం చదువు చదువుకో
లేదా ?

చూ. ఈపాటి చదువుకోలేదా ?

ఈయకోలు

అంగీకారము.

చూ. ఇయ్యకోలు.

ఈరములు గొట్టు

దారులు గొట్టు.

ఈరము = పొద. పొదల

చాటున దాగి ఉండి దారులు

గొట్టుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“బంధులఁ దిట్టి సజనుల బాధలు వెట్టి...
ఈరములు గొట్టి.” భాగ. 6.107.

ఈరసపడు

అసూయపడు, ఈర్ష్యపొందు.

“నారూపమునకు మదిలో, నీరసపడు
చున్నవాఁడు.” కాశీ. 4.152.

ఈరస మాడు

తిరస్కరించు.

“పందనపుఁ గాహశంబులు, పొందెఱుఁ
గక యెన్ని బిరుదములు పలికినఁ ద,
మృందదుకు లనుచు నాలిక, నిండివర
నయనజంఘ లీరస మాడుకా.”

వరాహ. 11.49.

ఈరస మెత్తు

అ సూ య ప డు; ఈ ర్ష్య
వహించు.

“నారు మ మ్మిరస మె త్తి కీడ్వఱచి.”
భార. ఉవ్వో. 3.74.

“నీ మీరస మె త్తి నోబలికి తేనియుఁ
జెప్పదు సూతనందనా!”

భార. కర్ణ. 2.52.

ఈరసించు

ఈర్వప్రదు.

శం. పంచ. 1.438.

ఈరాటు

పన్నెండు.

(ఇరు + ఆటు.)

ఈరిక లీను

అంకురించు.

ఈరిక లెత్తిన కోరికలు సారి
కలు గొను

పొడమిన కోరికలు చాయలు
గట్టు. కోరికలు విపరీతంగా
చెలరేగు.

“ఆరిజనంబులు మనంబుల ఘనం
బులుగీ, నీరిక లెత్తినకోరికలు సారికలు
గొన.” భాగ. స్కం. 3.507.

ఈరిక లెత్తు

మొలకెత్తు.

“మనంబున మక్కువ లీరిక లెత్తు.”

రుక్మాం. 3.126.

చూ. ఈరిక లీను.

ఈరు దివ్య పేను వచ్చు

కొంచెము కదపగా పూర్తిగా
కదలు.

తీగె కదిపితే డొంక కదలు
అనుట వంటిది.

“మీర యారకుండ రీరు దివ్వంగఁ జేను,
వచ్చు ననుట వినమె పనితలార!; యాన

వెట్టి యడుగ మానరా దింకఁ జెప్ప,
వలసె మీ రహస్యవర్తనములు.”

ప్రభా. 5.78.

“ఇడక పోఁ బోల దిడఁ బోల నీరు
దివియుఁ, జేను రాకున్నై తైరి కుల్
వెళుచు లండు.” పాండు. 4.166.

ఈరెండ

లేతయెండ.

శివ. 4.27. హర. 7.139.; ఆము. 6.97.

ఈరెలుగు

హీనస్వరము.

ఈరెలుగుపడు

డగు తికపడు.

“తల వడకంగ నొయ్యి నీరెలుగు
వడుచు.” హర. 2.48.

ఈరేడులోకాలు

పదునాలుగు లోకములు.

క్రింద యేడు, పైన యేడు
లోకాలున్న వని మన పురా
ణాలు, ఆ లోకా లివి :

భూలోకము	అతలము
భువలోకము	వితలము
సువలోకము	సుతలము
మహాలోకము	రసాతలము
తపోలోకము	తలాతలము
తేజోలోకము	మహాతలము
సత్యలోకము	పాతాళము

ఈరైన

ఈరు తీయుదువ్వెన.

పొడవుగా ఉండి దువ్వెనపండ్ల
వలె గాక—పొడవుగా కోసిన
పండ్లు కలిగిన ఈ రైనలు

నేటికీ ఉపయోగిస్తారు. వీనిని
దువ్వెనవలె వెండ్రుకల పైన
పెట్టి కాక, క్రిందినుండి వెండ్రు
కలలో దూర్చి లాగుతారు.

ఈ రోజున

చూ. ఈ రోజున.

ఈ రోజును

చూ. ఈ రోజున.

ఈరోజుయ్యేది రేపపుతుంది

అయ్యే దెలాగా అవుతుంది
తొందరెందుకు?

చూ. ఈనాడయ్యేది కార్యము
కానేరజరేపు.

ఈటతాట చూపు

కొంటెచూపు, వక్రదృష్టి.
“మోటకుని చందమున నీట తాట
చూపు, పాండవేయునిపై దూర్చి.”
భార. 7.14.

ఈటతాట తలపులు

వంకర ఆలోచనలు,
“ఈటతాటతలంపులు చీటువాట.”
భార. ఆశ్వా. 1.108.

ఈటతాటయదలుపులు

వట్టి అదలింపులు,
భార. ద్రోణ. 3.48.

ఈటతాటల నడలు

అటూ ఇటూ ఊగినలాడు
నడకలు.

“దసుజరథము దిరిగె నీటతాటల
నడలన్.” భాస్కరా. ఆర. 2.124.

ఈటతాట లాడు

పరుషవాక్యము లాడు.

“ఈటతాట లాడు నెట్లు నోరాడెనో
రామ రామ నిరపరాధ సుమ్ము.”
(కృష్ణ.) శకుం. 3.24.

ఈటతాట లిచ్చు

వక్రముగా జవా బిచ్చు.

“ఈటతాట మటు మాట లిచ్చి యపహ
సింఁచె.” భార. ఉద్యోగ. 4.76.

ఈలకటచు

గట్టిగా పట్టుకొను.

“వాడు పండ్లు ఈలకటచుకొని
ఉన్నాడు.” చా.
చూ. ఇలకటచు.

ఈల కటచుకొని యుండు

దేనికోసమో ఎదురు చూస్తూ
పడి ఉండు.

“వీడు నొప్పించి నిలువం దగునెల
వగుట, నసము డింపక యీల గటచు
కొని యున్నవాడు.”

భార. ద్రోణ. 2.104.

చూ. ఇలకటచుకొని యుండు.

ఈలకూతలు

ఒక ఆట.
“ఈలకూత లాదిగా శైశవక్రీడ లాడి
రచట.” వి. పు. 7.203.

ఈలకూర

ఉప్పుని ఒక కూరాకు.

“అలి నొలినివాడు దా నీలకూర, మప్పు
చాల లే దన్నట్లు.” వరాహ. 7.47.

ఈలకూరలో ఉప్పు లే దన్నట్లు

అనవసరముగా తప్పు పట్టెవట్లు
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

అసలు ఈలకూరలోనే ఉప్పు

టుంది. అది చాలక పోవడ
మంటూ ఉండదు.

“అలి నొలనివాడు దా నీలకూర, కుప్ప
చాల లే దన్నట్లు.” వరాహ. 7.47.
“అలి నొలనివాడు ఈలకూరలో ఉప్పు
లే దన్నా డట.” సా.

ఈలకొను

ఈలకటచు.

“ఈలకొన్న యెముకల యింటిలో
కాపుర మింతే.” తాళ్ల, సం. 9.45.

ఈలగ్రద్ద

ఒక జాతి డేగ; లుబ్ధుడు.

“ఏము నలుపురందు నెవ్వడు గాఁజాలు
నిచ్చిపుచ్చుకొన్న యీలగ్రద్ద.”
శృం. సెప్. 7.107.

చూ. ఇచ్చిపుచ్చుకొన్న ఈలగ్రద్ద.

ఈలపురుగు

ఇలకోడి, చిమ్మట. శ. ర.

ఈలవెట్టు

ఈల వేయు.

“పోవ వాఁ డిందు రం డని త్రోవ
యడవి, బెట్టి యొకవాఁగు డిగ నీల
వెట్టుటయును.” ఆము. 7.9.

ఈలవేయు

ఈలవెట్టు.

“వాడు ఈల వేసేసరికి వందమంది చేరు
తారు.” వా.

ఈలువుగొను

మానభంగము చేయు.

శుక. 2.10.

ఈలువుటాలు

ఇల్లాలు.

“అమరుల యీలువుటాండ్రను జేరి
వట్టితి.” భార. ఆది. 7.61.

ఈలువుడుగు

కులాచారమును వదలు; ఇలు

వరుసను పాటించక పోవు.

“ఈ విధంబున సుకుమారుఁ డీలు వుడిగి
మాలచిగురాకుఁ బోఁ డితో మనువు
మనఁగ.” శివరా. 3.117.

ఈల్కొటచు

చూ. ఈలకటచు.

ఈవరితనము

నదాన్యత.

యయా. 5.1.

ఈవరితగులు

వెట్టచేయు.

ఈవరివల సేయు

తలక్రిందులు చేయు.

“అభిలదిక్కుల సీవలవల సేసి.”
భా. రా. యు. 268.

ఈవలావరిగు

తలక్రిందు లగు.

“లంకయు సీవలావలై కదలిసభంగి.”
భా. రా. యు. 1819.

ఈవికాడు

వదాన్యుడు.

ఈవిమాను

కల్పవృక్షము.

చూ. ఈగమాను.

ఈవులకెంపు

చింతామణి.

చూ. ఈగులకెంపు.

ఈవులరతనము

చింతామణి.

ఈశ్వరివేరు

వశీకరణౌషధము, పొగ
రడచునది.

ఈశ్వరివేరును కట్టుకుంటే
పాములు తలవంచి వశ మగు
నన్న నమ్మకంపై వచ్చి న
పలుకుబడి. లక్షణయా
వశము చేసుకొనునది.

“నాదగ్గర వేరే ఈశ్వరివేరు ఉందిలే.
దాంతో వాడు లాంగిపోతాడు.” వా.

ఈషణత్రయము

దారేషణ, ధనేషణ,
పుత్రేషణ : భార్యాపుత్ర
ధనాలపై ఆశ.

ఈనడ చేయు

ఈనడించు.

ఈన పిట్ట

ఒక జాతిచేప.

ఈసురో మను

కళాకాంతి విహీనముగా
నుండు, బలహీనముగా
నుండు.

“ఈసురో మని మనుషులుంటే, దేశ
మేగతి బాగుపడునోయ్.” గురజాడ.
“లంకంత యింట్లో చాలినంత మను
షులు లేక యీసురో మని ఉంది.” వా.
చూ. ఈదురో మను.

ఈసువడు

నింద పొందు.

“మోసపోయితిఁ గులమునం దీసు
వడితి.” శివరా. 3.129.

ఈ సొనరించు

ఈర్ష్యపడు.

“ఇంక పీరితో నీ సొనరించువీరవరు
నెవ్వనిఁ గాన.” భాస్క. యుద్ధ. 1063.

ఈళ్ళు క్రుక్కు

ఈరు = చిన్న పేలు; వానిని
చంపు. పేలను రెండు
బొటనప్రేళ్ళ సందులో నుంచి
చిటుక్కు మని పొడుచుటయే
పేలు క్రుక్కుట. ఈలు
క్రుక్కుటా అంతే.

“ఈళ్ళు క్రుక్కి.” పాండు. 3.30.

ఉంకుచెండువిధంబున

విసరి వేసిన చెండువలె.

చెండు వేసినప్పుడు నేల తగిలి
మరొకతూరి పైకి వెళ్లి కిందికి
పడి మరీ యెగురును. అనగా
కమానులు కమానులుగా
వెళ్లు ననుట. ఇట్టియెగురు
టతో ఇచట సామ్యము.

“ఉంకుచెండువిధంబున, సుత్తరించు
తములపాకు నిక్కెడుక్రియ దాటు
నిజ్జి.” ఉ. హరి. 4.28.

ఉంకుటుంగరము

వివాహనిశ్చయ సూచకంగా
వధూవరులు మార్చుకొనే
ఉంగరము.

హంస; శ. ర.

ఉంగరాలచేతి మొట్టికాయ

ధనికుని దూషణ; దండన.

అది తిట్టే అయినా ధనికు
డన్నా డని సరిపెట్టుకొను
వాని విషయంలో ఎత్తిపొడు
పుగా అనుమాట.

“నేను ఒకమాటంటే అంతకన్ను మని
వచ్చావే? మఱి ఆరంగయ్య అన్ని
మాట లంటే నోరు మూసుకొని కూర్చు
న్నావుగా. మఱి అది ఉంగరాల చేతి
మొట్టికాయ గదా. బాగా నే
ఉంటుంది.” వా.

ఉంగిడిగొనినట్లు

ఉంగిటిరోగము పొందినట్లు.

ఉంగిడి సామాన్యంగా పశువు
నాము తిన్నప్పుడు వచ్చే
వ్యాధికే వాడుతారు.

కాశి. 2.138.

ఉంగిడిగొను

ఉంగిడి అను పశు వ్యాధి
వచ్చు.

“ఉంగిడిగొన్నభంగి.” కాశి. 2.138.

ఉంగుంగ

ధ్వన్యనుకరణము.

శిశువు చిన్నప్పుడు అనుమాట.
చూ. ఉంగే ఉంగే.

ఉంగే ఉంగే

చూ. ఉంగుంగ.

ఉంచుకొను

1. పెట్టుకొను.

“ఉపనిషత్కాంతల నుంచుకొనిరి
గాని.” పాశి. 5.14.

2. తన అధీనములో ఒక పర
స్త్రిని ఉంపుడుకత్తైగా ఉంచు
కొను.

“దానిని ఆతడుంచుకొన్నాడు.” వా.

ఉంఛవృత్తి

పొలాల్లో కల్లాల్లో రాలిన
గింజలను ఏరుకొని, వాటి
తోనే జీవించు జీవనము.

ఉంటకట్టు

చాలకాల మైనప్పుడు పిండి
మొదలయినవి—ఉంట కట్టడం
అలవాటు.

“ఆ గోధుమపిండి ఉంట కట్టింది.” వా.
చూ. ఉండకట్టు.

ఉంటగాలము

సీసపుగుండు కట్టిన ఒక రక
మయినగాలము.

హంస. 4.184.

ఉంటాను!

ఎవరి నైనా సాగనంపుతున్న
ప్పుడు నేనిక సెలవు తీసు
కొంటా నని గృహస్థు మొద
లగువా రనుమాట.

“మఱిక ఉంటాను. వెళ్ళగానే
ఉత్తరం వ్రాయండి.” వా.
చూ. నిలుస్తాను.

ఉండకట్టు

చూ. ఉంటకట్టు.

ఉండగ్రోవి

పట్టుకొనుచోట ఉండగా ఉన్న
చేతికట్ట.

శ. ర.

ఉండచీట్లు వేయు

లాటరీ వేయు.

“వా శివరికి సమానంగా ఓట్లు వచ్చే సరికి ఉండచీట్లు వేయవలసి వచ్చింది.”

వా.

ఉండ బట్టదా ?

కాలక్షేపం కాలేదా, ఊరకే

ఉండ లేవా ?

“ఒక టంబె ఒక టాడి ఉండబట్టదా కాని.” తాళ్ల. సం. 3.537.

ఇలాంటి సందర్భంలో ఇది

నేటికీ రాయలసీమలో విన వస్తుంది.

“ఏం ఉండబట్టదా పాపోడా! పడే సకం ఆడతావు.” వా.

ఉండబట్ట లేక

ఊరక ఉండ లేక; అనవసర

ముగా అనుట.

“ఉండబట్ట లేక వాళింటి కెళి అన్ని మాటలు అనిపించుకొన్నాను?” వా.

“ఉండబట్ట లేక ఆ నాటకసమాజం అని పెట్టి వాడు పాడై పోయాడు.” వా.

“ఉండబట్ట లేక ఆ మాట అని నెత్తి మీదికి తెచ్చుకొన్నాడు.” వా.

ఉండలక్రొవీ

వడిసెల.

ఉండవిలు

వడిసెల.

చిన్న పంగలకట్టకు చర్మపు వారో తాడో కట్టి, దానిలో గట్టిగా ఎండబెట్టిన మట్టి ఉండలు పెట్టి పక్షులు మొదలైన

వానిని కొడతారు నేటి దీని

రూపం ‘ఉండేలు.’

“నీదు తను వుండవిలు నేసి నెఱకు వేయు, రలివరుడు హారగుళికల రాజు హంసు.” నైష. 2.97.

“పిల్లకాకి కేం తెలుసు ఉండేలుదెబ్బ.” సా.

ఉండసురియ

ఒక విధ మైనకత్తి.

“కొండగొఱియల నుండసురియల ... చెండాడుచు.” రా. వి. 3.65.

ఉండుకొను

ఉండు.

“అవ్వనటం దొలంగఁ జేయుటయ, వాస్తవ మై యిటు లుండుకొంగ...”

కాళిందీ. 2.211.

వైదికవృద్ధులలో ఈమాట నేటికీ ఉన్నది,

“వా డాడ్లలో ఉండుకొంటూ ఉన్నాడు” “ఉండుకొన్న వాడై.” వా.

ఉండూరు

స్వగ్రామము.

“వానికి ఉండూళ్లో యిల్లు లేదు. పొరుగుూళ్లో పాలము లేదు.” వా.

ఉంపడము

ఉంపుడు ఉంచుకొనుట;

ఉంపుడుకత్తె.

“ఆ పిల్లను వాడు ఉంపడం ఉంచుకొన్నాడు.” వా.

“ఇది వాడికి ఉంపడం.” వా.

చూ. ఉంపుడుకత్తె.

ఉంపుడుక తె

ఉంచుకొన్న స్త్రీ.

ఉ క్కడగు

బలము కోలుపోవు.

“ఉక్కడఁగెన్ మగధేశ సైన్యముల్.”
భార. సభా. 1.213.

ఉక్కడచు

చంపు, పొగ రడచు; బల

హీన పఱుచు.

“మార్కొసు పీఠయోధులఁ బెక్కిండ్ర
సుక్కడంప.” జైమి. 6.132.

ఉక్కడిడు

బలశాలి.

“ఉక్కడీఁ డయి యేతెంచె నుక్కు
మిగిలి...మరుడు.” వైష. 7.41.

ఉ క్కణగు

బలము తఱిగిపోవు.

చూ. ఉక్కడగు.

ఉక్కణచు

పొగరడచు.

“రక్కసు నాయోధనమున నుక్కు
ణచి.” రుక్మాం. 575.

చూ. ఉక్కడచు.

ఉక్కపట్టు

చెమట పోయు; గాలి లేక వేడి

యెక్కువై అనుట.

“ఈరోజు చాలా ఉక్కపడుతూ ఉంది.
వా.

“అక్కడ ఉక్కపట్టుతూ ఉండడం
చేత ఈ రోజు ఇక్కడ పండు
కొన్నాను.” వా.

చూ. ఉక్కపెట్టు.

ఉక్కపెట్టు

చెమట పట్టు.

“ఈ రోజుం తా ఉక్క పెడుతూ
ఉన్నది.” వా.

చూ. ఉక్కపట్టు.

ఉక్కపోయు

చెమటపట్టు.

చూ. ఉక్కపెట్టు.

ఉక్కబట్టు

1. ఉగ్గబట్టు; మూసివేయు.

“ఒకవేళ వానల నుపహతి నొందించు
నొకవేళ రంధ్రంబు లుక్కుబట్టు.”

భాగ. 7.199.

2. ఆహారాదులను విసరించు.

“విడుతుఁ బ్రాణము, నీకై కూ డుక్కు
బట్టి నీలగ్రీవా!” కాళ. 3.101.

చూ. ఉగ్గబట్టు.

ఉక్కఱు

బలహీన పడు.

“ఉక్కఱి యిట్లు మధ్యము మహోగ్ర
శరంబులఁ దాఁక నోర్వక.”

భార. ఆర. 4.12.

ఉక్కశ ముండు

సైన్యము విడిసినచోట, బయ

టివారి రాకను కనిపెట్టుటకై

కావలి యుండు.

“ఊండప్రక్కల నుక్కశ ముండు
వేల్పు, తండములఁ జెండి యెక్కి
యొక్కొండయందు.” దశా. 2. 57.

ఉక్కిరి బిక్కిరి రగు

ఊపిరాడక విలవిలలాడు; తీరిక

లేకపోవు.

“ఈ రోజే ఇన్నిపనులూ చేయవలసి

రావడంచేత ఉక్కిరి బిక్కిరైపోయింది.”

“ఈ పనితో ఉక్కిరి బిక్కిరి అయి పోతూ ఉంది.” వా.

ఉక్కివ మాడు

మేల మాడు.

“క్రామ్మెఱుంగుతో నుక్కివ మాడు మేనిపస.” కీడా. పు. 87.

ఉక్కిడు

మూర్ఖుడు, దుష్టుడు.

“ఉక్కిలయి నేర్పు లేక..” నిర్వ. 3.11.

“ఉక్కినిమనంబు కీడు పరికించునె.”

భార. విరా. 3.7.

ఉక్కు గరచి చేయు

ఉక్కుతో చేయు.

అంత కఠిన మైన దనుట.

“కాసల్యహృదయ మక్కుట, యుక్కు గరచి చేసినారా?”

వర. రా. ఆయో. పు. 420. పంక్తి. 17.

ఉక్కుతునక

ఉక్కుముక్కవంటి బలిష్ఠుడు.

ఉక్కు చాలా గట్టి లోహ

మనుట ప్రసిద్ధము.

చూ. ఉక్కుతునియ.

ఉక్కుతున్క

వీరుడు.

“...గాళకు లాపురీభట శిఖామణు రె క్కటి యుక్కుతున్కలు...” విజ. 1.75.

చూ. ఉక్కుతునక.

ఉక్కుతునియ

బలశాలి, శూరుడు.

“ద్రాపదేయుండు నానుభద్రాసుతుండు నుక్కుతునియలు గారె.”

భార. ఉద్యో. 176.

చూ. ఉక్కుతునక.

ఉక్కున పెనచిన టుండు

దిట్టముగా ఉండు. ఉక్కు

గుండువలె అనుట.

“ఉక్కునఁ బెనచిన టున్నాఁడు పీఁడు.” గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1504.

ఉక్కునీరు

ఉక్కు కరిగించగా ఏర్పడిన

ద్రవము.

“ఉక్కునీరు వోతురు.” భాగ. 5.2.

ఉక్కుపొడి రాల్చు

నిప్పులు గ్రక్కు వంటిది.

క్రోధాతిరేకమును సూచించే

పలుకుబడి.

“ఉక్కుపొడి రాల రోషంబు.”

విజయ. 3.151.

ఉక్కు మడగు

బలము చెడు.

“ఉత్తర విరోధి సైన్యముల నుక్కు మడంగఁగ నుల్లసద్గతిం, బలప...”

భార. విరా. 5.61.

ఉక్కుమడచు

ఉక్కుమడగునట్లు చేయు.

ఉక్కుమడుగు

పరాక్రమ ముడుగు.

“మడిసియు జడిసియుఁ జిక్కువడియు నుక్కు మడిగియు.”

భార. ద్రోణ. 5.92.

ఉక్కుమిగులు

1. చేప గల్లు; అతిశయించు.

“రెండు బలంబుల వారలు, నొండొరు వులకంటెఁ జాల నుక్కుమిగిలి యొం,

డాండ కడంగుచు నుజ్వల, చండ సితి
నొప్పి రపుడు జగతీనాథా.”

భార. భీష్మ 1.138.

2. పరాక్రమించు.

“అక్కిరీటి సైన్యంబు తెక్కగొనక
యుక్కుమిగిలి యక్క జంబుగాక,
జక్కువడం బెక్కు నారసంబులు...”

జైమి. 5.20.

ఉక్కుమీటు

చేవమీటు.

భాగ. 6. స్కం. 260.

చూ. ఉక్కుమిగులు.

ఉక్కుమెఱయు

“అవ్విభండు వాని నెల వింటవడిఁ
బాఱఁ జడుపుచు తెక్కనేయకుం డె
నుక్కుమెఱసి.”

భాస్కర. ఆర. 1.228.

చూ. ఉక్కుమీటు.

ఉక్కుమురిసినట్లు

ఉక్కు కరగినట్లు.

“చిక్కువడి యుక్కు మురిసినట్లు
సమసిన.” భార. ద్రోణ. 3.394.

ఉక్కువడు

దుర్బలు డగు; దీను డగు.

“ఉక్కువడి యుం డె బహుకాల
మొప్పు దఱిగి, విగతలక్ష్మీవిలాసుఁ డై
వేల్పుతోడు.” హర. 6.30.

ఉక్కెక్కు

గట్టిపడు.

“పిక్క లుక్కెక్కఁగఁ ద్రొక్కి
నిల్చి.” కాళ. 4.174.

ఉక్కోలుగా

విపరీతంగా.

“విసర నుక్కోలుగా విషమవాయు

వులు.”

మర. రా. భా. పు. 229.

పంక్తి. 13.

ఉక్రోషం

ఉడుకుబోతుతనము.

“దాన్ని ఏ మనకురా. అది వట్టి
ఉక్రోషమనిపి.” వా.

ఉగాది

సంవత్సరాది.

“ఈ ఉగాదికి కొత్త బట్టలు కొనాలంటే
కూడా డబ్బు లేదు.” వా.

ఉగగట్టు

బిగించి కట్టు.

“నెన్నడు ముగ్గఁగట్టి.” వి. పు. 7. 135.

ఉగ్గడు వగు

ఎక్కు వగు, అధిక మగు.

“ఉగ్గడు వగులేజంబున.”

భార. ద్రోణ. 5.195.

ఉగ్గబట్టు

ఆహారాదులను విసర్జించు.

“వాడు పదిరోజులుగా కూడూ నీరూ
ఉగ్గబట్టాడు.” వా.

చూ. ఉక్కుపట్టు.

ఉగ్రము వచ్చు

1. ఒడలు మరిచేటంత

కోపమో ఆవేశమో వచ్చు.

“వానికి ఆమాట వినేసరికి ఉగ్రం
వచ్చింది.” వా.

2. దేవుడో దయ్యమో

ఆవేశించు.

“వాడు పీఠత్తుకొనేసరికి ఉగ్రం
వస్తుంది.” వా.

ఉగ్గుతో పెట్టినవిద్య

చిన్నతనంనుంచీ వచ్చిన

విద్య. ఉగ్గుపెట్టు నాటినుంచీ
వచ్చిన దనుట.

“వానికి నయంగా మాటాడి బుట్టలో
వేసుకోవడం ఉగ్గుతో పెట్టిన విద్య.” వా.

మా. వెన్నతో పెట్టినవిద్య.

ఉగ్గుపెట్టు

చంటిపిల్లలకు చిట్టాముదము,

చనుబాలు కలిపి రంగరించి

అది చిక్కనిపాలవలె కాగా

(అదే ఉగ్గు) దానిని పెట్టు.

“వాపోయి వాపోయి వసివాడి
యాకట, బెరడె గాయని యుగ్గుపెట్టి
వెట్టి.” పాండు. 3.156.

ఉగ్గువడు

క్షీణించు.

“తన ధృతి, యుగ్గువడన్ వేపితా
సుహునికడ కరిగెన్.” కవ. 1.209.

ఉచ్చ కక్కును

తిరస్కరించు.

“ముఖాబ్జకాంతితోఁ జుక్కల రాజు
నైనను సుచుక్కనువాఁడు.”

యామున. విజ. 4.129.

ఉచ్చగిత్త

స్త్రీలోలుడు.

“వాడా వట్టి ఉచ్చగిత్త. చీరకొంగు కన
బడితే చాలు వెంటపడతాడు.” వా.

ఉచ్చచెలమ

విరక్తి కల్గించుటకై జుగుప్సా

రంలో యోగులూ, జ్ఞానులూ

యోనికి పెట్టిన పేరు.

“ఉచ్చచెలమ గోరి యున్నది జగ
మెల్ల.” వేమన. 1029.

ఉచ్చ దివిటీగా వెలుగు

బాగా మాట సాగు.

వాని మాట కెదురు లేకుండా

అధికారం చలాయిస్తున్నాడు

అనుపట్ల ఉపయోగించేపలుకు

బడి.

“ఆ రెడ్డిపే రంటే ఆ జిల్లా అంతా
హడలు. వాని ఉచ్చ దివిటీగా వెలుగు
తున్న దంటే నమ్ము.” వా.

ఉచ్చనీచములు

హెచ్చుతక్కువలు.

“కుడువంజొచ్చును బ్రాహ్మణారములు
పెక్కుల్ రాజకీయారముల్, నడువం
జుచును యాజ్ఞవల్క్యేడు ధరణ
శానోచ్చనీచంబులం, చెడ లేక న్నుటి
యించుఁ గాలముకొలందిం బోవు...”

తెలుఁగునాడు. పు. 41.

ఉచ్చపోయు

మూత్రవిసర్జన చేయు.

ఉచ్చమల్లి

ఒకటిట్టు; నగ్నస్త్రీ.

“ఉచ్చమల్లి యయ్యింతిత్తి.”

శుక. 3.18.

ఉచ్చరతి

రతివిశేషములలో ఒకటి.

కుమా. 9.152.

ఉచ్చాటన

సానభ్రంశము; తఱిమివేత.

మంత్రపరిభాష.

దయ్యాలను, భూతాలను

మంత్రాలతో వెడలగొట్టు

టపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఆస్తి సొంతదారుడు రాగానే వీనికి ఉచ్చాటన తప్పదు.” వా.

“వాళ్లనాన్న రాగానే వీడికి ఆయింటి నుంచీ ఉచ్చాటన జరుగుతుంది.” వా.

ఉచ్చిపాటు

దూసికొని పోవు.

“నెఱుకల నుచ్చిపాటి.” జైమి. 2.87.

“పై నొరంగి పొంకపుం జన్మోన లుచ్చి పాఱి, గొంగిలి దయసేయ రాదొ.”

ఉ. రా. 4.815.

ఉచ్చిపోవు

“ఉరము వడికి దాకి వీచున నుచ్చి పోయె.” భార. భీష్మ. 8. ఆ.

చూ. ఉచ్చిపాటు.

ఉచ్చుచ్చిరే

కుక్కను పిల్చుటలో ధ్వన్యను కరణ మై వినవస్తుంది. నేటి వాడుకలో ‘చ్చుచ్చుచ్చు’ అని వినబడుతుంది.

“ఉచ్చుచ్చిరే శంకరోచ్చిష్టభోగి.” బస. 7. 188.

ఉచ్చులు తెంచుకొను

నిర్బంధములను తొలగించు కొను.

పరువెత్తుటలో అన్ని నిర్బంధాలనూ సడలించుకొనె ననుటలో అలవాటై కడకు తెంచుకొని పరుగెత్తాడు; పాటి పోయాడు అనే అర్థమాత్రద్యోతక మైంది. ఇలాంటిదే తీగలు తెంచుకొని పరుగెత్తు.

“.....పులి మె, ల్లన యవలికిఁ జని

వెనుక జం, గున నచ్చటిలతలు తెంచుకొనుచుం బాటెన్.” శుక. 2. 261.

ఇది అతివేగంగా ముందూ వెనుకూ చూడకుండా పరువెత్తేపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“ఉచ్చులు తెంచుకొని పరువెత్తాడు” వా.

ఉచ్చులు పన్ను

మోసగించుటకై ఎత్తులు వేయు.

“పచ్చే సంవత్సరం ఖాళీ కాబోయే ఉద్యోగానికి నేటినుంచే వాడు ఉచ్చులు పన్నుతున్నాడు.” వా.

చూ. ఉచ్చులు వేయు.

ఉచ్చులు వేయు

ఎవరినో పట్టుకొనుటకూ, బోల్తా కొట్టించుటకూ మాయలు పన్ను.

“ఆ ఆస్తి నంతా కబళించాలని వాడు ఉచ్చులు వేస్తున్నాడు.” వా.

“ఆ బంగారు పిచ్చుకను దొరికించుకోవా అని వాడు ఉచ్చులు వేస్తున్నాడు.” వా.

చూ. ఉచ్చులు పన్ను.

ఉచ్చిష్టపు లేమ

ఒకటిట్టు.

ఉచ్చిష్టం నీచం అనే అర్థంలో, ఇలా యేర్పడిన పలుకుబడులు ఉచ్చిష్టపు బ్రతుకు లాంటివి మరికొన్ని ఉన్నవి.

“చేతితడార దుచ్చిష్టపు లేమ.”

గౌ. హరి. ద్వి. 890.

ఉజ్జగొను

సరకు సేయు.

ఇదెప్పుడు ఉజ్జగొనడు,

సేయడు అన్నట్లు వ్యతిరేకా

ర్థంలోనే వినవస్తుంది.

“లజ్జాభిమానంబు లుజ్జగొనడు.”

రుక్మాం. 5.146.

ఉజ్జన సేయు

విడిచిపెట్టు.

“సంధ్యాభివందనశ్రద్ధ యుజ్జన సేయ.”

కాశీ. 4.81.

ఉజ్జాయింపుగా

దాదాపుగా, రమారమిగా.

“అ యిల్లు కట్టడానికి రెండువేలవు

తుం దని, ఉజ్జాయింపుగా చెబు

తున్నాను.” వా.

ఉట్టాడు

ఉట్ట ట్టుగు; ఉత్సుకు డగు.

“హరు బిట్టోడింప నుట్టాడుచున్.”

పాండు 1.189.

చూ. ఉట్టట్టుగు.

ఉట్టి కట్టుకొని వ్రేలు

తా నేదో చేయబో నున్నట్లు

ఉట్టట్టుగు; ఎప్పుడెప్పుడా

అని ఉత్సుకు డగు.

“కులధర్మం పెడలించి శ్రీ గురునకుం

గోపంబు పుట్టించి మి, శ్రుల సాభ్రాత్ర

నివాసదేశముల నీతోఁబుట్టులం బాసి

ని, శ్చలతక వ్రేలెద వుట్టి గట్టికొని

దుస్సాధ్యంబు సుమ్మి సృర, జ్వలనజ్వా

లిక సోఁక నీక నిలపక జ్ఞానామృత

స్వందమున్. పాండు. 5.211.

“నీ వేదో పాడిచేస్తా నని ఉట్టిగట్టుకొని

వ్రేలాడుతున్నావు. కానీ వాడురాగానే

నీతోక తోసేస్తాడు జాగర!” వా.

చూ. ఉట్టి గట్టుకొని ఊగు.

ఉట్టి కెక్కు

మూలబడు. పని అయ్యాక

వస్తువులను ఉట్టిపై ఉంచి

వేస్తారు. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఉట్టి కెక్కు నీసిగులు నోబావ.”

తాళ్ల. సం. 3.172.

చూ. ఉట్టెక్కు.

ఉట్టి గట్టు

అపహాస్యము చేయు.

తాటాకులు కట్టు వంటిది.

ఉట్టి కట్టుకొని ఊరేగుతు

న్నాడు; వాణ్ణి ఉట్టి కట్టి ఊరే

గిస్తాము అని వాడుక ఉన్నది.

ఈ పలుకుబడి వాడుకలో నే

డున్నట్లు లేదు.

“...సరకు గొనండు...టక్కరి బలు

మోపు మోచు నయగారితనం బది యుట్టి

గట్టినక.” ఉత్త. హరి. 4.

ఉట్టి గట్టుక వ్రేలు

“ఉట్టి గట్టుక వ్రేలుచున్నాడు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. కె. 1758.

చూ. ఉట్టిగట్టుకొని ఊగు.

ఉట్టి గట్టుకొని ఊగు

ఏదో ఆత్మ్యాశతో ఉవ్విళ్లుారు.

“గట్టిగాఁ జావుకుఁ గడు తెంపుఁ జేసి,

యుట్టి గట్టుక నూఁగుచున్నాఁడు దేవ!”

రంగనా. యుద్ధ. 357. పే.

చూ. ఉట్టి గట్టుకొని ఊరేగు.

ఉట్టి గట్టుకొని ఊరేగు

ఎందుకోసమో ఉ బ లా ట
పడుతూ ఎప్పు డెప్పుడా అని
ఉండు. వాడుమాత్రం అను
భవించే దేమున్నది అన్న
అర్థంలోనూ ఉపయోగించడం
కలదు.

“వా డేదో తానే పంచాయితీ బోర్డు
ప్రెసిడెంటు కాగల నని ఉట్టిగట్టుకొని
ఊరేగుతున్నాడు. కానీ డిపాజిట్టు
కూడా దక్కేట్టు లేదు.” వా.

“వా డేమి ఉట్టిగట్టుకొని ఊరేగ
బోతాడా?” వా.

చూ. ఉట్టి గట్టుక వ్రేలు.

ఉట్టి గట్టుకొని వ్రేలు

దేనికోసమో కా చు కొని
ఉప్పిళ్ళారు.

“నిశ్చలతన వ్రేలెద వుట్టిగట్టుకొని.”
పాండు. 5.211.

“ఎప్పుడో తనకు గుఱుపు పందాలలో
తప్పక బహుమతి వస్తుంది అని వాడు
ఉట్టిగట్టుకొని వ్రేలాడుతున్నాడు.” వా.

చూ. ఉట్టిగట్టుకొని ఊరేగు.

ఉట్టిచీల

రెండుప్రక్కలా తల ఉన్న
చీల. శ. ర.

ఉట్టిచేర్లు తెగు

అధఃపతనము చెందు.

“ఉట్టిచేర్లన్నియుం దెక్క నుదిలపడుచు,
దొంటి దర్పంపుటయ్యెలల దోగగగ
లవొ, వ్యసనపర వము నీవ యిక
నాకు, భార్య వగుదువొ ప్రాశ్నించుపనియు
లేదు.” రామకథా. యుద్ధ. పూ. 4.329.

ఉట్టిపడు

పొంగి పొరలు; విస్తృత
రూపంలో కానవచ్చు.

ఇలాంటి కొన్ని అర్థాలలో
వాడుకలో ఉన్నది.

“వాని ముఖంలో బ్రహ్మ
వర్చస్సు ఉట్టిపడుతూ ఉం
టుంది”. “ఆకావ్యంలోరసం
ఉట్టిపడుతూ ఉంటుంది. “వీడి
మొహం వాళ్ల నాన్న ఉట్టి
పడ్డటే ఉంది” ఇత్యాదు
లూహ్యములు.

“బ్రహ్మతేజం బుట్టి పడునెమ్మొగము
తీవి, రాకాశకాంకగౌరవముఁ దెల్పు.”

పెద్దాడ. శకుం. 253.

“ఆ బాలురఁ గృప యుట్టి పడఁగఁ
జూచి.” కళా. 6.159.

ఉట్టిపాటుగా

హఠాత్తుగా.

“ఉట్టిపాటుగా ప్రయాణం కావలసి
వచ్చింది.” వా.

ఉట్టిపాటున

హఠాత్తుగా.

“ఉట్టిపాటున బయలుదేరాను.” వా.

ఉట్టిపై చెరలాటము

నిప్పుతో చెలగాటము వంటిది.

ఉట్టిమీద నిలిచి ఏమాత్రం
కదిలినా కింద పడతారు.

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 5.

ఉట్టి యుట్టి పడు

ఎగి రెగిరిపడు.

“ఉడక బిందు కలాప ముట్టియుట్టి పడంగ.” కాశీ. 4.69.

ఉట్టిలో పెట్టినగుమ్మడికాయవలె కదలక మెదలక, దిట్టంగా.

“అమ్మగువ కనుఁగొనియెన్, ముమ్మర ముగఁ బట్టెనామములు మే నెలం, గ్రమ్మికొన నుట్టిఁ బెట్టిన, గుమ్మడికాయ యునుబోలఁ గూర్చున్నతఱిన్.”

వైజ. 2.56.

ఉట్టి వడు

అకస్మాత్తుగా వచ్చు.

“హరి ఉట్టివడి కావకున్న నొచ్చెను దేహికి హరి.” తాళ్ల. సం. 9.80.

ఉట్రవడియము

చిట్టి వడియము.

ఈ వడియాలతో కూర చేయడం కూడా కలదు.

“గుడి మ్రింగెడువానికి లో నడరెడువే ల్పుట్రవడియ మగు.”

అచ్చ. రామా. సం. 155.

అన్నమూ, మసాలా దినుసులూ కలిపిన ఒక విధమైన పలావు అని భ్రాను.

దక్షిణాదిన మసాలా దినుసులన్నీ వెల్లువీ, లవంగాలు, గసాలు ఇత్యాదులు కలిపి దంచి ఉండలు చేసి ఆరబెడతారు. వానినే తుంచి తాలింపులలో, తిరగబోతలలో వాడతారు. అవే ఉట్రవడియాలు.

ఉట్రవడియముగా

ఉన్నపళంగానే, వెంటనే.

“ఇలా ఉట్రవడియంగా రమ్మంటే నే నెలా రాగలను?” వా.

“వాడు ఉట్రవడియంగా వచ్చాడు.” వా.

అతి చులాగ్గా, అన్యాయంగా.

“వానిసామ్మ ఉట్రవడియంగా నోట్లో వేసుకొన్నాడు.” వా.

ఉట్లెక్కు

మూల బడు.

నిత్యం ఉపయోగించని వానిని ఉట్టిపై పెట్టివేయడం అలవాటు. అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“మున్నపింసా పరమో ధర్మ యని పల్కు, చదువు లుట్లెక్కినా సార్వభౌమ.” నలచ. 3.67.

చూ. ఉట్టి కెక్కు.

ఉడకవేసే దిక్కు లేదు

ఆడదిక్కు లేదు.

“వాళ్ళ తలిపోయినప్పటినుంచీ వాళ్ళింట్లో ఉడకేసేదిక్కు లేక మహా అల్లాడి పోతున్నారు.” వా.

ఉడకాడించు

బోధ పెట్టు, కలత పెట్టు.

చిత్తూరు ప్రాంతంలో ప్రచురంగా ఉన్నది.

“ఆ పిల్లలంతా నన్ను ఉరికే ఉడకాడిస్తున్నారు.” వా.

చూ. ఉడ్డాడించు.

ఉడాములమీద వెళ్లు

అంచెలమీద పోవు.

ఉడికించు

ఎత్తిపొడుపులతో నొప్పి కలి

గించు; అపహసించు.

“వాళ బావ నిమిషనిమిషానికీ దాన్ని ఉడికిస్తూ సంతోషిస్తున్నాడు.” వా. చూ. ఉడికిలించు.

ఉడికినమెతుకు తిని ఉలికిపడు

కలిగింది తిని హాయిగా ఉండక

అనవసరంగా బాధపడు.

“వాడి కన్నీడున్నా యెప్పుడూ ఏడుచే. ఉడికిన మెతుకు తిని ఉలికిపడుతూ ఉంటాడు.” వా.

ఉడికిలించు

చూ. ఉడికించు.

ఉడిగిపోవు

కాల మై పోయి చెట్టుచేమలు

కాయలు కాయడం మాని

వేయు; శక్తు లుడుగు.

“ఉడిగిపోయిన మ్రా క నుం బోరె బండు డులి.” కవి. 4.113.

“నేనింకేం చేయగలను? అన్నీ ఉడిగి పోయినవి.” వా.

ఉడిగి మడుగు

కాలం కాదని తగ్గి ఉండు.

అణగి మణగు.

“అనిన ధామ్యుఁ డిట్టు లనియె నీవత్సర, మొకఁడు నెట్టు లయిన నుడిగి మడిగి, సంకటముల కోర్చి...”

భార. విరా. 1.142.

“ఉ ప వ సింతుము గాక నేఁ డుడిగి మడిగి.” కాశీ. 7.153.

ఉడిపోవు

తగ్గిపోవు.

“వ్యాధు లుడివోయె నపమృత్యు వద టణం నె.” రుక్మాం. 1.136.

“అసనాదులకు సమర్థమైన ప్రాయ ముడి పోవుటకు వెతపడుచు నుంటి...” కళా. 4.149.

“ఉడు కన్నిటిలోన నుండుటయు లేదు నీ, వుడిపోయి యం దుండ కుండుటయు లేదు.” తాళ్ల. సం. 5.173.

ఉడివుచ్చు

పాడు చేయు.

“మునుపటి పల్లివ్రతలు...మాన ముడి వుచ్చుకొని రఘే.” హంస. 1.127.

ఉడి వోనిపంట

శాశ్వత మైనది; ఉడిగిపోని దనుట.

“తీరని మోహాల తెండేపలు, ఊరేటి చెలమలు, ఉడివోని పంటలు.” తాళ్ల. సం. 11.11.

ఉడివోవు

ఉడిగి పోవు.

“సంపద యుడివోయి.”

వర. రా. అయో. పు. 485. పంక్తి. 4.

“పరిమళం బుడివోనివిరులు ముడిచి.”

పాండు. 2.108.

చూ. ఉడిగిపోవు; ఉడిపోవు.

ఉడుకారు

చల్లారు, చల్లబడు.

“ఉడుకారెడివంత నెంతయున్.”

చేపి. 2.220.

“ఆ రాముని శ్రీపాదయుగము నూరట గాఁ జూచి యుడుకారువాఁడ...”

వర. రా. అయో. పు. 531. పంక్తి. 3.

“ఈ దుస్సనేనుతన వింతలింతలు తుని

య లై... యుడు కాఱుఁ గాక, యలు
పాలఁ బొనుపడునట్టి చిచ్చే యిది?"
భార. ఉద్యో.

ఉడుకుకొను

ఒకరు ఎత్తిపొడిచి అపహాసిం

పగా బాధపడు.

“అంత ఉడుకుకొంటున్నా వేరా?
ఏదో తమాషా కంటే.” వా.

ఉడుకుఘటము

ఘటికుడు, ఉగ్రుడు.

రుద్రము. 21 పు.

చూ. ఉడుకుపిండము.

ఉడుకుపట్టు

వే డెక్కు.

“బడబాగ్గిఁ బ యోధి యుడుకుపట్టె
ననంగకొ.” భాస్క. యుద్ధ. 965.

“అన్నం ఉడుకు పట్టింది.” వా.

“ఉడుకుపట్టిన తర్వాత గానీ పులుసులో
ఉప్పు పులుసు వేయరాదు.” వా.

ఉడుకుపాలు

యోవనము, ఉద్రేకము.

“ఉ డు కు పాలు చిందు నో వెఱి
భూతురా.” రుద్రము. పు. కిరీ.

“వాడు మంచివాడే కానీ కాస్త ఉడు
కుపాలెక్కువ.” వా.

ఉడుకుపిండము

అత్యుగ్రు డనుట.

“వాడా ఉ డు కు పిం డం. ఒక్క
మాటన్నా ఓర్చుకోడు.” వా.

చూ. ఉడుకుఘటము.

ఉడుకుబోతు

ఏమన్నా ఉడుకుకొనునట్టి...

“వాడు వట్టి ఉడుకుబోతు. తమాషా
కన్నా ఏడ్చి చస్తాడు.” వా.

ఉడుకుమోతుతనం

ఏదైనా నవ్వులాట కన్నా
నొచ్చుకొనుట.

“అంత ఉడుకుమోతుతన మైతే ఎట్లాగే
పిల్లా!” వా.

చూ. ఉడుకుబోతుతనం.

ఉడుగోత

కాపు ఉడిగిన తరువాత మిగి

లినవాటిని గోసేకోత.

“ఎప్పుడో ఈటుపోయిన చేలో ఇంకా
ఉడుగోత ఏమిటి?” వా.

చూ. ఉడుగోతపిండ.

ఉడుగోతపిండ

కాపు ఉడిగినతరువాత చెద

రుగా పుట్టే నిస్సార మైన
పిండ.

చూ. ఉడుగోత.

ఉడుతకు ఉడతాభక్తి అన్నట్లు

ఏదో చేత నయినంత.

“ఉడతకు ఉడతాభక్తి అన్నట్లు ఏదో
తృణమో పణమో నేనూ ఇస్తాను.” వా.

చూ. ఉడుతభక్తిగా.

ఉడుతభక్తిగా

చేత నయినంత.

అతితక్కువైనాసరే ప్రేమతో

చేస్తున్నా ననే అర్థంలో ఉప
యోగిస్తారు.

సేతునిర్మాణంలో శ్రీరాము

నికి ఉడుత సాయపడిన కథ

సుప్రసిద్ధం. దానిని బట్టి

వచ్చినపలుకుబడి.

వాడుకలో 'ఉడతాభక్తిగా,'
 "నేనూ ఏదో ఉడతాభక్తిగా నా చేత
 నైనసాయం చేస్తాను." వా.
 యా. ఉడతాభక్తిగా.

ఉడుదేనె లగు

మధుహీనము లగు; తేనె
 లుడుగు.

"కడివోపనకు లానగా లేకు లెడలి,
 యుడుదేనె లెన పర్యుషితపుష్ప
 ములు." పండితా. పురా. 89. పు.

ఉడుపక్క

వేటక్క.

"ఉడుపక్కలు కందేళ్ళ నందరువుల
 నడుముల గ్రహింప." మను. 4.51.

ఉడుబోతు

విరక్తుడు.

(బాస.

ఉడుముపట్టు

గట్టిపట్టు.

ఉడుము నేల కరుచుకున్న
 దంటే గొలుసులువేసి లాగినా

రాదు, అందుపై యేర్పడినది.

"వాడిది ఉడుముపట్టు. చచ్చినా పడ
 లడు." వా.

చూ. భల్లూకపుపట్టు.

ఉడ్డతిత్తులు

గచ్చకాయల తిత్తులు.

మూడు గచ్చకాయలను
 పొయిగుండ్లవలె పెట్టి, వాని
 మీద ఒక గచ్చకాయ పెట్టి
 వానిని మరొక గచ్చకాయతో
 కొట్టడం అలవాటు. ఇదే

గచ్చకాయలాట అయి
 నది. లక్షణయా ఉడ్డలు
 గచ్చకాయలయినవి. ఆపెట్టు
 పద్ధతినిబట్టి వచ్చినదే ఉడ్డ =
 నాలుగు అన్న అర్థము. ఈ
 'ఉడ్డతిత్తుల'కు అడ్డతిత్తు లని
 ముద్రితప్రతులలో ఇచ్చిన
 పాఠం సరి కాదు.

"మెత్తగ నూతినచుట్టుం, గత్తిర మధు
 కుటభోరు కంఠము లలనా, దొలిన
 హతిన చెన్నం, దితుల క్రియ దొడల
 నుడ్డతిత్తులువేలన్." పాండు. 2.33.
 చూ. ఉడ్డపాడలు.

ఉడ్డపల్లించి

ఆడపిల్లల ఆట.

ఉడ్డపాడలు

గచ్చకాయ తిత్తులు.

"పెరుగు నుడ్డపాడలున్." పాండు. 5.56.

చూ. ఉడ్డతిత్తులు.

ఉడ్డబుగడలు

చెవిపైవేపు రంధ్రం వేసి
 పెట్టుకొనే ఆభరణం.

నడుమ ఒక గొట్టం, పైనా
 క్రిందా నాలుగు పూజలను
 సమానంగా ఉంచి దానిపైన
 ఒక పూజను ఉంచి అతికి
 చేస్తారు. ఈ పూజల సంఖ్యను
 అలా పెంచుకొని పోవడం
 కూడాకద్దు. అడుగున ఎక్కువ
 సంఖ్యా, క్రమంగా తగ్గుతూ

వచ్చి ఆఖరున ఒకేపూజ
నిలిచి గోపురాకారంగా
తయారవుతుంది. వీటిని నేటికీ
రాయలసీమ పల్లెపట్టణలలో
కొందఱు ధరిస్తారు. బుగడ
లనే అంటారు. వావిళ్లలో
చంపనరులు, నాలుగుపేటలు
గల హరవిశేషం అనడం సరి
కాదు.

ఉడ్డలవలె పూజలను ఉంచి
అతుకుటతో ఉడ్డ బుగడ
లై నవి.

“ఉడ్డబుగడలు కట్టసరులు.”

హంస.

ఉడ్డాడించు

ఊర్భవెట్టు, కలతవెట్టు.

“వాపోచుక్ తుధఁ గుంది చాల
సుతు లవ్వా! బువ్వ బువ్వంచు ని,
లాపెక్ జీరపటాపకరముల నుడ్డా
డింపఁగాఁ జూచి.”

మల్ల భూ. వై. 21.

చిత్తూరుప్రాంతంలో ఉడకా
డించు అనేరూపంలో విశే

షంగా వినవస్తుంది.

“ఈ పిల్లలంతా నన్ను ఊరికే ఉడకా
డిస్తున్నారు.”

వా.

ఉడ్డాడు

కలగు, ఊర్భించు.

చూ. ఉడ్డాడించు.

ఉడ్డు కుడుచు

కళవళము చెందు.

“ఉడవాసక్లేశంబున నుడ్డుకుడిచి వెలు
పటికిం బుట్ మెగయుచు.”

పాండు. 3.150.

చూ. ఉడ్డు గుడుచు.

ఉడ్డుగుడుచు

ఉక్కిరి బిక్కిరి యగు.

“బేతాశములు నీళ్ళ ప్రేసి త్రొక్కఁగఁ
బాసి, యదు తెల్ల బెడఁబాసి యుడు
గుడిచె.”

దశా. 2.409.

ఉతికి ఆరవేయు

ఎదుటివాని లోపముల నన్ని
టిసి యేకరువుపెట్టి విడుచు;
చితకతన్ను.

“వాడు రాసి చెప్తా, ఉతికి ఆర
వేస్తాను.”

వా.

“నాలుగు ఉతికి ఆరవేస్తే గాసి వాడు
మాట వినడు.”

వా.

ఉత్తచేతుల మూరలు వేయు

ఏమీ లేకనే గొప్పలకు పోవు.
బట్టలు లేకనే మూర వే
యడం, యోగ్యత లేకనే
హెచ్చులకు పోవడంగా ఇట
సూచన.

“వాడు ఎప్పుడూ ఉత్త చేతులతో
మూరలు వేస్తుంటాడు.”

వా.

ఉత్తపుణ్యానికి

వృథాగా.

కొత్త. 16.

“ఉత్త పుణ్యానికి పదిరూపాయిలు
పోగొట్టుకున్నాను. వాడు జోస్యం
చెప్పిందీ లేదు. అది అయ్యిందీ లేదు.”

వా.

ఉత్తమరతి

రతిభేదము.

కుమా. 9.152.

ఉత్తరకుమారపౌరుషము

చూ. ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞలు.

ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞలు

వట్టి డంబాలు.

భారతంలో ఉత్తరుడు తానే
పశువులను మల్లించెద నని
వెల్లి, తుదకు కారవసేనను
చూడగానే వణకిపోయి
వెనుకకు పారిపోవ జూచాడు
అనుకథపై యేర్పడిన పలుకు
బడి.

“ఈ ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞల కేం చాలానే
చెప్పవచ్చు. అసలు పోలీసులు కనిపించ
గానే పారిపోయేవాడివి. నీకు సత్యా
గ్రహ మేమిట్రా?” వా.

ఉత్తరక్రియలు

అపరక్రియలు.

చనిపోయిన తరువాత చేసే
కర్మకలాపం.

“అతనంత బాగా బతికాడా! కడకు
ఉత్తరక్రియలకు కొడుకు తిరిపె మెత్త
పలసే వచ్చింది.” వా.

ఉత్తరజందెము

చూ. ఉత్తరజన్నిదము.

ఉత్తరజన్నిదము

బ్రహ్మచారి మూడుపోగుల
తోడి ఒక ముడి, గృహస్థు
అలాంటివి రెండూ వేసుకో

వా లని విధి. మూడవది ఉత్త
రీయార్థం వేసుకుంటారు. అది
ఉత్తరజందెం.

“ఇభ కంభమణు లెడనెడఁ గూర్పు
గురివెంద, జమలియుత్తరజన్నిదములు
దనర.” రావి. 3.34.

ఉత్తరదొక్కరము

కు స్త్రీపట్లలో ఒకటి.

ఉత్తరమీమాంస

మీమాంసాశాస్త్రం రెండు
భాగాలు — పూర్వమీ
మాంస, ఉత్తరమీమాంస.
జైమినికృత మైన పూర్వమీ
మాంస కర్మజ్ఞానకు చెంది
నది. వ్యాసకృత మైన ఉత్తర
మీమాంస బ్రహ్మజ్ఞానకు
చెందినది.

ఉత్తరవయస్సు

వృద్ధాప్యం.

ఉత్తరవస్త్రం

చూ. ఉత్తరవాసం.

ఉత్తరవాసం

పైపంచ, అంగవస్త్రం.

“వెలిపట్టు పుట్ట ముత్తరవాసముగ
ధరించి.” నైష. 8.108.

చూ. ఉత్తరవస్త్రం.

ఉత్తరానంగము

చూ. ఉత్తరవాసం.

ఉత్తరాషాఢ పూర్వాషాఢ అగు
వాంతులు భేదులు అగు,
ఎక్కువ భయము కలుగు.

పూర్వం, ఉత్తరం అన్న శబ్ద
సామ్యంతో యేర్పడినట్లు కన
బడుతుంది. అటూ ఇటూ
అనుట.

“వాణ్ణి చూచేసరికి వీనికి ఉత్తరాషాఢ
పూర్వాషాఢ అయింది.” వా.

ఉత్తరించు తములపాకు
నిక్కెడుక్రియ

ఆకుతోటలో, బాటన ప్రేలి
గోటికి ఒక ఇనుపగోటిని తగి
లించుకొని తమలపాకులను
రక్తిమని కత్తిరిస్తారు. అప్పు
డది యెగసి పడుతుంది.

“ఉత్తరించు తములపాకు నిక్కెడు
క్రియ దాచె నిట్టి.” ఉ. హరి. 4.28.

ఉత్తరీయము

పై పంచ, అంగవస్త్రము.

చూ. ఉత్తరవాసం.

ఉత్తరువు లిచ్చు

ఆజ్ఞాపించు.

“తరువు లాకసము కత్తరువు లిచ్చు.”

యామున. విజ. 4.229.

ఉత్తరోత్తరా

ముందు ముందుకు, కాల

క్రమేణ.

“ఇప్పుడు రాజీ చేసుకొవడంవల్ల ఉత్త
రోత్తరా మీకు చాలా లాభాలు
ఉన్నవి.” చూ. ఉత్తరోత్తరా.

ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధి

క్రమాభివృద్ధి.

“పాత్రమిటు నేయ నీ కత్తరోత్తరాభి
వృద్ధి యని...” ఆము. 17.

“ఉత్తరోత్తర మభివృద్ధి నొందు
చుండు” కాశీ. 2.52.

ఉత్తరోత్తరా

వాడుకలో ఈ రూపం కని

పిస్తుంది.

చూ. ఉత్తరోత్తరా.

ఉత్తలపడు

తహతహపడు.

“చిత్తం బుత్తలపడియెడు.”

సింహ. 1.62.

ఉత్పవవిగ్రహము

అలంకారవిద్యార్థి వంటిది.

ఉరేగింపుకు మాత్రం పనికి

వచ్చేది; మూలవిరాట్టు కాదు.

“వాడు వట్టి ఉత్పవవిగ్రహం; లోపల
సత్తానార మేం లేడు.” వా.

ఉదకమాడు

స్నానము చేయు.

“ఒక్కప్రాద్దుండి సెలయేట నుదక
మాడి.” కాశీ. 3.37.

“మహారయమున గొలన నుదక
మాడంగ బోవన్.” కా. మా. 3.203.

ఉదపానమండూకము

నీటిబోని కప్ప.

చూ. కూపసమండూకము.

ఉదయరాగపట్టులు

వస్త్రభేదము.

ద్వాద. 3.206.

ఉదరపోషకులు

పొట్ట నింపుకొనువారు.

దూషణలోనే ఉపయుక్తం.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

“ఉదరపోషకులా పొరుగున జేరి.”

త్యాగయ్య.

ఉదరము మాడు

కడుపు మాడు, త్తు త్పీడ
కలుగు.

“బడబాగ్ని ఘనతరజ్వాలలు మండఁగ
నుదరంబు మాడె ననఁగ.”

కా. మా. 4.63.

చూ. కడుపు కాలు.

ఉదాత్తానుదాత్తస్వరితములు

వేదపఠనంలోని స్వరభేద
ములు.

“నమస్తే రుద్రమస్య వ”
ఇక్కడ పై గీతలు ఉదాత్త
మును, క్రింది గీతలు అను
దాత్తమును తెలుపును. స్వరి
తం పై న మఱిత ఆపి పలుకు
తారు.

బస. 7.184.

ఉదిరిపడు

అదరిపడు.

ఉదిరిమల

మేరుపర్వతము.

“ఉదిరిమలతోడ నొరయఁగ
నెదిరిన దొర—”

రాజవాహనవిజయము. 2.79.

ఉదిలకొను

అధైర్యపడు, సంభ్రమపడు,
వ్యాపించు.

“బెదర వజ్రాయుధు హృదయ, ముదిల
కొనఁగఁ ద్రిదశఁగణము...”

భార. ఆది. 2.21.

“కృష్ణుఁ డొక్కొంతవడి కోర్కి నుదిల
కొనియె.” హరి. పూ. 3.252.

“వారివాహపూహంబులు కడ లవియఁ
జదల నుదిలకొనియె.” హరి. 6.58.

“మదనవికృతు లంతంతకు నుదిల
కొనఁగ.” కేయూర. 4.7.

దీనికి దగ్గఱగా ఉండే అర్థాలలో

ఇది ప్రయుక్త మాత్రా
ఉంటుంది.

ఉదిలగొను

చూ. ఉదిలకొను.

ఉదుక చాలు

తొలినము చేయగలుగు,
పోగొట్ట జాలు.

“మొదలియది పాపముల నెల నుదుకఁ
జాలు.” భీమ. 6.17.

ఉదుటారు

త్రుళ్లి పడు.

“...గుబ్బచ ను జక్కవలు...పైకిజీ
రవికలో నుదుటారఁగ...”

కాళిందీ 2.95.

ఉదుటు నూపు

అతిశయించు.

“తెక్కహొన్నంచుపక్కర యుదుటు
నూపు.” దశా. 2.66.

ఉదుటెక్కు

అతిశయించు.

“దీని చూపుదుటెక్కుఁగానె కాసిరి
పట్టి, కిని బోర బిరుదుడెక్కుంబు
గలిగె—” ఆము. 6.105.

ఉదురుమిడుకు

ఒక తిట్టు. అదిరి అదిరి పడే
వాడు, దుర్మార్గుడు.

“ఉద్దతులు గొంట్లు పలుగాకు లుడురు
మిడుకులు.” హర. 5.10.

కకు. 5.87.

ఉద్దండపిండము

ఘటికుడు.

“ఈరు వెడలె నందు కుద్దండపిండంబు
నాగనాన్యఁ డెందు డాఁగినాఁడొ.”

యద్రమ. 70 పు.

యా. ఉక్కుపిండము.

ఉద్దండుడు

ఘటికుడు.

“వాడా? అబ్బా! ఉద్దండును.” వా.

ఉద్దరకు వచ్చు

తేరకు వచ్చు.

రాయలసీమలో ప్రచురంగా
వినవస్తుంది. ఉద్ధాత్ అన్న
మాట తెనుగయిన దిక్కడ.

“ఇదేమి ఉద్దరకు వచ్చిందా? పంచిపెట్ట
దానికి.” వా.

ఉద్దిగొను

జత గూడు.

నేటికీ పిల్ల లాడుకొనేఆటలలో

ఇద్దరిద్దరు ఒక్కొక్క ఉద్దిగా
పరిగెణించడం అలవాటుంది.

ఇదే ఉజ్జీలు.

“ఇద్దలు ముద్దియ లుద్దిగొని వీణ లందు
నాని...” భాగ. 10. పూ. 1082.

ఉద్ది చేయు

జోడించు, కలుపు.

“యూపములు సూత్రములతోడ నుద్ది
చేసి.” కాశీ. 7.88.

ఉద్దియ చేయు

ఉద్యమించు.

ఈ ‘ఉద్దియ’ ఉద్యమములో

కానవస్తుంది.

ఉద్దతము లాడు

గొప్పలు పలుకు.

“ఈరీతి నతఁడు శస్త్రవి, దారితఘటాఁ
డయ్య నుద్దతము లాడుచు రాఁగా.”
జైమి. 5.75.

ఉద్ధరించాడు :

వ్యంగ్యంగా ఎవరిని గూర్చి
అయినా వాడు చేసిం దేముంది
అనేఅర్థంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“తా నేవో మహా పాడిచేస్తున్నట్లు తీరు
బడి లేక రాలే నని వ్రాశాడు. ఉద్ధరిం
చాడు!”

యా. ఉద్ధారం చేశాడు.

ఉద్ధరిస్తున్నాడు

ఉంచుకొన్నాడు.

“వాడు దానిని ఉద్ధరిస్తున్నాడట.”

వా.

ఉద్ధారం చేశాడు

వాడు చేసిం దేమీ లేదు అనే
అర్థంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“ఇక్కడింత ఉద్ధారం చేశాడు. ఇక
అక్కడ ఉద్ధారం చేస్తాడు! మాన్మానే
ఉంటాం గా.” వా.

యా. ఉద్ధరించాడు.

ఉద్ధరింపు

తాను చేసిన ఘనకార్యం!

“వాడు చేసిన ఉద్ధారింపు ఏ ముంది?”

వా.

చూ. ఉద్ధరించాడు.

ఉద్వాసన నేయు

విసరించు.

వ్రతాదులలోని ఉద్వాసనపై

వచ్చిన పలుకుబడి. వ్రతం

ముగిశాక ఉద్వాసనం.

“విప్రహర్ష ముద్వాసన సేతురే నిన్ను
వంటి బ్రాహ్మణకులజాల్.”

నిరంకు. 2.130.

ఉద్వోగరాఘవుడు

కార్యప్రవణుడు.

“ఉద్వోగరాఘవుం డని, పద్యంబుల
నూకక శరీ పంచలఁ జదువక, విద్యాధి
కులకు వలయు, చోద్యంబుగ విడిచి
లంజ చూడఁగ నిచ్చున్.”

బహులా. 5.83. పు.

ఉద్వాసన అగు

స్థానభ్రంశ మగు.

“వాడు ఆ ఉద్వోగనూ దురుసుగా వ్రవ
రించాడట. అక్కడా ఉద్వాసన
అయిందని విన్నాను.”

వా.

“వానికి ఆ ఫీసునుంచి ఉద్వాసన
అయింది.”

వా.

చూ. ఉద్వాసన చెప్ప.

ఉద్వాసన చెప్పు

తొలగించు, స్థానభ్రష్ట

మొనరించు.

పూజాపునస్కారాలలో కల

శాదులను ప్రతిష్ఠించుట, ఆ

పని తీరిన వెనుక ఉద్వాసనచేసి

వాని నటనుంచి తొలగించుట

ఆచారం. ఆ తొలగించుటనే

ఉద్వాసనం అంటారు.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఏడి సంగతి నలుగురికి తెలిసేసరికి ఆ

ఉరినుంచి ఉద్వాసన చెప్పారు.”

వా.

చూ. ఉద్వాసన అగు.

ఉద్వాసన చేయు

చూ. ఉద్వాసన చెప్ప.

ఉనికిపట్టు

స్థానము.

“విజయంబునకు నీతఁ డునికిపట్టు.”

ఉ. రా. 5.140; సుదం. 3.194.

రూ. ఉన్నిపట్టు.

ఉన్నిపట్టు

నెలవు.

పాండు. 1.193.

చూ. ఉనికిపట్టు.

ఉన్నట్టుండి

హఠాత్తుగా.

“వాడు ఉన్నట్టుండి ఆక్కడికి
వచ్చాడు.”

వా.

“ఉన్నట్టుండి వానికి జబ్బు చేసింది.”

వా.

ఉన్నది పుష్టి

కలిమి మాత్రమే బలము.

“ఉన్నది పుష్టి మానవుల కోయదు

భూషణ యాలజాతికిన్, దిన్నది

పుష్టి...”

పాండవో. 8.

ఉన్న దున్నట్టుగా

యథాతథముగా.

“వచియించెద మున్నది యున్న

రీతిగా.”

నానా. 18.

ఉన్నపట్టున ఊరక యుండు
తనపాటికి తాను ఉండు.

ఒకరిజోలికి పోకుండా అనుట.
ఇది రాయలసీమలో ఇట్లాగే
ఉపయోగిస్తారు. పట్టున
'పాట్న'గా మారుతుంది.

“ఉన్నపట్టున నూరక యుండ వింటి
పక్షపాతు లటంచును బల్కెదగునె?”
రాజగో. 2.71.

“ఉన్నపాట్న ఊరికే ఉండకుండా
ఊరిగంగ తంతా నీ కెందుకోయి?”
వా.

ఉన్నయునికిన

ఉన్న మన్నట్లుగా.

“తన యింట రాత్రి నెమ్మది, నునికి
గలిగె బిదప నున్నయునికిన యడఁ
గనె.” ఉ. హరి. 6.5.
చూ. ఉన్నయునికినె.

ఉన్న యునికినె

ఉన్నట్లుండి, హఠాత్తుగా.
ఉన్న పళ్ళాన్నే అని నేడు
కోస్తా ప్రాంతాలలో; రాయల
సీమలో ‘ఉన్న మన్నట్లుగా
రావలసినదిగా కోరు
తున్నాను’ అని ఉత్తరాల్లో
ప్రాస్తారు. తత్తణం అనుట.

“ఉన్నయునికినె వెలువడ నుత్పసాం
పఁ, దలఁచి లేనియు నిది తుది దాఁక
నెట్లు, నెయిద నేరదు గాన నీ వింద
యుండి... సర్వేశుఁ గొలుపుము బాల.”

కుమా. 6.18.

చూ. ఉన్నయునికిన.

ఉన్నరూపు

కలరూపు. ఉన్న సంగతి,
యథార్థము.

“ఇంక నెన్నండు దయఁ బరమేశ్వరుండు,
గన్ను చెఱచుకొ యని తన కున్నరూపు
నెఱయఁ జెప్పిన విని.” కుమా. 7.19.
కాశీ. 4.100.
చూ. కలరూపు.

ఉన్నవాడు

సంపన్నుడు.

“వాడు ఆ ఊళ్లో కాస్త ఉన్నవాడు.”
వా.
చూ. కలవాడు.

ఉన్నవాడూ కాదు ఊడినవాడూ
కాదు

నిష్ప్రయోజకుడు.

వాడు చచ్చినట్లూ కాక బలికి
నట్లూ కాక ఉన్నాడు
అనుట.

“వాడు ఉన్నవాడూ కాదు ఊడిన
వాడూ కాదు. తెచ్చి పెట్టే తింటాడు.
లేకపోతే పెగా తిట్లూ దీవెనలూ.” వా.

ఉన్నారె యనుమాట మాత్ర
కైన ఎడగలదె నీకు

మా అస్తిత్వానైనా అడిగే
సావకాశం ఉన్నదా? లే
దనుట. కనీసం ఆమాత్ర
మైనా పలుకరించడం లేదని.

“మమ్ము నున్నారె యనుమాట మాత్ర
కైన, నెడగలదె నీకు మాకొలు విపుడు
గాక.” కళా. 7.19.

వాడుకలో ‘మేమున్నా మని
మాట మాత్ర మడిగేందుకు

తీరుబడి ఉందా?' ఇత్యాదిగా
మారుతుంది.

“మేము ఉన్నా మనైనా నీకు జ్ఞాపకం
ఉందా? ఏమన్నా ఎట్లా ఉన్నారని
అని మాటవరుస కై నా అడిగేందుకు
నీకు తీరుబాటు కాలేదే? ఇంక నీవు
మమ్మల్ని ఏమి ఉద్ధరిస్తావు?” వా.
ఉపకార మెక్కించు

ఉపకారము చేయు.

“మిత్రులైన వారైనాడించుకొని మీ కుప
కారం బెక్కించి విడుచుటకు వచ్చిన
దని.” ప్రభా. 4.31.

ఉపగ్రామాలు

శివారుగ్రామాలు.

“బస్తీ దక్షిణము తిరువల్లిక్కేణి ...
మొదలయిన కొన్ని ఉపగ్రామాలు
ఉన్నవి.” కాశీయా. 372.

ఉపదర్శన మాచరించు

పెత్తనము చేయు; ఏదైనా
పనిని పర్యవేక్షించు.

“త్రిపురాంతకుఁ బిలిపింపక, యుప
దర్శన మాచరించు టుచితమె హరికిన్.”
కాశీ. 7.58.

ఉపదేశము చేయు

మంత్రమును ఉపదేశించు,
హితము చెప్ప.

“స్వాములవారు అతనికి బాలాత్రిపుర
సుందరీ మంత్రం ఉపదేశం చేశా
రట!” వా.

“నీ వేం ఉపదేశం చేసి పంపావో?
కాస్త ఈ మధ్య నీ అల్లుడు పొదుపుగా
ఉంటున్నాడు.” వా.

ఉపనయనము

వడుగు.

పంచదశ సంస్కారాలలో
ఒకటి.

ఉపనయనమునాటి మాట

యాచన, భిక్ష మెత్తుట.

ఉపనయనంలో ‘భవతి
భిక్షాం దేహి’ అని మూడు
సార్లు భిక్షం ఎత్తించుటపై
యేర్పడినపలుకుబడి.

“ఎవడూ అన్నం పెట్టక పోతే ఉప
నయనమునాటి మాట ఉండనే ఉంది.”
వా.

ఉపరిరతి

రతివిశేషములలో భేదము.

సమా. 9.152.

ఉపవడ మగు

మేలుకొను.

“పువ్వారుబోణి మదిలో, నివ్వెఱపడి
చూచుచుండ నృపుఁ డుపవడ మె.”
శుక. 1.318.

ఉపవాసము చేయు

ఒక్కప్రాధు ఉండు.

“ప్రతి శివరాత్రికీ అతను ఉపవాసం
చేస్తాడు.” వా.

ఉపాదాన మెత్తు

బిచ్చ మెత్తు.

“తలమీఁద మంత్రాక్షతము లుంచి కల
కాఁపు, టిండ్ల ను పాదాన మెత్తి
యెత్తి.” హంస. 2.152. పు.

ఉపేక్ష చేయు

ఉదాసీనముగా చూచు.

“ఈ సుఖమారణ్యం డివు డీవని
నుండ నుపేక్ష చేసినం, దోసము
వచ్చు...” శుక. 1.282.

“ఇప్పుడు పిల్లవాడని ఉపేక్ష చేస్తే తర్వాత తర్వాత విచారింపవలసి వస్తుంది.” వా.

ఉప్పకు చప్పకుగా చూచు

అలక్ష్యముగా చూచు, సర్వ

సామాన్యంగా చూచు.

“ఒకలేవలె నాడి యాడిం, చుకొనుట నే యిరుగు పొరుగు చూచెనొకొ యు, పుకుఁ జప్పకుఁ గా ననుఁ జూచుక నడువఁగవలె.” నిరంకు. 2.59.

చూ. ఉప్పచప్పగా ఉండు.

ఉప్పచప్పగా ఉండు

అంత దుచిగా లేక సర్వసాధా రణంగా ఉండు.

పైది వాడుకలో ఉప్పచప్పగా, ఉప్పన చప్పగా అని మారింది.

భావచ్ఛాయ కూడా మారింది.

‘ఏదో చాలాసేపు పాడాడు కాని ఉప్పచప్పగా ఉంది.’

అంటే అంత ప్రత్యేకత లేదని భావం.

“ఏదో ఉప్పచప్పగా ఉంది నాటకం.” వా.

ఉప్పని చప్పని

రుచి లేని; ఉప్ప చప్పగా ఉన్న.

“ఈరును బేరు లేని యొక యుప్పని చప్పనికావ్యమల్లు.” బుద్ధ . 1.12.

చూ. ఉప్పచప్పగా ఉండు.

ఉప్పనపట్టెలాడు, ఆడించు

ఒకరక మైనఅట అడు.

ఉప్పపట్టెలు, ఉప్పరపట్టెలు ఇవే.

“పడఁతి! నీచూపులుప్పనపట్టెలాడించి చెలులవక్త్రములఁ బూజించుఁ గాక.”

ఉ. హరి. 5.141.

ఉప్పరగుళ్లు

ఒక బాలక్రీడ.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 179.

ఉప్పరపట్టెలు

చూ. ఉప్పనపట్టెలాడు.

ఉప్పరము దాటు

ఆకాశ మంటు; వ్యాపించు.

“అంటినఁ గందునో యను మేని నునుఁ గాంతి, యిరుగెలంకులకు నుప్పరము దాటు.” విక్ర. 8.101.

ఉప్పర మెగయు

ముమ్మర మగు; మిన్న ముట్టు.

“అప్పులుకుల కలుకలు మది నుప్పర మెగయంగ.” ఉ. హరి. 5.220.

చూ. ఉప్పరము దాటు.

ఉప్పరవట్టములు

పైన వేసే మేలుకట్లు, చాంది నీలు.

అలంకారార్థం పట్టణాలలో

దేవాద్యుత్సవాలలో అక్క

డక్కడా చతురస్రంగా

స్తంభాలు నాటి, వాటిపైన

చాందినీలు కట్టి అలంకరి

స్తారు.

నగరము నలంకరించుటకు

దారిప్రక్క నెత్తుగా కట్టు

ధ్వజాదిక మని వావిళ్ళనిఘం
టువు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 179.

ఉప్పరవీది

ఆకాశమార్గము.

“తే రుప్పరవీది హోలుకొని”

భార. భీష్మ. 2.90.

ఉప్పరా లెగయు

మీది కెగయు; మిన్నుముట్టు;

అతిశయించు.

“గుప్పెడినిట్టారుపులఁ గోమలి హారము
లెల్ల, ఉప్పరా లెగయఁ జొచ్చె
నోయమ్మా!” తాళ్ల. సం. 12.327.

ఉప్పరిపెనమున నీరువలె

కుతకుతలాడు.

పెనంమీద నీరు వేడెక్కి కళ

పెళ ఉడికి పోతుంది.

“వనరాసు లేడు నుప్పరి, పెనమున
నీరమును బోలెఁ బెల్లన నుడికెన్
(గన్)...” కుమా. 6.155.

ఉప్పరిసాహిత్యము

గొల్లనిసాహిత్యవిద్య వంటిది.

ఆకాలంలో ఉప్పరివాళ్ల కేం

చదువొస్తుంది అనుకునేభావం

పై ఏర్పడింది.

ఉప్పవడ మగు

మేలుకొను.

“పవడించి యంత ను, పువడ మగుచు.”

పరమ. 3.56.

“ఉప్పవడము గావయ్యా ఉయ్యల
మంచముమీద.” తాళ్ల. 1.62.

చూ. ఉపవడ మగు.

ఉప్పిండి

ఉప్పపిండి.

తమిళంలో ఉప్పమావు.

ఉప్పిండి ఉపవాస ముందు

ఉప్పపిండి మాత్రమే తిని ఉప

వాస ముందు.

“ఓర్పుమై నుప్పిండి యుపవాస
ముండనీ, మగనాలి సరిపోల్పుఁ దగదు
విధవ.” కాశీ. 2.88.

ఉప్పిడి

ఉపవాసము.

ఉప్పిండి ఉపవాసములో ఇది

మాత్రమే మిగిలి ఉపవాసం

అనే అర్థం తెలుపునదిగా

మారినపలుకుబడి.

“పలుతెఱంగుల నుప్పిడుల్ సలుప
వలదు.” అచ్చ. అయో. 54.

ఉప్పిడిపథ్యం

ఉప్పలేని పథ్యం.

కొన్ని గోగాలకు, కొన్ని

మందులకు ఉప్ప పులుసు తిన

కూడ దని వైద్యులు పథ్యం

పెడతారు.

ఆయుర్వేదం ద్వారా వచ్చిన

పలుకుబడి.

చూ. ఉప్పిడిపథ్యం.

ఉప్ప ఉంటే ఊరగాయ

ఉండదు

బొత్తిగా లేనిసంసారం

అనుట.

“వా లింట్లో ఏముంది? ఉప్పు ఉంటే
ఊరగాయ ఉండదు. ఊరగాయ
ఉంటే ఉప్పు ఉండదు.” వా.

ఉప్పుకు పత్రికి కాక పోవు

దేనికీ పనికి రాక పోవు.

“నేను చేసిం దంతా ఉప్పుకూ పత్రికీ
కాక పోయింది.” వా.

“వాడు ఉప్పుకూ పత్రికీ కాకుండా
పోయినాడు.” వా.

ఉప్పుకు వస్తుందా ఊరగాయకు
వస్తుందా

దేనికీ పనికి రా దనుట.

“ఈ లేనిపోని మాటలతో లాభ మే
ముంది? ఉప్పు కొస్తుందా? ఊరగాయ
కొస్తుందా? వా.

ఉప్పుగండలు

ఉప్పులో ఊరవేసిన మాంసం

ముక్కలు,

“ఉప్పుగండ రెండవెట్టినవిధమున్.”
కమా. 11.175.

ఉప్పుగండలు చేయు

ముక్కలు ముక్కలు గా
నటకు.

ఉప్పులో ఊర వేయుట కై

తగినంతచిన్నగా అనుట.

“దుప్పుల బడ నేసి యుప్పుగండలు
చేసి, చప్పరించుచు నుండు జవులు
మఱచి.” వాల్మీ. 2.129.

ఉప్పుగల్లు వోలె

ఏకాకిగా; ఉప్పురాయి వలె;

లేక లేక ఒకడుగా.

“సుకుల నేర్వరసు మ్రొంగితివి కోడో

నిల్వె, గడపట నొకఁ డుప్పుగల్లు
వోలె.” శైమి. 4.78.

“నా, కుప్పుగలువోలె గలిగిన, యిప్పు
పని దీని కేడ యిచ్చితి మెనవన్.”

వేం. పంచ. 5.25.

చూ. ఉప్పుగలువోలె.

ఉప్పుగాయ

ఊరగాయ.

“మీఁ గడల్ పెరుగు లుప్పుం
గాయలున్” అని. 1.105.

కన్నడం-ఉప్పుగాయ, ఉప్పిన
గాయ.

తమిళం-ఉప్పిక్కాయ్.

ఉప్పుగుండాలు

పిల్లల ఆట.

ఉప్పు చిదిమి యినుమడి యగు
పడిపోయి అధిక మగు.

కొంత నప్ప మై నట్లు కని
పించినా, దానివల్ల మఱింత
లాభము కలుగుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“బ్రాహ్మణ్యంబె కాక భాగవత్శ్రీయు
నం గలిగి యుప్పు చింది యినుమడియగు
చందంబునం...” ఆము. 7.24.

చూ. ఉప్పాలికి ఇమ్మడి అయినట్లు.

ఉప్పుచేప

ఉప్పులో ఊరవేసిన చేప.

హంస. 4.187.

ఉప్పుటుండలు

ఆవిరితో చేసిన పిండివంట.

శ్రీ. రం. మా. 6.110.

ఉప్పుడుబియ్యము

వడ్లను ఉడకబెట్టి ఆరబోసి
దంచినబియ్యము.

“ఉప్పుడుబియ్యం అన్నం త్వరగా జీర్ణ
మవుతుంది.” వా.

ఉప్పు తిని ముప్పు తలచు

తిన్నయింటివాసాలు లెక్కించు.

“అలాంటివాణ్ణి మనం చేరదీస్తే యేం
లాభం? ఉప్పు తిని ముప్పు తలచే
రకం.” వా.

ఉప్పు తిను

సాత్తు తిను, పోషింపబడు.

ఉప్పు భోజనంలో ప్రధాన
మైనది కనుక అది భోజనానికే

ప్రత్యామ్నాయ మైనది.

“తొంటిజని వాని యు ప్పుటు, తింటిఁ
జమి యింతపాటుఁ దెచ్చుకొనుటకై.”
శుక. 3.411.

“వాని ఉప్పు తిన్నాము. కష్టసుఖాల్లో
వానిలోనే ఉండడం న్యాయం.” వా.

ఉప్పుతో తొమ్మిది

అన్ని పదార్థాలూ.

“ఉప్పుతోఁ దొమ్మిదియును వెట్టికృపణ
రక్షణము గావించు నీగుణము
ద్రుఢుడు.” రామా. 1.107.

“ఉప్పుతో తొమ్మిది వాల్గింటికి ఆత్మవా
రింటినుండి రావలసిందే.” వా.

ఉప్పుపట్టిలు

చూ. ఉప్పునపట్టె లాడు.

ఉప్పు పట్టు

ఉప్పుదనము అంతటా
వ్యాపించు.

“ముక్కలకు ఉప్పే పట్ట లేదే? ఇం
కాసేపు ఉంచితే పోయేది.” వా.

ఉప్పు పత్తిరి లేని

ఎందుకూ పనికి రాని, ఏమీ
లేని.

“ఉప్పు పత్తిరి లేని యప్పు డవ్వారి శి,
ష్యోపశిష్యులపోల్కె నుండవలయు.”
గీర. 30.

ఉప్పు, పత్తి

అడ్డూ ఆగీ. జం.

“అనోటికి ఉప్పు పత్తి లేదు.” వా.

ఉప్పుపెటిక

ఉప్పునంచి.

“పోతుమీఁద నడంబువడి యుప్పు,
పెటికవోలె వెఱచి పఱచె జముఁడు.”
శుమా. 2.73.

ఉప్పున పాతఱ వేయు

శిక్షించు.

పూర్వం వేసే శిక్షలలో
ఉప్పులో ఊర వేయడం
కూడా ఒకటి. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“చిత్రాంగిని! తుదకు ఉప్పున పాతఱ
వేశారు” వా.

ఉప్పుపట్టు

చనితినేల.

ఉప్పు లేక ముప్పందుము త్రాగు
వట్టి తిండిపోతురాము డగు.
ఉప్పు లేనిదే రుచి యేమాత్రం
ఉండదు. దానినే అంత
త్రాగినప్పుడు రుచిగా ఉంటే
యింక యెంత త్రాగునో!

“అద్దిరా! మీ యొడళ్లు మీ యొద్ద లేవు
గదా! ఉప్పు లేక ముప్పందుము త్రాగుచు
గద్దెపాంకములు చాల దివంగలరే?”
భర్తృజ. 46.14.

ఉప్పు నిప్పు

సహజవిరోధ మనుట.

“వాడికీ వీడికీ ఉప్పు నిప్పు. వాడూ
వీడూ కలవడం ఎలా సాధ్యం?” వా.

ఉప్పెనబోవు

గంగ గలియు, వరదపా లగు.

“ప్రేల వచ్చినకల్పసాల ముప్పెన
బోయె.” కా. మా. 4.111.

ఉప్పెనవలె

హఠాత్తుగా.

వరద హఠాత్తుగా వస్తుంది.

“వాడు ఉప్పెనలా వచ్చాడు.” వా.

ఉప్పొంగు

పొంగు.

“జల రాసు లేడు సుత్యవమున
నుప్పొంగె.” రుక్మాం. 1.142.

ఉప్పొలికి ఇమ్మడి అయినట్లు

ఉప్పు క్రింద పోయి రెండింత
లయినట్లు.

నష్టము కల్గునట్టి పని జరు
గగా, అందువల్ల లాభ మే
లగు.

పండి. ప్రథ. పురా. 387 పు.

మా. ఉప్పు చిదిమి యినుమడి యగు.

ఉప్పో ఊరగాయో

ఉన్న దానిలో. ఏదో ఒకటి.

భోజనవిషయంలోనే ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఉప్పో ఊరగాయో యేదో ఒకటి
వేసుకు తింటే పోతుంది. అంత శ్రమ
యెవడు పడతాడు?” వా.

“ఉప్పో ఊరగాయో మాకు కలిగింది
లేదనకుండా పెడతాము. తినిపో
నాయనా!” వా.

ఉబిలాటవద్దు

ఒక కార్యమునకై యెక్కు
వగా ఉత్సహించు.

“వాడు ఆపిల్లను పెళ్ళి చేసుకోవా లని
మహా ఉబిలాట పడుతున్నాడు..” వా.

ఉబుసుపుచ్చు

కాలక్షేపము చేయు.

“అతివ! యెప్పుడు నుబుసు పుతురు
వివిధోపయోగ్యకళల.” పారి. 2.93.

ఉబుసుపోక

కాలక్షేపము, కబురులు
చెప్పుకొనుట.

“ఉబుసుపోకకు నైన నొల్లవు చెవి
కేర్ప, వైచికవల్లీవాదనములు.”

వరాహ. 2.56.

“జలరుహేక్షణ లుబుసు పోకల
వసించి.” విప్ర. 2.65.

ఆముక్త 2.74; మను. 4.24.

ఉబుసుపోవు

కాలక్షేప మగు.

“ఉబుసుపోవంగ శివశర్మ యొక్క
శేరె, నప్పరోలోకము.” కాశీ. 3.165.

ఉబ్బినీయకు

వెలికి తెలియనీయ వద్దు.

“ఈ కథయును నీకు నాతోడును
మ్యుబ్బినీకు మనియె.”

కా. 1.194.

ఉబ్బినీరు

ఉమ్మి.

ఉబ్బినెత్తు

పై కెత్తు.

“నీటిలో మునిగిన నేలచేడియఁ గొమ్ము,
కొన నుబ్బినెత్తినఘోణి వీవ.”

పారి. 1.49.

ఉబ్బిర పోవు

సంతోషించు.

ఉబ్బిపోవడ మంటే నంబర
పడడ మన్నది నేటికీ అల
వాటులో ఉన్నది.

“నూ, ర్యోదయ వేళ ముజ్జగము నుబ్బర
పోవఁగ.” కాశీ. 6.17.

ఉబ్బిరిక చేయు

విజృంభించు, అతిశయించు.

భాగ. 10. పు. 1345.

ఉబ్బివేయు

పొగడు.

అది హృదయపూర్వకం కాద
న్నధ్వనీ ఇందులో ఉన్నది.
“వాడు వాళ్ళ అత్తను ఉబ్బివేసి తన పని
గడుపుకొంటున్నాడు.” వా.

ఉబ్బినపుచ్చు

ఆయాసపడు.

“నావుడు నుబ్బినపుచ్చుచు.”

ద్వాద. 2.85.

ఉబ్బి తబ్బి బ్బగు

సంతోషపరవశు డగు.

సంతోష మో, భావోద్రే

కమో కలిగినప్పుడు శరీరం

ఉప్పొంగడం కవులు గుర్తిం
చినసత్యం. వీరునికి భుజము
లుప్పొంగుట యిలాంటిదే.
ఒకప్పుడు ఎత్తిపొడుపుగా
కూడా ఈ పలుకుబడి ప్రయు
క్తం కావడం కలదు. ఇతరుల
పొగడ్తు ఉబ్బి తబ్బి బ్బవు
తాడు అని వ్యవహారం. ఉబ్బ
వేయు యిలాంటిదే.

“దైవయోగంబువలనఁ బ్రమాదం బని
తలంపక రాజసన్మానంబునకు నుబ్బి
తబ్బిబ్బుగాఁ బచరించిన.”

శుక. 1.186.

“అయన కావ్యంనుండి ఒక పద్యం
ఉటంకించేసరికి ఉబ్బి తబ్బి బ్బయి
పోయినాడు.” వా.

ఉబ్బుకుడుము

ఆవిరికుడుము.

ఉబ్బునగులు

హెచ్చుతగ్గులు.

జం.

“ఉబ్బు సగ్గు లేనిచ్చలు బోటును
బాటు.” తాళ్ల. సం. 6.56.

ఉభయం

దైవపూజకు ఒక రోజు ఖర్చు
భరించుట.

“ఈ రోజు శివాలయంలో ఉభయం
సారాయణసెట్టి గారిది.” వా.

ఉభయాలు

భోజనసామగ్రి.

పొయ్యిమీదికీ, పొయ్యి
కిందికి పనికి వచ్చునవి.

ఉభయఖర్చులు

పెండ్లిలో ఆడ పెండ్లి వారి,
మొగ పెండ్లి వారి ఖర్చులు
రెండూ.

“ఉభయఖర్చులూ మేమే భరిస్తా మని
చెప్పాం కదా!” వా.

ఉమేజువారి పని

పై తనిఖీ చేయుపని.
“ఉమేజువారీ పని చేయడాని కేం? ఎవ
రైనా చేస్తారు.” వా.

ఉమ్మాయజగ్గయలు

యః కశ్చనలు.
వాడూ, వీడూ; పే రెత్తి
చెప్పదగినవారు కారు అనుట.

ఉమ్మాయముత్తము

మాయముత్తము.

ఉమ్మెత్తకాయకు చిలుక పొంచి
యున్నట్లు

అనవసర మైన ఆశతో వేచి
ఉన్నట్లు.

ఉమ్మెత్త విష ఫలం. అది
చిలుక తినుట కెలాగూ పనికి
రాదు.

“రాతికి సరి వచ్చురా వీని మనసు,
కరగఁబో దుమ్మెత్తకాయకుఁ జీలుక,
పొరసినవిధ మాయె బో తనవలపు.”
సారం. 1.551.

ఉమ్మెత్తకాయ తిన్న పొలుపు

వెట్టి యెత్తినట్లు.

ఉమ్మెత్తకాయలు తింటే

పిచ్చిపట్టుతుం దని మనవారి
నమ్మకం.

“కంతుమాయల నుమ్మెత్తకాయ దిన్న,
పాలుపు సారెకుఁ దెల్పు న ప్పడమి
వేల్పు.” శుక. 2.459.

ఉమ్మెత్తకాయలు తిను

వెట్టెత్తు.

ఉమ్మెత్తకాయలు తింటే పిచ్చి
పడుతుం దని అంటారు.
అందుమీద వచ్చిన పలుకు
బడి.

“ఉమ్మెత్తకాయలు తిన్న యదియొ,
మరులుకొన్నదియొ ముకొ, మతి తప్పి
నదియొ.”

పండితా. దీక్షా. ప్రథమ. 115 పు.

ఉయ్యల లూగు

సందిగావసలో ఉండు.

“...భీతిచే నుయ్యల లూగుఁ పాణముల
నోర్వక చీరద వీటఁ జూచితే...”
హంస. 3.45.

ఉయ్యలో జంపాలో

ఉంచునప్పుడు అను ఉత్తపదం.

“జోలలో వాడిరి యమృతపు, జాలుం
జోకొట్టఁజాలు సరసపుఁ జూపులో,
దోలాయమా నముగ ను, య్యలో
జంపాలా యనుచు నాలోలాక్షులో.”
సారం. 1.48.

ఉరిగోల

ఉరివేయు కోల.

ఉరిగోల పులుగు

ఉరిలో చిక్కినపక్షి.

బాధ పడునది.

“విలసిల్లు నురిగోల వేదనఁ బొందు
పులుఁగు చందంబునఁ బొరలుచుండి
లిమి.” ద్విప. జగ. 210.

ఉరితీయు

ఉరివేసి చంపవలె నని శిక్ష
వేయు.

చూ. ఉరివేయు.

ఉరి పెట్టుకొమ్మను

నిరసనగా ‘ఏమైనా చేసుకొ
మ్మను’ అనుపట్ల అనేమాట.
కా. త్త. 18.

ఉరిపోసికొన్నట్లు

ఎక్కువ యిబ్బందిగా.

“సితో ఉరిపోసికొన్నట్లుంది.” వా.

ఉరిపోసుకొను

చూ. ఉరిపోసుకొను.

ఉరియాడు

ఊలాందోళిత మగు.

“మనం బురియాడన్.”

రుక్మాం. 4.134.

ఉరివేయు

కొఱతవేయు.

చూ. ఉరితీయు.

ఉరిపోసుకొను

1. మెడకు త్రాడువంటి
దానిని తగిలించుకొని ఆత్మ
హత్య చేసికొను.

2. ఉరి పోసుకొన్నంత బాధ
పడు.

“ఆ అమ్మాయి ఉరిపోసుకొని చని
పోయిందట.” వా.

“వాడితో ఉరి పోసుకొన్నట్లుగా
ఉంది.” వా.

ఉరిసినపుండు కోల కెలకు

బాధ పడుచున్నవానిని
మఱింత బాధ పెట్టు.
శకం. 3.171.

ఉరిసినపుండుపై ఉప్పు చల్లు

అసలే బాధ పడుతుండగా
మరింత బాధ కలిగించు.

గోరుచుట్టుపై రోకటి పోటు
వంటిది.

“ఉరిసిన పుండుపై నుప్పును జల్లి,
కరలఁ జేసెదవు...”

గౌర. హరి. ద్వి. 1255-1256.

రూ. ఉరిసినపండ్ల ఉప్పుపెట్టు.

“అరులు మనమీద నురవడి నరుగుదేర
నేము సిడిముడి పడుచుండ నిట్లు అనుట,
మొప్పు దురిసినపుండుల నుప్పు పెట్టె,
దరయ దీనికి నిన్ను నేమందుఁ బార్.”
భార. ద్రో. 5.358.

ఉరుమనిపిడుగు లగు

వజ్రప్రాయము లగు.

“ఉరుమని పిడుగులై యొడలు చిలులు
వోవఁబడుమరుకోలల.” రాధి. 2.21.

ఉరురతి

రతిలో ఒక భేదము.

కుమా. 9.152.

ఉరువులు

వస్తువులు, శాస్త్రాలు.

“మొత్తం ఉరువులు చిన్నవీ పెద్దవీ
కలిసి ఇరవైనాలుగు. సరిగ్గా
ఉన్నాయో లేవో చూచుకోండి.” వా.

ఉటుమనిపిడుగులు

ఉటుము లుటుమకయే పడిన
పిడుగులు. అనగా పూర్వ
సూచన లేకయే అనుట.
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 9.

ఉటుకట్టు

పశువులకు వేయు కాలి
బందము.

ఉటుట లూగు

ఉటుత లూగు,
“సిగుటుట లూగ...”
కృష్ణ. శకుం. 2.57.

ఉటుట లూచు

ఉటుత లూగునట్లు చేయు.

ఉటుటూగు

ఉటుత లూగు,
“బ్రహ్మాండభాండ ముటుటూగన్.”
శకాం. 5.36.
“వాడు పెండి కావా లని ఉటుటూగు
కున్నాడు.” వా.
చూ. ఉటుట లూగు.

ఉటుటూచు

చూ. ఉటుట లూచు.

ఉటుతాడు

పశువులు మొదలయినవాని
కాళ్లకు వేసేబందం.
“కుటులం బట్టగ నుటుద్రాళ్ళు వలదు,
కుండ యెడనె బాలు నిండగ గురియు.”
మె. రా. 1.57.

ఉటుత లూగు

ఉటుట లూగు.

“ఓ దేవయసుపాక ముటుత
లూగెడు భార్యమీద, ... మనసు
చాలించి...”

హంస. 5.115.

ఉటుత లూపు

కదలించు.

“నిర్వక్రరథచక్ర నిఘ్నరగతు అనం
తోరగస్వామి సుటుత లూచు.”

రాధా. 5.21.

ఉలిఉలి లాడు

దురద పెట్టు
“దానికి ఎప్పుడూ నోరు ఉలిఉలి
లాడుతూ ఉంటుంది. ఏదో ఒకటి ఆన
కుండా ఉండదు.” వా.

ఉలారం గొడ్డు

పొగరెక్కిన గొడ్డు.

ఉలికిపడు

అదరిపడు.
అకస్మాత్తుగా ఏదయినా విని
నప్పుడో, కనినప్పుడో
సంభ్రాంతి చెందు.
విజయ. 3.62.

ఉలికిపాటు

అదరిపాటు.

ఉలిపికట్టె

పెడసరపు మనిషి.

“ఉరంతా ఒకదారి అయితే ఉలిపి
కట్టెది ఇంకో దారి.” సా.

ఉలిపిజంగెత

ఉలిపికట్టె వంటిది.

“ఉలిపి, జంగెత నీ వేల చనుదెంచి
తిటు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 149.

ఉలియాడు

పోగరతో లోహములమీద,
కట్టలమీద చిత్రములు
చిత్రించు.

ఉలివాడు

కదలు.

“కొమకొందు నవవిలాసముల కన్నొమ
టలి,వాడు చూపుడుఁ గోల లగుచుఁ
దనర...” కళా. 2.172.

ఉలివాళుల వాడు

సుంద్రుకొని పోవు.

“మీసలు గడ్డము, నులివాళులు వాడు
చుండు నొందినభీతిన్.”

శుక. 10.101.

‘మీసాలు కాలిపోతాయి
జాగ్రత్త’ అని వాడుకలోనూ
ఉంది.

ఉలివెచ్చ

గోరువెచ్చ.

ఉలుకబాటు

వెలికి ప్రసరించు.

“ఒడలికాంతులు పట్టు లే కులుకఁ
బాటు, సన్న వలిపంపుఁ బయ్యెద చాక
లించి.” భాగ. 8.863.

ఉలుప నించినకై వడి

కానుకగా వచ్చిన పదార్థ
ములు ఉంచినట్లు; ప్రదర్శన
ముంచినట్లు.

“ఒలుపుఁ బప్పు మొదల్లా ని తెచ్చి
యన్నియున్, వేఱుగ నింటిలో నులుప
నించినకై వడి నుంచె.”

శుక. 3.189.

ఉలుప వట్టు

కానుక లిడు.

పాండు. 5.238.

ఉలుపా యొనగూర్చు

న జరా నా పెట్టు; బహు
మతులు కానుకలు ఇచ్చు.

“రాజురాక కులుపా యొన గూర్చి న
యట్లు...” కళా. 6.134.

ఉలుపా లొనరించు

కానుక లిచ్చు.

ఉల్పా అనే పదంనుండి వచ్చి
యుండవచ్చును.

“విశేషము సుంభావన లెల్ల నిచ్చి
యులుపా లొనరించి పురంబుఁ
జేరినన్.” శుక. 1.399.

ఉలువకట్టు

ఉలన లుడికించి చేసిన చారు.

“నాలుగు రోజులు నీవు ఉలవకట్టు
వేసుకొంటే నీతైత్యం వదలి
పోతుంది.” వా.

ఉల్ల కుట్టుమాటలు

ఎత్తిపొడుపు మాటలు.

“సమరమునకుఁ బురికొల్పుచు, మముఁ
దలచిన నుల్లకుట్టుమాటలఁ దచ్చి,
త్తము లుడికించుచుఁ బొండవ, సుమతిం
గడఁగించువా రచట నెవ్వ రొకా!”

భార. ఉచ్ఛో. 2.242.

“ఈ ఉల్లకుట్టు మాటలతోనే ఆవిడ
అందరినీ ద్వేషం చేసుకుంటుంది.” వా.

రూ. ఉల్లకుట్టుమాటలు.

ఉల్లము పల్లవింపు

సంతోషము కలుగు.

“వనరుకా నేత్రిఁ జేల్చె యదు వల్ల భుఁ
డల్లము పల్లవింపఁగన్.”

రాజగో. 2.79.

ఉల్లము తాయి చేసికొను

కాకిన్యము వహించు.

చూ. మనసు తాయి చేసికొను.

ఉల్లల నుడుకు

గగ్గోలము, గందర గోళము

లగు. కుతకుత ఉడుకు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“తన చిత్తమునఁ, దనుకఁగ నుల్లల నుడు
కును, విను శిఖిదోరాది ముఖ్య విషయా
పదకన్.” భార. కాంతి. 4.34.

“దనుజు లుల్లల నుడుకన్.”

శుక. 12.25.

“ఓషధిప్రస్థ ముల్లల నుడుకుచుండ.

హర. 5.10.

ఉల్లస మాడు

పరిహాసించు.

“మొల్లల నులసం బాడి యాణిముల్లి
యంబుల నుత్తరించి...పలువరుసయు.”

పాండు. 3.179.

చూ. ఉల్లసము లాడు.

ఉల్లసము లాడు

పరిహాస మాడు.

“ఒండోరువుల గరువంబుగ నులసంబు
లాడుచును.” భార. భీష్మ. 1.112.

ఉల్లి కుట్టుమాటలు

ఎత్తిపొడుపు మాటలు.

“సమరమునకుఁ బరికిల్పించు, మముఁ
దలఁచిన నుల్లికుట్టు మాటలఁ దచ్చి,
త్తము లుడికించుచు...”

భార. ఉద్యో. 2.242.

ఉలువ వట్టు

కానుక లిడు.

పాండు. 5.288.

ఉలుపా యొనగూర్పు

న జ రా నా పెట్టు; బహు

మతులు కానుకలు ఇచ్చు.

“రాజురాక కులుపా యొనఁగూర్చి న
యట్లు...” కథా. 6.134.

ఉలుపా లొనరించు

కానుక లిచ్చు.

ఉల్పా అనే పదంనుండి వచ్చి
యుండవచ్చును.

“విశేషస్థు సంభావన తెల్ల నిచ్చి
యులుపా లొనరించి పురంబుఁ
జేరినన్.” శుక. 1.399.

ఉలువకట్టు

ఉలవ లుడికించి చేసిన చారు.

“నాలుగు రోజులు నీవు ఉలువకట్టు
చేసుకొంటే నీ కైత్యం వదలి
పోతుంది.” వా.

ఉల్ల కుట్టుమాటలు

ఎత్తిపొడుపు మాటలు.

“సమరమునకుఁ బరికిల్పించు, మముఁ
దలఁచిన నుల్లికుట్టుమాటలఁ దచ్చి,
త్తము లుడికించుచుఁ బాండవ, సమితిం
గడఁగించువా రచట నెవ్వ రొక్కో!”

భార. ఉద్యో. 2.242.

“ఈ ఉల్లికుట్టు మాటలతోనే ఆవిడ
అందరినీ ద్వేషం చేసుకుంటుంది.” వా.

రూ. ఉల్లికుట్టుమాటలు.

ఉల్లము పల్లవించు

సంతోషము కలుగు.

ఉల్లి పాషాణము

ఒకరక మైన విషము.

ఉల్లి పొరవంటి

మిక్కిలి పల్పు నైన.

“వా డెప్పడూ ఉల్లి పొరలాంటి మల్లు
పంచలు కడతాడు.” వా.

ఉల్లాసీదా

పైన ఒకటి, లోపల ఒకటి
అనుట.

ఇది గుడ్డనేతద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి. నేతలో పైన
నున్నగా లోపల గరుకుగా
ఉండునట్లు నేసేనేత ప్రసి
ద్ధము.

“ఈ పని అంతా ఉల్లాసీదాగా ఉంది.”

వా.

చూ. ఉల్లాసీదామనిషి.

ఉల్లాసీదా మనిషి

వంచకుడు.

“వాడు వట్టి ఉల్లాసీదామనిషి. అన్న
దంతా నిజ మనుకోవ.” వా.

చూ. ఉల్లాసీదా.

ఉవ్వలపోటి

బాలక్రీడావిశేషము.

ఉవ్వెత్తుగ

1. పూర్తిగా, సులువుగా.

“నను నువ్వెత్తుగఁ బాట మీటితివి.”

వసు. 2.

“అవ యువ్వెత్తుగఁ ద్రావినట్లు.”

పాండు. 5.

“బలెఘములక నులు మాడి వెచ్చె
నువ్వెత్తుగ.” కళా. 8.57.

2. హఠాత్తుగా, ఒక్కొక్క
డిగా.

“ఉవ్వెత్తుగఁ జుట్టుముట్టుకొని యీ
తెల డొంకెనలక...” కళా. 8.58.

“కాని యువ్వెత్తుగా వీడఁ గాఁ
దరంచె.” కేపి. 1.487.

ఉవ్వెళ్ళులూరు

ఉవ్వెళ్ళూరు.

ఎందుకోసమో అత్తుత్తుక
తతో నుండు.

“ఉవ్వెళ్ళు లూరెడు నెమ్మనంబులు.”

విరాట. 5.898.

ఉవ్వెళ్ళులూర్పు

ఉవ్వెళ్ళు లూరునట్లు చేయు.

ఉవ్వెళ్ళుగొను

ఉవ్వెళ్ళూరు.

“కలహాశనమాని చూడ్కు లువ్వెళ్ళు
గొనంగఁ జూచ్చె.” కవిక. 2.150.

ఉవ్వెళ్ళు గొలుపు

ఉవ్వెళ్ళు బూరునట్లు చేయు.

ప్రభా. 8.66.

ఉవ్వెళ్ళూరు

మిక్కిలి ఆశపడు.

“విను నీ రూపము నూచి మా నృపతి
యువ్వెళ్ళూరు నే నెమ్మొయి, బని
గొందుకొ.” భార. విరా. 1.321.

“అత డువ్వెళ్ళూరెడు.”

హరి. ఉత్త. 6.116.

“అతఁ డువ్వెళ్ళూరెడు బలవన్మదోద్ధతి
యడఁపకొ.” హరి. ఉ. 6.116.

పాండు. 5.22.

“వాడు పెళ్లి చేసుకోవాలని మహా
ఉవ్వెళ్ళూరుతున్నాడు.” వా.

ఉవ్వళ్ళూర్పు

ఉవ్వళ్ళూరునట్లు చేయు.

కాశీ. 4.150.

ఉసి ఆడు

వీలు చిక్కు.

“పదిరూపాయ లయినా యీనెలలో
యిస్తా మనుకుంటే యేమీ ఉసి ఆడు
లేదు.” వా.

చూ. ఉసి చిక్కు, ఉసి దొరకు.

ఉసి కొల్పు

కవ్వించు.

కుక్కను ఉసి కొల్పుట పై
వచ్చినపలుకుబడి.

“ఉసికొల్పి వంచింది దుసుకుల చను
దోయి చేనంట.” రాధికా. 1.124

ఉసి చిక్కు

ఏదో వీలు కలుగు.

“ఏమి చేద్దా మన్నా ఆఫీసు పనితో
ఉసి చిక్కడం లేదు.” వా.

చూ. ఉసి ఆడు.

ఉసి దొరకు

చూ. ఉసి చిక్కు.

ఉసి యిచ్చు

ప్రోత్సాహ మిచ్చు.

“కాస్త ఉసి యిస్తే వా డెంత పనైనా
చేస్తాడు.” వా.

ఉసివోవు

తప్పిపోవు.

“ఏసినయే టునివోయే బోయినన్,
మానితి నిస్సివో యవుచు.”

కళక, 4.57.

ఉసు రను

అలసి పడిఉండు.

“ఉండ లేక నీవదనే వుసు రంజి
గాక.” తొళ్ల. సం. 3.29.

ఉసురసు రను

అపసోపాలు పడు.

“తా ను సు ర సు రంచు భిన్న యయి
యొయ్యన.” హరి. 4. 118

ఉసురుకొను

కోలుకొను, బలపడు.

కాశీ. 3.28

ఉసురు గలిగితే ఉప్పమ్ము క

బ్రతుక వచ్చును

ఉపిరి ఉంటే ఉప్పమ్ముకొని
బ్రతుకవచ్చు. నా.

“ఉసురు.....పద పడండా.

హేమా. పు. 18

ఉసురు తగులు

ఎవరి నైనా బాధించగా

ఆ పాపఫలితము చుట్టుకొను

“ఆపిల్లను అంత వేధించాడు. ఆ ఉసురు
తగిలే నాశన మై పోయాడు.” వా

చూ. ఉసురు తాకు

ఉసురు తాకు

ఈ మనోవేదనవల్ల, ఆ వేద

నకు కారణ మైన వా ని

చెరువు తప్పక కలుగును అను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకు

బడి.

“పాన్పు కెక్కించి తనప్రక్క బవ
లింప, గోరి నేర జూడ తేలు తా,
గుడిచి కట్టి, యూరకే యిల్లు పెడలు

నా యుసురు తాకి, దీపములు సైత
మల్లాడుఁ బెరివలార!”

శుక. 2.63. పే.

“ఆ భార్యను వాడు నానా బాధా పెట్టి
హింసించాడు. ఆవిడ ఉసురు తాకి
వీడు పుట్టగతులు లేకుండా పోయాడు.”

వా.

చూ. ఉసురు తగులు.

ఉసురు పెట్టుకొను

వేధించు, బాధించు.

“వాడి ఉసురు ఎందుకు రా పెట్టు
కొంటావు?”

వా.

చూ. ఉసురు పోసుకొను.

ఉసురు పోసుకొను

చూ. ఉసురు పెట్టుకొను.

ఉసురు మను

బాధపడు, దుఃఖించు.

“అడవి యుసురు మన్నఁ, గొఱగాడు
సుమీ.”

సా. 2.123.

“అడవూతురిని ఉసురు మనిషిస్తావు
దేనికి రా?”

వా.

“వాడు ఉసురు మంటూ ఈ ఉసురు
వదిలిపెట్టి పోయాడు.”

వా.

“వాడు ఉసురు మంటూ వచ్చాడు.”

వా.

చూ. ఉసురు రను.

చూ. ఉసురు మను.

ఉసుల నిచ్చు

కదల నిచ్చు; ఉసి దొరక

నిచ్చు.

“మొదల నీయరు ... వసుల పాతర లై
వీరు నుసుల నీయరు.” సారం. 2.127.

ఉసులుకొను

కలకలలాడు; కోలుకొను.

“సెనుసులుకొనియె.” కాశీ. 3.23.

ఉసుళ్ళ విధంబున

అధికముగా.

వాన వచ్చినప్పుడు ఉసుళ్లు
విపరీతంగా చెలరేగుటమీద
వచ్చినపలుకుబడి.

“వెలి విరిసినచాడ్పున నుసుళ్ళ విధంబున
మిడుతలగ మిలాగున...”

హంస. 3. 29.

ఇది నేటికీ వాడుకలో నున్నది.

“ఉసుళ్ళ పుట్ట పగిలినట్లుగా జనం
వచ్చారు.”

వా.

ఉసు రని యూర్పు

నిట్టూర్పు.

“అడుగుల బుప్పొడు లంటి చుర్రడు
చుచో, నుసురు మని వెన నూర్చి
యూర్చి.”

కవిక. 3.92.

ఉసు రను

నిట్టూర్పు పుచ్చు-బడలికతో.

“అంతచూరం వచ్చి ఉసురు మంటూ
కూలబడ్డాడు.”

వా.

చూ. ఉసురు మను.

ఉసురసురు మను

ఉసు రను, ధ్వన్యనుకరణము.

“అలిశయిల్ల నుసురసురనుచు.”

పరమ. 3.148.

ఉకదంపు

నిష్ప్రయోజనము.

వట్టి ఉకను (పొట్టు) దంచిన
ట్లనుట; తేలే దేమీ ఉండదు
కదా.

“వాని దంత వట్టి ఉకదంపు ఉప
న్యాసం.”

వా.

చూ. ఉకదంపుపాట.

ఊకదంపు పాట

వట్టి వాగాడంబర మనుట.

చూ. ఊకదంపు.

ఊకటంతి

చెండుమల్లె (బంతి) జాతిలో
ఒక రకం.

ఊకర లిచ్చు

ఊకొట్టు.

“వెడ యేడ్చు నంత న యుడుగు ను
గడగు, చూకర లిచ్చు నాలకించు.”

భోజ. 1.176.

చిన్న పిల్లల విషయంలోనే
యిది ఉపయోగిస్తారు.

ఊకరలు గొట్టు

హుంకరించు.

“ఊకరల్ గొట్టుచు నుత్తలపడుచు.”

బస. 7.868.

ఊకరలు వెట్టు

చూ. ఊకరలు గొట్టు.

ఊకర లెట్టు

హుంకరించు.

“ఊకరలెట్టుచు నుత్తలపడుచును.”

బస. 5.139 పు.

(ఎద్దు ఇక్కడ ప్రసక్తం).

చూ. ఊకరలు గొట్టు.

ఊకొట్టు

1. అంగీకరించు; అంగీ

కారము తెలుపు.

“మొసయక యూకొట్టి మొక్కుచు
నున్న.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1325.

రాయలసీమలో వీటికే పిసుకు

శ్లని పేరు.

ఊచముట్టుగా

పూర్తిగా నిశ్శేషముగా.

“ఊచముట్టుగ గీము లాహుతి
గొనంగ.” రామా. 6.250.

“ఊచముట్టుగ నిలు దోచి యుఱికి
చనుట.” పాండు. 3.50.

ఊచముట్టుగొను

చంపు.

“నీ తమ్ముఁ గుఱుల నూచముట్టుగొనియెనే
విధి.” భార. శీల్య. 1.28.

ఊచినకట్ట వంపని

బలహీనురా లయిన, సుకు
మారురా లయిన.

సన్ననికట్టను కూడా వంచ
లేని దనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఊచినకట్ట వంపనిపయోరుహలోచన
మింట మంటలం, బూచినబాణజాల
మున.” ఊ. హరి. 1.163.

ఊటచెలమ

తెలుగనిది; చెలమలో నీరు
వినియోగ మయ్యేకొద్దీ తిరిగి
ఊటునూనే ఉంటుంది.

తాళ్ల. సం. 11.122.

ఊటాడించు

గట్టిగా కదలించు.

“మదాలిమాలికల నూటాడించు వేణీ
రుచుల్.” విజ. 2.16.

ఊడదన్ను

పోగొట్టు, పోవునట్లు తన్ను.

ఊచక యాచక

సంకోచింపక. జం.

“తొయ్యలి యూచక యాచక,
పయ్యెద గొబ్బున బటాన బయలుగఁ
జేసెన్.” సారం. 3.16.

చూ. ఊచకాచక.

ఊచకాచక

సంకోచింపక.

“...ఊచకాచక మదిలో.”

రాధి. 2.57.

చూ. ఊచక యాచక.

ఊచకోత

మొదలంట కోయుకోత.

ప్రివేణి. పు. 20.

ఊచపడు

కృశించు.

“సరసిజగంధి పెందొడల సాటికి రా
నెదురించి పోరునీ, కరభము లెల్లఁ జేప
డఁగఁ గన్గొని యుండియుఁ దజయూర్ధ
మై, పొరలఁ బెనంగి యూచపడి
పోవుట లింతియ కాక ధాత్రిపై,
నరఁటులు పిల్పిలతర మైనను సామ్యము
పొంద నేర్చునే?” భాను. 2.13.

చూ. ఊచపడు.

ఊచపోవు

సన్నపడు.

భల్లాణ. 4.

“ఆ పిల్లవాడికి పాపం! చిన్నతనంలోనే
కాళ్లు ఊచపోయినవి.” వా.

చూ. ఊచపడు.

ఊచబియ్యము

పాలకంకులను కోసి చేతితో

నులిమి రాల్చినగింజలు.

రాయలసీమలో వీటికే పిసుకు

శ్ల ని పేరు.

ఊచముట్టుగా

పూర్తిగా, నిశ్శేషముగా.

“ఊచముట్టుగ గీము లాహుతి
గొనంగ.” రామా. 6.250.

“ఊచముట్టుగ నిలు దోచి యుఱికి
చనుట.” పాండు. 3.50.

ఊచముట్టుగొను

చంపు.

“నీ తమ్ముఁ గుఱుల నూచముట్టుగొనియెనే
విధి.” భార. శల్య. 1.28.

ఊచినకట్ట వంపని

బలహీనురా లయిన, సుకు
మారురా లయిన.

సన్ననికట్టను కూడా వంచ
లేని దనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఊచినకట్ట వంపనిపయోరుహలోచన
మింట మంటలం, బూచినభాణజాల
మున.” ఉ. హరి. 1.163.

ఊటచెలమ

తలుగనిది; చెలమలో నీరు
వినియోగ మయ్యేకొద్దీ తిరిగి
ఊటుకూనే ఉంటుంది.

తాళ్ల. సం. 11.122.

ఊటాడించు

గట్టిగా కదలించు.

“మదాళిమాలికల నూటాడించు వేణీ
రుచుల్.” విజ. 2.16.

ఊడదన్ను

పోగొట్టు, పోవునట్లు తన్ను.

“పాటు తెంచిన యెడ్డిని పెనులావు
బాడదన్ని.” శైమి. 1.45.

“ముందుపండు నాలుగూ ఊడదన్ని
పంపిస్తే పోతుంది.” వా.
చూ. పండ్లూడదన్ను.

ఊడనిబాడు

ఊరు వదలిపోవు, పాటిపోవు.
“ఒకనాటిరాత్రి పడుపడు, కరుణ శివుక
యిల్లు వెడలి గాఢతరతమో, నికరము
తన తగుతోడుగ, నొకరుండు పేరడవి
త్రోవ నూడనిబాడెన్.”

పాండు. 3.49.

“అక్కంతామణి నెచ్చెలు, లొక్కొక
పని పేరు చెప్పి నూడనిబాడెన్.”
కవిజన. 3.98.

“అయ్యగము తెల్ల నలెనల నూడని
బాడిన.” ఉత్త. హరి. 6.239.

ఊడబొడుచు

ఉద్ధరించు వంటిది.

వాడు చేసింది మహా యేమిటి
అన్న అర్థంలో ఉపయోగి
స్తారు.

“వాడు ఊడబాడిచింది ఏముంది
యందులో?” వా.

ఊడిన నాగ లైన

మూలబడిన, సరి యైనసితిలో
లేని.

“ఊడిననాగ లైనపతి కన్నవి లేనివి
నచ్చబల్కి.” రుద్రమ. 19 పు.

ఊడిపడు

హఠాత్తుగా వచ్చు.

“వాడు ఎక్కడనుండో ఆవేశము సరిగ్గా
ఊడిపడ్డాడు.” వా.

ఊడుకొన జేయు

పాటునట్లు చేయు.

“ఊడుకొనఁ జేసి వేఱొక్క దిక్కు
తెరువుగా.” భాస్క. ఆర. 2.126.

ఊడుగవిత్తనంవంటి

ఎప్పుడూ వదలని.

ఊడుగువిత్తనా లన్నీ తిరిగి
ఊరుమురిమి లే ఊడుగుచెట్టు
మొదలును కరుచుకొంటాయి
అని ఒక ప్రథ. దానినిబట్టి
వచ్చిన పలుకుబడి.

ఊడ్చి పెట్టు

ఉన్న దంతా దోచిపెట్టు.

“అవిడ పుట్టింటికే ఉన్న దంతా ఊడ్చి
పెట్టింది. ఇంక తన కొడుకుల కే
మిగులుతుంది?” వా

ఊడ్చిపెట్టుకొని పోవు

సర్వం పోవు.

“ఉన్న దంతా ఊడ్చిపెట్టుకొని పోయే
సరికి వాళ్లు ఆ ఊరు వదిలి వేరే ఊరు
పోవలిసి వచ్చింది.” వా

ఊతకోల

ఆధారము; తోడు; చేయూన
కట్ట.

“అందునకు నూతకోలగా నకట!
యొకని, నైన నిలుపక...”

భార. స్త్రీ. 1.170

ఊతగొను

ఆధారముగా చేసికొను.

“ఒండొరుల కేలుఁ దమ్ముల నూత
గొనుచు.” పారి. 4.27

ఊతనీరు

అశాశ్వతము; భంగురము.

ఎత్తి పోయునీరు కొంచెమే
ఉంటుంది, త్వరగా ఎండి
పోతుంది అనుటపై ఏర్పడి
నది. అశాశ్వతము అని
భావారం నిలిచినది.

“ఊతనీరు, చెలడినేత, మూటాయిటి
దూది, యెండపసుపు, దొడ్డి యక్క
రంబు మేను.” ఆము. 6.62.

ఊత యొనగు

ఊత యిచ్చు.

“రామునిడించి కరంబూత
యొసంగి.”

మర. రా. ఆయో. పు. 256. పం. 1.

ఊదజెప్పు

నొక్కి చెప్పు.

“సంస్కృతకబ్బ మూడం జెప్పిన నవి
దర్భముండ్లనుచు జెట్టరు వీనుల.”
సింహ. 1.32.

ఊదబడి పోవు

తఱుమబడి పాటిపోవు.

ఊదుకొనిపోవు (= తఱుము
కొనిపోవు) అన్న రూపంలో
నేడీ పలుకుబడి పశ్చిమాం
ధ్రంలో వినవస్తుంది.

“తలలో నూదబడి పోయె ధనదుండు
కృతియై.” కవిక. 2.122.

ఊదబొడ్డు

పైకి ఉబికి ఉన్నబొడ్డు.

ఊదరగొట్టు

ఏదో ఒకటి చెయ్యమని

పోరు, ఊపి రాడనీయకుండా.

“అక్కడికి వెళ్లేసరికి వాడు అదేమనిగా
తనగొడవంతా చెప్పుకొని ఊదరకొట్టి
వదిలిపెట్టాడు.” వా.

ఊదర పెట్టు

పందికొక్కులూ మొదలయిన
వాని కలుగులలో పొగ
పెట్టు.

అలా పొగ పెడితే అవి ఊపిరి
తిప్పుకోలేక బయటికి
వస్తాయి. అప్పుడు వాటిని
చంపుతారు. లక్షణయా
ఊపిరి తిప్పుకోనీయకుండా
వేధించు.

“వాడు పొద్దున్నించీ ఒకటే ఊదరపెడు
తున్నాడు ఊరికి పోదామని.” వా.
చూ. ఊదరకొట్టు.

ఊదర లిడు

“ఉరుఘామతతుల బిట్టూదర లిడిన,
పరుసున దొంటలంబాములు మడియ.”
గౌర. హరిశ్చ. పూ. 2238.
చూ. ఊదరకొట్టు.

ఊది పిటింది త్రాడగు

వెంట నుండు.

వెనుకకు కట్టుకొని యుండు
త్రాడు వెంట వచ్చినట్లు.

“ఏదెసఁ దొలంగినను నూది పిటింది
త్రాడై యాదిగొని.” ఉ. హరి. 4.29.

ఊదుకడ్డి

సాంభాణివత్తి.

“సాయంకాలం రెండు ఊదుకడ్డిలు
ముట్టిస్తే మంచిది.” వా.
చూ. ఊదువత్తి.

ఊదుకు పోవు

తెలుముకొని పోవు. ఊదుక
పోవు.

క్రిందిప్రయోగంలోని శేషలో
రెండురాలూ ఉన్నవి.

“ఊదుకు పోవు శంఖము నహా! గళ
శేఖ.” విజయ. 1.134.

“కుండేళ్లు నక్కలు ఊదుకొని పోయి
నవి.” వా.

ఊదుకొను

నాటు.

“ఊదుకొనఁబడు మధుళిక—”

ఆము. 5.137.

హరి. ఉత్త. 9.231.

ఊదుగ్రోవులు

బాలక్రిడానిశేషము.

ఊదువత్తి

సాంబాణికడ్డి.

మా. ఊదుకడ్డి.

ఊదువెండి

పరిశుద్ధ మైనవెండి.

వెండిలో ఏదయినా కల్తీ

ఉన్నప్పుడు దానితో పాటు

సీసం కూడా వేసి, మూసలో

వేసి, కుంపట్లో పెట్టి ఒక

తిత్తెతో ఊదుతారు. కడప

టికి మేలిమి వెండి తేలు

తుంది. బంగారం పుటం పెట్టి

నా రన్నుపై వెండిని ఊదడం

అనే అంటారు.

“తగ్గవెండి చాలా ఉంది. ఊదిం
చాలి.” వా.

“దీని కేం ఊదువెండి. చొక్కం.”

వా.

ఊపాడు

ఊగాడు.

“చూపుఁ జేటుల పిల్లలూ పాడఁ
జొచ్చె.” రాజ. చ.

ఊపరలాడు

వట్టి దంభోక్తు లాడువాడు.

ఉత్త. హరి. 5.178.

ఊపిరాడడం లేదు

పని యెక్కువైన దనుట.

“పొద్దుటినుంచీ ఒకశే పని. ఊపి
రాడడం లేదు.” వా.

మా. ఊపిరి సలపడం లేదు.

ఊపిరికుట్టు

ఊపిరి పీల్చుటకు వీలు లేనట్లు

కడుపుకుట్టు పట్టుకొను.

“అబ్బలిదు ప్రక్క నొంచిన నపాయపు
టూపిరికుట్టు వట్టి మూర్ఖిల్లి.”

కళ. 2.146.

“పాపం అతనికి ఊపిరి కట్టుపట్టి విల
విలలాడి పోతున్నాడు.” వా.

ఊపిరి ఆడకుండు

పని తెమలకుండు; నిర్విరా

మంగా, ఎడతెఱపి లేకుండా

ఉండు.

“నీరు వోయవారు నారు నాటెడు
వారు, ఊపి రాడకుండ నొరిసికొనిరి.”

క్షేత్రలక్ష్మి. 42 పు.

“పొద్దున్నుంచీ వచ్చే చుట్టలూ పొయ్యె
చుట్టలూ. ఊపి రాడం లేదు.” వా.

మా. ఊపిరి సలపకుండు.

ఊపిరి తిప్పుకొన లేక పోవు

ఉక్కిరి బిక్కిరి లగు.

“ఈ పనిలో ఊపిరి తిప్పుకొన లేక పోతున్నాను.” వా.

చూ. ఊపిరి ఆడకుండు.

ఊపిరి బిగబట్టు

కాస్త ఓపిక పట్టు.

“ఈ ఒక్కరోజు కాస్త ఊపిరి బిగపట్టి ఉండు వదినా! రేపు మేము వెళ్లిపోతాం. అప్పుడు నీయిష్టం వచ్చినట్టు నీపిల్లలను కొట్టుకొందువుగానిలే.” వా.

ఊపిరి మోచు

బ్రతుకు.

“ఊపిరి మోచిననాడే బట్టికొంటి వాసల్లె.” తాళ్ల. సం. 8.83.

ఊపిరి సలపడం లేదు

పని యెక్కువైన దనుట.

చూ. ఊపిరాడడం లేదు.

ఊరక పడి యుండు

మరొక ఆలోచన లేకుండా

ఉండిపోవు.

“ఎవ్వరి దాన నిచట నూరక పడియుండ.” కళా. 4.110.

“నీవో ఇంత తిని ఊరికే పడి ఉండరా?” వా.

“నా కెందుకు? వాళ్లేమేనా చేసుకొన్న. నేను ఎక్కడో ఒకచోట ఊరికే పడి ఉంటాను.” వా.

ఊరక పోదు

వర్తము కాదు.

“నాకును బ్రయం బగు టొక్కటి యెక్కు దాపియం, బూరక పోదు...” కళా. 5. 195.

“నా వంటివానికి చెరువు చేస్తే ఊరికే పోదు.” వా.

ఊరగుంత

రొచ్చుగుంట వంటిది.

తాళ్ల. సం. 12.151.

ఊరంత బలగము

ఎక్కువ బలగము.

“ఊరంతబలగంబు.”

విజయ. 3.133.

“వారి కేమమ్మా ఊరంత బలగ ముంది.

ఏ పని పట్టుకున్నా గబగబా ముగించగలరు.” వా.

ఊరంతా ఉడుకు

గడ్డో లగు.

“ఓషధిప్రస ముల్లల నుడుకుచుండ.”

హర. 5.10.

“పక్కఊళ్లో దొంగలు పడ్డారని తెలిసి ఈ ఊరంతా ఉడికిపోతూ ఉంది.” వా.

“వా డాపిలను లేవదీసుకు పోయాడని ఊరంతా ఉడికి పోతూ ఉంది.” వా.

ఊరంతా గుప్పు మను

పొక్కు; ఊరందరికీ తెలియు.

కొత్త. 434.

ఊరకుక్క

పనికి మాలినది.

“నూరు ఊరకుక్కలై నా ఒక వేటకుక్కతో సరి పోవు.” వా.

ఊరబోగి

ఊరూరు తిరిగి భిక్ష మెత్తు

కొనువాడు.

“ఊరగకంకణుతోడ నూరజోగులను, సరి చేసి యెన్నినచందాన నీవు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 175.76.

ఊరడించు

ఓదార్చు.

“వట్టి ఊరడింపుమాటలతో ఏలాభం? ఏదో నాయపడాలి గానీ.” వా.

ఊరదై వములు

చిల్ల రి దేవతలు.

“ఊరదై శిక్షింప రక్షింప ఊరదై వములు నొగి నితని సరా.”

తాళ్ళ. సం. 9.240.

చూ. ఊరబసువులు (వివరణము.)

ఊరపంది

ఒక తీట్టు; సోమరి; పనికి

మాలినవాడు.

“ఊరపందిలా బలిసిపోయాడు.” వా.

“వాడు వట్టి ఊరపంది.” వా.

ఊరపిచ్చుక

ఇండ్లలో తిరుగు పిచ్చుక.

“వైసలేయఖగంబుతో నూర పిచ్చుక, రాజుత్నంబుతో గాజుపూస.”

చెన్న.

ఊర ప్రొద్దు గ్రుంక లేదు

ఊరు మాటు మణగ లేదు.

రాత్రి చాలా పొద్దు పోవలేదు

అనువట్ల ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“నిండినింటిలోన నీ కేల భీతిల్ల, గోల యూరఁ బ్రొద్దు గ్రుంక లేదు.”

హంస. 4. 237.

ఊరబండు

తేనెలో ఊర వేసినపండు.

ఊరబసువులు

ఊరిలోని పశువులు.

ఊరకుక్క, ఊరపందివంటిది.

ఇలాంటివాటిలో ‘ఊర’ నచ్చి

నప్పు డల్లా కాస్త నీచ మన్న

భావము కానవస్తుంది.

“కావించిన యలనామధేనువుల కేవి యూరఁబసు లీ డొనా.”

తాళ్ళ. సం. 9.61.

చూ. ఊరదైవములు.

ఊరబ్బ నారబ్బ చేయు

ఊరూ నాడూ ఏకం చేయు,

అల్లరి పెట్టు.

“మొగు డొక్కమా టంటే చాలు.

అది ఊరబ్బ నారబ్బ చేస్తుంది.” వా.

ఇది రాయలసీమలో బాగా

వినబడే మాట.

చూ. ఊరూ నాడూ ఏకము చేయు.

ఊరఖ గొను

వ్రేలిగణుపులు వాచు.

ఊర గా (వానలో తడిసి)

ఉబ్బగా, వాయగా.

“క్రిందటను వ అ ద వార గ మోద

వానయుఁ గురియ...వ్రేళ్ల సంధులును

నూరఖ గొనఁగఁ.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 147.

ఊరార్చు

ఓదార్చు.

చూ. ఊరడించు.

ఊరించు

1. ఆశ కల్పించు.

నోట నీ రూరించుటపై

వచ్చినపలుకుబడి.

“మాటిమాటికి వేలు మడిచి యూరించుచు, నూరు గాయలఁ దినుచుండు నొక్కఁడు. భాగ. దశ. పూ. 496.

2. ఆకరించు.

నా. మా. 73.

“అఅబ్బాయి నలా ఊరించడం తప్పితే అది దగ్గర చేరనిచ్చినపాపాన పోలేదు.” వా.

ఊరికి ఊరు

ఊరంతా.

“ఇటీవల వరద వచ్చి ఊరికి ఊరు కొట్టుకు పోయింది.” వా.

ఇలాగే ‘ఊరు’కు బదులు గ్రామం ఇత్యాదులతో కూడ ఈ పలుకు బడిని ఉపయోగిస్తారు.

“గ్రామానికి గ్రామం దేశానికి దేశం అల్లాడి పోతోంది.” వా.

ఊరికి పోవు

నూ. ఊరు పోవు.

ఊరిదారి పట్టు

వెనుదిరుగు.

“తత్తరమ్మన నూరిదారి పట్టె.” శ్రవ. 2.65.

ఊరిమీద పడు

పని లేక ఊరంతా తిరుగు.

“ఇంట్లో దండించెదిక్కు లేక వాడు ఊరిమీద పడ్డాడు.” వా.

ఊరిలో ఇల్లు లేదు అడివిలో

చేను లేదు

ఏమీ లే దనుట.

“వాడికి పిల్ల నిస్తా నంటా వేమిరా? బుద్ధి ఉందా లేదా? వానికి చూడబోలే

ఊలో ఇల్లు లేదు, అడివిలో చేనూ లేదు. వాణ్ణి కట్టుకొని మన పిల్ల ఏం సుఖపడుతుంది?” వా.

ఊరివారల తలనొప్పి

ఊరివారికి బాధ కలుగజేయు

నట్టి.

“వాడకు బగ యూరి వారల తల నొప్పి.” శుక. 3. 20.

ఊరు కాచి తిరుగువారు

గ్రామరక్షకులు, తలవరులు.

“క తివాతులతో నూరుగాచి తిరిగి, యాడుమరుపాశేములఁ గాంచె.”

ఉ. హరి. 1.140.

ఊరుగాయ

నిలవ ఉంచుకొనుటకై ఉప్పు,

నూనె మొదలయినవాటితో

పెట్టిన మామిడికాయ, నిమ్మ

కాయ మొదలగు ఊరగాయ.

ఊరు చక్కబెట్టు

స్వేచ్ఛగా ఊరంతా తిరుగు.

వ్యభిచరించు అని సూచన.

“మొగుడు ఊరు వెళ్లేసరికి అవిడ ఊరు చక్కబెట్టి వస్తుంది.” వా.

ఊరుపిండి

పచ్చడి.

రాయలసీమలో పచ్చడిని

ఊరుపిండి అనే అంటారు.

నూ. ఊరుపిండి.

ఊరు పేరు తెలియు

వివరము తెలియు.

“వేగమే, యూరును బేరును తెలిసి యొద్దిక నేయుడ మెల్లకార్యముల్.”

ఉ. సా. 1.49.

“ఊరూ షేరూ తెలిశాక గానీ ఎవరి
తోనూ స్నేహం చేయ రాదు.” వా.

ఊరు పేరు లేని

అనామక మైన.

“ఊరు షేరు లేనివాళ్లంతమంది వస్తే
నేం?” వా.

ఊరుపోక

ఉబుసుపోక.

“ఒడలుమ్మలించిన నొకపూట వెలుపట
సుండుమీ చువచెంచి యూరుపోక.”
భోజ. 5.210.

ఊరుపోవు

మఱొకయూరికి పోవు.

“ఆ అబ్బాయి ఊరు పోయాట. పది
రోజులకు గానీ రాడు.” వా.

ఊరు మెచ్చుపెండిలి

ఊరివా రందఱు మెచ్చదగు
వివాహము.

“చిక్కెట్టు వలదు చెలలకు, బెక్కె-
టికి నూరు మెచ్చపెండిలి గలిగెన.”
ఉ. హరి. 5.152.

ఊరుమేలు తోడుమేలు

స్వగ్రామము, సహచరుడు—
వీరివల్ల కలిగేమేలు.
సహనంద. శత. 61.

ఊరు లేక పొలిమేర గలునా?

అసలు లేనిది వడ్డి ఎక్కడిది
వంటిది.

ఊరే లేనప్పుడు ఆ ఊరి పొలి
మేర ఎలా ఉంటుంది?

“తలఁప నెచ్చట నైన దా నూరు లేక,
పొలిమేర గలునే?”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 636.
చూ. పురం లేనిది అంతఃపురమా?

ఊరు లేనిపొలిమేర

ఉండ దనుట.

తాళ్ల. సం. 12.55.

ఊరువాడు చెలమ

సులభగమ్యము.

తాళ్ల. సం. 3.460.

ఊరందరూ నీళ్లు తెచ్చుకొనే
చెలమ అందరికీ అందు
బాటులో ఉంటుంది.

ఊరు వెళ్లు

చూ. ఊరు పోవు.

ఊరూ నాడూ ఉడికిపోవు

ఏదో సంగతితో ఊరంతా
గడ్డోలగు.

“కన్నతండ్రి మరణకారకుఁ డని నైత,
మూరు నాడు నేటి కుడిపోవు.”
నాయకు. 90. పు.

ఊరూ నాడూ ఏకమగు

అల్లకల్లోల మగు.

“ఆ ఊళ్లో మొన్న జరిగిన కొట్లాటలో
ఊరూ నాడూ ఏకమయింది.” వా.
చూ. ఊరూ వాడూ ఏకమగు.

ఊరూ నాడూ ఏకము చేయు

విపరీత మయిన ఆర్భాటము
చేయు.

“హోడికోడలు ఏమో అనిం దని ఆ
పిల్ల ఊరూ నాడూ ఏకం చేసింది.” వా.
చూ. ఊరబ్బ నారబ్బ చేయు.

ఊరూ పేరూ లేనివాడు

అనామకుడు.

“అ ఊరూ పేరూ లేనివాడికి పిల్లను ఎవరిస్తారు?”

వా. రూ. ఊరు పేరు లేని...

ఊరూ వాదా ఏక మగు

మా. ఊరూ నాడూ ఏక మగు.

ఊరేగించు

మెరవణి చేయు.

వ్యంగ్యార్థంలోనే ఈ పదం ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తారు.

“అ. పి. శ్రీమో ఉల్లిగడ్డలు కట్టి ఊరే గిస్తారట ఆ ఊరు పోతే.”

వా.

ఊరేగు

తన గొప్పను ప్రదర్శించు కొను.

వ్యంగ్యంగా, నిరసనగా ‘పోవు’

అనే అర్థంలో కూడా ఉపయో

గిస్తారు.

“వాడు తా నేవో గొప్ప కవి నని ఊరేగు తున్నాడు.”

వా.

“వా డెక్కడికి ఊరేగాడో? మన కక్కడ కనిపిస్తాడు?”

వా.

ఊరేటిచెలమ

వట్టిపోనిది.

చెలమ ఎన్నడూ శూన్య మై

పోదు.

“తీరనిమోహం తెండేపలు

ఊరేటిచెలమలు ఉడివోనిపంటలు.”

తాళ్ల. సం. 11.11.

ఊరాయ

ఊరుగాయ.

“ఊర్గాయలుక్ వనపర్ణ భోజనములం దొప్పార.”

బహు. 4.49.

మా. ఊరుగాయ.

ఊర్జితము చేయు

లాభము కలిగించు.

“వాడు సంసారానికి చాలా ఊర్జితం చేస్తున్నాడు.”

వా.

“ఏ డేవో మహా ఊర్జితం చేస్తున్నట్లు మాట్లాడుతున్నాడే?”

వా.

ఊర్ధ్వపుండ్రాలు

పట్టెనామాలు

ఊర్బిండి

ఊరుబిండి.

ఊర్బిండివడెము

వడియము.

“గుడి మ్రుంగువానికి లింగ మూర్బిండి వడెము.”

సిం. నార. 36.

మా. ఉట్రవడియము.

ఊరిట బుచ్చు

ఊరిడించు.

“లో నుంచకు భీతి యంచు వినయో న్నలి నూటటం బుచ్చి యంతటన్.”

హంస. 3.121.

ఊరిట బిల్కు

ఓదార్పు.

“ఈ పగిడిక్ మురారి హృదయేశ్వరి నూటడం బల్కి.”

పారి. 4.13.

ఊరిట బ్రోచు

ఊరిట కలిగించు.

“ఓ యదువీర! వృష్టిం బని నూటడం బ్రోవనె సప్తరాత్రులతో.”

అము. 4.29.

ఊరిడించు

ఓదార్పు.

ఊటడిలు

చూ. ఊటడిలు.

ఊటడిలు

ఓదార్పు చెందు.

చూ. ఊటడిలు.

ఊలమాలగుడుచు

కలతపడు, ఖోభ చెందు.

“చిడిముడి బొందుచు సిగ మిట్టి మిట్టి, పడఁగఁ బల్కులు తొట్టుపడ నూల మాల, గుడుచుచు...” నవ. 3 భా.

ఊలవడు

శబ్దించు, భోరు మను.

“ఊలవడి చూచి కామాక్షి ను తరించె ...అకాలవృష్టి.” హర. 2.22.

ఊలుకొను

నిలుచు.

ఊలుకొలుపు

నిలుచునట్లు చేయు.

ఊల్కొను

చూ. ఊలుకొను.

ఊల్కొల్పు

చూ. ఊలుకొలుపు.

ఊళ్లు దోచి గుళ్లు కట్టు

ఒక మంచినన్నికై యెక్కువ చెడుపనులు చేసే పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

మదన. శత. 40.

ఊళ్లువారు

గ్రామ గ్రామంవారు, ఊరూరి వారు,

“తమ యూళ్లువారి నెల రావించి.” పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 416.

ఊళ్లొవళ్లు సొత్తు

ఇతరుల సొత్తు.

“ఊళ్లొవళ్లు సొత్తుకు అందరు అధికారులే అంటారు!” వా.

ఊవాడు

ఊగాడు.

“అలయం బోడుల లోపల, నలరుం బోడుములు నీకు నగ్గల మవుచుం, దల పూ వాడక యుండుము, తలపూవు ధరించి వికచ తామరసాక్షి!”

పారి. 1. ఆ.

ఊసకొళ్లు

ఊచపోయిన కాళ్లు.

ఊసరిల్లు

చిక్కు, కృశించు.

ఊసివాసము

ఈర్ష్య.

శ. ర.

ఊసు (నీ) కెందుకు ?

నా (నీ) విషయంలో కల్పించు కోవద్దు అనుపట్ల ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“నా ఊసు నీ కెందుకు? నీ సంగతి నీవు చూచుకో.” వా.

“నీ ఊసు నా కెందుకు. నా సంగతి నేను చూచుకుంటాను.” వా.

ఊసుపోక

ఉబుసుపోక.

ఊసుపోవు

కాలక్షేప మగు,

ఊసులాడు

కబుర్లు చెప్పకొను.

“నెలతల్ మచ్చట కూసులాడెదరు.”

క్షేత్రలక్ష్మి. 74.

ఊహాగానము చేయు

ఏదో ఒక విషయముపై

ఊరికే ఊహించు.

ఊహాప్రోహాలు కల....

ఊహాప్రోహాలు కలవాడంటే

వివేకి, బుద్ధిమంతుడు.

ఋణము తీర్చుకొను

ఎవరైనా మేలు చేసినప్పుడు

ఉపకారమునకు ప్రత్యుపకార

మొనరించు.

ఇది రకరకాలుగా ఉపయోగ
పడుతుంది.

‘నీ ఋణం తీర్చుకోలేను’,

‘నీకు నేను ఋణపడినాను’.

‘నీ కేదో చేసి యీ ఋణం

తీర్చుకోవాలి’ ఇత్యాదులు.

“నీ ఋణము దీర్చుకొనవలెనని
యటంచు.” హంస. 1.255.

ఋణము తీరు

సంబంధము తెగిపోవు.

“...నీకు నాకును ఋణము దీరె.”

శ్రవ. 5.83.

ఋణము పణము

అప్పు సప్పు. జం.

“పాలు గాతెడు నీదుకపోలఫలక,
మందు గనుగొన నిమ్మ నాయకము
నేడు, మొద్దు లద్దాలు గిద్దాలు మోటు

గావె, ఋణమొ పణమొ విచారిత
మెప్పుడేని.”

కవిమాయ. అం. 2. పు. 28.

ఋణము వడ్డితో నీగు

చేసినపనికి పూర్తిగా ప్రతీ

కారము చేయు; వడ్డితోపాటు

అప్పు తీర్చు.

“ఆ సభలోఁ గొన్నఋణ మంతయు

నీఁగఁగఁ గంటి వడ్డితో.”

భార. కర్ణ. 3.195.

ఋణానుబంధము తెగు

ఋణము తీరు.

‘ఋణానుబంధరూపేణ పశు

పత్నీ సుతాలయాః’ అన్న

దానిపై వచ్చినది.

“తప్పు రాదు ఋణాను బంధంబు

దెగినఁ, బ్రాణపద మైనవలపును బాసి

చనదె.” మను. 8.140.

“వానికి నాకూ ఆనాటితో ఋణాను

బంధం తెగిపోయింది.” వా.

ఋతుకాలము

రజోదర్శన మయిన పది

దినాలవరకూ ఋతుకాలమని

కళాశాస్త్రం.

ఋతుమతి యగు

రజస్స్వల యగు.

ఎం. ఆర్. ఆర్. వై.

మహారాజరాజశ్రీ.

ఈ మాటకు ఇంగ్లీషు పొడి

అక్షరాలు, మొన్న మొన్నటి

దాకా అడ్రెసుల్లో ఇలానే
వ్రాసేవారు.
“యమ్మారాన్వెగారికి.” పాణి. 6.97.
ఎంగిలాకులు నాకు
నీచమునకు పాల్పడు.
“వాడు ఒట్టి ఎంగిలాకులు నాకేవాడు.”
వా.

ఎంగిలింతు

ఎంగిలి చేయు.
“మొన లావులించి వాసన సల్లఁ బసి
గొని, లేఁడేటిగము లెంగిలింపకుండ.”
కుమా. 3.108.
“వాడు అన్నం ఎంగిలి చేసినాడు.”
వా.

ఎంగిలి కాశించు

ఉచ్చిష్టమునకు ఆశించు, నీచ
కార్యమునకు పాల్పడు.
“నీ విట్లా ఎంగిలి కాశిస్తా వని అనుకో
లేదు.” వా.

ఎంగిలికూటి కాశించు

పరస్మై కాశించు అనుపట్ల
కూడ ఉపయోగిస్తారు.
చూ. ఎంగిలి కాశించు.

ఎంగిలి గావించు

ఎంగిలి చేయు.
స్మై విషయంలో అయినప్పుడు
పరస్మైని కవయు అని
అర్థము.
“అనంగ క్రీడాసంగతి నెంగిలి
గావించె.” నిర్వ. 6.74.

ఎంగిలి గుడుచు

నీచపులిండి తిను.

ఎంగిలిచేత కాకి వ్రేయనివాడు

అతిలుబ్ధుడు.

ఎంగిలిచేతితో కాకిని అదిలిస్తే
ఆ మెతుకు ఎక్కడ కింద రాలి
అది తింటుందో అని భయపడే
వాడు అనుట.

“కసరి యెంగిలిచేతఁ గాకి వ్రేయని
వాడు, సతతాన్న దాన ప్రశశ్నుఁ
డయ్యె.” పాండు. 4.210.

ఎంగిలిచేయి విసరని

అతిలోభి యైన
“వాడు ఎంగిలిచేత్తో విసరేవాడు
కాదు.” వా.

ఎంగిలి చేయు

చూ. ఎంగిలింతు.

ఎంగిలిపడు

కొద్దిగా భోజనము చేయు.
నాలుగుమెతుకులు తిను.
“నా కేం ఒట్లో బాగు లేదు. కాస్త
ఎంగిలిపడి లేచాను.” వా.

ఎంగిలిమంగలం

అనాచారభరిత మనుట.
“వాళ్ళిల్లు అంతా ఎంగిలిమంగలంగా
ఉంది.” వా.

ఎంగిలిమందు

తేనె.
భస్మాదులు తేనెతో రంగ
రించి నాకించడం అలవాటు.
అందుపై యేర్పడినది.

ఎంగిలిమాట

ఎవరో అన్నమాట.
చూటా. 26.

ఎంగి శ్లోత్తు

నీచపుపనులకు పాల్పడు.

“ఆ వెధవ వాళ్ళింట్లో వీళ్ళింట్లో ఎంగి శ్లోత్తుకుంటూ బతుకుతున్నాడు.” వా.

ఎంచులు పెట్టు

తప్పలు పట్టు.

ఎండకన్ను ఎటుగని

అ సూర్యం పశ్య మైన,

ఏమాత్రం కష్టమూ ఎటుగని,

ఇలు వెడలని.

“ఎండక న్నెఱుంగని యీ రాజ చంద్రుఁ, డవని శాత్రవులకు నర్పించి పెక్కు, గానలఁ ద్రిమ్మరి కాయంబు డస్సి.” పల్నాటి. 92 పే.

“ఎండక న్నెఱుంగని యింద్రుని యిలాలు, పలుపంచలను జాలిఁ బడియె నేడు.” భాగ. 8.469.

“ఎండక న్నెఱుంగక యేప్రాద్దు నన్ను, నండఁ బాయనివాడ వయ్యయో నేడు, ఇంతి యింటికిఁ బోయి యేమంటి వన్న?” సారం. 2.531.

చూ. ఎండకన్ను నీడకన్ను ఎటుగని.

ఎండకన్ను నీడకన్ను ఎటుగని

ఎండమొగం చూడని; కష్ట

మెరుగని.

“క్రీడమై నెండకన్నును నీడకన్ను, నెఱుంగ కన్నులఁ దమ్ముల హితుల గుతులఁ, గూడి గుఱు మున్నవారము కోర్కు లొదవ, సత్యసలాప! యో హరిశ్చంద్రభూప!” హరిశ్చ. 1.212.

చూ. ఎండకన్ను ఎటుగని.

ఎండకన్నును వానకన్నును

ఎటుగని

కష్ట మెరుగని; ఇలు వెడలని.

“వచ్చి రెండకన్ను నీడకన్నును నెఱుంగని పురంధులు....”

భార. ఆశ్ర. 1. 143.

చూ. ఎండకన్ను నీడకన్ను ఎటుగని.

ఎండ కెండి వానకు తడియు

అన్ని కష్టాలకూ ఓర్పు.

తె. జా.

ఎండగట్టు

ఎండలో ఆరవేయు.

“తడిబట్టలు ఎండగట్టుదామంటే దండె మైనా లేదు.” వా.

ఎండగొట్టు

వడ దెబ్బ తగులు.

రా. వి. 269.

ఎండతాకు

వడ దెబ్బ తగులు.

“బెడిద మగునెండతాకు నఁ, బొడి మలు వసివాడి.” పారి. 4.19.

ఎండ నుండగ నీడ యెదురు

వచ్చు

ఎంతో బాధ పడుతుండగా,

తనంతట ఏదో ఒక ఆశ్వా

సము సమకూరు.

“ఎండ నుండగ నీడ యెదురు వచ్చుట గదా, సుదతి చల్లనిమాపుఁ జూచె నేని.” ఉషా. 3.49.

ఎండపసుపు

అశాశ్వతము.

నీరెండ పడి యేర్పడే పసుపు

రంగు.

పసుపు ఎండలో పెడితే రంగు

మారుతుంది అనుటపై

యేర్పడినా ఏర్పడి ఉండ
వచ్చును.

“ఊరేసిన చలెడినేత మాటాయటి,
దూది యెండపనుపు దొడ్డి యక్క,
రంబు... మేను.” ఆము. 6.62.

ఎండబిడు

ప్రొద్దుక్కు.

మా. ఎండవడు.

ఎండబాటు

ఎండిపోవు.

“పండఁబాటినపాల మెండఁబాటె.”
మను. 3.129.

ఎండబెట్టు

ఎండలో ఉంచు.

“గోధుమలు ఎండబెట్టుదా మనుకుం
టుంటే యింతలో వర్షం ముంచుకొని
వచ్చింది.” వా.

ఎండమటువు

గొడుగు.

సాంబ.

ఎండమావుల నీళ్లు

లేనివి.

ఎండమావులు నీళ్లుగా కనిపిం
చినా అందులో నీళ్లుండవు.

తాళ్ల. సం. 7.84.

ఎండమావులను పట్టగల

అసాధ్యకార్యము లొనర్ప
గల, ఏమైనా చేయగల.

నిరసనార్థ ద్యోతకం గా
అనుమాట.

కమా. 8.185.

ఎండమావులు

మృగత్వష్ట.

“ఎండమావులట్టుల సంపత్సృతతులు.”
భార. ఆది. 5.159.

“ఎండమావులను దప్పు లేల దీరు
నోయమ్మ.” తాళ్ల. సం. 4.54.

ఎండమావుల కడగాళ్లు గట్ట
నేర్పు

అసాధ్యకార్యములను చేయ
గలవా రనుటలో నిరసన
సూచిస్తూ అనేమాట. ఎండ
మావులను కాళ్లు కట్టి
వేయడం అసాధ్యం కదా!

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

ఎండలు నీడలగు

సౌభాగ్యము చెడు.

“వండ వండ నట్లుగా వారిఁ జూచి
నవ్వేవు, యెండ లెలా నీడలాయె నింక
నేటిమాటలు.” తాళ్ల. సం. 3.557.

ఇక్కడ ఎండ ఆనందసూచ
కం. తద్విరుద్ధము నీడ.

ఎండలు నీడలు కాయు

మంచిగోజులు పోయి చెడు
గోజులు వచ్చు

“ఉండం బాసె నడవిలో నొకతె
నేను, ఎండలు నీడలు కాసె నేమి
నేతురా!” తాళ్ల. సం. 3.663.

మా. ఎండలు నీడలగు.

ఎండ లేనినాటి నీడ

ఉండ దనుట.

తాళ్ల. సం. 12.55.

ఎండలోని నీడ

శ్రమాపనోదకము.

తాళ్ల. సం. 11,3 భా. 125.

ఎండవడు

1. ఎండలో ప్రయాణము చేయు.

2. ఎండ బాగా ఎక్కు.

“ఓ, తెరువరి యింత యెండవడి తేగల యట్టి విక కేమిభాగ్యముల్.”

గంధ. 66.

“దూరము వోయి యెండవడి దూపిలి వచ్చినప్రాణనాథునిక, ద్వారకవాట గేహకులదాక నెదుర్కొని...”

కాశీ. 2.81.

“బాగా ఎండవడి పోయింది. చల్లబడిం తర్వాత బయలుదేరిచ్చు.”

చూ. ఎండపడు.

ఎండ వాలారునందాక

పొద్దు వాటాలేవరకూ అని నేటిరూపం.

చల్లబడేవరకూ అనుట.

“ఎండ వాలారునందాక నిండుకొలని, తీరమున మట్టినిడ నిద్రించె నతడు.”

శవ. 3.27.

చూ. పొద్దు వాటాలు.

ఎండుగులు

ఎండబోసిన ధాన్యము.

“కలమపు పెండుగుల్ ద్రవిడకన్యలు ముంగిటఁ గాచి.”

ఆము. 1.75.

చూ. ఎండువులు.

ఎండుతెవులు

క్షయలాంటి వ్యాధి.

శ.ర.

ఎండువులు

ఎండబోసిన ధాన్యము.

“ముంగిళ్ళ పెండువులు గానం బడవు.”

కేయా. 3.84.

చూ. ఎండుగులు.

ఎంత కాదు !

ఎంతైనా అగు ననుట.

“కాకతోడఁ జిత్తమెల్లఁగరఁగి నీ రె మించె, ఏకట నెవ్వరి కైన నెంత గాడు ప్రియు.”

తాళ్ల. సం. 12.885.

ఎంతకు దెచ్చెను?

దీనివల్ల ఎంత అనరం కలిగింది అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఎంతకు దెచ్చెనే సరసి జేక్షణ చెయ్యములు?”

ఆము. 5.77.

“మప్పు ఆ రోజు ఏవో తమాషాకు అంటే ఆ మాట ఎంతకు తెచ్చిందో చూడు. అతనికి నాకూ బద్ధ జ్యేషం యేర్పడింది.”

చా.

ఎంతకు నెత్తుకొంటివి ?

1. ఎంతకు ఎక్కు పెట్టితివి, ఎంతకు దిగితివి.

ఎంతకు తెగించావు? ఎంతకు

సిద్ధమయ్యావు? అన్న అర్థంలో ప్రయుక్తమవుతుంది.

“నా కొప్పునిబాస నిచ్చితి వహోయిలు లెంతకు నెత్తుకొంటి విం, కొప్పుని కైన నమ్మడగునే.”

శుక. 1. 540.

“దయ యింత లేక యెంతకు నెత్తు కొంటి ర,క్కట మిమ్ముఁ గన్నది గాక తల్లి.”

శుక. 4, 42,

ఎంతకు డిగిటివి అనే నేటి
వాడుక.

రాయలసీమలో ఎంతకు వగ
డిగిటివి అని ఇదేచోట
అంటారు.

ఎంతకు నేరరు?

ఎంత కై నా సిద్ధపడతారు
అని తాత్పర్యం.

“ఎంతకు నేర రంత తెలియించినవారది
యున్నదేకదా.” శుక. 4. 28.

వీడు ఎంత కై నా తగును,
ఎంత కై నా మనిషి మొద
లయినవాటో ఈ పలుకుబడి
వినవస్తుంది.

ఎంతకు లేడు?

ఎంతపనికి సిద్ధపడడు? ఎంత
పని కై నను సిద్ధపడు ననుట.
“ఎంతకు లేడు నారదమునీండ్రుడు
కారి వినంగ నేను వినగా.”
పారి. 1.80.

ఎంత కెంత

ఎక్కడి కెక్కడ?

“ఏమి చెప్పవలయు నెంత కెంత?
పిర. 2.81.

ఎంత కై నా మనిషి

ఎంత దుష్కార్యం చేయ
నైనా సమరత గలమనిషి.

“వా డెంత కై నా సుమరుడు. పొగడ
గలడు, తెగడగలడు. వాణ్ణెడు నమ్ము
తాడు?” వా.

ఎంత కై నా తగును

ఏ చెడుగు కై నా సిద్ధపడును.
“నిన్న తప్పుక సాయపడతా నని ఈ
కోజ తానే వ్యతిరేకంగా పని చేస్తు
న్నాడు. అత నెంత కై నా తగును.”
వా.

ఎంత గింజుకున్నా

చూ. ఎంత తన్నుకున్నా.

ఎంత చెప్పితే అంత

ఆ మాటకు తిరుగు లేదనుట.
“ఆ పెళ్లాం ఎంత చెప్పితే అంత.
వాడికి ఏమాత్రం విచక్షణ లేదు.” వా.

ఎంతటిదవ్వు?

చాలా దూరము, మాకూ
వానికి చాలా దూరము—
అనుట వంటిది.

“ఈ పరిపాటి నేన రచించుటకే
తగినట్టివార హా, భూపవశ్యా! యేము
పెరిపోడుము రెంతటి దవ్వు మా
కికన్.” కళా. 7.229.

ఎంత తన్నుకున్నా

ఎంత అవస్థ పడినా, ఏం చేసినా
అనే సందర్భంలో ఉపయో
గిస్తారు.

“నువ్వెంత గింజుకున్నా ఎంత తన్ను
కున్నా వాడిదగ్గర దమ్మిడీ రాలకు.”
వా.

“ఎంత తన్నుకున్నా వాని కాపద్యంలో
ఒక్కపాదం అర్థం కాదు.” వా.

ఎంత తల బద్దలు కొట్టుకొన్నా

ఎంత విడమరచి చెప్పినా.

కా. త. 78.

ఎంత తీపు !

ఎంత ఆసక్తి; ఎంత ఆశ !

“భూమికే గాఢ... భూరసంగ్రా
మము సేయుచుండుదురు రాజులు
దొల్లియు నెంత దీ పాశ్వా.”

భార. భీష్మ. 1.15.

ఎంత దణిగిన మిరియాలు

జొన్నల సరిపోవా ?

ఎంత చెడ్డా సత్త్వమున్నవాడు
సత్త్వమున్నవాడే అనుట.

ఇదే అర్థంలోనే పడుకున్నా
ఎనుగు గుట్టం ఎత్తుంటుంది
అన్నలాంటి పలుకుబడు
లున్నవి.

మిరియాలు విలువ గలవి.

జొన్నలు చాలా చౌక. ఎంత

చెడ్డా మిరియాలు జొన్నల

వెల చేయవా అనుట.

“ఎంత దణిగిన మిరియా, లుం జొన్నల
సరిపోవే, లం శైతనములందుఁ గొమి
రలన్ గలుపవలె!” ఉ. హరి. 1.75.

ఎంతదనుకా

చూ. ఎంతదాకా.

ఎంతదాకా

ఎంతసేపూ.

“ఎంతదాకా వాడిమాట వాడిది గానీ
ఒకడు చెప్పేది కించితైనా గ్రహిం
చడు.”

చూ. ఎంతసేపూ.

ఎంతవని వచ్చినను

ఎంత అవసరము ఏర్పడినను.

“ఎంతవని వచ్చినను నిద్ర, ఎంత నె

యన్నాడ భీతిఁ జెందకు మనినన్.”

హంస. 3.222.

“ఎంతవని వచ్చినా నే నున్నాను గదా.
నీ వలా కూచో బావా ! ఎందుకు దిగులు
పడతావు?”

వా.

ఎంతమాటంటే అంతమాట

అను

నోటికి వచ్చినట్లు దుర్భాష
లాడు.

“నీవు సంపన్నుడ వైతే కావచ్చు.
అంతమాత్రాన నీవు ఎంతమాటంటే
అంత మాట అంటూంటే ఊరు
కుంటానా ఏమిటి?”

వా.

“అ దేం కొడలో నమ్మా ! వాళ్ళతన
పట్టుకొని ఎంతమాటంటే అంతమాట
అంటుంది.”

వా.

ఎంత మీను వచ్చి యెంత

మీనును మ్రింగె ?

ఎంత చిన్నవాడు ఎంత పెద్ద
పనికి ఒడబడెను అను పట్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

పెద్ద చేప చిన్న చేపను
మ్రుంగుట అలవాటు. తద్వి
రుద్ధస్థితి నిది సూచించును.

“తగరు కొండవీడఁ దాఁకఁ గోరిన
దారి, నెదురు దన్ను జెలియ కింత పలికె,
నెంత మీను వచ్చి యెంత మీనును
మ్రుంగెఁ, గాన త్రుళ్లి నెచ్చె గంత
మాయు.”

రాధి. 3. ఆ.

ఎంత మీలెంత మీల ద్రాగు

ఎంత చేపలు ఎంత చేపలను

మ్రుంగ సాగెను ? పెద్దవి చిన్న

వానిని మ్రుంగును కాని

చిన్నవే పెద్దవానిపై తిరుగ
బడెనే అనుట.

“ఉగ్రుపై నట వోయె దకట లగ్గ మేలు
మే, రెంత మీ రెంత మీలఁ ద్రాగు.”
కుమా: 4.66.

ఎంతయిన
చాలా.

“మానవిఖ్యాతి లాభసంపన్నుఁ డగుట,
యెంతయిన నొప్పు నట్లు గాదేని
హని.” శుక. 1.867 పు.

వాడుకలో అ దెంతైనా
బాగున్నది అనడం కద్దు.
2. ఏమయినా.

“ఎంతయినా పెద్దవాడుకదా! నీ విలా
ఏదిరించ వచ్చునా?” వా

ఎంత లే దన్నా
కనీసం.

“ఇప్పుటి కెంత లేదనిన నిర్వదికిఁ
బయలుండు.” పాశి. 1.39.
“ఎంత లేదన్నా ఈ పెండ్లికి పదివేలు
ఖర్చు పెట్టి ఉంటాడు. వాని కేం? కల
వాడు.” వా.

ఎంత లే దింటే కద !

అయితే అయింది లే అనుపట్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“అనుడు నాతండు తత్సంగమాసఁ
జేసి, యెంత లే దింటే కద దీని కేల
వగవ?” శుక. 3.195.

ఎంత లేదు ?

ఎంతో ఉన్నది.

ఇది పోయిన దని దుఃఖ మేల
అనుట.

“అని పల్క నత్త కనికర, మున రావే
యెంత లేదు...” శుక. 2.581.

ఎంతవారును....

ఎంతవారైనా అని వాడుక
రూపం.

ఎంత గొప్పవారైనా అని అర్థం.
“ఎంతవారును జెలియంగ నెంతవారు.”
కాశి. 1.104.

“ఎంతవారైనా కాంతదాసులే.”
త్యాగరాజ కీర్తనలు.

పై ప్రయోగంలోని రెండవ
‘ఎంతవారు’ ఈ అర్థా న్నే
సూచిస్తుంది.

‘ఎంతవాడికీ ఆ పని సాధిం
చడం సాధ్యం కాదు’ అని ఏక
వచనంలో కూడా ఇది ఉంది.
ఈ ఉచ్చారణలోని కాకువును
పురస్కరించుకొని ఈ ‘ఎంత’
అది అతి సులభము, కించి
న్యాత్రము అనే అర్థాలను
కూడా స్ఫురింప జేస్తుంది.

“ఇంత పెద్దపని చేయడానికి
వా డెంతవాడు?”

“వాడికి ఈ పని యెంత ?
ఒక్క నిమిషంలో చేసి పాశే
స్తాడు.”

ఎంతవారు ?

ఏం గొప్ప? ఏమి నేర్పు?

వాలూ చాలూ తెలిసినవాడు
అన్నప్పుడు నేర్పు, కిటుకులన్న
లక్షణార్థం వాలు కున్నదే.

“మా గొట్టు నోపనిమాఁకు లేర్చుట
యెంత, వాలగు నని వనవహ్ని నవ్వు.”
కమా. 10.159.

ఎంత సేపూ

ఎల్ల ప్పడూ అనుట.
“ఎంతసేపూ వాడికి ఆత్మస్తుతీ, పర
నిందా తప్పితే మరొకటి లేదు కదా!”

వా.

చూ. ఎంతదాకా.

ఎందాక? (ఎంతదనుక)

ఎక్కడికి పోతున్నారని అనుట.
ఎక్కడికి అని అడగడం అప
శకున మని ఎంతదాక అని
అడుగుట అలవాటు.
“పొద్దున్నే బయలుదేరారు.
ఎందాకా?”

వా.

ఎందు కైనా మంచిది

అంత ప్రయోజనం లేక
పోయినా ఎంతో కొంత మేలు
ఉండక పోదు.

కామేశ్వరి. శత. 85.

“ఆయనను వెళ్లి ఒకసారి చూడు.
ఎందు కైనా మంచిది.”

వా.

ఎందు పెరటిచెట్టు మందు కాదు

నన్నిహితులు చెప్పే హితవు
తల కెక్కదు.

‘అతిపరిచయా దవజ్ఞా’ అన్న
సంస్కృతసూక్తిని తెలిపే
పలుకుబడి.

పెరటి చెట్టును తేలికగా
చూస్తారు కదా!

“తమకు సులభమైన నమ్మతంబు

గైకొన, రెండుఁ పెరటిచెట్టు మందు
గాదు.” కళా. 7.39.

ఎందు లేని

ఎక్కడ లేని

“ఎందు లేనిపలుపోకల మాయలు నీకు
నెన్నతోఁ జెట్టినవి.”

పారి. 1.127.

ఇది వాడుకలో ‘ఎక్కడ లేని’
అనేరూపంతోనే కనబడు
తుంది.

చూ. ఎక్కడ లేని.

ఎంబెన్న

యంబ్రహ్మ.

“ఓ అంటే నారాని యెంబెన్నలదే
యీ రోజులలో అధికారంగా ఉంది.”

వా.

చూ. యంబ్రహ్మ.

ఎకసక్కె మాడు

వేళాకోళము చేయు.

“ఎవ్వరిఁ బాడ గన్న నెకసక్కె
మాడుచు.” విప్ర. 5.26.

చూ. ఎకసక్కెము లాడు.

ఎకసక్కెము చేయు

హాస్యము చేయు.

“నీ విట వచ్చుట పారిజాతవాసనఁ
బ్రకటించి నాకు నెకసక్కెము సేయన
కాదె చెప్పమా!” పారి. 1.128.

ఎకసక్కెము లాడు

పరిహాస మాడు.

“చక్కెర వింటి వాని నెకసక్కెము
లాడఁడె.” నిరంకు. 2.12.

కాశీ. 4.123.

చూ. ఎకసక్కెము చేయు.

ఎకాయకిగా

మధ్యలో ఆగకుండా.

“అమ్మకు చాలా జబ్బుగా ఉం దని
తంతి వచ్చేసరికి ఎకాయకిగా బయలుదేరి
వచ్చాను.” వా.

రూ. ఎకాయకిని.

ఎక్కడ చూచిన....

అన్నిచోట్ల.

“ఎక్కడఁ జూచిన నిండపెఁ బసిఁడి
కుండలు క్రొత్త మెఱుంగి డి నిలుపు
వారు...” కళా. 7.58.

“ఎక్కడ చూచినా తోరణాలే.
తెండాలే. ఊరంతా వెలిగిపోతున్నది.”

వా.

ఎక్కడను ప్రొద్దు పొడుచు

తెలుగక

ఏ కష్టమూ తెలియకుండా.

“మొక్కెదము సామి నీదయ, నెక్కె
డనుంబ్రొద్దు పొడుచు తెలుగక నీవే,
దిక్కని యందుము దాయలు, గ్రక్క
తిలం గడుపుచుల్ల కదలక యుండన్.”

రామాభ్యు. 2.7.

ఎక్కడ పట్టిన నక్కడ

ప్రతిచోట.

“ఎక్కడ బట్టినం గళల యిక్కువ
తెక్కడ నోయ సోకినన్, జక్కెర
లప్పులు.” కా. మా. 1.43.

“వాడు ఎక్కడ పడితే ఆక్కడ ఆస్ప
చేశాడు.” వా.

ఎక్కడ పొడిచితే ప్రొద్దా అను

ఏ కష్టమూ లేక హాయిగా
నుండు.

“...మత్తిల్లి యుమ్మత్తగా బోధం
బొందితి, మెక్కడం బాడిచితే ప్రొద్దా

యటంచున్ సుఖ, శ్రీధన్యసిలి రామ
రాజ్యమువలెం జే తొమ్ముపై జేర్చు
చున్.” బహులా. 1.115.

ఎక్కడ లేని....

విపరీత మైన.

“నాకు ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది.”

వా.

“ఎక్కడలేని కపటమూ వాడి దగ్గర
ఉంది.” వా.

“వానికి తన భార్యమీద ఎక్కడ లేని
ప్రేమ.” వా.

ఎక్కడి కెక్కడ?

దానికీ దీనికీ సంబంధము

లేదనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వారి వీరి బలసంపద తెక్కడి కక్కడా
స్వప, గ్రామణిలోడ...”

రుద్రమ. 22 పు.

ఎక్కడి జగజోలి

ఇ దెక్కడి వీడ, ఇ దెక్కడి

సంతన; ఇదేమి పీకులాట—

అనుపలుకుబళ్ల వంటిది.

నా జోలి కాదు, ఊరివారి

జోలి అన్న అర్థంలో జగజోలి

యిక్కడ ప్రయుక్తమయింది.

వావిళ్లలో, సూ. ని.లో కూడ

జగజోలి = మిక్కిలి మోస

గాడు అన్న అర్థం యిచ్చారు

గానీ వా రిచ్చిన ప్రయోగాల

లోనే అది అతకదు.

“...తనకార్య మైనయందాక విరా,
తి గదింతు రంత నెక్కడి, జగజోలి

యటంచు నెరసి చనఁ జూతురుగా.”
శుక. 8.127.

“చాలు చాలు వట్టి జగజ్జోలిమాట
చాలింపుమా యిట్టి జాడ లేమిటికి?

రంగ. ఆయో. 94 పా.

“జగజ్జోలిమాటలు మాని...”
పరమ. 4.306.

“ఫలమువారలూ కాక పని మా లినట్టి
చలమువారలూ వట్టిజగజ్జోలి యేల?”

పరమ. 7.645.

ఎక్కడి జోలి?

ఎక్కడి గొడవ?

“ఎక్కడిజోలి పెండ్లి యగుటెటు?...”
శుక. 1.863.

“ఇదెక్కడి గొడవ?” వా.

ఎక్కపెట్టు

1. ఎగసన త్రోయు.

“వా డెక్కపెట్టడంవల్లనే ఏ డిలా
తయారయ్యాడు.” వా.

2. పురి యెక్కించు.

ఎవరిమీ దైనా చాడీలు చెప్పి
ద్వేషము పుట్టించు.

“పాపం! వాడు మంచివాడే కాని రెడి
గారి కెవరో ఎక్కపెట్టి దావా వేసేట్టు
చేశారు.” వా.

చూ. ఎక్కపొడుచు.

ఎక్కపొడుచు

చూ. ఎక్కపెట్టు.

ఎక్కద్రోచు

ఎక్కపెట్టు.

“గొనయంబు నెక్కఁ ద్రోచిన, గన
యంబున కెక్కకున్న.” పారి. 4.72.

ఎక్కద్రోయు

ఎగద్రోయు.

ఎక్కలు

ఒక్కట్లు.

“మా వాడికి ఎక్కలు బొత్తిగా
రావు. నాలుగో ఎక్కమే సరిగా చేప్ప
లేడు.” వా.

ఎక్కి తొక్కి

కావలసినంత; సుష్టుగా.

“శేరుబియ్యం వేసే మా ఇంట్లో అంద
రికీ ఎక్కి తొక్కి సరిపోతుంది.” వా.

ఎక్కివచ్చు

వృద్ధికి వచ్చు

“ఆ వ్యాపారంలో దిగినప్పటినుండి
బాగా యెక్కి వచ్చాడు.” వా.

“వాళ్ళ సంసారం పాపం ఎక్కి
రాలేదు.” వా.

ఎక్కుగొట్టు

భయంకరుడు.

పని పట్టించగలవాడు అని
భావం. అపరాధులను కొట్టు
కెక్కించడం, కొఱత
వేయడం ఉన్నది. ఆ కొఱత
వేసేదే ఎక్కుగొట్టు.

“భేదవాదుల కెక్కుగొట్టు.”
పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 511.
చూ. బీపుగోల.

ఎక్కుడించు

వింటినుండి నారి తొలగించు.
ఎక్కుపెట్టుటకు వ్యతిరేకము.
సంధించినబాణమును వింటి
నుండి తొలగించు అని అర్థం.

“ఐ లెక్కుడించి.” శైమ. 8.29.
“అంత లతాంతచాపలత యంగభవు

డపు డెక్కుడించె ద,త్కాంత ప్రభాత మయ్యె నని.” శుక. 1.217.

ఎక్కుడుగోద

వాహన మగు ఎద్దు, ఎక్కు-
టెద్దు.

“ఎక్కుడు గోద ని న్నెక్కడ వెచి,
యెక్కడ వోయి.” బస. 3.69.

ఎక్కువ తక్కువ లేకుండు

సమానరూపముతో నుండు.

“ఎక్కువ తక్కువ లింతయు లేక
ఒక్క రూపమున నున్నవి చూడక.”
సుగ్రీ. 241.

ఎక్కువ తక్కువ లేక

సమానముగా, ఒకేటిరుగా.

“ఎక్కువ తక్కువ లెందు నించుకయు
గల్గక నేరు పొక్కలీలన తనర్ప.”
కళా. 8.68.

ఎక్కి గుమ్మం దిగే గుమ్మం

ఏదో ఒక పనికై యింటింటికీ

పోవుపట్ల అంటారు.

“పొద్దున్నుంచీ ఎక్కిగుమ్మం దిగే
గుమ్మం. దీంతోనే సరిపోయింది.” వా.

ఎగ ఊపిరి దిగ ఊపిరిగా

ఉండు

మహా అలసటగా—ఆయాస
ముగా ఉండు.

“కొండెక్కి దిగేసరికి ఎగ ఊపిరి దిగ
ఊపిరిగా ఉంది.” వా.

ఎగచేపు

పా లివ్వకుండు (ఆవు మొదల
లయినవి.)

చేపుట కిది వ్యతిరేకము.

“రాత్రి ఆవు ఎగ చేపింది. పొద్దున్న
మజ్జిగసిట్లు లేకుండా పోయినవి.” వా.

ఎగజోపు

పై కెగురునట్లుగా పయ్యో
దులను చోపు.

“ఒకవేళ డేగవేంటకు జని యెగఁ
జోపి.” కా. మా. 3.47.

“వాటి నిలా ఎగజోపుక రారా. నే
నిక్క డుంటాను.” వా.

ఎగదట్టు

పైకి పోవు.

అతిశయించు.

పాండు 5.182.

“వాడికి ఊపిరి ఎగదట్టింది.” వా.

ఎగదిగ చూచు

దిక్కులు చూచు.

“చిగురుటాసఁ దగిలి చింతాజలధిఁ బడి,
యెగదిగఁ జూడఁ బోతే యెందుకు
నెక్కినది.” తాళ్ల. సం. 9.24.
చూ. ఎగా దిగా.

ఎగదీస్తే బ్రహ్మహత్య దిగదీస్తే

గోహత్య

ఎటు పోయినా తప్పే అను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

ఎగదోయు

పురి ఎక్కించు.

“వాడు ముందే కొడుకుమీద మటమట
లాడుతూ ఉంటే పీ డింకాస్త ఎగ
దోకాడు.” వా.

చూ. ఎగబోయు.

ఎగనామం పెట్టు

మోసగించు; ఇవ్వక పోవు.

“వాడు పది రూపాయలు తీసుకొని ఎగ నామం పెట్టాడు.” వా.

చూ. నామం పెట్టు.

ఎగనుబ్బు

ఉప్పొంగు.

“తడియంబు లగు కృతక తరంగిణి జాలంబులు కటిదఘ్నంబులుఁ బెందొడలబంటులు నై యెగ నుబ్బి దిబ్బ తీరంబు లై పారలి తెర తెత్తి.”

విప్ర. 2.14.

ఎగబెట్టు

1. ఎగవేయు,

“వాడిస్తాను ఇస్తా నని కడకు ఎగ బెట్టాడు.” వా.

2. ఎత్తిపెట్టు.

“కాసేపు ఉండు. సామాను ఎగబెట్టి వస్తాను.” వా.

ఈ అర్థంలో రాయలసీమలో

ఈ మాట విరివిగా విన వస్తుంది.

ఎగబోయు

పురి ఎక్కించు.

“భూపాలునకు నెగబోసి యార్జ్య.” సారం. కి.185.

ఎగరాసి దిగరాసి

లెక్కలలో ఏదో తారాతిక్తి చేసి.

“సంవత్సరం కిందట నూరురూపాయలు తీసుకుంటే, ఆ పెట్టి ఎగరాసి దిగరాసి నూటయభైరూపాయలకు తేల్చాడు.” వా.

ఎగవిడుచు

వదలిపెట్టు (ఇతరులకోస మై).

“తెక తేరగ నీ కెగ విడిచి పోయెదనె ప్రావగ నాకాతాచి యెన వలపుల పంటన్.” కళా. కి.202.

ఎగవేయు

ఇవ్వవలసింది, చేయవలసింది ఇవ్వక, చేయక—తప్పించు కొను.

“వాడితోజు పని ఎగవేశాడు.” వా.

“నాకు వాడు నూరురూపాయ లివ్వవలసి వుండి ఎగవేశాడు.” వా.

ఎగనన త్రోయు

ఎక్క—పెట్టు.

ఇది అన్యాయ మన్నసూచనా ఉన్నది.

“వాళ్ళూ పీళ్ళూ ఎగనన త్రోయడంతో వాడు అన్నకొడుకును యింటినుండి తరిమేశాడు.” వా.

ఎగా దిగా

పైనుండి క్రిందివరకూ.

చూ. ఎగ దిగ చూచు.

ఎగాదిగ కనుగొను

కోపముతో ఎదిరిని నిలు వెల్లా చూచు.

“కన్ను లెఱ్ఱగా నెగాదిగఁ గన్గొని, యాడు గఱచి దీని నాటజేసి....”

శుక. 4.39.

చూ. ఎగా దిగా చూచు.

ఎగా దిగా చూచు

తేరివార జూచు.

“అలా ఎగా దిగా చూస్తున్నా వేమి? గుర్తవట్టలా?” వా.

చూ. ఎగ దిగ చూచు.

ఎగిరి గంతు వేయు
సంతోషపడు.

[కొత్త. 27.

ఎగిరిపడు

చాల కొప్పించు,
“వాడికి రెత్తితే మా నాన్న ఎగిరిపడ
తాడు.” వా.

ఎగ్గడు

దూషించు.
“ఎగ్గడి నారసా లేసినారు.”
నాయకు. పు. 18.

ఎగ్గుగొను

తప్పుగా తలచు.
“ఈ విభుఁ డాడినది యెల్ల నెగు
గొనక.” భార. కర్ణ. 2.83.

ఎగ్గుతగ్గులు

హెచ్చుతగ్గులు,
“తగ్గుం గాక యెగ్గుతగ్గులు.”
గుంటూ. ఉత్త. 63.

ఎగ్గు పుట్టు

హాని కలుగు.
“ఏని చేత నెట్టు కారపులకు నెగు
పుట్టు.” భార. ఆర. 19.4.

ఎగ్గులాడు

దూషించు.
“ఇష్టారంధ్రీరత్నంబు నిన్ని యెగ్గు
లాడం దగదు.” భాస్క. యుద్ధ. 2409.

ఎగ్గులు పట్టు

తప్పులు పట్టు.
“ఎగ్గులు పట్టుఁ గుబుర్ని పెదలన్.”
సింహ. 1.18.
రూ. ఎగ్గులు పట్టు.

ఎగ్గులు వట్టు

తప్పు పట్టు.
“నను నెగులు వట్టుకుండినం బొం
దొనరుకా.” భార. కర్ణ. 1.255.
రూ. ఎగ్గులు పట్టు.

ఎగ్గుసిగ్గులు

సిగ్గు, సంకోచము. జం.
“పోడిమి చెడి యెగ్గుసిగ్గులు లేక.”
రాధా. 5.88.

“ఎగ్గు సిగ్గు లేని పిల్లలతో ఏం
మాట్లాడుతాం?” వా.

ఎచ్చు కుందు లేక

హెచ్చుతక్కువలు లేక.
“ఇట్లు ప్రతిబాణముల హంసుఁ డెచ్చుఁ
గుందు లేక పోరాడె.”
ఉ. హరి. 4. 289.

ఎటాడ బోగా నెటు వచ్చునో ?

ఏ మంటే ఏమి వస్తుందో ?
“పూర్వపు నీయత సుత్వ ధర్మముకా,
మానక యేచుచున్న నది మామక
భాగ్యము ని న్నేటాడఁ బోఁ, గా నెటు
వచ్చునో తడవఁగా వెఱుకుకా.”
ప్రభా. 5.3.

వాడుకలో :

“ఏ మంటే ఏమి వస్తుందో మన కెందు
కని పలక్కుండా ఉన్నాడు.” వా.

ఎటు తిరిగి

ఏ మైనప్పటికీ; ఎలాగూ.
“ఎటు తిరిగి వా డిక్కడికి రావల
సిందే.” వా.

ఎటు ననరాకుండు

ఏమనడానికి వీలు లేకుండు.

“మఱి ప్రధానుల వెట్టి మంతనా రెటు
నన, రానివి పేగులలోని తీటు...”

కళా. 7.19.

ఎట్టులైన కమ్ము నీవు

నీవు ఎలా అయినా అయిపో.

“...ఎటు రైనఁ గమ్ము నీవు.”

పాండు. 5.229.

ఇది వాడుకలో ‘నీ వెట్టా
అయినా అయి పో’ ‘నీ వెట్ట
పోతే నాకేమి’ – మొదలయిన
రూపాలలో నేటికీ వినబడు
తుంది.

ఎటువంటి పెద్దవారు ?

ఏం పెద్ద మనుష్యులు ?

అనగా ఇతరులు చేసిన పని
సరిగా లే దనునపుడు అను
మాట.

“మీ రెటువంటి పెద్దవా రెంచ రొకిం
తయుం...” కళా. 3.36.

నేటి వాడుకరూపం :

“ఏం పెద్దమనుష్యు లయ్యా! మీరు ?
మొన్ననగా వస్తా నని చెప్పి రానే
లేదు.” వా.

ఎటూ

ఎలాగూ; తప్పక.

“ఏనిచేత నెట్టు కారవులకు నెగు వుట్టు.”
భార. అర. 1.49.

“ఎటూ వెడతాం కనక ఆయన్ను
కూడా చూచి వెడదాము.” వా.

ఎటొచ్చి

ఇంతకూ అనుట వంటి ఊత
పదం.

మాట. 29.

ఎట్టిపాటు పట్టిచినా

ఎన్నిపాట్లు పెట్టినా, ఎంత
బాధ పెట్టినా.

వాడుకలో ఎన్నిపాట్లు పెట్టినా
అనే అలవాటు.

పాండు. 4.201.

“ఎంత పాటుపడ్డా వాడికి కడుపు నిండ
డమే గగనంగా ఉంది.” వా.

ఎట్లు కాదగిన కార్యము లట్లగు
అయ్యే దవుతుంది అనుట.

యద్భావి తద్భవతి అని
సంస్కృతం.

“కాంతరా! యెట్లు కాదగినకార్యము
లట్లగు మున్దశావత్తి, కాంతకు మోహ
నాంగు నుపకాంతుని...”

శుక. 1.239.

ఎట్లు చూడగలను?

ఎలా చూడగలను?

చూడ లే ననుట.

“అపత్యంబులదుఃఖం బే నెట్లు నూడ
నోవుదు.” భార. అర. 1.86.

ఎట్లో ఒక్కచందాన

ఏదో ఒక విధంగా.

అయిష్టంతో అనుట.

“ఏడ్కో జాలక చాల కంత మది
యెట్లో యొక్కచందాన ఏడ్కో
నియెక.” కళా. 7.97.

వాడుకలో :

“ఏవో ఒక విధంగా వెళ్ళి పోక
తప్పదు.” వా.

ఎట్టెన నగు

ఏమైనా కానీ.

“...యెటైన నయ్యే నే నిచటన
యొండెద నని యొక్క తొటలో
నడగి యొండె.” కళా. 2.170.
“ఏ మయినా కానీ, నేను మాత్రం
పోను.” వా.

ఎడ కలుగ చను

దూరముగా పోవు.

“మణికంధరుండు రహస్యశంక నెడ
గలుగఁ జనఁగ నమృహముని కి
ట్లనియె.” కళా. 1.193.

ఎడ కలుగ నిలుచు

దూరముగా నిలుచు.

“అతని విడిచి యెడ గలుగ నిలిచి,
నా పలుకులు విని మాని పలికిన...”
కళా. 3.264.

ఎడగరపడు

కష్టపడు.

“నీవు డస్సి, యున్న వాడవు నిద్ర
యును లేక యున్న నీ, వెడగరపడియె
దీయడవిలోన.” భార. సా.ప్రి. 1.61.

ఎడగా చను

దూరంగా పోవు.

“అప్పుడు తద్వనలక్ష్మీవిలోకన కాతు
కంబున నెడగాఁ జనియున్న మణి
కంధరుం బిలిచి...” కళా. 1.208.

ఎడ తప్పించి

ఒకటి విడిచి ఒకటి (గ్రుచ్చు.)

“సాంధ్యరశ్మిసూత్రమునఁ బాసంగఁ
గ్రుచ్చి, యెడతప్పునఁ ద్రొచి పిఱుందఁ
జేర్చు.” పారి. 2.48.

ఎడ తాకు

బాధపడు.

“ఎండలకు నీడలకు నెడ తాకి
నాడు.” తాళ్ళ. సం. 11.2 భా. 56.

ఎడపడు

ఆలస్య మగు. లోపము
కలుగు.

“ఏక్రియలందును నెడపడవండ, నీ
క్రియ హయమేధ మీదేరుటయును.”
రంగ. రా. బాల. పు. 16.11.

ఎడవ దడవ

అప్పుడప్పుడు.

“ఎడపఁ దడపఁ దనూభవుం డెచట
నుండు.” కాశీ. 4.85.

“మసిబొట్టు బోనాన నసలు కొల్పిన
కన్ను, కొడుపుచే దాటించు నెడపఁ
దడప.” క్రీడాభి. 1.136.

“ఎడపా దడపా వాడు వన్న పోతూ
ఉంటాడు.” వా.
రూ. ఆడపదడప.

ఎడపేర్చు

దాళి.

నుగ్గులను గుండ్రంగా పేర్చి
అందులో నిప్పు వేస్తారు. పాలు
కాచడానికి, పప్పు ఉడికించ
డానికి ఉపయోగిస్తారు.

“ఒసఁగి యెడపేర్చులోఁ గ్రాగుచున్న
యావు, పాలు వడ్డించుటయు.”
పాండు. 4.174.

ఎడబిడ్డ

చంటిబిడ్డకంటే పెద్దబిడ్డ.

“ఎడబిడ్డం దొక్కఁడైన లేదొక్క?”
శ్రీత్రలక్ష్మి. 58.

ఎడమడుగు

1. అరమరిక, సంకోచము.

“పాడవునఁ బ్రాయంబునఁ గడుఁ,
గడిదిబలంబునను బాడఁగా నసదృశు

నీ, కొడు కని యీతని నెంతయు,
నెడమడుగుగఁ జూపఁ దెత్తె యిందలు
నగఁగాన్.” భార. ఆది. 4.99.

2. భేదము, విలంబము.

విరుద్ధము, కుటిలము.

ఇట్టై మడికై — తమిళం.
వావిళ్ళ.

“ఈ పాలు ద్రావు మెడమడు గేమి
టికి?” బసవ. 3.62 పు.

“ఏ యెడమడుగు లేని నెచ్చెలి, బాడ
గాంచుట చచ్చి మరలఁ బుట్టుట
గాదే.” భాగ. 10. స్కం. పు. 202.

“తోడితెం దెడమడు వేల యింక...”
హరి. పూ. 9.87.

“తల్పేవన తాత్పర్యంబు తగ నెవం
బడియే ప్రొద్దును నెడమడు గగుమదితో
ననుసరింపంగా...”

హరి. పూ. 1.83.

ఎడమపిరి వెట్టు

అపసవ్యముగా ప్రవర్తించు.

“ఎడమపిరి వెట్టె నీమూఁడుఁ డెఱుక
మాలి.” రాధా. 3.48.

చూ. ఎడమపురి వెట్టు.

ఎడమపురి వెట్టు

పురి విప్పు, అపసవ్యముగా ప్రవ
ర్తించు.

“ఎడమపురి వెట్టె పరహిత వివేకము
లోన.” తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 103.
చూ. ఎడమపిరి వెట్టు.

ఎడమ వెట్టు

ప్రక్కకు నెట్టు.

ఇది నేటికీ దక్షిణాంధ్ర
ప్రాంతంలో బాగా వాడు
కలో ఉన్న పదం.

“సామాను లన్నీ తెచ్చావు
అవన్నీ ఎడంగా వెట్టు”
అంటారు.

“కుడువంగ నొల్లక యెడము వెట్టి.”
హరి. పీఠిక. 14.

“విస్తళ్లో అన్నీ వడ్డిస్తే అన్నీ ఎడంగా
పెడుతున్నా వేమి?” వా.

ఎడమొగం పెడమొగం

సరిపడమి.

“వారికి పీరికి ఎడమొగం పెడమొ
గంగా ఉన్నది.” వా.

ఎడ యెడ మాట లేల

ఆమాటలూ యీమాటలూ
ఎందుకు ?

అవన్నీ అప్రస్తుతం అనుట.

“ఎడ యెడ మాట లేల?”
కవిక. 4.146.

ఎడవాయు

వేటుపడు

“ఎడవాయని సఖులతోడ నెం
దున్నాడో.” నిరంకు. 2.80.

ఎడ సనక

దూరము పోక; అతి జాగ
రూకతతో.

“పత్రిత్రతారత్నము న, స్నేహు డెడ
సనక కంటికి, తెప్పవలెం గాచి తిరుగు
రేయిం బవలున్.” శుక. 1.389.

ఎడసిపోవు

తొలగిపోవు.

“బొంకుమాట లెడిసిపోయినఁ గాక
శంక యేల మాను.” తాళ్ల. సం. 5.62.

ఎడ సేయక

ఆలస్యము చేయక.

“మాయకాఁ డేతెంచి మనలను గల్గ,
సేయుచున్నాఁ డెడసేయక వీనిఁ దెగ
టార్చు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1853-55.

ఎడ సేయు

ఎడబాపు; లోటు కలిగించు.

“చిలుకలకొల్కి! యెవ్వ రెడ సేసిరి
నీకిటు లేల చింతిలన్.” పారి. 1.117.

ఎడసొచ్చు

దిగు.

“దుష్ప్రియా, శూరత కిట్టివార లెడ
సొచ్చుటఁ గంటిమొ.” నిరంకు. 2.13.

ఎడా పెడా

అటూ యిటూ.

“వాడు యెడాపెడా నాలుగు వాయించి
పంపించాడు.” వా.

ఎడ్డక తైర నాలుక బెల్ల మగు

లోపల యే మున్నా పైకి

ప్రియంగా మాట్లాడు.

పయోముఖ విషకుంభము

లాంటిది.

“వికచముఖుఁ డగుచు శాత్రవు, లకు
హితు లగునట్టివారలం గని భూపా, లకుఁ
డెడ్డక తైరయు నా, లుక బెల్లము నై
మనంబులుం గనవలయున్.”

భార. శాంతి. 3.268.

ఎడ్డు దున్ని గుఱముల మేపు

ఒకరు బాధపడి మరొకరిని

పోషించుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

ముఖ్యంగా బాధపడేవారు

మంచివా రనీ, ఇతరులు కా

రనీ సూచన కూడ కలదు.

రుద్రమ. 39 పు.

ఎత్తర తత్తర చేయు

ఉక్కిరిబిక్కిరి చేయు.

“ఎల్ల విటాగ్రగణ్యులను ఎత్తరతత్తర
చేసినట్టి” పాణి. 2.102.

ఎత్తికోలు

ప్రయత్నము, ఆరంభము.

“ధాత మదియెత్తికోల్ తుడిచి దాఁక
కున్నె.” నైష. 1.82.

దీనికి దగ్గరగా ఉన్నదే ఎత్తు
గడ.

చూ. ఎత్తుగడ.

ఎత్తిచ్చు

ఎదుటివారికి నేర్పు.

“ఎల్లవారికిని ఇదె యెత్తిచ్చె ననవు గదా
కల్గిరితనమున చీకటిలోని సుద్దులు.”

తాళ్ల. సం. 3.650.

“వాణ్ణి నేను అడుగుతున్నాను. వా
డేమీ చెప్పక ముందే నువ్వు ఎత్తిస్తా
వెందుకు?” వా.

ఎత్తినకాలు దించకుండా

నిర్విరామంగా.

“కోడి కూసినప్పటినుంచీ ఎత్తినకాలు
దించకుండా పని చేస్తూనే ఉన్నాను.
ఇంకా రేమల రేదు.” వా.

ఎత్తినకే లెత్తినట్లే యుండు

ఉన్న దున్నట్లుగానే.

“దృఢముష్టిం బూని బల తియె, లినకే
లెత్తిన యట్ల యుండ దివ నుజ్యేగంబు
నం బోవుచున్.” కళా. 3.152.

ఎత్తినకోలగా

ఎత్తినబాణం ఎత్తినట్లుగా.

వెంటనే.

“ఎత్తినకోలగా మదనుఁ దేసిన వేచని
వచ్చు నర్థచం, ద్రోతరబాణమో యనఁగ
నొప్పెడుపాపటతో.” కళా. 7.126.

ఎత్తినడుగుల నుండు

ఎప్పుడెప్పు డని ఆతురతతో
ఉండు.

కాల్గెత్తి నిల్చి చూస్తున్నారు

అనుటపై వచ్చినది,

“గొంతి కోడండ్రు రెల్లను గురువరేణ్య!
యెత్తినడుగుల నున్నవారు.”
భార. ఆశ్ర. 2.25.

ఎత్తినభీతి

భయముతో.

“వాసవుం, దెత్తినభీతి బ్రహ్మకడ కేఁగి
ప్రణామము చేసి భేదముం, దతఱ
పాలుఁ జెప్పిన.” ఉ. హరి. 2.187.

ఎత్తిపెట్టు

దాచిపెట్టు.

“ఈడబ్బు ఎత్తిపెట్టు.”

వా.

ఎత్తి పొడుచు

దెప్పు.

“ఈరా రెఱింగిన నెతిపొడుచు.”

భాగ. 10. పూ. 978.

“ఆత్తగా రెప్పుడూ ఏదో ఒకటి ఎత్తి
పొడుస్తూనే ఉంటుంది.”

వా.

ఎత్తిపోతలు

పోషణము.

“అఁ! వాళ్లతలి ఉన్నంతవరకూ ఎత్తి
పోతల కేం లోపం లేదు.”

వా.

ఎత్తిపోవు

దండెత్తు.

“తండ్రీబిడ్డ యన్నదమ్ముఁడు నాకెత్తి,
పోయి పోటులాడి పుడమిఁ గొండ్రు.”
భార. భీష్మ. 1.42.

ఎత్తి వచ్చు

దండెత్తి వచ్చు.

శుమా. 10.167.

“సరగున దుర్గముల్ సాధింపఁ జనువేళ,
వైరిభూభుజు రెత్తివచ్చువేళ.”

శుక. 1.285.

“అనికేక బలనూదనుఁ దెత్తివచ్చినన్,
దీలుపడంగఁ దోలి యిటఁ దెచ్చెద
నిచ్చెదఁ బారిజాతమున్.”

పారి. 1.185.

....ఎత్తు

ప్రస్తావించు.

“ఆ సంగతి నా దగ్గఱ యెత్తవద్దు.”

వా.

“ఇకమీద ఈ సంభాషణ నీ దగ్గఱ
ఎత్తిచే ఒట్టు!”

వా.

ఎత్తు ఎఱుగక

చాకచక్యము లేక; తెలివి
తక్కువై.

చదరంగముద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి. ఒక ఎత్తు వేసి
నప్పుడు దానికి సరిగా ఎత్తు
వేయవలసి ఉంటుంది. ఆ
యెత్తు వేయుటకు తెలియక
పోయె ననుట.

“అవిష్ణుశర్మయు నె తెఱుంగక యి
తెఱంగున మాటలాడి నోటికూటికిఁ
జేటు దెచ్చుకొంటిని గదా...”

శుక. 3.364.

ఎత్తుక వచ్చు

1. తీసుకొని వచ్చు; 2. లేవ
దీసుక వచ్చు; 3. దొంగి
లించు.

“ఆ ముద్దయకు బుద్ధి జెప్పి యెత్తుకొని
వచ్చెదము.” ప్రభా. 5.18.

“గిన్నె యెత్తుకొని బొంకుల్ పల్కు
చున్.” విప్ర. 5.15.

“వాడా పిల్లను యెత్తుకపోయాడట.”
వా.

ఎత్తుకు పైయెత్తు వేయు

యైక్తికి ప్రత్యుక్తి పన్ను.

“వీడు కల్లంగడి వానికి పోకుండా
పైపాట పాడాడు. వాడేమో యిప్పుడు
మద్యపాననిషేధదళంలో చేరి ప్రచారం
మొదలుపెట్టాడు. ఎత్తుకు పైయెత్తు
వేయడం తప్పితే వాడూ వీడూ
యిద్దరూ ఒకటే.” వా.

ఎత్తు కెత్తు బంగారము ఇచ్చి....

అమూల్యము, విలువ గలది.

ఆ వస్తువునకు సరిపడినంత
తూకము గల బంగారమును
ఇచ్చి తీసికొనుట ఆ వస్తువు
కున్న అమూల్యతను
సూచించును. బంగారానికి
ఇంకే పర్యాయపద మైనా
చేరవచ్చును.

“ఎత్తుకెత్తు మెలుంగుకుందన మిచ్చి
తెచ్చి మిసిరాజులు.”

శుక. 1.222.

“ఎత్తుకెత్తు బంగార మిచ్చినా ఈ వస్తు
వివ్వను.” వా.

“ఆ పిల్లకు ఎత్తుకెత్తు బంగార మిచ్చినా
తీరదు.” వా.

“ఆ పనికి ఎత్తుకెత్తు బంగార మీయ
వచ్చు.” వా.

ఎత్తుకొని పోవు

లేవదీసికొని పోవు.

ఇది యీ నాటికీ రాయల
సీమలో వాడుకలో ఉన్న
పలుకుబడి.

“వాడు ఆ రంగనాయకిని ఎత్తుకొని
పోయినాడని ఊరంతా ఒకే అను
కోవడం.” వా.

చూ. ఎత్తుక పోవు.

ఎత్తుకొని తిను

అడుక్కొని తిను.

“ఉన్నపాలం కాస్తా ఆ ముక్కు కొంటే
ఎత్తుక తింటావా?” వా.

ఎత్తుకొను

పూనుకొను; ఆలోచించు;
తలంచు.

“కుల మెల్ల జెఱచి నీకును గర్తయైన,
యిలపతిఁ బోలియింప నెత్తుకొన్నావు.”
వర. రా. అయో. పు. 397. పంక్తి. 15.

“వాడీమధ్య నా విషయమే బోర్తిగా
ఎత్తుకోవడం లేదు.” వా.

ఎత్తుగడ

ఆరంభము.

“ఆ పాట ఎత్తుగడ చాలా బాగా ఉంది
గాని రాను రాను తేలిపోయింది.” వా.
“పద్యం ఎత్తుగడ బాగా ఉంది.” వా.

ఎత్తుదెంచు

ఎత్తివచ్చు, దండెత్తి వచ్చు.
కుమా. 10.125.

ఎత్తున కెత్తు

సరికి సరి.

ఆ వస్తువు ఎంత తూక మో
అంత తూకము గల మఱి

యొకటి ఇచ్చుటపై వచ్చినది.

“ఎత్తున కెత్తు అనఘ మీ కిచ్చెద.”

బస. 4.120.

ఎత్తుపెట్టు

ప్రోత్సహించు.

“విలసిత మోహదాహ పరివేదన
పామ్యుని యెత్తుపెట్టఁగా.”

హంస. 1.114.

ఎత్తుతోళ్లు

తిట్టుగా స్త్రీల దూషణలో
ప్రయుక్త మైనది. ఎత్తుకొన్న
తోలులాంటివారని కావచ్చు
నేమో!

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

ఎత్తులిడు

ప్రోత్సహించు.

“...పలుమాలు వచ్చిర మృనుచు మిగుల
నెత్తులిడియెడు నన్న నా యింతి
చూచి.”

కళా. 2.170.

“ఇరువంకఁ జెలు లెత్తులిడుచు లబ్ధిం
పంగఁ జిలు నవ్వులోఁ గొంత సిగ్గు
వదలి,”

కళా. 7.76.

ఎత్తులు పెట్టు

ప్రోత్సహించు.

“పాద్యున్నంచీ ఎత్తులు పెడితే వాడు
బయలుదేరాడు.”

వా.

“ఎత్తులు పెట్టి ఎత్తులు పెట్టి వాణి
పంపించాను,”

వా.

ఎత్తులు వేయు

తంత్రాలు పన్ను.

“మన ప్రయత్న మంతా భగ్గుం చేయ
లని వాడు ఎత్తులు వేస్తున్నాడు.”

వా.

ఎత్తువడు

మెత్తబడు; ఎత్తుబడి పోవు

అనగా బలహీనపడి పోవు.

ఈ క్రింది ప్రయోగంలో
శ్లేషలో అర్థాలు రెండూ
ఉన్నవి.

“తారాచలము ప్రేరకదన మెంత
విశతి, బాహునిచే నెత్తువడియె నటె.”

కవీ. కే.5.

“కంటకాగమభీతి గడచె నుదత
భూమి, భృత్కటకం జెల నెత్తు
వడియె.”

మను. వీ.క. 84.

“ఆ యెద్దు యెత్తుబడింది.”

వా.

“అతడు నాలుగునాళ్ల జ్వరంతో ఎత్తుబడి
పోయాడు.”

వా.

ఎత్తువారిచేతిబిడ్డ

ఎవరు కాస్త మంచిమాట

మాట్లాడితే వారివైపు ఉండే
వాడు.

“ఈతఁ డెత్తువారి చేతిబిడ్డ గాని యొక
తెన్నునఁ బోవువాఁడు గాఁడు. ఇట్టి
వాని కొలువు మిక్కిలి కష్టము.”

నీతిచంద్రిక. మిత్రభేదము.

“వాడు ఎత్తువారి చేతిబిడ్డ. ఎక్కడ
ఉంటే అక్కడి మాట.”

వా.

ఎత్తు వేయు

ఉపాయము పన్ను.

“వాడు నూలుకు డబ్బిస్తున్నాడంటే
యేదో ఎత్తువేశాడన్నమాటే!”

వా.

చదరంగంలో ఎత్తులు వేయ
డంపై వచ్చినపలుకుబడి.

ఎత్తు వోవు

ఓడిపోయి పాటు

కో డి పం దె ము ల లో ఈ
మాటను ఇప్పటికీ ఉపయో
గిస్తారు. 'ఆ కో డి ఎత్తు
పోయింది.'

అలాగే 'కొప్పెత్తు' అను
మాట కూడా ఉపయోగి
స్తారు.

"అవియును నొకటొకటికి నెత్తు వోవక
పెనఁగినఁ గని మధుత్రిపురహరుల్."
ఉ. హరి. 6.160.

ఎత్తు సేయు

సమాన మగు.

"ఇంద్ర నీలపురంగు నెత్తు సేయఁ
గడంగు." దుశ్శాం. 2.125.

ఎద కొఱవి గొని చూడినట్లు

హృదయాన్ని కొఱి విత్తో
క్రచ్చినట్లు. అంత బాధా
కరంగా.

కమా. 10.142.

ఎదను పెంచు

హృదయ వై శాల్యము
కల్పించు.

నా. మా. 99.

ఎద నెగ్గు రను

మనసు బాధపడు.

నెగ్గురను, దిగ్గురను, చివుక్కు
మను, భగ్గుమను అనునవి

ధ్వన్యనుకరణములుగా ఏర్ప
డినవి.

"ఒక మోహనాంగశృంగ, గారునితోడ
దీపకళిక ల్వలుఁగఁ నిదురించు చున్న
యా, నీరజగంధిఁ జూచి యెద నెగ్గురనం
గడు విస్మితాత్ముఁడై. కుక. 1.204.
ఎదబడు

భయపడు.

రాయలసీమలో ఎక్కువగా
వాడుకలో నున్న పలుకుబడి.

"వాడిమాటలకు ఎదబడెవాళ్లు ఎవరూ
లేరు." నా.

చూ. ఎదవడు.

ఎదలో రాయి పడు

భయము కలుగు.

"పడుగురు గల సభ యన న, పైదలో
రాయి పడి..."

గుంటూ. ఉత్త. 23.

చూ. గుండెలో రాయి పడు.

ఎదవడు

భయపడు.

"పెదవులు దడవుచు భీతిచేఁ జాల
నెదవడి."

వర. రా. ఆర. పు. 112. పం. కి. 4.

చూ. ఎదవడు.

ఎదాన కొట్టుకొను

నెత్తిన వేసికొను అనుట
వంటిది.

నిరసనగా అనుమాట.

కా. త. 97.

ఎదిరి నిన్ను నెఱుగు

తనబల మెంతో ఎదుటి వారి
బల మెంతో తెలియు.

“చిఱుత, వెదిరి నిన్ను నెఱుంగవు.”
కమా. 6.10.

ఎదుగూ పొదుగూ

జంటపదం.

“వా డెంత లిన్నా ఎదుగూ పొదుగూ
లేకుండా అలాగే ఉండి పోయాడు.”

వా.

“ఈ వ్యాపారం ఎన్నాళ్లైనా ఎదుగూ
పొదుగూ లేకుండా అలాగే ఉండి
పోయింది.”

వా.

రూ. ఎదుగూ బొదుగూ.

ఎదుగు పొదుగు లేని

ఏమాత్రం వెరగని.

“ఎదుగూ పొదుగూ లేని ఈ జీతంనో
ఎలా సంసారాన్ని నెట్టేవో తెలియడం
లేదు.”

వా.

రూ. ఎదుగు బొదుగు లేని.

ఎదురాడు

ఎదిరించి మాట్లాడు, ధిక్క-

రించు.

“పెద్దలకు ఎదురాడ రాదు.”

వా.

ఎదురీత

జనాభిప్రాయం ఒకవైపు
ఉండగా దానికి భిన్నంగా
ప్రవర్తించుట.

ప్రవాహం ఎటువైపు
పోతుందో అటువైపు పోవడం
సులువు. దానికి ఎదురుగా
యీదడం కష్టం.

“కులభేదాలు మతభేదాలు పోవాలం
టున్న రోజుల్లో నీ విలా కలంపేర పార్టీ
పెట్టడం వట్టి ఎదురీత నాయనా!”

వా.

ఎదురుకట్ట

ఎదురుగా.

“హిమశైలజాజాని యెదురుకట్టకు
బోని.”

సారం. 3.108.

“తను యింటి యెదురుకట్ట.”

వి. పు. 7.137.

నేటికీ ఈ మాట యిదే

రూపంలో రాయలసీమలో

విశేషంగా వినవస్తుంది.

“ఇంత పెద్దవాడైనా నా తమ్ముడు నా
యెదురుకట్ట నిలబడడు.”

వా.

“అన్న యెదురుకట్ట అతను నిలబడి ఎర
గడు.”

వా.

ఎదురు కెదురు

బదులుకు బదులు.

“ఎదురు కెదురు కేల కోపించే నిండు
ధరుడు.”

భీమ. 4.12.

ఎదురుకొను

మార్కొను.

“కావున మన మెదురుకొనం గావ
లయు.”

శైమి. 5.164.

ఎదురుకోలు చేయు

ఎదురేగి వెళ్లు.

“అతడు నఖండవైభవంబున, దవు
దవ్వలన యెదురుకోలు చేసె.”

కళా. 7.69.

ఎదురుకోళ్లు

పెండ్లిలో ఒకవేపు వారు మ

రొకవేపు వారికి ఎదురేగి

వెళ్లుట.

“పెండ్లికొడుకువాళ్ళు వస్తున్నారట.
ఎదురుకోళ్ళకు వెళ్ళాలి.”

వా.

ఎదురుచుక్క

ప్రతిస్పర్ధి.

ఇది జ్యోతి శ్వాస్త్రోర్ త్యా
వచ్చిన పలుకుబడి. చుక్క
యెదురుగా నున్నప్పుడు
ప్రయాణాదులు చేస్తే
అశుభం కలుగుతుంది
ప్రతీతి.

“ఎపుడు శాత్రవకోటి కెదురుచుక్క
గుచు.” రం. రా. బాల. పు. 9. పం. 15.
“ఏదులకు మిత్తి లేళ్ళకు నెదురు
చుక్క.” శుక. 2.283.

“ఎదురింటివారల కెదురుచుక్క.”
శుక. 3.20.

“వాడికి పిడికి చుక్కెదురు.” వా.
రూ. చుక్కెదురు.

ఎదురు చూచు

1. నిరీక్షించు.

“నీ రాక కెదురుచూచు, నయనములు
వేయి విరియించి నాకభర్త.”
శృం. నైష. 4.64.

2. ముఖాముఖి చూచు.

అంటే అంతకు తక్కువవాడు
కాడనుట.

“కమనీయ రూపరేఖావిలాసస్సూర్తి,
నేభర్త శ్రీభర్త నెదురుచూచు.”
ఆనంద. పీఠి. 46.

చూ. ఎదురులు చూచు.

ఎదురు తిరుగు

ధిక్కరించు.

“తండ్రికే ఎదురు తిరిగి మాట్లాడేవాడు
భవమాట వింటాడా!” వా.

ఎదురు తెన్నులు చూచు

నిరీక్షించు.

“అయనకోసం ఎదురు తెన్నులు
చూడ్డంతో సరిపోతున్నది.” వా.

ఎదురుత్తర మిచ్చు

బదులు చెప్పు.

“ఉత్తమనాథుఁ డీతఁ డెదురుత్తర మీఁ
డొకనాఁ డదే మకో.”

కా. మా. 3.44.

ఎదురుత్రోవలు చూచు

నిరీక్షించు.

“ఇంద్రదత్తున కభిలాషతో నెదురు
త్రోవలు చూచుచు.” భోజ. 3.255.

ఎదురు నడచు

ఎదురేగు.

శౌరవసూచకంగా కూడా.

“ఇవిధంబునఁ బ్రాజ్ఞోతిపపతి యా
యంగపతికి నెదురునడిచి యుద్ధసన్నా
హంబు చెన్నుమీఱు.” కళా. 8.120.

ఎదురుపడు

ఎదురగు; ప్రతిఘటించు.

“జారకేఖరు డావెలఁదికి నెదురు
పడియె.” హంస. 2. 117.

“వారికి, నరనందనుఁ డెదుర్పడి గుణ
ధ్వని నెలఁగన్.” భార. భీష్మ. 2.313.

ఎదురు బదురుగా

ముఖాముఖిగా.

“వారిద్దరూ ఎదురు బదురుగా కూర్చో
డం తప్పితే చేసే దే మంది?” వా.

ఎదురులు చూచు

నిరీక్షించు.

“కన్నులు చల్లగాఁ గందుమో యనుచు
నెదురులు చూచుచు నుండంగ.”

వర. రా. ఆయో. పు. 250. పం. కీ. 16.

ఎదురులేదు

అడ్డము లేదు, సాటి లేదు,
ప్రతి లేదు.

“మహాంధ్రకవితావిద్యాబలప్రాధి నీ,
కెదు రేరి.” పాండు. 1.27.

“వాడిమాటకు ఆ వూళ్ళో ఎదురు
లేదు.” వా.

ఎదురు వెట్టు

పెట్టవలసినవారికి కాక ఇత
రులకు పెట్టు; తాను పొంద
వలసి ఉండగా వారికే తాను
పెట్టు.

‘ఆ పిల్ల (కొత్తకోడలు) ఇంట్లో
దంతా ఎదురు పెట్టా ఉంది’
అని అత్త ఆడబడుచులలాంటి
వారంటారు.

“ఎల్లసొమ్ములు జారుల కెదురు వెట్టు,
సాఁగ నిచ్చావిహారనిశ్చలత మీఱ.”
శుక. 3.350.

“ఇటుల నజ్జరకేఖరుఁ డేలఁ బట్టి
యింటిలో నున్నవస్తువు లెదురువెట్టి.”
పాంస. 2.112.

“ఆ వ్యాపారంలో దిగాను. నేనే పది
పేలు ఎదురుపెట్టవలసి వచ్చింది.” వా.

ఎదురు వెట్టి చదరంగ మాడు
ఎదుటివానికి కూడా తానే
డబ్బిచ్చి వానితో జూద
మాడు.

కొవ్వెక్కి గాడిదలతో
తన్నించుకొనుట వంటిది.

“ఎదురువెట్టి వేడ్కఁ జవరంగ మాడె
డు, పగిది నీకుఁ గలు పడుపుఁ గూటి,
సా మ్మొంగి చేర రమ్మన్నఁ గైకొను,
నట్టివాఁడు ముద్దుపట్టి! వినుము.”
చంద్రకేఖా. 2.61.

ఎదురు వేలములు

భీమ. 4.47.

ఎదురెక్కు

ఎదురుగా నేగు.

ఆము. 1.5.

ఎదురెదుర అను

ముఖముఖ అను.

వాడుకలో ‘మొగాన్నే ఏ
మంటాం?’, అన్నరూపంలో
ఉంటుంది.

“ఏమెదురెదుర మీ మేమందు
మయ్య ” బస. 7. 182.
“ఎదురుగా ఏ మంటాం చెప్పండి?”
వా.

“వెనుక ఎన్ని అనుకున్నా ఎదురుగా
ఏ మంటారు?” వా.

ఎదురెదురుగా

ఎదురుబదురుగా.

“ఎదురెదుర నిచ్చు పువ్వువోయిలియుఁ
బోలె.” కవిక. 4.771.

ఎదురొడ్డు

1. మార్కొను.

“విడిసెఁ బతి నేన కెదురొడ్డి విమత
నేన.” కవిక. 2.147.

2. కాచుకొనుటకు ఎదురు
దెబ్బ తీయు.

“అతఁ డెదురొడ్డినట్టి శూలాయుధ
మును, హరియురము గాఁడి యారాతు
కిరముపెక్కి....” కళా. 8.99.

ఎదురొమ్ముకుంపటి

“పతి కెదురొమ్ముకుంపటిగఁ బాల్పడ
కుండనిలక్మి.” శ్రీనివా. 1.74.

చూ. రొమ్ముకుంపటి.

ఎదురొమ్ములో ములుకట్ట పొడి

చినట్లు

కటువుగా, బాధాకరంగా.

ఎదుర్కొను

ఎదురేగు.

“ఎదుర్కొనె నీహరగిరిశ్వరుండు.”

హర. 4.93.

ఎదుర్కొలు చేయు

ఎదురేతెంచు; గౌరవించు.

ఎవరైనా పెద్దలు వచ్చినప్పుడు

వారి కెదురేగుట గౌరవసూచ

కము. దానివిబట్టి యేర్పడిన

పలుకుబడి.

“తనచక్రమునకు నాతని దివ్యశేజంబు
గురుభావమున నెదుర్కొలు నేయఁ...”

కళా. 2.140.

ఎద్దీనిం దంటే గాటిలో కట్టి

వేయ మన్నట్లు

అనాలోచితంగా.

‘మంచీ చెడ్డా గమనించే

ఓపిక యెక్కడిది వాడికి?

తన సలహాదార్లు చెప్పితే

చాలు - ఎద్దు యీనిం దంటే

గాటిలో కట్టి వేయమం

టాడు.’

ఎద్దు ఈనడం అసంభవం

అన్న ప్రశ్నే అతనికి తోచ
లేదనుట.

“అది న్యాయ్య మిది న్యాయ్య మని
చూడ కెద్దీనె, నన గాటఁ గట్టు మం
చాడు మనినొ.”

త్రిశంకుస్వర్గము. అంక. 2. పే. 15.

ఎద్దీనె ననిన గొంది గట్టుమ

టన్న చందము

అవునా కాదా అని విచారిం

చక చెప్పగానే తలఁడొచు

పట్ల ఉపయోగించేసామ్యం.

“ఎంచెన నిటువంటి వెద్దీనె ననిన
గొందిన గట్టు మటన్న చందములు
తగునె.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 145.

వాడుకలో :

“ఎద్దీనిం దంటే గాట్లో కట్టివెయ్య
మన్నట్లుంది నీ వనేమాట.” వా.

ఎద్దు తన్నే నని గుఱ్ఱము చాటున
కేగు

ఒక బాధను తప్పించుకొను

టకై అంతకంటె పెద్దబాధకు

తల యొగు.

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 74.

ఎద్దునకు అటుకులరుచి
యేమిటి?

‘గాడిద కేమి తెలుసు గంద
వొడివాసన’ వంటిది.

వేంకటేశ. 74.

ఎద్దు పట్టిన సీవము

గంతులు వేయించునది.

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 26.

ఎద్దు మీద వాన కురిసినట్టు

ఏమీ పట్టించుకొనకుండా.

“వాడు ఎన్ని అంటే నేమి? ఎద్దుమీద
వాన కురిసినట్టుగా ఉంటాడు.” వా.

ఎద్దు మొద్దు

ఒక తిట్టు.

చదువు సాము రాని వారిని

వట్టి బలం మాత్రం ఉన్న
వారిని అంటారు.

“మద్ది యనరాదు గ్రద్దు నయ్యెద్దు
మొద్దు.” శుక. 8.21.

చూ. ఎద్దు మొద్దు స్వరూపం.

ఎద్దు మొద్దు స్వరూపం

స్వబు, జడుడు అనుట.

“ఎద్దు మొద్దు స్వరూపాయ ఎనుపోతాయ
నమోనము.” చాటువు.

“వాడు ఒట్టి ఎద్దు మొద్దు స్వరూపం.
వాణ్ణి కట్టుకొని మనం ఏం చేస్తాము.” వా.

ఎద్దులు బండ్లు నేక మైన కొండ

మీదికి పోవును

ఎద్దు బండి ఏక మైతే కొండ
మీదికి పోగలవు.

కలిసి పనిచేస్తే ఎంత అసాధ్య
కార్య మైనా సాధింప
వచ్చును అనుపట్ల ఉపయో
గించేవలుకుబడి.

“...యెందు నెద్దులు బండియు నేక
మైనఁ, గొండమీదికిఁ బోవు నోకొప్పు
యనుచు.” కళా. 3.70.

ఎనవచ్చు

సాటి యగు.

కాశీ 5.283.

ఎనిమిదవయట్టపు పారాయణము
బూతులు తిట్టుట.

తె. జా.

ఎనిమిదో అర్థం

తిట్టు.

వేదాలలోని భాగాలను

అర్థాలు, అష్టకాలు అంటారు.

ఎనిమిదో అర్థం బూతుల

పురాణం వంటిది.

“వాడికి దక్షిణ సరిగా ముట్టక పోయే
సరికి ఎనిమిదో అర్థం ఆరంభించాడు.” వా.

ఎనిమిదో అర్థం పారాయణ
చేయు

తిట్ల కారంభించు.

ఎనుపోతుపై వాన

సోమరి.

దున్నపోతుమీద వాన కురి

సినా అది లెక్కచేయదు, కద

లదు. అలాటివా డనుట.

“బూమి తుంటరి యెనుపోతుపై
వాన.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1496.

ఎనుమునకు గీతము

వృథము.

అయోగ్యునిదగ్గట పాండిత్య

ప్రదర్శనము, వృథ మనుట.

శరభాంక. 3.

ఎన్నడు లేనిది

అలవాటు లేనిది; అరుదుగా.
“ఎన్నడు లేని యింతకోపపుఁ బలు
కిది యేమి పడఁచి యనుచు...”

కళా. 5.58.

“వాడు ఎన్నడూ లేనిది ఈ గోజు
మాయంటికి వచ్చాడు.” వా.

“అతడు ఎన్నడూ లేనిది తన భార్య
మీద కోప్పడ్డాడు.” వా.

ఎన్నరాని

ఎక్కువైన.

“ఎన్నరానిప్రేమ వానిచక్కదన మే
నేల? కనుగొంటి నే.”

హేమా. పు. 35.

ఎన్నాళ్లకో నెల్వుగా

చాలనాళ్లకుగా—ఈ రోజు.

“గొనబుతో నెన్నాళ్లకో నెల్వుగా
నేటి, కైన నిన్నె నయ నా కష్ట
ననుచు.” హంస. 2.169.

వాడుకలో ఇది నెల్లూరు

చిత్తూరు ప్రాంతాలలో ఈ
నాటికీ వినవస్తుంది.

“వాడు ఈ ఊరికి వచ్చి నెల నాళ్ల
యింది. ఇన్నాళ్లకు నెలపుగా ఈ రోజు
కన్పించాడు.” వా.

ఎన్నిక కెక్కు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“చక్రదాసుఁ డన నెన్నిక కెక్కిన
శేరు గల్గి...” హంస. 5.8.

ఎన్నిక మీటు

ప్రసిద్ధి కెక్కు.

“బంధుకోటిలో నెన్నిక మీటుచుం
డెరిగె.” రుక్మాం. 1.148.

ఎన్నికొను

పేర్కొను.

“వీని జాడ లీజటివరు లెల్ల నెన్ని
కొనంగ, వినియుందు.”

వర. రా. ఆర. పు. 148. పం. కి. 11.

ఎన్నిగుండెలు !

“నాతి యిట్లు వేడు న న్నాదరింపక,
పోవు నిన్ను నింకఁ బురుషుఁ డొక్కఁ,
దెవఁడు నేఁ దలంక నేరికి నెన్నిగుం,
డియలు గలవు నాదుప్రియను జేర.”

కళాపూ. 6.38.

“వా డలా రాశా డం లే ఎన్ని
గుండెలు?” వా.

చూ. ఎన్ని గుండె లున్నవి?

ఎన్ని తలలు?

ఎన్నిగుండె లున్నవి?

అంత ధైర్య మెక్కడిది ?

అంత ధైర్య మున్నదా అను
పట్టుల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అంత పండితుణ్ణి పట్టుకొని తప్పు పట్ట
డానికి వాడికి ఎన్నిగుండె లున్నాయి?”

వా.

“నన్ను తిట్టడానికి వాని కెన్ని గుండె
లున్నవి?” వా.

చూ. ఎన్నెదలో గల్గె?

ఎన్నిచాళ్ల పట్టు?

ఎంతదూరము.

పొలాన్ని కొలిచేటప్పుడు

రైతులు మామూలుగా ఎన్ని

చాళ్లు పడేసలమో దానినిబట్టి

లెక్క వేయడం అలవాటు.

ఒక కాడియెద్దులు దున్నుటకు

వీలయినభూమి కూడా ఒక ప్రమాణంగా తీసుకోవడం అలవాటు.

ఇలాగే పగ్గముపట్టు. ఒక పగ్గం పొడువుగా ఉన్న నేలను పగ్గముపట్టు అంటారు.

పాండు. 278.

ఎన్నితలలు?

ఎన్ని గుండెలు?

అంత ధైర్యమా? అంతకు సమరుడా అనుట.

“అకట! యీ ప్రాణి యవిదితాత్మకుడుగాన, దైవికమున మహావిపత్సాఫ్త్యుడయ్యె, ననుచు దయచేయవలయు నిట్లెనవారి, యెదుట నిలువంగఁ గ్రోఁతుని కెన్నితలలు?”

ప్రబోధ. 4.27.

చూ. ఎన్నిగుండెలు.

ఎన్ని యెదలు కలవు?

ఎంత ధైర్యం? ఎన్ని గుండెలు? అని నేటి వాడుక.

అంత ధైర్య ముందా వానికి అనిభావం.

“అంగభవుడు నిజ నిచ్చ నెఱిగి, యెఱిగి పై నెత్తి రానెన్ని యెదలు గలవు.”

భూ. 9. 42.

చూ. ఎన్నిగుండెలు?

ఎన్నియేని

ఎన్నైనా, చాలా అధికముగా.

భీమ. 1.81.

ఎన్నెదల్ గల్గె

ఎన్నిగుండెలున్నవి అని నేటి వాడుక. ఎంత ధైర్యం? అంత ధైర్యం ఉన్నదా? అనుట.

“కన్నంతటను జూడఁ గా దనుతపసి, కన్నెదల్ గల్గె నీకిటు గుడ్వ బెట్ట.”

బస. ర. 164 పు.

చూ. ఎన్ని గుండెలున్నవి?

ఎప్పు డెప్పు డని యెదురు

చూచు

ఆతురతతో ఎదురుచూచు.

“ఎప్పు డెప్పు డటంచు నెదురు చూచుచు మదిఁ, గలఁగు చుండెడు సుహృద్య కేరి.”

ఉ.పా. 2.58.

ఎమ్మలు చిల్లులు వోవ నాడు

మర్మభేద మైన మాటలాడు.

“ఎమ్మలు చిల్లులు వోవ నాడినకా.”

సారం. 3.67.

ఎమ్మలు సున్న మగు

ఎముకలు నుసి యగు.

“ఏడ్చు నమ్మ యెమ్మలు సున్న మయ్యె నేడు.”

వ్యస. నాట. 3.31.

ఎమ్మెలుపచరించు

వేషములువేయు, వగలుపోవు.

“మా, చెలి యిచె పుష్పదామకముచే నినుఁ గట్టఁగఁ గంటి మింక నె, మ్మెలు పచరింప రా దనుచు.”

పారి. 5.81.

ఎరలేని గాలము

పైకి ప్రమాదమని తెలియ

నీయకుండా ప్రమాదము

చేయునది.

రామలిం. 31.

ఎరవు చేయు

ఉపేక్షించు.

“ఇంద్రనందనుకేళి నెరవుచేసి.”

రుక్మాం. 3.182.

“ఏను మీ చెలి నిం తేల యెరవు
సేయి.” శకుం. 2.75.

వేఱు చేయు, పరాయిదానిగా
భావించు. ‘ఎరవలి సొత్తు,
‘ఎరవలి తె చ్చు కొ ను’ ల
లోనూ ఉన్న ఎరవు పరశబ్ద
ప్రతీకం కావచ్చును.

“నెఱి లేక నీతోడి నీడ యె గడంగూడి
పరగిన నన్నింత యెరవు సేసి.”

కుమా. 5.123.

ఎరవు లిచ్చు

ప్రతిఫలాపేక్ష లేక యితరు
లకు బదులుగా నిచ్చు.

“ప్రాణుల కెల్లను ఎరవు లిచ్చిన
చేతులు...” తాళ్ళ. సం. 5.108.

“ఎరవలిసొమ్ము బరువులచేటు.” సా.

ఎరసంజె

సంధ్యారాగము.

క్రీడా. పు. 89.

ఎరువు చల్లు

పొలమునకు ఎరువు వేయు,

“ఎరువుఁ జల్లెడు వేళ నెరువుఁ
జల్లు...” కళా. 4.79.

ఎర్రని యేగాని లేదు

దమ్మిడి లేదు.

“వాడి చేతిలో ఎర్రని యేగాని లేదు.
వా డేం వ్యాపారం చేస్తాడు?” వా.

ఎఱయ గట్టు

విఱుగగట్టు

“ఎట్టుకొనిపోయెదరు విప్రు నెఱయఁ
గట్టి.” శివ. 4.61.

ఎఱిగినవి నాలు నొడువు

తెలిసిన యే కొంతో చెప్పు.
నేటికీ యిది వాడుకలో ‘ఏవో
తెలిసిన నాలుగు మాటలూ
చెప్తాను’ అనేరకంగా విన
వస్తూనే ఉంటుంది.

“ఎఱిగినవి నాలు నొడువ నే మయిన
లెస్స.” ఆము. 4.68.

ఎఱిగి యెఱిగి

తెలిసి తెలిసీ - నొక్కి చెప్పు
టలో పునరావృత్తి.

“శివుఁ బరమాత్ము నెఱిగి యెఱిగి,
దూషింప నీకు నో రెట్టు లాడె.”
కుమా. 2.29.

“తెలిసి తెలిసీ వాడు అక్కడికి
పోయాడు. అవమానపడ్డాడు.”
చూ. చేసి చేసీ.

ఎఱుగనయ్యెద

ఎఱుగను.

“అకట! య చేమి యో యెఱుగ
నయ్యెద.” పారి. 1.73.

ఎఱుగా బుఱుగా ఉండు

కాస్త అందంగా ఉండు.

“ఆ ఆబ్బాయి కాస్త ఎఱుగా బుఱుగా
ఉంటాడు.” వా.

ఎఱులు ద్రోలు

ఎఱువారు.

“మా మెఱ్ఱలు ద్రోలి నిప్పుము దైనది.”
నాయకు. 110. పు.

ఎఱ్ఱవొలు

ఎఱ్ఱబారు.

“ఎఱ్ఱవాణి ఘోరిలుచు మిన్న ముట్టి
మరుల్లోలంబు లగునుల్లోలంబులును.”
విప్ర. 2.14.

ఎలగోలు

“ఎలగోలు ప్రజలను హెచ్చువంటర్ల.”
పల. పు. 28.

ఎలయించుకొని పోవు

మఱపించుకొని కొనిపోవు.

“వెంట వెంట వచ్చు నెలయించుకొని
పాము వానికడకు...” కళా. 6.59.

ఎలుగిచ్చు

పలుకు.

“అయ్యాయని పిలిచిననంబికి, నోయని
యెలుగీవె తొల్లి యురగాభరణా!”
శివతత్వ. 112.

ఎలుగు లిచ్చు

పిలుచు.

“తెచ్చి యిచ్చుబలియుఁ దెచ్చి యీఁగ
నొల్ల కెలుఁగులిచ్చుచున్నవారు.”
భార. ఆది. 6.290.
చూ. ఎలుగిచ్చు.

ఎలుగు నేయు

అఱచు.

“బాణహతి నెలుఁగు నేసిన...”
భాస్క. ఆయా. 330.

ఎలుగెత్తి

గొంతెత్తి.

“ఇవి దైత్యులమాయలు గాని బాంకు

బాంకుని యెలుఁగెత్తి చెప్పఁగ భయం
బున నమ్మకపోయె.”

భార. భీష్మ. 3.135.

“వాడు ఎలుగెత్తి పిలిచినా పలుక
లేదు.” వా.

ఎలుగెత్తి యెడ్చు

గొంతెత్తి యెడ్చు.

“ఎలుఁగెత్తి యెడ్చుఁ దనకుఁ దొలు,
సమరత నిక్క మైన దురపిలు.”
ఉ. హరి. 5.85.

ఎలుక మీద పిల్లి పిల్లిమీద
ఎలుక వేయు

టాలాటాటే చేయు.

“వా డేవో ఎలుకమీద పిల్లి, పిల్లిమీద
ఎలుకా వేసి బతుకుతూ ఉంటాడు.”
వా.

ఎలుకల కోర్వలేక యింటికి

చిచ్చుపెట్టినట్లు

చిన్నబాధను తొలగించుటకై
పెద్దనష్టము తెచ్చుకొను.
మానిసి. 39.

ఎలుకల నడిచినట్లు

యభేచ్ఛగా.

గొడ్డును బాదినట్లు, కుక్క
లను కొట్టినట్లు అను నేటి
వాడుక ఈ అర్థం లోనిదే.

“తలర సాధులను సదస్యుల మనుల,
నెలుకల నడచిన పాలుపున నడవ.”
పండిత. ప్రథ. వాద. పుట 693.

ఎలుకవేట కుఱమతిండి యేల?

ఎలుకను వేటాడుటకు కుక్క
కావాలా? అల్ప మైనపనికి

పెద్దప్రయత్న మెందుకు?
అనుటలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

కుమా. 2.60.

చూ. పిచ్చుకమీద బ్రహ్మత్వం.

ఎలుగించు

పిలుచు.

“ఉచ్చుచ్చురే శంకరోచ్చిష్టభోగి ...
ఆని యిటు తెలుఁ గించునమ్మాత్ర
లోన.” బస. 7.183.

ఎలుగుబంటి క్షవరం

తెగనిది, అసాధ్యమైనది.
ఎలుగుబంటికి ఒళ్లంతా
వెండ్రుకలే కనక ఎక్కడని
క్షవరం చేయడం సాధ్యం?
దానిపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఇదంతా తప్పలతడక. దీనిలో సవ
రణలు ఎలా సాధ్యం? ఎలుగుబంటి
క్షవరంగా తయారవుతుంది.” వా.

ఎలుగుబంటి తంటసంపని

అసాధ్యము.
ఎలుగుబంటిమీద ఉన్న వన్నీ
వెంట్రుకలే కనుక తంట
సంతో ఒక్కొక్క వెంట్రుక
లాగివేయడం అసాధ్యం.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.
చూ. ఎలుగుబంటి క్షవరం.

ఎల్లి

ఏడుగడ. నీమాంతం. అంత
కంటెగొప్పది, ఆవలలేదనుట.

“ఎల్ల పర్వతముల కెల్ల తీర్థముల
కెల్లయ్యె.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట 250.

ఎల్లచోట తామయగుచు

అన్నిచోట్ల తామే అయి.

అంతట తిరుగుచు అనుట.

“చూపుదమక నెల్లచోటఁదోటయందు
దామయగుచు.” పారి. 3.51.

ఎల్లనాడు నేనాడు

ఎల్లప్పుడు.

నొక్కి చెప్పటకై రెండు

రకాలా చెప్పడం.

“నాఁడు నేఁడన కెల్లనాఁడు నేనాఁ
డు.” పండిత. ద్వితీ. పర్వ. పు. 286.
చూ. నాడు నేడనక.

ఎల్లవెంటల

అన్నివిధాల.

“ఎల్లవెంటలం జెడిలిమి.” హర. 3.15.

ఎల్లిధ మగు

చులకన అగు.

“నీ కింతభయంబు లేకడుగ నెల్లిద
మెలిమె మాట లేటికొన్.”

మను. 2.41.

ఎల్లిదము చేయు

చులుకన చేయు.

“దాని కే నిపుడు ప్రేమం బంపినన్
దీని నెల్లిదముం జేసినజాడ దోచు
నొక్కా.” పారి. 1.54.

ఎల్లి నేటను

ఇటీవల, ఇంతలో, ఈ రోజు
లలో.

ఇది తెలంగాణాలో ‘ఇయ్యాల
రేపు’ (ఈవేళ, రేపు) అనే

రూపంలో గోజూ వినబడే
మాట.

రాయలసీమలో దాదాపు
ఇదే అర్థంలో ‘రేప తెల్లుం
డిలో అతను రావాలి మరి’
అని తలుచుచు వాడుక.

“ఎల్లి నేటన భవదగ్రహిణికి గఢారప
టుం డిటు వచ్చు.” పాండు. 4.61.

చూ. నే డెల్లి.

“ఇయ్యాల రేపు హైదరాబాదులో
తెలుగు మాట్లాడడం ఎక్కువయింది.”

వా.

ఎల్లి నేటిలో

త్యరణో.

“నిర్ణయ మాన్య పాలునకు నీకును,
సంగతి యెల్లి నేటిలో.”

నైష. 2.59.

చూ. నే డెల్లి.

వాడుకలో ఇదే అర్థంలో
ఇలా వాడుతారు. “వాడు
ఉత్తరం రాశాడు. ఈవాళ
రేపట్లో రావాలి మఱి.”

ఎల్లిప్రొద్దు చనునే యాలంబు
నం దొట్టులన్

వట్టిమాటలతో కుదరదు.

యన్ధంలో ఎంత సేపూ ఒట్లు
వేసుకోవడంతో బీరాలు
నఱకడంతో సరిపోతుందా?
సరిపో దనుట.

కమా. 8.139.

ఎల్లుండి ప్రొద్దున ఏకాదశినాడు
అనిరిష్టదినమును పేర్కొను

నప్పుడు ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“ఎల్లుండి ప్రొద్దున ఏకాదశినాడు వాడు
మాయంటికి వస్తాడు.” వా.

ఎవడు పట్టితే వాడు

ప్రతివాడు.

“ఈ పనిని ఎవడు పడితే వాడు
చేస్తాడు.” వా.

ఎవరికి వారే యమునాతీరేగా

ఒకరి కొకరికి సంబంధము
లేకుండా.

“వాల్లింట్లో అంతమంది ఉన్నా ఎవరికి
వారే యమునాతీరేగా ఉంటారు.” వా.

ఎవరి ముక్కులో పెడదా మని?

ఎవరికీ చాల దనుట.

“ఇంట్లో పదిమంది ఉంటే అరవీకె
వంకాయలు తెచ్చారే. ఎవరిముక్కులో
పెడదా మని.” వా.

ఎవరు తిన్నట్టు?

దీనివల్ల ఎవరికీ ప్రయోజనం
లేదు అనుపట్ల ఉపయో
గిస్తారు.

“ఆకాస్త గడ్డకోసం కోర్టులకు వేలు
గుమ్మరించడం ఎందుకో? ఎవరు
తిన్నట్టు?” వా.

ఎవ్వరి కెవ్వరు? దేని కేది?

నీకూ నాకూ సంబంధం లేదు.

నీ వెవనో నే నెవనో అనుట.

“వీ, నెవ్వరే నీ వెవండ విక నెవ్వరి
కెవ్వరు దేని కేది...” రాధి. 4.69.

ఎవ్వరు దిక్కు?

సహాయము ఎవరూ లే
రనుట.

“నా కెవ్వ రిక దిక్కు నలి నాయ
తాక్షి ? ద్విప. కల్యా. 138.

ఎవ్వరు ముట్టని ఎముక
నిరుపయోగ మయిన దనుట.
విశ్వనాథ. శత. 13.

ఎసక మెసగు
ఒప్పు.
“వేంకటేశునగరు దాఁ జేరి యిం పె
సక మెసగ.” కళా. 2.130.

ఎసపోయు
రెచ్చగొట్టు.
“రాఘవాభీలకోపాగ్ని నెసపోయు
పవనుని యెన్నిక.”
పర. రా. కిష్కిం. పు. 417. పంక్తి 13.

ఎసరు పెట్టు
ఎవరిన మ్మనికో ఎత్తులు
వేయు.

“మామగారికి అప్పుడే అల్లుడు ఎసరు
పెట్టాడు.” వా.

ఎసరెత్తు
ఎసరు వెట్టు.
“కొసరుచు నాతోఁ గూటమి నేనే,
యెస రెత్తకుమి యింకాను.”
తాళ్ల. సం. 12.276.
చూ ఎసరు పెట్టు.

ఎస రెత్తుకొను
ఎసరు వెట్టు.
“ఎసరెత్తుక వెళ్లే వని తోలక, పస దస
విధి గలపాటే సుఖము.”
తాళ్ల. సం. 9.256.

ఏండ్లు పూండ్లు
చాలా కాలం అనుట. జం.

“...ఎ ఆ క లు గ ట్టు కొ న్ను మఱి
యేండ్లును బూండ్లును బట్టు...”
మను. 1.78.

“భోగింపఁ గ నీమ కేండ్లపూండ్లకుఁ
జాలుకొ.” పాంచా. 4.

“నావుడు ముట్టిన జగడం, నీ వేశనె
తీర్చవేని యేండ్లం బూండ్లకొ, నీ వేమి
తీర్చ దనుటయు.” జై. మి. 4.68.

ఏండ్లు పూండ్లు పట్టు
చాల కాలము పట్టు.
చూ. ఏండ్లు పూండ్లు.

ఏం డెగనన బుద్ధి దిగనన
ఏం డ్లొచ్చే కొద్దీ తెలి వి
తక్కు వవుతున్నది అనుట.
సింహా. నార. 19.

ఏ అంగూ లేదు
ఏ సహాయమూ లేదు.
“వాడికి ఏ అంగూ లేదు. వాడికి పిల్ల
నిచ్చి ఏం ప్రయోజనం?” వా.

ఏకట దీరు
తృప్తి తీరు.
“వేకపుఁ దలఁపుల వేంకటేశ! నీ
యేకట దీఱద యింకాను.”
తాళ్ల. సం. 12.276.

ఏకతాళప్రమాణము
ఒక తాడి యెత్తు.
ఎత్తును, లోతును కొలిచే
టప్పుడు మనుష్యప్రమాణ
ములతో నిలుపు లన్నట్లే
తాటిచెట్లతో కూడా లెక్క
పెట్టి చెప్పుట అలవాటు.

“ప్రాస మిటుగ నెగయ గోమాయు
వవ్వ, డేకరాళ ప్రమాణ మల్లెగ సి
కూన....” హంస. 1. 198.

ఏకభుక్తము నేయు

ఒక్కప్రాద్దుండు. రాత్రి
భోజనము మానివేయు.

“దశమినాఁ డేకభుక్తము నేసి యవలి
నాఁ డొర్చి.” ఆము. 4.50.

ఏ కయి వచ్చి మే కయి బిగియు
మెత్తగా వచ్చి చేరి తుదకు
తానే అధికారిగా ప్రవ
రించు.

“వాడు ఏకయి వచ్చి మేకయి బిగుసు
కన్నాడు. ఇప్పుడు ఆ డొడ్ల వాడి
పేరంటే హడలు.” వా.

చూ. ఏకు మే కగు.

ఏకరాత్రవివాహం

ఒకనాటి పెండ్లి.

పంచరాత్రవివాహం, త్రి
రాత్రవివాహం, ఏకరాత్ర
వివాహం - ఇవన్నీ ఆ పెండ్లి
జరిగే రోజులనుబట్టి వచ్చిన
మాటలు.

“ఈ కరువురోజుల్లో ఏకరాత్రవివా
హమే పుంచిది.” వా.

ఏకవచనప్రయోగం చేయు

చులకనగా పిలుచు.

పెద్దలను ‘మీరు’ అన్నట్లు
పలకరించడం మర్యాదగా
అలవాటయినది. ఏకవచన
ప్రయోగం తద్విరుద్ధముగా
యేర్పడినది. కాని పశ్చి

మాంధ్రంలోనూ, దక్షిణాం
ధ్రంలోనూ ఏకవచనప్ర
యోగం తరుచుగా విసబడు
తుంది. అది అక్కడ అవ
మానసూచకం కాదు.

“ఏకవచనప్రయోగం చేశా వంటే
మాట దక్కదు.” వా.

ఏకవాక్యముగ

ఏకగ్రీవంగా.

“అందఱు నేకవాక్యముగ నిట్లనిరి.”
వర. రా. ఆయో. పు. 251. పం. 9.

ఏకశయ్య నుండు

జతకలిసి యుండు.

“తనర నానృపు కరస్థలిఁ బట్టి తివియ,
నేకశయ్యను వార లిరువురు నుండ.”
ద్విప. జగ. పు. 200.

ఏకాంత మాడు

మంతన మాడు.

“సుగ్రీవుఁ డేల నాతోడ మున్నే
కాంత మాడె.”
వర. రా. సుం. పు. 49. పంక్తి. 14.

ఏకాంత మిచ్చు

రహస్యముగా మాటలాడు
టకు వీలు కల్పించు.

“ఇట్లు గోవిందుఁ డేకాంత మిచ్చి
వినఁగ.” ప్రభా. 2.21

ఏకాక్షరప్రయోగం చేయు

చులకనగా పిలుచు.

“ఏనో ఊరకున్నా నని ఏకాక్షర
ప్రయోగం చేస్తావా? చాలా దూరం
వెళ్ళిందే వ్యవహారం.” వా.

ఏకాతపవారణముగ

ఏకచ్ఛత్రముగా.
అడ్డు లేక అనుట.

కాశీ. 4.177.

ఏకాధ్వరమాధుకరంగా

చాలీ చాలక.

“ఈ సంసారం ఏకాధ్వరమాధుకరంగా ఉంది.” వా.

ఏకాడికి

ఎంతకు, ఏమాత్రానికి.

ఎంతడబ్బుకు అన్నమాట.

కాత్త. 12.

ఏకారిగొట్టు

ఒక తిట్టు.

ప్రతిదానితోనూ వేకారేవాడనుట.

ఏకార్ణవముగా

జలమయముగా; ఎక్కడ చూచినా నీళ్ళుగా.

దీనిని భూమి-దాని పర్యాయ పదాలతో చేర్చి ఉపయోగిస్తారు.

“ఏకార్ణవంబుగా పోయి పరించి.” పల్ల. పు. 12.

“భూమి అంతా ఏకార్ణవమయి పోయింది.” వా.

“ఎక్కడ చూచినా ఏకార్ణవంగా ఉంది. ఏం వానలు! ఏం వానలు!” వా.

ఏకాహబ్రాహ్మడు

నిరసనగా అనుమాట.

ఏకాహంబలో బ్రాహ్మణార్థం ఉండేవాడు. అది కొంచెం నీచం అనే భావంపై యేర్పడినపలుకుబడి.

ఏకాహం అంటే మృత్యునకు పదకొండోరోజు చేసే శ్రాద్ధ కర్మ.

“ఆ ఏకాహబ్రాహ్మడే దొరికాడూ నీకు?” వా.

చూ. ఏకాహము.

ఏకాహము

మృతులకు పదకొండోరోజు చేసే కర్మ.

చూ. ఏకాహబ్రాహ్మడు.

ఏకి కాకుల కిచ్చు

చించి చెండాడు.

తుత్తుమురు చేసి కాకులకు వేయు అనుట.

“కండలు తనవంట నేకి కాకుల కిచ్చెక్కా.” కకు. 5.76.

ఏకు మే కగు

మెత్తనివాడే క్రూరుడగు.

సులువుగా తీరునది గండ్ర గొయ్యిగా తయారగు.

“కాన వివరించితిని మీఁదికార్య మెట్లు, చక్క చేసెదో నీయంత సిక్కులాట. మేళగాఁ డెవ్వఁ డిది మీఁదుమిక్కిలైనఁ, దీర్పరా దేకు మే కెన దేవదేవ!” వెంకటే. 2.21.

“ఏదో పని నేర్చుకుంటానని వచ్చి వాడు ఏకు మేక కూర్చున్నాడు. నా కే ఉద్వాసన చెప్పేట్లున్నాడు.” వా.

ఏకలకు వాడి వెట్టు

శక్తిహీన మైనదానిని అతి
శక్తివంత మని చెప్పు.

ఏకలు అతి మెత్తనివి. వానికి
పదును పెట్టడం ఎలాగూ
సాధ్యం కాదు.

“నాకు లభికదానవగణంబులతో సరి
పోలువారె వీర, డేకుల వాడి పెట్టె
దనయెదును దాను నిటుండి వీని ము,
న్నేకత మంత మజ్జనుని యింటికి
నంచు...” కకు. 5.45.

ఏ గాలికి ఆ చాప యెత్తు

సమయానుకూలముగా ప్రవ
ర్తిండు.

“ఏ గాలికి ఆ చాప యెత్తితే అందరూ
బాగానే ఉండవచ్చు.” వా.

ఏగుదెంచు

వచ్చు.

పాండు. 1.179.

ఏ చెట్ల గట్టితివి

వాణ్ణి ఎక్కడ వదిలివేశావు
అను సందర్భంలో ఉపయో
గించేవలుకుబడి.

వాడుకలో “వాణ్ణి చెట్టుకు
కట్టేసి వచ్చావే?” అనగా
దిగవిడిచితి వనుట.

“అతని నే చెట్ల గట్టితి వీతం డెచ్చట
లంకించుకొనియె...” కళా. 3.268.

ఏట పెంచువాని పూట పెంచు

అత్యాదరముతో పెంచు.

ఏడాదిలో పెరగవలసినంత ఒక

పూటలోనే పెరుగునట్లు చేయు.

“ఇట్లు తల్లిదండ్రు లెంతయు గారాన,
నేటం బెంచువానిం బూటం బెంచి...”
సారం. 1.52.

ఏట వేయు

భారము వేయు.

ఏట = బలిపిల్ల - మేక అనే
అర్థం ఉంది. తద్వారా ఏట
వేయు = బలియిచ్చు =
మొక్కుబడి చెల్లించు తొలి
అర్థం కావచ్చును.

అర్థ మింకనూ విచార్యము.

“వేగి లేచి సంసారవిధులకే ఒడిగట్టి,
యేగతిఁ గొనరి నీపై నేట వేసేము.”
తాళ్ల. సం. 10.2.

ఏటావలిగిలిగింతలు

అలభ్యములు.

ఏటికి అటువే పున్నసంబరా
లలో ఎలాగూ పాల్గొనడం
అసంభవం. దాటరాని ఆటం
కంగా ఏరు ఇక్కడ ప్రసక్తం.

“కలువలు కిలకిల నవ్వెన్, దొలిమిల
సెలయేటి యవలి తుహినాంశుకరం,
బులు గని యిపు డేటావలి, గిలిగింత
లటంచు వానికిన్ సరి దాకెన్.”
సారం. 2.161.

ఏటికి ఎదురీదు

జనాభిప్రాయానికి వ్యతిరేక
ముగా నడుచు.

“ఈ కాలంలో కలాలు మతాలు పాటించడం ఏటికి ఎదురీడడమే.” వా.
చూ. ఎదురీత.

ఏటికి చంపెదవు

ఎందుకు బాధిస్తావు?

చంపు అన్నమాట వేధించు
అనే ఆరంభో విశేషంగా విన
వస్తుంది.

“ఈ పెడమాటల, నను నేటికి చంపె
దరు వినన్ నైచవు.” కథా. 4.78.

“ఎందుకు రా? ఊరి కే నన్ను చంపు
తావు? నాకు చేత నైతే చెయ్యనా?”

వా.

“ఎక్కడైనా ఉద్యోగం ఇప్పించమని
నన్నెందుకు చంపుతావురా?” వా.

“చంపేశాడురా వాడు” వా.

చూ. చంపుక తిను.

ఏటికి నెత్తిగొట్టుకొనగా

అవన్నీ ఎందుకు అని

నిరసనగా అనుట.

“ఏటికి నెత్తి గొట్టుకొనగా సన్నాహము
మున్ న్యాసమున్.” పాండు. 4.98.

“అవన్నీ ఎందుకు తెచ్చావు? నెత్తిన
కొట్టుకోడానికా?” వా.

నేటి వాడుకలో :

“అ వెందుకు? నెత్తిన కొట్టుకోనా?”

ఏటికోళ్లు

నమస్కారములు.

“దైవంబుల కేటికోళ్లు.”

భార. ద్రో. 2.347.

“ఏటికోళ్లు సమర్పించి.” భీమ. 2.101.

ఏటిదరిమాను

సన్నిహితప్రమాద మయినది.

ఏటిగట్టున ఉన్న చెట్టు ఏనిమిష
మైనా పడిపోవచ్చు గదా—

ఏరు గట్టును కోసి వేస్తుంది,
గనుక.

“నా మాట లెల్ల నయ్యెడ, శ్యామా!
చెవుడునకుఁ బట్టు శంఖము లయ్యెన్,
నీ మగని రాజ్యవిభవో, ద్రామము డు
పోయ నేటిదరిమా నయ్యెన్.”

నలచ. 5.142.

ఏటిలోపలి ఊచు

కనబడని ప్రమాదము.

రామలిం. 31.

ఏటిలో పైరు

అశాశ్వతము.

ఎంత బాగా పంట పెట్టినా
ఏటిలో పంట ఎప్పుడు ఏరు
వచ్చినా కొట్టుకొని పోయేదే
కదా!

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 150.

ఏటుపోటుతల

యృద్ధిభామి.

“...ఇదియేల రితమాట లేటుపోటు
తలకు వచ్చి...”

భార. కర్ణ. 3.197.

ఏటుపోటుమాట లను

దెప్పి పొడుచు.

“ఆ ఆడపడుచు అనుక్షణం ఏటిపోటు
మాట లంటూ ఉంటే, ఆ కోడలు
కాబట్టి ఓర్పుకంటూ ఉంది.” వా.

ఏటుపోటులు

దెబ్బలు.

ఏటులు - పోటులు. జం.

“పాయ ల్యాఠీయు నేటుపోటుల భయ
భ్రాంతంబు లయ్యెన్.”

కా. మా. 2.44.

ఏటేట

ప్రతిసంవత్సరము

ఇట్లే 'ఏటా' అని కూడా.

“ఎడనెడ సారాప్ర మేఁగి యేటేటఁ గడునర్థిలోడ జాగరము నెల్లించు.”

బస. 6.168.

“నేఁబోదు మల్లయ్య నేటేటఁ గాలువ.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 374.

“ఏటేటా స్వామికి ఉత్సవం జరుగు తుంది.”

వా.

ఏట్రొంతరాయబారము

గొప్ప పనికి అల్లుల ప్రయత్నము.

ఏట్రొంత ఎంత చిన్న పిట్టో

ఏనుగ అంత పెద్దది

చూ. ఏనుగ మైథునానికి ఏట్రొంత రాయబారము. సా.

ఏడ కేడ

నేటిరూపం ఎక్కడి కెక్కడ.

దానికి దీనికి సంబంధమే లేదనుట.

“దాని కేటి వీనితగు లేడకే డంచు.”

పాణి. 2.109.

“నువ్వేదో మహా చెప్తావు. వాడికి వీడికి ఎక్కడి కెక్కడ?”

వా.

ఏడాకు లెక్కవ చదువు

ఎక్కువ నేర్పరి యనుట.

వానికంటే, దానికంటే అనే మాటవంటి దేదో ఈ పలుకు

బడికి ముందు ఉంటుంది.

“ఏరాజు వితరణస్మృతిలోనఁ గర్జన కవల నేడాకు లెక్కవ పఠించె.”

క్రీనివా. 2.41.

ఏడిపించి ఏడు చెఱువుల నీరు

త్రాగించు

నానాబాధలు పెట్టు.

“వాణ్ణి ఇంతటితో వదులుతానా? ఏడిపించి ఏడు చెఱువులు నీళ్లు తాగి పాను.”

వా.

చూ. ముప్పతిప్పల బెట్టి మూడు చెరువుల నీరు త్రాగించు.

ఏడిపించుకొని యేడు చెఱువుల

నీళ్లు త్రాగించు

ముప్పతిప్పలు పెట్టు.

“చూవాణ్ణి వాడు ఏడిపించుకొని యేడు చెఱువుల నీళ్లు త్రాగించాడంటే నమ్ము.”

వా.

ఏడిపించుకొని తిను

వేధించు.

“ఆ ఆత, కోడల్ని అయినదానికి కాని దానికి యేడిపించుకొని తింటూ ఉంది.”

వా.

ఏడ్చి మొగము కడుగుకొనినట్లు

ఈ పని బాగా లేదు అనుపట్ల

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“వాడి సంగీతం యేడ్చి మొహం కడుగు కొన్నట్లు ఉంది.”

వా.

ఏడ్చినతరవాత మొహం కడుగు

క్కున్నా నీటి చారలు

పోవడం తప్పితే నిర్మలం

గానూ అందంగానూ

ఉండదనుటపై ఏర్పడినది.

ఏడుకట్ల సవారీ

పాడె.

పాడెకు ఏడుకట్లు కడతారు.

సవారీ అంటే వాహనం,

తె. జా.

ఏడుగడ

దిక్కు, రక్షకుడు.

పరమ. 1.91.

చూ. ఏడడ.

ఏడుచు

బాధపడు, అంగలార్చు.

“ఏడు దినంబు లన్నమున కెడము పుట్టి నయంత మాత్ర లో, నేడుచుచున్న వాడవు.” భీమ. 2.116.

“పరీక్ష పోయిం దని ఏడుస్తా వేరా?”

వా.

ఏడుచేట్లను చెఱుచు

అన్ని విధములా చెఱుచు.

“ఇదె మహీతల మెల్ల నేలునీరాజు, జెడరక యిట్టేడుచేట్లను జెఱచి, పోనీక బండెల బారలించి తపసి, దానవుం డై నల్ల ద్రావుచున్నాడు.”

గౌర. హరి. ద్వి. 447-450.

రూ. ఏడు చెఱువుల నీళ్లు త్రాగించు.

ఏడు నిలువుల మేడ

ఎత్తైన మేడ.

ఎత్తును మనుష్య ప్రమా

ణంతో కొలవడంపై వచ్చి

నది. ఏడు నిలువు లెత్తన్న

మాట. వాడుకలో నేటికీ

ఉన్నది.

పండితా. ద్వి. మహి. పుట. 35.

“ఏడు నిలువు లెత్తున్న దాచెట్టు.” వా.

“ఏడు నిలువులలో తున్న దాబావి.”

వా.

ఏడుపుమూతి పెట్టు

అసంతృప్తిని వ్యక్తము చేయు;

అలుగు.

“వాణ్ణి ఒక్కమాట అంటే చాలు.

ఏడుపుమూతి పెడతాడు.” వా.

ఏడుపు వచ్చినంతవని అగు

కన్నీళ్ళపర్యంత మగు.

దాదాపు ఏడ్చివేసె ననుట.

“నే నామాట అనేసరికి వాడికి ఏడుపు

వచ్చినంతవని అయింది.” వా.

చూ. కన్నీళ్ళపర్యంత మగు.

ఏడు మల్లెపూల చిన్నది

అతిసుకుమారురాలు.

జానపద కథలలోనుంచి

వచ్చినపలుకుబడి.

ఆమె యేడుమల్లెపూల యెత్తు

ఉన్నది. అనగా సుకుమారు

రాలు అనుట.

“అయ్యో నాబతుకా! నాకోడలు పని చేసేటటుంటే నాకీ అవసేమిటే కూతురా! అది ఏడు మల్లెపూల చిన్నదయి పోయేనే!” వా.

ఏడు మొక్కులు మొక్కు

అతిదీనతను కనవలచు.

“అనఘ ఏడు మొక్కుల బృహ

స్పతికి మొక్కెడ.” వా.

భార. అశ్వ. 1.75.

ఏడులుపట్టు

చాలకాల మగు.

“ఇది పెక్కెడులు పట్టెన్, సదనంబులు

గట్ట నాకు.” కా. మా. 2.100.

“అదంతా కావాలంటే ఏండ్లు పడు

తుంది.” వా.

ఏడూడి

చనిపోయిన మొదటి సంవత్సరం పెట్టేతదినం.
సాంవత్సరికం.

ఏడేడు పథాలుగు లోకాలలో

సర్వప్రపంచంలో.
“ఏడేడు పథాలుగు లోకాలలో వాణ్ణి తల దన్నేవాడు ఎవడూ లేడు.” వా.
“ఏడేడు పథాలుగు లోకాలు గాలించినా అంత రూపసి కనబడదు.” వా.

ఏడ్పు ఎదురుచూచు

నిరాశావాది, ఏడుపుగుళ్లవాడు అగు.

“వా డెప్పుడూ ఏడుపు ఎదురుచూస్తూ ఉంటాడు. నవ్వుతూ తుళ్లుతూ ఉండే వాళ్లంటే వాడికి పడదు.” వా.

ఏడ్పుగొట్టు

ఎప్పుడూ యేడుస్తూ ఉండేవాడు.

సర్వదా అసంతృప్తుడు.

“పొద్దున్నే ఆ యేడుపుగొట్టు మొగంచూచాను. ఆన్ని అడ్డంకులే.” వా.

ఏణ్ణారు

ఏడువందలు.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 236.

ఏతన్మాత్రములు

ఇంతవి.

“మొఱవకుండిన నేమి మెఱుంగులపాలపమే, తన్మాత్రమలె కాలిభళభళములు.” పాండు. 4.42.

ఏత మెత్తు

ఏతము త్రొక్కి పైరునకు నీరు పాటించు.

“బ్రదుకానన్, దఱచుగ నేతా లెత్తగఁ, బఱిపఱి యె యలియు మలెపడి చెడిపోయెన్.” కా. మా. 8.152.

ఏతుల బోవు

హెచ్చులకు పోవు, గర్వపడు.

“చేతులు ద్రిష్టచుం బ్రభుల చెంతల నూరక దుర్వి నీతులై, యేతులఁ బోవుచుం దిరుగు నిప్పటి మంత్రులు తంత్రు లిందఱు.” పాండు. 1.73.

ఏతేరు

వచ్చు.

“ఎప్పటి మధుమాస మేతేరనృపుఁడు.” రంగ. రా. బాల. పు. 15. పంక్తి. 18.

ఏ త్రోవ త్రొక్కవలయును?

ఏమి చేయవలెను? ఏ రీతిగా మెలగవలెను?

“తన తస్యఁ దస్యఁ జి తిని, వనితా యే త్రోవ త్రొక్క వలయుం జెపుమా!” శుక. 2.128.

ఏది దారి?

దిక్కు లేదనుట.

“ఇస్తా మన్నవాళ్లంతా ఎగరేశారు. రాత్రికి ఇంట్లో బియ్యపుగింజ లేదు. ఇంకేందారి రా భగవంతుడా!” వా.

ఏదీ లేక

అనుకొన్న వానిలో ఏ ఒక్కటి లేక.

“నేవురి ముందర నాడుకొందు,

నీ వేదియు లేక సర్వగుణహీనుడ వౌట
యెఱుంగఁ దమ్ముడా!”

పాండు. 3.39.

ఏదుపల్లువోలె

ఒంటరిగా.

ఏదు పందికి ఒక లేపల్లు

ఉండు ననుటపై ఏర్పడినది.

“మఱియు దానవసైన్యంబు మాఱులేక,
యెప్పి తప్పి న నిజరయోధవరులఁ.
దోలి తొప్పురవెట్ట నిండుండు నిలిచె,
బవరమున నొక్కరుండు నేడుపల్లు
వోలె.” ఉ. హరి. 1.43.

ఏదో పేరు చెప్పి....

ఏదో ఒకఁకంగా.

అది అవసరం కాకపోయినా
అనుట.

“ఏదో పేరు చెప్పి తనవాళ్లు నలుగురికి
నాలుగురాళ్లు ముట్టెట్టు చేసుకోవడం
వాడిపని.” వా.

....ఏదో ఒకటి అయితే

ఏ అనాహూతమో సంభవిస్తే
నా గతి దుర్గతి అవుతుంది

అనుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“తొడింబడ నితని కొక్కటి యయ్యె
నేని యే నేమి యగుదాన ననియు విచా
రించితేనీ...” కళా. 3.264.

“ఈ ముసలావిడ యేదో ఒకటి అయితే
నే నేమవుతాను?” వా.

ఏ ధనంబులు పొత్తు వోవు?

ఏమి లాభము ?

“వారికి మనతోడి వైరంబుఁ బూని,
పోరాడ నే ధనంబులు పొత్తు వోవు.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 719-20.

వాడుకలో రూపం :

“మనతో కొట్లాడితే వాళ్ల కేం లాభం
వస్తుంది?” వా.

ఏనికకాడు

ఏనుగవాడు, గజస్థై నికుడు.

భమా. 11.40.

ఏనుగ నెక్కించు

గొప్ప చేయు.

“వాణ్ణి ఊరి కే పొగిడి పొగిడి ఏనుగు
మీది కెక్కించారు. అంతే. పది వేల
రూపాయల విరాళం ప్రకటించాడు.” వా.

ఏనుగు నెక్కియు దిడ్డి దూఱు

దగునె?

యోగ్యతకు తగినట్టుగా ప్రవ
ర్తించక పోయినప్పుడు ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

ఏనుగు నెక్కి వచ్చువాడు
సరాసరి సింహద్వారంగుండా
రాక దొడ్డిదారిగుండా ప్రవే
శించుట యెందు కనుట.

“ఇటువలె బల్కుగాఁ దగునె
యేనుగు నెక్కియు దిడ్డిదూఱుగన్.”
రుక్మాం. 5.105.

ఏనుగుకళ్లు

చిన్న కళ్లు.

ఏనుగుకాలు

బోదకాలు.

ఏనుగు గవ్వ మీటినయట్లు

ఏ మాత్రం లక్ష్యం లేనట్లు.

గవ్వతో ఏనుగును కొడితే

స హ జం గా అది లెక్క
చేయదు కదా!

“పసిడి చె మ్మనుచు నేఁ బలుమాటు
వేడ, మినుఁగ వేనుఁగు గవ్వ మీటిన
యట్లు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. క్తి. 161.62.
చూ. దున్నపోతుమీద వాన కరిసినట్లు.

ఏనుగుతో ఏలాటము

అధికులతో చెరలాటము.
కూడని దనుట. నిష్పత్తో చెర
లాటమువంటిది.

వేంకటేశ. 35.

ఏనుగుదాహము

విపరీత మైనదాహము.

“నాకు ఏనుగుదాహంగా ఉంది.” వా.

ఏనుగు దిన్న వెలగకాయ

బయటికి బాగా కనిపించినా
లోపల ఏమీ లేనిది.

ఏనుగ వెలగపండు మింగితే
లోపలి గుఱ్ఱమాత్రం అరిగి
పోయి, కాయ అలాగే బయ
టికి వచ్చు నని ప్రతీతి.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఏనుగు దిన్నట్టి వెలగకాయగతి
నుండుర్ లోన లోపై బయల్ సాగ
నై.”

చూ. కరి మింగిన వెలగపండు.

ఏనుగునకు సిక్కు చూపినట్లు

ఎఱ్ఱగుడ్డలు మొదలగు నవి
చూపి పశువులను బెదరించి
నట్లు, ఏనుగును బెదరగొట్టితే
విజృంభిస్తుంది.

బెదిరిన పశువులు విఱుచుకొని
పడడం సహజం.

“అప్పుడు రాధేయఁ డిమ్మెయి ననుజు.
పాటుఁ, జూచి యేనుఁగునకు సిక్కు చూపి
నట్లు, గవిసి హయముల మత్స్యేభూ
కాంతుతనయు, నేసి పండ్రెండు శర
ముల నేసె నరుని.” భార. విరా. 5.84.

ఏనుగుపండ్లు పట్టి చూచు

పెద్దవారి తప్పు లెన్ను.

ప్రమాదకర మై ఆ త్మవినాశ
కర మైనపని చేయుపట్టుల
చెప్పే సామ్యం.

“తనర సేనుఁగుపండు దాఁ బట్టి చూచు,
మనుజుండు బ్రతుకునే మడియు న
కాక.”

బసవ. 4.97.

చూ. ఏనుగుపల్లు పట్టి చూచు.

ఏనుగు పన్నగునే గాడిదలకు?

ఏ ను గు దం తం గాడిదకు
తగునా?

అననురూప మైన దనుటను
తెలుపు పలుకుబడి.

“పూని లింగ ప్రసాదానూనసుఖము,
మానవులకుఁ బొందఁగా నెట్లు వచ్చు,
నేనుంగు పన్నగునే గాడిదలకు...”

బస. 7.198.

ఏనుగుపల్లు పట్టి చూచు

పెద్దవారి తప్పుపల్ల నెన్ను.

“పురుషుండు పాపకర్మఁ డనఁ బోలడు
కాంతయె కాని కాంతకుం, బురుషుండు
కీడు చేసినను భూషణ మేనుఁగుఁ బల్లు
పట్టి చూ, తురె మగవాండు చేసె నని
తొయ్యలియుం...”

విక్ర. 7.174.

చూ. ఏనుగుపండ్లు పట్టి చూచు.

ఏనుగుపాడి

సమృద్ధి.

“ఇచ్చెనా యేనుగుపాడి.”

విజ. పీఠిక. 54.

ఏనుగు పీను గగు

బాగా దృఢంగా ఉండినవాడు

చాలా చిక్కిపోవు.

“ఆ జ్వరం తో ఏనుగు పీను గయి పోయాడు పాపం !”

వా.

ఏనుగు పురు డోమ గల

ఏనుగునకు పురుడు పోయగల.

అసాధ్య కార్యములను నెఱవేర్చుజాణ అనుట.

కుమా. 8.153.

ఏనుగుమీద సున్న మడుగు

తన శక్తిని మించినదానికై ప్రయత్నించు.

కొవ్వపట్టి ప్రవర్తించు.

ఏనుగుమీద సున్నము

అలభ్యము.

“అతని తంబూల గంధాస్వాప్తి యేనుగు, మీది సున్నం బని మేనయెంచె.”

కవిరా. 3.

ఏనుగు మీది వానిని సున్న

మడుగు

అత్యహంకారంతో ప్రవర్తించు.

ఏనుగుమీద ఉన్నవాడేమో

అంత ఎత్తులో ఉంటాడు.

వానిని అకుల్లోకి సున్న మివ్వ

మనడం వట్టి పొగరు కాక మరేమిటి ?

“వాడా అమ్మా! ఏనుగుమీదివానిని సున్న మడిగేరకం.”

వా.

ఏనుగ మైథునానికి ఏట్రీంత

రాయబారము

పెద్దల పనికి అల్లుల ప్రయత్నము.

చూ. ఏట్రీంత రాయబారము.

ఏనుగుల కొమ్ములు వచ్చినట్లు

అసలే బలము కలదానికి

మఱిత బలము చేకూరినట్లు.

“ఎనసి మనంబునందు సతికిం బతికి వల పంకురించినక, గొనకొని ధాత్రి నేనుగల కొమ్ములు వచ్చినయట్లు లింక ని, పునికిఁ బ్రసూసనాయకుడె పెతరువు...”

వైజ. 3.10.

ఏను గెక్కినట్లు

ఎంతో లాభం కలిగినట్లుగా.

ఎక్కువ సంతోషించు ననుట.

“వాడి కేముంది పాపం! ఒక పూట భోజనం పెడితే చాలు. ఏను గెక్కినట్లుగా సంతోషిస్తాడు.”

వా.

ఏ నెఱిగిన బ్రతుకే గద

నీ బ్రతుకు నాకు తెలిసినదే కదా!

నిరసనగా అనుమాట. నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

“ఏ నెఱిగిన బ్రతుకే గద, యీ నడవడి యెట్లు కలిగె నింతటిలోగా, తా నిశ్చేషముఁ గంటివా.”

శుక. 3.262.

“వానిబతుకు నే నెరిగిందే కదా?”

వా.

ఏ నెక్కడ తా నెక్కడ?

నడుము తారతమ్య మెక్కువ
యనుట.

“ఏ నెక్కడ తా నెక్కడ, ఏ నెక్కె
డునట్టి పట్టపేనుఁగు నెక్కె.”

విరావతచరిత్ర.

“నే నెక్కడ వాడెక్కడ! నాతో
పోటీకి వస్తాడా?” వా.

ఏ నెక్కడ నీ వెక్కడ?

మన మధ్య తారతమ్య
మెక్కువ యనుట.

“ఏ నెక్కడ నీ వెక్కడ, మానవ
సామాన్యఁ డనుచు మదమున నెఱుఁ
గఁగా నెరక...” హరి. 3.99.

“నే నెక్కడ నీ వెక్కడ? నాతో
వాడు పెట్టుకొంటావా?” వా.

ఏ నోరు పెట్టుకొని

ఏ ముఖం పెట్టుకొని—

మాటలాడగలం? అన్న
పట్లనే ఉపయుక్త మవు
తుంది.

“....ఇంతలేసి సంసారశ్చేదంబులు
మన యూరి పుణ్యాత్ములవలననే కదా
యయ్యె నింక నే నోరు పెట్టుకొని
మాటలాడుద మనువారును....”

ఉ. రా. 6.843.

ఏ పనికిని బొడ్డు వంచకుండు

ఏ పనికి పూనుకొనక పోవు.

“....ఏ పని కైనను బొడ్డు వంప
లేదు....” భోజి. 6.142.

“వాడు ఏపనికి బొడ్డు వంచలేడు.
వాడేం పనికి వస్తాడు?” వా.

ఏ పాకము పొందకుండ

పదిలము తప్పకుండ.

“తపస్వి చిత్తం బేపాకంబును బొంద
కుండ.” హరి. 2.128.

ఈక్రింది భావచ్ఛాయలలో
ఇది అటూ యిటూ
మారుతూ ఉంటుంది.

పాకము—పరిపక్వస్థితికి దగ్గ
అగా ఉన్నది.

“వాని మనసు ఏపాకాన ఉందో
యేమో! నామాట కంగీకరించాడు.
నిజానికి వాడు బ్రహ్మ చెప్పినా వినే
వాడు కాదు.” వా.

“వాడి మనస్సు మంచి పాకాన ఉన్న
ప్పుడే ఈపని కాస్తా సరి చేసుకో.”

“ఏమిటి? ఆలా కనురుకుంటావు? నీ
మనసు ఏ పాకాన ఉందేమిటి?” వా.

ఏపాటి

(అది) ఎంత?

కాశీ. 7.129.

“వాడికి పదిరూపాయలు విరాళ
మివ్వడం ఏపాటి?” వా.

ఏ పాపపువేళ చూచితిన్?

ఏ దుర్మహూర్తం లో
చూచానో?

ఏదైనా పని జరిగిన తర్వాత
దుష్ఫలిత మేర్పడగా అను
మాట. కొన్ని వేళల్లో చేసిన
పనికి దుష్ఫలితము తప్పదన్న
జ్యోతిశ్శాస్త్రవిశ్వాసంపై
ఏర్పడిన పలుకుబడి.

“నీపై కోరిక మరల్చి నిధిపనుతు నే
పాపపువేళను జూచితిన్...”

కళా. 4.23.

“ఈ పని ఏ పాపపువేళ మొదలు

“పెట్టినో కానీ, ఎంత డబ్బు ఎదురు పెట్టినా పూర్తి కావడం లేదు.” వా.

ఏ పాప మెఱుగని

అమాయక మైన, నిర్దోషి అయిన.

“పాదముల వ్రాలి నే నేమి పాప మెఱుగ, నీ మహాదేవునాన పూర్ణేందు వదన!” శుక. 1.543.

“ఏనాటి కేపాప మెఱుగని కన్నుల, కిడియె గాటుక రేఖ లేవు గులుక.”

హంస. 3.75.

ఏపారు

వర్ణిలు; ఒప్పు.

“ఏపారి రుక్మిణసుల్.” సింహ. 12.111.

“భూలోక దేవేంద్రు పగిది నేపారి, యన్నచో.”

రం. రా. బాల. పు. 4. పం. 2.

ఏ పుట్టలో ఏ పా ముందో?

పైకి కనిపించక పోయినా ఎవరిలో ఎంత పాండిత్యం ఉందో? ఎవరిలో ఏం గుణాలు ఉన్నాయో? ఎలా తెలుస్తుంది అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“చూడానికి అమాయకంగా నే ఉన్నాడనుకో. అయినా ఏ పుట్టలో ఏ పా ముందో?” వా.

ఏపు మాపు

నశింపజేయు.

రూపు మాపు లాంటిది.

హర. 7.154.

ఏపుమాపు నేయు

నశింప జేయు.

“మరు బాణముల నేపు మాపు నేయంగ నోపు.” రుక్మాం. 2.125.

ఏపు మాయించు

గర్వ మడచు,

“పదవిని దండ్రుచే బలిమిని గొన్న, యెదిరిని కంసుని యేపు మాయించి.” ద్విప. మధు. 4.

ఏపు మిగులు

ఎక్కు వగు.

“వ్యాఘ్రాదు రై నక్రవ్యాద హింస్ర మృగంబు, రెచ్చోటం జూచిన నేపు మిగిలె.” కాశీ. 5.268.

ఏపు మీఱు

ఒప్పు.

“రామాయణ ద్విపద యేపు మీఱంగ, రచియింపుము.”

వర. రా. బా. పు. 5. పంక్తి. 20.

ఏపు రేగు

1. విజృంభించు.

“ఏలికలు వెంట వెన నంట నేపు రేగి.” శుక. 1.259.

2. రెచ్చిపోవు; చెలరేగు.

“ఇటుల మద మెత్తి తమిచేత నేపు రేగి.” హంస. 2.195.

“ఎగయు ధరం ద్రవ్య బాటియంగా నేపురేగి...పంది మెల్లన రణపరిపంథి యగుచు.” భాగ. స్క. 3.637.

“దుష్ట సత్వముల్, ధారుణి నేపురేగి బెడిదంబుగ మూకలు గట్టి గ్రామముల్, మారి మసంగిన ట్లయి సమస్తము జూర్ణము చేసినప్పుడు.”

రుక్మాం 3.79.

ఏ ప్రొద్దు

ఎల్లప్పుడు; ప్రతిదినం.

“అనఁగ నే ప్రాద్దు గుణముల నతిశయిల్లి.” శివ. 1.18.

“జగతిఁ గళావతిసంజ్ఞ నొప్పెడిపితై, తోడ నే ప్రాద్దును దుంబురుండు...” కళా. 2.63.

ఏ బ్రతికితిని

ఇక పరవాలేదు అన్న అర్థం లో ఉపయోగించే పలుకుబడి. వాడుకలో ‘అబ్బ! బతికి పోయాను (పోతిని)’ అని వ్యవహారం.

“అని అనియు ననక మునుపే, యనఘా! యే బ్రతికితిని మదన్వయ మిది పావన మయ్యె ననుచు...” శుక. 2.165.

ఈ అర్థంలోనే కాక తప్పించు కొని పోతివి అన్న అర్థంలో— నే నా రోజు అక్కడ లేను. నువ్వు బతికిపోయావు— అని కూడా మధ్యమ పురుషలో వ్యవహరిస్తారు.

ఏబ్రాసి

వెధవ. ఒక తిట్టు.

చూ. ఏభ్యరాశి.

ఏభ్యరాశి

ఏబ్రాసి.

“ఈ క్రూరకర్మున కీ యేభ్యరాశికి.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం కీ. 828.

చూ. ఏబ్రాసి.

ఏ మంటే యే మవుతుందో!

ఏదైనా అనవలసినప్పుడు ఫలి

తమునుగూర్చి శంకించుటను

తెలుపుపలుకుబడి.

“ఏది యాడఁ బోవంగ నెటొనో యనుచుఁ బలికె.” కళా. 5.108.

“వెదవాళ్లతో పని. ఏ మంటే ఏ మవుతుందో! మా నం గా ఉండడమే మంచిది.” వా.

ఏ మన నో రున్నది?

నే నేమీ అనలేను.

నే నే మనుటకూ ఆస్కారం లే దనుట.

“అన నయ్యంగన నా కేమన నో రున్నయది...” కళా. 8.191.

“వాడు మంచివా డని చెప్పి నేనే పంపించాను. వా డేమా నీకు చెడుపు చేశాడు. నీవు తీసివేశావు. ఏమనడానికి నాకు నో రంది?” వా.

ఏ మని చెప్పదును?

వరింప నలవి కా దనుట.

“అమ్మా! ఏమని చెప్పదు.”

పాది. 1.75.

“పట్టనం బెంత కృతార్థతం బారసె, నేమని చెప్ప మదియభాగ్యముల్.”

కా. మా. 4.199.

ఏ మన్నా పడవలసినదే

తల బిగ్గి ఉండక తప్ప దనుట.

“మీ కింద నౌకరీ చేసుకోవడానికి వచ్చాను. మీ రేమన్నా పడవలసిందే!” వా.

ఏమటించు

మోసగించు.

ఇది నేడు దక్షిణాంధ్రసీమలో వాడుకలో ఉన్నది. “వాడు నన్ను ఏమార్చినాడు.”

అటవం—ఏమాటం.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 215.

“ఏమిటించి కృష్ణుఁ డింద్రియం జౌరబడి,
యున్న పాలు పెరుగు పెన్న నెయ్యి,
కొల్లలాడుచుండ...” రాధా. 1.19.

ఏమి అని అడిగేవాడు లేడు

ఒకరికి సంజాయిషీ యివ్వవల
సిన అవసరము లేదు అనుట.
“ఎచట నుండిన నింట నే మనువాడు
లే, కింపు సొంపు ఘట్టిలునిలు గలిగె.”
శుక. 3.600.

“ఆ యింటో వాడు ఏం చేసినా ఏమి
అని అడిగేవాడు లేడు.” వా.

అనగా వాడు సర్వస్వతంత్రు
డనుట.

ఏమి ఒరిగింది?

ఏమి లాభం వచ్చింది?
“నామీద అంత దుష్ప్రచారం చేశావు
కదా? నీ కేం ఒరిగింది?” వా.
“నీకు చెరువు చేస్తే నాకు ఒరిగే
దేముంది?” వా.

ఏమి కట్టుకొనును?

దీనివల్ల వాని కేమి లాభము
వచ్చెను?
దీనివల్ల వచ్చినలాభ మేమిటి?
అనవసరంగా ఇతరులను
బాధ పెట్టడం తప్పితే—అను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

భార. ద్రో. 3.295.
“కైక దీన నేమి కట్టుకొనియె.”
భాస్క. అయో. 199.

“వాణ్ణి నువ్వంతగా యెడ్డించి కట్టు
కొన్న దేముంది?” వా.

“నన్ను చెటి చి నువ్వేం కట్టు కొం
టావు?” వా.
“అందర్నీ తిట్టి అ చేం కట్టు కొం
టుంది?” వా.

ఏమి కర్మమో !

అ చేం ఖర్చో - అ చేం దుర
దృష్టమో.
“ఆమట పదిట లింగార్చకుం డనెడు,
నామంబు వినరా ద దేమి కర్మంబా?”
బస. 6.155.

ఏమి కొంప మునిగింది?

ఏమి పోయింది?
“వాడు రాకపోతే పోయాడు. ఏం
కొంప మునిగింది.” వా.
చూ. ఏమి మాడెను?

ఏమి గహనం?

అదెంత పని? అ చేం మహా
ఘనకార్యం?
“నా కిష్టం బైనవరంబు...దివ్యాస్త్ర
లాభం బనిన నది యేమి గహనంబు
దానిన యిచ్చెద.” భార. ఆర. 1.298.
“ఆప్పని గై కొని నా కది యేమి
గహనం బని.”

కమా. 4.52.
చూ. అచేం గగనం?

ఏమి చూచి (చూచుకొని)....

ఇలా ప్రవర్తిస్తున్నావు.
అంతకు తగిన కారణ మేదీ
లేదే అనుట.

“ఏమి చూచుకొనో వాడు మహా మిడిసి
పడుతున్నాడు.” వా.

“ఏమి చూచి వాడికి పిల్ల నిమ్మం
టారు?” వా.

“ఏమి చూచి నన్నింత చులకనగా
చూస్తావో నాకు బోధపడడం లేదు.” వా.

ఏమి చెప్పను?

ఏ మని చెప్పగలను.

అనిర్వరణీయ మనుట.

“...వాని భుజ ప్రతిభా విశేషముల్,
మానిని యేమి చెప్ప నసమానము లాను
దక్షియవైఖరుల్.” హంస. 3.15.

ఏమి చెప్ప పని యున్నది?

చెప్పవలసిం దేముంది?

ఇది అంత స్పష్ట మైనవిషయం
అన్న సందర్భంలో ఉపయో
గిస్తారు.

“బలభేదన యేమి చెప్పఁ బని యున్న
దికన్.” నిరంకు. 4.31.

ఏమిటి వారు

ఎవరు?

“సుతవైభవము నీవు చూడంగవలయు,
నీతరు లందఱుఁ గూడ నేమిటివారు?”
వర. రా. బా. పు. 204. పంక్తి. 15.

ఏమి తగవు?

ఏమి న్యాయం?

“విలయశిఖినేత్రుకడ కగ్ని, యేల
పోవుఁ బంపు డేమి తగవు?”
కమా. 9.159.

ఏమి త్రవ్వి తల కెత్తినారు

వారు చేసిన మహా సహాయం

ఏమిటి అనే అర్థంలో ఉప

యోగిస్తారు. ఏమి అటూ

యిటూ కూడా మార
వచ్చును. సాధించిన దేమిటి
అన్న అర్థమూ కలదు.

“తమకు నేమి త్రవ్వి తలకెత్తి రమరు
లీ, యుర్వి మనుజు లేమి యెసఁగ రెరి,
నింగి వారసతుల నిర్మాతృకలఁ జేసి,
పుడమి మాతృభూతముల స్పృశించె.”
వైజ. 3.22.

“సువ్వు ఇన్నాళ్లు ఈ ఊళ్లో ఉండి
త్రవ్వి తల కెత్తిం దేమిటి?” వా.

ఏమి దొడ్డు?

ఏమి గొప్ప?

“విఖ్యాతమహాప్రతాపునకు నద్రగుహ
లయ మేమి దొడ్డు?” కా. మా. 3.208.

ఏమి పుట్టునో?

ఏ మవుతుందో—అనగా ఏదో

అనర్థం కలుగ నున్న దని
సూచించు పలుకుబడి.

“ఈయెడ నేమి పుట్టునో సహింపఁగ
రాదు విచార మంచు నా,థా! యింక
నేమి...” శుక. 3.150.

ఏమి పెద్ద!

అదేమి గొప్ప.

సామాన్య మనుట.

భార. అర. 3.170.

ఏమి పొయ్యేకాలం?

ఇంత దుర్బుద్ధికి కారణం ఏమి

అనుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“వాడి కేం పొయ్యేకాలం? పెళ్లాన్ని
వదిలిపెట్టడానికి?” వా.

ఏమి మాడెను?

ఏమి కొంప మునిగింది?

“జడనిధి చందంబునని, మృదు
వొప్పుగ నిప్పు డేమి మాడెను నిమ్మై,
నడచిపడ రిత్త నెవ్వగ, లుడుగుడు
మఱి చూచుకొంద మొయ్యన తఱి
తోన్.” భార. కాంతి. 3. ఆ.

చూ. ఏమి కొంప మునిగింది?

ఏమి మునిగి పోయినది?

ఏమి కొంప మునిగింది అనుట
వంటిది.

“మునిగి పోయిన డేమి యిమ్ముగుడ
రల్లి....” పాణి. 3.66.

ఏమి యిచ్చి యైన

ఎలాగో ఒక లాగ, ఏదో
విధంగా ఏదోయిచ్చి.

“ఇది మఱవఁ జేయఁ దగు నేమి యిచ్చి
యైన ననుచు...” కళా. 5.188.

ఏమియు నెఱుగని

ఏమీ తెలియని, అమాయక
మైన.

“ఇలాలు గడు సాధ్య యేమియు నెఱుగ
గడు.” నైష. 1.108.

“ఏమీ యెఱుగని పిల్ పాపం! దాన్ని
పట్టుకొని యేడిపిస్తా వేమిరా.” వా. వా.

దీనినే వ్యంగ్యంగా ప్రశ్నార్థక
ధ్వనితో అనుట వాడుకలో
ఉన్నది.

“అవును! ఏమీ యెరగదు పాపం!
నంగనాచి.” వా. వా.

ఏమి లెక్కను

లెక్క లేదను.

“అడేమి లెక్కనున్.”

విజయ. 1.102.

ఏమి వచ్చునో?

ఏమి కీడు మూడునో.

“...యిట్లు నట్లు పలుక నొప్పు కేమి
వచ్చునో చనుడు...” కళా. 3.224.
“వాడు ఏమో ఎంత చెప్పినా వినకుండా
ఆయన్నిగురించి ఏవేవో అన్నాడు. అది
వెళ్లి వాడెవడో ముట్టించాడు. దీంతో
ఏం వస్తుందో ఏమో అని భయంగా
ఉంది.” వా. వా.

ఏమి పట్టనట్లు

తన కేమీ ప్రమేయం లేనట్లు.
“వాడింటి పెదలుడు కదా. ఇంట్లో
పెండ్లి జరుగుతుంటే తన కేమీ పట్ట
నట్లు పంచటరుగుమీద పడుకుని ఉంటా
డేమిటి?” వా. వా.

ఏమేమి అని

మేము మేము అని.

ఏ ఒకదానికో జనం ఎగబడి
నప్పుడు ఉపయోగించేపలుకు
బడి. సంస్కృతంలో అహ
మహమిక.

“మేము ముందు మేము ముందు అని
జనం ఆక్కడికి ఎగబడ్డారు.” వా. వా.

ఏ మొగముతో....

ఎట్లు?

అనగా ఆ పని చేయుటకు
ముఖము చెల్లదనుపట్ల ఉప
యోగించేపలుకుబడి,

“అదె వచ్చె నిదె వచ్చె నని నా కెదురు
చూచు, నీకు నీక్షింతు నే నేమొగ
మున.” కాశీ. 5.324.

“వాడు చెడి యింటికి వస్తే నిర్దాక్షి
ణ్యంగా అ నాడు పొమ్మన్నానా?

ఇప్పుడు పని పడిందని నే నే మొగంతో పోగలను?” వా.

“కాంటుం డెటింగిన నాతని, పొంతకు నే మొగముతోడ బోయెడు చెవుమా.” కుక. 2. 78.

“వాని నన్నిమాట లని ఏ మొగంతో తిరిగి వానిదగరకు వెడతావు?” వా. చూ. మొగము చెల్లు, మొగము లేదు.

ఏ మొగము పెట్టుకొని....

“వాడి కన్ని కష్టాలు తెచ్చిపెట్టావు. ఇప్పుడు ఏ మొగం పెట్టుకొని పోయి వాణి సాయం చేయ మని అడుగు తావు.” వా.

చూ. ఏ మొగముతో.

ఏ యూరి కే త్రోవ?

దానికీ దీనికీ సంబంధము లేదనుట.

త్రోవ కున్న పర్యాయపదాలన్నీ ఇక్కడ ఉపయుక్తమవుతాయి.

“తరుణి సంగమ మెక్కడ? యిర పగుయొగడక యెక్క డేయూరికి నే, తెరువు జితేంద్రియం డగుదు, శృరితు నియోగంబు దంభసంజ్ఞ మ కాదే?”

హరివంశ. పూ. 40 పే. 90.

ఏయూరి కేది తెరువు

రెంటికి సంబంధము లేదనుట.

ఏ ఊరికి ఏది దారి అనడం వాడుక.

పాండు. 4. 278.

చూ. ఏ ఊరికి ఏదారి.

(ఇది) ఏ యూరు? (అది) ఏ యూరు?

దానికీ దీనికీ సంబంధ మెక్కడిది అనువట్లు ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“మతు లె వ రిలుమానవేశ్వరులు సత్తుగా బొంకుట సత్య మెయ్యెడను, జనపతు లేయూరు సత్య మేయూరు? హరి. ద్వి. 1 భా. 160. పం.

ఏయెండ కా గొడుగు వట్టు సమయానుకూలముగా ప్రవర్తించు.

ఇది నిరసనలోనే ఉపయోగిస్తారు.

“కుడువం జొచ్చును బ్రాహ్మణారములు పెక్కుల్ రాజకీయారముల్, నడుపం జూచును యజ్ఞ వల్క్యుడు ధరన్ నానోచ్చసించుంబులం, ఐడ లేక న్నటి యించుఁ గాలము కొలందిం బోవు నే యెండ కా, గొడుగుం బట్టు ధనారనం బునకు నెగున్ మొగ్గు తే గేమనున్.” తెలుఁగునాడు. పే. 41.

ఏరాలు

సవతి; తోడికోడలు.

“మగువ యేరాలికి మసలె గర్భంబు.” పండితా. ద్విత్వి. మహి. పుట. 155.

కోశములలో తోడికోడలనే ఉన్నది. కానీ పైన సవతే నని కథాసందర్భం సూచిస్తున్నది.

“ఏరాలిపట్టి బిట్టెలి చెక్కిలి నొవ్వఁ, గఱచి వాఁ డేడ్చినఁ గాఁగిలిండు.” పాండు. 3. 62.

ఏరు గట్టు

పాటు, ప్రవహించు.

“ఇటుల మది రెండుచెఱుగు లై యేరు గట్టు.” అక్ష. 3.85.

ఏరు గుడిచి కాలువ పొగడు

ఒకదానివల్ల లాభం పొంది

మరొకచిన్నదానిని పొగడు.

“గరిమ నేరు గుడిచి కాలువఁ బొగడఁ బోతే, యెర వెరనే కాక యిత వయ్యా నా?” తాళ్ల. సం. 8.67.

ఏరు తీసినట్టు

క్రమక్రమంగా కాకుండా

ఒక్క ఊదుటున తగ్గిపోవు.

ఒక్క గంటలో ఏరు మహా

ద్వైతంగా దరు లొరసి పారు

తుంది. అలాగే గబాలున

ఒక్కమాటు తీసిపోతుంది.

“వాడి అంత ఆస్తి సంవత్సరంలోగా ఏరు తీసినట్టు తీసిపోయింది.” వా.

ఏరు దాటి తెప్ప కాల్పు

అవసరం గడచిన తర్వాత

పోద్రోలు.

“దిక్కు లేనప్పు డేమో వాల్చింట్లో తల దాచుకొన్నాడు. కాస్త ఆసరా చిక్కగానే అటు మొగం చూపడం కూడా మానేశాడు. ఏరు దాటి తెప్ప కాల్పే రకం.” వా.

ఏరు దాటి పోవు

తప్పించుకొని పోవు, చొరకక

పోవు.

“ఈరసపు సంసార మింగలము దగి లించి, యేరు దాటిపోయె నెంతటి వాడే.” తాళ్ల. సం. 5.115.

ఏరు దాటేవరకూ గంగమ్మ -

ఏరు దాటిం తర్వాత

పింగమ్మ

అవసరం గడచేవరకూ

పొగడ్తలు, అది తీరాక

తెగడుటలు.

“వాని దంతా పని గడచేవరకే యీ ఆశ్రయింపు. ఆ తరువాత నీ యబ్బకు నా యబ్బ ఏం కావాలి అంటాడు. ఏరు దాటేవరకూ...” వా.

ఏరు నిద్రించు

అలలు లేక ప్రవహించు.

వేంకటేశ. 68.

ఏరుల కేతము లెత్తు

అసాధ్యకార్యములకు దిగు.

ఏతముతో ఏటిలోని నీరంతా

ఎత్తుట సాధ్యము కాదను

టపై ఏర్పడినది.

వేంకటేశ. 60.

ఏరు సాగు

ఏరువాక సాగు.

“చౌకుమల్లునం గా లలి నేరు సాగి రిలఁ గల్గిపనిం గొని పేదమున్నగఁ.” ఆము. 4.124.

ఏర్పటచు

దిద్ది తీర్పు; వేనిలో నైనా కలి

సినవానిని వేటుగా చేయు.

“ఫాలమునఁ గుంతలంబు లేర్పటచి నవుడు.” హర. 4.85.

“మా నాయనమ్మ మధ్యాహ్నంపూట బియ్యం యేర్పరుస్తూ కూర్చుంటుంది.” వా.

“అవ శేర్పరిచి కట్ట కట్టాలి.” వా.

ఏలు గుడిచి కాలువ పొగడు

“ఈతని నెలుగవంతు నెల స్వామి
ద్రోహము, ఘోరం నెలు గుడిచి కాలువ
పొగడుట.” తాళ్ల. సం. 9.247.

చూ. ఏరు గుడిచి కాలువ పొగడు.

ఏలుగొను

వలదపా లగు; పా డగు.

“వలరాజునకు నైన వరింపఁగాఁ దగు
తనువిలాసం బేలుగొనియె నన్న.”

ఉ. హరి. 4.300.

ఏలనిబంటు

జీతనాతములు లేని సేవ
కుడు.

“ఈ తనూభవ మెక్కడ యేలని
బంటుగా మరుకొ, డక్కఁ గొనంగ
రాదె యకటా! నను వీడు పరిగ్రహిం
చినన్.” మను. 2.35.

ఏల యొక మాట మాటగ?

వరుసగా ఒక్కొక్కటి

చెప్పడం ఎందుకు?

“ఏల యొకమాట మాటగ నించు
విలుతుఁడు...” రాజగో. 2.55.

ఏలాట మాడు

చెరలాట మాడు.

వేంకటేశ. 35.

ఏలికతో మేలము

ప్రమాదకారి.

యజమానితో హాస్యం
ఎప్పుడో ప్రమాదం కలిగించు
ననుట.

వేంకటేశ. 52.

ఏలికబంటువాసి లేక

సేవ్య సేవక భేదము లేక;

వాడూ వీడూ అనక.

అనగా అందఱూ అనుట.

“ఏలికబంటువాసి యొక యింఁచుక
లేక కృశించువారు నై, తూలె జనంబు.”

కా. మా. 3.153.

ఏలికసాని

యజమానురాలు.

కార. హరి. ద్వి. 2250.

ఏలిదము చేయు

చులకన చేయు.

“ఏలిదము చేసి మెచ్చక, తూలముగాఁ
బలికి కడవ దూషించెడు.”

మహా. 7.45.

ఏలినవాడు

ప్రభువు.

పాండు. 5.265.

ఏలినవారు

ప్రభువుల వారు.

“ఓహోహో! ఏలినవారు సిద్ధసంక
ల్పలు గారాకి?” హేమా. పు. 78.

ఏలుకొను

ఏలు; పాలించు.

ఆమెనో, అతనినో పరిగ్ర
హించు.

ప్రియాప్రియుల, భార్యా
భర్తల విషయంలోనే దీనిని
ఉపయోగిస్తారు.

“ఏల సందేహ మమరేంద్రు నేలు
కొనుము.” వైష. 3.126.

వాడుకలో రూపం:

“ఏం తప్పు చేసినా కడుపులో పెట్టుకొని ఈ అమ్మాయిని నీవు ఏలుకోవలసిందే.”

ఏళ్లు కోళ్లు ఏక మగు

ఏకార్థ వ మగు.

నదులూ కాలువలూ కలిసి

పోయే ననుట. (కోడు = కాలువ.)

“మొన్నటివరాలలో ఏళ్ళూ కోళ్ళూ ఏక మయినవి.” వా.

ఏవెంట

ఏ విధముగా, ఎట్లయినను, ఏరీతిగా చూచినను.

“కావున నగ్నముఖ్యప్రకారంబు, లేవెంట నిందయే యిది?”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 687.

ఏవెంట బోయితి మేమి?

ఏ విధముగా నైనా, ఏ దెట్లయినా.

ఎలా అయితేనేమి? అనుట.

“జంటన్ వచ్చిన సారమేయములు నీ సైన్యంబులున్ మావెయ్యే, వెంటంబోయితి మేమి?” ఉ. హరి. 2.140.

ఏనరేగు

విజృంభించు, ఎక్కు వగు.

“ఇట్లు లత్యుగ్ర మగుగ్రీష్మ మేసశఃగి.” పాండు. 4.18.

ఏషాగాథా లాడు

అస్తవ్యస్తపుమాట లాడు.

దీని వ్యుత్పత్తి ఏ—

తంజావూరు వాఙ్మయంలో

విశేషంగా కానవచ్చే పలుకుబడి.

ఏవ్యములు పలుకు

భవిష్యత్తును చెప్ప.

ఆము. 6.66.

ఏహ్యముగా

అసహ్యంగా, రోతగా.

ఐదు పది వేయు

నమస్కరించు.

రెండుచేతులు కలిసినప్పుడు

అయిదువేళ్లు పదివేళ్లు గును.

వెనుకంజ వేసినప్పుడు కాలి

వేళ్లు పది యగు నని కొందఱు.

“ఉరవడిఁ బోరికై కవచ మొలరు మంత్రములందుఁ దక్కు సు, సీరభుజ శక్తి నైదు పది నేయరు దత్తిన తక్కు మంటికై.” ఆము. 2.34.

కళా. 8.100.

ఐదువేళ్లు లోపలికి పోవు

చూ. అయిదువేళ్లు లోపలికి పోవు.

ఐదువేళ్లు సమంగా ఉండవు

అందరూ ఒకటిగా ఉండరు—

ఎన్నోరకాలు అనుపట్ల ఉప

యోగించేపలుకుబడి.

ఒకయింటివారు ఒక తల్లి

పిల్లలే అయినా విభిన్నత

లుండు ననుపట్ల ఉపయో

గిస్తారు.

“అలాంటి పెద్దమనిషితమ్ము డింత దుర్మార్గు డయ్యాడే. అయినా ఐదు వేళ్లు సమంగా ఉండవు లే.” వా.

ఐనది కాదను కానిది ఔనను

అడ్డదిడ్డంగా మాట్లాడు.
“ఐనది కాదని యనఁగా, గానిది
యోసని వచింపఁగాఁ గలమితో.”
శ్రవ. 4.54.

ఐనన్ కానిమ్ము

అయితే కానీ.
“ఐనన్ గానిమ్ము భవద్దీనతకై వ్రతము
విడిచితిన్.” మను. 3.100.

ఒకడు బలవంతము చేయగా
అంగీకరించిన సందర్భంలో
అనేమాట.
“అయితే కానీ, ఏం చేస్తాం?” వా.

ఐపు అజ

జాడ. జం.
“వాడి ఐపు అజా తెలియడం లేదు.”
వా.

ఐపు లేదు

ఎక్కడికి పోయినాడో తెలియ
దనుట.
“వాడు ఐపు లేకుండా పోయినాడు.”
వా.

ఐసరుబొజ్జ

సెబాసు.
“కాంతలమాట నమ్ముకొని కంతునికిం
గడు లోకు వైతదీ, యాంతరభావముల్
జెలియ కైసరు బొజ్జ యటంచు
సుబ్బుచుం, ద్రెంత వివేకు లైన...”
శ్రవణా. 3.75.

ఐసరు బొజ్జ తోపా

సెబాసు.

చూ. ఐసరుబొజ్జ.

ఒంటని

అహితు లైన.
పథ్యముకాని, హితము కాని—
అన్న సంస్కృతం మాటల
వలెనే ‘ఒంటదు’ కూడా
రోగికి కొన్ని వస్తువులు
పథ్యము కావు అన్నట్లే ఉప
యోగిస్తారు. ‘వానికి వంకా
య ఒంటదు’ ఇత్యాదులు.
అందుపై వచ్చిన మాట.
“ఒంటనిరాజుల కప్పము, గొంటి స్నే
లేర్చి...” కళా. 5.116.

ఒంట బట్టు

బలప్రవర్ధక మగు, మనసున
కెక్కు, హిల వగు.
ఏదైనా తిన్న ఆహారం
జీర్ణమై రక్తరూపంలో
ఒంటికి పట్టిన దనుటపై
వచ్చిన పలుకుబడి.
తర్వాత ఇది ఆంగిక మయిన
ప్రొదికే కాక ఇతరములకూ
చెల్లినది.

“వాడికి తిన్న ఆహారం ఏదీ ఒంట
బట్టడం లేదు.” వా.
“వాళ్ల నాన్న ఎంత ప్రయత్నించినా
వాడికి చదువు ఒంటబట్ట లేదు.” వా.
“ఎన్ని నీతులు చెప్పినా వానికి ఒంట
బట్ట లేదు.” వా.
“ఈ ఊరినీళ్లు నీకు బాగా ఒంటబట్టి
నట్టున్నాయే. అప్పుడే కాస్త ఆ నూనె
నలు కనిపిస్తున్నాయి. ఆ రాజసమూ,
ఆరీపి.” వా.

ఇలాటి పట్టుల కాస్త పొగ
రెక్కినాడు అన్న వ్యంగ్యార్థం
స్ఫురిస్తూ ఉంటుంది.

ఒంటరిలు

అంగరక్షకులుగా నుండు అస
హాయశూరులు.

“విభండు క్రేవలఁ దగ నొంటరిలు
గొలువం గ ర దీ ప త తు ల్ వెలుం
గఁగన్.” శుక. 1.370.

ఒంటికంటపు మేడ

ఒకే స్తంభంతో రాజస్త్రిని
ఉంచుటకై కట్టినమేడ.

మన జానపదకథ లన్నిటి
లోనూ వినబడేమాట.

“పోతుటిఁగకు నె నను బో వ రా ని,
యొంటికంటపు మేడలం దునిచెఁ దత్తు,
తద్యయంబును...”

హంస. 5.273.

రూ. ఒంటి స్తంభం మేడ.

ఒంటికిట్లు

ఒక తీట్లు.

ఒంటెత్తు మనుష్యులు అని

అరం కావచ్చును.

స్త్రీలను గుఱించి ఇక్కడ
ఉపయక్త మైనది.

“నీ వెలుంగవె మున్ను నిక్క మంగ
నలు, ... ఒడప మలుపసంతు లాగి
నొంటికిట్లు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

ఒంటికాలిమీద తపస్సు చేయు

గట్టిపట్టుదలతో కోరు.

తపస్సులో ఒకరక మైనదిది.

ఒక పాదంమీదనే నిలబడి
తపస్సు చేయుట.

పట్టుదలతో కోరుటలో ఒంటి
కాలిమీద నిలబడుట అన్న
అర్థంలోనే దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

“వాడా పిల్లకోసం ఒంటికాలిమీద
తపస్సు చేస్తున్నాడు. ఆ పిల్ల తండ్రి
కిష్ట మైనా తల్లేమో తమ్ముని కన్నా లని
పట్టు పడుతున్నది.” వా.

ఒంటికాలిమీద నిలబడు

వదైనా నిర్బంధముగా వెం
టనే కావలె నని పట్టుపట్టు.

“ఒంటికాలనె నిల్చి యూర్మి మారు
శములన్, జగురుఁజెక్కలరేకు లెగయు
చుండ.” శృం. నైష. 1.98.

“కాసులదండ కానా లని మా
అమ్మాయి ఒంటికాలిమీద నిలుచుంది.
ఏం చేయడానికి తోచడం లేదు.” వా.

ఒంటికాలిమీద వచ్చు

ఒక్కమాటతో మీదికి
వచ్చు.

మీదబడు, పైబడు.

కాత. 121.

“వాడు నే నంటే ఒంటికాలిమీద
వస్తాడు. వాడి కేం పొయ్యేకాలమో!”
వా.

ఒంటిపాటగు

ఎవరులేని అవకాశము
దొరకు.

“ఇద్ద టీరీతి నింటిలో కేగినప్పు,
దొంటిపాటయ్యె శవదత్తుఁ డింట
లేమి,” హంస. 3.280.

ఒంటెత్తుతనం

ఓర్వలేనితనం.

“అది వట్టి ఒంటెత్తు మనిషి. చెల్లెలి కే దిచ్చినా తనకు కావా లంటుంది.” వా.

ఒంటెత్తురకం

1. ఓర్వలేని రకం.

“అది వట్టి ఒంటెత్తు రకం. దా నెదురుగా కొత్తచీ రెండుకు తీస్తావే?” వా.

2. వంతులు వేసుకొనే రకం.

“అది వట్టి ఒంటెత్తు రకంరా. తోడికోడ లేం చేస్తే తానూ అదే చేస్తానంటుంది. తాను పెద్దకోడలు కదా. ఆమాత్రం సహనం లేదు.” వా.

ఒండొడు

ఎదురాడు.

వాడుకలో ఇది ‘ఒక్కమాట అనకుండా’ అనే రూపంలో ఉపయోగిస్తారు.

“ఒక బుద్ధి వినుం దొండా డక సకలా గమమతంబు దక్కఁ దెలిసి మీ, కకు టిలమతి నెఱింగింతు...”

పాండు. 4.272.

“నేను మావాణి చదువు మానేసి ఉద్యోగంలో చేరరా అని చెప్పగానే ఒక్కమాట అనకుండా ఒప్పుకున్నాడు.” వా.

“ఏం చెప్పినా ఒక్కటి అనకుండా చేసుకుంటూ పోతుంది. అలాంటి కోడలు దొరకడం ఆ ఆత్మ అదృష్టం.” వా.

చూ. ఒక్కమాట అనకుండా.

రూ. ఒక్కటి అనకుండా.

ఒండు పల్కక

నూలు మాటాడక.

బదులు చెప్పకుండా.

“నీ వింకా నను నొండు పల్కక.”

భార. భీష్మ. 3.450.

ఒండొకడ వైన

ఇంకెవ రన్నా అయితే.

వాడుకలో ఇంకొకడ వైతే

అన్నరూపంలో వినవస్తుంది.

“ఒండొకడ వైన నిపుడ నీ పిండి యిడమె.” మను. 4.90.

“నీవు కాబట్టి సరి పోయింది. ఇంకొకడైతే బయటికి గంటేవాణ్ణి.” వా.

ఒండొక త్రోవ ద్రొక్కు

వేరుమార్గము పట్టు.

“చేడియ నీ మనంబునకుఁ జింత యొకింత జనించెనేని నేఁ, జూడఁగఁ జాల నీ జనకు చొప్పు దలంప హతుండు గాక తాఁ, గీడు చలంబు మానఁ డనికిం జూర కొండొకత్రోవ ద్రొక్కఁగాఁ, గూడద యేమి సేయుదును ఘోరవిచారము పుట్టె నాత్మలన్.”

ప్రభా. 5.196.

ఒండొక బుద్ధి నేయు

అన్యథా భావించు.

“ఏటికి నొండొక బుద్ధి నేసె దే, నవ్వుచుఁ బల్కినకా ధరణినాథ! యసత్యము గల్గి నేర్చునే?”

భార. ద్రోణ. 1.391.

“సా,వీరకులప్రనూతులము వీరుల మే మితరక్షితీశ సా,ధారణబుద్ధి నేయకు ముదాత్తచరిత్రుల మైన మాయెడక.”

భార. అర. 6.182.

ఒండొకరీతిగా

ఏదో ఒకవిధముగా.

“రాజవీరహంబున నొండొకరీతిఁ బ్రొద్దు గడపుచున్నంత...”

హంస. 2.2.

ఒండొరుల మోములు చూచు కొను

వదై నా జరిగినప్పుడు గట్టిగా మాట్లాడు అవకాశము లేక పోగా పరస్పర ముఖావ లోకనంతోనే తమభావము లను సూచించు.

“పువ్వుఁబోండ్లొక్కొక్క దప్పుగా నరిగి రొండొరు మోములు చూచి యదిరా, యయ్యకు మన్మథాభ్యుదయ మంచు.”

కళా. 3.37.

“వాడు అంతమందిలో అసభ్య మయిన మాట అనగానే ఆక్కడ ఉన్నవారందరూ ఒకరిమొగాలు ఒకరు చూచు కొన్నారు.”

వా. చూ. ఒకరిమొగా లొకరు చూచుకొను.

ఒక ఊపు ఊపి వదలు

ఎదుటివాని సత్తా సారమును

కదల్చి చూచు.

“ఆ ఊళ్లోకి ఏ పండితుడు వచ్చినా అతను ఒక ఊపు ఊపి గానీ వదలడు.”

వా.

ఒకకంచాన తిని ఒకమంచాన

పడుకొను

అన్యోన్యముగా నుండు.

“వాళ్లిద్దరూ చిన్నతనంనుంచీ ఒక కంచాన తిని ఒక మంచాన పడుకొన్న వాళ్లు.”

వా.

ఒక కంట కనిపెట్టు

కొంత ప్రాపుగా రక్షగా ఉండు.

“మీ రేదో ఒక కంట కనిపెట్టి ఉంటూ రని కదా యీ ఊరు వచ్చాను.”

వా.

ఒక కంట పాలు ఒక కంట

నెత్తురు కురియుగతి

కరుణ, కోపము ఒకదాని

వెంట ఒకటి వెల్లివిరియగా.

“కరుణయుఁ గోపముఁ గనుఁగవ, నొరయఁగ నొకకంటఁ బాలు నొక కంటను నె, త్తురుఁ గురియుగతి.”

ఉ. హరి. 4.59.

ఒక కంట బెల్లము ఒక కంట

సున్నము

పక్షపాతదృష్టి.

“ఆ అత్తగారి కొక కంట బెల్లం. ఒక కంట సున్నం. చిన్నకోడల్ని నెత్తిన పెట్టుకొని పెద్దదాన్ని రాచి రంపాన పెడుతుంది.”

వా.

ఒక కన్ను వేసి వుంచు

కాస్త కన్ను పెట్టి ఉండు.

“వాడి రేదో కాస్త చెడపే రంది.

ఎందుకైనా మంచిది. కాస్త కన్ను వేసి ఉంచు.”

వా.

ఒక కుతి కై యుండు

ఏకాభిప్రాయముతో నుండు.

ఒకటిగా నుండు.

“ఒక కుతి కై యుండెడి మీ, రకటా !

చెలియెడల నింత యతిహాసకమా, పిక మా శుకమా యిక మా, నక మాగుకు మారగాత్రి నాయమె యేచక్క.”

అని. 3.35.

ఒక కుత్తుక యగు

1. ఏకాభిప్రాయమునకు వచ్చు.

“...కొమరు నెట్టియు బోటియు
నొక్కటత్తుకై...” బసవ. 4.156.

2. ఏకకంఠంతో ఉండు.

ఒకే మాట మీద ఉండు
అనుట.

“అల మగఁడును నొకటత్తుకై నఁగాక,
యిట్టి ధర్మంబు మిన్నక యేలకలుగు?”
హర. 2.60.

ఒక కొందఱము

ఈ ‘ఒక’ రకరకాల అర్థ
చ్ఛాయలలో ప్రయుక్తమవు
తుంది.

ఒక్కొక్కసారి కేవలం వాఙ్మోహ
స్కారమే అవుతుంది.

“ఏ మొక కొందఱము మహా, గ్రామ
వనాంతరము లెల్ల గడచి...”
విక్ర. 5.201.

“విశ్వావసుండు మొదలుగ వీణాధరుల
మొక కొందఱము తత్పరతయు
భక్తియుఁ దలిర్ప...” కళా. 2.71.

“ఒక నలురు వసే చాలు.” వా.

“అదీ ఒక గొప్పే!” వా.

“ఒక కొంత యోచించి” వా.

చూ. ఒక కొందఱు.

ఒక కొలికికి వచ్చు

ఒక దారికి వచ్చు.

దండలలో కొలికి పూస
ఉంటుంది. తద్వారా ఒక వరు
సకు వచ్చు అని మారి ఏర్ప
డినది.

“జలరహదశములు చిలుకల, కొలికిం
గనుఁగొన్న నొక్కొలికికి వచ్చున్.”
విప్రనా. 2.44.

“ఏదో ఈ వ్యవహారం ఒక కొలికికి
వచ్చాక గానీ నేనీ ఊరు వదలదలచు
కోలేదు.” వా.

ఒక కోడి కూయువల్లె

చిన్న పల్లె.

“తిర మనుచు దేవశంబులఁ, బరఁగఁగ
నొక కోడి గూయుపల్లియ నైనన్.”
విప్రనా. 1.60.

ఒక గరిడిలో చేసిన సామే

ఒకచోట నేర్చిన విద్యయే.

“ఒడుగుసేత లివేల పదయదే మన
మొక్క, గరిడి నేసిన సామే కదె
లతాంగి.” చంద్రాం. 6.185.

ఒకగాడి కట్టు

కూడనివానిని ఒకచోట
చేర్చుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“బంధమాక్షము లొక్క గాడి గట్టుట
తెలివి గానకే కదా!”

తాళ్ళ. సం. 11.2. భా. 16.

“గాడిదనూ గుఱాన్నీ ఒక గాడిలో
కడతా నంటే ఏటా? అత నేమో
సున్నిత మైన మనిషి. వీ దేమో వట్టి
మోటువాడు.” వా.

ఒక గుడ్డు మునికిబోయిన
నేమి?

అందరిలో ఒకడు పోతే నేమి?
అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“కులమునకు గొప్ప గుదలి, ఖలుఁడు
కులాంగారకంబు కఘ్ఘఁడు వీనిం, బాలి
యింపుఁడు ఘనశస్త్రం, బుల వెస
నొక గుడ్డు మునికిబో నేమి యగున్.”
నృసిం. 4.25.

ఒక గూటిపిల్లలు

ఒక జాతికి చెందినవి. (వారు)
సింహ. 1.258.

ఒక చంద మగు

అనాహూతమో దేనినో అన
వలసి వచ్చినప్పుడు ఒకటైతే
అని నేటికి కూడా అంటారు.
“అతఁ డొకచంద మైన నేమిగతిఁ
బోదు నక్కట!”

భార. భీష్మ. 2.365.
“వా డక్కడి కళాడు. ఏ దయనా
ఒకటి అయితే నాగతియేం కానుక?”

వా.
చూ. ఏదైనా ఒకటి అయితే.

ఒక చెంప గొడితే పాలు ఒక
చెంప గొడితే తేనె

ఇంకా బాల్యవస్థ వీడ లే
దనుట.

ఒక చెయ్యి చూచు

కొంత ప్రయత్నించి చూచు.
“...కానిమ్ము. ఒకచేయి చూచి వదలు
దము...”

“ఒక చేయి చూచి గానీ వదలడానికి
వీలేదు. వాడేదో మహా విరగబడుతు
న్నాడు.”

వా.

ఒక చోట నిలువ లేక

నెమ్మది లేక.

“నిదుర గానక యొకచోట నిలువ లేక
వీధి గ్రుమ్మరుచుండి యవ్వేళ నటకు.”
శుక. 3.562.

ఒక జాడ బోవు

ఒక సమాధానమునకు వచ్చు.

“వివేకింప వాఁ డౌ నే నా నొక జాడఁ
బోయెదము లేదా జీవ మిం కేటికిన్.”
కా. మా. 2.123.

రూ. ఒకదారిని పోవు.

ఒకటి అని ఒకటి అన లేదా?

అనవలసిన వన్నీ అనె ననుట.
“వాడు ఒకటి అని ఒకటి అనలేదా?
అమ్మా! నానామాటలూ అన్నాడు.”
వా.

ఒకటికి పదాఱు కల్పించు

1. లేనిపోని చాడీలు చెప్ప.
ఎవరితో నై నా మరొకరి
తప్పులను చెప్పునప్పు డిది
ఉపయోగిస్తారు.

“తగునె యక్కట! బుధసుతోదార
గుణవి, రాజసన్మార్గవర్తనఁ జే జరిలు,
పరమసాధువు సారంగధరునిమీఁద,
నొకటికిఁ బదాఱు కల్పించి తోల
తాంగి!”

సారం. 3.47.

2. ఉన్నది యెక్కువ చేసి
చెప్ప.

“మొగుడు రాగానే ఆ పిల్ల ఒకటికి
పదహారు కల్పించి చెప్పి అత్తను తఱుమ
గొట్టించింది.”

వా.

ఒకటి తప్పకుండ

అన్నీ సర్వమూ.

“వారి పేరును వారి వర్తనంబు లొక
టియుఁ దప్పక యుండ...”

కళా. 5.86.

“బయలుదేరిన దగ్గర్నుంచీ ఇల్లు చేరే
దాకా జరిగిన వన్నీ ఒకటి తప్పకుండా
వాడు చెప్పాడు.”

వా.

ఒకటి యైన

మరొకవిధంగా ఏదైనా అనా

హూతం సంభవిస్తే అనువట్ల
ఉపయోగించేవలుకుబడి.

“అతఁ డొకటి యైన నే నేగతిఁ
బోదుం జెప్పును.”

భార. ద్రోణ. 3.287.

“మా మామ ఏదో ఒక టయితే నా
గ తేమవుతుందా అని భయపడుతు
న్నాను. బావమర దంటే నన్ను
చూస్తేనే సరిపడదు.”

వా.

రూ. ఏదో ఒకటి అయితే.

ఒకటి రెండు పలుకులలో

ఒకటి రెండు మాటలలో.

“నాకు, చెలుపు మొకటి రెండు పలు
కులమగియఁగా, ననుచు.” ప్రభా. 3.31.

ఒకటి రెండు మాటలలో

ము క్తసరిగా.

“ఒకటి రెండు మాటల్లో నీవు పోయిన
పని ఏ మయినదో చెప్పు. చేటభారతం
వినే ఓసిక లేదు.”

వా.

ఒకటి వెనుక నొకటి వచ్చు

వరుసగా వచ్చు.

ఆపదలు, దుఃఖాలు మొదల

గునవి ఒకటివెంబడిగా ఒకటి

వచ్చు ననేసందర్భంలో అను

పలుకుబడి.

“వెలుఁ గందితి నొకటి వెనుక నొకటి
రాఁ జొచ్చె.” కళా. 3.256.

ఒకటి అరా

ఏ కొంచెమో.

“ఒక్కటి గా దరయం గా, దక్కట
పది గాదయిరవ జెనను గాదే.”

గుంటూ. పూ. పు. 44.

“ఏదో ఒకటి ఆరా అయితే పరవా

లేదు. వందరూపాయలకు లెక్క తేలక
పోతే ఎట్లా?”

వా.

ఒకటి రెండు రోజులలో

త్వరలోనే.

“అక్కడే పని లేదు. ఒకటి రెండు
రోజులలో వచ్చేస్తాను.”

వా.

ఒకటు

ఎక్కాలు.

ఒకడు చనిన తెరువున వేటో

కడు చనక

చెల్లా చెదరుగా, దిక్కు

కొక్కడుగా.

“...బృందారకబృందంబులు డెందం
బుల నమందంబు లగు భయంబులం
బొంది వికలతం జెగడు గుడుచుచు,
నొక్కరుండు చనిన తెరువున గదిసి వే
టొక్కరుండు చనక నలుదిక్కులకుం
బఱవం దొడంగిరి.” హరి. 1.183.

చూ. ఒకడు పోయిన త్రోవ వే
టొకడు పోక.

ఒకడు పోయిన త్రోవ వే

టొకడు పోక

ఎవరికి వారుగా, చెల్లా

చెదరై.

“తిరిగి చూచుచు దల్లెగఁ దీసికొనుచు,
దగలుదొట్టి యథాయథ లగుచు విఠిగి,
యొకఁడు పోయినత్రోవ వేటొకఁడు
పోక, చెట్టొకఁడు గాఁగఁ బఱచిరి
చెంచు లప్పుడు.” మను. 4.103.

ఒకడు మోచినమో పిందలు

మోచు

అన్యోన్యంగా పరస్పరసహ

కారంతో మెలగు.

“అతడు మనము నొకడు మో, చిన మో పిందలు మోచిన, యనువున నీ తోడుపడుట యతనికి గీడే.”

ఉ. హరి. 5.304.

ఒక దొకని మొగంబు గానక

ఎవరికి వారుగా.

“ఏకలగతి నున్న రాక్షసు, లొక దొకని మొగంబు గాన కూరక చనిరి...”

ఉ. హరి. 4.270.

“ఒకరిమొగం ఒకరు చూచుకోకుండా దేశాని కొకర మయి పోయ్యము.”

వా.

ఒక తల

ఒక యెత్తు.

“సకలైశ్వర్యసమృద్ధులు, నొకతల సంతానలాభ మొకతల.”

కాశీ. 3.216.

ఒక తాటిమీద నడచు

ఏకాభిప్రాయముతో మెలగు.

“మన మంతా ఒక తాటిమీద నడిసే మనల్ని ఏ అధికారి ఏమీ చేయ లేడు.”

వా.

చూ. ఒకతాటిమీద నిలుచు.

ఒక తాటిమీద నిలుచు

ఏకాభిప్రాయముతో నుండు.

“ఒకతాటిమీద నిలుస్తా మంటే నే నే నిందులో దిగుతాను. లేకపోతే నా పాటికి నేను పోతాను.”

వా.

చూ. ఒక తాటిమీద నడచు.

ఒక తెవలె ఆడి ఆడించు

కొనుట

వాళ్లూ వీళ్ల లాగా ఇతరులను అనడం, ఇతరులతో అనిపించు కోవడం.

4

“ఒక తెవలె నాడి యాడించుకొనుటకే యిరుగు పొరుగు చూచే నొకొ యు ప్పుకు జప్పుకు గా నను జూచున్.”

నిరంకు. 2.59.

“దాని దీనిలాగా నేను నాలుగని అని పించుకోవడం మీ రెప్పుడైనా చూచారా?”

వా.

“ఒకరివలె అనడం అనిపించుకోవడం నా కలవాటు లేదు.”

వా.

ఒకదారికి తెచ్చు

సరి అయిన మార్గంలో

నడచునీటికి తెచ్చు.

“ఈ పిలను ఒక దారికి తెచ్చేభారం అంతా నీచే అన్నయ్యా! మాకు వేరే దక్షత యే ముంది?”

వా.

“ఈ వ్యాజ్యం ఒకదారికి తెచ్చేబాధ్యత నీది. అసలిందులో నన్ను దింపింది నీవు.”

వా.

ఒక దెబ్బ తీయు

ఒక ఊపు ఊపు.

“ఒక దెబ్బ తీయగా జాలుదురు.”

విజయ. 1.75.

“తలచుకొంటే మీ అన్నే మీ మామను ఒక దెబ్బ తీయగలడు. నే నేం చేయ గలను?”

వా.

ఒకని బట్టి పదుగురుగా

అజ్ఞాపింపగనే గుంపులు

గుంపులుగా వచ్చు.

“ఉద్దవిడి రమ్మనిన భృత్యు లొకనిబట్టి పదుగు రత్తటి బడిబడి బాటు తెంచి.”

సారం. 1.115.

ఒక నుడుగు అను

పాటలో ఒక చరణము పాడు.

“వెండి పందిట్లో ఒకనుడుగు అనరా దషే.”

హేమా. పు. 81.

ఒక పరిపాటి కాదు

మామూలుది కాదు, అసా

ధారణ మనుట.

“మేటి యా తే త్ర మొక పరిపాటి గాదు.” పాండు. 3.129.

ఒకపాటి....

సుమారైన, కొంచెం ఎదిగిన, తగుమాత్ర మైన - ఇలాటి భావచ్ఛాయలలో ఉపయుక్త మయ్యేవలుకుబడి.

ఇంత, అంత లాగే చేతితో ప్రమాణము చూపుట ద్వారా ఏర్పడినది.

“బూమె లెఱుంగ ని యొకపాటి బుడుత యాకు, మడుపు లందియ...”

పాంస. 1.120.

ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

“ఒకపాటి మనిషి అయితే దీన్ని ఎత్త గలడు.” వా.

“ఒకపాటి మొద్దు తెచ్చి చెక్కి తే దీనికి సరిపోతుంది.” వా.

ఒకపూట కొకపూటకు

రాను రాను; క్రమక్రమంగా.

“వారకులాచారవాసనాబాల్యంబు లొకపూట కొకపూట కుడిగిపోవు.” కా. మా. 4.23.

“ఒకపూట కొకపూటకు ఆకలి చచ్చి పోతూ ఉంది.” వా. రూ. పూటపూటకు.

ఒక పెట్టున

ఒక్కొక్కటిగా.

“ఒకపెట్టునఁ ద్రెల్లి రంద టొగి రాము నిచే.” డే.పి. 3.690.

ఒక పెద్దయె

అది ఒక ఘనమా?

“శాస్త్రమూ రినిక్, భీతిఁ దొఱంగఁ జేయు టొక పెద్దయె వారితడవతా రికిన్.” కా. మా. 3.208.

“అదొక పెడేనా? అంత లావుమనిషి ఆమాత్రం కడవ ఎత్త లేదా?” వా.

ఒకపోకకు గైకొనక

లెక్క చేయక.

“నా దెస మోహ మంతయున్, బాచ్చె ము చేసి నన్ను నొక పోకకుఁ గైకొన కివ్విధంబునన్.” యక్కాం. 4.53.

ఒక పోకం తెనా లెక్క చేయక అనుట.

ఒక ప్రసంగమై

ప్రసంగవశాత్తుగా.

“అజుడె యొక ప్రసంగమై చెప్ప వింటి...” ప్రభా. 2.99.

ఒక ప్రొద్దున

చాలా చీకటి ఉండగానే.

“ఒకప్రొద్దున లేచి చేలోకి పోతే వీడి పశువులు సీదం.” వా.

“ఒక ప్రొద్దున లేచి వెళ్ళాడు.” వా.

ఒకమాట చెప్పు

సూచించు.

సూచనగా ఏదో అను.

“ఒకమాట నాకుఁ జెప్పక పోయితివి గాక, సకలదైత్యులఁ దున్ని జానకిని దేసెల్లి” సుగ్రీ. పు. 30.

“నువ్వు ఒకమాట చెప్పి ఉంటే నేను వాడి సంగతి చెప్పి ఉండేవాణి.” వా.

ఒకమాట చేయు

ఒక యేర్పాటు చేయు,

“మానుమీ మోహ మని తెల్పి మాన
వేంద్రు, చిత్త మొగ్గించి యొకమాటఁ
జేసి...” శుక. 1.464.

“ఏదో ఒకమాట చేసుకుంటే, తర్వాత
డబ్బూ దకసం చూసుకో వచ్చు.
మందు ధర తెగసిపోయింది.” వా.

ఒక మాత్ర

ఒక మాదిరిగా.

దాదాపు అనుట.

“భాస్కరు నొకమాత్ర నేలఁ బడఁగా
వెన నేయ.” భాస్క. యుద్ధ. 1.733.

ఒక మూల వేయు

ఒక వైపు పడవేయు.

“నులచేకటు లొకమూల వైచి సిరాజి
గనుపుల గల్గచేకటులఁ దాల్చి.”
శుక. 1. 237.

“గుడ్డ లన్నీ ఒకమూల వేసిపోవే.” వా.
రూ. ఒక మూల పడవేయు.

ఒక మోస్తరుగా

ఇంచుమించుగా.

అంత బాగా లే దనుపట్ల
ఖచ్చితంగా చెప్పలేనప్పుడు
ఉపయోగిస్తారు.

“అతని కవితనం ఒక మోస్తరుగా
ఉంటుంది.” వా.

“ఒక మోస్తరుగా ఆ వ్యవహారం
ముడిపడ్డట్టే.” వా.

ఒక యంచుక యించుక

ఏకొంచె మయినా.

“అడదు గాని మాట లొకయంచుక
యించుక వీను లొగ్గి నా, యాడినమాట
లెల్ల విను నర్మిలితోఁ దను నేను జూచి
నం, జూడదు గాని యొండుచెసఁ

జూచినఁ దానును జూచుచుండు...”
శకుం. 2.42 పే.

ఒక యించుక

కొంచెము.

భార. ఆది. 6.115.

ఒక యింటివా డగు

గృహస్థు డగు, వివాహితు
డగు.

“నీ వొక యింటివాడి వయితే చూసి
కన్ను మూస్తాను. అంతకంటే నాకు
కావలసిం దేముం దికళి?” వా.

ఒక యింటివానిని చేయు

వివాహితుని చేయు.

“ని న్నొక యింటివాణ్ణి చేయా లని మీ
నాన్న నానా యాత నా పడుతు
న్నాడు.” వా.

ఒక యీడు

ఒక వయసు.

“వాడూ నేనూ ఒక ఈడువాళ్లం.” వా.

ఒకరిమొగా లొకరు చూచుకొను
చూ. ఒండొరుల మోములు చూచుకొను.

ఒకరి మోచేతికింద గంజి తాగు

ఒకరి క్రింద నీచముగా
బ్రతుకు.

“ఒకరి మోచేతికింద గంజి తాగడం
నాకిష్టం లేదు.” వా.

(ఒకరి) సొమ్ము అగు

సొంత మగు.

“ఏ కార్యము లో చేసినం, దనరక
మంచివె కాని కాని వగునే ధర్మంబు
నీ సొమ్మగున్.” ఉషా. 1.42.

‘అది వాని సొమ్ము. ఇది నీ

సొమ్ము' ఇలా రూపాంతరా
లలో ఉపయుక్త మవుతుంది.

ఒకరు చదివిన ఆకున ఇంకొ

కరు చదువు

అతని వంటివాడే యితడు
అనుట.

“వాడు చదివిన ఆకులోనే వీడూ చది
వాడు. వాడు నాలుగుకంపెనీలు పెట్టి
దివాలా తీసి నాలుగు లక్షలు వెనుక
వేస్తే, వీడు రెండు కంపెనీలతోనే పది
లక్షలు సంపాదించాడు.” వా.

ఒక లకారం చేత పట్టు

ఒక లక్ష సంపాదించు.

కౌ.త. 325.

ఒక లాగైన

అనిర్వరణీయ మైన.

ఇది అని నిశ్చితంగా చెప్పలేని

భావాన్ని వివరించుపట్ల ఈ

‘ఒక లాగు, ఒక విధం’ అనే

మాటలను ఉపయోగిస్తూ

ఉంటారు. ఈ ‘ఒక’తో

చేరిన ‘లాగు’కు పర్యాయ

పదా లన్నీ ఈ భావాన్నే

స్ఫురింప జేస్తవి.

“విని యొకింత కనలి మన సొక లాగైన,

నతని నారదుఁ డని యాత్మ నెఱిగి...”

కళా. 1.158.

వాడుకలో:

“నా కేమో ఈ దినం ఒంట్లో ఒక

మాదిరిగా ఉంది.” వా.

“వాడి మొహం ఈ రోజు ఒక

రకంగా ఉంది.” వా.

“వాణ్ణి చూచేటప్పటికి నా మనస్సు
ఒక విధంగా అయి పోయింది.” వా.

ఒకలాగున కానిపించు

ఏదో ఒకవిధముగా ఉండు.

మా మూలుగా ఉండకుండు

అని చెప్పపట్ల ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“నీ విడేమి చెప్పును నేం డొకలాగున,

గానిపించుచున్నదాన వతివ.”

కళా. 7.225.

“అత నెప్పుడూ నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ

ఉండేవాడు. ఏమిటో ఆత డీ రోజు

అదొకలా గున్నాడు.” వా.

ఒక వరుస సొమ్ములు

ఒక సారి శరీరమం దంతట

ధరింపదగు సొమ్ములు.

ఇలాంటివి, కలవారికి ఏడురకా

లవి ఉండు ననుటపై వచ్చిన

మాట. ఏడువరుసల సొమ్ములు.

ఒక్కొక్క వరుసను ఒక్కొక్క

వారం ధరించడంమీద

ఏడువారాల సొమ్ములు అన్న

మాట వచ్చింది. నేటికీ

ఒక్కొక్కరోజు ఒక రంగు

చీర కట్టుకుంటే ఆ రంగు

అలంకరణలే ఆపాదమస్తకం

వేసుకోడం అలవాటు.

మాటకు—ఒక చీర కట్టుకుంటే

అదేరంగు జాకెట్టు, అదేరంగు

చెప్పలూ, అదే రంగు చేతి
సంచి ధరిస్తారు.

“ధనముల జాలెలు రతనపు, బని తగు
నొక వరుససామ్మించి బనిచిన గణనా,
ధున కీవచ్చు గదా యని...”

శుక. 2. 216.

ఒక విధంగా

చూ. ఒక మోస్తరుగా.

ఒక వెలుగు వెలుగు

‘కొన్నాళ్లు గొప్పగా బ్రతుకు.
“ఏమయితే నేం? వాడొక వెలుగు
వెలిగాడు కదా!”

వా.

ఒక హస్తపు మ్రొక్కు

ఒంటిచేతి నమస్కారము.

“నన్నొసల్ కరమునం దిడి తీరనిషణ్ణ
యై జలం, బాడంగ బిల్చువారి నొక
హస్తమ్రొక్కున నాడుండంచు.”

మను. 3.86.

ఒక్క అంగలో

గబాలున.

“తుద్ర మని యొక్కయంగలో దూటి
నాడు.”

మృచ్చ. 89.

ఒక్క కడుపువారు

ఒకే జాతివారు.

ఒక రకమే అనుట.

“కాకవులు గాకవులు నొక్క కడుపు
వారె.”

శ్రవ. 1.10.

ఒక్కగా నొక్క...

ఏకైకసంతాన మనుట.

“ఉన్న ఒక్కగా నొక్క కొడుకూ
చెడిపోతే వాడికి కష్టమే కదా!” వా.
“లేక లేక వాళ్లకు ఒక్కగా నొక్క

కొడుకు పుట్టాడు. అంచేతే ఆకొడు
కంటే వారి కంత ప్రాణం.” వా.

ఒక్క గోర తిరుగు

ఒకేవిధంగా తిరుగు.

“కరి రయంబున జిజ్ఞస సారి వోరె
నొక్క గోరె దిరిగె.” కుమా. 10.66

ఒక్క చిన్న మంత మాట
యాడిన

ఏమాత్రం నిందించినా.

“చిన్న నాడును బ్రయం దొక్క చిన్న
మంత, మాట యాడిన విని తాపమగ్న
వగుదు.”

కళా. 4.134.

ఒక్కటికి పదాలు సెల్లించు

గట్టిగా ఎదురుదెబ్బ తీయు.

“ఇంతయు నేల మీకు నెదు రెక్క
టిలో మునికిం బదాలు సెల్లించు
గడల్ల త్రాకున వెలిబడ.”

ఉ. హరి. 3.117.

“ఒకటికి పదహారు వడ్డించిదే తల్లి నీ
కోడలు. ఇంకా ఈ యింట్లో ఉండ
మంటావా?”

వా.

ఒక్కటి అయితే

ఏదో ఒకటి అయితే నే నే
మగుదునో అనుపట్ల ఉప
యక్త మయ్యేపలుకుబడి.

ఏదైనా ఒక అనాపలాతం
జరిగితే—అనుట.

“తొడిగిబడ నితని కొక్కటి యయ్యె
నేని...”

కళా. 3.264.

“ఈ ముసలాయన కేదో ఒక్కటి
అయితే నాగలి యే మవుతుంది?” వా.
చూ. ఒకటి యెవ.

ఒక్కతల్లి ప్రజలు

1. సమానులు.

“సల్లితాశోకపలవంబులుఁ బాద,
పల్లవంబులు నొక్క తల్లిప్రజలా.”
కుమా. 8.12.

2. ఒక తల్లి పిల్లలు.

‘మీరు ఒక తల్లి పిల్లలా?’
అని ప్రశ్నించుటా ‘మే
మిద్దఱం ఒక్క తల్లి పిల్లలం’
అని చెప్పుటా నేటికీ వాడుక.

ఒక్కని పంప పదుండ్రు వాఱు
ఎవరైనా ఆజ్ఞాపించినప్పుడు
వారిమీది గౌరవంకొద్దీ, పని
లోని తీవ్రతనుబట్టి ఒకరిని
పంపగా పలువురు పోవుట
సహజము. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఊర్వశిఁ దోడితె మృనుచు నొక్కనిఁ
బంపఁ బదుండ్రు వాటి సా, పర్వతసాధ
వీధుల యుపాంతములం దరుగంగ.”
ఉ. హరి. 1.54.

“రెడ్డిగారు ఒకణ్ణి పోరా అంటే
పది మంది పోతారు.” వా.

ఒక్క పంటికిందికి వచ్చునా?

బొత్తిగా చాల దనుట.

లిండివిషయంలోనే ఇది ఉప
యోగిస్తారు.

“బండెఁ డన్నము నా కొక్క పంటి
క్రింది, కైన వచ్చునె?”
పాండ. ప్రవా. 12.

“అరవీసె వంకాయలు వండితే అల్లడి
కొకపంటి కిందికి చాలవు.” వా.

ఒక్క పెట్టున

ఒక్క ఉడుటున.

“అహంకృతి పెక్కువ నొక్కపెట్టు
కలహించుటకుం బిలుచుభంగి.”
ప్రభా. 2.105.

“నలుపుర నేపుర నలి నుచ్చి పాఱఁ,
గల లొక్కపెట్టు భూతలముల
రాల్చి.” ద్విప. కల్యా. 79.

ఒక్క మొగముగా

ఏకముఖముగా.

“ఒక్కమొగము గాఁగ నుటికిరి
సైనికుల్.” విజయ. 3.157.

ఒక్క మొగి

ఒక్క మోయిన, ఏక
ధాటితో.

“ఒక్కమొగి నలుదిక్కులఁ బిక్కిటిల్ల,
మిక్కిలి యెక్కు డగువైభవంబున
నగరు వెలవడి...” కళా. 7.69.

“విని కడఁగి యసుర లెనుఁబది, యెని
మిదివే లొక్క మొగిన యెత్తిన హరి
యున్.” ఉ. హరి. 1.147.

“ఒక్కమొగి నసురు లందఱుఁ, బెక్కు
తెఱంగుల నిశాతఘ్నకరశరముల్, గ్రిక్కి
టియ నేయ.” కా. మా. 2.55.

‘ఒకమోయిన’ అని నేటికీ ఈ
మాట ఇదే అర్థంలో రాయల
సీమలో వినబడుతుంది.

“శేచినప్పటినుండి ఒక్క మోయిన
వాడు లెడుతూ ఉన్నాడు.” వా.

ఒక్క మొగ పై

ఒక్క పై, ఏక మై.

హర, 6.95.

ఒక్క యుమ్మడి

ఒక్క సారిగా.

హర. 7.161.

చూ. ఒక్కమ్మడి.

ఒక్కరూ పగు

సమాన మగు.

“నీవు బాండుండు విదురుండు నెమ్మి నాకు, నొక్కరూ పయినట్లు.”

భార. ఆర. 1.87.

ఒక్కరేవున నీరు త్రాగించు

ఏవో సహజవిరుద్ధము లయిన

వానిని కలియునట్లు చేయు.

“తైవజైనుల నొక్కరేవునం ద్రావించి పితృవధ పాపనిష్క్రమికిఁ దివిరె.”

రుద్రమ. 3 పు.

“అతగాణ్ణి ఇతగాణ్ణి ఒక విందులో కలిపా వంటే గొప్పసంగతే. పులిని మేకనూ ఒక రేవులో నీరు త్రాగించడం మాటలా?”

వా.

ఒక్కమ్మడి

ఒక్క ఉదుటున.

“వార్ధ లొక్కమ్మడి వారపట్ట.”

శైమి. 5.3.

చూ. ఒక్కయుమ్మడి.

ఒక్కెత్తున

ఒక్కసారిగా.

ఒకే ఒక ఊపులో అనుట.

ఒక సారి అడుగెత్తి వేయు

టలో - ఒక అంగలో -

అనుట కావచ్చును.

“అగాధభవసాగరం బతండు దాటు నొక్కెత్తునన్.” పాండు. 4.89.

ఒగరు తీ పగు

బాధలే ప్రియ మగు.

సామాన్యంగా తీపు సుఖానికి

హాయికీ, ఒగరు చేదులు

తద్విరుద్ధసితికీ ప్రతీకాలు.

“పగటున మామాప్రాణము మా కింక నొగరే తీ పాయె నుదవుండా.”

తాళ్ళ. సం. 12.56.

ఒగరులాడు

ఆశించు.

“బిగినేవు గాక ప్రియురాండు నిన్ను వొగరులాడెడి వోడెందు గావా.”

తాళ్ళ. సం. 3.92.

ఒగుడాకువలె ఉండు

బాగా సన్నగా, పల్చగా ఉండు.

జొన్నదంటు కున్న ఆకులను

ఒగుడాకులు అంటారు. అవి

మరీ పల్చగా ఉంటాయి.

“మంచి వయసులో పిల్ల కదా! మరీ ఒగుడాకులాగా ఉండేమిటి?”

వా.

ఒచ్చిన నోర పలుకు

నోటికి వచ్చినట్లు అను.

అనగా నొవ్వ బలుకు.

“బంటు నొచ్చిన నోరం బలుకండు నెఱ వాది.” ఉ. హరి. 5.278.

వాడుకలో నేడు :

“నోటికి వచ్చినట్లు జీతగాణ్ణి కూడా అనేవాడు కాదు పాపం!”

వా.

ఒజ్జిబింతి యగు

అదర్శప్రాయ మగు.

దిద్దుకొనుటకై పిల్లలకు ఉపా

ధ్యాయుడు పై పంక్తి వ్రాసి
యిస్తాడు. అదే ఒజ్జబంతి,
మేలిబంతి. అందుపై వర్పడిన
పలుకుబడి.

“వెషవాచార, పర్యాయముల కొజ్జ
బంతి గాఁగ.” పాండు. 1.20.

ఒజ్జల పుచ్చకాయ

కృత్రిమధర్మప్రవచనము.
గురువుగా రొకరు తన శిష్యు
లకు పుచ్చకాయ నిషిద్ధ
మనీ, తినవద్దనీ చెప్పి తాను
మాత్రం తినేవారు. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి.

ఒజ్జలు = ఉపాధ్యాయులు.

“సంధ్యాలఁ బురలక్ష్మి ధర్మవిధు
లన్నియు నొజ్జల పుచ్చకాయగా,
వలయు.” కళా. 1.114.

ఒజ్జసాని

గురువత్ని.

గౌర. హరి. ద్వి. 1029.

ఒట్టికొను

హత్తుకొను.

“ఊపిరి మోచిననాడే ఒట్టికొంటి నాన
లెల్ల.” తాళ్ల. సం. 8.88.

ఒట్టిగొడ్డు తాకట్టు

వ్యర్థము.

వట్టిపోయి పాలివ్వని కేదె
లాంటివానిని తాకట్టు పెట్టు
కొనడంవల్ల వచ్చే దేమీ
లేదనుటపై వచ్చినది.

“పట్టయినట్టా కూర కొకపాతిక

కాసులూ యెట్టిగొడ్డు తా, కట్టని
తాడనాస్పద కృతాటికి చేటిక కన్ను
గీటినన్.” బహులా. 5.90.

చూ. వట్టిగొడ్డుతాకట్టు.

ఒట్టిడిన యట్టు

ఒట్టు పెట్టినట్లుగా.

‘ఏదేనా బొత్తిగా జరగలేదు’

‘తక్కి మని ఆగినది’ వంటి అర్థా

లలో ఇది ఉపయోగిస్తారు.

నీవు పోతే ఒట్టు అని ఎవరో

అంటే ఆ ఒట్టును దాట లేక

ఆగిపోయినట్లుగా అనుట.

“విడచెం ద్వదంగసంగాసుభవేచ్ఛ
యెట్టిడినయట్లు తదాదిగ...”

కళా. 4.21.

“వాడు మం దిచ్చాడు. ఒట్టు పెట్టి
నట్లుగా జ్వరం ఆగిపోయింది.” వా.

“ఒట్టు పెట్టినట్లుగా ఆ పెండ్లికి ఎవరూ
పోలేదు.” వా.

చూ. ఒట్టుపెట్టినగతి.

ఒట్టిడుకొను

ఒట్టు పెట్టుకొను, ప్రమాణము

చేయు, ప్రతిజ్ఞ చేయు.

“ఇట్టిక నూడినవాడో, యెట్టిడు
కొన్నాడో.” ఉ. హరి. 1.36.

“ఏం మజ్జగ తిననని ఒట్టు పెట్టుకు
న్నావా? వద్దే వద్దంటున్నావు?” వా.

వాడుకలో ‘ఇడుకొను’ ‘పెట్టు

కొను’గానే వినవస్తుంది.

ఒట్టినమంట

భయంకరుడు.

“పెట్టనికోట నీకు హరి భీముడు నరు
నుడుకొరణంబునం, దొట్టిన
మంటలు...” భార. ఉద్యో. 2.194.

బట్టు పెట్టిన గతి

ఎవరో నిషేధించినట్లు.

ఒక్క-మాటుగా, బొత్తిగా.

“నీకు నాకుఁ బని లేదని యనుచున్నంతలో, నొట్టు పెట్టినగతి వాన దొట్టున వెలసిన నదియును లంబోదర మహోదరంబుగా నెంచి...” శుక. 3.258.

“ఒట్టు పెట్టినట్లు ఒక్కడు కూడా ఆ పెండ్లికి వాళ్ళింటినుంచి రాలేదు,” వా. చూ. ఒట్టిడినయట్లు.

బట్టు వేయు

ప్రమాణము చేయు.

“వాడు తన కేమీ తెలియ దని ఒట్టు వేసి చెబుతున్నాడు. మనం నమ్మక పోతే ఎట్లా శి?” వా.

బట్టు సుమీ !

తప్పక ఇది జరుగుతుంది, ఇది

నిజము అని చెప్పనప్పుడు

ఒట్టు వేసికొనుట ఆలవాటు.

“ఒట్టు సుమీ యన్న నొట్టు సుమీ యంచు...” కళా. 3.207.

వాడుకలో :

‘వాడు వస్తే ఒట్టు.’ ‘తప్పకుండా వస్తాడు. రాకపోతే ఒట్టు’ ఇత్యాదు లూహ్యములు.

బడంబిడు

ఒప్పుకొను ; కూడనిదానికి

తల యొగ్గు; ఒడంబడిక చేసుకొను.

“మహేశు నీచపలకుత్పితవిప్రుఁడు వచ్చి నోరఁ గ్రూ, వ్యులు వలుకంగ మీరును

జెవుల్ సొర వించు సహించి మాటు మా,టలు నొడికట్టి పల్కెద రొడంబడి నట్టులు బ్రహ్మబంధుతో.”

కుమా. 7.55.

రూ. ఒడబడు.

ఒడగూర్చు

సంతరించు.

“యజ్ఞ సంభారముల్ వేగ నొడఁ గూర్చు మని.” జైమి. 5.184.

వాడుకలో :

‘ఒనగూర్చు’ అన్నట్లు నేడు వినవస్తుంది.

“పెళ్ళి కన్నీ ఒనగూర్చుకొని కదా యిగత సంగతులు మాట్లాడాలి.” వా.

ఒడమలగొడ్డు

ఆకారపుష్టి తప్పి తే పనికిరానిది.

ఒడ లంటు

అంగమర్దనము చేయు.

“ఒడ లంటఁ గాళ్ళు పిసుకం, గడివెఁడు వేన్నీళ్ల నీయఁ గంచము వెట్టన్.”

శుక. 3.341.

ఒడలు ఓడగు

శరీరము పాడగు.

కుండ పగిలితే ఓడు అవుతుంది కదా! అట్లే...

“ఒడ లోడు కాఁజొచ్చు.”

నిరం. 2.129.

ఒడలు కొల్చుకొను

అనవసరజోక్యము కల్పించుకొని నష్టపడు.

“ఇతరుల విషయంలో జోక్యం కల్పించు

కొని ఒళ్ళు కాల్చుకోవడం నాకు ఇష్టం లేదు.”

చూ. చేతులు కాల్చుకొను.

ఒడలు గుల్లల తిత్తిగా నుదికి చంపు

చావ దన్ను.

“ఒడలు గుల్లలతిత్తిగా నుదికి చంపె.”
భాస్క. యుద్ధ. 681.

ఒడలు చిదిమిన పాలు వచ్చు

శైశవావస్థలో నుండు.

పాలు తాగేపసిత్తన మనుట.

“పతి జనించిన గోలెను బరహితైక,
లోలమతి యొడల్ సిదిమినఁ బాలు
వచ్చు.” నిర్వ. రా. 9.22.

ఒడలు చేయు

వేషములు వేయు, నటించు.

“మిడికెడు పెదవులు వ్రేళ్ళులు, మడి
చెడు కనుదోయి మొగిడి మాయెదురఁ
గడుకొ, వెడ పిక యొడలు చేసెడు.”
ఉత్త. హ. 4.44.

ఒడలు జాడించుకొను

శరీరము విదిలించుకొను.

నేడు కాళ్ళు చేతులు ఇత్యాదులు జాడించడం, ఒళ్ళు విటుచుకొనడంగా వాడుకలో నున్నది.

“కుందనంపు గొలుసులు గలుగలు
మనంగ నొడళ్ళు జాడించుకొనుచున్
గొనసాగి సోగలై.” మను. 4.27.

ఒడలు దాచు

పనికి ప్రాలుమాలు.

“అహ! నేడివ కేల విల్లగొని లక్ష్యం
చేసి పాంచాలిఁ గొక, బాహూల్పు

న్నున కిట్టివో నొడలు డాఁపం జెల్ల
దొక్కింతయుకొ. పాంచా. 2. ఆ.

“వా డెప్పడూ తల యెత్తకుండా పని
చేసాడు. ఒళ్ళు దాచుకోవడం వాని
కెన్నడూ అలవాటు లేదు. ఆరకం
లేదు.”

చూ. ఒడలు దాచుకొను.

ఒడలు నెళినెళి యగు

ధ్వన్యనుకరణము.

శరీరము పటపట విటుగు.

“యదూద్వహుండు దశముష్టిహతికా,
బిట్టడువ నయిదుముష్టుల, నెట్టు వొడిచె
నతఁడు నొడలు నెళినెళి యనఁగన్.”
ఉ. హరి. 3.72.

ఒడలు పొప్పొగు

ఆనందము కలుగు.

ఆనందం కలిగినప్పుడు ఒడలు
ఉబుకు ననుటపై యేర్పడినది.

“ఒడలు పొప్పొగు నొయారిఁ జూడ.”
విజయ. 2.149.

ఒడలు బిలియు

సోమరిత్తన మేర్పడు.

“వాడి కీ మధ్య ఒళ్ళు బలిసింది. వాడిం
కేం పని చేసాడు?”

ఒడలు మోచు

దేహధారణము చేయు.

పుట్టు అనుట.

“ఒడలు మోచినయది యొక యపరా
ధము.” తాళ్ల. సం. 7.285.

ఒడలు వంచి

కష్టపడి, శ్రమించి.

“పనుల కొడల్వంగక కామిను
లిద్దఱుఁ గూడి గోళ్ళ మీటుచు
దాదుల్.” శుక. 2.333.

“వాడు ఒళ్ళు వంచి పని చేస్తాడు.” వా.
“వానికి ఏ పని చేయడానికి ఒళ్ళు వంగదు?” వా.

బడ లెల్ల కన్నులుగ చూచు

ఎక్కువ ఆసక్తితో చూచు.
“...సహస్రదృక్సూజుని నొడ లెల్ల
గన్నులుగఁ జూచిరి మానసులు గరం
గఁగన్.” విజయ.

బడ లెల్ల కాళ్ళు

కాళ్ళు నడుచుటకు సాధనాలు.
బడ లంతా కాళ్ళై అనగా
గబగబా పరుగు లిడు ననుట.
“వడిఁ బాటు జలమున కొడ లెల్ల
గాళ్ళు.” బస. 2.383.
రూ. తను వెల్ల - ఇత్యాదులు.

బడలెల్ల తలలు

పరిపూర్తిగా, అంతా అదే
యై అనుఅర్థంలో బడ లెల్ల.
“వడి వీచుగాడ్చున కొడ లెల్ల
దలలు.” బస. 2.383.
చూ. బడ లెల్ల భక్తి.

బడ లెల్ల నోళ్ళు

శరీర మంతా నోరుగా మారిన
దనుట. నోరు తినునది.
“వడిఁ గాలుచిచ్చున కొడ లెల్ల
నోళ్ళు.” బస. 2.383.
చూ. బడ లెల్ల తలలు.

బడ లెల్ల భక్తి

పరిపూర్ణ మైన, ఏ కాగ్ర
మైన భక్తి.
శరీర మంతా-అత్యధిక మైన-
భక్తి అనుట.

“వడిఁ జేయుబసవన కొడ లెల్ల భక్తి.”
బస. 2.383.

రూ. తను వెల్ల శిరము ఇత్యాదులు.

బడ లోము

1. శరీరరక్షణ చేసుకొను ;
బడలు దాచుకొను.
“బడ లోముటలు మోహ ముడుగునం
దాక. తాళ్ల. సం. 5.152.
2. జాగ్రత్తగా మెలగు.
కృశించు అన్నఅర్థం కొన్ని
కోశాలలో ఇచ్చారు. కాని
అది సరి కా దనిపిస్తుంది.
“బడ లోమి పెద్ద కాలం, బడవులఁ
బడి.” కుమా. 11.48.

బడ లోముకొను

ఒళ్ళు దాచుకొను.
“బడ లోమికొని మీర లున్నచో.”
వర. రా. కిష్కి. పు. 520. పంక్తి. 22.
చూ. బడలు దాచు.

బడలోర్పు

శ్రమకు తట్టుకొను.
సుమతి. 49.

బడిగట్టు

1. సిద్ధపడు.
“జీవులంగొట్టు రట్టున కొడిగట్టు
వేలుపు.” కా. మా. 4.108.
2. పాల్పడు.
ఏదైనా తీసుకొనునప్పుడు
ఒడిని పట్టి అందులో తీసుకొనే
అలవాటుపైవచ్చినపలుకుబడి.
వాడుకలో ‘ఎంత పాపానికి
ఒడిగట్టినాడువాడు’ అంటారు.

ఇ దెప్పుడూ కూడనిదానికి
బడబడు అన్న అర్థంలోనే ఉప
యుక్త మవుతూ ఉంటుంది.

“గడిదేటి బారవిద్యక, వడిగట్టి దురంత
కంతు వనజశరాళిన్!” హంస. 2.25.

“తిట్టన కొడిగట్టి తిరుగుచున్నాడ.”
హరిశ్చ.

“లోకనింద కొడిగట్టితి గా.” సారం.
కూ. వడిగట్టు.

బడిచికొను

బలిచి వేసుకొను.

వాడుకలో బడుపుకొను.

“గాండివ మాదిగాఁ గల యాయుధావ
శులు...అప్పు డొడిచికొనఁగ మఱచిన
వాఁ డయ్యు.” భార. ఆర. 1.55.

,, ,, 2.59.

“కనుమలో రంగమ్మను దొంగలు పట్టు
కొని, ఆ నాలుగుసామ్మలూ బడుపుకొని
పంపించారు.” వా.

“చేలోప త్తి బడుపుకొని రావాలి.” వా.

బడిచి పట్టు

బలాత్కారముగా, గట్టిగా
పట్టు.

“ఎవ్వలును నొడిచి పట్టంగా నే
యెడఁ గానక...” కళా. 6.106.

బడి దప్పినపాము

వెల్లకిల పడిన పాము.

బడుపు తప్పిపోయిన అనుట.

“కడు వెఱఁ గంది మురాంతకుఁ, డొడి
దప్పినపామువోలె నుండఁగ.”

ఉ. హరి. 3.103.

బడి పట్టుకొని

రొండి పట్టుకొని; నిలవేసి.

ఎవరి నైనా నిలవేటపప్పుడు

రొండిలో చెయివేసి - నడు

మున కట్టుకున్న పంచెను కట్టు

కున్న తావున పట్టుకొని ఆప

డంపై వచ్చినది.

“బట్టు వెట్టి పోకు మని వొడి పట్టుకొని
నిన్ను, దిట్ట యై తెరలోనికి దియ్య
గాను.” తాళ్ల. సం. 3.140.

బడిసి పట్టు

గట్టిగా పట్టుకొను.

“పూఁబడి యొర సికొని చ నఁ గాఁ
బయ్యెద యొ డిసి పట్టి గనుగొంటి
చెల్లీ.” కళా. 1.142.

“ఆ పిల చెయి బడిసి పట్టుకునేసరికి
బారు మని అఱిచింది.” వా.

బడిసెల ఆడు

బడిసెలతో రాళ్లు రువ్వు.

“తా నొడిసెల జొన్నల కాడెడి, వడు
వునఁ జొండ్రుండు తాల వైచెం బెలు
చన్.” ఉ. హరి. 3.103.

బడ గెడవుగా

ఒరగిలి నట్లుగా, ఒరగడ్డ
ముగా.

“కాలు కాలు పెనఁగి కాలుబలంబులు,
నొడ్డగెడవుగా రఘోత్కరంబు, మ్రొగ్గ
తిలఁగ.” భార. భీష్మ. 3.320.

బడ్డుకు చేర్చు

గట్టెక్కించు.

కొ. త. 438.

“న న్నికష్టాలనుంచీ బడ్డింకించే భారం
నీది.” వా.

బడ్డు పొడ వగు

ఎత్తు లావు గల.

“ఒడ్డూ బాడ వగుగుబ్బ లరయుచుఁ
గానరాఁగా.” తాళ్ల. సం. 4.80.
“అతను చాలా ఒడ్డుపొడ వైననునిషి.”
వా.

ఒడ్డోలగం బై యుండు

కొలుపు తీరి యుండు, సభ
చేరి యుండు.

“బసవయ్య మొదలుగా భక్తులఁ దాను,
నసమ మొడ్డోలగం బై యున్న
యెడను.” బస. 6.169.

ఒడ్డోలగంగా

కోలాహలంగా, మహావైభ
వంగా.

“వాడి మాతుచుపెల్లి ఒడ్డోలగంగా జరి
గింది.” వా.

ఒడ్డుదుడ్డుకులుగా ఉండు

హెచ్చుతగ్గులుగా ఉండు.
సరిగా లేదు అనుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“ఈమధ్య వ్యాపారం అంతా ఒడ్డు
దుడుకులుగా ఉంది.” వా.

“రాజకీయరంగం నేడు చాలా ఒడ్డు
దుడుకులుగా ఉన్నది.” వా.

ఒత్తి గొట్టాన పెట్టు

బాధించు, వేధించు.

“ఒత్తి గొట్టానఁ బెట్టఁగఁ బని లేదు
ఓరి నీచిత్ర మింతే కాని.”
తాళ్ల. సం. 12.77.

ఒత్తి పండు చేయగలమా?

బలవంతంతో పని కాదు,
ఏదైనా కాయ దానంతట
అది పరిపక్వం కావలసిందే

కానీ ఒత్తి ఒత్తి మెత్త
బరిస్తే అది పండు కాదు.
క్రమ పరిణతి అవసరము
అనుట.

“పలుకం బాఱని కాయలఁ
గొలుపం గలఁ జెవఁడు పండ...”

గువ్వలచెన్న. 12.

“అదేమో బుద్ధి వచ్చినప్పిల్ల. వాణ్ణి చేసు
కుంటే సుఖంగా ఉంటావే అని నెత్తిన
నోరు పెట్టుకుని వాళ్ళమ్మ చెప్తాంది.
అయినా ఒత్తి పండు చేయగలమా?
దానికి తెలియాలి గానీ.” వా.

ఒత్తిలి చీరు

గట్టిగా పిలుచు.

“చెలికత్తె నొత్తిలి చీర లేనియెలుంగు,
సింహనాదంబుచే జెదర కునికి.”

ఉ. హరి. 1.161.

ఒత్తిలి పాడు

నోరార పాడు.

“వాసుదేవ యనుచు నొత్తిలి పాడు నా
క్రోశించు నగుఁ జింతనము నేయు నతి
యొనర్చు.”

భాగ. స్క. 7.240.

ఒత్తుకొని వచ్చు

త్రోసుకొని వచ్చు.

“ఒత్తుకొని వచ్చు కటి కుచోద్వృత్తిఁ
జూచి.” కవిక. కి.26.

“ఎంతదూరం పోతున్నా అట్లా ఒత్తు
కొని వస్తా వేం?” వా.

ఒత్తు దేరు

ఒరసికొను; అందుతో ఉ
బ్బెక్కు.

“ఉరుకుచాగ్రంబు లొండొంటి నొత్తు
జేర.” కుమా. 9.148.

ఒత్తుబోవు

ఏదో తనకు వ్యతిరేకంగా
జరుగగా భయభ్రాంతి కలుగు.
“పోయినసారి పంటకూడా పోయేసరికి
బాగా ఒత్తుబోయినాడు మనిషి.” వా.

ఒబ్బిట్ల సంతర్పణ

పెద్ద సంతర్పణ.
సామాన్యంగా పాయసంతో
ముగిస్తారు. అలా కాక ఒబ్బి
ట్లతో చేస్తున్నారంటే పెద్దది
కదా మరి!

ఒదకలి యాడు

సరసము లాడు. (?)
ఒదకలి అనగా సరస మని
వావిళ్ళకోశం. ఇంకా ఆలో
చించి తేల్చవలసే ఉన్నది.
“అమరధేనువుల్ ... అభిమతార్థముల్
గురిసె జేవాలిమీఁద, నెలమి నొదకలి
యాడెడుచెలువవోలె.”
కమా. 12.195.

ఒద్దివడయు

తోడువడు.
ఒద్దిక అంటే మైత్రి కదా -
అలా వచ్చినది కావచ్చును.
“హామ ధూమము తావి యొద్ది
వడయ.” కాశీ. 2.56.

ఒనరని

తగని.

భీమ. 2.154.

ఒప్పన గొను

గ్రహించు.

కోటానకోటులు కోరికలు చిగిరించేసి
...వసము గావు...వీటిని వొప్పన గొన
వయ్యా.” తాళ్ల. సం. 10.154.

ఒప్పనము చేయు

అప్పగించు.

“బాతితో సర్వము నీ కొప్పనము నేసి
తిమి.” తాళ్ల. సం. 9.154.

ఒప్పన నేయు

అప్పగించు.

“నీకు నొప్పన నేసి నే వచ్చినాడ.”
వర. రా. అర. పు. 210. పంక్తి. 17.

ఒప్పితి ననిపించు

ఒప్పించు; భేష్ అనిపించు.

“వేయు నేల వాని నొప్పితి ననిపించె
దన్.” పాణి. 2.55.

ఒప్పు మెఱయు

ప్రకాశించు.

“సారథిత్యంబు నాకు నొసగి భూసుర
సహితుడై యొప్పు మెఱసె.”
ఉ. హరి. 2.36.

ఒయ్యనొయ్యన

మెల్ల మెల్ల గా; క్రమ
క్రమంగా.

“ఒక కొన్ని పయనంబు లొయ్య
నొయ్యనఁ బోయి.” కా. మా. 3.193.

ఒరగా లగు

కాలు కుంటువడు.

“కప్పకు నొరగా లైనను, సప్తమునకు
రోగ మైన సతి తులు వైనన్, ముప్పున
దరిద్రుడైనను...” సుమతి.

ఒరగాల నేగు

కాలు పూర్తిగా మోవకుండా
నడచు.

ముల్లులాంటివి క్రుచ్చుకున్న
ప్పుడు ఆ భాగం ఆనకుండా
నడచుటలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 390.

ఒరగొను

ఒరపు వెట్టు.

“అచ్చులు నొరగొనునగసాలియుండ.”

బసవ. పు. 102.

ఒరగోయు

కత్తి తీయు, ధిక్కరించు.

“చరికి నొరగోయ కేలుండు నెరి
కుండు.” క్రీడా. పు. 86.

ఒర వచ్చు

సాటి యగు, సమాన మగు.

“అప్పుడు మధ్యందినమున, నొప్పిన
యినతోడఁ జాల నొరవచ్చి గురుం,
డప్పొండవబలములపై...”

భార. భీష్మ. 2.381.

“పదార్థస్సైపసిండితోడ నొరవచ్చు.”
నైష. 6.50.

బంగారం వన్నె తెలియడానికి

ఒరగల్లుపై గీచి చూస్తారు.

ఆ ఒర పెట్టినప్పుడు ఏ వన్నె

బంగారమో తేలి పోతుంది.

ఒరపెట్టు

నాణ్యము చెప్ప గలుగు.

ఒరపురాయిపై బంగారు

వన్నె తెలిసికొనువాడుకపై

వచ్చినది.

“పులుగురాయని చట్టుపలవన్నె నొర

వెట్టు, హొంబట్టు జిలుంగు రెంపెంబు
తోడ.” ఆము. 1.12.

ఒరసి చూచు

పరీక్షించు.

బంగారాన్ని ఒకపు రాత్రిపై

గీసి చూచుట పరీక్షించు

టకే - లక్షణయా పరీక్షిం

చుట అని అర్థం.

“చూపపు నిన్ను న న్నొరసి చూచుదా
నా కిది దప్పఁ జూచునో.”

కుమా. 5.77.

ఒరిగించు

లాభము చేయు.

“వాడేం ఒరిగించాడని అంత పట్టుక
దేవుళ్లాడుతున్నావు?” వా.

ఇది సామాన్యంగా ఏం మహా

చేశాడు? అన్న నిరసనలోనే

ఉపయోగిస్తారు.

ఒరులు తల రెత్తి చూడగ

ఇతరులు వేలుపెట్టి చూపించు

నట్లుగా, ఇతరులు చూచి

నవ్వి పోగా అని భావము.

“ఒరులు దల రెత్తి చూడఁగఁ,

గరకరి మనలోన వలదు...”

భాస్క. ఆయా. 173.

ఒరే తరే అను

ఎదుటి వానిని నీచముగా

సంబోధించు, చూచు.

కుమార. శత. 71.

“కనిపించే వాణ్ణిలా ఒరే తరే
అంటుంటే ఎందు కోర్పుకుంటారు?”

వా.

బటగుబిళ్ళ [బరగుబిల్ల]

బరుగుదిండు.

బటగొడ్డెంబు లాడు

అడ్డులు చెప్ప.

“బటగొడ్డెంబు లాడి.” హరి 2.132.

బటదనము

కారము.

“అపచచ్చులు చవి చూచిరి...యెట్టి దనము పొగలు వెడలింప నాసికాపుట ములందు.” నైష. 6.121.

‘బటగా ఉంది’ అన్న రీతిగా

నేడూ ఉన్నది.

బలకపోయు

వెలార్చు అనుటకే నిరసనగా అనుమాట.

“ఏం ప్రేమ బలకబోస్తున్నా డమ్మ వా డీ మధ్య.” వా.

బలసీ బల్లమి

అంతగా ఇష్టము లేమి.

“బలసీ వొల్లముల నీ వొల్లకుంటె నొలవు.” తాళ్ళ. సం. 4.117.

“బలసీ బలని కాపురం అంతంత మాత్రంలోనే ఉంటుంది.” వా.

బల్లబోవు

మూర్ఖు చెందు, బడలు తెలి

యక పోవు, నిశ్చేష్ట మగు.

“బడల వాలంప పాదినింప నొలఁ బోక.” భార. భీష్మ. 3.23.

“గ్రక్కున నతఁ డొల్లఁ బోయి.” భార. విరా. 5.

“గళావతి యొల్లఁబోయి విహ్వలఁ డయి...” నిర్వ. 4.74.

“బల్లం బోయి.” నైష. 2.139.

“కలయంగ మేనశోఽతిమ గ్రమ్మ ...పగటి పేరెండఁ దాకి, యొల్లఁ బోయిన లేబొండు మల్లెపాదల.”

ఆము. 2.56.

“రామభూవిభుఁ డొల్లంబోవంగ...”

చంద్రా. 1.24.

“అప్పటి పరమమోద మెల్లఁ బోనాడి విన్న నై యొల్లఁబోయి.”

భాస్క. యుద్ధ. 2355.

బలివడు

సొత్తు దోపిడి చేయబడు.

దోపిడికి గుఱి యగు.

“బలివడ్డ నెపమునఁ గల లేని సిరి చెప్పి, చుట్టలపై దాడివెట్టు వారు.” ఆము. 6.

బలివోవు

వ్యర్థ మగు; దోపిడి వోవు.

“బలివోయి యీలేక యొక పూట వెట్టిడి, తామర చెలిపట్టిఁ దడవ నేల.” యయా. 1.29.

బలుకుల బూది

చితాభస్మం. స్మశానంలోని బూడిద.

కమా. 7.37.

బలుకుల మిట్ట

స్మశానము.

స్మశానాన్ని రాయలసీమలో నేటికీ బలుకులు అనే అంటారు. ‘బ’ ‘వ’ గా విన వస్తుంది.

బల్లవోవు

ఓడిపోవు; ఓటమి చెందు.

“చిరముగ నొల్లువ వడ్డనరసిం హుని కంటెను బెద్దలే?” కమా. 4.76.

ఒళ్ళంతా తేళ్ళూ జెర్రలూ ప్రాకి
నట్లు

మహా బాధగా, ఎత్తుల్లో
ఉన్న దనుట.

“ఆ మాట విన్నారాకి నాకు ఒళ్ళంతా
తేళ్ళూ జెర్రలూ ప్రాకినట్లయింది.”
వా.

ఒళ్ళ కంపర మెత్తు

ఎక్కువ భయము కలుగు.

“ఆ మాట విన్నారాకి నాకు ఒళ్ళ కంపర
మెత్తి పోయింది.”
వా.

ఒళ్ళు జలదరించు

ఒళ్ళు జలదరించు.

“నాకు చల్లగా ఏది తగిలినా ఒళ్ళు
జలపరిస్తుంది.”
వా.

చూ. ఒళ్ళు జలదరించు.

ఒళ్ళు జల్లు మను

జలదరించు.

“కప్పును చేతితో పట్టుకొంటే కొంద
రికి ఒళ్ళు జల్లు మంటుంది.”
వా.

ఒళ్ళు తడుపుకొను

స్నానము చేయు.

“ఎండలో బడి వచ్చానా! కాస్త ఒళ్ళు
తడుపుకొంటే కానీ యేమీ తోచదు.”
వా.

ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకొని

జాగ్రత్తగా.

కాస్త బెదిరింపుగా అను
మాట.

“కాస్త ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకొని మా
ట్లాడు.”
వా.

ఒళ్ళు దాచుకొను

పనికి పాలుమాలు.

“వాడు పాపం ఒళ్ళు దాచుకొనేవాడు
కాదు. ఎంతప నైసా చేస్తాడు.”
చూ. ఒడలు దాచుకొను.

ఒళ్ళు పెంచు

పనీ పాటా చేయక ఒడలు
దాచుకొను.

మదన. శత. 67.

“అట్లా దమ్మిడి పని చెయ్యకుండా ఒళ్ళు
పెంచుకుంటే ఏం లాభం రా?”
వా.

ఒళ్ళు నీరు విడిచి పోవు

శీతలము క్రమ్ము, అవసాన
దశ సమీపించు.

“ఒళ్ళు నీరు విడిచి పోతే! ఇంకా ఆశ
యే ముంది?”
వా.

ఒళ్ళు పెట్టు

కండ పెట్టు.

“వాడిమధ్య బాగా ఒళ్ళు పెట్టాడు.”
వా.

ఒళ్ళు పొగ రెక్కు

మద మెక్కు.

“తిరిపంటిండి తిని వాడికి ఒళ్ళు పొగ
రెక్కింది.”
వా.

ఒళ్ళు భారగించు

సోమరితనముగా నుండు.

ఒళ్ళు మండు

కోపము కలుగు.

“వాడి పే రెత్తా వంటే ఒళ్ళు మండు
తుంది.”
వా.

ఒళ్ళు మరపు

మఱపు.

“అంత ఒళ్ళుమరుపు అయితే ఎట్లా రా?
సాయంత్రం యిచ్చింది పొద్దునకు

ఎక్కడ పెట్టావో తెలియకపోతే
ఇంకేం చేస్తావు?” వా.

ఒళ్లు హూన మగు

శ్రమతో అలసిపోవు.

“పొద్దున్నుంచీ తిరిగి తిరిగి ఒళ్లు హూన
మై పోయింది.” వా.

ఓం అను

అంగీకరించు.

“ఆ మెయి రాయబారమున కత్యధిక
క్రుధఁ బూని భాస్కరుం, డోమని
భీమనాదరభసోచ్చిత ... భేదవాదవా,
త్యామయ చక్ర చంక్రమతతంబుగఁ
బోరఁగ....”

శంకర. విజ. 5.60.

ఓంకార మాచరించు

అంగీకరించు.

“అభిషింపంగ నోంకార మాచ
రించు.” నైష. 2.69.

ఓంప్రథమంలో

మొట్టమొదట.

“ఓంప్రథమంలోనే త ప్పంఠేయింక
ఆ పుస్తకం సంగతి చెప్ప నక్కఱ
లేదు.” వా.

ఓ అంటే ఓ అను

పిలిస్తే పలుకు.

“ఓ యన్న నో యనంగల, యాయ
మయే యన్న...” వి.

“ఓ అంటే ఓ అనడాని కైనా ఎవరో
ఉండొద్దా?” వా.

ఓగులవాడు

నాయకుడు, ఆదర్శము.

“పిఱికి, వారి కెల్లను నోగులవాని
గాఁగ, నురముపై జీడి నిఱి యచ్చితి
విడిచె.” కుమా. 4.16.

వావిళ్ళలో అధిమాధము
చిహ్నుడు, మిక్కిలి తక్కు
వవా డనుగుర్తు గలవాడు
అని అర్థం చెప్పి ఈ పద్యమే
ఇచ్చారు. మొత్తం పద్యం
ఆర మంతా చెప్తే కుదరదు.
‘పిఱికి వారిలో ఓగులవా
డుగా’ అంటే చాలా చాలా
పిఱికి వాడు అని అర్థం
వస్తుంది. ఓగులవా డంటేనే
అధిమాధము డైతే పిఱికి
వారిలో ఓగులవాడుగా అని
ఎందు కనవలసి వస్తుంది ?

ఓ చెల్ల !

అమ్మక చెల్లవలెనే ఆశ్చర్యా
రకం.

“పులిగూడు దిండిగొఱగం, గలిచియు
నోచెల! యింత గల్పించెడు శ్రీ, గల
వానిఁ దగినపురుషం, గలిచిన నీ కన్ను
బొమయె గను డరు దనుమా.”

కుమా. 7.43.

ఓజకు వచ్చు

దారికి వచ్చు,

“రథ్యము లోజకు వచ్చి మెచ్చఁగా.”
భాస్క. యుద్ధ. 640.

ఓటకండ

పిఱికికండ, భయము.

“అజగిఁదళనుఁ డన్నదరు లేడేనియుఁ,
గాలారి యనునోటకండ లేక...పంచె
నటియుగ్రుపై నిన్ను.” కుమా. 4.61.

ఓటకండ నెడి

భయము లేక,

“ఏమేమీ మది నోటకండ నెడి జేవేం
ద్రాదు లుద్వృత్తు లై, నామీదం జను
చెంచికే.” కుమా. 10.138.

ఓటూలు

ఓటువడు.

“మెఱుంగు నారసముల గిఱి కొలిపిన
నోటాఱి.” భార. ద్రోణ. 5.138.

ఓటినోరు

మాట దాగనినోరు, వాగుడు
కాయనోరు.

ఓటికుండలో నీరు కారిపోయి
నట్లు, చెప్పినమాట బయటికి
వచ్చివేయు ననుట.

“వాడితో ఏం చెప్పకండి. వాడిది వట్టి
ఓటినోరు. ఎక్కడో ఆసేస్తాడు.”
వా.

ఓటువఱచు

ఓడించు; అధికరించు.

“కోటచే వలయాద్రి నోటుపఱచు.”
కవిక. 1.2.

“పోరాట నోటుపఱచి.” రాధా. 5.5.

ఓడకుడు

భయపడవలదు.

హర. 6.65.

ఓడ గట్టినదూల మగు

ఓడకు కట్టినదూలము ఓడను
అనుసరించే ఎల్ల పూడూ పోవు
నట్లు—తదధీనగతి యగు.

నిరంతరసంబంధము కల వగు.

“ఓడ గట్టిన దూల మె యుండవలయు,
మీకు మాకు ను నైన రై న మిత్ర
భావము.” ఉద్భ. 2.211.

“ఓడ గట్టినదూల మీడు లేనిభంబు,
చేకొద్దికుంచ మశేషభూతి.”

చంద్ర. 1.57.

“ఈ లింగములోఁ బ్రాణము, కాలము
గడదాఁక నోడ గట్టినదూలం, బై లంక
నుండఁ జేసితి.” కా. మా. 3.80.

చూ. ఓడతో గట్టినయోడవలె.

ఓడతోగట్టిన యోడవలె

నిరంతరసంబంధము గలిగి,

తదధీనగతి యై.

“నెట్టన ధర్మనందనుడు ని న్నవలంబము
సేసి యోడతోఁ, గట్టినయోడవోత
గతగౌరవుఁ డై కడుఁ చూలె.”

భార. సభా. ద్వితీ.

ఓడబేరము

నౌకావ్యాపారము.

“ఒకని పొత్తు గూడి యోడబేరము
పోయె,దను స దాన్న దాన ధనము
కొఱకు.” కళా. 6.99.

ఓడపై బ్రతుకు

అపాయకరము.

ఓడలపై పోతుండగా ఏ
నిమిష మయినా ప్రమాదము
రావచ్చు ననుట.

వేంకటేశ. 36.

ఓడలు బండ్ల వచ్చు బండ్లోడల
వచ్చును

కాలదేశాదులను బట్టి ఆధా
రాధేయములు మారు
ననుట.

నేలపై ఓడలు బండ్లపై రాక

తప్పదు ; నీటిపై బండ్లు

ఓడలపై వెళ్ళక తప్పదు.

“సర్వజ్ఞవతకులాధిప ! యోడలు బండ్ల వచ్చు బం, డోడల వచ్చు నొండొరుల కొక్కొక్కచో...” ప్రభా. 1.94.

ఓడ వచ్చు

ఓడిపోవుటకు సిద్ధ మగు,

“నీయాట యోడ వచ్చినది యనియె.” కళా. 6.117.

ఓడ విడిచి వద రిడు కొను

గట్టిప్రాపును వదలి అనుమా నాస్పద మైనప్రాపును పట్టు కొనెడిపట్ల ఉప యోగిం చే పలుకుబడి.

ఓడను వదలి పెట్టి సారకా యను పట్టుకొనుట అట్టిదే కదా !

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 38.

ఓడ విడిచి వదరు పట్టు

సులభోపాయ ముండగా

తెలిసి తెలిసి అనుమానాస్పద

మైనసాధనమును గ్రహించు.

“సురత, క్రీడాసౌఖ్యంబు వెడలి క్షిప్త వ్రతచ, ర్యాడంబరముల దగులుట, యోడ విడిచి వదరు పట్టు టుర్వీ నాథా !” రుక్మాం. 4.65.

“శకనశేంద్ర చంద్ర చరణాబ్జసంసేవ, విడిచి యావిదర్భవిభుని గలసి, వచ్చు టోడ విడిచి వదరు పట్టుట సుమీ, చెప్ప దగినమాట చెప్పినాడ.”

విక్ర. 4.64.

వాడుకలో రూపం:

“ఓడను వదలిపెట్టి సారకాయను పట్టు కొన్నట్లు.”

“అంత పెద్దకంపెనీని వదలిపెట్టి వా డేదో పచెక్కు విస్తా డని ఆచిన్న కొట్టులో చేరడ మేమిట్రా? ఓడ విడిచి వదరు పట్టినట్లు?” వా. చూ. ఓడ విడిచి వదరిడుకొను.

ఓడికలు గట్టు

కాలువలు గట్టు.

“అశ్రువ్రజం బోడికల్, గట్టన్ చూపులు చిమ్మ రేగి దివి రోలంబాళి గల్పింపఁగా.” మను. 4.68.

ఓడికవాగు

ఏదైనా చెలువుకో, పెద్ద కాలువకో గండిపడి చిన్నగా పాటువంక—వాగు.

“ఓడిపాతె వరుణుడులుకుచు నోడిక, వాగువోలె.” కుమా. 2.69.

“సురసింధు తోయముల గూడిన యోడికవాగుకైవడిన్.” శై. 1.99.

ఓడున పోసినయుదకములు

ఊటకే వ్యర్థమై పోవునవి.

ఓటిప్రాత్రలో పోసిన నీళ్లు.

“అడంబరంపు దేవార్చన లెల్ల, నోడునఁ బోసినయుదకంబులట్లు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 200.

ఓనమాలు రావు

ఏమాత్రం చదువు రాదు.

“వాడికే ఓనమాలు రావు. వాడు నీ కేం చదువు చెప్పాడు?” వా.

ఓప ననక

చేయజాల ననక.

“ఏమి యమరింతు వన్ని నాయంట
నిండి, యున్న విప్పుడ యమరింతు
నోప ననక.” శుక. 3.188.

ఓపనిది

భరింపరానిది.

“ఓపనిదానిఁ దాల్పఁగా, నావళ మయ్య
భూరిభువనత్రయదుర్వహభారమమ్మహా,
దేవు నవార్యపీర్వము.”

శుమా. 10.15.

ఓపిక లేక

ఓరిమి లేక; త్రాణ లేక.

ఏదైనా పని చేయుటకు తగిన
ఓరిమి లేదన్నప్పుడే రాయల
సీమలో ఓపిక లేదన్నమాట
ఉపయోగిస్తారు.

తీరప్రాంతాల్లో త్రాణ లేదు,
తగినంత బలం లేదు అన్న
అర్థంలో ఓపిక లేదు అంటారు.
ఇక్కడ రెంటికీ సరిపోతుంది.

“నడువ నోపిక లేక నడుమ నడుమ.”

కా. మా. 3.193.

ఓపినట్లు

చేత నయినంతవఱకు

“ఒకరి క్రోలిరి మైత్రేయ మోపినట్లు.”
శుక. 3.118.

ఓ (ఒక) ప్రొద్దున లేచు

అర్ధరాత్రంలో లేచు.

“వా డోపొద్దున లేచి పొలానికి వెడ
తాడు.”

వా.

ఓ మన్యథా యను

అంగీకారమునూ, వ్యతిరేక
తనూ తెలుపు.

“ఓ మన్యథాయంచు నొరయు విద్యాం
సుల, గోష్ఠి కెన్నడుఁ గడగులుతు
లేదు.” కళా. 7.19.

ఓ యను

పిలిచిన పలుకు; సిద్ధ మగు.

“ఒక యెలమావిక్రింద మరుఁ డో య
నఁగా నరుఁ డుండె నయ్యెడక.”

విజయ. 1.212.

ఓ యింత ప్రొద్దు

చాలనేపు.

“ఓయింతప్రొద్దు ఏమి తో చక అట్లా
ఉండిపోతిని.” వా.

రాయలసీమలో ప్రచురం.

ఓరంతప్రొద్దు

1. ఒకరోజుంతా.

“ఓరంత ప్రొద్దున నుపవసించె.”

కాశీ. 4.133.

“ఓరంతప్రొద్దున నుండు రుద్రుండ నే,
నటు గాన రుద్రదేహాఖ్య యయ్యె.”

కాశీ. 5.10.

2. కాసేపు.

“రలిసుఖంబులఁ జొక్కు నోరంత
ప్రొద్దు.” కా. మా. 2.18.

ఓరచూపు చూచు

1. అనాదరముగా చూచు.

“ఓరచూపు జూచేది న్యాయమా?”

త్యాగరాజు.

2. కడగంటి చూపు చూచు.

శృంగారసూచకము.

“సొగసి సొగయించు నెఱి యొర
చూపు చూచి.” హంస. 3.81.

ఓరజాటు లేక

తొలగి పోక. జం.

తొణకక బెణకక వంటిది.

“ఒక కొంతవడి యోరజాటు లేక...

(సైన్యములు రెండును పోరెను.)”

సుదక్షి. 5.87.

ఓరపారలు దిద్దు

తప్పొప్పులు సరి చేయు.

“సత్కపింద్రులు రచించి చదువు పద్య, సమితియం దోరపారలు చక్క దిద్ది.”

కువల. 2.9.

ఓరమో మిడు

1. మొగము ప్రక్కకు త్రిప్పు కొను.

“హా! శ్రీహరీ!, యంచున్ బ్రాహ్మణుఁ డోరమో మిడి తదీయాంసద్వయం బంటి పా, మృంచుకొ ద్రోచె.”

మను. 2.68.

2. అయివ్వుతను సూచించు.

“తమకు మొక్కుం దారు మొక్కు కొక్కించుక యోర మో మిడి.”

ఆము. 4.35.

ఓరలు వాట చూచు

ఓరగా చూచు.

“అతని నోరలు వాటగఁ జూచు.”

భార. ఆను. 1.281.

ఓరలు వోనాడు

వంకలు పెట్టి దూషించు.

“పెద్దల భీష్మాదుల ధిక్కరింపఁ దగఁ జతం జాల రీకైదు వోరలు వో నాడకు.”

ఉ. హరి. 3.13.

ఓరవోవు

ప్రక్కకు తొలగు.

“గుఱంబుల కుఱికి బడలు వడ నటముఱి విసరిన నోర వోయిన సురియం జెరివి యవలీలం గాలుబలంబులపై బడి.”

భార. భీష్మ. 2.71.

ఓలగందము

స్నానము చేయునపుడు

పూసుకొనుగందవొడి.

“ఓల గందపుఁ బసుపులు నూని వెలుఁగు.”

రాధా. 5.210.

ఓల మాసగొను

1. విశ్రాంతి గోరు.

“అతిథి నినుఁ గోరె నేనియు, మతిఁ గింకిరిపడక యోలమాస గొనక నీ, వత నికిఁ బ్రియంబు శల్పుము.”

భార. ఆను. 1.68.

2. ఏకాంతము నభిలషించు.

“...ఉభయ,బలముఁ బోలు లాడెఁ జల మున నొక్కింత, యోల మాస గొనక యోలి నార్చి.”

నిర్వ. 4.60.

“పుష్కీశతనయ, యవని కాంతరమున నోల మాసఁ గొనియె.”

సైష. 4.97.

ఓలరాడు

తేలియాడు.

“తడఁబడ నోలలాడుచు హళాహళిగాఁ బడి నీఁదులాడెడిక.”

శైమి. 1.28.

ఓలాడు

ఓలలాడు.

“క్రమ్యతాపి నోలాడుచు...”

కుమా. 9.102.

ఓసి యన్న నో యనుట కైన

జనా బిచ్చుట కైన.

వాడుకలో - ‘పిల్లిస్తే పలికే

దిక్కు లేదు’ మొదలైన

పలుకుబడులలోని భావ మే బొగాములు

ఇందున్నది.

“ఒకతె రూపసి గాకున్న నోసి యన్న,
నో యనెడుమాత్రమున కైన నుండ
వలయు.” శుక. 3.342.

ఓహారిసాహరిగా

హోరాహోరిగా.

“ఓహరి సాహరి నుయ్యాల చేరుగా,
వెనుకొంచుఁ దెరలుచుఁ బెనఁగు
నెడలు.” భార. విరా. 3.165.
“యుద్ధము సేయఁజాలకయ యోహరి
సాహరి సెంత చెప్పినన్.” శివ. 4.62.

బొగా దనక

ఏమీ అనక.

బొను, కాదు - అనకుండా.
“భూనాయకుఁ డిది యాఁ గా దన
కియెడ.” సారం. 2.273.

బొగా దనక యుండు

న్యాయా న్యాయ నిర్ణయం
చేయక మానము వహించి
యుండు.

“నాకు మొగ మోడి యాఁ గా దనరు
తపస్సులు.” పాండు. 5.243.
“నే నింతదూరం మీతో మొఱపెట్టు
కుంటే మీరు బొను కాదు అని చెప్ప
కుండా కూర్చుంటే నే నింక యెక్క
డికి పోయేది?” వా.

బొగా దను

అడ్డు చెప్ప; విమర్శించు.

“యాదవసింహ! నా తలఁపు నష్టము
వారల పాటొకింత యాఁ గా దను
దాక లేదు గలఁకం బడఁ జొచ్చె....”
ప్రభా. 1.83.

మంచిచెడ్డలు; సత్యాసత్యాలు.

“దీని యాఁగాము లన్నియుఁ దెలిసి
శిక్ష....” పరమయోగి. 3.ఆ.
చూ. ఆవుగాములు.

బొడు గటచు

కోపముతో పెదవి గటచు.

కోపము వచ్చినప్పుడు సహజ
ముగా పెదవి బిగించడం,
పండ్లు కొఱకడం అలాంటివి
చేస్తారు. వానిమీద వచ్చిన
పలుకుబడి.

“కన్ను లెఱ్ఱగా నెగాదిగఁ గన్గొని
యాడు గటచి దీని నాటదాని...”
శుక. 4.39.
రూ. బొడుకొట్టు.

బొడు మాయు

ఖండిత మగు.

పెదవి దాటి వచ్చు అని
వావిళ్లని.

“అగ్ని నాలుక లేడు నాడు మాసి న
యప్పు, డుడురాజు పాట్ల గుజ్జటికి
నవుడు.” భీమ. 6.44.

బొదల యంటి చూచుకొని

దెబ్బ తిని.

ఏదైనా శాస్త్ర జరిగినప్పుడు
ఒళ్లు యథాస్థితిలో ఉన్నదా
లేదా అని పట్టి చూచుకొ
న్నాడు అన్నవ్యంగ్యార్థంలో
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“సలసల మను కలశజా వె, గల్గవుం
గినుక యను వెసటఁ గలవడి వడి నాఁ,

దల యంటి చూచుకొని యే, యిలు వెడ
లిని నాక్షణంబ యెత్తినభీతికొ.”

పాండు. 5.207.

బౌద్ధల లూచి మెచ్చు

సెబా సని మెచ్చు.

మెచ్చుటలో తల ఊపుటపై

ఏర్పడినపలుకుబడి.

“అప్పు యి దొర యంచు జను
లందఱు సాదల లూచి మెచ్చుగన్.”

హంస. 1.34.

బౌద్ధల వంచుకొను

అవమానముతో - తల వంచు
కొను.

“శీవి నటించెనా దేవలోక పురంభ
గొంచక యాదల వంచుకొనును.”

రాధి. పీఠిక. 20.

బౌద్ధల వంచుకొన జేయు

అవమానపడజేయు.

“అసురేంద్రుని ముందట మాకు
సాదలలో, వంచుకొనంగ జేసితివి.”

భాగ. స్క. 7.152.

చూ. తలవంపులు.

బౌద్ధెంచు

అగు.

“తడ వాడెంచె బులిందరాజు.”

హర. 7.59.

బౌద్ధను

సెబా సను, మెచ్చుకొను.

“పలికి తుత్ప్రేక్షోపములు జాతి పెం
పెక్కు, రసికు లొనన మదాలస
చరిత్ర.” ఆము. 1.13.

“మృగీమదం, బడరెడు పట్టుచీర సొగ
సా సనక దాల్చి నృపాలకేళికొ
నడచె వహులలామ...” హంస. 3.4.

బౌద్ధాను :

బౌద్ధాను లే; సగే సరే!

నేటికీ వాడుకలో ఉంది.

“బౌద్ధా నీ పోటును జూతము రమ్ము.”

కమా. 12.20.

బౌద్ధ సౌ రగు

చెల్లాచెద రగు.

“చీకటి యారు సౌరుగా.”

కాశీ. 1.125.

బౌద్ధ లెండు:

సరే.

“బౌద్ధ లెండు విమర్శ దూర మైన
వాకిట వసించు నెవ్వర డన్యారు
నగుచు.” ఆము. 4.7.

కంకణబలము కలిసి వచ్చు.

వివాహమునకు దైవబలము
కలిసి వచ్చు.

వివాహం దైవికం అన్న
భావంతో యేర్పడినపలుకు
బడి.

“మనం ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేస్తే నేం?
కంకణబలం కలిసి రావాలి కానీ.” వా.

కంకణము కట్టు (కొను)

ప్రతిజ్ఞ పూను.

శుభకార్యాలలో ఈ కర్త
వ్యాన్ని నెరవేరుస్తా నన్న
దృష్టితో చేతికి కంకణం
కట్టడం అలవాటు. దానిపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“ముఖ్యప్రతీకార్థి మంజీ కట్టెడు
నాండె, కవుల బ్రోచుటకు గంక
ణము కట్టె.” పాండు. 1.41.

“కంకణము కట్టుక యుండెను నిప్పు
డరును, డోర!” రణంబు పెండికొడు
కంచు...” విజ. 3.154.

“వాణ్ణి సర్వనాశనం చేయఁ లని పిడు
కంకణము కట్టుకొని కూర్చున్నాడు.”

వా.

“వాణ్ణెలా గె నా పెకి తేవా లని నేను
కంకణం కట్టుకొన్నాను.” వా.

కంకణములు కట్టు

దీక్ష పట్టు.

ఏ వైదిక - శుభ కార్యాని

కైనా ముందు దీక్షాకంకణం

కట్టుకొనుట ఆచారం.

అందుపై ఏర్పడిన పలుకుబడి.

“కట్టుగ్రతకుల కంకణములు గట్టి,
... బాధు నుక్కడఁచు, వెరవ తలం
చుచు.”

పండితా. ద్వితి. మహి. పుట. 9.

చూ. కంకణము కట్టు.

కంకరగాడిద

కంచరగాడిద.

బహు వై నవనులు చేయునది.

“గాడిదల్ సెడఁదన్ను కంకరగాడి
దల్.” సానం. 2.8.

కంకురుకుంకలు

ఒక లిట్టు.

“కంకురుకుంక లై నపలుగాకి కలారుల
క్లిట్టు.” పాణి. 1.13.

కంకులు పెట్టు

నిండించు.

శ్రాసు.

కంగనాడు

వంచించు, అబద్ధ మాడు.

“బంగారు మెరుగుచాయ పడఁ
నొక్కతె గూడి, కంగనాడేవు నాలి
కానియ్యరా.” తాళ్ల. సం. 3.51

కంగా బింగా

నలిగి నలగనట్లుగా, తొంట
రగా.

‘ఆ మిరియాలు కంగాబింగా
నమలి మింగు’. ‘వాడు కంగ
బింగా రెండు మెతుకులు తిఁ
రైలుకు పోయినాడు’ వగైరా
వావిళ్ళ.

కంగారు పడు

అందోళన చెందు.

“శత్రుం వచ్చిం దనగానే అతను
చాలా కంగారు పడ్డాడు.” వా.

కంగారెత్తు

భయసంభ్రాంతి కలుగు,

“ఆ వీధిలో వాళ్ల నాన్న కనిపించే
సరికి కంగా రెత్తి పోయాడు.” వా.

కంచంతకాపురము

మిక్కిలి పెద్దది.

కంచి + అంత కాపురము.

కంచి ఆ నాళ్ళలో ఉన్న
మహానగరాలలో ఒకటి;
ఏడువాడల ఊరు. దానిమీద
వచ్చినపలుకుబడి.

“కాపురగోడలు కంచంత కాపు
రంబు... గాడ్పాటి యుటికె.”

పాండు. 3.80.

“..... వింటను జొచ్చిన దేమి
చెప్పు కం, చంతటికాపురంబు సతు లా
ననఁ జేసెడు జాతి నీతి...”

తారా. 3.66.

కంచ మరసి పెట్టు

కావలసినంత భోజనము

పెట్టు—కడుపార అనుట.

“ఓ మగువ యతని కన్నము, ప్రేమంబున గంచ మరసి పెట్టుము దినమున్.”

శుక. 3.360.

చూ. కడుపు చూచి పెట్టు.

కంచము కాల దన్ను

ఆదరముతో పెట్టినదానిని

తిరస్కరించు.

“వెంచేటి తల్లిదండ్రులు ప్రియమై వడించగాను, కంచము కాలదన్న సంగతి యా బిడ్డలకు.” తాళ్ల. సం. 8.20.

“అతను ఆదరించి పిల్లనిస్తానంటే తిరస్కరించడం ఏం పనిరా? కంచం కాల దన్నుపోతే కడి పుట్ట దంటారు పెద్దలు.” వా.

కంచముచెంత పిల్లి

సమయంలోనం వేచి ఉన్న

వాడు — వేచి ఉన్నది.

ఎప్పుడింత పడవేస్తారా అని

కంచందగ్గర పిల్లి కాచుకొని

ఉండుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“అతఁ డిది యాది గాఁగ నయ్యబల మగని, మొఁగి చావడిలో నిల్చి మొగము సూపుఁ, జిన్నలకు లోఁగుఁ గంచంబు చెంతపిల్లి, కరణి నెదురింటి వాకిటఁ గాచి యుండు.”

శుక. 2.181

కంచము పొత్తు

సపం క్తి భోజనము.

“కలయ మెవితేనె లాసగు కంచము పొత్తు లెన్నఁడె.” తాళ్ల. సం. 8.597.

“సమానులతో తప్పా కంచంపాతూ మంచంపాతూ పనికి రాదు.” వా.

కంచములోపలి రాయి

అనుభవింప నుండగా అడ్డు

పడునది.

“చంద్రికాపాయి కంచంబులోపలి రాయి, కాశికావలికిఁ గన్మాసిగంత.”

చమ. 8.89.

కంచరగాడిద

ఒక తిట్టు. బల మున్నా పని

చేయ లేని పనికి మాలిన

వాడు.

“వాడు వట్టి కంచరగాడిద. ఇంకెవరైనా పంపండి. వాడేం చేసుకొన్నాడు?” వా.

కంచిగరుడసేవ

దండుగ.

కంచిలో గరుడోత్సవాని కని

పోయి జనసమ్మర్దంవల్ల దైవ

దర్శనం చేసుకోకనే వత్తు

రనుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఊరికే వెళ్లా మన్న మాటే కాని పనీ కాలేదు పాటా కాలేదు. వట్టి కంచి గరుడసేవ అయిపోయింది.” వా.

కంచిమేక

పెద్దపొదుగు గల ఒకరక మైన మేక.

ఎక్కువ పాలిస్తుం దంటారు.

కంచియే!

దూరమా!

కంచి అంధ్రదేశం సరిహద్దు

లో నున్నది. కావున దూ
రంగా భావింపబడేది.

కథ కంచికి వెళ్లుట కూడా
దానిపై వచ్చినదే.

“కంచియే పడుకొంటున్నా.”

విజయ, 3.200.

కంచుకాగడా వెలిగించి చూచినా

ఎంత వెదకినా కనబడ దనే
అరంబో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

కంచుకాగడా ఎక్కువ
వెలుగు నిస్తుంది.

“కంచుకాగడ వెలిగించి కనిన
గాని, వలపు కన్నట్టునే వారవనితల
కుసు.” శ్రవ. 4.51.

“కంచుకాగడా వేసి చూచినా
వానిలో దయాదాక్షిణ్యం కనిపిం
చదు.” వా.

కంచుకుత్తుక

హెచ్చుస్థాయిలో పలికే
కంఠము.

కంచు ఖణ్ణేలు మంటుంది.

“కంచు గుత్తుకలవారి గానముల
జొక్కి చొక్కి, కంచుచెంచు నా
యెంబో నా కడలేనిగుణము.”

తాళ్ళ. సం. 5.226.

రూ. కంచుగొంతు.

కంచుకొమ్ము

రాజులు - దేవతలు బయలు
వెడలినప్పుడు కొమ్ము పట్టుట
ఆచారం. ఆ కొమ్మును
కంచుతో చేసి ఉంటారు.

“మందటను గంచుకొమ్ము మిన్నంది
మొరయ.” వై. జ. 4.78.

కంచు గీసిన టుండు

ఖణ్ణేలు మను.

“అపిల్ల గొంతెత్తితే కంచు గీసినట్లే.”
వా.

కంచుపదను

చాలా పెళ్ళుసు.

ఏయింత కయినా విటిగి పోవు
ననుట.

కంచు చాలా పెళ్ళు సైన
లోహము.

“...ఎం, తని వచియింతుర గంచుపద
నాచెలి నెమ్మన మెంచ నుద్దవా!”
రాధా. 2.19.

కంచు పెంచు నగు

విటిగిపోవు.

“కంచు గుత్తుకలవారి గానముల
జొక్కి చొక్కి, కంచుచెంచు నా
యెంబో నా కడలేనిగుణము.”

తాళ్ళ. సం. 5.226.

కంచు మించగు

చెల్లాచెద రగు, ముక్కలు
ముక్క లగు.

కంచు చాలా పెళ్ళు సైన
లోహం. కొంచెం దెబ్బ తగి
లినా ముక్కలు ముక్కలై
పోతుంది.

“కాక మించుల వినుమానికంపు
జోదు, వంచుగమిర గంచుమించు
గావించుకరణి...” వసు.

“కంచుమించె పాట గ్రమ్మట
జేరు.” రంగ. ఆరణ్య. 172 పు.

కంచుమించుగ

చెల్లాచెదరుగా.

“కంచుమించుగ నడవి మె క ము లఁ
గదుము నివిగో బలు సివంగులు.”

శుక. 1.222.

“కంచుమించుగ ధరణి గ్రక్కదల.”
సా. 1. 83.

కంచురాయి

శబ్దించే ఒకవిధ మైనరాయి.
బ్రాహ్మ.

కంచెకోట

కంచెగా కట్టినకోట; హద్దు;
రక్షకము.

చూ. కంచెగోడ.

కంచెగోడ

చూ. కంచెకోట.

కంజాయింపుగా

మంచి వసతిగా.

అన్నీ అమరి ఉన్న వనుట.

“వారి యిల్లు మంచి కంజాయింపుగా
ఉన్నది.” వావిళ్ళ.

కంటక మగు

సరిపడని దగు, విరుద్ధ మగు.

“ఇంట భుజించితిం గడఁగి యింటికి
జేతుల బాసర్పిలిం దుదిం, గంటక మైతి
నీమదికి గానీ ఘటించితి...”

త్రిశంకుస్వర్ణం. ఆం. 7.82 పే.

“నే నంటే వాడికి కంటక మయి
పోయింది. ఎందుకో మఱి?” వా.

కంటక మాడు

పరుషము లాడు.

“అతిమిసనుఁ జవురనన నగునె కంటక
మాడ.” మను. 3.84.

కంటకములు పల్కు

మనసు నొచ్చునట్లు మాట్లాడు, దూషించు.

“కంటకంబులు పల్కుఁ గా కేమి
దీన.” గా. హరి. ద్విత్తి. పంక్తి. 200.

కంటకురాలు

క్రూరురాలు.

కంటకము వంటిది.

“ఆ, కంటకురాలు పల్కిన వికారపు
మాటలు.” నిరంకు. 3.3.

కంట తడి బెట్టు

దుఃఖించు.

“వాళ్ల యింటాయనను తలచుకొని
తలచుకొని ఆవిడ కంట తడిబెట్టు
కొంటుంది.” వా.

చూ. కంట తడిపెట్టు.

కంటద్దాలు

సులోచనాలు.

“కంటద్దాలుంటేనే గానీ అత నో
అక్షరం చదవ లేదు.” వా.

కంటను వత్తి పెట్టుకొని

అతిశ్రద్ధగా, ఎల్ల వేళల.

“బ్రహ్మ మిత్రుండు శిష్యులకున్ గంటను
వత్తి పెట్టుకొని యాయుర్వేద మొరంత
ప్రా, ద్దులఁ జెప్పన్ వినుచుండి.”

మను. 5.7.

కనులు మూతలు పడు నేమో
యని వత్తులు వేసికొని
యనుట. వాడుకలో నేటికీ
ఉన్నది.

“కంట వత్తి పెట్టుకొని ఆమె ఆ రోగికి
సేవ చేసింది.” వా.

చూ. కంట వత్తిడుకొని.

కంటపడిన....

కనిపించిన ప్రతిదానికీ, ప్రతి
వానికీ అనుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఆత్మజాత నొసంగుఁ డనుచు దేవుం
డని, యేకంటఁ బడు రా తి కల్ల
మొక్కె.” వవల. 3.65.

“కంటపడినవాణ్ణలా పరికరిస్తూ ఉం
టే మన మీ రోజు ఇట్లు చేరుకున్నట్లే.”
వా.

కంటపడు

1. కనపడు.

“వా డీమధ్య నాకు కంటపడ్డం ఆవు
రూప మై పోయింది.” వా.

2. కంటి కాను.

“వాడికి సీమా నేనూ యిప్పుడు కంట
పడతామా?” వా.

కంట పిడుక బ్రాము

మోసగించు, కంట దుమ్ము
కొట్టు.

“నేటిరాత్రి, కంటఁ బిడుక బ్రామి
గర్వంబు గిర్వంబు, నుడువ నైతి నేని
నొట్టు పెట్టు.” దశా. 6.69.

దశ. 6.54.

చూ. కంటిలో దుమ్ము కొట్టు.

కంట పిడకలు గట్టు

నానాబాధలు పెట్టు, మోస
గించు.

“అచ్చుగాఁ దీర్తు మీయ పుని కొన్ని,
యచ్చిక బుచ్చిక లాడి పత్రములు,
గంటక యిచ్చి యాక్రియ నూలు వేలు,

కంటఁ బిడుకలు గట్టి కైకొని పిడప.”

గౌర. హరి. ద్వితీ. పం కీ. 638.

చూ. కంట పిడుక బ్రాము.

కంట వ త్తిడుకొని

మిక్కిలి శ్రద్ధగా

“కంట వ త్తిడుకొని స్థైరికప్రభుండు.”
పాండు. 3.56.

చూ. కంటను వ త్తి పెట్టుకొని.

కంటన పడు

కోపపడు.

వమరీ. శత. 38.

కంటసరి

మెడలో వేసుకునే ఆభర
ణము.

కంటెసరి అని నేటివాడుక.

కంటికనవు

కంటిలోని నలుసు మెఱమెఱ
లాడుతూ బాధ కలిగిస్తుంది.
అట్లే అనుక్షణబాధాకరుడు,
భయంకరుడు అనుట.

“బ్రహ్మవాదుల కంటికనవు.”

పండిత. ప్రభ. వాద. పుట. 511.

చూ. రొమ్ముగూటము.

కంటి కాగు

కంటి కాను; తగుపాటి మని

షిగా కానవచ్చు.

“ఈమాత్రం ఆమాత్రం మనిషి వాడి
కంటి కాగేట్లు లేదు.” వా.

చూ. కంటి కాను.

కంటి కాను

ప్రియ మగు.

తగినంత గొప్పగా కనబడు.

“ఆ మాత్ర మైనా లేకపోతే కంటి కానదు.” వా.

“మనం కాస్త దెబ్బ తిన్నామా? ఇప్పుడు వాడికి కంటి కానడం లేదు.”

వా.
చూ. కంటి కాగు.

కంటి కింపగు

ప్రియ మగు.

“అంతకంటెను గంటికి నింపైన వాలు గంటిం గంటిన్.” కళా. 5.116.

కంటి కింపిత మైతే వంటి

కింపిత మవుతుంది

ప్రతిదీ అందంగా ఉండా లనే

పట్ల ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“ఎన్ని పెడితే నేం? కాస్త ఇల్లా, పాత్రలూ శుభ్రంగా ఉండక పోతే. కంటి కింపిత మైతేనే వంటి కింపిత మవుతుంది.” వా.

కంటి కిం పైన

మనోహర మైన.

“కంటి కింపైన వన్నీ కావా లంటే ఎక్కడనుంచి వస్తాయి.” వా.

కంటికి కంటకించు

చూడ లేక పోవు; అసూయ కలుగు.

“...గందవాడిలోపల బూరుగు వట్టి నట్టు లిద్దఱ కొక సౌఖ్య మబ్బినను దైవము కంటికి గంటకించెనో.”

తారా. 4.53.

కంటికి కడవెడుగా ఏడ్చు

విపరీతముగా దుఃఖించు.

“కంటికి గడవెడు గాంగ నేడ్చు చును,” పల. పు. 99

కంటికి కడవెడునీళ్ళుగా

ఎక్కువగా దుఃఖించే ననుట.

“పాపం! అపిల్ల కంటికి కడివెడు నీళ్ళుగా యేడుస్తూ కూర్చుంది. ఉన్న కాస్త అదరువూ పోతే ఏం చేస్తుంది పాపం!” వా.

కంటికి కమికెడు కావర ముండు

చాలా పొగ రెక్కి యుండు

అన్న సందర్భంలో ఉపయోగిస్తారు.

“వాడికి కంటికి కమికెడు కావరం ఉంది. ఒకడు చెబితే వింటాడా?”

వా.

కంటికి దిసింతురె

లక్ష్య మగుదురా?

దృష్టి + ఉంచు - దిసిం చు అయి ఉంటుంది.

“కాపు లచ్చెరుపడ నాదుకంటికి దిసిం తురె వీరని యాతఁ డుబ్బినకొ.”

శుక. 2.489.

“ఒకింత నవ్వి నకా, వెనుక దిసించి చూడ రవనికొ మగ వారల నమ్మ రాదు.” శృంగారసావిత్రి.

“కులుకుఁ జెక్కులు పసిఁడియాకుల దిసింపడఁ, జిన్నికుచములు పోకల చెన్నుమిఱు.” ముకుందవిలాసము.

“నీకు వా డొకలక్ష్యమా?” వా.

“నాకంటికి వా రాగరు.” వా.

“వాడి కంటికి మన మిప్పుడు కనబడ తామా?” వా.

ఇలా వాడుకలో రకరకాల

మారే పలుకుబడి రూపాంత

రమే యిది.

కంటికి నిదుర రాదు

నిద్ర పట్టదు; మనశ్శాంతి లేదు.

“నిమిష మైనను నాదుకంటికి నిదుర రాదు.” సుగ్రీ. పు. 11.

“వాడు ఛస్తే గానీ నా కంటికి నిద్ర రాదు.” వా.

కంటికి నిదుర వచ్చు

మనశ్శాంతి యేర్పడు.

“నా కంటికి, నిదుర వచ్చు నేడు నీర జాక్ష!” భార. కర్. 3.890.

“ఈ యాడువచ్చినప్పిలకు పెళ్ళయితేనే నాకంటికి నిద్ర వస్తుంది.” వా.

కంటికి పంటెడునీళ్లుగా ఏడ్చు

ఎక్కువగా ఏడ్చు.

మానసి. 49.

కంటికి పుట్టెడుగా ఏడ్చు

ఎక్కువగా విలపించు.

“ఎన్నా శ్లయినా కొడుకు రాకపోయే సరికి ఆవిడకంటికి పుట్టెడుగా యేడుస్తూ కూర్చుంది.” వా.

కంటికి ప్రేమ మగు

కంటి కిం పగు, మనోహర మగు.

“పరపురుషభోగాయతచిత్ర లగుటం గ్రంధకౌను సందడిం బడి కంటికిం బ్రయ మైనవానిం గామించియు...” శుక. 2.10.

కంటికి భార మగు

చూడ లేక పోవు.

“ఇప్పుడు విధికంటి కకట! మేమింత భార, మెలిమేయంచుఁ దలపోసి యలమ టించు.” నలచ. 5.145.

కంటికి తెప్పచందమున

మిక్కిలి జాగ్రత్తగా కాపాడు వట్ల ఉపయోగించు పలుకు బడి.

కంటిని తెప్ప కాపాడినంత జాగరూకతతో అనుట.

చందమునకు బదులు ఉపమా నార్థకాలు అన్ని టితో నూ ఇది ఉపయుక్త మవుతుంది.

“...పాండురాజుకుతు లేవురుఁ గంటికి రెప్పచంద మై, హరి తముఁ గావఁగా వెలసి రక్షతదేహవిలాససంపదన్.” భార. శల్య. 1.54.

కంటికి తెప్పవలె

ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

“నన్నెప్పుడెడ సనక కంటికి, తెప్ప వలెం గాచి తిరుగు రేయిం బలుకున్.” శుక. 1.889.

“అన్న పోయినప్పటినుంచీ తమ్ముడు ఆ పిల్లలను కంటికి రెప్పలాగా చూచు కంటూ వస్తున్నాడు.” వా.

చూ. కంటికి తెప్పచందము.

కంటికి మంటికి ఏకధారగా

నిరంతరాశ్రుపాతంగా

“కంటికి మంటికి నేకధారగా కంటి నీళ్లు కరిపించాను.” వి.

కంటి తడి యార లేదు

ఇంకా దుఃఖోపశమనము పూర్తిగా కాలేదు.

ఏడువగా చిప్పిల్లిన కంటి నీళ్లింకా ఆరిపోయేంత సావ కాశం కూడా లేదనుట.

“మొగుడు పోయి మూడు నెలలు కాలేదు.
ఆ కంటి తడి యారక ముందే పిల్లవాడికి
జబ్బు చేసింది.” వా.

కంటినొప్పి

పీడ, బాధకము.

కంటిబాధ భరింపరాని దన్న

దానిపై వచ్చినవలుకుబడి.

“కాసరంబులపాలిటి కంటినొప్పి.”

శుక. 2.288.

కంటి ముంటి పడినా

ఎంత అవస్థ పడినా, ఎంత

గింజకొన్నా.

“తనకును గంటి ముంటి పడినం బడు
టింతియ కాని సొమ్మురా, దని మహి
భరణం చెలిపి యంపుము నీవని యంపె
నాతఁడున్.” పరమయో. 4.148.

కంటిలో కన్ను పెట్టుకొని

చూచు

అతిజాగ్రత్తగా పరిశీలించు-

చూచు.

“కంటిలో కన్ను పెట్టుకొని చూచినా
అచ్చురేపన లేవో మిగిలిపోయినవి.” వా.

కంటిలో కలికానికి లేదు

బొత్తిగా లేదు.

కలికం కంటికి వేసే మిరియాల

గింజవంటి వాని గంధం. అది

ఏ కాస్త అయినా చాలు.

ఆ యింతకు కూడా లేదనుట.

“ఇంట్లో చక్కెర కంటిలో కలికానికి
కూడా లేదు. ఇప్పుడు తెస్తే గానీ రేపు
కాఫీ ఉండదు.” వా.

చూ. మందుకు లేదు.

కంటిలో కారము చల్లు

మోసగించు.

చూ. కంటిలో మిరపపొడి చల్లు.

కంటిలో కొరవెండ్రుక

కంటిలో నలుసు.

“కంటిలో, గొరవెండ్రుకయు రచ్చ
మఱిని...” హంస. 5.109.

చూ. కంటిలోని నలుసు.

కంటిలో దూరు

కంటి కాను.

“నీకు ఇప్పుడు చుట్టాలూ పక్కాలూ
కంటిలో దూరడం లేదు.” వా.

చూ. కంటి కాగు.

కంటిలో నలు నై పోవు

కనబడుట అరు దగు.

“ఈ మధ్య కంట్లో నలు నై పోయా
వేం?” వా.

కంటిలోని నలుసు (నెరసు)

ఎక్కువ బాధించునది.

“కంటిలోని నలుసు కాలిముల్లు.” వేమన.

“వాడా డొళ్ళో కంటిలోని నలు నై
కూర్చున్నాడు.” వా.

“వాడు కంటిలోని నలుసుగా తయారయ్యాడు.” వా.

కంటిలోని నెరసువలె

మెరిమెరి లాడుతూ;

మిక్కిలి బాధిస్తూ...

“...పుష్కరునేత యుల్లమం, దున్నది
కంటిలోన నెర సున్నవిధంబున...”

నలచ. 6.260.

చూ. కంటిలోని నలుసు.

కంటిలో నిప్పులు పోసుకొను

ఓర్వలేక పోవు, అసూయపడు.

“కాస్త మంచి చీర కట్టుకొంటే ఆవిడ కంట్రో నిప్పులు పోసుకొంటుంది.” వా.

కంటిలో పడు

తగినంత మంచిసితిలో ఉండు,

గుర్తింపబడు.

‘కంటిలో పడతామా?’

‘పడము’ అన్నట్లు వ్యతిరేకా

ర్థంలోనే ప్రచురం.

“మేమంతా నీ కివ్వడు కంట్రో పడతామా? నువ్వేమో పె అంతస్తులో ఉంటివి. మేమేమో మామూలు మనుషుల మై పోతిమి.” వా.

కంటిలో మిరపపొడి చల్లు

మోసము చేయు, కన్ను గప్ప.

“నా కంటిలోనే మిరపపొడి చల్లా లని ప్రయత్నించాడు.” వా.

చూ. కంటిలో కారము చల్లు. కంట్రో...

కంటు గట్టు

విరోధము పూను, పగ పట్టు.

“వాడు నామీద కంటు గట్టాడు. నన్ను సర్వనాశనం చేసేదాకా వదలడట. అదీ చూదాం.” వా.

కంటువడు

విరోధము గొను.

“మింట నుండి కంటు బడి కంటు వడఁగరిసున కిట్లనియె.”

భాగ. 10. పూ. 153.

వాడుకలో రూపం:

“వాడికి నామీద కంటుగా ఉంది.”

వా.

ఇందులోని ‘కంటు’ ఇదే.

కంటు వాయు

పగ దీరు

“అరిది శ్రీ వేంకటేశుఁ డలమేలుమంగఁ గూడి, గరుడనిమిఁద నెక్కి కంటు వాయ నేసెను.” తాళ్ల. సం. 6.107.

కంటు వుట్టగ

కంటకముగా; ద్వేష మేర్పడు

నట్లు.

“బంటు నాడినయట్లు పదుగురు వినఁగ కంటు వుట్టఁగఁ బలుకఁగ నోర్వలేక.” వర. రా. యు. పు. 64. పంక్తి. 10.

కంటె బొట్టు వేయు

తాళి కట్టు, వివాహ మాడు.

ప్రౌసు.

కంట్రో కారం చల్లు

మోసము చేయు.

“నా కంట్రో కారం చల్లా లని ప్రయత్నం చేశాడు. కానీ నేను ముందుగానే జాగ్రత్త పడడంవల్ల వాడిపాచిక ఏమీ పాఠ లేదు.” వా.

“ఆవిడ మొగుడికంట్రో కారం చల్లి ఊరంతా చక్క బెట్టుతూ ఉంది.” వా.

చూ. కంటిలో మిరపపొడి చల్లు; కంటిలో కారముచల్లు.

కంఠంలో ప్రాణ మున్నంత

వరకూ

తుదిదాకా.

ఎప్పటికీ నే నిందుకు అంగీకరించను - పాల్పడను అనుపట్టుల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“నా కంఠంలో ప్రాణం ఉన్నంత

వరకూ ఒకరిని దేహి అని యాచించును.”

యా. గొంతులో ప్రాణ మున్నంతవరకూ.

కంఠగతప్రాణంగా

కొన ఊపిరితో.

“వా డిప్పుడు కంఠగతప్రాణంగా ఉన్నాడు.”

కంఠగతప్రాణ మగు

ప్రాణాపాయస్థితిలో నుండు.

కొనఊపిరితో నుండు.

“ఇట్లు తుదాతురత్వంబునక గంఠగత ప్రాణం బై నోరం దడి లేక...”

హంస. 1.192.

కంఠపాఠంగా

కంఠోక్తిగా, నోటికిబాగా.

“వాడికి ఆ కావ్య మంతా కంఠ పాఠంగా వచ్చు.”

యా. కంఠాపాఠం; కంఠోపాఠం.

కంఠము తడుపుకొను

దాహము తీర్చుకొను.

“తత్కూప తటస్థిత ద్రోణికాగ్రంబున సున్న, యల్పజలంబులం దనకంఠంబు దడిపికొని...”

హంస. 1.192.

యా. గొంతు తడుపుకొను.

కంఠశోష

చెప్పడం వ్యర్థము.

“వాడికి నీ వెంత చెప్పినా వట్టి కంఠ శోషే కాని ఏమీ లాభం లేదు.”

వా.

కంఠస్థం

కంఠోక్తిగా వచ్చును, నోటికి

వచ్చును.

“వాడికి ఆ కావ్య మంతా కంఠస్థం.”

వా.

కంఠస్నానము

తల తడుపుకొనకుండా చేయు

స్నానము.

“వైద్యుడు ఈరోజు కంఠస్నానం చేయ మనీ, రెండుమూడు రోజులు తాళి జ్వరం రాకుంటే శిరస్నానం చేయ మనీ చెప్పాడు.”

వా.

చూ. శిరస్నానం.

కంఠేకాలుడు

ఈశ్వరుడు.

గొంతుపై నలుపు న్న వాడు

గనుక.

కంఠోపాఠం

చూ. కంఠపాఠం.

కండకన్నులవాడు

కండకావరము కలవాడు.

“కండకన్నులవాని నాకటను బండ, పిట్ట బేతాళికల సారె దిట్టవాని.”

ఆము. 6.20.

కండకావరము

కండక్రొవ్వు; పొగరు.

“కానిమ్మ నీ కండకావర మృడంతు.”

ద్వి. సారం. 1.31.

“వాని కెంత కండకావరమో? నీళ్లకు పోయే పిల్లలపై చిల్లరరాళ్లు వేస్తున్నాడట.”

వా.

కండక్రొవ్వు

కండకావరము; పొగరు.

“కండక్రొవ్వునక గన్నుక గానక పెక్కు, దుండగంబులు ప్రేలి త్రుళ్లుక గాకేమి?”

ద్వి. జగ. పు. 170.

కండ గట్టుకొను

బలియు.

“కండ గట్టు కొంటివా వేంకటరమణుడండ దీన, బండు నేని తిది నన్ను బాపురా లోకానకు.”

తాళ్ళ. సం. 12.62.

కండచక్కెర

కలకండ, పటికబెల్లం.

“కలికి నీ నెమ్మొవి కండచక్కెర.”

కృష్ణ. శకుం. 3.48.

కండతుండములుగా

ముక్కలు ముక్కలుగా. జం.

“ఒంటి వచ్చినవాని గెంటి పోవగ నీక నతికుండు కండతుండములు గాఁగ.”

జైమి. 8.94.

కండపట్టు

లా వగు.

ఇది వాడుకలోనూ ‘కాస్త

ఆపిల్ల కండపట్టింది (పెట్టింది)’

అనేరూపంలో వినబడుతుంది.

“ఇవ్విధంబున మెలఁగు నయ్యింతి యెంటి, తిండికతమున నినుచుడి కండ పట్టి.”

శుక. 3.348.

“ఏమాయ్! ఈ మధ్య కాస్త కండ పట్టావే.”

వా.

కండపెట్టు

బలియు, మదించు.

“వాడి కీ మధ్య కాస్త కండపెట్టింది.”

వా.

“ఓహో! వాడి కేవో కాస్త కండపెట్టి నట్టుండే. ఏదో తెగవాగుతున్నా డట.”

వా.

కండపొదుగు

పాలు లేనిపొదుగు.

“ఎంత పొదు గుంటే నేం? అది పట్టి కండపొదుగు.”

వా.

కండ మెం డగు

క్రొవ్వెక్కు.

“బిడపావల గని పెంచు జడు లేక తిండిచే గండ మెం డైనదండికతన.”

హంస. 1. 214.

కండలు కరగునట్లు

ఎక్కువగా కట్టించి...

“వాడు కండలు కరిగేటట్లు పని చేస్తాడు. అయినా కడుపుకు చాలడం లేదు.”

వా.

“కండలు కరిగేట్లు పని చేయడం తప్పితే ఒక సుఖమా ఒక యిదా?”

వా.

కండలు కోసి యైన నిచ్చు

ఎంత త్యాగమున కైనా సిద్ధ పడు.

తన సర్వస్వాన్నీ ధారవోయు అనుపట్ల డే ప యోగిం చే పలుకుబడి.

“సఖుడడు సంబంధి శిష్యుండు సవ్యసాచి నాకు నతనికి నై యేను నరవరేణ్య కూర్మిమై నిత్యం గండలు గోసి యైన నరయ నాతండు నాయెడ నట్టివాడ.”

భార. భీష్మ. 3.283.

“అమాయకు లైన పల్లెటూరి వాళ్ళు నమ్మితే కండలు కోస్తేనా ఇవ్వడానికి సిద్ధపడతారు.”

వా.

కండలు పెంచుకొను

సోమరి తనముతో నిర్వాప్య

పారిగా ఉండు.

“అట్లా తిని కండలు పెంచుకోక పోతే కాస్త యింట్లో పనైనా చూచుకుంటే తప్పుటరా?”

వా.

కండ లురలు

శ రీ ర ము నుండి కండ లూడి పడు.

“కండ లురలఁగ గడుదులఁ జెందె నొకడు.” శుక. 1.263.

కండెవట్టు

ఇలుకుపట్టు; వంచ వీలు కాని దగు.

“బాహునాళంబు కండె వట్టిన.” సాంబో. 3.128.

కండవడము

కాండ్ పటము, తెర.

కనపడకుండా కట్టునది.

“బెడరుచు నంతరంగమున భీతికెఁ గండ వడంబు నుట్టి పల్కెడు...” శుమా. 4.58.

“ననిచిన కల్పవల్లి మదనాగగతిన్ నడపాడఁ జొచ్చెనో, యనఁ జనుదెంచెఁ గండవడ మల్లన వెల్వడి బాలికానితో, ఘనపటలంబు వెల్వడువికాసితతారక సంభృతేందులే, ఖనయముఁ గ్రేడి నేయుచు నగప్రియనందన చెన్ను వింతగాన్.” శుమా. 9.20.

కండోలవీణ

చండాలవల్లకి.

ఒక రక మైనవీణ.

కండ కావరం

పొగరు.

“వాడికి కండకావరం ఎక్కు వయింది. కనిపించినపిల్ల నంతా కన్ను గీటు తున్నాడట.” వా.

కండకు కట్టినట్టు

1. ప్రస్ఫుటంగా.

“తిరుపతిజాతరలో తెల్లవారుజామున్నే గంగమ్మను తీస్తారు. మైలు దూరం నుంచి చూచినా కండ్లకు కట్టినట్టు కనబడుతుంది.” వా.

“వెయ్యి మందిలో ఉన్నా వాడూ, వాడి వేపం కండ్లకు కట్టినట్టు కనిపిస్తాడు.” వా.

2. మఱచిపోకుండా.

“అనాటి సంబరం ఇంకా కండ్లకు కట్టినట్టుగా ఉంది.” వా.

కండ్లకు పొర లడ్డు వచ్చు

1. కొ వ్యెక్కు.

“వాడికి కండ్లకు పొర లడ్డం వచ్చాయి.” వా.

2. ఒక రోగము వచ్చు.

“ముసలితనం వచ్చేసరికి వాని కండ్లకు పొర లడ్డం వచ్చాయి.” వా.

కండ్లు తెరచు

ప్రపంచజ్ఞానం కొద్దిగా

తెలియు; జ్ఞానోదయ మగు.

“వాడు మొన్న పుట్టి నిన్న కండ్లు తెరిచాడు. నన్నే దోతప్పు పట్టబోతాడు.” వా.

“వాడిప్పుడిప్పుడే కండ్లు తెరుస్తున్నాడు.” వా.

కండ్లు తెరవని

వయసు చాలని, అనుభవము లేని.

“వాడు కండ్లు తెరవనివాడు. వాణ్ణి కట్టుకొని మన మేం చెయ్యగలం?” వా.

కండ్లు తేలవేయు

ఏమీ చేయ లేనన్నట్లు సూచించు; తెలివి తప్పిపోవు.

“ఏమిరా డప్పేం చేశా వంటే కళ్లు
తేలవేశాడు.” వా.

“వాణ్ణి పట్టుకొని నాలుగు ఉతికేసరికి
కండ్లు తేలవేశాడు.” వా.

మూర్ఖ పోవునప్పుడు కండ్లు
తేలిపోవుటపై వచ్చినపలుకు
బడి.

కండతో చూడ లేదు

ప్రత్యక్షంగా చూడ లేదు.

“అందరూ అంటున్న మాటే నే
నన్నాను. నే నయితే కండతో చూడ
లేదు.” వా.

“అన్నెం పున్నెం దైవాని కెరుక.
అందరూ అనడమే కానీ నే నైతే
కండతో చూడ లేదు.” వా.

కండతో చూడ లేము !

1. అదేదో అతిమనోహరము.

“మేనూరు రాజభవనం దసరాలో
విద్యుద్దీపాలతో ధగధగ మెరిసి పోతుం
టుంది. ఆ వైభవం కండతో చూడ
లేము!”

2. అదేదో అతిబాధాకరము.

“వాడు కడుపునొప్పితో పడేబాధ
కండతో చూడ లేము!” వా.

కండలో కారం పోసుకొను

అసూయపడు.

“ఏమరు కాస్త పచ్చగా కనబడినా వాడు
కండల్లో కారం పోసుకుంటాడు.” వా.

కండలో వత్తులు వేసుకొని

చూ. కంట వత్తి నిడుకొని.

కందదుంపకు పానకము

వ్యర్థము.

కందను పానకంలో నాన
వేయడ మెందుకు ?

కుక్క. 87.

కందనకాయ

గుండెకాయ.

“సందియ మింత లేదు పెలుచెక్ నును
మొగ్గల మిట్టకోలలెక్, గందనకాయ
నేనె సుమకార్యకుఁ డేమని చెప్పు
వాఁడ.” రాజశే. 3.146.

కందవాణు

కందిపోవు.

“లలితముక్తాహరగుళికాకలాపంబు,
ప్రమాణానిలంబునఁ గందవాణె.”

నైష. 2.119.

రూ. కందపాణు.

కందా కొట్టు

తిరిపపుతిండి మెక్కు.

వివరమునకు చూ. కందాలరాజు.

కందాలరాజు

సోమరి; తిండిపోతు; తిరిపెపు
తిండి మెక్కువాడు.

కంఠా అనగా రాజబంధువుల
భోజనశాల అని జ్రాను.

అక్కడ ఎవరైనా వచ్చి
రాజబంధువు పేరుతో తిని

తిరుగుతూ ఉండవచ్చును.
అలా ఆ పేర తిని తిరుగు

తిండిపోతునకు పేరై యేర్ప
డిన పలుకుబడి.

నందక. 79 పు.

కందికట్టు

కందిబేడలు (పప్పు) ఉడికించి

వంచుకొన్న నీరు.

“ఈ రోజు మా యింటలో కందికట్టు
చారు పెట్టాను. మా వాడు చాలా
బావుం దన్నాడు.” వా.

కంది కుందు

వాడిపోవు; కందిపోవు.

“రసికశేఖరు డా రాజు రాజవదన,
కంది కుందిననెమ్మొము కళ రెఱింగి”
శుక. 1.305.

కందిపోవు

1. వాడిపోవు.

“ఎండలో తిరిగేసరికి వాని మొగం
బాగా కంది పోయింది.” వా.

2. దెబ్బ తగిలి నల్ల వడు.

“బాగా రాయి కొట్టుకున్న ట్టుంది.
తోడ కందిపోయింది.” వా.

కందు కుందును లేని

నిమ్మ-ళంక మైన.

“కందు కుందును లేనికలువలచెలికాండు
గలిగినఁ జెలి మేనికాక దీటు.”

రాజగో. 3.62.

కందువ చేయు

నివసించు.

“ని,క్కపుగతి ఋశ్యమూకమునఁ
గందువ నేయవెళి?”

భాస్క. కీష్కిం. 477.

కందువమాటలు

చాటుమాటలు, చాటూ క్తలు.

“కందువమాట లాడి వగ కారితనంబులు
సూపి సన్న లిం,పొందంగ సల్పి చేరికల
నల్లము రంజిలఁజేసి...” హంస. 3.32.

“కాయజుతూపు లమ్మదురు కందువ
మాటలఁ బుష్పలావికల్.” విజ. 1.14.

కందువ సెప్పు

నీరీ తిసలమును తెలియజేయు.
“కందువ సెప్పి యొక్కెడఁ దిగిర్తులు
దాడికిఁ గూశువారు.”

భార. విరా. 3.127.

కందు వాపు

నల్లత తేన్పు.

“కళాపూర్ణుండు నివ్విధంబున నవ్వనిత
దెందంబు కందు వాపి సాంద్రానందం
బున నభిమతక్రీడల రమించె.”

కళా. 7.287.

కందువాటు

మాసిపోవు, నల్లబడు, వివర్ణ
మగు.

“కందు వాఱిన మించు కంచుటడము
వోడె.” హర. 7.30.

“వెలవెల జాతె మేఘ మరవింద
విరోధియుఁ గందువాటె.”

నరస. 2.70.

కందువు మూసె దై

మోస మెక్కువగా కలిగి.

“కందువు మానెఁ దై, కతిగొంటు
లయినయల్లగతు.” కుమా. 8.185.

కందెన పడు

లంచ మొట్టు; డబ్బు చేతికి

నచ్చు.

“కాశ కందెన పడితే గానీ వాడిచేత
పని చేయించుకోవడం కష్టం.” వా.
నూ. కందెన వేయ.

కందెన వేయు

దబ్బిచ్చు; లంచ మిచ్చు.

కందెన వేస్తే బండిచక్రం
గబగబా తిరుగుతుంది అను
టపై యేర్పడినపలుకుబడి.

“కాస్త కందెన వేస్తే ఆ గుమాస్తా
మనకు కావలసిన కాగితా లన్నీ ఈ
క్షణంలో తెచ్చిస్తాడు.” వా.
చూ. కందెనపడు.

కందెఱ

1. కన్ను తెఱచునది.
“సృష్టి కందెఱ.” కాశీ. 1.121.

2. కనుచాటు, తెర.

“మఱునాఁ డంధకవృష్టిభో జయదు
సామంతాగ్రణీ సేన గం, దెఱగా.”
ఉ. హ. 2.84.

కంపకోట

ముండ్ల కంచె. కంపతో
వేయుకంచె.

“కంపకోట ఘటించుకరణిఁ జుట్టుక
యన్న, యారంపు వెడసందు కేగు
వెరవు.” రాజగో. 1.69.

కంప గట్టు

కంచె వేయు.

“చెట్టుచేములు, కానంబడ నటికి కంప
గట్టినపిదపన్.” విప్ర. 2.19.

కంపగొట్ట !

ఒక తిట్టు.

“నీ యింటికి కంపగొట్ట.” వా.
కంపగొట్టుట పాడుపడుటను
సూచిస్తుంది.

కంపగొట్టు

పాడువెట్టు.

“వా డెప్పుడో నాన్న పోగానే
యింటికి కంపగొట్టి చేశాంతరం
పోయాడు.” వా.

కంపతోడు గీడ్చినట్లు

జాడలు ఏర్పడునట్లు అనుట.
“కంపతోడు గీడ్చిన క్షేడు గానఁ జన్నఁ,
దెరు వెఱుంగుచు.” మను. 4.54.

కంపనబడ్డ కాకి అగు

చాలా చిక్కులలో తగులు
కొని విలవిల లాడుతున్నా
డనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

కాకి కంపమీద పడ్డప్పుడు
విదిలించుకొన్నకొద్దీ మరింత
ముళ్లల్లో చిక్కుకొంటుంది
కదా?

“వాడిప్పుడు కంపనబడ్డకాకై అవస్థ
పడుతున్నాడు.” వా.
చూ. కంపలబడ్డ కాకి అగు.

కంపము పుట్టు

వడకు పుట్టు.

“వెక్కస మగు నెవ్వగ ల్వాడమెఁ
గంపము పుట్టె.” పారి. 1.100.

కంపలబడ్డ కాకి అగు

చిక్కులలో తగులుకొన్న
వాడగు.

కంపలలో పడినకాకి తప్పించు
కొనబోయిన క్షైల్ల మఱింత
చిక్కుకొంటుంది. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి. ఇది నేటికీ
వాడుకలో ఉన్నది.

“డక్కిన విష్ణుభక్తియు దృఢంపు
విరక్తియుఁ గలు నమ్మరు, దుష్కృతులకుం
భజించుమతి పుట్టుక కంపలఁ బడ
కాకి నై.” పాండు. 2.184.

చూ. కంపనబడ్డ కాకి అగు.

కంపవెట్టు

పాడు వెట్టు.

“పొంచి యెంతయుఁ దోడఁ బుట్టిన
దానిల్లు, కంప వెట్టిన నమహాఘనుఁడు
పొందు.” బిల్వ. 2.65.

చూ. కంపగొట్టు.

కంబళపురీషము

సీచము; కంబళిమీది మలి
నము - ఒక తొట్టు.

తొలగింపరాని దనుట.

పట్టుకుంటే వదలని అహిత
వస్తువు.

“మటుమాయలాఁడు కంబళపురీ
షంబు.” గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 488.

కంబళికట్ట

ఒకరకం వంటచెఱకు.

త్రాసు.

కంబళిపురుగు

సీచుడు అన్నఅర్థంలో దీనిని
తిట్టుగా ఉపయోగిస్తారు.

నల్లగా కంబళివలె ఉండు
పురుగు.

చెట్ల ఆకులపై ఉంటుంది.

“వాడు వట్టి కంబళి పురుగులా
ఉన్నాడు.” వా.

కంబీ తీయు

పాటిపోవు.

చిత్తూరుజిల్లాలో నేటికీ విని
పించే పలుకుబడి.

“అప్పు సంగతి యెత్తేసరికి వాడు కంబీ
తీశాడు.” వా.

చూ. కమ్మ తీయు.

కంసాలి ఉన్నచోట కథ చెప్ప

రాదు

“యుక్తిశాలి ఉన్నచోట
వట్టినూటలు చెప్పట కూడదు
అనుపట్ల ఉపయోగించేది.
కంసాలి యుక్తిశాలి అని
ప్రతీతి.

ఇది ఒక కథపై యేర్పడినది.

ఒకతను కథలు చెప్పున్నాడు:

“ఒకచోట ఒక అరటి ఆకూ,

మంటి పెళ్ళా స్నేహిత

మయ్యాయి. అరిటాకు అన్నది

కదా ‘వాన వస్తే నేను నీమీద

పడి రక్షిస్తాను. గాలి వస్తే

నీవు నామీద పడి రక్షించు -’

అని.” ఇలా అతను చెప్తుండ

గానే శ్రోతల్లో ఉన్న అతను

అందుకొని రెండూ కలిసి

వస్తేనో అన్నా డట. అప్పు

డా కథకుడు ‘కంసాలి ఉన్న

చోట కథ చెప్ప రాదు’ అని

వెళ్ళిపోయా డట!

కంసాలిప్రొవ్వులు

దిక్కు కొకరు మొగ మై విడి

విడిగా ఉన్నా రనుట.

వికమత్య రాహిత్యాన్ని
తెలిపే పలుకుబడి.

కంసాలులలో తెగ తెక్కువ.
నలుగురు కలిస్తే ఎవ రంతకు
వొళ్లే గొప్ప అనుకొని వేరే
వేరే పొవ్వులు పెట్టుకొని
వంట చేసుకునేవారు. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఆ ఊళ్లో ఒకరిని మానే ఒకరికి పడదు.
ఏపని వచ్చినా ఊరంతా కంసాలిపొవ్వు
లుగా తయారవుతుంది.” వా.

కకపిక లగు

చెల్లాచెద రగు.

“వికవిక లేలే నివ్వెడి లకుముకులు, కక
పిక లాయె దక్కక పికవాణి.”
అనుక. 2.115. పు.
చూ. కకవిక లగు.

కకబికలు

చిక్కులు; బాధలు.

“వలని యతఁడు కడు మోహము,
తలమునుకలు గాంగ మరుని తామర
విరితూ, పుల కకబికలకు లోబడి, మల
యుచు దా వెంట జాలిమాలిం దిరు
గన్.” హంస. 5.127.
చూ. కకవికలు.

కకవిక లగు

తలక్రిందు లగు; గందరగోళ
మగు.

“ఒకయారికి నొకకరణము, నొకతీర్పరి
యైన గాక యుగి దలు చెనన్, గక
వికలు గాక యుండునె, సకలం
బును...” సుమతి.

చూ. కకపిక లగు.

కకాపికగా

చెల్లాచెద రగునట్లుగా.

“కలిగినపాతకంబులు కకాపికగా విడ
నాడి.” విప్ర. 2.16.

కకావిక యగు

చెదరి పోవు; కలగు.

“అత్త పైని కచయంబు కకావికలై
కలంగి.” కళా. 8.58.

“ప్రక్క వేటొక్క మగఁ డున్న
బాగు తెలిసి... మిటిపడి కకావికయై.”
శుక. 1.228.

కక్కురించు

కస్సు మను.

“కనుఁగొని డాయవచ్చి శునకంబు
విధంబునఁ గక్కురించి యి, ట్లు.”
చెన్న. 2.30.

“పిల్లవాడు దగ్గఱకు వస్తే అలా కక్కు
రిస్తా వేంకి?” వా.

కక్కుసపడు

కోపపడు, బాధపడు.

“ఇంత చిన్నదానికే అంత కక్కుసపడ
తా వేం ఖర్చంకి?” వా.

కక్కుసపెట్టు

కష్టపెట్టు.

“రక్కుసులం గక్కుసపెట్టి.”
రామాభ్యు. 8.192.

కక్కిరి బిక్కిరిగా

తారుమారుగా; అస్తవ్య
స్తంగా.

“అదంతా కక్కిరి బిక్కిరిగా ఉంది.”
వా.

కక్కుటాయి

గఱుకుటాయి.

“కంకలు దుంపలు కక్కుతాళ్లు.”
సానం. 2.6.

క క్కు-టితికాడు

కక్కుర్తి పడువాడు; తొందర
పడువాడు; ఎంత కైనా
లొంగువాడు.

“కక్కుటితికాడు కార్యము, చక్కటి
నెఱుగండు.” నా. పంచ. 1.320.
చూ. కక్కుర్తిగాడు.

క క్కు-టితిపడు

దేనిమీది ఆశతోనో ఎంత
కైనా లొంగిపోవు.

“వా దేదో నాలుగుకానులు వస్తాయని
కక్కురిపడి ఆ ఛండాలు పని
చేశాడు.” వా.
చూ. కక్కుర్తిపడు.

క క్కుర్తిగాడు

స్వలాభమునకై ఎంత నీచాని
కైనా బడిగట్టువాడు.

“కడగి పీనుగుమీదఁ గంచంబు వెట్టి
కుడువఁగాఁ జూచు కక్కుర్తిగాఁ
డితఁడు.” గౌర. హరి. ద్వి. 451.452.

క క్కుర్తిపఱుచు

కక్కుర్తి పడునట్లు చేయు.

“కక్కుర్తి పఱుపరే గాఢతపోరూఢుఁ,
దగుమందకర్ణజు నంతవాని.”
చంద్ర. 2.74.

క క్కులకల్లెం

ఇనుపగొంగు లున్నకల్లెము.

“అగుఱుం కక్కులకల్లెం వేస్తే గాని
మాట వినదు,” వా.

కక్కు-వాయిదగ్గు
కోరింతదగ్గు.

చూ. కక్కుయిదగ్గు.

కక్కు వేయు

తిరగలిపై ఇనుపముక్కతో
గఱుకుగా ఉండునట్లు కోట్టు.
“పిండి పడమే లేదు. తిరగలికి కక్కు
వేయించాలి.” వా.

కక్కు-టితిపడు

కక్కుర్తిపడు.

చూ. కక్కుటితిపడు.

కచ్చు బిగించు

గోచి పెట్టు.
“నీలిచేల గడితంబుగఁ గచ్చు బిగించి.”
క్రీడా. పు. 92.

కచ్చల్లో కందులు వేయించు
అతికామి యగు.

గోచిలోనే కందులు వేయించ
గల వేడిమి - కామం-కల
...అనుట.

“అదంతా కచ్చల్లో కందులు వేయించే
రకం.” వా.

కచ్చు వదలగు

కామోదేకము కలుగు.

కచ్చు బిగించుట నిగ్రహాన్నీ,
అది వదులగుట తన్నా శాన్నీ
సూచిస్తుంది.

“కులుకుచు నొకసారి పలుకరించిన
చిచ్చువాని కైనను గచ్చు వదలిపోవు.”
పాణి. 2.71.

కచ్చుకొను

కక్ష పట్టు.

“వేల్పు తేజిం, గచ్చు కొని హసించు
పీటఁ గల్గుహయంబుల్.” చరు. 1.80.

కచ్చుపెట్టు

పట్టుదల వహించు.

“కచ్చుపెట్టి వీనులకుఁ గతలెన్ని విన్నాను
అచ్చుతు కీరన వినే యందు సరి
రాదు.” తాళ్ల. సం. 10.250.

కచ్చుపెట్టు కలుగు

బాధ, గాయము, ప్రమాదము కలుగు.

“కొచ్చితి నీకు శరణు నుద్గు లింక
గేటికి, కచ్చుపెట్టెవ్వరివల్లా గలిగే
దేమి.” తాళ్ల. సం. 6.176.

కచ్చువిచ్చు

పురి వీడిపోవు.

“కాలపాశము కచ్చు విచ్చె.”
రుక్మాం. 2.48.

కచ్చువెట్టు

పగవట్టు.

‘కచ్చుపట్టినాడు’ అనేలాంటి
రూపంలో ఈ కచ్చు నేడు
కానవస్తుంది.

“అగపడి కచ్చువెట్ట యితఁ డాడిన
మాటలకు.” శల్యప. 2.125.

కచ్చెపోతు

జగడగొండి; ఈర్ష్యాభువు.

కచ్చుకుద్ది

బ్రహ్మచర్యం; వ్యభిచార
రాహిత్యం.

“నాడు కాస్త కచ్చుకుద్ది కలవాడు.”
వా.

కజాయము

సువ్వలూ, బెల్లం కలిపిన
పిండి కానీ, కొబ్బరితురుము
బెల్లం కలిపిన పిండి కానీ
లోపల పెట్టి పైన గోధుమ
రేకు మడిచి అల్లి చేసే పిండి
వంట.

“కజాయంబు లిం జెన్నే నున్నవి.”
పాండు. 7.279.
చూ. కజ్జాయము.

కజ్జాకోరు

కలహాశీలుడు.

“నాడు ఒట్టి కజ్జాకోరు. నాడిజోలికి
పోవడు.” వా.

కజ్జాయము

కజాయము.

“బలిక కజ్జాయ మయ్యారె పాయస
ములు.” వి. 2.105.
చూ. కజాయము.

కజ్జెకాయ

పప్పులపొడి లోన పెట్టి గోధు
మరేకుతో అల్లిన ఒక ఫల
హారం.

“వడలుం జక్కర కజ్జెకాయలును.”
రా.మా. 2.115.

కటకట చేయు

కస్తీ చేయు.

ఇస్తావా చస్తావా అని నిర్బంధ
పెట్టు.

“వాడి రెక్క పైసలు చేయ మని కట
కట చేస్తున్నాడు.” వా.

కటకటంపడు

బాధపడు.

శవ. 1.87.

చూ. కటకటపడు.

కటకటంబడు

బాధపడు, విచారపడు.

“శూరకర్మ లగుకొడుకులం గంటినే
యని కటకటం బడి.”

కా. మా. 2.25.

“కటకటం బడి యాడు గఱచి హు
మృత్యుచూ, దటము దాటించి చిందట
రేగినట్లు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. క్రి. 1061-62.

చూ. కటకటంపడు.

కటకటవడు

బాధపడు, కలతపడు.

“వెతలం గటకటపడి.”

రసిక. 4.9.

“కటకట పడఁ దొడఁగ న పుడు
కరము సెనుచ్చెన్.”

హర. 7.76.

కటకట మని

ధ్వన్యనుకరణము.

“కటకట మని పండ్లు కొఱికి కసరు
విసరుటే.”

శవ. 3.86.

కటకటాలు

ఇనుప ఊచలతో అడ్డుగా
వేసిన ఆవరణము.

“కటకటాల వెనుక కూర్చుని వీధిలో
పొయ్యేవారిని పిలవడం వాడి అల
వాటు.”

వా.

ఈపదమే జైల్లో ఉన్న
కటకటా లన్న విశేషార్థాన్ని
పురస్కరించుకొని బందిఖా

నాకూ, నిర్బంధానికి సూచక
మైనది.

“వాడు కటకటాల వెనుక ఉన్నాడు.
ఇప్పుడు మన కేం చేయగలడు? వాడు
విడుదలయితే రువారే మాట
చూతాం!”

వా.

కటకాముఖము

భాణమును లాగునప్పటి ఒక

విధ మైనహస్తముద్ర.

“క్రమ్యుఁ బలాశకటకాముఖమునఁ గీర
చలిత కా ఖాస్సుటాశోక శరముఁ
గూర్చె.”

ఆ. ము. 5.141.

కటపయాది సంఖ్య

అక్షరమాలలోని క, ట, ప,
యాది అక్షరములను సంఖ్య
లకు మారుగా ఉపయోగించు
పద్ధతి.

శ్రావ.

కటపుటలు

అదరి పాటులు; విఱగ

బాటులు. జం.

“ఆతం డక్కటపుటలు మాన్చె.”

కకు. 2.104.

కటపెట

ధ్వన్యనుకరణము.

“కటపెట తొటతొట రాలెడు, పాట
పాట చినుకుల ధరిత్రి పొడ నట్లు
వడక.”

వైజ. 2.146.

కటపెటగా ఉండు

చిక్కుగా, ఇబ్బందిగా ఉండు.

“వచ్చేదబ్బు చాలక వాడిపరిసితి చాల
కటపెటగా ఉంది.”

వా.

కటాకటిగా

దాదాపు; చాలీ చాలక.

కొంచె మించుమించుగా

అనుట.

“అర్ధసేరుబియ్యం వేస్తే వాడికి కటాకటిగా సరిపోతుంది.” వా.

చూ. ముటీముటాలుగా.

కటాక్షించు

దయ చూచు.

“కృతకవిప్ర సగజ కటాక్షించి.”

కుమా. 7.44.

“ఏదో పేదవాణ్ణి. మీరు కటాక్షించాలి.” వా.

కటాక్షించుకొను

అనుగ్రహించు, ఆదరముతో

చూచు.

“కేవలభక్తితో లేవవచ్చివులఁ, గ్రేవలనటఁ గటాక్షించుకొనుచు.”

దశా. 7.188.

కటాబిటిగా

నిక్కచ్చిగా.

“అతడు చాలా కటాబిటిగా మాట్లాడుతాడు. నాన్నడు.” వా.

కటారువాడు

ఖడ్గధారి.

“నిజస్థానము నిర్దమించి పగఁ జంపఁగవచ్చు కటారుకానిచం, దాన మహేశ్వరుం గడిసి.” కా. మా. 2.141.

కటిక ఉపవాసము

మంచినీళ్లు కూడా పుచ్చుకొ

కుండా ఉండే ఉపవాసము.

“వైకుంఠ ఏకాదశినాడు కటిక ఉపవాసం చేయడం అతని కలవాటు.” వా.

“శుక్రవారంపూట కటిక ఉపవాసం చేయకూడదే ముత్తైదుపిల్లలు!” వా.

కటికగుండె

దయావిహీనహృదయము.

“వానిది ఒట్టి కటికగుండె. కన్నతల్లి బ్రతిమాలినా యింటికి రా నన్నాడు.” వా.

కటికచీకటి

చిమ్మచీకటి.

“కని కనులో కటికచీకటులు గ్రమ్మ.” రాధి. 2.20.

“ఈ కటికచీకట్లో ఎక్కడికి పోతావు రా. పురుగు పుట్రా ఉంటుంది.” వా.

కటికతనము

కౌఠిన్యము.

“కటికతనంబు మాన్చి చటుకాకు విడంబము గూర్చి.” నైష. 3.54.

కటికనవ్వు

విషపునవ్వు.

కటిక(కి)నీళ్లు

నట్టినీళ్లు మాత్రమే ననుట.

“వాడు కటికినీళ్లు తాగి పడున్నాడు పొద్దున్నుంచీ.” వా.

“ఆ రెడ్డిగారింటికి మజ్జిగకు పోతే ఒట్టి కటికినీళ్లు పోతారు.” వా.

కట్టకడ [పటి]

అఖరు (వాడు-అది.)

“వాల్లిలు ఆ వీధిలో కట్టకడన ఉంది.” వా.

“వాడు వాళ్ల అన్నదమ్ముల్లో కట్టకడ పటివాడు.” వా.

కట్టడ చేయు

1. ఏర్పాటు చేయు.

“పురిరక్షణసాధికా గట్టడ చేసి.”

శై.మి. 3.55.

2. ఆజ్ఞాపించు.

“అంత నయ్యూరిదొర మునియములంజూచి, తెమ్మని సువేషు దవ్వల దీవి కేగు, మనుచు గట్టడ సేయఁగా నతఁడు వచ్చి.”

శుక. 2.210.

కట్టడి

ఏర్పాటు; ఆచారం.

‘మా డొడ్లొ రోజూ మేకను దేవుని పూజ కివ్వడం కట్టడి’ అనడం వాడుక. ఇట్లా (అల)వా పై ఆ యేర్పాటు ప్రకారం ఇచ్చే సామ్యుకు కూడా తమ పరి పే రయింది. పెళ్లిలో మెట్టెలు చేసి పెట్టినప్పుడు అయిదు రూపాయి లో ఎంతో ఇస్తారు. దానిని కట్టడి అంటారు. రాయలసీమలో

ఇది ప్రచురం.

“రోజూ ఒకరు దేవునిపూజ కివ్వాలని ఆ వ్రాళ్లో కట్టడి చేసుకున్నారు.” వా.

“తాళిబొట్టు చేస్తే ఒక వరహా, బియ్యం, బేడలు కట్టడి.” వా.

కట్టడి కట్ట

చెలియలి కట్ట.

“కడలిగముల్ కడుం దొనకి కట్టడి కట్టలు దాటిపాఱఁగా.”

అచ్చ. యుద్ధ. 162.

కట్టని కోట

పెట్టని కోట; సంరక్షకము.

మర్గం కాకున్నా మర్గప్రాయం అనుట.

“కట్టని కలుకోట—కరినంది అంకె.”

పల. పు. 7.

కట్ట బెట్టు

1. బలవంతముగా అంటగట్టు; వివాహము చేయు.

“ఆ పిల్లను వీడికి కట్టబెట్టి అన్యాయం చేశారు.” వా.

2. చీరలు మొదలైనవి ఇచ్చు.

“అమ్మాయిని పిలుచుకొని వస్తే వీడో ఒక చీర కట్టబెట్టి పంపించాలి కదా!” వా.

కట్టలుక

తీవ్రకోపం.

“పాలయలుక గట్టలుక సేసి.”

శుమా. 8.146.

కట్టలు కట్టుకొని

గుంపులు గుంపులు చేరి.

“ఆ అమ్మాయి కొత్త పట్టువాసం దుస్తుల్లో వచ్చేసరికి, పల్లె పల్లె కట్టలు కట్టుకొని చూశారు.” వా.

చూ. కట్టలు గొను.

కట్టలు గొను

ఒకరిమీ దొకరు ఆనుకొని చేరు.

వాడుకలో: “కట్టలు కట్టి చూస్తున్నారు ఉత్సవాన్ని జనం” అంటారు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 34.
చూ. కట్టలు కట్టుకొని.

కట్టల్గు

క్రొధము, కోపము.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 19.
చూ. కట్టలుక.

కట్టవియు

విరిసిపోవు, ప్రిదిలిపోవు, అవిసి
పోవు.

“నీరాకర మెల్లఁ గట్టవిసిన ట్లుదలం
బులఁతెంచుచున్నదో.”

మహా. 12.61.

కట్ట వెడలు

అధిక మగు, పొంగి పొరలు.

“కట్టవెడలు కన్నీటిచే.”

మ. రా. సుం. పు. 103. పంక్తి. 6.

కట్టాణి ముత్యాలు

మేలుజాతి ముత్యాలు.

“కట్టాణిముత్యాల కంఠమాల.”

భీమ. 1.116.

కట్టాయము

తప్పక [కట్టాయం = తప్పక
తమిళం] కడ్డాయం అనే
రూపంలో తెలుగులోనూ
రాయలసీమలో ఉన్నది.

“కట్టాయము నేయుచుండుదు.”

మహా. 8.176.

చూ. కడ్డాయము.

కట్టాయితపడు

సిద్ధపడు.

“పట్టుకొని చంప నొంపం, గట్టాయిత
పడక.”

వేం. పంచ. 3.158.

కట్టాయిత మగు

సిద్ధ మగు.

“కట్టాయితం బై ను రా నురులు వి
ట్టేచి.”

హర. 6.59.

చూ. కట్టాయితం బగు.

కట్టాయితము

యుద్ధమునకు సన్నద్ధ మైన
సైన్యము.

“ఆత్మసంభవుని కట్టాయితము.”

భాగ. 6.445.

కట్టావి

వేడి ఆవిరి.

“ఎసఁగు కట్టావిక్రియ నావి రెగయ.”

ఆము. 2.69.

,, 4.134.

కట్టి కుడుచు

చేసినది అనుభవించు.

“కట్టిడి నీ కిటు కాకుండ నగునె, కట్టి
కుడ్డక పోడె కర్మబంధంబు.”

సారం. 3.172.

కట్టి కుడుపు

తప్పక అనుభవించునట్లు
చేయు.

“అట్లగాఁ, బఱచినపాటు కట్టి కుడుపం
జనునో చనదో విధాతకున్.”

కళ. 1.163.

“వల దన్న మాన కరిగెన్, జలమునఁ
దనపాలి విధి వెనక గొనిపోవెన్, దొలి
జన్మంబునఁ జేసిన, కొలయును
బుణ్యంబు కట్టి కుడుపక యున్నె?”

సారం. 2.32.

“వెన్న దిన్నయట్టి వెకిలితనము, కట్టి
కుడిపె నేడు కంజాతనైరుని.”

శ్రీని. 5.86.

కట్టిన ముడుపు

అందు బాటులో నున్న

అమూల్యవస్తువు.

కొంగుపసిడివంటిది.

“కట్టినముడుపు వెంకటనిలయుడు.”

తాళ్ల. సం. 11.55.

కట్టిపెట్టు

1. చాలించు.

“నీ మాటలు కట్టిపెట్టి చనుమా.”

రసిక. 3.45.

“మీ వారి నడతలు గట్టిపెట్టి ...

న్యాయంబు లాడె చార.”

కళాం. 3.81.

“గర్వసంరంభంబు గట్టిపెట్టు.”

భీమ. 1.62.

“ఆ గంధర్వము పై వాంఛలు గట్టి పెట్టి.”

శైమి. 4.9.

“నీ కాని తలఁపులు గట్టిపెట్టి.”

శైమి. 1.61.

శవ. 2.102.

“నీ దంబా లింక కట్టిపెట్టు - ఎవరికి తెలియవు?”

వా.

2. కట్టించి యిచ్చు.

“కలుమతం బొందె నిల్వొందె గట్టి పెట్టి.”

భీమ. 6.55.

కట్టివేయు

ఆగు; త్రాళ్ళు మొదలగు

వానితో బంధించు.

“వానికి నిన్నటినుంచీ మాత్రం కట్టి వేసింది.”

వా.

“రాత్రంతా ఉండిన వాంతులూ, భేదులూ ఒక్కమాత్రం కట్టి వేశాయి.”

వా.

“యజమాని కాళ్ళూ చేతులూ కట్టివేసి దొంగలు పారిపోయారు.”

వా.

కట్టుకంటిము

ఆలాన స్తంభము.

ఏనుగులను కట్టునట్టి

స్తంభము.

“కట్టుకంటిము డుంతి గంధద్విపము నకు.”

కాశి. 5.135.

కట్టు కట్టు

1. ఒక మాటపై నిలబడు,

సమ్మె చేయు.

“ఆ మిలులో కార్మికు లంతా కట్టు కట్టి నారు.”

వా.

2. మంత్రములతో దిగ్బంధ

నాదులు చేయు.

“ఆ మంత్రగాడు కట్టు కట్టేసరికి పాడు తున్నవాడల్లా ఆలా ఆగిపోయాడు.”

వా.

కట్టుకథ

కల్పితకథ; పుకారు.

మాటా. 58.

కట్టు కాపించు

ఒకప్పుడు పరిపాలించు.

“కట్టె గావించి దక్షత లేమి నూరూర, బండెలఁ బడిపోయెఁ బశుగణంబు.”

మను. 3.129.

వాడుకలో రూపం మారుతుంది.

“కట్టేవాడూ కాసేవాడూ లేక పశువులు దిక్కు కొకటి పోతున్నవి.”

వా.

కట్టుకొంగు

చీర తొలిచుట్టు చుట్టి ముడి

వేసుకొను కొంగు.

“ఒక యిసుమంత పీడఁ గట్టుం గొం
గున్.” విజ, 2.178.

దశా. 3.89.

“ఈ చీర కట్టుకొంగుకంటే మైకొంగే
బాగా ఉంది.” వా.

కట్టుకొను

1. వివాహ మాడు.

ఇది దక్షిణాంధ్రంలో ఈ
అర్థంలో విశేషంగా వాడు
కలో ఉన్నది.

“మన పక్కింటి అమ్మాయిని వాడు
కట్టుకొన్నాడు.” వా.

2. ధరించు.

“అవిడ చీర కట్టుకొని వచ్చేసరికి బండి
వేళ కాస్తా దాటిపోయింది.” వా.

కట్టుకొమ్మ

అడ్డుకట్ట, ఆనకట్ట.

కట్టుకోక

మామూలుగా రోజు వారీ

కట్టుకొనే చీర.

“దానికి కట్టుకోకలే లేవు. ఇంక
దాపుడు కోకలు ఎక్కడనుంచి
వస్తాయి.” వా.

చూ. కట్టుచీర; దాపుడుకోక.

కట్టుగడ

దాపుడుధనము.

ప్రశ్న.

కట్టుగడ నేయు

దాచు.

ప్రశ్న.

కట్టుగుండు

1. రాళ్లను పగులగొట్టుగుండు.

“కొండ గట్టెడుకట్టుగుండరవము.”

పరమయో. 5.40.

చంద్రా. 4.214.

2. తూనికరాయి.

“ఈ కట్టుగుం డేమీ సరిగా ఉన్నట్టు
లేదు. తాలూకా కచ్చేరీముద్ర ఉన్న
దైతే కానీ నేను ఒప్పుకోను.” వా.

కట్టుగుడ్డలతో

వస్త్రమాత్ర నిర్విశేషముగా.
జేపి. 7.512.

కట్టుగుట్టము

కట్టివేసిన గుట్టము.

ప్రశ్న.

కట్టుగొయ్య

పశువులు మొదలయినవానిని
కట్టి వేయుటకై పాతిన
కొయ్య.

“కట్టుకొయ్యకుఁ జేరి కామధేనువు
దప్పె.” కామా. 4.111.

కట్టుగొట్టు

కట్టుగొయ్య.

చూ. కట్టుగొయ్య.

కట్టుగొట్టె

చంపుటకై కట్టివేసిన గొట్టె.
ప్రశ్న.

కట్టుచీర

రోజు వారీ కట్టుకునే మా
మూలు చీర.

చూ. కట్టుకోక.

కట్టు చెడు

కట్టు తప్పు; విచ్చల విడిగా
ప్రవర్తించు.

“అదెంత కట్టు చెడినన్ రాకుందురే?”
పాణి. 4.24.
చా. కట్టు తప్పు.

కట్టు చేయు

నియతి యేర్పరచు.

“ఆ గ్రామంలో ఎవరూ కట్టు గీయకూడ
దని కట్టు చేసినారు.” వా.

కట్టు తప్పు

ఈడేరి స్వేచ్ఛగా తిరుగు.

“ఇ, ట్లిడేరి కట్టుతప్పిన, చేడియ నింక
నైనఁ బెండ్లి నేయందగదే?”
యయాతి. 3.100.

“కట్టు తప్పిన పిల్ల నింట్లో పెట్టుకొని
ఎన్నాళ్ళు కళ్ళు మూసుకొని ఉం
టారు?” వా.

కట్టుదిట్టము చేయు

తగినవిర్వాట్లు చేయు.

“వాడు ఆ పొలం వ్యవహారం అంతా
కట్టుదిట్టం చేసి వెళ్లాడు.” వా.

కట్టుదిట్టములు

కట్టుబాట్లు; అదుపాజ్ఞలు.

“ఆ పిల్లలు కట్టుదిట్టాలు లేకుండా పెరి
గారు.” వా.

కట్టుదొన

కొండలో పారు నీరు ఒకచోట
నిలిచినప్పుడు కట్టుదొన అం
టారు.

కన్నడంలో కోనేరునే కట్టు
దొణె అంటారు.

“తన చరిత్రాంబునకును ముజ్జగమ్ముల,
జనుల వీనులు కట్టుదొనలు గాఁ గ.”
చంద్రా. 5.14.

కట్టుపకాసి

వీరుడు; ధీరుడు; శూరుడు;
క్రూరుడు.

“కట్టుపకాసి దీర్ఘదృఢకాయుఁడు త
త్ప్రీతిహారపాలకుండు.”

హరి. పూ. 8.47.

నిర్వ. 4.54.

“ద్రుపదుండు వచ్చి యా, కట్టుపకాసు
లిద్దఱునకు గ్రక్కున నడ్డము సోచ్చి.”
భార. భీష్మ. 1.260.

“రావుతుల్ గట్టుపకాసు లై నరునిం
గప్పిరి.” భార. శల్య. 1.7.

“కట్టుపకాసు లై గగనాంగణంబున,
మండేహు లింతకు మాటుకొందు.”

నైష. 8.13.

భీమ. 4.47.

కట్టుపడు

1. బందీ యగు.

“వలభుఁ డిట్లు కట్టుపడువార చెవిం
బడె.” దశా. 5.128.

2. ఏమీ చేయలేని స్థితిలో
నుండు.

“నే నేదో ఆ పెద్దమనిషి మాటకు
కట్టుపడి ఉండిపోవలసి వచ్చింది.”

వా.

3. తక్కువ గు.

“...శూరుఁడు, భూమిదాతకు బ్రభా
వమునఁ గట్టువడుకొ.” భీమ. 5.65,

కట్టుపఱచు

ఆటంకపఱచు, అడ్డగించు.

“భానుశశిమార్గములు కట్టు పఱచి.”
శాకుం. 2.113.

రూ. కట్టుపఱచు.

కట్టుపాటు

ఏర్పాటు.

చూ. కట్టుబాటు.

కట్టుబంట్లు

మృగాదులను కట్టుటకై

పన్నిన పన్నాగములు.

వలలు, ఊరలు వంటివి.

“లోలాక్షిదృగుచులో కట్టుబంట్లూ,
బాలవీక్షణములో పన్నినవలలూ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 3333.

కట్టుబండి

నరుకు నింపినబండి.

దీనినే బరువుబండి అని కూడా

అంటారు.

కట్టుబడి

చేను పట్టాదారుకు, కౌలుకు

చేసుకున్నవారు ఏటా యింత

అని యిచ్చే ధాన్యాదులు.

“ఇరుగుకై జీతంపు టెక్కటిలకు గుజ్జ,
పతిపు మామిడికి గట్టుబడిగఁ జేసి.”

చంద్రా. 4.84.

“మా చేను ఈ సారి కట్టుబడికి
ఇచ్చాము. కోరుకు ఇచ్చినప్పుడల్లా
వాడు సరిగా టెక్కచూపడం లేదు.”

వా.

చూ. కట్టుపడు; కట్టువడు.

కట్టుబడు

లోబడు - నియమబద్ధుడగు.

“ధర్మానికి కట్టుబడినాడు.” వా.

“వాడు మాటకు కట్టుబడి ఉంటాడు.”

వా.

చూ. కట్టుపడు, కట్టువడు.

కట్టుబోతు

1. స్వేచ్ఛాచారి.

“కట్టుబోతులఁ బాడఁగన్నఁ గాఁగి
లించు.” మల్లా. 3.4.

2. మంత్రగాడు.

మంత్రవేత్తలు వాకట్టు, కను

కట్టు మొదలయినవి చేస్తారు.

కనుక అట్లా వచ్చిన పలుకు

బడి.

కట్టుమట్టుగా

నివాసస్థానంగా,

“కావించె నెవ్వఁడు కట్టుమట్టుగ హస్త,
తలము సంతతదాతృతాసురభికి.”

ఉదయనోదయము. 1.56.

కట్టుమట్టు చేయు

ఏర్పాటు చేయు, కట్టుబాటు

చేయు.

“సుగ్రీవాజ్ఞ నడవం గట్టుమట్టు చేసి.”
రామా. 5.825.

వావిళ్ల ని. లో ఈ మాటకు

పసులసాల, ఉనికిపట్టు అన్న

అర్థాలు కూడా ఉన్నట్లు

ఇచ్చారు.

కట్టుమాను

తెప్ప.

(తమి) కట్టుమరం.

కట్టుమామిడి

అంటుమామిడి.

విత్తనం వేయకుండా

మామిడికొమ్మను నటికి

వేటచోట అంటు కట్టిన మా
మిడి.

చిలుకలు మొదలైనవి కొట్ట
కుండా బుట్టలు కట్టిన
మామిడిచెట్టని శ. ర. లో
చూపిన అర్థం సరి అని
తోచదు.

కట్టవడ జేయు

కట్టి పెట్టు - ఆపు.

“భస్మాంగరాగంబు పని కట్టవడఁ
జేసి.” చార. 5.5.

కట్టవడు

ఆగిపోవు, మూతపడు.

“క్రమము దప్పిన మరణముల్ గట్టు
వడియె.” రుక్మాం. 1.136.

“భవరల త్రోవలు కట్టువడియె.”
ఉ. రా. 1.285.

“అమాట అనేసరికి వాడినోరు కట్టు
పడింది.” వా.

కట్టు వదలినక్రేపు

స్వేచ్ఛాచారి.

తాళ్ల. సం. 12.75.

కట్టె గిట్టె

కసపూ గట్టా.

జం.

కట్టెగుట్టము

ఒక పిల్లల ఆట.

ఒక వెదురు కర్రను కాళ్ల
సందున పెట్టుకొని దానినే
గుట్టుంగా భావించి అదిలిస్తూ
పిల్లలు ఆడుకొనే ఆట.

కట్టెదురు

ఎట్టయెదురు.

“ఇందుల లే జెయ్య లీకు కట్టెదుర,
మందలై యున్నగోమాత్మసంఘం
బు...”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 240.
(అజే - పుట. 304.)

కట్టెర్ర

ఎట్టదనము.

“కట్టెర్ర సోకినట్టి.” క్రీడా. పు. 20.

కట్టెవంపు పొయి తీరుస్తుంది

ఒక దుర్మార్గునికి ఆ పెద్ద
దుర్మార్గుడే సరి అనుపల్ల ఉప
యోగించే మాట.

కట్టెలు ఎంత వంకరగా
ఉన్నా ఆ వంపు మనకు
తీయడం ఎటూ సాధ్యంకాదు.
పొయ్యిలో పెడితే అంతా
భస్మమై పోతుంది - వంకర
ఎలాగూ చక్క నవుతుంది -
అన్న వాక్యార్థంపై యేర్ప
డిన పలుకుబడి.

“వీడిక్కడ అందరినీ యేడిపించుటని
లింతున్నాడు. ఇప్పుడేమో పొరుగుారి
కరణమయ్య తగులుకున్నాడు. ఇక వీడి
వని సరి. కట్టెవంపు పొయి తీరుస్తుంది
లే.” వా.

కట్టె విటిచి పొయ్యిలో పెట్టి

నట్టు

పెడసరముగా.

“వాడెప్పుడు మాట్లాడినా కట్టె విటిచి
పొయ్యిలో పెట్టినట్లు మాట్లాడు
తాడు.” వా.

కట్టెవిలుపుమాట

పెడసరపుమాట; పుల్లవిలుపు
మాట.

“వాడి నోట్లో కట్టెవిలుపు మాటలు
తప్ప మంచిమాట ఒక్కటి రాదు.”

వా.

కట్టజెట్టి

ఒళ్ళంతా కట్టున్న జెట్టిపోతు.
“పెద్ద పలువన్నె కట్టజెట్టి.”
ఆము. 4.89.

చూ. కట్టపాము.

కట్టదండ

మెడలో వేసుకొను ఒక విధ
మైన సరము.

కట్టసరి అని నేడనేది ఇదే
కావచ్చును.

శుక. 3.105.

కట్టపాము

ఒళ్ళంతా కట్టవంటి చార
లున్న పాము.

చూ. కట్టజెట్టి.

కట్టపురుగు

కట్టపాము.

కట్టబిల్ల

కత్తెరకా ళ్ళున్న బిల్ల.

కట్టమంచం

ఇనుపకట్టు వేసి బిగించిన
మంచం.

కట్టసంచి

తూనిక రాట్లూ, త్రాసూ

మొదలయిన వన్నీ ఉంచే
సంచి.

బంగారంపని చేసేవా రిప్పు
డూ దీన్నిలాగే పిలుస్తారు.

చూ. కట్టెసంచి.

కట్టెసంచి

చూ. కట్టసంచి.

కట్టసరి

ఒకరక మైన దండ.

చూ. కట్టదండ.

కడకంట నగు

నవ్వును కనులతో సూచించు.

“అని యార్తులై ప్కూ నా పౌర
జనులఁ గని కేల వారించి కడకంట
నగుచు.” ద్విప. జగ. 174.

కడకన్నుల సన్నల చూపు

క్రీగంటి చూపులతో సైగ
చేసి చూపు.

“సత్యభామ కాకలికి తెఱంగు కౌరి కడ
కన్నుల సన్నలఁ జూపె.”

పారి. 3.20.

కడకడల నుండు

దూరదూరముగా నుండు.

“శీల మణిమండనుని బవళింపజేసి,
కడకడల నుండునంతఁ దత్కటక
మేలు...” శుక. 1.286.

కడకాల దన్ను

తిరస్కరించు, త్యజించు.

“నడచె భవాంబుధిగడకాలదన్ని.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 275.

చూ. కడకాల ద్రోచు.

కడకాల మగు

అవసానకాలము సమీపించు.

“దైవగతిం గడకాల మైన.”

ద్వాద. 9.98.

కడకాలు పట్టు

పాదాగ్రమును పట్టుకొను.

“ఆ విశ్వవిభు వైవ నతఁడు కోపించి,

కడఁగి హస్తపకుని కడకాలుఁ బట్టి.”

ద్విప. మధు. పు. 14.

కడకాళ్ళ ద్రోచు

తిరస్కరించు.

“అయో! మగనిం గడకాళ్ళఁ ద్రోచి.”

శుక. 1.154.

చూ. కడకాల దమ్ము.

కడ కొత్తు

త్రోసి వేయు.

“నన్నడ కడకొత్తు హంస మిధున

మృలు.” చంద్రా. 4.148.

కడకొఱవి

నగము కాలిన కొఱవి.

పొయిలో వంట కాగా మిగిలిన

కొఱువుల పై నీళ్లు చల్లి

ప్రక్కకు తోస్తారు. అందుపై

వచ్చిన పేరు.

“జాతులు...నీలిం బాసిన విగతవి, భూ

విశ్లే గడకొఱవు లట్ల పొగయుదు

రధిపా!” భార. ఉద్యో. 2.275.

కడగంట చూచు

కటాక్షించు, క్రీగంటితో

చూచు.

“ననుఁ బ్రీతిం గడకంటఁ జూచి,

విజయా! నా చేత నెబ్బంగి నే, పని

యైనం గడలేఱు.” ఉ. హరి. 2.21.

కడగను

తీరు, నెఱవేరు, కడముట్టు.

“కాంక్షితంబు కడగానక.”

హర. 4.14.

కడగట్టు

కట్టడ సేయు; ఆజ్ఞాపించు;

ఏర్పఱచు.

“ఇట్టి కోమలి లతాతరునేచన మాచ

రింపఁగా, గరుణ యొకింత లేక కడగట్టె

మునీంద్రుఁడు.” శృం. కాకుం. 2.62.

కడగండ్ల మారి

ఎప్పుడూ కష్టాలు అనుభ

వించేవాడు.

కడ గాంచు

పూర్తి యగు.

కాశీ. 5.258.

కడగొట్టు

1. చచ్చు.

“గొట్టెక్ బులుల్ సింగముల్, గడ

గొట్టెక్.” సారం. 1.107.

2. కడపటి.

“అందఱకుం గడగొట్టుచెల్లెల్లె.”

భాగ. 10. పూ. 1685.

“వాడు కడగొట్టు కొడుకు. ఇది కడ

గొట్టు కూతురు.” వా.

కడగోరు

గోటికొన.

“కాటుక కన్నీరు కడగోర దిద్ది.”

నవ. 2.

కడచను

1. చచ్చు.

“సకలసంశ్చక్తులు కడచనిరి.”

భార. శల్య. 1.9.

2. పూర్తి యగు.

“కడంగిన హయమేధమఖము కడచన మికి.” భార. ఆర. 3.68.

“ఓలిన కడచన నటువది, నాలుగు విద్యలను నేర్పు నైగ్గరిక మై, వాలిన సుకవులకుం గాక.” కుమా. 1.42.

3. నశించు.

“విష్ణుమూర్తులు కడచన్న వేశలంకు.” శివ. 1.105.

కడచెడు

దిక్కుమాలు.

“అంతః గడచెడి వారమ్మని కోప భస్మసాత్కృతతన లై పడిరి.” జాషూవీ. 2.82.

కడ చేయు

వదలిపెట్టు.

“కావున నాసులఁ గడచేసి మరల, దేవ లోకమున కేతెంచితిమి” ద్వి. నల. 2.629.

కడచేరుచు

కడ తేర్చు.

“మమఁ గడచేరవఁ దగు.” భార. ఉవ్వో. 4.155.
చూ. కడతేర్చు.

కడజాతి

హీనుడు, అంత్యజుడు; హీను రాలు; — ,

“ఈ కడజాతినాతి కిహిహి మహి దేవుడు చిక్కె.” పాండు. 3.94.

కడతలు వాచు

విసుగెత్తి పోవు.

“హినితో వేగివేగి కడతలు వాచిపోయి నవి. ఇంక నాచేత కాదు.” వా.

కడతలు వాయించు

దండించు.

చెంపలు వాయించు వంటిది.

“వాడిదగ్గరికి వెళ్లి యివన్నీ అన్నా వంటే కడతలు వాయించి పంపు తాడు. జాగ్రత్త.” వా.

కడ తెగు

అంత మగు.

“కడ తెగక యంత కంతకుఁ, బాడ వయ్యెను.” మైరా. 2.11.

కడతేటు

గట్టెక్కు; చుచ్చు.

“అప్పు డాబారిఁ గడతేటు నగు ప్రయత్న, మెట్లు చింతింపవలయు రాకేందువదన!” శుక. 1.319.

“ఈ కష్టాలనుండీ న న్నెలా ఆ భగవం శుడు కడతేరుస్తాడో ఏమామరి!” వా.

“దీర్ఘ జిహ్వఁడు గడతేఱిపోయె.” అచ్చ. సుం. 123.

కడతేర్చు

1. పూర్తి చేయు.

“తొడంగిన పని చలం బెడవక యతి సమ్మరం బైనఁ గడతేర్చు ప్రభువు లార.” భార. విరా. 3.21.

“కడతేరు మట్లనే కావింపు నుభుము.” వర. రా. బా. పు. 41. పంక్తి. 7.

2. చంపు.

“దానవు, కపటము కాఁ దెలిసి వాని గడతేర్చుటయున్.” జైమి. 5.146.

కడ నుంచు

వేటుగా ఉంచు.

కడగా పెట్టు అని రాయల సీమలో వాడుక.

సూ. ని. లో పరిత్యజించు
అనీ, వావిళ్ళ ని. లో గెంటి
వేయు అనీ యిచ్చిన అర్థం
సరి కాదు.

“అల్లుడైన పెండ్లికొడుకు నేచి
చూచి యనలేల మెయిం గడ నుంచి
యచ్చుటన్.” శుక. 1.286.

“పంకజాతాసనప్రతిపత్తి కడ నుంచి,
మృగరాజసీతై మేలు టించి.”
కవ. 1.13.

కడప త్రొక్కుకొని వచ్చు

ఇంటిలోనికి వచ్చు.

“ఏదో చుట్టం గదా అని నీ కడప
తొక్కుకొని వస్తే యింత మాట
అంటావా?” వా.

కడప దాటు :

బయటికి పో.

“మందు కడప దాటి మాట్లాడు.” వా.

కడపరాని

గొప్పైన; వదలివేయ రాని.

కడపుట అనగా ఇక్కడ

త్రోసివేయుట.

త్రోసివేయ వీలు లేని అనగా

అంత గొప్పవాడు అని

భావార్థము.

“నీ వొక్కడ వయ్య, గడపరాని
యట్టి భవదవే?”

పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 186.

కడపల చెరు

అంత మగు.

“చాతకంబుల పిపాసలు కడపల
జేరె.” భాగ. 10. పూ. 753.

కడపి పుచ్చు

1. పంపు.

“సార్థవాహులం గడపి పుచ్చి.”

కాశీ. 4.64.

2. ఉదాసీనత వహించు.

“...రక్షింపఁ జాలియుండి, కడపి
పుచ్చిన మార్గలోకములు దప్పు.”

భార. ఉద్యో. 1.161.

3. వాయిదా వేసి తప్పించు

కొను.

ఏదో ఒక సాకు చెప్పి తప్పించు

కొను అనుట.

“నిద్రసుతుని నిద్రున కీక యే, గలయ
నన్య ననుచు గడపి పుచ్చె.”

కళా. 5.129.

4. జరపు.

“పుష్టి సమస్తమున్ గడపి పుచ్చి.”

పాండు. 8.28.

5. దాచు.

“...ఆవాగేవి యావిధంబున నొదవిన
కళామర్మభేదన సామ్రాజ్య సంపదను
భవావస్థ మానలాఘవశంక నప్రళాశ
ముగాఁ గడపి పుచ్చుటకు నుపాయంబు
జింతించి...” కళా. 5.17.

కడమ కలుగు

లోపము కలుగు.

“కనకపత్రమున నిచటఁ గడమ కలదను
వ్రాయు లేఖయును లిపియు, మధ్యమును
నాచు నయ్యె.” శృం. శాఖం. 2.176.

కడమ పడు

1. తక్కు వగు.

“ఒక్కత్రాడు నుట్టిన నది రెండు
శంబులు కడమ పడియె.”

భాగ. 10. పూ. 384.

2. కొఱతపడు.

“విభీ, నుఱుని రాజుఁ జేయఁగనుట మీ
లావునఁ, గాదె నాకుఁ గలిగెఁ గడమ
పడక.” భాస్క. యుధ. 24.79.

3. మిగిలి పోవు-పూర్తి కాక.
“చెఱువు కడమపడియె...”

ఆము. 4.53.
చూ. కడమపడు.

కడమ పెట్టు

మిగుల్పు.
“కడమపెట్ట కంతయును నాకు నెఱిఁ
గింపు.” ప్రభా. 3.148.

కడమ వడు

మిగులు; కొదవపడు.
“అట్లు దీనుల వధియించి యచటఁ
గడమ, వడిన వసతులు వడఁ ద్రోచి.”
కేయా. 2.105.
చూ. కడమపడు.

కడమ లెంచు

కొఱత లెన్ను; లోపము
లెంచు.
“కని కానని యజ్ఞానజంతు వను,
కడమ లెంచ నిక గొలఁ దేదయ్యా.”
తాళ్ల. సం. 9.206.

కడ ముట్టబడు

దరి చేరు.
“మునుఁగుచును దేలుచును గడముట్టఁ
బడని, జనుల కెల్లను...” భీమ. 5.170.
చూ. కడముట్టు.

కడముట్టు

ముగియు; నిర్మూల మగు.
“కంపుల హజారము కడముట్టె

నొక్కొక్క.

కథా. 3.130.

గౌర. హరి. ద్వి. 2454.

“శత్రువు ఋణంబుఁ జిచ్చు నెచ్చరిక
తోడఁ, గడమపెట్టక కడముట్ట నడఁప
వలయు.” ప్రబో. 5.4.
“ఈ పని ఈ రోజు కడముట్టెట్టు
లేదు.”

కడయిల్లు

పరలోకము.

ద్విప. భాగ. 4.

కడయింటి పొడువు

పోటుమానిసి.

బసవ.

కడలుకొను

1. వ్యాపించు;
“...మెఱుగులు దిక్కులఁ గడలుకొఁ
నగ, మించు దంతపు టుయ్యెల మంచము
నను, బొలుపు మీఱుచుఁ దనయంతి
పురము సతుల, యూడి గంబులు
గైకొంచు నున్న కౌరి.” కథా. 2.15.
“కనుఁగవ నును సోగ కంపు గడలు
కొనంగన్.” జైమి. 2.36,

2. అతిశయించు.

“బ్రహ్మవాహనుఁ డధిక సాభాగ్య
గరిచు, గడలుకొన.” జైమి. 5.157.
“క్రీతి కడలుకొనంగన్.”
భార. విరా. 5.388.

3. చిప్పిల్లు.

“కనుగవఁ గడు నశ్రువారి గడలు
కొనంగన్.” భార. విరా. 4.152.

కడలుకొలుపు

కడలుకొనఁ జేయు.
“రతిదేవి నెవ్వఁగు రారాపుఁజన్నులు
గడకన్నులకు నింపు గడలు కొలువ.”
శృం. నైష. 2.41.

కడలెత్తు

పొంగు.

“జూటజూట ధారగా వడియుచుక
గడలెత్తుసుధారసంబు.”

పాండు. 4.48.

కడలొత్తు

వ్యాపించు.

“కరమాలముల కాంతి కడలొత్తి.”

హరి. పూ. 8.168.

కడల్కొను

చూ. కడలుకొను.

కడవబడు

1. మిగులు.

“ఒకడుం, గడవంబడకుండఁ గృష్ణుఁడు,
పడఁతులకును యమున యాటపట్టుగఁ
జేసెన్.” హరి. పూ. 8.37.

2. ముగియు.

“కడవంబడు నొకొ పని యని, కడు
వెసఁ జనుచెంచె...”

భార. శాంతి. 5.281.

కడవ బలుకు

తిట్టు, దూషించు, త్రోసివేసి
నట్లు మాటలాడు.

కడవన్ = ప్రక్కకు తొల
గించునట్లు, తిరస్కరించునట్లు
అని భావార్థం.

“పండితేంద్రునిఁ గడ్వఁ బలికిన పాల,
సుండ.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 12.

రూ. కడ్వ బల్కు.

కడవ బల్కు

తిరస్కరించు, తూలనాడు.

“కాంత దన్నెంతయుఁ గడవఁ
బల్కున.” బస. 5.127.

రూ. కడవ బట్కు.

కడవ బుచ్చు

త్రోసిపుచ్చు, తిరస్కరించు.
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

కడవబెట్టు

తొలగించు.

“ఆపదఁ గడవంబెట్టఁగ, నోపి...”

భార. ఉద్యో. 8.6.

కడవల నీ రినుము ద్రావుకై వడి

కాగిన యినుము ఎన్ని నీళ్లు
పోసినా తాగుతూనేఉంటుంది.

భోగములతో భోగానక్త
మయిన మనసు సంతృప్తి
చెందదు అన్న భావాన్ని
సూచించే ఉపమానం.

“వడిఁగాంచి కాంచియుండన్, గడవల
నీ రినుము ద్రావుకైవడిఁ బెట్టె.”

మను. 8.183.

కడవాడు

అస్పృశ్యుడు; చిన్నవాడు.

“గారాపు విశేష కడవాడఁ గాని నే,
గణతింపఁ గడవాడఁ గాఁ
జమయ్య.” మను. 5.4.

“అడిగిన నేమి కడవాడ నంను.”

భార. ఆర. 1.96.

కడవుట్టు కూతురు

కడగొట్టు కూతురు, అందటి

కంటె చిన్నకూతురు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 293.

చూ. కడగొట్టు.

కడవెళ్ళా

పూర్తిగా.

“వాడు భాగవతం కడవెళ్ళా చదివాడు.”

కడవెళ్ళ

కడతేలు; దాటు.

“విరహవారిధి నేం గడవెళ్ళు తెపును”
ప్రభా. 3.121.

కడవేలు

చిటికెనవేలు.

కడనంజ

సాయంసంధ్య.

కళా. 8.10.

కడనను

పేరు పొందు, ప్రఖ్యాతమగు.

“కడనన్న నీదు విఖ్యాపితమహిమ, కడయెఱింగెద మనఁగా మా తరంబె.”

బస. 5.129.

యా. కడచను.

కడసావి ముదుసలి

పండు ముసలిది.

సావి = కాలము.

కడసావి = తుది కాలము.

“పసిడి గట్టున కొక వింత మిసిమి నించి, నెఱసెం గడసావి ముదుసలి తెఱపియెండ.” పారి. 4.43.

కడనూపు

కడతేర్చు, ముక్తి నిచ్చు.

“గమయించు వారికే గడనూపు వాడు.” బస. 6.161.

కడికంచము

అన్నము తినుకంచము.

“కలువలరాజు పువ్వు కడికంచము బ్రహ్మకపాలము...”

వీర. 2.75.

కడికండములు చేయు

ముక్కలు ముక్కలు చేయు.

“తురంగంగముల్, కడి కండంబులు నేసి.” భార. ద్రోణ. 5.114.

కడికండలుగా

చిన్నచిన్నముక్కలుగా.

భోజనమున కనువుగా నఱికిన కండలుగా—అనగా ముక్కలు ముక్కలుగా నఱికిన వనుట.

“పాడుతుం గడికండలుగాఁ.”

శమా. 11.36.

“అశాశఘం,టామార్గంబున నుండ వండఁ గడికండ ల్లాఁగఁ బెఱేసినన్.”

కా. మా. 2.60.

కడికొమ్ము గావించు

ఆహుతి చేయు.

“వైరిరాజన్యుల వనదుర్గముల నెల్లఁ గడికొమ్ము గావించె గరిటిఘటవ.”

రాజగో. 1.70.

ఇంకనూ అర్థం విచార్యము.

ఇట పాఠమే సరి కా దేమో!

కడిగండము

పొరపోవుట.

తింటూండగా ఉన్నట్టుండి

పొరపోయినప్పుడు ప్రాణా

పాయకరమనీ, అలాంటి

గండం అన్నదానసుకృతంవల్ల

పరిహార మ వు తుం దనీ
అంటారు.

శేంకటేశ. 44.

కడి గడి యగు

అహార మగు.

“విడువక చేతిలో విష్ణు ప్రసాదము,
గడి గడి యైనది కానీయ గాని.”

తాళ్ల. సం. 6.10.

కడిగినముత్యంలాగా

నిర్మలంగా, పరిశుభ్రంగా.

“ఆ పిల్ల కేం? కడిగిన ముత్యం లా
ఉంటుంది.” వా.

చా. పులుగడిగిన ముత్యము.

కడిగి (పెట్టి) న సాలగ్రామం
లాగా

బోసిగా, ఏ నగా నాణ్యం
లేకుండా.

“వా డెంత సంపాదినీ మాత్ర మేం?
పెళ్లం మాత్రం కడిగిన సాలగ్రామం
లాగా ఉంటుంది.” వా.

కడిగి పెట్టిన గంగాళంలాగా

సర్వశూన్యంగా.

“ఆవిడ కడిగి పెట్టిన గంగాళం లాగా
ఉంది. ఒక సాత్రా? ఒక చీరా?” వా.

కడిగి పెట్టిన నిప్పు లాగా

నల్లగా, బొగ్గులాగా.

వ్యంగ్యంగా అనుమాట.

“ఆ పిల్ల కేం? కడిగిపెట్టిన నిప్పులాగా
ఉంటుంది.” వా.

కడిగి వదిలి పెట్టు

అవమానించు; ఎదుటివాని

లోపా లన్నీ బయట పెట్టు.

“వా డీసారి కనబడనీ. కడిగి వదిలి పెడ
తాను. వాడు చేసిన వేధవపను లన్నీ
నాకు తెలియనివా ఏమిటి?” వా.

కడిగొను

తిను.

“చిచ్చు కడిగొనగ వచ్చునే?”

భాగ. 8.246.

కడిపెడు బిడ్డలు

అధికసంతానం.

“కాక యున్న మేము కడిపెడు బిడ్డల,
వార మెట్లు బ్రతుకువార మనుజ!”

భోజ. 6.144.

చా. కడుపు నిండా పిల్లలు.

కడి మాడ సేయునట్టి

అమూల్య మయిన.

భోజనవిషయంలోనే వాడుక.

ఒక్కొక్క కడి (అన్నం ముద్ద)

ఒక మాడ చేస్తుంది అనుట.

“అమృతోపమానంబు లైన యన్నం
బులు, కడి మాడ సేయంగ గుడుచు
వారు.” విక్ర. 5.124.

కడియపు చేమీదుగా దివముచేరు

ముత్తైదువ చావు చచ్చు.

కడియములు సాభాగ్య

చిహ్నములుగా ఇక్కడ

భావింపబడినవి. వాడుకలో

కూడ నేడు ‘ఆమె ముత్తైదువ

చావు చచ్చింది, ముత్తైదు

వగా పోయింది’ మొదలైన

పలుకబడు లున్నవి.

అయిదునగా స్త్రీ చనిపోవుట

ఎంతో పుణ్య మనీ, గొప్ప

అనీ మన సంప్రదాయం.

“అంతట నయ్యింతి యాత్మజాతులఁ
గాంచి, కడియంపుఁ జేమిఁ దుగాఁగ
దివము, సేరుటయు...” శుక. 3.837.

వాడుకలో ఈ పలుకు బడి
నేడు మారినది.

“ఏదో ఆ పుణ్యాత్మురాలు ముత్తెరు
వగా దాటుకున్నది. చాలు. ఇంకేం
కావాలి?” వా.

కడియపుటట్టు

కడియమువలె గుండ్రముగా
చేయుట.

“కడియంపుటట్లు వెన్నప్పాలు.”
కళా. 7.81.

కడి యెత్తు

అన్నం తిను.

“పాతునఁ గుడువక తాఁ గడి,
యెత్తడు...” రాజ. చ. 2.34.

“మొగడపెరుగు లేనిది మా వాడు కడి
యెత్త లేడమ్మా, ఏం చేస్తాం!” వా.

కడివోవు

1. ముటికిపోవు, కనట్టువోవు.

“కడివోవ నొడకులు గడిగి.”
కమా. 1.98.

2. వాసన పోవు, వాడు.

“కడివోయిన పువ్వులు మఱి, ముడుచునె
రసికుఁ డగువాడు...” భో. 4.224.

3. బీరువోవు. వ్యర్థ మగు,
చెడిపోవు.

“తాల్మి కడి వోయిన నించుక లజలావు
నక.” ఉత్త. హరి. 5. 202.

“సంతతము గడి వోనివాసనలు గలుగు,

పారిజాతమహీజపుష్పములు ముడిచి.”
వి. పు. 8.122.

కడి నేయు

భుజించు.

“యుగము గాల్చిన చేదు జగము
గాల్చినజోదు, గడినేయఁ బడినేయఁ
గలుగఁడేని.” రుక్మాం. 5.71.

కడినేసి పెట్టు

వంట చేసి పెట్టు.

“మృదుఁడు సాడవచేతఁ గుడిచినభంగి,
గుడిచేనే విధులచేఁ గడి నేసి పెట్ట?”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 172.

నేటి వాడుకరూపం :

“కడి చేసివేసేదిక్కూడా లేకు పాపం!
ముసలాయనకు.” వా.

కడు గైనా తవు డైనా

ఏదో యింత అనుట. జం.
కక్క. 18.

కడుదుర్లు కుట్టినకరణి

కందిరిగలు కుట్టినట్లుగా.

పొడిచినట్లు, చులుకు చులు

కనుబాధను తెలుపుమాట.

“కడుదుర్లు కుట్టినకరణి మే నెరియ,
నొడలు పెన్నెత్తురు లాలక నయ్య
కుర.” ద్విప. కల్యా. 148.

కడువగు

గర్భ మగు.

ఇది నిరసనలోనే వినవస్తుంది.

“అబాలవిధవ కడుపయిం దని ఊరంతా
ఒకే గోల!” వా.

చూ. కడుపు వచ్చు.

కడుపా కళ్లే పల్లి చెరువా?

వాడంత తింటున్నా డేమిటి ?

వట్టి తిండిపోతే అనే భావ
చ్చాయలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అన్ని పూలూ ముగించాడు. అదేం
కడుపా కళ్ళపల్లి చెరువా?” వా.

చూ. కడుపా కళ్ళపల్లి చెరువా?

కడుపా ఖండవల్లి మడుగా?

చూ. కడుపా చెరువా?

కడుపా కొల్లేరు మడుగా

చూ. కడుపా చెరువా?

కడుపా చెరువా!

అంత తినడం సాధ్యమా;

అంత తిండిపో తేమిటి అనుట.

“ఇన్ని వడిస్తే నేనేం చేస్తాను? నాదేం
కడుపా చెరువా!” వా.

“అన్ని రకాల పిండివంటలు చేసినా
ఒక్కటి పడలకుండా తినేశాడు. వాని
దేం కడుపా చెరువా!” వా.

ఇదే సానికమైన చెరువుల
పేళ్లతో చేరిన రూపాలతో
వినవస్తుంది.

చూ. కడుపా కళ్ళపల్లి చెరువా?; కడుపా
ఖండవల్లి మడుగా?; కడుపా కొల్లేరు
మడుగా?

కడుపాత్రంవాడు

కడుపు కక్కుర్తివాడు, తిండి
పోతు.

మాటా. 129.

కడుపార

1. కడుపు నిండా.

“అరగించె కడ్పార.” బస. 7.203.

2. గర్భము ఫలంపగా —

కనులార, చేతులార వంటిదే
కడుపార కూడా.

“పానీయంబుల్ కడుపారఁ ద్రావె.”
పేం. పంచ. 3.363.

“తను కడుపార సతీదేవి మాతుర
జన్మింపన్.” కుమా. 3.22.

కడుపు అంటుకొని పోవు

1. చిక్కి పోవు.

“పెంటదొగళ్లలోఁ గడుపంటి శృశ్రు,
చలనములఁ గ్రుక్కజీర్ణోతువుల...”
ఆము. 6.13.

2. తుదబాధ కలుగు.

“పాపం! ఎప్పుడు తిన్నాడో యేమో!
కడుపు అంటుకొని పోయింది.” వా.

కడుపు అగు

గర్భముగు.

చూ. కడుపగు.

కడుపు ఆరసి పెట్టు

కడుపు చూచి పెట్టు.

అనగా ఆకలి యెంతో గురై
రిగి ఆదరముతో అన్నము
పెట్టు.

“హరహర! యెవ్వరింకఁ గడుపారసి
పెట్టెద రీప్సితాన్నముల్.” కవ. 3.19.

చూ. కడుపు చూచి పెట్టు.

కడుపు కందపెర డగు

చూ. కడుపు కందవి తగు.

కడుపు కందవి తగు

సంతానాభివృద్ధి యగు.

కంద విపరీతంగా పెరుగుతూ

పోతుంది అనుటపై వచ్చినది.

“అడుగఁగవలసిన యది యే, నడుగుడు
విశదముగ మొదల నాచిలుక యదెక్కు.

డిడి యిట జేక యేటికి, విడిచితి నీ
కడుపు కందవిత్తుగ హంసీ!”

ప్రభా. 4.41.

చూ. కడుపు కందపెర డగు.

కడుపు కక్కురి

తిండికోస మై ఏమిటి కై నా

లోబడుట.

“తడవులఁబట్టి యేము సతతంబును
బోదుము వాని వీటికిన్, గడు మతి
చాలమిం గడుపుకక్కురితిన్ సురలోక
సాధ!...”

ప్రభా.

“కడుపు కక్కురితో వాడా నీచపు
పనికి పాల్పడ్డాడు.” వా.

కడుపు కట్టు

చూ. కడుపుగట్టు.

కడుపు కరగు

కొంత కష్టపడుటతో పూర్వ
మున్న కండ తగినది అనుపట్ల
ఉపయోగిస్తారు.

“శండ్లో పెల్లాం వచ్చేసరికి ఆయ్య
గారికి కాస్త కడుపు కరిగింది.” వా.

చూ. బొజ్జ కరగు.

కడుపు కాల!

ఒక తిట్టు.

“దాని కడుపు కాలా! పిల్లాణ్ణి ఎంత
దబ్బ వేసిం దమ్మా?” వా.

కడుపు కాలు

సంతాననష్ట మగు.

“పాపం! మీ ఆక్క పిల్లాడం పోయా
డు రా నాయనా! కడుపుకాలిన పిల్లను
పిలుచుకొనివచ్చి కడుపు చల్ల చేసి పంప
డం మన ధర్మం.” వా.

కడుపుకుట్టు

1. కడుపు ఈడ్చి పట్టుకొను

ఒక విధ మైనశూల.

“తలనొప్పి కడుపుకుట్టుం, బలుగులు
పుం గాళ్లతీపు పాటించుచు.”

శుక. 2.205.

“అపిల్ల పెళ్లి అయినప్పటినుండి కడుపు
కుట్టుతో బాధపడుతూ ఉంది.” వా.

2. ఓర్వలేము.

“కడుపుకుట్టుకొద్దీ వాడే వేసో చెప్తే
అవన్నీ నమ్మ వద్దు.” వా.

కడుపు కూడు పెట్టు

భోజనము పెట్టు.

“ఏ సుగట్టివాలు దాన నా కెవ్వరు,
కడుపుకూడు వెట్టి కట్టఁ జీర, యిచ్చి
సాకతమున నేలుదు రట్టివా, రలకు పనులు
నేసి...” భార. విరా. 1.298.

కడుపుకూటికి

కేవలం తిండికోసం.

“జేవా! యిటని యానతి, యీవల జేఁ
గడుపుఁగూటికిట రాన్.” ఆము. 4.67.

“కడుపు కూటికి తప్పితే ఏ శృందరినీ
ప్రాధేయపడాల్సినపని యేముంది?” వా.

“ఏదో జనంమీద ప్రేమతో తప్పా,
కడుపు కూటి కైతే వైద్య మే
చెయ్యాలా?” వా.

కడుపుకొఱకు

పోట్లకూటికి.

“పేద యె కడుపుకొఱకు పాత, కములు
చేసి రారవమునఁ గూలు.”

కేయూ. 3.293.

చూ. కడుపుకోసం.

కడుపుకోసం

పోట్లకూటికి.

“కడుపుకోసం ఎన్నవన్నలైనా పడాలి మరి!”

చూ. కడుపుకొఱకు.

కడుపు గట్టి కాలు గట్టి

తా నేమాత్రం అనుభవించ కుండా.

తిం డైనా తినకుండా అనుట.

“వీళ్ల నాన్న పోయినప్పటినుంచీ కడుపు గట్టి కాలు గట్టి యీ పిల్లలను సాకు తున్నాను.”

కడుపు గట్టు

మరొకరికోసం మై అన్నము కూడా తినకుండు.

కడుపులు గట్టిగా బిగించుకొని ఆకలి కనబడకుండా చేసికొను

టనుబట్టి వచ్చిన పలుకుబడి.

“మగవాడ ననుచు నున్నా, నగు నగు నేక గడుపు గట్టి యప్పులు మిగులకా, చెగిచి...” శుక. 3.276.

“కడుపు గట్టి కాళ్లు గట్టి అంత సాక్షు సంపాదించి వీళ్ల కిచ్చాను.”

చూ. కడుపు కట్టు.

కడుపు గడచు

జీవనము గడచు, తిండికి జరుగు.

“కడుపు గడవడమే కష్టంగా ఉంది. ఇంక వాడు పిల్ల కేం పెళ్ళి చేస్తాడు?”

వా.

కడుపు గొట్టు

జీవనాధారము పడగొట్టు.

“ఎవరెవరి కడుపులు గొట్టో వాడు సంపాదించాడు. అది కాస్తా దొంగలు దోచుక పోయారు.”

వా.

కడుపుచల్ల కదలకుండా

ఏ మాత్రం శ్రమ పడకుండా; హాయిగా.

“నీ దయ, నెక్కడనుం బ్రౌదు పొడుచు పెఱుంగక నీ వే, దిక్కని యుందుము దాయలు, గ్రక్కతిలక గడుపుచల్ల కదలక యుండక.” రామ. 2.7.

కడుపు చల్ల గ పలుకు

మనసు కుదుట పడుమాట చెప్పు.

“ఏ మెఱుంగ మె యా రిక గడుపు చల్లంగక బలికి కరుణ చేసితి...” ఆము. 7.50.

కడుపు చల్ల చేసి పంపు

సంతానవష్ట మైన పుడు ఆమెను పుట్టినింటివాళ్లు తీసు కొనిపోయి ఆ దరించి బట్ట లిచ్చి పంపడం ఒక ఆచారం. ఆ సందర్భంలో అలా చేయుటనే కడుపు చల్ల చేసి పంపుట అంటారు.

“పాపం! మీ ఆక్క పిల్లాడు పోయాడు రా నాయనా! కడుపు కాలిన పిల్లను పిలుచుకొని వచ్చి కడుపు చల్లచేసి పంపడం మన ధర్మం.”

వా.

కడుపు చల్లని తల్లి

1. బహుసంతానవతి.

“ఆవిడ కేం? కడుపు చల్లనితల్లి. ఇంటి నిండా పిల్లలే.”

వా.

2. వాత్సల్యపూర్ణురాలు.

“ఆవిడదగ్గ రుండదాని కేమిరా; కడుపు చల్లనితల్లి.”

వా.

కడుపు చించి చూపితే గారడి

విద్య

ఎంత తన దుస్థితిని చెప్పు
కొన్నా గమనించక పోయి
నప్పుడు అనేమాట.

నిజంగా కడుపు కోసి చూపినా
యిదంతా యింద్రజాలము లే

అనుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“నేను ఆప్షల్లో మునిగి పోయాను
మొట్టో అన్నా, వాడు ససేమిరా
నమ్మడు. ఏం చేస్తాం? కడుపు చించి
చూపితే గారడివిద్య అన్నట్లుంది.”

వా.

కడుపు చించుకొంటే కాళ్ళమీద
పడుతుంది

తనవారి తప్పులను తాను
బైట పెట్టకూడదు అనేపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఏం చెప్పాకో నమ్మా! వాడు మరీ బరి
తెగి తిరుగుతున్నాడు. కడుపు చించు
కొంటే కాళ్ళమీద పడుతుంది.” వా.

కడుపుచిచ్చు

ఆకలి.

“...కనికరం బుడిగి కడుపుఁజిచ్చునకు
మ్రుంగం దముమకొని వచ్చి...”

మను. 5.27.

కడుపు చుమ్మలు చుట్టు

కడుపులో కలుగు విపరీత
మైన బాధను తెలుపుటలో
ఉపయోగించునది.

కడుపు తలుగుకొనిపోవు నంటి
పలుకుబడి.

ఇది అంగికమయిన బాధనే
కాక, మానసిక బాధను
కూడా తెలియజేస్తుంది.

“కడుపు చుమ్మలు చుట్టగాఁ గన్న
కన్నె, చిలుక నెడఁబాసి యేరితి
నిలుచువాఁడ.”

శుక. 1.462.

“కడుపుచుమ్మలు చుట్ట.”

పాండు. 3.24.

కడుపు చుట్టు కక్కును

కడుపు మండిపోవు.

“కడుపుఁ జుట్టు కక్కునఁ గన్నవారి
కిని.”

గౌ. హరి. ద్వితి. పంక్తి. 929.

నేటి రూపము కడుపు భగ్గు
మను.

“మా అబ్బాయి ఊరునించి చిక్కి
సగ మయి వచ్చాడు. వాణ్ణి చూస్తే
కడుపు భగ్గు మంటుంది.”

వా.

కడుపు చూచి పెట్టు

ఆకలి గుర్రెటిగి అన్నము
పెట్టు.

“మా అమ్మ పోయిం తర్వాత నాకు
కడుపు చూచి అన్నం పెట్టేదిక్కు
లేదు.”

వా.

చూ. కడు పారసి పెట్టు.

కడుపుచూపి కాకులొత్తి జీవించు
నీచముగా బ్రతుకు.

రామచం. 30.

కడుపు చెక్క లగునట్లు

గట్టిగా, కడుపుబ్బగా.

“వాడి గంగిరెద్దువేషం చూస్తే కడుపు
చెక్కలయేట్లు నవ్వు వస్తుంది.” వా.

కడుపు చెరు వగు

దుఃఖాతి లేకము కలుగు.

“ఆ పిల్ల పడేబాధను చూస్తే కడుపు
చెరు వై పోతుంది.” వా.

కడుపుచేటు

వ్యర్థజన్మ మనుట.

“కలుగ నేటికి దల్లుల కడుపుచేటు.”
జాహ్నవి. 1.49.

కడుపు చేత పట్టుకొని

జీవనార్థ మై, జీవనాధారంకోస
మని.

“వాళ్ళ సంసారం అంతా చితికి
పోయింది. పాపం! ఆవిడ కడుపు చేత
పట్టుకొని పట్టానికి వెళ్ళిపోయింది.” వా.

“దిక్కు మొక్కు లేక కడుపు చేత
పట్టుకొని యింత దూరాభారం రావలసి
వచ్చింది.” వా.

కడుపు చేయు

గర్భము చేయు.

కొంత నిరసన లోనే యీ

మాట వినవస్తుంది.

“అవ్వసింపుడు, మదయింతికి గడుపు
చేసే మదనశ్రీడన్.” భాగ. 9.250.

“వాడు వాల్చింట్లో ఉన్నట్లే ఉండి ఆ
పిల్లకు కడుపు చేసి పాటిపోయాడు.” వా.

“వాడు దాన్ని నమ్మించి బేలు పెట్టి
వంచించి కడుపుచేసి వదిలిపెట్టాడు.” వా.

(నీ) కడుపు తటగ

ఒక త్తిట్టు.

కడుపు తఱుగుకొని పోవు

తీవ్ర మైన అవేదనకు గుఱి
యగు.

“దిక్కు లేని ఆ పిల్లలను చూచేసరికి
నా కడుపు తఱుగుకొని పోయిందంటే
నమ్ము.” వా.

కడుపుతీపు

సంతానముమీది ప్రేమ.

“పాపం ఆవిడ కడుపుతీపికిందీ అంతగా
చెబున్నది గానీ తనకోసం కాదు రా
బాబూ.” వా.

కడుపు తీయించుకొను

గర్భస్రావము చేయించుకొను.

“ఆసక్తికి రామేశ్వరయాత్రకు పోలేదూ,
ఏమీ లేదు. ఎక్కడకో వెళ్లి కడుపు
తీయించుకొని వచ్చిందట.” వా.
చూ. కడుపు దించుకొను.

కడుపు తెచ్చుకొను

గర్భ మగు.

“జూరు శశికి బొంది కటా!, కడు పేల
తెచ్చుకొంటి.” భాగ. 9.378.

కడుపుతో ఉండు

గర్భిణి యై యుండు.

“మా పిల్ల యిప్పుడు కడుపుతో ఉంది.
రోజూ కాసిని పూలు తెచ్చి పెడుతూ
ఉండవే నాగమ్మా!” వా.

కడుపు దిగు

గర్భస్రావ మగు.

“కడుపు దిగే నంచు జారులు గలగల
బడంగ.” భాగ. 10.62.

కడుపు దించుకొను

గర్భస్రావము చేయించు
కొను.

“అది సంవత్సరాని కొకసారి కడుపు దించుకొంటూ ఉంటుంది. దాని కేం? నీతా? జాతా?”

చూ. కడుపు తీయించుకొను.

కడుపున ఒక కాయ కాయ

సంతానము కలుగు.

“నా కోడలి కడుపున ఒక కాయ కానే చూచి పోదా మని ఉంది. ఆ ఆకాస్తా తీర్పు నాయనా! ఇప్పు డీ సంబంధం కా దనకు.” వా.

కడుపునకు పెట్టు

తిండి పెట్టు

ఇందు. 2.15.

కడుపున చిచ్చిడు

గర్భశోకము కలిగించు.

“కొడుకులార! నాదు కడుపునఁ జిచ్చిడి.” జేబి. 6.801.

కడుపున పుట్టిన కొడుకు

సొంత కొడుకు. ఔరసుడు.

అత్యాచరమును స్ఫురింపజేసే

పట్టుల ఉపయోగించే మాట.

“కడుపునఁ బుట్టిన కూరిమి కొడుకున్.” హర. 2.75.

“తనకడుపునఁ బుట్టినకొడుకు లతే.” భార. ఆశ్ర. 2.163.

“వాడు పరాయివా డయినా ఇతను కడుపున పుట్టిన కొడుకులాగా చూచు కున్నాడు.” వా.

కడుపున బెట్టుకొను

వాత వేసుకొను.

“ఓరీ! చక్కనిమృగమును, గోరికఁ గడుపునను బెట్టుకొంటివి నా దే.” పట్టుక్ర. 2.143.

“అన్ని కోళ్ళనూ ఆ దొంగరాముడే కడుపున బెట్టుకొన్నాడు.” వా.

చూ. పొట్ట బెట్టుకొను.

కడుపు నిక్కు

గర్భ మగు.

“పోలిగడికి మగపోడిమి లేదుగా, గాది కేళిగునఁ గడుపు నిక్కు.” శుక. 2.423.

చూ. కడుపు వచ్చు, కడుపు అగు.

కడుపునిండా కూడు - వంటి

నిండా బట్ట

ఆమాత్రం ఉంటే చాలును అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“నా కేం కావాలి? ఇంత కడుపునిండా కూడు-వంటినిండా బట్ట ఉంటే చాలు. కొడుకూ కోడలూ వాళ్ళిష్టం వచ్చినట్లు సంసారం నడుపుకోనీ. నే నేమాత్రం కల్పించుకొను.” వా.

కడుపునిండా పిల్లలు

కావలసినంత సంతానం ఉన్న దనుట.

“అమె కేం అమ్మా! అదృష్టవంతు రాలు. కడుపునిండా పిల్లలున్నారు.” వా.

కడుపునిండిన బేరము

అనవసరము కనుక అంత అసక్తి లేదనుట.

“నీ కేమయ్యా! కడుపునిండిన బేరం. నేను నీలాగా బెట్టు చేస్తే కడుద తుందా?” వా.

కడుపు నిండిపోవు

చాలా సంతృప్తి అగు.

వ్యంగ్యంగా ఆనుమాట.

“వచ్చి రాక ముంచే నువ్వు ఆనవలసిన మాట లన్నీ ఆ న్నావు. దాంతోనే కడుపు నిండిపోయింది! ఇంక భోజనం కూడా ఎందుకు?” వా.

కడుపునొప్పి వచ్చినప్పుడు అటుకులు తిన్నట్లు ఉంటుందా?

పరిణామంలో గాని చెడుపని

వలని ఫలితం తెలియదనుట.

“అడుకులు దిన్నట్లు గునే, కడుపునొప్పి తీసవుడు.”

భార. ద్రో. 4.

“కడుపు నొప్పి వచ్చినప్పుడు అడుకులు తిన్నప్పుడు న్నట్లు ఉండదు రా తమ్ముడా.” వా.

“అడుకులు రుచిగా ఉన్నాయని తింటే కడుపుకుట్టు వచ్చినప్పుడు బాధ పడవలసి వస్తుంది.” వా.

కడుపుడక:

ఒక తీట్టు.

“వాని కడుపుడకా! ఎంత రంపు చేశాడే.” వా.

కడుపుపంట

సంతానము.

“కలుములవెలంది గారావు గడుపు పంట.” శ్రవ. 1.6.

కడుపు పండు

సంతానవతి యగు.

“కాస్త మా కోడలి కడుపు పండిందంటే చాలు. మా కింకేం కావాలమ్మా?” వా.

కడుపు పగులగా

కడుపు చెరు వగునట్లుగా.

శోకాతిరేకము కలుగు

నట్లుగా.

“కడుపు పగులంగ గన్నుల, గడుగొల్పితి నీ రిజ్జేమి?”

బుధ. 1.99.

కడుపు పగులు

భరింపరాని శోకము పాలగు.

“దిగులుచే నేమియు దెలియక, కడుపు పగిలి చెమర్చి.”

వర. రా. బా. పు. 98. పం. కి. 22.

కడుపు పోవు

గర్భసావ మగు.

“అవిడ కీ మధ్య కడుపు పోయిందట.” వా.

“పాపం! ఆ పిలకు నాలుగు నెలలోనే కడుపు పోయిందట. దానితో సగం తీసిపోయింది.” వా.

కడుపుబ్బ నవ్వు పుట్టించు

మనసారా నవ్వునట్లు చేయు.

“కన్యాశుల్కం చదువుతుంటే కొన్ని ఘట్టాలు కడుపుబ్బ నవ్వు పుట్టిస్తాయి.” వా.

కడుపుబ్బ

1. ఏదైనా రహస్యమును

దాచలేక పోవుట.

“కడగి చెప్పిన గాని కడుపుబ్బ దిగదు.”

గా. హరి. ద్వి. పం. కి. 1085.

“ఎవరిని గురించి యే చెడు విన్నా ఊగంతా టాంటాం వేయందే వదలదు. వాడి కడుపుబ్బ ఇంతా అంతా అని చెప్పలేం.” వా.

2. అసూయ.

“వాడికి నేనంటే చాలా కడుపుబ్బు.”
వా.

కడుపు బ్రోచు

పొట్ట పోసికొను.

“ఎచ్చోట కడుపు బ్రోతునో యనుచు.” భార. విరా. 1.268.

కడుపుమంట

అసూయ.

“నేనంటే వాడికి కడుపుమంట.”

వా.

కడుపుమంట పుచ్చుకొను

కడుపును మండించు అనగా

భాధపెట్టు.

“మక్కువ లేక నా కడుపుమంటయుఁ బుచ్చుకొనంగఁ బూని యీ, చక్కెర వంటిపండ్లు తినసాగి రటంచు...”

శుక. 3.376.

చూ. కడుపు మంట పెట్టుకొను, కడుపు మంట పోసుకొను.

కడుపు మంట పెట్టుకొను

కడుపును మండించు;

భాధించు.

“నాడు ఊరికే వేధిస్తూ నా కడుపు మంట పెట్టుకుంటున్నాడు.” వా.

చూ. కడుపుమంట పుచ్చుకొను, కడుపుమంట పోసుకొను.

కడుపుమంట పోసుకొను

వేధించు; సాధించు.

“అది నేనొకటి చేస్తే ఒకటి చేస్తూ నాకడుపుమంట పోసుకొంటూ ఉంది.”

వా.

చూ. కడుపుమంట పుచ్చుకొను, కడుపుమంట పెట్టుకొను.

కడుపు మని యగు

సంతానము వ్యర్థ మగు.

పుత్రశోకము కలుగు.

“ఈతని గనడేని కన్నతల్లి, కడుపు మని గాదె దయ్యమ! కరుణ లేదె.”

ఉ. హర. 5.278.

కడుపుమీద కొట్టు

బ్రతుకు చెడగొట్టు; జీవనా

ధారము పడగొట్టు.

“ఆ యజమానితో ఏవేనో తంటాలు చెప్పి - వాడు నా కడుపుమీద కొట్టాడు.” వా.

కడుపులో ఆవాలు పోసిన ట్లగు

ఎక్కువ సంకటంగా ఉండు;

ఆవేదనగా ఉన్న దనుట.

“ఆ విషయం విన్నేసరికి నాకు కడుపులో ఆవాలు పోసిన ట్లయింది.” వా.

కడుపులో కెలికిన ట్లగు

సంకటముగా ఉండు.

“ఆ బండికింద పడి చిలికిపోయిన శరీరం చూచేసరికి నాకు కడుపులో కెలికినట్లు అయింది.” వా.

కడుపులో చల్ల కదలకుండా

ఏమాత్రం శ్రమ లేకుండా -

హాయిగా.

“కడుపులో జల్ల గదలక కలికి వినుము.” హంస. 4.60.

“వాడి కేం? కడుపులో చల్ల కదలకుండా కూర్చున్నా జరిగి పోతుంది.”

వా.

కడుపులో చెయి పెట్టి కలచిన

ట్లగు

విపరీత మయిన సంకటము

కలుగు

విచారముతో వీకారము కలి

గిన దనుట.

“కడుపులోఁ జెయి పెట్టి కలఁచిన
పై న.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1723.

“అమాట విసేసరికి నాకడుపులో
చెయ్యి పెట్టి కలచిన ట్లయింది.” వా.

చూ. కడుపులో చెయి పెట్టి తిప్పిన ట్లగు.

కడుపులో చెయి పెట్టి తిప్పినట్లగు

“బావురు మంటూ ఉన్న యిల్లును
చూచినప్పు డల్లా కడుపులో చెయి
పెట్టి తిప్పినట్లు అవుతుంది.” వా.

కడుపులో దేవిన ట్లగు

చూ. కడుపులో చెయి పెట్టి కలచినట్లగు.

కడుపులోపలి వుండు

పైకి కనిపించనిబాధ.

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 38.

చూ. పేగులోపలి తీట.

కడుపులో పెట్టుకొను

తప్పులను మన్నించు.

“ఏమీ ఎరగనిపిలవాడు. ఏం తప్పు
చేసినా మీరు కడుపులో పెట్టుకొని
కాపాడండి.” వా.

“వా డేం చేసినా నేను కడుపులో
పెట్టుకొంటూ వచ్చాను.” వా.

కడుపులో ప్రేవు లరుచు

ఆక లగు.

“నా కడుపులో ప్రేవు లరుస్తున్నవి.

కాస్త యేమైనా వడించేది ఉందా?
లేదా?” వా.

కడుపులో మంట వడు

చూ. కడుపులో మంట మండు.

కడుపులో మంట మండు

అసూయ కలుగు.

“దు, ర్మార్గల కడుపులో మంట
మండె.” శతా. 115.

కడుపు వచ్చు

గర్భ మగు.

“అపిలకు చిన్నతనంలోనే మొగుడు
పోయాడు. పాపం! ఏం చేసుంది.
ఎక్కడ ఎవడు మోసం చేశాడో
యేమో! కడుపు వచ్చింది. ఇప్పుడు నలు
గురిలో తల యెత్తుకో లేక పోతున్నది.” వా.

కడుపు సాగు

తిండి లేకుండు.

కడుపు నిండా తిన్నప్పుడు

కడుపు ఉబ్బి పొడవు తక్కు

వవుతుంది. అది లేనప్పుడు

పొడ వెక్కు వవుతుంది.

“అంతగా వాని కడుపు సాగిన
జేమిటి?” వా.

కడుపుసుత్తు

గర్భశోకము.

“కడుపు సుత్తు తెల్లగరాని గాసి
వెట్టి.” డేవీ. 9.98.

చూ. గర్భశోకము,

కడుపుద

కడుపుబ్బు.

చూ. కడుపుబ్బు.

కడుపెడు కుమాళ్లు

కడుపునిండా సంతానం.

“కడుపెం దేసి కొమార్లక గూతులక
దగం గన్నట్టియిల్లాండ్రుకున్.”

కళా. 7.123.

చూ. కడుపు నిండా పిల్లలు.

కడుపే కైలాసము

తిండే సర్వస్వము.

తన కడుపు నించుకొనడం

తప్ప మరొకటి కాబట్టి
దనుట.

స్వార్థపూరితు డనుపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“అంతముగఁ జూడఁ డంత వేదాంత
విద్య, కడుపు కైలాస మరయ నక్కష్ట
యతికి.” పంచ. (వేం) 2.94.

“ఎవ రెటా పాడైపోతే యేం? వాడికి
కడుపే కైలాసం.” వా.

కడ్డాయముగా

నిర్బంధంగా—తప్పకుండా చేయ
మ ను నట్లు గా—(తమిళం—
కట్టాయం = తప్పక)

రాయలసీమలో వాడుక :

“అంత కడ్డాయంగా మాట్లాడితే ఎట్టి
నప్పా! కొంచెం వ్యవధి ఇవ్వు—నిల్చి
పోయి ఉన్నా నిప్పుడు.” వా.

“వాడు నన్ను బాకీ తీర్చి తీరా లని
కడ్డాయం చేస్తున్నాడు.” వా.

కణక బొసి వోవకుండ

ఒక్క ముక్క విడవకుండా—
పూరి గా అనుట. కణిక = ఉండ

లేక ఉంటు అనే అర్థంలో
అలవాటులో ఉన్నదే.

“చాముండిజేవి గరము గణక, బాసి
వోవకుండ రాక్షసుల నెల్ల, మ్రింగి.”
కుమా. 12.111.

కతకారి

మాటకారి.

“నెఱి సైవెద్దలు నేరనియట్టి, కఱ
పులు గఱచె నీకతకారి బిడ్డ.”

ఆప్టమ. క. 1.32.

చూ. కతలకారి.

కతకు కాళ్లు, ముంతకు చెవులు
ఉండవు

అసంభవము లనుపట్ల ఉప
యోగించు పలుకుబడి.

“కొడుకుపయి నీకుఁ గడుఁ బ్రేముడి
గావునఁ గతకుఁ గాళ్లు ముంతకుఁ జెవు
రీ, వడిగెదవు రాజ...” సారం. 3.18.
రూ. కథకు...

కతపత్ర మిచ్చు

గట్టిగా చెప్పవచ్చు; ప్రమాణ
పత్ర మివ్వవచ్చు.

“కతపత్ర మిడవచ్చుఁ గల గాంచునపు
డైనఁ, గోరికఁ బరకాంతఁ గోరఁ
డనుచు.”

పాండు. 1.163.

కతపత్రము

ప్రమాణపత్రము

వాసి ఇవ్వవచ్చు ననుట.

“కతపత్ర మిడ వచ్చు.”

పాండు. 1.63.

కతలకారి

చూ. కతకారి.

కతల పుట్ట

కథల కాణాచి.

పుట్ట అనునది నిధానము,
కాణాచి అన్న అర్థం లో
ఎన్నో పదాలతో చేరి విన
వస్తుంది.

“అన విని శూమావతి మో, మన
నవ్వు జనింపఁ గతలమునిపుట్ట సుమీ,
కన నీడు కడుపు బ్రహ్మకు...”

హంస. 2.71.

చూ. ఆబద్ధాల పుట్ట.

కత్తరించినట్లు

తుంచినట్లు, సరిగ్గా.

అట్లునకు బదులు చందము,
కైవడి వగైరా ఉపమాన
వాచకా లన్నిటితోనూ ఇది
ఉపయుక్త మవుతుంది.

“కత్తరించిన చందంబునఁ బందెంబు
సఱచినవిధంబున.” ఉ.హరి. 3.123.

కత్తరి గలయు

సంకర మగు.

కత్తెలో అటుది ఇటూ,
ఇటుది అటూ కలగలసి పోవు
టపై వచ్చినవలుకుబడి.

“వర్ణములు నాశ్రమంబులు వసుమతీశ !,
కలియుగంబునఁ గత్తరిఁ గలసిపోవు.”

హరి. ఉ. 9.37.

“పెరుగును నడును కలిపిన, కరణికా
వర్ణాశ్రమములు కత్తరిఁ గలయున్.”

శైమి. 8.213.

కత్తరిలు

కదలు,

కత్తెర ఆడినట్లాడు అనుటపై
ఏర్పడినది కావచ్చును.

“కటము లద్రువంగ మీసాలు గత్త
రిల్ల.” నైష. 7.46.

కత్తి కట్టు

విరోధము పూను; పగ బట్టు.

కత్తి, పోరాటానికి పగ కూ
సూచకము.

“వాడు నామీద కత్తి కట్టి
ఉన్నాడు.” వా.

“నీడు నామీద కత్తి కట్టితే ఏం లాభం?
అసలువాడు వేరే ఉన్నాడు.” వా.
యా. కత్తి గట్టు.

కత్తికి ఎదురు లేదు

వాడి మాటను కాదనేవాడు
ఎవడూ లేడు. వాడు చెప్పి
నట్లెల్లా జరుగుతుంది అనుట.

“ఈ పది పల్లెలోనూ ఆ రెడ్డిగారి కత్తికి
ఎదురు లేదు.” వా.

కత్తి ఇటు పరాక్రమప్రాధన
సూచకము.

కత్తికి బిడ్డుకొను

కత్తిదెబ్బ కాచుకొను.

“వేటను కత్తిసట్టి ప్రతివీరుని కత్తికి
నొడ్డుకొంట యెచ్చోటను గల్గినట్టిది.”
కళా. 8.72.

కత్తికోత

విపరీత మైనపోరు.

తాళ్ల. సం. 3.181.

“ఈ కత్తికోత పడలేకనే ఆ కోడలు
పాపం ఈ ఇంట్లో నుండి వెళ్ళి
పోయింది.” వా.

కత్తిగంటము

ఒక వైపు తాటాకులు కోసి
కొనుటకు ఉపయోగించు
కత్తిగా, ఒకవైపు వ్రాయు
టకు గంటముగా ఉపయో
గించునది.

“ముడుక తలపాగయును బాహుమూల
మంగుఁ, గవతె చర్మపుటారలోని కత్తి
గంట, మలతి నీర్కావి దోవతి యమర
గ్రామ, కరణ మేతెంచి రెడిచెంగట
వసించె.” శుక. 2.416.

కత్తిగొంటులు

తాచి రంపాన పెట్టువారు.
“కత్తిగొంటు లైనయత్తగంతు.”
శుమా. 8.135.

కత్తిపీట

కూరలు తేలుగుకొను కత్తి
గల పీట.
“ఆ కత్తిపీట యిలా తీసుకువచ్చి కూరలు
తరుగు. నాకు చెయ్యి తీరడం లేదు.”వా.

కత్తిమీది సాము

కష్టసాధ్యము; అసిధారా
వ్రతము.
ఆసలు సాము చేయుటే కష్టం.
ఇక కత్తిమీద సామైతే ఏ
క్షణంలోనైనా తెగిపోవచ్చు
ననుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“పరికింపరు దొరతనపున్, సరపుల్ మఱి
కత్తిమీది సాములు సుమ్మి!”
కువల. 4.82.

“వాడితో వ్యవహారం కత్తిమీది సాము.
ఏకాస్త పారబాటొచ్చి నా తగులు
కుంటాడు.” వా.

కత్తి రాతికి పాసినగొంటు

మొండివెధవ. ఒక తిట్టు.
కత్తితో నటికినా, రాతితో
మోదినా చావని గొంటు వెధ
వ అనుటపై వచ్చేనేమో.
“పలుగత్తి రాతికే బాసినగొంటు.”
గౌర. హరి. ద్వి. 651.

కత్తిరించు

దొంగలించు; ఖండించు.
“కత్తిఁ గుత్తుకను బిజానఁ గత్తిరించి.”
చంద్రా. 2.88.
“వాడిచేతి కేది యిచ్చినా కాస్త కత్తి
రించుకొని గానీ యియ్యడు.” వా.
చూ. జేబులు కత్తిరించు.

కత్తి నెత్తురుచుక్క లేదు
వెల వెల పోయెను అనే
అరంలో ఉపయోగిస్తారు.
కత్తితో కొట్టినారక్తం చిమ్మే
సితిలో లేదనుట.
“ముఖంలో అన్నట్లుముందేదో
ఉండి తీరాలి. క్రింది పలుకు
బడిలోనూ అంతే.

“వాడు చేసిన వెధవపనులన్నీ నేను
వరసపెట్టి చెప్పేసరికి, వాడి మొహాన కత్తి
వాటుకు నెత్తురుచుక్క లేదు.” వా.
చూ. కత్తి వేస్తే...

కత్తి వేస్తే నెత్తురుచుక్క లేదు
వెల వెల పోయె ననుట.

“నన్ను అన్నాడా! ఆకస్మాత్తుగా
ఆక్కడ నేను కనిపించేసరికి వాని
మొగాన కత్తి వేస్తే నెత్తురుచుక్క
లేను.” వా.
చూ. కత్తివాటుకు...

కత్తు కలుపు

ఏ కీ భావము చెందు; జత
కలుపు.

“వాడా డారికి వెళ్లగానే రెడిగారిలో
కత్తు కలుపుకొన్నాడు. ఇంకేం?” వా.

కత్తుల పచ్చడిగా చేయు

కై మాకు వలె ముక్కలు
ముక్కలుగా నలుకు.

“కత్తుల పచ్చడిగా జేసినట్లు, తుత్తు
మురై రూపు దోపక కలసి.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 517-18.

కత్తుల బోను

అటూ యిటూ కదలనీని
అటంకము.

అతితరమైన బాధను కలిగించునది. అటూ ఇటూ మసల
నీయనిది.

కత్తులబోనులో మనిషి దూరి
నప్పుడు ఎటు మసలినా కత్తి
గుచ్చుకొంటుంది. పులులూ
మొదలయిన క్రూరమృగా
లను ఇలాటి కత్తులబోనులో
పెడతారు. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అతయు మామయు మగఁడును,
గత్తులబోను లయి బిటుసు గావలె
నెప్పుడున్.” జైమి. 3.38.

“...ఏమిట నెంచి చూచినకొ, గత్తుల
బోను కాఁపురము కామిని నీతలఁ పొప్పు
దీయెడకొ.” చెన్న. 4.277.

“అ పిల్లకు అత్తవారిల్లు ఒక కత్తుల
బోనులాగా తయారయింది.” వా.

కత్తులు గట్టు

పగ పూను.

“కత్తులు గట్టి కోలం గొట్టిన తెఱం
గున.” హర. 2.28.

చూ. కత్తిగట్టు.

కత్తులు నూరు

పగ గొను, పోరాటమునకు
సిద్ధపడు.

అనాడు యుద్ధసన్నద్ధ మగు
టలో కత్తులకు పదును పెట్టుట
ఒక భాగం కదా.

“.....యంతలో, బస్సుని
వింటివాఁ డొక నెపం బిడి కత్తులు
నూర నేటికొక్కటి” రాజశే. 3.103.

“కాయజూడాకొపై నరిగి కత్తులు
నూలుచు నుండు నంతటన్.”

కళాపూ. 7.85.

“అగోజు తనకు నే నడగగానే ఏదో
చేయలేదని అతగాడు నామీద కత్తులు
నూరుతున్నాడు.” వా.

కత్తులు కఠారులు నూలు

పగ గొను; తగాదాకు సిద్ధ
పడు.

“అ వ్యాజ్యం వేశానని నామీద వాళ్లు
కత్తులూ కఠారులూ నూలుతున్నారు.”
వా.

చూ. కత్తులు నూరు.

కత్తెరకాలు

మరకాలు.

శ. ర.

కత్తెరగాయము

ఒక విధమైన కిటికీ.

“పురిచుట్టుకొ నిశరుండు సారణుండు
నుకొ భోజాంధకుల గూడి కత్తెర

గాయంబుల గండముంగిళుల ... నిరం
తరముకొ శోధనదీవె లెత్తి.”
ఉ. హరి. 2.94.

కత్తెరదొంగ

జేబులు, సొమ్ములు మొద
లగునవి కత్తెరించుకొని పోవు
దొంగ.

“రక్షిగా ఉన్న తావుల్లో మదరా
సంతా కత్తెర దొంగలు ఎక్కువై
పోయినారు.” వా.

కత్తెరబావి

గూబకు వెట్టుకొను ఆడవాళ్ళ
ఆభరణము,
ఇదే గూబబావి; బావీరి
అని కూడా నేడు దీనిని
అంటారు.

హ. కత్తెరబావి.

కత్తెరయెండలు

మండుటెండలు.
కత్తెర అంటే కృత్తిక. కృత్తి
కా నక్షత్రంలో సూర్యుడు
ఉండేకాలాన్ని దక్షిణాం
ధ్రంలో ‘కత్తెర’ అంటారు.
అప్పుడు డబ్బువైపు ఎండలు విప
రీతంగా ఉంటాయి. అట్టే ఉత్త
రాదిలో నేమో రోహిణి
కార్తిలో ఎండలు ఎక్కువగా
ఉంటాయి.

“అప్పుడే కత్తెరయెండ లారంభ మయి
నవి. ఇక మధ్యాహ్నం బయటికి
వెళ్ళడం సాధ్యం కాదు.” వా.

కథ కట్టిపెట్టు

ఈ, ఆ ప్రసంగం చాలించు.

“నీ కథ కట్టిపెట్టి ఆప నేదో చూడు.”
వా.

కథకు కాళ్ళ ముంతకు చెవులు
కల్పించు

అసంభవములను సంభవము
లనునట్లు చెప్పు.

“కడమ వన్నియు నిక నేల కతకుఁ
గాళ్ళు, ముంతకుఁ జెవులు గల్పింప ముజ్జ
గముల.” సుదక్షి. 4.25.

కథకు కాళ్ళ లేవు ముంతకు
చెవులు లేవు

కల్పిత కథలలో వాస్తవి
కతకు, ప్రత్యక్షప్రమాణాదు
లకు తావు లేదు అనుట.

“మీట నొక్కితే సారంగాలూ,
మాళిగలూ ఈ నవలల్లో. కథకు కాళ్ళ
లేవు, ముంతకు చెవులు లేవు కదా.”

కథ చాలదూరము వెళ్ళు
మించి పోవు.

ఆ వ్యవహారం చాలా నడి
చింది అనుపట్ల ఉపయో
గిస్తారు. చేయి దాటి పో
యింది, ఇక మనం చేసేదే
ముంటుంది అన్న ఛాయలు
కూడా యిందులో ఉన్నవి.

“కథ చాలా దూరం వెళ్ళిందన్న
మాట. వీడు పిలవడం వాడు రావడం
కూడా నాకు తెలికనే జరిగిందీ?”

వా.

కథ తెలిసి వచ్చు

బండారము బయట పడు.

“ఏమీ తెలియని గైతులను ఏడిపించు కొని తినినట్లు కాదు. కరణమయ్యతో కంటు కట్టుకుంటే నీ కథ తెలిసా ముంది.” వా.

“దాని కథ ఈనాటిక్కానీ నీకు తెలిసి రాలేదు. నే నెప్పుడనగా చెప్పాను. వాడు వట్టి దగుల్బాజీ అని?” వా.

కథల కామరాజు

కథల పుట్టు.

“వాణ్ణి పలకరిస్తే ఒక కథ చెప్పాడు. ఆ కథలకామరాజుతో పెట్టుకుంటే మన మీనాడు కొంప చేరుకున్నట్టే!” వా.

కథలు పన్ను

కల్పించు, ఏవో కల్పనలు చేసి మోసగించు.

“కణకంఠ! యిది యేల కథలు వన్నె దవు.”

బసవ. 4.104.

చూ. కథలుపన్ను.

కథలు, నీతులు, కారణాలు

కథలూ అవీ. జం.

“కథలును నీతులుఁ గారణంబులును.” పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 152.

వాడుకలో రూపం :

కథలూ కారణాలూ.

కథలూ కారణాలూ

కథలూ అవీ. జం.

“ఏవో మధ్యాహ్నం పూట కథలూ కారణాలూ చెప్తూ ఉంటుంది మా బామ్మ.” వా.

చూ. కథలూ కారణాలూ.

కథలూ కారుణ్యాలూ

కథలూ అవీ. జం.

చూ. కథలూ కారుణ్యాలూ.

కథా కమామీషూ

పుట్టు పూర్వోత్తరాలు. జం.

“దాని కథా కమామీషూ చెబుతాను విను.” వా.

కథానాయకుడు

ముఖ్యుడు.

“ఈ వ్యాజ్యంలో కథానాయకుడు మీ మామే.” వా.

కథాశేషు డగు

చనిపోవు.

చూ. కీర్తిశేషు డగు.

కదలారతి పల్లెరము

వధూ వరాదులు గృహ ప్రవేశం చేసేటప్పుడు హారతి యిచ్చు పల్లెరము.

“జాళువా కదలారతి పల్లెరంబు సాంపున.” చంద్రి. 4.68.

కదలించి చూచు

సూచనగా అభిప్రాయం తెలుసుకొను.

“పోనీ, మీ మామ ఏమంటాడో కాస కదలించు చూడు. తర్వాత సంగతి చూతాం.” వా.

చూ. కదిలించి చూచు.

కదలించు

అనవసరముగా రెచ్చగొట్టు.

“కదలించకుము నన్ను గన్న మాయయ్య.” పల. పుట. 48.

“నన్నవనరంగా కదిలించకు. తర్వాత విచారిస్తావు.” వా.

కదియబడు

కలబడు; పోరు లో ఎదు
గొను.

“అత్త తీ మాళవుండు గదియంబడి.”
దశ. 12.65.

కదిలించి చూచు

ప్రస్తావనవశంగా ఇంగితము
తెలుసుకొను.

“అత్తణ్ణి కదిలించి చూస్తాను. అత డేమం
టాడో చూచి ఆ తరవాత ఈ విష
యం లో ఏదో ఒకటి నిర్ణయించు
కొందాము.” వా.

“వా డేమో పిలిస్తే తప్పకుండా వస్తాడు
అని నువ్వు అంటున్నావు; రాడు అని
నా నమ్మకం. అయినా కదిలించి
చూడు. పోయే డేమందికి వా.
చూ. కదిలించి చూచు.

కదుపు గట్టు [కొను]

గుంపు కూడు.

“పులుల కూనలు జింకపిల్లలు మృ
గేంద్ర, పోతకంబులు నాల క్రేపులును
గదుపు, గట్టుకొని కూడి మాడ.”
శృం. కాశం. 2.49.

కదుము గట్టు

దెబ్బ తగిలి వాచు.

“నా మోకాటికి ఆ వాకిలి కొట్టుకొని
కదుము కట్టింది.” వా.

కనకతప్పెట

బంగారు తప్పెట.

వాద్యవిశేషము.

కనకన

కణకణ (మండు)

“కనకన వెలుగుచు.” దశా. 1.182.

“పూయ్యిలో నిప్పులు కనకన మండు
తున్నాయి.” వా.

కనకన మను

కణకణ మండు.

“కనకన మను నిప్పుడునుక లనగ.”
యయా. 2.76.

చూ. కనకన.

కనకనలాడు

చూ. కనకన మను.

కనకస్నాన మాడించు

బంగారునీట ముంచు; అనగా

అంత పచ్చగా అనుట.

“మేఘాత, డంబుతోడ వచ్చె డంబు
రుండు, కడలవారిని గనకస్నాన మాడిం
చు, పదకమును సునేత్ర పటము
దాల్చి.” కళా. 2.82.

కన నోపునె నుదుట కన్ను గల

వా డైనన్

ఫాలాక్షు డయినా కన్నెత్తి
చూడ లేడు అని అర్థం.

ఎంత గొప్పవా డైనా దానిని

కన్నెత్తి చూడజాల డనుట.

“మత్కంతారము, గన నోపు నె
నుదుటఁ గన్ను గలవాఁ డైనన్.”
శుక. 1.280.

నేటిరూపం :

‘ఫాలాక్షు డయినా సరే నేను
జంకను.’ ఇత్యాది...

కనరువోవు

కాటు వోవు.

మంట సరిగా లేక వంట చెడి

నప్పుడు వేసే వాసనను
కనరూ, కాటూ అంటారు.

“కనరు వోకుండఁ గాచిన యాన
వాలతో.” శృం. కావం. 1.135.

కనరెక్కు

కాటు పోయి వాసన వచ్చు.
“ఈ కూర కన రెక్కి పోయింది.
తిన లేనంటే తిన లేను.” వా.

కనాకష్టం

కనీసం.
“ఆ తిరనాశకు పోవా లంటే కనా
కష్టం చేతిలో పదిరూపాయ లన్నా
ఉండవలె గదా!” వా.

కనాకష్ట మైన

అతిసీచ మయిన

కాల్త. 253.

కనాతి గోడ

బట్టతో కట్టిన అడ్డు, హద్దు.
వావిళ్ళ ని.

కని గుడ్డి - విని చెవుడు

కండ్లుండి కానలేక వీను లుండి
వినలేక పోవుట.

“కని గుడ్డును నదె విని చెవుడును నిదె.”
తాళ్. సం. 8.185.

“కని గ్రుడ్డియు విని చెవుడును, జనవర !
నీ మాయ కేక నసాధ్యము గలదే?”

కవిక.

“మీ లాంటివారి కెవ రేం చెప్తారు?
కని గుడ్డి విని చెవుడూ.” వా.

కనినది గాదు విన్నదియు గాదు

అపూర్వం ; అసంభవం.

“.....నే, గనినది కాదు
విన్నదియుఁ గా దది తెల్పినఁ దెల్పు

లేక యుం, డిన మఱి యూరకుండె
దవు...” శుక. 2.226.

వాడుకలో నేటిరూపం:

కన్నదీ విన్నదీ కాదు.

కనిపట్టు

కనిపెట్టు.

చూ. కనిపెట్టు.

కనిపెట్టు

ఏదో తెలుసుకొను.

“ఇందులోని ఆంతర్యం కనిపెట్టి చెప్పా
వంటే కృతజ్ఞుణి.” వా.

చూ. కనిపట్టు.

కనిపెట్టుకొను

నిరీక్షించు.

“నీ, కొనర నిత్తు నేను గనిపెట్టుకొని
వచ్చి.” కళా. 5.197.

“నీ కోసం నేను పొద్దున్నించి కని
పెట్టుకొని ఉన్నాను.” వా.

కని పెంచు వయసు

పిల్లలను కని పెంచ వలసిన
వయసు అనగా యావనము.

దశా. 6.45.

వాడుకలో రూపం : కనీ
పెంచే వయసు.

కని యెత్తి పెంచు జోలి లేదు

కని పెంచే బాధ్యత లేదు.

నేటి వాడుకలోనూ ‘దానికి

కని పెంచే బాధ లేదు’

అన్నట్లు వినవస్తుంది.

“బిడ్డ పాపలఁ గని యెత్తి పెంచు
జోలి, లేదు.” హంస 3.131.

కనీ పెంచే వయసు

యావనం ; ప్రాయము.

ఆడవారి విషయంలోనే దీనిని

ఉపయోగిస్తారు.

“కనీ పెంచేవయసులో ఈ మలేరియా పట్టుకున్న దేమిటే నీకు?” వా.

కనీసపక్షము

అధ మ పక్ష ము ; అంతకు

తక్కువ కాకుండా.

“జయపురపాలనం బాసంగి సాకినదాత కనీసపక్ష మా.” నానా. 248.

“కనీసపక్షం ఆసభకు యాభై వేలమంది జనం వచ్చి ఉంటారు.” వా.

కనుకట్టు

1. మోసగించు.

కన్నులు మూయు. లక్షణ

యా వంచించు, కానకుండ

చేయు అని కూడా అర్థం.

“కనుకట్టి గాంగేయగర్భు డాంగురు మూత, లాడించె వత్సాపహరణవేళ.” పాండు. 3.178.

2. ఇంద్రజాలము.

మంత్రముతో - ఉన్నది కన

బడకుండానో, మరొకవిధంగా

కనబడునట్లుగానో చేయుట.

“కనుకట్టానర్చిన ఘాత లిడిన.”

ప్రబంధ. 7.38.

కనుకట్టు విద్య

ఇంద్రజాలము.

కనుకని

వేగముగా, సంభ్రమముతో.

తత్తటపాటుతో, పట్టుదలతో.

భార. ఆర. 6.231.

“కాందిశీకు లై కనుకనిం జని.”

మహా. 2.76.

“కతురక్షకులఁ దాకి కనుకనిఁ బోఁ వ్రోలి.” మహా. 2.66.

“ఎదిరిరిపుల్, గాలుదురు వీనిఁ గను కని, దూలందు రెండేని నర్కతూలమ వోలెన్.” అడే. 4.17.

“కనుకనిఁ దొలి దానిదెఁగ గన్నులఁ జూచినవాని నేయు నా, మనసిజుఁడు.”

అడే. 8.153.

కనుకని బొట

వేగముగా పాటు.

“కపులు వెనుదగులఁ గనుకనిం బాటి.”

భాస్క. యుద్ధ. 650.

కనుకలి

చూడగా కలిగిన ప్రేమ.

ఇలాంటిదే - వినుకలి.

“కర మర్థి నినుఁ జూచి కనుకలిఁ గలి చిన, పడఁతుల కల్పు నిష్ఫలము గాఁగ.” మహా. 5.74.

“ఇన్నాతి చెలువంబు గన్న శచీ ప్రేయః, దైనను గనుకలి నయకున్నె.”

భార. విరా. 2.27.

“ఈశ్వరుఁ జూచి, కనుకలి నింద్రియ సులనంబు గాఁగ.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 683.

“కనుకలి వినుకలి గలిగినట్టి పాపము.”

భాగ. 6. స్కం. 46.

దృష్టి, చూపు అని వావిళ్ల ని.

అది సరి అని పై ప్రయోగాలు

సూచించుట లేదు.

కను కలి

సావధానతతో,

“కనుకల్లి తత్పాద కంజాతములకు
సాంగిలి మొక్కి.”

వర. రా. బా. పు 195. పం. కి. 24.

“ఈ విషయంలో కాస్త కనుకల్లిగి ప్రవ
ర్తించక పోతే ప్రమాదం తప్పదను
కుంటాను.” వా.

చూ. కను గలిగి...

కనుకుట్టు

పగదాయి; అసూయ.

“కలువకనుకుట్టు.” సాంబో. 2.145.

“వాడికి నన్ను చూస్తే కనుకుట్టు.” వా.

కనుకుట్టుతనము

అసూయ; ఓర్వ లేనితనము.

“కనుకుట్టుతనంబున నతని ధర్మంబు
నకు విఘ్నంబు గావించక దలంచి.”

భోజ. 6.125.

కనుకూర్కు

నిద్రించు.

“జరత యొక్కర్తు... కనుకూర్కు
చుండ.” రమా. 2.97.

కనుకూలి

గింజల కూలి.

త్రాసు.

కనుకోనలు

కండ్ల లోతులు.

“వాడికి కనుగోనలలో ఎక్కడో కాస్త
ఊపిరి టకటక లాడుతూ ఉంది.” వా.

కనుగంట చూచు

కన్నులార చూచు.

కనుగట్టు

కనులు కానకుండా చేయు,

మఱపించు, మోసగించు.

“నీకామ శాస్త్రములో బిడ్డ, కన్నటి
కాళ్ళను గట్టింప నెట్లు, విచ్ఛేయు.”

పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 362.

“కనుగట్టి గాంగేయగర్భు డాఁ గురు
మూఁత, లాడించె వత్సాపహరణవేళ.”

సాండు. 3.178.

“సారిది నిందతి కనుగట్టి సున్నఁ
బెట్టి.” రాధి. 4.81.

దూ. కనుకట్టు.

కను గలిగి యరయు

జాగ్రత్తగా పరిశీలించు.

“కను గలిగి యరసిననుం జేటపడి
యెడు.” భార. శాంతి. 2.366.

కను గలిగి మెలగు

జాగ్రత్తగా మెలగు.

“పెనిమిటియు నత్త వదిలెలు, కనుఁ
గలిగి మెలంగ వేడలఁ గా నెడ
లేమిన్...” శుక 2. 508.

కను గలియుండు

జాగ్రత్తతో నుండు.

“తనకు మృత్యువుచేరక దఱి యయ్యెఁ
గాన, కనుఁగల్గి యుండ వేగమె
పల్కుఁ డరిగి.”

వర. రా. సుం. పు. 89. పం. కి. 17.

కనుగవ కోరగించు

కను లెట్ట నగు.

“అచ్చట నెత్తురు గ్రక్కెనో యనం,
గనుఁగవ గోరగింపక బొడకటై సముజ్జ్వల
సాంధ్యరాగముల్.” పారి. 2.32.

కనుగవ నెఱసంజ వొడము

క న్నెట్ట జేయు అనగా
కోపించు.

“చ,య్యనవచ్చి యొక్క నెచ్చెలి, కనుఁ

గవ సెఱసంజ వొడ మఁ గా నిట్లని
యెఱ్ఱ.” పారి. 1.74.

కనుగానమి

గర్వము.

కనుగాపు

కనుసైగను గ్రహించి పని
చేయు సేవకుడు.

కని పెట్టుకొని యుండువాడు.

“కనుగాపు లట్ల ము వ్యెట్టియుఁ జేసి
చేసియును వేసరి.” హరి. 8.11.

కనుగిట్టు

కను గీటు.

“కనుగిట్టి చూపువారును...”

కుమా. 2.82.

కనుగిఱపు

కనుసన్న చేయు.

“విప్రస్థానిత్యము జెలు సేసి కనుగిఱపు
సభన్.” ఆము. 4.47.

కను గీటు

కనుసైగ చేయు.

“గౌతముఁ డత్రికిఁ గను గీఁటె.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 125.

కనుగొనల నిప్పు లురలు

కోపించు.

కోపము వచ్చినప్పుడు కన్ను

లెఱ్ఱ బడుట ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అని లెంపు చేసి కనకనఁ, గనుఁగొనల
న్నిప్పు లురలఁగా వాలము...”

కుక. 2.252.

మా. కన్నెట్టి, కన్నెట్టి చేయు.

కనుగొను

కన్ను గలుగు, చూచు.

“ఈ తటినిం, గనుఁ గొను పుణ్యుఁడు
మిక్కిలి, కనుగొను సెన్నుడుట.”

దశా. 1.123.

కనుగొలుపు

సైగ చేయు.

“తనమైలం, గనుపట్టు ననుంగుపట్టి
కనుగొలుపుటయున్.” నీలా. 1.84.

యా. కనుగొలుపు.

కనుచాటు

1. రహస్యము.

“కన్నయాత్మజానిఁ గనుచాటుగా
నుండఁగను జాటు వెట్టి.”

రంగ. ఉత్త. 92.

2. కనుమఱుగు.

“చని నూతిలోపల గుఱు, ల్లన నొకగుం
డెత్తి వైచి యల్లనఁ గనుచా, టున
నిలువఁ బడియె...” కుక. 2.135.

కనుచాటు చేయు

అదృశ్యము చేయు.

“రాఘవామెఘాస్త్ర మేను, కను
చాటు చేసి యేగతి సైనఁ దొలఁగి,
చంపి వచ్చెద.”

మర. రా. యు. పు. 45. పంక్తి. 12.

కనుచాటుతిండి

దొంగతిండి.

ఒకరికి తెలియకుండా అనుభ
వించుట అన్న అర్థమిద
లక్షణయా వ్యభిచారం అన్న
అర్థంలో కూడా యిది
ప్రయుక్తం.

“కనుచాటులిండి నడిపిన, పనులం
గండలును బెరిగి బతుకండ్రి హిడిం, బుని
కొడుకు...” శుక. 2.207.

కనుచాటుమెలకువ

రహస్యప్రవర్తనలు - కొంగ
చాటు వ్యవహారాలు.

“సతి కొడిగట్ట లేనికనుచాటు మెలం
కువ తీగ బోండ్లకున్, గడుపులు
డించ...” శుక. 2.24.

కనుచీకటి

మునిమాపు చీకటి.

అప్పుడప్పుడే చీకటి వ్యాపి

స్తున్న సమయము.

“అప్పుడే కనుచీకటి పడింది. త్వరగా
డోరు చేరుకోవడం మంచిది.” వా.

కనుచూపు

దృష్టి.

“వాడి కీ మధ్య కనుచూపు తక్కు
వయింది. అద్దాలు పెట్టుకోవాలో
ఏమో?” వా.

“వాడికి ఈ మధ్యే కనుచూపు కొంచెం
మధ్యస్థ మయింది.” వా.

కనుచూపు యొసగు

కనువిందు కూర్పు.

కను చెదరు

అజాగ్రత్తగా నుండు.

“కార్యవేళల నిట్లు కను చెదరుదురె.”
పర. రా. యు. పు. 182. పం. 10.

కనుదోయి నీరు చిలుకు

కన్నీరు చిందు.

“కరి కాకునును రింఖన్మరందంబుతో,
నిడువారు గనుదోయి నీరు చిలుక.”

శుక. 1.486.

కనుదోయి పదివేల్ వలయు

అంత దర్శనీయము అనుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

చూచుటకు పదివేల కండ్లు
కావలె ననుట.

ఈ సంఖ్య అటూ యిటూ
ఎక్కు వవు తూ, తగ్గు తూ
ఉంటుంది.

“నరు నత్యద్భుతవిక్రమ, పరిణతి నూడఁ
గనుదోయి పదివేల్ ల్వలయున్.”

భార. కర్ణ. 2.283.

చూ. రెండు కండ్లు చాలవు.

కనుపట్టు

కనబడు.

“నవాంబుదంబు కనుపట్టె.”

రుక్మాం. 3.82.

కనుపాటు

1. దృష్టిదోషము.

“సుదతి నీమెఁ జక్కఁ జూచుట
కోడెదఁ, గనుపాటు వారయనో యని
తలంచి.” భార. విరా. 2.47.

2. దృష్టి.

“శివుని కనుపాటు దాఁకని చిత్ర
భవుఁడొ.” విక్ర. 8.52.

కనుపాప వలె

అత్యాదరంతో అపురూపంగా
- చూచుకొనవలసిన దనుట.

కనుపాప వంటిది అనుటపై
నచ్చిన పలుకుబడి.

“లేక లేక కలిగిన ఆ పసిపాపను వాళ్లు
కనుపాపలాగా చూచుకొంటారు.” వా.

కనుపుగొట్టు

1. పశువులను కొట్టి నట్లు
కొట్టు, పాటు వేటాడి కొట్టు,
తటిమి తటిమి కొట్టు అనుట.
కనుముపండుగలో పాటువేట
ఒకభాగము. కనుము పైనే
వచ్చినది కనుప. (కనుపు+
కొట్టు.)

“కర్ణవందనుఁ డిట్ల త్యుఁజీర్ణ భంగిఁ,
బాండు రాజతనూజుల బలము నెల్లఁ,
గనుపుగొట్టంగఁ జొచ్చిన...”

భార. ద్రో. 1.196.

“ఇవ్విధంబునం గురుసేనం గనుపుకొట్టి
నవ్వుచున్న కవ్వడిం గనుఁగొని.”

భార. ద్రో. 3.159.

“వేదండకాండంబులు తండతండంబు
లై పయింబడం బడలు వడం గనుపు
కొట్టినయప్పట్టున.” జైమి. 2.75.

2. ఊర్ధ్వపెట్టు.

“అతండు ప్రీతుం డై కశ్య పాదులం
గనుపుగొట్టు మని పనిచిన.”

భార. ఆను. 3.220.

3. నశింపజేయు.

“అమృతాభాగుఁ డద్రిజాప్రాణనాశ,
కథలదురితంబు లన్నియుఁ గనుపు
గొట్టె.” ఉద్య. 1.8.

“అందు మందాకినీ నందనుం డమంద
పరాక్రమ క్రీడం గౌం లేయబలంబు
గనుపుగొట్టె.” భార. భీష్మ. 2.

కనుబడి యగు

ఆదాయము వచ్చు.

లాభము కనిపించు.

కాశీయా. 228.

కనుబాటగు

దృష్టిదోషము తగులు.

“కనుబాటు గాకుండ వనిత చన్దో
యికి.” భాస్క. కిష్కిం. 60.

కనుబేటము

1. విరాళి.

“ఒకచెం, గట నుండెం చెలియరానికను
బేట మనకా.” సింహ. 12.30.

2. ప్రేమ; దృష్టిజనిత ప్రేమ.
ఘమా. 5.44.

కనుబొమ్మలు

కనుసోగలు.

“వాని కనుబొమ్మ లెంతో అందంగా
ఉన్నవి.” వా.

కనుబ్రాము

మోసగించు.

వర. రా. యు. పు. 182. పంక్తి. 10.

కనుమబ్బు

కనుచీకటి.

వేం. పంచ. 1.246.

కనుమటి చెడు

బయట పడిపోవు, చాటు
తప్పు.

“కనుగీటి చూపువారను, గనుమటిచెడి
పట్టుఁ జూపఁ గడఁగెడివారుకా.”
ఘమా. 2.82.

కనుమఱువడు

కనుమఱుగు చెందు, దాచి

పెట్టుకొను, దాగుకొను.

“కనుగీటి చూపువారను, గను మఱి

చెడిపట్టు జూపఁగడఁగెడువారుకొ, గని
కడపి పుచ్చువారును, గనుమఱుపడు
వారు బరుల గనుఁగొనువారుకొ.”

కుమా. 2.82.

కనుమాటు

మోసగించు, కను మొఱుగు.

“ఒరులు తెలియక యుండకొ, గను
మాటి తిరుగుచుందురు.” రాధా. 1.99.

కనుమాయ

ఇంద్రజాలము.

“కనుమాయకరణి యయ్యె.”
హరి. పూ. 9.142.

కనుమారిపడు (ఉఱుకు)

కొండమీదినుండి దుమికి
ప్రాణములు తీసుకొను.

మరుప్రపాత మని సంస్కృ
తంలో దీనికి పేరు.

శిక్షగానూ, లేక తన పాపము
లకు ప్రాయశ్చిత్తము గానూ
దీనిని కొందరు పూర్వం
ఆచరించేవారు.

“కల్లు ద్రావినపాతకంబు ... కనుమారి
నులుకంగఁ బాయు.”

భార. కాంతి. 1.807.

“పాయఁ దగు మిమ్ముఁ గనుమారి
బడఁ బొసంగు, విషము ద్రావుట
యోగ్యంబు.”

ఉత్త. 4.56.

కనుముక్కుతీరు

అంగసౌష్ఠవం.

“ఆ అమ్మాయి కనుముక్కు తీరుగల
మనిషి.” వా.

“ఆ పిల్ల కనుముక్కుతీరు ఎంతో బావుం
టుంది.” వా.

కను మూయు

1. నిదించు.

“విషదవేదనన్, ముప్పిరిగొన్న చింతఁ
గనుమూయ నెఱుంగక నెమ్మనమ్ములో,
నెప్పుడు తెల్లవాఱును...”

కా. మా. 2.137.

“కనుమూయ నెఱుంగక.”

కవిక. 2.132.

2. మోసగించు.

“కపురంపుబలు కంచుఁ గనుమూసి
కటకటా!, బూది గప్పిన నిప్పుఁ బాడు
కొల్పి.” చంద్రా. 4.167.

కనుమూసిగంత

దాగిలిమూతలాట.

“కనుమూసిగంత నలుకంబాలాట....”

కళా. 6.202.

కనుమోడ్చు

నిదించు.

“నడురాత్రి యరుదెంచె నరలోకనాథ,
కడు డస్సినాఁడవు కనుమోడ్చు గాక.”
రంగ. రా. బాల. పు. 39. పంక్తి 15.

కనుమోసము

ఎట్టయెదుటే చేయుమోసము.

“కను, మోసము లే కొక్క మొగిన
ముసరఁగ వలయున్.”

భార. విరా. 4.230.

కనుతెప్ప వెట్టని

కన్ను మూయని.

“కనుతెప్ప వెట్టని తనవేయి కన్నుల.”

భాస్క. అరణ్య. 48.

కనుతెప్పలు తేలవైచు

తెలివి తప్పిపోవు.

శోష వచ్చి పడిపోవుపరిస్థితిలో
కనులు తేలవేయడం అల
వాటు,
“కనుతెప్పలు దేల వైచి కడు సోలు
టయున్.” కథా. 6.250.
కనుతెప్ప వేయక చూచు
తేటి చూచు.

కాశీ. 4.99.

కనులకు గంతలు కట్టు
మోసగించు.

“అది మొగుడికండ్లకు గంతలు కట్టి
ఊరంతా సటూరిస్తూ ఉంటుంది.” వా.
కనులార్చు
కనునైగ చేయు; కనుతెప్పలు
పడేపడే లిల్లార్చు.

“పాదగింటి బ్రాహ్మణి బుణ్య గోహిని
నేల, యపహరించితి కనులార్చి యార్చి.”
కాశీ. 7.256.

“కండ్లార్చేవాడు ఇండ్లార్చుతాడు.”
సా.

కనులు చింతనిప్పు లగు
కోపము కలుగు.

“సభలో ఆత నేవో తప్పు పట్టేసరికి
కాస్తుర వారి కళ్లు చింతనిప్పు
లయ్యాయి.” వా.

కనులు చెమర్చు

దుఃఖము కలుగు.
“అతనిని చూడగానే ఆవిడ కన్నులు
చెమర్చినవి. ఎంత సుఖముగా నున్న
వాడు ఏ సీతికి వచ్చినాడు!” వా.

కనులు తీసుకొని చూచు

కను లింత చేసికొని నిరీ
క్షించు.

“అని కనులు దీసికొని యాతని రాకకు
నెదురు చూచు...” శ్రవ. 4.62.

కను లెట్ట చేయు

కోపించు.
“కలుషించి అనపోతు కను లెట్ట చేసి.”
పల. పు. 48.

కనువిం దగు

నేత్రపర్వ మగు.
శుక. 1.507.
చూ. కన్నులపండువగు.

కను విచ్చి చూచు

కండ్లు తెరిచి చూచు.
“అంతః గను విచ్చి చూచె నన్నాతః
డేసు, బ్రణలిం జేసితి...”
కథా. 4.154.

కను విచ్చు

కనులు తెరిచు.
“కను విచ్చి ననుం జూచు.”
భార. ద్రోణ. 1.40.

కనువి ప్పగు

తెలిసి వచ్చు
“వాడు చెప్పిం దంతా విన్నేసరికి నాకు
కనువి ప్పయింది.” వా.

కనువెలుగు

దారి చూపువాడు.
“కనువెలుగు నీవు గా నీ, వెనుక భవ
న్మృత్యు యూరి వీరలు నేనుం, జను
దెంచెదము...” భార. ద్రోణ. 1.66.

కనువేదులు

విరహము.
“చూపులన్, విన్నదనంబు దోపఁ గను
వేరుఁలునన్ బయిగాలి సోకినన్, వెన్న
వలెం గరంగు...” మను. 2.57.

కనువేదు తెత్తు

చక్షుసారాగము కలుగు.

“కసిగాటుపెనఁకువ కనువేదు తెత్తి.”

వర. రా. బా. పు. 50. పంక్తి. 6.

కనువేయు

మోహించు.

“పి డా పని పిల్లమీద కనువేసినట్లు
న్నాడే!”

చూ. కనువైచు.

కనువైచు

కన్ను వేయు.

“ఒక్కనుగ వానిపయిక్ గనువైచి
తేమె?”

కువ. 3.107.

వాడుకలో రూపం : కన్ను
వేయు.

చూ. కనువేయు; కన్ను వేయు.

కనుసన్న

పైగ

“అన్యసతుల, యనికి గనుసన్నఁ జూపె
నా యుత్పలాక్షి.”

కళా. 6.124.

కనుసన్న మెలగు

అజ్ఞానువర్తియగు.

“నీ కనుసన్నన మెలఁగెద, సేకార్యం
తైన నడపు మీవ తగంగన్.”

భార. విరా. 2.124.

కనుసోగ

కనుబొమ్మ.

చూ. కన్నోగ.

కన్నకడుపు

కన్నతల్లి

“కన్నకడుపు గానఁ గాంతు మిక్కు
టము.”

పల. పు. 52.

కన్నకూళ్లు కుడుచు

అన్ని సీచాలకు పాల్పడు.

“వాడు కన్నకూళ్ళూ కుడిచి అంత
బావుకున్న దేవుడో తెలిదు.”

చూ. కన్నగడ్డి కఱచు.

కన్నకొడుకు

బేరసుడు.

ప్రేమాతిశయాన్ని తెలియ
జేయవలసినపట్ల దీనిని ఎక్కు

వగా ఉపయోగిస్తారు.

“వాణ్ణి చిన్నతనముంచీ కన్నకొడుకుగా
చూచుకుంటూ వచ్చాను.”

చూ.

కన్న గడ్డి కఱచు

ఎంత సీచాని కై నా పాల్పడు.

“కన్న గడ్డి కఱచేవాడు ఎంతైనా
సంపాదించ వచ్చు. దాని కేం?”

చూ.

చూ. కన్నకూళ్లు కుడుచు.

కన్న గడ్డి తిను

చూ. కన్నగడ్డి కఱచు.

కన్నగాడు

బొంగ.

ఇండ్లకు కన్నము వేసేవా

డగుటవల్ల వచ్చినది.

“నా దగు తారకా రుచిధనంబు హరిం
చినకన్నగాడు.”

విప్ర. 3.22.

కన్నడ సేయు

తిరస్కరించు, ఉపేక్షించు.

“సేవకునింట శివార్చనంబు మే, లదుర
నొనర్పఁగా వలయు గన్నడ సేయక
మీర లన్న...”

చెన్న. 4.333.

కన్నడుగుచేయు

అగుడు పెట్టు.

“.....నీవే, కన్నడుగు చేసి తేమని,
విన్నప మొనరింతు...”

వాల్మీ. 3.83.

ఇది కన్నగుడు కావచ్చును.

కన్నతండ్రి

1. ఆదరంతో చేయు సంబోధన.

“ఎన్నఁ జ భృశ మా యెరా కన్న
తండ్రి.” నిరంకు. 2.88.

2. తండ్రి.

కన్నతల్లి

తల్లి; కన్నతల్లివలె అతి వాత్స
ల్యంతో చూచు కొను
కొల్లాలు.

“నన్నుఁ గన్నతల్లి యన్న పూర్ణా మహా
దేవి.” భీమ. 3.9.

కన్నదిక్కున జాటు

దిక్కులుపట్టి పరుగెత్తు.

“కలఁగి కన్నవారు కన్నదిక్కునఁ
బాఱి, పోయిరి.” ఉ. హరి. 4.66.

ఈ ‘కన్న’ అన్నది ‘నానా’
అన్న ఆరంభో మనకు బాగా
అలవాటు.

“వాడు కన్న వాళ్ల కాళ్లు పట్టు
కొన్నాడు.”

ఇత్యాదు లూహ్యములు.

కన్నది గతిగా

ఎటు మజిలే అటుగా

“కన్నది గతి గాఁగఁ గిన్నరు లరిగిరి.”
సారి. 5.87.

కన్నదే గాతిగా

వారకీనదే చాలు నని.

“తండ్రి! సారకు దువ్వు నాగ్రహము

మీఁదం గన్నదే గాతిగా, గుండ్రాలం
గొని దాయ గాక...” వరాహ. 59.3.

కన్నపుదొంగ

గజదొంగ.

కన్నము వేసి దొంగతనము
చేయువాడు.

“సిరిమనోధనము మ్రచ్చిలినకన్నపు
దొంగ.” నిరంకు 1.2.

కన్నపెట్టు

1. దొంగిలించుటకై కన్నము
వేయు.

“యామికావళికన్నఁ బ్రామి యంతః
పురాం, గణము లెనను జొచ్చి కన్న
పెట్ట...” శుక. 2.502. క్రింద.

2. దొంగతనము చేయు.

“ప్రజల యిండ్లఁ గన్న పెట్టని దొక్క
పే కాని కొదవ.” నిరంకు. 2.26.
“మావీటం గన్న పెట్టి...” దశ. 4.24.
చూ. కన్న మిడు.

కన్నమరులు

పితృమాతృవాత్సల్యము.

“కన్నమరులుకన్నా పెంచిన మరు
లెక్కువ.” సా.

కన్న మిడు

కన్నము వేయు.

“ఒక నాఁ దేగురు దొంగలు... కన్న
మిడువాంఛన వచ్చి.”

ద్వాదశ. 10.115.

చూ. కన్నపెట్టు.

కన్నము పెట్టు

కన్నము వేయు

“రాత్రి పెట్టి గారిలు కన్నం పెట్టి సాతుల
పెట్టె దొంగిలించా రట.” వా.

చూ. కన్న పెట్టు.

కన్నపోవు

దొంగతనము పోవు.

పరమ. 5.15.

కన్నయ్య

1. కన్నతండ్రి.

“అని యామిటారి చిగురుకటారి
రాయల కన్నయ్యతో మఱియు నే
మనుచున్నది:—” హేమా పు. 51.

2. కృష్ణుడు.

శ. ర.

కన్నులు

చూచుటకు దుర్భర మైన
విచారము.

తమి. కన్దావి.

“తలిదండ్రులు వా రెట నున్నవారొ
యీ, కన్నులు జూడఁ బాలయితి.”
రామా. 2.41.

కన్నటి

కన్నులు కలవాడు, దుఃఖితుడు.

“కన్నరులు గన్నులుగా భూతంబులు
భీతంబులుగా.” ఉ. హరి. 6.28.
చూ. కన్నులు.

కన్నవస్త్రా పడి

నానాబాధ పడి.

“కన్నవస్త్రాపడి ఆ ఉద్యోగం యిప్పిస్తే
మీవాడు రాజీనామా పెట్టి వచ్చాడు.”
వా.

కన్నవస్త్రా పడి కంచిలో చేయి
కడిగి

ఎన్నో బాధలు పడి.

“చేతిలో దమ్మిడి లేకుండా బయలు
దేరాను. కన్నవస్త్రా పడి కంచిలో
చెయ్యి కడిగి ఎల్లాగైతే నేం పట్టం
చేరుకున్నాను.” వా.

కన్నవాడు

తండ్రి.

చూ. కన్నాడు.

కన్నవారు

ప్రతివారు.

“ఈ రై వెండియుఁ గన్నవారలకు
సంతోభింపకే మ్రొక్కి.”

కా. మా. 2.89.

“ఉన్నదైతేయు లందఱుఁ గన్నవారు,
కన్నదిక్కులఁ బోయి సాగరములోన,
నడఁగిరి.” ఉ. హరి. 4.240.

కన్నవిటి

గ్రుడ్డివాడు.

“చెవిటికి శంఖధ్వని గ, న్న విటికి
దీపంబు... వృథ యగున్.” భల్లాణ. 4.

కన్నవిన్నయది కాదు

వీంతు.

“ఎన్నుకొన్న లో, కమునను గన్నవిన్న
యది గా దని కొంత నిజంబు కొంత
స్వప్నము నని...” ప్రభా. 122.

కన్నవెట్టు

దొంగిలించు.

“వన్నెమాటల వలతువా నీవు నా
మనసు, కన్న వెట్టంగఁ గదా కడు చేల
నెత్తి.” తాళ్ళ. సం. 3.281.

చూ. కన్న పెట్టు.

కన్నకవి సేయు

గొడవ పెట్టు; ఉపేక్షించు.

“కన్నకవి నేయక కరుణ మీఱఁగా.”
హేమా. పు. 51.

కన్నకవు చేయు

అగుడు పెట్టు; గొడవ పెట్టు.
“కన్నకవు సేయుఁ గచ్చపాకారగరిమ
గరిమరాళికయాన నీ చరణచుహిమ.”

అరవంలొ ఎళువు - ఏశువు.
నేటికీ దక్షిణాంధ్రంలో అల్లరి,
అగుడు అనే అర్థాలలో ఈ
మాటను ఉపయోగిస్తారు.
“ఏమిటా ఈ యెళువు?” వా.

కన్నాకు

ప్రధానము, ముఖ్యము.
ముఖ్యుడు, శ్రేష్ఠుడు.
తమలపాకులకట్టలో పైన
పెట్టెలకు మంచిది చూచి పెడ
తారు. అదే కన్నాకు.

తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.
“కన్నాకు మనకు భీష్ముడు.”

భీష్మ. 1.76.

“మంత్రులు పన్నిద్దఱకును...గన్నా
కుగాఁ బెద్ద గద్దియ నునిచి.”

బస. 2.27.

కన్నాగు (కన్ను+అగు)

కన్ను మూయు; మూర్చిల్లు.
“నేడు రణశయ్యన్ భూవిభుం డుం
డఁగాఁ గన్నాఁగం దగు నయ్య నీ
నిదురకుం గాలం బయోధ్యం గదా!”
భాస్క. యుద్ధ. 5.83.

కన్నాడు

తండ్రి.
“నిన్నుఁ గన్నాని రప్పించకు.”

ఉద్భ. 3.28.

చూ. కన్నవాడు.

కన్నార చూచు

1. కనులు తెరిచి చూచు.
“సన్నతానందబాష్పంబులఁ జేసి,
కన్నారఁ జూచు వీక్షణములు
మునుఁగ.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 221.

2. ప్రత్యక్షంగా చూచు.
వాడుకలో ఇది కండ్లారా
అన్నట్లుంటుంది.

“కండ్లారా చూచినసంగతి చెప్పడా
నికి భయ మేమిటి?” వా.

కన్నాన

కనుపండు వైనది. కంటికి ఆశ
గొలుపునది.

“అది విటాళుల కన్నానయై
మెలంగు.” హంస. 5.215.

కన్నిగట్టు

త్రాడు కట్టు; బంధించు; నిర్బం
ధించు.

పశువులకు దూడలకు మెడకు
తగిలించి కట్టెత్రాడును కన్ని
త్రాడని అంటారు.

“మన్న దినియెడిదూడ ... కన్నిగట్టి
యెండాకఁ గాయవచ్చును.”

తాళ్ల. సం. 11.8. భా. 79.

కన్నిచ్చకు వచ్చు

కంటి కింపగు, కంటికి ప్రియ
మగు.

“పుగంబులుం దెగఁ జూచి యేచి
కన్నిచ్చకు వచ్చు పెక్కునంజుడులు
చేచ డించక కావడించి...”

పాండు. 3.89.

చూ. కన్నిచ్చ వచ్చు.

న్నిచ్చ వచ్చు

ప్రియ మగు; దృష్టి నాక
రించు.

‘కనుగొని పాతినఁ గన్నిచ్చవచ్చు,
నుపారుచీరలు ధరియించి శౌరి.’

ద్వీప. మధు. 5.

చూ. కన్నిచ్చకు వచ్చు.

గన్నిడి యుండు

గమనించి యుండు.

‘అన్నిటఁ ధరణిపాలుండు గన్నిడి
మున్నఁ బెం పగున్.’

భార. కాంతి. 2.283.

చూ. కన్ను పెట్టి ఉండు.

కన్నిడు

1. కన్ను వేయు.

‘రుచిమీఁదన్ గన్నిడి యా శచీ
విభుండు దిరుగు...’ భార. ఆను. 2.189.

2. చూపు పెట్టు, దృష్టి

సారించు.

‘వసంతకుండు దమపైఁ గన్నిడఁ గా
రాకు గెందలిరా కయ్యెనొ నా.’

కుమా. 4.85.

కన్నియ మెఱుగు

క్రొక్కారు మెఱుపు.

తొలకరి వానలలో మెఱిసే

తొలి మెఱుపు.

‘తళుకు తళుకున నింగిఁ దాటించెఁ
బలుమాఱు, నీరాళ్లగొందిఁ గన్నియ
మెఱుంగు.’ పాండు 4.21.

కన్నీరు

అశ్రువులు.

దుఃఖము కల్గినప్పుడు కండ్లలో
వెడలునీరు.

‘కన్నీ లొలుకఁగ నేడ్చిన, నన్నరపతు
లెల నేడ్చిరి...’ భార. ద్రోణ. 1.29.
‘వాడు కన్నీరు కారుస్తూ కూర్చు
న్నాడు.’ వా.

కన్నీరు కాలువలు కట్టు

అధికముగా విలపించు.

‘అమె కన్నీరు కాలువలు కట్టేటట్లు
ఏడుస్తుంటే చూడలేక పోయాను.’ వా.

కన్నీరు గ్రుక్కుకొను

దుఃఖోద్వేగ మాపుకొను.

కన్నీరు గోట మీటు

కన్నీరు గోటితో తుడిచి వేసి
కొను.

‘కెందలిరుపాన్నునం దను వొందక
లేచి కూర్చుండి కన్నీరు గోట మీటుచు
బోటితో వరూధిని యిట్లనియె.’ మను. 3.28.

కన్నీరు మున్నీరుగా (ఏడ్చు)

ఎక్కువగా (దుఃఖించు.)

‘అబ్బాయి కారుకింద పడ్డా డని విన
గానే ఆవిడ కన్నీరు మున్నీరుగా
యేడుస్తూ కూర్చుంది.’ వా.

కన్నీళ్లు తుడుచు

తా త్కాలి కం గా ఏవో

మాటలు చెప్పి బీదార్చు.

‘మమ్ము గన్నీళ్లు తుడిచి వే పొమ్మని
యెను.’

నందక. 43 పు.

‘ఏవో నాలుగు మాటలు చెప్పి కన్నీళ్లు
తుడిచి పంపించాడు గానీ, ఈ పిల్లల
శ్రమైనా సాయం చేద్దా మనుకున్నాడా
వాళ్ళ చిన్నాన్న?’ వా.

కన్నీళ్లు తుడుచుమాటలు

శుక్ల-ప్రియాలు; పై పై

ఓదార్పుమాటలు.

“ఈ కన్నీళ్లు తుడిచేమాటలతో ఏం
లాభం? కొంప మునిగిపోయి ఛస్తుంటే.”

వా.

చూ. కళ్లతుడుపు మాటలు.

కన్నీళ్ల నడచుకొను

కన్నీళ్లు గ్రుక్కుకొను, చూఁఖ

మును సమాళించుకొను.

“ఇండాక నెఱుంగకే నేమి యంటినో
మిమ్ము? ననుచు గన్నీళ్లు రా నడచు
కొనుచు...” కళా. 4.171.

చూ. కన్నీళ్లు గ్రుక్కుకొను.

కన్ను

రీతి, జాడ.

“నాకడనుంచి, యేగినక న్నేల నెఱుంగ
నైతి.” కమా. 6.160.

కన్నుండ కనుపాప తీయు

అతి నేర్పరితనము సూపు.

కొంత నిరసనగా అనుమాట.

కనుపాపను తీస్తే కన్ను

పోవాలి; కానీ అలా కాకనే

తీయగల దంటే ఎంత నేర్పరి

అని!

“విను వల్లభ! కన్నుండం, గనుపాపం
దివియ నేర్పు గల మునిము చ్చీ,
వనిత...” కళా. 3.199.

“అమ్మా! ఆవిడా? కన్నుండగానే
కనుపాప తీసేరకం.” వా.

చూ. కన్నుండ కనుపాప కొన్నట్టు.

కన్నుండ కనుపాప కొన్నట్టు

అతినేర్పుగా.

“కన్నుండఁ గంటిపాపం, గొన్నట్టు
మొఱంగి బాలుఁ గొనిపోవుటకున్,
అన్నీచు బంధుయుతముగ, మన్నిగొనక
యున్న నేటిమాటలు మనకున్?”

ఉ. హరి. 5.288.

“కన్నుండఁగఁ గనుపాపను, గొన్నవిధం
బునను సతులఁ గూడకయును దాఁ,
గన్న మిడి మనోధనములు, గ్రన్ననఁ
గొనిపోవుఁ గన్నకాఁడుంబోలెన్.”

విక్ర. 8.9.

“కన్నుండగానే కనుపాపను తీసి
నట్లుగా, ఆ పిల్ల తనేమీ ఎఱగనట్లు,
అల్లదే అంతా తప్పన్నట్లు మగనికి
చెప్పి ఒప్పించి దంటే నమ్ము.”

వా.

చూ. కన్నుండ కనుపాప తీయు.

కన్నుండ గంటిపాపను

గొను

మోసము చేయు, అతి చాక

చక్రముతో ప్రవర్తించు.

నేడు వాడుకలో దీని రూపం:

“వాడా అమ్మా! కన్నుండగానే
కంటిపాపను తీసేరకం.” వా.

కన్నుకట్టు

ఒక పిల్లల ఆట.

“వెన్నెలకుప్పలు కన్నుకట్టు.”

ప్రబంధ. 6.18.

కన్నులకు బట్ట కట్టి తోడి

వారిని తెలుసుకొనే ఆట

కావచ్చును.

2. మోసగించు.

“నే నెవరి కన్ను కట్టి ఈ డబ్బు
తేలేదు. కష్టపరితం.” వా.

కన్ను కన్ను కనిపించని చీకటి కన్నుకొట్టు

కటిక చీకటి.

కంటికి కన్నే కనిపించనంత

చిమ్మచీకటి అనుట.

కన్ను కానక

గర్వముతో - పొగ రెక్కి.

“వనితా! యెట్లర్వవచ్చు వలవని
గర్వం, బునఁ గన్ను గాన కాడెడి,
యనుచితవాక్యంబు లేరి కైనఁ దలం
పన్.” కళా. 1.175.

కన్ను కానక పోవు

గర్వించు.

చూ. కన్ను కానక.

కన్ను కానమి

గర్వము.

చూ. కన్ను కానకపోవు.

కన్నుకుట్టు

1. అసూయ.

“వాడికి నన్ను చూస్తే కన్నుకుట్టు.” వా.

2. అసూయపడు.

“వానిసిరిం జూచి కన్నుకుట్టినది.” ధర్మజ.

“అపిల కాస తల దువ్వుకుంటే ఆ
ముసలిమొగుడికే కన్ను కుడుతుంది.” వా.

3. కండ్ల కలకరోగము వచ్చు.

“వాడు గాలిలో తిరిగేటప్పటికి కండ్లు
కుట్టాయి. కండ్లు తెరవకుండా బాధపడి
పోతున్నాడు.” వా.

ఇందులోనుండే పై రెండు
పలుకుబళ్ళూ వచ్చినవి.

సైగ చేయు.

కామమోహముల విషయం

లోనే దీనిని ఉపయోగిస్తారు.

“వాడు ఆ పిల్లను చూచి కన్ను కొట్టే
సరికి అది వాళ్లవాళ్లకు చెప్పడం, వాళ్లు
ఇంటిమీదికి రావడం గొడవో గొడవ
అయి పోయింది.” వా.

కన్నుకొదమలు

ఉత్తమసేత్రములు.

సింగపుగొదమ అనుచోట

తరుణ మని అయినా ‘కొదమ’

యువతను. ఉద్భతిని, ఉత్తమ

తను సూచించును.

“శంభు వికసితాంబకస్యమదితంబు లగు
కన్నుకొదమలో యునఁగ.”

పండితా. ద్వితీ మహి. పుట 100.

చూ. కొదమగుబ్బలు.

కన్ను గానక

పొగ రెక్కి.

“జనకకన్య జగన్మాన్యఁ జేనక వచ్చి
కన్నుఁ గానక చరణ బలుగాకి కాకి.”

రామాభ్యు. 5.70.

చూ. కన్ను కానక.

కన్ను గిలుపు

కన్నుసైగ చేయు.

చూ. కన్నుకొట్టు.

కన్ను గీటినంతలో

అతిశీఘ్రము గా, తెప్పవా

టులో, ఒక నిమిషములో.

“...అఖిలాన్నంబుల్, కను గీటినంత

లోననె, యనుజానకుఁ దదగ్రజాత యమ
రించి..." పాండు. 3.26.

కన్ను గూర్కు

నిదించు.

"కన్ను గూర్కెడునంత నగహనభాగ,
మేలు జేతా శుం డతి దుర్నిరీక్ష్యుఁ
డగుచు." శుక. 1.279.

చూ. కనుగూర్కు.

కన్ను చెడఱు

మిఱుమిట్లు గొలుపు.

"ఆ అమ్మాయి రవ్వలకమ్మలు చూస్తే
కన్ను చెడరుతుంది." వా.

కన్ను దనియగా

కనులనించుగా, నేత్రపర్య
ముగా.

"కన్ను దనియఁగఁ బదపదార్థములును...
వడింప..."

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 119.

కన్ను దనియు

కనులకు తృప్తి చేకూర్చు.

"మొలపించె బహుసూపములఁ గన్ను
దనియ." పర. రా. వా. పు. 161. పం. క్తి. 21.

కన్ను దెఱచు

కటాక్షించు, అనుగ్రహించు,
గుర్తించు.

"ఇంక నెన్నుండు దయఁ బరమేశ్వ
యందు, గన్ను దెఱచునో యని." శుమా. 7.19.

శుమా. 7.19.

"ఆ దేవు డెప్పుడు కన్ను తెరుస్తాడో
గాని అంతదాకా నే నిలా ఆఘోరించ
వలసిందే." వా.

కన్నునీరు

కన్నీరు.

"కన్నునీరు గొ, బుచ్చన వెడలంగ." భోజ. 4.167.

భోజ. 4.167.

కన్నుపడు

ఆసక్తి కలుగు.

ఇందులో ఈ ఆసక్తి అత్యాశో,
దురాశో అన్నధ్వని కూడా
ఉన్నది.

"వానికి ఆ ఉద్యోగమిద కన్ను
పడింది." వా.

"వానికి ఆ యింటిమీద కన్ను
పడింది." వా.

కన్ను పెట్టు

కనిపెట్టు.

"ఆ వ్యవహారమిద కాస్త కన్నుపెట్టి
ఉండక పోతే లాభం లేదు." వా.

కన్ను పొడుచు

అపకారము చేయు.

"కన్ను పొడిచి కంటిలో నీ రెండు
కంటే ఏం లాభం?" వా.

కన్ను పొడుచుకొన్నా

చని

ఏమాత్రం కనపడని.

"కన్ను పొడుచుకున్నా కనిపించని
చీకట్లో వెళ్లాడు పాపం!" వా.

"ఆ కొంపలో కన్ను పొడుచుకొన్నా
ఏదీ కనిపించదు." వా.

కన్ను పొడుచునట్లు

ఎదుటివారికి బుద్ధి వచ్చునట్లు.

ఎదుటివారి కన్ను కుట్టునట్లు.

"నానాటఁ గృహియించు ననుఁ జూచి
కనుగీటు, పువ్వుబోడులఁ గన్ను పొడిచి
నట్లు." రాధికా. 3.63.

రాధికా. 3.63.

“నే నిందుకొకటె, నవ్వ సహా నోడుదు
వట్టి నింద లందితి నయ్యో, యైన దిక
నాయె నందుకె, పూను ద మంద అకు
గన్ను పొడిచినరీతిన్.”

రాధామా. 1.46.

కన్ను మూతపడు

నిద్ర వచ్చు.

“రాత్రంతా కన్ను మూతపడ లేదు.”

వా.

“అదేం కర్మమో! కాస్త కన్ను మూత
పడేసరికి కలలు వస్తాయి.”

వా.

కన్ను మూయు

చనిపోవు.

“అని ప్రలాపించి కనుమూసె నా
క్షణంబు.”

శుక. 1.896.

“ఈ పిల్లలను నా చేతులో పెట్టి ఆయన
కాస్తా కన్ను మూశాడు.”

వా.

“వాడు కన్ను మూసి మూడు నెల
లయిందో కాలేదో? వాడికొడు కా ఆసి
నంతా ధ్వంసం చేశాడు.”

వా.

కన్ను మూసి తెరచేలోగా

వెంటనే; ఒక్కత్రుటిలో.

“కన్ను మూసి తెరచేలోగా అంతా
అయి పోయింది.”

వా.

కన్ను మూసే అవకాశం లేదు

ఏమాత్రం వ్యవధి లేదు.

“కను మూయు నెడయు లేదు.”

బస. 3.64.

“కన్ను మూసే వీలు లేదమ్మా! ఈ
కొంపలో పొదనం చాకిరీ అలా చేస్తూ
ఉండ వలసిందే!”

వా.

కన్ను మూసే తీరిక లేదు

వ్యవధి లేదు అనుట.

“నాకు కన్ను మూసే తీరిక ఉంటే
ఎంతో చదవాలని ఉంది. వీటి ఈ పెద్దన
చాకిరీతోనే సరిపోతుంది గా.”

వా.

కన్ను మొగుడు

కన్ను మూయు; నిద్రించు.

“ఇన్నాలుగు తెలుగులందు నెయ్యది
యైనన్, గన్ను మొగుడ నీ దటె.”

భార. సాస్తి. 1.67.

కన్ను మొగము ఏర్పడు

రూ పేర్పడు; ఒక స్వరూప
మునకు వచ్చు.

“అల్లనల్ల మూడేడు లయ్యె నకట,
కన్ను మొగ మేరుపడదు నా గర్భము
నకు.”

పద్య. బసవ. 1.96.

రూ. ముక్కు మొగ మేర్పడు.

కన్ను మొగుచు

కన్ను మూయు; నిద్రించు.

“ఓయ్య నొయ్య నం గదలు తూగు
టుయ్యెలలం గన్ను మొగిచియున్న
విలాసినివిలాసులునుం గలిగి.”

పారి. 2.53.

“గవని మొగ సాల యరుగుపై ఖైర
వుండు, గన్ను మొగిచె.”

కాశీ. 3.23.

కన్ను మొఱగు

మోసగించు.

“అంతః పురాంగ నలన్ గన్ను
మొఱంగి.”

భీమ. 1.111.

చూ. కనుమొఱగు.

కన్ను మోడ్చు

నిద్ర పోవు.

“ఏ నింత కన్ను మోడ్చు, తఱిని గల
లోన.”

రా. వి. 1.15.

రూ. కనుమోడ్చు.

కన్ను మోడ్చు

నిద్ర.

“ఇంచుక సేపు కన్ను మోడ్చు నెఱిపి.”
హంస. 2.53.

కన్నుల కచ్చి

ఒక బాలక్రీడ.

“కన్నుల కచ్చి గుడుగుడుగుంచాలు
కుందనగిఱి.” హంస. 3.146.

కన్నుల కద్దుకొను

అత్యాదరముతో చూచు,
అభిమానించు,

“పేదవాని కన్నం పెడితే కన్నుల కద్దు
కొని తింటాడు.” వా.

కన్నుల కరవు దీరగా

కండ్లార; తృప్తిగా.

“ఇమ్మహాభజ నిష్క డోకొమ్మలార !,
కంటిమి గదమ్మ కన్నుల కఱవు దీఱు.”
విజ. 1.72.

“కంచీలో వరదరాజస్వామిని కన్నుల
కరువు దీరా చూశా మమ్మా ఈనాడు.
జననమ్మర్దం లేదు కదా.” వా.

కన్నుల గట్టినట్టు

ప్రత్యక్షముగా ఉన్నట్టు.

బొత్తిగా ఒక సంఘటననో
మనిషినో మఱిచి పోలేకున్నా
మనుషుల డ ప యో గిం చే
పలుకుబడి.

“మలయచూడ్కులు గల మంచి నీ
మోము, గన్నుల గట్టిన కైవడి
వోచు.”

హరి. 2. భా. 1879.

“మా కోడలు డారికి పోయి నెలనా
శ్చయింది. మనమడు కన్నులకు కట్టి

నట్టుగా ఉన్నాడు. వెళ్ళియినా చూచి
రావాలి.” వా.

కన్నుల గప్పుకొను

కన్నుల నద్దుకొను; ఆదర
ముతో అభిమానించు.

“కన్నియ నన్ను వల్లభుడు గన్నుల
గప్పుకొనంగ నుండి.” పారి. 1.88.

“గరిమ నం దుండు గన్నుల గప్పు
కొనఁగ.” రాధికా. 1.56.

“ఆ కాంతలు గొల్వ నన్ను సముఖం
బునఁ గన్నుల గప్పుకొంచు.”
రాజగో. 1.36.

కన్నుల గెంపొదవు

కోపము కలుగు.

“విని కన్నుల గెం పొదవఁగ.”
శైమి. 7.192.

కన్నుల నద్దుకొను

గౌరవ ప్రేమ సూచకంగా
ఒకవస్తువును కన్నులకు అద్దు
కొనడం అలవాటు. గౌరవ
ప్రేమలను సూచించుట
భావార్థము.

“శరంబున మోపుకొని కన్నుల నద్దు
కొని తిరుగ నతని చేతిక యిచ్చి.”
కళా. 4.60.

“ను వేమో అంత సంకోచిస్తున్నావు.
ఇదే ఇంకొక రైతే కండ్ల కద్దుకొని
తీసుకొంటాడు.” వా.

చూ. కన్నుల కద్దుకొను.

కన్నుల నవ్వు

హాసస్మృతులు ఉగు, ప్రసన్న
ముఖు ఉగు.

బస. 1.9.

కన్నుల నిప్పులు డుల్లు

కోపించు, కన్నెట్ట చేయు.
“కోపాటోపశిఖలు, నిండాని కన్నుల
నిప్పులు డుల్లి.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 15.

చూ. కన్నుల నిప్పులు రాలు.

కన్నుల నిప్పులు రాలు

అగ్రహోదగ్రత కలుగు,

కన్ను లెఱవడు.

“కనుగొని కోపవేగమునఁ గన్నుల
నిప్పులు రాల...”

భార. విరా. 2.133.

“కనుగొని కాశికుం డలిగి కన్నుల
నిప్పులు రాల నిట్లనున్.”

మార్కం. 1.228.

“అప్పుడు విశ్వామిత్రుఁడు, ముష్టిరి
గొనునట్టి కోపమునఁ గన్గొనలకొ,
నిప్పుల రాలఁగ నమ్మునిఁ, దప్పక
వీక్షించి పలికె దారుణభంగిన్.”

హరి. 1.150.

“వా రేదో తూస్కారం గా మాట్లాడ
గానే రెడిగారి కండ్లలో నిప్పులు రాలా
యంటే నమ్ము.”

వా.

చూ. కన్నుల నిప్పులు డుల్లు.

కన్నుల నిప్పు లొల్కు

అతిక్రోధంతో కన్ను లెఱ
నగు.

కోపాన్ని నిప్పులతో పోల్చుట
అలవాటు.

“అల్పతోఁ, గన్నుల నిప్పు లొల్కు
హరుకాది దక్షునిఁ జూచి యి
ట్లనున్.”

కమా. 2.82.

చూ. కన్నుల నిప్పులు రాలు.

కన్నుల నీలాలు గారు

ఏడ్చు, కన్నీరు రాలు.

“ఏడిస్తే నీ కండ్ల నీలాలు గారు.”

పాతపాట.

చూ. కన్నుల ముత్యాలు గారు.

కన్నుల నీళ్లు కుత్తుక వట్టు

డగ్గు తిక పడు.

“గొనకొని కన్నుల నీళ్లు గుత్తుక వట్టె
డిని.” తాళ్ల. సం. 12.290.

కన్నుల నూపిరి పెట్టుకొను

ప్రాణావసానదశలో నుండు.

“ఎం డనక వా ననక యరక కొయ్య
కొట్టుకొని కనుల నూపిరి పెట్టుకొని
యున్నచోఁ జేటుపాటు మీకుఁ జెలియ
కుండునా?” ధర్మజ. 47 పు. 2 పం.

తెను. జాతీ.

కన్నులనె ప్రాణము నిల్పు

ప్రాణావసానదశలో నుండు.

ప్రాణం పోవునప్పుడు ఆఖరున
కనులలో నుండి పోవు నను

టపై యేర్పడినది.

“...శకుంతల ప్రాణనాయక, ధ్యానము
తోడఁ గన్నులనె ప్రాణము నిల్పి శరీర
మాత్ర యై.” శృం. కా. 3.74.

“వాడు కళ్లలో ప్రాణం నిలుపుకొని
ఉన్నాడు.”

వా.

కన్నుల నొత్తుకొను

కన్నుల కద్దుకొను.

ఇది ప్రేమాదరసూచకము.

“పాలఁలి నీ చిఱున వున్న బువ్వు
లాతఁడు గోసి, కులికి కన్నుల నొత్తుకొ
నంగాను.” తాళ్ల. సం. 3.279.

చూ. కన్నుల నద్దుకొను; కన్నుల కద్దు
కొను.

కన్నుల పండువు(గా)

నేత్రపర్వము, మనోజ్ఞము,
మనోహరము.

“సుందరాకృతులు గన్నులపండువు.”
కుమా. 7.123.

“ఆ ఆమ్మాయి నడుస్తుంటే కన్నుల
పండువుగా ఉంటుంది.” వా.

కన్నుల బడు

కానవచ్చు.

కువ. 3.59.

కన్నుల ముంచి క్రోలు

ఆసక్తితో చూచు.

“నీ వన్నెలో కన్నుల ముంచి క్రోలు
టలు.” నారా శత. 46.

వాడుకలోనూ : “కళ్ళతో
త్రాగి వేస్తున్నా డా అమ్మాయిని” వంటి రూపాలలో
ఇది వినవస్తుంది.

కన్నుల ముత్యాలు గారు

వడ్డు.

“ఎన్నెడు నెండక న్నెఱుంగనిశిశువు
కన్నుల ముత్యాలు గాఱ నేడ్చెడిని.”

హరిశ్చ. 2.924.

చూ. కన్నుల నీలాలు గారు.

కన్నుల ముసు గిడు

కన్నులు గప్పు.

“కన్నుల ముసుగిడ కంతుని మాయాం
ధతమసపటము...” రాధా. 2.199.

కన్నులప్రమాను

చెఱకు.

కన్నులలో నిప్పులు పోసికొను
ఓర్వలేక పోవు.

“మనము నేర్చుచున్న విద్యను గాంచి
తాను గన్నులలో నిప్పులు పోపికొను
చున్నాడు.” సాక్షి. 47. పు.

కన్నుల సన్న నునుచు

ఆజ్ఞానువర్తలనుగా చేయు,

కనుసన్న మెలగునట్లొనర్చు.

“నిగడ్డిశ్వరుల నోలి, మన్నించి కన్నుల
సన్న నునిచె.” కుమా. 7.155.

కన్ను లాకలి తీర్చు

కన్నులు తనియించు; కండ్లా

రా చూడ నిచ్చు.

“ఎన్నెడు వచ్చునో యిందిరావిభుఁడు,
కన్ను లాకలి తీర్చఁ గలుగు నో
యనుచు.” ద్విప. మధు. పు. 38.

కన్నులార

కనులకు సంతృప్తిగా, బాగా,
ప్రత్యక్షంగా.

“కన్నులారఁ జూచుచును.”

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 155.

“కన్నులారా అందరు చూస్తుండగా
దొంగ పారిపోయాడు.” వా.

కన్ను లార్చు

వంచించు.

“...వనితకు గన్ను లార్చ నిటు వచ్చిన
వాడవె...” రుక్మాం. 5.22.

కన్నులు కట్టు

మోసగించు; కన్నుకొట్టు.

“నన్ను నమ్మించి తెచ్చి, కాననంబు
లోఁ గన్నులు కట్టి కాడు, పఱచి నీ కిటు
పోజునై భావజన్మ!” కుమా. 5.695.

చూ. కన్నులు గట్టు.

కన్నులు కానని

అంధురాలయిన, చూపు లేని.

“తలి మడకపుత్రక పెద్ద కన్నులు, గాన
దిప్పుడు మూడుకాళ్ళ ముసలి.”

శృం. నైష. 1.108.

కన్నులు గలవే ! (చూడగా)

కన్నులు చాల వనుట, అతి
దర్శనీయము.

“శృంగారించిన నిన్నుఁ జూడఁ గన్నులు
గలవే?” భాస్క. సుంద. 189.

చూ. రెండుకన్నులు చాలవు.

కన్నులు గట్టు

మోసగించు.

“పాండవభు కన్నులు గట్టి ప్రలంబ
వైరికి, సేవ యొనర్చి.”

ఉ. హరి. 2.98.

చూ. కన్నులు కట్టు.

కన్నులు గప్పు

మోసగించు.

“తలిదండ్రుల కనులు గప్పి వాడలా
చెడుతిరుగుళ్లు తిరుగుతున్నాడు.”

వా.

కన్నులు చల్లగా

తృప్తిగా - నేత్రపర్యముగా.

“కన్నులు చల్లగాఁ గనుగొందు నేను
మి, మ్మిరుపుర జేవి జేవరను బోలె.”

శృం. నైష. 2.86.

“మా అమ్మాయి పిల్లవాణ్ణి తుకొని
యింట్లో తిరుగుతుంటే కన్నులు చల్లగా
చూడాలని ఉంది.”

వా.

కన్నులు చల్ల నగు

సంతోషము కలుగు; సంతృప్తి

కలుగు.

“జనునిఁ జూడఁగఁ గన్నులు చల్ల
నయ్యె.” కాశి. 3.147.

“నిన్ను చూడగానే కన్నులు చల్ల
నయ్యాయి నాయనా! అంతే చాలు.”

వా.

కన్నులు చెదరి పోవు

మిఱుమిట్లు గొలుపు.

“చీకట్లో నుంచి వెలుతురులోకి వస్తే
కండ్లు చెదిరిపోతాయి.”

వా.

కన్నులు చెమర్చు

చూ. కన్నులు చెమ్మగిల్లు.

కన్నులు చెమ్మగిల్లు

దుఃఖము కలుగు.

“హరిశ్చంద్ర నాటకంలో చంద్రమతి
యేడుస్తుంటే ప్రేక్షకు లందరి కండ్లూ
చెమ్మగిలినవి.”

వా.

రూ. కనులు చెమర్చు.

కన్నులు జేవురించు

కన్ను లెఱ్ఱ నగు - కోపము

కలుగు.

“క, న్నానఁడు యాదవుం డ ను చుఁ
గన్నులు వేయును జేవురింప.”

పారి. 4.63.

కన్నులు తల కెక్కు

పొగ రెక్కు.

వినయవంతుడు క్రిందికి

చూస్తాడు. అట్లే పొగరుబోతు

ఆకాశంలోకి చూస్తూ నడు

స్తాడు అనుటపై ఏర్పడిన

పలుకుబడి. ఇలాంటి వేకన్నులు

నెత్తి కెక్కు, కన్నులు నెత్తికి

వచ్చు ఇత్యాదులు.

చింత. 6 అం. 59 పు.

“వాడి కీమధ్య కన్నులు తల కెక్కినట్లు

న్నాయి లే. అందుకే అలా వాగు
తున్నాడు.” వా.

చూ. కన్నులు నెత్తి కెక్కు.

కన్నులు దనియు

కన్నులు చల్లవడు.

“అగ్గలిక మెఱసె నట మీకుఁ గన్నులు
దనియన్.” భార. ద్రోణ. 1.33.

కన్నులు నీరుబుగ్గ లగు

కన్నులనుండి కన్నీరు ఏక
ధారగా కారు.

నీటి బుగ్గలలో నేల చీల్చు
కొని నీరు పై కుబుకుతుంది.

ఏకధారగా అలా వస్తూనే
ఉంటుంది. అలాగే కన్నుల

నుండి కన్నీరు అపరిమితంగా
వస్తున్నదని తెలుపు

పలుకుబడి.

“మతి వెతఁ జెంద బేడిసల మార్గొను
కన్నులు నీరుబుగ్గ లై, పొదలఁగ.”

శుక. 1. 188.

కన్నులు నెత్తికి వచ్చు

పొగ రెక్కు.

“అయ్యో! రామా! వాడు మనతో
మాట్లాడుతాడా ఇప్పుడు? కన్నులు
నెత్తికి వచ్చాయే.” వా.

కన్నులు నెత్తి కెక్కు

గర్జించు, పొగ రెక్కు.

“ఏమిటోయ్! కన్నులు నెత్తి కెక్కు
యేమిటి? అలా తోసుకొని
పోతున్నావు.” వా.

కన్నులు పైకి వచ్చు

పొగ రెక్కు.

చూ. కన్నులు నెత్తికి వచ్చు.

కన్నులు మూసి చరించు

మోసగించి తిరుగు.

ఒకరి కంట పడకుండా రహ

స్యముగా వర్తించుటపై వచ్చి
నది.

“...నేర్పు వగమాటలు నేరని తప్పు
పాటలుం, గనబడ నవ్వఘాటి పతి
కన్నులు మూసి చరించు నిచ్చలున్.”

శుక. 3.109.

చూ. కన్నులు గప్పు.

కన్నులు వాచు

1. అత్యాస క్రితో ఎదురు
చూచు.

“కన్నులు వాచు నీ మొగము. గానక
యెప్పుడుఁ జూడకున్న.” యయా. 2.

చూ. మొగము వాచు.

2. ఏడ్చి యేడ్చి కనులుబుచ్చు.

“నీదు చె,దములకు వాచెఁ గన్నులు.”

శ్రవ. 5.37.

కన్నులు విచ్చి చూచు

కనులారా చూచు.

“కన్నులు విచ్చి చూచి పురఘస్మరు
దిక్పరి పూర్ణదీప్తి సం, పన్నతకుక
భయములతపద్యనిరీక్షణుడై.”

కా. మా. 1.77.

కన్నువఱపు

చూచు; దృష్టి సారించు.

“అయ్యింటిలోఁ గన్ను వఱపి.”

భార. ఆసు. 1.76.

కన్ను వేయు

1. మోహించు; కాముక

తతో ఆశించు.

“అయ్యబలమీద నలిననాథుండు కను
వేసినాడు.”

వరాహ. 11.52.

“కల నైన నన్యకాంతకుఁ గానికాపును,
గనువేసి విటునిఁ జేసినగయాళి.”

బహులా. 5.87.

“..... ఏ వధూటిపైఁ దమిఁ గను
వేసితో...”

విప్రనా. 4.37.

“వా డా పిల్లమీద కన్న వేశాడు.”

వా.

“వా డెప్పుడూ ఆ సందులోనే తిరుగు
తుంటాడు. ఆ పిల్లమీద కన్న వేశాడా
యేమిటి?”

వా.

2. చూచు; దృష్టి సారించు.

“గుబ్బ పాలిండ్ల క్రేవఁ గ్రక్కు న
మురారి, కన్న వేయుటఁ గని లజ్జ
గదుర...”

ఆము. 6.133.

చూ. కనువేయు.

కన్న వొందకుండు

కనుమూత పడక పోవు; నిద్ర
పట్టక పోవు.

“కడుపునిండఁ గుడువఁ గానమి రే
యెల్లఁ, గన్న వొందకున్నఁ గరము
డస్సి, యున్నవాడ.”

భార. ఆది. 6.289.

“సౌఖ్య మొదవ నాకుఁ గన్న వొంద
కుండు.”

ఈమరుపల్లి భవానీశంకరకవి. భర్త
ఖండము. 1.237.

కన్న వొందు అన్నట్లు కాక
ఇలా తద్విరుద్ధస్థితి సూచక
రూపంలోనే ఇది కాన
వస్తుంది.

కన్న వైచు

కన్న వేయు.

“సితభానుఁ డాచార్య చితు రాకుఁ
బోడిపైఁ, గన్న వైచిన కన్నె కలుపు
మరులు.”

నైష. 7.151.

చూ. కనువైచు.

కన్న సన్న మెలగు

అజ్ఞానువర్తి యగు.

“ఎయ్యది పనిచిన నొయ్యనఁ జేయు
చుఁ, గనుసన్న మెలగు భూజనులఁ
దలఁచి.”

విక్ర. 6.59.

చూ. కనుసన్న మెలగు.

కన్న సన్నల ద్రిమ్మరు

అజ్ఞానువర్తి యగు.

“ఇంద్రులో నల సత్యభామ కన్, సన్న
లఁ ద్రిమ్మరున్ హరి వశంవడుఁ డై యన
విందుఁ గాని.”

పారి. 1.65.

కన్న సిమి

కన్న బ్రామి, మోసగించి.

“చంపక నన్నఁ గన్న సిమి.”

పాండు. 5.224.

కన్న మిన్నూ కానక పోవు

పొగ రెక్కి మెలగు; ఎవడే

మిటి లెక్క అన్నట్లు ప్రవ
ర్తించు.

“వాడి కీ మధ్య కాస్త డబ్బు రాగానే
కన్న మిన్నూ కానక పోతున్నాడు.”

వా.

కన్న మిన్నూ కానరాక పోవు

హెచ్చు తక్కువలు తెలి
యక పోవు; పొగ రెక్కి
తిరుగు.

“వాడి దిప్పడు కన్న మిన్నూ కాన
రాని వయస్సు.”

నా.

“వాని కీమధ్య డబ్బున్న స్నేహితుడు చిక్కాశ్శే. అందు కని కన్నా మిన్నా కానరావడం లేదు.” వా.

కన్నె కయ్యము

తొలిపోరు.

“కన్నె కయ్యం బిది కనిపెట్టి పోరు.” పల. పు. 107.

కన్నె కలుపు

తొలి కూటమి, ప్రథమ సంగమము.

“సితభానుఁ డాచార్య చికురాకు బోడిపైఁ, గన్ను వైచిన కన్నె కలుపు మరులు.” శృం. నైష. 7.151.

కన్నె కూర్మి

తొలివలపు.

“జనవిభుండు, కన్నె కూర్మి ప్రకాశంబు గాక యుండ.” శృం. నైష. 1.84.

కన్నె గోరుకోత

కన్నెలకు గోళ్లు తీసే ఒక సంస్కారము.

బ్రౌను

కన్నె బావి

చిన్న బావి.

నిర్జలకూప మని బ్రాను.

కన్నె ముత్తైదువ

కన్య.

“ఎవ రైనా కన్నె ముత్తైదువుకు చీరా రవికా, పసుపు, వంఖం మా ఆవిడ లే పిప్పాలట.” వా.

కన్నె టికము పెట్టు

తొలిసారిగా యుక్తవయస్కు

రా లయిన వేశ్యను పొందుటకై ఒకానొక సంస్కారము జరుపు.

“ధనదత్తుఁ డపుడు తన చెలికానిన్, బని చెను పుష్పసుగంధికి, నొనరగఁ గన్నె టికమునకు నొడఁబఱపింపన్.”

మల్లా. 2.8.

కన్నె టుగు

విధము తెలియు, జాడ తెలియు.

“పరమేశ్వరుండు... సుప్రసన్నుం డైన కన్నె టింగి గౌరి.” కుమా. 5.25.

“తమ యందఱకు వగఁ గల్గిన కన్నె టింగి.” కుమా. 6.29.

“తన్నెర్లకున్న కన్నె టింగి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 351.

“కరితురంగ, రథ పదాతిచయము రావించుచున్న యా, కన్నె టింగి కోప కలితుఁ డగుచు.” వి. పు. 7.418.

2. భావ మెఱుగు, ఇంగిత మెఱుగు.

“నిజ జీవితేశ్వరి కన్నె టింగి దానికి సమ్మతించిన...” కుమా. 1.102.

కన్ను జాడ, తీరు, లక్షణయా భావము అను అర్థములలో విరివిగా ప్రయుక్తం.

చూ. కన్నెర్లు.

కన్నె ట్ట చేయు

కోపించు.

“చేడెపైఁ గన్నె ట్ట చేసె డేమి?”

రసిక. 5.164.

కన్నెర్లు

కన్నెలుగు, జాడ తెలియు.

“విన్నవింపఁగ నన్నకన్నెర్ని.”

బస. 1.6.

చూ. కన్నెలుగు.

కన్నేచు

కనుకుట్టు; ఒకరిని చూచి ఓర్వ

లేక పోవు.

“కన్నేచినయట్టు, జైనులకన్ను లీక్షణ ములోఁ జెఱచి.”

పండితా. ద్వితి. మహి. పుట. 114.

చూ. కన్నుకుట్టు.

కన్నోట

సంకోచము.

“మన్ను పలికినట్ల కన్నోట లేక ప, ల్కుటయు.” భార. శాంతి. 4.392.

కన్నండువు

చూ. కనుపండువు.

కన్నిలుపు

కన్ను గీటు.

విజయ. 3.28.

కన్నెట్టు

చూ. కనుపెట్టు.

కన్నొత్తిగు

వంచించు, మోసగించు.

“శ్రీ కాంతామణిఁ గన్నొత్తిగి.”

పాండు. 1.1.

చూ. కనుమొత్తిగు.

కన్నెలుగు

చూ. కనువెలుగు.

కన్నేగిన వెనుక

చీకటి విచ్చగనే.

కను చీకటి అనగా కనుల

కంతగా కనిపించని వేళ.

కను వేగుట అనగా కనులకు

కొంత కనిపించు సమయము.

“ఒనరఁగ నిట బొండకొయ్య నుంచిరి

కన్నేగినవెనుకఁ జెలిసికొని య, చ్చని

ననుఁ బొ మ్మందురు...” శుక. 3.204.

కన్నేగు

తెల్ల వారుజాము అగు.

“కన్నేగినవెనుకఁ జెలిసికొని.”

శుక. 3.204.

కన్నోగ

కనుబొమ్మ.

చూ. కనుసోగ.

కపటధర్మకంచుకము

పైకి ధర్మముగా కనబడుతూ

లోన పాపభూయిష్ఠ మైనది.

“ఇది పాపశీలంబు, కపటధర్మకంచు

కంబు సువ్వె.” భార. శాంతి. 3.65.

కపురపుబాగాలు

కర్పూర ఖండముల తోడి

విడమ; అందులో చేర్చు

సుగంధద్రవ్యములు.

“కుంబములోపల నరవిరిసదులు దుఱిమి,

వెడ్కఁ గపురపు బాగాలు జేసి

కొనుచు.” హంస. 5.254.

“పండుటాకులుఁ గపురంపు బాగము

లును, బరఁగఁ జేపట్టిరి.” రాజ...

“కట్టెడు తెల్ల నాకులును గపుర

బాగాలు సిచ్చు నిచ్చులున్.” తారా. 2.

“కర్పూరంబుతోడి బాగా, రీరాదో

యాకు మడిచి యీరాదో చెల్లి!”

కళా. 4.

కప్పకాటు

అసంభవము.

కప్ప కఱవదు గనుక.

“బాపనసోటు కప్పకాటుం గలదే?

రుక్మాం. 5.28.

వేంకటేశ. 72.

కప్పకుటువు

బొబ్బ.

శ. ర.

కప్పచిప్ప

అలిచిప్ప.

కప్పడి కంబళి

కప్పకొను కంబళి.

“గద్దెకంబళ్లు గప్పడి కంబళ్లు.”

పండితా. పర్వ. 346.

కప్పతాళము

తాళం కప్ప.

“వాల్మీకికి పెద్ద కప్పతాళం తగిలించి పోయారు. ఆయినా దొంగలు విడిచి పెట్టారా?”

వా.

కప్పదాటులు వేయు

మధ్యలో మధ్యలో వదలిపెట్టి

అక్కడ ఒకటి యిక్కడ

ఒకటి చెప్పి—వ్రాసి సరి

వుచ్చు.

“ఏది వ్రాసినా సక్రమంగా సంపూర్ణంగా వ్రాయాలి గాని, ఇలా కప్పదాటులు వేయడం నాకు సరిపడదు.”

వా.

కప్ప నాగు(వు)రు

చిఱుకప్ప కాటుచే పశువులకు

కలిగెడు రోగవిశేషము.

హరి. పూ. 6.45.

కప్పయెలుగు పాము

పైకి సాధువుగా కనిపించే

క్రూరవృత్తి.

గోముఖవ్యాఘ్రము వంటిది.

ధ్వని కప్పదే కాని అసలు పామనుట.

“...మన మటు గాన నెప్పుడును మా దెసఁ గప్పయెలుంగుపాము వై, యునికి యెఱుంగ వచ్చె నెటు లూరటగా వర మిచ్చినాడవో!”

భార. ద్రోణ. 3.101.

కప్పరపడు

సంభ్రమము చెందు; అబ్బురపడు.

“వాల్మీకి వచ్చి సీతాసుతులక, గప్పరపడి చూచి...”

జైమి. 6.89.

“చెప్పిన సంతయు విని నేనప్పుడు తల యూచి యమ్మహాదేవి మొగం, బాహురంజుచి నవ్వినఁ, గప్పరపడి నన్నుఁ బలిక...”

విష్ణు. నా. 1.206.

“ఉహ్హంగి మానసంబునఁ, గప్పరపడి భూతములు జిహ్మాంసాపేక్షన్.”

5.193.

చూ. కప్పరపాటు.

కప్పరపాటు

సంభ్రమము.

“కప్పరపాటుతో సతనిఁ గన్గొని...”

రంగా. 1.70.

చూ. కప్పరపడు.

కప్పల తక్కిడగా

ఒకటి సరిపడిలే మరొకటి చెడి

పోతున్నప్పుడు అనే మాట.

కప్పలను తక్కిడలో పెట్టి

నరిగా తూచవలె నంటే
అసాధ్యం. ఒకటి వేస్తే మఱొ
కటి ఎగిరి పోతూ ఉంటుంది.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
“ఈ వ్యవహార మంతా కప్పల తక్కిం
గా తేలింది. వీడు దారికి వస్తే వాడు
దారికి రాడు; వాడు దారికి వస్తే వీడు
దారికి రాడు.” వా.

కప్పవలె నోరు తెరుచుకొను
తెలివి తక్కువను కనబరు
స్తున్నాడనుపట్ల ఉపయో
గిస్తారు. నోరు తెరుచుకొనుట
బుద్ధిమాంద్యసూచకము.

“ఆవెధ పేవో కారుకూతలు కూసుంటే
వీడు కప్పలాగా నోరు తెరుచుకొని
వింటున్నాడు.” వా.

కప్పారు

నల్లపడు.

“కుచాగ్రతలంబులతోన యారు
గప్పారె.”

కుమా. 3.24.

“కప్పారు లేబువు కమలాప్రబంబంబు,
రాహుమండలమున రమణఁ గవ్వ.”

భార. భీష్మ. 1.242.

కప్పిడు

కప్పి పుచ్చు.

“కప్పిడఁగ నేల యొప్పుమి, నిప్పుడ
యెఱిగింపు కలిగినేని మహాత్మా!”

శేష. 4.38.

కప్పినకన్ను

మూసుకుపోయిన కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

కప్పి పల్కు

దాచి మాట్లాడు, ప్రచ్ఛ
న్నంగా పలుకు.

“అని కప్పి పల్కుం బోయి బయల్పడఁ
బల్కి వెలవెలఁబాటుచు...”

కుమా. 5.126.

కప్పిపుచ్చు

దాచు.

“కలతనములు పలుమాఱుఁ గప్పి
పుచ్చు.” కాశీ. 4.90.

“వాడు చేసిన దంతా కప్పిపుచ్చా లని
నీ వెంత తాపత్రయపడుతున్నావో నాకు
తెలుసు. కానీ ఏం లాభం! ఆ వెధవ
పనులు దాచితే దాగేవి కావు.” వా.
చూ. కప్పిడు.

కప్పకొను

1. దాచుకొను.

“కప్పకొ నేల బంగారమా పువుబంతు,
లవి సువర్ణలతోదయములు సుమ్ము.”
కవిరా. 1.31.

2. క్రమ్ము.

“ఒప్పునితమకము చిత్తము, గప్పకొనుట
నుతలంబు గదురఁగ.” భార. విరా. 2.36.

కప్పదెంచు

క్రమ్ము.

“అఱిమఱి కప్పదెంచు విలయాభ్రము
చాడ్చిన.” భార. ద్రోణ. 1.89.

కప్పదేరు

నల్ల నగు.

“కప్పదేరు తెగబారెడు నిద్రపు సోగ
పెండ్రుకల్.” విజయ. 3.89.

కప్పురగంది

(ప్రీతి).

“కప్పురగంది రాధ యనుకన్నియ.”
రాధా. 1.12.

కప్పురభోగాలు

ధాన్యవిశేషం.

“కప్పురభోగి వంటకము.”
క్రీడా. పు. 54.

కప్పురము పెట్టి యుప్పు గొను
అమూల్య మయినదానికి బదు
లుగా పనికిమాలినదానిని తీసి
కొను.

కర్పూరం అ మూ ల్య మనీ
ఉప్పు కా దనీ అన్న ఆభ్యు

హపై ఏర్పడినది.

“మేను... దీనిరహిఁ బుణ్య మమ్ముట,
కప్పురంబు పెట్టి యుప్పు గొనుట.”
అము. 6.62.

కప్పురముల క్రోవి

సౌందర్యరాశి

పచ్చకర్పూరమూ, పునుగు,
జవ్వాజి మొదలైనవి
సౌందర్యప్రవర్ధకాలుగా
మనవారు భావిస్తారు. అందు
పై వచ్చినపలుకుబడి.

“కప్పురంబుల క్రోవి యక్కాంత
మోవి.” హంస. 2.20.

కప్పు వెట్టు

పోరాడుటలో దెబ్బ తీయు
టకై పొంచి నిలుచు.

“కప్పు వెట్టి వెన్న కందమ్ము సమ
ముగాఁ, బొదవి.” మను. 4.23.

కప్రంపుదిమ్మ

అంద మైనది.

కర్పూరపుదిమ్మెవంటి దనుట.
మదన. శత. 72.

కబంధహస్తాలు

దూరంలో ఉన్నవాటి నన్ని
టిసీ పట్టుకొని బంధించేవి అనే
పట్ల ఉపయోగిస్తారు.

రామాయణంలోని కబంధుని
కథపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఈ జిల్లాలో ఎవ డెక్కడ దావా పడ
వేసినా మా ఊరి కరణంగారి కబంధ
హస్తాలకు దొరకి పోవలసిందే.” వా.

కబోది (పక్షి)

గుడ్డి.

“కండ్లు లేని కబోదిని తల్లి ! కాస్త
భిక్షం వేయి.” వా.

చూ. కళ్ళు లేని కబోది.

కబ్బము కరాటము

పుస్తకము, మందుల సంచి.

జం.

వైద్యులు వెంట కొనిపోవు
నవిగా ఉపయోగించే మాట.

నారా. శత. 6.

కమరులు వోవు

ఎండిపోవు.

కమా. 5.169.

కమలించు

కమలి పోవు.

వాడుకలో కొంత మారి

‘ఆవేడి కా పువ్వు కమలి

పోయింది.' 'ఆ మంటలలో కమియార

వానిశరీరం కమలి పోయింది.'

అన్న ట్లుంటుంది.

“...తాతి...పతిం దలంచి కమ
లించి.” కుమా. 5 98.

కమలి పోవు

వాడిపోవు.

“పాపం ఎండకు పిల్లమొగం కమ
(మి) లి పోయింది.” వా.

కమాను వెళ్లు

కాంపు వెళ్లు.

ఇది యిప్పుడు జైళ్లలో విశే
షంగా వినవస్తుంది. ఉద్యో
గస్థులలో దాదాపు మాసి
పోయినట్లు కనబడుతుంది.

“దొరగారు మొన్న కమాను వెళ్లారు.
లేవటికి గానీ రారు.” వా.

కమామీను

వ్యవహారదక్షత; కాలము.

జౌను.

కథా కమామిషూ అన్న
చోట నేడిది జంటపదంలోని
భాగంగా వినవస్తుంది.

కమిచికొను

నోటితో పట్టుకొను, కఱచి
కొను.

“...నేలఁ బడ్డవనజగర్భుఁ, గమిచికొని
మరాళకము వాఱఁ జెందమ్మి, గఱచి
కొని రయమునఁ బఱచినట్లు.”

కుమా. 2.70.

పూర్తిగా, సంత్సృష్టిగా.

కమియు అనగా పూర్ణముగా.

ఈ అర్థంలో చాలాతావుల
ప్రయుక్తం: కమియార పండు
ఇత్యాదులు.

“కాంతాజనంబులు కమియార నిడు
దురే, పురములోఁ దత్కాలపుణ్య
భిక్ష.” భీమ. 3.7.

కమ్మకట్టు

చేసుకొన్న ఒడంబడికనుబట్టి
ఇతరరాజులు పంపునై న్యము.

“కోయిలవజీరులఁ దుమ్మెద కమ్మకట్టు
మా, కల గొరవంకరాదొరల.”
చంద్రి. 2.82.

కమ్మగుట్టు

అతిరహస్యం.

“అదంతా కమ్మగుట్టు. చచ్చినా బయ
టికి తెలియదు.” వా.

కమ్మచుట్ట

జాబు.

తాటాకుతో వ్రాసి గొట్టంలో
పెట్టి పంపే అలవాటుపై
వచ్చినమాట.

“శుభవార్తల బంగరు కమ్మచుట్ట నా,
దినకరమండలంబు....”

విజయ. 3.92.

కమ్మనూనె

వాసననూనె.

కమ్మచ్చు

బంగారు వెండి కమ్మిగా తీసే

ఒక అచ్చు. ఇనుప పలకలో
రక రకాల పరిమాణాలలో
రంధ్రాలు వేసి ఉంటారు.

“వెండి తీగలు నిగిడించు, చదలు
కమ్మచ్చు బెజ్జము అనంగ.” పారి. 2.39.
“దీన్ని సాగొట్టి కమ్మచ్చు లో
లాగ రా.” వా.
రూ. కమ్మెచ్చు.

కమ్మటాకు
ఒక ఆభరణం.
ద్వార. 4.140.

కమ్మనీరు
1. తేనె.
“మున్నీ రై నాగా కమ్మనీరు రహిన్
గూడిన నేర్పరించు గములై రోలంబు
కాదంబముల్.” ఆము. 5.121.

2. పన్నీరు.
“...ఒక పంకజలోచన వ్రాసె...
గుబ్బవలిచన్నులపై మకరీకలాపముల్,
వావిరి గమ్మనీరు మృగనాళి రసం
బున మేళవించి.” శృం. నైష. 3.102.

కమ్మపంజు
కమ్మలోని రాళ్ళు పొదిగిన
భాగం.

కమ్మపిల్లి
పునుగుపిల్లి.
శృంగ. కాపం. 1.98.

కమ్మపూత
గండపు పూత.

కమ్మ యగు
ఋచికరముగా నుండు.
“కాలెనా చవి గావో కమ్మ గావో
సిపన్.” కా. మా. 3.88.

కమ్మవడ
ఒక భక్ష్యము.
పాంచా. 4.59.

కమ్మిచీర
కమ్మలు పోసి నేసినచీర.

కమ్మితీయు
1. చిక్కిపోవు.
“పాల్వంబు కమ్మితీసె.”
పార్వ. 2.24.

2. చల్లగా జారుకొనిపోవు.
దక్షిణాంధ్రంలో ఇది ఈ
అర్థంలో ఎక్కువగా విన
వస్తుంది.

“వాడు మేం మాటాడుతూ మాటా
డుతూ ఉండగానే చల్లగా కమ్మి
తీశాడు.” వా.
చూ. కంబి తీయు.

కమ్మినూకు
కమ్మచ్చున బెట్టి తీగగా
తీయు.

“కమ్మ నూకిన నూత్నకలధారమును
బోలె.” భీమ. 4.180.

కమ్మిపెట్టు
కప్పిపెట్టు.
కాత్త. 340.

కమ్మి చేయు
నేరము దాచు.

కమ్మేరాకు
తమలపాకులలో ఒక విధం.
అవి రెండు రకాలు. కారపా
కులు, కమ్మేరాకులు.

కయికాన్క చేయు

బహుమతు లిచ్చు.
“విశేషభూషణో, ద్వాసిత చిత్రచేలము
లపారముగాఁ గయికాన్క చేసి...”
శుక. 4.80.
చూ. కై కాన్క.

కయిచూటగా

కొల్లగా.
“హయగజరథములు నావు లెద్దులును,
గయిచూటగా మాకుఁ గలిగినకొ
లఁది.”
ద్వి. భల్లాణ. 1.19.

కయిదండ

చేయూత.
“ఇకకై గయిదండ గొమ్ము.”
ఉ. రా. 6.66.
చూ. కై దండ.

కయిదండ బట్టు

చేయూత నిచ్చు.
“చెలికత్తె లయిదండఁ బట్టఁగ సురస్త్రి
లెందఁ జైన నైలం, కల సేవింపఁగ.”
కా. మా. 2.6.

కయిలకట్ట

కవిలకట్ట.
శుక్కు. 31.
చూ. కవిలకట్ట.

కయిలాగు

చేయూత.
“చెట్లు వెంబడిఁ గయిలా గొసంగ.”
శువ. 2.47.

కయివారము

స్తోత్రపాఠము.
రాజులు మొదలగువారు

వెడలునప్పుడూ, కొలువు తీరి
నప్పుడూ చేసే స్తోత్రపాఠా
లనే కైవారము లంటారు.
బస. 2.26.
చూ. కైవారము.

కయివ్రాలు

వంగు.
“క్రిందికిఁ గయివ్రాలు తత్సలిలనిర్మల
ధార.” ఆము. 4.21.
“కయివ్రాలక వాడక తావి వోక.”
విప్ర. 2.29.
చూ. కైవ్రాలు.

కయిసేయు

అలంకరించు.
“చెలువ చాల నిట్లు గయిసేయఁగ.”
వసు. 5.128.
హర. 2.108.
చూ. కైసేయు.

కయ్యపుగ్రచ్చ

జగడగొండి.
“గొడవగొట్టులు మడివిడుపులు చాల,
గడసరుల్ కయ్యంపుఁ గ్రచ్చలు ...
వారవనితలు.” పండి. పురా. 115.

కయ్య మిచ్చు

యుద్ధము చేయు.
“కయ్య మి మ్మని...పిల్చుటయు.”
హ8. ఉత్త. 4.16.

కయ్యమునకు కాలు దాచు

యుద్ధానికి పిలుచు.
“...దివ్యమాసింద్ర! నా, కమ్మగీ నేత్రల
వీఁడఁ గయ్యమునకుం గాల్ దాచులా
గొప్పడున్.” కళాపూ. 1.147.
చూ. కయ్యమునకు కాలు ద్రవ్వ.

కయ్యమునకు కాలు ద్రవ్వ

జగడమున కీడ్చు.

“కయ్యమునకు వలదు కల్దివ్వ.”

భార. శాంతి. 2.282.

మా. కయ్యమునకు కాలు దాచు.

కయ్యము పొడుచు

యుద్ధము చేయు.

“అధిప! నీ తనయుండు కయ్యంబు
వొడుచు, తెంపు వదలక విభవంబు
పెంపు మెఱసె.” భీష్మ. 1.142.

మా. కయ్యము వొడుచు.

కయ్యము లిడు

కలహములు పెట్టు.

“...కయ్యంబు లిడ నెందు గతిగలున్
యని, వెదకుచు...” కళా. 2.6.

కయ్యము వొడుచు

కలహించు, యుద్ధము చేయు.

మా. కయ్యము పొడుచు.

కయ్యము నెట్లు

యుద్ధ మగు.

“పిదప నెట్లు గయ్యము నెల్లెన్.”

భార. కర్ణ. 2.215.

కయ్యము సేయు

యుద్ధము చేయు.

“కయ్యము సేయుట కప్పు డివృథున్.”

భార. విరా. 4.207.

కయ్యాలక్రచ్చ

జగడగొండి.

“కయ్యాలక్రచ్చ లై కడంగి యీవచ్చు,

దగ్గ్యాలముక్కులు దఱిగి ఖండించు.”

గె. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1981.82.

పాండు. 4.210.

కయ్యాలమెకము

నక్క.

వావిళ్ళ.

కరకర

ధ్వన్యకరణము.

“వాడు కరకర నమలి మ్రుంగా లని
మాస్తున్నాడు.” వా.

కరకర ఆకలి అగు

భాగా ఆకలి వేయు.

“జబ్బుపడి లేచావు. కరకర ఆకలి
అయ్యేదాకా యేమీ తినకు.” వా.

“ఈ మందు నాలుగు రోజులు పడుకో
బోయే ముందు వేసుకున్నా వంటే కర
కరా ఆకలి వేస్తుంది.” వా.

కరకర పడు

కోపపడు.

“పటు రోష మునన్, గరకరపడుచును
నెదిరిన, ఖరకరవంశజాడు ద్రుంచె ఖరని
శిరంబున్.”

మొల్ల. రామా. ఆర. 15.

కరకర ప్రొద్దు పొడుచు

అప్పు డప్పుడే సూర్యోదయ
మగు.

“పూర్వదిశయందుఁ గరకరఁ బ్రొద్దు
పొడిచె.” హర. 7.189.

“కరకర పొద్దు పొడిచె వేళకు మన మా
ఊరు చేరువంటే, మనపను లన్ని ముగిం
చుకొని సాయంకాలానికి ఇల్లు చేర
వచ్చు.” వా.

కరకరించు

కొట్లాడు.

“మఱియొకఁడు వానిపైఁ గరకరించి.”

పార్వ. 6.70.

కరకరి పుట్టు

ద్యేషము కలుగు, గుట్టు
పుట్టు.

“కరకరి పుట్టఁగాఁ గలదు కామిని! నీ
వలి చన్నదోయికిఁ.”

శృం. నైష. 5.132.

కరకన

వగ.

బ్రాను.

కరగి పోవు

నీ రగు.

“గానంబు వినిపింపఁ బూనెనా యా
మహా, గిరిరాజ మైనను గరగిపోవు.”

రాధ. పీఠి. 20.

కరగుపడు

క్షీణించు.

మను. 6.9.

కరగ్రహవంతురాలి చేయు

పెండ్లి చేయు.

“ఇంత నాఁడు కరగ్రహవంతురాలిఁ
జేసి తోడ్కొని వచ్చితి.”

నిరం. 2.58.

కరజంభలముగతి

సుస్పష్టముగా అని భావము.

జంభల మనగా నిమ్మకాయ.

అరచేతిలోని నిమ్మకాయ

అన్నివైపులా కానవచ్చును.

దానివలె అతిస్పష్ట మనుట.

ఈ అర్థంలో తఱచుచుగా విన
వచ్చే మాట కరతలామల
కము.

“సచ్చిదానందసం, పద చేతం గరజంభ
లంబుగతిఁ గన్పట్టుక ధరాధీశ...”

హంస. 1.51.

చూ. కరతలామలక మగు.

కరటకదమనకులు

ఎడబాయక ఉన్న వంచకులు.

“ఆ ఊరికి వాల్లిదగ్గూ కరటక దమ
నకులు. ఏ వ్యవహారం వచ్చినా దాని
వెనక పీళ్లు ఉన్నారన్నమాటే.”

వా.

కరడు కట్టిన మనసు

గట్టి మనసు; కఠినహృదయం.

“ఆ పిల్ల అంతగా ఏడ్చినా వాని కరడు
గట్టినమనసు ఏమాత్రం కరగ లేదు.”

వా.

కరణకమ్మలు

బ్రాహ్మణులలో ఒక జాతి.

కరణీకము

చూ. కరణీకము.

కరణీకము

కరణపువ్వుత్తి.

“వాళ్లకు ఆ ఊళ్లో కరణీకం ఉంది.”

వా.

చూ. కరణీకము.

కరతలామలక మగు

అతిస్పష్ట మగు.

చేతిలోని ఉసిరికకాయవలె

పూర్తిగా తెలియవచ్చునది

అనుట.

“ఆ పీరుని యక్కజ మగు, లావు
వెరవుఁ గరతలామలక మై తోఁచెన్.”

భార. ద్రోణ. 3.154.

చూ. కరజంభలముగతి.

కరతిత్తి

చేతిసంచి; చర్మపుసంచి.

“ముష్టి, బరసిన కరతిత్తి పత్రాల సంచి.” గౌర. హరి. ఉ. 503.

“కావళ్ళ, గరతిత్తులను సుదకంబును గొనుచు.”

పండితా. పర్వ. 354.

కరదివ్వె

కరదీపము; దివిటీ.

గౌర. హరి. పూ. 1856.

చూ. కరదీపిక.

కరదీపిక

దివిటీ.

చూ. కరదివ్వె.

కరన్యాసం

కొన్ని కర్మలలో చేతిలోని

ఒక్కొక్క వ్రేలినీ తాకుతూ

కొన్ని మంత్రాలు పఠించడం

అలవాటు. దీనిని కరన్యాసం

అంటారు. ఇది ఒక్కొక్క

మంత్రానికి ఒక్కొక్క

అక్షరక్రమంతో ఉంటుంది.

ఇలాంటిదే అంగన్యాసం.

కరపత్రము

చీటి, ప్రకటనపత్రము.

ఇది హాండ్ బిల్. పాంఫ్ లెట్

అను అంగ్లపదాల ద్వారా

పచ్చినది.

“ఎన్నికలలో ఇరుపక్షాలవాళ్ళూ కర పత్రాలు పంచి పెట్టారు.” వా.

కరపీడనము

పాణిగ్రహణము; పెండ్లి.

కరములు మొగుచు

నమస్కరించు.

“అన్నకు గరములు మొగించి.”

శైమ. 3.6.

కరములు మోడ్చు

నమస్కరించు.

“సమర్పనములు చేసి కరంబులు మోడ్చి తిరంబుగఁ గన్నని.” రుక్మాం. 1.82.

పాండు. 2.155.

కరవట్టు

చేతిగుడ్డ; కరాటము.

“తడి యొత్తు కరవట్టు దడిసి యున్నది యొ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 4.52.

కరవట్నాలు

అర్థము విచార్యము.

“కాంతల మాన మనేటి కరవట్నాలకు

దిగె, మంతనాన జీవుఁ డనే మంచి

మరకాఁడు.” తాళ్ల. సం. 9.99.

కరవాడి

అధికతీక్షణత.

“కరవాడి బిజ్జెండఁ గాయకుండ.”

భీమ. 3.88.

కరవాడిచూపులు

అందమైన చూపులు.

కరవాడి ఒకరకమైన చేప.

‘వాలుగ చూపులు’ వంటి

మాట యిది. చూపులను

చేపలతో పోల్చుట పరిపాటి.

“బౌర! కరవాడి చూపుల యాఘ శంబు.”

పాండు. 1.117.

కరవు దీర

తనిని తీర.

“కరవు తీరా చూశాడు.” వా.

“కరవు తీరా చూట్లాడుకొన్నాము.” వా.

కరసాన పట్టు

సాన పట్టు.

కరామలకము

కరతలామలకము; అతిస్పృష్టము.

“సర్వము నీ కరామలక మై యుండుం గదా?” భాగ. స్క. 2.73.

చూ. కరతలామలకమగు.

కరారావుడి చుట్టు

సున్న చుట్టు.

క్రూరవడి వాడుకలో కరా

రావుడిగా మారిపోయింది.

ఆ వత్తు ఆకారసామ్యంతో

యేర్పడిన పలుకుబడి.

“వాడు ఇస్తాను ఇస్తా నని ఆఖరికి కరా రావుడి చుట్టాడు.” వా.

కరారావుడు

ద్రావిడి.

తక్కువచూపుతో నిరసనగా

అనుమాట.

బ్రాహ్మణులలో ఒక తెగ

ద్రావిడులు. అందులో

ఆరామద్రావిడులు. పేరూరు

ద్రావిడులు ఇత్యాదిగా

చాలా రకాలున్నవి.

“వాడు పట్టి కరారావుడు గాడు.”

వా.

కరికరి పడు

పగగొను; కోపపడు.

“పంకరుహాక్షుఁ, గరికరిపడి మాషిం

చిన, నరు లేగుదు రుగ్ర మైననరకంబు

నకున్.” పద్మ. ఉత్త. 2.28.

చూ. కరకర పడు.

కరికోత పెట్టు

వేధించు, బాధించు.

“హరిమధ్య యెవ్వతె కరికోతఁ బెట్టునో, యదలించి మత్తేభయాన లారే!”

రాధ. 3.69.

కరిజకాయ

చూ. కజ్జకాయ.

కరి మ్రింగిన వెలగపండు

చుడి చప్పడూ లేకుండా లోని

సారం పోయినది.

“సిరి దాఁ బోయినఁ బోవును, గరి

మ్రింగినవెలగపండుకరణిని సుమతీ!”

సుమతి.

చూ. ఏనుగు తిన్న వెలగకాయ.

కరుకు కరుక్కున

న ఆకు ట లోని ధ్వన్యను

కరణము.

“కరుకు కరుక్కున నఱికి పట్టి.”

రాధ. 3.130.

కరుడు కట్టిన....

సారభూత మైన.

ఇది శ్రేష్ఠతను, ఉత్తమతను

సూచించును.

“సాక్షాత్కరించిన శాంతరసంబు నాఁ,

గరుడు గట్టినతపోగరిమ యనఁగ...”

కళా. 3.13.

కరుడు గట్టు

గట్టిపడు.

“కలల మై విష్ణువారుచు గరుడుగట్టి..”
శకం. 2.144

కరుణ గలుగు

కరుణ కలవా డగు.

“కరుణ గలిగి యునికి యిది యకార
ణము సుమీ.” పా. 1.

కరువు గట్టు

పోత పోయుట కై దిమ్మను
తయారు చేయు.

“ఇరువురు సౌఖ్యరసముల గరువు గట్టి,
పోసి చేసిన రూపుల పోల్కు తెరి.”
నిర్వ. 8.70.

కరువున పోయు

పోత పోయు; విగ్రహముగా
నొనరించు.

“...గరువున బోసిన పరమసత్యంబు
నా, రాశి యై యున్న వై రా గ్య
నునగ...” కళా. 3.13.

కరువులో అధికమానము

ఉన్నకష్టాలు చాలక మఱొక
పెద్ద కష్టం వచ్చిన దనుట.
కరువుకాలంలో అధికమానం
కూడా వస్తే మరొక నెల పెరిగి
నట్లుగా భావించి అనేమాట.

“కరువులో అధికమాన మని, ఇంట్లో
బియ్యం లేక ఛస్తాంటే యిప్పుడే
మా మామ గారు సకుటుంబంగా
వేంచేపు చేశారు.” వా.

కర్కటిగర్భము

అత్తవినాశకము.

ఎండకాయ (పీత) పిల్లలను

పెట్టి తాను చనిపోతుంది అని
ప్రతీతి. తేల్ల విషయంలో
కూడా యిలాగే అంటారు.

“కర్కటిగర్భముట్లు నను గానిలి
వెట్టెడు...” బసవ. 1.97.

“కర్కటి గర్భము కరణి గాత్రము
వ్రచ్చె.” భార. భీష్మ. 3.405.

కర్కటకుడు

క్రూరుడు.

“వాడు వట్టి కర్కటకుడు. వాని
దగ్గరికి ఎవరు పోతారు?” వా.

కర్కరిపాణి

ఒక చేయిని మఱొక భుజం
పైకి వచ్చునట్లు చేతులను
కత్తెరవలె కట్టుకొనుట.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 514.

కర్ణములు అదిమికొను

చెవులు మూసుకొను...

ఆ వినుమాట ఎదో విన రాని
దనుటను ఈ చేష్ట సూచిం
చును.

“చేతుల గర్ణంబు లదిమికొనుచు.”

కాశీ. 7.289.

చూ. చెవులు మూసికొను.

కర్ణశృంగఖ్యాతి గనుపట్టు

ముందు వచ్చిన చెవులకంటే
వెనుక వచ్చిన కొమ్ములు
వాడి యనుమాట నిజ మగు.

“కర్ణశృంగఖ్యాతి గనుపట్టెనని...”
అక్ష. 3.94.

కర్ణాంజలి పుటము లొగు

చెవి యొగు; మాటను
శ్రద్ధగా విను.

“నిజమధుర వచన సుధాసారంబునకుఁ
గర్ణాంజలి పుటంబు లొగ్గ నక్కంజ
నయన యిట్లనియె.” శుక. 3.474.
చూ. చెవియొగు.

కర్ణాకరి కగా

గాలివార్తగా, జనశ్రుతిగా.

“అచ్చెలువ నెచ్చెలుల మచ్చటలవలనఁ
గర్ణాకరిక నవ్వార్త మధురలాలన చెలి
కత్తెలు విని.”

కళా. 7.237.

చూ. కర్ణాకరి గా.

కర్ణాకరి గా

జనశ్రుతిగా.

ఎవరో ఒకరికి చెప్తే, మరొక
రికి వారు చెప్తే, అలా ప్రాకి
నట్టి వార్తల పట్ల ఉపయో
గించే మాట.

“...తచ్చరిత్రములు నాచేఁ గ్రొత్తగా
నేల కర్ణాకరిం గథలందు మున్ను
వినమే నానాప్రకారంబులకా.”

ఉ. హరి. 5.296.

“కర్ణాకరిన్ గథలందు మున్ను
వినమే.” ఉత్త. హరి. 4.296.

“ఆ విషయం నేను కర్ణాకరి గా
విన్నాను.”

చూ. కర్ణాకరి కగా.

కర్ణామృతముగా

వీనుల విందుగా.

“వినులవాగ్ధంగిఁ గర్ణామృతములు
గాను.” రుక్మా. 1.51.

కర్ణుడు లేని భారతము

అసలు సున్నా అయినది.

ముఖ్య మయినదే లోపించి
నది-అనుట.

“నీవే రాకపోతే నీ పెత్తనానికి మేం
వెళ్ళడ మేమిటి? కర్ణుడు లేని భార
తమా?” వా.

కర్ణునితల భారతము

దీని కంతా ప్రధానుడివి
నువ్వే అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

కర్ణుని తలమీదనే భారతకథ
అంతా నిలిచి ఉన్న దనుటపై
యేర్పడినది.

“నువ్వే యిలా అంటే యెలాగు రా?
కర్ణుని తల భారతం అన్నారు.” వా.

కర్ణజపుడు

చెవి కొరుకువాడు.

ఒకరిపై చాడీలు చెప్పేవాడు.

కర్మ (ం) కాలి

దురదృష్టవశాత్తూ.

“నా కర్మం కాలి వా డక్క డకు
వస్తే...ఇంక నా పని అయినట్టే.” వా.

“వాడి కర్మ కాలి వీనిముందుకే ఆ
కాగితం వెళ్ళాలి?” వా.

కర్మ కాలిపోవగా

విసుగు వేసటలను దెలిపే
ఉత్పదం.

“లంజముండలం, దుత్తుకతాభరమ్ము
గొనుటాప్పునె కర్మము కాలిపోవఁ
గన్.” పాణి. 4.45,

కర్మచండాలుడు

చండాలుడు కాక పోయినా
పనులచే చండాలు డయిన
వాడు.

“చక్కన ముచ్చట్లు జరపగ నేల,
యిక్కర్మచండాలు రెంతటివారు.”
బస. 7.188.

“వాడు జన్మతః పెద్ద వంశంవాడే.
అయితే నేం కర్మచండాలుడు.” వా.

కర్మ చాలక

దురదృష్టవశాత్తు.
“కర్మ చాలక అక్కడికి వెళ్లాను.
అన్ని మాటలు తిన్నాను.” వా.

కటకరి (టీ) పెట్టు

నిర్బంధపెట్టు.
“కటకటి పెట్టి సా మృదుగు.”
ఆము. 5.61.

కటకుట్టు, చంకలో పొత్తములు
అంది పొందని నడవడి; కపట
వర్తనము అనుపట్ట ఉపయో
గించే సామ్యము.

మాంసపు ముక్కలనూ,
పుస్తకాలనూ చుకలో పెట్టు
కోవడం ఎలా కుదురుతుంది?

“...తగునే కటకుటును జంకక బొత్త
ముల్.” ఉ. హరి. 2.187.

కటకుమాటలు

కఠినోక్తులు.
శృం. నైష. 7.93.

కటకు లాడు

కఠినోక్తు లాడు.

కటకొను

గట్టిపడు; నిలుచు.
“గుటుకొని చేసినయథుములు, కటకొని
దృఢప్రశలేపకం బగు దరుణి.”
పద్మ. 3.88.

కటగొట

అటగొట; అవమానము.
“కడిందిగఁ జూడకు నీకు నేమియుం,
గటగొట గాదు.”

భార. ద్రోణ. 3.228.
“చాలమి దెచ్చుకొన్న నా, కటగొట
దీర్తు గాక.” కకు. 5.34.

కటతలయోగి

పరమపదము నందుకొన్న
యోగి.
కట - తీరము. (తమి)
ఆఖరుమెట్టు చేరినవా డనుట.
“కటతలయోగిని కర్మ మంటునా!”
తాళ్ల. సం. 7.211.

కటతలాడు

పెజ్జాడు నేర్పరి.
“ఉపనిషత్ప్రపంచంబు, గడదాక
సెఱిగిన కటతలానిక ... గాంచి.”
కాశీ. 2.160.
చూ. కటతలయోగి.

కటదూపము

పొయినుండి వచ్చే నల్లని
పొగ.
“విరహపరితాపవేదనవేగుచున్న,
చక్రవాకాంగనల కటాక్షముల యగ్ని,
నావహిల్లిన కటదూప మనగ నొప్పు,
సుడుగణాధీశబింబంబు నడిమిమచ్చు.”
భీమ. 2.45.

కఱపడు

కొఱతపడు.

“యత్న మేమియన్, గఱపడకుండ.”
వేం. పంచ. 5.58.

కఱ వగు

లేకపోవు, అరు దగు.

“కఱవు గఱ వయ్యె.” రుక్మా. 1.136.
“వాని దర్శన మే ఇటీవల కఱ వయి
పోయిం దమ్మా! ఏం చేస్తాం? పెద్దవా
డయ్యాడు.” వా.

కఱవవచ్చు

1. కసురుకొను.

“వాణ్ణి పలకరిస్తే కఱవ వస్తాడు.” వా.

2. మీదికి వచ్చు.

వా. మా. 39.

కఱవు

అరుదు, అపురూపము.

కఱ వేర్పడి నప్పుడు ఆహార
ధాన్యాదులు కఱ వగును.

తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

“కలియుగంబున ధర్మంబు కఱవు
గాన.” భీమ. 5.152.

“ఈ ఊళ్ళో ఇంగువకే కఱవా?
ఎక్కడి కెళ్ళి అడిగావో ఏమో? లే
దంటూ వచ్చావు.” వా.

కఱవునకు తోడు ఆవ పంట

కలిగినట్లు

బాధలో మఱిత బాధ కలిగి
నట్లు.

కరువు మూలంగా కడుపు
మండిపోతుండగా ఆ వాలు
పండినా, అవి కాచి తాగితే

మరింత మంట యెక్కు వవు
తుండే కాని తగ్గదు. నిప్పు
నకు గాలి తో డై నట్లు అనుట
వంటిది.

“పరు సైన యెండమెందున, నరవర లై
పోయి లేక యలజడి పడఁగా, సుర
గాలి యేచెఁ బ్రజలం, గఱవుకుఁ
దో డావపంట గలిగినకరణిన్.”
కువ. 1.101.

కఱవున పడినట్లు

దొరికిందే చాలు నని ఎగ
బడి.

కరువో కాలమో అని వాడుక.
అన్నం కనిపించగానే వాడు
కరువో కాలమో అని తినడం
మొదలు పెట్టినాడు ఇత్యాది
రూపాలలో వినవస్తుంది.

“తెచ్చుకొని యిచ్చలోపలి హెచ్చు
కోర్కు, లెన్ని గల వన్నియును దీఱ
నెనసి చతుర, రతుల కఱవునఁ బడినట్లు
లతుల సౌఖ్య, వారి నిధిఁ జేలు
చుండిరి...” శుక. 2.344.

కఱవో కాలమో అని

దొరికిందే తడవుగా దాని నను
భవించుటకై ఎగబడి.

“ఆ ఊళ్ళోకి నిమ్మకాయలు రాగానే
కఱవో కాలమో అని అమ్మలక్క
లంతా చుట్టుకున్నారు.” వా.

కఱిగొను

మాడిపో జేసికొను.

పాడు చేసికొను అనుట.

“ఈ మట్టివండల, నిచ్చ వండి పెట్ట
మెచ్చ రాదు, వంట జేసి మొదలి
వంటనే కఱి గొన్న, దానఁ దొలుతవంట
దగుట యెట్లు.” సింహ. 2.30.

కలుదుల పూప

నేర్పరి.

నేర్పు లన్న అర్థంలో కలు
దులు చాల చోట్ల కాన
వస్తుంది.

“కలుదులపూప వై మునులు గానని యట్టి
కఠో వచింపఁగా...” కళా. 6.183.

కలుదులాడు

నేర్పరి.

“కలుదులూఁ దగుచక్రి కపటంపు టను
పునఁ, దను మోసపుచ్చిన.”

హరి. ఉత్త. 7.30.

క్రియగా నేర్పులు పల్కు అని
అర్థ మిస్తుంది.

కఱ్ఱతేనె

వెదురు తేనె.

“లిన్నఁ డిచ్చిన కఱ్ఱ తేనియఁ
ద్రావునే.” రుక్మా. 3.231.

కఱ్ఱపెత్తనము

పని యేమీ చేయకుండా
అజమాయిషీ చేస్తున్నట్లు—
అటూ ఇటూ తిరుగుతూ, అది
లిస్తూ నడించుట.

“వా డేం పని చేస్తాడు. కఱ్ఱపెత్తనం
చేస్తాడు. అంతే.” వా.

కలకంఠము

మనోహర మైన కంఠస్వరము.
“వాడు కలకంఠం విప్పితే హములు
నాట్యం చేస్తా యనుకో.” వా.

కలకండ(ము)

పట్టిక బెల్లము.

“కలకండ పానకం చేసి తాగితే నీ
వేడంతా త్తణంలో పోతుంది.” వా.

కలక దేటు

నిర్మల మగు, తేటు.

“వీటులందుఁ గలకఁ దేటఁ దొడగఁ.”
భూ. 6.115.

కలకపడు

కలతపడు.

కలకపాటు

చూ. కలతపాటు.

కలకబారు

కలత చెందు.

“ఱంచి తల వంచి సిగ్గుచేఁ గలక
బారు.” రాధి. 1.107.

కలకబాటు

కలత చెందు, ఎఱ్ఱనడు.

“కలకంబాటి మఱిది చెల్లెలి నుడగ్ర
క్రోధుఁ డై పట్టి.” భాగ. 10. పూ. 44.

కలకల (నవ్వు)

ధ్వన్యనుకరణము.

“తాఁ గల కల నవ్వుచున్న పరిభావల
యంబువిధంబుఁ జూచితే.”
కళా. 5.109.

కలకలము

సద్దు, సందడి, జనసమ్మర్దం.

“కలకలంబులకు డగ్గఱక హర్మావ్రిగ్ర,
తలములపైనుండి దర్శించువారు.”
బస. 2.26.

కలకల లాడుతూ

ఎంతో సంతోషంగా; సుంద
రంగా.

“పిల్లా జెల్లాతో ఆ యిల్లు కల కల
లాడుతూ ఉంటుంది.” వా.

కలకలు తేర్చు

కలత పోగొట్టు.
“తాకియుం దలచెడు వారు లేరని
మనంబుగలంకలు దేర్చి.” పారి. 2.52.

కలకాలము

ఎల్లప్పుడు.
“ఈ పని కలకాలం నిలిచేది గనుక
నిన్నింతగా పురికొల్పుతున్నాను. ఈ
పాతకాల ఎలాగో నీవే కట్టించాలి.” వా.

కలగంప

కలగూరగంప.

కలగంప కడుపు

సంతానసమృద్ధి కలది.
“వారి కలగంప కడుపుల నేరుపరుల,
నరిదిబిడ్డల బడసినవిరుదుసతుల.” భాగ. 10.255.

కలగంప వలపు

అమృజూపు వలపు; విలువ
లేని ప్రేమ అనుట.
“కలగంప వల పాయె కాదా హఠి.”
తాళ్ల. సం. 3.620.

కల గన్నయట్టులు

అస్పృష్టముగా.
“ఎలమిం దద్రాజకన్య కేలాగననో,
27

కలగ గన్నయట్టు లొకనాఁ, డలవోకం
జూచి మన్మథాజ్ఞాపకుఁ డై.”
శుక. 1.544.

కలగబడు

కలతపడు; చిన్నాభిన్న మగు.
“సాత్యకి కో, లల కోర్పక నీ బలము
గలంగంబడియెన్.” భార. ప్రో. 4.5.
“శరముల వేగంబున గద, పరుసఁ
దనంబునను గలంగంబడి చేడ్చుడ నా,
కరులం దోలెను భీముఁడు...” భార. భీష్మ. 2.215.

కలగబాటు

క్షోభపడు; చెల్లాచెద రగు;
కలత చెందు.
“.....ధారణీపాల సభలఁ, గలంగఁ
బాఱక సుకవులు మెలంగు టెట్టు.” చంద్రా. 1.16.
“కలంగం బాఱి తొలంగె వారుణ
బలౌఘంబుల్.” హరి. 8.272.
“కాంతి సంపద నొకయంతయున్
గలంగఁ బాఱక యుండఁ డె నిర్వి
కారుఁ డై.” భార. శాం. 6.202.

కలగలుపు చేయు

కలుపు.
“వీరి వారి గలగలుపు చేయున న్నన
వలయుఁ గాక.” రాధికా. 3.45.

కలగల్పు

1. కలిసి మెలసి పోవుట.
“కలగల్పుచూపుల, రాకపోకల బయల్
ప్రాకఁజేయు.” పాండు. 3.62.
2. కలుసుకూర.
ఇ దీనాడు కలుసుకూర అన్న

పేరనే దక్షిణాంధ్రంలో విశేషంగా
వినవస్తుంది. ఏవో కూరగాయల
ముక్కలతో పప్పు కలిపి చేసిన పొడి
కూర.

“ఒక కొన్ని కలగల్గు లాక కొన్ని
బజ్జలు.” పాండు. 4.184.

3. కల్పి పదారం.
“ఇదంతా కలగలుపునెయ్యిగా ఉంది.
వడ్డించకండి.” వా.
చూ. కలగలుపు చేయు.

కలగాపులగం

గందరగోళము; నానా
సంకీర్ణము.

“ఇందులో పద్యాలూ, పాటలూ అన్నీ
కలగాపులగంగా ఉన్నాయి.”

“పప్పు లన్నీ కలగాపులగంగా కలిసి
పోయాయి. ఏర్పరించాలి.” వా.

కలగుండు గొను

కలత చెందు.

భార. ద్రో. 1.293.

కలగుండు చేయు

కలత పఱుచు.

“భీకరవనీకిటి యొక్కటి పక్కణం
బులో, మదమునఁ జొచ్చి యందుఁగల
మానవులక గలగుండు చేయుచుకన్.”
చెన్న. 2.77.

కలగుండు వడు

కలత చెందు.

“కలగుండువడి హల్లకలోల మై చాలఁ
గలఁగె వాహినులు.” జైమి. 2.33.

“కలగుండు వడ రొప్పి గవినుండి

వప్పించు, పులి గుండె లవియంగఁ
బాడిచె నొకఁడు.” శుక. 1.263.

“గుప్పనఁగూర చొచ్చెఁగలగుండు వడె
నృది యింక నెట్లాకో!” రాధా. 2.21.

కలగుండు వెట్టు

కలత వెట్టు.

“కురుపైన్యంబులఁ గలగుండు వెట్టు.”
భార. భీష్మ. 3.64.

కలగూర

నానావిధము లైన ఆకు
కూరలు.

“కూలికి నూనె లంటి కలగూరల కై
పాల మెల్లఁ జుట్టి.” శుక. 2.363.

కలగూరగంప

అన్నీ కలిసి ఉన్నది.

“ఇదంతా కలగూరగంపగా ఉంది.
కావ్యమో, నాటకమో, నవలలో చెప్ప
డానికి వీలేదు.” వా.

కలగూరగంప చేయు

సంకర మొనర్చు.

“శాస్త్రసాహిత్యములు మాకె చాల
జీత, మంచుఁ గలగూరగంప నేయ
కుము...” బహు. 1.110.

కలగొన బాటు

కలత చెందు.

“కలగొనఁ బాటుచుకన్ సతులు కన్నుల
నశ్రుజలము లొల్కు.”
భార. శల్య. 2.19.

కలగొను

కలత చెందు.

“కలవివాంగమంబులు గలగొన నజుచు
తెఱుగు దోచె.” భార. సూ. పి. 2.6.

కలచి యాడు

సంతోభింప చేయు.

కల నిక్కల యగు

కల నిజ మగు.

“కలయు నిక్కల యైన కరణి వట్టిలె.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 62.

కలని నక్క

ఎప్పుడు ఎవరు పోతారా, ఎవరికి ఆపద వస్తుందా, మనం దాన్ని స్వార్థానికి ఉపయోగించుకుందామా అని ఎదురు చూచేవాడు.

“కలనిన క్కెనయధికారి గలవృపతికి, నేడువీవులు గొన్న సమృద్ధి లేదు.”

ఆము. 4.287.

నేటి వాడుకరూపం :

గుంతకాడి (కడ) నక్క.

గుంతకాడి నక్క అంటే

శృశానంలో నక్క. అదెప్పుడూ ఎప్పుడు పీనుగ వస్తుందా అని ఉంటుంది. ‘కలనినక్క’

యుద్ధభూమిలో ది. అది

ఎప్పుడు ఎవరు యుద్ధం చేస్తారా అని కాచుకొని

ఉంటుంది.

“వాడు గుంతకాడి నక్కలా కాచుకొని ఉంటాడు. వానిమాట నమ్మి అన్నదమ్ములు కాట్లాడకండి.” వా.

కలను చెప్పు

యుద్ధము జరుగు నని, యుద్ధా

నికి రావలసిన దని చెప్పు.

నేడు వాడుకలో ‘భోజనానికి

చెప్పడం’ ఇత్యాదుల

వంటిదే ఇది.

“హిమవంతంబు నుత్తరంబునం, గలను నెప్పి.” కుమా. 10.177.

“కలను చెప్పి మొనలఁ దీర్చి కదిసిన సమయంబున.” దశ. 2.10.

“తద్రాజడింభకుల యెదురఁ బలికి కలను చెప్పి రమ్మని వీడుకొల్పిన.”

ఉ. హరి. 4.170.

చూ. యుద్ధము చెప్ప.

కల నైన

ఎన్నడూ అలా జరగదు అను

సందర్భంలో ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

వాస్తవంలో నే కాదు

భావనలో కూడా అనుట.

“కలలోన నైన నవ్వల కైన నా మాట జవదాట వెఱచునో చంద్రవదన.”

పారి. 1.

వాడుకలో రూపం: కలలో

నైనా; కలలో కూడా.

“కలలో నైనా అతను అబద్ధ మాడడని గట్టిగా చెప్పగలను.” వా.

“అతను కలలో కూడా ఒకరికి చెడుగు తలపెట్టేవాడు కాదు.” వా.

చూ. కలలో నైన; కలలో కూడ.

కలపనగంప

అభూతకల్పనలు చేయువాడు.

“కలపనగంప యీతపని కాలను నోరును బాదు గాన కె, వ్వలనఁ బరిభ్రమించుచు...”

హరివం. పూ. 5.110.

కలపనపిండి యగు

అతలకుతల మగు, ఘోభపడు.
“కలసెదఁ బతి నతఁ డిచ్చట, మెలఁ
గుట మా తండ్రి విన్న మే లగునే
ప్రే,పులలోన సురియఁ ద్రిప్పిన, కల
పనఁ బిం డైనఁ జెలిమికత్తెలు నగరే.”
ఉ. హ. 5.163.

ఇందులో పాఠం ‘కలపనపిం
డైన’=యుక్తి, కాయ అయిన
అనగా చెడిపోయిన అని
అర్థం చెప్పి - వావిళ్ల ని.
పాఠాంతరం ద్వారా అర్థం
సాధించింది.

శ. ర. లో ‘కలపనఁబిండి’=
అని ఉన్నది. సూ.ని. కూడా
అంతే. పాఠం తేలితే కానీ
ఏమీ నిర్ధారణగా చెప్ప
లేము.

కలబడు

చేతులు కలుపు; కొట్టాడు.
“ఇరువాగు జగడమునఁ గలబడియెన్.”
చంద్రా. 6.74.
“మాటా మాటా వచ్చి వాడు వీడితో
కలబడ్డాడు.” వా.

కలయంపి చల్లు

ఇంటి ముంగిట పేడ కలిపిన
నీళ్లను చల్లు.
“కస్తురి కలయంపులు చల్లి.”
యయా. 4.152.

చూ. కళ్ళాపు చల్లు.

కలయబడు

కలబడు.

“కలయఁబడి పోరఁ దొడఁగిరి...”

భాస్క. రా. యు. 755.

ఇందుకు దగ్గరగా ఉన్న కలిసి
పోవు, అ న్యో న్యం తాకు
వగైరా చ్ఛాయల లోనూ
ఇది ప్రయుక్తం.

చూ. కలబడు.

కల యర్థము

ఉన్న సంగతి.

“ఏమనఁ గలదానఁ గలయర్థముఁ బెల్లు
మటన్న...” శుక. 1.320.

చూ. కలరూపు.

కలలో కలిమి

అస్థిరము.

సుమతి. 102.

కలలో కూడ

బొత్తిగా అనుట.

“కలలోన నైన నవ్వల కైన నా మాట
జవదాట వెఱచు నో చంద్రవదన.”
పా8. 1.94.

“వా డిట్లా చేస్తా దని కలలో కూడా
అనుకో లేదు.” వా.

సామాన్యంగా కలల్లో జరిగే
సంఘటనలకు మన ఇష్టానిష్టా
లతో నిమిత్తం ఉండదు.
అటువంటిప్పుడు కూడా
అనుట.

చూ. కల నైన.

కలలోని కాన్పు

అసంభవము.

కలలోని వన్నీ ఆయింతసేపే.

అవి యథార్థం కావు అనుటపై
వచ్చినది.

“అది కలలోని కాను పయి యంబిక
యానతి మున్నె కలి...”

హరి. ఉ.త. 7.174.

చూ. కలలోని వార్త.

కలలోని వార్త

అసంభవము.

“మించు ననబోడిచందంబు మేలు
కనిన, వాడు తలపోయఁ గలలోని
వార్త యయ్యె.”

పాండు. 4.288.

చూ. కలలోని కాన్పు.

కలలో నైనా

కలలో కూడా, ఎన్నడూ,

బొత్తిగా అలాంటిది లేదనుట.

చూ. కలలో కూడ.

కలలో లేని

అసంభవ మైన.

చూ. ఇలలో లేని.

కలవంటకము

రకరకాల వంటలు.

రకరకాల పదార్థాలు కలిపి

చేసినవంటలు.

“పెడిమాలలి వేవిళ్ళు వాయఁ దోట
కలిమిచెలివెట్టు కలవంటకంబు లనఁగ.”

యయా. 4.9.

కలవరపడు

కలతపడు; కంగారుపడు.

“ఆప్ఫలవాడే వచ్చా డేమో అని నీవు
తలుపు తట్టగానే కలవరపడ్డాను.” వా.

కలవాడు

ధనవంతుడు; ఉన్నవాడు.

“అరకూటకలాప మర్హ మే కలవాని
కని.” శృం. నైష. 4.68.

కాశీ. 3.47.

“పేరు గలవాఁడు కలవాఁడు పెద
వాఁడు.” హంస. 1.57.

2. అయినవాడు, ఆపుడు.

“శాంతనవుండు సర్వకురుసంతతికిం
గలవాఁడు కాడె.”

భార. ఉద్యో. 2.165.

కలవు (వలపు)

కలవాడవు.

“నాతోడి వలపు గల వేని.”

బస. 3.49.

కలశము లెత్తు

ప్రకటము చేయు.

తాళ్ల. సం. 4.133.

కలసికట్టుగ

ఒకమాట మీద, ఏకీభావ

ముతో.

“కలసికట్టుగ నుండము గాక యున్నఁ,
జాలుకడన మగుఁ జామ్ము...”

వేంకటే. 3.216.

“వా రంతా ఏ మే నా చాలా కలసి
కట్టుగా పనిచేస్తారు. అందువల్లే పనులూ
సానుకూల మవుతవి.” వా.

కలసి మెలసి

అన్యోన్యముగా.

“ఒండొంటిం గలసి మెలసి విలసిలు
తులసియు.” విప్ర. 2.25.

“ఆ యిద్దరు అన్నదమ్ములూ ఎప్పుడూ
కలసి మెలసి ఉంటారు.” వా.

రూ. కలిసి మెలిసి.

కలహమునకు కాలు ద్రవ్య

జగడమున కీడ్పు.

“స్వర్గ మర్త్యవధూటుల చక్కఁ
దనము, తుచ్చ మని నాగకన్యలతోడి
కలహమునకుఁ గాల్ ద్రవ్వెదమో లేక
బాటసప్రేలఁ, బుడమి వ్రాసెద విది
యేల పువ్వుఁబోడి!”

దశా. కూర్మ. 82.

మా. కయ్యమునకు కాలు ద్రవ్వ.

కలహమె కల్యాణముగ నెంచు
కలహశీలు డగు.

“పలుదెఱఁగు ముళ్లమాటలఁ, గలహమె
కల్యాణ మని జగంబుల వెంటన్...”

పా8. 1.85.

కలావస హసగు

కల్లోలము లేగు.

కాశీయా. 371.

కలికమున కైన....

ఏ మాత్ర మూ.

బొత్తిగా దొరకదు అనుపట్ల
ఉపయోగిస్తారు.

ఏ మిరియాలగింజ వంటి
దానినో నూరి కండ్లకు కలికం
వేస్తారు. ఆ కలికానికి ఏ ఆవం
తైనా చాలు. దానికి కూడా
లేదనుట.

“ఆ ఊళ్లో మజ్జగ కలికాని కైనా దొర
కదు.” వా.

“వాడిదగ్గర తెలివితేటలు కలికానికి
కూడా లేవు.” వా.

కలికితురాయి

శిరో వేష్టనముపై రాజులు
మొదలగువారు చెక్కుకొను
తురాయి.

“కలికితురాయి మెఱయ.”

వేం. మా. 1.134.

కలిగినంతలో

ఉన్నంతలో.

“కలిగినయంతలో సుఖముగా.”

పాణి. 4.18.

“కలిగినంతలో అతనూ తన కుటుంబం
హాయిగా ఉంటున్నారు.” వా.

కలిగినది

ఏ దుంటే అది.

“ఉప్పో ఊరగాయో మా యింట్లో
కలిగింది లేదనకుండా పెడతాము. తిని
పోతూండు నాయనా!” వా.

కలిగినప్పుడు

సంపద ఉన్నప్పుడు.

“కలిగినప్పు డెలఁ జెలుపుని చెంగట,
నడఁగి మడఁగి యుండు టరిది గాదు.”

శుక. 2.866.

చూ. ఉన్నవాడు, కలవాడు.

కలిగిన యంత చెప్పు

ఉన్న దంతా, సర్వ మూ
చెప్పు.

“కలిగిన యంతయు, నిక్కముగఁ
జెప్పు డనుటయు వారల్.”

కళా. 6.161.

కలిగినవాడు

సంపన్నుడు.

పాండు. 2.71.

కలి ద్రచ్చి వెన్న గొనగల

అసాధ్యకార్యములను నెఱ
వేర్చగల - జాణ అనుటలో
నిరసనగా అనుమాట.

జొన్న-బియ్యం కడిగిన నీళ్లను
చిలికి వెన్న తీయగలగడం
అసాధ్యం కదా.

చూ. కలి ద్రచ్చి వెన్న దీయు.

కలిని ద్రచ్చి వెన్న దీయు

అసాధ్యకార్యము చేయు.

“...కలియు ద్రచ్చి వెన్న గొనగఁ,
గడవ నేర్పు గలిగి కందువు మానె
డై, కలిగొంటు లయినయ తగంతు.

కుమార. 8.135.

చూ. కలి ద్రచ్చి వెన్న గొనగల.

కలి, నూనె కలిపినట్లు

వేరువేరుగా ఉండు.

కడుగునీళ్ళలో నూనె కలిసి

పోయినట్లు,

పూర్తిగా కలవక వేరు వేరు

గానే ఉండుదు రనుపట్ల ఉప

యోగించే సామ్యం.

“కలియు నూనెయు రెండుఁ గలిసిన
యట్లు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 3.48.

కలి పోసిన వెనుక ఉట్టి కను

గొనుమాడ్కి

కావలసిన దేదో అయి

పోయిన తరువాత అందుకై

విచారించి లాభ మేమి అను

పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“కలవె యింక నేటి యాసలు, కలి
పోసిన వెనుక నుట్టి కనుగొను
మాడ్కిన్.” రాధ. 3.

చూ. కలి పోసిన వెనుక ఉట్లు కను
గొనుట.

కలి పోసిన వెనుక ఉట్లు కను
గొనుట

నిష్ప్రయోజనము.

కుండలోని కలి అంతా

పోసిన తరువాత, ఇంక ఉట్టి

మీద చూపు లెందుకు

అనుట.

“అలయంపఁ గలంతయు న, స్థలయిం
చితి చాలు మందరాద్రికిఁ జని య,
మృలహరుఁ గొలిచెద నేలా, కలి
పోసిన వెనుక నుట్లు గనుగొనఁగ
నృపా!” రుక్మాం. 4.75.

కలిమిదండుగ

ధనికులతో రాజులు వసూలు

చేయుదండుగ.

“తెల్లబట్టలఁ గట్టి తిరుగులాడెడివారి
బిగియించి కలిమిదండుగలు పెట్టి.”

పార్వ. 2.94.

కలి మెడు చల్లితే తూ మెడు

పండే....

తక్కువ పండునట్టి.

విత్తనాలకంటే పంట తక్కు-

వగునట్టి అనుట.

కాశీయా. 115.

కలివిడి

1. కలుపుగోలుతనము కల.

“కలివిడిహటలఁ బ్రియముల, నలయిం
పక యావులందు నాదరణమునన్.”

రుక్మాం. 3.64.

“అ ఆమ్మాయి చాలా కలివిడిగా
మాట్లాడుతుంది.” వా.

2. తెలివవచ్చి; స్పృహకలిగి.

“.....కలివిడి వడి నా, దలయంటి

మాచుకొని యే, నిలు పెడలితి నాకు
ణంబ యె త్తినభీతిక.”

పాండు. 5.207.

కలియగలవు

కలవేసుకొను.

కలి వెన్న బుచ్చ నేర్పు

జొన్నలో బియ్యమో కడిగిన
నీళ్ళను కలి అంటారు. కలిలో
పెన్న తీయగల జాణ.

అసాధ్యకార్యములను చేయ
గల వనుటలో వచ్చిన నిరసన
సూచక మైనపలుకుబడి.

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

మా. కలి ద్రచ్చి పెన్న దీయ.

కలిసి మెలిసి

ఒకటిగా, అన్యోన్యంగా.

“కపట మెఱుంగనిమమతలఁ గలసి
మెలసి.” పారి. 1.94.

“వా రంతో కలిసి మెలిసి ఉంటారు.”

వా.

మా. కలిసి మెలసి.

కలిసి వచ్చు

అన్నీ సమకూరి వచ్చు.

మన ప్రయత్నానికి తోడు
దైవబలం కలిసి వచ్చింది అనే
అర్థంలో ఉపయోగించే
మాట.

“వాడు ఆవ్యాపారం అభివృద్ధి చేయ
డానికి ఎన్నోవిధాల ప్రయత్నం చేసిన
మాట వాడవమే. అయితే అంతకంటే
యెక్కువ పట్టినవాళ్ళు ఉన్నారు.
వాళ్ళు అంతంత మోత్రంలోనే

ఉండగా వీడేమా పైకి ఎక్కిపోతూనే
ఉన్నాడు. కలిసివచ్చింది గనక.”

వా.

“జేని కైనా కలిసి రావాలి. తొందర
పడితే లాభం యే ముంది?”

వా.

“పాపం అహారాత్రస్య కష్టపడ్డాడు.
కానీ కలిసి రాలేదు. ఏం చేస్తాడు?”

వా.

మా. కలిసి వచ్చు.

కలిసివచ్చే రోజులు

అదృష్టకాలము.

“కలిసివచ్చేరోజులు కనక వాడేం
చేసినా లాభంగానే ఉంది.”

వా.

కలుకోడి

రాతికోడి.

నీటికోడి వంటి మాట.

ఒరయూరులో రాతికోడి

కూస్తుం దనీ, కలుపొన్న

పూస్తుం దనీ ప్రతీతి.

దీని విశిష్ట తేమిటో తెలి
యుట లేదు.

కలుకోడిధ్వని వినాశసూచక
మని వ్రాశారు కాని అది
యిక్కడ కదరదు.

“కలుపొన్న విరులఁ బెరుంగఁ, గలు
కోడిరవంబు దిశలఁ గలయఁగఁ జెలఁ
గఁ.” కుమా. 1.5.

కలుగజేసికొను

జోక్యము కల్పించుకొను.

“నే నిందులో కలుగజేసుకో దల
చుకో లేదు.”

వా.

కలుగు బెట్టు

కొద్దికొద్దిగా ఖర్చు పెట్టు,
బొక్కపెట్టు.

“తులసిపోగులు మొదలుగాఁ గలుగు
చెట్టి.” నిరం. 2.116.

కలుగోట త్రోవలు

తప్పుదారి నడిచేవారు కావ
చ్చును.

దూషణలో ప్రయుక్తం.

“కులహీను లధములు గులజులు త్తములు,
దొలఁగనికలుగోటత్రోవలు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 345.

కలుచపడు

కలత చెందు.

కలుపుగోలుతనము

నలుగురితో కలిసి మెలిసి
ఉండునేర్పు.

“ఆ ఆమ్మాయి చాలా కలుపుగోలు
తనంగా ఉంటుంది.” వా.

కలో అంబలో

ఏదో యింత - కడుపు నించు

కొనుటకు - అనే సందర్భంలో
ఉపయోగిస్తారు.

“ఏదో రాక రాక వచ్చావు. మాకు
కలిగింది యేదో కలో అంబలో తీసు
కొని వెడితే మాకు సంతోషం.” వా.

కలో గంజో

చూ. కలో అంబలో.

కల్ల గుట్టు

తెచ్చికొలు ధైర్యము.

తన సత్తా సారం తెలియనీయ

కుండా మెలగుట.

“దద్దిరహదశావికలిత ధైర్యం
డయ్య, నుల్లంబునం గలగుట్టు పెట్టు
కొలిపి.” కళా. 5.20.

ఆము. 2.58.

‘లేని ధైర్యం తెచ్చుకొని’

వంటి పలుకుబడుల వంటిది.

కల్ల గుల్ల

తిట్టు.

ఒంటి. శత. 17.

కల్ల నిజములు

సత్యాసత్యములు.

“వేగించక నీవ భావించుకొనుము,
కల్లనిజములు క్రమమునఁ గానవచ్చు.”
కళా. 3.195.

కల్ల పెనుపులు పెనచు

దొంగలెక్కలు వేసి అప్పు
మొత్తమును అధికము
చేయు.

“పెట్టవచ్చిన కల్లపెనుపులు పెనచి.”
గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 481.

కల్ల బొల్లి కబురులు

మాయమాటలు.

కల్ల బొల్లిమాటలు

మాయమాటలు.

కల్లలు పెనచు

అబద్ధాలు సృష్టించు.

“కైలాటములు జేసి కల్లలు పెనచి.”
ద్విప. కల్యా. 129.

కల్ల వచ్చు

కీడు కలుగు.

“...ఘనులఁ, గదిసివప్పుడ మీకుఁ గల
వచ్చు.” 3.161.

కల్ల వాపు

నొప్పి గాని, కుటుపు గాని
లేక కనిపించే వాపు.

అలా వచ్చినవాపు దానంత
టదే తగ్గిపోతూ ఉంటుంది.

కల్ల నేయు

మోసము చేయు.

“మాయకాఁ డేతెంచి మనలను గల్ల,
నేయుచున్నాఁ డెర నేయక వీనిఁ, చెగ
టార్పు.”

గౌర. హరి. ప్ర. 1853.55.

కల్లకపటములు లేని

అమాయక మైన, నిర్మల
మైన.

“నా డేమాత్రం కల్లకపటం లేని
వాడు.”

కల్లుపాక

కల్లంగడి.

కల్లుపూసిన యద్దమువలె

మనక మనకగా.

“చందనంబు గలయ సఖి బల్మి పూసిన,
పాలతి వదనలీల పాలించె డెరులు,వుచ్చి
డెరులఁ గలు పూసినయద్దంబు, భంగి
వోలె నిజవిభాతి దఱకె.”

కమా. 9.64.

కల్లుపెంట

కల్లంగడి.

కల్లువడు

శిలాకృతి తాల్చు, నిశ్చేష్టు
డగు.

“బసుమంబు సల్ల గుండె జల్లు మని కల్లు
పడి...” మను. 5.19.

కల్ప తరువు కింద గచ్చచె

టున్నటు

సత్పురుషుని దగ్గర చెడ్డవారు
ఉన్నా రనుటవంటి సందర్భా
లలో ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

కేమన. 57.

కల్పవృక్షము

అన్ని కోరికలను తీర్చువాడు.

కల్పవృక్షము వంటివా డను

టకు కల్పవృక్షము అని వ్యవ
హారం.

“సంసార మర్థాజినమనస్సంతాప,

కార్యణ్యము లడంపఁ గల్పకాఖి.”

శుక. 1.866.

వీని పర్యాయ పదాలను

కూడా ఈ అర్థంలో ప్రయో

గిస్తారు: కల్పతరువు, కల్పలత,

కల్పశాఖ ఇత్యాదులు.

చూ. చింతామణి, కామధేనువు.

కల్పడగలు

వీరధ్వజములు.

“సిఠిలోచనద్యుతుల్ నెడరి దిక్కుల
యందుఁ, బొలయుకల్పడగల పాలుపు
గాఁగ.” కమా. 12.205.

కవకవ నవ్వు

కిలకిల నవ్వు.

ధ్వన్యసుకరణము.

క్రీడా. పు. 69.

“కవకవ నవ్వుచే త్రిదశకాంతలు వింతలు
సేయు నా పనిన్.”

ఉ. హరి. 1.80.

చూ. కవకవ నవ్వు.

కవ గూడు

జల గూడు, సంగమించు.

“ఎడ లేక కవ గూడి యే ప్రాదు రతి
సల్పు.” హంస. 3.205.

కవగూర్పు

జల చేయు.

“విధి దిట్ట నినుం గవ గూర్పు లేమి
కన్.” శ్రీరాధా. 8.147.

కవడు వాయు

బాధానివర్తి యగు.

“ఇవల శ్రీ వెంకటేశుఁ డింతలో
దిక్కుయి కాచె, కవడు వాసె జీవుఁడు
కన్నవారిచేతను.” తాళ్ల. సం. 8.64.

కవలుకొను

తప్పిపోవు.

వేదవతనంలో పొర బాట్లు

వచ్చు.

“కమలజాని వేదవతనంబు కవలు
కొనియె.” విక్ర. 4.51.

కవలువోవు

తప్పిపోవు.

“పాత మొనరించుతఱిచి దోడుపడు గురు
నకుఁ, గవలు వోకుండఁ బుత్రుఁ డో
కలువకంటి.” పాండు. 2.19.

చూ. కవలుకొను.

కవిలసంచి

పాత పుస్తకాల కట్ట లుంచు

కొనే సంచి; తూకం రాళ్లు

వగైరా లుంచుకునే సంచి.

చూ. కయికట్ట.

కవిలెకట్ట

పాత కాగితాలకట్ట; జాబితా.

కవిలె కెక్కు

జాబితాలోనికి చేరు. (వారి)

క్రేణిలో చేరు.

“ఖ్యాతిగాఁ బ్రమథుల కవిలియ

కెక్కుబోతనూజుం డని పొంగుచు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 471.

చూ. కవిలియ కెక్కు.

కవిలె పట్టు

లెక్కలు అవీ వ్రాసిన పాత

కాగితాల కట్ట.

“అని పల్కి చిత్రగుప్తం, డనుపముగఁ

గవిలెపట్టుటాకులు గేలం, గొని...”

సానం. 2.59.

కవుగిట నోలలార్పు

కాగిట దేల్పు.

“చెక్కిలి నొక్కి చుంబనము చేసి కవుం

గిట నోలలార్చి.” కళా. 7.162.

కవుకున

తటాలున.

ధ్వన్యసుకరణము.

“అనుచుఁ గవుకునఁ బట్టరా దరయ
వలయు.” శుక. 2.249.

కశ్యన్నగొళ్లు

ఉరూ షేరూ లేనివారు.

సంస్కృతంలో యః కశ్యన

అంటే ఫలానా అని కూడా చెప్పడానికి వీలు పడని యెవడో ఒకడు అని అరం. అదే వైదికుల మాటలలో కశ్యపగార్లుగా మారింది.

కశ్చిత్కాంతా కాచిత్రాంతా అను

మాట పూర్తి కాక ముందే అనవసరంగా వాదానికి దిగు.

మేఘదూతంలోని మొదటి శ్లోకం 'కశ్చిత్కాంతా' అని గురువు ఆరంభించగానే శిష్యుడు 'కశ్చిత్కాంతా ఎలా అవుతుంది. కాచిత్రాంతా కావాలి గదా' అన్నాడన్న కథపై యేర్పడినది. కశ్చిత్ అన్నది కాంతా అన్నదానికి విశేషణం కాదు అన్నసంగతి ఒక పాదం పూర్తి వింటే చాలు. తెలిసి పోయేదే. ఆ ఓపిక కూడా లేక వాదానికి దిగాడన్నది కథ.

“నేను చెప్పేది పూర్తిగా వివరంగా స్వామి! కశ్చిత్కాంతా కాచిత్రాంతా అని ప్రారంభంలోనే తగులుకొంటే యెలా?”

వా.

కష్టపడు

శ్రమించు, బాధపడు.

“వైరులచే నేను గష్టపడితి.”

భార. భీష్మ. 3.137.

కష్టపాటు

చెఱుపు, బాధ.

“వజ్రనాథుఁ, డపుడు చేసిన కష్టపాట బ్రహ్మ, యిపుడు తలపునఁ బాటిన హృదయమునకు, నధికతర మైనపరితాప మావహిల్లు.”

ప్రభా. 1.73.

చూ. కష్టపుపాటు.

కష్టపుచావు

దుర్మరణము.

“కారవవంశజాతుఁడవు గష్టపుఁ జచ్చుట దెచ్చుకొంటి నీ, పేరును బెంపు మాలి.”

భార. శల్య. 2.55.

కష్టపుపాటు

“కారవకోటిచేత మన కష్టపుఁ బాటు డలంపు వచ్చినకా.”

భార. ఉద్యో. 4.90.

చూ. కష్టపాటు.

కష్టముపాటు

“ఎంతయుఁ గష్టముపాటు వచ్చినన్.”

భార. ఉద్యో. 2.129.

చూ. కష్టపాటు.

కనకోల

చెలకోల, ఎద్దులను తోలు

కొరడా వంటిది.

“పృథుజవాశ్వములు వేదములు, పగ్గములు చతుస్వరములు, ప్రణవంబు గనగోల, బ్రహ్మ నూతుఁడు...”

శుమా. 2.25.

కనపిస

ధ్వన్యనుకరణము.

“కనపిస నమలు.”

వా.

కన బెన (నూటి)

ధ్వన్యనుకరణము.

కలియునట్లుగా.

నవ. 5.

చూ. కనపిస.

కనమన

తొందర, తొట్టుపాటు.

కనరికొట్టు

కనరుకొను; చీదరించుకొను.

“కనరికొట్ట నొకింత విసువఁ డయ్యె.”
పాణి. 3.32.

కనరుకాయ

పచ్చికాయ.

“రస రసాన్నములను మెనవెడువాఁడు,
కనరుగాయలఁ బ్రొద్దు గడపుచు
న్నాఁడు.”

రంగ. రామా. అయో. 137.

కనరుకొను

చూ. కనరికొట్టు.

కనరు చూపు

కోపించు.

“పసుల గోడలు నాన్ని వసుధపైఁ
గూల్చిని, మసురు వానలమీఁదఁ
గసరుఁ జూపు.” శుక. 2.505.

కనరెత్తు

విజృంభించు, ఉప్పొంగు.

“మబ్బునఁ గనరెత్తి యుల్బి యంతం
తకు.” కా. మా. 4.60.

కనవు కట్టెలు నీళ్లు మోయించు

నానాచాకిరీ చేయించు.

“నీలశైలాబములు మ్రోల నిలిచినపుడె,
కనవు కట్టెలు నీళ్లును గడఁగి మోయఁ,
జేసే నే మనవచ్చు.” హంస. 2.186.

శ్లేషలో ఈ భావము స్ఫురిం
చుటే కవి ఉద్దేశము.

“కులగోత్రములవారి నిలిపి కట్టెలు
నీళ్లు, మోయించుచుండెడు ములుచఁ
దనము.” హంస. 2.286.

కనవు గట్ట

చెత్తా చెదారం.

జం.

“...పసిండినాగటం గనవు గట్టం
జిక్కకుండం బెక్కుచాళ్లు దున్ని
ములకవిత్తులు వెదపెట్టువిధంబున.”
బసవ. 7.334.

కనవు గఱచు

గడ్డి కఱచు.

చూ. పూరి గఱచు.

గడ్డి కఱచు.

కనవు నూకు

కనవు తుడుచు, ఊడ్చు.

రాయలసీమలో నేటికీ వాడు

కలో ఉన్న పలుకుబడి.

“శ్వసనుండు నట మున్న కసవులు
నూక.” పండితా. పర్వ. ద్వితి. పు. 464.

“ఇలు కసవు నూకవే ఇంకైనా. పా
దెక్కి పోయింది.” వా.

కసికాటు

1. అపరిణతానుభవము.

పరిపూర్తిగా అనుభవించనిది.

పై పై కాటు అని వాచ్య
రము.

దీనికి వ్యతిరేక మయినదే

నమిలి మ్రింగుట.

“మోసపోయితిఁ గసికాటు ముచ్చట
లనె...” ప్రబంధ. 7.50.

హండు. 3.72.

2. దంతక్షతము.

“కామిని నీదుమోవి కను గాటుల
చెక్కుల గోటిసొక్కులన్.”

సురా. 128.

కసిగాటుగా

కొద్దిగా.

“అగ్గలం బయనచింత వలసి యెల్లమి
నతండు, సొగటులను బోయి కసిగాటు
లుగ భుజించి.” విజయ. 3.4.

“కొంత గొంత కసిగాటులుగా భుజి
యించి.” శృంగ. కావం. 2.167.

కసిగాటులు నేయు

చిటుకొంటుకులు కొంటుకు.

“తేనియల్, చిలికడు మోవి పల్కాన
లచే గసిగాటులు నేసి వీనులన్...”

రాజగో. 4.25.

కసిడికోత

పోరు; అంపపుకోత.

పోరి పోరి బాధపెట్టుట అని

భావారము.

“కసిడికోతకు నోర్చిలో విసిగి కొనక
ధాత మారక తండ్రినేతకు వగవక.”

పాండు. 4.145.

“కసిండికోత వలదా మీకున్ విచా
రింపకన్.” వరా. 5.93.

“అటువంటి మగనితోడఁ, గాఁపురము
నేయు సతి దొడ్డగరిత యగుచుఁ, గసిండి
కోతల నోర్చి.” పాండు. 4.157.

చూ. కసినికోతలు.

కసిదీట

1. ఆళ తీరా; మనసార.

భావాతిరేకము తీరునట్లుగా.

“వా, రెఱమొన పంటికొద్ది కసిదీటఁ

జాటుక్కున నొక్కినొక్కి యా,
కరణిఁ బరస్పరంబు...”

హంస. 2.52.

2. పగ తీరా.

“కసి తీరా చెంపమీద తీసికొట్టాడు.”
వా.

కసినికోతలు

ఇంటిలోవారి పోరు.

“ఇంటివారల కసినికోత తెల్ల నుడివి.”
శుక. 3.297.

చూ. కసిడికోత.

కసిబిసి యగు

నలిగిపోవు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“ముసలంబుల మోదులక గసిబిసి
యగువారును.”

భాస్క. రామా. యుద్ధ. 14.32.

కసిపోని వలపు

తనివి తీరనివలపు.

కామపరమావధి ఇక్కడి కసి.

“ఎంతయుఁ గసిపోని వలపు హెచ్చిన
కతనక.” శుక. 1.301.

కసుకందకుండు

వాడకుండు.

“పార్వతీ చరణ పుష్కరము ల్గతి
నాశ్మఘట్టనంబునఁ గసుగంద
కుండ...” కా. మా. 1.99.

చూ. కసుగాయ.

కసుగంద నిచ్చు

కందునట్లు చేయు.

“సతి నిట్లు ... కసుగంద నీక.”

రాధి. 1.62.

కనుగందు

1. పసిపాప.

“కావు కా వంచు నేర్పులో దలిర్పక
గనుంగంద పై.” పాఠి. 3.38.

“ఈ కనుగందును కట్టుకొని నే నేం
చేయగలను?” వా.

2. క్రియగా వాడిపోవు అనే
అర్థంలో ఇది ప్రయుక్తమై
కనబడుతుంది.

“కనుగందినబాహులతతో.”
ఉత్త. 4.221.

కనుగందులు కందు

బాగా వాడిపోవు.

“కనుగందులు గందిననవ, కనుమలతిక
వోలె మిగుల గోమలి యొప్పెన్.”
కళా. 4.106.

కనుగాయ

పచ్చికాయ.

కనుమాలము దేవు

కళ్ళలమును చేతులతో తీసి
వేయు.

“దేవా! యీ కనుమాలము, దేవెడు
కేల్దోయి నీదుడేహం బంటన్...”
కా. మా. 3.97.

కనురుకొను

కోపించు.

“వాడి దగ్గిరికి పోతే అనవసరంగా
కనురుకొంటాడు.” వా.

కనువు గట్ట్రా

గడ్డిగాదము.

జం.
బస. 3.65.

క స్తిపడు

ఇబ్బందిపడు.

“మానసికవ్యథలో రుజులు మాన్పగ
నోపినపుణ్యరాశి గం, గానది జేరి
యండియును గ స్తిపడం దగు నయ్య.”
ఉత్త. రామా. 6.251.

క స్తి పెట్టు

క స్తి పెట్టు, నిర్బంధించు.

“చిత్తంబు వచ్చినచో మానుడు గాని
నిన్నిపుడు క స్తిం బెట్ట నా కేటికిన్.”
కా. మా. 8.72.

“రూ కల కు నిండా క స్తి పెడు
తున్నాడు. అంత క స్తి చేస్తే ఎట్లా?”
వా.

క స్తి చేయు

డబ్బు మొదలయిన వాని
కోసమై నిర్బంధించు.

“ఈ నెల లోనే బాకీ ధైసలు చేయ
మని వాడు చాలా క స్తి చేస్తున్నాడు.”
వా.

క స్తిపఱచు

నిర్బంధించు.

“కామమోహిత యగునింతి గ స్తి
పఱచ, ననుజాఁ బురికొల్పి తిది నీకుఁ
జనునె రామ!” శృం. నైష. 8.130.

దీనికి చుఁఖ పెట్టు అని
వావిళ్లలో చూపినఅర్థం సరి
కాదు.

చూ. క స్తి చేయు.

కహాకహ నవ్వు

ధ్వన్యనుకరణము.

“కహ కహ నవ్వి దంప్రికలఁ గల్ల
మెఱుంగులు భానుదీప్తిసం, గ్రహముఁ
దిరస్కరింప...” కాశీ. 7.29.

కళపట్టు

చూ. కళపట్టు.

కళపెళ

ధ్వన్యనుకరణము.
“కళపెళ ను డు క చ క్క ని గూ ని
యలు.” నీలా. 3.161.

“అన్నం కళపెళా ఉడుకుతున్నది.”
వా.

కళ లంటు

కళాసానములను తాకు.
ప్రీ శరీరములో కామో
ద్రేకము కలిగించు స్థలములు
కొన్ని కల వని కామ శా
స్త్రము.

వాని నంటు—అని ఆరం.

“ఎలమిఁ గళ లంటి యలరించి⁴ యల
వరించి.” కుక. 1.299.

“కళ లంటి కరఁచి తన చె. య్యలఁ
జూక్కెడు తపసి మది చివుక్కురు
మనఁగా...” కళా. 3.52.

కళల గరగించు

రతిపారవశ్యము గలిగించు.

“కళలఁ గరఁగించి సంధించి కౌఁగి
లించి.” హంస. 3.102.
చూ. కళ లంటు.

కళవట్టు

మూర్ఛపడు.

“కళవట్టిన భీముఁడు, చెలికన్ హరి
కరుణ.” దశా. 9.160.

కళవళపడు

కలవరము చెందు, కలత
చెందు.

“అత్మలోనఁ గళవళపడుచున్.”
జైమి. 6.151.

“తెలియ శోధింపక కళవళపడ రా

దటంచు నవ్విటుని నేపారఁ బిలిచి.”
సానం. 5.14.

కళవళపాటు

కలత.

“కళవళపాటుతోఁ జెలిమిక తెల
మాటుచు.” నీలా. 3.14.

“ఏం జరిగిం దనిరా? అన్నిటికీ అంత
కళవళపాటుయే ఏట్లా?” వా.

కళవళ మగు

కలతపడు.

“...మనుల మనంబుల్, గళవళ
మయ్యెం దదీయగర్వోద్ధతికిన్.”
స్వసిం. 4.139.

కళ జూచు

1. సంపాదించు.

రూపాయల విషయంలోనే
ఈ ఛాయ కానవస్తుంది.

“నెలకు వెయ్యిదాకా కళ జూచు
న్నాడు.” క్షాత. 262.

2. చూచు.

“నా కొడుకును ఎప్పుడు కళ జూస్తానో
ఏమో?” వా.

కళ తుడుపు మాటలు

చూ. కళ్లనీళ్లు తుడుచుమాటలు.

కళనీళ్లపర్యంత మగు

దాదాపు ఏడుపు వచ్చు
పరిస్థితి ఏర్పడు.

“నే నామాట అనేసరికి వాడికి కళ్లనీళ్లు
పర్యంతం అయింది.” వా.

కళప్పగించి

దిగాలుపడి, దిగ్భ్రాంతుడై.

“ఏమిటలా కళ్ళప్పగించి చూస్తా
వేం?” వా.

కళ్ళలో కారం చల్లు

మోసగించు.

చా. కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టు.

కళ్ళలో కారం పోసుకొను

అసూయపడు.

కా.త. 185.

కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టు

మోసము చేయు.

“నా కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టాలని మాత్రం ఎప్పుడూ ప్రయత్నం చేయవద్దు. నే నలా టోపీ పడేవాణి కాను.” చా.

చా. కళ్ళలో కారం చల్లు.

కళ్ళ తిరుగు

1. పై తోట్రోదేకముతో తన చుట్టూ ఉన్న వన్నీ తిరుగు తున్నట్లుగా కనిపించు.

“పైత్యం చేసిందో యేమో! కళ్ళ తిరుగుతున్నాయి.” చా.

2. పొగ రెక్కు.

“ఏం కళ్ళు తిరుగుతున్నాయో? నోటి కొచ్చిం దల్లా అంటున్నావు.” చా.

కళ్ళ తెలుచు

జరుగుతున్న విషయము తెలుసుకొను.

“ఇది యెన్నాళ్లనుంచో జరుగుతున్నా వాడిప్పుడే కళ్ళు తెరిచాడు.” చా.

కళ్ళ దించుక పోవు

కను లీడ్చుకొని పోవు.

“ఎన్నా శృయం దేమిటి అన్నం తిని? కళ్ళు దించుకుపోయా యేం?” చా.

కళ్ళ నిప్పులు క్రక్కు

కోపోద్దీపితం ఉగు.

90

“వాడి కళ్ళు నిప్పులు కక్కు తున్నాయి.” చా.

కళ్ళ నెత్తికి వచ్చు

పొగ రెక్కు.

“వాడికి నాలుగురాళ్ళు చేరగానే కళ్ళ నెత్తికి వచ్చాయి.” చా.

కళ్ళ పచ్చలు గ్రమ్ము

తల దిరిగిపోవు; కళ్ళు తిరుగు.

“పొద్దున్నించీ అన్నం తినక పోయే సరికి కళ్ళు పచ్చలు కమ్మినవి.” చా.

కళ్ళ పొరలు కమ్ము

పొగ రెక్కు.

“వాడి కీమధ్య కళ్ళ పొరలు కమ్మినవి. మనమాట యెందుకు వింటాడు?” చా.

కళ్ళ మూసుకొని ఉండు

కాసంత ఓపిక పట్టి ఉండు.

“ఈ ఒక్క రోజు కాస్త కళ్ళ మూసు కొని ఉండవే. మనఉరు వెళ్ళక నీ యిష్టం వచ్చినంత గోల చేద్దువుగాని.” చా.

కళ్ళ లేని కబ్బోది

గుడ్డివాడు, గుడ్డిది.

“కళ్ళ లేని కబ్బోదిని తల్లీ! కాస్త కబళం వేయండి.” చా.

కాంక్ష చను

కోరిక తీరు; ఆరే తీరు.

“కావ్యములు పెక్కు సెప్పి యుం గాంక్ష సనక.” భీమ. 1.17.

కాంతాశపడు

1. బెంగపడు.

“తాశవృంతానిలోత్రాల వేదన కోడి తాశక మిగులఁ గాంతాశపడుచు,”

చంద్రా. 4.275.

2. కోపపడు.

“పిల్లలమీద అంత కాంతాళపడితే ఎలా?”

వా.

కాందారి మాందారి ప్రొద్దు

అర్ధరాత్రి.

కానిదారి మానిదారి ప్రొద్దు
అనుటపై యేర్పడినది.
అంటే దారి తెలియని వేళ,
చెట్టేదో గుట్టేదో కూడా
తెలియని చీకటిసమయం అని

అర్థం.

“ఘాని కాందారి మాందారి ప్రొద్దు
కడను, నెందు వోయెదు తలిదండ్రు
రెవ్వ రనిన.”

యయా. 2.

చూ. కాదారి మాదారి ప్రొద్దు.

కాందారి మాందారి వేళ

అర్ధరాత్రి.

“శివశివా కాశీపతీ యంచు...కాందారి
మాందారి వేళను ధన్య ల్విహారిం
తురు.”

మలవె. 85.

చూ. కాందారి మాందారి ప్రొద్దు.

కాక: కాక:, పిక: పిక:

సమయం వచ్చినప్పుడు దేని
నిజరూపు దానిదే అను వట్ట
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

‘వసంతకాలే సంప్రాప్తే
కాక: కాక: పిక: పిక:’ అను
శ్లోకభాగంలోని భావము.

కాకీ, కోయిలూ చూడ్డానికి
నల్లగా ఒక విధంగానే ఉన్నా
వసంతం రాగానే కోయిల
కూస్తుంది. కాకీ అరుస్తుంది.

అప్పుడు అవి ఏ జాతికి చెంది
నవో స్పష్టంగా తెలిసి
పోవును అని అర్థం.

“అ కామిని యటు నే నిటు, కాక:
కాక: పిక: పిక యటన్నవిధం వై,
...కవఁ బాయఁగ వలసె...”

రాధా. 2.20.

కాకతాళీయముగా

ఆనుషంగికముగా, యాదృ
చ్చికసంఘటనగా.

కాకి తాటిచెట్టుమీద కూర్చో
వడం, తాటిపండు కింద
రాలడం ఒకేసారి జరిగినా -
కాకి కూర్చున్నందువల్ల తాటి
పండు పడ లేదు, అది కేవలం
ఆనుషంగికం అనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నేను పనిమీద ఆ ఊరు వెళ్ళాను. అత
నెక్కడికో పోతూ కాకతాళీయంగా
తటస్థపడ్డాడు.”

వా.

కాకదంతపరీక్ష

పనికిరాని పరిశీలన.

‘కాకస్య కతివాదంతా:
మేషస్యాండం కియత్ పలం’
అన్న చాటువుపై ఏర్పడినది.
కాకికి ఎన్నిపం ధ్లున్నవి?
మొదలయినవి అనవసర
ప్రశ్నలు గదా.

“వాని నే మడిగ దెవ్వడు గాక నీ
కేమి, యిది కాకదంతపరీక్ష సుమ్ము.”

కథా. 3.272.

కాక దేటు

తప్త మగు; ఆరితేరు.

“నిగ మఘోటలలాట నేత్రానలజ్వాలం
గాఁక జేతిన కాముకాండములును.”

కవిరా. 3.110.

కాకపక్షం

పిల్లజుట్టు.

కాకపడు

కోపపడు.

“ఎందు కయ్యా! అంత కాక పడు
తున్నావో?”

క్రొత్త. 25.

కాకమ్మ కథ

పిట్టకథ.

ప్రామాణిక మైనది కా
దనుట.

“ఈ కాకమ్మ కథల కేమి లే. గట్టి
నిద్రన మేదైనా ఉంటే చెప్పు.” వా.

కాకమ్మ గువ్వమ్మ కథలు

పిట్టకథలు

వాస్తవిక మయినవి కావు

అన్న భావం ఇందులో
ఇమిడి ఉంది.

“ఈ కాకమ్మ గువ్వమ్మ కథల కేమి
లే.” వా.

కాకరకాయరీతిగా గగుర్పొడుచు

ముళ్లుముళ్లు రేగి ఒడలంతా

గగుర్పాటు కలుగు.

కాకరకాయపై ముడులు

తేలినందుపై వచ్చిన పలుకు

బడి.

“ఓ రసికశిఖావతంస! యదురత్నము!

కాకరకాయరీతిగాఁ, గిసలయపాణి

చన్నుఁగవక్రేవ గగుర్పొడిచెం బారిం

బారిన్.” ప్రభా. 4.75.

కాకరపువ్వుపత్తి

ఒక విధమైన బాణసంచా.

చూ. కాకరవత్తి.

కాకరవత్తి

బాణసంచాలో ఒకవిధం.

“పిలలకు కాకరవత్తులు తెస్తే

పోతుంది. పెద్దవైతే ప్రమాదం.”

వా.

కాకరిచేతలు

చిల్లరచేష్టలు.

“ఈ కాకరిచేతలకు లోకమువారు

నగరా!” తాళ్ల. సం. 12.341.

కాకఱపులు

1. కారుకూతలు, వ్యర్థప్రలా

పాలు.

“లేకులు లోకుల కాకఱపులకు,

చాకిచాకని యేల సందడించెదవు.”

బస. 4.89.

2. వట్టి బెదిరింపులు.

“ఈ కాకఱపులకు భయపడి పారి

పోయేవా రెవరూ లేరు.” వా.

కాకలు పుట్టు

ద్వేష మేర్పడు; కోప

తాపాలు పొడము.

“అతుల...కాకలు పుట్టుచిదప.”

విజయ. 1.44.

కాక వడు

తప్త మగు,

“కర్బురేక్షణ వహ్నికణములచేత,
గమబంతములు పెక్కు కాఁక వడఁగ.”

గంధ. 20.

కాకి ఎంగిలి

పై పై ఎంగిలి.

పిల్లలు వాడే మాట. ఎవ
రైనా తింటున్న దడిగి తే

కాకెంగిలి చేశామంటూ బట్ట

పై న వేసి కొఱికి ఇస్తారు.

ఆది ఎంగిలికింద లెక్క కాదు.

“కాకెంగిలి చేసి ఇవ్వరా కాస్త.” వా.
చూ. చిలుకకొట్టుడు.

కాకికి మెతుకు విదిలించని

అతిలోభి అయిన.

“వాడు కాకికి మెతుకు విదిలించనిరకం.
వాని దగ్గరికి పోతే విరాళం
ఇస్తాడా?” వా.

కాకికూడు

పిండం.

కాకులకు కర్మలలో, తద్దినా
లలో పిండాలను వేస్తారు.

అందుపై వచ్చినది.

“ఈ కాకికూడెవరి క్కావాలే? నేనే
ఆడుక్కు నైనా తింటా కాని నీవు విది
లించి వేసినమెతుకుల కాశిస్తానా?”

వా.

కాకిగోల

విపరీత మైన గోల.

కాకులు పది చేరితే విపరీ

తంగా గోల చేస్తాయి.

అందుపై యేర్పడినది.

“కాసేపు శాంతంగా చదువుకుందాం

అంటే యిడేమిటా యీ కాకిగోల?”

వా.

కాకిదావు

నీచపుచావు; దిక్కు లేని

చావు.

“అన్నాళ్లు అంతగా బతికి కడకు వాడు
కాకిచావు చచ్చాడు.” వా.

కాకిచిప్ప

శంబూక.

నీటిగుల్ల.

యయా. 3.29.

కాకిచెఱకు

ఒక రకమైన గడ్డి.

కాకితీపు

ఒక విధమైన మూర్ఛరోగం.

శ. ర.

చూ. కాకిసామ్మ.

కాకితెలుపు

అసంభవము.

‘తెల్లని కాకులును లేవు’

అన్నప్రథమై యేర్పడినది.

రాధి. 4.79.

కాకిదొండ

ఒక రకమైన దొండ.

కాకినలుపు

కారునలుపు.

“ఆ పిల్ల వట్టి కాకి నలుపు. దాని
నెవరు చేసుకుంటారు?” వా.

కాకిపగ

తీరని పగ.

కాకి పగపడితే ఒక సార్లై నా

కాళ్ళతో తన్నిపోతుం దన్న
ప్రతీతిపై ఏర్పడినది.

“వాడిది ఒట్టి కాకిపగ. కాకికి
పోయినా వదలడు.” వా.

కాకిపెసర

ఒక రకమైన పెసర.

దీనినే పిల్ల పెసర అంటారు.

కాకిబంగారం

పసుపుపచ్చని అభ్రకం.

“బంగారం కాకపోతే కాకిబంగారం
వేసుకోవచ్చు లేవోయ్ బావా!” వా.
కాకిబేగడ

అభ్రకం.

“నెల్లూరుజిల్లాలో కాకిబేగడ చాలా
దొరుకుతుంది.” వా.

“వేపాల కిరీటాలకు కాస్త కాకిబేగడ
అంటిస్తే దీపాల వెలుగులో ధగ ధగ
లాడుతాయి.” వా.

కాకిబ్రతుకు

నీచపు బ్రతుకు.

కాకి, యెంగిలి తిని బతుకుతుం

దనుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడిది వట్టి కాకి బ్రతుకు. అలా
బతకడంకంటే చావడం మేలు కదా.”
వా.

కాకిముక్కుకు దొండపండు

అననురూప మైనది.

“ఆ పిల్లను ఆ ముసలాడి కివ్వడం కాకి
ముక్కుకు దొండపండును కట్టినట్టు.”
వా.

చూ. కాకిముక్కు పగడం.

కాకిముక్కు పగడం

అననురూప మైనది.

కాకి ముక్కు నల్లగా
ఉండడం, పగడం ఎఱ్రగా
ఉండడంపై వచ్చినపలుకు
బడి.

“అంత అంద మైనపిల్లను ఆ అనాకారి
శిథిలము ఇచ్చారు. అది కాకిముక్కు
పగడం అయిపోయింది.” వా.

చూ. కాకిముక్కుకు దొండ పండు.

కాకి ముట్టిన కుండ

చెడిపోయినది; మెల పడినది.

“ఆ పిల్ల ఏవో యెప్పుడో చేసిం దని
వాళ్లంతా ఆవిడని కాకి ముట్టిన కుండ
లాగా చూస్తున్నారు.” వా.

కాకిమూక

అల్లరిమూక.

“వాళ్ళ దంతా వట్టి కాకి మూక.
వాళ్ళల్లో పడితే అయినట్టే.” వా.

కాకివాతల వలె

కోడిగీతలవలె కలగాపుల

గంగా అటూ ఇటూ గీసిన

అర్రరహిత మైన గీతలవలె.

“లిలకంబు నిడుబొట్టు దిరుమన్న భూతి
వలడె వారికి గాకివాతలపగిది.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 645.

కాకిసంగీతం

కర్ణకఠోర మైన ఆరపు.

ఇది కాకిగోలవంటి మాట.

“ఆ. వాడి చేం సంగీతం, కాకి
సంగీతం.” వా.

చూ. కాకిగోల.

కాకిసొమ్మ

మూర్ఖరోగం.

చూ. కాకిసోమాల.

కాకిసోమాలు

మూర్ఖురంగం.

“అ పిల్లకు కాకి సోమాలు ఉందిట.
ఎలా చేసుకుంటాం.” వా.

చూ. కాకి సామ్య.

.... కాకుండా చేయు

సరిపడకుండా చేయు.

“అ పిల్ల వచ్చి మాకూ వాడికీ కాకుండా
చేసింది.” వా.

.... కాకుండా పోవు

సరిపడక పోవు; ద్వేష
మేర్పడు.

“అ వ్యాజ్యం వచ్చినప్పటినుంచీ
వాళ్లకూ మాకూ కాకుండా పోయింది.”

వా.

“ఈ పిల్లను చేసుకున్న నాటినుంచీ మా
మేనమామకూ మాకూ కాకుండా
పోయింది.” వా.

కాకు చేయు

చూ. కాకు సేయు.

కాకులకు గాని ముసిడి పండిన

నేమి, యెండిన నేమి ?

పనికి రానిది ఏమయితే
నేమి ?

ముప్పి పండు విషం. ఏ
పక్షులు తినుటకూ పనికి
రాదు.

“అందుకే బోతవు కాకులకు గాని
ముసిడి, పండిన నెండిన ఫల మేమి
కోరి!” సారం. 1.649.

కాకులతెలుగున చను

చెల్లాచెదరుగా పాటిపోవు.

ఉమ్ అంటే కాకులు దిక్కు

కొకటి పారిపోతాయి.

“అడవుల పాలై, కాకుల తెలుగున జని
రేకాకు లగుచు.” కా. మా. 4.104.

కాకులను కొట్టి గద్దలకు వేయు

ఒకరిని వీడించి మరొకరికి

సాయపడు.

“వారి భూమి తీసి వీరికి పంచిపెడితే
ఏం చేసినట్టు? కాకులను గొట్టి గద్దలకు
వేయడమే గా?” వా.

కాకులబడి

గందరగోళము.

కాకులను బడిలాగా చేరిస్తే
ఒకే గోలగా ఉంటుంది కదా.

“అదంతా కాకులబడిగా ఉంది.” వా.
చూ. కాకిగోల.

కాకులు దూరని కారడవి

కీకారణ్యము.

కాకులు దూరని కారడవి,
చీమలు దూరని చిట్టడవి
అంటూ జానపదకథల్లో విప
రీతంగా వినవస్తుంది.

“అ రాజకుమారిని కాకులు దూరని
కారడవిలో వదిలేశారు.” వా.

కాకులు పొడిచినట్లు

మనిషి కొకమాట అని

వేధించుపట్ల అంటారు.

“అ పిల్ల అమ్మ గారింటినుంచీ ఏమీ
తేలేదని అతారింటివారంతా కాకులు
పొడిచినట్లు పొడిచారట.” వా.

కాకు సేయు

1. చీకాకు పలుచు,

“కాదంబునికురుంబకలిత యై ప్రవహించు, కాళింది గర్వంబుఁ గాకు నేసి.” మను. 3.19.

2. శాధించు.

“కన్దు లేనివారి నేల కాకు నేసె నిపుడు.” తాళ్ల. సం. 3.110.

3. వ్యర్థపుచ్చు.

“ఆతఁడు జమునిలావుఁ, జేవయును బొల్లుగాఁ గాకుఁజేసి విడిచె.” హరి. పూ. 4.155.

“ఒక టిచ్చి తోన వేటొకటి గోరినయట్టి కానీనుగర్వంబుఁ గాకు చేసి.” చంద్రాం. 1.21.

4. అవమానించు.

“కలికి పైఁ బడి తద్దఁ గరఁగించు నిన్నుఁ, గాకున్న నెన్నైనఁ గలలు గూర్చి, కాకు నేయును రాజుగారితోఁ జెప్పి.” ద్వి. తి. సా.

5. మాట తీసివేయు, తిరస్కరించు.

“నిను వేఁడుకార్యముఁ గాకు చేయక చేయుమి.” మైరా. 1.72.

“గంధర్వసౌఖ్యంబు కాకు నేయఁడు గదా.” రుక్మాం. 5.55. చూ. కాకుచేయు.

కాగలకార్యము గంధర్వులు

తీర్తురు

మనం చేయవలసిన పని దానంతటదే మహాకరితో నెఱవేరుతుంది.

భారతంలో గంధర్వులు దుర్యోధనుని బంధించినప్పుడు పాండవమధ్యములను మాటపై వచ్చినది.

“వానిసంగ తేదో ఆ కెడిగారే చూచేట్టున్నారు. మన మేం చేయ నక్కరలేదు. కాగలపని గంధర్వులే తీరుస్తారు.” వా.

కాగి చల్లారిన పాలభంగి

శాంతపడినట్లు; పొంగు చల్లారిన—అనుట.

“నందనుఁ డొప్పుగఁ గ్రాఁగి చల్ల నారి వెలయు పాలభంగి నొకరీతిని వచ్చెడు దన్కు.” పాణి. 4.104.

కాచి పోయు

వంట చేసి వెట్టు.

ముఖ్యంగా గంజి కాచి పోయుటపై యేర్పడిన పలుకుబడి.

“ఎంత ముసలివాడైనా కాచి పోనే దిక్కు లేక మళ్ళీపెళ్లి చేసుకుంటానంటున్నాడు.” వా.

“ఎంతంటే నేం? వేళ కింత కాచి పోనేదిక్కు లేక అతను నానాబాధా పడుతున్నాడు.” వా.

కాచి విడుచు

చంపక వదలిపెట్టు.

“దయఁ గాచి విడిచె.” విజయ. 1.58.

కా చేసుకొను

ముగించు.

కాశీయా. 272.

“ఆ పని కాస్తా కాచేసుకొని గానీ నేను ఊరికి వెళ్ల దలచుకో లేదు.” వా.

కాజేయు

1. ముగించు.

“వారి, కింత విష మిడి కాఁ జేసి యెల్ల నేళ.” జేపి. 11.114.

2. అపహరించు.

“వదినగారి ఆస్తి కాస్తా వీడు కాజే కాడు.” వా.

3. కలిగించు.

“ఎక్కి తలంచిన నీ రూప మైన,
గ్రక్కున నప్పుడు కాజేయుగిరులు.”
బస. 3. ఆ.

కాట గలియు

నశించు.

కాడు = స్మృశానము; అడవి.
“కటకటా! యెట్లు తన బుద్ధి కాటఁ
గలియ, నిసువుఁ జంపంగ నెంచెనో
నీ మగండు.” హరవి. 2.99.

కాటాకట్ట

తూనికకు అమర్చు.

కొత్త. 13.

కాటికాపలా

వృధము.

“పంటంతా పశువులు మేసిపోయాయి.
ఈ కాటికాపలా యెందు కని వచ్చే
కాను.” వా.

చూ. శవజాగారం.

కాటికి కాళ్లు చాచు

మరణమునకు సిద్ధముగా
నుండు.

“కటకటా! కాటికిఁ గాళ్లు సాచియును
విటతనంబులజూడ విడువఁ డీశుఁడును.”
గౌర. హరి. ద్వి. 1056, 1057.

కాటికి కాళ్లు చాచుకొని యుండు

చావ సిద్ధముగా నుండు;
ముదుసలి యగు.

“సేనింకేం చేస్తాను నాయనా! కాటికి
కాళ్లు చాచుకొని ఉన్నాను.” వా.

కాటిపాపడు

గొల్లవాడు.

“శైవులలో జంగాలవంటి వాడు
భీతౌట నం చేస్తుంటారు.
గొఱగయ్యల లాగే కాటి
పాప లనీ ఉన్నారు.”
బస. 4. ఆ.

కాటుకకన్నులు

నల్లకన్నులు.

“ఆ యెఱ్ఱి పిల్లకు కాటుక కన్ను
లెంతో అందంగా ఉంటాయి.”

వా.

“కాటుక కండ్లవాణ్ణి నమ్మకూడ
దంటారు పెద్దలు.” వా.

కాటుక తీర్చు

కాటుక పెట్టు.

“కడలరేఖ అమర్చి కాటుక తీర్చి వా,
లన్నల కొకవిత కాంతి మెఱయ.”

శుక. 1.226.

పాండు. 8.74.

కాటుక పట్టు

నల్లబడు.

“బహుళజలప్రవాహన, ద్రుహిణాం
డము చెమ్మ యుఱికి రూఢ్కానిభా,
రహితతఁ గాటుక పట్టెను, రహి చెడి
యన నంధతమసరాసులు బెరసెన్.”

మను. 3.28.

కాటుక పేటు లెత్తు

కాటుక యెండి పెట్టిపోవు.

“తొలఁచిన యట్లు వోయెడుఁ గనుం
గవ కాటుక బేటు లెత్తు.”

పారి. 3.12.

కాటులాడు

కొట్లాడు.

సింహా. 9.103.

యా. కాట్లాడు.

కాటువడు

గాయపడు.

“తలలు జీరలును గంపలు కట్టుకొని,
గాసిగా మ్రగ్గుటడవులఁ గాటు
వడియు.” నిర్య. 4.76.

కాడికి తెచ్చు

విధేయముగా నొనర్చు.

గిత్తలను కాడికి కట్టి మాట
వినునట్లు చేయుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వాణ్ణి కాడికి తేగలిగా వంటే చాలా
గొప్పవాడివి అన్నమాటే.” వా.

కాడి పారవేయు

బాధ్యతను వదలివేయు.

ఎద్దులను కట్టిన కాడి
బాధ్యతా స్వీకారానికి
గుర్తుగా వాడడం కలదు.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“వాడు. నట్టనడియేట్లో కాడి పార
వేశాడు. ఎలాగూ యిన్ని యేర్పాట్లు
చేసుకున్నాక ఎలా మానడం?” వా.

కాడిపాటు

గరు నెక్కు.

“కాండి పాటిన మేని గరులు బ్రహ్మాం
డంబు, కణంప పూబంతి కక్కజము
దోప.” శవ. 1.61.

కాడుచేయు

గాడ్పటచు, పాడు చేయు.

“ఒక్క నదిపాంత గార్హస్థ్య యుక్త
మైన, పుణ్యతప మాచరించుచు బుణ్య
జనులు, తారు బంధులఁ దామరతంప
రగుచు, గూడి యుండంగ నెంతయుఁ
గాడు చేసి.” భీమ. 4.180.

కాడుపడు

పాడుగు; చెడిపోవు.

“ఇరు లన్న నోయనియెడు తమిస్రఁ
గాడుపడి పాలంబు లెల్లఁ దిరిగి.” ఆము. 6.12.

“కటకటా! మీ వివేకంబు కాడు
పడఁగ.” భీమ. 4.53.

కాడుపటచు

దిక్కుమాలునట్లు చేయు;
పాడు చేయు.

“అబలఁ గడునెండ యెఱుంగని యాట
దాన, మెలుత నతిభీత నన్ను నమ్మించి
తెచ్చి, కాననంబులోఁ గన్నులు కట్టి
కాడు, పఱచి నీ కిటు పోజన్నె భావ
జన్మ!” కుమా. 5.65.

కాడ్పటచు

పాడు చేయు.

“పాలవంటి కలంబు గాడ్పటచి
చనియె.” పాండు. 3.80.

కాడ్పాటు

పాడువడుట.

“ఆ నిసి బలియును నొండొక, మాని
సియుం బడఁడు దృష్టిమార్గంబున న,
త్రేనును గాడ్పాటునఁ జనఁగా.” వేం. పంచ. 1.482.

కాడువారు

పాడుగు.

“పాడరి జాడరి కాడువారియన్.” బొబ్బిలి. 1.53.

కాణాచి కావు

కావలివాడు.

“కామక్రోధములకుఁ గాణాచి కా
పను.” తాళ్ల. సం. 7.246.

కా దనిపించుకొను

నడత ముచిది కా దనిపించు
కొను; చేసినపని సరి కా
దనిపించుకొను.

“ఎలవారచేఁ గా దనిపించుకో ఫలము
గలుగె.” విప్ర. 5.56.

“పదిమందిలో కా దనిపించుకొంటే
నీ కేమి వస్తుంది?” వా.

కాదారి మాదారి ప్రొద్దు

అర్ధరాత్రి.

“వడివడిం జని పట్టి యో వాలుగంటి,
నీదుచే లేమి యెవ్వఁడు నీదు మగఁడు,
పూని కాదారి మాదారి ప్రొద్దుకడను,
నెందు వోయెదు తలిదండ్రు లెవ్వ
రనిన.” యయా. 2.89.

చూ. కాందారి మాందారి ప్రొద్దు.

కాదు

సరిపడదు.

“వాడికీ వీడికీ కాదు. అంతేత నువ్వు
జాగ్రత్తగా మనులుకో.” వా.

కాదు అను

1. తిరస్కరించు.

“గంగాదితీరమహిమ మహిం గా దను
తీర మెద్ది.” పాండు. 2.214.

“నీ మాట ఎవడు కా దంటాడు.”
వా.

2. లెక్కించక పోవు.

“వాణ్ణి కా దని ఆ ఊళ్లో ఒక్కరూ
ఈ విషయంలో నుండుకు రారు.” వా.

కాదు అవును అని యెఱుగక

పోవు

లోకజ్ఞత లేకపోవు.

“కడుం బసిబిడ్డ వీఁ డొకటి కా దవు
నా నెఱుంగండు.” భార. విరా. 2.218.

కాదు కూడ దంటే

బలవంతం చేస్తే నిర్బంధిస్తే.

“నా కేం అంత ఒంటో బాగా లేదు.
బయటికి ఎక్కడికీ పోకుండా పడు
కుందా మని ఉంది. అంత మీరు కాదు
కూడ దంటే రాక తప్పకుండా!”
వా.

కాదు కూడ దను

1. వద్దను.

“ఈ రామారత్నము కాదు కూడ
దనినన్ రాజుల నీ చోటికిన్.”

హర. 2.58.

“ఒక్కరుడును గాదు గూడ దనఁ
గలెనె?” భార. విరా. 2.257.

2. నిర్బంధించు.

“నాకు ఉన్న యిబ్బందు లన్ని నీకు
చెప్పాను. నె నొక్కనిమిషం లేకపోతే
యిక్కడ జరగదు. ఇంత చెప్పినా, నీవు
కాదు కూడ దని నన్ను లొక్కెళు
తున్నావు.” వా.

కాదు పో మ్మను

తిరస్కరించు.

“నను గాదు పో మ్మని నాతిఁ జేరిన
వాని.” రాధి. 4.35.

కాదు పోదు

ఇ దయ్యోపని కాదు.

“ఊరికే వానిచుట్టూ తిరిగి లాభం లేదు.
కాదు పోదు. వృథాగా ఈ లంపటంతా
దేనికి?” వా.

కానక కన్న సంతానము

లేక లేక పుట్టిన బిడ్డ.

“కానక కన్న సంతానము శిశువులు,
జీవనశీలి కేన తావలంబు.”

శృం. నైష. 1.108.

కానగ వచ్చు

కనబడు.

“కలకంఠికి బాడవు దోచి కానగ
వచ్చెన్.” రుక్మాం. 1.141.

కానగాబడు

కనబడు.

“అంభోరుహాపుండ్రు గానఁగాబడె.”
రుక్మాం. 5.44.

కాననివాడు

అంధుడు.

“కాననివాని నూతఁ గొని కాననివాడు
విశిష్టవస్తువుల్, కాననిభంగి.”
భాగ. 7.182.

కానబట్టు

కనబడు.

“భూ, నాకం బప్పుర మే కొఱంత
యును గానంబట్ట దెప్పట్టునన్.”
భాస్క. రా. యు. 15.

కానబడయు

చూడ గలుగు.

“కన్నులారఁగ మిమ్ముఁ గానఁబడసి.”
హర. 4.59.

కానబడు

కనబడు.

“స్వానుభవంబునఁ దక్షిణము కానం
బడు.” కా. మా. 1.80.

కానికల

దుఃస్వప్నము.

“వామహ సము నురముపై వైచి నిదురఁ,
జెందుతఱి గానికల గందు రందు
రెందు.” శుక. 4.126.

కానికి గైకొనక

లక్ష్యపెట్టక.

ఒక కానీకి కూడా పనికి వచ్చు

నని భావింపక.

“.....తేజోనిధికా, మానిం గానికి
నైనఁ గైకొనక...”

వరాహ. 5.19.

చూ. కానికి గొనక.

కానికి గొనక

లక్ష్యపెట్టక.

“మముఁ, గానికిఁ గొన వప్పు డిపుడు
గాడిద వైతే.” భార. కాంతి. 4.389.

చూ. కానికి గైకొనక.

కానిచ్చు

1. జరుగ నిచ్చు.

“అట్లే కానిమ్ము రె మృనిన.”

ఆము. 6.66.

2. పూర్తి చేయు.

“ఆపని కానిసే ముందు, తర్వాత
మిగతవి చూచుకొ వచ్చు.” వా.

కానితెఱుగులు

అపమార్గములు.

పాండు. 5.69.

కానికి నైన గొనక

ఏమాత్రం లక్ష్యపెట్టక.

“ఆ నీలుండు వచాధిపరివృతుం డై
సోయి తేజోనిధికా, మానిం గానికి
నైనఁ గైకొనక...” వరాహ. 5.19.

కానితనము

దుర్మార్గము; దౌష్ట్యము.

“మారుడడే కానితన మూని పోరె.”

రాధికా. 4.51.

కాని తిరుగులు తిరుగు

చెడుతిరుగులు తిరుగు.

“వా డీ మధ్య కాని తిరుగులు తిరుగు
తున్నాడు. కాని అదుపులో ఉంచితే
తప్పు లాభం లేదు.” వా.

కానిది

కూడనిది.

“కానివాని మానక జెప్పి.”

భార. ఆను. 1.278.

కాని పేరిది

అయిష్ట మైనది; సరిపడనిది.

“పలుమాటుం దలవాకిట మెలంగుట
యసతీజనైకమిత్రత... నాకు గాని
పేరిది మగువా.” భార. అర. 5.302.

కాని పోని

లేనిపోని; జరగని. జం.

“అరుంధతివి కానక నీపయి గాని
పోని యీ, వింత ఘటించినట్టియవివే
కుల కోటికి కాని చేసి...”

శుక. 4.54.

“ఈ కానిపోని మాటలతో ఏం గానీ!
అయ్యేపని చూడండి.” వా.

చూ. లేని పోని.

కానివలన

కానికార్యము; తగనివని.

“పట్టి ప్రయాసంబు కానివలన
దలంపన్.” కళా. 8.164.

కానివాడు

1. అనర్హుడు.

“కానివాని, కీకు మీవిద్య పాత్రదా
నైకనిరత.” భార. శాంతి. 6.65.

2. పరాయివాడు.

“సివు కానివాడ పోలెం దొలంగి
యన్నాడవు?”

భార. ఆరణ్య. 7.416.

3. అనిష్టుడు, శత్రువు.

“నన్నెందుకు ఈ పనిలో దింపి మా
వాళ్ళకు కానివాణ్ణి చేసావు?”

“ఇన్నాళ్ళు పెట్టి పోసి యింతా చేసే
వానికి నే నిష్టుడు కానివాణ్ణి అయిపో
యాను.” వా.

కానివావి

1. విరోధము.

వివాహాదులలో వరుస చూచి
పిల్ల నివ్వడం అలవాటు. వావి
కుదిరిన దనగా సంబంధము
నకు తగు నన్నమాట.

దానికి వ్యతిరేకముగా ఇక్కడ
‘కానివావి’ కి భావార్థము -
పోసగక పోవుట.

“గడ్డి వేయడం కరణంబు కానివావి.”
శుక. 3.405.

2. తగనివని.

“హంతు నాలుకకు జేర్చుట కాని
వావి.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 285.

చూ. తగనివావి.

కానుక పట్టు

బహుమతి యొసగు.

“అశ్వరూప పూర్వకంబుగా నా
రోజునకు గానుక పట్టుటయు...”

కళా. 5.2.

కానించు

కనబడు.

“కృప దల్లిర్పంగఁ గాన్పించెఁ గేశ
వుండు.” కళా. 2.98.

కాన్పించుకొను

చూచు.

ఇది రాయలసీమలో నేటికీ

విసవస్తుంది.

“పాణిపాద ప్రతాళ నాచమనా
నంతరంబ యతనిం గాన్పించుకొని.”

ఆము. 4.199.

“ఆ ఊరికి ఎటూ పోతున్నావు.
కొంచెం ఆ రెడ్డిగారిని కనిపించుకొని
రా.” వా.

కాన్పు కెక్కు

పేరు కెక్కు.

“మరుమల్లదీగలో మంజు సాదామని
ఖండంబులో యనఁ గాన్పు కెక్కి.”

శ్రీరాధా. 4.151.

కాన్పు చేయు

ప్రసవసమయమున సాయ
పడు.

“కాన్పు చేయడానికి మా అమ్మను
రమ్మని ఉత్తరం రాశి ఉన్నాము.”

వా.

“ఆ మంత్రసాని ఎన్నివందల కాన్పులు
చేసిందో ఏమో? ఇప్పుడు చేయ లేక
పోతుందా?” వా.

కాన్పు నడుపు

కాన్పు చేయు.

“చెల్వంగ బిడ్డ కాన్పు నడిపెకా
వామాక్షి బాలింతయై.”

కా. మా. 410.

కాపిడు

కాపుదల పెట్టు; కానలి
పెట్టు.

“పవ లెల్ల లోపలఁ జొరకుండఁ
గాపిడి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 880.

కాపుండు

కాపుర ముండు.

“ఇష్టరంబునఁ గాపుండ కితర మైన,
పురమునం దేల నిల్చె నిరరవిభుండు.”

హర. 7.177.

“ఆల పన్నిద్దఱు నూరులందును
సముద్యల్లలఁ గా పున్న వె, గలపుం
దాపముఁ బాప నా...” ఆము. 1.10.

కాపురము నారడి పుచ్చు

కాపురము చెడగొట్టు.

“ఆక్కట! భరఁ గాపురము నాఱిడి
పుచ్చి నృపాలమోళితో...”

హంస. 1.124.

కాపురములు కూల్చు

కొంప లార్చు.

“జార! యెన్ని, కాపురంబులు
గూల్చితో కద యటంచు, బలుక నా
వంటి వాఁ డిందుఁ గలిగె ననుచు.”

శుక. 3.201.

“వా డీ సరికి ఎన్ని కాపురాలు
కూల్చాడో? పిల్లంటికి ఎసరు పెట్టాడు.”

వా.

కాపురము నేయు

నివసించు.

“ఆ పురమునందుఁ జేయుం గాపు
రము.” నిరంకు. 1.556.

కాపుర మెత్తిపోవు

కాపురము పాడగు.

ఇది నేడూ రాయలసీమలో
వ్యవహారంలో ఉన్న పలుకు
బడి:—

‘ఆ సంసారి ఎత్తిపోయినాడు’—
ఇదే అర్థంలోనే ఎత్తుబడు
అన్నక్రియ కూడా ఉన్నది.
జబ్బులో కావచ్చు. లేక
మరొక విధంగా కావచ్చు.
లేవలేని పరిస్థితిలో ఉన్నాడు—
అన్న అర్థంలో ఇది ఉప
యుక్త మవుతుంది: ‘పశువు
ఎత్తుబడింది.’

“శరీర మొక్క మ, పై న ననూనదుఃఖ
మెనయం దన కాపుర మెత్తిపోవడే.”
శుక. 2.133.

“వారి సంసారం పూర్వం బాగా
ఉండేదే కాని ఇప్పుడు ఎత్తి
పోయింది.” వా.

కాపురుపులు

చెడవారు.

“కాపురుపుల వలన నిట్టి కాఠియ
పుట్టెన్.” భార. విరా. 4.140.

కాపులు పోవు

వలన పోవు.

“సర్వత్ర నిలింపకామిసుల వాడకు
గాపులు వోయి...” ఆము. 1.87.

కాపెట్టుకొను

కాచుకొను.

“రతిసేన మందిరమును గాపెట్టుకొని
యందుమోహము కలిగెన్.”

హంస. 5.133.

కాబట్టదు

ఇష్టం లేదు,

“వాడికి సంసారం అంటే కాబట్టదు.
మరెవరు చూచుకొంటారనుక
న్నాడో!” వా.

కామ క్రోధ లోభ మోహ
మద మాత్సర్యాలు
అరిషడ్వర్గాలు.

కామధేనువు

కోరిక లిచ్చే దేవతల ఆవు.

తద్వారా మనోరథాలు నెఱ
వేర్చేవాడు, అది.

“అతను ఆశ్రితుల పాలిటి కామ
ధేనువు.” వా.

కామవరపు జీడి

తగులుకొంటే వదలనిది.

జీడిరంగు తగిలితే అది యింక
వదలదు. కామవరం అనే
ఊరిజీడి మరింత ప్రసిద్ధి కా
వచ్చును.

“వాడు కనిపించాడా? ఇక వెళ్లినట్లే.
కామవరపుజీడిలా పట్టుకుంటాడు.”

వా.

రూ. కామారపు జీడి.

కామాటపుపని

ఇంటిపని.

“భానుపుత్రాదులకా, వినుమీ చంపక
పట్టి తెచ్చి దినమున్ నీ యింటి
కామాటపుంబనికిం బొచ్చెద మన్న
దాక నిద చెంపల్ వెళు మత్స్య
ధతిన్.” రామ. 8.185.

కామాట మంటే ఇంటిలోని
సామగ్రి, పరికరాలు అని
వావిళ్ళ. ని.

కామినీభూతము

భూతాలలో ఒకటి. అతి
కాముకి.

ఇలాంటి అతికాముకస్త్రిలను
కామినీభూతము లంటారు.

భూత విశేషాలు—కామిని,
శాకిని, ధాకిని, ప్రేంఖిణి
ఇత్యాదులు.

“కంటికీఁ బ్రియ మగువానిన్, గంటని
తమకమునఁ గామినీభూత మనన్,
వెంటఁబడి...” శుక. 2.106.

కాముకుని లజ్జ
అసంభవము.

‘కామాతురాణాం న భయం
న లజ్జా’ అనుటపై యేర్పడి
నది.

రాధి. 4.79.

కాయకము

1. కష్టం, శ్రమ అనుఅర్థాల
పై వచ్చి లాక్షణికంగా
వృత్తి, జీవనం అని మారినది.

“మఱి యెందు గాయకం బెఱుఁ గమిఁ
జేసి,” బస. 4.118.

2. సేవ; శరీరశ్రమ.

ఇందుమూలంగానే పని అని
కూడా అర్థ మేర్పడినది.

“చేయు కాయకమును శివభక్తితత్విక,
బాయకట్టుల సమర్పణ నేయుటయును.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 477.

“పాయక తనచేయు కాయకంబట్ట,
చేయుచు...” అడే. 479 పుట.

కాయకల్పము

ముదుసళ్ళకు జవ్వనం ప్రసా
దించే ఆయుర్వేదప్రక్రియ.

“ఆ ముసలాయన కాయకల్పచిక్తస్స
చేసుకొని ముప్పైయేళ్లవాడయ్యాడు.”
వా.

చూ. కాయసిద్ధి.

కాయకష్టము చేయు
శ్రమించు.

నా. మా. 97.

“ఏదో కాయకష్టం చేసుకొని ఆ పిల్ల
లను వాడు పోషించుకుంటున్నాడు.”
వా.

కాయక్లేశము

శరీరశ్రమ.

“కాయక్లేశ మేమీ లేకుండా పనులు
కావాలంటే ఎలా?” వా.

కాయగనరులు

కాయలూ కనురులూ. జం.

“జడలు ధరించి యడవుల, నిడుమలఁ
గడి కాయగనురులే మెసవెడు
పెన్...” రామాభ్యు. 6.152.

కాయ గాచు

1. సంతానము కలుగు.

“ఇతఁ డొక కాయ గాచి సుతుని లని
పించె మనంద్ర!” కకుత్స్థ. 2.64.

“నాలుగేక, కాయలు గాయ వచ్చెలువ
గర్భమునం బెటువంటి పాపమో.”

వేం. పంచ. 1.588.

“ఏదో మా పిల్లకడుపున ఒక కాయ
కానే చూచి వెళ్ళిపోతాను.” వా.

2. పని సేయుట మొదలయిన
వాని ద్వారా చేతులు మొద
లయిన వాటిపై చర్మం గట్టి
పడి కాయనలె ఏర్పడు.

“కట్టెలు కొట్టి కొట్టి చేతులు కాయలు
కాచిపోయాయి.” వా.

కాయగూరలు

కాయలు కూరలు. జం.

మొత్తంగా కాయలకూ
కూరలకూ కూడా ఉపయో
గిస్తారు.

కుమా. 11.43.

“ఏవైనా కాయగూరలు పట్టుక
రారా.” వా.

కాయము కొట్టు

బాలింతలకు వేడిని కలిగి
చుట కని, శీత వాతాది దోష
ములు పోవుట కని కొన్ని
దినుసులను దంచి పొడి
చేయు.

మదన. శత. 6.

కాయముతో కైలాసమునకు
పోవు

బొందితో కైలాసమున కేగు.
సశరీరముక్తి చెందు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 406.

కాయశుద్ధి చేయు

శాస్త్రీ చేయు, తన్ని వదలి
పెట్టు.

“ఇలానే ప్రవర్తించా వంటే ఆ జ్ఞానో
కాయశుద్ధి చేసి పండిస్తారు. జాగ్రత్త.” వా.

చూ. దేహశుద్ధి చేయు.

కాయసిద్ధి

నిత్యయావనము.

దీనిని సాధించుటకు చెప్పిన

బౌద్ధధాది ప్రక్రియలను

‘కాయకల్పం’ అంటారు.

“వీరిబగిసికి మఱి గారవించి హరుడు,
కాయసిద్ధి యొసంగునే కల్లగాక.”

శుక. 3.94.

చూ. కాయకల్పము.

కాయ పండా ?

పని అయిందా కాలేదా అను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“వివరా లన్నీ తరవాత చెబుదువు గానీ
ముందు కాయ పండా చెప్పు.” వా.

కారణజన్ముడు

ఏదో ఒక పనికీ పుట్టినవాడు.

“కారణజన్ములై తనువికారము వచ్చినఁ
బెంపు తప్పునే.” భార. విరా. 4.22.

కారము నూరు

కోపించు.

“దానిపైఁ, గారము నూరుఁ గాని తగు
గారవముక బచరించి యేలునే?”

పాణి. 5.15.

చూ. కారాలు మిరియాలు నూరు.

కారము లేని విడెము

నిస్సార మైనది.

వేంకటేశ. 64.

కారాకు మేపి చంపు

నానాబాధలూ వెట్టి చంపు.

“కృప, చాలు న్గారాకు మేపి చంపకు
ప్రజలకా.” ఆము. 3.82.

కారాకులు డుల్లి నట్లు

గబగబా.

సులువుగా పడిపోవునట్లు ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“వైరమున నులిచి క్రైంపక, కారా
కులు డుల్లినట్లు కర్మము లెల్లం, దార
పెడఁ బాయ వలయుట.”

భార. భీష్మ. 1.104.

కారాకూర మగు

అల్లరిపడు. ఖోభిపడు.

“సారెకుఁ గేకలు వేయుచు, గారా
కూర మయి మనసు కళవళపడఁ
గన్...” సారం.

“కారాకూరంబు లె రాక్షసులహృద
యముల్ గాడ్పడన్.”

ఉ. రా. 1.176.

కారాకూరము చేయు

ఖోభిపెట్టు, బాధపెట్టు.

“.....మీ పల్లెకుం బొండు కారా
కూరంబులు చేసినం గదలి నే రా
నిచ్చటన్.”

కా. మా. 3.82.

“మా,రదశక్ వేగడుకాంత నింత పెను
గారాకూరముల్ చేసె.”

పరమ. 3.275.

కారాని

కూడని.

“కారానితలంపుఁ బుట్టించె.”

హర. 3.95.

“కారాని చోటికి పోతే రారానిమా
టలు వస్తాయి.” సా.

కారాలు మిరియాలు నూరు

కోపించు; ద్వేషించు.

“డబ్బంతా ఖర్చు చేశావని తెలిసి మీ
నాన్న కారాలు మిరియాలు నూరు
తున్నాడు.” వా.

కారుకమ్మగా వండు

కరకర మనునట్లు - కమ్మగా
వండు.

“పెక్కు చందములఁ జిన్నక పెద్దక
కారుకమ్మఁగా వండుదురు.”

కా. మా. 3.66.

కారుకూతలు కూయు

తీట్టు.

కా. త. 84.

కారుకొను

వ్యాపించు.

క్రమ్ము; అతిశయించు.

“...మెఱుగుటారు... గాటమె పూట
పూటకుఁ గారుకొనియె.” రసిక. 6.99.

కారు గ్రమ్ము

నలు పెక్కు.

“నిగిడి యాగులకెంపు నెలకట్టు కల
చోటఁ, గల్పకాపరి కారు గ్రమ్ము
చోట.” పాండు. 3.158.

కారుచిచ్చు

దావాగ్ని.

కారుచిచ్చునకు గాడ్పులు

తోడగు చందమున

మఱింత ప్రోత్సహ మబ్బి
నట్లు.

నిష్పానకు గాలి తోడయి
నపుడు మరింత ప్రబలును
కదా.

“ఉదారసారరణకోవిదబాహులు లోక
పాలకుల్, గలసిరి కారుచిచ్చునకు
గాడ్పులు దోడగు చంద మొండఁ
గన్.” ఉ. హరి. 1.22.

కారుణ్యము సేయు

దయచేయు ; ఇచ్చు.

“అమృదాలస గారుణ్యము సేయు
మితనికి.” మార్క. 3. 8.

కారుబారు చేయు

పెత్తనము చేయు.

“తా నెత్తి పెంచఁగాఁ దగు నిశాసత్తి
మీఁద, వడి నేల బలు కారుబారు
చేసి.” రాధి. 1.49.

నేటికీ రాయలసీమలో ‘వాని

కారు బారు జోరుగా

సాగుతూ ఉంది’ అని

అంటారు.

కారె మెత్తు

నీళ్ళు తాటిదోనెతో తోడు.

“బడలిసవార లిందనుకఁ బాదులు
త్రవ్వియుఁ గారె మెత్తియున్.”

విప్ర. 3. 84.

కార్కొను

దట్ట మగు.

“పుడమి నెలెడల నిండి మెండుకొని
జగదండఖండంబునఁ గార్కొని.”

విప్ర. 2.14.

కవిక. 2.67.

కార్చిచ్చులోపలి మిడ్డ లట్లు

చిచ్చులో ఉరికిన మిడత

నిమిషంలో మాడి పోతుంది.

కానీ అగ్గిలోకి ఉరుకుతూనే

ఉంటుంది, అలా ప్రమా

దంలో తమంత దుముకు

వారియెడ అనుమాట.

“వలదె కార్చిచ్చులోపలి మిడ్డ లట్లు,

పాలసి పోవనె కాక నిలువఁగఁగలరె?”

బస. 7. ఆ. పుట. 187.

కార్యకర్మములు నడుపు

పనులు నెఱవేర్చు.

“ఫలములయెడ బ్రహ్మార్పణ, కలన
పరుం డగుచుఁ గార్యకర్మము నడపక,
వలయున్.” భార. శాంతి. 1.69.

కార్యకాడు

పని నెఱవేర్చుకొనగలవాడు.

ఆము. 4.263.

కార్యఖడ్గములు

సామదంఱోపాయములు. జం.

“కార్య ఖడ్గము లనుచరుల్ గానఁ
బలుక, వలయు.” ఆము. 4.259.

కార్యభారము

బాధ్యత.

కార్యనిర్వహణలోని బరువు.

బరువుతోడి ఉపమానస్ఫూ

ర్తివల్లనే కార్య భారము

వహించు అని కూడా వ్యవ

హారం యేర్పడింది. కడకు

కార్యభార మప్పగించుట అనే

దానిలో ఆబరువును మో

యుట కూడా కలిసిపోయినది.

“చొక్కి బహువత్సరము లచ్చో
వసించి, పిదపఁ బ్రభు కార్య భారము
మడిచి దలంచి.” శుక. 1.196.

కార్య మరయు

పని చూచు.

“ఒకవేళ రిపు నృపాలకజాలసాల
దుర్గమదుర్గహరణైకకార్య మరయు.”

శుక. 1.355.

కార్యము చేయు

నిషేకము చేయు.

“మా అమ్మాయికి కార్యం చేయాలి
ఈ నెలలో.” వా.

కార్యము తప్ప

కార్యము చెను.

“ఇక నిట్టటు, దడసిన గార్యము
దప్పు ననుచు.” కళా. 6.71.

“అప్పుడు మంత్రులు కార్యము దప్పె
గదా యనుచు.” నిరంకు. 4.68.

కార్యము తెగు

పని ముగియు.

“తెగు గార్య మనువార్త.”
విజయ. 1.41.

కార్యము పాకము తప్ప

పని చెడిపోవు.

“మరి దలపోసి యీపలుకు మానుడు
పాకము దప్పె గార్యముల్...”

భార. భీష్మ. 1.18.

చూ. పని పాకము తప్ప.

కార్యవాది

అనవసరంగా వాదాలతో పని

చెఱచుకొనక పని అయ్యేట్లు

చూచుకొనేవాడు.

“లేనిపోనివానికి వెళ్లేవాడు కా దతను.
కార్యవాది.” వా.

కాటియ పెట్టు

బాధ పెట్టు

“దుర్భాష, ఘనశరములు మనము
నాటి కాటియ పెట్టన్.”

భాగ. స్క. 4.221.

కాటియవడు

కష్టపడు, బాధపడు.

“జూద మాడి ధర్మనూనుండు రాజ్యం
బు, ననుజాలను బ్రియాంగనను బణంబు,
గాంగ నొడ్డి యాడి కాటియవడఁడె.”

భార. విరా. 5.245.

కాటియ వెట్టు

కష్టపెట్టు.

“మా తెండు లేక నిరతము, గాటియ
పెట్టంగ తెగడి.” రుక్మాం. 3.4.

కొలుకూతలు

దుర్భాషలు.

“కన్ను లెఱచేసి యన్నుల గని కాలు,
కూత లఱచె దేల కోకిలంబ!”

రసిక. 4.170.

కొలు లఱచు

1. దుర్భాష లాడు.

“కతలు సెప్పెదు విను మంచు గాటు
లఱచు, నేర్పు గలుగుట.”

రుక్మాం. 5.86.

2. కొలుకూతలు కూయు.

“కంటే బ్రాహ్మణుఁ డెన్ని కాటు
లఱచెక గర్వించి వీ రెల్ల నా,కంటేన్
బాతులె.” మను. 5.14.

కొలులాడు

వ్యర్థప్రలాపాలు పల్కు.

“ఇవము నూడు కొల పు లేలికల్
ము స్నేందు, గాటు లాడి రనినకత
యెఱుంగ.” అచ్చ. అయో. 30.

కొలులు చెప్పు

కారుకూతలు కూయు.

“ఏమి కాటులు చెప్పె దీమట్టి నాకు?”
ద్విప. జగ. 158.

కాటొడ్డికాడు

దుర్భాషి.

శేష, 3.269,

కాలం ఇట్లే ఉండదు

ఇట్లాగే ఎప్పుడూ ఉండదు.

“నే నేనో యిప్పుడు తక్కువనీతిలో ఉన్నాను. అంతమాత్రంతో నువ్వు తిరస్కరించ నక్కఱలేదు. కాలం ఇట్లాగే ఉండదు.” వా.

కాలం కర్మం కూడి వచ్చు

కాలము కలిసి వచ్చు అనుట వంటిది. అయితే ఏదో చెడు రావలసి వచ్చు అన్న సూచన ఉన్నది.

“కాలం కర్మం కూడివచ్చే వాడు ఆ ఊరికి వెళ్ళాడు. దివాలా తీశాడు.” వా.

కాలకూటజ్వాలను కబళించు

అసాధ్యకార్యము చేయు.

“కాలకూటజ్వాల గ బళింప నగు గాని, య తివలతోడ మాటాడ నగునె?” శుక. 1.364.

కాలక్షేప మగు

హాయిగా కాలము గడచు.

“ఏవో నాలుగు నవలలుంటే కాలక్షేప మవుతుంది.” వా.

కాలక్షేపము చేయు

సని చేయక గడపు.

“అనవసరంగా ఇదో అదో అని కాలక్షేపం చేస్తున్నా ఉతమ. ఊరికే నమ్ముకొని ఉంటే ఏం లాభం?” వా.

కాలగర్భములో కలిసిపోయిన

ఎన్నడో నశించిన.

పాత కాలపు నాటి మాట అనుట.

మాట. 39.

కాలగోచరు డగు

చనిపోవు.

“...అయ్యలువది వేపురు నతిదర్శితులై యేకకాలంబునఁ గాలగోచరులగుదు రనియు...”

భార. ఆర. 3.51.

కాల చేత తన్ను

చితక తన్ను.

“ఇదే, మడరె బరపురుష వాసన, చెడుగా నొడుపు మని కాలఁ జేతం దన్నెక్.” శుక. 2.195.

“వానిని కాలా చేత తన్ని వదిలిపెట్టినారు.” వా.

యా. కాలా చేత తన్ను.

కాల చేత పొడుచు

చితుక తన్ను.

“ముత్తేరువ నటంచు బలిబొటు వహింపఁ, జిన్నెలా యని కాలఁ జేతఁ నొడుచు.” శుక. 2.115.

చూ. కాల చేత తన్ను.

కాలదోషము పట్టు

ప్రామిసరీ నోట్లు మొదలగు వానికి మూడేండ్లలోగా చెల్ల వేయక పోతే అవి చెల్లవు.

అప్పుడే కాలదోషము పట్టినదంటారు.

అలాగే కొన్ని కొన్నిటికి ఏదో కాలనిర్ణయం ఉంటుంది. అది దాటితే కాలదోషం పడుతుంది.

“నోటుకు కాలదోష మని.”

గుంటూ. ఉత్త. పు. 2.

కాల ద్రోక్కు

ధ్వంసము చేయు.

“పాపముల గమిక గాలం, ద్రోక్కుదవు నీవ.” పా. 1.50.

కాలధర్మము చెందు

మరణించు.

రూ. కాలధర్మము పొందు.

కాలనేమిజపము

దొంగజపము.

కాలనేమి ఒక రాక్షసుడు.

లక్ష్మణుని మూర్ఖ తీర్పుటకు

హనుమంతుడు సంజీవకరణి

తెచ్చుటకు పోవుచుండగా

దారిలో మునివేషమున

నుండి మోసము చేయదల

చినవాడు. అందుపై యేర్ప

డిన పలుకుబడి.

కాల మగు

వేళ యగు.

“కాలం బగుటయు నృపులకు, నాలము సమకూరె.” భార. భీష్మ. 1.6.

కాల మయి పోవు

చనిపోవు.

“వాళ్ల నాన్న కాల మయి పోయి అప్పుడే సంవత్సరం అయిపోయింది.” వా.

కాలము చేయు

మరణించు.

“మాయ గోవు పడుచుం, గనుగ్రుడ్లం దిరుగవేసి కాలము చేసెన్.”

కథావా. 10.40.

“అయిన కాలం చేసి అప్పుడే నాలు గయిడేం డ్లయింది.” వా.

కాలము చేరు

అంత్యకాలము సమీపించు.

“ఇందఱకు నేర్పడఁ గాలము చేరె నావుడున్.” భాస్క. సుంద. 357.

కాలము చేరు వగు

కాలము దాపురించు; మరణ

మాసన్న మగు.

“తథ్యంబుగా వజ్రనా, భునకుం గాలము చేరు వాటయిది నీ బుద్ధిన్ వివేకింపుమా?” ప్రభా. 1.127.

రూ. కాలము దగ్గఱకు వచ్చు.

కాలాంతకుడు

అసాధ్యుడు.

“వాడు కాలాంతకుడు. వాడితో తగాదా పడితే మనం ఏం గలుస్తాం?” వా.

కాలాగు

కొంతకాలం ఆగు; నిలుచు.

“తిమరు మధ్యాహ్న మయ్యెను దేవ! యిచట, నేఁడు కాలాఁగి మా మంద పాడిచూచి, గోరసముఁ బాయసంబులు నారగించి, నిగ్రహం బైన మమ్ము మన్నింపవలయు.” శకం. 1.123.

కాలాడునపుడు

అనగా ఇంకా శరీరములో

ఏకొద్దో బల మున్నప్పుడు.

“కాలాడినపుడ, నడవవలెఁగాక కెలాస నగముఁ జూడ.” కా. మా. 3.177.

“కాలచేతులు ఆడుతున్నప్పుడే అంతం తమాత్రం. ఇక అసి పడిపోయా యంటే ఇక నా దిక్కు చూచేవాళ్లెవరు తల్లీ!” వా.

కాలాతీత మగు

వేళ మీఱు.

“ఇప్పటికే కాలాతీత మయింది. నాలుగు ముక్కల్లో నా ఉపన్యాసం ముగిస్తాను.” వా.

కాలాదిపటచు

దాడు తీయించు.

గుఱ్ఱంమీద కూర్చున్నప్పుడు దానిని అదిలించుటకు కాళ్లను దాని డొక్కలకు తాకి పరువెత్తు మని సంజ్ఞ చేయుట అలవాటు. అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

పలుకుబడి కనుకనే ఏనుగు విషయంలో ఇది అ సాధ్యమయినా భార్య వార్త లో ఉపయుక్త మైంది.

“విరావతంబుఁ గాలాది పఱవ.”

నిరంకు. 3.36.

కాలార్చు

కాలాడించు.

“ఊలుచు నెత్తురు తొంపిలో మునిగి, కాలార్చు నేరనికరితురంగములు.”

ద్విప. కల్యా. పు. 79.

కాలావసరములు

కాలకృత్యములు.

ఏ కాలమునందు అవసర మైన పనులు, పూజలు ఆ కాలమున తీర్చుట కాలావసరములు తీర్చుట.

“కాలావసరములు గడలు వెట్టితివా.”

పండి. పురా. ప్రథమ. 452.

కాలికంచము

ఒక పిల్లల ఆట.

“కాలికంచమును గట్టెగుఱము.” హంస. 8.146.

కాలికింద బలాదూరు

దాని కిది తీసికట్టే అనుట.

దానిముందు ఇది ఏమాత్రం పనికి రాదు అనుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“కలకత్తా మేడలతో పోలిస్తే మదరాసు కాలికింద బలాదూ రనుకో.” వా.

కాలికి బిందాలు వేయు

ఆకట్టుకొను.

“వాడి కేజో ఉద్యోగం ఇస్తా నని ఓక్షుణంలో కాలికి బిందం వేశేశాడు. ఇక వాడు మన మాట వినడు.” వా.

కాలికి బిలపం కట్టుకొని తిరుగు

అదే పనిగా ఎక్కువగా తిరుగు.

బిలపం వ్రాస్తుంది. అరిగి పోతుంది. అందుపై కాళ్లరిగి పోవునట్లుగా, కాళ్లజాడలు శాశ్వతంగా ముద్రితమై పోవునట్లుగా అన్నట్లుగా వచ్చిన పలుకుబడి.

“కూతురు సంబంధంకోసం అతను ఆరు నెలలనుంచీ కాలికి బిలపం కట్టుకొని తిరుగుతున్నాడు.” వా.

కాలికి బుద్ధి చెప్ప

పాటిపోవు.

“నలుగురూ చేరేసరికి ఆ దొంగ కాలికి బుద్ధి చెప్పాడు.” వా.

కాలికి ముల్లు గ్రుచ్చుకొనదు
ఏమాత్రం అపాయం కల
గదు.

“కాలు ములు గాఢునే సదా మేలే
గాక, వెఱపు వలదు.” ప్రబోధ. 4.56.

కాలికి వేస్తే మెడకు, మెడకు
వేస్తే కాలికి వేయు
ఏదో విధంగా వాదంలో తిక
మకలు వెట్టు.

“వానితో మనం వాదించ లేం. కాలికి
వేస్తే మెడకూ, మెడకు వేస్తే కాలికి
వేస్తూ కూర్చుంటాడు. ఏదీ తెగ
నివ్వదు; ఎందుకూ అంగీకరించడు.” వా.

కాలికి వేస్తే మెడకు వేయు
ఒక దానికి సమాధాన
మివ్వగా మరొక తగాదా
లేవదీయు.

“వాడితో సమాధానపడడం సాధ్యం
కాదు. కాలికి వేస్తే మెడకు వేస్తుం
టాడు.” వా.

కాలికి వేస్తే వేలికి, వేలికి వేస్తే
కాలికి

చూ. కాలికి వేస్తే మెడకు మెడకు
వేస్తే కాలికి.

కాలిక్రింది కనవుగా చూచు
హీనముగా చూచు.

ఇక్కడ కనవు గడ్డి అనే
అర్థంలో ప్రయుక్తమైనది.

“పరభయంకరబిరుదవిస్ఫురితుఁడైన,

కాంతు నయ్యందుముఖి తన కాలిక్రింది,
కనవుగా నెంచు వెడమాయ గప్పి
చోర,ధవుల మాటలు వడఁకి యాడల
ధరించు.” శుక. 3.128.

పొరక, పూచిక, గడ్డిపుల్ల
లను హీనతాసూచకము
లుగా ఉపయోగించిన పలుకు
బడులు మనకు చాలా
ఉన్నవి.

“వాడు నన్ను పొరకపుల్లకంటే
హీనంగా చూసాడు.” వా.

“ఆ పని వాడితో పూచికపుల్లతో
సమానం.” వా.

“వాడు నాకు గడ్డిపరకతో సమానం.”
వా.

కాలికొద్దీ పరుగెత్తు
ఎంత శక్తి ఉన్నదో అంత
శక్తిని ఉపయోగించి పరు
గెత్తు.

“నలుగురూ చుట్టుకొనేసరికి ఆ దొంగ
కాలికొద్దీ పరుగెత్తాడు.” వా.

కాలికొద్దీ పరువెత్తు
వేగముగా పరుగెత్తు.

“కుక్క తరుముకు వచ్చేటప్పటికి వాడు
కాలికొద్దీ పరు వెత్తాడు.” వా.

కాలికొలది

కాలిదాకా.

“కొదమతట్టువగుంపు కాలికొలందికి
ప్రేలు లాలు కుంచెలు.” ఆము. 4.35.
కాలి గోటికి దీటు రాదు

ఏమాత్రం సరిపోలదు.

“రంభ కూడా దాని కాలిగోటికి దీటు
రాదంటే ఇక ఊహించుకో! ఎంత
అందమైన పిల్లో.” వా.

కాలి గోరున పోలకుండు

ఏమాత్రమూ సరిరా కుండు.
“వారల యగణ్యరూపలావణ్యతతులు,
బాల! నీ కాలి గోరునఁ బోల వరయ,”
రామాభ్యు. 5.179.

కాలిజోడు

పాదరక్షలు.
“నా కాలి జోడు వాళ్ల యింట్లో మరిచి
పోయి వచ్చాను.” వా.

కాలి జోళ్ళు తెగేదాకా

ఎక్కువగా (తిరుగు. కొట్టు).
“వాడి కొంప చుట్టూ కాలిజోళ్ళు
తెగేదాకా తిరిగాను.” వా.
“వాడు ఆ సందు మొనలో ఒంటిగా
చిక్కగానే కాలిజోడు తెగేదాకా
కొట్టాను.” వా.

కాలిడ నిచ్చు

ప్రవేశింప నిచ్చు.
“...వృష్టికి గన్నడె గొన్ని రూప
ముల్, కనుపడి మమ్ము నీ మగఁడు కా
లిడ నీయఁడు మా స్థలంబులం, దుని
మెదము...” హంస, 3.114.

వాడుకలో రూపం : కాలు

పెట్ట నిచ్చు.

“వాణ్ణిక ఈ యింట్లో కాలు పెట్ట
నిస్తానా?” వా.

కాలిడి నిల్చు

ధైర్యంగా నిలబడు.
“భీషణవేషముఁ జూచి నేలపైఁ, గాలిడి
నిల్చె.” కుమా. 10.144.

కాలిడు

ప్రవేశించు; గృహప్రవేశము
చేయు.

“నృపాలు సారెలకుఁ గాలిడ నెందును
జోటు లేక...” భోజ. 7.130.

“నీ, యనుజయు నేనుఁ గా లిడు
దుము.” వేం పంచ. 1.86.

వాడుకలో రూపం : కాలు
పెట్టు.

కాలి తెరువు

కాలిబాట.

కాలిత్రోవ

కాలిబాట.

“ఒక్క నాఁటి పయనంబున నది
మార్గంబు దప్పి కాలిత్రోవం బడి...”
శుక. 2.245.
చూ. కాలిబాట.

కాలి దాటగు

కీడు తగులు.

పీడానివారణార్థం మాంత్రి
కులు ఏవో దిగదుడిచి
నాలుగువీధులు కలిసినచోట
పారవేయడం అలవాటు.
వాని నింకెవరైనా దాటి
నపుడు ఆ కీడు వారికి సోకు
తుం దని నమ్మకం. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాని కక్కొడో కాలిదాటై ఒళ్లు
తెలియకుండా జ్వరం వచ్చింది.” వా.

కాలినడక

బండి బడకా లేకుండా నడిచి
పోవుట.

“ఆ పల్లె వెళ్లా లంటే కాలినడక తప్ప
మార్గం లేదు.” వా.

కాలినపుండ్రలో ఉప్పులు చల్లు
ఎక్కువ బాధ కలిగించు.
గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటు
వంటిది.

తాళ్ళ సం. 12.88.
చూ. కాలినపుండుమీద కారం చల్లు.

కాలినపుండ్రమీద కారం చల్లు
ఎక్కువ బాధ పెట్టు.
అసలే పుండు నొప్పి. దాని
మీద కారం చల్లితే మరింత
బాధ.

కాలిబాట

దగ్గరదారి.

బండ్లు కాకుండా మనుష్యులు
మాత్రమే పోవుటకు వీలయిన
దారి.

“బండ్లబాటమీద పోతే పది మైళ్లుంటుంది. కాని కాలిబాటన పోతే రెండు పరువులు ముటిమటాలుగా ఉంటుంది.”

చూ. కాలిత్రోవ.

కాలిమట్టులు

కాలిత్రొక్కిళ్లు.

“బలని కాయము కాలిమట్టుల నెయడఁచు.” పారి. 1.28.

కాలిమానిసి

కాల్బలము ; పదాతి.

“కరి తురంగంబులు కాలిమానుసులు.” పల. పు. 22.
చూ. కాలుమానిసి.

కాలిమీద కాలు తీయకుండా

ఏమాత్రం పని చేయకుండా,
హాయిగా సాగు ననుపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“వాడి కేం? కాలుమీది కాలు తీయకుండా జరిగిపోతుంది.” వా.

కాలిమీద కాలు వేలిమీద రాయి
వేసుకొని

అట్టహాసంగా - పనీ పాటా
లేకుండా.

“వాని కేం? తండ్రి పెట్టిపోయిన ఆస్తి ఉంది. కాలిమీద కాలు వేలిమీద రాయి వేసుకొని బతుకుతాడు.” వా.

కాలిముల్లు

బాధ పెట్టునది.

“గాలి కాలిముల్లు కబ్బిత పాలి పాలి పిడుగు రావణుడు డిండె.”

ఉ. త. రామా. 1.149.

“కంటిలోని నలుసు కాలిముల్లు.” వేమన.

కాలియాలు

కాలిపోవు.

“అంగజన్మ నీ, విలసితచారురూపతను విభ్రమసంపద లీక్షణంబులో, బాలు పటః గాలియాతై నహిభూషణకోప దవానలాహతిక్.” కుమా. 5.72.

కాలీచవడగా

కాళ్ళు అరిగి పోవు నట్టుగా
అనుట వంటిది.

తిరిగి తిరిగి కాళ్ళు చిక్కిపోగా
అనుట.

“కాలీచవడఁ జరింపుదు, నీ లోకము నందు నెల్ల...” పాండు. 2.204.

కాలుకంబము

ద్వారబంధపు ప్రక్క స్తంభం.
“మరుడు శృంగారవీధు లేర్పఱచి
తనదు, పేర నొక పేటఁ గట్టి సంప్రీతి
దోర, జాల నుంచిన కాలుకంబాల
నంగఁ, గలికి యూరులు చెలఁగుఁ బె
గాంచి మెఱయ.” బిల్వ. 2.115.

కాలుకడ

కాళ్ల వైపు.
“కాల్కడ యెద్ద కల్లఁ, జని విన
ముఁ డై నిలుచుండె సవ్యసాచి.”
ఉద్యో. 1.65.

కాలు కింద పెట్టుకుండా

ఏమాత్రం పని చేయకుండా.
“వాని కేం? కాలు కింద పెట్టుకుండా
జరుగుతుంది. మనకు రక్కాడితే గానీ
బొక్కాడదు.” వా.

కాలు కింద పెట్టనీయకుండా

ఏమాత్రం పని చేయనీయ
కుండా.
“అపిలను కాలు కింద పెట్టనీయకుండా
చూచుకొంటున్నాడు.” వా.

కాలు కొను (కొననిచ్చు)

కాలు నిల్పు.
“కాలు కొనక లీలోద్యానంబున
కేకాంతంబునఁ జని.” కుమా. 5.116.
“అంత కంతకు నెక్కుచు సంతమన
ముఁ, గాలుకొన నీక చంద్రుండు గ్రారె
నధిప!” భార. ద్రో. 5.275.

కాలుగాలిన పిల్లి వలె

ఆలస్యమున కోర్వ లేక.
ఒకచోట నిలువక.

అత్యాందోళితస్థితిని తెలిపే
పలుకుబడి.

“కాలు గాలిన పిల్లికరణి నీ వెంట, నేల
నీబంట నై యెల్లందుఁ దిరుగ.”
గౌర. హరి. 2. భా. 1248.

“ఎంత సేపటికీ భార్య రాకపోయేసరికి
వాడు కాలుగాలిన పిల్లిలాగా తిరుగు
తున్నాడు.” వా.

కాలు గీరు

పై గ చేయు.
“వాడు నేను మాట్లాడుతుండగా
ఎక్కడ వాళ్లమాటకు ఒప్పుకుంటానో
అని కాలు గీరాడు. తరువాత చూస్తా
మని చెప్పి లేచి వచ్చాను.” వా.
కాలు గోకు

చూ. కాలు గీరు.

కాలు చాపు

1. విశ్రాంతి తీసుకొను.
“కాస్త కాళ్లు చాపే అవకాశం కూడా
లేదు. ఎన్నాళ్లని మీద వేసుకుని
చేస్తాం?” వా.
2. పని చేయుట మానివేయు.
“వాడు నా చేత కా దని మధ్యలో
కాళ్లు చాపేశాడు.” వా.
3. త్వరగా నడుచు.
“సాయంకాలం కావచ్చింది. ఇంక
పరువుదాకా ఉంది పలె. కాస్త కాలు
చాపితే కాని చీకటి పడేలోగా చేరు
కో లేం.” వా.

4. ఆశించు.

అట్టులు చాపు వంటిది.
“కోమలాంగుళదళహస్త తామరసము,
కర్ణపూరత్వలీలకై కాలు సాప.
శవ. 2.18.

కాలుచ్చు

పక్షులు మొదలగువాని

కాళ్ళకు చుట్టుకొనేవల, ఉరి.

“మిడిబోనుల గాలుచ్చులఁ బడఁ
దోలియు బోనులోను పఱచియు
లేళ్ళక, వడిగల జింకల నెల్లన్, బాడి
చిరి...” యయా. 2.19.

కాలు జారు

లేప్పదారి త్రొక్కు.

వ్యభిచరించు,

“ఆ పిల్ల ఎప్పుడో చిన్నతనంలో కాలు
జారి దని అంత నీచంగా చూడడం
ఏం బాగ లేదు.” వా.

“ఒకసారి కాలు జారితే ఇక ఆపుకో
వటం కష్టం.” వా.

కాలు తీసి పెట్టకుండా

చూ. కాలు క్రింద పెట్టకుండా.

కాలు త్రొక్కి కంకణం కట్టు

విధివిహితంగా పెండ్లి చేసు
కొను.

వివాహంలోని ఆచారంపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

“అంత నిర్బంధం చేయడానికి నీ వేం
కాలు త్రొక్కి కంకణం కట్టావా? నా
యిష్టం వచ్చినచోటికి నేను పోతాను.” వా.

చూ. కాలు ద్రొక్కు.

కాలు త్రొక్కికొని వచ్చు

వెన్నంటి వచ్చు.

“మీకును మాకును నీ వైరం బెక్కడ
నుండి కాలు త్రొక్కికొని వచ్చేనో
యెఱుంగ.” ధర్మజ. 59.17.

కాలు త్రొక్కికొను

తొందరపడు.

“కాలు త్రొక్కికొనుచుఁ గళవళపడు
చున్న, నెన్నో యట్టిసితులు మున్న
కన్న, వార లౌట నా యొయ్యరులు
వాడక, పదిలపఱచి సుగ స్యాంతము
లను.” భద్రావత్య. 2.

“ఏదో చేయాలి గానీ ఊరికే కాళ్ళు
త్రొక్కుకుంటూ కూచుంటే ఏం
లాభం?” వా.

కాలు దన్ను

కాలుని నిలుచు.

“ఆచటికి వేగంబ యరుగక యిచటఁ
గా,లన్ని యుండెడు నట్టి ధైర్య
మెందుగలదు. భార. మాస. 97.

“ఇట్లు వెఱచఱచి యవిసినకలంబు
జనంబులు దీవి నేరినయట్లు కర్ణం జేరి
కాలు దన్ని నిలిచె.”

భార. కర్ణ. 3.165.

కాలుదివిటీ మర్యాద

రాచమర్యాదలలో ఒకటి.

“ఆయనగారు కాలుదివిటీ మర్యాద
లతో తీసుకొని వస్తే గానీ వచ్చేట్లు
లేదు.” వా.

చూ. కాలుదివియ.

కాలుదివియ

రాజులూ మొదలయినవారు
పోతుండగా దివిటీలను వంగి
పట్టుకొని ముందు నడుస్తుం
టారు. అ దొక రాచ
మర్యాద. అలా పట్టుకొనే
దివిటీలను కాలుదివియ
లంటారు. దీనినే కాలుదివిటీ

మర్యాద అనుట కూడా
కలదు.

“వారు సంభ్రమించి వడిఁ గాలు దివి
యలు, గొనుచు ... నృత శాలఁ
జూచ్చిరి.” భార. విరా. 3.4.

కాలు దూయు

పాటిపోవు.

“అలు కాలు దూసిన నాటఁ గోలఁ
బవలు, రాలి రనఁ బోక దాసరి రామ
లక్ష్మి...” భద్రావత్య. 2.

కాలు ద్రవ్య

కలహమునకు పిలుచు.

తిరస్కరించు.

“కరిశంభములమీఁదఁ గాలు ద్రవ్యట
గాక, జక్కవకతోడ వక్కరించు.”
విక్ర. 8. 44.

“శేషదర్పము చివ్వి శీతాంశురుచి నవ్వి,
పాలమున్నీటిపైఁ గాలు ద్రవ్య.”
కళా. 1.76.

కాలు ద్రొక్కు

1. వివాహ మాడు.

“నాకాలు ద్రొక్కితి నన్న మన్నించి,
నాకోర్కి దీర్చట న్యాయంబు నీకు.”
ద్విప. మధు. 8.

చూ. కాలు త్రొక్కి కంకణం కట్టు.

2. ప్రవేశించు.

“పూసపాటి మహాసానధూమియందు,
గాలు ద్రొక్కక నోడుఁ జండాలుఁ
డైన.” సూరకవిచాటువు. వావిళ్ల.

కాలు నిలువదు

నిరంగా ఒక చోట ఉండ
లేదు (దు) అనుట.

“వాడికి ఒక చోట కాలు నిలువదు,
వాడేం పని చేస్తాడు?” వా.

కాలు నేల గీరుతూ

సిగుతో అనుట.

“వాళ్ల బావ రాగానే ఆ అమ్మాయి
కాలు నేల గీరుతూ నిల్చున్నది.” వా.
కాలు నేల దింపకుండా

హాయిగా.

“లీల మెయిఁ బలకీలోని కాలు నేలఁ,
బెట్టక చెలంగుసంపద...”

శ్రవ. 1.37.

కాలు పురుగు తొలుచు

ప్రయాణేచ్ఛ విపరీతంగా
కలుగు.

“వాడు ఒక చోటని నిలబడతాడా?
వాడికా లెప్పుడూ పురుగు తొలుస్తూనే
ఉంటుంది.” వా.

కాలు పెట్టిన వేశ

కాపురానికి వచ్చినవేశ.

ఒక్కొక్కసమయాన్ని బట్టి
బాగోగులు కలుగుతాయన్న
జ్యోతిశ్శాస్త్రసంప్రదాయంపై
యేర్పడిన పలుకుబడి.

“అపిల్ల కాలుపెట్టినవేశ ఇంటికి పదిశ
య్యాయి. మన పిల్ల కాలు పెట్టినవేశ
యెలాంటివో కాని ఇల్లు గులయి
పోయింది.” వా.

కాలు పెట్టే సందిస్తే....

ఏ కొంచెం అవకాశం
ఇచ్చినా.

“వాడికి కాలు పెట్టే సందిస్తే ఇక మన
లని ఇక్కడ ఉండనీయదు.” వా.

కాలు పొడుచు

కాలును,

“ఒక్కయెడం గాలు వొడిచి...”

పాండు. 4.237.

కాలు బట్టి తీయు

క్రింద పడద్రోయు.

“ఓరి! నిమ్మ దా కాలు బట్టి తీతుమే.” హేమ. పు. 84.

కాలుబలము

పదాతిబలము.

“చదిసె గాలుబలము.”

భార. భీష్మ. 2.165.

రూ. కల్పలము.

కాలు బైట పెట్టకుండా

ఏమాత్రం శ్రమ పడకుండా.

“వాడి కేం? కాలు బైట పెట్టకుండా జరుగుతుంది.” వా.

చూ. కాలు కింద పెట్టకుండా.

కాలుమడి

చూ. కల్పడి.

కాలు మడుచు

మూత్రవిసర్జనము చేయు.

ఇది కొన్ని వర్గాలలో నేటికీ

వాడుకలో ఉన్నది.

“కాలు మడిచి కాళ్లు కడుక్కొని వస్తా ఉండండి.” వా.

కాలు రాపడ తిరుగు

కాళ్లు అరిగిపోవునట్లు తిరుగు.

“చొరనిబిలంబులున్ వెడలఁ జూడని క్రంతలుఁ గాలు రాపడం, దిరుగని త్రోవలున్.” ఉ. హరి. 1.131.

వాడుకలో రూపం : కాళ్ళు

అరిగేట్లు తిరుగు.

“నెలనుంచీ కాళ్లు అరిగేట్లు వాళ్లింటికీ తిరుగుతున్నాను. కానీ యిప్పటికీ ఆ

పుస్తకం అతడు తిరిగీ యివ్వడు.” వా.

కాలువ క్రంత

దొరుస్తూ దొంకా. జం.

“ఛోట దొడ్డి యనెడు మాట లేకుం డంగఁ, గాలువ క్రంతలక్రం దడంగ.”

సుదక్షి. 4.69.

కాలువకు పోవు

బహిర్భూమికి వెళ్లు.

ఇది ఒక్కొక్క చోట

ఒక్కొక్క రూపం లో

ఉంటుంది. కాలువ లున్న

ప్రాంతాల్లో కాలువ కనీ,

యే దున్నప్రాంతాల్లో యేటి

కనీ, వంక కనీ, చొడ్లున్న

చోట దొడ్డి కనీ, ఏమీ లేని

చోట చెంబు పట్టుకొని అనీ,

బహిర్భూమికనీ, యిలా రక

రకాలుగా యీ పలుకుబడి

మారుతూ ఉంటుంది.

కాలువలు గట్టు

ప్రవహించు; ఏక ధార గా

వెడలు.

“ఇల్లు మధునూదనం దేయ సాయ కంఠులు గాలువలు గట్టి మెయిమలు పులు సింఛియు.” ఉ. హరి. 1.148.

కాలు సాచు

ఆశించు; సిద్ధ మగు.

“ఎవ్వండు నీచిత మెరియించు చున్నాడు, కైవల్యపదవికై కాలు సాచి.” హర. 3.43.

“ఆ ముసలాయన కాటికి కాళ్లు చాచు కొని ఉన్నాడు.” వా.

కాలుసేతులు కట్టించి తెచ్చు

నిర్బంధముగా కొనివచ్చు.

వాడుకలోనూ : 'సీవు రాక

పోతే కాళ్లు చేతులు కట్టించి

తీసుకు పోతాను' అంటారు.

“శిష్యులచే గాలుసేతులు గట్టించి,

తెచ్చి పద్యముఁ జెప్పఁ దెమలకుండి.”

హంస. 3.141.

కాలూదు

సిరముగా నిలుచు.

“...అందు నల్లిక్కులం, గనుపింప

స్వేద గుండెకాయ లదరం గాలూద

లేకున్నెడన్.” శుక. 2.268.

కాలెత్తు

వ్యభిచరించు.

సురతక్రీడాసూచకంగా కా

లెత్తుట ప్రయుక్తం.

“కన్నవాడికి కాలెత్తే పాడుబుద్ధి

దానిది.” వా.

కాలిగొను

పాదధూళి తీసుకొను.

“కణకంఠ భక్తులఁ గన్నంత నవ్వు,

సజ్జారి సజ్జారి సజ్జారి యనుచుఁ,

గర మర్థి వారిచే గాలిగొనుచు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 118.

కాలిగొలుతు పాదుక లని

పూర్వకోశాలు. కానీ కాలిగొ

కొను అన్న పూడా అర్థం

తప్పని తెలుస్తూనే ఉంది.

సందర్భాన్నిబట్టి కూడా పాద

ధూళి తీసుకొను అనుట సరి

అనిపిస్తున్నది.

కాల్పనా?

ఎందుకు? వ్యర్థ మనుట.

నా. మా. 13.

కాల్పువడు

దెబ్బ తిను, ఓడిపోవు.

“పెనుం, గరిగొన గాల్పువడజము

కంటెను బెదరెలి?” కుమా. 4.76.

కాల్పులం

పదాత్తిసైన్యం.

“కాల్పులముల గీటడంచి.”

మార్కం. 8.104.

చూ. కాలుబలము.

కాల్మడి

మూత్రము.

“కాళ్ళుచేతులు నెన్నఁడుఁ గడుగు

కొనఁడు; విడుచుఁ గాల్మడి నిలుచుండి

నడచి నడచి.” మల్ల. 3.6.

హరి. పూ. 6.5.

రూ. కాలుమడి.

కాల్వరు

కాల్పులం, పదాతిదళం.

“ఎదురం గాల్కొని నిల్వ నుక్కణి

వెన్నె గాల్వరు.” కుమా. 11.35.

కాల్కొని నిల్చు

గట్టిగా ఎదిరించి నిలబడు,

కాలూని నిలుచు.

“ఎదురం గాల్కొని నిల్వ నుక్క

ణి.” కుమా. 11.35.

కాల్దోమి కడుగు

కాళ్లు బాగా దుద్దుకొని

కడుగుకొను.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 298.

కావడించు

కావడివలె కాళ్లు చేతులు కట్టి
కట్ట కట్టా ఇట్టా వ్రేలాడ
దీసి కట్ట కావడివలె చేయు.

“కాలుఁ జేయుఁ బడియఁ గావడించి.”
కుమా. 2.86.

కావడిపాటు పడు

నీళ్లు మోయు.

“ఉదర, పోషణంబునకై యూరిపాంత
దోస, తోటఁ గావించె గావడిపాటు
పడుచు.” కుక. 3.373.

2. క్రింద మీద పడు.

కా వడి కుండలు స్థిరముగా
ఒకటిగా ఉండక, కిందికి మీ
దిక్కి వాలుటనుబట్టి వచ్చిన
పలుకుబడి.

కావరము పట్టు

పొగ రెక్క

“సురతకేళుల నలరింప సుఖము మరిగి,
తిరిగె దనయత్తకన్నఁ గావరముపట్టి.”
హంస. 5.176.

“వాడి కెంత కావరం పట్టిందని. పిలిస్తే
తలెత్తినా చూడడే?” వా.

కావలసినంత (మంది)

సమ్మద్దిగా.

“వాడిదగ్గఱ కావలసినంత డబ్బుంది.
వాడి కేం లోటు?” వా.

“నీవు కాస్త సాయం చేస్తే కావలసి
నంత పని చేయవచ్చు” వా.

“ఈ డబ్బో కూలి కేం? కావలసినంత
మంది వస్తారు.” వా.

కావలసినదే

వాడి కా శాస్త్ర జరగవలసి
నదే.

“వానికి మొన్న గుర్రపుండేలలో పది
వేలు పోయా యట. కావలసిందే
వెధవకు.” వా.

కావలసినవాడు

ఆపుడు, ఇప్పుడు.

“మనకు ఇతను చాలా కావలసినవాడు.
ఏవో పనిమీద మీ దగ్గరకు వచ్చాడు.
అది కాస్తా చేసి పెట్టండి.” వా.
చూ. అయినవాడు.

కావలి పెట్టుకొని యుండు

రక్షణకు ఏర్పాటు చేసి
యుండు.

“మణిపర్వతంబునం బురంబు చేసి
కావలి పెట్టుకొని యుండె.”
ఉ. హరి. 1.84.

కావించి చెప్ప

లేనిపోనివి కల్పించి చెప్ప;
చాడీలు చెప్ప.

“అది నామీద ఏవేవో కావించి చెప్పి
నా మొగునికి నాకూ కాకుండా
చేసింది.” వా.

కావు కావని యేడ్చు

ధ్వన్యనుకరణము.

పిల్లలవిషయంలో నేడు ఉప
యోగిస్తారు. ‘కావు కావు
మని యేడుస్తున్నాడు.’

“నీ వంతలోఁ గావు కావంచు నేడ్పులో
దలిర్పన్.” హరి. 3.37.

“ఎటుక చెడి కావు కావున నేడ్పు బ్రాశి.” కవిక. 5.108.

కావు పట్టు

మాగ వేయు అనగా లక్షణమూ బాగా చితక తన్ను. మాగ గొట్టు అని ఇదే అర్థంలో నేటికీ అంటారు.

“కావరంబునఁ గన్న గానవు జనుఁడు, కావు పట్టక నినుఁ గానఁడు సుమ్ము.” నవ. 1.48. పు. 25.

కావు వచ్చు

మాగి పండ్లకు నుంచి రంగు వచ్చు.

“మొన్న కావు వేసిన పండ్లప్పుడే కావు వచ్చినవి.” వా. వావిళ్ళ.

కావు వేయు

పండుటకై కాయలపై గడ్డి కప్పు.

“నిన్న వేయి మామిడికాయలు కావు వేసినాము.” వావిళ్ళ.

కావేరిగుత్తిములు

ఉత్తమాశ్వములు.

“తేరు లన్నియు గూరాటితేరులుగను గుత్తిముల నెల్లఁ గావేరి గుత్తిములుగ...” మొల్ల. సం. 172.

కాసావాడు

జమీందార్ల, రాజుల దగ్గర ఉండే దాసీపుత్రుడు.

కాసింత

కొంచెము.

“సున్నం వుంటే కాసింత పెట్టు.” వా.

కాసు కప్పర

కాసు వీసం.

జం.

“అంగడి యంగడిం దిరుగులాడుటకుం బలవిత్తు విప్లవం, బొంగుచు గాసు గప్పరకుం బోవుచు బెక్క పదార్థముల గ్రహిం, పం గొఱ గాక...”

బహులా. 1.11.

కాసుకు కాక పోవు

పనికి రాక పోవు.

“కపురంపు జగి మించు కరి నెక్కి యూరేగు, క్రమ మొక్క కాసుకు గాకపోయె.”

వ్యాఖ్యా. చాటు-తె. జా.

కాసుకు గొనక

లక్ష్యపెట్టక.

“సురుగక చొచ్చి కాసుకు నన్ను గొనక.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1104.

కాసు పూర్వకాలంలో చాలా చిన్న నాణెం. ఆ మాత్రం విలువ కూడా యివ్వక అనుట. అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

కాసు చేయని

పనికి రాని.

“కాసు నేయనిపనికి గానిఁ బడెఁ బ్రాణి.” తాళ్ల. సం. 5.101.

కాసును గీసు దూసికొను

శృణమో పణమో సంపాదించుకొను.

ఇలాంటి అర్థంలోనే కాసో వీసమో రాల్చుకొను వంటివి ఉన్నవి.

“.....తనుమరన మాచరించుచుకా,
గాసును గీసు దూసికొనుఁ గాని విడం
డతఁ దేమి చెప్పదుకా?”

శుక. 2.362.

కాసువీసములు

ఏ కొంతో డబ్బు. జం.

“ఎన్నఁడుఁ గాసువీస మొక టిచ్చిన
వాడవు గావు.” విప్ర. 4.27.

కాసె నిలుకడ

మల్ల బంధములలో ఒకటి.

హంస. 1.206.

కాసె యులి

ఒక రకమైన ఉలి.

నావిశ్య.

కాసె వోయు

గోచిగా కట్టు.

“అవిడ కాసె వోసి చీర కడుతుంది.”

వా.

కాస్తా కూస్తా

కొంచెమా నంచెమా? జం.

“కాస్తా కూస్తా? పదివేల రూపాయలు
పోతే యెవరికి మాత్రం కష్టం గా
ఉండదు?” వా.

కాహళులు పట్టించు

బాకా లూదు

“తూర్వంబులు గొట్టించియుఁ గాహ
ళులు పట్టించియు.” మను. 4.37.

కాళుల దోవతి యగు

అడ్డ మగు.

నడచునప్పుడు అడ్డపడుతుంది

కాబట్టే దోవతిని ఎగజెక్కు

కోవడం అలవాటు కదా!

“కావిరి వావిరిం దగిలి కాళుల దోవతి
యయ్యె.” పాండు. 2.217.

కాళ్ళ(క)కాడ బ్రదుకు

ఆశ్రయము.

“మా జేముంది నాయనా! మీ కాళ్ళ
కాడ బ్రతుకు. మీరు కా దంటే మేము
ఎక్కడికి పోతాం?” వా.

కాళ్ళకింద గోతులు తీయు

మంచిగానే ఉండి ద్రోహము
చేయు.

“వాడు పెక్కి మంచిగానే కనిపించినా
కాళ్ళకింద గోతులు తీసే రకం.
జాగ్రత్త.” వా.

కాళ్ళకు నీళ్ళిచ్చు

అతిథిసత్కారము చేయు.

ఎవ రైనా వచ్చినప్పుడు
ముందు కాళ్ళకు నీళ్ళివ్వడం,
కూర్చొన్న తర్వాత దాహం
ఇవ్వడం మన ఆచారం.

“ఎవ రైనా యింటికి వచ్చినప్పుడు
కాళ్ళకు నీళ్ళయినా యివ్వక పోతే
యెట్లా?” వా.

కాళ్ళకు పసుపు రాయు

శుభకార్యాదులలో సత్కా
రము చేయు.

“పాళ్ళింటికి పెండికి పోతే ఏ మేనా
పెద్ద ముత్తెనవును కదా కాళ్ళకు
కాస్త పసుపైనా రాయ లేదు.” వా.

కాళ్ళకు బిలపాలు కట్టుకొని

తిరుగు

కాళ్ళకిగట్టు తిరుగు.

మా, కాలికి బలపం కట్టుకొని తిరుగు.

కాళ్ళ జెట్టి

కాళ్ళు చాలా ఉండే జెట్టి.

“ఈ మధ్య ఎక్కడ బట్టినా కాళ్ళ జెట్టులు కనిపిస్తున్నాయి. కాస్త జాగ్రత్తగా బాబూ! అవి చెవిలో దూరుతాయట.”

వా.

కాళ్ళ పెనగు

కాళ్ళమీద పడు.

“కలికి నెటి నేటి చెలువంబు గాళ్ళ పెనగ.” విజయ. 2.116.

కాళ్ళ బేరమునకు వచ్చు

లోంగి వచ్చు.

కాళ్ళు పట్టుకొనుటకు సిద్ధపడు.

“గట్టిగా నిలబడితే వాడే కాళ్ళ బేరానికి వస్తాడు.”

వా.

కాళ్ళ మీద గంజి పోసికొను

వెంటనే తొందరగా పోవా

లని త్వరపడు.

“మీడు ఎప్పుడు వచ్చినా కాళ్ళమీద గంజి పోసుకొని వస్తాడు.”

వా.

కాళ్ళ మీద పడు

అశ్రయించు, ప్రాధేయపడు.

“వాడు ఎలాగైనా యీచిక్కు తప్పించ వలసిం దని నా కాళ్ళమీద పడ్డాడు. ఏం చేస్తాం?”

వా.

కాళ్ళ రిగిపోవు

ఎక్కువ తిరుగుటను సూచించే

చేపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఆ పుస్తకంకోసం వాడిచుట్టూ తిరిగి కాళ్ళరిగి పోయాయి.”

వా.

“ఆ పుస్తకంకోసమని వాల్లింటిచుట్టూ కాళ్ళరిగి పోయేటట్టు తిరిగాను.”

వా.

కాళ్ళాడ లేదు

1. ఏమీ తోచ లేదు.

“ఉన్నట్టుండి ఈ మాట తెలిసేసరికి నాకు కాళ్ళాడ లేదు.”

వా.

2. పోవుటకు మన సొప్ప లేదు.

“ఈ అమ్మాయిని వదిలిపెట్టి పోవడానికి నాకు కాళ్ళాడడం లేదు. పనిపిల్ల కొత్తతావు.”

వా.

కాళ్ళా వేళ్ళా పడు

బ్రతిమలాడు.

“నే నెంత కాళ్ళా వేళ్ళా పడినా వాడు సాయంత్రండాకా ఉండ మన్నా ఉన్నాడు కాదు.”

వా.

కాళ్ళ అరిగేటట్టు తిరుగు

ఎక్కువగా తిరుగు.

“కాళ్ళరిగేటట్టు తిరిగినా ఒక్క కవళం కూడా దొరక లేదు.”

వా.

కాళ్ళ కట్టివేయు

ఏమీ చేయనీయక పోవు.

“వాడు నన్ను కాళ్ళ కట్టివేసి మూల్లో కూర్చో పెట్టాడు.”

వా.

కాళ్ళ కట్టివేసినట్లుగా

నిర్బంధములో ఉన్నట్లుగా.

“అక్కడ పొలాల్లో చెడతిరిగేవాణ్ణి. ఈ పట్నానికి వస్తే కాళ్ళ కట్టివేసి నట్లుగా ఉంది.”

వా.

కాళ్ళ కడిగి నీళ్ళు తాగు

ఎంతో భక్తికారవాలతో చూచుకొంటాను అను సంద

రృం లో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వాడేమీ చేయ నక్కర లేదు. కానీ
యింటిముందు కూర్చుంటే చాలు. కాళ్ళు
కడిగి నీళ్ళు తాగుతా. కానీ వాడు
వింటేనా. దేశాల వంటిది తిరుగుతా
నంటాడు.” వా.

కాళ్ళు కడిగి కన్యాదానం చేయు
విధివిహితంగా పిల్ల నిచ్చు.
వివాహంలో అల్లుని కాళ్ళు
కడిగి మామ పిల్ల నిస్తానని
చెప్పడం, అట్లా ఇవ్వడం
ఆచారం.

“వాణ్ణి ఇంట్లో పెట్టుకొని కాళ్ళు కడిగి
కన్యాదానం చేస్తే వాణ్ణి చేయ
వచ్చునా?” వా.

కాళ్ళు కడుపులు పట్టుకొను
బ్రతిమలాడు.

“ఏదో నలుగురి కాళ్ళూ కడుపులూ
పట్టుకొని కొడుకును చదివించుకొని
బ్రతుకుతున్నాను.” వా.

కాళ్ళు కాయలు కాచు

ఎక్కువ నడచినప్పుడు
కాళ్ళకు కాయలు కాయడం
సహజం. అలాంటివట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“ఉరంతా తిరిగి తిరిగి కాళ్ళు కాయలు
కాచినవి గానీ వాడేమో కనిపించ
లేదు.” వా.

కాళ్ళు కొట్టుకొంటూ

చాలా కష్టపడి నడుచు
కొంటూ.

“వాడు పొరుగురు వెళ్ళాడనేది
ఆ నాలుగు మైళ్ళూ కాళ్ళు కొట్టు
కొంటూ వెళ్ళవలసి వచ్చింది.” వా.

కాళ్ళు గట్టు

కాళ్ళను కదలకుండా చేయు;
విడిచిపోకుండా చేయు.

“నీ కామ శాస్త్రము లో బిడ్డ. కనటి
కాళ్ళను గట్టింప నెట్లు, విచ్చేయు.”
పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 362.

కాళ్ళు చల్లబడు

నిరాశ కలుగు.

శీతం ముంచుకొన్నంత పని
అయిన దనుట.

“వాడు ఆమాట చెప్పేసరికి నాకు
కాళ్ళు చల్లబడ్డాయి. వాడేదో
ఇస్తాడు కదా అని అంత ఆశతో
వెళ్ళాను.” వా.

కాళ్ళు చాచుకొని కూర్చుండు

పనీ పాటా లేక కూర్చుండు.

“చేయవలసిన పని ఇంత ఉంటే
నువ్వేమో కాళ్ళు చాచుకొని కూర్చు
న్నావు.” వా.

కాళ్ళతీపులు

కాళ్ళనొప్పులు.

“తల నొప్పి కడుపు కట్టుం, బలు
గురువుం గాళ్ళు తీపు పాటించుచు
నెచ్చెరి.” శుక. 2.205.

కాళ్ళు, చేతుల విషయంలోనే
కాళ్ళ తీపులు, చేతుల తీపులు
అని వాడుక. కాళ్ళ తీపు
అన్న రూపంలో మాత్రం
నేను వాడుకలో లేదు.

చూ. చేతులతీపులు.

కాళ్లు తేలిపోవు

నీరసించి పోవు; నీళ్లలో అడు
గందక కాళ్లు పైకి లేచి
పోవు.

“పొద్దున్నుంచీ తిండి లేక నడవా
లంటే కాళ్లు తేలిపోతున్నాయి.”

వా.

“ఏవో తక్కువ నీళ్లున్నా యని నడవ
బోతే కాళ్లు తేలిపోయాయి.”

వా.

కాళ్లు నిలవవు

నీరత్వము లేదు అనుట.

“వానికి ఒక్కచోట కూడా కాళ్లు నిల
వవు. ఎప్పుడెక్కడ ఉంటాడో దేవు
నికే తెలియాలి.”

వా.

కాళ్లు పట్టుకొను

ప్రాధేయపడు.

“ముట్టకు చాలు జాలు గడు మోహపు
దేవుల కాళ్లు పట్టుకో, నెట్టును జెలు
గాక.”

కళా. 7.234.

“నీ కాళ్లు పట్టుకొంటాను నాయనా!
మావాణ్ణి ఎలాగైనా ఈ ఆపదలోనుంచి
తప్పించు.”

వా.

కాళ్లు పడిపోవు

1. ఎక్కువ నడచుట వగై
రాలతో కాళ్ళు నొప్పి పెట్టు.

“పొద్దున్నుంచీ తిరిగి తిరిగి కాళ్లు పడి
పోయాయి. ఇంక నే నెక్కడికీ
రాలేను.”

వా.

2. పక్షవాతము తగిలి కాళ్ళు

స్వాధీనము తప్ప.

“వాడికి పక్షవాతం వచ్చి కాళ్ళు పడి
పోయినాయి.”

వా.

కాళ్లు పార జాపు

ఇక నాతో కా దని చేతులు
వెల్లకిల వేయు.

మా. కాలు చాపు.

కాళ్లు మొగములు వాచి

వానికే విపరీతమైన ఆనవడి.

గర్భిణీస్త్రీలకు కోరి కే దైనా

ఉంటే, కాళ్లు మొగము దద్ద

రించు నని వాడుక. తర్వాత

అది సర్వత్రా ఉపయోగించే

పలుకుబడి అయినది.

“నీవరపు శైల...దొంటి రాజాన్నముల్
దలచి, వడి గాళ్లు మొగములు వాచి
వచ్చుదును...”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట 287.

మా. కాళ్ళూ మొగం వాచు.

కాళ్లు రాక పోవు

కాళ్ళాడక పోవు.

“చాలక భీతుడై జలజా పసుతుండు,
వడి చెడి పాటిపోవను గాళ్లు రాక.”

సుగ్రీ. పు. 28.

“ఆ కిరాతకుల ఇంట్లో పిలను వదలి
రావాలంటే నాకు కాళ్లు రాలేదు.”

వా.

కాళ్లు రెండూ ఒక చోట పెట్ట
లేదు

ఏమాత్రం విశ్రాంతి తీసుకో
లేదు.

“పొద్దున్నుంచీ ఒకే పని. కాళ్లు
రెండూ ఒక చోట పెట్ట లేదు.”

వా.

కాళ్లు వచ్చు

1. వయసు వచ్చు.

కాస్త అటూ ఇటూ పారాడే
వయసు వచ్చిన దనుట.

“వా డేదో నాకు ముసలితనంలో ఆడ
రువుగా ఉంటాడని చాకి సంతరిం
చాను. కాస్త కాళ్ళు రాగానే వాడు
ఉడాయించాడు.” వా.

2. నడక వచ్చు.

“మా వాడికి సంవత్సరం కూడా నిండక
ముందే కాళ్ళు వచ్చాయి.” వా.

కాళ్ళు విటుగ గొట్టుకొను
తొందరపడు.

“ఎప్పటి కయ్యేది అప్పటి కవుతుంది.
ఊరికే కాళ్ళు విటగగొట్టుకుంటే పను
లవుతాయా?” వా.

కాళ్ళూ చేతులూ ఆడడం లేదు
ఏమి చేయుటకూ తోచుట
లేదు.

ఏమి చేయుట కైనా కాళ్ళూ
చేతులూ ఆడితేనే కదా! అవి
ఆడక పోవుట ఏమీ చేయ
లేక పోవుటగా ఏర్పడినది.

“ఉన్నట్టుండి ఆ అమ్మాయి పడక వేసే
సరికి నాకు కాళ్ళూ చేతులూ ఆడడం
లేదు.” వా.

కాళ్ళూ మొగం వాచు
ఎంతో ఆశపడు.

గర్భిణీస్త్రీలకు ఏవేవో ఆశ
లుంటాయని. ఆ ఆశలు తీరక
పోతే కాళ్ళూ మొహం
వాస్తుం దని ఒక ప్రతీతి.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“నే నేం కాళ్ళూ మొగం వాచి ఉన్నా
ననుకొన్నావా?” వా.

చూ. కాళ్ళు మొగములు వాచి.

కింకర అగు

ఏదో వీడ తగులు.

ముఖ్యంగా చంటి పిల్లలకు
జబ్బు చేసినప్పు డంటారు.

“ఈ పిల్లవాడికి ఏదో కింకర అయిన
టుంది. వీ రాచారి దగ్గర యంత్రం
కట్టించే పని చూడాలి.” వా.

కింకిరి చేయు

మలవిసర్జన మొనర్చు.

“అప్పుడు నందమూ డా యో గి వరుని,
చీరపై గింకిరి చేయ.” నవ. 4.

కింకిరిపడు

వినుగుకొను; అ సహించు
కొను.

“అతిథి నిను గోర నేనియు, మతిఁ
గింకిరి పడక యోల మా స గొ నక నీ,
వతనికీ బ్రయంబు సల్పుము...”

భార. ఆను. 1.68.

“అడరుదుర్గంధాన కణుమాత్ర పై నఁ,
గింకిరిపడక శంకింపక ధైర్య, మింకక
చండాలు నింటికి నేఁగి.”

గౌర. హరి. ఉ. 1584.

కింకిరిపాటు

అసహ్యం, కోపం.

“నగు మొగంబులఁ గాని నాతి నీదెస
నెప్పుఁ, బతులకుఁ గింకిరిపాటు లేదు.”

భార. అర. 5.291.

కించవడు

సంకోచించు.

“న న్నిమాట లన్నాడా? నే నిం

దులో సాయం చేశా నని తెలిసి అతను చాలా కించపడ్డాడు.” వా.

కింద పడినా పైచేయి నాదే

ఎంత దెబ్బ తిన్నా పొరుషాలు
సరికేవారి విషయంలో ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“వాణ్ణి నానామాటలూ అని పంపిం
చారు. అయినా పీడికి పొగరు తగలేదు.
కింద పడినా పై చేయి నాదే” అనే
రకం.” వా.

చూ. కింద పడినా మీసం మన్ను
కాలేదు అన్నట్లు.

కింద పడినా మీసం మన్ను కా

లేదు అన్నట్లు

తాను దెబ్బ తిన్నా - ఓడి
పోయినా ఒప్పుకొనక పోయే
వాని విషయంలో అనుమాట.
కు స్త్రీ ఓడినా మన్ను వీపుకే
అయింది కానీ మీ సాలకు
కాలేదు కదా అని సంతృప్తి
పడేరకం అనుట.

చూ. కింద పడినా పైచేయి నాదే.
కిందాకు మీదాకు వాసి యగు
ఏదో కాస్త ఇంచుమించుగా
అగు.

“చచ్చిపోయిన వారికై చాల వగల,
దుఃఖపడుదురు మఱునాఁడు దొడ రి
చనరొ, తాము బ్రదుకుట కేది తత్వంబు
తడవ, వనిత కిందాకు మీదాకు వాసి
గాడె.” కుచే. 1.80.

ఆకులు రాలి పోవు నప్పుడు
మీదాకు ముందు రాలి
పోయినా కిందాకు వెను

వెంటనే మీదా కై రాలి
పోవలసినదే కదా!

కిందా మీదా పడు

ఏదో అవసరపడు.

ఒకప్పుడు తగ్గిపోతూ బాధ
పడుతూ, మరొకప్పుడు లేరు
కొని పైకి లేస్తూ అనుట.

“ఆ యింత ఆస్తిలోనే వాడు కిందా
మీదా పడి కొడుకును బి. ఏ. దాకా
చదివించాడు.” వా.

కిందుపడు

ప్రాధేయపడు; లొంగు.

“ఏల కిందుపడి మొక్కే జేమి బాలినే
నీకు.” తాళ్ల. సం. 4.168.

కింవదంతి

జనశ్రుతి; పుకారు.

“త్వరలోనే ఈ పల్లెకు పోస్తా ఫీసు
వస్తుం దని కింవదంతిగా ఉంది.” వా.

కికాకిక నగు

ధ్వన్యనుకరణము.

“మిగుల రొదగాఁ గికాకిక నగుచు
రతుల, యామములు పోక నెదియే
నాడుకొనుచు,” కళా. 1.147.

కళా. 8.177.

చూ. కికకిక నగు.

కిక్కురు పొడుచు

త్రోసివేయు.

“త్రుళ్లుచు గిక్కురుపొడుచు.”

భాగ. 8.208.

చూ. కిక్కురు పొడుచు.

కిక్కురువెట్టు

1. మోసగించు.

“అరనిచేత నున్న యమృతకంఠము

నూచి, కెరలు వొడిచి సురలం గిక్కురు
వెట్టి, పుచ్చుకొనిరి...” భాగ. 8.295.

2. త్రోసి పుచ్చు.

“ఏ నొక బ్రాహ్మణకన్యక, నై నరపతి
గిక్కురు వెట్టి...” దశ. 9.62.

“కిక్కురు వెట్టి సుమంతుం బాడుకలు
గాంచు.” సారం. 3.134.

కిక్కురు వొడుచు

మోసగించు.

భాగ. 10. స్క. 431.

చూ. కిక్కురుపాడుచు.

కిక్కు మనకుండ

ఏ మనకుండ.

“కిక్కు మనకుండ నేరికి జిక్కు
వడక.” రాధా. 4.89.

“పెండ్లాం ఏమన్నా వాడు కిక్కు మన
కుండా ఉంటాడు. మన మంటేనే
ఇంత రాధాంతం చేస్తాడు.” వా.

కిక్కు ముక్కురు మనక

నో రెత్తక.

త్రాన్.

చూ. కిక్కురు మనక.

కిక్కురు మనక

నో రెత్తక ; ఏనూత్రం వృత్తి
చేకించక.

ఇ దిలా ‘అనక’ అన్న వృత్తి
చేకార్థంలోనే కాని కిక్కురు
మను అన్న ట్లుండదు. అలా
కొన్ని పూర్వకోశా లిచ్చిన
చూపం సరి కాదు.

“కిక్కురు మన కమృతంబు, గ్రుక్కలు
వెట్టుదురు సురలు...”

హరి. 6.122.

కిక్కురువెట్టు

వంచించు.

“శూలిక, గిక్కురువెట్టి పోయె లలికా
స్తోమాంతరాశంబులక.”

విష్ణు. నా. 4.253.

కిచకొట్టు

1. కిచకిచ నవ్వు.

ధ్వన్యచకరణము.

“పూవు గుతుల వంటి పూపచన్నలు
గోళ్ల, నదిమిన గిచకొట్టునట్టి వేళ్ల.”

శుక. 1.800.

2. కిచకిచలాడు.

“కిచకొట్టు ఒకదారి కివకివల్ చెవి
గుల్కి, కుదురుగుబ్బ లురంబుల గదియల
జేర్చి.” శుక. 1.803.

కిట్టకిట్టని

జవజవలాడు.

“కిట్టకిట్టనికా నొకింత చలింపన్.”

విజయ. 3. 79.

కిట్టకిట్ట పండ్లు కొఱుకు

పండ్లు కొఱుకుటలో ధ్వన్యను
కరణము.

“జటిలుండు గిట్టకిట్టం బండ్లు గొఱికి
హమ్మని కటమ్ము లదుర ముకుంబుట
మ్ములు నటింప.” మను. 5.19.

కిట్టకిట్ట మను

కిట్టకిట్ట ధ్వని చేయు.

“కిట్టకిట్ట మన రదనపంక్తి గీటుచు
బలికెన్.” పార్వ. 4.124.

కిట్టకిట్టలాడు

క్రిక్కిరియు.

“ఏధంతా జనం కిట్టకిట్ట లాడుతు
న్నారు.” వా.

కిటుకగు

వివాద మేర్పడు.

“తా మున్నేసిలి నటంచుఁ దమలోఁ గిటు కై.” కా.మా. 4.184.

కిటుకులు పెట్టు

కష్టపెట్టు, చిక్కులు పెట్టు.
“కపటనాటకుఁ డైనకాశికుఁ డాత్మఁ,
గృహమాలి నినుఁ బట్టి కిటుకులు పెట్టి.” హరిశ్చ. పు. 177.

కిటుకు వట్టు

తప్పు సట్టు.

“ఏ నటు చిటుము అనుచు నించుక
కోపము తాళి లేమి నా, పై నొకలాగునం
గిటుకు వట్టిన దోసము గాదు.” విప్ర. 4.72.

కితా బిచ్చు

బిరుదిచ్చు, మెచ్చుకొను.

ఆస లరం బిరు దిచ్చు అయినా

తర్వాత మెచ్చుకో లయినది.

“మెచ్చి పొచ్చా కితా బిచ్చుటచే వజా,
రత విజయనంద రంగరాయ, లనఁగఁ
బారుష నామధేయముల వెలసి.” ఆనంద. పీఠి. 68.

“ఆ పోనిద్దూ. అతగాడు కితా బిస్తాడా?
అంత ఒదిగి ఉండడానికి.” వా.

కినుక చల్లారు

కోపము తగ్గు.

కినుక అగ్నివంటి దగ్గి, అది

యింకా అతి లేదని ధ్వని.

“గుండెయిలు గ్రుల్లఁ దన్నిన గ్రుక్కు
పిక్కు, రనక యాతని కినుక చలాట
నిచ్చు.” శుక. 3.627.

చూ. కోపము చల్లారు.

కినువడు

కోపపడు.

“అధిపతి నిన్ను నే, జన్నియ విడిచె రణ
ముతజి, మిన్నక కినువడక పొమ్ము మీ
గృహమునకున్.” భార. విరా. 4.218.

కిన్నరకంతి

మంచి కంతస్వరముగల స్త్రీ.
“మేల్కిన్నరఁ జెంతఁ జేరి యొక
కిన్నరకంతి యొసంగ.....” చంద్రికా. 2.95.

కిన్నెరవీణె

ఒక విధమైన వీణ.

“పసిడి కిన్నెరవీణెఁ బలికించు నెల
నాఁగ.” భీమ. 1.4.

కిమన్నాస్తి

ఏమీ లేదు.

మాట. 97.

కిమ్మనకుండా

ఏమి అని ప్రశ్నించకుండా.

“అన్నిమాట లా పెండ్లాం అంటుంటే
మా అన్న కిమ్మనకుండా కూర్చు
న్నాడు.” వా.

కిమ్మన నీదు

నోరు మెదప నీదు.

“ఇందుబింబమున్, గిమ్మన నీదు మోము
గిరిక్రేపులు మూపులు కాను గాన రా,
దమ్మక చెల్ల!”

మను. 3.6.

వాడుకలో : వాడు కిమ్మనకుండా

కూర్చున్నాడు. సంస్కృత

తంలా కిం అంటే ఏమి అని

ప్రశ్నార్థకం. ఏమి అనకుండ
అనుట.

చూ. కిమ్మనకుండా.

కిరాణాకొట్టు

చిల్ల రదినుసుల అంగడి.

కిరీటం పెట్టు

ఎక్కువ గౌరవించు, లాభము

చేకూర్చు.

“అ! నా డేవో దారిలో కనబడితే
మాట్లాడం తప్పితే నాకు పెట్టినకిరీటం
ఏముంది?” చూ.

కిరీటివచ్చు

గరుడవచ్చు.

విజ. 3.26.

కిఱుకుచెప్పలు

కిఱుచెప్పలు.

చూ. కిఱుచెప్పలు.

కిఱుచెప్పలు

కిఱు కిఱు మని శబ్దం చేసే
చెప్పలు.

“కిఱుచెప్పలు పిలవగ్రోవి యమరం
బాలము దిరుగుచుకొ.” చెన్న. 8.31.

కిఱుదుక్కట్టు

కుండలమీద చేసే ఒక విధ

మైన నగిషీపని.

హం. 5.13.

కిఱుచెప్పలు

కిఱు కిఱు మని ధ్వనించే
చెప్పలు.

“పొందవు కిఱుచెప్పలును నొర్రెసగన్
ధనదతుఁ డెంతయున్.”

హంస. 1.172.

కిఱుబాగాలు

కిఱు పావుకోళ్ళు.

వైజ. 2. 45.

కిలకిల ధ్వనులు

ధ్వన్యనుకరణము.

“తరు రెక్కె కిలకిల ధ్వనులు సేయు
టయు.” ద్వీప, జగ. 177.

కిలకిల నవ్వు

ధ్వన్యనుకరణము.

“కిలకిల నవ్వుమోవి పలు గెంటుల
దీటుల గుంచంబు లోరఁగా.” హంస. 1.217.

కిలకిల లాడు

కిలకిల మను.

“సారె సారెకుక, గిలకిలలాడుచుకొ
మిగులఁ గేకలు కొట్టుదు రంతె కాని.”

నీలా. 2.81.

కిలాకిల నవ్వు

కిలకిల నవ్వు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“రంభ నగుకొ గిలాకిలకొ.”

కువల. 1. 85.

కిలాడి

నంగనాచి, మాయలమారి—

ఇత్యాది ఛాయలలో స్త్రీ పుం
భేదం లేకుండా ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వాడమ్మా కిలాడీ. నమ్మితే మనం
నాశనం కావలసిందే.” చూ.

“అది వట్టి కిలాడీ. దాన్ని యింటికి
రానిస్తే యిక ఆయినట్లే.” చూ.

రూ. కిలాడి.

కిలాదారు

ఖల్లాదార్, దుర్గాధిపతి.
ఆనంద. పీఠ. 112.

కిల్మాడుకొను

గీచుకొని తీసుకొని పోవు,
దొంగిలించుకొని పోవు.

“అ బా అ యవయవముల, చెలువు
గిల్లాడుకొనిరి గావలయు నేడు.”
కుమా. 5.121.

కిల్లాకు

చీటి; ఫర్మానా.

ఖల్లా అంటే కోట. తద్వారా
రాజాజ్ఞాపత్రం అన్నట్లు
వర్ణింపబడినది.

“ముల్లోకంబుల నేలుదు, బల్లిదుండను
గింకరులు సుపర్వులు నాకుం, గిల్లాకు
పంపు నేయం, బల్లవలవకృద్విలాస పద
పద కమలా!” రామాభ్యు. 5.177.

“ఇదియు నూరక యుంటిఁ గాకేల నీకు,
మాకతల్ విన బంటు కిల్లాకు పోవఁ,
దొత్తుకొడుకులు వోలఁ దోడ్దో దిగంత,
భూమిపతులంపుచున్నారే కామిత
ములు.” కళాపూ. 7.267.

“తనవోదోషము తుమింపు మనెడు
వాడె, యే మనిన లేని వాతప్పు లెంచ
సాగె, వినుము మహికాంత కొండంత
పనికి నైనఁ, బలుకు లేటికి కిల్లాకు పనుప
సాగె.” కువల. 2.24.

కిల్లాడి

చూ. కిలాడి.

కిసరు తగులు

దృష్టి తగులు.

నేటికీ దృష్టి దోషం తగిలి

జబ్బుపడితే కిసరు తగిలిం దనే
రాయలసీమలో విశేషంగా
అంటారు.

“పిల్లకు కిసరు తగిలిన టుందమ్మా.
నాలుగు ఉప్పురాళ్లు చుట్టి వెయ్యి.”
చా.

కిసరుపడు

దృష్టిదోషమునకు అగ్గ మగు.
వావిళ్ళ ని. కోపపడు అని
అర్థం చెప్పింది. కాని కిసరు
కున్న సహజార్థమే ప్రయో
గంలో సరిపడుతున్నది.

“...పసిమి గలకిసలయమ్ములు కొనఁగ
మెనంగి, కిసరు పడక కనరు నెడిఁ...
మించి కరాళించు కోయిలల మొత్తంబు
లును.” భాగ. 8.447.

కిసుక్కున తుమ్ము

తుమ్ముటలో ధ్వన్యనుకర
ణము.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 496.

కిసురు తీయు

పిల్లల పీడానివారణార్థం
మంత్రతంత్రాదులతో దిగ
దీయు.

“నెలసందు. కిసరు తగిలిన టుంది. మనె
మ్మను పిలిచి కిసురు తీసివేయించండి.”
చా.

కిస్తీ బంది

వాయిదాల ఏర్పాటు.

వావిళ్ళ. ని.

కిష్కింధంగా ఉండు

ఇరుకుగా ఉండు.

“అ యింతో ఆస్తి ఉన్నా మరీ కిష్కింధంగా ఉంటుంది. ఇంతమంది యెలా ఉండగలం.” వా.

కిష్కింధాపురవాసులు

కోతులలాంటి వారు.

“అ కిష్కింధాపురవాసుల్లో పడితే మన మేం బయటి కొస్తాం? నానా కంగాళి పట్టించి పంపిస్తారు.” వా.

కిచుబిళ్ల

దిండు; తలగడ.

శ. ర.

చూ. కీచుబుట్ట.

కిచుబుట్ట

1. దిండు, తలగడ.

“గిలకల మంచమున్ విరులు నించిన సెజ్జయుఁ గీచు బుట్టయున్.”

రాధికా. 1.10.

చూ. కీచుబిళ్ల.

2. బాలక్రీడావిశేషం.

హంస. 3.

కిచు మని పోవు

చిక్కిపోవు.

“వా డీమధ్య మలేరియా వచ్చి మరీ కిచు మని పోయాడు.” వా.

కిజుపోరు

ఊరక పోరు.

“కీలుగం టిడి యేల పోలగా నును గొప్ప, గీల్కొప్ప కొమ్మంచుఁ గీజు పోరు.” శుక. 2.457.

కిటడగించు

పొగ రణించు.

కమా. 11.151.

కిడాడు

దుర్భాష లాడు; నిందించు.

“నను...నీ విట్టులు కీడాడంగ నరుం డవే.” భార. కర్ణ. 3.86.

కిడుపలుచు

చెలుచు.

“ధర్మంబు గీడుపజేచి.”

భార. భీష్మ. 1.60.

కిడు పుట్టు

1. హాని కలుగు.

“దానఁ గీ డెంత వుట్టినఁ దగిలె నాకు, ననుభవంపక పోవునే.”

ఉ. హరి. 4.54.

2. చెడు కలుగు.

“లావున రాక వేఱొక తలంపున వచ్చినఁ గీడు పుట్టజే.”

ఉ. హరి. 1.67.

కిడ్పలుచు

అధఃకరించు, క్రిందుపలుచు.

“బయలు దామరలఁ గీడ్పలుచుపాద ములు.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 805.

కిర్తిముఖము

ముఖాన నుదుటిపై కట్టుకునే తెల్లటిరేకు.

ఇప్పటికీ రాయల సీమ వీధి నాటకాల వేమాలలో ఇది కట్టుకుంటారు. కీర్తిముఖ మనే అంటారు. కోశాలలోని కిది ఎక్కినట్లు లేదు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 312.

కిర్తిశేషు డగు

చనిపోవు.

“క్రివాద కీర్తిశేషు లయిరి.” వా.

కీర్తి నేయు

కీర్తించు, పొగడు, స్తుతించు.

పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 123.

కీలన చేయు

కీలించు, తగిలించుకొను.

“చిలుక పొగులను ప్రేల్చెవులఁ గీలన చేసి.” హంస. 5.55.

కీలరము నేయు

మంద నేయు.

“సురధను సమితిఁ గీలరము నేసె.”

కమా. 4.11.

కీలరువాడు

గొల్ల.

కీలారితనము

పశుపాలన.

భార. విరా. 1.100.

కీలుకొను

ఉండు, నిలుచు.

“కృత్తికా తారకంబులఁ గీలుకొన్న.”

భీమ. 6.85.

“మెలుగుందూపులు ... కీలుకొనం జేసి.”

శవ. 1.86.

కీలుకొప్పు

వెల్గడుకలు దువ్వుకొని

కొనాన మాత్రం ముడి వేసు

కున్నవిధం.

కీలుముడి అని నేటి వాడుక.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 317.

“తలకు పొగుకున్నావు. చిక్కు దీను

కొని కీలుముడి వేసుకోవే.” వా.

కీలుకొలుపు

ఉంచు.

“కీలుకొలుపుదు నొ సలిపైఁ గీలు దోయి.” భీమ. 1.7.

కీలుకొల్పు

చేర్చు.

“కేలుదోయి ఫాలంబునఁ గీలు కొల్పి.” హర. 2.101.

కీలుగంటు

కీలుముడి.

“కేశపాశము తడియొత్తుకొంచుఁ గటి నంధి నటింపఁగఁ గీలుగంటు లందముగ నటింప.” కాశ. 4.118.

చూ. కీలుకొప్పు.

కీలు గలిగిన

కీలకము తెలిసిన.

“కీలు గల్గిన యొక నీలనీలవేణి.”

పాండు. 5.304.

కీలుజడ

వదులు వదులుగా వేసుకున్న

జడ.

శుక. 2.232.

కీలు ప్రిదిలు

రెంటికి అనుసంధించిన అతుకు

వదలిపోవు.

“కీలు ప్రిదిలి తట్టిలత నేలఁ బడినఁ, బరవంబున.” కమా. 5.57.

కీలుబొమ్మ

1. చేతులూ కాళ్ళూ ఆడించ

గలబొమ్మ.

“కుటుమృత్యుంగారరసములు చిలుకఁ గీలు, బొమ్మవలె నీటు గలదాన వమ్మ నీవు.”

హంస. 1.91.

2. చెప్పిన ట్లాడువాడు.

నేటి వాడుకలో కీలు గల బొమ్మ అన్న అర్థంపై వాడి చేతిలో కీలుబొమ్మ అనగా చెప్పినట్లు ఆడువాడు అన్న అర్థంలోనే ఎక్కువగా విన వస్తుంది.

“ఆ సరు కంతా రెడిగారిచేతిలో కీలు బొమ్మలే. అందుకే ఆత నేదన్నా సరే అంటారు.” వా.

కీలు మలగు

వెనుకకు తిరుగు.

సాంబో. 3.29.

కీలుముడి

కీలుకొప్పు.

చూ. కీలుకొప్పు.

కీలుసంకెళ్లు

బేడీలు.

“కీలుసంకెలం నేలం గీలించి వీలవు, వీలంగం గొట్టును...”

గౌర. హరి. ద్వ. 884.885.

కీలూడగా తన్ను

కీళ్లు ఊడునట్లు కొట్టు.

“బండి రాకాపించి గీలూడగా దన్ను యుక్.” హరి. 3.37.

ఇచ్చట శ్లేష.

కీ లేదలిన జంత్రము

బిస చెడిన యంత్రము.

కవిక. 2.197.

కీలేటుగు

కీటుకు తెలియు.

“లోకంబున నాకీటం, బాకెటభవేరి యెల్ల యాత్మలకు నభీష్టకాంక్ష యొక్క చందమయ్యాకీ లేటుగంగ వలదె హృదయములోనన్.”

శృం. నైష. 3.

కీల్కొనజేయు

లగ్నము చేయు.

“హ సు మంతు మాట యందుఁ గీల్కొనఁ జేయు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 476. పం. 5.

కీల్కొలుపు

లగ్నము చేయు.

“పాదపద్మముల్ మనములయందుఁ గీల్కొలిపి.” భాగ. స్క. 3.542.

చూ. కీల్కొల్పు.

కీల్లంటు

చూ. కీలుగంటు.

కీల్పొమ్మ

చూ. కీలుబొమ్మ.

కీల్పొమ్మరము

మరతో తిరిగేబంగరము.

కీల్పూడి

చూ. కీలుముడి.

కీ. శే.

చనిపోయిన అన్న అర్థంలో మృతులైనవారి పేరు నుదహరించే ముందు వ్రాసే పొడ్డి అక్షరాలు.

కీర్తిశేషులను మాటకు సంక్షిప్తసంకేతరూపం.

“కీ. శే. రాఘమూర్తిగారు...” వా.

స్నిహాలకభ్రాంతిఁ గుం, టెన పామ్మం
టిసో.” కాళ. శ. 16.

చూ. కుంటెనలు వహించు.

కుంటెన ముడి

తాటాకుల కట్ట కట్టే తాటి
ముడి.

శ. ర.

కుంటెనలు వహించు

తార్పు.

ఒక నాయకదగ్గఱకు గానీ,
ఒక నాయకునిదగ్గఱకు గానీ
అందులో ఒకరి పక్షంగా వెళ్లి
దౌత్యము నడుపు.

“తనసరి బాలెత లనకు దాపుగ వారల
కలఁ దాను గుం, టెనలు వహించు
కొంచు నెఱుఁగెట్లు నిండు.”

శుక. 3.109.

చూ. కుంటెనకత్తె.

కుంటెన వుచ్చు

తార్పుటకై పంపు.

పండితా. మహిమ.

కుండ కర్ర చేతి కిచ్చు

చిప్ప చేతి కిచ్చు వంటిది.

“కలుషము ఘటించు గుండయుఁ
గర్రయుఁ దన, చేతి కొనఁగూర్చు నది
గానఁ జెప్ప నగునె.” శ్రవ. 2.54.

కుండకూల్చిన భంగి

కుంభవృష్టిగా, కుండపోతగా.

“కుండకూల్చినభంగి, వారక వర్షంబు
వఱుగొని కురియ.”

పండితా. ప్రభ. దీక్షా. పుట. 146.

చూ. కుండపోత, కుంభవృష్టి, తాడి
పోత.

కుండగోకరి

వంటవాడు; కుండలు కడిగే
వాడు.

“కుండగోకరి జేసి కువలయేశులకు,
వండి పెట్టఁగఁ జేసి వాని నీరీచి,
చీకాకుపడ మాయ సేయక యున్న,
నాశే! వినుము నే నలునికి బంట.”

నలచ. 2.700.

కుండజల జనించు

ఆర్ద్రత కలుగు; నీరూరు.

“మనసు దీరఁగ నొక్క మాట
చూచిన గండ, కలల కై నను గుండజల
జనించు.” పాణి. 2.71.

కుండ పగుల గొట్టినట్లు

ఖరాఖండిగా.

“వా డేం మాట్లాడినా కుండ పగల
గొట్టినట్లు మాట్లాడతాడు.” వా.

చూ. కుండ పగుల చేసినట్లు.

కుండ పగుల వేసినట్లు

వాడుకలో ఇది కుండ పగలే
సినట్లు అన్నట్లు వినబడు
తుంది.

చూ. కుండ పగుల గొట్టినట్లు.

కుండ పట్టే వాళ్లు

కర్మ చేసే వాళ్లు.

‘తల కొరివి పెట్టే దిక్కు’,
‘కొరివి పెట్టేవాళ్లు ఇత్యాదుల’
వంటిది. అంత్యక్రియలలో
పీనుగుతోపాటు ఒక కొత్త
కుండలో నిప్పులు వేసుకుని

పెద్ద కొడుకో, మరొక కర్నా
ధికారో కూడా వెళ్లడం అల
వాటు. అందుపై యేర్పడినది.
“అంత సంపాదించి యేం లాభం?
అఖరికి కుండ పట్టేవాళ్లయినా లేరు.”
వా.

కుండపోతగా

ఎక్కువగా.

వాన విషయంలోనే దీన్ని
ఉపయోగిస్తారు.

“రెండు కోజులనుండీ మా ఊళ్లో
కుండపోతగా వరం కరుస్తూ ఉంది.
ఇంకా వెలియ లేదు.” వా.
చూ. కంభవృష్టి.

కుండమార్పు

ఒక టీచ్చి మరొకటి తీసు
కొనుట.

“చండాంకు సుతుపోల్కిఁ గుండ
మార్పులు గాక.” నరసభూ. 5.
తె. జా.

కుండలలో గుట్టలు తోలు

పని లేక పోవు, పనికి మాలిన
పని చేయు.

నిష్ప్రయోజన మైనపని
చేయుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“నాడు చేసే దేముడికి కుండలలో
గుట్టలు తోలుతూ కూర్చుంటాడు.”
వా.

కుండలలో దేవుకొని తిను

నీచపులిండికి పాల్పడు.

కుండలు ఖాళీ చేసి నీళ్లు
పోయగా అందులో మెతుకుల

కోసం దేవుకొనడం నీచ మను
టపై యేర్పడినది.

“వాని కేం? కుండలలో దేవుకని తినే
రకం. ఏలాగో బతుకుతాడు.” వా.
కుండలు గోకు

అర్హమైనపని చేయక నీచ
మైన పనికి పాల్పడు; పని
మాలి యుండు.

“నా డంత చదువూ చదువుకొని కం
డలు గోకుతూ కూర్చున్నాడు.” వా.

కుండలు తొంగుంటాయి

తిండికి లేకపోతుంది.

కుండలలో ఏమీ లేకపోవడం
తిండికి లేకపోవడం. ఇది
కొన్ని వర్గాలలోనే వినిపించే
పలుకుబడి.

“ప్రొద్దున పనికి పోక పోతే కుండలు
తొంగుంటాయి.” వా.

కుండలు నాకు

నీచానికి పాల్పడు.

“వాడి కేం? పనా పాటా? కుండలు
నాకుతూ బతుకుతున్నాడు.” వా.

కుంతలము లొత్తు

వెండ్రుకలు సరి చేసుకొను.

“తరుణి నుదుటఁ బైకొన్న కుంతలము
లొత్తి.” ఉ. హరి. 1.170.

కుందనపుకమ్మి దిగిచిన యంద

మున

కమ్మి తీసి నట్లు; మనోజ్ఞ
రూపంతో.

సమానత మొదట అర్థమై

తరువాత మనోజ్ఞతకు కూడా
పర్యాయ మైనది.

బంగారు కమ్మని కమ్మె
చ్చులో తీసినపుడు తొలి
నుంచీ తుదిదాకా ఒకే
తీరులో ఉంటుంది. దాని
మీద వచ్చిన పలుకుబడి.

“కుందనపుఁ గమ్మి దిగిచిన, యంద
మున.” కళా 2. 33.

చూ. కమ్మెచ్చున తీసినట్లు.

కుందార్పు

దుఃఖము తీర్పు.

“అరసి దుఃఖాక్రాంత యైనరుక్మిణిని,
గర మరిఁ గుందార్పెఁ గమలలోచ
నుడు.” ద్విప. కల్యా. 180.

కుందికట్టు

ఒక పిల్లల ఆట.

యయా. 3.55.

కుంది కుట్టాడు

ఉన్న చోటు వదలక పడి
ఉండు.

“ఇంటిలోనే రాత్రింబవళ్ళు కుంది
కుట్టాడు చేలకి” తె. జా.

కుందెటికొమ్ము

అసంభవ మైనది.

కుం దేలుకు కొమ్ముండదు
గనుక అలా ఏర్పడినది.

“వసుధక్ గుం దెటి కొమ్ము తెచ్చు
కొనఁగా వచ్చుక్ బ్రయత్నంబునన్.”
మల్లభూ. నీతి. 5.

చూ. కుందెటికొమ్ము.

కుందెనగిటి

పిల్లల ఆట.

కుందెనగుడి

ఒక పిల్లల ఆట.

కాళ. 3.33.

కుందేటికొమ్ము

అసంభవము, అసత్యము.

కుం దేటికి కొమ్ము లుండవు
కనుక. సంస్కృతంలో దీనినే
శ శ వి షాణం అంటారు.

వంధ్యాపుత్రుడు, గ గ న
పుష్పము ఇత్యాదుల వంటిది.

“తిరిగి కుందేటికొమ్ము సాధింప వచ్చుఁ,
జేరి మూర్ఖునిమనసు రంజింప రాదు.”

భర్తృ. సు. నీతి.

చూ. కుందేటికొమ్ము.

కుంపటి పెట్టు

తగాదా పెట్టు, ఏదో ఒక
అనాహితము తెచ్చి పెట్టు.

“వాణ్ణేదో మాటసామెతకు ఇంటికి
రమ్మంటే నే నక్కడ చేసిన వన్నీ నా
భార్యతో చెప్పి కుంపటి పెట్టి
పోయాడు.” చా.

కుంపటిలో తామర మొలిచినట్లు

తగనితావున ఉన్న మంచి
వస్తువు పట్ల అనే పలుకుబడి.

కుంపటిలో పెట్టిన మొక్క

లకు బాగా నీరు పోసి ఎరువు
వేసి పెంచుతారు. అందుకే
అ వి చాలా ఏ పు గా

పెరుగుతాయి. కానీ తామర
నీళ్ళలోనే తప్ప కుంపట్లో
మొలవదు.

అందుపై ఏర్పడినది.

ఈ 'అట్లు'కు బదులు ఏ
ఉపమానాచకం అయినా

ప్రయుక్తం కావచ్చును.

“నీ మగనితేజమున ను, దామశమ
సమగ్రుడనగఁ దగి కుంపటిలోఁ,
దామర మొలచినక్రియఁ ద, స్వీ! ముని
విభుఁ డైననుతుఁడు నీ కదయించున్.”

సృశిం. 3.127.

“కలిగఁగదా కుంపటిలో, పలఁ దామర
వోలె నిట్టి పాపండపురికొ, జలజాతు
ప్రతిమ భాగ్యము, గలవారికి నెచట
నైనఁ గల వభీనుతముల్.”

పరమ. 5.84.

కాశీయా. 43.

చూ. కుంపటిలో తామరలవలె.

కుంపటిలో తామరలవలె

అనర్హస్థానంలో ఉన్న
ఉత్తమవస్తువువలె.

ఈ 'వలె'కు బదులు ఏ ఉప
మానాచకంతో నయినా ఇది
ఉపయుక్త మవుతుంది.

“సామంతున కిడిన చలువచప్పురములు
త, నై మేదినిఁ గుంపటిలోఁ, దామర
లుంబోలె నట్టితఱి నొప్పారెన్.”

ఆము. 2.69.

చూ. కుంపటిలో తామర మొలచినట్లు.

కుంభకర్ణనిద్ర

మొద్దునిద్ర.

కుంభకర్ణుడు ఏటా ఆరు నెలలు

నిద్రపోయేవాడన్నకథపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడిది కుంభకర్ణనిద్ర. వీనుగులు
తోక్కినా లేవడు.” వా.

కుంభకోణం

మోసం.

“ఇందులో యేదో కుంభకోణం ఉందని
నా అనుమానం. నే నిందులో దిగను.” వా.

కుంభద్రోణముగా

కుండపోతగా (వాన కురియు.)

“కుంభద్రోణముగాఁ గురిసెన్.”

విప్ర. 3.61.

కుంభముమీది పొట్టేలువలె

క్రొవ్వెక్కి.

జాతర్లలో అన్నం వండి అమ్మ
వారిముందు రాశి పోస్తారు.
దాన్నే కుంభం అంటారు.

అక్కడ దేవతకై వదిలిపెట్టి
ఉండిన పొట్టేలును బలియివ్వ
డానికి నిల్పుతారు. ఆ
పొట్టేలు బాగా తిని క్రొవ్వి
ఉంటుంది. అందుపై వచ్చిన
దేవరపోతు లాంటి పలుకు
బడి. అది తనకు కలుగ నున్న
ఆపదను (బలియివ్వ నున్నా
రన్న) గమనించక నిర్విచారంగా
ఉంటుంది. దానివలె
ననుట.

“లెగిచి యిటు వండి పెట్టినఁ, బొగులవు
కుంభంబుమీఁది పొట్టేలుక్రియన్.”

శుక. 3.276.

ఇట వలెకు బదులు ఏ ఉపమా
వాచక మయినా ప్రయుక్తం
కావచ్చును.

కుంభవర్షము

కుండపోతవాన.

కుండలతో గ్రుమ్మరించినట్లు -
ఎక్కువగా కురియు వాన.

“కుంభవర్షం బయ్యె గుంభినియందు.”
పల. పు. 14.

చూ. కుండపోత.

కుక్కకాటుకు చెప్పదెబ్బ

చెడుగుకు బదులు చెడుగే

చేయాలి అనుపట అంటారు.

“వా డన్న దానికి సరిగా బదులు
చెప్పావు. కుక్కకాటుకు చెప్పదెబ్బ.”

వా.

చూ. కుక్కకాటు చెప్పటేటు.

కుక్కకాటు చెప్పటేటు

చూ. కుక్కకాటుకు చెప్పదెబ్బ.

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 77.

కుక్కకు గతుకునీళ్లే

వాడి అనుభవం అంతే అనే

నిరసనార్థంలో ఉపయో

గిస్తారు.

నీళ్లు ఎక్కువ ఉన్నా తక్కువ

ఉన్నా కుక్క నాలుకతో అద్ది

గతుకుతూనే తాగుతుంది.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడు ఎంత సంపాదిస్తే నేం? ఎంత

చేస్తే నేం? మిరపాడి మెతుకులు తప్ప

ఇంకేం తినడు. ఎన్ని వానలు వచ్చినా

కుక్కకు గతుకునీళ్లే.”

వా.

కుక్కకు నై వేద్యమా

నిష్ప్రయోజనము, అనర్హము

అనుట.

వేంకటేశ. 74.

కుక్కకూతురా !

ఒక తిట్టు.

“కుక్క కూతుర మెడఁ గోసి పోఁ
గలవు.” గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 881.

“కుక్కకూతుర వల దంచు వెక్కి
రించు.” కుక. 2.458.

చూ. గాడిదకొడుకు.

కుక్కగొడుగులు

పుట్టగొడుగులు.

క్షణికములు.

ఎక్కువగా పుట్టుకొని వచ్చు

నవి అనే అర్థంలో ఉపయో

గించే పలుకుబడి.

వాన వచ్చినప్పుడు ఈ పుట్ట

గొడుగులు విపరీతంగా మొలు

స్తాయి. త్వరలో పోతాయి

కూడ. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఈ కుక్కగొడుగుల పాటీల కేమి లే.

లక్ష పుడతాయి. పోతాయి.” వా.

కుక్కచ్చు వేయు

శిక్షించు.

అపరాధులకు తత్సూచకంగా

రాజులు కుక్కముద్ర వేసి

విడిచేవారు; ఇదొక శిక్ష.

“తల గొటిగి ప,దంపడి కుక్కచ్చు వేసి
దండింపఁ దగున్.”

విజ్ఞానే. ప్రా. కాండ. 64.

చూ. కుక్కయచ్చు.

కుక్కజట్టిలు

పెనగులాటలు.

కుక్కతోక

వక్ర మైనది.

ఆ వక్రాన్ని తీర్చుటకు వీలు లేనిది.

ఎంత చక్కగా నిలుపుదామని ప్రయత్నించినా కుక్కతోక వంకర పోతూనే ఉండటం అలవాటు. దానిపై వచ్చినపలుకుబడి.

“వాడి బుద్ధి ఒట్టి కుక్కతోక లాంటిది. ఎంత చెప్పి ఎంత చేసినా మరీ అంతే.”

వా.

కుక్కతోకను గొట్టము చేర్చు అసాధ్యకార్యమునకు పూను కొను.

గొట్టము లో పెట్టినప్పుడు చక్కగా కనిపించినా, అది తీయగానే యథాప్రకారం వంకరగా తిరుగుతుంది.

కుక్కను కొట్టినట్లు

చావదన్ని అనుట.

“పెట్టి, కుక్క లోబడఁ బట్టి కొట్టిన రీతి.” గౌర. హరి. ద్వి. 1111.

కుక్కనోటి ప్రాత

భ్రష్ట మయినది.

సంపంగిమన్న. 22.

కుక్కనోట్లో కట్టె పెట్టినట్లు

అనవసరంగా కోపపడి కసురు

కొంటాడు అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

ముందే నోటిదురుసు కలవాణ్ణి అనవసరంగా గిల్లుకొని రెచ్చగొట్టినట్లునుట.

కుక్కనోట్లో కట్టె పెడితే ‘బా’ మంటుంది.

“వాడితో వాదించడం కుక్కనోట్లో కట్టె పెట్టినట్లే.”

వా.

“వాడు ఏం మాట్లాడినా కుక్కనోట్లో కట్టె పెట్టినట్లుగా మాట్లాడతాడు.”

వా.

“వాడితో మాట్లాడితే కుక్కనోట్లో కట్టె పెట్టినట్లే.”

వా.

కుక్కబుద్ధి

నీచబుద్ధి.

“నీ కుక్కబుద్ధి నువ్వు మానవు కదా.”

వా.

కుక్క ముట్టిన కుండ

మైల పడినది.

కుక్క ముట్టితే ఆ కుండ ఇక వంటకు పనికి రాదనీ పారవేయవలె ననీ అంటారు.

“...వా య నూ ను ని సుతుఁ డింత సేయకున్న, పాలఁతి శశిరేఖ వృద్ధ మై పోవు నమ్మ, కుక్క ముట్టినకుండ యై కుండరదన.” శశి. (అప్ప) 4.75.

“ఆ కుక్క ముట్టినకుండలాంటి పిల్ల నెవరు చేసుకుంటారా?”

వా.

కుక్కమురికి సంతానము

కుచేలసంతానము.

నారాయణదాసు సావిత్రిచరిత్ర.

కుక్క-మూతి పిందెలు

చెట్టు కాపు ఉడిగినప్పుడు
ఏవో చిన్న చిన్న పిందెలు
పుడతాయి. వాటినే కుక్క-
మూతిపిందె లంటారు. అవి
పుడితే ఇక కా పుడిగిం దన్న
మాటే.

“చెట్టు చెడుకాలానికి కుక్క-మూతి
పిందెలు.” సా.

కుక్క-యచ్చు

మా. కుక్క-చ్చు.

కుక్క-యిల్లు చొచ్చినట్లు

దొంగగా.

“ఎటుఁగఁకుండఁగఁ గుక్క-యిల్లుఁ
జొచ్చినట్లు, ఘనుల నిక్కడఁ జెచ్చి
కప్పించినావు.” మైరా. పు. 66.

కుక్క-ల కట్టు

దొంగసాధనాలలో ఒకటి.

“కత్తియు నీలిచీరయును ... కుక్క-ల
కట్టును.” చెన్న. 3.294.

కుక్క-లవలె కాటులాడు

నీచముగా కీచులాడు.

వాడుకలో కాటులాడు కా

ట్లాడుగా మారినది.

“కుక్క-లభంగిఁ దమలోనఁ గాటు
లాడి.” భార. శాంతి. 1.45.

కుక్క-లే శునకాలు కుండలే

భొండములు

ఎంత మరుగుగా చెప్పినా ఆ

నీచ మైనది నీచ మైనదే అను

పట్ల ఉపయోగిస్తారు.

శునక మని అరంకాని
సంస్కృతం పేరు చెప్పినా
అది కుక్కే కదా అనుట.

“నీ వెంత స్థితి ఎన్ని చెప్పినా వాని
దుర్మార్గాల సేమాత్రం దాచ లేవు. కా
దన లేవు. దుర్మార్గుడు దుర్మార్గుడే.
కుక్కలే శునకాలు కుండలే భొండ
ములు-అన్నారు.” వా.

కుక్క-సంతకు వెళ్ళినట్లు

నిష్ప్రయోజన మైన పని చేసి
నప్పుడు ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

కుక్క-సంతకు పోయి తూనిక
కట్టెల దెబ్బలు తిని వచ్చిన
దన్న సామెతపై వచ్చిన
సామ్యం.

“ఏవో ఆ ఊరికి వెళ్ళాను కానీ నా
ప్రయాణం అంతా కుక్క-సంతకు వెళ్ళి
నట్లు అయింది.” వా.

కుక్కిన పేనులాగ

గుక్కు మిక్కు మనకుండా.

పేనును కుక్కితే అదలా

చప్పన చచ్చి ఊరుకుంటుంది.

“వాడు వచ్చాడంటే మీరు కుక్కిన
పేనులాగా పడి ఉంటాడు.” వా.

కుక్కి-మంచము

నులక వదులై గుంత పడిపో

యిన పాత నులకమంచము.

“ఆ మూల కుక్కి-మంచంలో ఉంటుం
దా ముసలవ్వ.” వా.

కుక్కి-వడు

మంచం కుక్కి అయిపోవు

“కుక్కు వడి న మిగులఁ గొంగోడు వోయినఁ, గుఱుచ యైన ... నుల్క-మంచ మొప్పు దండ్రు.”

వి. పు. 4.215.

చూ. కుక్కుమంచము.

కుక్కురో కుఱును

కోడి అరుచుటలో ధ్వన్యను

కరణము.

“కుక్కురో కుఱుని కూనెఁగల్గొడి.”

పండితౌ. మహిమ. 197. పు.

కుక్షింభరుడు

1. తన పొట్ట నింపుకొనుటే

లక్ష్యముగా కలవాడు - స్వార్థ

పరుడు.

“వాడు వట్టి కుక్షింభరుడు. ఏది ఏ మయినా తన పొట్ట గడిస్తే చాలు.”

వా.

2. కడుపులో ఉంచుకొను

వాడు.

“రత్నారంబు భరింప రాదె యభవుకొ
దైలోక్యకుక్షింభరున్.” భీమ. 4.105.

కుక్షి ప్రోచుకొను

పొట్ట పోసుకొను.

“ఎంచైనఁ గానీ భైక్షంబునఁ గుక్షిఁ
బ్రోచుకొని దీనిం దీర్చి నే వత్తు.”

కా. మా. 3.165.

వాడుకలో: ‘వాడు కూలో
నాలో చేసుకొని పొట్ట పోసు
కొంటున్నాడు.’

జనంలో ఉన్న దిదే. దీనిని
పర్యాయపదాలతో ధూర్జటి
మార్చినాడు.

చూ. పొట్ట పోసుకొను.

కుచ్చలి గంత

యోగుల బొంత.

రాజ. చ. 2.94.

కుచ్చలి బొంత

పరమ. 1.185.

చూ. కుచ్చలి గంత.

కుచ్చిటప్పాలు

డంబాచారపు మాటలు,

జొల్లుకబుర్లు.

“పాద్యున్నంచీ సాయంత్రం వరకూ
కుచ్చిటప్పాలు తప్పితే వాడు చేసే
జేముంది?”

వా.

కుచ్చుమీసములు

కడపట ఒత్తుగా ఉండే

మీసాలు.

“ఆ తలపాగా, ఆ కుచ్చు మీసాలు,
ఆ పెద్ద కన్నులూ. మనిషి బహుగంభీ
రంగా ఉంటాడు.”

వా.

కుచ్చెళ్లలో పాము

అతిప్రమాదకారి, దాపుననే

ఉన్న ఆపద.

చీర కుచ్చెళ్ళలోనో, పంచె

కుచ్చెళ్ళలోనో ఉన్న పాము

ఏ నిమిష మైనా కాటు వేయ

వచ్చును కదా.

“కుతుకం బంతయుఁ గూలఁద్రోసెదవు
గా కుచ్చెళ్లలోఁ బాము వై.”

పాండ. విజ. 79.

కుచేలసంతానము

గంపెడుపిల్లలు.

ఇందులో పేదతనంలో చాక

లేనంత మంది పిల్లలున్నారని
సూచన ఉన్నది.

“వాడు ముసలితనంలో ఉద్యోగం లేక
ఆ కుచేలసంతానంతో నానా బాధా
పడుతున్నాడు.”

కుటిలత్వము కూడుగా కుడుచు

కొటిల్యమే ప్రధాన మగు.

అతికుటిలు రనుట.

“అటు గాన నెన్ని భంగులఁ, కుటి
లత్వమ కూడు గాఁగఁ గుడుతురు
మగవా, రిటువంటివారి మదిలో,
నెటుగా నమ్ముదురు సతులు హితు లని
పతులన్.”

విక్ర. 7.181.

మా... కూడుగా కుడుచు.

కుటిలపతిచు

కొటిల్యమునకు పాత్రముగా
చేయు, కుటిలత్వము చూపు,
నెఱపు.

“కుండు పెట్టక యెన్నాళ్ళు కుటిల
పఱచి.”

భీమ. 4.12.

కుట్టి చూచుటకు దోసకాయలా?

తెలుసుకో లేము వాని

ఆంతర్యం అనుపట్ల అంటారు.

“...ఎదిరి కోర్కె యెఱుంగుట యెట్లు
కట్టియా, చూడఁగ వోసకాయలే?
విశుద్ధయశోధన యన్యచిత్తముల్.”

హర. 2.63.

కుట్టితో తేలు కుట్టకుంటే కుమ్మర

పురుగు

తన శక్తి చూపినప్పుడే

సమర్థుడనీ, లేనిపట్ల చేత కాని

వాడనీ అంటారు అన్న

భావాన్ని తెలియజేసే పలుకు

బడి. ఇదే గ్రాంథిక

రూపంలో—

“కుట్టఁ దేలు కుట్టకున్నఁ గుమ్మర
బూచి, తోసిరా జటంచుఁ దోచెఁ
జెలియ, దాని వ్రేలు దీసి దాని కన్నుఁ
బొడిచి, నటుల నేయకున్న నగునె
పలుక ”

రాధ. 3.

“వాడన్ని రకాలుగా వేధిసుంటే
శాంతంగా నే నూరకుంటే నన్నేదో
చేత గానివాడనుకుంటారు. కుట్టిలే
తేలు కుట్టకుంటే కుమ్మరపురుగు!”

కుట్టుకాడ

కుట్టుపోగు.

శ. ర.

కుట్టుచేడు

తప్పుపనులకు ప్రేరేచువాడు.

“గురుసతిఁ గూడురట్టునకు గొంకని
మోడు వియోగినిసము, త్కరముల కీడు
చూచుటకు దర్పకు లే పెడు కుట్టు
చేడు.”

వరాహ. 4.24.

కొరడా అని సూ. ని; దుర్మార్గు

ర్గుడు అని వావిళ్ళ ని.—రెండూ

సందిగ్ధ మనే వ్రాసినవి.

పై అర్థం సందర్భాన్ని బట్టి

వ్రాసినదే. ప్రయోగాంత

రాలున్నట్లు లేవు.

కుట్టుటాకు

విస్తరి.

విడియాకులు కుట్టగా ఏర్పడి

నది.

కుట్టుతేలు

దుష్టుడు.

అం. భా.

కుట్టుపోగులు

మొదట చెవి కుట్టినప్పుడు
వేసే వట్టి బంగారుకాడతో
చేసిన పోగులు.

కుట్టుపోయు

కుట్టు వేయు.

కుట్టపువాడు

దర్జీ.

శ్రావ్.

కుడిచి కూర్చుండు

1. అందుకనే కాచుకొని
యుండు.

‘అందుకు’ ఆనునప్పుడు ఏదో
ఒక చెడుపనికై అని కూడా.

2. తన కేమీ అవసరం లేక
పోయినా కల్పించుకొను.

“కుడిచి కూర్చుండి మీ రేల కొఱత
యైన, కమ్ములాడెద రోయన్నదమ్ము
లార!” భీమ. 4.53.

“కుడిచి కూర్చుండి రాజ్యంబు విడిచి
పోవ.” శైమి. 2.108.

“కుడిచి కూర్చుండి వెతఁ చెచ్చుకొంటి
మొకటి.” ప్రభా. 4.16.

“కుడిచి కూర్చుండి యేఁ గ్రొవ్వి, యివ్వే
పంబుఁ బూనిన యవి వేకమునకుఁ
దోడు...” విప్ర. 3.56.

“వాడు కుడిచి కూర్చొని ఊళ్లో వాళ్లం
దరిమిదా లేనిపోని ఆపవాదులు వేస్తుం
టాడు.” వా.

“కుడిచి కూర్చొని ఇదేం పనిరా?”
వా.

తీని ఉండ బట్ట లేక అన్న
పలుకుబడివంటిదే ఇది.

“తీని కుడిచి తిమ్మణ్ణి పాడెను.” సా.

కుడితిలో పడ్డ యెలుక

అతి సంకటావస్థలో పడిన
వ్యక్తి.

చూ. కుడితిలో బల్లి.

కుడితిలో పిల్లి

చూ. కుడితిలో బల్లి.

కుడితిలో బల్లి

అతిసంకటావస్థలో తగులు
కొన్న సందర్భంలో ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“వాడు కుడితిలో బల్లిలాగా నానా
ఆవస్థా పడుతున్నాడు.” వా.

కుడినీరు

మంచినీరు.

“పడమటి పన్నీటి కుడినీరు రాయంచ,
గిండులు చెంగటఁ గీలుకొల్పి.”

దశా. 7.1.

కుడిబుజము

ప్రధానమైన అండ.

“కుడిబుజ మై రమ్ము గొబ్బున సెనుఁ
బోతు, కానుక నేతు నూకాల తల్లి.”
కవిచకోర.

“వాడు రెడీక్ కరణానిక్ కుడిభుజం.
వాడు లేండే ఏం జరుగుతుంది?” వా.

కుడిమివాడు

విషవైద్యుడు.

శ్రావ్.

కుడిముట్టు

అన్నం తినే - సిక్కు త్రాగే -
పాత్ర.

“తోడవులు చివికిన యెమ్ములు, గుడి
ముట్టు కపాల మిట్లు గుడి ముడి యెదై,
కుడు గట్టువలువు దోలగు, బడరున
కై నవయ నేమి ప్రళయము వచ్చెన్?”
కమా. 7.39.

కుడియెడమగా

కొద్దిపాటి భేదముతో,
“ఆ ప్రాచీనవిగ్రహానికి ఇతను కుడి
యెడమగా ప్రతిరూపం చేశాడంటే
నమ్మి.” వా.
“కాస్త కుడి యెడంగా ఉంటారా
అన్నదమ్ములు.” వా.

కుడి యెడమ యెఱుగని

మంచి చెడ్డా తెలియని.
“జడివాన కరిసినట్లే, విడువక వాదించు
రాత్మవేత్తల మనుచున్, కుడి యెడ
మెఱుగని మాటల, జడమతు లగు
కొంద అన్న సంపగిమన్నా!”
సంపగిమ. శ. 56.

“వాడికి కుడి యెడమా తెలీదు. అంద
రినీ అలాగే కసురుకుంటాడు.” వా.

కుడియెడమల దిరుగు

అటు ఇటు తిరుగు.
“ఎడనెడఁ దలవడుచో వడి, గుడి యెడ
మలఁ దిరుగు నేనుఁగులపిఱుఁదులు నే,
ర్పడునట్టి త్తణములొనన.”
కళా. 8.86.

కుడి యెడమ లేక

అటూ యిటూ కూడా
అనుట.
ఇటు వేయాలి అటు కాదు

అన్న భేదం లేకుండా ఎటు
పడితే అటు. ముందూ
వెనుకూ చూడకుండా అనుట
వంటిది.

“వెడపిలుండు శిరముల బా, రిడి ననుఁ
గుడి యెడమ లేక యేయం దొడఁ
గెన్.” శ్రవ. 3.45.

కుడుపకూటి ప్రాయమువాడు

బాలుడు.

అన్నము పెట్టి తినిపించవలసిన
వయసులో ఉన్నవాడు
అనుట.

తక్కువ అన్నం తినేవాడని
కూడా భావారం.

“ఇసుమంత గాని లేడీ, పసిబాలుండు
కుడుపకూటి ప్రాయమువాడు.”
పాండు. 4.180.

కుడువు దక్కు-

ఒక్కప్రోద్దుండు, ఆహారం
లేకుండు.

“కుల్యయందుఁ ద్రిరాత్రంబు గుడుపు
దక్కి, కౌచి యె యఘమర్ణజపము
చేసి, యశ్వమేధఫలము నందు ననఘ
వరుండు.” భార. ఆను. 2.87.

కుడువు వెట్టు

భోజనము పెట్టు - నైవేద్యము
పెట్టు.
“చమురు చిప్పిలం గాల్చినకమ్మకఱ
కుటం జట్రాలిపయఁ గాత్రేనికిం
గుడుపు వెట్టి.”

కుడుముల వ్రేట్లాటలు కావు
సులభకార్యములు కావు.

“కుడుముల వ్రేటాటలు గా, వుడు రాజానన రణంబు లూహించిన...”

ప్రభా 5.195.

కుడువ గట్టును దొడుగును

ముడువ కలదు

అనుభవించుటకు తగిన వన్నీ

ఉన్నవి.

వాడుకలో : తినడానికి, కుడవ

డానికి - తినడానికి, తొడగ

డానికి - ఉం దని అంటారు.

“కుడువ గట్టును దొడుగును ముడువ బుడమి, నెంత గలిగిన...”

హంస. 3.206.

కుడువ గూడును గట్టుకో గోక

లేక

తిన తిండి, కట్ట బట్ట లేక అని

వాడుక.

“కుడువ గూడును గట్టుకో గోక లేక, యితని కిలాలి నై యుండ నేల యనుచు.”

కుక. 2.365.

కుడువ నిచ్చు

భోజనం పెట్టుటకు బిప్పు కొను,

“...తనబాసంబు వానిం బిలిచి యే నొక్క బ్రాహ్మణునకుం గుడువ నిచ్చి మఱచి యుండితిం జెచ్చెట నవ్విప్రు నకు మాంసంబుతో గుడువం జెట్టు మని పంచిన.”

భార. ఆది. 7.115.

కుడువబెట్టి కంచ మాఱడి గొను

నోటిముందరి అన్నము తీయు.

అన్నం పెట్టి కంచం తీసి

వేయుట అంతే కదా.

“అతడు మంత్రశక్తి నని బోయెం గాక కా, కన్న మృత్యుబాధ నొంద కున్నె, కానఁ గుడువఁ బెట్టి కంచ మాఱడి గొను, కంటె మిగులఁ బాత కంబు లేదు.”

భోజ. 6.182.

కుడువబెట్టు

విం దిచ్చు.

“అవ్విప్రునకు మాంసముతోఁ గుడువఁ జెట్టు మని పంచిన.”

భార. ఆది. 7.115.

కుతకుతలాడు

1. ఉడుకు.

“అన్నం కుతకుతలాడుతూ ఉంది.”

వా.

2. కోపించు.

“అత నే మలా కుతకుతలాడు తున్నాడు?”

వా.

3. కళవళపడు.

“నా మనసు కుతకుతలాడుతూ ఉంది”

వా.

కుతికంటు

కంటె.

“కుతికంటు సరిపెణ గుండపేరు.”

హంస. 2.190.

కుతికిలవడు

కూలబడు.

మను. 4.27.

కుతిల కుడుచు

కుతిలవడు; దుఃఖపడు.

“కొండల తిమ్మనిఁ జూచి లోలో కుతిల కుడువ నేటికే.”

తాళ్. సం. 12.82.

“ఊళ్ళవెంబడి దేవర, గుళ్ళపంచలఁ జేరి గుతిల కుడిచి.”

హరి. 4.191.

కుతిలగొను

బాధపడు.

“దైత్యరాజతనయ, దొడరి దేవయాని
ద్రోపించె వలువీక, క్రుంగి నూతిలోనఁ
కుతిలగొనఁగ.”

భాగ. 9 స్కం. 523.

కుతిలపడు

దుఃఖపడు.

“కుష్మామయంబునఁ కుతిలపడఁగ.”

శివ. 4.78.

“కుతిలపడు న తండు గువ్వకుతుక
తోడన్.” పాండు. 3.20.

కుతిలపఱుచు

ఇక్కట్టు పెట్టు; బాధపెట్టు.

“కుతిలపఱుపె నృపుబంట్లు గుదెల
వారు.” కాశీ. 5.289.

కుతిలపాటు

బాధ.

కుతిలపెట్టు

బాధపెట్టు.

“...ఆరాజకత్వ, దోషజాత మెన
దురితబాహుశ్యంబు, కుతిలపెట్టి భూమి
యతలమునకుఁ, బోవ.”

భార. కాం. 2.89.

దూ. కుతిలపెట్టు.

కుత్తుకంటు

కంటె.

రా. వి. 1.62.

కుత్తుకబంటి నీరు

కుత్తుక మునుగు దాక ఉన్న

నీరు. నీటిలోతు చెప్పుటలో

—మోకాలి బంటి (లోతు)

మొలబంటి(లోతు) అంటారు.

“నిండు మనంబుతో విజితసీరధి
గుత్తుకబంటి నీటితో, నుండి.”

కా. మా. 1.131.

కుత్తుక వినము, నాలుక బెల్లము

గోముఖ వ్యాఘ్రము లాంటి

పలుకుబడి.

“కైరవా పక్షశంకంబు పేర విషము,
లోన జీర్ణించి యుండఁ బైపెని చంద్రి,
కలు వెలింగించెదవు కుత్తుకను విసంబు,
నాలుకను బెల్లమును గాదె పాలసు
నకు.” కవిరా. 3.

కుత్తు సేయు

అసహ్యించుకొను; నిందించు.

“జీవితేశ్వరుండు డించిన యోగిరంబులు
కుత్తు సేయక భుక్తి గొనుట తగవు.”

కాశీ. 2.75.

కుదికిలబడు

చదికిల బడు.

కుదిమట్టంగా

లావుకు తగినయెత్తు కలిగి.

“ఆపిల అంత పాడుగూ కాదు. అంత
పొట్టి కాదు. కుదిమట్టంగా ఉంటుంది.”

వా.

చూ. కుటుమట్టము.

కుదియ గట్టు

ఒకటిగా కట్టు

“కూటకాల్మలలందుఁ గుదియఁ గట్టఁగ
లేదు.” రుక్మాం. 2.22.

కుదియ బట్టు

గట్టిగా పట్టు; వెనుకకు లాగి

పట్టు.

“వాహుల్, పరిపరిలాగులం గుదియఁ
బట్టుచు రా.” జై. 2.15.

“పగ్గముల్ కుదియఁబట్టి.” జై. 3.111.

కుదియబడు

వెనుకంజ వేయు; కృశించు.

“చిందముల కోలాహలములకుఁ గుదియఁ బడక.” భార. విరా. 4.62.

“జేహంబు...కుదియఁబడఁగ.”
దశా. 2.139.

కుదిలపడు

చూ. కుతిలపడు.

కుదిలపఱుచు

బాధ పెట్టు, నొప్పించు.

“కూలికై న న్నిట్లు కుదిలపఱుచు చున్నారు.” పరమ. 5.48.

కుదుకనగోలు గైకొను

చెల్లు వేసికొను.

“ఇంక నైన, కుదుకనగోలు గైకొనక నాధనము, వదలుము.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. క్తి. 1285.

వంచించు అని వావిళ్ళ. ని.

కుదుటపడు

ఊరట చెందు; ఒక స్థితి

మునకు వచ్చు.

“ఎన్ని కష్టాలు పడ్డా వాళ్ల కుటుంబం ఈనాటికి కొంత కుదుటపడింది.” వా.

కుదురుకొను

1. నెలకొను.

కవిక. 2.61.

2. సిరపడు.

“శివుఁడు చటులవిషాగ్నిం, గుదురుకొనఁ గంతలమునఁ, బదిలంబుగ నిలిపె.”

భాగ. 8.245.

“అ ఊగో వా డింకా కుదురుకో లేదు.”

వా.

కుదురుకొల్పు

నెలకొల్పు.

“...గుబ్బచన్నుల మీఁదఁ గుదురు కొల్పి.” క్రీడా. పు. 45.

సిరముగా నిలుపు.

“కురుకులంబున సత్కీర్తి గుదురు కొల్పి.” జై. మి. 1.61.

ఇది ‘పాదుకొలుపు’ వంటిది.

కుదురు - పాదు.

కుదురుగా కూర్చుండు

సిరముగా కూర్చొను.

“నిశ్చలతం, గడుఁ గుదురై కూర్చుండుట, పుడమికి వీరా స నాఖ్యం బాలుచు మహాత్మా!” కళా. 5.162.

కుదురు చేయు

పాది చేయు, ఆలవాలమును

ఒనర్చు.

“తాన కుదురు చేసి, వలయుబీజము లెల మొలవఁబెట్టి...” కుమా. 7.19.

కుదురుపట్టు

పంటికుదుళ్లు.

“కుదురుపట్టెడలి లివలిం గదలరదన పంక్తులును.” కవిక. 5.110.

కుదురుపడు

నెలకొను; సిరపడు; నిలుచు.

“సుత్పాదభక్తి యాత్మను జనించిన మాత్ర జ్ఞానంబు గుదురుపడును.”

దశా. 1.222.

కుదురు పఱుచు

కుదురుపడునట్లు చేయు.

“కీలుగొప్పనఁ బైడి కేదంగితేపలు, గొనలు గానంగ రాఁ గుదురుపఱచి.”

శృం. నైష. 8.112.

కుదురుపాటు

సిరత.
“వాని తండ్రికిం, బట్టము గట్టి యా కుదు
రుపా టవునంతక నిల్చి.”
రాధ. 3.52.

కుదువ పెట్టు

తాకట్టు పెట్టు.
ఇది రాయలసీమలో నేటికీ
వినవచ్చే పలుకుబడి.
“విత్తంబు చాలని విభవంబు కొఱ
గాదు, కుదువపెట్టంగ రాదు పంద
నంబు.” రామలిం. 46.
“అప్పటి కప్పుడు ఆల్లు డొచ్చా డని
కంటె కదవచెట్టి ఇరవై రూపాయలు
తెస్తిన.” వా.

కునికిపాట్లు పడు

తూగు, పని లేక ఉండు.
“అఫీసులో కూర్చునే వాడు కునికిపాట్లు
పడుతూంటాడు.” వా.

కునుకు పట్టు

నిద్ర పట్టు.
“కునుకు పట్టినక జుట్టుకొను దవాగ్ని.”
రామలిం.
“రాత్రంతా దోమలతో కునుకు పట్ట
లేదు.” వా.

కుప్ప కూలు

కుప్పగా కూలిపోవు.
“నిలువున కుప్ప లై కూలినపట్టును.”
కవిక. 2.197.

కుప్పకోలుగొను

ఎక్కు వగు.
“ఆ ర్రరవంబులు కుప్ప కోలుకొన.”
హరి. 3.61.
బ్రాహ్.

కుప్పగూరగా

1. ఛిన్నాభిన్నముగా.
“ఎడగని యబ్బలంబు గడు నేడైఱ
గిట్టి మహాస్త్రశస్త్రముల్, గడు వడిఱ
గుప్పగూరగఱ జలంబునఱ బైఱ దొరఱ
గింప...” భార. ద్రోణ. 3.152.

2. కుప్పలుకుప్పలుగా.
“మదీయతాణంబులఱ గుప్ప గూరఱ
బఱపి.” భార. భీష్మ. 3.385.
భోజ. 7.
రూ. కుప్పనగూరలుగా.

కుప్పగూరగా పడు

కుప్ప గూలబడు.
“కోపించినన్ గుప్పగూరఱగాఱ బడియె,
నా పాపమతి భస్మ మై.”
వర. రా. ఆర. పు. 38. పంక్తి. 9.

కుప్ప గూల్చు

కుప్పలుగా పడగొట్టు.
“కుప్ప గూల్చె ని శాచర కోటి
నవుడు.” భాస్క. రా. యు. 1965.

కుప్ప చిచ్చిడి పేలాలు కొఱకు

కొద్దిపాటి స్వలాభం కోసం
ఇతరులకు అనంతంగా నష్టము
కలిగించు.

తనకు కావలసినవి నాలుగు
పేలాల గింజలు. వానికోస మై
ధాన్యం కుప్పకే నిప్పు పెట్టేవా
డనుట.

పరమసీచు డనుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

పేలాలకోస మని వామికి
నిప్పు పెట్టేవా డంతే కదా!

“తలంచు బ్రహ్మస్య దేవస్వములకు నెగు,
కుప్ప జచ్చిడి పేలాలు కొలుకదివురు,
గ్రహణకాలంబునందు మున్నడు జల
ముల, నెబ్ర చెంచడ మా బ్రాహ్మణ
బ్రువుండు.” పాండు. 4.196.

చూ. గడం కాలుతూం పే చుట్ట
ముట్టించు కొన్నట్టు.

కుప్పతెప్పలుగా

నమ్మద్దిగా, ధారాళంగా.

“కప్పరపు గంది వనిలోన గలయ
మెలంగు, గప్పరపు టింటి బోడెల
నుప్పతిల్లి, కప్ప తెప్పలుగా రాలు
కప్పరంబు.” మృ. వి. 2.15.

“ఆ ఊళ్లో వంకాయలు కప్ప తెప్పలుగా
దొరుకుతాయి.” వా.

చూ. కప్పలు తెప్పలుగా.

చూ. కప్పతిప్పలుగా.

కుప్పనగూర

చూ. కప్పగూరగా.

కుప్పన గూరు

కుప్పగా కూలు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“కయి నేయు తెఱం గయథాతథం
బుగా, గుప్పన గూరి యెండొరుల
గూడక.” పారి. 3.11.

కుప్పనూర్పులు

మహాసూలు; పంట రాల్పు

కునే కాలం.

“కుప్పనూర్పుళ్ళ కాలంలో మా లీలకు
మహా గిరాకీ.” వా.

కుప్పలు గట్టు

కుప్పలు పడు.

“కుండల చారు మనములు కప్పలు
గట్టె పురంబువీధులన్.”

కేయూర. 2.116.

కుప్పలుగా గురియు

ఎక్కువగా కురియు.

“హృదయము జిల్లని కప్పలుగా
గురిసే కెమ్మటా.”

తాళ్ల. సం. 4.179.

కుప్పలు గొను

కుప్పలు పడు.

“కుప్పలు గొన జల్లు పుప్పడి యెరు
వుగా, బారిబారి విరహగ్ని బాగుల
జొచ్చె.” ద్వాద. 5.130.

“కుప్పలు గొను విక్రమార్కు గుణ
మలకొత్తై.” సింహ. 1.31.

కుప్పలు తెప్పలుగా

చూ. కప్ప తెప్పలుగా.

కుప్పలు వడు

గుంపులుగా చేరు; కుప్పలుగా

పడు.

“ఏమిటికి నీక నిచటన్, గుప్పలు వడి
నిలువఁగ.” వరాహ. 10.34.

కుప్పలో మాణిక్యము

చెడు పరిసరాల్లో ఉన్న
మంచి వస్తువునో, మనిషినో
గూర్చి చెప్పేటప్పుడు అనే
మాట.

“ఆ పాడుకొంపలో ఆంతా రాక్ష
సులే. కుప్పలో మాణిక్యంలా ఆ పిల్ల
ఒకటి పుట్టింది.” వా.

కుప్పవడు

కూలబడు; రాసులు పడు.

“కాళ్ళు కప్పవడఁగఁ గడల జాలక.”
దశా. 4.45.

“ధరఁ బ్రేగులు గుప్పవడఁగ.”

చంద్రా. 2.94.

కుప్పిగంతులు

చిన్న చిన్న గంతులు.

“ఇది తగుఁ దగ దనక కళా, విదులకు
సీసమ్ముఖమున విద్యుల యెఱుకం, బొద
వెట్టుట హనుమంతుని, యెదుర వెసం
గుప్పిగంతు లెగయుట చుమ్మి!”

ద్యా. 2.49.

కుప్పెకోల

ఒక రకమైన బాణము.

భార. భీష్మ. 2.898.

కు బు స ము లో చే మగుడ్పు

చందమున

జేబులో నుండి డబ్బు తీసు

కొన్నట్లుగా.

మీ రెప్పు డైనా నా బాకీని

వసూలు చేసుకోవచ్చు

ననుట.

“కుబుసంబులోఁ జేమగుడ్పుచందమున,
నచ్చుగాఁ దీర్తు మీ య పుని కొన్ని,
యచ్చిక బుచ్చిక లాడి.”

శా. హరి. ద్వితీ. పం క్తి 684-86.

‘మీ జేబులో ఉన్నట్లే అను

కోండి’ అనడం నేటి వాడుక.

కుమ్మక్కు- చేయు

ప్రోత్సహించు; వత్తాసివచ్చు.

“ఆ దొంగకు పిడు కుమ్మక్కు చేస్తేనే
ఇంత పని అయింది.”

రూ. కుమ్మకు...

కుమ్మరావమున రాగి ముంత

లేరు

లేని చోట ఆ వస్తువుకై

వెదకు. వ్యర్థశ్రమ అనుట.

“మీ వంశమందుఁ దాఁ కోర్వఁ జాలు,
వారిఁ జూపుము కుమ్మరావమున రాగి,
ముంత లేఱంగఁ గలవె.”

ఉ. హరి. 3.48.

కుమ్మరి కొకయేడు గుది కొక

పెట్టు

నిర్మించుటకు పట్టినంత

కాలము ధ్వంసము చేయుటకు

పట్టదు-అనుట

“ఇది పెక్కేడులు పట్టెక, సదనం
బులు గట్టి నాకు శంభునికొఱకుక,
దుదిఁ గుమ్మరి కొక యేడును, గుది కొక
పెట్టన్నమాటకుక సరి వచ్చెన్.”

శా. మా. 2.100.

కుమ్మరిగుంట

బురదగుంట.

సుమతి. 12.

కుమ్మరిసారె యగు

గిరగిర తిరుగు.

“... చేతము కుమ్మరిసారె యయ్యె
డున్.”

ముద్రా. 67.

కుమ్మటించు

సేరు పార బోసి నట్లు, తొల

గించి వేయు-తెగనాడు, విడ

నాడు అని భావారం.

“గురుభక్తదేవుని గ్రుమ్మటించితివా.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 215.

కుమ్మి కూరాకు నేయు

నురుమాడు.

పట్టి పాలార్చు వంటిది.

కూరాకు (కూర) వలె

మెత్తగా మెదుపు.

కూర అనే అర్థం లో
‘కూరాకు’ అనడం రాయల
సీమలో నేటికీ కొన్నివర్గా
లలో విశేషంగా వినవస్తుంది.
“పులుల జట్టలు చీరి దుప్పలను లేళ్ళ,
నేకలమ్మలఁ గ్రమ్మి కూరాకు నేనీ,
యమరఁ జమరులఁ బట్టి పాలార్లు
మివుడు, సామి! చూడుము నీ బంట్రు
సత్తు వనుచు.” సారం. 1.90.

కుమ్ము గొచు

పిడకల మంటలో చలి కాచు
కొను.
“అత్తయును గోడలును గుమ్ములాడుఁ
గుమ్ము, గాఁచు చోటికి మకర
సంక్రాంతివేళ.” శివరా. 4.27.

కుమ్ము నెత్తిమీదికి తెచ్చుకొను
అనవసరంగా కొట్లాట తెచ్చు
కొను.

“అనవసరంగా దానిలో సాక్ష్యం వేసి
ఆ కుమ్మును నెత్తిమీదికి తెచ్చు
కొన్నాను.” వా.

కుమ్ములాడు

కలహించు, వాదించు.
ఎద్దులు క్రుమ్ములాడుట పై
వచ్చిన పలుకుబడి.
సంఘర్షణపడు అని తాత్పర్యం.
“...క్రమ్మణం, గ్రమ్మణ మాయ
మన్మథవికారము ధైర్యముఁ గ్రమ్ము
లాడఁగన్.” కళా. 2.22.

కుమ్ముసుద్ది

గుట్టు.

కుమ్ముసుద్దులకు దిగు

వారిమీదా వీరిమీదా ఏవో
కబుర్లు చెప్పకొను.
“తునితగవుకు వారితోడను మతేమి,
కుమ్ముసుద్దుల దిగక యీకొమ్ము
పొమ్ము.” నందక. 71. పు.

కుమ్మెలు వోవు

గంట్లుపడు, నలుగు.
“కుమ్మెలువోవ నొక్కి చెలి క్రోలిన
తేనియ కావిమోవిలో.” తారా. 4.169.

“బిగువు కాఁగిళ్ళచే బియు బాహు
పురు లొత్తి, కుమ్మెలు వోయినకుచ
తటములు.” ప్రభా. 5.62.

కుయిపోవు

ఆర్తరక్షణకై పోవు.
కుయ్యి ఇడగా పోవు అనుట.
“పసులకై కుయి వోయి.”

రుక్మాం. 2.101.
“కురు నాథుండు ... ఉత్తరంబునం
బసులం బట్టిన నతండు బృహన్నల సార
ధంగాఁ గైకొని యొక్కరుండ కుయి
వోవుట విని...” భార. విరా. 5.288.
రూ. కుయివోవు.

కుయి రేగు

అటచు, గుంపు కూడు.
“నెలకొన సురియలు గొని చని, సాలి
యనా? యూరఁ గుయి రేగి పాడు
చునా? చెపుమా!” ఆము. 3.43.

కుయివెట్టు

మొట్టపెట్టు.
“కుయి వెట్టకై వెళ్లు శూన్యోరుకూప
విశానం బన.” ఆము. 2.48.
చూ. కుయ్యడు.

క్రాన్.

కుయి వోవు

ఆర్తరక్షణకై పోవు; విడిపింప
బోవు.

“చేరి తను పూరి వారి చెఱవటుకొని
పోతే, కోరి కుయివోయి తేచ్చు
కొన్నట్టు.” తాళ్ల. సం. 6.5.
చూ. కుయిపోవు.

కుయ్యిడు

మొఱ లిడు.

చూ. కుయిపెట్టు.

కుయ్యో మొట్టో అను

మొఱపెట్టు, కొట్టుకొను.

“ఇయ్యసురులచే జక్కితి, మెయ్యది
తెరు వెందు జొత్తు మిటు వొలయఁ
గదే, అయ్య దేవ జనార్దన, కుయ్యో
మొట్టో యటంచు గుయ్యిడి రమ
దత్.”

భాగ. 8.888.

కురుక్షేత్ర మగు

రణరంగ మగు; కలహరంగ
మగు.

“వాడూ పిడూ చేరగానే ఆయిల్లు
కురుక్షేత్ర మయి పోయింది.” వా.

కురులు కూకటి తోడ కూడని

ప్రాయము

బాల్యము.

“కురులు కూకటితోడం గూడియు
గూడని చిన్నారి పొన్నారి ప్రాయంబు
నన్.” రాజగో. 1.13.

వెండ్రుకలు ముడి వేసుకొను
టకో, జడ వేసుకొనుటకో తగి
నంతి పెరగని వయస్సునుట.

కురులు కూడనినాడు

చిన్నతనములో.

“కురులు గూడనినాడె మరులుకొన్న
దాని, సరంగ కాగిట జేర్చి చక్కెర
మోవి యాని.” పేమా. పు. 51.

కురులు తీర్పు

తల దువ్వుకొని ముడి వేసు
కొను; జడ వేసుకొను.

“కమ్మనూనియ మెఱుఁగక్కఁగలయ
దువ్వి, కురులు దీర్పకయును గచభరము
లింత, పాలుచునే.” కుమా. 6.52.

కురువులు వారు

క్రేళ్లులుకు.

“...గౌరి మందరన్, కురువులు వారు
ప్రేగడుపు కర్రడు మాకుఁ బ్రసన్నుఁ
డయ్యెడున్.” వీర. 1.5.

కుఱకుఱ....

చిన్నచిన్న.

“కుఱకుఱ వేలుపుఁదెఱవలఁ, జెఱవట్టిన
యటులె.” అచ్చ. సం. 5.0.

“పఱతెంచి వనము వెఱుకుట, కుఱకుఱ
రక్కసుల నొక్క కొందఱఁ గేలక,
విఱుచుట.” రామా. 6.234.

కుఱకుఱ గొను

ప్రోగగు.

“గొడుగుల పఱయలు గుఱుకుఱు
గొనుటన్.” భార. స్త్రీ. 2.3.

కుఱకులు గట్టు

రాశిపడు (?)

“కుఱకుల్ గట్టె భటాంగముల్...”
భార. ద్రో. 4.83.

కుఱచ కౌవించు

కించపఱచు.

“ఏంలే యీబుడు తెంత న న్గులుచ
గావింపం దను స్మృతురే?”
ఆము. 7.45.

కుటుచ చేయు

అవమానించు; కించపఱచు.
“నను గుటుచ గఁ జేసె నరనాథుఁ
డనిన.” రంగ. రా. ఉత్త. 182 పు.
కుటుచ పఱచు

చిన్న బఱచు, తక్కువ చేయు.
“బుధోక్తి గుటుచపఱచెదే.”
కాళిం. 6.98.
చూ. కొంచెపఱచు.

కుటుచలు ద్రొక్కు

చలించు, ఆడు.
“హరమల్, గుటుచలు ద్రొక్కు ముం
గురులు క్రొంజెమటక బద నెక్క
వేలుపుం, దెఱవ యొక్కరు...”
వసు. 5.75.

కుటుచ సేయు

కించపఱచు.
“సీవును నా పలుకులు కుటుచ
సేయక...” భార. విరా. 4.29.
చూ. కుటుచ కావించు.

కుటుబోడతల

అక్కడక్కడ వెంట్రుక లుండి
మిగతభాగం నున్నగా ఉన్న
బట్టతల.
“పె, బుతపుత మంచు నున్న కుటు
బోడతలన్ ధరియింప నోడియున్”
పాండు. 2.64.
చూ. కుటుమాసిన గడం.
కుటుమాపు చేల.

కుటుమట్టము

కుదిమట్టమా.

“కుటుమట్టం బైనతోకం గొని...”
వరాహ. 12.82.
కుదిమట్ట మనే నేటి వాడుకలో
రూపం. చూ. కుదిమట్టము.

కుటుమాపు

కొంచెముగా మాసినది.
కుటుమాపు చేల, కుటు
మాపు గడ్డము ఇత్యాదులు
దీనిమీద ఏర్పడినవే.

“మాసిన దీర వేణి కుటుమాపిన చేల
చెఱం గల్గెక్రియా, వాసము గాని
మేను వసివాడిన ముద్దుమొగంబుఁ
గాంచి.” శుక. 1.214.
“కుటుమాపు దడిమంపుఁ గోకలోఁ
దొలఁకెడు, కంపమాననితంబ కాంతి
సాంపు.” కళా. 4.108.
చూ. కుటుమాపుడు.

కుట్టు—తమి.

కుటుచ—తెలఁగు.

కుటుమాపుడు

కొద్దిగా మాసినది.
“కుటుమాపుడు పుట్టం బలవడఁ గట్టి.”
భార. విరా. 1.291.
నైష. 7.141.
చూ. కుటుమాపు.

కుల కుల కూయు

గోడు గోడున నేడ్చు.
ధ్వన్యనుకరణము.
“కుల కుల కూసిరి కులిలపడిరి.”
హర. 8.10.

కులకులలాడు

పురుగులు వగైరా నిండుగా
ఉండు.

“పేలు కులకులలాడుతున్నవి.”

వావిళ్ళ ని.

కులతప్ప

కులాచారవిరుద్ధ మైనవని.

అందుకై విధించిన శిక్ష.

“వాళ్ళింటికి కులతప్ప వేశారు. అందు కని కులస్థు లెవ్వరూ వెళ్లడం లేదు.”

వా.

కులపతి

ఆశ్రమవాసి యై శిష్యులకు తానే తిండి పెట్టి చదువు నేర్పే ఋషి. ఆ శిష్యులు పదివేలమంది ఉండవలెను.

కులపర్వతం

ఏడు ప్రధానపర్వతా లున్న వని పురాణాలు. అవే కుల పర్వతాలు.

కులముకట్టు

కులాచారనిబంధనలు.

“ఎ టికల వాళ్లకు కులంకట్టు చాలా ముఖ్యం.”

వా.

కులము లేని

కులము గోల్పోయిన; చెడిన.

“వా డంతమంచి కులంలో పుట్టి ఆ కులం లేనిదాన్ని పెళ్లి చేసుకొని పా డయి పోయాడు.”

వా.

కులవిద్య

అనూచానంగా వస్తున్న కుల

వృత్తి.

“కులవిద్యకు దీటు లేదు గువ్వల చెన్నా!”

గువ్వలచెన్న. 10.

కులస్థులు

ఒక కులానికి చెందినవారు.

“నలుగురు కులస్థులు ఉన్న ఊళ్ళో ఉం టే శుభ మైనా అశుభ మైనా బాధ ఉండదు.”

వా.

కులిరుగొను

చల్ల వడు.

కన్నడం : కుళిర్.

“కొలవేళులు నెలఁ దూడులుఁ, దలి రులు సీహారవారిఁ దడిపి నయమునన్, గులిరుగొన మేన నొ త్తిరి, లలనలు పార్వతికి కీతలక్రియ లలరన్.”

కమా. 5.149.

కులుకుప్రాయము

యశావనము.

“కులుకుఁ బ్రాయం పు నూనూఁ గు గొదమయెండ.”

కాశీ. 1.128.

“అమ్మకు కులుకుప్రాయము, అయ్యకు వణుకుప్రాయము.”

సా.

కులుకులాడి

వగలాడి.

“వలపు గులికెడు సింగార మెలుక ముద్దుఁ, జిలుకకడ నిల్చెఁ గోమటి కులుకులాడి.”

శుక. 1.287.

రూ. కుల్కులాడి.

కువలువడు

కుప్ప కూలు.

“వా, సవి వాని రథంబు రథ్యసారథుల మహిన్, గువలువడ నేనె.”

భార. ఆది. 6.83.

కునంది

ఇటుకు.

కాశీయా. పు. 25.

కుసిగుంపు ఒనరించు

బాధించు. (?)

“రుసివంటి దాన న న్ని, కుసిగుం పొన
రించి యేమి గుడిచెడు.”

శేం. పంచ. 1.252.

కుసిగుంపు నడకలు

వగల నడకలు.

“కుసిగుంపు నడకల కోడె బాచ
తలు, అసమానగతి వచ్చి...”

ఆమ. క. 5.232 పుట.

కుసుమ వెట్టు

ఎఱ్ఱపడ జేయు.

“కొదమ తు మ్మె ద కడతెక్క
గుసుమ వెట్టి.” శృం. నైష. 8.5.

కుసుంభమీద వచ్చినకుసుమ.

కుళ్ళ కువాడము

కొటిల్లము.

“వా డేమాత్రం కళ్ళూ కవాడం లేని
మనిషి.” వా.

రూ. కళ్ళూ కవ్వాడం.

కుళ్ళకొను

ఒకరి మేలు చూచి ఏడ్చు.

“నీ వేదో బాగున్నా వని వాడు కళ్ళు
కుంటున్నాడు.” వా.

కుళ్ళబోతు

అసూయాపరుడు.

“ఆ కళ్ళబోతు వెధవ ఎవరి కేం మేలు
కలిగినా చూడ లేడు.” వా.

దుఃఖశీలుడు అని...

బ్రౌన్; శ. ర.

కూకటిదుంపలతో

సమూలముగా.

“నీ, కదురు నశింపఁ జేయుఁ జామి
కూకటిదుంపలతోడ మూర్ఖుడా!”

శతా. 40.

చూ. కూకటివేళ్లతో పెఱుకు.

కూకటివేరు

ఆధారభూతము.

చెట్లకు పొడుగాటిపెద్ద వేరు

కాక, చిన్న చిన్న వేరులు

కుచ్చుగా ఉంటాయి. కూకటి

(వెంట్రుకలు) వలె ఉండు

టనుబట్టే, ఆ పేరు పెట్టిరి

కావచ్చును. కూకటివేళ్లతో

పెళ్ళగించు అన్న పొడు

పూర్తిగా అని అర్థం.

“...వరుప్రసన్నత యల వాలం
బనంగఁ, బానరు పర్వత పూర్వపుణ్య
దేహంబు...కూకటి వేరుగాఁగ.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట 236.

“కూకటి, వేళ్ళుండవలె ముసిడికొనలు
విఱుచుట గాదే.” ప్రబోధ. 4.3.

కూకటివేళ్లతో పెఱుకు

సమూలముగా నిర్మూలించు.

“కాక నెదిర్చి సంగర ముఖంబున
పెచ్చిన రాజవంశమున్, కూకటి
వేళ్లతోఁ బెఱికి.” జైమి. 1.64.

చూ. కూకటిదుంపలతో.

కూకటుల్ కొలుచు

ఈడు బోడు చూచు.

“యావనమందుయజ్ఞయు ధనాధ్యుడు
నె కమనీయకాతుక, శ్రీవిధిఁ గూక
టుల్ గొలిచి చేసిన కూరిమి సోమిదమ్మ
సా, ఖ్యావహ యై భజింప...”

మను. 1.53.

కూక పెట్టు

కూత వేటుదూరం.

“దాని, పెట్టులకు నెల నర గూకపెట్టు పాడువు.” వరాహ. 10.126.

కూక లిడు

1. తిట్టు.

“పాంథజనుల, గూక లిడె ననఁ గోకిలల్ కూత లిడియె.” శ్రవ. 2.64.

2. కూత వేయు.

“తలిరుబోడుల డెందముల్ తల్లడిల్లఁ, గూక లిడుకొంచు నంతయుఁ గోఱఁ లేక, యాగడంబునఁ బురి విచ్చి యాడె డేమి.” నీలా. 3.27.

3. అల్లరి చేయు.

“నా కొడుకును నా కోడలు, నేక తమునఁ బెనఁగఁ బాము నీతఁడు వైవం, గోక లెటుంగక పాఱినఁ, గూక లిడెన్ నీ సుతుండు గుణమె గుణాధ్య!” భాగ. స్కం. 10. పూ. 325.

కూకలు పెట్టు

కూత వేయు.

కూకలు వేయు

అటచు; తిట్టు, దండించు.

“అఁ! వా డన్నదానికి ఇంత గొడ వెందుకు? నేను పిలిచి కూకలు వేసి పంపిసాను.” వా.

కూకపెట్టు

ఒకరక మైన పాము.

వావిళ్ళ ని.

కూకులు వత్తులు నగు

నలిగి నల్లే రగు.

ఎక్కువ కలత చెందు అనుట.

“అక్కొండొక బ్రహ్మచారి మదిఁ గూకులు వత్తులు నై యసదతిన్.” పాండు. 5.244.

“ఘోమపుంగుమెలఁ బార్శ్వభూజములు కూకులువత్తులుగా.”

వేం. పంచ. 2.105.

“చిలువదళ వాయు లప్పుడు...కూ, కలువతులు నై మొనతల, నిలువక శేషాహికడకు నెఱి చెడి పాఱన్.”

శైమి. 7.102.

కూకుడువత్తులు అని ప్రాను గ్రహించి గాలిలో తేలియాడు సాలెపురుగు నేసిన దారాలు అన్న అర్థం చెప్పి అతితేలిక యగు అన్న భావార్థం చెప్పాడు. ఇది యింకా ఏ మూల నైనా వాడుకలో ఉన్న దేమో పరిశీలించవలసి ఉన్నది. ఏమయినా ‘వాడి వత్తలగు’లాంటి పద మని భావార్థం చెప్పుకోవడం కంటే యిలాంటి పద మొకటి ఉండనే ఉంటే మెఱు గని వేఱే చెప్ప నవసరం లేదు.

కూగెంటు

కూత వేటు దూరమున కొక చోట.

“కూగెంట నొక్కొక్క కూటంబు గలదు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 480.

చూ. చేతెంటు.

కూచి నేయు

దండెత్తు.

“కూచి నేయింపఁగాఁ జూచె నందమొ
యేల, చైద్యుఁ డెఱుంగఁడే శార్ఙ్గ
తలక.” చంద్ర. 5.125.

కూచీ చేయు

దండెత్తు.

“ఆ రాజు కూచీ చేయించి సమంచి
తాత్మ బలవత్సేనా సమేతంబుగా.”
రంగా. 2.59.

కూటసాక్ష్యం

తప్పుడుసాక్ష్యం.

“కూట సాక్ష్యాలు చెప్పే అందరూ
అలాగే బతకొచ్చు.” వా.

కూటికుండల చేటు

తిండిచేటు.

నా. మా. 87.

కూటిచవి తేల్చు

అన్నము పెట్టు, అన్నము
రుచి చూపు.

“తరిగొండ వెన్నపె దాల్చి పేల్చులఁ
గూటి, చవిఁ జేల్చినట్టి కచ్చపము
వీవ.” పారి. 1.49.

కూటిసీళ్లు

అన్నం కొద్దిగా వేసి ఉంచిన
సీళ్లు.

“కూటిసీళ్లు తాగి వెడితే మధ్యాహ్నం
దాకా కూలీలు పని చేస్తారు.” వా.

కూటిపేద

నిలుపేద. కూటికి లేనివాడు.

“పడమర వెట్టు నయ్యుడుకు ప్రాశన
మొలక కూటి పేద వై, బడలిక
నుండు....”

ఆము. 2.49.

కూటిపేద తోడు తప్పినట్లు

కూటిపేద మఱొక పేదవాని

తోడును సహించ లేడు.

యాచకునికి యాచకుడు శత్రు

వుకదా! అలా జత వదలినట్లు.

“అనుడు నొకింత నవ్వి ధరామరుండు,
కువలయాధీశ! చాల్చాల్గు గూటిపేద,
తోడు దప్పినజాడ సిగుండు చనినఁ,
గానఁ గాచినవెన్నెల గాఢ బ్రదుకు.”
సుదక్షి. 2.74.

కూటిప్రాద్దు

భోజనవేళ.

ఇట్లా యేర్పడినవే అంబటి

ప్రాద్దు, అంబళ్ల ప్రాద్దు -

ఇది మధ్యాహ్నభోజనవేళకే

వర్తిస్తుంది.

“దిటమున రెడ్డి పాటుపడి తెచ్చి యిడం
గను గూటిప్రాద్దు సంకటి తఱి వెన్న
మజిగలు కంకటిపై బవలింటి నిద్ర
లుక్కు...” శుక. 2.3333.

కూటిప్రాద్దు సంకటి

వేళకు భోజనం.

“దిటమున రెడ్డి పాటుపడి తెచ్చి యిడం
గను గూటిప్రాద్దు సంకటి...”
శుక. 2.3333.

వాడుకలో. వేళకు భోజనం

అన్నరూపంలో ఉంటుంది.

“వాని కేం? అత్తవారి పుణ్యమా అని
వేళకు భోజనం అమరుతూ ఉంది.”
చూ. వేళకు భోజనం.

కూటిబీద

నిలుపేద.

కూటికి కూడ లేనివా
డనుట.

“జారో, పాంతములఁ జేర్చ నాతఁడ,
నంతవ్యభఁ కూటిబీదయై నెవ్వ
గలన్.” శుక్. 3.352.

దరిద్రుడు, అన్నాతురుడు.
పాండు. 4.158.
చూ. కూటిపేద.

కూటిలో మట్టి పోయు

జీవనాధారము పోగొట్టు.
కూడు ప్రధానం గనుక అదే
జీవనానికి సంకేత మయినది.
అందులో మన్ను పోయడం
అనుభవదూరం చేయడమే.

“నా కూటిలో మట్టి పోస్తే నీ కేం
వస్తుంది? లేనిపోని వన్నీ కల్పించి నా
మీద ఆధికారంతో చెబుతున్నా వని విని
నీ దగ్గరికి వచ్చాను.” వా.

కూటివెచ్చము

తిండిఖర్చు.
“కూడినధన మెల్లఁ కూటివెచ్చంబు.”
గౌర. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1499.

కూటువమూక కూర్పు

వీరులను ఏరి కాక దొరికిన
వారి నందరినీ నైన్యముగా
ప్రోగు చేయు.

మందవేయు అనుట వంటిది.

“అడవులఁ గొండలం బడి మహాపద
రూపతీ చన్నవారి ని, ప్పడు కొనివచ్చి
కృష్ణుఁ డొకప్రోవుగఁ కూటువమూకఁ
గూర్చినన్...”

భార. ఉద్యో. 2.

కూటువలు గూడు

గుంపు గూడు.

రసిక. 6.198.

చూ. కూటువలు గొను.

కూటువలు గొను

గుంపు కూడు.

“వీటఁ గలచేడె లెలను ... కూటువలు
గొనుచుఁ జూచిరి.”

భాగ. 10. పూ. 1248.

కూటువసరులు

మాయముత్యాలు వగైరాల
హారము.

“కాటుక చెదటి కన్గవ నీరు జాఱఁ,
గూటువ సరులఁ జిక్కువడ హార
ములు.” పద్మ. 3.21.

ప్రౌన్.

కూడగట్టుకొను

తనతో వచ్చునట్లు చేసుకొను.

“ఊరిలోని పెద్ద లందఱిని కూడగట్టు
కుంటే కానీ, ఈ సత్రం మనం కట్టడం
సాధ్యం కాదు.” వా.

చూ. కూడదీసుకొను.

కూడదీసుకొను

తమ కనుకూలముగా చేసు
కొను.

చూ. కూడగట్టుకొను.

కూడ దెచ్చుకొను

కూడ దీసుకొను; కుదుట
పరచుకొను.

“వెండియన్, జిత్తము గూడఁ దెచ్చు
కొనుఁ జెప్పక పోదని నిర్ణయించి డ,
గుత్తిక వెట్టి లక్ష్మణుఁడు...”

నిర్మ. 7.12.

కూడ పోయు

కూడబెట్టు; రాని పోయు.

“గోవిందనామ మొకటి కూడ పోసె
బుణ్యములు.” తాళ్ల. సం. 9.8.

కూడబడు

కలిసికొను.

“ఏకాంత స్థలంబునఁ దా రేవురును
ద్రాపదియును గూడఁబడునట్టి తెఱంగు
సంఘటించి...” భార. విరా. 5.305.
“తెజసస్సుప్తికే, బరమాణుచయంబు
గూడఁబడుచందమునన్.”

పాండు. 4.30.

కూడ బలుకుకొను

ఒక్కమాటకు వచ్చు.

“మీ రిద్దరూ కూడ బలుకుకొని
వచ్చారా యేమిటి? ఒకే మాట
మాట్లాడుతున్నారు.” వా.

కూడబాటు

కూడు.

కూడ బెట్టు

1. దాచు; ధనం కూడబెట్టు.

“కట్టక కడువక యొరులకు, బెట్టక
తమ తండ్రి కూడఁబెట్టిన సిరి...”
విక్ర. 2.163.

2. కలుపు.

“అని తనవంగడం బగుధరాధిపమంత్రి
పదాతివర్గముం, బనివడిఁ గూడఁబెట్టు.”
ఉత్త. హరి. 3.5.

“ఈలుపు మాటవాసియొం, జుట్టటి
కంబుఁ బుణ్యమును సున్నగ మిన్నలఁ
గూడఁ బెట్టువో.” విప్ర. 3.13.

కూడ ముట్టు

నెన్నంటు.

“తఱగని తూణముల్ ధనువుఁ దాల్చి
వరాహముఁ గూడ ముట్టి.”
కా. మా. 4.180.

కూడలిదారి

చొకు.

బ్రౌన్.

కూడలిపట్టు

రచ్చపట్టు.

బ్రౌన్.

కూడలితాయి

హద్దురాయి.

శ. ర.

కూడలివాయి

రెండు పంచలు కలిసిన
మూలలో ఏర్పరచినట్టి
దారి.

శ. ర.

కూడా మాడా

కలిసి మెలిసి.

చూ. కూడి మాడి.

కూడి మాడి

కలిసి మెలిసి.

జం.

“కొలిచెదము నిన్ను మే మెల్లఁ గూడి
మాడి.” హర. 2.189.

నేటికీ వాడుకలో: వాడూ
నేనూ కూడా మాడా కలిసి
తిరిగినాము అంటారు.

“తాను గుమార జంగమ సుధాకర
మాలియుఁ గూడి మాడి యిం, పైన రతి
ప్రసంగముల.”

కా. మా. 1.42.

“ఇంట్లో ఎదిగినపిల్ల ఉంటే కూడా
మాడా పని చేస్తుంది.” వా.

కూడిమాడి మెలగు

కలసి మెలసి తిరుగు.

“ఇన్నాళ్లు గూడిమాడి మెలంగన్.”
విప్ర. 4.68.

కూడి యాడు

కలసి మెలసి తిరుగు.

“మందుల తాయెత్తులు గట్టివత్ శబర
పుత్రుల్ గూడి యాడన్ బురిన్.”
కా. మా. 3.32.

కూడి వచ్చు

కలిసి వచ్చు.

“వాడు నాతో కూడి రాడు.”
“పదివేలదాకా ఆ కంట్రాప్టులో వానికి
కూడి వచ్చినవి.” వావిళ్ళ ని.

కూడుకొను

కలిసికొను; సంభోగించు.

“విహీనుల గూడుకొంట...వలదు
పతికి.” ఆము. 4.252.

....కూడుగా కుడుచు

అదే తిండిగా జీవించు.

ఇందులోని ‘అది’ పాపము,

కొటిల్యము ఇత్యాదు లే

వయినా కావచ్చును.

“అటు గాన నెన్నిభంగుల, గుటిల
త్యమ కూడు గాంగఁ గుడుతురు మగనా,
రిటువంటివారి మదిలో, నెటుగా నమ్ము
దురు సతులు హితు లని పతులన్.”

విక్ర. 7.181.

“ఉడుగక కపటమే కూడుగ, గుడువం
దొడరి యునికిఁ గలుకులు మగలు నెదం,
జెడి విశ్వాస మొందు లారు, లెడ
స్వరవిహారసరణికే డిగిరి హరీ!”

ఆశ్విన్మా. 1. ఆ.

కూడు గుడుచు

నీచస్థిని అనుభవించు.

“బిడలకు బుద్ధి నెప్పుని, గ్రుడికిఁ
బిండొంబు వండికొని పొం డిదె పేఁ,
బడఁ దని భీముం జొఱ, గొడేము
లాడంగఁ గూడు గుడిచెద వధిపాఁ”
భాగ. 1. స్కం.

కూడు గుడ్డకు రాని

ఎందుకూ పనికి రాని.

రామచం. 69.

కూడు గుడ్డకు కొదవ లేదు

బాగానే ఉన్నవా డనుట.

“వాని కేం? లక్షణంగా ఉన్నాడు.
కూడు గుడ్డకు కొదవ లేదు. పిల్ల నిస్తే
సుఖపడుతుంది.” వా.

కూడుగూటిప్రాయము

చిన్నతనము.

“ఇసు మంత గాని లేఁ డీ, పసిబాలుఁడు
కూడుగూటిప్రాయమువాఁ డి, టైసరి
బహుభక్త్య రాసులు, మెసఁగెడి విసు
వఁడు ప్రతుష్టి మేకొనఁడు గదే.”
పాండు. 4.180.

పాఠాంతరం : చూ. కుడువకూటి...

కూడు గోకయును లేక

తిండికీ బట్టకూ లేక.

“ఇట్లు వర్తించియును నాతఁ డే మి
యందుఁ, గోవళముఁ జెందెఁ గూడుఁ
గోకయును లేక.” శుక. 3.372.

కూడుగోకలు

అన్నవస్త్రాలు.

“కఱవు కాలంబున మఱపు సొచ్చిన
వార్కి, కూడుగోక లాసంగినాఁ డి
తండు.” సాసం. 1.152,

కూ డుగబట్టు

అన్నము తినక ఉపవాసము
లుండు.

“లేకున్న విడుతుఁ బ్రాణము, నీ కై
కూ డుగ్గఁ బట్టి నీలగ్రీవా!”
కా. మా. 3.101.

కూడు చీర యిచ్చు

తిండి బట్టా పెట్టి పోషించు.
“...కూడుం జీర నిడి సాకతంబు నేసి
నఁ జాలున్.” భార. విరా. 1.219.
చూ. కూడు సీరక.

కూడునీరు

కూటినీళ్లు; గంజి.
శుక. 3.103.

కూడును బాడి

‘పాడి పంట’ వంటిపదం. జం.
క్రీడా. పు. 88.

కూడు సీరకు

పోషణకు; తిండికి బట్టకూ
అనుట.

“వినుము గుణవంతుఁ డొకరుఁడు, ధన
వంతుం డైన యొక్క ధరణీనాథుం,
దనకూడు సీరకై కాం, చన మడిగి.”
భార. కాం. 3.165.

కూతవేటు దూరము

కొంచెము దగ్గఱలో.
కూత వే స్తే వినబడునంత
దూరము.

దూరాన్ని కొలవడానికి
యిలాంటి వేవో పూర్వం
కొన్ని ఉండేవి. ధనుః ప్రమా
ణము, రాతివేటు దూరము,

పగ్గంపట్టు మొదలయినవి
యిలాంటివే.

“విను మిచ్చటికిఁ గూతవేటు దూరం
బునఁ, గల దొక్క ప్రాదము నిర్మలము
జలము.” హరిశ్చం. 3.65.
చూ. కూక పట్టు.

కూతుం గతులు సను

కూతు నడుగుటకై వెళ్లు,
పెత్తనము పోవు.

“హిమవంతంబునకు గూతుంగతులు
సనినమునిగణంబు.” కుమా. 8.2.
(కూతంగతులు అన్న పాతం
సరి కాదు.)

కూనగుంత

ఏతము బావిదగ్గర మాను
నిలుచుటకు పాతిన కంబానికి
వెనుక ఉన్నగుంత.

“మాను మీటుగ నెగయ గోమాయు
వప్పు, డేకతాళప్రమాణ ము లైగని
కూన, గుంతలోఁ బడి గ్రుడ్లు వెల్కు
టుక నాల్కు, నడుము కఱచుక నఱ
చుచు బెడిసి మడిసె.”
హంస. 1.193.

కూనరాగము

చిన్న రాగము; కూని
రాగము.

“వాడు కూనరాగాలు తీస్తున్నాడు.”
వా.

కూనరోగము

కంటి రోగము.
కళ్ళలో కూనలు - దుర్మూం
సం - పెరిగినప్పు డంటారు.

కూనలమ్మ చీర

పాత కాలంలో చీరల రకాలలో ఒకటి.

శుక. 2.411.

కూనలమ్మ పటము

చూ. కూనలమ్మ చీర.

కూనలమ్మ పాటలు

కూనిరాగాలు.

చూ. కూనలమ్మ సంకీర్తనలు.

కూనలమ్మ సంకీర్తనలు

కూనిరాగాలు.

“నేనని గురుబోధలు సంసారము లె
కూనలమ్మ సంకీర్తన లై, దూరము నై
ముక్తికి ని, స్నానము లై పోవు నన్న
సంపగిమన్నా!” సంపగిమ. శ. 34.

చూ. కూనలమ్మ పాటలు.

కూనిరాగాలు

చూ. కూనరాగం.

కూపకూర్మము వలె

ప్రపంచజ్ఞానం లేక తనకు
తెలిసినదే లోక మను

కుంటూ,

గీర. 12.

చూ. కూపసమంధూకము వలె.

కూపమండుకము వలె

కూపకూర్మము వలె.

“బోధ మల్పంబు గర్వ మభ్యున్న
తంబు, శాంతి నిష్పచ్చరంబు మచ్చరము
ఘనము, కూపమండుకములు బోలె
గొంచె మెఱిగి, పండితమృత్యు లైన
వెతండివలకు.” భీమ. 1.18.

“సర్వదోచ్చివృషంక సంచయనము లగు,
కూపమండుకముల కెట్లు కోర వచ్చు,

భట్టపాదకుమారిల పండితేంద్ర, వాగ్గృ
జృంభణవిలాసవైభవంబు.”

శంకరవిజ. 1.65.

చూ. కూపసమంధూకము వలె.

కూపస్థమండుకము వలె

తా నున్నదే సర్వమూ అను
కొను అజ్ఞానభావం కలవారి
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

బావిలో పుట్టి అక్కడే పెరి
గిన కప్ప అదే లోక మని
భావిస్తుంది అనుటపై యేర్ప
డినది.

“...ఈ నాలుగింట నొక్కడే నెవ్వ
నికీ లేకుండు, వాడు కూపస మండు
కంబుబోలె దనముక్కునకు జక్కటి
మీదిదె యాకాశంబు తన గొండియ
లోకం బని యెంచి....”

నీతి చం. పే. 55, పం. 18.

చూ. కూపకూర్మము వలె; కూప
మండుకము వలె.

కూపెట్టు

పిలుచు, కూతపెట్టు; కుయ్యో
మొట్టో అను.

“తలుపు సడలింపు మనుచుం, గుల
భామను మాంత్రికుండు కూపెట్టి
నచో.” హంస. 8.105.

“కూపెట్టంగ మహీసుపర్యుల మెడలో
గోసెన్.” వరాహ. 2.98.

“విపన్నుల్ కూపెట్టిన విని తీర్పుము.”
ఆము. 4.204.

కూయిగా

రక్షకుడుగా.

“అసమున మీఁ దెలుంగక మహాగ్రహ
వృత్తిఁ గడంగి చెచ్చెరం, బసులకుఁ
గూయిగాఁ జనియె బాపఁడు.”

భార. విరా. 5.284.

కూయి చెప్ప

ఎవరి నై నా సాయమునకు ఎలు
గెత్తి పిలుచు.

“ఇక్కడఁ గూయి చెప్పటకు నెంతయు
దూరపుఁజొప్ప మార్చి పో.”

కా. మా. 4.66.

కూయిడు

పిలుచు.

దూరంలో ఉన్నవారిని పిలు
చుటలో కూత వేయు అలవా
టుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“వాయెత్తి యఱచుచు వారివారికిని,
గూయిడుచును.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 14.

“ఆ యెడ సఖు లొక్కఁ జొక్కఁడు,
కూయిడి జతగూడ కెడసి...”

హంస. 4.222.

కూయి వచ్చు

పిలుపు వచ్చు.

“కూయి వచ్చినన్, నీ వటు దండకో ల
గుచు నిల్చినఁ జాలు.”

శైవి. 1.100.

కూరకా ఉప్పుకా ?

నిష్ప్రయోజన మనుట.

“...ఒసంగినను గూరకా యుప్పుకా?”

పండిత. 6.

చూ. ఉప్పుకు వస్తుందా ఊరగాయకు
వస్తుందా?

కూరగాయ కవిత్వము

స్వల్పలాభానికై పొగడుతూ
చెప్పే కవిత్వం.

“ఘన మగునుతి గనక కూరగాయ
కవిత్వం, బనక కృపామతిఁ గైకొను.”
సంపగిము. శ. 3.

కూరగాయకవులు

కూరగాయ కవిత్వం చెప్పే
వారు.

“...ప్రైతఁ లె, లం గనుకూరగాయ
కవులకా సర కించుక, సేతురే కవుల్?”
బహులా. 1.11.

చూ. కూరగాయ కవిత్వము.

కూరగాయవై ద్యము

చిల్లర వై ద్య ము, నాటు
వై ద్యము.

కాస్త నిరసనగా అనుమాట.
వల్లెలో నా టు వై ద్యులు
వంకాయలకూ, తెంకాయ
లకూ చేసేవై ద్యము అను
టపై వచ్చినది.

“ఈ కూరగాయవైద్య మెవరి క్కావా
లోయ్? నూది పేస్తేగానీ నా జబ్బు
తగ్గను.” వా.

కూరనార

కూరగాయలు; శాకపాకా
దులు. జం.

“ఆ ఊలో కూరానారా బాగా దొరుకు
తుందా?” వా.

కూరముక్కు

చేపలలో ఒక రకం.

“మోర పక్కెర దొండును గూర

ముక్కు ... ఆది యగు మీ లఁ బట్టు
నతఁడు.” హంస. 4.187.

కూరలు నారలు

శాకపాకాదులు. జం.
“కూరలు నారలు చాలవె, పూరింపక
మృప్త మేల పొట్టకు...”
పంచ. (పేం) 2 ఆ.

కూర వండి కన వేర గోరు

సిద్ధాన్న ముండగా గడ్డికోసం
వేకారు.

తగనిపని జనుట.

తాళ్ళ. సం. 8.175.

కూర కగు

కుమిలి పోవు; కూరవలె ఉడికి
పోవు.

“ఈరితిఁ గడుపునొప్పిం, గూరా కై
...యుడికై.” పేం. పంచ. 4.260.

కూరాకు కోసి తిను

ఆకూ అలమూ తిను.

“అ డవు ల కకా, మరలం బోయెడ
నచటం, దిరిగెదఁ గూరాకు గోసి తిని
యెద.” భార. భీష్మ. 2.8.

కూరాకు చేయు

నలిపి వేయు, బాధించు.

పప్పు కూర మెదిపి నట్లు
మెదుపు అనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“గుదిగుది గావించి కూరాకు చేసి.”

గౌర. హరి. ద్వి. 1263.

చూ. కూరా కగు.

కూర్మిడు

నిద్రించు.

“కూర్మిడు నంతలోపలకై ... ఒక కల
గంటి.” బిల్వా. 2.36-37.

కూర్మపాటు

తూగుట.

“కూర్మపాటు లఁ దూఁగి కూటు
వారు.” వరాహ. 11.126.

కూర్మిని కూర్మిని చెవుల

బోయు

నూటిపోయు.

“.....ఏను శంతసుసుతుండు, గురుఁ
డును విదురుండు గూర్మిని
కూర్మిని, చెవులఁ బోయమె సవిశేష
కార్య...” భార. శ్రీ. 1.142.

కూర్మింటే తప్పు, లేస్తే తప్పు

అనవసరంగా తప్పు పట్టువారి
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“అతని దగర మనం పని చేయ లేము.
కూర్మింటే తప్పు లేస్తే తప్పు.” వా.

కూర్మికొను

సమకూర్మకొను.

“తద్బలంబులన్, శ్రీ విలసిల్లఁ గూర్మి
కొని.” రుక్మాం. 3.212.

కూర్మగుమ్మలు

కూర్మ శ్రీలు, అనగా
తనపై కూర్మి గల వారు -
మిత్రులు.

“చెలువ దనచెల్మికత్తెలఁ బిలిచి నాకుఁ,
గూర్మగుమ్మ లెవ్వార లీ కొమ్మ
లందు.” కుమా. 6.27.

ఈ కూర్మ ‘ఇష్టమైన’ ‘ప్రియ

మైన' అనే అరంలో ఏ వదం
తో నై నా కలుస్తుంది.

“కూర్పు మనుమండు.”

భార. ద్రో. 2.236.

చూ. కూర్పుచుట్టము.

కూర్పుచుట్టము

ప్రియబంధువు.

“కూర్పుచుట్టంబుగా భావించి.”

పాండు. 3.68.

కూర్పొని కుంప ట్లమ్ము

తాను కదలకనే వారికి వీరికి

తగాదాలు పెట్టు.

“దాని కింక ప నేముంది? కూర్పొని
కుంప ట్లమ్ముతూ ఉంటుంది.” వా.

కూలంకష మైన

సమగ్ర మైన.

నది బాగా నిండినప్పుడే

కూలములను (ఒడ్డులను)

ఒరసుకొంటూ పాటుతుంది.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఆయనకు ఆ భాషలో కూలంకష
మైన పాండిత్యం ఉంది.” వా.

కూలబడు

చలికిలబడు.

చూ. చదికిలబడు.

కూలికి

అయిష్టముగా.

కేవలం డబ్బు వస్తుందని

మాత్రమే.

“కూలికి నూనె లంటి.” శుక. 2. 363.

“వాడు కూలికి చేస్తున్నాడు.” వా.

“కూలికి ఏదేవుళ్లతో ఏం పని అవు
తుంది?” వా.

కూలి నాలి

కూలిపని.

జం.

“కూలినాలిక్ వ్యయ మొనరించి.”

గుంటూ. పూ. పు. 14.

“కూలికి నాలికి పోయి అవిడ బతుకుతూ
ఉంది.” వా.

కూలిపాటు

కూలిపని.

“ఈ, యమరుల కెట్లు జీవనము లందలి
వారల నాశ్రయించి నిత్యము గను
గూలిపాటు బడి తారు చరించె
దరు...” పార్వ. 2.93.

కూలి పుట్టు

పని చొరకు.

“ఈ ఊళ్లో కూలి పుట్టడం లేదు.
అందుకనే పడమటికి వెళ్లి పోతు
న్నాను.” వా.

కూలియాలు

వేళ్ళ, వెలయాలు, డబ్బు

నకు వచ్చు ఆడది.

“ఊక్క మీఁ గలుగువాడే మనో
జుడు గూలియాలికిన్.”

శుమా. 8.143.

కూళతనము

కక్కురి; దైన్యం.

“ప్రాతబట్టకే, కూళతనంబునం
బ్రభులకుం దనుమర్దన మాచరించి
యున్.” శుక. 2.363.

కూళమారి

కూళ; దుష్టుడు.

“హాళమారి విధాత చేకూర్చి నిటుల.”
ప్రబంధ. 655.

కృతపడు

1. కడచు.

“కృతపడినకార్యంబు గ్రమ్మటం బాడ
మునే...” భార. కర్ణ. 1.226.

2. మరణించు.

“పనిచి కృతపడిన గాంధేయునిదెస.”
భార. ద్రోణ. 1.6.

3. వే టగు.

“సురకరి యీయద్రుఢి జరియించు నేనిక,
కొదమలఁ గృతపడ్డకొదమ యొక్కొ.”
మార్క. 1.97.

కృతపడ్డ తప్పు కాచు

వెనకటి తప్పులను మాఫీ
చేయు - మన్నించు.

“కృతపడ్డ తప్పు గాచితి నేడు.”
శైమి. 8.94.

కృతపఱుచు

గడపు.

“...దినంబులు కడంద్రోచి...బుతు
వులు కృతపఱచి...” సాంబో. 1.173.

కృత మెఱుగు

చేసిన మేలు జ్ఞప్తి కుంచు
కొను.

“కృత మెఱుగెను దుపకారవ్రతమున
వర్తింతురు...” భార. విరా. 3.64.

కృతయుగపుమాటలు

సత్యకాలపు మాటలు,
తాతలనాటి సంగతులు.

“...కృతయుగపు మాట లిపు డేల.”
నందక. 29.

కృతి యిచ్చు

గ్రంథం అంకిత మిచ్చు.

“కృతు లిచ్చినసుకవుల.”

రక్కాం. 3.66.

కృత్యాద్యవస్థ పడు

మిక్కిలి కష్టముతో కూడినట్టి.
ప్రారంభదశలోని ఇబ్బందులు
పడు.

కావ్యరచనలో ప్రారంభం
చాలా క్లిష్టం అనుటపై
యేర్పడిన పలుకుబడి.

“ఆతగాడు వేలమీద పెట్టుబడి
పెట్టాడు. ఎప్పుడో బాగానే వసుంది.
ఇప్పుడేదో కృత్యాద్యవస్థ పడుతు
న్నాడంటే.” వా.

కృప ఉట్టిపడగా

దయారసము వెల్లివిరియగా.
“ఆ బాటరం గృప, యుట్టి పడఁగఁ
జూచి నృపతి యొయ్యన నగుచున్.”
కళా. 6.160.

కృప చేయు

అనుగ్రహించి యిచ్చు.
“నీవు కృప చేసిన నీ రథచాపతూణ
ముల్.” శైమి. 4.25.

కృపవాడు

అనుగ్రహపాత్రుడు.
“ఎవ్వఁడు తేజరిల్లు నతఁ డెప్పుడు నీ
కృప వాడు భార్యనీ!” వి. పు. 1.203.

కృప సేయు

అనుగ్రహించు; ఇచ్చు.
“వివేకఫరిపాటియును గృప సేసె.”
హర. పీఠిక. 30.

కృష్ణపచ్యము

చున్ని ననేలలో విత్తి పండించే
ధాన్యం.

ధాన్యం రెండు రకాలు—కృష్ణ
పచ్యము; అకృష్ణపచ్యము=
తా నంతట పండే గడ్డిగింజల
వంటివి.

కృష్ణా అనుకొను

చచ్చిపోవు.

“అ ముసలిది కాస్తా కృష్ణా అనుకొంటే
ఆ ఆస్తి అంతా పీడిచే.” వా.

కృష్ణార్పణ మగు

తనది కాకుండా ఇతరులకు
దత్త మై పోవు.

ఏ దయనా దానంగా యిచ్చి
నప్పుడు కృష్ణార్పణం అనీ,
రామార్పణం అనీ దైవ
ప్రీతిగా యిచ్చే అలవాటు
కలదు. అందుపై నచ్చిన
పలుకుబడి.

“వాడు చదివి తెచ్చిస్తాను అంటే
పుస్తకం ఇచ్చాను. అది కృష్ణార్పణం
అయి పోయింది.” వా.

కృష్ణాష్టమి

శ్రావణ బహుళ అష్టమి. ఇదే
గోకులాష్టమి. కృష్ణుడు పుట్టిన
రోజు.

“కృష్ణాష్టమినాడు గాడియమఠలో
బ్రహ్మాండంగా చేస్తారు.” వా.

కృష్ణంగా

సంక్షిప్తంగా.

“మీరు చేప్పే దేవో కృష్ణంగా చెప్పే
మంచిది ” వా.

కెం పగు

ఎట్టి నయిన.

అనగా కోపోద్రిక్త మయిన.

“కెం పగుకన్నుదోయితో.”

శైమి. 2.53.

కెం పగుచూడ్కి

కోపదృష్టి.

“జనపరంపర కెం పగుచూడ్కి
జూచి.” పాండు. 8.95.

కెంపు దేటు

ఎటు వెక్కు.

“కన్నుదోయి, తుడిగి గెంపుదేటు నిడుర
మంపుతోడ.”

వర. రా. సుం. పు. 67. పంక్తి. 8.

కెంబసుపు

కుంకుమ.

“నునుపుగా దువ్వి తీర్చిన కెంపు
బాలేందు, పస మీటు నొసటి కెం
బసుపు బొట్టు.” శుక. 2.425.

కెక్కరలు కొట్టు

అశ్చర్యమును ప్రకటించు.

‘గెగ్గరలు కొట్టు’ అని నేడు
వినబడదు.

ధ్వన్యనుకరణము.

శుక్కు. 52.

“ఆ పిల అత్త నలా అన్నిమాట లం
టుంటే అంతా కెక్కరలు కొడుతూ
విన్నారు.” వా.

కెక్కరించి

కోడిలా అటూ ఇటూ చెలికి.
 “వాడు కోడి కెక్కరించినట్టు కెక్కరించి రెండు మెతుకులు తిన్నాడు.”
 వావిళ్ల ని.

కెడగూడు

1. గుమికూడు.

కాశీ. 3.138.

2. కలిసి యుండు.

“నెఱి లేక నీతోడినీడ యై గడగూడి, పరంగిన నన్నింత.”

3. భోగించు.

“మగనికి వెఱవక యింటికి, దగ్గర వానే కర్త యగుచు దత్తరపుత్తి, వగలల దై వెలిదిరిగెడు, మగువం గడగూడువాడు మదనుడు గాడే.”
 మల్ల. 2.173.

కెడ్డెరయు

అడ్డదిడ్డముగా పడి యుండు,
 కలగాపులగ మగు.

“మృగంబుల యెలుంగుల తోడం గెడ్డెరసి.” కాశీ. 1.93.

“సాంపు మిగులంగ జోడుల యంప పాదుల, దీపులును లేతనవ్వుల దీధితులును, హరిరమ్మల గెడ్డెర సగుచు వెలుగె, దేవులరిగ నుదామతె గౌరవేంద్ర!” భార. శిల్ప. 1.104.
 చూ. కెడ్డెర సగు.

కెడ్డెరను అగు

అటూ ఇటూ చెల్లా చెదరుగా అడ్డదిడ్డంగా పడు.

“క, డెర సె పీనుగులు పడువుఁ ప్రేకయఁ బడియెన్.” కుమా. 11.127.

కెరలి పడు

తర్వరపడు.

“కెరలిపడి జనని దూఱుట, ధరణీపతి ననుట వెఱ్ఱితనము.” సారం. 3.32.

కెరలి యాడు

అనందముతో తాండవించు.

“బాణాసురుండు దనుజునందరినహితుఁడై... కెరలి యాడుచు మధుసాన శీలఁడేలి.” ఉత్త. హరి. 5.47.

కెరలుకొను

తేరుకొను; ఏపుగా పెరుగు.

“వాడక ప్రాలక తేవులక, గూడక తగ నల్ల గెరలు కొని నవకములై... వీడెన్ సస్యంబు లిడుమ వీడెన్ బ్రజహన్.” భాగ. 10. పూ. 757.

కెరలు వొడుచు

కెరలుకొను.

“అతనిచేత నున్న యమృతవంభము నూచి, కెరలువొడిచి సురలఁ గివరువెట్టి, పుచ్చుకొనిరి యసురపుంగవు లెలను.” భాగ. 8.295.

కెరలెత్తు

చూ. కెరలుకొను.

కెర్లుకొను

కలవరించు; కేకలు వేయు.

“పిల్ల వాడు నిద్రలో కెర్లుకొని లేచాడు.” వా.
 “మేలును దెల్పుచు గేక లిడుచు గర్లుకొనుచును వచ్చె.....దుబుడక్కి వాడు.” హంస. 2.27.

కెలవాడి

కిలాడి, లుక్కరి.

“రసివఁ డగు కలవాడి, అప్పఁ డగు
కలవాడి.” తాళ్ల. సం. 12.14.

కెల్లు రేగు

విజృంభించు.

“కెల్లు రేఁగ దేహ మందే కిమ్ముల
చుట్టరి.” తాళ్ల. సం. 7.256.

కేకట కెమ్మట లాడు

పరిహాసము లాడు.

కేకే యని అట చుచు పరి
యాచకము లాడు అని

వావిళ్ళ ని.

“గరిజేఘఁ గ్రేకటఁ గెమ్మట లాడి,
యును సరసము నేనియును గేలి నేసి,
యును.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 111.

కేకలు వేయు

కోపించు.

“చేకొని యొనరుతు మనుచున్, గేకలు
వేసెడిని సమరకేళిరతి యె.”

దేవ. 12.138.

కేకసలాడు

నవ్వుతూ చప్పట్లు కొట్టు.

చూ. కేకిసలు కొట్టు.

కేకిసలు కొట్టు

కేరింతులు కొట్టు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“నాట గలిచి పోనీక పట్టుచుఁ గేకిసలు
గొట్టుచు నొకరొకరిఁ జీరుచు...”

కళా. 6.225.

“చేకొని హరిఁ జూచెఁ గేకిసలు
గొట్టుచు బోటులు దాని నవ్వఁగన్.”

పారి. 3.16.

చూ. కేకసలాడు.

కేడిలాడు

చాడీలు చెప్పు.

రమా. 13.

కేరడము లాడు

వక్రోక్తు లాడు; హాస్యమాడు.

“కేరడము లాడునతి మధ్య ధీర.”

నరస. 2.29.

“కేరడము లాడుచుండిరేనిఁ, గవియు
పాండవబాణాగ్నిఁ గాదు సువ్యేతమ్ము
తమ లోభ మనుచిచ్చు దరికొనంగఁ,
దెగినవా రయి పోదు రింతియ తలంప.”

భార. ఉద్యో. 1.353.

కేరియలు వాటు

కెక్కర్లు కొట్టు.

“జీతక కలు ద్రావి మదసింధురగా
మిను లన్ని కేతీయల్, వారుచు గోడు
గీతములు వాడుచు. కుమా. 6.45.

కేల కపోలము లూడు

చెక్కిట చేయి చేర్చు.

చింతా సూచక మైన అంగ

విక్రియ.

“ఎన్నిభవంబులన్ గలుగు నిక్షుకరా
ససాయకవృధా, భిన్నత వాడివత్త
లయి కేలఁ గపోలము లూఁడి.”

మను. 2.57.

కేల నోరు మూసికొను

ఏ దైనా అలా చేయతగదు

సుమా అని చెప్పనపుడు ఆడ

వాళ్ళు నోరు మూసుకొను

టపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“అనుచు నొయ్యఁ బలుకుచును జూపె
బ్రియు నొక్క, ముగద కేల నోరు
మూసికొనుచు.” కళా. 7.146.

కే లుట్టిపడు

చేతు లదరు.

ఒకపని చేయుటకై తహతహ
పడుటను సూచించు అంగ
విక్రియ.

“...రాజసుతుడు చరమాంబునిధిన్,
మునుగ రవి నెఱయు చీకటి, గనుఁ
గొని కే లుట్టిపడఁగఁ గట్టాయిత మె.”
శుక. 2.219.

కేలుదండ

దండ, చేయూత.

దశా. 7.28.

కేలు మోడ్చు

నమస్కరించు.

కేలు మోడ్చు

నమస్కారము.

కేలు విడుచు

చేయి ఊపి ఆరంభించు డని
సూచించు.

“పోర నొండొకంటి బాడుచుట కవ
సేత, విబుధరిపులు కేలు విడుచుట
యును.” కవిక. 2.151.

కేలు సాచు

చేయి సాచు; అర్పించు.

“శ్రీకాంత దా నయ్యఁ బ్రియు నిరో
ధింపదు, క్రిం దై విరోధికే గేలు
సాపను.” వసు. 1.65.

కేలొసగు

నమస్కరించు.

“వ్యాఘ్రపురసలియందు మహాబాహు
స్వామికే గేలొసఁగె దహితముగ.”
హంస. 4.213.

కేల్కేల దట్టించు

చేయి పట్టుకొను; చప్పట్లు
గొట్టు.

“క్రేవో కన్నడఁజేయు నెచ్చెలియతోఁ
గేల్కేల దట్టించి వా, చావైచిత్రిని
ముచ్చటాడునకి...”
హంస. 1.32.

కేలొడ్చు

చూ. కేలు మోడ్చు.

కేళాకేళి

జుట్లు జుట్లు పట్టుకొని.

“కేళాకేళిఁ బెనంగుచు.”

కుమా. 12.168.

కేళిక సేయు

పొగడు, స్తుతించు; ఒకా
నొక కవిత్యము సేయు.

బొమ్మలాటలో నేటికీ కేళిక
చేస్తారు. ఎవరో బహుమతి
ఇస్తే ఆ మాట చెప్పి వారిని
పొగుడుతారు.

ఇట్లే కేళిక యొనర్చు, కేళిక
సలుపు మొ.

“...సెంబలి కోల, నలి దూసికొని కేళి
కలు సేయువారు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 160.

“పఱలుచు బాలుని వామపాదంబు,
గిరిగిటుగాఁబట్టి కేళికల్ సేయు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 481.

“జక్కిణిరవండి మేళములఁ గేళిక
సల్పిరి.” రామా.

“కేళిక జోకయు లీల నటంప.”

బస. 7.154.

కైంకర్యము చేయు

కాజేయు; సేవ చేయు.

సేవ చేయు అసలు అర్థం
అయినా వ్యంగ్యంగా కా
జేయు అనే అర్థంలోనే ఉప
యోగిస్తారు. వైష్ణవులలో
మాత్రం మంచి అర్థంలోనే
ఇది అలవాటులో ఉంది.

“వాడు ఇంట్లో ఉన్నట్టే ఉండి,
పెట్టెలో నాలుగు రూపాయలూ
కైంకర్యం చేశాడు.” వా.

కైకానుక చేయు

కానుక లిచ్చు.

“జవాదిపిలులు మొదలూ గానలో
వాని గుం, పులుఁ కైకానుక చేసి...”
యయా. 1.104.

చూ. కైకాన్క సేయు.

కైకాన్క సేయు

బహుమతి యిచ్చు.

“గుండ్రపేరును కైకాన్క కోరి
సేతు.” హంస. 2.37.

చూ. కైకానుక చేయు.

కైకూలి వడు

దినకూలి చేసుకొని బ్రతుకు;

కూలి నాలి చేసుకొను.

“కొడవలి గడియించుకొనుచుఁ గై
కూలి, వడి రాజనములకు నొడఁబాటు
చేసి.” బస. 4.117.

కైకొను

1. గ్రహించు.

“జగత్త్రయంబు గావం బ్రోవం,
గైకొన్ననీవు.” ఉత్త. హరి. 4.96.

2. లక్ష్యపెట్టు.

“కైకోఁ డతండు సురల.”

హర. 3.8.

3. పెండ్లి చేసుకొను.

“జయలక్ష్మీసతితో న నం గ వ తి
నిచ్చుం గైకొనం గోరి...”

విక్ర. 4.54.

4. పట్టు, అనుసరించు.

“చరమాశాంతరవీధి గైకొని.”

విక్ర. 2.115.

ఇలాంటి ఇతర చ్ఛాయల
లోనూ ప్రయుక్తం. అవన్నీ
వీనిలోనే చేరనూ చేరును.

కైకొలుపు

ఒప్పించు; ధైర్యము గొల్పు.

కైకొల్పు

పురికొల్పు.

భాగ. 10. ఉ. 300.

కైకోలు

ప్రతిష్ఠ; సమ్మతి; అనుమతి.

“నాకైకో లిడె రెం డాడఁగ నా,
నాలుక మీఠలము వారి నాలుక
లటులే?” సింహ. 5.198.

కైచాపు

నమస్కరించు.

కైచెఱి యిచ్చు

తనంత పట్టుబడు, వశ మగు.

“ఏచిన తన నిడువాలు వి,లోచనముల
చెలువమునకు లొంగి జలజముల్, కై
చెఱి యిచ్చె ననం గే, లీచాలితనశీన
మా కలికి ధరియించున్.”

వరాహ. 11.50.

కైజా చేయు

గుట్టం కల్పేం బిగించు.
“విభండు హయము డిగి హుసా, రై
కైజా చేసి మహా, నోకహతలమున
నిలిచి.”

చంద్రా. 2.111.

కైజీతగాడు

జీతాని కున్న సై నికుడు.
భార. ఆశ్ర. 1.78.

కైజీతములవారు

కైజీతగాండు.
కువ. 2.143.
చూ. కైజీతగాడు.

కైతప్పగా పడు

చేయి జాతి పడిపోవు; తప్పి
పోవు.

“కంగు కంగునఁ నేలఁ గైతప్పగాఁ
బడు, వేటమ్ము లేటక దాఁటి దాఁటి.”
మను. 4.108.

“దేవ నిన్న కై తప్పనఁ జేరె నీ
హయము.” జైమి. 5.168.

కైదండ యొసగు

చేయూత నిచ్చు.
“అవిక కట్టడపు దోరపు నిగుజంటీలు,
తనులతాద్యులికిఁ గైదండ యొసంగ.”
శుక. 1.289.

“అదరమున శతమన్యఁడు, కైదండ
యొసంగ.” పారి. 3.23.

కైదువు పెట్టినవాడు

ఆయుధమును వదలినవాడు,
“జోడు వుచ్చినవానిని కైదువుఁ బెట్టిన
వానిని.”

భార. భీష్మ. 3.303.

కైపదము

సమన్య.
“కైపద మిచ్చువారలును గ్రహ్మనఁ
బద్యము చెప్పవారలున్.”
భోజ. 2.50.

కైపెక్కు

పొగ రెక్కు; మత్తెక్కి
తూలు.

కైపు మిగులు

కై పెక్కు.

కైమోడుపు

నమస్కారము.

కైలా గిచ్చు

చేయూత నిచ్చు.
“తన పాణిపల్లవము కైలా గిచ్చి.”
విప్ర. 4.86.

“పరి, జనములు కైలా గొసంగ స్నానో
స్మృఖుఁ డై.” విజయ. 1.55.

కైలా గొసగు

చేయూత నిచ్చు.
“చిగురాకు వంటి కెంగేలు, గారము
మీఱంగఁ కైలా గొసంగి.”
వర. రా. అయో. పు. 286. పం. కి. 15.

కైవశముగా నుంచు

అధీనములో నుంచు.
“రఘుపతి తనచేతి విల్లు, వరుణుని
యందుఁ కైవశముగా నుంచి.”
వర. రా. బా. పు. 287. పం. కి. 10.

కైవస మగు

లోబడు, వశ మగు.
“దానవైఖరిన్, హేమనగేంద్ర మె

క్కనిక యిత్తురు కైవస మై చెలంగి
నన్.” విప్ర. 2.10.

కై వ్రాల బండు
వా లి పోవు నట్లు నిండు గా
పండు.

“కైవాలఁ బండె కలవవనంబుల్.”
కుమా. 6.119.

కై వ్రాలు
వాలిపోవు; పడు.
వాలడం మీది పొద్దు వాలి
నట్లుగా అన్న అర్థంలో
వయసును పోల్చుట అలవాటు
కూడా ఉన్నది. ‘నేను పెద్ద
వాణ్ణియి పోయాను. సాయం
త్రం కావచ్చింది.’

“ప్రాయ మింతకు మిగులఁ కైవాల
కుండ.” కాశీ. 1.7.

కై నేయు
అలంకరించు, అర్పించు.
“ఆ సమయమునఁ గుమారిం గై నేసి...”
విక్ర. 4.192.
“ఏ, మును పూజించితిఁ బిమ్మటన్
హరియు సంభోజాతగర్భుండునున్, గని
కై నేసిరి.” భీమ. 4.203.

కొంకనక్క
ఒకరక మైన నక్క.
“చీమలు గాకులు గ్రీములు జింకలు
నక్కలుఁ గొంకనక్కలున్.” భార. అశ్వ. 2.117.

కొంకరలు పోవు
చలితో సొట్టలు పోవు.

“కొంకరలు పోయిన నీ మెయి చక్క
నొక్కి.” రామా. 7.258.

“అబ్బ! ఈ చలితో వేళ్ళు కొంకరలు
పోతున్నవి.” వా.

కొంకి కొంకక
జంకు కొంకులు లేక.
“వల చంగునను దాటివడి నేఁగు నొక
లేటిఁ, గొంకి కొంకక త్రొక్కి కూర్చె
నొకఁడు.” శుక. 1.263.
చూ. కొంకికొను.

కొంకికొను
సంగోచించు.
“అనుమానముతో నొక కొంత కొంకి
కొంచు.” హంస. 1.89.

కొంకి తెంచి ముడి గొంఠే
కుటుచ
చెడిపోయి, సరి చేసికొంటూ
కూర్చుంటే ఉన్నది తక్కు
వై పోతుంది అనుట.
దారాన్ని తెంచి తెంచి ముడి
చేసినట్లు కురు చై పోతుంది
కదా!
తాళ్ళ. సం. 8.175.

కొంకు కొసరు
సంగోచము. జం.
“తొడలపై నిద్ర పోయెడు దుష్ట
మృగముఁ, గొంకు కొసరు లే కిటు
లేలఁ గూలఁ ద్రోవు. విక్ర. 3.97.
“కొంకు కొను రించుకయు లేక హలఁ
దాచె.” విరా. 2.128.

కొంకుపడు
సంగోచించు. శ్రాన్.

కొంకుపాటు

సంకోచము.

కొంకు పెట్టు

సంకోచించు.

“కొంకు పెట్టక పెనుగద బెట్టు
ప్రేయ.” భార. సా.పి. 1.169.

కొంకు వోవు

కొంకరలు వోవు.

“ఆపదం, బారయక యుండఁ జేయుము
ప్రధూతపు సీతునఁ గొంకు వోయె
దున్.” భార. శాం. 3.313.

కొంగకాళ్లు

పొడుగొట్టికాళ్ళున్న మను
ష్యులను వెక్కిరింపుగా అనే
మాట.

“ఆ కొంగకాళ్లకు పిల్ల నెవ్వ రిస్తారు
రా?” వా.

కొంగజపం

బకధ్యానం.

పైకి మహాసాధువుగా నటిస్తూ
లోన కుట్రలు పన్నువారి
యెడ ఉపయోగిస్తారు.

పంచతంత్రంలోని కొంగ -
చేపల కథపై యేర్పడిన పలు
కుబడి.

“వాడి దంతా కొంగజపం. ఆ యింట్లో
కాస్త చనువు చిక్కితే ఆ పిల్ల నెవ్వడో
శేపుకొని పోతాడు.” వా.

కొంగని బొడిచి వంగని

వ్రాలంగ దివియు

గొప్పవానిని తగ్గించి తక్కువ

వాని నెక్కువ చేయు

అని కావచ్చు నేమో?

సరిగా తేల లేదు.

“పోలంగఁ గొంగనిఁ బొడిచి వంగనిని,
వ్రాలంగ దిగిచితి రేల బింకంబు.”

బస. 7.185.

కొంగమెడ

పొడవైన మెడ.

కాస్త నిరసనగానే అంటారు.

“ఆ! ఏ మందం? ఆ కొంగమెడా
అదీ!” వా.

కొంగల మల్లయ్య

వట్టి డాబు మనిషి.

కొంగవారు

ఒక రకమైన కత్తి.

కొంగవల్లులుకులు

కత్తితో పడిన గాయములు.

కొంగవా లనగా ఒక రక

మైన కత్తి.

“కొంగ వాల్లులుకు లంగుళులఁ బట్టుచు
జబ్బు, లంటఁ గుట్టిడ వెజ్జ నరయు
వారు.” ఆము. 7.21.

కొంగు ఈడ్చు

బట్ట పట్టి నిలవేయు.

ఒంటిమిట్ట. 84.

కొంగు జారు

పైట జారు.

తాళ్ల. సం. 6.156.

కొంగుధనము

కొంగుబంగారము. వంటిమాట.

“కోరి భజించు వారలకుఁ గొంగు
ధనం బయి.” పాండు. 2.93.

కొంగున కట్టుకొని తిరుగు

తన వశవర్తినిగా, తన వెను
వెంటనే ఉంచుకొను.

ఇది ముఖ్యంగా భార్యా
భర్తల విషయంలో ప్రయుక్త
మవుతుంది.

“ఆ పిల్ల మొగుణ్ణి కొంగున కట్టుకొని
తిరుగుతూ ఉంటుంది. వాడు బయటి
కేం వస్తాడు?” వా.

కొంగున నగ్ని దాచినట్లు

దాచగూడని దానిని దాచ
గూడనిచోట దాచినట్లు.

ఆ త్వవ్యాఘాత మొనర్చు
కొనె ననుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“మమ్మ నందఱ నెవ్వని మహితశక్తి,
యెక్కుడై సంగరంబునఁ జిక్కు
పట్టిచె, నట్టి కరునిఁ గొంగున నగ్ని
దాచి, నట్లు లేమ్యెయి దాచితో
యమ్మ చెపుమ!” భార. స్త్రీ. 2.178.

కొంగున నున్న చిచ్చు

వినాశకారి.

ఒడిలోని అగ్ని కాల్చి తీరును
కదా!

“సురలకు గుండెతలడము, నూరుల
దెండములోని కొట్టు, భేదరతతి
కంటిలో నలుసు, సాధ్యుల కొంగున
నున్న చిచ్చు, భూసురలకు నెల్లనాడు
మెడఁ జుట్టినపాము....”

భాస్క. యుద్ధ.

కొంగున ముడిచిన మణి

అందు బాటులో నుండు

అపూర్వవస్తువు; మనోరథ
పూరకము.

“నాడువుల పడఁతుక మగనికే, బాడ
చూపని తనదుకూపు పాడగనిపించెన్,
జడినిధిశయనుఁడు కొంగున, ముడిచిన
మణి గాదె భక్తముఖ్యుల కెల్లన్.”
పాండు. 2.48.

చూ. కొంగుబంగారము.

కొంగు పట్టు

దేహి అను.

“ఎవ రెంత మాట రానిచ్చినఁ గొంగు
వట్టితి మునీశ్వరులార!” పాండవో. 51.

“నే నెన్ని కష్టాలువచ్చినా ఒకరిముందు
కొంగుపట్టి యెరగ నమ్మా తల్లీ.” వా.

కొంగు పట్టుకొని తిరుగు

విధేయుడై అజ్ఞానువర్తియై
యుండు.

“వాడెప్పుడూ పెళ్లాం కొంగు పట్టు
కొని తిరుగుతూ ఉంటాడు.” వా.

కొంగు పట్టుకొని నిలుచు

భిక్షు అడుగు; యాచించు.

“ఆవిడ ఒకరిముం చెన్నడూ కొంగు
పట్టుకొని నిలిచి యెరుగదు. ముసలి
తనంలో యాచిస్తూ ఉంది.” వా.

కొంగు పట్టచికొని

కోపమును, దుఃఖమును
సూచిస్తూ పైట క్రింద పట్టచి
కొని (పరుండు.)

పడక వేసుకొనకుండా పైట
చెఱుగునే పట్టచుకొనుట
సహజంగా కోపాన్ని సూచి
స్తుంది.

“గుబ్బకవమీది పయ్యెదకొంగు పఱచి,
నేలఁ బవళించు మగువ కన్నీరు
దొరఁగ.”

శుక. 3.483.

కొంగు పఱచు

1. వ్యభిచరించు.

దొంగచాటుగా వ్యభిచరించు
వారు సామాన్యంగా ఎక్కడో
ఒకచోట మంచాలూ, పరు
పులూ లేకుండా కొంగునే
పరుచుకొని పడుకొంటా రను
టపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వార లెల్లను బంగారువంటి నిన్నుఁ,
బాసి పలుగాకులకుఁ గొంగుపఱచు
చెలుల, నంటి...” శుక. 2.120.

చూ. కాలెత్తు.

2. కొంగు పట్టు.

ఏ దైనా భిక్షకు పాత్రకు
బదులు కొంగు పట్టుట కూడా
అలవాటు. అందుపై వచ్చిన
అర్థం.

“కొంగు పఱచిరి నృపతు లాకూటి
కొఱకు.”

రామలి. 23.

ఈ అర్థంలో ఈ మాట వాడు
కలో లేదు, వాడుకలో దీని
రూపం కొంగు పట్టు.

చూ. కొంగు పట్టు.

కొంగుపసిడి

అందు బాటులో ఉన్న
అమూల్య వస్తువు; సులభ
లభ్యము.

“కోప మొకింత లేదు బుధకోటికిఁ
గొంగుఁబసిండి.” విజ. 1.88.

చూ. కొంగుబంగారము.

కొంగుపైడి

అందుబాటు లోనిది, కొంగు
బంగారము.

“కోరి నుతించినవారి కొంగుపైడి.”

తాళ్ల. సం. 6.173.

“కొలిచినవారల కొంగుపైడితఁడు.”

తాళ్ల. సం. 9.180.

కొంగుపైడి యగు

అందుబాటులోని దగు.

“కోరినవరాలే కొంగుపైడి గాదా.”

తాళ్ల. సం. 7.233.

కొంగుబంగార మగు

సులభలభ్య మగు.

అందుబాటులో నుండి ఎప్పుడు
పడితే అప్పుడు ఉపయోగించు
కొన వీలయిన ధనము వంటి
దగు.

కొంగునందు కట్టుకొన్న
బంగారము అంతే కదా.

“రామానుజయ్య దాన, ప్రామాణిక
ముద్ర కొంగుబంగార మగునో,”

పాండు. 1.65.

చూ. కొంగుపసిడి;

కొంగుపైడి.

కొంగుబత్తెము

కూలి గింజలు.

సామాన్యంగా కూలి గింజ
లను కూలీలు కొంగులో

పోసుకునే ఇళ్ళకు వెడతారు,

అందుపై వచ్చినది.

“నిలిచిన పప్పు కావలికి నిల్చును
రప్పరి గొంగు బత్తెపుం, గొలువున
కొయకొల్పి హలికుల్ బికిరంబు పొసంగు
వేలుపున్.” చంద్రా. 1.25.

కొంగు మాయు

ము ట్టగు.

ప్రొక్.

మా. చెటగు మాయు.

కొంగుముడి

1. వశవ ర్తిని అయినది.

“అంగన నాకు గొంగుముడి యై తగు
నీ విపు డిచ్చునీవి...” రామా. 4.162.

2. ఇష్ట మైనది.

అందుబాటులో నుండునది.

“.....శుభప్రసంగ మంగనకు
నొసంగ గొంగుముడి గాదె భవద్వచ
నంబు...” వసు. 3.43.

కొంగుముడి వేసికొను

తప్పక అవుతుంది అన్న నమ్మ
కంతో ఉండు.

“మది తహతహ విడిచి యింకకొ, ముద
మున సతులార! కొంగుముడి వేసికొనుం,
డిదె నేటి మాపటికి గూ, ర్చెద వాలా
యముగ నేను బ్రియులను మిమ్మున్.”

ప్రభా. 5.85.

కొంగుముడులు

పుణ్యతీర్థాలలో స్నానాదులు
నిర్వర్తింపజేయుటకు భార్యా
భర్తలు కొంగుముట్లు వేసు
కోవడం ఆచారం.

అతని పంచకొనకూ, అవిడ

చీరకొంగుకూ వేసే ముడులు

కొంగుముడులు.

ఇ దెప్పుడూ బహువచనం
లోనే ఉంటుంది.

“తిరుమల కంచి పుష్పగిరి తీరములుం
జని కొంగుముళ్లతో, వరముల్ దొప
తుల్ వడయ...” హంస. 2.85.

కొంగురొక్క-ము

ధనము; ఈవలసిన డబ్బు.

మా మూలుగా పూర్వం
డబ్బును కొంగున కట్టుకొనే
వారు. అందుపై వచ్చినది.

“కొలది పుణ్యపాపాలే కొంగురొక్క-
ములు వెట్టి, వెల చెంచి బేర మాడ వేగి
రమె రాశో!” తాళ్ల. సం. 8. 170.

కొంగొంగు రను

కొంగలు అలా అటచు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“కొంగలు చెలంగి కొంగొంగు రనంగ”
హర. 5.16.

కొంగొడ్డు

కొంగు పటచు; సంభోగ
సుఖ మిచ్చు.

ఇది కా లెత్తు అన్నట్లు సీచ
మునకు లోబడు అనే అర్థం
లోనే ఉపయుక్త మవుతుంది.

“ఆడుపుట్టువు లోకంబునందు గప్ప,
చుందు గానువీసములకై యబ్బినట్టి,
పురుషులకు నెల గొంగొడ్డి పాట పోసి,
కొనెడి వెలయాలి బ్రదు కిట్టి దనంగ
నేలె?” పరమ. 3.207.

మా. కొంగుపటచు,

కొంగోడు వడు

ఒటిగిపోవు, ఒడిగిలు.
“కులపర్వతములు కొంగోడు వడియె”
మేరా. 2.33.

కొంగోడు వోవు

ఒక మంచంకోడు వదలిన
దగు; ఒటిగి పోవు.
“కుక్కి వడిన మిగులఁ గొంగోడు
వోయిన...నుల్క మంచ మొప్పు
దండ్రు” వి. పు. 3.215.

కొంచపడు

అల్పుత చెందు; న్యూనపడు.
“కొంచపడితి నొక కొన్నాళ్లు, ఇంచు
కంచు కిప్పు డెఱిగిలిసే.”
తాళ్. సం. 11.2. భా. 17.
చూ. కొంచెపడు.

కొంచపటుచు

కించపటచు.
“తమఁ గొంచ పటతురె తరుణుల
లోన.”
వర. రా. కిష్కి. పు. 357. పం. 17.
చూ. కొంచెపటచు.

కొంచపాటు

సంశయించు.

బ్రాన్.

కొంచయము చేయు

కించపటచు, న్యూనతపటచు;
తక్కువ పటచు.
“శ్యామోదయము కొంచయము చేయ
నేతెంచి, శ్యామోదయము హెచ్చుగఁ
దనరె.” చంద్రి. 4.45.

కొంచుబోవు

తీసికొని పోవు.

“కూర్మి నందన నింటికె గొంచు
బోయె.” హర. 3.83.

వైదికులలో - ముఖ్యంగా
పెద్దవారిలో ఈ రూపం నేటికీ
అలవాటులో ఉంది.

అయితే ఈ ‘చు’ ‘చ’ గా
మారడం కద్దు.

“వారసీ, మంతిని కీయనో వెలకు
మార్చనా యేటికె గొంచు బోయె ద,
త్యంతరయాన...”

హంస. 5.233.

“ఈ అర్ఘ్యపాత్ర కొంచబోరా.” వా.

కొంచెకత్తె

సామాన్యరాలు.
“ఉవిద నీ వెంత కొంచెకత్తెవె జయం
తు, గావుఁ జేసినగరితవు కావె నీవు.”
కువల. 4.173.

ఇదే అరంలో నేడు ‘నీ వేం
తక్కువ దానివా?—‘నీ వేం
సామాన్యరాలివా’ అంటారు.
శ. ర. చెప్పిన ‘సామాన్య
రాలు’ సరికాదని వాచిశ్చ ని.
అమాయకురా లనుట సరి
కాదు.

కొంచెకాడు

సామాన్యడు.
“కొంచెకాడవె, యన్నన్న నఖాగ్ర
నిర్జితావి గాడే.” శుక. 3.285.
వాడుకలో రూపం :

“నీ వేం సామాన్యడవా? దేశాలు
జయించినవాడివి.” వా.

“వాడేం తక్కువవాడా? దేశం తిరిగిన వాడు.”

వా.
చూ. కొంచెకత్తె.

కొంచెపడు

1. కిందపడు, న్యూనపడు.

“ఒరు నొద్ద కేగి హైన్యము, పరికింపఁగ వేడి కొంచెపడియెడుకన్నన్, మరణం బుత్కొప్పము...” శివధ. 5.94.

2. అసంపూర్ణ మగు.

“తరుణి నీచేత మదనతంత్రంబు లెఱుఁగఁ, గోరి యున్నాఁడునాయాస కొంచె పడక, యుండ సురతసుఖంబుధి నోల లార్చి, యింపు సాంపార నన్ను మన్నింప వలయు.” వి. పు. 2.217.

3. తక్కు వగు.

“తండ్రి నీ ప్రాసాదంబున నన్నియు సమ కూ రె డుం గా క కొంచెపడి యెడునే.” భోజ. 6.191.

కొంచెపఱుచు

న్యూనపఱుచు.

“వాసి గను మమ్మ కులశీలవర్తనములు, కొంచెపఱుపక...”

వరాహ. 2.124.

కొంచెపు కవులు

కుకవులు. అల్లు అనుట.

“వంచకు లగు కొంచెపుంగవుల రవళి యదలించి.” పాండు. 1.16.

కొంచెపునరుడు

అల్పుడు.

సుమతి. 40.

కొంచెపువాడు

అల్పుడు.

“పరిమారుఁ గొంచెపువా రె యున్నె డన...” భార. ఉద్యో. 1.14.

కొంచె మగు

తక్కు వగు.

“ద్విక్ష్పిమాగోళము సంతకంతకును గొంచెం బయ్యె లేజీకటిన్.”

జైమి. 5.155.

కొంచెమా

సామాన్యమా.

“అమ్మానినితో పాండు కొంచెమా.” శుక. 4.16.

కొంచెమా నంచెమా ?

అదేం తక్కువా ? జం.

“పోతే పోయిందనుకోడానికదేం కొంచెమా నంచెమా? పదివేల రూపాయలే!”

వా.

రూ. కొంచెం నంచెమా?

కొంచెము గొప్ప

ఏ కొంచెమో.

“కొంచెము గొప్ప సంతసము గొల్పిన.” పాణి. 1.15.

చూ. కొంచెమో గొప్పో.

కొంచెమో గొప్పో

ఏ కొంచెమో.

“కొంచెమో గొప్పో ఒకరికి సాయపడితే వారూ మనకు సాయం చేస్తారు.” వా.

చూ. కొంచెము గొప్ప.

కొంటెకోణంగి

కొంటెవాడు.

“వాడు ఒట్టి కొంటెకోణంగి.” వా.

చూ. కొంటెకోణాలు.

కొంటెకోణాలు

చూ. కొంటెకోణంగి.

కొంటెపాడి కట్ట

భూర్తుడు, దుష్టుడు. బ్రాన్.

కొంటెభాగోతులు

కొంటెకోణంగులు.

కుక్కు. 22.

కొండ!

అదే గొప్ప; ఘనకార్యం.

“రండల కొడుకులు యాచక, తండంబుల కేమి త్రవ్వి తల కెత్తేరా, రెండాకు లొక్క పోకయ్య, గొండమూ దానశర్వ కోమటి గుర్వా!”

—చాటువు.

“కొండ ధరించుట నాకొక కొండాళి”
హరి. పూ. 7.179.

కొండంత....

ఎక్కు వైన; గొప్ప అయిన.

“కొడుకు పుట్టెడు నని కొండంత యాసతో, నుండంగ దుది గూతు రుద్దవించె.” భోజ. 3.140.

కొండంత కనకము పోకకు

వెలా

అసంభవ మనుట. పోక కంత వెలా?

తాళ్ల. సం. 9.285.

కొండంతటి దేవర

గొప్ప దైవము.

సారం. 1.16.

కొండంత దేవరకు కొండంత

పత్రి పెట్ట గలమా?

గొప్పవారిని అంత గొప్పగానూ గౌరవించ లే మనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“కొండికలము మన కెంతటి, దండి

గలుగు నధికవసుతతి హరి కొండగన్,
గొండంత దేవునకు మఱి, కొండంతయుఁ బత్రి యిడెడు కుశలులు
గలరే?” కుచే. 1.110.

కొండంత పని

.వెద్దపని.

“అకట! మోసంబు లేదు కొండంత పనికి, నెన బతిమాలి నీవు పొమ్మన్నవెడలి.” శుక. 2.376.

కొండంత అన్నది గొప్ప అనే

అర్థంలో చాలా రూపాలలో కానవస్తుంది.

చూ. “కొండంత దేవుడికి కొండంత పత్రి పెట్టగలమా? సా.

“కొండంత రెడి వచ్చి కొంగు పట్టు కొంటే ఊ అనగడీనా (గూడునా?) ఆ అనగడీనా? (గూడునా?)” సా.

కొండకోతి

1. కొంటె కోణంగి.

“దానితో నేం లే. అది వట్టి కొండ కోతి. అలాగే వెక్కిరిస్తుంది.” నా.

2. ఒక పిల్లల ఆట.

“దాగిలిమూతలు...గురింజ కొండ కోతి” హంస. 3.146.

* * *

ఇలా కొండతో చేరి అక్కడి—
కొండలోని - అనే అర్థంలో చాలా పదాలున్నవి. కొండ కంది, కొండ కాకి, కొండ గుమ్మడు, కొండ గొట్టె... ఇత్యాదులు. ప్రత్యేకించి విశేషార్థమున్నవే ఇట ఉట్టంకి

తాలు. మిగతవి ఊహ్యములు.

* * *

కొండగా గను

గొప్పగా భావించు.

“అణుమాత్ర మైన యొక కానుక దచ్చిన కొండగా గనుక.”

విజయ. 1.33.

“ఆ కొడుకునే కొండగా చూసుకుంటూ బతుకుతున్న దా తల్లి.” వా.

కొండగా తలచు

గొప్పగా భావించు.

“తా నెఱింగియు నీ జాతి గానిదాని, మాట లెల్లను గొండగా మడిచలంచీ.” విప్ర. 4.77.

కొండ చేయు

గొప్ప చేయు.

“గట్టిచగ్గవ చేత ముట్టిచూచెద మన్నుఁ జెలి యది యొక కొండఁ జేసుకొనెడు.”

సారంగ. 2.24.

“ఈ కొండమణి కాంచనాకారరుచిఁ గాంచె, గొండ లెల్లను దనుఁ గొండ చేయ.” విక్ర. 2.15.

కొండ దాకు

అధిక మగు.

“నిండువేడుక మిన్నంది కొండ దాకె.” విజయ. 2.20.

కొండదాసరి

దాసరులలో ఒకభేదం.

తర్వాత దాసరికంటె తక్కువైన నీచభిక్షుకుడుగా మారినది.

చూ. కొండదాసరితనము.

కొండదాసరితనము

నీచభిక్షువృత్తి.

“తనదు చెల్లెలి దొడ్డభూధవున కిచ్చి, యతనివలనను నీరి గాంచు నంతకంటె, సార మె తోచుఁ గొండదాసరిత నంబు.” రామలిం. 78.

వివరం. చూ. కొండదాసరి.

కొండనాలుక

చిఱునాలుక, కిఱునాలుక.

“ఎ చొట్ట ముచ్చిచ్చు నేడే నీ నాల్కలు, కొండనాల్కల దాఁకఁ గోతవడియె.” భీమ. 3.37.

కొండను తగరు డీకొన్నట్లు

అల్పుడు అధికునిపై విజృంభించేపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

పొట్టెలు కొండను డీకొన్నట్లనుట.

“గాండీవధన్వ నాహవ, పాండిత్యము దలఁప నతని భండనమున మా, కొండు నని యొకఁడు గడఁగుట, కొండం గని తగరుఁ దాఁకఁ గోనుట గాజే.” భార. ఉద్యో. 1.237.

కొండను తవ్వి యెలుకను పట్టు ఎంతో పని చేసి స్వల్ప లాభము పొందు.

“ఎంత దవ్వలనుండియో యేగుదెంచి, కడెడు మెతుకులకై యింత కష్టపడెడు, కటకటా! యమ్మహీసురాగ్రణి విధంబు, కొండ ద్రవ్యము నెలుకను గొనుట యయ్యె.” కుచే. 2.112.

కొండ పట్టు

దేశాంతరగతు డగు.

“గద్దయ డిగ్గి కాళికుండు గాదిలి
నూనుడు కొండ పట్టినన్.”

కాశీ. 6.21.

చూ. కొండలు పట్టు.

కొండ పిండి గావించు

కొండలను పిండి కొట్టు;

అసాధ్యకార్యాలు నిర్వ

రించు.

“పిండి గావించుమో వెండికొండ.”

కా. మా. 2.24.

ఎట్టి దుష్కరకార్య మైనను

చేయుటకు మేము సిద్ధ మను

టను సూచించును.

ఇది కొన్ని భిన్నరూపాలలో

కనబడుతుంది.

“కొండ లన్ని పిండి గొట్ట వచ్చు.”

వేమన.

కొండపిండి కూరు

ఒకానొక చెట్టుపూత దూదికి

బదులు పరుపుల్లో దిండ్లలో

పెడతారు. ఆ పని చేయు.

“బూరుగుమాది కాదు కొండపిండి

దిండ్లలో కూరారు.”

వా.

కొండపొడవు

అత్యధికముగా; రాసులుగా.

“కొండపొడవు చెచ్చి వైచిరి.”

విజయ. 2.90.

కొండమంగలి ఊరం

సగం సగం చేసిన పని; ఎగుడు

దిగుడుగా చేసినపని.

తిరుపతికొండ - తిరుమలపై

మెట్టుక లిచ్చేవా రెక్కువ.

అక్కడి మంగళ్ళు బేరం

పోకుండా ఒకొకరికి కొంచెం

కొంచెం ఊరం చేసి కూచుండ

పెడతా రని ఒక ప్రతీతి.

ఆ జనం ఎక్కువ గనుక

ఎగుడు దిగుడుగా నాలుగు

బరుకులు బరికి వదిలి పెడతా

రన్నది మరొకటి.

ఇలాంటివానిపై ఏర్పడిన

పలుకుబడి.

కొండమనిషి

అనాగరకుడు.

“అత నేం కొండమనిషిలా ఆడాళ్ళు

కనబడితే అలా నోరు తెరుచుకొని

చూస్తా డేం?”

వా.

కొండమల్లయ్య

శ్రీశైలమల్లికార్జునుడు.

“కొండమల్లయ్యచే నుండు నందురు

గాని, జింకను గాన మే వంక నైన.”

యయా. 1.105.

కొండమీద కోతి దిగి వచ్చు

ఎలాంటి దైనా అందుబాటు

లోనికి వచ్చు.

“చేతిలో డబ్బు ఉంటే కొండమీద

కోతి దిగి వస్తుంది.”

వా.

కొండముచ్చ

కొండముచ్చువలె మూతి

ముడుచుకొని ఏమీ అన

కుండా ఉండేవారి నంటారు.

“అపిల్ల కొండముచ్చులా కూచుం

టుంది.”

వా.

కొండమునవ

మూతి ముడుచుకొని ఏమీ

శాలియనట్లు నటించే మనిషి.

“అదా అమ్మా కొండమునవ. లోపల కావలసినన్ని బుద్ధులున్నాయి గానీ.”
వా.

కొండ యెంత వజ్ర మెంత ?

చురుకైనది చిన్న దైనా చాలును అనుట.

కొండ పెద్ద దైనా వజ్రం చిన్న దైనా భేదిస్తుంది.

నారాయణదాసు భీష్మచరిత్ర.

కొండ యెక్కు

1. గొప్పకు పోవు; విజ్ఞువీగు.

“కొండ యెక్కును బతిమాలుకొనిన కొలది” సిం. నార. 17.

“వానిదగ్గరికి పదే పదే వెళ్ళి అడిగా మంటే కొండెక్కుతాడు.” వా.
రూ. కొండెక్కు.

2. దీపం అరిపోవు.

“దీపం కొండ యెక్కుతూందిరా. కాస్త ఎగబోయ్యి.” వా.

కొండల కేగు

అడవుల బట్టు; అనాథ మగు.

“కొండల కేగెను సత్యము.” తాళ్ల. సం. 5.63.
చూ. అడవుల బట్టు.

కొండల నునుపులు

పైపై మెలుగులు; తాళ్ల. సం. 5.24.

కొండలు కోటలు చేసి చెప్పు

గోరంతలు కొండంతలు చేసి

చెప్పు. తక్కువ వానిని

ఎక్కువ చేసి చెప్పు.

“.....నీ యపకారకృత్యముల్, గుజి గడవం బ్రయంబుతమిఁ గొండలు కోటలు చేసి చెప్పితిన్.”

పంచ. (వేం) 4.147.

కొండలు దొంతి పేర్చ నేర్చు

కొండలను ఒకటిపై ఒకటి పేర్చ నేర్చు.

అసాధ్యకార్యములను చేయ గల నేర్పరు లని నిరసనగా అనుటలో ఏర్పడిన పలుకుబడి. పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

కొండలు పట్టు

దిక్కు కొక రై చెదరిపోవు. దేశాలపా లయి పోవు.

“ఆ ఆధ్యుడు కాస్తా పోయే సరికి యావత్ కుటుంబమూ కొండలు పట్టి పోయింది.” వా.

చూ. కొండపట్టు.

కొండలు పెరుగు

ఎక్కు వగు; కొండలుగా పెరుగు.

“కో శ్రేణి కో స్కెలు కొండలు పెరుగు.” తాళ్ల. సం. 8.50.

కొండ లేర్లు పండు

ఎక్కువగా పండు.

కొండలూ, ఏర్లూ పంటకు అనువు గాని వి కనుక అవి కూడా పండుట సహజంగా సర్వసిద్ధిసూచకం కదా!

“కోరి న స స్య ము ల్ కొండలేరును
బండు.” రుక్మాం. 1.136.

ముద్రిత పాఠమున ‘కొండ
వేలును బండు’ అని యున్నది.
అది సరియైన దనిపించదు.

కొండవీటి చేంతాడు

సుదీర్ఘమని యెత్తి పాడు
పుగా అనుమాట.

“ఈ ఉపన్యాసం కొండవీటి చేంతా
డులా ఉంది. తొమ్మిదైనా ముగిసేట్లు
లేదు.” వా.

నీళ్లు దొరకని ఊళ్ళలో
బావులు లోతుగా ఉండడం,
సహజంగా అక్కడి చేంతాళ్లు
పొడవుగా ఉండడం పురస్కరించుకొని కొండవీటికి బదులు
అక్కడక్కడి వారు ఆయా
ఊళ్లను చేర్చి ఈ చేంతాడు
నువ్వయోగించడం కూడా ఆ
యా ప్రాంతాలలో కాన
వస్తుంది.

రామలింగాయపల్లె చేంతాడు;

కొల్లేటి చేంతాడు.

కొండవేలును పండు

సమృద్ధిగా పండు.

“కోరిన స స్య ము ల్ కొండవేలును
బండు, నెలకాలము ఫలియించు
దరులు.” రుక్మాం. 1.14.

ఈ పాఠం సరికా దనిపిస్తుంది.

అరం ఎలా వచ్చిందో కుద
రదు. వివరానికి...

చూ, కొండ లేరు పండు.

కొండాటముగా

ప్రోత్సాహకముగా.

“గండారక్ మదసారభంబునకు
బింకం పెక్కఁ గ్రోధాగ్నికిఁ,
గొండాటంబుగ దానసంపదకు నా
ఘోషంబుగా...” కుమా. 1.86.

కొండాట, కొండాటము=
స్తుతి, వ్యాసంగము, కల
హము, కలహశీలము అను
అర్థములలో కోశములు
ప్రయోగము లిచ్చినవి.
ఇక్కడ ఇది విభిన్నార్థద్యోత
కమై పైన యిచ్చిన తీరున
ఉన్నది.

కొండాటము సేయు

పొగడు.

“కుచ్చితకాం ద్రన్నఁ గొండాటములు
సేయ.” మల్లా. 3.4.

కొండాడు

గొప్పగా స్తుతించు.

‘కొండ అని ఆడు’ అనురీతిగా

ఏర్పడి ఉండవచ్చును.

“చేడియ యీ నృపాలకులశేఖరు ...
కొండాడఁగ వేయినోళ్లు వలె...”
రాజ. చ. 3.132.

కొండికవాడు

చిన్నవాడు, బాలుడు.

“ఇప్పుడీ, కొండికవాని నమ్మి పగ
గోరిది కార్యమె?”
కుమా. 10.162.

కొండుకవాడు

చిన్నవాడు.

“వానికిం గొండుకవాని విచిత్రవీర్య
రాజ్యాభిషిక్తుం శేసి...”

భార. ఆది. 4.118.

“పరశురాముడు ... దండితాపితుండు
గొండుక యయ్యును, దద్ద గుణము
లందుఁ బెద్ద యయ్యె.”

భార. ఆది. 3.70.

కొండెక తై

కొండెములు చెప్పనది.

కొండెకాడు

కొండెములు చెప్పేవాడు.

కొండెకు నీ రెక్కు

పొగ రెక్కు.

“వీడి కీ ఊరు నీళ్లు తాగటప్పటికి
కొండెకు నీ రెక్కింది. వీడింక మన
మాట వింటాడా?” వా.

కొండెక్కి కూర్చుండు

కలిసి రాక ఉండు.

గర్వించి పైన కూర్చొను.

“ఏవో నలుగురం కలిసి ఈ వ్యవహారం
పరిష్కరించి వేద్దా మనుకుంటే వాడు
కొండెక్కి కూర్చుంటున్నాడు.” వా.

“పిల్ల నిస్తామని మనం వెళ్లే కొద్దీ వాళ్లు
కొండెక్కి కూర్చుంటున్నారు.” వా.

చూ. కొట్టెక్కి కూర్చుండు; కొండ

యెక్కు; కొండెక్కు.

కొండెక్కు

తా నేదో మరీ గొప్పవాని

వలె పై కెక్కి కూర్చొను.

“కొండె యెక్కెడు బ్రతిమాలుకొనిన
కొలది.” సింహాద్రి. శత. 17.

“వాని వెనకబడేకొద్దీ వాడు కొం
డెక్కుతున్నాడు.” వా.

చూ. కొండె యెక్కు.

కొండెము లల్లు

చాడీలు చెప్ప

“వాడిమీదా వీడిమీదా కొండెలు
అల్లుతూ ఉండడమే వీడిపని.” వా.

కొండెములు చెప్ప

చాడీలు చెప్ప.

“కొండెముల్ చెప్పక యుండ విరాట
భూవరుని వాకిటి చనవరల కిచ్చి.”

శుక. 4.111.

కొండొక

ఒకానొక; చిన్నని...

కాస్త...

కొండొకడు, కొండొక ప్రొద్దు,

కొండొక తొలంగి... ఇత్యా

దుల్లో విభిన్నచ్ఛాయలలో

ఈ మాట కలిసి వినిపిస్తుంది.

ఆ యా సందర్భాల బట్టి

ఊహించుకొనవలెను.

కొండొక నవ్వు

చిఱునవ్వు అని నిఘంటు

వులు. ఒకనొక విలక్షణ మైన

నవ్వు కావచ్చును.

“అనినఁ గొండొక న వ్యోలయంగఁ
జూచి.”

భార. విరా. 5.114.

కొండొక ప్రొద్దు

కాసేపు; కొంత సేపు.

బస. 5.127.

కొండొకవాడు

చిన్నవాడు,

“ఏడు కొండొకవాడు వివినభూమి
లకు, గనికరింపక పంపగా నెట్లు
వచ్చు?”

గౌర. చారి. ఉ. భా. పం.
1861-862 పం.

కొండ్ర చేయు

వ్యవసాయము చేయు.

ప్రౌన్.

కొండ్రపోతు

ఎలుగుబంటి.

ప్రౌన్.

కొంతముకాదు

బలైం ధరించిన యుద్ధంలోని
పై నికుడు.

కమా. 11.40.

చూ. సవడికాదు.

కొందలపడు

కలత చెందు.

“మనంబు గొందలపడఁగా.”

భార. ద్రో. 2.292.

కొందలపడుచు

కలత చెందించు.

“ఇట్లను వగులు మిగిలి కొందలపడు
పన్.”

భార. విరా. 1.97.

కొందలపాటు

కలత.

కొందల పెట్టు

కలత పెట్టు.

“పైత్యుడు మమ్ము నింక నే, కొలఁదుల
పైచునే కరము కొందల పెట్టక.”

చారి. 4.22.

కొంపకు నిప్పు పెట్టు

కొంప ముట్టించు.

“వాడు ఉన్నన్ని నాళ్లు ఉండి ఆ
కొంపకు నిప్పు పెట్టి పోయాడు. మగని
మీద పెండ్లానికీ, పెండ్లాంమీద మగ
నికీ నూరి పోకాడు వెధవ!” వా.

చూ. కొంపలు ముట్టించు.

కొంప కూల్చు

కొంప ముంచు, పాడు చేయు.

“...నీవగ లెల్ల గంటి మిటు నేర్చితివా
యతివా కుమారుడనన్, నీవును గొంప
గూల్చితిరి నేర్పరి కూఁతలు చాలుఁ
జాలు...” సానందో. 5.179. పు.

చూ. కొంప చెఱుచు.

కొంప గుండ మగు

కొంప గుల్ల యగు; సర్వస్వం
నాశ మగు.

“తినఁగాఁ గొంపయు గుండ మై
దొసగు ప్రాప్తించెం గదే జూదమా?”
వ్యస. నాట. 29.

కొంప గుల్ల చేయు

కొంప కూల్చు.

“ఎన్ని కొంపలో, గుల్లు చేసి...”

పాణి. 2.19.

చూ. ఇల్లు గుల్ల చేయు.

కొంప చెఱుచు

సర్వనాశనము చేయు.

“అని వారు తన్నుఁ దునుమం, బనుచుట
యును వారికొంప చెఱుచుటకై దేవుని
వెనుక నుండి...” కుక. 3.95.

“అవిడ దబ్బంతా ఆ కంపెనీలో
పెట్టించి వాడు కొంప చెఱిచాడు.” వా.

చూ. కొంప కూల్చు, కొంప లార్చు,
కొంప తీయు.

కొంపచెఱుపు

ధూర్జుడు, దుష్టుడు.

“కొంటె కనుమాలమును దూబ కొంప చెఱుపు.” హంస. 5.113.

కొంప తీయు

పాడు చేయు.

“అవిధి యేమి నేయును మహా ముని ముఖ్యుల మంచుఁ గొందఁ జీవుల కొంప దీయఁ గడుఁ జిక్కుగ వ్రాసిరి...” కవిమాయ. 4.73.

“తియ్యగా మాటలు చెప్పి నమ్మించి ఆ పిల్ల కొంప తీశా దా వెధవ.” వా.

చూ. కొంపలు తీయు.

కొంప దీసి....!

ఒక వేళ అలాంటి అనా హూతం జరగ లేదు కదా!

అనుపట్ల ఉపస్కారకపదంగా

వినవచ్చే పలుకుబడి.

“మనం అన్నమాటలు కొంపదీసి వాడు వినలేదు కదా!” వా.

కొంప నట్టేటిలో గట్టు

కూడనిపని చేయు.

వ్యసన. నాట. 4.

కొంపమీద పడి తిను

ఒకరి యింట చేరి వారి తిండితో బతుకు.

అలా తినుటకు అధికారం లేనివారి యెడనే ఉపయోగిస్తారు.

“వాళ్లంతా ఆ పిల్ల కొంపమీద పడి తింటున్నారు. ఇంక ఆ దేం ముందు కొనుంది?” వా.

కొంప ముంచు

సర్వనాశనం చేయు.

“అన్న కదా అని ఆవిడ ఆస్తి అంతా తీసుక వస్తే, వీడు ఆవిడ కొంప ముంచాడు.” వా.

చూ. కొంప తీయు.

కొంప మునిగిపోవు

అనిష్టము సంప్రాప్త మగు.

“ఇంకేముంది? కొంప మునిగి పోయింది. మనవాడు వెళ్లి వాళ్లపక్షాన సాక్ష్య మిస్తా నన్నట్టే.” వా.

కొంప మునుగు

అనిష్టము సంప్రాప్తించు.

“ఏదో కొంప మునిగినట్టు అర్ధరాత్రి పరుగెత్తు కొచ్చాడు. చేబడులు కావాలట చేబడులు!” వా.

కొంపమ్ముకొను

ఉన్న ఆస్తి పాస్తులను పాడు చేసుకొను.

“సుందరిని గూడి కొంపమ్ముకొనఁగ లేదా.” శ్రవ. 2.60.

వాడుకలో రూపం :

‘కొంపమ్ముకొని పోయాడు’

అన్నట్లు ఆత్మనేపదంగానే ఈ క్రియ వినవస్తుంది.

కొంప లంటుకొను

అనాహూతము దాపురించు.

విపరీత మైన నష్టమో, అపదో వచ్చిన దని చెప్పే పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“నీవు ఏమో ఒకమాట అని వచ్చావు. అక్కడ కొంపలు అంటుకొన్నాయి.” వా.

“ఇంత అరరాత్రిలో వెళ్లడం ఎందుకురా? ఏం కొంప లంటున్నావని?”

“వాణ్ణి అలా స్వేచ్ఛగా వదిలేశావంటే కొంప లంటుకుంటాయి. బాగ్గత్త.”

కొంప లార్పు

కొంపలు తీయు; ఇతరులను నమ్మించి వారిని పాడు చేయు.

“వాడు వట్టి కొంపలాళ్ళే రకం. అట్లా వానితో నీకు స్నేహం ఏమిటి?”

చూ. కొంప తీయు; కొంప చెఱుచు. కొంపలు కొల్పు

చూ. కొంప లార్పు.

కొంపలు తీయు

కొంపలు నాశనము చేయు.
“వాడు ఇప్పటికి ఎన్ని కొంపలు తీశాడో? ఇప్పుడు ఈయిల్లు చేరాడు.”

చూ. కొంప లార్పు.

కొంపలు ముంచు

ఇతరులను నమ్మించి సర్వ నాశనం చేయు.

“వాడు ఈ పాటికి ఎన్ని కొంపలు ముంచాడో? ఇక్కడ తయారయ్యాడు.”

చూ. కొంపలు తీయు, కొంప లార్పు.

కొంపలు ముట్టించే కొఱివి

తగాదాలు పెట్టే రకం.
“అది ఒట్టి కొంపలు ముట్టించే కొఱివి. ఆ అన్నదమ్ము లిద్దరూ వేరయి పోవడానికి ఇదే కారణం.”

కొంప గోడి లేదు

ఆస్తివాస్తు లేవు. జం.

ఈ గోడి గోరి కావచ్చును.

బతికినప్పుడు కొంప ఎలాగో,

చచ్చినప్పుడు గోరి అలాగు.

అది కూడా లేదంటు.

“వాడికి కొంప గోడి లేదు. ఏమి చూచి పిల్ల నివ్వమంటావో తెలీదు.”

కొంపోవు

తీసికొనిపోవు.

“చయ్యన గొంపోయి.”

రుక్మాం. 5.80.

“చంపినను జంపు నన్నటు, గొంపో కుండినను జాలు.”

ప్రభా. 8.143.

కొకిబికి

కొక్కిరి బిక్కిరి.

“కొకిబికి యంగమను.”

రాధా. 5.108.

కొక్కిరి బిక్కిరి

అస్తవ్యస్త మయిన.

“చెప్పగాఁ దొడఁగాఁ కొక్కిరి బిక్కిరి పద్యపుంజముల్.”

గుంటూ. పూ. పు. 17.

కొక్కురోకో అను

కోడి కూయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“అప్పుర స్త్రీని కేతశాభ్యంతరములఁ, గొక్కురోకో యటంచును గోళ్ళు కూసె.”

హర. 7.137.

కొక్కుకో అను

కోడి కూయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

2. త్రోసివేయు.

“కోర్టులో వాడి కేసును కొట్టి వేశారు. ఆనాటినుండి వాడు మనిషి మనిషిగా ఉండడం లేదు.” వా.

3. లెట్టి తీసివేయు.

“ఈ డబ్బు తీసుకొని నా లెట్టి కొట్టి వేయండి.” వా.

4. పడగొట్టించు.

“దళ వాయి తోడ గోడకు, వెలుపటి యిల్లు గొట్టివేయించి.” కవలా. 3.3.

కొట్టుకాడు

1. కొట్టుకొను,

“ఇట్టు బెట్టుగఁ గొట్టుకాడుచున్.” రాధి. 2.89.

2. కొట్టునట్టివాడు.

“ఉలుకును గొట్టుకాడు నగు.” రాధి. 1.128.

కొట్టుకొను

తన్నుకొను; ఏడ్చు; గట్టిగా

చెప్ప.

“కడుపు నొప్పితో వాడు కొట్టుకుంటున్నాడు.” వా.

“పిలడు సోయాడని ఆమె కొట్టుకొంటూ ఉంది.” వా.

“వద్దో ఆవ్యాపారం అని కొట్టుకున్నాను. విన్నాడు కాదు.” వా.

కొట్టు చీకుడు గుడ్డలు

అంగట్లో నిల్వ వుండిపోయి

చీకు పట్టిపోయిన గుడ్డలు.

క్రొత్త. 20.

కొట్టుడుబిళ్ళలు

గోళీకాయలు.

శాన్.

కొట్టుపడు

చెబ్బు తిను.

“కొట్టుపడి యటకు మునుపే, తిట్టుంబడి.” మును. 4.86.

రూ. కొట్టుపడు.

ఇందుకు దగ్గటి భావచ్ఛాయ

లన్నీ ఈ అర్థంతోనే సరిపెట్టు

కొనవచ్చును.

కొట్టు మిట్టాడు

చెలరేగు, కలతపడు, తన్ను

కొను.

“రక్కసులు వేడబంబుల, మిక్కిలి నామకొని కొట్టుమిట్టాడంగా...”

యయాతి. 2.

“నట్టడవిలోన నన్నిట్టునట్టు పఱచి, కొట్టుమిట్టాడ నేటికి బట్టభద్ర, పుట్టునకు మున్న లేమకు బొట్టుగట్టి, చెట్టవట్టుట కొకరుండు పుట్టెఁ జూపె.”

శకుం. (కృష్ణ) 2.74.

కొట్టిమిట్టిపడు

ఎగిరి పడు.

కొట్టము దంచు

ధాన్యము దంచు.

“అప్పుడమివేల్పు జవరాండ్రు కట్టంబులకై కొట్టంబు దంచుచు నమృహోత్సవాలయాంగణంబున...”

కేమా. పు. 81.

కొట్టాలు దంచు

ధాన్యము దంచు.

“హరిమి విషయముల కొట్టాలు దంచేము.” తాళ్ల. సం. 9.198.

కొట్టాడు

జగడ మాడు, పోట్లాడు.

“చుట్టములతోడ నొప్పుమి పుట్టినప్పు,
డడపడి వారితోడఁ గొట్టాడి యెన,
దాని నుడువంగఁ జొరకున్న వానిఁ
గ్రూర, కర్మఁ డని చెప్పదురు కర్మ
కాండవిదులు.” భార. ఉద్యో. 3.242.

కొడి గట్టు

దీపం వత్తి కాలి నల్లవడు.
“దీపం కొడిగట్టి వెలుగు తగ్గింది.” వా.

కొడిదిపూన

మొలతాడులో బిళ్ల.
పేం. పంచ. 1.598.

కొడిమెలాడు

నిందలు మోపువాడు.

కొడిమెలు గట్టు

అపనిందలు మోపు.
“జడముడి జాహ్నువీతటని శాకర
పోతముఁ జూచి యెవ్వ రీ, కొడిమెలు
గట్టి పెండికొడుకున్ గడియారము
మోవఁ జేసిరి.” కైమి. 1.2.

కొడివడు

కదలు.

“పన్ని నిలిచెఁ గాయ్యుతో దానవ, కుల
బలంబు నేల కొడివడంగ.”

కమా. 11.79.

కొడివాఱు

దీపం కొనసాగు.

“శ్రీకమల గృహము మోము వి, లోకిం
పఁగ నీపకళికలు కనుంగవ యా, నా
కొడి వాతీన సన్నపు, రేకలు నామలు
నుందరికిఁ జెలువొందుకా.”

శకుం. 2.179.

కొడి సాగు

కొనలు తేరు.

“ఉడుగని వెలుపటి యుద్యోగము వర
కొడి సాగడి మితి కోరికలు”

తాళ్ల. సం. 11.78.

కొడి స్తంభము

ధ్వజ స్తంభము.

బ్రాహ్.

కొడుకులు కొమ్మలు

సంతానము. జం.

“కొడుకులఁ గొమ్మలం బడసి కొండొక
కాలము ధాత్రి యేలి.” బుద్ధ. 2.28.
“వాని కేం కొడుకులా కొమ్మలా?
అదంతా ఎవరికో పోవలసిందే.” వా.

కొడుకై నా కూతురై నా

ఉన్న దల్లా ఆ పిల్లే అనుట.
“కొడు కె నా కూతు రె నా నా కున్న
దల్లా ఆ పిల్లే. ఈ అవసంతా దాని
కోసం కాకపోతే ఇం కెందుకు?” వా.

కొడుగురు వోవు

చలితో కొంకెర్లు వోవు.
“సీతునం, గొడుగురు వోయి యున్న
సఖుఁ గ్రోలిఁ గనుంగొని.”
కేయూర. 8.270.

కొడ్డిపూన

కొడిదిపూన

చా. కొడిదిపూన.

కొణుజెక్కు

పిడుదులు పశువులకు పట్టు.
“ఎరువు లిప్పులు గొని యెల్ల మందలు
గొణుజెక్కు.” హరి. పూ. 6.5.

కొత్తుకుపడు

జంకు గొంకులతో సంకో.
చించు.

“లేమిం గొతుకుపడినభర్తను.”

కాశీ. 2.79.

కొత్తగా మాట్లాడు

నీ మాటలు మామూలుగా
లేవు అనుపట్ల ‘ఏమిటే!
కొత్తగా మాట్లాడుతున్నావే’
అంటారు. ఈ ధోరణి
యేమిటి? కొత్తగా ఉండే
అని భావము.

“ఏ నీ కవుడుఁ బ్రసన్నుడ, గానే
తరళాక్షి! కొత్తగా నిటు పలుకం, గా
నేలకె?” మార్కం. 5.205.

కొత్తనీరు వచ్చి పాతనీరు
కొట్టుకొని పోయినట్లు
ఎవరో - ఏదో - వచ్చి, ఉన్న
వారిని - వానిని - తొలగించు
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

కొత్తవానితో పాతవి వెనుక
బడి పోయినప్పుడు దీనిని ఉప
యోగిస్తారు.

“కొత్తనీరు వచ్చి పాతనీరు కొట్టుకు
పోయినట్లుగా యీ ఇంగ్లీషు చదువులు
వచ్చి వేదాలు శాస్త్రాల్ని మన చదువు
లన్నీ మూల బడ్డాయి.” వా.

కొత్త పాత లేదు

చాలా కలగలుపు మనిషి.

“ఆ అమ్మాయికి కొత్త పాత లేదు.
అందరితోనూ చాలా హాయిగా కాలం
గడుపుతుంది.” వా.

కొత్తిమీద కూర్చు

(?)

కొత్తెమ్మసాని

యోగిని.

విప్ర. 2.14.

కొదల పొందని

అపార మయిన, కొఱత లేని
అనుట.

“కొదలం బొందనిబహుసంపదలన్.”

నిరంకు. 2.85.

కొదలు వడు

కొఱతవడు.

కొదల్పడు

కొఱతవడు.

“నా, తమ్ముని ముద్దుమాటలు గొడ
ల్పడఁ బల్కెడుచిల్కబోద.”

నిర్వ. 5.105.

కొదవ కార్యము చూచికొనగ

వచ్చు

తక్కిన పని నెఱవేర్చుకో
వచ్చు.

“కడప కడ్డము గాఁగఁ బడి సివ
మాడుము, కొదవ కార్యము చూచి
కొనఁగ వచ్చు.”

శుక. 2.350.

వాడుకలో రూపం :

“నీ వక్కడకి వెళ్లు. మిగతా పని నేను
చూచుకొంటాను.” వా.

“నీ వతనికి కనబడి రా. మిగతా పని నేను
చూచుకొంటాను.” వా.

కొదవ చేయు

తక్కువపఱచు, కించపఱచు.

“హితంబుఁ, గోరిక నన్నింత కొదవ
చేసితివి!”

మ. రా. ఆర. పు. 215. పం. 15.

“సంపద దగ దంపినచో మతి నిన్నుఁ
గొదవ సేసినతెఱుగగు.”

విప్ర. 4.73.

“నీ కేం కొదవ చేసినా నని అలా మూతి
ముడుచు కూచున్నావే కొడలా?”

వా.

కొదవడు

ఆగిపోవు, పని కాక మిగిలి

పోవు; తగు.

“యా గ ము కొదవడకుండగ, సాగిం
పుండు.” శకుం. 3.106.

“జ న స త్వ మం చుఁ గొదవడుఁ
జూపుల్.” సుద. 2.136.

కొదవపడు

తక్కు వగు, లోపము జరుగు.

“ఏ మైనఁ గొదవ పడెనొ.”

విప్ర. 4.38.

“కొదవపడియెఁ బని యనుచుకొ.”

శేం. పంచ. 1.96.

కొదవపఱచు

తగ్గించు.

“ఎవ్వనియశంబు జగ మెల్ల సెనసి చుట్టు,
కొండ యవ్వలి తమ మెల్లఁ గొదవ
పఱచు.” కాళిం. 1.35.

కొదవలు తడవు

లోపము లెన్ను.

“నేను మీదాన నగుట మీ గానకథలు,
వడిన నవ్వేళఁ గొదవలు దడవ రేము.”

కళా. 2.45.

కొదవ లేదు

సమృద్ధిగా ఉన్న దనుట.

లోటు లేదు.

“ముదిత! మేలు మేలు కొదవ లే
దెందు.” కళా. 2.85.

నేటికీ వాడుకలో :

“వా యింతో పెట్టుపోతల కేమీ కొదవ
లేదు.” వా.

“నీవు మంచి యింతో పడ్డావు. నీ కేం
కొదవమ్మా కూతురా!” వా.

“వాడికి కొడుకులు చేతి కెదిగి వచ్చారు.
వాడి కేం కొదవ?” వా.

కొదుకుకొను

భయపడు ; జంకు.

“గోలయను బోలె నొదుగుచుఁ గొదికి
కొనుచు.” విప్ర. 3.3.

కొద్దిపడు

కొంచెపడు.

కొద్దిపఱచు

హీనపఱచు.

“తిట్టెనేనిఁ గొట్టెనేనిఁ గొట్టినఁ
గొట్టును, గొట్టెనేని యముడు కొద్ది
పఱచు.” వేమన.

కొన కెక్కు

పరాకాష్ఠ నందు.

“గోవిందుడు మన్నించితే కొంచెము
దొడ్డున్నదా, కోవరపుసిరు లంది కొన
కెక్కుఁ గాక.” తాళ్ల. సం. 9.134.

కొనకొన కోడి

నీటికోడి.

క్రీడా. 52.

కొనగోర దిద్దు

గోటితో వెంట్రుకలను సవ
రించుకొను.

“చెలు వెడఁగోఁ జన్న నిలుపుటద్దముఁ
జూచి, కొనగోర నటు దిద్దుఁ గురులు
విరులు.” కళా. 7.102.

కొన మునిగించు

పూర్తిగా ముంచు.

“కినిసి పల్కితి వారిఁ బిశాచులార
పొండని యిటు లన్నమాత్రనే మహా
శనిపాతమువోలె వారలం, గొన ముని
గించె నాపలుకు కత్తితరూపులు గాఁగఁ
జేయుచున్.” ఉద్ధ. 1.188.

కొనల కెక్కు

పై కెక్కు ; ఉన్నతి నందు.

వ. రా. ఆయో. పు. 269. పం. 4.

కొనలు నిగుడు

పెరుగు, వర్ధిల్లు.

“కుశల మడిగి ప్రియము కొనలు నిగుడ.”
భార. ఆర. 5.29.
మా. కొనలు సాగు.

కొనలు వాటు

వర్ధిల్లు.

ప్రభా. 2.105.

కొనలు సాగు

వృద్ధి చెందు.

ఇది తీగలు మొదలగునవి
పెరుగుటలో కొనలు సాగు
టను బట్టి వచ్చిన పలుకుబడి.
ఇలాంటివే కొనలు నిగుడు,
తీగ సాగు ఇత్యాదులు.

“అనవుడుఁ గనుంగొనల గొనలు సాగు,
కనలున...” కా. మా. 1.57.

“శబరకాంతాఘన సునకాతకుంభ, కుంభ
యుగములఁ గరికరి కొనలు సాఁగె.”

కా. మా. 3.12.

“లోన దండెమ్ముల లోమలు చుట్టుగాఁ,
బెనగొని మీఁదికిఁ గొనలు సాఁగి.”

రాజగో. 1.96.

కొనలొత్తు

వర్ధిల్లు.

“వేడ్కలు కొనలొత్తునపుడు.”

రంగ. రా. బాల. 25 పుట.

కొనసాగు

1. వర్ధిల్లు.

“ఇంకఁ గొనసాఁగుఁ జూచి కుశలంబు
మాచెనన్.”

పాండు. 4.53.

“రాజీవనయనకు రాగంబు కొన
సాఁగె.” రాధా. 1.128.

2. బాగా జరుగు.

“శబ్దల చిత్రవృత్తి కొనసాగుచు
నుండుట.”

మర. 4.45.

“ఈ విధంగానే ఎన్నాళ్లు కొనసాగు
తుం దనుకుంటున్నావు?” వా.

కొనాకులు మేయు

పైపై న రుచి చూచు.

సమగ్రము, కూలంకషము
కాని దనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“...నేను మాత్రము భావికార్యము
నెడ కొనాకులు మేయఁబోను...”

ధర్మజ. 65పు. 8పం.

తె. జా.

కొనితెచ్చి పెట్టుకొన్న తద్దినం

అనవసరంగా కల్పించుకొన్న
చిక్కు.

“వాణ్ణెవో బుద్ధిచాలక ఇంట్లో ఉండ
మన్నాను. వాడింత పని చేశాడు.
ఇదంతా కొని తెచ్చి పెట్టుకొన్న
తద్దినంలాగా తయారయింది.” వా.

కొని తెచ్చుకొను

బుద్ధిపూర్వకముగా చిక్కు
లను తెచ్చి పెట్టుకొను.

“అనవసరంగా వాణ్ణి మాట్లాడించి
తగాదా కొనితెచ్చుకొన్నట్లయింది.”
వా.

కొనియాడు

1. పొగడు.

“హరుడ జెడనాడి వీరి కొనియా
డెడు.” కుమా. 2.31.

2. గౌరవించు.

“వంతీమహాదేవి కోడండ్రలోపల, నగ్గ
లంబుగ కొనియాడఁ బరచి.”
భార. విరా. 2.216.

3. స్తుతించు.

“కొనియాడిన నాపై కోప మేలఁగి”
త్యాగయ్య.

4. ప్రోచు.

“అతని పుత్రకులు దాని, నెంగికులు
వెట్టి కొనియాడ నెలమిఁ జెరిగి.”
భార. కర్ణ. 2.54.

5. పెద్దగా ఎంచుకొను.

“విధివశమున వచ్చిన కీ, దధములు కొని
యాడి వ్రేగులై విపులభవాంబుధి
మునుగుదురు.” భార. ఆను. 1.9.

కొనుకొను

వెలకు పుచ్చుకొను.

“బ్రదుకు గలిగె, నేని యరంబు లీరాని
విచ్చి యైనఁ, బొందు గొనుకొందు నె
ట్లరవిందనయన.” ఉద్భ. 2.168.

కొనుగోలు

అమృతం.

“అ భూమి వాని కప్పుడే కొనుగో
లయి పోయిం దట.” వా.

కొనుబడి

విక్రయం.

కొనుమొదలు

సంచకరువు (?)

కొనుట కిచ్చిన సొమ్ము అని...
[బాక: శ. ర.]

కొన్న అంగడిలోనే మాటు

బేరమా

కూడనివని అనుట.

“నిన్నుం దేమానిసి యే, ని న్నేలిం
జేయఁ బూనె నెలత బలారే, కొన్నం
గడి లోపలనే, యన్నవలూ మారుబేర
మగునే చెలియా?” రాధి. 3.

కొప్పు పట్టి ఈడ్చు

ఆడవాళ్లును శిక్షించుటలో
కొప్పు పట్టి లాగుట ఒకటి.

“నా యిగురుఁబోడి కొప్పు పట్టి తివం
బోవ...” కళా. 3.127.

కొప్పువల

తల వెండ్రుకల బంధించు
ముత్యాలసరము.

[బాక.]

కొప్పెక్కించు

పై కెత్తు, గౌరవించు.

“లలిఁ గొప్పెక్కించితి మధు, పుల
శుకులను నడుగుపాచి పుష్పస్త్రా!”
చంద్రా. 5.91.

ఇక్కడ కొప్పు ఇంటికొప్పు.

కొప్పెత్తు

పరాజిత మై పాటిపోవ
నుంకించు.

కోడి పం దెములలో ఓడి
పోయిన కోడి కొప్పెత్తడం,
అలా యెత్తినవెంటనే పారి
పోవడం కనబడుతుంది. మెడ
మీది ఈకలు పైకి లేవడాన్ని
కొప్పెత్తడమంటారు.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
“అదేమిటా? అన్ని మాట్లాడి అతను
రాగానే కొప్పెత్తావు.” వా.
“ఆ కోడి కొప్పెత్తింది.” వా.
“నా కోడికి కత్తి కట్టగానే నీ కోడి
కొప్పెత్తుతుందో లేదో చూడు.” వా.
చూ. ఎత్తి పోవు.

కొమరాలు

1. యువతి.

“కొమరాలి నీ బెంపు గుబ్బ సాందమ్మి
మొగలు.” శకుం. 2.87.

2. సుందరి.

“అట్టి కొమరాలు భాగ్యోదయమున,
వచ్చి కామింప నొల్లని వాడు గలఁడె.”
భాగ. 3.787.

3. ఆడుది.

“తమ్మి కొమరాలు పద్మనేత్రములు
ముడిచె.” వేం. పంచ. 4.234.

కొమరునాడు

యావనం.

“కొమరునాడే చెల్లె మావైఖరుల్.”
కకు. 4.26.

కొమరుబాయము

యావనము.

కళా. 4.46.

కొమరు మిగులు

అంద మగు,

“కువలయానందకరలక్ష్మీఁ గొ మ రు
మిగిలి.” జై.మి. 1.27.

“పులుఁగుల గమికాఁడు పలు దెఱం
గుల దాఁటు, గుఱ్ఱంబు బంటు నై కొమరు
మిగులు.” రుక్మాం. 1.125.

కొమరు మెఱయు

అందముగా నుండు.

పాండు. 3.32.

కొమరేఱు

స్వామిపుష్కరిణి.

“కొమరేఱు కల్యాణకమలషండం
బుల.” భీమ. 2.62.

కొమరొందు

అంద మగు.

“కొండిక మచ్చయును బోలెఁ గొమ
రొందు.” పాండు. 2.60.

కొమ్మ నాటు

చెట్లు వేయు.

కొన్ని మొక్కలను విత్తనం
అవసరం లేకుండా కొమ్మలు
తెగ నటికి నాటితే చెట్లవు
తాయి. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“కొమ్మ నాటంగ దగునెడఁ కొమ్మ
నాఁటు...” కళా. 4.79.

కొమ్మలు వోవు

కొనలు దేరు, వరిల్లా.

“రతి కోర్కులు కొమ్మలు వోవ.”
నిర్వ. 8.73.

కొమ్ము కాచు

సహాయముగా ఉండు.

సీపక్షం నే నుంటాను లే అను
పట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“నీ కందుకు? నువ్వు ముందు నడు.
నేను కొమ్మ కాస్తాను.” వా.

కొమ్మ కొట్టే గుణం

ఇతరులను వెనుక అవహేళన
చేసేగుణము.

ఎద్దులు కొన్నిటికి కొమ్మ
కొట్టే గుణం ఉంటుంది.
రాత్రిలో తడవ తడవకూ
కొమ్మ గాడిపాటి రాతికో
కంబానికో వేసి కొట్టుకుం
టుంటాయి. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వా డంతా మంచివాడే కాని వెనకల
ఎత్తివేస్తూ ఉంటాడు. ఆ కొమ్మ కొట్టే
గుణం ఒకటి లేకపోతే...” వా.

కొమ్మతీరు

పశువుల విషయంలో గణించిన
వలసిన లక్షణం.

కొమ్మతీరూ, నడక తీరూ
చూచి ఎద్దును కొనా
లంటారు.

“ఈ కోడెకు కొమ్మతీరు బాగా
ఉంది.” వా.

* * *

కొమ్మ పూర్వపదంగా
కొమ్మ కాకర, కొమ్మచేప,
కొమ్మటుడుము, కొమ్మ
లేనుగు, కొమ్మలేజి, కొమ్మ
పెసర - ఇలాంటి పదాలు
చాలా చాలా ఉన్నవి. కాని
విశేషార్థస్ఫూర్తి, విభిన్నార్థ

స్ఫూర్తి ఉన్న కొన్నే ఇటు
ఇవ్వబడినవి. మిగతవి
ఉహ్యములు.

* * *

కొమ్మ మాచకమ్మ

స్తనాలున్న మాచకమ్మ.
శ్రాన్.

మాచకమ్మ అంటే సమర్థ
కాకుండా ఉండే స్త్రీ.

“మాచకమ్మ సమర్థ ముఖేతే నేం
పుబ్బ అయితే నేం?” సా.

కొమ్మలాడు

పంది ; కొమ్మవాడు.

“లాచి తప్పిన జాగిలము రొట్టు
కొట్టిన, గూడినపిడి గూల్చే కొమ్మ
లాడు.” కళ. 4.77.

కొమ్మలు చివ్వు

పౌరుషము లెక్కించు.

“పరుల, కొమ్మలు చివ్వున గొంక నేరు
తునె.” వర. రా. యు. 59 పు. పం. 7.

కొమ్మలు చూపి గేదె బేర
మాడు

విషయం అంతటినీ బయట
పెట్టకనే వ్యవహారం సాగించ
డానికి పూనుకొన్నప్పుడు
అనే మాట.

“అసలు నువ్వేం రాకావో యేమిటో
చూపకుండానే ప్రతికలో వేసు
కుంటారా లేదా అంటే యేం చెప్పను?
నీ వ్యవహారం చూస్తే కొమ్మలు చూపి
గేదె బేర మాడినట్లుగా ఉంది.” వా.

కొమ్ములు తిరిగిన

గొప్పచేరు గడించిన.

“ప్రపంచమున గొమ్ములు తిరిగిన విద్యాంసులున్నారు.”

సాక్షి. 320.

చూ. కొమ్ములు మొలుచు; కొమ్ములు వచ్చు.

కొమ్ములు మొలుచు

అంత గొప్పవాడా?

కొమ్ములు వచ్చినవా? అనుట.

“వాడి కేం కొమ్ములు మొలిచాయా? వాడు తప్ప మరెవడూ పనికిరాడంటావా?”

వా.

చూ. కొమ్ములు వచ్చు; కొమ్ములు తిరుగు.

కొమ్ములు వచ్చు

గొప్పవాడగు; ఆధిక్యం కలుగు.

సాక్షి. 47.

“పోనీ. వాడే రానీ. వాని కేం కొమ్ము లొచ్చాయా?”

వా.

చూ. కొమ్ములు మొలుచు.

కొమ్ములు సూపు

బెదరించు.

ఆధిక్యము కనబడుచు.

ఇక్కడ శ్లేషలో ఈ అర్థం ఉన్నది.

“అబల నీయెలుంగు పికారావ మని నీకు, జాతమ్ము గొమ్ములు సూప వెతచు.”

మహా. 5.165.

“మంభోదకము బోసి యంభోజముభి పెంప, జాతంబు కొమ్ములు సూప దొడగె.”

విక్ర. 1.156.

కొమ్మెక్కి కూర్చుండు

ప్రాధేయపడు కొలది బిగువు సూపు.

“అయ్యా మీరు చెప్పినట్లే చేస్తా మని మనం లాంకాకొద్ది అతను మరీ కొమ్మెక్కి కూర్చుంటున్నాడు.”

వా.

చూ. కొమ్మెక్కి కూర్చుండు.

కొయ్య

విరసుడు, సరసుడు కాని వాడు.

“అబిడ్డ లేని యట్టి త్రిమూరి యగు, కొయ్య గాక మడుట గూడు వెట్టి, మడుచువార లిట్టి క్రొవ్విదంబులు నేయ, జొచ్చు టిచ్చగించి చూతు రయ్య.”

భార. ఉద్యో. 2.9.

కొయ్యకాటుక

ఒక రకమైన కాటుక.

వివరం తెలియదు.

‘దళముగా నలందిన కాటుక.’

అని వావిళ్ళ ని.

“మటిలంపుఁ జూపులుఁ గొయ్యకాటు కలు.”

పండిత. పర్వ. 341 పు.

కొయ్యకాలు

సజ్జ జొన్న వరి ఇలాంటి పైరు కోయగా నేలపై మిగిలిన మొక్క.

“చేలపంటల కొయ్యకాలె తెలుపు.”

రామలిం.

నేడు ‘కొయ్య’ లనే వీని నంటారు.

కొయ్యకూర

తోట కూర.

కొయ్యతోటకూర

ఒక విధమైన కూర.

కొయ్యతనములు

1. దుడుకుపనులు

“సివు దర్పమునఁ జేయు కొయ్యతనములు వీక్షించి.”

కాశీ. 4.94.

2. శతత్వం.

“కొయ్యతనమునఁ గోపించుఁ గొంత తడవు.”

వరాహ. 11.76.

3. పారువ్యం.

“సురశాఖ యయ్యుఁ, గొయ్యతనమున వర్తింపఁ గోరఁ దెచట.”

ఉద్ధ. 3.3333.

కొయ్యనగాడు

మూర్ఖుడు ; దుష్టుడు.

“కొఱగాని జఱభలఁ గొయ్యనగాండ్రఁ, గొఱియల వార్తలు గూడునే త్రవ్వ.”

బస. 5.91.

కొయ్య పొడ్వనా

ఎందుకు? కాల్పనా? అనే

అర్థంలోనే ఉన్నమాట.

“...భక్తి విహీనుల బ్రదుకు, గొయ్య బొడ్వన దానిఁ గొనిపోయి గాల్పు.”

పండి. పర్వ. ద్వితి. 418. పు.

కొయ్యల గోపి

కోతివెధవ.

“వాడు ఒకటి కొయ్యల గోపి. వాడి దగ్గరికి వెళ్లి వంట చేసిపని అసలు కాదు.”

వా.

కొరకచ్చు

కొఱివి కట్టె. ఒక తిట్టు.

“అగ్నిరాములు కొరకచ్చు లక్ష్మి పక్షులు.”

ప్రభా. నాట. 5.

కొరకరాని కొయ్య

1. ఏమాత్రం ఎవరిమాటా వినని మనిషి.

“వాడా? కొరకరానికొయ్య. ఎవరేం చెప్పినా వినడు.”

వా.

2. అవగాహనకు అతీతమయినది.

“నైషధం కొఱకరాని కొయ్య. అరంభావదం కష్టం.”

వా.

కొర కొర మను

చెలరేగు.

“అందుల కనూయ గొరకొర మంచు నిగుల.”

సారం. 3.127.

కొర కొర లాడు

కోపముతో చిరచిరలాడు.

“ఆ పిల్ల పొద్దున్నుంచీ యేమో కొర కొర లాడుతూ ఉంది. ఏ మంటే యేమో అని నేనూ నోరు మూసుకొని కూర్చున్నాను.”

వా.

కొరగాని

పనికి రాని; అల్పము లైన.

“పాప నీ రెన నీర్వులి ప్రాచిపురువు, లాది కొరగానిజంతువు లన్ని విడిచి.”

హంస. 4.186.

కొరమాలు

పనికి మాలు.

“విరసపుర బాపముల వినికిచే దీను లెల్ల, గొరమాలె.”

తాళ్ల. సం. 6.61.

కొఱకరాని కొయ్య

దుస్సాధ్యుడు.

“వాడు కొఱకరాని కొయ్య. వాడి దగ్గరికి ఎవరూ పోలేరు.” వా.

కొఱక వచ్చు

కసురుకొను.

“వాడు మాట్లాడితే చాలు కొఱక వస్తాడు.”

చూ. కఱవ వచ్చు.

కొఱకుల తెరువుల పట్టించు

అడవులపాలు చేయు, తఱిమి

వేయు; కొఱకు = బీడు.

పచ్చికబీళ్లు పట్టించు - దిక్కు

లు పట్టించే ననుట వంటిదే.

“పురములు గైకొని కొఱకుల, తెరువుల బట్టించే నన్ను దిక్పాలకులన్.”

ఉ. హరి. 1.129.

కొఱకొఱ చూచు

కోపముతో చూచు.

“వా డెందుకో ఈ మధ్య నే నంటే కొఱకొఱ చూస్తున్నాడు.” వా.

కొఱకొఱలాడు

రుసరుసలాడు.

రసిక. 5.163.

కొఱ గల

పనికి వచ్చునట్టి.

“తఱి చనుడే నాతని కుక్షివలనఁ, గొఱ గల యొక మంచి కొడుకు జనించె.” ద్వి. భాగ. 8. శ. ర.

కొఱగాడు

పనికి రాదు, సరిపడని వాడు.

“నిలవనిన్, గొఱగాఁ డని కైకొన

కిం,దఱఁ చెచ్చితి మీర లీకుదాసులు గారే?” కుమా. 2.25.

వాడుకలో : సరి పడని వా

డనుటలో ఎక్కువగా ఉన్నది.

రెండవది లేక పోలేదు.

“వానికి నన్ను చూస్తే కొఱగాడు.” వా.

“వాడు దమ్మిడికి కొఱగాడు.” వా.

కొఱగాని

పనికి రాని, కూడని.

“ప్రతి నే మేనియు నాదుట, సలికిం గొఱ గాడు.” రుక్మాం. 4.27.

కొఱగామి

చెడుగు.

“పార్థుఁడు తండ్రి బిడ్డలం, గలిపిన మేల కాక కొఱగామియుఁ గీడును నెది పేర్కొనన్.” జైమి. 1.93.

కొఱడు కొట్టు

కత్తా కంపా.

జం.

బస. 3.65.

కొఱడుపాటు

కొయ్యబాటు.

బ్రౌణ్.

కొఱడువడు

కొయ్యబాటు.

అప్ప. 2.196.

కొఱత పడు

న్యూనత పడు, లోపించు.

“కొంత దివ్యులలోపలఁ గొఱత పడఁగఁ,” నిరంకు. 4.37.

కొఱత పల్కు

నీచముగా మాటలాడు,

ఉదాసీనముగా మాటలాడు.

“పందనుం గొఱత పల్కెడు శూరతఁ
దాను మించియున్.” ఆము. 2.40.

కొఱత పెట్టు

దాచు, వదలు, మిగుల్పు.

“వజ్రనాభ రాజ్యావసాన సామీ
ప్యంబు స్వామికి నేమియుం గొఱత
పెట్టక విన్నవించుము.”

ప్రభా. 1.117.

కొఱ తలచు

చెడు తలచు, తప్పని
భావించు.

“నిరపరాధులమీఁద గొఱతలంచి...”
సానం. 2.86.

కొఱతవడు

లోపము కలుగు ; మిగులు.

“...గురువులు శిక్షింపఁ గొఱత
వడునె.” భాగ. 8.647.

“తద్వృత్త మొకటి గొఱతపడకుండఁ
బ్రత్యక్షపరిచితం బైనది గాఁ.”
హరి. పూ. 1.48.

కొఱత పెట్టు

చూ. కొఱత పెట్టు.

కొఱత వేయించు

ఉరి తీయించు.

శిక్షగా—

“కొఱత వేయింతుఁ గను దీనికొఱకు
దాని.” నిరంకు. 4.37.

కొఱత వోవు

తక్కు వగు.

శుక. 2.166.

కొఱనవ్వు

చిఱునవ్వు.

కొఱనెల

క్రొన్నెల, బాలచంద్రుడు.

“కొఱనెల సుధారసంబునఁ, గఱ
వోవఁగ నొఱసి కడిగి...”

కమా. 3.63.

కొఱప్రాణముతో తన్నుకొను
అవసానదశలో ఉండు.

“ఉర్బ్యుత్, పఱవ మిడ్లెడ్ల వఱఁ
కుచుఁ, గొఱప్రాణముతోడఁ దన్ను
కొనునమ్మెదవున్.” ఆము. 3.23.

కొఱమూలు

పనికి మూలు.

“మనచేతఁ, గొఱమాలి చెవులు
ముక్కును బోవ నాడు, జంతు.”
వర. రా. ఆర. పు. 224. పం. 23.

కొఱముట్టు

పనిముట్టు

కొఱలుకొను

ఒప్పు.

కొఱవి

కఠినుడు, కలహశీలుడు.

“వాడు ఒట్టి కొరివి. ఎక్కడికి
పోయినా ఏదో తగాదా తెస్తాడు.”
వా.

కొఱవి చేత పట్టుకొని వచ్చు

మండుతూ వచ్చు.

“కొఱవి చేతఁ బట్టుకొని చంద్రుఁడదె
వచ్చె.” కళా. 6.269.

కొఱవితో తల గోకుకొన్నట్లు

బాధోపశమనార్థ మై పోయి

మరింత బాధ తెచ్చు

కొన్నట్లు అనుట.

తల నవ్వ పెట్టినప్పుడు చేతితో
కాక కొలువితో గోక్కుంటే
నవ్వమాట దేవు డెలుగును
ముందు తల కాలి పోతుంది
కదా!

“కొలువి గొని వెళ్తేనే తల గోకి
కొనగ” భార. ఆర. 5.

“ఎఱిగి యెఱిగి తన యాదల, కొలు
విం గొని గోక దివురు కుమరియుం
గలడే.” పాండు. 5.254.

“ఇట్టి చలపాది నాట న న్నెఱిగి
యెఱిగి, యెటు గొనె దమయంతి
నీ నలుండు, కొలువి చే బూని తల గోకు
కొనఁ దలంచే, గటకటా గర్వమున
మీరు గానఁ డయ్యె.”

నలచ. 4.252.

కొలువిదయ్యము

బగుబగు మని మండుతూ
చీకటిలో కనిపించే నేలమీది
మంట లాంటిది.

అది దయ్యం కాకున్నా
దయ్య మని పాతనమ్మకం.

కొలువి వీచినభంగి

కొలువి త్రిప్పినట్లు.

గిరగిర తిరుగుతూ మీలు

మిల్లు గొల్పుతూ అనుట.

“అంగుళీయకఖచితో, ర్వసు సమచర
రత్నోజ్జ్వల, విసురద్యుతు లె సఁ గఁ
గొలువి వీచినభంగిన్.”

కమా. 12.158.

కొలునంది

ఆయువుపట్టు.

“పఱతెంచి కరిమదము నే, డైఱ
దొండం బిత్తి ప్రేయ దెప్పటికమునన్,
గొలునంది దాకి నేలకు, నొఱిగిన...”

నిర్వ. 10.29.

కొలుకుకు పోవ బడిగల్లు వడు

ఆశపడి పోగా అనర్థము
కలుగు అని భావము.

మేతకు పోగా కాలికి బండ

తగులుకొన్నట్లు.

దొంగమేత మరిగిన పశువు

లకు మెడకు మెడకొయ్య

వేయడం, కాలికి ఒక గుది

బండను గొలుసుతో కట్టి

వేయడం అలవాటు. అది

మరీ తిరగకుండా ఉండుటకై

ఈ శిక్ష.

“చింత యెఱుంగక యేగుడెంచితిఁ
గొలుకుడుఁ, బోవ బడిగల్లు వడియె నో
పాలతి యనియె.” కళా. 8.105.

కొలుకుడు పడని

అవగాహన కాని, అతిగహన

మైన.

“అధివా సవికవిత్వం అందరికీ కొలు
కుడు పడదు.” వా.

కొలుకునకు లేక

లిండికి లేక.

“కొలుకునకు లేక మాషికకోటి చేర,
కునికి మార్జాలజాల మారని నికాయ,
వీను వీక్షింపఁగా...” కుక. 8.242.

చూ. పంటి కిందికి లేదు, చాలదు.

కొలుత నులుకు

ఎంత సాహస మైనా చేయు.

“కొత్త నుత్తుకు గాని కొడు కెన్నఁ
డును గార్య, తంత్రమునకు జారఁడు.”

భార. స్త్రీ. 1.17.

2. క్రూరుడు, దుష్టుడు.

“చెలవ మగని దిక్కు చేసన్నఁ
జూపి యీ, కొత్త నుత్తుకు ముక్కు
గోసె ననియె.” విక్ర. 7.160.

“వారలు (కారవులు) కదా మీఁదెలుం
గక కొత్త నుత్తుకు లె చెడు తెరు
వునం బోయెడువారు.”

భార. ఉద్యో. 1.343.

3. సాహసి.

“చుటుకు చూపునఁ గాలిన కొత్త
నుత్తుకు.” కాళ. 3.71.

కొత్త ఇంటికంబము నేయు

చిన్నదానిని పెద్ద కార్యము
నకు ఉపయోగించు.

కంబమువలె కొత్త ఇంటికి

ఆధారము కా జాలదు కదా!

“విస మింతకు ము న్నెన్నఁడుఁ, గని
కని కొత్తవ్వఁ డింటికంబము నేసెన్.”

ఉ. హరి. 1.94.

కొత్తల బెట్టు

కొత్త వేయు

పూర్వం శిక్షలలో ఒకటి -

ఒక యి ను ప కొత్త నాటి

కొత్త వేసేవారు.

“వివేకశూన్యులను గొత్తలఁ బెట్టఁగ
లేదు.” రుక్మాం. 2.29.

రూ. కొత్తల విడు.

కొత్తకి కూర్చొను

అడిగిన కొలదీ దిగి రాక మ

రింత పైకి పోవు.

“ఏదో పిల నిసాను చేసుకోరా అని
బలిమాలేకొద్దీ వాడు కొత్తకి కూర్చొం
టున్నాడు.” వా.

కొలకుండ

1. కొలుచు నట్టి కుండ.

ధాన్యాదులను భానలతో -

కాగులతో కొలవడం నేటికీ

ఉన్నది.

2. నేల తవ్వతున్నప్పుడు ఇంత

లోతు తవ్వినా మని తెలియ

దానికై కొంత భాగం నడుమ

తవ్వకుండా వదిలి పెడతారు.

క్రింది ప్రయోగంలో ఈ

అర్థం సరిపడుతుంది.

కొలకొండ అనగా కొలతకై

వదిలివేసిన కొండ = నేల -

కొలకుండ అయినది.

“కుతలంబు నడుకొనఁ గొలకుండ గా

నిల్పి, శరనిధిఁ గ్రచ్చిరి సగరసుతులు.”

కుమా. 1.52.

కొలకొల కూయు

కల కల మని ధ్వని చేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“కొలకొలఁ గూయుఁ బై నొత్తగుఁ

గుత్తుకఁ గుత్తుకఁ జుట్టుఁ బాటు చిల్వల

క్రియ.” మను. 3.62.

కొలకొల మని

బిలబిల మని.

ధ్వన్యనుకరణము.

“కొలకొల మంచు మేఁతలకు గూడులు

వెల్వడు పక్షిరావముల్, కల మృదు

వాక్యవైఖరులుగా.”

సారి. 2.70.

కొలకొల మను

కలకలము చేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.
“సం ద డిం చుచు ద కా త్క హి జీ
సైన్యంబు, లనిశంబుఁ గొలకొల మనుచు
నుండు.” శైమి. 1.84.

కొలకోల

కొలత కట్ట.
“ఈ వారి విస్తార మింత యా నని నల్వ,
కొల్చి తివ్వని కొలకోల యనఁగ...”
సుద. 1.102.

కొల గట్టుకొను

హత్యాపాతకమును కట్టు
కొను.
“కొల గట్టు కొనె వియోగుల వేచి
మరుఁడు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 395. పం. 18.

కొలగాడు

ధాన్యాదులు కొల్చువాడు.
శ. ర.

కొలగారము

ధాన్యం కొలిచినందుకు ఇచ్చే
కూలి.

బ్రాహ్మ.

కొలదికి మించు

అపరిమిత మగు.

“కొలదికి మించు కెంజిగురు గుత్తుల
మొగ్గలఁ బుష్పగుచ్ఛకం, బులఁ బువుఁ
దేసఁ బుష్పాదుల...” కళా. 1.118.

కొలదికి మీటు

అధిక మగు.

“తలఁపు గొలదికి మీఁతెన్.”
భార. ద్రోణ. 2.229.

కొలది గడచు

గడువు ముగించు.

“తలఁపఁగ రిపులకు నిమ్మగు, కొలదిఁ
గడచి వచ్చితిమి.” భార. విరా. 4.93.

కొలది మిగులు

అపరిమిత మగు; అధికాధిక
మగు.

“జగము లెల్ల నిమ్మ సాలక మఱి,
గొనియె గు హు బలంబు గొలిది
మిగిలి.” కుమా. 11.12.

కొలది మీటు

అపరిమిత మగు.

“కొలది మీటు కుడుపుఁ గుడువ
మియ్యను.” భార. ఆను. 5.263.

కొలది యిడరాని

అపరిమిత మైన.

“కొలది యిడ రాని యొక వింత
చెలుపు గలిగి.” పారి. 1.78.

కొలది వెట్టు

1. ఇంతా అని చెప్పు.

“...జలనిధులుం, బరంగిన దీవులు
వరము, లరయంగాఁ గొలది వెట్ట నల
వియె?” భాగ. 5.211.

2. క్రిందుపఱచు.

“పాడవుల సడి సన్న యొడకుల
తెక్కియ, మ్ముల పెంపు గగనంబుఁ
గొలది వెట్టి.” భార. విరా. 3.167.

కొలదివేరు

వట్టివేరు.

కుమా. 5.189.

కొలనాడు

స్నానము చేయు.

“క సేసి కొలనాడఁ గదలుభంగి.”

కాశీ. 2.86.

కొలనికి కాపుండు

నిష్ప్రయోజన మగుకార్యము
చేయు.

గువ్వలచెన్న. 13.

కొలపగ

కులవిరోధం.

“తీరని కొలపగయుంబలె, నీ రమణికి
నాకు నెనయదు.”

వేం. పంచ. 3.195.

కొలపగతురు

జాతివైరులు.

“కొలపగతురు గారె యాచకులు లోభు
లకున్.” వేం. పంచ. 2.141.

కొల పెట్టు

కొలుచు.

వరాహ. 12.43.

కొలముసాములు

కులస్థులు, ఒకే జాతివారు.

అనగా చుట్టము లనుట.

“కొలము సాము లటంచుఁ గూడి
రావండను, బాదాంగదమ్మలఁ బరిహ
రింపు.”

రాజగో. 2.14.

కొల యొనర్చు

హత్య చేయు.

కొలై - (తమి) కొలై (కన్న)

హత్య అని అర్థము.

“నీ వేము కొల యొనర్చితి, వీవగ నది
సోప డగుచు నేచఁ దొడంగెన్.”

శుక. 1.324.

కొలవేరు

వట్టివేరు.

శుమా. 5.149.

కొలసామి

జాతిపెద్ద.

కేయూర. 3.150.

కొలారుబండి

పై కప్పున్న బండి.

శుక. 1.271.

చూ. కొలారుబండి.

కొలికికి వచ్చు

ఒక రూపమునకు వచ్చు.

“కార్యంబును గొలికికి వచ్చినది.”

వీర. 3.54.

“చిలుకల కొలికిం గనుఁగొన్న నొక్క
కొలికికి వచ్చున్.” విప్ర. 2.44.

“వాడి మేనమామ వచ్చిన తరవాత
గాని యీ వ్యవహారం ఒక కొలికికి
రాదు.” వా.

ఇట్లే : కొలికికి తెచ్చు.

కొలికిఘాస

ప్రధాన మైనది, ముఖ్యము.

“ఇందులో ఈ పద్యం కొలికిఘాస.”

రూ. కొలికిఘాస.

కొలు వగు

కొలువు తీరు.

“ధవళాక్షుల్ భ జి యిం ప నిండు
కొలు వై.” పాండు. 1.21.

కొలు విచ్చు

దర్శన మిచ్చు.

“కొలు విమ్ము రాజన్యకోటికి నెల్ల.”

వర. రా. అయో. పు. 307. పం. 20.

కొలువుండు

కొలువు తీరు.

“ఆస్థానమృతం గొలువుండి.”

జై.వి. 3.5.

కొలువుగొను

కొలుచు.

“నన్నుం గొలువు గొని మీ రిందు నిలుచుట.” దశ. 11.58.

2. కొలువు తీర్పు.

“ప్రజ గొలువుగొనన్.”

సాంబో. 2.37.

కొలువు చాలించు

సభ చాలించు.

“కొలువు చాలించి శచీకాంతుఁ డంతః పురంబున కరిగె.” నిరంకు. 4.48.

కొలువు పట్టు

సేవించు.

“వలదు సీత నిచ్చి నలినా పకులనాథు,
కొలువు వట్టి యిల్ల నిలుపుకొనుము.”

రామా. 7.74.

కొలువు సింగార మగు

సభకు తగిన యలంకరణము

చేసికొను.

“ఈదారి రాజగోపాల శౌరి చెలువు
పొంగార కొలువు సింగార మె పదాటు
వన్నె బంగారు కొలువుకూటంబునకు
వచ్చి...” హేమా. పు. 5.

కొలువు సింగారము చేసికొను

సభకు వెళ్లుటకు తగినట్లుగా

అలంకరించుకొను.

ఒక్కొక్క సమయానికి తగిన

వేష ధారణము సహజము.

అందులో రా జా స్థానాలకు

వెళ్లునప్పుడు ప్రత్యేక

మయిన - నిర్దిష్ట మైనవేషం

ఉంటుంది.

“కలభాషిణియు...వేగంబు కొలువు
సింగారంబు సంఘటించుకొని కృష్ణ
నగరి కరిగె.” కథా. 1.208.

కొలువు సేయు

సభ చేయు.

పాండు. 1.181.

కొలువు సేసికొను

నౌకరీ సంపాదించుకొను.

“కని కొలువు సేసికొని మా, లిని నాఁ
జని...” భార. విరా. 1.106.

కొలు వొసగు

దర్శన మిచ్చు.

“ఒకవేళ యవన చోళ కలింగ శక వంశ,
గూర్లరుల్లలువంగఁ గొలు వొసంగు.”
శుక. 1.355.

కొల్పుడు చేతులు

సమస్కారములు.

హంస. 4.212.

కొల్ల కొల్ల

చాలినంత.

“...నుడువు లపుడు, చెల్ల వో యేమి
చెప్పదుఁ గొల్ల కొల్ల.”

రాధి. 2.140.

“పది రూపాయ లయితే సంత ఖర్చుకు
మనకు కొల్ల కొల్ల.” వా.

కొల్ల పెట్టు

1. కొల్లగొట్టు.

రాశియా. 244.

2. కొల్ల గొను.

“అఖిల తీరంబులును నాడి యవని
సురుండు, కోర్కిమై బుణ్యలత్తుల
గొల్లపెట్టె.” కాశీ. 3.91.

3. ముఖ్యంగా రాయల
సీమలో దీనినే పాడు చేయు
అనే అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

“ఇట్లో ఆస్తంతా కొల్లపెట్టినాడు.” వా.

“కోడలు అత్త చచ్చిన నాలుగునాళ్ల కే
తనవాళ్ల కంతా ఇల్లు కొల్ల పెట్టింది.” వా.

3. ఏదో ఏడ్చు.

విసుగూ, అసంతృప్తిని
సూచిస్తూ వంట ఏం చేయాలి
అని కోడలు అడిగినప్పుడు
అత్త అంటుంది.

“ఏదో ఒకటి కొల్ల పెట్టమ్మా? న
న్నెందుకు చంపుతావు?” వా.

కొల్ల బోవు

పాడగు.

“నా తపము భక్తిం బాడు గాకున్నె
యేల విచారింపంగ నెల్లయుక్త వ్రతము
కొల్లంబోయినం జూచెదన్.”

కొల్ల లాడించు

కొల్ల గొట్టించు.

“గోవిందు నీరంబుఁ గొల్ల లాడింతు.”
గౌర. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1146.

కొల్లలాడు

కొల్ల గొట్టు.

“భావజపక్ష మై మిగుల బాలిక తాలిమి
గొల్లలాడెడిన్.” కళా. 6.248.

“పరిజనంబులు పరిపక్వఫల సుగంధ,
కుసుమరసపల్లవంబులఁ గొల్లలాడి.”
శుక. 1.375.

కొల్ల లిడు

కొల్ల పెట్టు.

శ్రాన్.

కొల్లలు కొమ్ములు పోవు

ఎక్కువ యగు.

“...విపాక భూరి సుఖంబు గొల్లలుం,
గొమ్ములు వోవఁగాఁ బనిచె గోమినిశక్తి
కుమారుఁ డధితోన్.”
దశకు. 10.111.

కొల్లలు మీఱు

ఎక్కువగు.

“కురవకమునఁ గలుగఁ జేసెఁ గొల్లలు.
మీఱన్.” రుక్మాం. 3.129.

కొల్ల వట్టు

కొల్ల గొట్టు.

“గుట్టునఁ గోరిక లెలం గొల్ల వట్టె.”
తాళ్ల. సం. 3.256.

కొల్ల విడుచు

చూఱ విడుచు, విస్తారముగా
నొసగు.

“కుమ్మరావంబు కడవలు కొల్ల
విడుచు.” శివ. 2.40.

“ఉన్న ధనముఁ గొల్ల విడిచి న
బ్రాహ్మణులెల్లఁ దనిసి.” జైమి. 1.73.
చూ. చూఱ విడుచు.

కొల్ల వెట్టు

దోచుకొను.

“వేల్పులుదలెఁ బాఱి రాజనివాసముం
గొల్లపెట్టి సమ సవితముఁ గ్రూరతం.
గొని పోవఁగా.” భాగ. 7.225.

కోల్లాడు

కోల్ల గొట్టు, తనివి దీర అనుభ
వించు.

“కో, ల్లాడిరి కైవల్యలక్ష్మీ నమరులు
మునులున్.”

కాశీ. 2.37.

కోల్లాయ (యి) గుడ్డ

షష్ఠి పంచ, చిన్న పలుచని
తుండు.

కోల్లాయ (యి) పంచ

చూ. కోల్లాయగుడ్డ.

కోల్లారుబండి

కప్పన్న బండి.

“పావ లటు మీటి కోల్లారు బండి
యెక్కి, దురదురన రంభ యింటికి
నరిగి.”

కవల. 4.213.

చూ. కోల్లార్బండి.

కోల్లేటి చేంతాడు

సుదీర్ఘ మైనది.

చూ. కొండపిటి చేంతాడు.

కోల్లేటి మడుగు

పెద్దది, అంతము లేనిది.

కోల్లేటి వ్యవసాయం

లాభము లేనిది, వ్యర్థము.

“అదంతా కోల్లేటి వ్యవసాయం. దాని
వల్ల లాభం యేముంది?”

వా.

కోల్చి పోయు

వెచ్చించు.

“కాలగతులను, పారి నాయుష్యముఁ
గొల్చి పోయచున్నారయ్యా!”

తాళ్ల. సం. 7.33.

కోల్లుండు

కోలు వు దీటు, సభ టీరి
యుండు.

“ఉ భ య వా దు ల ను గొల్లుం డి
పిల్చించి.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 128.

నిరంకు. 1.7.

చూ. కోలువుండు.

కోల్లు విచ్చు

సభ చాలించు.

“గుండె జలనఁ జేలికలిశంబు వెచి,
పండెఁ బొమ్మని దేవపతి కోల్లు
విచ్చె.” గా. హరి. ప్రథ. పం 318-19.

‘కోశ్చన్మార్కు’ మొగం పెట్టు

ప్రశ్నార్థకంగా చూచు.

చాలా ఇటీవలి పలుకుబడి.

కోళ్ళు కోళ్ళున దగు

ధ్వన్యనుకరణము.

“కోళ్ళు కోళ్ళున దగువో...”

విప్ర. 4.19.

కోక చాకియింట వేసి కోక్కి

రాలవెంట పోవు

ఒకచోట పడ వేసి మరొక

చోట వెదకు.

వ్యర్థప్రయత్న మనుట.

తాళ్ల. సం. 8.175.

కోక వాక

బట్ట, పాత.

జం.

“మునుమున్న తెలిసి యిముది వరాటము
నకై, కొంచురా లే నెతిఁ గోక
వాక.”

నిరం. 2.123.

చూ. కోకా వాకా.

కోకా వాకా

జం.

బట్టా బాతా.

దూ. కోకవాక.

కోచవాటు

భయపడు.

“వేల్పు, రాచవారలు నా కత్తిఁ
గోచ వాఱు, నితఁ డనఁగ నెంత.”

చంద్రా. 3.33.

నేటికి రాయలసీమలో కోచ
నాయాలు' పిఱికిపంద అనే
అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

కోటకొమ్మ

దుర్గప్రాకారం పై భాగము.

ఆము. 2.5.

కోట బలసికొను

కోట కావలి కాయు, దుర్గ

సంరక్షణ చేయు.

“లెక్కకు నెక్కు డగుచు విక్రమాటో
పంబునఁ గోట బలసికొనుటయు...”

కళా. 8.75.

కోటరము చేయు

అత్తవారింట కాపురము
చేయు.

కోడంట్రికము చేయు.

“అరయమిఁ జేసె నమ్మహా, పురుషుని
పాలికిన్ బతులు వోడఁగ వీరలతోన
యేను జె, చెయరఁ జని కోటరంబు దగఁ
జేయుదునో.”

భార. ఉద్యో. 3.112.

కోటలో కొల్ల వంకదారలో

పోయినట్లు

ఒకచోట వచ్చిన లాభం
మఱొక చోట పోవు పట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

కోటలో కష్టపడి దొంగతనం
చేసి తెచ్చిన సొమ్మంతా
వంకలో కొట్టుకొని పోయి
నట్లు.

“ఇంత చెప్పినచో దమయంతి నిచ్చు,
తెంత ఘన మిఁకఁ జెప్పఁగా నేల నీతి,
కుశలతను జూడుఁ గోటలోఁ గొల్ల
వంక, దారలోఁ బోయినట్టి విధంబు
గావె.”

నలచ. 4.68.

కోటలో పాగా వేయు

రాజానుగ్రహము సంపా
దించు; కార్యానుకూలతను
సాధించు.

ఏదైనా విశిష్టమైన కార్యం
నిర్వహించినప్పుడు రాజాస్థా
నాల్లో పండితులకు శాలువా
వలె పాగా నొకదానిని ఇచ్చే
వారనీ, దానిని పాగా
వేయుట అనడం కలదనీ,
ఇలాంటి అలవాటు మొన్న
మొన్నటిదాకా బొబ్బిలి
ఆస్థానంలో ఉండేదనీ
అక్కడి మిత్రులొకరు చెప్పి
నారు.

శత్రులు కోట లగ్నపట్టినప్పుడు
ఉడుముతోకకు పాగా కట్టి

కోటపైకి విసరివేసి ఆ
పాగాను పట్టుకొని పైకి వెళ్లి
పోవుట కలదు. దానిద్వారా
వచ్చిన పలుకుబడి ఆయినా
కావచ్చును.

“వాడు కోటలో పాగా వేశాడు.
ఇంక వాడి ప్రభ వెలుగుతుంది అన్న
మాటే.” వా.

కోటానకోట్లు

1. విపరీతముగా, అసంఖ్యా
కముగా.

“లక్షోపలక్షలు శాఖోపశాఖలుఁ
గోటానకోటులు సంఖ్యాతీసంఖ్యలుగా
నడుచుసమయంబున.”

హంస. 3.29.

“... పూతాతిథి శ్రోతంబులగు
బ్రాహ్మణ గృహవాటికలు దాటి
కోటానగోటులై కోటకొమ్మల
యందు...” కళా. 2.150.

కోటా పేటగా ఉండు

ఆనుకొని, కలిసి ఉండు.

పూర్వం కోటలు, వాని
ప్రక్కనే పౌరులుండే
పేటలూ ఉండేవి.

“సికింద్రాబాదూ హైదరాబాదూ
కోటా పేటగా ఉంటాయి.” వా.

కోటికి పడగెత్తి టాటాలు
గుణించు

కోటిని కోటానుకోట్లుగా
చేయు.

“కోటికి బడగెత్తి టాటాలు గుణి
యింప, నేనేరు.” విప్ర. 4.28.

కోటికి పడగెత్తినవాడు

కోటిశ్వరుడు.

కోటి సంపాదించగనే తచ్చి
హ్నంగా ఒక ధ్వజ మెత్తు
ఆచారం ఉండి ఉంటుంది.

అట్లా వచ్చిన పలుకుబడి.

“కోటికి పడగెత్తిన వానిఁ, బదివేల
కాప వై బ్రదుకుమన్నట్లు.”

బస. 1.5.

“అననిటి పలువయఃపుల, నను గోటికి
బడగెత్తి గుణి యగుపెద్దన్, నిను
నమ్మరాదు గాక, టానరించితెయిటి
లంచ మొసంగనే నీకున్.”

కళా. 7.27.

కోటి కొండలుగ

ఎక్కువగా; అత్యధికంగా.

“నృపుల పదహారేఖల కెల్ల మాభు,
జాగ్రహారేఖలే మూల మనుచుఁ గోటి,
కొండలుగ ధాన్యరాసులు పండ పీట,
సుజనభజనైకవిఖ్యాతి శూద్రజాతి.”

ఆము. 2.27.

కోటిపడగలు

కోటిధనం ఉన్నవాడెల్లా ఒక
ధ్వజం కట్టేవాడు పూర్వం.
అదే కోటికి పడగెత్తుట. ఆ
ధ్వజాలే కోటి పడగలు.

“నలిఁ గోటి కోటిపడగలు, గలిగొనఁ
గట్టినను వానిఁ గాదని మదిలోఁ, దలఁప
రసంఖ్యార్థ ధ్వజములు గట్టినవారు
వైశ్యముఖ్యులనేకుల్.”

కమా. 7.118.

కోటి నేయు

అమూల్య మగు.

“సాటి లేనినగళ్లు కోటి సేయ.”

విజయ. 1.23.

కోటేరుముక్కు

చక్కని ముక్కు.

సేద్యంలో కోటేరు వేసి
నప్పుడు ఎప్పుడూ చాలు
తిన్నగా ఉంటుంది. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“అవిడ చాలా అంద మైనది. చేరెడు
కండ్లు, కోటేరు ముక్కు, నిమ్మపండు
రంగు.” వా.

కోటేరు వెట్టు ముక్కు

చక్కని ముక్కు.

“కోటేరు వెట్టు చెన్ను మీతిన
ముక్కు.”

వర. రా. అయో. పు. 252. పం క్తి. 3.

చూ. కోటేరు ముక్కు.

కోట్యంతరాలుగా

కోట్లకొలదిగా.

కాశియా. 276.

కోడంగి యాటలు

కోణంగిఆటలు.

ఆనందోత్సాహంతో ఎటు
పడితే అటు ఆడుతూ ఎగు
రుతూ ఉన్నా రనుట ఇటు
ప్రస్తుతము:

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 434.

కోడాడు

కుమ్మి కోరాడు.

“అమ్మాని కులంబు చే, కొని నారా
యణప్రాణసుల్ రణములోఁ గోడాడఁ
బాడన్.”

ఉత్త. హరి. 6.45.

“అ వ్వేదం డంబులు...కో డా డు
చుండ.” నృసిం. 4.47.

కోడికునుకు

అరనిద్ర.

కోడి సగం కండ్లు మూసి నిద్ర
స్తుంది.

“వాడిది కోడికునుకు. ఎప్పుడు పడితే
అప్పుడే మేలుకుంటాడు.” వా.

చూ. కోడినిద్ర.

కోడి కూసినదాక

తెల్ల వారేదాక.

“కోడి కూసిన దాకా నిద్ర పట్టలేదు.” వా.

కోడి కూసే వల్లె

ప్రతి వల్లె.

“అంగ రంగ వై భ వ ము లు నుం, దిర
మగును దేవళంబులఁ, బరంగఁగ నొక
కోడి గూయుపల్లియ నైనన్.”

విప్ర. 1.60.

“కోడి గూసేవలె ఉం దంటే కోమటి
ఉన్నా డన్నమాటే.” నా.

కోడి గ్రుడ్డంత

కొంచెము.

“కోడిగ్రుడ్డంత యన్నమ్మ కొసర
నొకఁడు.” గుంటూ. ఉత్త. 15.

కోడిగ్రుడ్డుకు తంటసమా

ఈ మాత్రానికి అంత అవస్థ
పడవలెనా?

కోడిగ్రుడ్డు పట్టుకొనుటకు తంట
సము కావలెనా అనుట.

తంటసము అంటే ముక్కు
లోని వెండ్రుకలు లాగుటకై

మంగలి ఉపయోగించే పని ముట్టు. వెండ్రుకవంటి అతి సూక్ష్మ మయినదానిని పట్టు కొనుటకే తంటనం కావాలి కానీ ఇంత లావాటిదానికి ఎందుకు?

కోడినిద్ర

అరగన్న మూతతో నిద్రించే నిద్ర.

“వాడి దెప్పడూ కోడి నిద్ర. కండ్లు చూస్తే నిద్ర పోతున్నాడో మేలు కన్నాడో తెలీదు.” వా.

ఎప్పటి కప్పుడు మేలుకొంటూ జాగ్రత్తగా ఉంటాడనే సందర్భంలో కూడా ఉపయోగిస్తారు.

చూ. కోడికుసుకు.

కోడితెప్ప పెరుగు

కనుతెప్పపై దుర్గాంసం పెరిగే నేత్రరోగము వచ్చు. బస. 3.74. పుట.

కోడెకాడు

యువకుడు.

కోడెగాడ్డు

మందమారుతము.

కోడెత్రాచు

వయసులో ఉన్న త్రాచు పాము.

“కోడెత్రాచును ముద్దులాడినట్లు.” నేణు.

కోడె లమ్మెడు పాటి పరికరము కలదా?

ఆ మాత్రం పశుసంపద కలదా? అనుట. ఆ రోజు లలో పశువులు కూడా

ప్రధాన మైన ధనమే.

“పరికరము కోడె లమ్మెడు పాటి గలదె.” ఉ. హరి. 4.308.

కోడెవయసు

పడుచుప్రాయము.

“...కోడెవయసు, పాక ముట్టాఁత లాఁగడు భార్యమీఁద, మనసు చాలించి...” హంస. 5.115.

కోడెవిటులు

పడుచు విటులు.

హంస. 1.212.

కోడెవెధవ

పడుచు వితంతువు.

“కామాంధలో వెలనాటి కోడె విధవలో.” క్రీడా. 209.

కోణంగిచేష్టలు

కోతిచేష్టలు.

కోణంగి యాట లాడు

కోతి చేష్టలు చేయు, కొంటె చేష్టలు చేయు.

“నటులు చూపిన విద్య నటులఁ గాదంచుఁ దా, నడ్డమై కోణంగియాట లాడు.” రాజగో. 5.45.

కోణంగి—వీధి భాగవతా

లలో హాస్యగాడు. దాని మీద వచ్చిన పలుకుబడి.

కోణాలగొంది

ఒక మూల.

“మతాంతరాళ విశాల వేదులయందుఁ
గోణాలగొందిఁ దపంబు సల్పుజనంబు.”

పాండు. 5.296.

కోత కోయు

చీట్లాటలో మిగతవారు వేసిన
రంగుముక్క లేనప్పుడు తన
దగ్గర ఉన్న తురుపుముక్క
పేస్తే అది కోత కోయడం అవు
తుంది. ఆ పట్టు వానికే
పోతుంది.

చూ. పైకోత కోయు.

కోతలరాయడు

డంబాచారి.

మాటా. 65.

కోతలు కోయు

డంబాచారములు పలుకు.
గొప్పలు చెప్పకొను.

సాక్షి. 18 ఫు.

కోతికి కొబ్బరికాయ అబ్బినట్లు

ఎంత అమూల్య మైనా ఉప
యోగించుకునే యోగ్యత
లేనప్పుడు దొరికి ఏం
లాభం? - నినుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“ఆ ఆడంగుల పెద్దవకు అంత అంద
మైన పిల్ల నిచ్చి చేశారు. కోతికి కొబ్బరి
కాయ అబ్బినట్లుగా ఉంది వాడి పని.”

వా.

చూ. కోతిచేతి కొబ్బరికాయ.

కోతికి కొబ్బరికాయ చిక్కినట్లు

అనుపభోగ్య మనుట.

కోతికి కొబ్బరికాయ దొరికినా

అది అనుభవించ లేదు కదా!

అది యెట్లా పగలకొట్టి

తినాలో దాని కేం తెలుసు?

చూ. కోతికి కొబ్బరికాయ అబ్బినట్లు.

కోతికి స్త్రీవేషము

అతకనిది.

కోతి వికార మైనది. దాని

కెంత స్త్రీవేషం వేసినా కుద

రదు అనుట.

గువ్వలచెన్న. 75.

కోతికుక్కాయి

చలి తగలకుండా వేసుకొనే

ఉన్నితలటోపీ.

కోతికొమ్మచ్చు లాడు

పెద్ద వారితో పరియాచక

మాడు; ఒక ఆట ఆడు.

కోతి కొమ్మచ్చు లనేది ఒక

విధ మైన పిల్ల లాడుకొనే ఆట.

చెట్లమీదనే దొంగకు అంద

కుండా తప్పించుకొంటూ

చెట్టు మొదలు పట్టుకోవాలి.

వేసవికాలంలో నేటికీ యీ

ఆట పల్లెలలో పిల్ల లాడుతూ

ఉంటారు.

“నీ అంత స్త్రీకృడ? నా అంత స్త్రీ

కృడ? నాతో కోతికొమ్మచ్చు లాడు

తున్నా వేమిటిరా?” వా.

కోతిచేతి అద్దము

చూ. కోతిచేతి కొబ్బరికాయ.

కోతిచేతి కొబ్బరికాయ

ఉపయోగించుకో లేనివానికి
అమూల్యవస్తువు లభించి
నప్పుడు అనే మాట.

కోతికి కొబ్బరికాయ దొరికితే
దాన్ని పగలగొట్టి తినడం
తెలియదు కదా!

“ఆ పెద్దవకు అంత మంచి పిల్ల దొరికి
మాత్రం ఏం లాభం? కోతిచేతి
కొబ్బరికాయ.” వా.

కోతిచేతి పూలమాల

ఉపయోగం తెలియని వారికి
చిక్కిన అమూల్యవస్తువు.

“కటకటా! మూర్ఖ మర్కటకరతలస్థ,
కల్పతరు నూన మా లి కా కల్పం
డగుచు.” శుక. 1.364.

చూ. కోతిచేతి కొబ్బరికాయ, కోతి
చేతి అద్దము.

కోతిచేష్టలు

పిచ్చిచేష్టలు.

“ఏమిటా! ఆ కోతిచేష్టలు. ఇంత పెద్ద
వాడ వైనా యింకా మట్టా మర్యాదా
తెలియక పోతే యెలా?” వా.

కోతిని బ్రహ్మరాక్షసుని చేయు

అల్పులను అధికులుగా
పొగడు.

“పిరధర్మ మిట్లు విడిచి విభీషణ, రాజు
నెదుట దాశరథుల బొగడ, బాడి

యగునె కోతి బ్రహ్మరాక్షసుఁ
జేయ, వచ్చినాడ వెంతవారు వారు.”
భాస్క. యుద్ధ. 119.

కోతిపుండు బ్రహ్మరాక్షసి

చిన్న దానిని అనవసరంగా
పెద్ద దగునట్లు చేయుపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

పుండును కెలికి కెలికి కోతులు
పెద్దవి చేసుకుంటా యని
ప్రతీతి.

“ఆ చిన్న వాగ్వాదం కాస్తా కోతి
పుండు బ్రహ్మరాక్ష సై హైకోస్తు
దాకా వెల్లింది.” వా.

కోతిపుల్లలు

మగ్గం దారాలను మీదికి
తగిలించే పుల్లలు.

(జాన్.

కోనకావలి

వృద్ధము.

కోనకు కావలి కాయడం
ఎందుకు అనుటపై వచ్చినది.
శవజాగరణం లాంటిది.

కోనచీకటి

చిమ్మచీకటి.

“కోనచీకటిలోని కొనరక బొచ్చి.”
కథా. 4.121.

కోకిస్సా

ఏం డెవడు? యి: కళ్ళన.

“ప్రదుం డగు భీష్ముమందు కోన్కిస్సా
గజశ్రద్ధుండు కర్ణు డే మగు.”

గీర. గురు. 45.

చూ. కళ్ళనగాళ్ళు.

కోపక తె

కోపిష్టి.

“సుక్షత్రియ కులంబు నిక్షత్రముగఁ జేయు, కొడుకుఁ గాంచినయట్టి కోప కత్తె.” క్రీడా. 129.

కోపగాడు

కోపిష్టి.

“అన్న మీ తండ్రి కోపగాఁ డానా కాదా.” కాశీ. 4.90.

కోపదారి

కోపిష్టి.

“బావ ప్రతికూలుఁడు నాకుఁడు కోప దారి.” చెన్న. బస. 4.277.

“మా తమ్ముడు చాలా కోపదారి. నాతో ఏమన్నా అందువు గానీ ఈ మాట వానితో అనేవు. భద్రం!” వా.

కోపధారి అను పాఠము

సరి కాదు.

కోపము ఆటు

కోపము తీటు.

కోపమును అగ్నితో సమానముగా భావించుటతో వచ్చిన పలుకుబడి.

“దీని మ్రొంగక వృథా వసించినఁ గోప మాటునే.” కా. మా. 2.101.

చూ. కోపము చల్లాటు.

కోపము చేసుకొను

కోపించు.

“వాడు నామీద చాలా కోపం చేసుకున్నాడు.” వా.

కోపము పట్టలేక పోవు

కోపమును అణచుకొన లేక పోవు.

“ఎంత వద్దన్నా కోపం పట్టలేక వాడు నాలుగూ అనేకాడు.” వా.

కోపము పుట్టు

కోపము కలుగు.

“పురభేదికి గోపము పుట్టి వీడు నన్నించుకయేనియుం చెలియఁడు...”

కా. మా. 4.186.

కోప మెత్తు

కోపించు, కోపము వహించు.

“కారపులు సేయు నవమతికారణముగఁ, గోప మెత్తు.” భార. కాంతి. 1.13.

“పెండివారలఁ జూడ నా పిన్నతనము, గూల నింతటిలో వట్టి కోప మెత్తి, తలుపు బిగియించె మగఁడు.”

శుక. 2.181.

కోపమే కూడుగా కుడుచు

అతికోపిష్టి యగు.

“కోపమే కూడుగాఁ గుడిచిన యీ బుద్ధి, కోపము విడుపుమంటే గుణ మేల మాను.” తాళ్ల. సం. 10.18.

కోపిష్టి

చూ. కోపదారి.

కోపుదారుడు

సరుకు బైటనుండి తెచ్చి

అమ్మువాడు. శ. ర.

కోపు మీటు

ముందంజ వేయు.

“ఏలికలు వెంట వెసనంట నేపు లేగి, కోపు మీటి జవోద్వృత్తి గూడఁ బఱచి.” శుక. 1.259.

కోపులు కల్పించుకొను

రకరకాల అంగ భంగిమలు చూపు.

“నట్టువకాని యందము గాక వింతగాఁ,
గోపులు గల్పించుకొనుచు నాడు.”

శుక. 3.14.

కోపు లెత్తు

దండెత్తు.

“భట్రోపశిఖిశిఖిప్రభల మ్రుంగి బలారి,
కులిశధారలమీదఁ గోపు లెత్త.”

సాంబో. 5.203.

కోమటినిజము

అసంభవము. వ్యాపారస్తుడు
నిజం చెప్పడం ఎలా సంభవ
మనుట పై వచ్చినది.

చూ. కోమటిసత్యము.

కోమటిమాటలు

అటూ యిటూ తేల్చుకుండా
మాట్లాడే మాటలు.

“నువ్వు యిస్తావా లేదా? స్పష్టంగా
చెప్పు. ఈ కోమటిమాట అన్నీ
యెందుకు?”

వా.

కోమటిమైత్రి

నమ్మరానిది.

వ్యాపారి ఎప్పుడూ తనలాభం
చూచుకుంటా డనుటపై
వచ్చినది.

శువ్వలచెన్న. 67.

కోమటిరహస్యం

వాడు రహస్యం అనుకున్నా
ఇతరులకు స్పష్టంగా తెలియు
నది.

‘కొండమోద కొట్లాట ఏమి
టిరా అంటే కోమట్లు

రహస్యం మాట్లాడుకొం
టున్నారు అన్నాడట.’ సా.

“సీ వేదో రహస్యం రహస్యం అని
చెప్పావు. నేను వెళ్లేసరికి ఈ రంతా
అదే చెప్పకుంటున్నారు. ఇదంతా
కోమటిరహస్యంగా ఉండే.” వా.

కోమటివిశ్వాసము

నమ్మరానిది.

చూ. కోమటిమైత్రి.

కోమటిసత్యము

అసంభవము.

కోమటి వర్తకంలో సత్యంగా
యిది యింతే నని చెప్పినా
అది నిజమై ఉండదు.

రాధి. 4.79.

చూ. కోమటినిజము.

కోమటిసాక్ష్యం

అటూ యిటూ కాకుండా
చెప్పే సాక్ష్యం.

ఒక గుఱ్ఱం ఎవరిది అన్న
తగాదా వచ్చి యిద్దరు
రాజుగారి దగ్గరకు వెళ్లారు.
అందులో సాక్ష్యంగా వచ్చిన
ఒక వైశ్యుడు ముందువైపు
చూస్తే రంగన్నది వలెనే
ఉన్నదనీ, వెనకవైపు
చూస్తే రామన్నది లాగే
ఉన్నదనీ చెప్పాడని ఒక
కథ. అలా వచ్చిన పలుకుబడి.

“నీవు ఏదో ఒకటి తెగ జెప్పావని వస్తే
కోమటిసాక్ష్యం చెప్తా వేమిటి?”

వా.

కో యని యార్చు

1. కూత వేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.
 “కో యని యార్చినం దెసలఁ గుంజర
 ముల్ సెదరెన్.” కా. మా. 2.35.

2. అటచు.

“గురుతర లీల పద్య మది కో యని
 యార్చుచు నుండె.”
 గుంటూ. ఉత్త. 30.

అటచుటలో ధ్వన్యనుకరణము.

“నింగి కయి కుంచె యెత్తి వె,సం
 గో యని యార్చు.” మను. 4.59.

కోరకొండె

వంపుగా ముడివేసిన సిగ.
 శ. ర.

కోరకొప్పు

ముడి వేసి ఒక ప్రక్కగా
 వెండ్రుకలలో దూర్చి ఓరగా
 పెట్టిన కొప్పు.
 కుమా. 8.143.

కోరకొమ్ము

వంపుగా వాడిగా ఉన్న
 కొమ్ము.
 “హామకుండముల పై కుఱికి కొంకర,
 కోరకొమ్ములఁ గోరాడుఁ గొంత
 తడవు.” వరాహ. 11.76.

కోరగొను

కొంకరలు పోవు.
 “కాళ్లు నేలపైఁ ద్రొక్కంగ రాక కోర
 గొని తొట్రుపడంగ.”
 పద్య. 3.79.

కోరచూపు

కూర మైన చూపు.

“కోరచూపుల యెఱ్ఱ చేరు స్రుడ్డుల
 వాడు.” వరాహ. 2.45.

కోరదొడ

చప్పిదొడ.

భార. మా. 25.

కోరపాగ

వాలుగా చుట్టిన పాగా.

కోరమీస

చూ. కోరమీసములు.

కోరమీసము

చూ. కోరమీసములు.

కోరమీసములు

పొడుగాటి మీసాలు.

“మనుజ రక్త సిక్త తనువును గోరమీ,
 సములు...” భార. ఆశ్వ. 3.87.

కోరలు తీసిన పాము

ఏమీ చేయ లేనివాడు—
 లేనిది—తన శక్తిని చూపగల
 సాధనమును కోలుపోయిన
 వారి పట్ల ఉపయోగించే
 సామ్యం.

“వెడగొడుఁ బులి నాకి విడచిన టైన,
 జడిసి తొల్లిటి తన జంజాట మెల్ల నుడిగి
 కోటలు లేనియరుగంబుఁ బోలె, వడి
 చెడి...” గా. హరి. 2. భా. 978.

“ఉవ్వోగం ఉన్నన్ని నాళ్లు మహా
 విజృంభించాడు. అది పోయే సరికి
 కోరలు తీసిన పాములాగా మూల బడి
 ఉన్నాడు.” వా.

కోరలు పెరికి వేయు

పొగ రణచు.

కోరలు పీకివేస్తే పాము ఏం
చేయగల దనుటపై వచ్చినది.
మాటా. 52.

కోరలు లేని ఉరగము

ఏమీ చేయలేని దనుట.

కా. హరి. ద్వి. 975.

చూ. కోరలు లేని పాము.

కోరవాటు

క్రూర మగు.

వరాహ. 3.20.

కోరవోవు

కొంకరవోవు.

పక్షవాతంతో పడిపోవు.

హరి. పూ. 7.171.

కోరసిగ

ఓరగా వేసుకొన్నముడి.

“కోర సి గ వేయుచోటనే కొమ్ము
పుట్టి.” రామా. 2.110.

కోరాబంగారు

తగ్గుబంగారు.

కోరిక లిగురొత్తు

కోరికలు కలుగు.

“నారదుడు పుణ్యకవ్రత, మారూఢిగ
నెఱుంగఁ జెప్ప నవహితమతి యై,
కోరిక లిగురొత్తఁగ.” పారి. 5.63.

కోరిక వీడెరు

కోరికలు తీరు.

“నా కోరిక వీడెరఁగఁ, నైకొనవలె
నీవు.” కా. మా. 2.14.

కోరిక వీరిక లెత్తు

కోరికలు కలుగు.

“ఎలమిలోఁ గోరిక వీరిక లెత్తిన, నరణి
మేఁ బులకలు జాదుకొనఁగ.”

విక్ర. 1.122.

చూ. కోరికలు గంతులు వేయు.

కోరికలు గంతులు వేయు

కోరిక లధిక మగు.

“.....మనంబులోపలం, గంతులు
గోరి కోరికలు గంతులు వైవఁ గృషీవ
లాజ్ఞ...” శుక. 2.455.

చూ. కోరిక వీరిక లెత్తు.

కోరికిపడు

మోజుపడు.

“విని పీక్షించినదాఁక ముచ్చటపడున్
వీక్షించి గాఢోపగూ, హనలాభం బగు
దాఁకఁ గోరికిపడున్.”

మల్లభూ. శృ. 22.

కోరుపెట్టు

బలి యిచ్చు.

“అరులకుఁ గోరు పెట్టితి కదా నినుఁ
దమ్ముడ...”

రామా. 8.38.

కోర్కుల నంద గను

మనోరథము వీడేర్చుకొన
గలుగు.

“పారి జాతంబు నామ్రేమాలఁ బండి
యండ, నందఁ గంటి నాకోర్కుల
నందఁ గంటి.” ఉ. హరి. 2.176.

కోర్కుల పంట

మనోరథసిద్ధి.

“ముం, గొంగుపసిండి భవలకుఁ
గోర్కుల పంట, జగంబులందు
మా...” అని. 1.42.

కోర్కులు నిండించు

కోరికలు తీర్చు.

“కోర్కులు నిండించు కూరిమి తన
ముడు.” గా. హరి. ప్రథ. పం. 61.

కోర్టు కీడ్చు

రచ్చు కీడ్చు ; వ్యాజ్యం వేయు.

“కోర్టు కీడ్చుగా యేమొ నా కొంప
దీసి.” గుంటూ. ఉత్త. 119.

“పాపం దేవుడా అని మూల ఉన్న
వాణ్ణి వాడు కోర్టు కీడ్చాడు.” వా.

కోర్టు కెక్కు

వ్యాజ్యాలపా లగు

“వాళ్ల నాన్న చనిపోయి యింకా
రెండు నెలలయినా అయిందో లేదో
ఆ అన్నదమ్ములంతా కోర్టుకెక్కురు.”
వా.

కోఱకొమ్ము

వాడి గల కొమ్ము.

కోఱడ మాడు

హాస్య మాడు.

కుమా. 6.45.

కోఱపల్లు

కోఱ.

కోఱలు తీసిన పాము

చూ. కోరలు తీసిన పాము.

కోఱలు దీటు

పండ్లు కొఱుకు.

పాండు. 4.294.

కోలం గొట్టిన తెఱగున

అతి సంభ్రమంతో.

ఎవరో వెనుక కట్టను తీసు

కొని తఱుముకొని వస్తున్నట్లు.

“కత్తులు గట్టి కోలం గొట్టిన తెఱం
గున...తత్ప్రదేశంబు వెడలి...”

హరి. 2.28.

“నిల్వక వెల్వడె గ్రుక్కన సైన్యము
తెల్ల గోల గొట్టినభంగిన్.”

జైమి. 4.108.

కోలకు తెచ్చు

విధేయముగా నొనర్చు.

కోలకు - కోపుకు తెచ్చుట

అనగా ఎద్దులు మొదలయిన

వానిని కాడి కట్టి విధేయ

ముగా నొనర్చుట.

“కడలి గోలకు దెచ్చినగచ్చి వీవ.”

పారి. 1.49.

చూ. కాడికి తెచ్చు.

కోలక్రోతులు

కోతి కొమ్ముచ్చి.

ఒక పిల్లల ఆట.

కోలగగ్గెర ద్రోయు

కూలద్రోయు.

“అసియుఁ బాత్రయుఁ దేఁ బంచి

యాంత్రవల్లిఁ, గోలగగ్గెర ద్రోయఁ

దత్తుజముతోడ, నొరగి.”

ఆము. 6.27.

కోలదివియ

దివిటీకి మారుగా కాల్చి

పట్టుకొనే వెలుతురు కట్టెల

కట్ట. ఈ వెలుతురుకట్టనే

కోరిమిపాల అంటారు.

“కోల దివియల వెలుగు దిక్కులకు
నగిడి.” దశ. 5.90.

“తలవరులు, కోలదివ్వెలవారి గొంచు
నప్పిరి.” గౌర. హరి. ఉ. 2319.

“అలీల గొరవి దయ్యంబుల దివ్వె,
గోలవారిగా గొని గను దిరిగి.” గౌ. హరి. ఉ. 1668.

కోల మెఱువు

నిలువు మెఱువు.

“ఇవు దిక్కునందు వేకువ గోల
మెఱుగులు, మెఱుసె...” హరి. పూ. 7.160.

కోలలవారు

వేత్రహస్తులు.

కోలాట గొడియలు

కోలాట మాడు కట్టలు,
చిన్నచిన్న కర్రలకు బచ్చెన
పూసి కోలాటంలో ఉపయో
గిస్తారు.

పండిత. ప్రథ. వాద. పుట. 703.
చూ. కోలాటము.

కోలాటము

కోలాట మనే ఆట.

చూ. కోలాటలు.

కోలాటలు

చిన్న కోలాటం కట్టలతో
చుట్టూ నిలిచి ఆడే ఆట.
కోలాటం పాటలు కూడా
మనకు చాలా ఉన్నవి.

చూ. కోలాటము.

పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 179.

కోలాస

అడియాస; పేరాస.

“కోలాస తల పె కొసర గుంచంబు,
గూలబడ్డ టగు.” బస. 7.198.

కోలాసక తై

దురాశ గలది.

“పుట్టినప్పడె నేర్పు బుద్ధుల పోక,
కోలాసక త్రియ.” పండిత. పురా. పు. 122.

కోలుకాడు

కావలివాడు; బంటు.

విక్ర. 8.25.

హంస. 2.48.

కోలుకొను

1. తేఱుకొను.

“కోల్కొన నీ, కనిశముఁ బోఁద్రోలు
చుండు నమరగణంబుకొ.” కుమా. 4.13.

“నరనూను నపుడు కర్ణజుఁ, డిరు మూడు
శరీముఖంబు రెడ నించిన నొచ్చి రయం
బునఁ గోల్కొని రా, నరదముఁ దుని
మెక్ సకేతుహయనూతముగకొ.” శైమి. 7.

“దీప మడఁగఁ జీకటియును, గోప
మడఁగ శాంతిగుణముఁ గోల్కొను
క్రియ.” పాండు. 4.

ఇక్కడ వర్ధిల్లు అని అర్థం
చెప్పినారు కోశకారులు.

శ. ర.

కాని అససరం లేదు. తేఱు

కొను అనుటే చాలు.

2. జబ్బుపడి గాని, మ రే
దెబ్బతిని గాని తిరిగి తొలి
స్థితికి వచ్చు.

“కొంత మాత్రపు టీవిగా కింతలేసి,
తలము తప్పిన యీవులు తగు
నెయ్యియ్య, నిచ్చి మఱి కోలుకొన లేక
యేపుదఱిగి, సోవఁ జెగడరె జనులు
దుర్బుద్ధి యనుచు.”

హరిశ్చ. 4.83.

“వ్యాపారంలో బాగా నష్టపోయి
ఇప్పుడిప్పుడే అతను కోలుకొంటు
న్నాడు.” వా.

3. ఉత్సహించు.

“వధించుటకుఁ గోల్కొన కన్నది
బుద్ధి.” భార. ఉద్యో. 4.

కోలుకోలుపు

పురి కొల్లు, ప్రేరేపించు,
ప్రోత్సాహపఱుచు, ఒప్పించు.

“రవిఁ దెత్తుమే నీకు రమణుండుగా
నల, హబరుఁ దెత్తుమే కోలుకొలిపి.”
కమా. 6.17.

కోలుకోలన్నలు

కోలాటం.—ఒక ఆట.

హంస. 5.155.

కోలుతల సేయు

యుద్ధసన్నాహము చేయు.

యుద్ధమునకుఁ బ్రోత్సహించు.

“తన కెలంకులఁ గోలుతల సేసి తఱు
మంగ.” భార. భీష్మ. 1.268.

“ఉన్నచోటన కదలక యున్న ద్రోణ,
భీష్ములును గోలుతల సేయఁ బెరిగి సేన,

చంద్రుఁ డుదయింపఁ బెరిగిన శరధి
యట్లు, తోడుతోడుతఁ బొంగారి
మాడ నొప్పె.”

భార. భీష్మ. 2.117.

కోలుపడు

1. దొంగలపాలగు.

“హరి భార్యలు బోయలచేఁ, బరిభవ
మును బొంది కోలుపడిరి.”

వి. పు. 8.283.

2. పోగొట్టుకొను.

“తమ సగపాలుఁ గోలుపడి దానిన
యిప్పుడు గోరువారికిన్, సముచిత
వృత్తి నిచ్చి.” భార. ఉద్యో. 1.19.

కోలుపాటు

కోలుపోవుట.

కోలు పుచ్చు

కోలుపోవునట్లు చేయు.

కోలుపులి

పెద్ద పులి.

కోలుపోవు

పోగొట్టుకొను.

భీమ. 4.99.

కోలుమసగు

1. విజృంభించు.

“కొపనశాపనవ్యశిభి గోల్కొనఁగంగ
సుగంది.” పాండు. 2.57.

“కుపితయుగాంతరుద్రుగతిఁ గోలు
మసంగినవాఁడు భీష్ముఁడు.”

భార. భీష్మ. 1.138.

“కోలుమసంగెడుకోర్కుల వెను
వెంట.” భార. విరా. 2.315.

“కోల దివియల వెలుగు దిక్కులకు
నిగిడి.” దశ. 5.90.

“తలవరులు, కోలదివ్వెలవారి గొంచు
నవ్వీర్చి.”

శా. హరి. ఉ. 2319.

“అలీల గొరవి దయ్యంబుల దివ్వె,
గోలలవారిగాఁ గొని గన్తు దిరిగి.”

శా. హరి. ఉ. 1668.

కోల మెఱుపు

నిలుపు మెఱుపు.

“శివు దిక్కునందు వేకువఁ గోల
మెఱుగులు, మెఱసె...”

హరి. పూ. 7.160.

కోలలవారు

వేత్రహస్తులు.

కోలాట గొడియలు

కోలాట మాడు కట్టలు,
చిన్నచిన్న కర్రలకు బచ్చెన
పూసి కోలాటంలో ఉపయో
గిస్తారు.

పండిత. ప్రథ. వాద. పుట. 703.

చూ. కోలాటము.

కోలాటము

కోలాట మనే ఆట.

చూ. కోలాటలు.

కోలాటలు

చిన్న కోలాటం కట్టలతో
చుట్టూ నిలిచి ఆడే ఆట.
కోలాటం పాటలు కూడా
మనకు చాలా ఉన్నవి.

చూ. కోలాటము.

పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 179.

కోలాస

అడియాస; పేరాస.

“కోలాస లేల పై కొసరఁ గుంచంబు,
గూలబడ్డ టగు.”

బస. 7.198.

కోలాసక తై

దురాశ గలది.

“పుట్టినప్పడె నేర్పు బుద్ధుల పోక,
కోలాసక త్రియ.”

పండిత. పురా. పు. 122.

కోలుకొడు

కావలివాడు; బంటు.

విక్ర. 8.25.

హంస. 2.48.

కోలుకొను

1. తేటుకొను.

“కోల్కొన నీ, కనిశముఁ బోఁద్రోలు
చుండు నమరగణంబుకొ.”

కమా. 4.18.

“నరనూను నపుడు కర్ణజుఁ డిరు మాడు
శరీముఖంబు లేద నించిన నొచ్చి రయం
బునఁ గోల్కొని రా, నరదముఁ దుని
మెక సకేతుహయనూతముకొ.”

జైమి. 7.

“దీప మడఁగఁ జీకటియను, గోప
మడఁగ శాంతిగుణముఁ గోల్కొను
క్రియ.”

పాండు. 4.

ఇక్కడ వర్ణిల్లు అని అర్థం
చెప్పినారు కోశకారులు.

శ. ర.

కాని అననరం లేదు. తేటు

కొను అనుటే చాలు.

2. జబ్బుపడి గాని, మ రే
దెబ్బతిని గాని తిరిగి తొలి
స్థితికి వచ్చు.

“కొంత మాత్రపు టీవిగా కింతలేసి,
తలము తప్పిన యీవులు తగు
నెయ్యియ్య, నిచ్చి మఱి కోలుకొన లేక
యేపుదఱిగి, సోవఁ దెగడరె జనులు
దుర్బుధి యనుచు.”

హరిశ్చ. 4.83.

“వ్యాపారంలో బాగా నష్టపోయి
ఇప్పుడిప్పుడే ఆతను కోలుకొంటు
న్నాడు.”

వా.

3. ఉత్సహించు.

“వధించుటకుఁ గోల్కొన కన్నది
బుద్ధి.” భార. ఉద్యో. 4.

కోలుకోలుపు

పురి కొల్పు, ప్రేరేపించు,
ప్రోత్సాహపఱుచు, ఒప్పించు.

“రవిఁ దెత్తుమే నీకు రమణుండుగా
నల, నూబరుఁ దెత్తుమే కోలుకొలిపి.”
కమా. 6.17.

కోలుకోలున్నలు

కోలాటం.—ఒక ఆట.

హంస. 5.155.

కోలుతల సేయు

యద్ధసన్నాహము చేయు.

యద్ధమునకు బ్రోత్సహించు.

“తన కెలంకులఁ గోలుతల సేసి తఱు
మంగ.” భార. భీష్మ. 1.263.

“ఉన్నచోటన కదలక యున్న ద్రోణ,
భీష్ములును గోలుతల సేయఁ బెరిగి సేన,

చంద్రుఁ డుదయింపఁ బెరిగిన శరభి
యట్లు, తోడుతోడుతఁ బొంగారి
మాడ నొప్పె.”

భార. భీష్మ. 2.117.

కోలుపడు

1. దొంగలచా లగు.

“హరి భార్యలు బోయలచేఁ, బరిభవ
మును బొంది కోలుపడిరి.”

వి. పు. 8.283.

2. పోగొట్టుకొను.

“తమ సగపాలుఁ గోలుపడి దానిన
యిప్పుడు గోరువారికిన్, సముచిత
వృత్తి నిచ్చి.” భార. ఉద్యో. 1.19.

కోలుపాటు

కోలుపోవుట.

కోలు పుచ్చు

కోలుపోవునట్లు చేయు.

కోలుపులి

వెద్ద పులి.

కోలుపోవు

పోగొట్టుకొను.

భీమ. 4.99.

కోలుమసగు

1. విజృంభించు.

“కోపన కాపనవృత్తి గోల్కొనఁగంగ
సుగంది.” పాండు. 2.57.

“కుపితయు గాంతరుద్రుగతిఁ గోలు
మసంగినవాడు భీష్ముఁడు.”

భార. భీష్మ. 1.188.

“కోలుమసంగెడుకోర్కల వెను
వెంట.” భార. విరా. 2.315.

2. సంహరించు.

“తండ్రి యధ్వర విఘాతకు బారి సమ
రిన కొడుకు శంఖనఖాఖ్యుఁ గోలు
మసఁగి.”

కకు. 2.118.

కోలు ముందు

మొట్టమొదట.

మునుముందు.

“అయ్యబలమీఁద, నలిననాభుండు
కను వేసినాఁడు గానఁ, గోలు ముందుగ
నీవ చేకొనఁగ వలయు.”

వరాహ. 11.52.

కోలువడు

కోల్పోవు, పోగొట్టుకొను.

“దక్షప్రజాపతి దలఁ గోలువడఁడె.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 685.

కోలెముక

వెన్నెముక.

కోలెమ్ము

వెన్నెముక.

కోలెమ్ముక

వెన్నెముక.

కోల్కొను

తేలుకొను.

చూ. కోలుకొను.

కోల్తల సేయు

చూ. కోలుతల సేయు.

కోల్పడిపోవు

పోగొట్టుకొను.

“నిన్న నమ్మి నాగుట్టును దేజమున్
మిగులఁ గోల్పడి పోయితి.”

పారి. 1.127.

కోల్పడు

చూ. కోలుపడు.

కోల్మసగు

చూ. కోలుమసగు.

కోల్కొడుచు

ఇనుపపుల్లకు చెక్కు.

మాంసం ముక్కలను ఇనుప

ముక్కలకు చెక్కు తారు -

కఱకు ట్లంటారు వానినే.

కమా. 11.193.

కోవలు వడ వ్రాయు

అందముగా వ్రాయు.

ముత్తైముల కోవవలె అనుట.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“కోవలు వడ వ్రాసి చిత్రగుప్తుఁడు
దాచెన్.” పాండు. 5.74.

కోవుర ముండు

కావలి యుండు.

“ఉదయగిరిమీఁదఁ గోవురం బుండి
నిగుడు, నహితర విరశ్మి చే బదుఁ
డగుచు...” మను. 3.54.

కోసకోడి

ఓడి పాటిపోయే కోడి.

కోడి పందెములలో వాడక

మున్నమాట.

“నా జన్మలో కోసకోడి పట్టింది
లేదు.” వా.

కోసి కుప్పలు పెట్టు

కోయు.

“తలలు కోసి కుప్పలు పెట్టుచు.”

వీర. 4.206.

కోసుక తిను

గట్టిగా దండించు.

కోపోద్రిక్తు డై నప్పుడు ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“సం, త్రాసము చెంద నీగళము
రాట్నమునం బిగియించి యెంతునో,
కోసుక తిందునో యనిన గోమలి
నిశ్చలధైర్యధుర్య యై.”

శుక. 2.373.

కోసెత్తు

గొడ్డుపోవు; దాసోహ మను.
ఓడిపోయి పారిపోయే కోడిని
కోడి పందెములలో కోస
కోడి అంటారు.

“దేశంబు కోసెత్తెనేళి”

గీర. విగ్ర. 15.

కొగిట గ్రుచ్చి యెత్తు

బిగియార కొగిలించుకొను.

“పాలంతుల్ గాగిటం గ్రుచ్చి యెత్తి
తలంబ్రా లోవ్వయించునవ్వేళ.”

పారి. 1.2.

కొగిట చేర్చు

కొగిలించు.

“నీరజనాభుండు నిండుం గాగిటం
జేరిచి బుజ్జించి.”

పారి. 1.134.

కొగిట తేలుచు

కొగిలింతచే సంతోషపెట్టు.

“నీలకిరోజనేత్రముల నీళ్ల నె కాళులుం
గడ్డి కాగిటం, జేరిచి యింటిలోపలికి
దిన్నగం వోడ్కొని వచ్చె.”

హంస. 3.106.

కొగిట బిగించు

గాఢంగా కొగిలించుకొను.

“సతి నతం జపుడు విడక కాగిట
బిగించె.”

కళా. 4.104.

కొగి లిచ్చు

అలింగనసౌఖ్యము నందించు.

“భూసుపర్యున కొకనాఁడు పోయి
కాగి, లిచ్చి రమ్మని పంపినాఁ డింతె
కాని.”

నిరం. 4.24.

కొచుముచ్చు

మాంసాహారి; రాక్షసుడు.

బ్రాహ్.

కొడు పెట్టు

మోసగించు; క ప ట ం తో

ప్రవర్తించు.

“అతిమత్సరతన్, బెనఁగడు వారలను
గాడు పెట్టి పఱచి కై, కొనియెద నీ
వస్తువుల...”

హడ. 2.40.

కొడు లేని మనిషి

నిమ్మ-పటి, కుళ్ళూ కువ్వాడం

లేని వ్యక్తి.

“అత నేమాత్రం కొడు లేని మనిషి.
ఏ మన్నా మన మంచికే అంటాడు.”

వా.

కొపీనసంరక్షణార్థం....

అంత చిన్నదానికై ఇంత
లంపటమా.

పుట్టగోచికొసం సంసారమే
కట్టుకున్న సన్యాసి కథపై
వచ్చినది.

క్రందుకయ్యము

దొమ్మియుద్ధం.

క్రందుకొను

వ్యాపించు.

ఇది ప్రకటిత మగు, ఎక్కు

వగు, పూర్ణ మగు అన్నట్టి,

అందుకు దగ్గరగా నున్నట్టి

చాలా అర్థాలలో కాన

వస్తుంది.

“సుంగళ భూషణద్యుతుల్, క్రందు
కొనంగ.” శైమి. 4.120.

క్రందుపడు

పైన పడు, గుంపుకట్టు.

భాస్క. రా. ఆర. 1.248;

మార్కం. 1.225.

క్రందుపఱచు

క్రందుపడ జేయు.

క్రందుపాటు

క్రందుపడుట.

క్రక్కువడు

చిక్కువడు.

“అక్రొశపరి జేవ నాక్షర వ్రాతంబు,
కంతగద్దదికచే గ్రక్కుపడంగ.”

హరి. 3.92.

....క్రక్కించు

ప్రతీకారము చేయుపట్ల,

ఎదుటివాడు దేనిని అపహరిం

చెనో దానిని క్రక్కింతును

అని అంటారు.

“కలచి నా యల్లని క్రక్కింతు
ననుచు.” ద్వీప. మధు. పు. 53.

“నా చేతికి దొరకనీ వాడు. ఆ నూరు
రూపాయలూ క్రక్కించి వదలి పెడ
తాను.” నా.

క్రగుపడు

వెల్పడ లేక పోవు, క్రుంగి
పోవు.

“కంతగద్దదికచే గ్రగుపడంగ.”

హరి. 3.92.

క్రచ్చుకొను

డగ్గలు.

“చెలుల గ్రచ్చుకొని యడుగ నిట్లు
నచ్చేడియ.” వసు. 4.

క్రమ్ముకొను

క్రమ్ము.

ప్రభా. 2.41.

క్రమ్ముదెంచు

క్రమ్ము, పొంగు, ప్రవ
హించు.

క్రమ్మువడు

మూతపడు.

“ఘనుడు గృహమేధి పెరటిలోఁ
గ్రంతఁ జూచి, క్రమ్మువడ మంచిదొక
రేఁగుకొమ్మ వేయు, మనుచు భృత్యునిఁ
బలుకంగ.”

గంధ. 66.

క్రయపెట్టు

అమ్ము.

“పారుగూళ్లఁ గల మాన్య భూమి
ధాన్యంబు, క్రయపెట్టి విడుచుఁ బర
శ్శతంబు.” నిరంకు. 2.26.

క్రయ్యబడు

బలాత్కరించు.

“కన్యకఁ, గ్రయ్యబడి చేసికొనిన
రాక్షస మయ్యెన్.”

విజ్ఞా. ఆచా. 100.

2. కలియు, కలియబడు.

“వెయ్యేం డ్లయ్యెను నీతోఁ, గ్రయ్యం బడియున్నవాడఁ గామసుఖములన్.”
భాగ. 9.577.

క్రయ్యబాటు

కలిసి పారు.

క్రల్లవడు

పాడగు, దగ్గ మగు.

“తరులెల్ల గ్రల్లవడఁగా, విరళములై
వీనులున్నవిధ మొప్పె నహ, స్కర
రుచులతోడఁ దలపడి, యరుదుగఁ
బోరాడి తుమరులై పడినక్రియన్.”
హరి. పూర్వ. 6.37.

క్రాగిపోవు

నీళ్లవలె క్రాగి ఆవిరయి పోవు
అనగా నశించి పోవు.
“కంధరకు నోడి యెచటనో క్రాగి
పోవ.” పాండు. 4.40.

క్రాలుకన్ను

వంకరకన్ను; వాలుకన్ను.
పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.
వరాహ. 4.8.

క్రాలుకొను

నెలకొను.

కవిక. 2.61.

క్రాసి యుమియు

కారి ఉమ్మివేయు అని నేటి
వాడుక.
“కాముడిచ్చాయలఁ గ్రాసి యుమియు.”
కాశీ. 4.269.

క్రింగొడ శూరుడు

శరీరమును కుంచించుకొను.

“తొడ లూఁదికొనుచును ద్రోపు
ద్రొక్కెశ్శు, వాటుచు క్రింగొడశూ
రుడు.”

పండిత. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 362.

క్రిందట గాలిగా కేడించు

గాలివేగముతో నడిపించు,

గాలి క్రిందగునట్లు అనుట.

“అపైఁడి మృగము, మనకు లోఁబడు
నట్టి మతముఁ జింతించి, క్రిందట
గాలిగాఁ గేడించి రథము, నందు
పాటుగఁ దోలు మనుచు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. 599-602.

క్రింద మీద పెట్టు

ఎలాగో ఒకలాగు తగాదా
పెట్టు.

“...ఎవ్వరికేని మీఁదికిం గ్రిందికిఁ బెట్టి
పోరు పొనగింపన చూచెద...”
పాండవో. 50.

క్రిందు చేయు

అధఃకరించు.

“సమస్తముఁ గ్రిందు చేసి మించినబలు
వేల్పు.” పాండు. 1.152.
రూ. క్రిందు నేయు.

క్రిందుపడు

1. తక్కువ యగు.

“పెనఁకువ నెందున్, గ్రిందు పడ
కుండ.” హరి. 7.179.

2. ఓడిపోవు.

“పాండునృపకుమారునకుఁ గ్రిందు
పడినావు,” నిరంకు. 3.29.

3. అధఃకృత మగు.

“...పక్షిపతి...తగ్గి య, చ్చరణము
లంది క్రిందు పడె సమృత్తి నెప్పుడు
వీఁపుఁ జూపుచున్,” రాధి. 2.46.

క్రిందు పఱుచు

తక్కువపఱుచు.

“నునుకందు పెం జెందు నని యిందురుచి
క్రిందు, పఱుపఱగాఁ జాలు నబ్బాల
మోము.”

హంస. 2.20.

క్రిందు మీ దగు

తలక్రిందు లగు.

“నాతిమ్మరుగతి చపలేక్షణముల కలికి,
క్రిందుమీఁ ద య్యెఁ గా దె పూరేందు
వదన.”

హంస. 2.141.

“కొండులు క్రిందుమీఁదుగను
గుల...”

హంస. 4.20.

క్రిక్కించు

గిలిగింతతో నవ్వునట్లు చేయు.

ధ్వన్యనకరణము.

కి చ కి చ నవ్వు మొదలైన
వానిలో వలెనే.

“క్రిక్కించుఁ జక్కిలి గిలిగిలయనుచు.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 457.

క్రిక్కిరియు

1. గుంపుగా చేరు.

“క్రిక్కిరిసి తేటిగము లక్కమలరాజి
పయి.”

రాజశే. 1.141.

2. నిండు.

“గుత్తుల్ క్రిక్కిరియఁ జేసి.”

రుక్మాం. 3.129.

“జనం క్రిక్కిరిసి ఉన్నారు.”

వా.

క్రిక్కిఱియు

దట్టముగా ఒక దానిపై

నొకటి పడు.

“క్రిక్కిఱిసినశవములలో.”

కమా. 11.177.

క్రియగొను

కార్యరూపము చెందు.

“ఉడుగక మే మహితముఁ బలి, కడి
వారము నీవు హితవు క్రియగొనఁగాఁ
బ, ల్కెడువాడవు.”

భార. ఆది. 8.40.

క్రియలో....

కార్యరూపంలో.

“వాడు మాటలో దానపరుడే కానీ
క్రియలో మాత్రం కాదు.”

వా.

“ప్రేమం లే మాటలో కాదు.
క్రియలో కనిపించాలి.”

వా.

క్రియలో మాట

అసలు కీలకం, అసలు మాట.

“ఇంత కథ అంతా యెందుకు?
క్రియలో మాత్రమే మిటి?”

వా.

చూ. క్రియలో ముక్క.

క్రియలో ముక్క

చూ. క్రియలో మాట.

క్రియ్యూట

చిన్న ఊట.

కొండలలో అక్కడక్కడా

నీరు ఊటగా బయలుదేరి

పారుతూ ఉంటుంది. అదే

క్రియ్యూట.

“ఇందలి క్రియ్యూట లీప్సితారంబు,
లందించు రసరసాయన సుధా
ధారలు.”

పండితా. పర్య. ద్వితి. 241 పు.

క్రీగంట చూచు

కటాక్షించు; ఓరగా చూచు.

“మమ్మల్ను కాస్త క్రీగంట చూస్తూ
ఉండు.”

వా.

క్రీగడుపు

పొత్తికడుపు.

క్రిందిది అనుట.

క్రీగాడ్డు

అపానవాయువు.

క్రీగోరు

కాలిగోరు.

క్రీదొడ

తొడ క్రిందిభాగము.

క్రీసీరు నేల

ఊటతో చెమ్మగిల్లిన నేల.

క్రీయూట

చూ. క్రియూట.

క్రంకువెట్టు

మునుగు, నిమగ్ను డగు.

“విపులాంభోనిధిఁ గ్రంకువెట్టి.”

నిరంకు. 3.49.

క్రంగబడు

క్రంగిపోవు.

“ధర గ్రంగఁబడఁగ.”

భాస్క. రా. కిష్కి. 431.

క్రంగిల బడు

క్రంగిపోవు.

“పాన్పుమీదటఁ గ్రంగిలఁబడఁగఁ
దిగిచి, ప్రథమసురతంబు గావించు
ప్రాథ వార.” రాజగో. 56.

క్రచ్చి యెత్తు

కొలిపించు.

“పే, రక్కనఁ గ్రచ్చి యెత్తుకొని.”

కవిక. 3.167.

క్రమ్మి కూరాకు నేయు

చిందర వందర చేయు.

“పులుల జట్టులు చీరి దుష్టులను లేళ్ల,
నేకలమ్ములఁ గ్రమ్మి కూరాకు నేసి,
యమరఁ జమరులఁ బట్టి పాలారు
మిపుడు, సామి! చూడుము నీ బంట్రు
సత్తు వనుచు. సారం. 1.90.

క్రమ్ములాడు

పోట్లాడు; దెబ్బలాడు.

పశువులు కొమ్ములతో

క్రమ్ములాడుటపై వచ్చినది.

“వీనిఁ బడవై చె నాతఁడా వీరుఁ
డనుచుఁ, గాదనుచుఁ గ్రమ్ములాడు
నక్తంచరాళి.”

శవల. 2.151.

క్రమ్మెసలాడు

పోట్లాడు.

రంగా. 3.218.

క్రయ్యక డయ్యక

చులాగ్గా.

“అయ్యంగరాజుతోడం, గయ్యము
నేయచును దుర్ముఖప్రాణంబుల్,
సయ్యనఁ దొమ్మిది యమ్ములఁ, గ్రయ్యక
డయ్యక యతండు గొనియె నరేం
ద్రా!” భార. ద్రో. 4.198.

క్రయ్యబొటు

కృశించు.

క్రల్లి గుల్లగు

కుల్లి కృశించు.

“...కవులు చెడనాడ వగఁ, గ్రల్లి
తనలోనె గుల్లె, కెలుగ శంఖంబు
మొర్రపెట్టుచు నుండున్.”

రాధా. 1.154.

క్రేళ్లుపోతు

క్రేళ్లుబోతు.

“వాడు వట్టి క్రేళ్లుబోతు వెధవ. ఎవరు పచ్చగా ఉన్నా చూడ లేడు.” వా.

క్రేగాలి

చిలుగాలి.

క్రేటుకొను

గొంతు సవరించుకొను.

క్రేడి సేయు

అపహసించు.

క్రేణి వట్టు

సంపాదించు.

కాశి. 3.90.

క్రేణి సేయు

పరిహసించు.

“ఆ స మ యం బస్యర్థ పూర్ణ చంద్రో దయ ఘోర మానార వంబునం క్రేణి సేయుచుండె.”

పారి. 5.75.

క్రేదొట్టు

గట్టు లొరయు.

క్రేళ్లు చూచు

చిలిపిగా చూచు.

క్రేళ్లు చూపు

చిలిపిచూపు.

క్రేళ్లు త్రుళ్లు

ఎగిరి పడు.

కువల. 4.81.

క్రేళ్లు దాటు

గొంతులు వేయు.

“అడంబు నిడుపు నాపడలగతి మనుఁ, బ్రేళ్లు డొంకలనుండి క్రేళ్లు దాట.”

మను. 2.7.

2. ఎగిరెగిరి పడు.

“చే వెడ దోంపుచుం బలికెఁ జెందొవ చూపులు క్రేళ్లు దాటగన్.”

పారి. 4.58.

“మెఱుంగులు పెక్కిఁ క్రేళ్లుటికెడు గబ్బి గుబ్బలమీఁద.”

విప్ర. 3.3.

చూ. క్రేళ్లులుకు.

క్రేళ్లు దోలు

పరువు లెత్తించు.

“తేరు క్రేళ్ళు దోలి పాంచాలబలంబు లపై నడరె.” భార. భీష్మ. 3.368.

క్రేళ్లు ద్రిప్పు

చూ. క్రేళ్ళు దోలు.

క్రేళ్లుబ్బు

ఉబుకు.

నరస. 5.102.

క్రేళ్లు మలగు

వెనుదీయు.

క్రేళ్లు మసలు

చలించు.

క్రేళ్లులుకు

ఎగిరి పడు.

క్రేళ్ళెగయు

క్రేళ్ళు సను.

క్రేళ్లు వాటు

గొంతులు వేయు.

క్రేళ్లు సను

ఎగిరి పడు.

క్రొత్త

విత.

“క్రొత్త దాని వృత్తం చెల్లన్.”
పాండు. 2.142.

వాడుకలో—

‘ఆ విషయం నాకు క్రొత్త.’

‘దాని ప్రవర్తన అంతా చాలా క్రొత్తగా ఉంటుంది.’

‘ఏ మి టోయ్! ఈ రోజు క్రొత్తగా మాట్లాడుతున్నావు.’

‘ఇన్ని రోజులు లేదు. ఈ రోజేదో నువ్వు క్రొత్తగా చెప్పుస్తున్నావు.’

ఇలాంటి దగ్గరి భావచ్ఛాయలలో మరికొన్ని తావుల కూడా కనబడుతుంది.

క్రొత్త చేయు

నూతనత్వము కల్పించు.

“సత్యభామ మేనఁ గుసుమ శృంగారముల కెల్లఁ గ్రొత్త సేయ.”
ఉ. హరి. 1.151.

2. పునరుపస్థితము చేయు.

“సమంత్రక ముష్టిక సానక విజానంబుగాఁ గ్రొత్త సేసికొనుట మేలు.”
భార. ద్రోణ. 2.361.

క్రొత్తముట్టు

నూలిపోగు.

క్రొత్త వలుచు

మెఱు గెక్కించు.

భార. భీష్మ. 1.105.

క్రొ వ్వడగించు

పొగ రడగించు.

“నీదు క్రొ వ్వడఁగింతున్.”
కళా. 6.23.

క్రొవ్వగొను

కొవ్వెక్కు.

పరువంపుఁ జినుకుల పస గ్రొవ్వగొని తేల, గిలఁ బడువానకోయిలల యొప్పు.”
హరి. పూ. 9.72.

క్రొవ్వ పట్టు

పొగ రెక్కు.

క్రొవ్వలు వలుకు

దుర్భాష లాడు.

“ఈ చపలకుత్సిత విప్రుఁడు వచ్చి నోరఁ గ్రొవ్వలు వలుకంగ మీరును చెవుల్ సార వించు సహించి...”
కమా. 7.55.

క్రొవ్వెక్కు

కొవ్వ పట్టు.

“క్రిక్కిరి చిన్నవోయి యిరుక్తేపల కాంతియుఁ బంచబాణుఁ గ్రొవ్వెక్కుఁగఁ జేయ.”
నైష. 7.194.

క్రొవ్వెద

కొప్ప.

“చెం, గలువలు క్రొవ్వెదకు వేటొక ర్తు ఘటించెన్.”
ఆము. 6.129.

క్షేపడు

కష్టపడు,

“ఆత నా కరువులో పిల్లలతో చాలా క్షేపడ్డాడు.”
నా.

క్షణభంగురము

అనిత్యము.

నీటిబుడగవంటి దను పలుకు
బడి. 'ఈ దేహం క్షణభంగు
రము' అని నేటికీ వాడుక.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 550.

క్షణ మే డగు

కాలము త్వరగా సాగక
పోవు.

“రాఁ డయ్యెన్ హృదయే శుఁ డీ
హృదయభారం బెట్లు సైతున్ క్షణం,
నే డై యున్నది.” ప్రభా. 4.146.

క్షణియించు

పూజించు, ఆర్పించు.

“కల్లరి లోపల క్షణియించఁ దగునె.”
బస. 7.204.

క్షీతిని నహి ప్రతిల్లె

లోకంలో లేదు. అపూర్వ
మనుట.

“క్షీతిని నహి ప్రతిల్లె యని చెప్పుడు
రాతనిభాగ్య మెట్టిదో?”
శ్రవ. 1.75.

క్షీరోదకన్యాయము

పాలును నీళ్లును కలిసినట్లు
కలగలసి పోయిన దనుట.
పెరుగును వడ్లును కలిసిన
ట్లునునది దీనికి వ్యతిరేకము.
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 278.

క్షుణ్ణంగా

కూలంకమంగా.

“వాడు భాష్యాంతం క్షుణ్ణంగా చదువు
కొన్నాడు. వానిలో తగాదా పడితే
ఏం లాభం?” వా.

క్షూణత పరచు

న్యూనపరచు, కించపరచు,
“చుట్టం చూపుల కని వాల్లింటికి పోతే
క్షూణతపరిచి పంపించాడు.” వా.

క్షేత్రపాలుడు

క్షేత్రాధిదేవత.

సింహ. 4.35.

క్షేమతండులములు

ప్రయాణ మై పోతూ వట్టి
చేతులతో పోక ఏవో యిన్ని
బియ్యం కట్టుకొని పోవా లని
ఆచారం. ఆ బియ్యం—

“శాలి క్షేమతండులములు.”

ఆము. 2.97.

క్షేమలాభములు

జంటపదం.

దీని మీద వచ్చిన దే -
క్షేమంగా పోయి లాభంగా
రా - అన్న పలుకు బడి.
ప్రయాణ మై పోవునప్పుడు
పెద్దలు చేసే దీవన యిది.

“.....నాకు శోభనములు గోరఁగాఁ
గద యపాయము చెందక క్షేమలాభ
ముల్, గని యిలు చేరుటంచును...”

శుక. 2.234.

చూ. యోగక్షేమములు.

క్షేమలాభా లడుగు

కుశలప్రశ్న చేయు.

ఖంగు ఖంగు మను

శబ్దించు.

ధ్వన్యనుకరణము.

ఖంగురింగులు

ధ్వన్యనుకరణము.

ఖండితంగా

తప్పక.

“ఈ కోజు వాడు ఖండితంగా వసా
నన్నాడు. మ రేమయిందో యేమో!”

వా.

ఖండిపు చేయు

(బేరం) ఫై సలా చేయు.

ఖచిక్కున

కొఱుకుట వంటి వానిలో

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఖచిక్కున ముక్కున బక్యదాడిమీ,
ఫలయగళంబు నొక్కు.”

శకం. 2.33.

ఖడ్గాఖడ్గి వాదించు

కత్తులలో పోరాడు.

“కలు ద్రావం బని పూని యాదవులు
ఖడ్గాఖడ్గి వాదింతురే.”

ఉ. హరి. 4.132.

ఖణీలున అంకె వేయు

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఖణీలున అంకె వేయ కెఱుగన్
సమకూడదు.”

కా. మా. 4.153.

ఖతం చేయు

ముగించు, చంపు.

మాట. 85.

ఖరాఖండిగా

కుండ బద్దలు కొట్టినట్లుగా.

“వాడు చాలా ఖరాఖండిగా మాట్లాడే
మనిషి.”

వా.

ఖరాబు చేయు

పాడు చేయు.

“కాగితాలు ఖరాబు చేయడం తప్పితే
కొన్ని రాతలవల్ల యే మైనా లాభం
ఉందా?”

వా.

ఖరారు చేయు

ఏర్పాటు చేయు.

“సెలకు పదిరూపాయ లివ్వాలని
ఖరారు చేసి పెద్దమనుష్యులు వెళ్ళారు.”

వా.

ఖరారునామా

ఒప్పందం.

“వా ఖిద్దూ భాగపరిష్కారాలు చేసు
కొని ఖరారునామా వ్రాసుకొన్నారు.”

వా.

ఖరారు మదారు

ఒడంబడిక.

కాశియా. 62.

ఖరీదు కట్టు

వెల కట్టు.

“ఘర్మజలానికి, ఖరీదు కట్టే షరాబు
లేడోయ్.”

మహా. ప్ర.

ఖరీదు చేయు

కొను.

“ఆ ఊళ్లో నాలుగు పుట్ల ధాన్యం
ఖరీదు చేసి వచ్చాను.”

వా.

ఖసూచిగాడు

ఎప్పుడో అడిగినా ఆకాశం
చూచేవాడు.

అంటే తాత్పర్యం, బుద్ధి లే దను
టను సూచించేమాట.

“వాడి కేం తెలుసు? వట్టి భనూచి గాడు.”

వా.

భాతరు చేయు

లెక్క చేయు.

“వాడు బ్రహ్మదేవుణ్ణి కూడా భాతరు చేసేవాడు కాదు.”

వా.

భాయ మగు

పర్మనెంటు లగు ; నిశ్చయ మగు.

“వాని ఉద్యోగం భాయ మయింది.”

వా.

“వాడు వచ్చేది భాయ మయినట్లే.”

వా.

భాయిదా చేయు.

కట్టుదిట్టము చేయు.

“అడవిలోకి పశువులు వెళ్ళకూడ దని పంచాయతీ ప్రెసిడెంటు భాయిదా చేశాడు.”

వా.

భావ(మ)ందు

యజమాని.

గంగదోలు

ఎద్దులకూ ఆవులకూ మెడ క్రింద ప్రేలేభాగం.

గంగనమ్మ

గ్రామదేవత.

గంగనురుగులు

ఒక పిండివంట.

గంగపా లగు

నశించు.

“నేను చేసినమే లంతా గంగపా లయి పోయింది.”

వా.

గంగమయిలావు

నల్లనిది.

బ్రాహ్మ.

నలుపు పసుపు కలిసిన

రంగుది.

శ. ర.

గంగ ముట్టు

నీరు త్రాగు.

“నీ విన్నిమాట లన్నావు. నీ యింట్లో ఇక గంగ ముట్టును?”

వా.

గంగలో కలుపు

వ్యర్థము చేయు, పాడు చేయు.

“అట్లు కావున నీ కార్య మనఁగ నెంత, నీదుప్రాపున నవ్విప్రు నియతి మాన్చి, దిటము దప్పించి యజ్ఞటి దేవు తపము, గంగలోఁ గల్పెదను నొక్క గడియ లోన.”

వేంకటే. 2.29.

గంగలో దిగు

నీ యిష్టం వచ్చినట్లు పో, నా కేమీ సంబంధం లేదు అని విసుగుతో అనుపల్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“వాణ్ణి వెళ్లి గంగలో దిగ మను. నా కక్కల లేదు. నాకు కొడుకు లే దను కొంటాను.”

వా.

గంగలో దోలు

వదలి వేయు.

“వాడు ఆచారం గీచారం ఎప్పుడో గంగలో దోలి వేశాడు.”

వా.

గంగపెట్టు లెత్తు

అత్యవేశపూరితు డగు.

“అత డభూతకల్పన అన్నీ ఏవో చెప్తాం—మన మే మైనా అన్నామా ఇక గంగ పెట్టు లెత్తి పోతాడు.” వా.

గంగాధరుడు

నీళ్లు మోయువాడు.

నారాయణదాసు రుక్మిణీకళ్యాణము.

గంగాభాగీరథీ సమానురాలు

వితంతువులను ప్రస్తావించు
పట్ల, వారికి ఉత్తరాలు
వ్రాయుపట్ల పేరుకు ముందు
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

గంగవలె పవిత్రురాలనుట.

“గంగా భాగీరథీసమానురాలయిన
సుబ్బమ్మత్తగారికి మీ అల్లుడు...”

వా.

గంగిగోవు

పవిత్ర మైన ఆవు; సాధువు.

“అతనా! గంగిగోవు.” వా.

గంగిగోవు వంటి సాధు

గోవు సాధు వైన మృగముగా
మన యెన్నిక.

“గంగిగోవు వంటి సాధుభావనన్
నిసం జనునె పలువ యనంగ.”

కళా. 7.30.

గంగిరెద్దు

మా. గంగెద్దు.

గంగిరెద్దు వేషము

ఆడంబర మైన వేషము.

“ఇదేమిటి? ఈ గంగిరెద్దు వేషం.
కొత్త మనుషులు చూస్తే పల్లెటూరి గబ్బి
భాయి అనుకుంటారు.” వా.

గంగిరెద్దు సొమ్ములు

ఆడంబరసూచకములు.

కృష్ణ. 59.

గంగెద్దు

అన్నిటికీ తల ఊచేవాడు,
పల్లెటూరిమనిషి, పట్టివేషా
డంబరం కలవాడు.

“వాడు ఒట్టి గంగెద్దు. వాళ్లమామ
చెప్పినదే వేషం.” వా.

“వాడు ఒట్టి గంగెద్దులాగా ఉన్నాడు.
ఈ పట్లంలో ఎలా నెట్టుకు వస్తాడు?” వా.

“ఏమిట్రా! ఆ గంగెద్దువేషం.” వా.

గంజిగుల్ల

బొబ్బ.

గంజితరక

గంజిమీది మీగడ వంటి
పదార్థం.

త్రాన్.

గంజి త్రాగేవాడికి మీసాలు ఎగ
బెట్టేవాడొకడా!

ఈ చిన్న పనికి మరొకరిసాయం
కూడా యెందుకు అనుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“సువ్వు చేతే యీ ఘనకార్యానికి
యంతే మంచి యెందుకరా? గంజి
త్రాగేవానికి మీసాలు ఎగబెట్టేవా
డొకడా?” వా.

గంజిలోకి ఉప్పు లేదు

నిరుపేద అనుట.

“వాడికి గంజిలోకి ఉప్పు లేదు. ఇక
మీ కిచ్చే దేమిటి?” వా.

గంజో అంబలో

“వేళకు ఏ దయతే నేం? గంజో అంబలో?” వా.

చూ. కలో అంబలో.

గంట కొట్టు

ముగియు.

చనిపోయినప్పుడు గంట కొట్టుట, శంఖం పూరించుట దక్షిణాదిలో నేటికీ అలవాటు. దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడిపని గంట కొట్టినది. ఇక వాడు చేసే జేముంది?” వా.

గంట వాయింపు

గంట కొట్టు.

“పటుఫలాదులు వోయే బలిమాలువారి కే, మీయక గంట వాయింపు రహసా.” సింహాద్రి. నార. శ. 27.

గంట వ్రేయు

గంటలు కొట్టు.

“గండవజాము గంట వ్రేయు బడె.” కాశీ. 5.807.

కాశీ. 4.102.

గంటిపడు

కాటుపడు.

గంటిపజుచు

గంటు పడునట్లు చేయు.

చూ. గంటివేయు.

గంటివెట్టు

చూ. గంటిపజుచు.

గంటి నేయు

కాటు పడునట్లు చేయు.

“నాథుని, యథరబింబము గంటి నేయంగ నెంచు.” దశా. 3.17.

గండం గడిచి పిండం బయట పడితే....

ఈ అపద తప్పితే అనుట.

పూర్వం కాన్పు అతి భయం కరంగానూ, ప్రాణాపాయ కరంగానూ ఉండినది. అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఈ గండం గడిచి పిండం బయట పడితే తరవాత చూద్దాం.” వా.

గండకట్టెలు

వంటచెఱుకులు.

ప్రాశ్.

గండకత్తెర

గొంతుక నుత్తరించు ఆయుధ విశేషము.

“శిలము దొరగిన పిమ్మట, నేలా కాయంబు దీని నెడ నేయుటయే, మేలని మృదయాజ్ఞంబున, గాలాంతకు నిల్చి గండకత్తెర గొనఁగాన్.”

చెన్న. 4.217.

కళా. 3.10.

తద్వారా అడకొత్తిలో చిక్కుకొన్నట్లు వలెనే గండకత్తెరలో తగులు కొనుట సంకటావస్థాసూచక మయినది.

“ఏ శిద్ధిమధ్యా పడ లేక నేను గండకత్తెరలో చిక్కుకొన్నాను.” వా.

గండదగించు

పొగరు అణచు.

“...తోమరశక్తిప్రముఖంబు లగు వివిధాయుధంబుల నొండొరుల గండడంగించునయంబున.”

ఉ. హరి. 1.27.

గండదీప మెత్తు

మ్రొక్కుబడి చెల్లించుటకై గోధునుపిండితో గానీ ఆన్నముతో గానీ దిమ్మెనలె చేసి, అందులో గుంత చేసి, నెయ్యి పోసి, వత్తిని వెలిగించి, ఆ దీపము నెత్తుకొని దేవుని దగ్గఱకు పోతారు. దీనినే గండదీప మెత్తుట అంటారు.

“ఆ నాటిఁ జూచి తలవరు, లేనెలఁతయొ గండదీప మెత్తఁగ వచ్చెన్.”

శుక. 2.496.

చూ. మాపుగండ లిచ్చు.

గండపాళిక కెంగేలు కదియ

జేర్చు

చెక్కిట చేయి జేర్చు.

చింతించు.

“గండపాళిక కెంగేలు గదియఁ జేర్చి.”

శివ. 2.26.

చూ. చెక్కిట చేయి జేర్చు.

గండపెండరము

1. వీరులు, కవులు, పండితులు మొదలగువారు కాలిలో వేసుకునే బిరుదు అంటె.

“డాకాల గండపెండర ముచ్చి.”

ఆచ్చ. య. 203.

2. ఒక ఆభరణము.

పై దానినే ఆభరణంగానూ ధరించేవారు కావచ్చును.

“పెద్ద పీతాంబరము గండపెండరంపుఁ, గటక కటిసూత్ర కేయూర కంకణాది, దివ్యభూషణజాలంబు...”

దశా. 7. ఆవ. 1.248.

గండపెండరము

చూ. గండపెండరము.

గండపెండెము

చూ. గండపెండరము.

గండపెండెరము

చూ. గండపెండరము.

గండపెండేరము

చూ. గండపెండరము.

గండబేటము

ప్రేమ.

పురుషునికి పురుషునిపై గల్గు మోహము అని టిప్పణి కాదు అన్నారు. కాని ఎందుకో చెప్ప లేదు.

“మగలు గరము ప్రీతి దగిలి గండ బేటంబుగొని...”

శుమా. 4.36.

గండమాల

గొంతు చుట్టూ గడ్డలు లేచే రోగము.

“మును గండమాలమీదను, మొనకులు పుంబులై నన్న మోసంబాయెన్.”

ద్వా. 10.54.

చూ. గండమాలము.

గండమృగము

ఖడ్గమృగము.

గండామృగం అని తమిళులు

నేటికీ అంటారు.

“గండ మృగములు భేరుండతండములు.” బస. 3.88. పుట.

గండము గడుచు

తాత్కాలిక మైన ఆపద

తొలగిపోవు.

“ఇప్పటికి ఈ గండం గడిస్తే తరవాత చూచుకో వచ్చు.” వా.

గండము దప్పు

ప్రాణపాయము తప్పు.

“అప్పటిప్పటికి మ మృగసి గండములు, దప్పించి రక్షించె దానవారాతి.”

ద్విప. మధు. పు. 32.

గండముపై పిండకం

ముందే గండం, అందులో

ప్రసవసమయం.

అనగా అతి ప్రమాదకారి అనుట.

మద్రా. 79.

జనంలో ‘గండంలో పిండం’

అని వినవస్తుంది.

గండరగండడు

ఒక బిరుదు.

గొప్ప బిరుదు.

రాజులకు బిరుదుగా శాసనాదుల్లో కానవస్తుంది.

కన్నడంలో గండ అనగా

మగడు. మగటిమి కలవాడు.

గండలకు గండడు = మేటి

మగడు అనుట.

గండరించు

మలుచు; రాయివంటి

వానిలో రూపమును చెక్కు.

“పండితలోచనాబంబులయంద, గండరించిన యట్టి గతి...”

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 174.

గండాగొండి చేయు

తగాదా పెట్టు; మొండి

తగాదా పెట్టు.

“గండాగొండియొనర్తు నేమొయని.” వ్యస. నాట. 13.

గండాగొండితనము

మొండితనము.

దా. గండాగుండితనము.

చా. గండాగొండి చేయు.

గండాడు

కలియు, సంగమించు.

“చండాలితో ద్విజుం డొగి, గండాడిన వక్షమున భగము వ్రాసి తగ్గ, దండువు గొని దేశంబున, నుండక యుండంగ నడచు టుచితము పతికిన్.”

విజ్ఞా. ప్రా. 126.

గండాన వచ్చు

ప్రమాదకర మగు.

“వాడిక సుగ్రీవుమేలు వారికి గండాన వచ్చు.” తాళ్ల. 6.8.

గండారపు బొమ్మ

రాతిలో చెక్కిన బొమ్మ;

గండరించిన బొమ్మ అనుట.

“అ, చేరువకంబముం గడిసే చిత్రువో కరువో యనంగ గం, డారపు బొమ్మ వోలె నచటం గద లించుక లేక యుండఁగన్.” ఉత్త. హరి. 1.6.

గండికా డగు

నేర్పరి యగు; దొంగ యగు.
“గండికాఁ డై తనమాయ గాన నీడు
గాక.” తాళ్ల. సం. 9.283.

గండిదొంగ

కన్నపుదొంగ.

గండు మిగులు

విజృంభించు.
“మొగరంబులు రెండును గండు మిగిలి
తలపడియె.” భార. భీష్మ. 2.351.

గండుతాయి

వజ్రము.

ఉత్త. హరిశ్చ. 3.131.

గండోలిగాడు

హాస్యగాడు.

బొమ్మలాటల్లో వీని నిప్పుడు
గంధోలిగా డంటారు.

గండ్రచీమ

పెద్ద నల్లచీమ.

గండ్రపురి

బాగా పెట్టినపురి.

గండ్రలు సేయు

ముక్కలు చేయు.

“ఛేదించి గండ్రలు సేయున తఱిసి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 323.

గంతకు తగిన బొంత

దేనికి తగినది అది అనుట.

“గంతకుఁ దగినట్టి బొంత లోకము
నందుఁ, గల్పించె మొదటనే కమల
భవుఁడు.” శకి. (అప్ప.) 2.27 పు.
“మావాడికి గంతకు తగిన బొంత ఏదో

ఉండనే ఉంటుంది. మీ పిల్లే కావాలా
లే.” వా.

గంతు గొను

దుముకు; చచ్చు.

గందపట్టియ

ద్వారబంధము పైనున్న పట్టె.

గందపట్టె

గందపట్టియ.

గందరగోళ మగు

చాలా అల్లరి అగు.

“పక్క ఊళ్లో కలరా వచ్చిం దనే
సరికి ఊరంతా గందరగోళం అయి
పోయింది.” వా.

గందవాడిలో బూరుగు పట్టినట్టు

మంచులో చెడు జరిగినట్టు.

“సర సన యా ను భావమునఁ జక్కని
చక్కెర బొమ్మలాగుగా, దొరకె
నటంచు నమ్మితిని దోడన యింటిమగం
డనూయఁ బ, ల్లాలుకుచు వచ్చె గంద
వాడిలోపల బూరుగు పట్టినట్టు లి, ద్దతి
కొక సౌఖ్య మబ్బినను దైవముకంటికీఁ
గంటగించెనో.” తారా. 4.58.

గంధము చిటులు

తడి యాతిన పిదప గంధము
పేటులు రేగు.

“చిటిలిన గంధముం దళుకుచెంపను
వ్రేలు రుమాలు జాటుదు, పుటియును.”
శుక. 1.515.

గంధర్వనగరం

వట్టిది; మిథ్య. ఎండమావుల
వంటి మాట.

వావిళ్ళ ని. లో గంధర్వుల
పట్టణం అని ఒకటో అర్థం
చెప్పి భాగవతంలో ప్రయో
గమే ఇచ్చారు. అక్కడ
మాయ, మిథ్య అన్నదే సరిపో
తుంది.

“మతీయు నీ గృహస్థమార్గంబునం
దెల్ల, విషయములను బొంది విశ్వ మెల్ల,
గడఁకతోడ నిట్లు గంధర్వనగరంబు,
గాఁదలంచి మిగుల మోద ముందు.”

భాగ. 5.1.166.

గంధామలకము పెట్టు

న్నా ను చేయుటకు ముందు
ఉసిరికకాయలను దంచి తల
మీద పెడతారు. అది ఉష్ణ
నివారక మని ప్రసిద్ధి.

“తెలిగొజ్జగిసి రడఁ జల్లి చల్లి గం,ధా
మలకంబు వెట్టి నొక యంగ న
కాలియనాగ భేదికిన్.” పారి. 2.10.

గంధోళిగాడు

చవట, వెట్టివాడు, మూఢు
డు, హాస్యపాత్రుడు ఇత్యా
దులచాయ లన్నీ కలమాట.
బొమ్మలాటలో హాస్యంకోస
మని సృష్టించిన ‘గంధోళి
గాడు’ అన్నపాత్రపై యేర్ప
డిన పలుకుబడి. వీనినే కొన్ని
ప్రాంతాల్లో జుట్టుపోలిగాడు
అంటారు.

“వా డే మంటే మన కేమిట్రా. వాడు
వట్టి గంధోళిగాడు.” వా.
చూ. గంధోళిగాడు; జుట్టుపోలిగాడు.

గంపంత బలగము

ఊరంత బలగము.

ఎడ్వ. నాట. 32.

“వాళ్ల కేం? గంపంత బలగం ఉంది.”
వా.

గంపకొప్పు

లావాటి కొప్పు.

“చెంపల లప్పులు నిండం బెరిగిన, కప్పు
రపుం గంపకొప్పుల సతుల ఘనుం
డాతండు.” తాళ్ల. సం. 3.5.

గంపచాకిరీ

అటవచాకిరీ; లాభం లేని
చాకిరీ.

“ఈ గంపచాకిరీతోనే సరిపోయింది.”
వా.

గంపతిరుగుడు

డొంకతిరుగుడు.

తె. జా.

మహాభారత రహస్య విమర్శనము.

గంప నమ్ము

బయలుపెట్టు, రట్టు చేయు.

“చంప వచ్చిన కర్మసంగ్రహం బగు
బుద్ధి, గంప నమ్మక తన్ను గాచెనా.”
తాళ్ల. సం. 5.129.

గంప మోపు కోరికల కాలము

యౌవనము.

“గంప మోపు కోరికల కాలము.”
తాళ్ల. సం. 8.32.

గంపల నమ్మ వచ్చు

డబ్బిచ్చినవారి కల్లా అమ్ము.

“వలపు గంపల నమ్మ వచ్చితి నా
నేను.” తాళ్ల. సం. 3.515.

గంపెదాశ

ఎక్కువ ఆశ.

“మా అల్లుడు పండగకు వస్తాడు గదా అని గంపెదాశతో ఉంటే సెలవు దొరక లేదని రాశాడు. మా అమ్మాయి మొహం మడుచుకొని కూర్చుంది.”

వా.

గంపెడు పిల్లలు

ఎక్కువమంది సంతానం.

పుట్టెను దుఃఖం వంటిదే ఇది.

“గంపెడు పిల్లలతో ఈ మండిపోయే ధరల్లో ఎలా బ్రతకాలో తోచకుండా ఉంది.”

వా.

గగనంబు చించులీల

ప్రయాణ సంరంభాన్ని సూచిస్తూ వారి కోలాహలం, ఆకాశాన్ని కూడా తూట్లు పడ జేయుచున్నది అనగా అత్యధికముగా ఉన్నది అన్న అర్థంలో ప్రయత్న మయ్యే పలుకుబడి. ఇలా యేర్పడిన మాటలు - మిన్న ముట్టు, ఆకస మంటు, గగనము పగుల నార్చు, ఆకసము చీల్చు ఇత్యాదులు.

“తలవరు లింత సంత వెడదాటులతో గగనంబు చించులీల విలసిల్లి వెంటఁ బదిలంబుగ రా...”

శుక. 2.220.

గగనకుసుమము

శూన్యము; అసంభవము.

“ఎన్నంగ నీను సముఖము, క్రొన్నెల పాడ వయ్యె గగనకుసుమం బయ్యెన్.”

రాధా. 1.7. పు.

గగనప్రసూనవాదము

శూన్యవాదము.

“గగనప్రసూనవాదము, జగతిం బ్రత్యక్షమునకు సరి యనఁ దగునే?”

కాశ. 3.169.

గగన మగు

ఎంతో కష్ట మగు.

“వాణ్ణి పెండ్లికి ఒప్పించేసరికి గగన మయింది.”

వా.

గగనమా?

అరుదా? అబ్బురమా? అనా

ధ్యమా?

“వాడి కా పుస్తకం రాయడం ఏం గగనమా?”

వా.

“వానితో మాట్లాడడం ఏం గగనమా? అన్ని సార్లు చెప్పకొంటున్నాడు.”

వా.

గగనము చేసికొను

గొప్ప చేసుకొను.

“పసిగొను పిడికిటఁ బట్టి చూచెద నన్నఁ, జెలి యది గగనంబు చేసి కొనెడు.”

సారం. 2.224.

చూ. గగనమా?

గగనానికి యిలకు....

చాలా దూర మనుట.

‘గగనానికి యిలకూ బహు

దూరం బనినారు’ అన్న

త్యాగరాజు కీర్తన భాగంపై

వచ్చిన పలుకుబడి,

“వాల్మీకిరామాయణానికీ యీ రామాయణానికీ పోలిక యేమిటి? గగ్గనానికీ యిలకూ...”

గగ్గురు పొడుచు

జలదరించు.

కాళి. 5.130.

గగ్గులకా డగ్గు

చెల్లాచెద రగ్గు; కలతపడు.

“గుఱ్ఱంపుపాజు గగ్గులకా డె చెద రంగ.” కా. మా. 2.41.

గగ్గులకాడు చేయు

పాడు చేయు.

“కలఁచి తెరలించి గగ్గులకాడు నేసి, సకలబలముల దెసలకు సరిఁగఁ దెచ్చె.” శ్రీరాధా. 5.70.

గగ్గులకాడున గలుపు

పాడు చేయు.

“డగ్గటి యెవ్వఁడో కటకటా శివ లింగము మీఁది రత్నముల్, గగ్గులకాటఁ గల్పి ములుకంపలు తీవలు వెట్టే నేడు.” కాళి. 2.110.

గగ్గోడుపడు

కలగి పోవు.

హర. 6.47.

గగ్గోలగు

గందరగోళ మగు; గోల అగు.

రసిక. 1.108.

గగ్గోలుపడు

గందరగోళ మగు.

గగ్గోలు పుట్టు

గోల అగు.

“గొల్లవాడల నెల్ల గగ్గోలు పుట్టు.”

సీలా. 3.55.

గచ్చకాయల కుండ

వాగుడుకాయ, గయ్యాళి.

కుండలో గచ్చకాయలు పోసి

నప్పుడు కదిలిస్తే వివరీతంగా

శబ్దం చేస్తాయి.

“ఆ గచ్చకాయలకుండ జోలికి ఎందుకు పోయావు రా? ఇక మూడు రాత్రులూ మూడు పగుళ్ళూ విడిచి పెట్టదు.” వా.

గచ్చకాయలు

గోలీలాటవలె గచ్చకాయ

లాట.

“గచ్చకాయలు కిట్టుగానుగ్గిరిప్పళ్ళు.” హంస. 3.146.

గచ్చులాడి

మాయలాడి; విలాసిని.

“ఇటు వచ్చిన యచ్చర గచ్చుటాం డ్రలో, నేరుచిరాంగి చక్కనిది.” ఆహ. 1.72.

గచ్చు విచ్చగు

చెల్లాచెద రగు.

“చెదరి దెదరి కలంగి కన్ దెదరి తొలంగి, గచ్చువి చ్చయ్యెఁ బారశీక. వ్రజంబు.” కృష్ణరా. 3.59.

జ్ఞానప్రసూనాంబికా. 20.

గచ్చంతి చెప్ప

పోవు.

వైదికుల పరిభాష.

“మే మింక గచ్చంతి చెప్తాము.” వా.

గజకర్ణములు

చంచలములు.

ఎనుగు చెవులు ఒక క్షణం

ఆగకుండా ఎప్పుడూ అటూ

యిటూ ఆ డు తుం టాయి.

దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

చూ. గతాగతద్వరదకర్ణములు.

గజగజలాడు

భయపడి పోవు.

“వాడు తండ్రికి గజగజ లాడుతాడు.”

వా.

గజనిమీలిక

నిద్ర పోతున్నట్టు కనిపించినా

అతిజాగరూకతతో నుండుట.

ఏనుగనిద్ర అలా ఉంటుందను

టపై ఏర్పడినది.

గజబొంకు బొంకు

పచ్చిఅబద్ధ మాడు.

“చేరిక వీరబాహుని భజించుటచే గజ

బొంకు బొంకుటన్, సారము దూలె

మున్నుని...” సాంబో. 1.19.

గజ యీతగాడు

గొప్ప యీతగాడు.

గజరు గజరులు పోవు

గగుర్పాటు చెందు.

“జవరా లగుకాపాలిని, కవుఁగిటఁ దన

మేను గజరు గజరులు వోఁగా.”

ప్రబోధ. 3.46.

గజశ్రద్ధ

మందకొడి.

“క్రద్ధుం డగు భీష్ము ముందు

‘కొన్నిస్క’ గజశ్రద్ధుండు కరుఁ

డే మగు.” గీర. గురు. 45.

గజస్నానము

వ్యర్థము.

ఏనుగు బాగా నీళ్లలో ముని

గినా పైకి వచ్చి తిరిగి దుమ్ము

ఒళ్లంతా చల్లు కొంటుంది.

అందుపై యేర్పడిన పలుకు

బడి.

“ఉదకము నళిసీ పత్రము, గది

సియ నెర వైనయట్లు కలయవు నీమా,

హృదయములు గజస్నానము, తుది

మఱి నీ తోడిపాండు దుష్టచరిత్రా!”

భాస్క. యుద్ధ. 138.

గజిబిబి యగు

కలవరపడు.

“గజిబిబి యైరి సభాసలిఁ బ్రజ లెల్లను

బొట్టి వడుగు బాఁపని రాకన్.”

భాగ. 8. స్కంధము. 534.

గజిబిబి చేయు

గందరగోళము చేయు.

కాశీ. 6.179.

గజిబిబి పడు

కలగు.

“గుజగుజలు వోవు వారును, గజిబిబి

పడువారు.” భాగ. 8. స్కం. 534.

గజిబిబి పుట్టు

గందరగోళ మగు.

“కల్యాణమున భ క్తి గజిబిబి పుట్ట.”

పండతా. ద్వితీ. మహి. పుట. 198.

గజి పట్టు

గజ్జ కురుపులు లేచు.

“ఈ కుక్కకు గజ్జ పట్టింది. దగ్గఱకు

రానీకండి.” వా.

గజ్జ గెలయు

పొగరు పట్టు.

“చిలక జవరాలు తమ గజ్జ గలసి
మరసి, మర్మ ముదాటనము నేసి
మలయుచోట.” సాంబో. 1.177.

గజ్జ పట్టు

పొగరు పట్టు.

ప్రభులిం 4.135. పుట.

గజ్జలాడు

గర్విషి.

గజ్జ రేగు

విజృంభించు.

“కాలకంధరవాహంబు గజ్జ రేగ.”

పాండు. 4.37.

గజ్జెకట్టు

సభలో నిలబడు.

పూర్వం దేవదాసీలు సభలో

గజ్జెకట్టి నాట్యం చేయడం

ద్వారా యేర్పడినవలుకుబడి.

“నే నీకోజు భాషాసమితిలో గజ్జ
కట్టాలి.” వా.

గట్టిగా

దృఢంగా.

“వాడు రా దని గట్టిగా చెప్పగలను.”

వా.

గట్టి చేయు

దృఢపఱుచు.

బ్రాన్.

గట్టిపాటు

గట్టిపడు.

“కాకలను దేటి గడిమిటి గట్టి
పాటి.” హంస. 5.110.

గట్టి పెట్టు

పూర్వం కట్టపలకకు పస

రులో కొన్నిటిని మెదిపి
పట్టించేవారు. దానిపై వ్రాసే
వారు. ఆ పట్టించుటే గట్టి
పెట్టుట.

“అనువుగ మిన్ననుం గడితపాఠే
దమంబున గట్టిపెట్టి శో, భనతరచంద్ర
దీధితుల పంక్తి జమాఖరుచు
గణించి...” హంస. 1.142.

గట్టిముడి

సులభంగా విడువకుండా

రెండుసార్లు వేయు ముడి.

దీనికి వ్యతిరేకం ‘దూముడి.’

“గట్టి ముడి వేశాక ఇక యిది విప్పడం
ఆలశ్యం కాకే ముపుతుంది?” వా.

గట్టి యిడు

గట్టి పెట్టు.

“ఇక్కడితంబు గట్టి యిడినట్టుల
యున్నది కప్పు దేటుచున్.”

పాండు. 5.80.

చూ. గట్టిపెట్టు.

గట్టివరహాలు

నగదు, రొట్టె;

“కుమార వివాహంలో చదివించిన
పదివేల గట్టి వరహాలు.” వా.

గట్టివా

మాటకారి, ధూర్జురాలు.

గట్టివాడు

బాగా ఎఱిగిన వాడు; లోబ

డని వాడు.

“వాడు వ్యాకరణశాస్త్రంలో గట్టి
వాడు.” వా.

“వాడలా మాటలకు బేలిపోయేవాడు
కాదు - గట్టివాడు మఱి.” వా.

గట్టివాయి

గయ్యాళి.

గట్టివాలు

పై రంధ్ర. ఇతరుల ఇళ్ళలో
గంధ పుష్పాద్యలంకారా
దులు చూచే స్త్రీ; గంధ
పుష్పాదుల మేల్ స్త్రీ.

గట్టి వైసు

ప్రౌఢవయస్సు.

గట్టు చేరినంత పుట్టివానికి

బొమ్మ గట్టినట్టు

‘అక్కట తీరినతర్వాత అక్క
మొగుడు కుక్క’ వంటి
పలుకుబడి.

“గట్టు చేరినంత బుట్టివానికి బొమ్మ,
గట్టసామ్య మాయె గడవె చెలియ!”

రాధి. 3.

గట్టెక్కు

కష్టమునుండి బయటపడు.

“సమరంబున నరి నేలపట్టి కార్యంబు
గట్టెక్కించు కొనువాడను.”

ధర్మజ. 53. పు.

గడ కట్టు

తెగించి కూర్చుండు.

పడుగురిలో పడుటకు సంకో
చించక పోవు.

నొమ్మరిది గడకట్టి దాని
మీద నిలిచి ఆడడంపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

గడకు గట్టిన పాత

చంచలము.

తాళ్ళ. సం. 11. 3. భా. 125.

గడగట్టి

గట్టిగా; బాహుటంగా.

“రామమూరికిన్, రెంటవసాటి దెవ
మీక లేడనుచున్ గడగట్టి...చాచె
దను.” దాశ. శత. 34.

గడగడ పడు

భయపడు.

గడగడ పలుచు

భయపెట్టు.

గడగడలాడు

భయపడు.

“వాని పే రెత్తితే ఊరంతా గడగడ
లాడి పోతాడు.” వా.

గడవ తొక్కు

ఇంటికి వచ్చు.

“ఇకమీద నీ గడవ తొక్కితే న
న్నడుగు.” వా.

గడవ దాటు

ఇల్లు దాటి బయటికి వెళ్లు.

“పదేళ్ళయింది కాపరానికి వచ్చి. అవిడ
గడవ దాటి యెఱగడు.” వా.

గడవ దిగి....

ముందు బయటికి వెళ్లి - తర
వాత మాట్లాడు అనే అర్థంలో
కోపావేశంతో అనుమాట.

“ముందు గడవ దిగి మాట్లాడు.” వా.

గడవలో కాలు పెట్టు

ఇంటిలో అడుగు పెట్టు, గృహ

ప్రవేశము చేయు, కాపుర
మునకు వచ్చు.

“ఆ పిల యేవేళప్పుడు గడపలో కాలు
పెట్టిందో యేమో! అన్నీ కష్టాలే.
అన్నీ నష్టాలే.” వా.

గడబడ

అల్లరి.

గడబడ

అల్లరి.

గడబడ అగు

గందరగోళ మగు.

“దొంగలు పడ్డారని ఊరంతా గడ
బడ అయింది.” వా.

చూ. గడబడ చేయు.

గడబడ చేయు

అల్లరి చేయు.

“పోలీసులు దిగి ఆ ఊరంతా గడబడ
చేసి పోయారు.” వా.

గడవ నీద వశమె ?

దాట సాధ్యమా?

“...నీమ గడవ నీడ వశమె.”

భార. ఉద్యో. 2.190.

అతనిని మించి పోగలమా?

అనుట.

గడి కట్టు

తెగించి బజారున పడు.

దొమ్మర గడిమీద నిలబడి

సాము చేయుట సిగ్గుమాలి

తెగించుటగా భావిత మై

తద్వారా యేర్పడిన పలుకు
బడి.

“గడి కట్టి కూర్చుంది రా అది. దాని
నోటికి పోతే మన మానవే
పోతుంది.” వా.

గడిచీటి యిచ్చు

విడుదలపత్ర మిచ్చు.

“కర్మపు కోట్లకు గడిచీటి తిచ్చెను, నిర్మ
లమతులకు నేడిపుడే.”

తాళ్ల. సం. 11.2 భా. 43.

గడికాళ్ళు వేయు

పశువుల కాళ్ళకు బందాలు
వేయు.

శ. ర.

గడితపడు

గట్టిపడు.

గడితలవాడు

ఒకవిధ మైన ఆయుధం ధరిం
చిన సైనికుడు.

కమా. 11.40.

చూ. ఈటెకాడు.

గడిదేజు

ఆటిలేరు.

“వెడవెడ దుర్వ్యవహారపు, నడవడి
గడిచేటి...”

పాండు. 3.14.

“అ,క్కాంతుని మన్ననలవలన గడిచేటి
వెసన్.” శుక. 1.801.

“మిక్కిలిక, దెగువరి కంతుకేళి గడి
చేతినజాణ.” నిరం. 2.35.

గడిపోతు

ఆబోతు; దున్నపోతు.

“గడిపోతువలె మేనికండలు పెంచి.”

గౌర. హరి. ద్వి. 558.

గడిమీలు

గడిసాములు చేసి తయార
గుట పై వచ్చిన పలుకుబడి.
ఆరితేరిన అనుట.

“కాకలను దేటి గడిమీటి గట్టిపారి.”

హంస. 5.110.

చూ. గడిదేను.

గడియకుడుక

గడియలు తెలిసేందుకై చిల్లి
పోడిచి నీళ్ళబానలో ఉంచిన
గిన్నె. అదొక్కసారి మును
గగా ఒక గడియ అని లెక్క
కట్టేవారు.

“గడియకుడుక మునుంగుట గని
గురుండు, తెల్లవాజెడు నని పఱతెంచి
పలుక,”

కువల. 2.125.

చూ. గడికుడుక.

గడియదూరము వెడల్పు (నది)

దాటుటకు ఒక గడియ
కాలము పట్టు వెడల్పు గల
(నది).

కాశీయా. పు. 7.

గడియ యొక్కయుగముగా

తోచు

క్షణ మొక యేడుగా తోచు.
మనసులోని ఆవేదనను
తెలిపే పలుకుబడి.

“తుంటవిలుడు వాడితూపుల
నేయంగ, గడియ యొక్కయుగంబు
గాఁగఁ దోఁచె.” ఉపా. 1.67.

గడియారము

గంటలు తెలిపే యంత్రం.

“అనలినాయతాక్షు గడియారమునం
దభిసారికాజిఘం, సానిరత ప్రసూన
శరచాపగుడధ్వనులో యనంగ ఘంటా
నినదంబు లయ్యెడ వినంబడియె.”

పారి. 2.50.

గడిరాజు

వీరుడు.

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 125.

గడుసరి

గడు సై నవాడు, గడు సై నది.

గడుసువడు

మొండి కెత్తు, గట్టిపడు,
బండబాటు.

“గురుజనము శిక్షింపక, గడుసువడి.”

పాండు. 3.14.

గడుసుపిండం

చాలా గడుసరి.

“వాడెక్కడ? గడుసుపిండం.

నీలాంటివాళ్ళచేతికి దొరుకుతాడా?”

వా.

గడుసుబుట్ట

మంచి తెలివైన.

గడుసురాలు

గట్టి ఆడుది.

గడె కుడుక

గడియను కొలుచు గిన్నె.

పూర్వం గడియారపుబాన
లో నీళ్లు పోసి ఉంచేవారు.

గడియలు కొలుచుటకు చిల్లి
గిన్నెను అందులో ఉంచే
వారు. నీ రెండులో నిండి

అది మునిగి పోగానే ఒక
గడియ అయిన దన్నమాట.
“అంచల సూర్యచంద్రులనే గడె
కుడుకల, మంచి కొలిచి పోసీని మను
కొని కాలము.”

తాళ్ళ. సం. 6.172.

చూ. గడియకుడుక.

గడె గడెకు

మా టి మా టి కి, గ డి య
గడియకు.

“గడెగడెకును బెట్టె నిడియున్న గడి
తంపుర, జలువలు గట్టును జెలువు
దనర.” హంస. 3.77.

గడెకారితనము

నోటి పెద్దతనము.

“బేర! ధీరుల గె గడెకారిపదవి,
కాస చేసితి రే మందు మయ్య మిమ్ము.”
గీర. 101.

గడ్డం కింద చెయి పెట్టుకొను

విచారమును సూచించు చేష్ట.
“ఏమిటోయి! గడ్డంకింద చెయి పెట్టు
కొని కూర్చున్నావు? మీ ఆవిడ ఇప్పు
డప్పుడే రా నని రాసిం దేమిటి?” వా.

గడ్డం గోకుకొను

సంధిగావసలో పడు.
“వా దేమీ తోచక గడ్డం గోక్కుంటూ
కూర్చున్నాడు.” వా.

గడ్డతీరు తీయు

మా గాణిలో ఎత్తుగా
ఉన్న నేలను త్రవ్వె నీరు
పారుటకు వీలుగా చేయు.

గడ్డపాట మ్రొంగినట్లు ఉండు

బిట్ట బిగుసుకొని ఉండు.

గడ్డపాటను మ్రొంగినప్పుడు
అది వంగదు కనుక బిట్ట
బిగుసుకొని కూర్చుండు
ననుటపై యేర్పడినది.

“గడ్డపాటయు మ్రొంగిన గలిని బిట్ట,
బిగిస్తే కూర్చుండుటలు లేక పెద్దమనము,
గలదె.” కళా. 7.29.

గడ్డపొయ్యి

గడ్డలతో ఏర్పడిన పొయ్యి.
శ. ర.

గడ్డము పట్టుకొను

ప్రాధేయపడు; బ్రతిమాలు.

“తన కంతంబును గొంగిలించి యొక
చేతన్ గడ్డముం బట్టి...”
కళా. 5.67.

గడ్డము మాయు

గడ్డము పెరుగు.

“గడ్డం మాసింది. ఈరోజై నా క్షవరం
చేసుకోవాలి.” వా.

గడ్డి కఱచు

చూ. గడ్డి తిను.

గడ్డి తిను

నీచమునకు లోబడు.

“వాడు ఏమిటి కై నా గడ్డి తినేరకం.”
చూ. గడ్డి కఱచు.

గడ్డి పరకవంటి

అల్పమైన.

“వాడు కేవలం గడ్డిపరక వంటివాడు.”
వా.

గడ్డి పెట్టు

బుద్ధి చెప్ప.

“వాడికి నీవయినా కాస్త గడ్డి పెట్టు.”

వా.

“నీ వీపని చేసి ఆక్కడికి వెళ్ళావంటే

గడ్డి పెట్టి పంపిస్తారు.”

వా.

గడ్డిపోచతో సమానము

లెక్క లే దనుట.

“వాడికి నే నంటే గడ్డి పోచతో

సమానం.”

వా.

యా. గడ్డిపరకతో సమానం.

గడ్డిబొద్దు

వరి గడ్డి తో చుట్టిన చుట్ట

కుమరు; గడ్డిమోపు.

“గడ్డిబొద్దునువలె మేను గానిపింప.”

చంద్ర. వి. 1.69.

గడ్డుకొను

ఎక్కు వగు; అతిశయించు.

గడ్డుగా

కి మముగా.

“ఈ జ్వరం ఏమిటో గడ్డుగా రయా

రయింది. నాలుగు నెల లయినా నెమ్మ

దించడం లేదు.”

వా.

గడ్డురుగు

ఎగురు.

“హృదయంబుల చలువలం బ్రోవ

యడ్డగించి గడ్డుఱికి యాక్రమించెనో.”

ప్రభా. 5.57.

గడ్డురోజులు

గడచుట కష్ట మైన రోజులు.

“ఈ గడ్డురోజులో పనిమందిని పెట్టు

కొని మన మేం పోషిస్తాం?”

వా.

“అనలినాయతాక్షు గడియారమునం

దభిసారికాజిఘాం, సానిరత ప్రనూన

శరచాపగుడధ్వసులో యనంగ ఘం,టా

నినదంబు లయ్యెడ వివంబడియెన్.”

పారి. 2.50.

గడిరాజు

వీరుడు.

తాళ్ళ. సం. 11.3 భా. 125.

గడుసరి

గడు సై నవాడు, గడు సై నది.

గడుసువడు

మొండి కెత్తు, గట్టిపడు,

బుడబాటు.

“గురుజనము శిక్షింపన్, గడుసువడి.”

పాండు. 3.14.

గడుసుపిండం

చాలా గడుసరి.

“వా డెక్కడ? గడుసుపిండం.

నీలాంటివాళ్ళచేతికి దొరుకుతాడా?”

వా.

గడుసుబుట్ట

మంచి తెల్లివైన.

గడుసురాలు

గట్టి ఆడుది.

గడె కుడుక

గడియను కొలుచు గిన్నె.

పూర్వం గడియారపుబాన

లో నీళ్లు పోసి ఉంచేవారు.

గడియలు కొలుచుటకు చిల్లి

గిన్నెను అందులో ఉంచే

వారు. నీ రందులో నిండి

హవామహే' అని ఘంటా
నాదం చేయుట అలవాటు.
దానిమీద వచ్చిన పలుకుబడి.

గణికు లొప్పిన గవ్వలు

చెల్లుబడి గలవి.

గవ్వలు ఒకప్పుడు నాణ్యా
లుగా ఉండేవి. అయితే గణి
కులు ఒప్పినవాటికే మార
కపు విలువ.

శంఖంలో పోసింది తీరం
అనుట వంటిది.

శేషన. 49.

గతజల సేతుబంధనము

వ్యర్థము.

“ఇంక నమ్మాట లాడుట గతజల సేతు
బంధనము. దానిం జూలింపుము.”

భార. భీష్మ. 3.84.

చూ. గతోదకబంధనము.

గత పడు

కడచు; మరణించు.

“హతశేష లగురాక్షసావలి చెప్ప,
గతపడ్డ యమృహాకాయునిఁ దలఁచి.”
రంగ. రా. యు. 378.

గత మగు

చనిపోవు.

“ఖరదూషణాదులు గత మైనచోట.”
పల్ల. పు. 19.

గతము సేయు

చంపు.

పండితా. పర్య. 521. పు.

గతాగతద్విరదకర్ణములు

చపలములు, నిలకడ లేనివి.

ఏనుగ చెవులు ఎప్పుడూ
అటూ ఇటూ అల్లాడుతూ
నిలకడగా ఉండ వనుటపై
వచ్చినది.

పండితా. ద్వితీ. పర్య. పుట. 418.

గతానుగతికము

గొత్తెదాటుగా పోవునది.

“తిర్యక్త తా గతానుగతికం బాఁగా
వతాశీ హరీ?” ఆము. 4.25.

గతానుగతికో లోకః....

జనం గొత్తెదాటు రకం.

“గతానుగతికోలోకో, న లోకః పార
మార్గికః.” నీత్యుక్తి.

గతి చెడ్డ చెడుగు

గతి మాలినవాడు.

“గతి చెడ్డ చెడుగు తెక్కలి బొక్క
లాడు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. 2034.

పై ప్రయోగము లో శ్లేష
గుఱుతింప దగును.

గతి పడు

ప్రాప్త మగు.

గతిమాలిన

దిక్కుమాలిన.

“ఎక్కడి గతి మాలినపిశాచికవా
నీ మాటల్.” కళా. 3.204.

గతిమాలిన ఛేతలు

దిక్కుమాలిన పనులు.

“గతిమాలిన చేతలు.” సింహ. 7.3.

గతి మాలు

దిక్కు మాలు.

“లిరువేంకటేశుఁ జేరక ... మిగుల గతి

మాలెఁ బ్రాణి.” తాళ్ల. సం. 5.101.

గతి లేక

మరొక మార్గము లేక.

“గతి లేక పోయి రాఘవు మఱుంగుఁ
జొచ్చె రవి, సుతుఁడు నా కేమిటికి
సుదతి యిహోఁత.” సుగ్రీ. పు. 27.

“గతి లేక నీ కొంపకు వచ్చాను.” వా.

గతి నేయు

కాపాడు.

ద్వా. 5.76.

గతోదకబంధనము

వ్యర్థము.

“ఇంక నీ చేయి పల్కిన నృపవరేణ్య!
పనికి రాదు గతోదకబంధనంబు.”

హరి. 4.134.

చూ. గతోదకసేతువు,

గతజలసేతుబంధనము.

గతోదకసేతువు

గలజలసేతుబంధనము.

పారిన నీటికి అడ్డు వేయుట
వంటి నిష్ప్రయోజన మైన
పని.

“ఎచటనుండి వచ్చు నీగతోదకసేతు,
పులఁ బ్రయోజనంబు గలచె తండ్రి.”

భోజ. 5.64.

చూ. గతోదకబంధనము.

గత్తరపడు

బెదరిపోవు.

ప్రాన్.

గదుముకొని పోవు

తరుముకొని పోవు.

గదురుకొను

తిట్టు; కనుచుకొను.

గద్దగోరు

చొంగల సాధనాలలో ఒకటి.

గద్దముక్కు

గద్దముక్కువంటి ముక్కు.

వాడి గలది, వంక రై నది
అనుట.

“ఆ గద్దముక్కు ఆసామిని చూచేసరికి
నాకు ఏక్కడ లేని భయం వేస్తుంది.”

వా.

చూ. గరుడముక్కు.

గద్దటికాడు

దిట్టతనము కలవాడు.

గద్దెపొంకము చెప్పు

పెద్ద సుద్దులాడు.

“కలవి లేనివి కొన్ని కొలువునఁ
గూర్చుండి, గద్దెపొంకము చెప్పఁ గలరు
గాక.” చంద్రా. 2.49.

గద్దె యెక్కి కూర్చొను

గొప్పలకు పోవు.

కా. త్త. 181.

గనగన మండు

గనగన లాడు.

ధ్వన్యనుకరణము.

గనగన లాడు

మండు.

గనికట్టు

గడ్డకట్టు.

గనికె కుంద

ఒక ఆట.

గన్నేలు కాదారి ప్రొద్దు

నిశీధము,

“...అప్పురమునం, గన్నేరుకాదారి
ప్రాద్దున భీమేశ్వరుడు సానివాడఁ
దిరుగున్ ధూర్తప్రకారంబునన్.”

భీమ. 1.111.

గప్పాలు కొట్టు

డంబాలు పలుకు; ఊసుకోలు

కబుర్లు చెప్ప.

గబగబా

త్వరగా.

“ఎంత గబగబా నడిచి వచ్చినా సమ
యానికి చేరుకో లేక పోయినాను.”

వా.

గబ్బిదేలు

అతిశయించు.

గబ్బిగుబ్బలలోని గబ్బివంటిది

ఇక్కడి గబ్బి.

“మెఱపులై మిట్టలై మిక్కిలి బటు
వులై, క్రాలుకన్నుల చెన్ను గబ్బి
దేఱ.”

పాండు. 2.91.

గమగమలాడు

పరిమళములు వెదచల్లు.

గమికత్తె

చెలికత్తె

గమ గమ వలచు

గమ గమ వాసన వేయు.

“కసటు వో బీతండఁ గరఁగి కఱ్ఱల
నంటి, గమ గమ వలచు చొక్కపు
జవాజి.”

మమ. 2.55.

గమికాడు

అధిపతి

గమి గూడు

గుంపు గూడు,

“సాంధ్యరాగధారాశ్రయచుల్, గమి
గూడె.”

నిరంకు. 2.108.

గములు గట్టు

గుంపులు గట్టు, గుములు

కట్టు, గుమి కూడు.

“నానాదేశముల కప్పదీలు.....,
గముల్ గట్టి యేలేర.”

పండిత. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 374.

గములు గూడు

గుంపులుగా చేరు.

“పాడుచు నొసఁగులు వీడుచు గములు,
గూడుచు నలికేగి యాడుచు.”

పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 33.

గమ్మత్తు చిమ్ము

వేడుక కల్పించు.

“గమ్మత్తు చిమ్ము నొక కథఁ, గ్రమ్మఱఁ
దెల్పెదను...”

హంస. 2.6.

దీనికి దగ్గఱగా ఉన్న అనే

కారణాలలో ఈ పదం

వాడుకలో వినిపిస్తుంది.

“అపాట బలే గమ్మత్తుగా ఉంది.”

వా.

“అక్కడో గమ్మత్తు జరిగింది.”

వా.

గయ్యాల గచ్చలు

గయ్యాళిగంపలు.

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

చూ. గయ్యాళిగంప.

గయ్యాళిగంప

నోటిదురుసు కలది, జగ

డాలమారి.

“ఆ గయ్యాళిగంప నోటి కవరు
పోతాడ?”

వా.

గయ్యాఃపూమి

సేద్యానికి పనికి రాక బీడుగా
ఉన్న భూమి.

దీనినే 'గ యా థు' అన్న
నూపంలో శ. ర. త్రాను
పేర్కొన్నవి, నేడు వ్యవహారంలో
'గ య్యా థి' అన్న
రూపంలో వినబడుతుంది.

గరగడ

గళాయి. నూనె లాంటి వానిని
వేరే పాత్రలోనికి వంచేప్పుడు
పెట్టే పెద్దమూతి చిన్నక్రోవి
గలది.

గరగరగా కడుగుకొను

శుభ్రముగా కడుగుకొను.
మామూలుగా చేతులు
కడుగుకొనునప్పుడు, ఇతరులు
చేతులమీద నీళ్లు పోస్తుం
డగా రెండు చేతులనూ ఒక
దానిలో నొకటి కలిపి
బుద్ధకొనునప్పుడు, గ ర గ ర
మని శబ్ద మగుట యీపలుకు
బడికి మూలము కావచ్చును.
పాండు. 3.31.

గరగర నగు

ఇవ్వపడు ; మనసులో ఉత్సా
హం చిప్పిల్లు.

“మగువలు గరగర నై తగు, మగవానిం
జూచి వీడు మగఁడైనఁ గదా, తెగు
దుఖం బనుకొంచున్.” శుక. 3.516.

“మిక్కిలి, గరగర నగు నేను ప్రాంత
కలమాన్నంబుల్.” జైమి. 8.198.

గరగర లాడు

క్రొత్త దైన.

క్రొత్తబట్టలు గరగర లాడుట
సహజము.

ధ్వన్యనుకరణము.

“గరగర లాడుగాగర...”

బుద్ధ. 2.47.

గరవడు

గడ్డకట్టు.

గరిగొను

అతిశయించు.

గరిడి కెక్కు

ఆరితేలు.

“హరునిభక్తుల యాజ శిరమునఁ దాల్చి,
గరిడి కెక్కినయంకకాఁడునుబోలె.”
పండితా. వాద. 176.

గరిడి ముచ్చదనముతో

ఆరితేరిన సంగనాచితనంతో.

“సంయమియు గానకళ తెల
గరిడిముచ్చు, దనముతో నేర్పితివి
గద! యనుచు బలికి.” కళా. 2.47.

గరివడు

నిలిచిపోవు; గడ్డకట్టు.

“తెలిసియుఁ దెలియను తెగ వీచి
క్కేమిటా! కలకాల మిందుననే గరి
వడె బ్రదుకు.”

తాళ్ల. సం. 9.109.

గరివడెము

ఒకరకమైన వడియము.

గరిసెబావి

త్రవ్విన గరిసె దించిన చిన్న
బావి.

గరుపారు

గరు కెక్కు.

“చన్నుక్రేవలు గరుపార.”

రాధా. 4.56.

గరుపాటు

గగుర్పాటు చెందు.

“గరుపాఱగ మేను ప్రకంపమునన్.”

భార. స్త్రీ. 1.45.

గరుడముక్కు

పొడువుగా ఉండి వంగిన
ముక్కు.

“వాడి గరుడముక్కు చూస్తేనే కోపిష్టి
అనిపిస్తుంది.”

వా.

గరుదాల్చు

గగుర్పాటు చెందు.

శవ. 4.20.

గర్రన త్రేన్ను

త్రేన్నులో ధ్వన్యనుకరణము.

రాధా. 5.125.

గర్భగుడి

చూ. గర్భాలయము.

గర్భగృహము

చూ. గర్భగుడి.

గర్భయాచకులు

గర్భదరిద్రులు.

“వెన్నడితిమి గర్భయాచకులభంగి.”

శార. 8.15.

గర్భాలయము

దేవాలయంలో మూలవిరా
ట్టుండే గది.

గర్వగ్రంథి

చాలా గర్విష్టి.

“వాడు వట్టి గర్వగ్రంథి. ఎవణ్ణి లెక్క
పెట్టడు.”

వా.

గట్టి గట్టు

అరివోయు.

గఱు వ్రాల్చు

గగురుపాటు చెందు.

కాశీ. 2.149.

గలగల మ్రోయు

ధ్వన్యనుకరణము.

“గలగల మ్రోయునందెలును...”

కళా. 6.200.

గలిబిలి చేయు

అల్లరి పెట్టు.

“గలిబిలి చేసి రవ్వ లిడఁగా.”

రాధి. 4.15.

గవిచికొను

కప్పకొను.

“పచ్చని కంబలి గవచి కొన్న విధం
బున.”

కమా. 6.100.

గవినెన పుచ్చు

ముసుగు తీసివేయు.

వీణె, కుంచె, ఇలాంటివానికి

తిత్తి కుట్టి అందులో వాని

నుంచుతారు. నేడు గౌసెన

అని వీణెలాంటివానిపై తిత్తు

లకు ము సు గు ల కు వాడు
తారు.

“గవిసన వుచ్చిన, కుసుమబాణునీలి
కుంచి వోలె.” కుమా. 7.78.

గవుదలగంగమ్మ

గవుదలు వాచే ఒక వ్యాధి.

గవ్వకు చేయి సాచు

నీచానికి పాల్పడు.

“క్రమముగ నాడునాటికిని గవ్వకు
నేనియుఁ జేయి సాచు రా...”

శతా. 82.

గస్తు దిరుగు

గ స్తీ తిరుగు.

“కోలలవారిగాఁ గొని గస్తు దిరిగి.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. 1665.

గళస్య కంఠస్యగా ఉండు

పేచి యేర్పడు.

“వాడితో గళస్య కంఠస్యగా ఉంది.”
వా.

“వీడికీ నాకూ గళస్య కంఠస్యగా
ఉంది.” వా.

గళ్లు బాళ్లు చిక్కు

పూర్తిగా చిక్కు.

“ఆకణ్ణంపుము మత్సమాగమనకార్యం
బద్ధదిక్పాలకీ, లోకంబుల్ విదళించి
వచ్చితివి గళ్లుంబాళ్లు చిక్కుంగ నా,
లోకంబుల్ మనుసోలె నుండ...”

వరాహ. 3.67.

గాండ్రు గాండ్రు మను

పులి అటచు.

ధ్వన్యనుకరణము.

గాండ్రు పెట్టు

గాండ్రు మని అటచు.

“మండ్రాటముగ నిట్టి మాంసంబు
మెసచి, గాండ్రుపెట్టెడు పెద గండు
మెకాలు.” ద్విప. సారం. 2.80. పు.

గాజు గడపినట్లు దినము గడుపు

మిక్కిలి జాగ్రత్తగా దినము

గడుపు.

గాజువస్తువులను జాగ్రత్తగా

పట్టుకొనక పోతే కింద పడి

పగిలిపోతాయికదా! దానిపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

“పరసారీజనుల కమ్మి యాతఁడు, గాజు
గడపినట్లు దినము గడపుచు నుండెన్.”

కుక. 3.243.

గాజుపడు

ఛిన్నాభిన్న మగు.

“అజగ డేకవీరుఁ డగునరుఁడు...పదు
నాహ్నుర నొక్క పెట్టునం, గాజు
పడంగఁ గూల్చె.” చిత్రభా. 3.121.

గాజుపాటు

1. రంగు మాటు.

“కందపు గాజు పాటపు వికారము
నొందపు...జంతుడేహముల్.”

కాశీ. 3.105.

“నెఱయ నర్మిలి నెనయు నీ నె మొ
గంబు, ఘనభుజంగవిషవాప్తి గాజు
వాటి.” మార్క. 1.254.

హరిశ్చ. 4.39.

2. ఎఱుబడు.

“పదలంబులు గాజువాటపు నిష్ప
జెద లంటునే.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. క్తి. 1831.

మా. గాజుపాటు.

గాజుపూసకు బంగారు పొదుగు
అయోగ్యుని గౌరించు.
అది తగ దనుట.

బాలసీతి. 57.

గాజుబన్నరులు

గాజుబొమ్మలు.
“తరుణులు చిల్క బొమ్మలును దంతపు
బొమ్మలు మేలి గాజు బన్నరులును
ప్రూనిచొప్పికలు నల్లడ నొలిన పేర్చి.”
కుమా. 3.36.

గాజులను తొడవుగా కల్పించు

పౌరుషహీనులను చేసి ఇంట
కూర్చుండ బెట్టు; గాజులు
తొడుగు.

“కలరా యితకు మున్న యాదపు
లచే గప్పంబు బెప్పింపఁగాఁ, గల
రారాజులు గాజులం దొడవుగాఁ
గల్పించి రా కావలం, గలకంతంబులఁ
జేసెనా?” ఉ. హరి. 4.157.

గాజుల పేర్లు రోకలి దాకినట్లు

శక్తిహీనులు శక్తిమంతుని
ఎదుర్కొనుటలో సామ్యం;
తగరు కొండను తాకినట్లు
వంటిమాట.

“గాజుల పేర్లు రోకలి దాకుగతి
దోష, మంజేత నంగముల్ మోది
మోది.” భాస్క. యుద్ధ. 675.

గాజులలంక దున్న

సోమరి; స్వేచ్ఛాచారి.

గాజులవాని మర్యాద

తనకు తానే చేసుకొను
మర్యాద.

గాజులవాడు ఎక్కడికి వెళ్ళినా
కంబళి కూడా తీసుకొని వెడ
తాడు. అది వేసుకొని కానీ
తాను కూర్చోడు.

“ఇ జేమిటోయ్ బావా! నిన్ను నీవే
పొగుడుకుంటున్నావ్ - గాజులవాని
మర్యాదగా ఉండే.” వా.

గాజులు తొడుగు

పౌరుషహీనుని చేయు.
మగవాని విషయంలో ఉప
యోగించే మాట.

“వాళ్లందరూ కలిసి వీణ్ణి గాజులు
తొడిగి కూర్చో బెట్టారు.” వా.

గాజులు తొడుగుకొని కూర్చుండు
ఏమీ చేత కాక మూల
కూర్చుండు, పౌరుషహీన
ముగా ఉండు.

మగవానివిషయంలోనే దీన్ని
ఉపయోగిస్తారు.

“వాళ్లంతా నానా హంగామా
చేసుంటే నువ్వు గాజులు తొడుగుకొని
కూర్చుంటే లాభ మేమంది?”

“ఇక్కడ ఎవరూ గాజులు తొడుగు
కొని కూర్చో లేదు.” వా.

గాడి కట్టు

పాదుకొను.

“కాంతకు నీకు వలపు గాడి గట్టేని.”
తాళ్ల. సం. 3.139.

గాడిదకు గంత గట్టినట్లు

అనర్హునికి అప్పగించిన పని
యెడల ఉపయోగించే
సామ్యం.

గాడిద గుట్టమువలె సవారికి
పనికి రాదు గదా!
“వీడికి ఆ స్కూలుపని అప్పగించడం
గాడిదకు గంత గట్టినట్లే.” వా.
ఇక్కడ గంత=జీను.

గాడిదగత్తర

1. గందరగోళము.

“గాడిదగత్తర వ్రాతలు.”
గుంటూ. పూ. పు. 43.

2. అల్లరి.

“...ఇంత మాదిగమంచ మగునప్పుడు
శ్లోకము కీర్తనము గాఁగ నెంత గాడిద
గత్తర యగు నో శ్లోకములోని శబ్ద
ములకు...” సాక్షి. 285 పు. 20.

గాడిదగుడ్డు

వట్టిది.

“...కోటలో నే మున్నదిరా గాడిద
గుడ్డు. నోటిలో నుండవలయునురా...”
సాక్షి. 176. పు.

గాడిదచాకిరి

ఎక్కువ చాకిరి.

“వాడు వాల్చింట్లో గాడిద చాకిరి
చేయ లేక ఉన్నాడు.” వా.

గాడిదచావు చచ్చు

దిక్కులేనంత చాకిరి చేసి

దిక్కుమాలిన చావు చచ్చు.

“వాల్చింట్లో పనంతా నెత్తిన వేసుకొని
చేశాడు. కడకు ఒక మంచి మాట
లేకుండా గాడిదచావు చచ్చాడు.”

వా.

చూ. మక్కచావు చచ్చు.

గాడిదపిల్ల కోమలికం

త్వరలోనే మాసిపోవు కోమ
లత్వం.

“ఆ యింటి పిల్లల దంతా గాడిదపిల్ల
కోమలికం. ఈడు వచ్చేసరికి దమ్మిడికి
పనికి రాకుండా తయారవుతారు.”

వా.

చూ. గాడిదపిల్ల కోమలం.

గాడిపొయ్యి

ఎక్కువ పాత్రలలో వంట
చేయుటకు వీలుగా నేలపై
ఒక గాడిని త్రవ్వి యేర్పర
చిన పొయ్యి.

పెండ్లిండ్లు వస్తే రాలలో నేటికీ
గాడిపొయ్యిలు త్రవ్వడం
అలవాటున్నది.

“ఇంతమందికీ భోజనా లమరా లంటే
యింకో గాడిపొయ్యి తవ్వాలినించే.”

వా.

గాతు గావించు

ప్రేల్చు.

“...ఓరంగు, లొక్క మొగి గాతు
గావింపనుక్కు మెఱసి, గుండ్లగుంపులు
జడివాన గురిసినట్లు.” రంగా. 3.66.

గాదములోని కాయవలె

మాటుపడి, నిశ్చేపంలా.

“గాదమున మాటు పడియున్న కాయ
వోలె.” విక్ర. 4.60.

గాదములోని దోసకాయవలె

మాటుపడి, నిరుపద్రవంగా.

“అలఘుబలాధ్యుడ డయ్యును దయా
శువు గావున శాంతచిత్తుడై, నిలిచిన

తండ్రి కాలమున నెమ్మది గాదములోని
దోసకా,యలువలె నున్నరాజులు...”
వరా. 3.24.

గాదియ కొలుచు

ఇంటిగాదెలో నున్న ధాన్యం
వలె అందుబాటులో నుండు
నది.

“గాదియ కొలుచెనొ నీ దొరతనము.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 360.

గాదెల కొలుచు

అందు బాటులో నున్న
అపూర్వభాగ్యం.

కొంగుబంగారం వంటిమాట.
“అమృతమథను మహి మదె మాగాదెల
కొలుచు.” తాళ్ల. సం. 10.51.
చూ. గాదియ కొలుచు.

గాదెల బోయు

కూడబెట్టు.
“తిన్నని కర్మములు గాదెలఁ బోసే
రయ్యా.” తాళ్ల. సం. 7.32.

గానరస మాను

పాట విని ఆనందించు.
“రసీకులు మీగానరస మాన వచ్చిరి,
పాడరే శివభక్తి పాడుగాను.”
కా. మా. 4.35.

గానుగ ఎద్దు

ఇతర ప్రపంచం తెలియ
కుండా అందులోనే పడి
కొట్టుకొనువాడు.
“వాడు గానుగెద్దులా ఆ సంసారంలో
పడి తన్నుకుంటున్నాడు.” వా.
గానుగెద్దు గానుగు చుట్టూనే

ఎప్పుడూ చుట్టి చుట్టి తిరగ
డంపై వచ్చిన పలుకుబడి.

గానుగమొద్దు

ఎద్దు మొద్దు స్వరూపం
అనుట వంటిది.

శరభాంక. 45.

గానుగాడు

నూనె తీయు.
“నువ్వులు రేపు గానుగాడించాలి.” వా.
గానువున బెట్టి యార్చు
శిక్షించు.
గానుగలో పెట్టి తిప్పి నులిమి
వేయు.
“అతని వంశం బెల్లన్, గానువునఁ బెట్టి
యార్చిన నేనియఁ జాలదు.”

కమా. 2.96.

గాభరా పడిపోవు

భయభ్రాంతి యేర్పడు.
“జేబు తడివి చూచుకొంటే పర్పు కని
పించకపోయే సరికి గాభరా పడి
పోయాను.” వా.

గామిడికత్తె

దుష్టురాలు.

గామిడికాడు

దుష్టుడు.

గాముల మోచిన గంప

ప్రమాదకరము.
తాళ్ల. సం. 4.122.

గాములువారు

చీకటిపడు, కాలహరణ
మగు.

“గామలు వారడి పొద్దు కావలి కాం
డాల (ర)” తాళ్ల. సం. 10.166.

గారడీసంసారము

ఏమీ లేకున్నా, ఉన్నట్లు
ఆడంబరంగా కనిపించే సంసా
రము.

రామరామ శత. 12.

గార ద్రావిన మీనువలె

ఆలీ జాలితో.

ఆవాలు నూరి త్రాగినట్లు

అనుట వంటిది.

“గార ద్రావిన మీను సంగతి మనోజ,
వేదన నతండు పారల...”

వైజ. 2.140.

గారము చేయు

బుజ్జించు; సరస మాడు.

“సకియ నీ యింటికి సారంగధరుడు,
ఒక పాపురము వెంట నుఱికి రాలేదె,
రాగానె నీవు గారము చేయ లేదె.”

ద్వీప. సారం. 3.104. పు.

గాలము వేయు

ఎత్తు వేయు; ఎక్కు పెట్టు.

“వా డప్పుడే ఆ ఆస్తికి గాలం వేస్తు
న్నాడు. పిన్నమ్మను విడిచి ఒక తుణుం
ఉండడం లేదు.”

వా.

గాలికబుర్లు

వట్టి మాటలు,

“ఆ, ఈ గాలికబుర్లు కేం లే. అసలు
సంగతి ఎవరికీ తెలియదు.”

వా.

గాలికి

1. వట్టినే, అనవసరంగా.

“గాలికి వాడి మాట విని వెయ్యి
రూపాయలు పోగొట్టుకొన్నాను.”

వా.

2. స్వేచ్ఛగా; అప్రయత్నంగా.

“వాడు గాలికి తిరుగుతున్నాడు.”

వా.

“వాడి కేవో గాలికి ఆ ఆస్తి వచ్చి

పడింది.”

వా.

గాలికి పుట్టు

నిందార్థంలో ఎవడికి పుట్టెనో

తెలియదు అనుపట్ల ఉప

యోగిస్తారు.

“వా డేవో గాలికి పుట్టి గాలికి పెరి

గాడు. వాడికి నీతులూ నియమాలూ

ఎట్లా వస్తాయి?”

వా.

గాలికి పెరుగు

ఇతరుల పోషణ లేకయే

పెరుగు.

“వాడికి పాపం ఎవరున్నారు? గాలికి

పెరిగాడు.”

వా.

గాలికి పోయిన పేలపిండి

కృష్ణార్పణం

ఎలాగూ తనకు రాని దని

తెలిసి, తన కిష్టం లేక వదిలి

వేసినట్లుగా నటించినప్పుడు

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఆ ఉద్యోగం కోసం వాడు నానా

యాతనా పడ్డాడా? అది రాకపోయే

సరికి ఇప్పుడు అందులో ఏ మంచి అవకా

శమూ లే దంటూ మొదలెట్టాడు. పెగా

తన వాడికే దొరికిం దని సంతోషంగా

ఉం దంటాడు. గాలికి పోయే పిండి

కృష్ణార్పణం.”

వా.

గాలికి పోయే ఒగుడాకు వలె

మరీ పల్చగా ఉన్నా రనుపట్ల

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“గాలిఁ బోయెడి యెగుడాకు గతి.”

కుచేలో. 2.7.

“ఆ పిల్లేమమ్మ అలా గాలికి పోయే
ఒగుడాకులా ఉంది?” వా.

ఒగుడాకు అంటే జొన్న సజ్జ
వగైరా దంట్లపై నున్న ఆకు.

గాలికుంటు

పశువులకు గెట్టెలు పుండు
పడే వ్యాధి.

గాలికొమ్ము

వాద్యవిశేషం.

గాలి కైనా చొరగూడని చోటు

దుమ్మరప్రవేశ మైన స్థలము.
“తిరిగితిమి గాలి కైనం, జొరంగూడని
చోటు లెల్ల సూర్యమరీచుల్...”

ఉ. హరి. 5.313.

చూ. పోతుటిగళ చొరరాని.

గాలిగంగమ్మవలె తిరుగు

స్వేచ్ఛగా నిప్పుయోజనంగా
తిరుగు.

“వాడికి పాద్మన్నుంచీ గాలిగంగమ్మ
లాగా తిరగడంతోనే సరిపోతుంది.”

వా.

“వాడు పెళ్ళి పెటాకులూ లేక గాలి
గంగమ్మలా తిరుగుతున్నాడు. వా.

గాలిగంగలు

గాలిగంగమ్మలు, త్షుద్ర
దేవతలు.

గాలిగంగమ్మ ఒక దేవత.

“జాతర సాటించె ... గాలిగంగల
కలన్.”

సాండు. 3.73.

గాలిగంటి (టు+ఇ) డగల

గాలిని మూట గట్టగల-అనా
ధ్యకార్యములను చేయగల-
ఏమైనా చేయగల జాణ అను
నిరసనార్థంలో.

కుమా. 8.135.

గాలిగుడి

సూర్య చంద్రుల చుట్టూ
ఏర్పడే పరివేషం.

గాలిగొను

ఎండిపోవు.

“తిత్తోలిచి గాలి గొన వైచిన కుక్క
కలిమంబు గనుంగొని.”

భార. శాం. 8.285.

గాలిగోవురము

చాలా ఎత్తై దేవాలయముల
ముందుండే గోవురం.

గాలిగ్రుడ్డు

చెడిన గ్రుడ్డు.

తె. జా.

గాలిచీర

తెఱచాప.

గాలి తిరుగు

మునుపటి స్థితి మారిపోవు.

“మాడు నెలలుగా నానా అవసా పడి
పోయాను. ఈ రోజే ఒక మంచి వార్త
వినాను. గాలి తిరిగింది కదా అని
కొంచెం ఉత్సాహంగా ఉంది.”

“వాడేవో యీ మధ్య కాసప్రస
న్నంగా కనిపిస్తున్నాడు. గాలి తిరిక్క-
ముందే మన పని చేసుకోవడం
మంచిది.”

వా.

గాలిదుమారము రేగు

వాదప్రతివాదాలు చెలరేగు.
“ఆ రోజుల్లో వ్యవహారికభాష పనికి
రా దని పెద్ద గాలిదుమారం రేగింది.” వా.

గాలిపంట

గట్టిగా వస్తుందో రాదో
చెప్పలేనిపంట. శ. ర.

గాలిపటము

చూ. గాలిపడగ.

గాలిపడగ

గాలిపటము, ధ్వజము.
“పలుగతిఁ జను గాలిపడగలతోడన,
కడువేగమున పెందగడియ లెగసె.”
కమా. 11.51.

గాలిపాట

శాస్త్రీయంగా నేర్చుకొనక
విని అనుకరించే సంగీతం.
శ్రుతపాండిత్యం వంటిది.
“వాడి దేహ గాలిపాట తప్పితే నేర్చు
కొన్న సంగీతం కాదు.” వా.

గాలిపిశాచము

దయ్యము.

గాలి పోయు

పశువులకు పారుడుపోగము
వచ్చు.
“ఊళ్లో పశువు లన్నిటికీ గాలి పోస్తూ
ఉంది. మన గిత్తలను అక్కగారి
ఊరికి తోలిస్తేనే మంచిది.” వా.

గాలిబిళ్లలు

గవుదలు వాచు వ్యాధి.

గాలిబుచ్చు

వ్యర్థం చేయు.
“ఏకాంత మిక్కానలో, గాలిం
బుచ్చెడు పొరుషం బిడి.” దశ. 6.6.
గాలి బోవు

వ్యర్థ మగు, తొలగు.
“కలిగినముద మెల్ల గాలిఁబోయిని కల
శిలి విడె.” తాళ్ల. 3.84.
“ఎలమి గరుడధ్వజుపై నెక్కునా విష
ములు, కరగి నీరై పారి గాలిఁ బోవుఁ
గాక.” తాళ్ల. సం. 8.1.

గాలిమందలు

స్వేచ్ఛగా తిరిగి మేయు పశు
వుల మందలు.
కాశియా. 358. పు.

గాలిమాట

వట్టిమాట, జనశ్రుతి.
“మలయమారుత మైన మెలఁత దెచ్చు
నటన్నఁ, గానరా దదియును గాలి
మాట.” తపతీ. 2.79.

గాలి ముడి గట్టు

గాలి మూట గట్టు.
“గాలి ముడి గట్టినట్టు కాయము మోచి
తిమి.” తాళ్ల. సం. 9.267.

గాలిమూట చిక్కు

శరీరధారి యగు.
శరీరాన్ని గాలి మూట అని
వేదాంతం లంటారు.
“గాలిమూటఁ జిక్కితిమి కన్నచోటే
తొక్కితిమి.” తాళ్ల. సం. 9.243.

గాలిమెకము

లేడి.

గాలిమేడలు కట్టుకొను

మంచిని ఊహించుకొని
సంతోషించు.

“వాస్తవ్యప్తితో చూడాలి గాని పట్టి
గాలిమేడలు కట్టుకొని సంతోషిస్తే
లాభ మేముంది?” వా.

గాలిమేతకు పోవు

వాహ్యోళి వెడలు.

గాలి మేసి రావడానికి

షికారుకు.

ఇటీవల ఉరుదూద్వారా
వచ్చిన పలుకుబడి.

“అలా గాలి మేసి రావడానికి పోయి
వద్దాం. రారాదా?” వా.

గాలిలో దీపము పెట్టి దేవుడా
నీమహిమ అను

దుష్ఫలితము తప్ప దని తెలిసి
కూడా ఆ పని చేసి దేవుని
మీద వేయు.

అది నిష్ప్రయోజన మనుట.

“గాలిలో, దీపము వెట్టి నీ మహిమ
దేవుడ! యం చేస.” మానిని. 6.

గాలిలో పెట్టిన దీపము

ప్రమాదపరిస్థితిలో ఉన్నది.

గాలిలో పెట్టినదీపం ఆరిపోక
తప్ప దనుటపై యేర్పడిన
పలుకుబడి.

“వాడి బతుకు గాలిలో పెట్టిన దీపం
లాగా ఉంది.” వా.

గాలివార్త

కింవచంతి.

“ఈ కలెక్టరు మారిపోతాడని యేదో
గాలివార్తగా తెలిసింది.” వా.

గాలిసవారీ పోవు

అనవసరంగా తిరుగు.

“ఆ. వాడి కేం పని? గాలి సవారీ
పోవడం తప్పిస్తే.” వా.

గాలి సోకు

దయ్యము పట్టు.

భూత ప్రేత పిశాచాదులు
శరీరము లేనివిగా భావించి
వానిని గాలి అనుట అలవా
టయినది.

“...దాని పిలువందం, జని వీరుడడతని
యాక్కుతి, గని త్రోవం గాలి సోకే
గావలె నమచున్.” శుక. 2.540.

“ఆవిడ కేవో గాలి సోకినట్లుగా
ఉంది. ఎన్ని మందు లిచ్చినా రోగం
కుదర లేదు.” వా.

గావుకేక పెట్టు

పొలికేక పెట్టు.

“గావుకేక పెట్టి ఆవిడ కింద పడిపో
యింది.” వా.

గావుగొను

బలిగొను.

పీఠి. 41.

గావు పట్టు

1. చంపు.

“హోమకుండములు నిరూమధామం
బులు, గావించి పశువుల గావు పట్టి.”
వరా. 5.115.

2. నాశము చేయు.

“పాదవెను పురుషార్థముల గావు పట్టి,

మదము మాత్యర్యంబు మట్టి మల్లాడి.”
విష్ణు. పూ. 3.

గావు వెట్టు
బలి యిచ్చు.

“గావు చింబోతు కడుపులఁ గూర్చి
నీకు, గావు వెట్టింతుఁ జుమ్మ యోగంగ
నమ్మ!” నీలా. 1.118.

గాసట బీసట
సంస్కారము పొందనిది.

“గాసట బీసటే చదివి గాథలు ద్రవ్య
తెనుంగువారికి.” నృసింహ. 1.9.

గాసర కూస రగు
గాసట బీసట యగు.
“గాసర కూస రయ్యె నని గాని వచిం
పరు మేలిహట.” గీర. 28.

గాసి చేయు
బాధ పెట్టు.
“నఖంబుల గీటుచు గాసి నేయుచు.”
భాగ. స్క. 5.106.
రూ. గాసి నేయు.

గాసిపఱచు
కష్టపెట్టు.

గాసిపఱచు
చూ. గాసిపఱచు.

గాసి బెట్టు
కష్టపెట్టు.
“దేశాధిపాదగ్రులక, గాసిం బెట్టి
విశాపుఁ జేసె నృగునిం గంసారి సామా
న్యఁడే.” ఉ. హరి. 2.65.

గాసివెట్టు
కష్టపెట్టు.
“గాధ యావనమున గాసి వెట్టుటె
కాక,” నిరంకు. 2.33.

గాళు చేయు
పాడు చేయు.

“ఆట తిప్పలు వుచ్చి పాట బండులు
గూర్చి, కట్టువ లన్నియు గాళు చేసి.”
అచ్చ. రా. సుం. 95.

గింజ గిట్ర
ధాన్యము. జం.
“కొంచము గొంచు రం డతనిఁ గొల్చి
భుజించెను గింజగిట్రలున్.”
(పద్య) బసవ. పు. 2.21.

గింజుకొను
తన్నుకొను.
తదనుగత అర్థ చ్ఛాయ ల
లోనూ కానవస్తుంది.

గిజ గిజ కుడుచు
కలవరపడు.

“కదలించి యెత్తఁగాఁ గడు నశ్శక్తుఁ
డయి, గిజ గిజ కుడిచె నశ్శక్తుఁ
కయుండు.”

గిజగిజ తన్నుకొను
విలవిల లాడు.

“గిజగిజం దన్నుకొనుచు ధరణిం బడి
పారలువారును.” రాధా. 5.88.

గిజగిజ పడు
కలవరపడు.

గిజగిజ లాడు
తన్నుకొను.

“వాడు వానిచేతిలో దొరికి గిజగిజ
లాడుతున్నాడు.” వా.

గిజిగిజి యగు
గిజగిజ లాడు, తన్నుకొను.

“క్రైందటి కూర్మము గిజిగిజి గాఁగ.”
బస. 3.63.
చూ. గిజిగిజి లాడు.

గిజివిజిగా

న మ లు ట లో ధ్వన్యనుకర
ణము.

“గిజివిజిఁ బిప్పిగా నమలు గి త...”
కళ. 5.72.

గిటకకాయ

పొట్టివాడు.

గిటగిటన

పొట్టిది.

“హేమకూటంబు గిటగిటన.”
కాశీ. 1.100.

‘గిటకకాయ’ అన్న రూపం
పొట్టి వాడు అన్న అర్థంలో
వాడుకలో ఉంది.

గిటగిట నగు

దుర్బలముగా నుండు.

“గిటగిట నెన యీ కీరవాణికిని.”
గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. 917.

గిటగిట మను

కదలు; చలించు.

“చనుగవశ్రేణున గిట గిట మను
నెన్నడును.” ప్రభా. 2.83.

గిట్ట కటచు

పళ్లు తీయ వీలు లేక కటచు
కొని పోవు.

గిట్టిపట్టు

గట్టిగా పట్టుకొను.

కమా. 1.102.

గిట్టుబాటగు

లాభము వచ్చు.

“ఈమాత్రం అమ్మితే పది రూపాయలు
గిట్టుబాటవుతుంది.” వా.

గిడసబారు

పొట్టిగానే ఉండిపోవు.

“వీ డే మి టి లా గి డ స బా రి పో
తున్నాడు.” వా.

“పొట్లకాయలన్నీ గిడసబారినవి.” వా.

గిన్నెబొట్టు

మంగళసూత్రము.

తాళిబొట్లు రెండు రకాలు.

ఒకటి మగడు కట్టేది. అది

గుండ్రముగా కానీవలె ఉండి,

మధ్యలో చిన్న ఉబ్బు ఉం

టుంది. గిన్నెబొట్టు గిన్నెవలె

గుండ్రంగా ఉంటుంది. ఇదే

చిట్టిబొట్టు కావచ్చు. ఇది

పుట్టినింటివల్లు ఇస్తారు.

గిరవుంచు

కుదువ ఉంచు.

పుటగా నుంచు.

“భవనాహృతశ్చేత రత్నగతుక, భగ
తయసంతతిం బ్రహమభార్యః బురికా
గిరవుంచె వార్ధి నాన్.” ఆము. 1.54.

గిరవు వెట్టు

1. కుదువ బెట్టు.

“గిరికుచము లివిగో కృష్ణరాయ, గిరవు
వెట్టకుం డాన కృష్ణరాయ.”

తాళ్ల. సం. 3.174.

“కనువోయి మెఱుంగులు కంతుతూపుల
కడ, గిరపుగాఁ బెట్టితే హరిణనయన.”
విక్ర. 7.62.

2. కానుక యిచ్చు.

వరాహ. 2.113.

గిరికీలు కొట్టు

పట్టేలు కొట్టు.

గిరికొను

వ్యాప్త మగు.

“తఱచుగఁ గూలివకరులున్, గిటికొని
యెన్ సమరమేదినితల మెలన్.”

భార. భీష్మ. 2.136.

గిరుక్కున (మరలు)

ధ్వన్యనుకరణము.

“క్షామావతి వినోదకేళిగలి గిరుక్కున
మరలి వచ్చి యాకథ వినియెడ...”

హంస. 1.200.

చూ. గిరుక్కున మళ్లు.

గిరుక్కున మళ్లు

గిరున వెనుతిరుగు.

“అటు గిరుక్కున మళ్లి...”

రాధ. 1.124.

గిరుల తాతలు

కొండలకంటె పెద్దవి.

“తత్పరిసరవర్తులై గిరులతాత లనం
గపియూధనాథులు...”

భాస్క. యుద్ధ. 319.

గిటికొను

1. క్రమ్ముకొను.

“గిటికొన్న మనోజవికారవేదనన్.”

శైమ. 4.119.

2. నిలుచు.

కాళి. 5.284.

ఇందుకు దగ్గఱగా ఉన్న భావ
చ్చాయలలో ఇది ఉపయుక్త
మవుతుంది.

గిటికొలుపు

పాదుకొనునట్లు చేయు.

“మఱియును శరశతకము మెయి, గిటి
కొలిపిన వృష్టివరుడు గినియంగ
లేక...” భార. ద్రోణ. 3.271.

గిటిగొను

కుదురుకొను.

“అఱిగ్రమ్మి మఱియు నిట్లనిరి సకేంద్ర,
గిటిగొన్న ప్రేమ భోగినులఁ
గామంబుఁ.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 966.

గిటిపిల్లాడి

పిల్లెండ్లు.

శ. ర.

ఆడవాళ్లు కాలిలో చిటికెన
ప్రేలి ప్రక్కవేలికి వేసుకునే
మెట్టలవంటి వానిని పిల్లెండ్లు
పిల్లాండ్లు అని నేడంటారు.

గిట్టున

తిరుగుటలో ధ్వన్యనుకర
ణము.

గిట్టుపురుగు

చెట్లలో గిట్టు మని అరుస్తూ
ఉండే పురుగు.

శ. ర.

గిలకకు నీరెక్కు

చూ. కొండెకు నీ రెక్కు.

గిలకొట్టు

1. చేతితో చిలుకు.

జిలకొట్టు - గిలకరించు అని కూడా వాడుక. పెరుగు విషయంలో నేడు బాగా ఉపయోగిస్తారు.

“కరించి యమృతంబు గిలకొట్టగా రాదె, ముద్దు చూపెడి వీరిమోవులందు.” పాండు. 1.117.

2. ముద్దుగా పుణుకు.

“గిలకొట్టి యట్టె చక్కిలిగిలి యని పెట్టి...” చంద్రా. 2.5.

3. గిలగిల మనిపించు.

“గళదనరళగళ దళదుదత ధ్వను, లిలకొట్టి మండూకములు చెరింగ.” శుక. 1.276.

గిలగిల లాడు

బాధపడు, తన్నుకొను.

“అతను కడుపునొప్పితో గిలగిల లాడు తున్నాడు.” వా. రూ. గిలగిల లాడిపోవు.

గిలవకాయ

ఒకానొక ధమని.

గిలిగింతలు

చక్కిలిగిలి.

పాండు. 2.88.

గిలిగింతలు పెట్టు

చక్కిలిగింత పెట్టు.

ఒకరిని నవ్వించుటకై చక్కిలిగిలి పెడతారు.

“కేరం రాదు నవ్వి గిలిగింతలు పెట్టక రాదు చెక్కులర, జీరక రాదు.” హంస. 1.94.

గిలిగింత వోవు

చక్కిలిగిలి పెట్టినట్లుగు.

“ఎదుట జలకేళి గావింపఁ దదభిలాంగ, ములు నిరీక్షించి గిలిగింత వోవు మనసు, నిలుపలేని కతంబున నిర్గమించె, జరమ ధాతువు కైలనిర్గరమువోరె.” వరా. 11.81.

రూ. గిలిగిలి వోవు.

గిలిగిలింతలు పుచ్చు

చక్కిలిగిలి పెట్టు.

హరి. పూ. 5.190.

గిలిగిళ్లు

చక్కిలిగింతలు.

గిలుక్కు మను

ధ్వన్యనుకరణము.

గిలుపాడు

1. కొద్దికొద్దిగా అపహరించు.

బంగారము లాంటివానిని కొద్ది కొద్దిగా గీచి రాచి తీసుకొనుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“గిలుపాడు తల్లిపైఁ గలవసిండి.”

పాండు. 8.16.

2. వంచించు.

“తన ప్రాణనాథుఁ డోడేర, వనజాక్షి యొక్కతె మనసుఁ బంపుడును... తను గిలుపాడె గదా మనంబనుచు...”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 226.

గిలుబుకొను

దొంగిలించు.

మన. 3.84.

గిలుబు చేయు

“తలిదండ్రులకు సమృతంబుగా నతిథి
సత్క్రియ యటంచు నొకింత గిలుబు
సేయ.”

నిరం. 2.26.

చూ. గిలుబాడు.

గిల్కు మను

ధ్వన్యనుకరణము.

గిల్లింత

గిల్లిగింత.

గిల్బాడు

చూ. గిలుబాడు.

గిల్లకన్ను

మెల్లకన్ను.

కాశీ. 2.80.

గిల్లచూపు

మెల్లచూపు.

గిల్లికజ్జా పెట్టుకొను

ఊరికే ఉన్నవానిని కలహానికి
లాగు.

గిల్లి పెట్టి కయ్యము నకు
లాగుట అన్న వాచ్యార్థ
ముపై వచ్చిన పలుకుబడి.

స్వల్ప విషయాలపై తగాదా
రేపుట కూడా యిందులో
సూచితము.

“వాడికి గిల్లికజ్జా పెట్టుకోవడ మంటే
మొహా సరదా.”

వా.

గిల్లిన పాలు కారు

1. మిక్కిలి సుకుమార

మయిన.

శ్రవ. 3.61.

2. శైశవావస్థలో నున్న.

“గిల్లినను బాలు గారెడుపల్ల వోష్టి.”
లక్ష. 3.80.

గీజుపోరు

ఒకే వేధింపు వేధించు, పోరు.

“కీలుగం టిది యేల పోలగా నును
గొప్ప, గీల్కొల్పుకొ మ్మంచు గీజు
పోరు.”

శుక. 2.456.

“శిశువులు...చిటులించి గని యిది
తె మ్మటంచు, గీజుపోరుట కాడ పెల్ల
గిలం బొగిలి, పొలంతి యూరార్చ
నతండు కాపురము సేయు.”

శుక. 3.244.

చూ. గీదుపోరు.

గీటడగించు

చంపు.

“బావిలో, గడపితి వట్టి ని న్నపుడు
గీటడగింపక పోవ నిశ్చయే.”

శైమి. 3.109.

రూ. గీటణగించు.

గీటడచు

రూపుమాపు.

“సోదరయతు దశాస్యని గీటడంచి.”
రంగ. రా. బాల. పు. 19. పం. కి. 11.

రూ. గీటణచు.

గీటున బుచ్చు

1. కొట్టివేయు.

ఏదైనా వ్రాసిన పూడు
వ్రాసినదానిలో దేని నైనా
తొలగించి వేయదలచుకొంటే
దానిమీద గీత పెట్టడం అల
వాటు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి, గీత, గీటు ఒకటే.

“...అని తలంచుచు గీచకుని మాటలు
గీటునం బుచ్చి యొండుపలుకులు జర
పిన.” భార. విరా. 2.42.

2. వర్ధ్రపటచు; తిరస్కరించు.
“పీడు సుయమి వనుమాట గీటునం
బుచ్చి తన వలసినయట్లు చేయువాఁ
డయ్యె.” భార. సా. 2.
“విని విననివాని చందంబున గీటునఁ
బుచ్చి.” జైమి. 8.39.

గీట్రబద్ధ
రూళ్ళ కర్ర.

గీతకట్టె
వడంగులు గీతలు గీసేందుకు
ఉపయోగించే పనిముట్టు.

గీతకత్తి
కల్లు గీసే కత్తి.

గీత బయటపడు
ఆదృష్టము కలుగు.
కా. త. 319.

గీదు పోరు
ఒకే వేధింపు వేధించు.
విప్ర. 3.14.
చా. గీజుపోరు.

గీపెట్టు
1. శబ్దించు.
“అడుకు వడక గీపెట్టక, పదసు దివిసి
రాగిజేరి పలుకక యున్నాఁ.”
పాండు. 3.182.

2. అటచు.
“వా డెంత గీపెట్టినా వీడు ఆ వస్తువును
ససేమిరా యివ్వ నన్నాడు.” వా.
గీర

గర్వము, పొగరు.

“వాడికి కాస్త గీర యెక్కువ.” వా.
గీరనగింజలు

ఒకరక మైన పిల్లల ఆట.
కళా. 6.202.

గీర్వాణం
గర్వము, అతిశయం.
“దానికి మహా గీర్వాణం లే.” వా.

గీటుగాజులు
ఒక రకమైన గాజులు.

గీటునామము
గోటితో గీటువలె పెట్టుకొనే
బొట్టు.
గీటుబొట్టు
గీటునామము.

హ. గీబొట్టు.

గీతెత్తు
దిమ్మ తిరుగు.
“ఎండ తగిలి తల గీతెత్తినది.” వా.
వావిళ్ళ.

గుంజా లేదు గూటము లేదు
ఏమీ లే దనుట.

రై తుల ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి. పశువులు కట్టివే
యటకు గుంజ, పత్తిగింజలు
దంచుటకు గూటము కూడా
లే దనుట.

“వాడిట్లో గుంజా లేదు గూటమూ
లేదు.” వా.

గుంజిలి పెట్టు
గుంజిళ్ళు పెట్టు; చెప్పిన పను
లన్నీ చేయు.

వాపిళ్ళ ని. లో దాచు అని
అర్థమిచ్చి ఇచ్చిన ప్రయోగం
ఇది.

“కావర మెత్తి యిట్టు తను గాఢియ
పెట్టుచునున్న దాని నిచ్చావతిఁ జూచి
లేచి రథసంబున రెడన పల్కె నోసి నీ,
చేవయెటింగి కాదెమును చెప్పక గుంజలి
పెట్టి యున్ని నీ, వేవలదన్న వేడు
కొనవే మఱియే నయి చెప్పినాడనే.”
వెంక. పంచ. 4.469.

గుంజిళ్ళ తీయు

గుంజిళ్ళ పెట్టు.

గుంజిళ్ళ పెట్టు

గుంజిళ్ళ తీయు.

గుంజుకొను

లాగుకొను - బలవంతంగా.

రాయల సీమలో బాగా

వాడుకలో ఉన్న మాట.

గుంజు గునుకు

హాస్యం చేయు.

[తాత్.

గుంటక గుజ్జలు

గుంటకకు ఉన్న గుజ్జలనే
భాగాలు.

గుంటక పాయు

గుంటకతో పొలం దున్ను.

గుంటక్రోవ

ఒక రకమైన ఫిరంగి.

రూ. గుంటక్రోవి.

గుంట గూలు

కూలిపోవు.

“కొంత గుట్ట మెక్కి తే నే గుంటఁ
గూలిపోదురు.” తాళ్ల. సం. 8.186.

గుంట గూల్పు

నాశనము చేయు.

ఈ పలుకుబడి నేటికీ రాయల

సీమలో నున్నది. ‘వాణ్ణి

నమ్మితే వాడు నన్ను గుంట

గూల్చాడు.’ గుంటలో పడ

వేయు యశాగికారం.

“ఎవ్వండు వీర మాహేశ్వరాహితుల,
క్రొవ్వడంగఁగ గుంట గూల్పంగ
నోపు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 208.

గుంటచాళ్ళు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

గుంటచిక్కులు

అనంతంగా మధ్యలో వచ్చే

చిక్కులు.

“ధనసంపాదనమునందలి గుంటచిక్కు
లెక్కువగఁ దెలిసినవాఁడు.”

నందక. 116.

సాక్షి. 406.

గుంటచిక్కులు పెట్టు

నానారకా లయిన చిక్కులు

పెట్టు.

“తీసుకున్న పది రూపాయలూ యివ్వ
డానికి వాడెన్నో గుంటచిక్కులు
పెడుతున్నాడు.” వా.

గుంటదూలము

‘గృహ విశేషములయందు

కడ యొత్తులమీద నుండి

గుజ్జల నడిమికి జొప్పించెడి
చిన్నదూలము.'

శ. ర.

గుంటనక్క

కపటి; కుయుక్తిశాలి.

కులంత్రాలు పన్నువాడు.

“వాడు గుంటనక్క. వాణి నమ్మకొని
మాత్రం ఈ వ్యవహారంలో దిగొద్దు.”

వా.

గుంట బెట్టి గంట వాయించు

మోసగించు; పాడు చేయు.

“బౌర్ర! వారల నిసర్థాభినయ
ప్రభావ మెట్టిదియో కాని మార్గగుల
నట్టె కాలు గట్టి నిలువఁబెట్టి పయనం
బును నది గుంటఁ బెట్టి గంట వాయించు
నట్టుల గనుకట్టు చేయఁగలరా.”

ధర్మజ. 49.3.

తె. జా.

గుంట బెట్టు

రూపు మాపు.

“తొంటి చాకచక్యం బెల్ల గుంటఁ
బెట్టె.” నందక. 17 పు.

గుంట యోనమాలు

తొలి అక్షరాలు.

నేలమీద కానీ, చెక్కమీద
కానీ అక్షరక్రమాన్ని
తొలిచి ఉంచేవారు.

పిల్లలు తొలుత వానిలోనే
వ్రేలు రుద్దుకొని నేర్చుకొనే
వారు.

“తాను సర్వవిద్యా పారంగతుం డై
యుండియు మనకు గుంట యోనమా
లైన నేర్పినాఁడా.” సాక్షి. 47 పు.

గుంటుకాడు

యుద్ధసైనికులలో ఒక విధ
మైన ఆయుధం ధరించేవాడు.

కమా. 11.40.

చూ. కుంతంబువాడు.

గుండగొయ్య

దుర్మార్గుడు; మూఁగుడు.

ప్రభాస్; శ. ర.

గుండాడు

నులిచి వేయు.

“దుండగంబునఁ బూల గుండాడ విక
లిత, వృత్తిఁ గల్పకవాటి వీటిఁబోయె.”
వరాహ. 10.15.

గుండాన పడిపోవు

గంగలో కలియు వంటి
పలుకుబడి.

కొత్త. 142.

గుండా పిండి యగు

ధ్వంస మగు.

పిండిపిండి యగు అనుట.

గుండియ గూడు వట్టు

హృదయము చిక్కబట్టు
కొను, నిబ్బరముతో ననుట.

“ఏవగ నుండినాఁడొ హృదయేశుఁడు
గుండియ గూడు వట్టి తా, దేవుఁడు
గానఁ గొంత కడతేటె మనోభవుఁడాక
కన్యఁడే...” బహులా. 4.60.

గుండియ యదురు

భయపడు.

“అన విని గుండియ యదరన్, మను
జేశ్వరుఁ డాపు లై నమంత్రులతో
ని, ట్లను.” శుక. 1.458.

గుండియలు క్రుళ్ల దన్ను

బాగుగా తన్ను.

“గుండియలు గ్రుళ్ల దన్నిన గ్రుళ్లు
మిక్కు, రసక యాతని కినుక చల్లా
నిచ్చి.” శుక. 3.627.

వాడు క లో — గుం డె లు

కుళ్లేట్లు తంతాను.

గుండుకొను

గుంపు కట్టు

“గుండుకొని చూచుమానిసి; తండముఁ
దొలగంగఁ ద్రోచి తత్కరివెన నా,
చండాలుఁ దెచ్చి తత్కరి...”

వాసి. 4.103.

గుండుగల్లు దాచిన పెండ్లి

చెడునె

వివాహ సందర్భంలోనే
సన్నికల్లు త్రొక్కిస్తారు. ఒక
వేళ ఆ గుండ్రాయి దాచి
పెట్టినంతమాత్రంతో పెండ్లి
ఆగుతుందా? ఆగ దనుట.
ఇలాంటిదే “అయ్యనారు లేక
పోతే ఆమావాస్య నిలు
స్తుందా?”

“మను గుండుగల్లు దాచినఁ బెండ్లి
సెడునె, చెనసి విచ్చుమ్మ మాన్చిన
భక్తి సెడునె.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 383.

మా. గుండ్రా దాచిన...

గుండుగిలు

చాపచుట్టగా పడు.

గుండుగుత్త

సర్వహక్కులతో ఇచ్చేగుత్త.

బ్రౌన్.

గుండు గూడు

గుంపు కట్టు; కలిసి ప్రయ
త్నించు.

గుండు గూలగ గొట్టు

పొడిపొడి చేయు.

బుక్కాం. 3.10.

గుండుజల్లు

పెద్ద జల్లు.

గుండులు నీరుగా

రాళ్లు కరిగేటట్లు.

“చాందాలిక కొమిటు చుక్క,
గుండుల్ నీరుగ నెండ గాలి పసి
తాపం జూడ కాప్రాణమున్.”

ఆము. 6.7.

గుండు వేయు

ఫిరంగో, తుపాకో వేల్పు.

గుండు వేస్తే అందకుండా వెళ్ళు

కనిపించకుండా పోవు.

“గుండు వేస్తే అందకుండా వెళ్ళావు—
వీ మహ్యవు రా ఇన్నాళ్లు.” వా.

గుండుసున్న అగు

పని చెడిపోవు.

గుండుసూది

తల్పవై పూజగా ఉన్న సూది.

గుండె ఆగి పోయింది

అత్యాంధోళ నను తెలిపే
పలుకుబడి.

“అతను వస్తాడు వస్తాడని ఆరునెల
నుంచీ కాచిపెట్టుకొని ఉన్నానా? రా
నని తంతి వచ్చేసరికి నా గుండె ఆగి
పోయింది.” వా.

గుండెకు రోమాలు మొలిచిన
వాడు

ధైర్యశాలి, ధీరుడు.

“ఈ ఊళ్లో గుండెకు రోమాలు మొలిచినవాడు ఒక్కడు ఉన్నట్టు లేడు.”
వా.

గుండె గతుక్కు మను

భీతి కలుగు.

“అకస్మాత్తుగా ఆవిడ పోయిం దనే సరికి గుండె గతుక్కు మన్నది.” వా.

గుండె గుబ్బు మను

గుండె జల్లు మను.

ధ్వన్యనుకరణము.

“దానిన గుండె గుబ్బు మన దా నెరియన్ విడిచెన్.” కళా. 4.21.

గుండె గూడు దిగు

గుండెమీది బరువు తొలగి
పోవు. దిగులు తీరు.

అనగా నిర్భయస్థితి యేర్పడు.

“నదులకు గుండెగూడు దిగె నాగవలంబులు నిద్ర వోయె నిర్జరులును మిన్ను దన్నిరి...” కాశీ. 2.61.

గుండె గూడు పట్టు

ఎంత బాధ లున్నా గుండె
బిగ బట్టుకొను, బాధ కోర్చు
కొను.

“...యేవగ నుండినాడొ హృదయే కుండు గుండియ గూడు పట్టి తా, దేవుడు, గానఁ గొంత కడలేఱె మనో భవుధాకను...”

బహులా. 4.60.

“...చూడ దాడ దొక సుదియు గుండియ గూడు పట్టి నాఁ, డెట్లు

భరించినాడొ హృదయేశ్వరుఁ డవ్వ లరా హళాహళిన్.” పాంచా. 3.

యా. గుండియ గూడు పట్టు.

గుండె గొంతుకలో కొట్లాడు

మాట పెగలనీయనంత భావో
ద్రవ్యము కలుగు.

“గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాది, మాకుండ నీడు రా మాసింతసేపు.”

ఎంకిపాటలు.

గుండె చిక్కబట్టుకొను

గుండెదిటవు కల్పించుకొను.

“పాపం! ఆవిడ ఎన్ని అవస్థ లొచ్చినా గుండె చిక్కబట్టుకొని ఎల్లనో కొడు కను చదివిస్తాంది.” వా.

గుండె చెక్క లగు

హృదయవిదారక మగు.

“ఆవిడ గుండె చెక్క లయ్యేటట్లుగా యేడ్చింది.” వా.

గుండె చెదరు

“ఆ పిల్లను ఆ స్థితిలో చూచేసరికి గుండె చెదిరి పోయింది.” వా.

గుండె చెఱువు చేసికొను

భయపడు.

“ఆ గొల్ల కుఱుడు కాసంత కనులెఱి చేసినంతన యింతగా బెండువడి గుండె చెఱువు చేసికొనవచ్చునా?”

ధర్మజ. 76. పుట. 16.

గుండె జల్లు మను

భయపడు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“వసుధ వసియింపు మని బసుమంబు సల్ల గుండె జల్లు మని కల్లువడి...”

మను. 5.19.

“తొలుదొల వానిఁ గన్నులఁ గాంచి
నవ్వుడ, పల్లవాధర గుండె జలు
మనియె.” మను. 3.91.

గుండె యల్లను

బెదరు, బెంగగొను, దిగులు
పడు.

భవ్యస్వరూపము.

“యులన గుండె గుఱులన నవసి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 467.

గుండెతల

వక్షస్థలము.

“గుండెతల బిట్టు దన్నినఁ గూలుట
యును.” దశ. 6.153.

గుండెతలడము

భయకారణము.

“శోకములకు గుండెతలడము కైరవ
మిక్రమడు దోచెఁ దూర్పునన్.”

పారి. 2.41.

గుండెదిగులు

భయంకరము; విరోధి.

రూ. గుండెదివులు.

గుండెదివులు

భయంకరము.

“భరతంపుటయగారి గుండెదివులు.”

శుక. 3.20.

చూ. గుండెదిగులు.

గుండెదైర్యము

దైర్యము.

“వాడికి గుండెదైర్యం లేదు.” వా.

గుండె నీ రగు

భయభ్రాంతి కలుగు.

“చారులచే గాండీవి మహారథికుల
తోడ వచ్చె నని విని గుండెల్, నీ రై

సెంధవతనయుఁడు, షేరోలగ ముండి
బిట్టు పిఱువడి చచ్చెన్.”

తైమి. 8.156.

గుండె పగుల బొడుచు

గట్టిగా చావుపోటు పొడుచు.

“ఉరువడి పోరాడి యొగి కైటభారి,
భల్లూక పతి గుండె బగులంగఁ
బొడువ.”

ద్విప. కల్యా. పు. 97.

గుండె పగులు

భయము కలుగు.

“నవమాసుంబులు నిండె గుండె వగి
రెక్ నా కంఠలోఁ గొంత లోక
వినోదంబుల కీ ఫలంబు చవి దక్కం
జేసి రక్షింపజే.” ఉ. హరి. 2.15.

“వాడు వచ్చా డనేటప్పటికి నా గుండె
పగిలి పోయింది.” వా.

గుండె పటుక్కునన్

భవ్యస్వరూపము.

“గుండె పటుక్కున వచ్చె విభుం డిఁక
నెట్లనుచు మల్లపుంగవుఁ బథికుం...”
శుక. 3.215.

గుండె పట్టుకొను

1. గుండెనొప్పి కలుగు.

“ఉన్నట్టుండి మంచినీళ్లు తాగేసరికి
గుండె పట్టుకొనింది.” వా.

2. దైర్యము తెచ్చుకొను.

ప్రబోధ. 3.40.

గుండెపై చేయిడి నిద్ర పోవు

ఆదమఱచి నిద్రపోవు.

“మా అమ్మ ఉన్నంతదాకా నా కేం
భయం లేదు. గుండెమీద చేయి వేసు
కొని నిద్ర పోవచ్చు.” వా.

గుండెబలం

ధైర్యం, స్థైర్యం.

“వాడికి గుండెబలం ఎక్కువ. కాబట్టి యెన్ని వచ్చినా తొణకకుండా బెణకకుండా ఉండగలుగు తున్నాడు.” వా.

గుండెబెదురు

హృదయశల్యం వంటిది. ఆ పేరెత్తితే మాడలు పుట్టిస్తుందను పలుకుబడి వంటిదే.

“కర్మవాదుల గుండెబెరురు.”
పండితా. ప్రభ. వాద. పుట. 511.
చూ. హృదయశల్యం.

గుండె భగ్గు మను

దిగులు కలుగు.

“గుండె భగ్గు మని తలడపా టాడ వంగ.” సారం. 2.270.

గుండె భగ్గు రను

“గుండె భగ్గు రనుచు నుండ దెట్టు.” కవిక. 4.112.

గుండె రాయి చేసుకొను

ఏదో విధంగా - అతి కష్టంపై గుండెదిటవు కల్పించుకొను.

“నువ్వెన్ని కష్టాలు పడుతున్నా పిల్లలను చూస్తేనా గుండె రాయి చేసుకొని తిరుగాడాలి.” వా.

గుండెలపై కుంపటి

అతి సన్నిహిత మై యెల్ల వేళలా వేచు దిగులు - భారము.

“చిన్నతనంలోనే పసుపు కంకుమ నోచుకోని యీ పిల్లను ఎదాన వేసుకొని

యెలా యాద్యుకొస్తున్నానో దైవానికి తెలుసు. ఈ గుండెలపై కుంపటిని ఎన్నాళ్లు మోసుకొని తిరగాలా? ఎప్పుడు ఆ దైవం పిలుస్తాడో?” వా.

గుండెలపై బండగా తయారగు భారంగా, బాధాకరంగా పరిణమించు.

“ఏదో సహాయంగా ఉంటాడని వీటి యింటో ఉంచుకుంటే గుండెలమీద బండగా తయారయ్యాడు. పోయిన చోటంతా రంపులు తెస్తున్నాడు.” వా.

గుండెలమీద బరువు దించు

దిగులును తగ్గించు.

ఇలా అనే పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఎలాగో మా ఆమ్మాయికి కాసమంచి సంబంధం ఒకటి చూచిపెట్టి నా గుండెలమీద బరువు దించండి. మిమ్మల్నెప్పుడూ తలచుకొంటూ ఉంటాను.” వా.

గుండెలు కొట్టుకొను

భయం కలుగు.

భయాందోళనలను సూచించే పలుకుబడి.

“ఆవిడ పేరు చెప్పితే నాకు గుండెలు కొట్టుకొంటాయి. గయ్యాళి గంప ఆవిడ.” వా.

గుండెలు క్రుళ్లు

దిగులుపడు.

“అయ్యన్నీగ గనుగొని గుండె రెల్లె, గుళ్లుచుండంగ వదిలెలు కంది కంది.” భోజ. 6.

గుండెలు జాటిపోవు

ధైర్యము సడలు ; దిగులు
కలుగు.

“ఆ పిల్లను ఆ స్థితిలో చూచేసరికి
గుండెలు జాటిపోయాయి.” వా.

గుండెలు తీసిన బంటు

ధీరుడు.

గుండె ఉంటే భయపడే అవ
కాశ మైనా ఉంటుంది. అది
కూడా లే దనుట.

“వాడు గుండెలు తీసిన బంటు. ఇరవై
మంది కాదు. ముప్పై మంది వచ్చినా
ఆప గలడు.” వా.

“వాడు గుండెలు తీసిన బంటు. ఎన్ని
కష్టాలు వచ్చినా ధైర్యంగా నిలబడ
గలడు.” వా.

“వాడు గుండెలు తీసిన బంటు. పది
మంది వచ్చినా జవాబు చెప్పగలడు.” వా.

గుండెలు పగిలిపోవు

ఎక్కువ భయాందోళనలు
కలుగు.

“నేను స్నేహితులతో చీట్ల పేక ఆడు
తున్నానా, అప్పుడు మా నాన్న వచ్చా
డని నా స్నేహితు డొకడు వచ్చి
చెప్పేసరికి నా గుండెలు పగిలిపోయా
యంటే నమ్ము.” వా.

గుండెలు బాదుకొను

దుఃఖావేశమును తెలుపు
చేష్ట.

“ఆ ఉత్తరం వచ్చేసరికి ఆవిడ గుండెలు
బాదుకొంటూ బయలుదేరింది.” వా.

గుండె లేనివాడు

భీరువు.

“వా డేమాత్రం గుండె లేనివాడు.” వా.

గుండెలో గాలము

హృదయశల్యము, భయ
కారణము.

“అనిమిషుల గుండెలో గాల మఖిల
లోక, నేత్రమున నాటి వేధించు నెరసు
గాలి.” ఉ. రా. 1.149.

గుండెలో రాయి పడు

నిరాశ కలుగు.

“వస్తుంది వస్తుంది అని ఆ ఉద్యోగం
కోసం కాచుకు కూర్చున్నాను. అది
కాస్తా వాడు తప్పుకు పోయా డనేసరికి
నాకు గుండెల్లో రాయి పడింది.” వా.

గుండెల్లో రైళ్లు పరుగెత్తు

అత్యాకుల మనస్కు తను
సూచించు పలుకుబడి.

ఇది ఇటీవల విపరీతంగా కథ
లలో కానవస్తుంది.

“తా నెంతగానో ప్రేమించినవాని
పెండ్లిపత్రిక వచ్చే సరికి ఆవిడకి
గుండెల్లో రైళ్లు పరుగెత్తినాయి.” వా.

గుండో, చెరువా?

అంత ధైర్యమా? అంత
సాహసమా? అనుపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“మిమ్మలిని అంత మాట అనడానికి
వాని డేం గుండా? చెరువా?” వా.

గుండ్రాడాచిన పెండ్లి యాగునా?

స్వల్ప మైనది లేకున్నంత

మాత్రాన పని ఆగిపోవునా
అనుటలో వాడు పలుకుబడి.
పెండ్లిలో వంట వార్చులకు
ఏ కొంతో ఉపయోగపడే
గుండ్రాతిని దాచిపెట్టినంత
మాత్రంతో పెండ్లి ఆగు
తుందా?

పెండ్లిలో సన్నెకల్లును పెండ్లి
కూతురిచేత త్రొక్కించుట
అలవాటు. కనుక ఈ గుండ్రా
యికి సన్నెకల్లు అని కొందఱు
అర్థం చెబుతారు. కాని అది
కూడా వివాహకర్మలో విడ
దీయరాని ఒక భాగం. అది
లేక వివాహం ఆగినా ఆగ
వచ్చును కనుక ఇక్కడ
గుండ్రాయి గుండ్రాయే.
సన్నికల్లు కా దేమో?

“గుండ్రా డాచినా పెండ్లి యేమిటికీ
జిక్కున్ గట్టమట్టంపచా!”
మమ. 5.17.

గుండ్లు గూల్చిన భంగిన్
(పై నుండి) గుండ్లు దొర
లించినట్లు.

“కురిసె మహావృష్టి గుండ్లు గూల్చిన
భంగిన్.” కుమా. 6.105.

గుండ్లు తేలి బెండ్లు మునిగినట్లు
అస్యవ్యస్త మయినట్లు.
పరిసీతి తలక్రిందులయినప్పుడు
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“పాదిలిన యగురు ప్రాపున భవదీయ
సైనికులు గొండ తాకృష్ణులం జేరి పరా
క్రమించుట గుండ్లు జేలి బెండ్లు మునిం
గినట్లయ్యె.” భార. ద్రో. 3.67.
చూ. బెండ్లు మునిగి గుండ్లు తేలు.

గుండ్లు దేలి బెండ్లు మునుగు
చూ. గుండ్లు తేలి బెండ్లు మునిగినట్లు.

గుండ్లు బెండ్లాడు
కదలించివేయు.

“వాయువు లాగి లోకపంక్తు లన్నియు
గుండ్లు బెండ్లాడంగఁ దొణఁగె.”
రంగ. రా. ఉత్త. 11. పుట.

గుంతకండ్లు
లోతుకండ్లు.

“ఆ గుంతకండ్ల పిల్లను ఎవడు చేసు
కుంటాడు?” వా.

గుంపిడు

గుంపు గట్టు, గుంపుగా చేరు.
“గుంపిడి జనులు...”

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 444.

గుంపు గూడు

గుంపు చేరు.
“తదీయ నగరావనకో, విదు లగు ననేక
పావకు లదరి, బెదరి గుంపు గూడి యం
దఱుఁ దమలోన్.” ఉషా. 4.29.
“తండోపతండము లై గుంపు గూడి.”
రాధా. 4.103.

గుంపు దీర్పు

వెంట్రుకలు మొదలై నవానిని
చేర్చి నవరించు.
“పెన్నెఱులో, మెల్లన గుంపు దీర్చి.”
కాళిందీ. 2.63.

గుంపులు కట్టు

గుంపు గూడు.

“అక్కడ నిక్కడన్ నిలిచి రత్తటి
గుంపులు గట్టి వానరల్.”

భా. రా. యు. 919.

గుంపులో గోవింద

ఏదో గందరగోళం జరగగా

ఆ సందున తన ప్రయోజన

మును సాధించుకొను.

చూ. సందట్లో సమారాధన.

గుంపెనలాడు

గునిసియాడు.

“ఊరకుండవుగా ఓసి మాయ నిన్నుఁ
జేరఁ బిలువము గుంపెన లాడేవు.”

తాళ్ల. సం. 11. 3. భా. 41.

గుంపెఱుగు

విజృంభణము తెలియు, రీతి

నెఱుగు. (సరిగా చెప్ప వీలు

లేకున్నది.)

“తారకాసురుండు...మహా యుద్ధంబు
సేయుచున్న గని వాని గుంపెఱింగి
నగుచున్.”

కమా. 12.178.

గుక్కు పట్టు

ఊపిరి తిరగకుండా బిగపట్టు.

ఇది యేడ్చుటలో ముఖ్యంగా

వినవస్తుంది.

కమార. శత. 27.

గుక్కు మిక్కునక

పలుకక, నో రెత్తకుండ.

“అడరుభయచున గుక్కు మిక్కునక
వెనుక, వెనుక కొదిగెడు తన ప్రాణ
విభునిఁ జేరి.”

శుక. 3.275.

గుక్కుమిక్కును

ఆకలిచే నకనకలాడు.

“అంత నొక్క బక్క నక్క గుక్కు
మిక్కునుచు డొక్కం బిక్కుటిల్లిన
తుధానలంబున దండ వ్యామానం బె
డస్సి...”

హంస. 1.188.

గుక్కుమిక్కు మనకుండా

కా దనకుండా.

“అది ఏం తెట్టినా వాడు గుక్కుమిక్కు
మనకుండా వెల్లిపోతాడు.”

వా.

గుజ గుంపులు

హడావిడి; గుసగుసలు.

గుజగుజ యగు

గిజగిజ లాడు.

“గజము మద ముడిగి తిరుగుచు, గుజ
గుజ యై కేక వెట్ట.”

భాగ. 5. శ్లో. 407.

గుజగుజరేకులు

ఒక పిల్లల ఆట.

గుజగుజలాడు

గుసగుసలాడు; గోప్యముగా,

మెల్లగా మాటలాడు.

“నిఖిలసమృదులు, గుజగుజలాడఁ గన్గొని
సభవారి.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 131.

గుజగుజలు వోవు

రహస్యముగా మాటలాడు.

“పెక్కువిధంబులం దలపోసి గుజ
గుజలు వోవుచుండుదురు.”

భార. విరా. 2.201.

“వారివారికి నెఱింగి గుజగుజ వోవుచు.”

హర. 5.57.

గుజరాను పఱచు

అర్పించు; కాన్క యిచ్చు.

“...పైదరుజంగు గాంచి నజరు గుజ రాను పఱచి.” రంగా. 2.85.

గుజ్జుబ్రాలు

ధాన్యవిశేషం.

ప్రాశ్.

గుజ్జుమామిడి

ఒక రకమైన మామిడి.

గుజ్జెనగూళ్లు

పిల్లలు బొమ్మలాట ఆడుకొనే టప్పుడు చిన్న గురి గెలలో వండుకొను అన్నము.

ఒక విధమైన పిల్లల ఆట.

గుటకలు మ్రింగు

ఏదో ఒకదానిని ఆశించి, అది యెప్పుడు మనకు వస్తుందా అని వేచి యుండు.

“...పటుతయఁ దోప మొక్కి నిజ వాస్తవమున్ స్తవ మాదిగా ననెన్, గుట కలు మ్రింగుచుం ద్రిదళ కోటిగతుం డిటు తాటకాంతకా?”

రామకథా. ఉ. భా. 6.219.

గుటకలు వేయు

ఎంతో ఆశించు.

“వీధిలో పొయ్యే అమ్మాయిలను వీడు గుటకలు వేస్తూ చూస్తుంటాడు.” వా. చూ. గుటకలు మ్రింగు.

గుటకాయ స్వాహా చేయు

అపహరించు.

కా.త. 485.

గుటగుట మను

సంకోచము కలుగు.

“మనమున గుటగుట మను.”

శ్రవ. 3.86.

గుటగుట యను

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఉల్ల మగలంగ నయ్యుల్లభల్లుకంబు, గుట గుట యటంచు దొప్పి యక్క టిలుఁ గడిసి.” శుక. 1.500.

గుటిక మ్రింగిన సిద్ధు డగు

నిశ్చలు డై యుండు.

“గుటిక మ్రింగినసిద్ధుఁ డగుచుఁ దర లఁడు.”

వర. రా. అయో. పు. 330. పం. కి. 23.

గుటుకు మనుచు మ్రింగు

గుటుక్కున మ్రింగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“క్రోఁతిమాఁకల మ్రింగెద గుటుకు మనుచు.” బాల. 159.

గుటుక్కును

చచ్చు.

గుటుక్కు మను

చనిపోవు.

“వాడు కాస్తా గుటుక్కు మంటే అప్పుడు తెలుస్తుంది అయ్యసంగతి.”

వా.

గుట్టిక

మనసులోని బాధ నితరులకు

తెలియ నీక.

“గుట్టిక నలంగియు నతమామల చిత్తంబు వచ్చునట్లు భక్తి శక్తులు మెఱసి పాటులంబడుమఱందలి.”

పాండు. 3.24.

గుట్టుకీడు

రహస్యశత్రువు.

ఆము. 4.250.

గుట్టు కోల్పడు

బయట పడిపోవు, కొంచె పడు.

“నిన్న నమ్మి నా, గుట్టును దేజము ని
గులఁ గోల్పడి పోయితి నేమి సేయు
దున్.” పారి. 1.127.

గుట్టు గలయది

రహస్యమును మనసులోనే
పెట్టుకొనగలది - పెట్టుకొన
గలవాడు, మర్రిష్టి.

“మండోదరితో, సంతయును చెలిపి
క్రమ్యతీ, కాంతునికడ నుండె గుట్టు
గలయది వోలెన్.” శుక. 3.273.

గుట్టు గైకొను

రహస్యము నెఱుగు.

“ఎట్టకేలకు నాదు గుట్టు గైకొని.”
పాణి. 3.32.

గుట్టు చప్పుడు కాకుండా

రహస్యముగా, ఎవరికీ తెలియ
కుండా.

“వాడు ఊళ్లో నలుగురిదగ్గరా ఆప్పులు
చేసి, గుట్టు చప్పుడు కాకుండా లేచి
పోయినాడు.” వా.

గుట్టు చెడు

రహస్యభంగ మగు.

“ఎట్టకేలకు గుట్టు చెడి.” శ్రవ. 1.85.

గుట్టున పోనిచ్చు

ఊరకే అల్లరి లేకుండా వదలి
పెట్టు.

“మానముఁ దాల్చిన గుట్టునఁ బోసెఁడు
నిరంకుశుండు.” నిరం. 3.15.

గుట్టుపట్టు

గుండె.

వావిళ్ళ.

గుట్టు బిటాడు

క్రక్కదలు.

“చిందరవంద రయి గుట్టుబిటా
డంగన్.” సారం. 3.15.

గుట్టు మట్టు

రహస్యము, ఆంతర్యము.

జం.

“మీ బండాలము కొండల కెగఁబ్రావ
చున్నను మీలోని గుట్టుమట్టు నే
గట్టిగాఁ గనిపెట్టినాడను.”
ధర్మజ. 63. పు. 11. పం.

గుట్టు వీడు

బయల్పడు.

మనసులో నున్నది వెలనాడు.

“చెలంగన్ మున్నగు గుట్టు వీడుటకు
నై చింతింతు రన్యోన్యమున్.”
రాజగో. 2.68.

గుట్టు సాకిరి

‘వాది తన వ్యవహారము
గెల్పుటకొఱకు రప్పింపగా
వచ్చి దాగియుండి ప్రతివాది
యొక్క మాటలన్నియు
జక్కగా విన్న సాక్షి.’

శ. ర.

గుడ్గుడ్

ధ్వన్యనుకరణము.

“గుడ్గుడ్ నుడికెడి యుదకము.”

సింహా. 8,188,

గుడార మెత్తు

పెళ్లిపోవు.

“నా డా ఊరునుండి గుడార మెత్తేసి
చాలాకాల మయింది.” వా.

గుడి కట్టు

గ్రామం ఎల్లల యేర్పాటు.

త్రాన్.

గుడికి ముద్ర వేసుకొను

దేవ దాసీత్వము నవలం

బించుస్త్రీ పెళ్లి లేకుండా

ఉండిపోవు.

“గుడికి ముద్ర వేసికొని కులమున వస్తే,
వాసిఁ గాంచి మాట వాసిఁ బెరిగి,
సాని మగువలందు జాణ వై మగనాలి,
పాటు కోర్చి తెట్లు పద్మనయన!”

ప్రబంధరాజ. 654.

చూ. గుడిముద్ర వైచికొను.

గుడికొను

జొత్తిల్లు.

“గుడికొనుకన్నీరు గ్రుక్కికొనుచున్.”

సారం. 3.163.

గుడి గుండ మనక

ఇదీ అదీ అనకుండా ఎల్ల

చోటులా అనుట.

“గుడి గుండ మనక పలియ, పడుసర
నా కరయుఁ జెఱచి పఱచిన శిష్యున్.”

పంచ. పేం. 1.25.

గుడిగుడి కన్నీరు

జిటజిట రాలు కన్నీరు.

గుడి గుడి గుంజంబులాట

ఒక బాల్యక్రీడ. ‘గుడి’ గుడి

గుంజం గుంటానాదం పాం

పట్టుకో పక్కచేప్’ అంటూ

అడుతారు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

గుడి గుడి

హుక్కా.

గుడిగొను

వ్యాపించు.

“గుడిగొన్నయే తెంత కొంకర వంకర

లైనా, పుడమికి లోఁ గొనక పోవు

నటయ్యా!”

తాళ్ల. సం. 7. 273.

గుడిచాటుకొడు

పని చేయనివాడు.

గుడినీడ చల్లగా ఉంటుం దని

అక్కడే పడిఉండు వాడు.

సోమరి అనుట.

“క ఆపుల గుడిచాటుకాడ వై

యిట్లు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1706.7.

గుడిచుట్టు

గిర్రున తిరుగు; పరివేషము.

గుడి త్రిప్పు

గుడి తిరుగు.

గుడి దిరుగు

ప్రదక్షిణము చేయు.

“ఒకమా, టకుటిలమతి గుడిఁ దిరిగిన.”

భీమ. 3.169.

చూ. గుడి దిరుగుకొను.

గుడినుండి గుడిత్రాళ్లు గోయు

ఒకరి ఆశ్రయంలో ఉంటూ

వారికే అపకారం తలపెట్టు.

“గుడినుండియే గుడిత్రాళ్లు, క్కుడుగాఁ
గోయుట సగోత్రగుణములు సుమ్మి.”

పాంచా. 4.

చూ. గుడినుండి గుడిరాళ్లు తీయు.

గుడి నుండి గుడిరాళ్లు తీయు

కృతఘ్ను డగు.

ఉపకారికే ద్రోహము
చేయు.

తిన్నయింటి వాసాలు లెక్క
పెట్టుటవంటి పలుకుబడి.

“గుడి నుండి గుడిరాళ్లు తీయుకరణి.”

పాండు. 3.68.

గుడి, పాడు చిక్కు

సర్వశూన్య మగు, పా డయి
పోవు.

“అంగశ్లయందు మిట్టాడ మానిసి లేక,
గుడియుఁ బాడును జిక్కు జెడియె...”

కాశీ. 5.267.

గుడి మింగువానికి నంది పిండి

వడియము

అంత పెద్దపనే చేసేవానికి

మిగతపని ఒక లెక్కా అను

పట్ల ఉపయోగించే

సామ్యము.

“అంతలేసి మహాత్ముల నింత సేయు,
మాకు నిను సంహరించుట మాత్ర
మెంత, యెందు గుడి మింగువారికి
నంది పిండి, వడియ మనుప లెక్కలుం

గతే పుడమిలోన.” విక్ర. 2.238.

చూ. గుడి మింగువానికి తలుపు లప్పడ
ములు.

గుడి మింగేవానికి లింగ
మెంత ?

చూ. గుడి మింగువానికి నంది పిండి
వడియము.

గుడిముద్ర వై చికొను

దేవదాసిగా నుండు, బసివిగా
నుండు.

వైష్ణవంలోనూ, శైవంలో
కూడా కొందఱు ఆడపిల్లలను
దేవునికి సమర్పించేవారు.

వైష్ణవంలో దేవదాసీ లనీ,
శైవంలో బసువులు లేక
బసువురాండ్రు అనీ వీరికి
పేరు. వీరు అలా బ్రహ్మ
చారిణులుగా ఉండేవారు.

కడకు వీరే వేశ్య లయినారు.

ఏదో ఒక ఆలయానికి వీరిని

సమర్పించేవారు గనుక ఆ

గుడిముద్ర వీరిపై పడినట్లు.

అట్లే దేవునికి వదలిన

ఆభోతులను - అచ్చుపోసిన

ఆభోతు. లని అంటారు.

“జననము నందినం బురుష జన్మము

కాలలె గాక యాడు దై,నను గుడి

ముద్ర వైచికొనినం దగు లేక కులాం

గనానీతిన్...” శుక. 2.507.

చూ. గుడికి ముద్ర వేసుకొను.

గుడిమేశము కాదు నగిరి

మేశము

ఇది కొంత కష్టసాధ్యమనుట.

పూర్వం దేవదాసీలు నాట్యం చేసేవారు. గుడిలో నాట్యం చేయడం సులభం. కాని రాచనగరిలో మేశం కట్టి మెప్పించడం కష్టం అనుట వై వచ్చిన పలుకుబడి.

“శరణమయ్యతో కంటు కట్టుకుంటే నీ కథ తెలిసాస్తుంది. గుడిమేశం కాదు. ఇది నగిరిమేశం.” వా.

ఏమీ. తెలియని రైతులను ఏడిపించినట్టు కాదు అనుట.

గుడి మ్రింగువానికి తలుపు

లప్పడములు

ఘోరమైన పని చేయగలవానికి అల్పపకారములు చేయుట ఒక లెక్కలోనిది కాదనుట.

మొత్తం గుడినే మ్రింగేవానికి తలుపులు అప్పుడాలతో సమానం కదా!

“అలమి గుడి మ్రింగువానికి దలుపులప్పడములు గావండునే.

పాండు. 5.229.

చూ. గుడి మ్రింగువానికి నంది పిండి వడియము.

గుడి వడు

గుండ్ర మగు.

గుడిసెవాటు

గుడిచేటు.

గుడిసెవేటు

గుడిచేటుది; కులట.

చూ. గుడిసెవాటు.

గుడిసె వైచు

వ్యభిచారము చేయు. తక్కువ రకము కులటలు గుడిసె వేసి కొని ఉంటారు. దానిమీద వచ్చిన పలుకుబడి. ఇప్పటికీ రాయలసీమలో హాస్యంగా ‘నీ బిడ్డ కేం గుడిసె వేస్తావా? పెండ్లి చేయకుండా’ అంటారు. దీనిమీద వచ్చినదే గుడిసె వ్రేటు - గుడిసేటు, గుడిశేటిది.

“నీ వపుడు పిడు వాఁడని, భావింపక గుడిసె వైచి పరులం బొందన్.”

శుక. 2.46.

గుడుగుడుక్కున మ్రింగు

గ్రుక్కిళ్ళు మ్రింగుటలో

ధ్వన్యనుకరణము.

“గుడుగుడుక్కున మ్రింగు గ్రుక్కిళ్ళతోడ.” ద్విప. సల. 5.101 పం.

గుడు గుడు గుంచము లాడు

పిల్లల ఆటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

అక్కడక్కడే తిరుగు.

“ఒకభార్య నంట గట్టుకొని లాడి తెడు సంసారములో గుడుగుడు గుంచంబు లాడుట కిష్టపడక బ్రహ్మ

చారి యై లోకముమీఁద విలుచుకొని పడి...” సాక్షి. 109.

గుడుగుడు ప్రాణంగా

వచ్చే పొయ్యే ప్రాణంగా.
“వాడిపరిసితి గుడు గుడు ప్రాణంగా ఉంది.” వా.

గుడుగుడు మని నడచు

గునగున నడచు.
“అడుగులు పుడమిని వడి నిడి, గుడు గుడు మని నడచి.” పార్వ. 4.163.

గుడును పటచు

తక్కువ చేయు; హీనము చేయు.

గుడునువడు

శూన్య మగు; హీన మగు.
“గుడుసువడె జరుపు.” తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 103.

గుడ్డవృత్తులు

ఇనాము భూములు.
గుడ్డము - ఊరవాకిలి, ఊర గవిని.

పశ్చిమాంధ్ర ప్రాంతంలో నేటికీ ఊరగవిని అనే అర్థంతో ‘గుడ్డం’ అని ఉపయోగిస్తారు. గూడెమునకు ఈ గుడ్డమునకు సంబంధం ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది. గుడ్డవృత్తు అనగా గ్రామం సమీపమీద ఆయ గాళ్ళు మొదలగువారికి ఇచ్చే యినాము భూములు కావచ్చును.

“గుడ్డవృత్తులు వృత్తులు గొలుచు గుత్త చేలు...”

పాండు. 3.16.

గుడ్డిగవ్వ చేయదు—(డు)

బొత్తిగా పనికి రానిది, విలువ లేనిది.

ఒకానొక కాలంలో గవ్వలు అతి తక్కువైన కనీసపు నాణ్యాలుగా ఉండేవి. అందులో గుడ్డిగవ్వ మరింత తక్కువ.

“వాడి పాండిత్యమంతా ఆ ఊళ్లో గుడ్డిగవ్వ చేయదు.” వా.

“వాణ్ణి తిప్పి తిప్పి వేలం వేసి నా గుడ్డిగవ్వ చేయదు.” వా.

గుడ్డిగా

విచక్షణ లేక, ముందుచూపు లేక.

“ఆవెధవసావాసం పట్టాడు. అప్పటి నుండి గుడ్డిగా వాడు చెప్పినట్లూ వినడం తప్ప స్వబుద్ధితో ఏమీ చేయడం లేదు.” వా.

గుడ్డి గుట్టపు తావు

తాకితే తాకుతుంది, తప్పితే తప్పుతుంది.

గట్టిగా తగులు నని కూడ.
నారాయణదాసు రుక్మిణీకల్యాణము.

గుడ్డిదర్బారు

విచక్షణ లేని పెత్తనం.
“వాడి దంతా గుడ్డి దర్బారు. మంచి అంటే మంచి, చెడ్డ అంటే చెడ్డ.” వా.

గుడ్డిదీపం

ఎక్కువ ప్రకాశం లేని దీపం.
“ఆ గుడ్డిదీపం వెలుగులో ఏమీ కనపడలేదు.” వా.

గుడ్డినమ్మకం

అంధవిశ్వాసం.
“శకునా లన్నా, గొలి శాస్త్రం అన్నా వాడి కో గుడ్డినమ్మకం.” వా.

గుడ్డిలో మెల్ల

కొంత మేలు.
“వాళ్లం తా వట్టి కతినులు. ఈ అబ్బాయే వాళ్లలో కల్లా కాస్త గుడ్డిలో మెల్ల.” వా.

గుడ్డిచదు

అంధకారబంధుర మగు.
“కొన్ని కేశంబు లిరులచే గుడ్డిచడియె.” కాశీ. 1.137.

గుడ్డెద్దు చేలో బడినట్లు

ఇష్టం వచ్చినట్లు, చాలూ మూలా లేకుండా.

గుడ్డెద్దు కేదీ కనబడదు కనుక దొరికిం దల్ల తింటూ, ఎటు పడితే అటు తొక్కుతూ నానాబీభత్సం చేస్తుంది అనుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.
“గుడ్డెద్దు చేలో బడినట్లు పోలీసు లా నాడు జనంలో పడ్డ దొరికినవాళ్ల నల్లా బాదారు.” వా.

గుడ్డగుబ చూచినట్లు చూచు

క్రూర ముగా, వికారముగా చూచు.

“వాడు చూడు. గుడ్డగుబ చూచినట్లు చూస్తున్నాడు.” వా.

గుడ్డలో కూన

ఎత్తిపొడుపుగా మరీ చిన్న వాడు లే అనునప్పుడు అనే మాట.

“అవును పాపం! నీ కొడుకు గుడ్డలో కూన. ఏమీ తెలియదు.” వా.

కూ. గ్రుడ్డులోపలి చిన్న కూన.

గుడ్డు అప్పగించి

ఏమీ చేయ లేక.
“నలుగురూ చేరి వాణ్ణి నలగ దంచుతూ ఉంటే వీడు గుడ్డు అప్పగించి నిలు చున్నాడు. వీ డేం మనిషి?” వా.

గుడ్డు లేలవేయ

ఏమీ చేయ లేక తన పని ముగిసినట్లు తెలియజేయు.

ప్రాణం పోవునప్పుడూ, మూర్ఖ పోవునప్పుడూ గుడ్డు లేల వేయుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“తీరా వ్యవహారం వచ్చేసరికి వాడు గుడ్డు లేలవేశాడు.” వా.

గుడ్డు వెళ్లక వచ్చు

చనిపోవు.
కనుగ్రుడ్డు బయటికి వచ్చు.
చంపినప్పుడు, చెస్తున్నప్పుడు అలా జరుగుతుంది.

గుణ మిచ్చు

పని చేసి మేలు కలిగించు.
“ఆ మంగు వేయగానే గుణ మిచ్చింది.” వా.

గుణము చేయు

గుణ మిచ్చు.

“అ మందులో గుణం చేసింది.” వా.

గుణము సారించు

ధనుష్టంకారము చేయు.

“శంఖంబు పూరించి గుణంబు సారించి.” భార. ద్రోణ. 2.60.

గుణమొలనూలు

మొలత్రాడు.

గుత్తకాడు

గుత్తకు తీసుకున్నవాడు.

శ. ర.

గుత్తకు తీసుకొన్నట్లు

ఇది అంతా నాదే నన్నట్లు.

“ఊరంతా గుత్తకు తీసుకొన్నట్లు మాట్లాడుతున్నావే?” వా.

గుత్తగట్టు

గుత్త కిచ్చు.

నిలా. 1.118.

గుత్తగా ఉంచుకొను

స్వంతంగా పెట్టుకొను.

వేళ్ళలు ప్రబలంగా ఉన్న

రోజుల్లో, వారు ఎవరికీ చెందిన

వారు కాక పోయినా, ఎవడో

కొంత ధన మిచ్చి తన అధి

నంలో ఉంచుకొనే వాడు.

“రంగ సానిని రామయ్య గుత్తగా ఉంచుకొన్నాడు.” వా.

చూ. గుత్తగొను.

గుత్తగొను

సొంతము చేసికొను.

భూముల విషయంలో గుత్తకు

తీసుకొనడం అలవాటు.

తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

“...ఇక్కలికి గుత్తగొనుఁ బో, తక్క దివి నిమిష మున్న దైవత విటులన్.”

కళా. 8.79.

“గోపికావరీన్, బొక్కగఁజేసి తద్రు చిరభోగము గుత్తగ నీవ కైకొనన్.”

ఆము. 5.68.

చూ. గుత్తగా ఉంచుకొను.

గుత్తచేలు

సంవత్సరానికి ఇంత డబ్బు

అన్న ఒప్పందంపై సాగుకు

తీసుకొన్న భూములు. పండిన

ధాన్యంలో భాగానికి ఒప్పందం

చేసుకుంటే అవి కోరు

భూములు.

“గుడ్డవృత్తులు వృత్తులు గొలుచు గుత్త చేలు.” పాండు. 3.16.

గుత్తపుదాసి

ఉంపుడుకత్తె.

“...గుత్తపుదాసి దా రవికపట్టు పుటు క్కున విచ్చె రంభకున్.”

శకుం. పీ. 80.

గుత్తవట్టు

గుత్తగొను.

“పచ్చిజీతోల్పట్టె చుచ్చాలమెట్లంది, కొను దాన యూరెల్ల గుత్తవట్టు.”

ఆము. 6.69.

గుత్తికవ్వము

కవ్వము.

గుత్తివడు

కప్పపడు.

“కొన్ని దేశంబు లిరుల చే గుత్తి
వడియె.” కాశీ. 1.137.

గుత్తుగు త్తను

ప్రాణం బితబిత మను, భయ
భ్రాంతి కలుగు.

“ప్రాణమలు గుత్తుగు త్తనంగ.”
హరే. పూ. 9.132.

గుదగుదలు

అనుమానాలు.

గుదగుద మను

ది గు లు క లు గు; మనసు

ఎలాగో అగు.

“గుడి కేగ రామిని గుదగుద మనుచు,
గుడువక...” బస. 6.180. పు.

గుదగుద లాడు

దగ్గుత్తికతో నేడ్చు.

బ్రౌన్.

గుదికర్ర

జంజాటము.

పశువులమెడలకు గుదికర్ర కడ

తారు. అందుపై ఏర్పడినది.

“వృద్ధునకు దన కీ గుదికర్ర యెందు
లకో.” సుకన్య. 10.

గుదికాలు

మడమ.

గుదికుచ్చు

పేర్చు, కూర్చు.

గుదిగుంజలు

పసులదొడ్డి వాకిట పాతిన

గుంజలు.

బ్రౌన్.

గుదిగుంపులు చేయు

కలత పెట్టు.

“దివిజవేశ్యల, సదనంబుల మన్న మాని
సంతతి తలఁపుతో, గుదిగుంపులు చేసి
మథింపఁదె.” నిరంకు. 2.32.

గుదిగొను

ఎక్కువ గు, చిక్క నగు

ఇత్యాది భావచ్ఛాయలలో
వినిపించే మాట.

గుది గ్రుచ్చి

వరుస పెట్టి.

“ముదిలంజవిధమున మున్నిట్టికథలు,
గుది గ్రుచ్చుకొని చెప్పికొని పోవ
వలదు.” ప్రభులిం. 7.60.

గుదిగ్రుచ్చు

1. ఒకచోట చేర్చు.

“గురుతర ద్రుమములు గుదిగ్రుచ్చు
వట్టుగ.”

కళా. 6.68.

2. ఒక గు దెకు —సూదికి

గ్రుచ్చు.

“గుదిగ్రుచ్చె గొందరఁ గూల్చె గొండ
రిని.” పల. పు. 113.

“ఆ పూల నన్నిటిని గుదిగుచ్చి మాల
కట్టు.” వా.

గుదిత్రాడు

దూడకాలికి కట్టే త్రాడు.

బ్రౌన్.

గుదిత్రోయు

గుదికట్టి త్రోయు.

గుదియకట్టులు

గుదికట్టులు.

గుదివడు

కట్టుబడు.

కాశీ. 2.141.

గుదివెట్టు

గుదికట్టు.

గుదులుకొను

నాటు; కూలబడు.

గుదులుపట్టు

తిమ్మిరి పట్టు.

గుదెలవాడు

రక్షకుడు.

....ద్ద చుట్టూరా అప్పులు

ఎటు చూచినా అప్పులే.

గుద్దలిగొను

కుళ్ళగించు, పెళ్ళగించు.

“కులమున కెల్లను గుద్దలి గొనియె.”

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 125.

గునగున నడుచు

గునుకుపరువులతో నడచు.

గునిసి నడుచు

కులుకుచు నడుచు.

“నేల జీరక యుండఁ గేలఁ గుచ్చెలఁ బూను, కొని యూడిగ పుండెలు లునిసి నడువ.”

శుక. 3.314.

గునిసియాడు

చిందులు తొక్కుతూ ఆడు.

కుణును (కన్న.)

“నిలువ కేతెంచి వేటకుక్కలు కుమార! చుట్టుక గునిసి యాడంగఁ బాడ వేమి.”

రా. మా. 3.75.

గునుకుపరువున వచ్చు

గునగున పరుగెత్తుకొని వచ్చు.

“మనవుల కని చెలుల్ గునుకు పర్వన వచ్చి, మొగతెలి కట్టుతో మచ్చుటాడ.”

హంస. 5.85.

గునుకెత్తు

పరువెత్తు.

“గునుకెత్తుచున్న గాడిద, గనుఁగొని.”

వేంక. పంచ. 4.521.

గున్నగచ్చకాయల కరణి

బాగా తిని నునుపుదేరిన

యెడ అను సామ్యం.

“...దాదుల్ దినదినము మిసిమి యిడఁగాఁ, గనుపింతును గున్న గచ్చ కాయల కరణిన్.”

శుక. 2.833.

గున్నేనుగు

పొట్టిగా లావుగా ఉన్న

వాళ్లను వెక్కిరింపుగా అను

మాట.

“వాడు ఒక గున్నేనుగు. వాడేం కొండెక్కుతాడు.”

వా.

గుప్పిట్లో పెట్టుకొను

తన వశములో ఉంచుకొను.

“ఆవిడ మొగుణి తన గుప్పిట్లో పెట్టు కుంది. ఎంత చెప్పే అంతే.”

వా.

గుప్పిట్లో ప్రాణాలు పెట్టుకొను

ప్రాణభీతితో నుండు.

“ఈ దుర్మార్గుని కొంపలో గుప్పిట్లో ప్రాణాలు పెట్టుకొని బతుకు తున్నాను.”

వా.

గుప్పగుప్పను

ధ్వన్యనుకరణము.

కమా. 11.155.

గుప్తుగుప్తున వైచు

ధ్వన్యనుకరణము.

“గుప్తుగుప్తున మోచికొని యున్న వల
లతో, బలలంపుఁ బాతరల్ పాఠ
వైచి.” మను. 4.108.

గుప్తుతెప్పన

గబగబ.

“అప్పుడు తద్వధూటి చలితాధర యై
మరు గుప్తు తెప్పనం, జప్పుడుగా
వదల్చి...” శుక. 1.540.

గుప్తు మను

వాసన కొట్టు.

“గుప్తు గుప్తు మని యజ్ఞుల కేనియం
కొట్టు వాసనల్.”

గుంటూ. పూర్వ. 105.

గుబగుబ

ధ్వన్యనుకరణము.

గుబాదెబ

ధ్వన్యనుకరణము.

“వెల్పుటికి ముషారునం జని గుబాదెబ
పిధులవెంట జంట లై.” హంస. 5.160.

గుబారు చేయు

కుట్ర పన్ను; లేని పోనివి

కల్పించు; కలత పెట్టు.

“మనలను జూడ లేక నడుమంత్రపు
వారు గుబారు చేసి గొబ్బున నినువంటి
దాని కెగబోసిరి నాతలఁ పొప్పుకుండఁ
గన్.” రాధా. 3.78.

గుబాలున

ధ్వన్యనుకరణము.

“గుబాలునఁ గురిసెన్, నభమున సుమనో
వర్చును.” విజయ. 3.229.

గుబులుకొను

వాసన లెగయు.

గుబ్బటిలు

గుబ్బటిల్లు.

గుబ్బటిలు

ఉబుకుకొని వచ్చు.

“గుబ్బ మెఱుంగుఁ జనన గగుర్పొడువన్
మదిలోనఁ గోరికల్, గుబ్బటిలంగఁ
జూచె.” మను. 2.28.

ఇది నీటివిషయంలో సామా
న్యమైనా, లక్షణయా మిగత
వానికి ఉపయోగిస్తారు.

గుబ్బటిల్లు

చూ. గుబ్బటిలు.

గుబ్బలాడి

యువతి.

గుబ్బసరము

ఒకరకమైన హారము.

గుబ్బుగుబ్బు రను

ఘూర్ణిల్లు.

“పారి నంభోనిధి గుబ్బుగుబ్బు
రనుచున్.” పీఠ. 3.228.

గుభగుభలు

గడబిడలు.

“అంత రాయపుంగుభగుభ లేర్పడెన్.”
గుంటూ. పూ. పు. 32.

గుభా లను

ధ్వన్యనుకరణము.

గుభులన వ్రేయించు

ధ్వన్యనుకరణము.

“డిండిమదుందుభుల్ గుభు లనన్
వ్రేయించి సైన్యంబు.”

ఉ. హరి. 4.212.

గుభు ల్లను

ధ్వన్యనుకరణము.
సారం. 3.28.

గుభులు గుభు లను

ధ్వన్యనుకరణము.

“గుభులు గుభు ల్లను నాదండాల్.”
పీఠ. 3.226.

గుభేలు

ధ్వన్యనుకరణము.

గుభేలుదస్త్రం

పెద్ద కాగితాలకట్ట.

కొంచెం వ్యంగ్యంగా అను
మాట.

“ఈ గుభేలుదస్త్రం యేమిట్రా?” వా.

గుమగుమ వాసించు

గుబాళించు.

విజయ. 3.122.

గుమి గూడు

గుంపు గూడు.

“క్రొక్కాటు మెఱుగు లన్నియు,
నొక్కడ గుమి గూడి పిల్చియున్న విధ
ముగా.”

వేంకటాచల మాహాత్మ్యము.” 1.181.

“దైవమస్కారంబులు దూరంబు చేసి
పడుగు రైదుగురు గుమి గూడుకొని...”
శుక. 2.10.

గుమి గూడుకొను అని ఆత్మనే

పదములో కూడ నిది ప్రయు

క్తము. ఒకటిగా చేరు అని

అర్థము.

గుమిగొను

గుమి గూడు.

గుమురుకట్టు

గుంపు కట్టు.

గుమురుకొను

దట్ట మగు.

“కుఱుచ లై గుమురు లై గొనబు లై
లేచాచ, కొమ్మ జాట్టిన జడల్
గుమురుకొనఁగ.” పాండు. 2.91.

గుమురు గట్టు

గుములు కట్టు.

గుములు గట్టు

గుంపులు కట్టు.

గుములు గూడు

గుములు కట్టు.

గుమ్మటంగా

1. గుంభనగా, గోప్యంగా.

“లింటాలో తినలో గానీ వాళింటా
గుమ్మటంగా బతుకుతున్నార.” వా.

2. దిట్టంగా.

“వాడు గుమ్మటంగా ఉన్నాడు.” వా.

గుమ్మడికాయంత

పెద్దది.

“గుమ్మడికాయ యంత యగు ముత్యం
లై మనం జేర్చు.” ఆము. 4.213.

గుమ్మడికాయంత ముత్యము

పెద్దముత్యము.

తాళ్ల. సం. 3.181.

గుమ్మడికాయల దొంగ

ఎవరో ఏదో అనగా అది

తనను గూర్చే అని భావించు

వారియెడ ఉ ప యోగిం చే
పలుకుబడి.

ఒక పిట్టకథ దీనికి మూలం.

ఒక చోట గుమ్మడికాయల
దొంగతనం జరిగిందట. అంద
రినీ చేర్చి రాజుగారు దొంగ
తనాలు చేస్తే చేశారు.
బుజాలమీదే పెట్టుకోవాలా
అన్నాడట. అనగానే అసలు
దొంగతనం చేసినవాడు
బుజాలు తడిమి చూచు
కున్నాడట.

“ఏదో మాటవరసకి నేనంటే నువ్వు
లికి పడతావేం? గుమ్మడికాయల
దొంగలాగా.” వా.

“గుమ్మడికాయలదొంగ అంటే
బుజాలు తడిచి చూచుకున్నాడట.”

సా.

చూ. బుజాలు తడిమి చూచుకొను.

గుమ్మడికాయ అన్న బుజాలు
పట్టి చూచుకొను

తాళ్ల. సం. 3.519.

చూ. గుమ్మడి.

గుమ్మడికాయలో ఆవగింజంత

ఏ కొద్ది కూడా కాలేదను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

అతల్పము.

“కొలది మీఱ బెద్ద గుమ్మడి
కాయలో, నావగింజ యంత యైనఁ
గళివె?” సానం. 2.26.

“చేయవలసిన పని చాలా ఉంది.
గుమ్మడికాయలో ఆవగింజం లేనా
కాశేదు.” వా.

గుమ్మడిగింజ నామము

గుమ్మడిగింజ ఆకారంతో
పెట్టే బొట్టు.

గుమ్మడిమూట గట్టు

గుమ్మడికాయవలె ముడుచు
కొని పోవునట్లు చేయు.

“ఇరుచంబడ గుమ్మడిమూట గట్టి పి,
పెక్కి చువాలి చేసి చలి యిక్కడ
నక్కడఁ బెట్టు వేకువన్.”

క్రీడా. పు. 15.

గుమ్మడివిత్తు నామము

గుమ్మడిగింజ ఆకారంలో
ఉన్న బొట్టు.

ప్రభా. 4.137.

గుమ్మపడు

కుప్పగూలు.

గుమ్మ గుమ్మను

1. చెవులు దిమ్మ వేసుకొనుట
లోని ధ్వన్యనుకరణము.

“గుమ్మగుమ్మని చెవుల్ దిమ్మపడఁగ.”
రాధి. 2.20.

2. చిలుకుటలో ధ్వన్యను
కరణము.

“కవ్వపుఁగొండ వార్ధిలోఁ, జేలుచు
గుమ్మగుమ్మనఁగ ద్రిప్పఁగఁ జూచ్చిరి.”
హర. 6.74.

గుమ్మెతకాడు

గుమ్మెత అనే వాద్యం - ఘట

వాద్యం వంటిది - వాయించు
వాడు.

హంస. 5.136.

గురగుర మను

ధ్వన్యశుకరణము.

“పంది గురుగురు మంటుంది.” వా.

“ప్రాణం గురగుర మంటున్నది.” వా.

గురికట్టు నిలుచు

కట్టుబాటు నిలుచు.

“నాడు గురికట్టు నిలుచునా నళిన
నయన.” రాధి. 1.113.

గురిగింజ సరి దూగు

చిన్న దగు.

తాళ్ల. సం. 3.585.

గురు దేకాదశమం దుండు

ఉచ్చస్థిలో నుండు.

జాతకచక్రంలో గురువు ఏకా

దశ స్థానంలో అనగా

లాభంలో ఉంటే బాగా

సాగు నని జ్యోతిషం.

“అబ్బో! ఝరకుల కిష్కడు గురు
దేకాదశమం దున్నాడు. ఎక్కడ
జూచిన మామిడాకు తోరణములు,
మంగళ్లపీరణములు.” సాక్షి. 245 పు.

గురుపరంపర

వంశ పరంపరవలెనే గురువు

నకు గురువు, శిష్యునికి

శిష్యుడు. ఇలా ఉన్న వరుస.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 522.

గురులువాలు

గిరిగిరి త్రిప్ప.

“గురులు వాతెడు పెద్ద కొఱవిదయ్య
ములు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1642.

గురువుకు పంగనామాలు పెట్టు

గౌరవింప దగినవానినే మోస

గించు.

“వాడా! కిరాతకుడు. గురువుకు పంగ
నామాలు పెడతాడు.” వా.

గురువుతో గుటగుటలు

గురువుతోనే వాగ్వాదము.

“...కుటిలాత్మా! ఆటమటమ్మున
విద్య గొనుటయుం గాక గుటగుటలు
గురువుతోనా యని కటకటంబడి...”

మను. 5.19.

గురువుదేటు

చిప్పిలు, నురువులు గట్టు.

“తెవ్వెడు గంటులన్ గురువుదేటుచు
నెత్తురు రాక మున్ను.”

భాస్క. రా. యు. 2.145.

గురువునకు బొమ్మ వెట్టు

గురువునే అపహసించు.

“...ఇంతి కియ్యెడన్, గురువుకు బొమ్మ
వెట్టితిరి క్రూరవిచారమ కీరవారమా!”

కవిరా. 3.

గురువును మించిన శిష్యుడు

వాడికి మించిన చెడ్డ వా

డనుపట్లనే వాడుక.

ఎత్తిపొడుపుగానే దీనిని ఉప

యోగిస్తారు.

గురువులు వాలు

1. ఉలుకు లెత్తు.

“గురుగ ఫిరుం డయ్యు గురువులు

వాఱుచు, నట్టిట్లు బాతర లాడువాని.”

భాగ. స్కం. 10 (పూ) 544.

2. ఎక్కు వగు.

“వెనగు కేడ్కు బులంబులలో, గురువులు వాఱుగ నిలిచిరి.”

భార. క్రో. 1.135.

3. క్రొవ్వు పట్టు.

“విరుల గుత్తుల మీద గురువులు వాఱుచు, ముద్దిచ్చు తేటుల మొరపము లగు.”

మార్కం. 5.

గుణిక పెట్టు

చూ. గుణిక లిడు.

గుణికపోతు

నిద్రపోతు.

గుణిక లిడు

గుణిక పెట్టు.

నిద్ర పోవు అని భావారము.

నిద్రించునపుడు నోరు తెరిస్తే,

నోటినుండి గాలి వచ్చి గుణి

మని శబ్దమగును.

ధ్వన్యనుకరణము.

“పెరువుల వనదంశములు మూగి పెట్టెట్టె, గోల్పులులో పాదరిండ్ల గుణిక లిడంగ.”

మను. 2.7.

గుణిగుణి యగు

దురద యగు, దురద కలది

యగు.

వరాహ. 10,58.

గుణి కట్టు

కట్టుబాటు.

“మారుసాముల జల పోరి పోరువేళ, నాడు గుణికట్లు నిలుచునా.”

రాధికా. 1.113.

గుణికాడు

గుణి తప్పకుండా కొట్టేవాడు.

గుణికి బారెడుగా

కచ్చితంగా కాక—ఏదో ఉజ్జాయింపుగా.

గుణి చూచి కొట్టవలసిన

చోట గుణి పెట్టిన తావుకు

బారెడు దూరంలో తగులు

నట్లు అనుటపై వచ్చినది.

“అతడు చెప్పే ఆరం అంతా గుణికి బారెడుగా ఉంటుంది.”

వా.

గుణి కుదురు

గౌరవ మేర్పడు.

“ఆ వైద్యుడంటే వాళ్లకు గురి కది

రింది. అందరూ అక్కడికే పోతారు.”

వా.

గుణికొండి

1. ఆ యము పాటు, మర్మ స్థానము.

2. త్రాళ్ళు.

3. గుర్తు.

“అనర్థ రత్నసం, కలితపుర గుప్పె చామరము గాంచుటయే గుణి కొండి యంచు నబ్బలువగలాడు.”

కాలిండి. 6.58.

గుణికొను

లక్ష్మీకరించు.

గుటి చేయు

లక్ష్మీకరించు.

“మనుజునాయకుని మర్మంబులు గుటి చేసి.”

రుక్మాం. 3.147.

యా. గుటి సేయు.

గుటి పడు

పేరు పడు.

“కొక్కొక్కమనఁ జాల గుటి పడ్డ రాతు, చిక్కెర భాణంపు సామ్రాజీ నెక్కి.”

రఘునా. 18 పుట.

గుటి పఱచుకొను

ఏర్పాటు చేసుకొను.

గుటిపెట్టు

భాణము మొదలగునవి గురి

పెట్టు.

“వాడు గురి పెట్టి కల్పా దం శే ఆకాశంలో ఎగిరిపోయే పక్షి అయినా కింద పడవలసిందే.”

వా.

గుటి యగు

సమర్థ మగు.

“సంసారాభికిన్ నావయై, దరిఁ జేర్చున్ గుటి యైనవాడు.”

కుచేల. 2.51.

గుటి వేయు

గుటి చూచి కొట్టు; తన

వశము చేసుకొను.

“పురుషుని నెదటికిఁ బోవఁగ నీయక, వింతచేతల గుటి వేయ వలయు.”

మల్లాణ. 2.22.

గుటి వ్రాయు

గిరి గీయు.

“పోవనీ, కంగజుఁ డానపెట్టి కదియక గుటి వ్రాసె ననంగ జాతి సా, రంగ

మదంబు లేకెమటఁ గ్రమ్మె.”

మను. 2.32.

గుటుతుపడు

గుర్తు తెలియు.

“క్రాంత డాలు నెలంగ గుటుతు పడక.”

నిరంకు. 1.43.

గుటుతుమాట

మంచిమాట.

నానుడి.

“ఎఱుక పిడికెడు ధన మన్న గుటుతు మాట, తథ్య మాఁ గాదె.”

కుచేల. 1.46.

గుటుతు వెట్టు

గణించు.

“కుంభినీరేణు కణములు గుటుతు వెట్టు, వాడు నేరఁడు తక్కినవారి వశమె.”

భాగ. 8.687.

గుటుతెలుగు

ఆనవాలు పట్టు.

“తు ము ల ము న ను గుటు తెలుఁగక డాసిన నీపెనిమిటిఁ దునిమితి.”

ఉత్త. రా. 4.104.

గుటు పొడుచు

గుటు పెట్టు.

“వీచులతాకున నేచునర్ణవరవ మడఁగి పోవఁగ గుటుపొడుచువారు...”

భాస్క. యుద్ధ. 276.

గుటువెట్టు

గుఱక పెట్టు.

“నిద్రించుచున్, గుటు వెట్టఁ దొడఁ గెన్.”

భాగ. స్క. 8.713.

గుట్టం దిగకుండా

అత్యవసరంగా వెడుతున్నా

ననునట్లుగా ప్రవర్తించే
మనిషినిగురించి అనేమాట.

“వాడు గుట్టం దిగవండానే సున్నం
అడుగుతాడు.” వా.

“వా డెప్పుడు వచ్చినా గుట్టం దిగ
వండా వెళ్లిపోతా శంటాడు.” వా.

గుట్ట మెక్కు

1. గర్వించు.

“కొంత గుట్ట మెక్కిలేనే గుంట
గులిపోదురు.” తాళ్ల. సం. 8.186.

2. నేటివాడుకలో తాగి

మైకంలో ఉన్నాడు అనే
అర్థంలో కొన్నిప్రాంతాల్లో
వినవస్తుంది.

“వాడు సాయంత్రం గుట్ట మెక్కి
ఉంటాడు. కాస్త జాగ్రత్తగా
మాట్లాడు.” వా.

గుట్టుగా ఉండు

కోపంగా ఉండు.

“వా డీమధ్య నామీద గుట్టుగా
ఉన్నాడు.” వా.

గులకరములు గొను

అంకుర మెత్తు.

“నునుజెమటం దడంబడి గులకరములు
గొన.” భాగ. 8 స్కం. 396.

గులగుల నగు

1. సళ్ళు వడు.

“గులగుల యయ్యె గల్చి నునుగుబ్బలు
ముద్దుమొగంబు వాడె.”

కుక. 1.304.

2. పొడిపొడి యగు.

“ఛైర్యంబు హటకాహర్యంబు నద

లింప, గులగుల గావన్నె కులధరములు.”
రాజగో. 1.64.

గులగుల లగు

ముక్కులు ముక్కు లగు.

లక్షణయా నలిగిపోవు.

పాండు. 4.279.

గులగుల లయి పోవు

పొడిపొడి యగు.

“గ్రుద్దున్ గోత్రాచలంబుల్ గులగుల
లయి పో గోతముల్ గ్రుద్దులీలన్.”

మను. 4.8.

గుల గులలుగా నగల్గు

పిండి పిండి చేయు.

“నిజభూపరిఘంబున వజ్రకఠినం
బగుతద్వక్షంబు గులగులలుగా నగల్చి
గర్జించి...” ఉ.పా. 4.62.

గుల్లకావి

కొంచెము నీలిరంగైన
ఎఱుపు.

బహు. 4.141.

గుల్లకాసు

చిన్న కాసు.

“అటమటించిన గుంచె దంతసాదము
గాక, కాదేని యొక గుల్లకాసు గాక.”
విప్ర. 5.19.

గుల్లగట్టి తిను

కరగ దిను.

“కలిగిన సా మెల్ల గుల్లగట్టి తినం
గన్.” విప్ర. 4.26.

వాడుకలో గుల్ల చేయు,

కరగ దిను అను మాటలు

వినవస్తాయి.

గుల్ల గుట్టగ తిను

కరగ దిను; పూర్తిగా ఖర్చు

పెట్టు.

“మెల్ల మెల్లన దాని చేతిసా మెల్ల నిట్లు
గుల్లగుట్టంగఁ దిని తల్లడిల్లఁ జేయ.”

నిరం. 2.115.

గుల్ల పలుచు

నాశనము చేయు.

“నిను నేడు ముఖమున నెత్తురుఁ
బ్రామి, గొని గుల్ల పలుపక కొలికికి
రావు.”

హరిశ్చ. 2 భా. 165.

గుల్ల పుటిక

చిన్న పుటిక.

శ. ర.

గుల్ల యగు

నాశ మగు, పాడగు.

“ఇల్లాలు మెలఁగ వన్న సు, గుల్లే
సాఖ్యంబు.” శేష. 1.139.

గుల్ల సున్నము

గవ్వ సున్నము.

గువ్వకరిగా

విడవకుండా ధ్వని చేస్తూ.

విజృంభణ మని వావిల్లాది

కోశాలు. సరి అనిపించదు.

“నిర్భరగతి వ్రాలు నమృదుకరములు
గువ్వకరిన్ నటంపఁగన్.”

భోజసుతా. 3.26.

చూ. గువ్వకరి గొని తిట్టు.

గువ్వకరి గొని తిట్టు

ఒక్కొక్క చొక్క మాటగా

తిట్టు, గలగల మని తిట్టు.

గువ్వలగుంపు చేరినప్పుడు కీచ

కీచ మని అపకుండా అరుచు

చుండును. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

అతిశయించు అని వావిల్లా

దులు. గుటికి బా రె డుగా

చెప్పిన అర్థ మనిపిస్తుంది.

“పుణ్యవాహిని నిటు వా, వ్రచ్చితి వని

వడి నందలు, గ్రచ్చ కదలినట్లు గువ్వ

కరిగాని తిట్టన్.” జైమ. 4.72.

చూ. గువ్వకరి.

గువ్వకుత్తుకతో

డగ్గుత్తికతో - ఎండిపోయిన

గొంతుతో. నో రెండి అనుట.

గువ్వ అన్నది దుర్బల మయి

నది. నీరసించి పోయినది అనే

భావాల్లో ఉపయుక్త మవు

తుంది! “వాడు గువ్వలా

అయి పోయాడు.”

“కుతిలపడు నతండు గువ్వకుత్తుక

తోడన్.” పాండు. 3.20.

గువ్వకుత్తుక పడు

నో రెండిపోవు - నీరసపడు.

“నెవ్వఁ గుందుచు నీరసాన్నములఁ,

గ్రొవ్వి బత్తులె గువ్వకుత్తుక పడక.”

గౌర. హరి. ఉ. 1230. పంక్తి.

గువ్వకొను

మంతనా లాడు, చేరు - గుమి

గూడు.

గువ్వకోలుగొను

మంతనము లాడు; పలక
రించు.

“ఎక్కడి వివేకమున మంత్రులెల్ల
గదిసి, కవలయెంద్రునితో గువ్వకోలు
గొనుచు.” శుక. 1.462.

“దివిజకామిను వీరీతిఁ దిరుగువాణి,
గువ్వకోల్లాంచుఁ డమలోన నవ్వు
కొంచు.” మను. 3.109.

గువ్వలు డేగ నెదిర్చినట్లు

అసాధ్యము, అసంభవము
అయిన పనికి పూనుకొను.

గువ్వలనే డేగలు కొట్టి తినుట
అలవాటు. అవి డేగనే
యెదిర్చినట్లు అనగా అసాధ్య
మనుట.

“గువ్వల్ డేగ నెదిర్చి పేర్చినగతిన్.”
కా. మా. 2.54.

గుసగుసల వోవు

గుసగుస లాడు.

“గుసగుసల బోయి రచ్చర లెల్లన్.”
విజయ. 3.106.

గుసగుస లాడు

మంతనా లాడు, రహస్యంగా
సంభాషించు.

గుసగుసలు వోవు

గుసగుస లాడు.

గుసిగుంపులు

కుసిలింపులు.

“కొసరు వగమారు లలుకలుఁ, గుసి
గుంపులు పిట్లు మోకికొట్టులు జారుం,

డసమసుఖంబుగఁ గొను.”

శుక. 1.530.

గూట దీపం పెట్టేదిక్కు

బౌరసులు, వారసులు.

“వారికి ఎన్ని ఉంటే నేం! గూట్లో
దీపం పెట్టే దిక్కు లేక పొయ్యాక.”
వా.

గూటము కొట్టుకొని కూర్చుం
టావా?

నీ వేమి శాశ్వతంగా ఉండి
పోగలవా అని యెత్తిపొడు
పుగా అనుమాట.

“అంత ఆస్తి అంటే పడి చస్తున్నావు.
నువ్వేమి గూటం కొట్టుకొని కూర్చుం
టావా?” వా.

గూట వేయు

కుదుటపఱచు.

“కోరి యంతలో గురుఁడు గూట వేసె
మనసు.” తాళ్ల. సం. 11.40.

గూటిగువ్వ

తెక్కలు రాల్చిన పత్తి.

గూటిపఱచు

దాచు.

“ఆ కిటుకు గూటిపఱచి గయ్యా?
తపసి.” చంద్ర. 1.134.

గూడకట్టు

గోచి పెట్టకుండా పంచ
చుట్టుకొనుట; అడ్డకట్టు అని
అంటారు.

“కాపీన,ములు మీఁద గూడకట్టులు
గానుపింప.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 308.

“గూడకట్టు కట్టుకున్నా వేరా అరవాడి
లాగా?” వా.

గూడకొంగ

ఒక రకమైన కొంగ.

శ్రాన్.

గూడబాతు

బాతుల్లో ఒక రకం.

గూడ వేయు

చేనికి గూడలలో నీరు పెట్టు.

శ్రాన్.

గూడుపురాణి

కుతంత్రం, మోసం.

“ఇందులో యేవో గూడుపురాణి
ఉంది.” వా.

గూడుపురాణి చేయు

కుట్ర పన్ను.

కా. త. 190.

గూడరత్తి

సంభోగములో ఒక భేదము.

కుమా. 9.152.

గూను గిల్లబడు

వంగి పోవు.

గూను వోవు

గూని వడు.

“అనిశంబు వీడు వాడనకయెక్కంగ
వేల్పు, శేనుఁగునకు... గూను వోయె.”

వరాహ. 10.15.

గూబకండ్లు

భయంకర మైన, వికార మైన
కండ్లు.

“దాని గూబకండ్లు చూస్తేనే నాకు
భయం వస్తుంది.” వా.

గూబజంకెలు

వట్టి బెదరింపులు.

గుడ్ల గూబ కూత యేపిశాచం
అరచినట్లో భయంకరంగానే
ఉంటుంది. కాని అది మను
ష్యులను చేయగల దేమీ
లేదు. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నీ గూబజంకెలకు ను, ద్వేగపడక.”

నిరంకు. 3.

గూబ లదరగొట్టు

బెదరించు, దండించు.

‘గూబ లదరగొట్టి వాడిదగ్గర
ఉన్న నాలుగు కాసులూ
లాక్కున్నాడు వీడు’ అని
వ్యవహారం.

‘గూబ లదరగొడతాను’ అని
ఒకటిట్టుగా కూడా వ్యవహా
రంలో ఉంది.

“నీవు అదీ యీ అన్నా వంటే నీగూబ
లదరగొడతాను. జాగ్రత్త.” వా.

గూబలు నల్పి వసూలు చేయు

బలాత్కారంగా వసూలు
చేయు.

చెవి నులిమి వసూలు చేయు.

“కోరటువార లప్ప నొగి గూబలు
నల్పి వసూలు చేతు రె, వ్వారు.”

గీర. 33.

గూబలో పురుగు

నిరంతరము పోరునది.

మదన. శత. 23.

గృహకృత్యములు దీర్చు

ఇంటిపనులు నెఱవేర్చు.

“తనదు గృహకృత్యములు దీర్చుకొనుచు
నుండె.” హంస. 5.365.

గృహచ్ఛిద్రాలు

ఇంటి యిబ్బందులు.

“ఈమధ్య చాలా గృహచ్ఛిద్రాలు
వచ్చాయి. వాటితో నా మనస్సు ఏమీ
బావుండ లేదు.” వా.

గెంటస మాడు

హాస్య మాడు.

న్యూనతపతచుచు మాట
లాడు.

“బ్రహ్మవారువముల, గెంటసం బాడు
నడ గల్గికిసలయొప్పి.”

పాండు. 3.193.

గెంటు గుంటును లేక

గంటు గణుపు లేక.

అనగా నవురుగా నవురుగా.

స్తంభాలకూ వానికి ఉప

యోగించే కట్టలో గంటూ

గణుపులూ లేకుండా ఉన్న

ప్పుడే అది సిరంగా శాశ్వ

తంగా ఉంటుంది.

“భవనఘటనకు మొదలికంబమును
బోలె... నెట్టుకొనియె గెంటు గుంటును
లేక.” పాండు. 2.55.

గెంటు గొంటును లేక

నవురుగా నవురుగా.

“నిట్ట నిలుచున్కిచ్చే గాదె నెట్టు
కొనియె, గెంటు గొంటును లేక లక్ష్మీ
కళత్ర!” పాండు. 2.55.

ఇదో పాతాంతరం.

గెంటుపడు

తప్పిపోవు, వైతొలగు.

చూ. గెంటువడు.

గెంటువడు

తప్పించుకొను.

గెంటినప్పుడు మనిషి ఆవలి

వైపుకు పోవును కనుక

గెంటువడుట అనగా తప్పించు

కొనుటగా మారినది.

“గదాహతి నొకఁడున్, గెంటు వడ

కుండఁ బీనుఁగుఁ, బెంటు గావించె.”

జైమి. 3.105.

గెడక త్రియ

ఆటది; తోటిది.

దొమ్మరివాడు గెడకట్టి

ఆడడం ప్రసిద్ధం. గెడసాని

కూడా ఇలా వచ్చిందే.

“తమతోడ నాడు గెడక త్రియ కాఁ

గయినేసి రామనిన్.” కుమా. 9.108.

చూ. గెడకత్తె.

గెడగూడు

కలగూడు.

“గెడగూడ దీని నతని యొడలిపయిం

బెట్టి కాల్చు టుచితంబు.”

భార. విరా. 3.12.

2. కలియు - రత్నర మె.

“ఉష్ట శీతాన్న కబళము లొకఁడు

నూపఁ, బవలా రాత్రియె గెడగూడ

నవసరమని, దాని కుత్తర మొకలతా

తన్ని యిచ్చె, నధరబింబము విఠిచి

సంధ్యాగమమని.”

నైష. 9.187.

గెడగూడి పాటు

పరువెత్తు - జతగా - పందెం
వేసుకొని...

“మిన్న దలఁబాటె ఖగపతి, యన్నది
యును బాఱఁదొడఁగె నవని యద్రువ
నే, మున్నో తా మున్నో యని, పన్ని
దమునకు గెడగూడి పాటినభంగిన్.”

భోజ. 7.42.

గెడసేయు

కలుపు; జత చేయు.

“గెడసేయుము నన్ను గా ర్థిశేయుని
తోడఁ.” ఉత్త. హరి. 5.15.

గెర గట్టుకొను

కుదురు కట్టుకొను.

“గెర గట్టుకొని పుట్టు నెర పూప
చనులతో.” రాధి. 1.53.

గెఱగొను

నూపొందు.

“క్రీగంటిచూపున గెఱగొన్న సన్న
గేదంగి, తేకుల కన్నదమ్ము లగుచు.”
ఉత్త. హరి. 1.131.

గెలుపుకంబము

విజయ స్తంభము.

వరాహ. 1.20.

గెలుపుకాడు

విజేత.

గెలుపుకొను

జయించు.

విక్ర. 6.26.

గెలుపోటములు

జయాపజయములు.

శృంగ. కావం. 1.164.

గెల్లువడు

విజృంభించు.

పద్మ. 7.233.

గేదగితేనె నాకించు

నోరు తీపు చేయు, కాస్త
తడి చేయు.

“సానితల్లికి తిక్క చనుదెంచి నపు
డెల్ల, గేదగితేనె నాకించవలయు.”

చింతా. 5.47.

గేనము లేక

ప్రజ్ఞ లేక, మై మఱచి.

“గాంగేయుఁడు దార కాసురుఁడు
గేనము లేకని నేసిరి.” భూ. 12.144.

వాడుక - “వంటిమీద ప్రజ్ఞ
లేకుండా గుంపులో జొర
బడ్డాడు.”

కేనము అంటే కన్నడంలో
సంకోచము అని కూడా అరం.
ఎట్టి సంకోచము లేక అని
కూడా దీనికి అరం చెప్ప
వచ్చును; కానీ సుదూరార్థం.

గేలికొట్టు

పరిహసించు.

పరమ. 1.15. పుట.

గేలిగొను

గేలి సేయు.

భార. శల్య. 2.215.

గేలి చేయు

హాస్యము చేయు.

గేలి పెట్టు

గేలి చేయు.

గేలి నేయు

గేలి చేయు.

గొంజెగొడుగు

ఆతపత్రము.

“గొంజెగొడుగులే కొం డెలా.”

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 53.

గొండికొను

నాట్య మాడు.

సుద. 3.84.

గొంతు ఆరిపోవు

అటవునల్ల గొంతు తడి ఆరు.

“అరగంట మాట్లాడేసరికి నా గొంతు ఆరిపోయింది.” వా.

గొంతుక తడువుకొను

దప్పి తీర్చుకొను, కడుపు నించుకొను.

గువ్వలచెన్న. 3.

గొంతుకు ఉరి యగు

బాధాకరముగా పరిణమించు.

“పిడు నాకు గొంతుకు ఉరి అయి కూర్చున్నాడు.” వా.

గొంతు కూచుండు

పట్టు పట్టు.

“వాడు ఈపని చేస్తే కాని అన్నం తిన నంటూ గొంతు కూచున్నాడు.” వా.

గొంతు కూర్చొను

మో కాళ్ల పై గొంతు

మోయునట్లుగా కూర్చుండు.

“భోజనందగ్గర గొంతు కూర్చుంటా వేమిటా!” వా.

గొంతు కొను

గొంతు కూర్చుండు.

గొంతు కోయు

ద్రోహము చేయు.

నా. మా. 28.

గొంతు కోసినా....

ఏమి చేసినా అనుట.

“వాడు గొంతు కోసినా నిజం చెప్పేవా?” వా.

గొంతు చించుకొను

అటచు.

నిరసనగా మాట్లాడేటప్పుడు ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఎందుకు అంత గొంతు చించుకుంటావు రా? పిల్లవాళ్లు అల్లరి చేయక పోతే మనం చేస్తామా?” వా.

గొంతు చిదుము పని

మెడ నులిమి చంపుట.

“కుటుచవగ చిక్కటారిం, బరికింపక గొంతు చిదుముపనిఁ దలఁచి...”

శుక. 1.818.

చూ. గొంతు పినుకు, మెడ నులుము, తల దలుగు ఇత్యాదులు.

గొంతు చేసికొను

అటచు.

“ఇంత! యెవ్వరు లేరని, గొంతేటికిఁ జేసె దెవరు గొనిపోయెదరే?”

హంస. 3.222.

గొంతున బడు

గొంతు లో తగుల్కొను,

(మింగునపుడు) మింగుడు

పడక పోవు.

“వెన్నెలముద్ద భుజింపఁ బోయి గొంతునఁ బడవేసికొన్న హిమలోయ మొసంగిరి.” నిరంకు. 2.104.

గొంతు నొక్కు
నోరు నొక్కు.

వా. మా. 12.

గొంతు పట్టుకొను

1. గొంతుమీదికి వచ్చు.

“అప్పు డేదో అన్నాను. ఇప్పు డది
గొంతు పట్టుకొంది.” వా.

2. గొంతున కడ్డము వచ్చు.

“గొంతు పట్టుకొం దేమో! మంచిసీళ్లు
తాగ రా! అంత యెక్కిళ్లు పెడు
తున్నావు.” వా.

గొంతు పెగలకుండు

నోట మాట రాకపోవు.

“వా డింట్లో తెగ వాగుతాడు గానీ
నలుగురిలోకి వస్తే గొంతు పెగలదు.” వా.

గొంతుపోక

గొంతుముడి.

చూ. గొంతుముడి.

గొంతు బొంగురు పోవు

1. గద్గద మగు.

“వాళ్లమ్మ కనిపించగానే భావాతిరేకం
పట్ట లేక పోయాడు. వాని గొంతు
బొంగురు పోయింది.” వా.

2. గొంతు రాచి పోవు.

“పురాణం చదివి చదివి వాడిగొంతు
బొంగురు పోయింది.” వా.

గొంతుమీద కూర్చొను

ఏదైనా యిప్పుడే కావా లని
నిర్బంధించుపట్ల ఉ ప యో
గించే పలుకుబడి.

“ఇప్పుడే సొమ్మంతా కావా లని వాడు
గొంతుమీద కూర్చున్నాడు.” వా.

గొంతుమీదికి వచ్చు

ప్రమాదస్థితి ఏర్పడు;

ప్రాణాలమీదికి వచ్చు.

“ఆ విషయం యిలా గొంతుమీదికి
వస్తుందని నే ననుకో లేదు.” వా.

“అక్కడా యిక్కడా అన్నమాటలే
యీ రోజు గొంతుమీదికి వచ్చాయి.
గమనించావా?” వా.

చూ. మెడమీదికి వచ్చు.

గొంతుముడి

గొంతు ముందు కాయగా

కనిపించే ఎముక.

చూ. గొంతుపోక.

గొంతు మూగవోవు

స్వరవిహీన మగు.

“నా గొంతు మూగవోయింది.” వా.

చూ. గొంతుమూగపోవు.

గొంతులో గురక వుట్టు

అవసానదశ సమీపించు.

చనిపోవునప్పుడు గొంతులో

కఫం క్రమ్ముకొని రావడంతో

గురగుర మనుటపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“అవిడకు గొంతులో గురక పుట్టింది.

ఇక ఏం జరిగినా గంటలే.” వా.

గొంతులో నీళ్లు దిగడం లేదు

చాలా జబ్బులో ఉన్నాడు.

ఏ మాత్రం త్రాణ లేదు

అనుట.

“వాడికి రెండురోజులుగా గొంతులో
నీళ్లు దిగడం లే దట.” వా.

గొంతులో నీళ్లు పోసే దిక్కు
దగ్గరివాళ్లు, ముఖ్యంగా రక్త
బంధువులు.

“వాడికి గొంతులో నీళ్లు పోసే దిక్కు
కూడా తేను. పాపం! జబ్బుతో నానా
బాధా పడుతున్నాడు.” వా.

గొంతులో పచ్చి వెలగకాయ
పడినట్లుగు

ఏమీ అనలేక పోయే చిక్కు
పరిస్థితి యేర్పడు.

చూ. గొంతులో వెలగకాయ పడినట్లు.

గొంతులో ప్రాణ మున్నంత
వఱకూ

ఎంతవఱ కైనా ఏ మైనా
అనుట.

చూ. కంఠంలో ప్రాణం ఉన్నంత
వఱకూ.

గొంతులో వెలగకాయ పడినట్లు
అగు

ఎటూ తప్పకొన వీలు లేని
స్థితిలో పడు.

“వాడికి వీడికి తగాదాలు పెడుతూ
వీడు తిరుగుతుండేవాడు. ఇద్దరూ ఎదట
బడేశరికి వీడికి గొంతులో వెలగకాయ
పడ్డట్లు అయింది.” వా.

గొంతు విచ్చి

గొం తెత్తి.

“అతను గొంతు విచ్చి పాడితేనే
బాగుంటుంది.” వా.

చూ. గొంతెత్తి.

గొంతెత్తి

బిగరగా.

“అవిడ గొంతెత్తి పిలిస్తే కానీ పల
కదు.” వా.

గొంతెమకోరికలు

ఏ వే వో అ సా ధ్య మైన
కోర్కెలు.

“చాలకుండిన నగుఁ జెట్టబాలుఁ డితఁడు,
కొసరి గొంతెమ కోరికల్ గోరెనేని,
యిడక పోఁబోల దిడఁ బోలదు...”

పాండు. 4.166.

“వాడి వన్నీ వట్టి గొంతెమ్మ కోరికలు.
తీరేవా? పెట్టేవా?” వా.

చూ. గొంతెమ్మకోరిక.

గొందిపెట్టు

దాచు.

గొందులపెట్టు

దాచు.

బ్రౌన్.

గొజ్జగనీరు

పన్నీరు.

గొజ్జగమంచు

పన్నీరు.

గొజ్జబ్రాలు

ఒక ధాన్యం.

హంస. 4.128.

గొజ్జగనీరు

పన్నీరు.

గొటగొట మను

ధ్వన్యనుకరణము.

“గొట గొట మని రొప్పు బలుసింగ
ముల నైన. సారం. 1.68.

గొట్టికంటి

ఒక రకం తినే గడ్డ.

గొట్టు సేయు

1. బాధ పెట్టు.

“ఇట్లు లారాచపటినిఁ బట్టి చాల, గొట్టు సేయుచు.” సారం. 2.108.

2. బహిరంగ పఱచు.

“గొట్టు సేయక వీనిఁ జూపెట్టుకొనుచు, నిచ్చటికిఁ దెచ్చితిమి.” శుక. 3.586.

గొడవగొంట్లు

కలహశీలురు.

తిట్టుగా ప్రయుక్తం (స్త్రీల విషయంలో.)

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

గొడుగుక్రింది రూపు

రాజు.

భూచక్రగొడుగు అనే రాజు లాంఛన మైన ఆతపత్రంక్రింద రాజే ఉంటాడు కదా.

“గొడుగు క్రింది రూపుఁ బాడిచి జయంబు నీ, కిత్తు నధిప నన్ను నింత నమ్ము.” శుమా. 11.37.

గొడుగు బల్ల

తలుపుమీది కునుం తిరిగే పట్టె.

శ. ర.

గొడుగు మెట్టెలు

ఉబ్బు మెట్టెలు.

గొడ్డలిపెట్టు

వ్యాఘాతము కలిగించునది.

“ఆనాడు ఉష్ణసత్యాగ్రహం బిటిషు ప్రభుత్వానికి గొడ్డలిపెట్టుగా పని చేసింది.” వా.

గొడ్డ వెట్టు

నిరోధించు, అడ్డగించు.

“గొడ్డ వెట్టకుఁ డంచుఁ గొఱ లేమి యంచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 289.

గొడ్డు

అజ్ఞాని; మూర్ఖుడు.

తిట్టుగా, దూషణగా ఉపయోగించే మాట.

గువ్వలచెన్న. 44.

వా. మా. 35.

గొడ్డుకారం

వట్టి కారం.

“గొడ్డు కారంతోనే వాడు పావు బియ్యమన్నం తింటాడు.” వా.

గొడ్డు పోయిందా ? (కులం)

ఇంకెవరూ లేరా అనుట.

ఈ కులానికి బదులుగా ఊరు, దేశం, లోకం ఇత్యాదులు ఉపయోగించుట కలదు.

“ఆ పితే కావా లని యేమిటి? కులం గొడ్డు పోయిందా?” వా.

గొడ్డు పోలేదు

నిస్సంతు కాలేదు.

మరొకరు ఎవరూ ఇలాంటి వారు లేరా అనుపట్టున ఉపయోగించు పలుకుబడి.

“వీడే నని యేమిటి? లోక మేమీ గొడ్డు పోలేదు.” వా.

“ఈ పితే నని యేమిటి? కులం గొడ్డు పోలేదు.” వా.

గొడ్డుబోతుకు కాయము కొట్టు
వ్యర్థప్రయత్నము చేయు.
బాలింతలకు పెట్టే కారాన్ని
కాయం అంటారు. అలాం
టిది గొడ్డాలి కెందుకు?
అనుటపై వచ్చినది.
మదన. శత. 6.

గొడ్డు పీగి కన్నబిడ్డ
ప్రథమసంతానము.
వానిమీద ప్రేమ యెక్కువ
అనుట.
లేక లేక కలిగిన కొడుకు,
తొలి కడుపు పంట, గొడ్డాలి
తనం పోగొట్టి కలిగిన కుమారుడు.

“గొడ్డు పీగి కన్నబిడ్డండు గావున.”
కాశీ. 4.87.

“గొడ్డు పీగి కనిన కొడుకుగారాము.”
పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 167.

గొడ్డు పీగు
సంతానవతి యగు.

“గొడ్డు పీగిన యట్టి కొమ్మల కెల్ల,
బిడ్డలు లే రనుపెనుచింత గాని.”
శర. రా. అయో. పు. 336. పంక్తి. 18.

గొడ్డు వోవు
వ్యర్థ మగు.

“కొంత కాలంబు శూన్యమై గొడ్డు
వోయె.” కవ. 1.51.

గొడ్డే రగు
వ్యర్థ మగు.
గొడ్డు+రగు.

“ఏలా బిడ్డలు లేని యీబ్రహ్మకు గొడ్డే
రయ్యెఁ జింతింపఁగన్.” కవిక.

గొడ్డేరి తెచ్చు
ఒక నిర్దిష్టల క్ష్యము తో
తెచ్చు.
“బాడునఁ బుట్టిన పాపనికే నిన్ను
గొడ్డేరి తెస్తినే కోడలా!”
తాళ్ల. సం. 12.312.

గొడ్డేలు
1. గొడ్డువడు.
“ఒడారించి విషంబున, కడ్డము చను
దెంచి కాన నధికులు లేమిక్, గొడ్డేటి
మందిరి.” భాగ. స్క. 8.217.

2. గుత్తకు తీసుకొను.
“బాడ్డుపల్లెను గొడ్డేటి మోసపోతి.”
శ్రీనాథుని చాటువు.

గొడ్డేలుగ
వ్యర్థముగా.
“నీ పడ్డపాటు గొడ్డేలుగ జడ్డు
పలుపం గలవారమె?”
హర. 2.182.

గొడ్డాలు
బిడ్డ పాప లేనిది.
పాండు. 3.128.
“గొడ్డాలి కేం తెలుసు బిడ్డకుటుకి?”
పా.

గొద గొద
వైరము.
“ఆ రెంటి కేల గొదగొద వొడ
మెన్.” వేం. పంచ. 3.99.

గొద గొను
విజృంభించు, త్వరపడు ఇత్యాది

భావచ్ఛాయలలో ప్రయుక్తం.
గొనకొను

నెలకొను.

వెడలు ఇ త్యాదులలో
ప్రయుక్తం. కొన్నిట ఉప
స్కారకంగా వినవస్తుంది.

“గొనకొన్న ప్రేమమై కొలువు
చాలించి.” రంగ. రా. ఆర. 170. పు.
“గొనకొని వీడు నీకును శకుంతలకుం
బ్రియనందనుండు.”

భార. ఆర. 4.105.

“వేటనెపమున గొనకొని కణ్వాశ్రమ
మునకు వచ్చి.” భార. ఆది. 4.74.

గొనకొల్పు

పురికొల్పు.

గొణగొణ లాడు

గొణుగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

గొప్ప చేయు

1. పెద్ద చేయు.

“వాళ్ల యింటికి వెళ్లి నవ్వుడు ఆతడు
నన్నెంతో గొప్ప చేసి గౌరవించాడు.”

వా.

2. పెంచు.

“కొయకు జీతంబు గొప్ప చేయు.”

పార్వ. 1.62.

గొప్ప చేసుకొను

స్వోత్కర్ష చెప్పుకొను.

“వాడేమో మహా గొప్ప చేసుకొంటు
న్నాడు. వాడి సంగతి ఎవడికి తెలి
యదు?”

వా.

గొప్ప మనసు చేసికొను

ఎక్కువ బౌద్ధార్యమును చూపు.

“నేనూ అంత ఉన్నవాణ్ణి కాదు.
నా చేత నయిన మర్యాద లన్ని చేశాను.
మీ రేదో గొప్ప మనసు చేసుకొని
యీ మాడుముళ్ళూ పడ నిస్తే జన్మ
జన్మాలకూ మీ మేలు మరిచి పోను.”

వా.

గొప్పు తవ్వి గొయ్యి తవ్వి
సంపాదించు

నానా బాధపడి సంపాదించు.

“వాడేదో గొప్ప తవ్వి గొయ్యి తవ్వి
నాలుగు రాళ్ళు సంపాదించుకొంటే
కొడుకు అది కాస్తా కాజేస్తున్నాడు.”

వా.

గొబ్బిపదములు

గొబ్బి తట్టుతూ పాడుకునే
పాటలు.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 518.

మా. ప్రభాతపదములు.

గొర్లపాలు సేయు

పా ర ద్రోలు - గొత్తలను
వోలె తోలు.

“నిశితఖడ్గాయుధాన్వితహస్తః డగుచు,
బళువరించుచు గొర్లపాలు సేయు
చును.”

బస. 6.155.

గొర్లమంద

అమాయకులూ, అజ్ఞానులూ
అనుట.

“ఆ ఊళ్లో వాడు చెప్పింది వేదం. ఆ
జనమంతా గొర్లమంద కాబట్టి సరి
పోయింది. లేకుంటే వీడి ఆట
సాగేదా?”

వా.

గొటక వేయు

ధ్వని చేయు.

“ఒక్కడడుగెత్తి గొఱక వేయించును
డాచినట్టరిగి పెంకిగ గని...”

మను. 4.48.

గొఱగయ్య (డు)

ఈశ్వరుడు.

శైవులలో నేటికీ ఒక వర్గం
గొఱగయ్య లని జంగాలవలెనే
ఉంటారు. వారి వేషం
చిత్రంగా ఉంటుంది. వీరు
జంగాలవలెనే తిరుగుతూ భిక్ష
చేస్తారు.

కమా. 7.38.

గొఱిగించు

1. ఖర్చు పెట్టించు.

“ఆ రత్నపుక్రొత్తి గొఱిగిస్తూ వీడు మహా
అట్టహాసంగా వెలిగి పోతున్నాడు.”

వా.

2. టౌరము చేయించు.

“తల గొఱిగింపఁ బంచె.”

కాళ. 1.48.

గొఱుగులు వడు

గొఱగబడు.

“గొఱుగులు వడ్డ వెండుకలు...”

పద్మ. 2.191.

గొఱుపడము

నల్లకంబళి.

గొఱు చర్మముపై వచ్చి,
నల్లకంబళి అన్న అర్థంలో
నిలిచింది.

“నెఱ నెన్నిమాఱులు నీళ్లలోపలను,
గొఱుపడం బుడికిన మఱి తెల్ల నగునె?”

బస. 7.207.

గొఱు

ఒక తిట్టు.

చవట, అజాని అనుట.

“వాడు ఒట్టి గొఱు. వాడికి ఏం
చెప్పితే ఏం లాభం?”

వా.

గొఱుతోకగా ఉండు

ఎదగనిదిగా ఉండు.

‘గొఱుతోక బెత్తెడ’ అన్న
సామెతపై వచ్చిన పలుకు
బడి. ఎదుగుబాదుగులు
లేనిది. గొఱుతోక పుట్టినప్పు
డంతో తరువాత కూడా
ఎదుగుబాదుగులు లేకుండా
అలాగే ఉండి పోతుంది.

“ఎంత చేసినా ఆ పని గొఱుతోకగానే
ఉంది.”

వా.

గొఱుదాటు

ఒకరిని గుడ్డిగా అనుసరించి
పదిమంది పోవుట.

ముందున్న గొఱు ఎటు పోతే
మిగత మందంతా అటు
పోతుం దనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“రెడికొడుకు తెలజబ్బాలు వేయడం
మొదలెట్టేసరికి ఊరంతా అదే మొదలు
పెట్టారు. అంతా గొఱుదాటు.”

వా.

గొఱువలె వెట్టికూతలు కూయు

అజ్ఞానభాషితము లాడు.

“ఓరి! నైర్మత! గొఱువలె యేం వెట్టి
కూతలు కూశేవురా.”

హేమా. 29 పు.

గొలగొల లాడు

గోల చేయు.

“చిలుకలు గొరవంకలు గో,యిల లరి
చలు నెమలిగములు నెడపక యెపు
డున్, గొల గొల లాడుచు విరహుల,
నిలువఁగ నిచ్చునె వనంబు నీ కుం
గొఱయే.” శివలీ. 2.76.

గొలుసుకట్టు

విడివిడిగా కాక కలిసికట్టుగా
వ్రాసే వ్రాత.

చూ. గొలుసుమోడి, గొలుసువ్రాత.

గొలుసు కొను

ఒకదానితో నొకటి అంటి
యుండు.

కావ్యా. 6.21.

గొలుసు దప్పిన కోతి

పట్టుకొనుట కసాధ్య మయిన
వాడు; కట్టు తప్పిన కోతివంటి
వా డనుట.

“దక్కిపోయిన వెంటఁ దగుల నా
వశమె?.....గొలుసు దప్పిన యట్టి
క్రోధించదమున.”

కార. హరి. ద్వి. 1506.

గొలుసుమోడి

గొలుసుకట్టువ్రాత

చూ. గొలుసుకట్టు; గొలుసువ్రాత.

గొలుసువ్రాత

ఒక అక్షరంలో ఇంకొక
అక్షరం కలిసిపోవునట్లుగా
వ్రాయువ్రాత.

పాతకాలం ప్రతా లన్నీ

గొలుసువ్రాతతో ఉంటాయి
అలవాటున్న వారు కానీ
చదవలేరు.

చూ. జిలుగురాత.

గొల్లభామ

ఆకులలో ఉండి ఎగిరి పడే
పురుగు. ఆకులో మిడత.

గొల్లని సాహిత్యవిద్య

అసంభవం.

గొల్లలకు చదువు రాదు
అను పాతకాలపు ప్రథమ
వచ్చినమాట.

సాతాని సామ వేదం వంటి
పలుకుబడి.

“అల్లుని మంచితనంబును, గొల్లని
సాహిత్యవిద్య...లేవు.” సుమతి.

గొల్లసివాలు

గొల్ల పాటలు.

“గొల్లసివాలు పాడుకొనుచు.”

కువల. 2.115.

గొల్ల సుద్దులు

ఒక రకమైన పాటలు.

గొల్లవాళ్లు వారి వారి కుల
వెద్దలను గురించి కీర్తించే
పాటలు.

“గ్రుక్కలు మింగుచున్ వెడగు
గొల్లలసుద్దుల నెంత పాడినన్.”

గుంటూ. ఉత్త. 12.

గొల్లన కూయు

భవ్యభవ్యకరణము.

గొల్లున నవ్వు
గట్టిగా నవ్వు.
భవ్యశుకరణము.

గొల్లు మను
దుఃఖించు; ఏడ్చు.
భవ్యశుకరణము.
మాటా. 127.

గొల్లెనబండి
గూటిబండి.
వావిళ్ల. ని.

గొవరువోవు
కమిలి పోవు
“కొన్ని దేశంబు లెండచే గొవరు
వోయె.” కాశీ. 1.177.

గొహారు చేయు
తపింప జేయు.
“మంట మాని శంబరారిఁ గూడినన్,
గొహారు సేయ నేల సారెకుం జలంబు
నన్.” పాండు. 2.180.

గోండ్రలు పెట్టు
గర్జించు.
చాటు. 2. భా.

గోండ్రు పెట్టు
గర్జించు, అంకె వేయు.
[కాన్.

గోకుడుపాఱ
దోకుడుపార.

గోచారము
గ్రహసంచార ఫలితము.
తత్ఫలితంగా జీవితంలో

ఫలితం చెప్పుట జ్యోతిష్యా
ప్రక్రియ. ఫలితానికే
పేరయినది.

“గోచారం బాగు లేదు - జాతకం
ప్రకారం బాగుండే అనుకో.” వా.
గోచికట్టు
బ్రహ్మచారి.
పాండు. 5.238.

గోచికా డగు
ఉన్న దంతా పోగొట్టుకొను.
“గోచికా డై దానిఁ గొనుచు
నేతెంచి.”
గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1050.

గోచికాడు
బ్రహ్మచారి.
గోచి గట్టిన నాటగోలె
చిన్నప్పటినుండి.
“గోచి గట్టిననాటఁ గోలెఁ బీనుఁ
గుల, మోచి గడించినమూలధనంబు.”
గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 886.87.

గోచిగాని చేయు
గోచి మిగులునట్లు చేయు.
“పాయక పై నున్న బట్టఁ బోతేసి,
గారించి యిల గోచిగానిఁ గావించి.”
నలచ. ద్వి. 2.693 పం.
చూ. గోచి చేతి కిచ్చు.

గోచి చేతి కిచ్చు
నిరుపేదనుగా చేయు.
చిప్ప చేతి కిచ్చు వంటిది.
“నీ చేతి రాజ్యంబు నీదు పట్టంబు,
గోచి చేతికి నిచ్చి కొరికైకొనియె.”
పర. రా. ఆయా. పు. 373. పంక్తి. 14.

“ఏచి వలము దోచి గోచి చేతికి నిచ్చి,
చిలుత సన్యాసిఁ జేసినపిసాళి.”

(తె. జా.)

గోచిపాతరాయడు

సన్యాసి, దరిద్రుడు.

చింతా. 2.13.

“వాని కే ముంది? వట్టి గోచిపాత
తాయడు.”

వా.

గోచిపాతరాయడు దొంగల

మిండ డనుమాట

లేనివాడు దొంగలకు భయ

పడవలసిన పని లేదను

మాట.

“రమణి గోచిపాతరాయడు దొంగల,
మిండఁ డనెడుమాట మేలు చెలిసి.”

కచే. 3.47.

గోచి పెట్టక ముందునుంచే

చాలా చిన్న తనంనుంచే

అనుట.

“వాడు సరీగా గోచి పెట్టక ముందు
నుంచే నాకు తెలుసు.”

గోచి పెట్టిన నాటినుంచీ

చిన్నతనంనుంచీ, బాల్యం

నుంచీ.

“వాణ్ణి గోచి పెట్టిన నాటినుంచీ నాకు
తెలుసు. నా కేం అతడు కొత్త గన
కనా?”

వా.

యా. గోచి పెట్టడం రాక ముందు
నుంచే.

గోజూడు

పీడించి అడుగు.

బ్రౌన్

గోజూలాడు

యా. గోజూడు.

గోటితో పోవు పనికి గొడ్డలి

యెందుకు?

సులువుగా నెరవేరుపనికి విశ్వ
ప్రయత్న మెందుకు? ముందే

జాగ్రత్త పడితే సులువుగా
అయ్యేపనికి ఆలస్యం చేస్తే
మహాప్రయత్నం కావలసి
వస్తుంది - అని కూడ.

ఏ చిన్న మొక్కగానో ఉండ
గా గోటితో తుంచి వేస్తే
పోతుంది. అప్పుడు అపని

చేయక మానుగా పెరగ
నిస్తే, గొడ్డలితో గానీ నరక
దానికి వీలుండదు. ఈ
సత్యాన్ని తెలిపే పలుకుబడి.

“గానకొన గోట నాపనికి గొడ్డలి యేటి
కటంచు బల్కె.” తారా. 4.160.

గోడకాలు

కరగోడ.

“కమ్మ లేనియ నీళ్ళు గట్టి పుప్పొడిమట్టి,
గోడ కా దీర్చిన ప్రాదతనము.”

రా. వి. 3.81.

గోడకు చెవులుంటాయి

ఎవరై నా వినగలరు జాగ్రత్త
అనుపట్ల ఉపయోగించే
మాట.

“కాస్త మెల్లిగా మాట్లాడు. గోడకు
చెవులుంటాయి.”

వా.

గోడకుర్చీ వేయించు

బడిలో పిల్లవానిని గోడ
కానుకొని కుర్చీలో కూర్చు
న్నట్టుగా అడుగున ఏ
ఆధారం లేకుండగా కూ
ర్చుండ బెట్టి ఉపాధ్యాయుడు
శిక్షించు.

పూర్వం వీధిబళ్లలో యిది
అనుదినం కనిపించేది.

గోడ గడుగ పోతే కొనదాకా
రాంపే

అసులుతోనే కట్టినగోడను
ఎంత కడిగినా అసులే అవు
తుంది.

గొంగడిలో వెండ్రుకలు ఏరి
నట్టు వంటి మాట.

తాళ్ళ. సం. 9.279.

గోడగించు

1. పాట పాడు.

“మగతుమ్మెద ప్రాడలు గోడగించు
ఝుం,కారము కార మయ్యె.”

కవిక. 3.87.

2. మించు, పోటీపడు.

“మండు వేసవివాటి మారాండ
బింబంబు, గోడగించు పసిండి గుబ్బ
తోడ.”

కాశీ. 4.294.

గోడచేర్చు

ఎప్పుడూ గోడకు చేర్లబడి
ఉండేవాడు - సోమరి అనుట.

“మొండరి చల్లచప్పుడు గోడచేర్చు,
చండిపో తనునట్టి జాడ నున్నాడు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1497-98.

గోడచేర్చు ప్రతిమ

పనికి రానివాడు.

ఉత్సవవిగ్రహం వంటివా
డనుట.

తాళ్ళ. సం. 3.640.

గోడ దుమికే వయసు

యావనము.

గోడ దుముకుట వ్యభిచార
సూచకము. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వా డిప్పుడు గోడ దుమికే వయ
స్సులో ఉన్నాడు. ఆలా చేయక ఎలా
చేస్తాడు?”

వా.

చూ. గోడలు దుముకు.

గోడనబోవు

మొఱుబెట్టుకొన బోవు.

“ఘబేరు డేకె నద్దనుజుల నింత చేసిన
విధాతకు గోడనఁ బోవుచాడ్చునన్.”

ఉ. హరి. 1.42.

గోడ నిక్కి చూచు

కుతూహలంతో దారిని పోవు
వారిని దొంగ చూపులు
చూచు.

“గోడ నిక్కి చూచుఁ గొప్పు దీర్చు...
బంధకీవధూటి.”

జైమి. 3.29.

గోడపురువు

నల్లి.

గోడపెట్టు, చెంపపెట్టు

రెండువైపులా దెబ్బ తగులు.

“తలఁప నెదురుఁ దమ్ము జలియని
వానికిఁ, జేరి గోడపెట్టు చెంపపెట్టు.”
హరిశ్చం. (వీర) 3.76. శే.

గోడపై సున్నము

అశాశ్వతము.

తాళ్ళ. సం. 3.546.

గోడబారు

అందు బాటులోనిది.

గోడకు చేర గిల బడుట కై
పొడవుగా గుండ్రముగా కుట్టి
యుంచిన దిండు.

“ముక్కరత్వము వాని ముంగొంగు
బంగారు, కూహకత్వము వాని గోడ
బారు.” రామలిం. 12.

గోడమీద పిల్లి

ఎటు గాలి వీచితే అటు తిరిగే
రకం.

“వాడు గోడమీది పిల్లి. ఏ వైపు
ఎప్పుడు మొగ్గుతాడో నమ్మడానికి
వీలు లేదు.” వా.

గోడమీది సున్నము

ఉపయోగించుకొన వీలు
లేనిది.

తాళ్ళ. సం. 7.34.

చూ. గోడపై సున్నము.

గోడలు దుముకు

వ్యభిచరించు, కట్టు తప్పి ప్రవ
రించు.

“మావాడి పెండి ఏం తొందర వచ్చిం
దయ్యో! అప్పుడే. గోడలు దుముకు
తున్నాడా? తడకలు తోస్తున్నాడా?
వా.

గోడలు పైడి సేయు

ఎంతైనా సంపాదించ గలుగు.

గోడలు కూడా బంగారువి
కట్టించగలం అనుట.

ఇప్పటికీ వాడుకలో ‘నేనూ
ఆవిధంగానే సంపాదించి
ఉంటే యీపాటికి బంగారు
గోడలు కట్టించి ఉండనా?’ –
అని అనడం కలదు.

“ఊర నీవు నే, నును గడియంపఁ
జొచ్చినఁ దనూభవ! గోడలు పైడి
సేయమే?” శుక. 3.76.

“నీవూ నేనూ సంపాదినే బంగారు
గోడలు కట్టించ లేమా?” వా.

గోడా గొట్టా లేకుండా మాట్లాడు
యభేచ్ఛగా మాట్లాడు.

గోడాడు

బాధ పడు, విలపించు.

“తలపోత బ్రాంతె తలఁపులకుఁ దమ
కొలఁ చెఱుంగని మతి గోడాడఁగా.”

తాళ్ళ. 5.41.

“అడపిల్ల నిట్లా గోడాడించడం
మంచిది కాదు.” వా.

గోడివట్టెలు

ఒక పిల్లల ఆట.

“గుళ్లు దాగిలి మచ్చులు గోడి
వట్టెలు...” వి. పు. 7.202.

గోడివడు

ఒరగడ్డంగా వాలు.

“గోగణము ముంగలిగ నేల గోడి
వడఁగ, నడచు కారవరాజస్సైన్యంబుఁ
గనియె.” భార. విరా. 4.250.

గోడి పెట్టు

ఏటవాలుగా పెట్టు.

శ. ర.

గోడు కుడుచు

గోడు పెట్టుకొను.

“జుకు పుట్టించి నీ సకలరాజ్యము,
గోడు గుడువఁ బుచ్చుకొని.”

గా. హరి. ప్రథ. పం. కి. 1774-75.

“క్రేపునిదలు, లాస్థం దన్నంగ నమ్మహా
వస్థ చేత, గోడి గొట్ట పుట్టియును గోడు
గుడువ వలసె.” హంస. 4.82.

చూ. గోడు పెట్టుకొను.

చూ. గోడు గుడుచు.

గోడు పెట్టుకొను

గోడు పెట్టుకొను

శాశి. 7.95.

గోడు గోడున నేడ్చు

ఏక్కె—వగా ఏడ్చు.

భక్తవ్యసుకరణము.

“అ చూచుచు గోడి చూపుచూ, కోమలి
మొగము కల గోడుగోడున నేడ్చుంగ,
మజియు వెరవు కోవఁగ...”

శుక. 2.42.

చూ. గోలు గోలున నేడ్చు.

గోడు పెట్టుకొను

వేధించు, బాధించు.

“వాడు నా గోడు పెట్టుకొంటు
న్నాడు.” వా.

చూ. గోడు పోసుకొను.

గోడు పోసుకొను

బాధించు, వేధించు.

“వా డెప్పుడూ ఊళ్లోవాళ్ల గోడు
పోసుకొంటూ ఉంటాడు.” వా.

చూ. గోడు పెట్టుకొను.

గోడు నేయు

ఒడగొట్టు.

“కోటిచంద్రుల డాలు గోడు నేయఁగఁ
జాలు, మొగము వంతుమచ్చుక్క సాగసు
గుక్క.” వీధి. 9.

గోడ్రెప్ప కన్ను

తెప్పలు వాచిన కన్ను.

పండిత. ద్వితీ. మహి. పు. 108.

గోతులు తీయు

1. ద్రోహము తలచు.

“వాని కెప్పుడూ ఒకరికింద గోతులు
తీయడం అలవాటు.” వా.

2. శాస్త్రీ చేయుట కు సిగ్గు
ముగా ఉండు.

“తీసియె యుంచినార నుటం దుని
గోతులు.” గీర. లోకా. 17.

“మీకోసం గోతులు తీసే ఉంచాగు.
వెళ్లండి.” వా.

గోదావరి గలుపు

పరిత్యజించు, వాడు చేయు.

‘గంగలో గలుపు’ వంటిది.

“కులము గోదావరి గలిపి వేశ్యాసంగ,
మానచే గావించితే సుపుత్ర.”

నిరంకు. 2.83.

చూ. గంగ కలుపు.

గోనె బట్టిన బంక

వదలనిది.

శాశి. సం. 11.3. భా. 125.

గోపాల మెత్తు

భిక్షు మెత్తు.

‘అమ్మా గోపాలం’ ‘తాయీ
కవళం’ అంటూ బిచ్చ మెత్తు

టపై వచ్చినది. మాదాకవళ
మన్నట్లే సందగోపాల
మనుటా అలవాటు.

“గోపాల మనుచు, వీధి నెవ్వారు నుడి
విన వెక్కిరించు.”

విప్ర. 3.15.

గోపిచందనం

ఒకజాతి సుద్దమన్ను. పచ్చగా
ఉంటుంది. వైష్ణవులు
బొట్టుగా ఉపయోగిస్తారు.

గోప్రవేశము

సాయంవేళ, గోధూళివేళ.

గోముఖవ్యాఘ్రము

పైకి మంచిగా ఉంటూ
లోపల చెడుగుణము కల
వాడు.

“తనకు నేమి యమృత ధామాఖ్య
గోముఖ, వ్యాఘ్ర మనగ నిట్టివాడె
సుమ్ము.”

కళా. 6.268.

గోరం గడతేరుపనికి గొడ్డలి
యేల ?

చిన్నదానికి పెద్ద ప్రయత్న
మెందుకు ?

“నేరుపు లేటికి జూపను, గోరం గడ
తేరుపనికి గొడ్డలి యేలా?”

రుక్మాం. 2.127.

చూ. గోటితో పోవుపనికి గొడ్డలి...

గోరంత

కానంత.

“వాడికి గోరం లేనా కనికరం లేదు.”
వా.

గోరంత ప్రొద్దు

1. కాసేపు.

“వారును దాసు నవారితళ్ళకి, గోరంత
ప్రొద్దు మేకొని కట్టు బిగిచి.”

బసవ. 3.65.

2. కొద్దిగా ప్రొద్దున్న దనుట.

“గోరంత పొడైనా లేదు. మనం పోవల
సినదూరం చాలా ఉంది.” వా.

గోరంతలాట

ఒక బాలక్రీడ.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

గోరం జీరు

గోటితో గీరి సైగ చేయు.

“కంటికిం బ్రయం బైనవానిం గామిం
చియు గోరం జీరియుం గొంత యాస
తీర్చుకొని,” శుక. 2.10.

గోరంతలు కొండంతలు చేయు

చిన్నదానిని పెద్దగా చేయు.

“ఎంతకు దెచ్చినే సరసి జేక్షణ
చెయ్యము లిందుమీద జన్మాంతరవర
నంబు హృదయంబున కితటి నెచ్చరించి
గోరంతలు కొండ లంత లగునటుగఁ
జేసితి మంచుఁ జేటికా, వాంత సతాళ
వృంత మృదువాతహిమాంబుకణాలి
జేర్చినన్.” ఆము. 5.77.

“వాని కెప్పుడూ గోరంతలు కొండం
తలు చేసి చెప్పడం అలవాటు. వా
డేదో మాటవరసకు పలకరిస్తే తనేదో
మిత్రుడంటున్నాడేమిటి?” వా.

గోర దివియగా నేత్రే పాటు

కొంచెము కల్పించుకొను

టతో విపరీతముగా పరిణా
మించు.

గోటితో గీతినంత మాత్రాన
ఏ తై పాటునంతటి ప్రవా
హము వచ్చిన దనుట వాచ్య

రము.

“ఇల నిట్టి గోరఁ దివియ నే తై
పాటున్.” కళా. 5.63.

గోరపడు

ఆశపడు.

“గోరపడి గడించేవి కోటకొలఁదులు,
తారి తూరి నోటికిఁ దగంత గాదు.”
తాళ్ళి. సం. 9.249.

గోర బోవుటకు గొడలి

తాళ్ళి. సం. 9.285.

చూ. గోటితో పోవుపనికి గొడలి
యెందుకు?

గోర బోవుపనికి గొడలి యేల?

స్వల్పశ్రమతో సరిపడు
దానికై పెద్ద ప్రయత్నము
చేయు టెందుకు?

కళా. 7.267.

చూ. గోటితో పోవుపనికి గొడలి
యెందుకు?

గోరవోవు

మొక్క పోవు.

“నోరి మాటకుఁ దన శేమి గోర
వోయె.” భాగ. స్క. 4.42.

వాడుకలో మొక్క పోవు

అనుట నేటి అలవాటు.

“ఏ మయిందే? అదామాటంటే నీ కం
మొక్క పోయిందా?” వా.

గోరింపు బంతులు

ఒక పిల్లల ఆట.

గోరింపు లాడు

గోరాడు—కొట్టి కోరాడు.

“వొలి వేలుపుల మూక దురములో
గోరింపు, లాడి తాండవ మాడునట్లు
గాదు.” నిరం. 3.9.

గోరిడు

గిల్లు.

“మడిచి యందిచ్చునపుడు గో రిడుదుఁ
గేల.” నైష. 8.84.

గోరి కట్టించు

రూపు మాపు.

“గోరి కట్టింపమె కాకవిప్రతతి కర్థి
నేడు పేలాపురికె.” నానా. 148.

గోరు గల్లు

గోళ్లు తీసే మంగలిసాధనం.

“పదను గోరుగండ్లఁ బదరక కొండఱ,
కండ్లు వెఱికి.” సానందో. 3.108.
రూ. గోరుగోలు.

గోరు గాలము

గోరు లాంటి కొన గల
గాలము.

గోరుగొండి

మొన వాడిగా పలుచగా
తట్టి చేసిన ఇనుప కడ్డీ.
నేడీ మాట గోళ్లు తీయుట
కుపయోగించే మంగలి కొఱ
ముట్టునకే ఉపయుక్త మవు
తున్నది.

“గోరుగొండ్లును యామికులు కొని తేర?”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 22.
రూ. గోరుగోలు.

గోరుచిక్కుడు

ఒకొక ప్రాంతంలో ఒకొక
పేర పిలువబడు చిక్కుడులూ
ఒక జాతి.

మొటిక్కాయ, గోరు
చిక్కుడు, సాళేకాయ అని
దీనికే పేళ్ళు.

గోరు చీరణము

ఒక రకమైన ఉలి.

శ. ర.

గోరుచుట్టు

గోటి క్రింద వేలికొనన లేచే
కుటుపు.

గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటువలె

ముందే బాధ భరింప లేక
ఉండగా దానిపై మరింత
బాధ యేర్పడుపట్ల ఉపయో
గించే సామ్యం. వలెకు బదులు
ఉపమానాచకా లన్నీ
ప్రయుక్త మవుతాయి.

“కాక నెదిర్చి సంగరముఖంబున
పెచ్చిన రాజవంశమున్, గూఁకటి
వ్రేళ్లతోఁ బెఱికి గోత్రవధంబును జేసి
నట్టి యా, ప్రేక పుంగీడు గాక ప్రజ
వేచఁ దలంచిన గోరుచుట్టుపై, రోకటి
పోటుచందముగ రోసి జనుల్ ననుఁ
జూచి తిట్టరే?” శైమి. 1.64.

చూ. గోరుచుట్టుమీద...

గోరుచుట్టుమీద రోకటిపోటు

రాధా. 2.175.

చూ. గోరుచుట్టుపై...

గోరుపడము

నల్ల కంబళి.

గోరుపు లాడు

బంటి యాడు.

“గురుకుచ గుబ్బచన్నుఁగవ గోరుపు
లాడును బుట్టచెండ్ల...”

చంద్రా. 2.122.

గోరుముద్దలు

చిన్న పిల్లలను మరిపించి తిని
పించు ముద్దలు, తల్లి పిల్లనికి
పెట్టే ముద్దలు.

గోరుముష్టి

గోజాడి అడుగుకొని తినుట.

గోరు మునిగేదాకా పెట్ట మని
పిల్లలు తోడిపిల్లలవద్ద ఉన్న
తినుబండారాలను కొసరి కొసరి
తీసికొనుటపై వచ్చినది.

చూ. గోరుష్టి.

గోరు మోపేంత స్థలం కూడా

చాలా కొద్ది స్థల మైనా
(లేదు).

“వాళ్ళింట్లో గోరు మోపేంత స్థలం
కూడా లేదు. బంధుబలగం అంతా
వచ్చి వాలింది.” వా.

గోరు రాజనాలు

ఒక రకమైన ధాన్యం.

గోరువెచ్చ

నులివెచ్చ.

గోటికి వెచ్చగా కనిపించేంత
అనుట.

కవోష్ణం.

“గోరువెచ్చ నీళ్లల్లో స్నానం
చేయడం మంచిది.” వా.

గోరొత్తులు

నఖక్షతములు.

“నమ్మావి పీడఁ జింతిలు పరాకునఁ
బోలె, గో రొత్తులకుఁ జనుగుబ్బ
లాసఁగి.” కళా. 7.166.

గోరొండి

గోరుగల్లు.

“వాడి గోరొండి గన్నులు దోడి
యైన.” భీమ. 6.100.

చూ. గోరుగొండి.

గోర్పిళ్ళార్పు

చెండువలె ఎగుర జేయు.

రామా. 6.206.

గోర్పుష్టి

గోరుముష్టి.

“ధీ, యతు లావారికి సెతమున్ గట
కటా! యూరూర గోర్పుష్టి యే,
గతి.” నానా. 75.

చూ. గోరుముష్టి.

గోలతనము

అమాయకత్వము.

“పెన్, గోలతనంబునన్ మగఁడు
కొట్టిన.” పాండు. 4.144.

గోవతనము

దుర్మార్గము.

“మీపీటిముచ్చ లేవుర, మాపీటం
గన్న పెట్టి మణిభూషణముల్, గోవతనం

బునఁ దెచ్చిరి, నీ విటు సేయించు టెల్ల
నేరమ కాదే.” దశ. 4.24.

గోవ మొలత్రాడు

మొలతాడు.

మగవాని మొలత్రా డని
శ. ర. ఆడవాళ్ళకు మొల
తాడు వేసుకునే ఆచారం
అరుదు మఱి!

గోవాళ్ళు (ఘలు)

యువకులు, విటులు.

“తిమిరంపు వయసు గుబ్బల, కొమ
రాలపు నీకుఁ దగినగోవాళ్ళ మహిన్,
నెమకి గనరాదె ముఱిసిన, మముఁ
జెనకిన నేమి గలదు మద మేమిటికిన్?”
మన. 4.83.

గోవావుల కోడెలు

పోట్లమారి కోడెదూడలు.

గోవావు లనగా దుష్ట మగు
గోవు లని వావిళ్ల. ని.

“తలపోతల్ దల లెత్తెఁ దాల్చి సడలెం
దాపంబు వీపించె జేఁతలుడిందెక
ధృతి వీడుకోలు గొనియెక దెవాటెఁ
కన్నీరు కోర్కులు గోవావుల కోడె
లై నిగిడె సిగ్గుల్ దూర మై పోయె.”
విక్ర. 4.154.

గోవింద కొట్టు

నిరసనగా చనిపోయె ననుపట్ల
ఉపయోగించే మాట.

“తన మామ తన కేదో యిస్తా డని
వీడు అదరా బాదరా పరిగెత్తాడు. ఈ
లోగా వాడు గోవింద కొట్టాడు. సరి
పోయింది.” వా.

“వాడు గోవింద కొట్టాడట. నీకు తెలుసా?” వా.

గోవిందా అనిపించు

ఇక చాలు రా అనిపించు.

“గోవిందా అనిపించుకవులు వేవేలు సుమీ.” గీర. గురు. 20.

గోవువెంట తగులు కోడెభంగి

ఎప్పుడూ విడువక - వెన్నంటి అనుట.

కాస్త విద్యావంతులు సంభాషించుకొనునప్పుడు ఉపయోగించే పలుకుబడి.

ఇది భాగవతంలోని ఒకానొక పద్య భాగం.

“వాడెప్పుడూ ఆ అమ్మాయి చెరుగు వదిలేట్టు లేడు. గోవువెంట దగులుకోడె భంగి అన్నట్లుగా ఉంది వీడి వ్యవహారం.” వా.

గోసడచు

నిందించు.

“మనలకా ధూర్జటితోడ గోసడచి కామధ్వంసి పట్టిక పొందని చక్రాంకుని జూపి...” నిర్వ. 2.93.

గోసన వుచ్చు

చాటించు, ఫోషణ చేయించు, ఫోషించు.

“గోసనంబులు వుచ్చి సర్వస్వదానులగుచుండిరి.” కుమా. 11.59.

“దాసియుకా, గొఱగొఱ పీట నెల్లెడల గోసన వుచ్చిన.” దశ. 10.126.

“తనదుర్వారతరప్రతాపమునఁ జిత్త స్నేహముల్ గట్టి నేయు నితం డెట్టి

విదగుఁడో దలఁచ నోహో యంచు లోకంబు గోసనపుచ్చుకా.”

దశ. 1.7.

రూ. గోసన పుచ్చు.

గోస నాన ఉదయించు

ఘోషణ బయలుదేరు.

ఊరంతా గుప్పు మను.

“కాఖోపకాఖల సాగుచున్నది రట్టు, గుఱి లేక యుదయించె గోస నాన.”

శివ. 3.71.

గోళ్ల కుతికంటు

ఒకనగ.

“...గోళ్ల కుతికంటు నునిచె నొకతె.”

రాధి. 1.93.

గోళ్లు గిల్లుకొను

ఏ పసి పాటా లేక ఉండు.

“వాడు పొద్ద సమానం గోళ్లు గిల్లుకుంటూ కూర్చుంటే ఆవిడ మాత్రం ఏం చేస్తుంది?” వా.

గోళ్లు మీటు

గోళ్లు గిల్లుకొను.

నిర్వాహినిగా ఉండు.

“పనుల కొడ ల్వంగక కామిను లిద్దఱు గూడి గోళ్లు మీటుచు దాదుల్...” కుక. 2.313.

“వాడు పసి లేక గోళ్లు గిల్లుకొంటూ కూర్చున్నాడు.” వా.

గోళ్లు రాచు

కలబడు, రాపాడు.

“ఆ యెల ప్రాయమున్ భవదుదంచిత కీరియు గోళ్లు రాచఁగాఁ, గాయఁజాఁ డాకపై నలిగి కత్తులు నూలుచు...”

కళా. 7.35.

గోడుగీతములు

ఒక విధ మైన జానపదగీత
ములు.

నా డివి వానిలో ఒకవిధ మైన
నిర్దిష్టవిధేంద్రం కావచ్చును.

“గోడుగీతములు వాడుచు.”

కమా. 6.45.

గోతముని గోవు

తగిలితే చాలు పడి చచ్చి
పాపము చుట్టుకొను నట్లు
చేయునది. ఒక కథపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఒండొకడ వైన నిపుడు నీపిండి
యిడమె, బ్రాహ్మణుడ వౌట మా
చేత బ్రదుకు గంటి, తడవఁ బని లేదు
నిన్ను గోతముని గోవు, వసుచు వాదించి
విడిచిన నాగ్రహించి.” మను. 4.90.

గోదకట్టు

అట్లు కట్టిన కట్టు.

ఆము. 6.81.

గోరి కుంకుమలు

ఒక రకమైన ధాన్యం.

హంస. 4.128.

గోరుకాకి

బొంతకాకి.

బ్రాహ్మ.

గోళి పలుకు

బల్లిశకునం.

ఫలానా వారం ఫలానా
దిక్కున పలికితే ఫలానా
ఫల మని చెప్పే ఒక శకున
శాస్త్రం.

గ్రక్కదలు

కదలి పోవు.

గ్రక్కిలువడు

సడలి పోవు.

గ్రక్కుమి క్కునక

కి మృనకుండా - ధ్వన్యనుకర
ణ మై ఉంటుంది. ఇలాంటి
వింకా - కయ్ కుయ్ అన
కుండా - కిమ్మనకుండా -
ఆ ఊ అనకుండా - కిక్కురు
మనకుండా...

“కదలక మెదలక గ్రక్కుమి
క్కునక.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 303.

గ్రక్కు మిక్కున లేక

ఏమీ అన లేక, కిక్కురు
మనకుండా.

ధ్వన్యనుకరణము.

“అక్కిళ్ళు వడి గ్రక్కు మిక్కున
లేక, యున్నవారలఁ జూచి.”

బస. 6.179.

గ్రగ్గులికా డగు

భిన్నా భిన్నత నొందినవా
రగు.

“తలలు వీడంగ విద్యాధరుల్ పఱచిరి,
గ్రగ్గులికాం డైరి ఖచరవరులు.”

పారి. 5.37.

గ్రచ్చ కదలినట్లు

గ్రచ్చపొద కదిలించినట్లు.
గలగల మని.

గ్రచ్చపాద కదిలించినప్పుడు
గలగల మని గచ్చకాయలు
రాలును. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“పుణ్యవాహిని నిటు వా, క్రచ్చితి వని
వడి నందఱు, గ్రచ్చ కదలినట్లు గువ్వ
కరిగొని తిట్టె.” జైమి. 4.72.

గ్రచ్చపాద కదలించినట్లు

గలగల మని.

“కుచ్చితురా లైన యచ్చపలలోచనం
జూచి పేరు లందఱు గచ్చకొని గ్రచ్చ
పాద గదలించినకై వడి విచ్చలవిడి
నోరికి వచ్చినట్లు వెచ్చానికి వచ్చు
వారును.” సారం. 3.217.

చూ. గ్రచ్చ కదలినట్లు.

గ్రద్దగోరు

దొంగల పనిముట్లలో ఒకటి.

గ్రహచారము

దురదృష్టము.

గ్ర హ బ ల ము సరిగా లే
దనుట.

గ్రహసంచారం బట్టి జీవి
తంలోని ఎ గు డు ది గు డు
లుంటాయన్న జ్యోతిశ్శాస్త్రం
పై ఏర్పడినది. కాని చెడుగా
ఉన్న దన్న అర్థంలోనే గ్రహ
చారం ఉపయుక్తం కావడం
విశేషం.

“వాడి గ్రహచారం అలా ఉంది.
అందుకే పాడయి పోయాడు.” వా.

గ్రహచారము చాలని

గ్రహబలము చక్కగా లేని.
దురదృష్టపుదినా లనుట.

జ్యోతిశ్శాస్త్ర రీత్యా వచ్చిన
పలుకుబడి.

వీరనారాయణ శత. 20.

“గ్రహచారం చాలనప్పుడు ఏం చేసినా
వ్యతిరిక్తమే అవుతుంది.” వా.

గ్రామాశ్వము

గాడిద.

గ్రామ్యకర్మము

మైథునము.

గ్రామ్యధర్మము

మైథునము.

“...ప్రాయంపు టింతులకును గ్రామ్య
ధర్మంబు లేకున్న గలుగు దుఃఖ
మెంతని వచింప వచ్చునో.”

హంస. 3.206.

చూ. గ్రామ్యసుఖము.

గ్రామ్యసుఖము

మైథునము.

చూ. గ్రామ్యధర్మము.

గ్రాసవాసములు

తిండి, బట్ట.

“వచ్చు నాదాయములు గ్రాసవాసము
లకు, గాఁగ దినములు గడపె...”

హంస. 2.152.

గ్రాసవాసోదైన్యం

తిండికీ బట్టకూ లేక పోవుట.

గ్రుక్కుగొను

త్రాగి వేయు.

“అక్కజంబుగ నబ్బి నాపోశనముగ,
గ్రుక్క గొన్నట్టి యా కుంభజాఁ
డుండ.” హరిశ్చ. పూర్వ. 302. పం.

గ్రుక్కలు పెట్టు
త్రాగు.

“కిక్కరు మన కమృతంబును,
గ్రుక్కలు పెట్టుదురు సురలు.”
హర. 6.122.

గ్రుక్కలు మ్రింగు

గ్రుక్కిళ్లు మ్రింగు.

“గ్రుక్కలు మ్రింగుచుకొనెడగు
గొల్లల సుద్దుల నెంత పాడినకొ.”
గుంటూ. ఉత్త. 12.

గ్రుక్కిళ్ల వియు

ఊపిరి యాడక పోవు.

“గ్రుక్కిళ్లవియంగఁ జూచెరవికిన్.”
కవిక. 2.150.

గ్రుక్కిళ్లు మ్రింగు

1. గుటకలు మ్రింగు.

“గ్రుక్కిళ్ మ్రింగఁగఁ గ్రొత్త నెత్తురుల
వాగు ల్పూఁగ గ్రవ్యాదులున్.”
కా. మా. 2.52.

“గ్రుక్కిళ్లు మ్రింగుచు.”

రాధా. 4.105.

2. ఆశతో—గుటకలు వేయు.

“నాకబలి సంవిధానంబు లాచరించు
వారలఁ గనుంగొని గ్రుక్కిళ్లు
మ్రింగియా...” శుక. 2.160.

“కోకిలవ్రాతంబు గ్రుక్కిళ్లు మ్రిం
గించు.” హర. 3.38.

గ్రుక్కుమి క్కనక

ఒక్క మాట పలుకక.

“నిరీవులుం బోలె గ్రుక్కు మి క్కనక
పక్కెరలు పైఁ ద్రోచుకొనియును.”
పారి. 5.13.

గ్రుక్కుమిక్కు రనక

ఒక్క మాట అనకుండు.

“గుండియలు గ్రుళ్లఁ దన్నిన గ్రుక్కు
మిక్కు, రనక యాతని కినుక చల్లాఱ
నిచ్చి.” శుక. 3.627.

గ్రుచ్చి కౌగిలించుకొను

గట్టిగా కౌగిలించుకొను.

“నీకంటె మోహంపుడేవు తెవ్వ రంచు
సతిని గ్రుచ్చి కౌగిలించుకొని యెత్తి
యక్కున...” కళా. 7.235.

గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగు

చెప్పు చెప్పు మని బలవం
తము చేసి అడుగు

“...ఇంతకు మున్నిది యెన్నండును
విన్న యది గాదిప్పు డెప్పగిది నొదవఁ
డెప్పు మని గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగ...”
కళా. 1.202.

గ్రుచ్చెత్తు

అద్ది యెత్తు, ముంచు.

“గొజంగిసీరున గ్రుచ్చెత్తి కపురాన,
రంగు మీఱ లోన రంగు వైచి.”
చమ. 1.88.

గ్రుడ్డింగిలాయి

ఒక రకమైన చేప.

శ.ర.

గ్రుడ్డికన్ను పాదుసా

కు బేరుడు.

గ్రుడ్డికామంచి

గొడుగుగడ్డి.

శ.ర.

గ్రంథికాసు

మారనికాసు.

చిల్లిగవ్వ వంటిమాట.

మల్లభూ. వైరా. 3.

గ్రంథి కొక్కిరాయి

గుడ్డికొంగ.

గ్రంథిగవ్వ

గుడ్డికాసు.

గ్రంథిదీపము

పెలుగు లేని చిన్నదీపము.

గ్రంథిదొరతనము

గుడ్డిదర్బారు.

చూ. గుడ్డిదర్బారు.

గ్రంథిబేరము

తెలివితక్కువ బేరము.

బౌక్.

గ్రంథిపడు

చీకటిపడు.

“కొన్ని దేశంబు లిరులచే గ్రంథి పడియె.”

కాశీ. 1.137.

గ్రంథివాటుగా

కాక తాళీయంగా.

గుడ్డివాని చేతి రాయి వలె

ఏదో తగిలిన దనుపట్ల అను

సామ్యం.

గ్రంథివెన్నెల

మసక వెన్నెల.

గ్రంథులోపలి చిన్నకూన

పసిపాప.

“అడ్డపట్టులపాప యవు నంటే లేక,
గ్రంథు లోపలి చిన్ని కూనయో
యమ్మ!” సారం. 2.305.

గ్రంథెట్ట

కన్నెట్ట, కోపము.

కోపం వచ్చినప్పుడు కను

గ్రంథు ఎట్టనడును కావున

వచ్చిన పలుకుబడి.

“అకట! గ్రంథెట్ట బాదరాయణుని
మీద.” భీమ. 4.12.

గ్రంథకొల్లదిగ కన్నీరు గ్రంథి

కొను

కండ్లనిండా నీళ్లు పెట్టుకొను.

“రెస్సు తెలువాటు గొట్టితి రె మ్మ
టంచు, గ్రంథకొలదిగ కన్నీరు గ్రంథి
కొనుచు.” శుక. 3.197.

చూ. గ్రంథనిండా నీళ్లు పెట్టుకొను.

కండ్లనిండా నీళ్లు పెట్టుకొను.

గ్రంథు తినుటయె గాక

గూడెక్కి కూయు

చెడ్డపని చేసి దానిని బాహు

టముగా చెప్పుకొను.

“ఏమేమీ! గ్రంథు దింటయుం గాక
గూడెక్కి కూనద వివేకయుం
దానియు నీ కన్నుల కెంత ప్రియమైన
నయిరి గాక నీకు సరతుగా నిట్లు పలుక
నెట్లు నోరాడె.” భోజ. 7.171.

గ్రంథు మిడికించు

గుడ్డు మిటమిట లాడించు.

క్రీడా. పు. 73.

గ్రంథు మెఱము

గ్రంథుటిమి చూచు

“గవిలో బెబ్బలి డాంగి గ్రంథ మెఱ
మంగాఁ గాంచి రా జేసె నేయ వడిన్
బాణము వెంట నే.”

మమ. 4.46.

గ్రంథ మెలి కుఱుక నొక్కు
బాగుగా నొక్కు.

“మెడ యెడిసి పట్టి గ్రంథ మెలి కుఱుక
నొక్కుచు...” కళా. 3.278.

“గ్రంథ బయటికి వచ్చేటట్లుగా మెడ
నొక్కినాడు.” వా.

గ్రంథ వెల్లుక

గ్రంథ బయటికి వచ్చు.

గొంతు బిగుసుకొన్నప్పుడూ,

ప్రాణాపాయ స్థితిలో ఉన్న

దని చెప్పటకున్నా వాడు

కలో గ్రంథ బయటికి వచ్చి

నవి అంటారు.

“గుంతలోఁ బడ గ్రంథ వెల్లుక
నాల్క, నడుము గఱుచుక నఱుచుచు
బెడిసి మడిసె.” హంస. 1.193.

గ్రంథలాడు

కొట్లాడు.

పశ్చిమాంధ్రంలో అతిప్రచు

రంగా వాడుకలో ఉన్నది.

గ్రొచ్చి కోరాడు

త్రప్ర.

“ప్రాశవంబున దోర్లండబలము మెఱసి,
గ్రొచ్చి కోరాడి త్రవ్వరి కతల మెల్ల.”
భాగ. 9.205.

ఘంటాపథము

1. రాజమార్గము.

“కలువడంబులు గట్టి ఘంటాపథము

అందు, బొడవుగా నునుబట్టుపడగ
లెత్తి.” రుక్మాం. 1.118.

2. రాచబాట పంటిది.

కొట్టినపిండి అనుట.

“వేదశాస్త్ర పురాణాది విద్య లెల్ల,
దరుణి నీయాస ఘంటాపథంబు
మాకు.” నైష. 2.49.

ఘంటాపథముగా

నిశ్చయముగా.

ము క్తకంతంలో అనుట.

రాచబాటలో నడచినట్లు

నిరాఘాటముగా అనుట పై

మాటిమాటి వచ్చిన పలుకు

బడి.

“నిదురమబ్బిన నున్న నెన్నెఱిని
నెఱును, బారడుఁబోక ఘంటాపథముగ
నిగమములు.” వ్యాఖ్యా. చాటు.
తె. జా.

ఘటదాసుని చేయు

నొకరుగా చేయు.

“..... నే మనంబునం, దలఁచిన
రుద్రునైన ఘటదాసునిఁ జేయుదుఁ
గామునింటికి.” మార్కం. 1.21.

ఘటన

దైవఘటన.

చూ. దైవఘటన.

ఘటన చేయు

సంఘటిల్ల జేయు.

“కలిమి యంగంబు లెల్ల ను ఘటన
చేసి.” పార్వ. 6.93.

ఘటనపడు

సంఘటిల్లు.

“నకలలక్షణగ్రంథవిస్తారసార, పటిమ
లన్నియు నొకటిగా ఘటనపఱచి,
లక్షణగ్రంథ మొనరింతు.”

ఆనంద. 1.2.

ఘటాఘటీలు

హేమాహేమీలు

“ఓహో! భేదము లేదు నిండునభిలా
నొక్కింత మాత్రంబు హేమా
హేమీలు ఘటాఘటీ లతిరఘల్
మాంధాళు లీసాము లే, లా? హీనా
ధికభావముల్...” వరాహ. 10.8.

ఘట్టకుటీప్రభాతము

దేనినుండి తప్పించుకొన వలె
నని అంత అవస్థ పడ్డాడో
దానివాతే వడవలసి వచ్చి
నది అనుపట్ట ఆనే ఒక
న్యాయము.

సుంకము చెల్లించు పాకను
తప్పించుకొనవలె నని ఒక
బండివాడు రాత్రంతా ప్రయా
ణం చేశాడు. కాని తుద
కేమో తెల్లవారు నప్పటికి
ఎదుట ఆతావే కనిపించినట్లు
తెలుసుకున్నాడు.

“ఘట్టకుటీప్రభాత మనగా నిదివో
పరికించి చూడగన్.” కళా. 6.249.

ఘణంఘణలు

ఘణఘణలు.

ధ్వన్యనుకరణము.

ఘణిలున రంకె వైచు

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఘణి ఘణిలున వైచు ఘన మైన
రంకెల.” వీర. 3.105.

ఘనం పఱచు

ఉగ్గడించు, గొప్ప సేయు,
కొండాడు.

“అని నెనరు ముట్టం బూనిన కుసుమా
యుధు వూనికి వజ్రాయుధుండు ఘనం
పఱచి.” కుమా. 4.47.

ఘనము చేయు

గొప్ప చేయు.

“నెటిగొప్ప కొనగోర నివిరి చూచెద
నన్ను, జెలి నీ వది ఘనంబు చేసి
కొనెడు.” సారంగ. 2.226.

ఘనాంతస్వాధ్యాయి

చూ. ఘనాపాతీ.

ఘనాపాతీ

ఘనాంతం వేదం చదువు
కొన్నవాడు.

వేదంలో ప్రతిమంత్రానికి
పదము, జట, ఘనము అనేవి
ఉంటాయి. ఘనం ఆఖరుది
కనుక కూలంకషంగా చదువు
కొన్నవాడు అనుట.

ఘమ్మను

గుమ్మని వాసించు.

ఘల్లుఘల్లు

ధ్వన్యనుకరణము.
రాధి. 1.99.

ఘల్లు రను

ధ్వన్యనుకరణము.
సారం. 3.28.

ఘశ్టుకు ఘశ్టుకు మను
శబ్దించు.

ధ్వన్యనుకరణము.

ఘుటిక మ్రింగిన సిద్ధునివలె

రససిద్ధుడు ర స ఘు టిక ను
మ్రింగినట్లు - మహానంగా;
కి మ్మనకుండా.

సారం. 3.164.

ఘుణాక్షరన్యాయముగా

బుద్ధి పూర్వకంగా కాక
యాదృచ్ఛికంగా యేర్పడినది.
ఒక పురుగు కర్రను తొలిచి
నప్పుడు అందులో అక్షరా
కారసామ్యం యేర్పడినట్లు
అనుట.

“ప్రతిపద్యముఁ జోద్యముగాఁ, గృతిఁ
జెప్పిన నొప్పుఁ గాక కృతి నొకపద్యం,
బలిమాధుఁడైనఁ జిత్రతఁ, బ్రతిపా
దింపఁడె ఘుణాక్షరన్యాయమునన్.”

విక. 1.17.

గ్రుడ్డివాటుగా అనుట.

ఘుమ ఘుమ మ్రోయు

1. శబ్దించు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఖగేశ్వర పక్ష జనిత వాతాం, కర
పూర్తిని శంఖ మపుడు ఘుమ ఘుమ
మ్రోసన్.” సారి. 2.78.

2. పరిమళించు.

“మల్లెపూలు ఘుమ ఘుమ లాడు
తున్నవి.” వా.

ఘుమ్మను

పరిమళించు, శబ్దించు.

“ఘుమ్మను కపురంపు జగతి కూర్చుండి
తగ్గె.” వాల్మీ. 3.101.

“ఆపిమ్మట వియచ్చరీపాణి వల్లకిగుంఫ
స్వరమ్మలు ఘుమ్మ రనియె.”

వసు. 5.3.

ఘోటకబ్రహ్మచర్యము

వీలు చిక్కక బ్రహ్మచర్యం
నెఱపుట.

గుఱ్ఱము ఆడుగుఱ్ఱం కనబడే
దాకా బ్రహ్మచర్యం అవలం
బిస్తుంది. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“కడిసి చూడ ఘోటక బ్రహ్మ
చర్యంబు, పింగళాజపంబు పిల్లిశీల,
మజగరోపవాస మల బకధ్యానంబు,
నక్కవినయ మిట్టి నయము లెల్.”

నైజ. 2.19.

చంకకఱ్ఱలు

కుంటివారు నడచుటకు చంకల

క్రింద ఆధారంగా పెట్టుకునే
కఱ్ఱలు.

చంకకొళ్ళు

చూ. చంకకఱ్ఱలు.

చంక కెక్కు

ఎక్కువచనవు తీసుకొను.

నిరసనగా అనుమాట.

“రెండు సార్లు పలకరిస్తే చాలు. వాడు
చంక కెక్కి కూర్చుంటాడు.” వా.

చంక చేతులు కట్టుకొని

చేతులు కట్టుకొని వినయ
ముతో.

“వాళ్ళన్నయ్య దగ్గర ఎప్పుడూ వాడు
చంక చేతులు కట్టుకొని నిలబడ
తాడు.” వా.

చంక జేతులు వెట్టుక

చేతులు కట్టుకొని.

“నిలుచుండి చంక జేతులు వెట్టుక
కిరీట, ములుగలరాజులు కొలువు సేయ.”

చంక జేతులు వెట్టుకొని

వినయముతో.

సారం. 1.62.

“నిలుచుండి చంక జేతులు కట్టుకొను
వాడె, కొలువ రా రే మంచు గెలియ
సాగె.” కవల. 24.

చంకటివాడు

చంటివాడు, చంకలోని బిడ్డ.

“వాపోవు చంకటివాని బో వైచి.”

గౌర. హరి. ద్వి. 1055.

చంకతాళి

చంకలో తగిలిం చుకొను
మూట.

శ. ర.

చంక దుడ్డు, శరణార్థి

అననురూపప్రవర్తన.

పై కేమో అభయం కోరుతూ
వచ్చినట్టు నటిస్తున్నా, కొట్టు
టకు కర్ర తీసుకొని వచ్చి
నట్లు.

“శరచాపధారణంబున్, బరమ మన
శ్శాంతి దాంతి పరిపాకంబున్, బరి
కింపక జంక దుడ్డును, శరణార్థియు
ననెడునట్టి చందము దోచెన్.”

హరవి. 7.17.

“ధరణీశ! చంక దుడ్డును, శరణార్థియు
ననెడు మాట సరి వచ్చె మునీ, శ్వర
బాధక మగు నీదు, శ్చరితము పరికింప
మిగుల సాహసి వరయన్.”

హరి. 2.149.

చంక నాకి పోవు

చెడిపోవు.

“ఆ కేసు కొత్తవకిలుకు ఇచ్చాను. అది
కాస్తా చంక నాకి పోయింది.” వా.

“నామాట వినక పోతే నీవే చంక
నాకి పోతావు.” వా.

చంక బిడ్డ లూడిపడునట్లు మాట
లాడు

చమత్కారముగా, హాస్య
ముగా, గడుసరిగా మాట
లాడు,

“.....మన మాదట వేడిన మాటు
వల్కెగా, గొంకెడు నంచు మీ
రిపుడు గోలని చూడకు రమ్మ నేర్చు
బో, చంకల బిడ్డ లూడిపడ సారస
లోచన మాటలాడెగన్.”

విజ. కి. 34.

చంకలబంటిగా మెనవు

కుత్తుకబంటిగా తిను.

“చంకల బంటిగా మెనవి.”

క్రీడా. పు. 56.

చంకలు ఎగుర వేయు

సంతోషించు, సంబరపడు.

“పరీక్షలో ప్యా సయ్యా నని వాడు
చంకలు ఎగర వేసుకొంటూ వచ్చాడు.”

వా.

రూ. చంక లెగుర వేయు.

చంకలు కొట్టుకొను

సంబరపడు,

“అఁ. మనపిల్ల నిస్తా మంటే వాడు
చంకలు కొట్టుకొంటూ వస్తాడు.” వా.
చూ. చంకలు ఎగుర వేయు.

చంకలు గుద్దుకొను

చూ. చంకలు కొట్టుకొను.

చంకలు గొట్టుకొను

సంతోషించు.

“కలిగొట్టు చూచి చంకలు గొట్టు
కొనుదమ్మ, పాలితి గైకొను మట్లి
పొన్న రెల్ల.”

నలచ. 3.230.

“వాని కా ఆ స్త్రీ వస్తుం దని తెలియగానే
భార్య చంకలు గొట్టుకొన్నది.” వా.
చూ. చంకలు తట్టుకొను.

చంకలు తట్టుకొను

సంబరపడు.

“తన దత్తులైకి జబ్బు చేసిం దనే
సరికి వాడు చంకలు తట్టుకొంటూ
బయలుదేరాడు.” వా.

చూ. చంకలు కొట్టుకొను.

చంకలు తాటించు

సంతోషించు.

చంకలు కొట్టుకొను అని

వాడు క లో ఇది కనబడు
తుంది.

“బలిరా తేరకుఁ డేరఁ దక్క నిఁక నీ
బంగారకుం డంచుఁ జంకలు దాటిం
చుచు...” పాండు. 3.67.

“వార్ల తాత చచ్చిపోయా డని నిన్న
ఉత్తరం వచ్చింది. వాడు చంకలు
కొట్టుకొంటూ వెంట నే బయలుదేరి

పోయాడు. ఎలాగూ ఆ ఆ స్త్రీ వీడికి
దక్కవలసిందే గా.” వా.

చూ. చంకలు కొట్టుకొను.

చంకలు వైచుకొను

చంకలు కొట్టుకొను, సంబర
పడు.

“కాసున్న పనికి చంకలు వైచుకొన
రాదు, గడచిన వెత దుఃఖపడఁగ
రాదు...” రామలిం.

చంకలో పెట్టుకొని పోవు

సంగ్రహించుకొని పోవు.

“కాస్త అజాగ్రత్తగా ఉన్నా మంటే
వాడు దొరికిందాన్ని చంకలో పెట్టు
కొని పోతాడు.” వా.

చూ. చంకను పెట్టుకొని పోవు.

చంక వైచుకొను

చంకలు కొట్టుకొను.

ఇది సంతోషసూచకము.

“సంతసము నాపఁజాలక చంక వైచు,
కొనుచు నొకదాఁటు గొని.”

ప్రభా. 3.134.

చంగున....

దుముకు ఇత్యాదులలో.

భవ్యనకరణము.

కళా. 8.89.

చంటిక్రిం దిటికి

కొంగుచాటున నుంచి.

అనగా వెంట వెంట తిరు

గునట్లుచేసి అనుట.

“హరితిఁ జంటిక్రిం దిటికి నాలోతు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి

చంటిపాప

పసిపాప.

చంటివాడు

పాలు తాగే పసివాడు.

చండశాసనుడు

నిర్దాక్షిణ్యం గా తప్పును
శిక్షించువాడు.

“అతనా చండశాసనుడు! నీ సిఫారసు
లేవీ పని చెయ్య వక్కండ్ర.” వా.

చండాలవాటిలో బ్రాహ్మణ
గృహము వెదకు

వ్యర్థప్రయత్నము చేయు.

మాలగూడెంలో బాపన
యింటికోసం వెదకడం

వ్యర్థమే కదా!

“వసుధ నెం దైనఁ జండాలు వాటి
లోన, బ్రాహ్మణగృహంబు వెదకుట
క్రాంతి గాదె.” ప్రభా. 4.160.

చండిపోతు

మొండివాడు.

“మొండరి చల్లచప్పుడు గోడచేర్చు,
చండిపోతనునట్టిజాడ నున్నాడు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1497-98.

చండి వడు

మొండి కెత్తు.

“మజ్జనక్రీడాపరాయణం బై చండి
వడి కదలమిన్.” పారి. 5.13.

చండి నేయు

మొండికి వేయు, కోపించు.

“చండి నేసి యడిగినఁ జక్క మాకుం
జెప్పుదు.” తాళ్ల. సం. 3.626.

చండ్రనిప్పులు

భగభగ లాడు నిప్పులు.

చండ్రకట్ట కాల్చిన నిప్పులు
చాలా వేడి అనుటపై ఏర్పడి
నది.

“చండ్రనిప్పులకంటె వేండ్రంబు లగు
నట్టి, కన్నులఁ గోపాగ్ని కణము
లురల.” హరిశ్చ. 3.91.

చండ్రమల్లెలు

చండ్రనిప్పుల మంటలు.

“రవరవ మండు నెర్రని చండ్రమరెల.”
క్రీడా. పు. 48.

చండ్రలాటలు

ఒక పిల్లల ఆట.

హంస. 3.146.

చందనకొవ్వులు

ఒక రకమైన బట్టలు.

పండితా. పర్వ. 307. పుట.

చందన మలదు

గంధము పూయు.

“అలఁదెఁ జందన మొక ధవళాయ
తాక్షి.” పారి. 2.12.

చందమామ కొండనాలిక

చందమామ చిఱునాలిక
వంటిది.

అనగా తెల్లనిది, మృదువైనది,
సన్ననిది అనుట. చంద
మామే లలితం. అంతకంటె
లలితాలిలలితం.

“చందమామ కొండనాలిక యగు
నొక్క గొమలిశేకు.”

క్రీడా. పు. 57.

చందమామ గుటకలు

దొరకనిదానికై ఆశపడి

నోరూర్చుకొనుట. వట్టి ఆశ.

“అందనిపంటి కేమిటికి నట్లు నిగిడ్చెదు
విష్ణుఁ డున్న యా, కందువ చందమామ
గుటకల్ విను మీ పని గట్టిపెట్టి...”

వి. పు. 2.51.

చూ. చందమామ ఘుటిక.

చందమామ గ్రుక్కిళ్ళు.

చందమామ గ్రుక్కిళ్ళు

దొరకనిదానికై వట్టి ఆశతో

గుటకలు మ్రింగుట.

“ఎలమి సుముహూర్తమునఁ బెర యెత్తు
నంతఁ, బ్రేమ మది మీఱఁగాఁ జంద
మామ చెలుల, కెంపు మోవుల సుధకు
గ్రుక్కిళ్ళు మ్రింగ, క్షీతిఁ గలిగె జంద
మామ గ్రుక్కిళ్ళు నాఁడు.”

శశాం. 5.137.

చూ. చందమామ గుటకలు.

చందమామ ఘుటిక.

చందమామ ఘుటిక

వట్టి ఆశ. ఎదురుగా ఉన్నదని

దొరకనిదాని నాశించుట.

చందమామను చూచి గుట

కలు వేసినట్లు. ఎలాగూ దొర

కదు.

పిల్లలకు చందమామను

చూపుతూ వట్టి చేతులతో

తినిపించగా తినునట్లు వారు

నటించు రని సూ. ని. సరి

యని తోచదు. గుటకలు

వేయుటయే ఇక్కడ.

“మనకు నిజ మయ్యె నల చందమామ
ఘుటిక.” భీమ. 2.185.

చూ. చందమామ గుటకలు.

చందమామ పక్కె

ఒక రకమైన చేప. శ్రావ.

చందమామ పురుగు

ఆరుద్రపురుగు. శ్రావ.

చందమామ పులుగు

చకోరపక్షి.

చందా కెంపు

ఒక జాతి కెంపు.

“మేనఁ జందాకెంపు మించుటొడా
ణంబు.” సమీర. 2.67.

చందాదారు

చందా కట్టువాడు.

చందుచట్టు

చంద్రకాంతం.

చందురకావి

లేత కావి రంగు.

“విశద ముక్తాదామ రశనఁ జందుర
కావి, కలికపు వలువపై నలవరించి.”

మను. 6.5.

చూ. చంద్రకావి.

చందురజోతి

ఒక రకం బాణసంచా.

శ. ర.

చందురుకూనలు

నఖక్షతాలు.

చందురువంకలు

నఖక్షతాలు.

చంద్రకావి

లేత కావిరంగు.

రాధి. 1.99.

చంద్రగోళి

చంద్రపు గిన్నె.

అంచు లేని గుండ్ర మైన
గిన్నె. పక్షులు నీరు త్రాగు
టకూ, మనం చేతులు కడుగు
కొనుటకూ ఇ త్యాదులకు
అందులో నీరు ఉంచుతారు.

గోళెము అన్నది కొంచెం
వెడల్పాటి అంచు లేని గిన్నెకే
నేడు కూడా రూఢము.

“క్షాళనోచితచంద్రగోళి యనఁగ.”

పాండు. 5.24.

చూ. చంద్రపుగిన్నె.

చంద్రపుగిన్నె

అంచు లేని గుండ్ర మైన
గిన్నె.

“చక్రవాకములకుఁ జల్లఁగా మంచు
ద్రాగించిన చంద్రంపు గిన్నెవోలె.”

ఉత్త. హ. 3.86.

చూ. చంద్రగోళి.

చంద్రవంక

ఆభరణము.

చంద్రవంకలు

ఒక రకమైన ధాన్యం.

చంద్రుని కొక నూలిపోగు

తగినంత కాక పోయినా
యెంతో కొంత ఆరాధన.
చేత నైన కానుక.

చంద్రదర్శనం చేసుకొన్న
ప్పుడు - ముఖ్యంగా విదియ

నాడు - ఉత్తరీయంలోని
నూలిపోగు తీసివేసి నమస్క-
రించుట ఆచారం. దానిపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“కావున సమస్తసామ్రాజ్యకర్త యైన,
యిందిరాధీశునకుఁ గాను కీయవలయుఁ,
చంద్రునకు నూలిపో గన్న సామెతగను,
గాన నే మైన మనశ్చ కి గలకొలంది.”
కుచే. 1.109.

“మీరు చేసేది గొప్ప సత్కార్యం.
వేలమీదా లక్షలమీదా కావలసిన
పని. చంద్రుని కొక నూలిపోగు
లాగా నేనూ ఒక పదిరూపాయలు
యిచ్చుకుంటాను.”
వా.

చంపి పుట్టు

వారికంటే మించినవా డగు.

“వాడు వాళ్లనాన్నను చంపి
పుట్టాడు.”
వా.

“రావణాసురుణ్ణి చంపి పుట్టి నాడు
పీడు.”
వా.

అనగా అతనికంటే మించినవా
డని అర్థం.

నిరసన సూచించు పట్టులనే
యిది యెక్కువగా ఉపయో-
గిస్తారు.

చంపుక తిను

వేధించు, బాధించు.

“పదిరూపాయలు ఆహ్వా ఇమ్మని వాడు
నాలుగు రోజులనుంచీ నన్ను చంపుక
తింటున్నాడు.”
వా.

రూ. ఏటికి చంపెదరు?

చంపుకు తిన్నట్టు

రూ. నను చంపుకొన్నట్టు.

చంపుడు గట్ట

వధ్యశిల.

“చంపుడుగట్ట యగు శిలాపట్టంబు
మెట్టి.” కాశీ. 5.169.

చంపుడు గట్టు

చూ. చంపుడు గట్ట.

చంపుడు ముంపుడు

చచ్చు పుచ్చు; చెఱుచునట్టి.

ఇదేదో విశేషణంగానే ఉప

యోగిస్తారు.

“చంపుడు ముంపుడు బోధ గాథ
●న్.” పాండు. 5.224.

చూ. చచ్చు పుచ్చు.

చకచకా

గబగబా.

“అతను ఏ పనైనా చకచకా చేసు
కొని పోతాడు.” వా.

చకారపు గుడ్డులు

చీవాట్లు, చీకొట్టుటలు.

“వాడి దగ్గరికి వెళ్లా మంటే చకారపు
గుడ్డులకు తక్కు వుండవు.” వా.

చక్క జూచు

1. బాగుగా చూచుకొను,

అదరించు.

“సాగంబడి మ్రొక్కి యిల్లాలిం జక్క
జూడఁ, గావు మని బాస లీయఁగాఁ
గంటి నేను.” శుక. 1.526.

2. సరిగా చూచు, బాగా

చూచు.

“కడుకొనక తప్పుఁ జూచినఁ, జెడు
లోకము లనుట యిది ప్రసిద్ధము

జగతికొ, మృద నీవు చక్కఁ జూచిన,
జెడియె మనోభవుఁడు నిది విచిత్రము
గాడే.” కుమా. 9.44.

శ్లేష ఇక్కడ.

చక్క జేయు

1. సరిపఱచు.

“విరస మయ్యెనేని వెర వెద్ది మఱి
చక్క, జేయ నీవ చింత చేసి చూడు.”
ప్రభా. 5.19.

2. సంస్కరించు.

“స్నానంబు గావించి చనుదెంచు
నంతలో, జపవేదిఁ దగురితఁ జక్కఁ
జేయు.” ఉత్త. రా. 1.199.

3. పూర్తి చేయు.

“పోయివచ్చి నీ, పని మఱి చక్కఁ
జేసెద నెపంబు సహింపుము.”

భాస్క. రా. సుం. 83.

4. చంపు, కూల్చు.

“గంగానందనుఁ గూల్చి ద్రోణుపని
చక్కంజేసి కారవ్యవీరాంగమ్ముల్
నులుమాడి.” భార. భీష్మ. 2.153.

“జలరాశి గర్వంబుఁ జక్కజేసి.”

భాగ. 6.306.

చక్క జేర్చు

సవరించు.

“తమ్మి పూ, మొగ్గల నేలు పూపచను
ముక్కులఁ బయ్యెదఁ జక్క జేర్చు
చున్.” శుక. 1.293.

చక్కటులు దిద్దు

చక్క దిద్దు.

“.....జక్కవకవం జక్కటు దిద్దుకొ
గుచా, హంకారంబు మదాలిమార్తిక
నూటాడించు వేడిరుచుల్. విజ. 2.16.

రూ. చక్కటు దిద్దు.

చక్కట్లు దిద్దు

సరి దిద్దు.

“జక్కవకవత్ జక్కట్లు దిద్దు గుచా హంకారంబు.” విజయ. 2.16.

యా. చక్కటులు దిద్దు.

చక్కడచు

సంహరించు.

“చక్కడఁతు నిన్ను విష్ణునిఁ, బెక్కులు ప్రేరిదవు.” భాగ. స్క. 7.272.

చక్క నగు

సరివడు, నెఱవేఱు - ఇత్యాది

భావచ్ఛాయలలో కనిపించు

మాట.

“కలికి భుజంగసంగతిఁ గన్న కేతకి, సాధ్యచెంత వసింపఁ జక్క నౌనె.”

ఇందు. 3.72.

చక్కనయ్య

మన్నభుడు.

చక్కని కొమ్మ

అంద మైన స్త్రీ.

“మన వమ్మా నన్నో చక్కని కొమ్మా మెచ్చుకొమ్మ కథ విని పొమ్మా!”

హంస. 1.149.

చక్కనిమిన్ను

గగనమధ్యం.

“సవిత్వండు చక్కని మింటికిం జను దెంచె.” భార. భీష్మ. 3.346.

చక్కనివారిలో మిగుల చక్క

నిది (వాడు)

అతి సౌందర్యవంతురాలు(డు)

ఇట్టి పలుకుబడులు మనకు

చాలా ఉన్నవి. ధనవంతు

లలో ధనవంతుడు - ఇత్యాది.

“చక్కనివారిలో మిగులఁ జక్కని దానవటంచు వేడ్కలోఁ, జొక్కముఁ జెప్పి రండులకుఁ జూచినయందువ...” హంస. 1.84.

చక్కబడు

సరివడు; నెఱవేరు.

“ఈ పని ఇంతలో చక్కబడేట్లు లేదు.” వా.

చక్కబఱచు

సవరించు.

“శయ్య విదలించి పైచీర చక్కఁ బఱచి.”

రుక్మాం. 4.82.

చక్కబెట్టు

1. చాలించు, కట్టిపెట్టు.

“జపహామతంత్రములో చక్కఁ బెట్టి.” రుక్మాం. 4.102.

2. సరిచేయు, చక్కదిద్దు.

“.....మీ రొక్కొక వేళ..... చక్కఁబెట్టువాడు.”

పాండు. 5.218.

3. దొంగిలించు.

“వాడు అందరూ నిద్ర పోతూండడం చూచి ఆరవేసిన నాలుగు పంచలూ చీరలూ చక్కబెట్టుకొని పోయాడు.” వా.

4. లోబరచుకొను.

“వాళ్లయింటికి అప్పుడప్పుడూ పోతూ వస్తూనే ఉండి, వాడు ఆ పిల్లను కాస్తా చక్క బెట్టివాడు.”

5. బియ్యం సరిచేయు.

“బియ్యం చక్కబెట్టి ఆ తరవాత ఎస్ట్రో పోయివే.” వా.

ఇదే వాడుకలో పశ్చిమ

ప్రాంతాలలో ‘సగబెట్టు’

అనే రూపంలో విరివిగా విన

వస్తుంది.

“ఆ పొరక, చేటు అంతా సగబెట్టి కసుపు నూకు.” వా.

చూ. సగబెట్టు.

చక్కబోవు

సరాసరిగా వెడలిపోవు.

“ఈసారి చని వేడ నే మనునో యని, సంకోచమున గొక్కి చక్కబోవు.”

హంస. కి.155.

“వాడు నేను పిలుస్తూండగానే చక్కా పోయాడు.” వా.

చక్క సగము

సరిగ్గా సగం.

“ఒడలిలో జక్క సగము నా కొనగ మనుడు.”

ఉత్త. హరి. 5.56.

చూ. చక్క సమము.

చక్క సమము

సరిగ్గా సగం.

“పంచి పెట్టెదం, జక్క సమంబుగాఁ గ నిది సమ్యక్ హృద మీకు వారి కిన్.”

దత్తా. 2.343.

చూ. చక్క సగము.

చక్కాడు

1. సంహరించు.

“తక్కిన రాక్షసదళముల నొకటఁ,

జక్కాడె మానవశరమహత్త్వమున.”

రంగ. రా. బాల. పు. కి. 35. పం. కి. 23.

2. నులుమాడు, తెగగొట్టు.

“ఖడ్గ మెత్తినఁ జక్కాడెఁ గంబు కఠి.”

కా. 6.245.

చక్కిలిగింత

సంతోషకారి; చక్కిలిగిలి.

“అమరుల బోనపుట్టిక సహస్రమయూ ఖుని జోడుకొడె సంతమసము వేరు విత్తు కుముదంబుల చక్కిలిగింత పుంశ్చ లీ, సమితికె జుక్కవారు.”

హరి. 2.41.

“చక్కిలిగింత పెడితే నాకు బాగుం డదు.” వా.

చక్కిలిగిలిగింత

చక్కిలిగింత.

“చొక్క మగు రాధ హృదయము, చక్కిలి గిలిగింత గొనియె శంబర రిపుచేక్ష.”

రాధా. 4.71.

చక్కిలి గిలిగిలి

గిలిగింతలు పెట్టుటలో అను

మాట. చక్కిలి గిలిగిలి

అంటూ నవ్వునట్లు అరి

కాళ్లలోనూ చంకలలోనూ

ప్రవేళ్లలో తాకుతారు. నవ్వు

వస్తుంది.

“క్రిక్కించు జక్కిలి గిలిగిలియనుచు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 457.

చక్కిలింతలు పుచ్చు

గిలిగింతలు పెట్టు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 457.

చూ. చక్కిలి గిలిగిలి పెట్టు.

చక్కెర పంచదార

శుద్ధి చేసిన చక్కెర. (చాన్.

గడ్డ కట్టిన చక్కెర.

వావిళ్ళ ని.

చక్కెర మంచము

పేము మొదలగు వానితో

నేసిన చట్టం గల మంచం.

చక్కెరగా జేయు

చక్కెర సేయు.

“పాలుపారు సాధగోపురములతోడఁ,
గాశీపురము చక్కెరగాఁ జేసి కాల్చి.”

ద్విప. జగ. 175.

చూ. చక్కెర చేయు.

చక్కెర చేయు

1. తుత్తుమురు చేయు,

“తుండుడు కాఱ కాత్రవుల దోర్బల
సంపదఁ జక్కెర చేసి.” నిరంకు. 4.80.

చూ. చక్కెర.

2. నిర్మాలించు.

“శర మేర్చి యిపుడె, చంద్రనూర్యా
గ్నులఁ జక్కెర చేసెదను.”

వర. రా. ఆర. పు. 231. పం. 3.

చూ. చక్కెర సేయు.

చక్కెరపగడ

వడ్డో సంఖ్య.

వేంక. మాన.

చక్కెరముక్కు చేయు

చిందరవందర చేయు.

“ఎక్కడి పగ యొకొ యింద్రియాలు
నన్నుఁ బట్టి, చక్కెరముక్కుల చేసి
యెంచి సాధించెని.”

తాళ్ల. సం. 6.105.

చక్కెరవడు

ముక్కలు ముక్కలగు.

“అక్కెరీటి సైన్యంబు లెక్క గొనక,
యొక్క మిగిలి యొక్కజంబుగాఁ,
జక్కవడం బెక్క నారసంబులు.”

జైమి. 5.20.

చక్కెర తిన్ననోర వేపాకు

మేసినవిధము

మంచిపని చేసినవిధప చెడు

పని చేయ రా దనుపల్ల

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“తీపారుచక్కెరఁ దిన్న యానోర,
వేపాకు మేసినవిధమున నీవు, చేసి
నంతయు మేలు చేసి మ తేల, చేసితి
విట్టి కుచ్చితము...”

గౌర. హరి. ద్వి. 1281-84.

చక్కెర పెట్టు

తీపి తినుబండము పెట్టు.

“కనకపంజరకారికలకుఁ జక్కెర పెట్టి,
చదివింప రేలొకొ సకియ లిపుడు.”

పా. 1.106.

చక్కెర బుగడ

ఒక రకమైన పిండివంట.

చక్కెర బెట్టి లాలించు

ప్రేమతో పెంచు.

“ప్రేమతోఁ జక్కెర పెట్టి లాలించిన,
చిలుకకే వెగటుగాఁ బలక సాఁగె.”

ఉపా. 2.47.

చక్కెరబొమ్మ

అందగ తై.

“అప్పు డా, చక్కెర బొమ్మ మార్కెట్
లయ్య చెవులకు విభుఁ డులసిల్లు
చుక.” శుక. 1.302.

చూ. బంగారుబొమ్మ.

చక్కెర ముద్దుగుమ్మ

అందగత్తె.

“ఈ, చక్కెర ముద్దుగుమ్మకు రసప్రియ
భావల నిం పొనర్చెడిన్.”

వేంక. పంచ. 3.288.

చక్కెరలప్పలు

శర్కరఖండములు.

“ఎక్కడ గోరు సోకినన్, జక్కెర
లప్పలు.” కా. మా. 1.43.

చక్కెర లొల్కు

మధుర మైన.

“చక్కెర లొల్కెడు చక్కని
యీతని, కమ్మవిఁ జూడుము కీర
వాణి! ఉవా. 3.3.

చక్కెరవంటి (పండ్లు)

మధుర మైన.

“ఈ, చక్కెరవంటి పండ్లు తిన సాగి
రటంచుఁ గృశించు నెంతయున్.”

శుక. 3.376.

చచ్చదరము

చచ్చాకము; నలుచదరము.

చూ. చచ్చవుకము.

చచ్చవుకము

నలువైపులా చ ద ర ము గా
నున్నది.

“ఇక్కడి గుడి నన్నరు అడుగుల
చచ్చవుకములొ.” కాశీయా. 304.

చూ. చచ్చాకము.

చచ్చి కడుపున పుట్టు

కృతజ్ఞతను తెలియజేయు

సందర్భంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“నీవు మావానికి కాస్త ఆశ్రయం
చూపించావంటే చచ్చి నీ కడుపున
పుడతాను.” వా.

చచ్చి చావని వాడు

అటూ యిటూ కానివాడు.

“చచ్చి చావని వాని బల్ హెచ్చు
నకును.” వేపి. 3.401.

చచ్చి చెడి

నానా శ్రమపడి.

“చచ్చి చెడి యింత దూరం వస్తే
సువు లేదు పొమ్మంటే ఎట్లా?” వా.

చచ్చి చెడి చాయంగల విన్నపా
లగు

నానా శ్రమపడు అనుట.

మాట. 33.

చచ్చి చెడి సున్న మగు

నానా శ్రమపడు.

“శ్రీశైలం చేరేసరికి చచ్చి చెడి సున్న
మయ్యాము.” వా.

చూ. చచ్చి సున్న మగు.

చచ్చిన చావు అగు

అత్యంతబాధకు లోనగు.

“చచ్చినచావు గావె, జై తేయవిభుని
సోదరుఁ డీతె ననిన.”

వర. రా. య. పు. 297. పంక్తి. 20...

“పిడితో వేగ లేక చచ్చినచావు గా
ఉంది.” వా.

చచ్చిన చావుగా

నానా బాధగా.

“చచ్చిన చావుగా జనలోకసాధుఁ,
డచ్చట నాత్మలో నడలుచు నుండె.”

నలచ. ద్వి. 5.61.

“వీడితో నాకు చచ్చిన చావుగా
ఉంది.” వా.

చచ్చినపామును చంపు

అసలే దెబ్బ తిన్న వానిని

బాధించు.

“వా డసలే చితికి పోయి ఉన్నాడు.
మళ్ళీ వాడిమీద ఎందుకు వ్యాజ్యం
వేస్తావు? చచ్చినపామును చంపడం
ఎందుకు.” వా.

చచ్చినవానికండ్లు చేరెడేసి

గతించినది చాలా గొప్పగా

కనబడుట నహజము అను

పట్ల వినవచ్చే పలుకుబడి.

“ఎప్పుడో ఆలా బలికాము ఇలా బలి
కాము అంటే లాభ మేముంది? ఇప్పటి
సంగతి చెప్పు. చచ్చిన వానికండ్లు
చేరడేసి.” వా.

చచ్చినవానిని చదువ వేయు

శక్తిహీనునికి బరువైన పనిని

అప్పగించు.

“వా డసలే అర్భకుడు. వాడినెత్తిన
ఇంత పని పెడే ఏం లాభం? చచ్చిన
వాణ్ణి చదవ వేసినట్లు.” వా.

చచ్చి పుట్ట నేర్చు

అ సా ధ్య ము ల ను చేయగల

జగజంత అని నిరసించుటలో

వచ్చిన పలుకుబడి.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 360.

“అమ్మా అదా! ఎంత నెఱజాణ. చచ్చి
పుట్ట గలదు.” వా.

చచ్చి బ్రతుకు

చావలసినంత ప్రమాదానికి

గుఱి అయి ఎలాగో బతికి

బయట పడు.

“ప్రాలల రతిదేవి భాగ్య సంపదఁ
గదా, ప్రసవసాయక! చచ్చి బ్రతికి
తీవు.” నైష. 2.138.

ఇక్కడ శ్లేషలో జాతీయం

నిక్షిప్త మై యున్నది.

“వాడికి మధ్య చాలా జబ్బు చేసింది.
ఎలాగో చచ్చి బతికాడు.”

“ఆ విమాన ప్రమాదంలో వాడు తగులు
కొని చచ్చి బతికాడు.”

చచ్చియు చావడు

చచ్చినవాడూ కాదు, బతికిన

వాడూ కాదు.

“ఎంత బలిదు నైన నెదిరింప వచ్చుఁ,
జచ్చియుఁ జావఁ డీ చపలరాక్ష
సుఁడు.” మైరా. పు. 65.

చచ్చి సగ మగు

నానా బాధా పడు.

“ఈ పనితో వాడు చచ్చి సగ
మయ్యాడు. ఇం కేమి చేస్తాడు?” వా.

చచ్చి సాధించు

చనిపోయి కూడా పగ తీర్చు

కొను.

ఒక కథపై వచ్చిన పలుకు

బడి.

క ర ణం బతికున్నంతకాలం

రెడ్డిమీద పగ తీర్చుకొన

లేక పోయాడు. చావబోతుం
డగా రెడ్డి వచ్చి యింకా పగ
ఎందు కని పలుకరించాడు.
అప్పు డతను రెడ్డిగారి దొడ్డికి
దక్షిణాన తన్ను కాల్చి మని
కడపటి కోరికగా కోరాడు.
పాపం! కడపటి కోరిక గదా
అని రెడ్డి గారు అలాగే
చేశారు. గాలి కాకాష్టంలో
అగ్ని రెడ్డిగారి దొడ్డిలో పడి
వా ము ల న్ని కా లి
పోయాయి. 'చచ్చి సాధిం
చా డు రా ముండాగొడుకు'
అన్నా డట రెడ్డి.

చచ్చి సున్న మగు
విపరీతముగా శ్రమించు.

“వీడికి చదువు చెప్ప లేక చచ్చి సున్న
మవుతున్నాను.” వా.
చూ. చచ్చి చెడి సున్న మగు.

చచ్చుదద్దమ్మ
చూ. చచ్చుపెద్దమ్మ.

చచ్చునాగమ్మ
చూ. చచ్చుదద్దమ్మ.

చచ్చుపీనుగ
1. వెధవ, ఒక తిట్టు.
కౌత్త. 271.
2. ఏమీ చేత కానివాడు.
మదన. 30.

చచ్చుపుచ్చు
పనికి రాని.

“ఈ చచ్చుపుచ్చు కబుర్లన్నీ నా దగ్గరి
పనికి రావు.” వా.

“వీడు తెచ్చిన వన్నీ చచ్చుపుచ్చు
వంకాయలే.” వా.

చచ్చుపెద్దమ్మ
దద్దమ్మ.

“వాడు వట్టి చచ్చుపెద్దమ్మ. ఎవ
రే మన్నా పడతాడు.” వా.

చచ్చొకము

చచ్చుదరము.

నాలుగువైపుల చదరముగా
నున్నది.

“చచ్చొక మేర్పడి సరసంపుభువని.”
పల. పు. 38.
చూ. చచ్చవుకము.

చటులపడు

మడగబడు, కుంటుపడు.

“ఆకాశవాహిని నైకతంబుల ఖురాం,
చల టంకముల్ గ్రుంగఁ జటుల
పడిన.” కాశీ. 3.12.

చట్టలు చీరు

చంపు.

రామా. 7.265.

చట్టలు దూయు

చంపు.

వరాహ. 6.22.

చట్టలు ద్రుంచు

చంపు.

చట్టలు పట్టుకొను

ఒకరిచేతు లొకరు పరస్పరం
పట్టుకొను.

“పాదుకలు మెట్టి చట్టలు పట్టుకొనుచు.” భీమ. 2.197.

చూ. చెట్టాపట్టాలు.

చట్టలు పడిపోవు

‘చట్ట’ అంటే పిఱుదుకు కింద నున్న వెలుపలి భాగం.

“పాదాన్నుంచి నిలబడి నిలబడి చట్టలు పడిపోయాయి.” వా.

చట్టలు వావు

నాశము చేయు.

ఉ.త. హరి. 4.87.

చట్టి చుయ్యను నా దాఱని

చట్టిమీద చుయ్యను శబ్దము ఇంకా ఆఱిపోని.

అనగా అప్పుడప్పుడే చేసిన వేడివేడి పదార్థ మనుట.

“పునుగుండాని నవోదనంబు మిరియం పుంబాశ్లోఁ జట్టి చుయ్యసనా దాఱని కూరగుంపు...”

ఆము. 1.82.

చట్టితో చట్టి పగుల గొట్టు

ఇంటిలో కుండలు పగుల గొట్టు.

ఇది కోపసూచకముగా ఆడు వారు చేయుపని.

“చట్టితోఁ జట్టి పగులంగఁ గొట్టి తనదు, పదరులకు నింట బలుకుక్కలదరి కూయ.”

శుక. 3.275.

చట్టుపడు

నశించు - తృక్త మగు.

చట్టుపై పోక లగు

చెల్లాచెదరు లగు.

రాతిపై పడిన పోకలవలె

చెల్లాచెద రై పోయి రనుట.

“చట్టుపై పోక రై చనిరి గంధర్వులు, గరుడులు పంచబంగాళ మెరి.”

పా. 5.37.

చట్టుబిండ లగు

పా దగు.

కా.త. 365.

చట్టు మోపు

రాయని మోసే శిక్షను వేయు.

దకా. 2.190.

చట్టాతిపై క్రుంగగల

రాతిలో మునుగగల.

అసాధ్యకార్యము లొనర్చు నెఱజణ అనుటలో...

కమా. 8.135.

చట్టాతిపై గ్రుంక నేర్చు

రాతిలో మునిగి పోగల్గు,

అసాధ్యకార్యములను చేయ

గలవా రనుటలో నిరసన

ద్యోతక మైన పలుకుబడి.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

చట్టాళ్లు

కటికవారు, కఠినులు.

“ఇచ్చటి జగజంతలు మగలకన్నఁ జట్టాళ్లు ముమీ!”

శుక. 3.184.

చడిజాడలు

దారి తెన్నులు. జం.

“పడతి వెడలిన చడిజాడ లడుగఁ
దొడఁగె.” వేం. మాహా. 2.130.

చడి సను

పేరందు, ప్రఖ్యాతి వహించు.

“లింగ జేవు నకు ననుంగుబసవఁడు,
జంగమకోటికి సడి సన్నదాసి.”

బస. 1.5.

“చడి సన్న లింగప్రసాదులు భువిని,
అనుమాపానుగ్రహసమరులు...”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 103.

చడి సప్త లేకుండ

ఎవరికీ తెలియకుండా, గప్పు

చిప్పు మని.

కాశీ. 5.289.

“వాడు చడి చప్పుడూ లేకుండా పెళ్లి
చేసుకున్నాడు.” వా.

చడి చప్పుడూ

సవ్వడి. జం.

చూ. చడి సప్త లేకుండ.

చతికిలబిడు

కూలబడు.

భీమ. 5.15.

చతుర్థసంపద

మోక్షము.

పురుషార్థములు నాలుగిం
టిలో నాలుగవది మోక్షము
గనుక.

ధర్మార్థ కామ మోక్షములు

చతుర్విధ పురుషార్థములు.

పాండు. 4.61.

“చరితార్థుండ వీవు చతుర్థసంపదకా.”

చతుర్వేది

నాలుగువేదములూ చదువు

కొన్నవాడు. ఇలా చదువు

కొన్నవా రెప్పుడో ఉండగా,

అవంశాని కా పేరు వచ్చి

తర్వాత నేడు ఇంటి పేరు

కూడా అయినది.

“మూలగైన జతుర్వేది గాఁడె.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 466.

చత్తు సరిపోదు నను

చచ్చెద నని బెదరించు.

జం.

“చేరి వరు వేడు మిమ్మాటఁ జెప్ప

కున్న, జత్తు సరిపోదు ననుము నిస్సంశ

యముగ.” శుక. 3.267.

చత్వారం వచ్చు

నలభై యేండ్ల వై బడి న

తర్వాత కండ్లచూపు తగ్గు.

“కండ్లకుఁ జత్వార మొదవెఁ గాయము

మదిసెకా.” చంద్ర. వి. 2.21.

“నా కీమధ్య చత్వారం వచ్చింది.

అద్దాలు వేసుకోవాలి.” వా.

చదలు మోయు

మిన్నంటు.

“చదలు మోచిన శృంగచయముల
చేత.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 465. పం. 17.

చదికిల ద్రెళ్లు

చదికిల బడు.

“తేరిపై జదికిలఁ ద్రెల్లి నిశ్చైతన్య,
గతి నున్న దశసాయకముల సూతు.”

ఉ. హరి. 3.53.

చదికిల బడు

1. కూలబడు.

“వేగంగా పరుగెత్తుకొంటూ పోయి
వా డక్కడ చదికిలబడ్డాడు.” వా.

2. డీలా పడిపోవు.

“వాడు వ్యాపారంలో బాగా డెబ్బ
తిని చదికిలబడి పోయాడు.” వా.

చదియగొట్టు

ఉత్తుకు.

“కూటశాస్త్రాలందు గుడియఁ గట్టి,
చట్రాలిపై మేను చదియఁ గొట్టి.”
రుక్మాం. 5.82.

చదివించు

బహుకరించు.

పెండ్లిండ్లలో వధూవరుల
కిచ్చు బహుమతులను చది
వింపులనుట, ఆ యిచ్చుటను
చదివించుట అనుట నేటికీ
అలవాటు.

మొదట ఏ శ్లోకమో,
పద్యమో వధూవరుల నాశీర్వ
దిస్తూ వ్రాసి చదువుట ఆచారమై,
అదే తరువాత బహు
మతిప్రదానమునకు ప్రత్యా
మ్నాయంగా పరిణమించి
ఉండవచ్చును.

“చీరలున్ హార విభూషణావళియొ
నమ్మిగునంబునకున్ బ్రయంబులొ,”

శారదమానిచేత నదనన్ జదివించెఁ
గుజేరుపేరుగాన్.” మను. 5.96.

“వాళ్ళ మామ పెండ్లికూతురికి ఒక
పట్టుచీర, పది రూపాయలు చదివించాడు.” వా.

చదుకు పడు

చప్పిడి బడు; ఊడు.

“మురిసి మురిసి రాలె ముని వ్రేళ్ళు
నడుముక్కు, చదుకు పడియె.”

వరాహ. 9.78.

చదు కెక్కు

రాలు.

“కెంజిగురూకుడాలు దులకించిన ధాతు
పటంబు చాయఁ జే, యం జదు కెక్కు
పుప్పొడుల నంటినలేటులు.”

పాండు. 4.14.

చదు రడచు

హాస్యమాడు.

“చదు రడచిన మనసుపాండు చక్కం
బడునే.” భార. ఉద్యో. 1.312.

చదురుం బదురు

సల్లాపాలు.

జం.

“చదురుం బదురు నొక్క సమ్మ
తానె.” తాళ్ల. సం. 3.582.

చదురు మీటు

చతురత మీటు.

“చదురుల్ మీటు భవత్ప్రబంధ మిల
నిచ్చల్ దక్షిణద్వారకా, సదనాస్థాన
కథానుషంగములచే...”

రాజగో. 1.32.

చదురులాడు

నేర్పరి.

“జగముల గలిగించుచదురులాడు.”

భోజసుతా. 1.25.

చదువ బెట్టు

1. చదివించు.

“చదువం బెట్టిన బట్ట దాత్తల.”

కా. మా. 4.22.

2. కదువ బెట్టు.

“అతవా రిచ్చిన యపరంజి గంటలు,
సంశయింపక వేగఁ జదువఁ బెట్టె.”

నిరం. 2.116.

“ఏమని చెప్పవచ్చు నపు డింతుల
సొమ్ములు చెల్లిపోవఁ ద, త్వేమము
నెక్కడం జదువఁ బెట్టెనా?”

కళా. 6.97.

ఇలాగే ‘నీ తెలివిని ఎక్కడ
చదువ బెట్టినావు.’ ‘చదువ
వేసినాడు’ అన్నట్లు కూడా
వాడుక.

దక్షిణాంధ్రంలో నేటికీ ప్రచు
రంగా, ఈ అర్థంలో వాడు
కలో ఉన్న పలుకుబడి.

పోగొట్టు అని పూర్వకోశాలు
చెప్పిన అర్థం సరి కాదు.

చూ. చదువ వేయ.

చదువయ్య

పండితుడు.

“ఇది యెఱుంగరు చదువయ్యలు, మది
ముక్తికి నాస్పదంబు మహిలో వేమా!”

వేమన.

చదువ వేస్తే ఉన్నమతి పోయి

నట్లు

తెలివి ఎక్కువగుటకై ప్రయ

త్నింపగా తక్కువయ్యె

ననుట.

“ఇన్నాళ్లు నేవ చేయుచు, నున్నదియుం
బోయె నేఁ డయో కాఁగిలి యి,మ్మ
న్నతఁ జదువఁ బెట్టఁగ, నున్న
మలియుఁ బోయె ననుటహా? నిజ
మయ్యెన్.”

విజ. 3.10.

చదువు అంటు

చదువు వచ్చు.

“వాడి కెన్నాళ్లయినా చదువు అంట
లేదు.”

వా.

చదువు చట్టుబండలు

చదువుసంధ్యలు.

జం.

“వాడి కేం చదువా చట్టుబండలా?
వాణ్ణి వీణ్ణి ఆడిపోసుకుంటూ కూర్చుం
టాడు.”

వా.

చదువు లొజ్జల కొప్పగించు

చదువు మఱచిపోవు.

“వంచనామతిఁ బ్రాప్తి వా కు లై
వటువు లొజ్జల కొప్పగించి చదువు
లెల్ల.”

మన. 3.129.

చదువు సంత

చదువుసంధ్యలు.

జం.

“చదువు సంత సాగించి నడపించుచు
నిజానుజా దుర్వ్యసనంబువలన గాసిం
బొందని రాజానుగ్రహలబంబు లగు
ననేకభోగగ్రామంబులు...”

పాండు. 3.24.

చదువుసంధ్యలు

చదువుసాములు.

జం.

“పాడము నీమొదలియూర్పుల నేర్పు
లన కదా, చదువు సంధ్యలు గల్గి
జగము మనుట.”

పాండు. 2.55.

చూ. చదువుసంతలు.

చదువుసాములు

చదువుసంతలు.

జం.

“పురి బాలుకురు చదువుసాముల.”

విజయ. 1.69.

చదికి వేడికి వచ్చు

ప్రొద్దునా మధ్యాహ్న మూ
వచ్చు.

చది తినే ప్రొద్దు ఉదయము.

వేడి అన్నం తినే ప్రొద్దు
మధ్యాహ్నము.

“చదికి వేడికి వచ్చి సనకాదులు
పాడేరు.” తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 99.

చది అన్నము

చదిబువ్వ.

చది బువ్వ

చద్దన్నము.

చదిమూట యగు

అనుభవంపక తప్పని దగు.

అవసరమునకు పనికి వచ్చు.

“ఒద్దనే పెక్కగాలము ఊనిన పురా
కృతము, చదిమూటై యనుభవించగఁ
జేసే మానదు.” తాళ్ల. సం. 8.216.

చది పడు

ఆలస్య మై మూల పడు.

“ఏ పనెనా వేడిమిదే అయి పోవాలి.
చదివడిలే ఇక సాగదు.” వా.

చదివలపు బేరము

వేడి తగ్గిపోయిన ప్రేమ.

తాళ్ల. సం. 12.145.

చన విచ్చు

1. ప్రేమతో గూడిన స్వేచ్ఛ
నిచ్చు.

“చన విచ్చి పుచ్చుకొన్నను, మన
వచ్చునె యింక నేటి మాటలు
చెలియా!” పారి. 1.97.

“ఇది సరికాదని ఆతనితో చెప్పగలను.
ఈ మాత్రం నాకు చనువు ఇచ్చాడు.”
వా.

2. అలు సెచ్చు.

“పిల్లలకు చను విస్తే నెత్తి కెక్కి
కూర్చుంటారు.” వా.

చనవు చెల్లించు

ప్రియ మొనగూర్చు.

“.....మా యెడఁ జనవు చెల్లించి,
త్రోచిపోవక యన్న తోయమా
త్రంబు.”

పర. రా. భా. పు. 161. పంక్తి. 9.

చనవు చెల్లు

ప్రేమతోడి స్వాతంత్ర్యము
సాగు.

“ననుఁ బిలిపింప వెలి తగునా చన
వంతకు నాకుఁ జెల్లదే.”

ఉ. హరి. 1.69.

ఈ పద్యంలోని అర్థంలోనే
వాడుకలో - ‘ఆ మాత్రం
చనువు నాకు లేదా?’ ‘నా
విషయంలో ఆ మాత్రం
చనువు చూపవద్దా?’
అంటారు.

చనవు తీరు

కోరిక తీరు.

“సమర మొనరించి వచ్చి నీ చనవు
దీర్తు.” జైమి. 4.117.

చనవు లిచ్చు

చన విచ్చు.

“జేవకీజీవి మన్నించు నీవు నాకుఁ,
జనవు లిచ్చుటఁజేసి.” పారి. 1.180.

చూ. చన విచ్చు.

చన వెఱిగి

సమయ మెఱిగి.

“చన వెఱిగి నడవ వలయును, వినయో
చిత వృత్తి సంధి విగ్రహయానా, సన
సంశ్రయణఽద్వైధులు.” కుమా. 10.182.

చనుగప్పు

పైట.

చనుగొయ్య

బండి చట్టానికి ఇరువేపులా
నాటే కొయ్య.

కుమా. 4.83.

చనుదెంచు

వచ్చు.

(చను=పోవు, తెంచు =
వచ్చు.)

చనుబాలు

స్తన్యము.

చను మనుచు త్రోయ విస్తరి

చినిగెడు నన్నట్లు

అసలే అన్నము పెట్టం పో

పొమ్మంటే విస్తరి చినిగి

పోతుంది జాగ్రత్త అన్నట్లు.

“చను మనుచుఁ ద్రోయ విస్తరి, చిని
గెడు నన్నట్లు వలపు చెడ్డది సుమ్మా!”

శుక. 2.476.

‘ఎంటే రావ ద్దంటే ఎత్తుకో
మన్నట్లు’—అన్నది దీనికి
దగ్గఱగా ఉన్న నేటి
సామెత.

చనుమఱి

స్తనం చుట్టూ పైన ఉండే
నల్లనిచోటు.

వత్ససలము.

చనుమానము

చనవు.

“చనుమా చనుమానముతోడ నావు
డున్.”

సారం. 2.63.

చనుముక్కు

చూచుకము.

“ఇక్కడ జూడఁ గప్పితి నిద్ర యంచుఁ
జనుముక్కు, నతఁడు పాణుల నంట
నలఁగి యలఁగి.”

కళా. 7.165.

చనుమొన

చనుముక్కు.

చనుమోము

చను మొన.

చనువాడు

మాట చెల్లుబడి గలవాడు.

“కడుఁ జనువాడు నై పురుషకారుఁడు
దత్తుఁడు నైనమంత్రి.”

భార. సభా. 1.31.

చన్న మన్నవారు

అందఱూ అనుట.

చనినవారు మనినవారు.

“ఎన్నఁగ సంసారధర్మ మిది వో
హోతుము చూప, చన్నమన్నవారి కెల్లా
సాధనము గాదు.”

తాళ్ల. సం. 8.205.

చన్నవారు

గతించినవారు.

“వారక మను చన్నవారిలో.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. 115.

చ న్నవియ్య

ఆ వు లు మొదలయినవాని

చన్నులు చేపు.

“ధేనువులు చన్నునిసి పిండు.”

శకుం. 1.18.

చన్నిడు

తల్లి పాలిచ్చు.

“విలపించు బిడ్డలకు నొయ్యనఁ జన్నిడి
నిద్ర పుచ్చఁ బోఁగా వలెనో...”

హంస. 4.150.

చన్నిచ్చు

తల్లి పాలిచ్చు.

“కడుపు నిండఁగఁ జన్నిచ్చి.”

హరి. పూ. 5.156.

చన్నూ చంకా ఉన్న ఆడది

కాస్త ఆకారం కలస్త్రీమాత్రు
రాలు.

“వాడికి కాస్త చన్నూ చంకా ఉన్న
ఆడ దైతే చాలు. వెంట బడతాడు.”

వా.

చపచపగా

ఊరకే.

చపచప చేయు

సఫా చేయు, చంపు.

“క పులను దెచ్చి లెక్కఁగ నెంచి
మమ్ము జపచప జేసి.”

వర. రా. యు. పు. 30. పం. 2.

చపచప నగు

వ్యర్థ మగు.

“పలా, శిపతుల ముక్కులుం జెవులుం
జక్కఁగ జెక్కఁగ వచ్చి యుండఁగాఁ,
జప జప నైన తద్వధవిచారవిశేషముతోఁ
గకుత్స్థుడున్.” కకు. 5.162.

చప్పట లగు

అణగు.

“ఒదవెడు జవ్వనంబు వెలి కొత్తఁగఁ
బయ్యెద సిగ్గుఁ గూడిచి, ట్టదుమఁగ లేత
లాట దిగనీకను మీఱను లేక పక్షపుం,
జదువునఁ బ్రక్కల స్మృతిని చప్పటలై
మఱి లావుఁ గూడఁ బైఁ, బాదలై
ననంగ...” ఆము. 5.21.

చప్పట లిడు

చప్పట్లు కొట్టు.

“సరసంబు లాడుచుఁ జప్పట లిడుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 440.

క ర తాళ ధ్వనులు చేయు

టగా నేడు అలవాటు.

“అధ్యక్షుని ఉపన్యాసం ముగియగజే
సభ్యులు కరతాళధ్వనులు చేసిరి.”

వా.

రూ. చప్పట్లు కొట్టు.

చప్పట్లు వెట్టు

చప్పట్లు కొట్టు, చప్పట్లు

చ ఆ చు, కరతాళధ్వనులు

చేయు.

“చిందులు వాడుచుఁ జెలఁగి యాడు
చును, జప్పట్లు వెట్టుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 304.

చప్పని

నిస్సార మైన.

సుమతి. 103.

చప్పరమంచము

పందిరిమంచము,

శ. ర.

చప్పరించు

1. నోటితో చప్పరించు—

తిను, ఆస్వాదించు.

2. ఆ అదేమిటి లే అని నిర్ల

క్ష్యత కనబఱచు.

“జపతపంబులు తలచినఁ జప్పరించు.”

మహిమ. 3.3.

“వాని కెంత గొప్పవిశేషం చెప్పినా
చప్పరించి వేస్తాడు.” వా.

చప్పలించు

చప్పరించు.

చప్పి చప్పి

చప్పరించి చప్పరించి.

“దప్పి సంగేఠువుల్ చప్పి చప్పి.”

కా. మా. 4.137.

చప్పిడి

ఉప్పు లేని, కారం లేని.

“చప్పిడిపథ్యంతో ఈ మందు
తినాలి.” వా.

చప్పిడిముక్కు

అణగిపోయిన ముక్కు.

చబుకు సేయు

కొరడాతో కొట్టు.

“స్థంభవంబుల ధేయని చబుకు సేయ.”

జైమి. 6.53.

చమడా లూడగొట్టు

చర్మం ఒలిచి వేయు.

రిట్టుగానే అలవాటు.

“ఇంకోసారి ఆమాట అన్నా వంటే

చమడా లూడగొడతాను.” వా.

చా. చమడా లెక్కగొట్టు.

చమడా లెక్కగొట్టు

చా. చమడా లూడగొట్టు.

చమురుకాళ్ళ పెద్దమ్మ

దురదృష్టవంతుడు, చేత కాని

వాడు, సోమరి.

“ఆ చమురుకాళ్ళ పెద్దమ్మను పట్టుకొని

ఏం చేస్తాము?” వా.

చమురు చల్లిన మంటలకై వడి

విజృంభించి.

మంటలలో నూనె పోస్తే

మరింత మండుతుంది.

“చమురు చల్లిన మంటల కైవడిఁ,

బ్రత్తి తాల్చినవడువున.”

ఉ. హరి. 3.71.

చమురు దీసిన దివ్వె

ఆరిపోవునది, చంచలము.

చమురుంటేనే దీపం వెలుగు

తుంది కదా.

“చమురు దీసినదివ్వె సంసారము.”

తాళ్ళ. సం. 11. 3. భా. 71.

చమ్మెట వ్రేయు

సమ్మెటలో కొట్టు.

“ఈ, వీరులు నిన్ను జమ్మెటగా

వ్రేయుదు డాయుడుఁ బోర కారికిన్.”

ఉ. హరి. 4.206.

చరచర

ధ్వన్యనుకరణము.
“చరచర పోతున్నాడు.” వా.

చరలాడు

అటలాడు.

చర్మం తీసి చెప్పలు కుట్టించు

అతి కృతజ్ఞతను చూపు.

“మీ రీతాన సహాయం చేశా రంశే
నా చర్మం తీసి చెప్పలు కుట్టించి
యిస్తాను.” వా.

చర్మాట మాడు

అడుగొను.

భార. కాంతి. 3.245.

చఱపు పిడక

గోడకు తట్టిన పిడక - నుగ్గు.

చలచల కారు

బాగా కారు.

ధ్వన్యనుకరణము.

చలచల నగు

ద్రవసూప మగు.

“చలచల నై పిడపిడ నై, కలలం బై
కరుడు గట్టి.” భార. 7.493.

చలవకారి

పట్టుదల మనిషి.

కాశీ. 6.9.

చలపట్టు

పగ పూను.

“చలపట్టి బొంకింపక జాలక యున్న.”
గౌ. హరి. ప్రథ. పం. 294.

“నీకు నై చలపట్టి నిర్వహించితిని.”
వర. రా. అయో. పు. 532. పం కి. 24.
పండితా. ద్వితీ. పర్య. పుట. 517.

‘ఆ పాము చలం పట్టింది’ అని
వాడుకలోనూ వినవస్తుంది.

చలపాదము

గర్వము.

“చడివిలి ననియెడి చలపాద మింతే
కాని, అదన నందులోని యర్థ
మెఱుంగ.” తాళ్ల. సం. 7.21.

చలపోడుచు

చలపట్టు.

దుష్ట మగు అని వావిళ్ల ని.

సరి అనిపించదు.

“చలపాడిచి అంకెలిడుచును, బలుమఱు
ముంగాళ్లఁ ద్రవ్వి.” నీలా. 2.56.

చలపోరు

చలపట్టు.

“ఈ కుముదబాంధవుఁడు చలపోరి
గలిచె.” తాళ్ల. 3.86.

“మారుసాములఁ జలపోరి పోరువేళ.”
రాధి. 1.118.

చలముకొను

చలపట్టు; పట్టు పట్టు.

“చలముకొని యొరుల నుడుపుట,
బలియుం దై తెంపు నేసి.”
భార. భీష్మ. 1.102.

చలము గొను

పగ పూను.

కాశీ. 6.172.

చలాచలి

కలత.

“దానవుల డొకఁ డేగుదెంచె సవనం
బున భాగము లాహరింప నన్న విని
చలాచలికా విబుధనాథులు దక్షుని
తోడఁ జెప్పినన్.” వరాహ. 5.111.

“జోరీ చప్పుడు చేగవపులు చలా
చలి బొందగ దాడివెట్టి.”
వరాహ. 11.60.

చలికప్పడము
దుప్పటి.

హంస. 5.356.

చలికాల దన్ను

రక్షించు, కాపాడు.

ఏవిధంగా చూచైనా సరే—
విధ మైన పనులు చెప్పైనా
సరే— ఏ విధంగా దండిం
చైనా సరే రక్షించు అనుట.

“చలి మదీయ మై వ, రిల్లడు సీచుట్టు
పట్టు గృహవనముఖ్యం, బెల్లను మీ సో
మ్యుక మము, జలగఁ జలి గాలఁ
దన్ని సాకుం డనియెన్.”

కళా. 6.138.

చూ. చలికాల ద్రోయు.

చలికాల ద్రోయు

రక్షించు.

“కావరే దీవన బ్రోవరే తప్ప, ద్రోవరే
చలిగాలఁ ద్రోవరే యింక.” బసవ. 7.

“చలికాలఁ ద్రోచి విడువుము, చెలి
మిక్కిలి మనసు పేద శీతలపాదా!”

విజ. 3.50.

చూ. చలికాల దన్ను.

చలికి జడిసి కుంప టైత్తుకొను

చిన్న బాధ తొలగించుకొను
టకై మఱిత పెద్ద బాధను
నెత్తిన వేసికొను.

కాళ. శత. 80.

చలికూటిపై నిడిన వెన్నవరె

కరగకుండా.

వేడి అన్నంలో వెన్న వేస్తే
కరుగుతుంది. రుచి గా నూ
ఉంటుంది.

“...మోహము నెమ్మనంబునన్, దవి
లిపు దెంత రె మృసుచు దా బలిమాలి
నను గరుంగఁ డీ, భువిఁ జలికూటిపై
నిడినఁ బోఁ దల రా రెడు వెన్న కై వ
డిన్.” రాజశే. వి. 3.180.

చలికూడు

చద్దన్నము.

మక్కు. 16.

చలిగరువు

లోపల ఇసుక, గులకరాళ్ళు
ఉన్న నల్లమట్టి నేల.

బ్రాహ్.

చలి గొట్టు

చల్లని యీదురుగాలి వీచు;
అందువలన చలి వేయు.

“కొఱపము చెడ్డ యొట్టు చలి గొట్టి
నచో కవనంబు కల్గ...”

హంస. 4.41.

చూ. చలి వేయు, చలి పెట్టు.

చలిచీమ నైనను చంపుటకు

శంకించు

ఎవరికీ ఏ అపకారం చేయ
కుండు.

ఏ మాత్రమూ ఇతరులకు
బాధ కల్పింపనివానిపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“చలిచీమ నేనియుఁ జాఁ ద్రొక్క
శంకించు, బలుకఁ దెన్నఁడు మృషా
భావణములు.” పాండు. 2.6.

చలిదిమూట

ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు ఉప
యోగింప వీలయినది.

“నువ్వు చేసిన పుణ్యం నీకు చలిది
మూటగా పనికి వస్తుంది.” వా.

దీనినే రాయలసీమలో సద్ది
మూట అని ఉపయోగిస్తారు.

చలి దీటు

సంకోచము తొలగిపోవు.

సామాన్యంగా చల్ల నీళ్లలో
స్నానం చేయడానికి దిగి
నప్పుడు మొదటిసారి చాలా
చలిగా ఉంటుంది. ఒక్క
మునకతో ఆ చలి తీరిపో
తుంది. ఆ తరువాత యిం
కెన్ని సార్లు మునిగినా చలి
ఉండదు. దీనిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఇవిభంబునఁ జలి దీఱి యింటిపనులు,
నూలు నటు వెట్టి వల్లభ నోరు గొట్టి.”
శుక. 3.350.

చూ. చలి విడుచు.

చలిపండ్లు వడు

చల్లనివస్తువులో, పుల్లనివో
తిన్నప్పుడు పండ్లు పులిసిపోవు.

“ఇతఁ బడ వానిఁ దిన్నయపుడే చలి
పండ్లు వడంగ నేటికిన్.”

ఆము. 4.116.

చలిపందిరి

ప్రప; నీ భిచ్చుటకై బాట
లలో అక్కడక్కడా పందిరి

వేసి అందులో బాసలలో
నీ రుంచి ఎవరో ఒక రుండి
బాటసారుల కి స్తుంటారు.
వీనినే సంస్కృతంలో ప్రపలు
అంటారు. వాడుకలో చలి
వెందర.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 352.

చూ. చలివెందర; చలిపందిరి.

చలిపందిలి పెట్టు

ఉపకారము చేయు.

“ఇదియ పదివే లింకక, జలిపందిలి
వెట్టుట కడ, వల బో మొత్తమియ్య
మాకు వనజారాతీ!”

ప్రభా. 4.152.

చలిపట్టు

చలివేయు.

“వలపుచెమ్మట లింకఁ జలిపట్టు నందురు,
చలువగొజ్జగిసీట జవర రమ్మ.”

రాధికా. 2.7.

చలిపనులు

శీతలోపచారము.

“చలిపనుల్ గావింపఁజాలి మానుట
లేక.” యయా. 5.77.

చలిపిడుగు

మంట లేని పిడుగు. వజ్రా
యుధం.

“చలిపిడుగునుబోలె కాపంబు దాకి.”
రంగ. రా. య. 398. పుట.

చలిబిండి

1. చలిమిడి.

2. ఒకచెట్టు.

చలిమంట

చలి తగ్గుటకై పుల్లలతో
వేసిన మంట.

చలిమందు

శీతలోపచారము.

“నా కీ చలిమందు లేమిటికి?”

కావ్యా. 2.79.

చలిమిడిముద్దవలె

గుండుగా, నున్నగా, నల్లగా—

చమురు కారుతూ.

“ఈ పిల్లయెక్కడ దొరికింది రా నీకు?
చలిమిడి ముద్దలాగా ఉంది. అందమా
చందమా?” వా.

చలిమిరి

ఈమిరి, చల్లగాలి, ఈదు
గాలి.

“మలయానిలుం డింత చలిమిరితోఁ
గ్రాలి, నడపాడునోజ యెన్నం డొ
పడసె...” కుమా. 5.121.

చలివంద్ర

చూ. చలివెందర.

చలి వాపు

సిగ్గు సంకోచములను తొల
గించు.

“చలి వాపి ఆపె నిడ సరివేసు లాడు
కొంటా, కలిసితి విటు నన్ను కాదా
మరి.” తాళ్ల. సం. 3.620.

చలివిందల

చూ. చలివెందర.

చలి విడుచు

జంకు తీరు.

“చలి విడిచి నాఁడునాఁటికి జగ
మెఱుంగ.” నిరంకు. 2.17.

చూ. చలి దీటు.

చలివెందర

బాటసారులకోస మై అక్క
డక్కడా దారిలో దాహం
తీసికొని విశ్రమించుటకై
యేర్పరిచిన పందిరి. దీనికే
సంస్కృతంలో ‘ప్రప’ అని
పేరు. రాయలసీమలో
దీనినే ‘చలివెందర’
అంటారు. చలిపందిరి అని
కూడా కొంద రంటారు.

“చలివెందరలు పెట్టి యధ్వ నీసుల
దప్పి యార్చి...”

కాశీ. 4.66.

చూ. చలిపందిరి.

చలివెంద్ర

చలిపందిరి.

“చల్లగా నీడయె చలివెంద్రవోలె.”
గౌర. హరి. ఉత్త. 1774.

చలివేందల

చలిపందిరి.

బ్రౌన్.

చలివేంద్ర

చలిపందిరి.

బ్రౌన్.

చలువగుఱము

గాడిద.

సాంబ. నిఘం.

చలువ చేయు

గుడ్డలు చొడు వేసి ఉడికించి
ఉదుకు.

“బట్టలు చలువ చేసి తీసుక రారా.”

వా.

చలువజోడు

చలువద్దాల కళ్ళ జోడు.

చలువ దీర్చు

చలువ చేయు.

“చలువ దీర్చిన సన్న వలిపె దోవలి
మీద.” నిరం. 2.74.

చూ. చలువ చేయు.

చలువపట్టు

చలువ చేయు, ఉత్తుకు.

“చల్లడ మామీదఁ జలువపట్టిన దట్టి,
దలిమంపు దుప్పటి దానిమీద.”

నిరం. 2.20.

2. చల్లనితావు.

“చలువపట్టు విడిసె సాఁ తెల్ల ననుచు.”
పండిత. పర్వ. 290.

చలువమందు

శై ల్యోపచారం.

“నను మొకించుక యెనఁ గానంగ
రాదు, చలువమందుల శైత్యంబు సంభ
విలక.” శృం. శకుం. 3.44.

చలువమజ్జిగ

నిమ్మరసం పిండిన నీటిమజ్జిగ.

చలువ మిరియాలు

ఒకరక మైన మిరియాలు.

చలువలు చేయు

శీతలోపచారములు చేయు.

“విభ్రాంత యై యున్న హేమాబ్జ
నాయికాకాంత చెంత జేరి యాచెలు
వలు చలువలు జేసి రట యెటువలెను.”
హేమా. పు. 40.

చల్లకు వచ్చి ముంత దాచ నేల
అడగడానికై వచ్చి బిడియ
పడడం ఎందుకు అనేపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“తెలియఁగ జెప్ప మింక భవదీయ
సమాగమనప్రసంగముల్, జలజ
దళాక్షి! యేమిటికిఁ జల్లకు వచ్చియు
ముంత దాచఁగన్.” విక్ర. 7.38.

“సమయ మై యున్నది చల్లకు వచ్చి,
ముంత దాచఁగ నేల మోపాట
మునకు.” సారం. ద్వి. 1.56.

చల్లగా గను

కన్నులు చల్ల వడగా
చూచు.

అనగా చూచుటలో కన్నులు

చల్లబడిన వనుట.

“నేటి కీపాటి నీవు నాత్రాటిమహిమ,
నింటి కేతేరఁ జల్లఁగాఁ గంటి నింక.”
శుక. 2.84.

చల్లగా నుండుము

సుఖ సౌభాగ్యాలతో వర్ధి
ల్లుము.

నేటికీ వాడుకలో—వెయ్యేండ్లు
చల్లగా ఉండు తల్లీ!
అంటారు.

“నామరుగఁ జూడర నా బం,గా
రయ్యా నీవు చల్లఁగా నుండు మింకన్.”
శుక. 2.71.

చల్లచప్పుడు

వట్టిమాటలు తప్ప చేతలు
లేనివాడు.

“మొండరి చల్లచప్పుడు గోడచేయి,
చండిపో తనునట్టి జాడ నున్నాడు.”

గా. హరి. ద్విశీ. పంక్తి 1497.98.

చల్లజంపులు

చల్లగా గొంతు కోసేవారు.

క్రూరు లనుట.

తడిగుడ్డతో కుత్తుక కోసే

వాడు అనుటవంటిది.

“చల్లజంపులు జోగి జంగమంబులు.”

హర. 2.52.

చల్ల జేయు

చల్లార్చు.

“దక్షశ్యామనోజసంతాపభరము, నె
య్యమునఁ జల్లజేయు పన్నీటి
కొఱఁప.”

కవిరా. 2.3.

2. మ న ను న కూ ర ట

కల్పించు.

“పద్మాయతాక్షి నీ పలుకులు చాలవే,
సరసుల హృదయంబుఁ జల్లజేయు.”

మల్లా. 2.75.

చల్ల నారు

చల్లారు.

“పశ్చాన్నములు శాకపాకాదికంబులు,
చల్లనారినయేనిఁ జవులు దప్ప.”

కాశీ. 4.105.

చల్లనికడుపు

సంతానవతి యనుట.

“ఘనకాల! చల్లని కడుపుదానవు
నీవు.”

శుకస. 1.5.

“ఆమెది చాలా చల్లని కడుపు. కొడు
కలూ, బిడ్డలూ, మనమలూ, మానమ
రాండ్రూ కావలసినంతమంది.” వా.

చల్లనిచూపు చూచు

అదరముతో చూచు, అను

గ్రహించు.

“ఎండ నుండఁగ నీడ యెదురు వచ్చుట
గదా, నుదతి చల్లనిచూపుఁ జూచె
నేని.”

ఉషా. 3.49.

చల్లనివేళ తలప దగు

మంచివారైన అనుట.

మంచివారిని గూర్చి, మంచి

విషయాలను గూర్చి, చల్లని

ప్రొద్దున తలచుకొనవలె నను

టపై యేర్పడిన పలుకుబడి.

శ్రవ. 5.43.

చల్లపడు (ప్రొద్దు)

సాయంత్ర మగు.

చంద్రా. 5.39.

చల్లపడు వేళ

సాయంకాలం.

“కొంతవడి నిలిచి వారల, పంతంబులు
వినుచుఁ జల్లపడువేళకు న, క్కాంతా
రమునం గొల మృగ, సంతతి వధి
యించి.”

వరాహ. 4.87.

చల్ల పెట్టు

నిరాదరము చేయు.

చల్లపడ జేయుట పరిగ్రహిం

పక వదలి వేయుటకు—నిరా

దరముగా చూచుటకు సూచ

కము.

“హృల్లీలభావంబు సల్ల పెట్టి.”

పాండు. 2.11.

చల్లబిడు

1. ఎండతీవ్రత తగ్గు.

“కాస్త చల్లబడిం తర్వాత బయలు
దేరుదా మని అనుకుంటున్నాను.” వా.

2. చల్ల నగు.

“వాడి ఒళ్ళంతా చల్లబడింది. కాస్త
వేడి ఎక్కిస్తే కానీ లాభం లేదు.” వా.

చల్లమ్మి చవకమ్మి

అమ్మి ఆర్చి.

ఏదో అవసరపడి అనుట.

కుక్కు. 32.

“పాపం ఆ యిల్లాలు మొగుడు పోయిన
తర్వాత చల్లమ్మి చవ కమ్మి పిల్లవాణ్ణి
చదివినూంది.” వా.

చల్ల వడియము

ఒక రకమైన వడియము.

శ. ర.

చల్ల సేయు

1. చల్లవరుచు; ఆనందమిచ్చు.

“అందఱకు నన్నివగల నానంద మిచ్చి,
చల్ల సేయఁగ నింటింటఁ జంద్రుఁ
డగుచు.” రాధికా. 1.55.

2. మజ్జిగ చిలుకు.

చల్లు పోరాడు

1. వెదజల్లు.

“మదము మీఱఁ జల్లుఁ బోరాడి చించి
చీరడ.” భాస్క. యుద్ధ. 14.82.

2. జలక్రీడ లాడు.

“వారి జల్లు పోరాడిరి యొల లాడిరి
లతాంగులు రాగరపైకమగ్నై.”

రామా. 1.206.

చల్లుపోరు

జలక్రీడ.

చల్లు లాడు

చల్లుకొను; జలక్రీడ లాడు.

చల్లు వలపు బేరము

మాటలతో మాత్రమే ఆగి

పోవు ప్రేమ.

తాళ్ల. సం. 12.145.

చల్లు వెదచల్లు

విత్తనాలు చల్లు.

“సైపుణిఁ జందనాద్రి గగనద్రుమ సౌర
భవీచిఁ దామ్రపల్లీ పరిలభి మా క్రికమణి
ప్రకరంబులు దోచి దక్షిణా, కాప
వనుండు సల్లు వెదజల్ల జనించెన
కాక...” ఆము. 5.114.

చల్లు వెదలాడు

వెదజల్లు; విత్తు.

“చాటు వై నవరములు చల్లు వెద
లాడుచు.”

తాళ్ల. సం. 11.2 భా. 69.

చవి గొను

రుచి చూచు; అనుభవించు.

చూ. చవి చూచు.

చవి గొన్న కూరలకు మేలుం

గీడు కొనియాడు

తినిన కూడును గూర్చి చింతిం

చుట వ్యర్థ మనుట.

“చాలుఁ జాలు నాడే చవిగొన్న కూర
లకు, మేలుం గీడు గొనియాడ మీఁద
మీఁదను.” తాళ్ల. 3.33.

చవి చదువులు

శృంగారవిద్యలు.

“చవిచదువులు గఱపుఁ గీరకాబంబుల
వన్.” కావ్యా. 1.106.

చవి చూచు

రుచి చూచు.

“తవిలి ఖండింపుచుఁ దాఁ జవి చూచి,
చని యున్న లెస్స మాంసము దొప్పఁ
బెట్టి.” బస. 3.694.
“అక్క గుక్కెఁ డింద యబ్బాక్షి చవి
చూడు, మనుచు.” రుక్మాం. 3.230.
“చక్కెర కెమ్మొవి చవి చూడ
సీయరా?” రాజగో. 1.109.
చూ. చవిగొను.

చవితిచందురుడు

చూడ కూడనిది (వాడు.)
చవితినాడు చంద్రుణ్ణి చూ
డడం అపవాద హేతువు
కనుక మనవారి దృష్టిలో
అది నిషిద్ధము.
పాండు. 3.11.

చవి దేల్పు

ఆనందమగ్నులను చేయు.
“సంగీతమాధురి చవి దేల్పు.”
నిరంకు. 4.74.

చవి మరగు

రుచి మరగు.
“చలి విడిచి జారకేళిరు, కలయిక చవి
మరగి తెరువు కాపెట్టుక...”
హంస. 2.110.
“లవణంబు చవి మరిగి ముఱుగవండ.”
కా. మా. 2.63.

చవి యగు

1. తగు.
“నగినవారితో మారునగం బాడి యెవ్వ
రికి, జగడించే వారితోడ చవి గాదు
గాని.” తాళ్ల. సం. 3.156.

2. రుచి యగు.
“కాలెనో చవి గావో కమ్మ గావో
నీకున్.” కా. మా. 3.88.

“ఈ వలనిబొంకులు మాచవి గావు.”
పాఠ. 1.126.

చవితె పోవు

కృశించు.

(తౌన్.

చవి సూపు

రుచి చూపు.

“సారిది నీకును జవి నూపఁగలను.”
విప్ర. 3.19.

చవుకగా నెంచు

చులకన చేయు.

“సపతు లందఱు నన్ను చవుకగా
నెంచి, యవమానవాక్యంబు లాడుచు
నుండ.”
వర. రా. ఆయో. పు. 337. పం. కి. 3.

చవుకట్టు

ముత్యాలు నాలుగు డించి
చేసిన చెవుల పోగులు.

“చెవుల కమ్మల పట్ల జవుకట్టు.”
వైజ. 2.47.

చవుకపడు

న్యూన మగు.

చవుకపఱుచు

కించపఱుచు.

చవుక నేయు

న్యూనపఱుచు.

“సరివారలలో చవుక జేసి.”
త్యాగయ్య.

చవుకొడి గుదియ

నాలుగు ప్రక్కలు తీరిన
యినుపదండము.

శ. ర.

చవుకాలి పీట

నాలుగుకాళ్ళ పీట

చవుల మరగు

రుచి మరుగు, రుచికి అలవా
టుగు.

“పీటఁ గల కోడెకాం ద్రెల్ల వింత
రతులఁ, జవుల మరగించి భయము లజ్జ
యును దీర్ప.”

శుక. 2.101.

చవు లిచ్చు

ఇష్టము కలిగించు.

“అలమేలుమంగ నీ వభి నవరూపము,
జలజాతు (తున) కన్నులకు చవు లిచ్చె
నమ్మా.”

తాళ్ల. సం. 3.658.

చవులు గొను

రుచి చూచు.

“మాంసఖండముల్ కర్పూరశకల
సంచయమును జవులు గొనుచు.”

రుక్మాం. 3.280.

చవు వంచ

అయిదు.

చవువీధి

చౌకు; శృంగాటకము.

చవ్వంచ

అయిదు.

శ. ర.

చాంగు బళా

భళిరే, నెబాసు.

“చాంగు బళా యనిన మంగళధ్వని
నిండారి పాట.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 191.

చాంగు రే

చాంగు బళా.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 246.

చాంద్రాయణము

ఒక వ్రతము.

చంద్రుని వృద్ధి తుయాల
ననుసరించి ఒకొక్క కబళం
శుక్లపక్షంలో హెచ్చిస్తూ,
కృష్ణపక్షంలో తగ్గిస్తూ తిను
వ్రతము.

చా !

ఫీ ఫీ అని చీకొట్టుటలో
అనుమాట.

ఫీ అన్నట్టే ఛా అనుటా
వాడుకలో నేటికీ ఉన్నది.
అయితే అది ఒత్తి పలుకు
తారు.

“చా కాణు లే మని చదువుచున్నార,
మీ కొలఁదియె మమ్ము మీ తి
పల్కంగ.”

బస. 7.186.

“ఛా వెధవా! అవాచ్యాలు అంటా
వెందుకు రా?” చా.

చాకచక్యము

నేర్పు.

“ఏం చాకచక్య మమ్మా దీనిది.” వా.

చాకలిపిట్ట

భారద్వాజపక్షి

చాకలివానికి జలుబు

చాకలివానికి జలుబు చేసినా

చేయక పోయినా నీళ్ళలో
ఉండాలి.

మొసలిపడిశము వంటిది.

చాకలివాడు ఎప్పుడూ నీళ్ల
లోనే ఉంటాడనుట పై
వచ్చిన పలుకుబడి.

కృష్ణసీ. 72.

చాకిబాన

చాకలి బట్టలుతికే బాన; ఒక
పిల్లల ఆట.

చాకిమూట

చాకలివాని మైల బట్టల
మూట.

చాకిమణుగులు

అస్థిరములు.

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 116.

చలువ చేసి మడత పెట్టిన
వస్త్రాలు కాసేపటికి మడతలు
చెరిగిపోయి మామూలు
అయి తీరును కదా!

చాకిరేవు పెట్టు

ఒకరిలోపాలను ఎత్తిచూపు
వారి గుట్టు మట్టులు కడిగి
వేయు.

చాగబడు

సాగిలపడు, సాష్టాంగపడు.

“పుడమి సంతటం జాగం బడి
మొక్కి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 302.

చాగట గొను

చంపు.

“నాగ రథాశ్వ భటావలిం గదన్,
జాగం గొన్న జక్కగ.”

ఉత్త. హరి. 6.68.

చాగి మొక్కు

సాష్టాంగ నమస్కార
మొనర్చు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 455.

చూ. చాగి మొక్కు.

చాగిల బడు

సాష్టాంగపడు.

చాగిలి మొక్కు

సాష్టాంగ నమస్కారం
చేయు.

“సంతాపమున జిక్కి చాగిలి
మొక్కి.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 102.

“వినయంబున జాగిలి మొక్కి
యిట్లనున్.”

జైమి. 4.81.

“యలఘుద్రతుండా బాలిక, కిలం
జాగిలి మొక్కి లేచి...”

కళా. 5.76.

చూ. చాగి మొక్కు.

చాగుబడికెలు

సాష్టాంగనమస్కారాలు.

శ్రాన్.

చాచి కొట్టు

చేతికొలది చెంపపెట్టు పెట్టు.

“చాచి కొట్టేసరికి చెంప బురబుర
చాచి పోయింది.”

వా.

చాచు

చేయి చాచి అడుగు,
అర్చించు.

దాశ. 96.

చాట బంచు

చాటింపు వేయించు.

“సకలజనులకుఁ బయనంబు చాటఁ
బంచు.” శైమి. 2.106.

చాటభారతము

అనంత మైన ప్రసంగము.

తొలిరోజులలో పెద్దసైన్యలో
భారతం వగైరాలు అచ్చు
వేసేవారు, అవి చేటవలె
పెద్దవి కనుక చేటభారత
ములు అని అలవాటయినవి.
అవి పెద్దవి కూడా కనుక
యెక్కువ అన్న అర్థంలో
పలుకుబడి అయినది.

“నీ చాటభారత మంతయు వినుటకు
నాకు చెఱపి లేదు. గాని ముచ్చి మూడు
మాటలలోఁ జెప్పఁ గలిగితివా
చెప్పుము.” వా.

చింతా. 7. అం. 68. పు.

చాటుభారత మని మార్చి
కొందఱు అర్థం చెప్పుట సరి
కాదనిపించును.

చాటు చేయు

మఱుగుపఱచు.

“చాటు చేసిన నేమి చక్రవాకులఁ
బోలు, పాలిండ్లమెఱుగులు బయలు
పడియె.” క్రీడా. 95.

చాటువడు

మఱుగుపడు.

చాటు మాటున

చాటున.

“...అడంగెఁ జీకటుల్, గొండుల
సందులన్ గుహల గుట్టలఁ బుట్టల
చాటు మాటునన్.” అని. 3.85.

చాటు మాటు లేక

గుట్టు గోప్యము లేక - బహి
రంగంగా.

“చాటు మాటు లేక తేటతెల్లంబుగా,
నబ్బితితోఁ జాటం దొడంగె.”
చంద్రశేఖ. 2.8.

చాటువడు

మఱుగుపడు.

“తురగములు నీరుగొను నవసరము
నేతెంచె మనము చాటువడుదము.”
శైమి. 29.

చాడికత్తె

చాడీలు చెప్పనది.

చాడికాడు

చాడీలు చెప్పువాడు.

చాడి చెప్పు

ఒకరిపై కొండెములు చెప్పు.

“చాడి చెప్పిన మనవిగా సంగ్ర
హించు.” రాజగో. 3.17.

“వాడికి వాళ్లమీదా వీళ్లమీదా
చాడీలు చెప్పడమే పని.” వా.

చూ. చాడీకోరు.

చాడీకోరు

చాడీలు చెప్పువాడు.

చాపిగొట్టు

చాపిగోరు,

చాతుర్యాస్యము

ఒకప్రతము.

నాలుగునెలలుచేసే యజ్ఞము;

ప్రతము.

చానపి పట్లల్లు

పట్లలు తీర్చి పేడనీళ్ళతో
అలుకు.

“సరసర బసవయ్య సనుదేహ మన్న,
కర మభిషేకంబు గావించి మనుచు,
జానపి పట్లల్లి సద్భక్తి యద్ది, గానక
చాపల కాళ్ళ గడ్డుటయు.”

బస. 7.204. పుట.

చాపకట్టుగ

కుప్పగా.

“చాపకట్టుగఁ గూరె సకలబలంబు.”

పల. పు. 114.

“చాపకట్టుగఁ బడ్డసైంధవములు.”

శైమి. 2.78.

చాపకట్టుగా కూలు

కుప్ప గూలు.

“చాపకట్టు పడం గూలిన.”

కాశి. 6.227.

చాప కట్టు వడ గొట్టు

కుప్ప గూలునట్లు గొట్టు.

“మూకల గిట్టివడిన్ జాపకట్టు వడం
గొట్టి.”

శైమి. 2.31.

చాపకట్టు వడు

చాప వలె వరుసగా కింద

పడిపోవు.

“తిరుగ వచ్చినం జొచ్చి చక్కడఁ
చుటయుం జాపకట్టు వడిన ఘోట

కంబులకింద మిల మిల మెలంగెడు
రావుతులును.”

ఉ. హరి. 3.27.

చాపకింది నీరు

తెలియకనే ఆపద తెచ్చు
నది.

మెల్లగా అంతటా అలము
కొనునది.

చాపకింద నీళ్లు పోస్తే పైకి
కనిపించవు కానీ చల్లగా
అంతటా అలుముకొనును.

“పాపముఁ బుణ్యము పైపై గూడు
కొని, చాపకిందినీరు సంసారము.”

తాళ్ల. సం. 8.105.

చాప చద రగు

నానాటికి దిగజారు.

చాప పెద్దది చినిగి చినిగి చద
రగా మిగులు.

“చాప యై, చద రయి నిల్చి యిప్పు
టికి...”

గీర. విగ్ర. 33.

చాపచుట్టగ చుట్టు

చాపను చుట్టినట్లు చుట్టు.

“జగ మెల్లఁ జాపచుట్టుగఁ జాటి ఘన
శక్తి, నెసఁగు హిరణ్యాక్షుఁ డేమి
యయ్యె...”

కళా. 6.20.

చాపచుట్టగా

చదరముగా.

చాప పటచిన ట్లనుట.

“...బడల్పడియె ననఁగఁ జాపచుట్టగఁ
బడె నని తోఁపఁబడును.”

ఆంధ్రభా. 3.104.

“ఆ గాలివానకు చెట్లన్నీ చాపచుట్టగా
పడి పోయాయి,”

వా.

చాపట్టు

పలచగా దోసెవలె చేసిన
పిండివంట.

దోసెపిండి ముందురాత్రి రుబ్బి
పులియ బెడతారు. చాపట్ల
కలా కాక అప్పుడే రుబ్బి
ఉప్పు కారం వేసి పోస్తారు.
ఇవి నేటికీ రాయలసీమలో
బాగా వాడుకలో ఉన్నవి.
చాపవలె చదరంగా పోయు
నవి కావున చాపట్లు అయి
నవి కావచ్చును.

(చాప + అట్లు.)

చాపట్టు వోయు

దోసెల వంటి వానిని పోయు,
చేయు.

దోసెలను చాపట్లు అనడం
నేటికీ రాయలసీమలో విన
బడుతుంది.

పులియ బెట్టిన పిండితో కాక
అప్పుడప్పుడే రుబ్బినపిండితో
చేసిన వాటిని చాపట్టులు
అంటారు.

“పాలి చె మాపటఁ బండువెన్నెల
చకోర, పోతవితలికిఁ జాపట్టు వోసి
నట్టు.” ఆము. 2.60.

చాపన్నలు

చవటలు.

ఇంకా అర్థ మాలోచించవల
సిన పదం.

“జనునికి గినునికి జేతు లెత్తుదు నె,

చాపన్న లార సాక్షాల్లింగ మూర్తి,
జాపెద రం డంచు లోపలి కేఁగి ...”
బస. 6.163.

చాపరువు వాటు

చావుపరుగు తీయు.

చచ్చుటకు సిద్ధపడి తెగించి
పరువెత్తు.

“అది యుక్కఱఁ గాఁడి డుస్సి పాఱిన
నఱిముఱిఁ జాపరువు వాఱి యల్లటు
వడియెక్క.” మను. 4.45.

“చావుపరువు లంకించుకొన్నాడు.”

వా.

రూ. చావుపరువు.

చాపి పుచ్చు

చాచి కొట్టు, చెంపపై చాపి
కొట్టు.

వాడుకలో ఆత్మనేపదంగానే
కానవస్తుంది.

“చేనుల్పి చాపి, పుచ్చుచు నటు ద్విజుఁ
బా మ్మని త్రోవ.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 126.

చూ. చాపి పుచ్చుకొను. రూ. చాచి
పుచ్చుకొను.

చాపి పుచ్చుకొను

చాచి లెంపకాయ కొట్టు,
చేతికొద్దీ కొట్టు.

“నాలుగు చాచి పుచ్చుకుంటే సరి.
బుద్ధి వస్తుంది.” వా.

చాపి కాక, చాచి అనే వాడు
కలో ఎక్కువగా వినవస్తుంది.

చామర లిడు

వింజామరలతో వీచు.

“చామరల్ కవ లిడన్.”

భార. కాంతి. 1.149.

చామనచాయ

కొద్ది నలుపు.

“నీలమేఘము చాలు డీల నేయగఁ
జాలు, మెఱుంగుఁ జామనచాయ మేని
తోడ.” మను. 6.102.

“అంత మఱీ నలుపు కాదు. తెలుఱా
కాదు. నీ తోడలు చామనచాయ లేవే
పిన్నీ.” వా.

చామరలు వెట్టు

వింజామరలతో వీచు.

కమా. 9.21.

చాయ....

విధము, తీరు.

తండ్రి చాయ, తల్లిచాయ
ఇత్యాదులలోని మాట.

‘చాలు’ అని ఇదే తల్లిచాలు

ఇత్యాదులలో వినవస్తుంది.

“నిక్కమ్ముగఁ దండ్రిచాయ కల
కన్యలు ధన్యలు గా వసుంధరన్.”

వసు. 3.113.

చాయగోసు

చిటుతపులి.

హర. 7.38.

చాయకు వచ్చు

దారికి వచ్చు, మాట విను.

“రామునిచేఁ గాని రాక్షసు లితర,
సామాన్యపులచేఁ జాయకు రాదు.”

వర. రా. బా. పు. 76. పం. 18.

చాయల బిల్కు

నైగలు చేయు.

“చామరో! సురపొన్నలకు నీచాయఁ
జాయలఁ బల్కు నేటికి.” పారి. 4.16.

చాయవాటులు

నైగలు మొదలైన అన్యూప
దేశాలు.

“చాయవాటులు సన్నలు గాయక
ములు.” కాళ. 4.39.

చాయవారు

లీలగా తోచు.

ఛాయారూపముగా తోచు.

“సందేహములు పెక్కు చాయవారె.”
శివ. 3.71.

“చాయ వాటుటయు.” నైష. 3.42.

దీనినే వాడుకలో నీడగా

అని వాడుతారు.

“వాడి హాస మేదో నీడగా నాకు
గుర్తు.” వా.

చాయవెన్నెల

పండువెన్నెల.

పాండు. 1.15.

చారెడు బియ్యం

కొంచెం బియ్యం—చేరనిండా.

“బిచ్చగాడు అంతగా అరుస్తున్నాడు.
ఓ చారెడుబియ్యం వేసి పంపించు.”

వా.

దోసెడులో సగం చా (చే)

రెడు.

చార్వాకము చేయు

పిడివాదము చేయు.

“జేవునితోడ నేల చా, ర్వాక మొనర్చి
లిన్.” కా. మా. 3.174.

చార్వాకుడు అంతవరకూ

ఉన్న ఆధ్యాత్మిక వాదాన్ని

కా దని భౌతికవాదాన్ని నెల
కొల్పినవాడు. సహజంగా
అతని వాదం ఆస్తికుల
దృష్టిలో పిడివాదమే.

చాటకంద

ఒక గడ్డ.

చాటపప్పు

ప్రియాలపు పప్పు.

చాటబియ్యము

వెదురు ఇత్యాదులలోని
బియ్యము.

చాటపప్పు అని వావిళ్ళ ని.

చాటమామిడి

చాటకంద.

బ్రౌన్.

చాటమీను

ఒక రకమైన చేప.

చాటలమెకము

పెద్దపులి.

చాటల వన్నె మెకము

పెద్దపులి.

చాలగు

విసుగుదల కలుగు.

అంతదాకా వచ్చిన దనుపట్ల
అనేమాట.

“అదవదఁ బొంద చాలయితి నక్కట.”

హరి. ఉ. 8.199.

“నాకు ఈ పిల్లలతో వేగ లేక చాల
యింది.” వా.

“ఈ సంసారం చాలయింది.” వా.

ఇదే ‘చాలయి పోయింది’

అని కూడా వినవస్తుంది.

“ఈ కష్టాలూ, బాధలూ, పిల్లలూ, ఈ
దరిద్రం ఆబ్బా! చాలయి పోయింది.
ఎక్కడో దేశంమీద పోదా మని
ఉంది.” వా.

చూ. చాలయి పోవు.

చాలయి పోవు

విసుగుదల కలుగు.

చూ. చాలగు.

చాలు

సమర్థుడగు. (ఏదైనా
చేయుటకు.)

“మీ మొగంబులు నాల్గు నీ మాడ్కి
నువ్విళు లూరిన నేకాస్య నొకతె నేను
జాలుదునే యిది చాలించెదరా మఱి
యే మైనఁ గలదో...” కళా. 5.18.

చాలుకొను

వరుసగా ఏర్పడు.

“చాలుకొని యున్న వనమాలికలు.”

ముకుంద. 2.132.

చాలు చాలు !

చాలాల్లులు.

ఇది నిరసనసూచకంగా నీ
మాట లిక కట్టిపెట్టు అన్న
అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

“...నే నిటువంటి నెఱుంగఁ జాలు
చాల, దినమును రాజుఁ జేరఁ జనఁ
దీరక నీ కథ వించు నుందునే.”

శుక. 2.226.

వాడుకలో ‘చాలు చాలు
లే వయ్యా!...బలే పెద్దమని
షివి.’ రూ. చాలు జాలు.

చాలు జాలు

ఇక కట్టిపెట్టు.

ఏదైనా అయిష్టంగా
మాట్లాడునప్పుడు వారినిక
కట్టిపెట్టు అన్నట్లు అనుటలో
వాడు మాట.

“వలపి, కింకర! చాలుఁ జాలు బలికిఁ
పకు నింపకు లేనిహృదుమల్.”

సా. 1.126.

“చాలు చాలు. నోరు ముయ్యి,” వా.

“చాలు లేవయ్యా. మహా చెప్పా
చ్చావు.” వా.

రూ. చాలు చాలు.

చాలు పట్టు

దున్ను.

చాళ్లు దున్నుటనుబట్టి వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వైరిభూతరాళ్ళజాం, గలమహిఁ
జాలు పట్టి.” పాండు. 2.59.

రూ. చాలు వట్టు.

చాలు! పదివేలు వచ్చె!

ఇంతవఱకే చాలు. ఇదే పది
వేలు.

“బాగాయె నికకఁ జాలుఁ బదివేలు
వచ్చె,” సారం. ద్వి. 1.621.

“చాలుఁ బదివేలు వచ్చెఁ బాంచాలి
వొరకి, నట్టె కద...”

పాంచా. 2. ఆ.

“నీవు వచ్చిందే పదివేలు నాయనా—
ఏం తెస్తే నేం తేకపోతే నేం?” వా.

బాలుబిడి

శక్తి.

శ. ర.

చాలుమానిసి

1. సమర్థుడు.

భార. విరా. 4.221.

2. ముఖ్యుడు.

దశా. 7.1.225.

చాలువాడు

సమర్థుడు.

“ఇతైః గౌక చాలువాని బలు
తీర్పునఁ గాక పాసంగ నేర్చునే?”

భార. ఉద్యో. 4.143.

చాలువాటు

చాళ్ళు కట్టు; సమృద్ధి చెందు.

“మొలచి తల రెత్తి నిక్కుచు, సల
లితగలిఁ జాలువాటె సస్యము లధిపా!”

భాగ 10. పూ. 755.

చాలూ మూలా

తీరూ, తెన్నూ.

జం.

“వానికి దాని చాలూ మూలా తెలి
యదు.” వా.

“వాని ఉపన్యాసానికి చాలూ మూలా
లేదు.” వా.

చాలెడువాడు

సమర్థుడు.

హరి. పూ. 9.157.

చాల్పడు

చాళ్ళుగా పడు; చాపకట్టుగా
పడు.

భార. ఆది. 6.207.

రూ. చాల్పడు.

చావక నోవక

ఏమాత్రం కష్టపడక.

“ఉన్నటు లుండఁగానె సిరు లూరక
చావక నోవ కబ్బునే?” ఆము. 3.57.

చావగొట్టి చెవులు మూయు
బాగా శాస్త్రీ చేయు అను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“ఆ ఊళ్లో వెలి వాడిమీద ఏనున్నా
అన్నా వంటే చావగొట్టి చెవులు మూసి
పంపిస్తారు. జాగ్రత్త.” వా.

చావ గొట్టు
చిదుక గొట్టు,
“సకలదనుజాలను జావంగు గొట్టు.”
మైరా. పు. 19.

చావ జూచు
చంపు.
“నిను ధారరాష్ట్రం లాండె, నీవు
వారల నొండెను జావం జాడ, వలయు
టప్పు డెఱుంగవే.”
భార. శాంతి. 1.120.

చావడిమాటలు
బజారుమాటలు. శ్రాన్.

చావు
దురవస్థ.
“చాకలి మంగలిం దనువుచావునకున్
దుది కల్లం జేయుచున్.” పాణి. 2.18.
“వీడితో వేగలేక చావు వచ్చింది.” వా.
చూ. చావు వచ్చు.

చావుగా ఉండు
అతి కష్టంగా ఉండు.
“ఈ యింట్లో నీళ్లు సరిగా రాక
చావుగా ఉంది.” వా.
చావుతల
అవసానసమయం.

“చావుతల నైన నించుక సత్యవాక్య,
ముగ్ధుడింపర.”

భోజ. 5.815

చావుతెలివి

అంతా అయిపోయిన తర్వాత
కలిగే పరిజ్ఞానము.
చనిపోయేముందు అంతదాకా
స్మారకం తప్పి ఉన్నా తెలివి
వస్తుం దనుటపై యేర్పడిన
పలుకుబడి.
“ఈ చావుతెలివితో ఏం లాభం ?
మొదటే ఆ పరిజ్ఞానం ఉండవలసింది.” వా.

చావు దప్పి కన్ను లొట్ట పోయి
నట్లు
ఎక్కు వనష్టం కావలసి
ఉండగా ఏదో కొద్దినష్టంతో
బయటపడినవట్లు ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఆ కంపెనీ దివాలా తీయడంతో
డబ్బంతా పోయినా జైలు తప్పింది.
చావు దప్పి కన్ను లొట్ట పోయి అతను
బయట పడ్డాడు.” వా.

చావునకు తప్పితివి పొమ్ము !
బతికి పోయావు పో!
“పుష్కర సరోవరంబునకు రమ్ము,
చావునకుం దప్పితివి పొమ్మునటయ్యం
గనలి కలకం నవ్వి.” ఉ. హరి. 4.211.

చావుపిట్ట

తీతువుపక్షి, నీతవ.

శ్రాన్.

చావుబిడ్డ

కడుపులోనే చచ్చి పుట్టిన
బిడ్డ.

తా.క.

చావుబ్రతుకులలో నుండు

1. మరణావస్థలో ఉండు.

“వాడు ఈకోజు చావుబ్రతుకులలో
ఉన్నాడు.” వా.

2. అతి క్లిష్టదశలో ఉండు.

“ఈ వ్యవహారం ఇప్పుడు చావు బతుకు
లలో ఉంది. అటో యిటో తేల్చు
కోవాలి.” వా.

చావు లేదు

థోకా లేదు.

తగ్గదు.

“ఒక్కశతావధానం జావు లేదు.”

గీర. గురు. 22.

చావు వచ్చు

దుస్థితి వచ్చు.

అనాహూత మేర్పడు.

“శచ్చెఁ జా వనుచు.”

బస. 6.164.

“అబ్బ! వీడితో చావు వచ్చింది.” వా.

“ఏం చావు వచ్చిందమ్మా! ఇప్పుడు
దంతగా వగుస్తావు...” వా.

చూ. చావు.

చాళియం బిప్పించు

అలంకరింప బనుచు, సాలెలు

వేయించుటకు నియమించు.

“పురం బభిరమ్యముగను, నెల్లడం
చాళియం బిప్పించి రంగ,వల్లులు
వెట్టించి.”

పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 179.

వందనాద్యుపచారము అని
కొశ్చైక్మామార్కుతో.

వావిళ్ల ని.

చాళెములు ద్రిప్ప

గిరగిర త్రిప్ప.

ఒక విధమైన నాట్యములో

వలె తిరుగుతూ గద తిప్ప.

“చలితాస్య క్రూర దంతక్షత రద
రసనక్షాత కీలాలవేల్చజ్వలన జ్వాలాభ
జిహ్వంచలుఁ డగుచు గదన్ చాళెముల్
ద్రిప్పకొంచున్.” మను. 4.95.

చింకలిక్క

ఎఱ్ఱమూతి కోతి.

శ.ర.

చింగులువాటగా

చుంగులు వ్రేలు.

“బంగరు చెఱఁగు పట్టంచుదట్టి,
చింగులు వాఱంగఁ జెలుపుగాఁ గట్టి.”
ద్విప. భాషా. 2.

చించి చిందఱ రేగు

చించి చెండాడు.

“చేల కావలివారిఁ జించి చిందఱ
రేగి.” రుక్మాం. 3.10.

చించు

నశింపఁజేయు.

“చించెన్ గాళి వియోగదుఃఖము.”

భీమ. 2.65.

“తమముం జించుకొ.”

పాండు. 4.126.

చింతకాయకజ్జము

ఉపయోగించుకొన వీలు
లేనిది.

తాళ్ల. సం. 7.84.

చింతగుల్ల

బెరడుతో ఉన్న చింతపండు.

చింతచే సగ మగు

విచారముతో చిక్కిపోవు.

“తెల్వి సగము మఱపు, సగము నయి
చింతచే సగ మగుచు నరిగె, నవ్వరూఢిని
యంతికోద్యానమునకు.” మను. 3.66.
“ఈమధ్య వాళ్ళ నాన్న పోయి వాడు
చింతతో సగ మయ్యాడు పాపం!”

వా.

చింతనాగు

ఒక రకమైన పాము.

బ్రౌన్.

చింతనిప్పులు రాలు (కన్నులు)

క్రోధారణితము లగు.

“చింత నిప్పులు రాలు చిఱుతకన్నుల
డాలు, దా వ కొ అ ల కుఁ గ్గ దండ్
లానుఁగె.” రాజగో. 5.36.

చింత మొద్దులు కాల్చిన
నిప్పులు చాల వేడిగానూ,
నిలిచి మండునవిగానూ
ఉండును. చండ్రనిప్పుల
వంటివే యివి.

చింతపూవు

ఒకరకమైన పిల్లల ఆట.

భోజసుతా. 2.9.

చింత యిడు

ఆలోచన చేయు.

“సకలసురాసురసంఘంబు బుద్ధి, నొక
చింత యిడి.”

మర. రా. బా. పు. 141. పం. 16.

చింతల వంతల చివుకు

చింతతో క్రుంగిపోవు.

“ఏ నమ ర్భృ నై, చింతల వంతలం జివికి
సిగ్గటిలిన్.” మను. 3.8.

చింత వంత బడు

బాధపడు.

“దురంతకంతుకుం,తనిహారిఁ జింత
వంతఁ బడి, తాంతలతాంతముచంద
మొందె.” శుక. 1.519.

చింతాకంత

కొంచెము.

“చింతా కంతయు వెన్నఁ దియ్యక.”
పాండు. 5.39.

“చింతా కంతయుఁ జింత నిల్పఁడు
గదా.” కాళ. శ. 3.

చింతాకు

ఒక పిల్లల ఆట,

హంస. 4.186.

చింతాకు ముడుగుతఱి

సాయంకాలము.

“చింతాకు ముడుగుతఱిఁ ద,తాం
తం గొని తెచ్చి మేరుకార్ముక
గేహా...” శుక. 1.533.

చింతించిన చింత

ధ్యానించిన ధ్యానము.

“తిరముగ నినుఁ జింతించిన చింతే, నిర
తము ముక్తికి నిధి గాదా.”

తాళ్ల. 1. సం. పు. 20.

చిందగు

పాడగు.

“సికతాసేతువు నిమ్మగారయముచేఁ
జిందైనచందాన సా,త్యకిచేతన్.”

ఉ. హరి. 4.127,

చిందఱకొట్టు

చెలరేగు.

“గోడలు వడనూరికి కొమ్ముల నేలఁ,
గోడాడి తోకెత్తుకొని పంచితిమఁ,
గడిది జిందఱకొట్టి కడిమి క్రే
ళ్లుటికి...” అ.మ.క. 2.117. పు.

చిందఱగొను

1. చెలరేగు.

“అడపంగ వచ్చిన నదటునఁ జిందఱ,
గొని యెట్టి బలియురఁ గొనక
కలియు.” హరి. పూ. 6.126.

2. పాడగు, కలత చెందు.

“చప్పుడు నిందె నజాండము, నెప్పెడి
దేమజాని చెవులు సిందఱ గొనియెన్.”
భాగ. 8.209.

చిందఱ రేగు

చెలరేగు, వెట్టి యెత్తు.

చిందఱ=చీదఱ.

“కటకటఁ బడి యాడు గఱచి హుమ్మ
నుచు, దటము దాఱించి చిందఱ రేగి
నట్లు.”
గౌ.హరి. ప్రథ. పం. 1061-62.

చిందఱ లాడు

ఛిన్నాభిన్న మొనర్చు.

“మావుతుల నిర్జీవితులఁ జేసియుఁ, గుధ
రంబుల చిందఱ లాడియు.”
వరాహ. 2.29.

చిందఱ వందఱ అగు

ఛిన్నాభిన్నము అగు.

“రూపు చెడి తిరుగుడువడి వాహినులు
చిక్కువడి చిందఱ వందఱై మతి చెడి
మల్లమడి యై.”

ఉ. హరి. 1.148.

చిందఱ వందఱ చేయు

ఛిన్నాభిన్నము చేయు.

“స్యందనంబులఁ జిందఱ వందఱఁ
జేసియు.” జైమి. 3.101.

చిందఱవందఱ లాడు

ఛిన్నాభిన్న మొనర్చు.

భాస్క. య. 847.

చిందఱ వోవు

కలగు; చిల్లులువడు.

“చెవులు చిందఱవోవఁ జెలఁగు కపిం
ద్రుల, పో రంటిమా శనివారపు జడి.”
కళా. 7.19.

చిందాడు

చిందులాడు.

“పెదవిమీదను లేన గ వంకురించి,
చిందాడఁగ.” హంస. 2.28.

చిందిలి పడు

కళవళపడు.

కాశీ. 2.159.

చిందిలిపాటు

కళవళపాటు.

చిందిలి మందిలి యగు

ఛిన్నాభిన్న మగు.

“మీ రిటఁ బూని యీక్రమము మేకొని
చేసిన దివ్యరాజ్యల, స్త్రీరమణీయవైభ
వము చిందిలి మందిలి గాక తక్కు.”
నృసిం. 2.53.

చిందుగొను

చిందులాడు, నర్తిల్లు.

చిందుతప్పెట

చిందు త్రొక్కునప్పుడు ఒకా
నొక లయలో కొట్టే డప్పు.

చిందు ద్రొక్కు

ఒక రకమైన నృత్యము చేయు.
చిందు అనునది ఒక రక మైన
నృత్యం. తప్పెట కొడుతుం
డగా చిందు త్రొక్కు డం
నేటికీ ఉన్నది.

చూ. చిందులు పాడు.

చిందుపరువు

ఒకానొక పిల్లల ఆట.

చిందులు పాడు

చిందుపాటలు పాడు.

చిందువా రనే ఒక తెగవా
రున్నారు. వారు చిందు
త్రొక్కుతూ పాడే పాటలు.
వారూ శైవులే. విశ్వ
బ్రాహ్మల నాశ్రయించి
తిరుగుతుండే తెగ చిందు
వారు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పు. 304.

చిందులు వాటు

చిందు ద్రొక్కు.

చిందు వందగు

చిందర వందర యగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“వెండువడి దెందంబు గండి తాలిమి
చిందువం దై కెందలిరుపాన్పునం దను
వొండక లేచి.” మను. 3.28.

చిందువందు చేయు

పాడు చేయు; ఖర్చు చేయు.

“వడ్డి లెక్కకు జిందువందు లేసి.”
నిరంకు. 2.116.

చికమకల బెట్టు

తికమకల బెట్టు.

“...యో, పిక మాలి యెందుఁ
గుంచెనొ, చికమకలం బెట్టు కిపుడు
చెపుమా నాకు.” రసిక. 6.

చికాకు పడు

కలత చెందు.

చికిబికి

చీకీరిబాకిరి.

“చికిబికివెండ్రుకల కొప్పు.”

రాధా. 5.108.

చికిలికాడు

అందగాడు, షోకీలా.

“చికిలి నెఱవనైకాండ్రకు సీవము
లెత్త, నెనసి చరియించు నావీట హేమ
లేఖ.” హంస. 1.220.

చికిలి చేయు

సానబట్టు.

“చికిలి చేసిన యడిదంబు చేతఁ
దాల్చి.” శివ. 4.74.

చికిలిసాన

మెఱుగుపెట్టు సాన.

చిక్కంటు

వెండ్రుకలు చిక్కు దీసికొను
దువ్వెన.

మామూలు దువ్వెనవలె
కాక పెద్దపండ్లు గలిగి పొడ
వుగా ఉంటుంది.

చిక్కక స్రుక్కక

ఘేనుకంజ వేయక.

జం.

చిక్క-దనము

1. ధైర్యము, గుండె చిక్కన.
నిర్వ. 9.89.

2. అరుచి.

ఇది కేవలం సందర్భాన్ని బట్టి
కోశాలు చెప్పిన అర్థం.

ఎందు కిలా కావాలో బోధ

పడదు. ఇంకను విచార్యము.

“ఒకని సామ్రేమి వేటొక్కని
సామ్రేమి, చక్కెర కమరునే చిక్క-
దనము, లోకులు గన నేమి తాగనం
గొన నేమి, వెన్నెల పూనునే విన్న-
దనము.” రాధా. 3.147.

చిక్క నగు

గాట మగు.

“చెక్క చెమట పెక్క వలనే చిక్క-
నైనచెలిమి.” తాళ్ల. సం. 5.29.

చిక్కనా బిళ్ళ

ఒక పిల్లల ఆట.

చిక్కనిడెందము

కఠిన హృదయము, గట్టి
మనసు.

“అడువారు నిక్కని డెందంబువారు
జగతి.” కుమా. 5.93.

చిక్క నై నిలుచు

ధైర్యంగా నిలబడు, స్థిరంగా
ఉండు.

“మా యెత్తి వచ్చు సంతకం జిక్క-
నై నిలు మనుము.” కుమా. 10.177.

చిక్కపట్టు

నిర్ణయము.

చిక్కములో చిక్కిన పట్టవలె

తప్పించుకొనుటకు వీలు లేక.

“చిక్కంబులో బిట్ట చిక్కినరీతి,
దిక్కు లాలించుచు దీనుడై పలికె.”
సారం. ద్వి. 2.117.

చిక్కి పోవు

కృశించు.

“అతను బాగా చిక్కి పోయాడు. తటా-
లున చూస్తే గుర్తు పట్టలేక పోయాను.”
వా.

చిక్కటనే ‘చిక్కడు’ అని

కొన్ని జిల్లాలలో అంటారు.

చిక్కి సగ మగు

కృశించి పోవు.

“ధరణి భైక్షం పెందు దొరక దాయెనె
చిక్కి, సగ మైతి విడి యేల చంద్ర
మాళి.” దశా. 2.75.

చిక్కు చీలు చేయు

చిందర వందర చేయు.

“...నలంగు నట్లుగాఁ బదంబులం
ద్రొక్కి చిక్కు చీలునుం జేసి చెల్లా
చెదరుగాఁ బాఱఁ జల్లిన...”
విష్ణు. 1.189.

చిక్కు జీరుగా

తుత్తుమురుగా, చిందర వంద-
రగా, చిక్కుగా,

“జడ లూడి యహులకైవడిఁ జిక్కు-
జీరుగా, నవనిపైఁ బడి పారలాడు
వారు.” శృం. కావం. 3.61.

“చింతా పరంపరఁ జిక్కుజీ-
రయ్యెడు.” ప్రబోధ. 5.32.

చిక్కు జీరు పడు

చిందరవంద రగు; చిక్కగు.

“చిక్కు జీరువడు తురంగములును.”

హరి. ఉ. 3.130.

“నాయికయును నాయకుండును దమ
యిద్దఱు యంగములు నిష్పమిశ్రభావకలనఁ
జిక్కు జీరు వడ వైచిన...”

ప్రభా. 5.49.

చిక్కుతాళము

కొత్తవారికి రానితాళము.

బ్రాహ్మ.

చూ. చిక్కుబీగము.

చిక్కు దీర్పు

చిక్కు తీయు.

“కులుకుంజన్నులమీఁది హారములు
చిక్కులో దీర్చునందంబునన్.”

రాజగో. 1.103.

చిక్కు పడు

1. చిక్కు అగు.

“వెంట్రుకలు చిక్కుపడినవి.” వా.

2. చిక్కులో తగులుకొను.

“చిక్కియుఁ జిక్కువడక యక్కజపు
జవధరంబునన నరంబులతోడం బెక
లించుకొని...”

కళా. 8.112.

3. ఏమీ చేయ లేక చిక్కు

లో పడు.

“కాలంబుకొలఁది లెక్కలు వెట్టినేరక,
చిత్రగుప్తాదులు చిక్కుపడిరి.”

కాశీ. 1.137.

చిక్కు పఱచు

1. బాధించు.

“విశిఖపుంజంబులం జిక్కుపఱచి.”

జైమి. 8.22.

2. పట్టువడ జేయు, చిక్కు

కొనునట్లు చేయు.

పాండు. 5.304.

చిక్కుపాటు

ఇబ్బంది పడుట, మెలికలు
పడుట.

చిక్కుపురువు

ఒకరక మైన పురుగు.

ప్రబంధ. 130.

చిక్కుపఱచు

చిక్కుపఱచు.

చూ. చిక్కుపఱచు.

చిక్కుబాకీలు

గొంత మిదికి వచ్చిన
బాకీలు; తగాదాలో పడినవి.

“చిక్కుబాకీలు పిదప నిశ్చేషపఱిచె.”
యశ్చా. 2.116.

చిక్కుబీగములు

కొత్తవారు సులువుగా తీయు
టకు వీలులేని తాళములు.

“వింతగుచిక్కుబీగములు వేసిన
యట్లనె యున్న విప్రుడున్.”

ఉషా. 3.106.

చూ. చిక్కుతాళము.

చిక్కురాత

జలుగురాత.

చిక్కురొక్కరుగా

చిందరవందరగా.

కొత్త. 11.

చిక్కులమారి

చిక్కులు పెట్టువాడు.

“చిక్కులమారి యా బలిజనెట్టి వయా
శులఁ గట్టి బర్వులకై, స్రుక్కడలంగఁ
గొట్టి...”

హంస. 5.48.

చిక్కులు గొను

చిక్కువడు.

“చెడరిన పత్తభంగములఁ జిక్కులు
గొన్న మణిసరంబులన్.”

పారి. 4.18.

చిక్కులు వాపు

చిక్కు తీయు.

“కొనగోళ్ల నెఱులు సిక్కులు వాపి.”

పారి. 2.12.

“అంకపీఠముం జేరిచి సోగవెండుకలఁ
జిక్కులు వాపి.”

పారి. 4.8.

చిక్కువడు

చిక్కుకొను.

“చిక్కువడియును మదిఁ జేవ చెడ
కతండు.”

జైమి. 5.12.

“కోకమోహంబుల సుడిఁ జిక్కు
వడక.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 358. పంక్తి. 16.

చిక్కువర్పు

చిక్కులలో పెట్టు.

“వాడు నన్ను చాలా చిక్కు పరచి
నాడు.”

వా.

“చిక్కుయ్య లింగయ్యఁ జిక్కువర్పు
తివ్వా.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 214.

ఇక్కడ కించపరుచు, చిన్న

చూపు చూచు అనే అర్థంగా

కానన స్తుది.

చిక్కు సీ రై పోవు

చెదరి పోవు.

“చిన్నైన యాట రెల సిక్కు సీ రై
పోవు.”

తాళ్ల. సం. 3.15.

చిక్కె గుమ్మడు

దొరికాడు లే అ బాబ్బయి!

అనుట వంటిది.

“చిక్కె గుమ్మర డంటు నలరి.”

వర. రా. బా. పు. 51. పంక్తి. 7.

చిక్కొట్టు

చీకొట్టు.

“ఇక్కనృకు మగఁడే యితఁ, డక్కట
యా మగని కేటి యా లిది యనుచుం,
జిక్కొట్ట వలదు...”

ఉ. త. హరి. 5.147.

చిగరుగోరు

అర్థం విచార్యం.

‘జుట్టుముడి బిగించుట కుప
యోగించు సాధన విశేష’

మని వావిళ్ళ ని.

“చిగరుగోళ్ళను జాఱు సిగ నిక్కఁగా
వేసి, గదలి పూ రేకులు గానఁ జెరివి.”

మల్లా. 3.9.

చిగిరింతపదవి

అల్పకాలభోగ్యము.

“...ప్రూరకృత్యంబునకు నొడి గట్టి
నచో నొడి గట్టుటంబట్టి వాని పదవి
చిగిరింతపదవి గాక మానదు.”

ధర్మజ. 32.10.

తె. జా.

చిగిరింతయైశ్వర్యము

అల్ప కాల భోగ్య మైన
భాగ్యము.

“ఈ చిగిరింత యైశ్వర్యముకై యంత
పొంగ నేల.”

ధర్మజ.

తె. జా.

చిగురాకుమటుగునం బొడము

మొగ్గయుం బోలె

ఆకుమటుగు పిందెవలె.

“తన ముఖం బెత్తి చిగురాకుమటుగునం బొడము మొగ్గయుం బోలె.”

శుక. 1.538.

చూ. ఆకుమటుగుపిందె.

చిగురుకొను

చిగిరించు ; పొడము.

చిగురు గొలుపు

చిగు రెత్తించు, చిగుర్పజేయు.

చిగురుజొంపము

చిగురుటాకుల మొత్తము.

“శ్రీ రమణీకుచశిఖరాగ్రముల నేలి, చిగురుజొంపంబు లె జిగి చెలంగు.”

రాధి. పీఠిక. ప. 16.

చిగురు లొత్తు

చిగురించు.

“సీమంతినికి గోర్కి చిగురు లొత్తె.”

రాధా. 1.128.

చిగురులో చేగ యగు

మొలకలోనే చేవ దేరు, సారవంత మగు.

చెట్టు ముదిరిన టైల చేవ దేరు తుంది. అలా కాక చిగురు

లోనే చేవ గల దైన దనుట.

“చేవ దేరి చిగురులో చేగ యెయ్యండెను.” తాళ్ల. సం. 8.165.

చిగురెక్కు

వాసి కెక్కు.

“ఎడపక జంగమం బే వస్తు వైన, నడుగకుండిన నొట్టు నడిగిన లేదు, అనినచో నా యొట్టు నఖిలంబు వినగఁగ, దన కనిగర్వించి దండితో గంట, మొగసాలఁగట్టించి మ్రోయించుకొనుచు, జిగురెక్కి యున్నాఁడు.”

ద్వి. భల్లా. 2.24.

చిగురొత్తు

1. చిగిరించు.

“చెప్పవే కరుణాలత చిగురొత్త.”

భార. కాం. 5.542.

2. పొడము.

“కయ్యపువేడుక చిగురొత్త.”

భార. ద్రో. 1.55.

3. అనురాగపూరిత మగు.

“మలయపుగాలి రాకలకు మానసముల్ చిగురొత్త దంపతుల్.”

ఇందు. 3.102.

చిగుర్కొను

చిగురుకొను.

చిచ్చరకోల

అగ్ని బాణము.

“నాడింధమునిఁ గన్న నాతిపై నేయును, నలరుఁ జిచ్చరకోల నంగభవుఁడు.”

క్రీడా. పు. 68.

చిచ్చుపిడుగు

అగ్నిపిడుగు.

“...దండడి దాల్కొని మండుచుండెఁ జిచ్చుపిడుగుల్ వడిం దొరఁగు చాడ్చున నంబరవీధి నుగ్రమై.”

భార. విరా. 5.

“వచ్చెఁ గద విటులపాలిటి, చిచ్చుపిడుగింక నేమి నేయుదు.”

నిరంకు. 2.122.

చిచ్చికొట్టు

జో కొట్టు.

“కాస్త ఆ పిల్లను చిచ్చికొట్టి నిద్ర
పుచ్చవే తల్లీ.” వా.

చిచ్చి యను

చీకొట్టు.

“అచ్చన మెఱుంగనికపులను, జిచ్చి
యని సుకవివరులు చేపట్టరు గా.”
కవిజ. అనతారిక.

చిచ్చును గాడ్పును గూడినట్టు

అగ్నికి గాలి తో డయి
నట్లు - అనగా మరింత విజృంభించు అనుట.

“మేడ్పడి రాజ్యగర్వమున మీఁడు
తలంపపు గాక చిచ్చును, గాడ్పును
గూడినట్లు.” ఉ. హరి. 4.198.

చిచ్చుపిడుగు

అగ్నిపిడుగు.

చిచ్చుఱపిడుగు

చిచ్చుపిడుగు.

కుమా. 5.70.

రూ. చిచ్చుఱపిడుగు.

చిచ్చు లేక చిముడు

కారణము లేకయే త్రుళ్లి
పడు; మండిపడు.

అగ్ని లేకయే ఉడికిపోవు
వాడని వాఙ్మూర్ఖము.

అతి కోపిష్ఠి అనుట.

“చిచ్చు లేక చిముడు మచ్చరీఁ డీ సుద్ది,
వజ్రనాభుఁ డోర్పువారడె యకట!”

ప్రభా. 1.134.

చిచ్చుఱుకు

1. అగ్నిప్రవేశము చేయు.

కాశీ. 2.86.

2. సహగమనము చేయు.

“చిచ్చుఱికిన సతి కెదురుగ వచ్చు
విమానములు.” రుక్మాం. 4.94.

చిచ్చులో నెయ్యి పోసిన భంగి

అగ్నిలో ఆజ్యము పోసినట్లు.
మఱింత దోహదమగు
ననుట.

“విచ్చేయు మనుకురువిభుఁ జూచి నీరి,
చిచ్చులో నెయ్యిఁ బోసిన భంగి
మండి.” ద్విప. జగ. 183.

చిచ్చు సింగార మెంచదు

ఏ విచక్షణ లేనివానిపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

అగ్నికి అంద మైన దైనా
కాని దైనా ఒకటే. అన్ని
టిని కాలి వేస్తుంది.

శేంకటేశ. 75.

చిటమట మను

మండి పడు, చిటచిట తాడు.

చిటచిట లాడు

1. చిడిముడిపాటు చెందు;
కోపగించు.

“హరి స్వపయం డటె యంచుఁ
బట్టితో జటచిటలాడి.”
పారి. 3.32.

2. చిట చిట శబ్దము చేయు.
ధ్వన్యనుకరణము.

చిట పెట

ధ్వన్యనుకరణము.

చిటపొట వోవు

చిటపట లాడు.

క్రీడా. పు. 80.

చిటబొట మని

చినుకులు పడుటలో—

ధ్వన్యనుకరణము.

“అట మున్ను మొగులు బలియుచు,
జట పాట మని పాట పాట చినుకులు
వడఁ జొచ్చుట యాది గాఁగఁ...”

కళా. 4.90.

చిటికలపందిరి వేయు

మాటలతో మభ్యపెట్టు.

చిన్న చిన్న పుల్లలతో

పందిరి వేస్తే చూడ్డానికి

అందంగానే ఉంటుంది. కాని

కాస్త చెయ్యి తగిలితే కింద

పడి పోతుంది. దాని మీద

వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడి వన్నీ వట్టి కోతలు. ఆ చిటికెల
పందిరి నమ్ముకొని ఆ వ్యవహారంలోకి
దిగితిమా మనమే నవ్వల పా
లవుతాం.” వా.

చిటికలో

క్షణంలో,

కొత్త. 53.

చిటిక వేయు

బొటనవ్రేలూ, నడిమివ్రేలూ

చేర్చి, జార్చి, చీటు క్కని

శబ్దము కలిగించు.

“కొక్కెరయఁగఁ జూచి పందియపు
టెంకువ దిద్దుచుఁ జిట్టె వేసి నుళిరి.”

హంస. 3.216.

చిటికెనవ్రేలి కెక్కు

ప్రథమగణ్యు డగు.

లెక్కించునప్పుడు మొట్ట

మొదట చిటికెన వ్రేలిని

మడిచి చెప్పట పై యేర్ప

డిన పలుకుబడి.

“ఉత్తమమతిని మరుతుండును జిటికెన
వ్రేలి కెక్కి సకలభూచక్రంబును
సక్రమంబుగ నేలిరి.” ధర్మజ. 32.5.

తె. జా.

చిటిచాప

మెత్తని చిటుచాప.

“బాబీసు రతనంపు గీలు బొమ్మలు
చిటి, చాపలు వెడఁదవించామరలును.”

రసిక. 1.61.

చిటితాళము

చిన్న తాళము.

“చిటి తాళములు చంక పుటిక
నొక్కొకమాటు, గతి రయంబునఁ
దాకి కలసి మొఱయ.”

ఆము. 6.6.

చిటిపొటి

1. చిలిపి తగాదా.

“ఇటు మీ లోపల నూరక - చిటి పొటి
వలదు.” సింహ. 8.80.

2. అల్పాల్ప మైన.

“చిటిపొటి సొమ్మలు పెట్టుక, పుట
పుటగా వీధివెంటఁ బొరుగిండ్లబడిన్.”

హంస. 5.25.

చిటిబొట్టు

ముత్తైదువలు మంగళకరంగా

ధరించే చిన్నబొట్టు.

“కాశ్మీర తిలక రేఖామధ్యమున
యందుఁ బుణ్యంబుఁ జిటిబొట్టు పొందు
పఱచి.” కాశీ. 3.212.

చూ. చిట్టిబొట్టు.

చిటిముడి

దొంగయెత్తు; మోసము.

వావిళ్ళ ని.

చిటిము తైములు

ధాన్యవిశేషం.

శ. ర.

చిటిలిపడు

చెదరిపడు; ఎగిరిపడు.

చిటివ్రేలు

చిటికెన వ్రేలు.

ఆము. 6.80.

చిటు కను

శబ్దించు.

ధ్వన్యనుకరణము.

చిటుకు పొటుకు

వాన వెలసినా చెట్టు మీది
నుండి పడే నీటిబొట్టు.

చిటుకు పొటుకు మనక

ఉలకక పలకక.

శ. ర.

చిటుకులాడి

మిటుకులాడి; వగలాడి.

చిట్టంటు నేతలు

శృంగారచేష్టలు.

“వరుని చిట్టంటు సేతలఁ గెరలు
క్రేమ, మెఱపువోలె దళుక్కున
మెఱచుఁ గాని.” కళా. 7.159.

చిట్టంటు

చిలిపి చేష్టలు; నఖక్ష

తాదులు.

“ఈ చిట్టంటు నీ వెంచక చిత్తగించరా
వోరి.” తాళ్ల. సం. 3.11.

చిట్టకపుదనము

పరిహాసము.

వావిళ్ళ ని.

రామా. 4.167.

చిట్టచివర

కట్టకడపట.

చిట్టడవి

కాఱడవి.

చిట్ట మిడిచినంతలో

చిటికె వేసినంతలో - త్వరలో
అనుట.

“...ఏ పదార్థంబును సంపాదించి తాని
యిట్టి నట్టడవిలోనం జిట్ట మిడిచిన
మాత్రంబున విచిత్రంబుగా నానావిధ
పదార్థంబులు...” వరాహ. 5.12.

చిట్టాముదము

చిన్న ఆముదపు గింజల
చమురు.

“చిట్టాముదమ్మున శిర సంఠి.”

ఇందు. 2.15.

“చిట్టాముదం తాగితే వేడి వాతం
తగ్గుతుంది.” వా.

చిటితాళము

చిన్న తాళము (కోట్టునది).

“అట్టిద కా కంచు నప్పుడు నంబి, చిట్టి

తాళము వేసి చేయెత్తి మ్రొక్కి.”
పండితా. మహిమ. 289. పు.
చూ. చిటితాళము.

చిట్టిపొట్టి

1. చిల్లరసాములు.

“నింబప్రవాళ మాల్యంబులు వైచిరి,
చిట్టిపాటి ధరించి రిట్టు నట్టు.”
పాండు. 3.74.

2. చిన్న చిన్న.

“చిట్టిపాటి మాటలతో ఆత డెంతో
అందంగా రాస్తాడు.” వా.

చిట్టిబొట్టు

ముఖంలో పెద్దగా పెట్టుకొనే
బొట్టుకింద పెట్టుకొనే చిన్న
బొట్టు.

“నింబప్రవాళమాల్యంబులు వైచిరి,
చిట్టిబొట్టు ధరించిరి...”

పాండు. 3.74.

చూ. చిటిబొట్టు.

చిట్టిమట్ట

చిన్న తాటిమొక్క.

చిట్టివెదుకుల కదుపు

పొట్టి వెదుళ్లు (పదార్థ పట్టిక)

చిటచిటలాడు వెదురులూ

కావచ్చును.

“ఉగ్రభటులు సిట్టి వెదుకుల కదు
పుగా.” కుమా. 12.121.

చిట్టాడు

చెలరేగు.

“చిట్టాడుసిగ్గుతోఁ జేపట్టి పెనంగ
డెందము.” సారం. 3.148.

చిట్టిత

చిన్న కాయలు కాసే యీత
చెట్టు.

చిట్టిదు

చిట్టితచెట్టు.

“వెలివాడకుఁ గడుఁజేరువ, నెలయేటికిఁ
బారువుతాళుఁ జిట్టిదులు నా, వల
దఱుచు భద్రకాశీ, నిలయంబు.”

శివరా. 3.100.

చిట్టుడుకు

కవోష్ణమైన, కొద్దిగా ఉడికిన.

చిట్టుడుకు నీళ్లు

బియ్యం ఉడుకుచుండగా పై

నున్న నీళ్లు,

“చిట్టుడుకు నీళ్లు త్రాగితే మంచి
దంటారు.” వా.

చిట్టుడుకు పట్టు

కొద్దిగా ఉడుకు.

“ఉరము గంధంబు చిట్టుడుకు వట్టిన
బొంగి, యందు దుమార మై యాపు
రెగసె.”

శృం. కాకుం. 3.174.

చిట్టుముల బయకలు

గర్భిణీస్త్రీ తొలి నెలలలో

చేసుకొను వాంతులు. ఇవి

రెండూ (చిట్టుములు, బయ

కలు) ఒకే అర్థంలో ప్రయో

గింపబడేవే అయినా ఇచ్చట

రెండూ కలిసి ఉండుట

నిశ్చేషం. (చిట్టు+ఉమ్మి+లు.)

“ఇట్లు వర్తింప నాతని యింతి గర్భ,
కలిత యై చిట్టుముల బయకలు మొగ
మునఁ, చెలుపు గనిపింప...”

శుక. 2.146.

చిట్టుములు

బయకలు.

“చిట్టుము లులసిల్లెఁ దఱు నై యోడోఁ
గురంగాక్షికిన్.” మను. 3.120.

“చిట్టుములు పుట్టెఁ దాఁ గను, పటికి.”
దశా. 3.106.

“నెల మసలె నంతఁ గాంతవ...చిట్టు
ముల్ తఱచు మీఱె.” విజ. 3.228.

చూ. చిట్టుముల బయకలు.

చిట్టూట చోటు

నీరూరు తావు.

“గ్రామ నికటంబు గాక దూరంబు
గాక, చాటి పొరగాక చిట్టూట చోటు
గాక వెల్లితల గాక క్రింద జెదల్ వేరు
పురువు, రాలిపోట్టును లేని బారాది
నేల.” విప్ర. 2.18.

చిట్టూడి

ఒకరక మైన కూరాకు.

బ్రాహ్మ.

చిట్టెడువంట

రెండవవంట.

చిట్టెడుపొట్ట

చిన్నపొట్ట.

శరభాంక. 95.

చిట్టెడు వేస్తే పుట్టె డగు

ముఖం మటమట లాడు.

ముఖం పెనంలాగా కాలిపో

తున్న దనుట.

చిట్టెడు గింజలు వేస్తే పుట్టెడు
కావడం అప్పుడే సంభవం.

“వాడి మొహం చూడు. చిట్టెడు వేస్తే
పుట్టెడు అవుతుంది.” వా.

చిట్టెలుక

చిన్న జాతి ఎలుక.

చిట్ట పొట్టులు

ఒకరక మైన బాలక్రీడ.

భోజనుతా. 2.9.

చూ. చిట్టపొట్టలు.

చిట్ట పొట్ట కాయ

ఒక బాలక్రీడ.

ప్రబంధ. 613.

చూ. చిట్టపొట్టలు.

చిట్ట పొట్టలు

ఒక బాలక్రీడ.

‘చిట్ట పొట్ట కాయ నీమరేణి
కాయ...’ అంటూ పాడడం

పిల్లల ఆటలలో ఉంది.

పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 460.

చిట్ట పొట్టాకాయ

కాళ. 3.33.

చూ. చిట్టపొట్టకాయ.

చిట్టి సున్న మగు

పెటిలి పొడి యగు.

“.....తారహారంబులు సాబ గల్లఁ
జెడి చిట్టి సున్న మయ్యె.”

రాధ. 3.76.

చిట్టుకట్టె

అతి గోష్ఠి.

శ. ర.

చిట్లుకొఱవి

పీడాకారి, సంతాపకారి.

“పంచశరుం డొక ప్రళయకాలయ
ముందు, చిన్న పెంపుడు చిట్లు చిట్లు
కొఱవి.” కలు. శ. 55.

చిట్లుగొను

చిటపట చిట్లు.

పేలాలు వేయించగా చిట్లు
తాయి. గింజలు చిట్టిన వని
నేటి వాడుకలోనూ ఉంది.

“మంగళమున బ్రేలలు సిట్లుగొన్న
పాలుపున.” బస. 7.199. పు.

చిరాను చెల్లు వ్రాయు

లెక్కలో జమకట్టు.

“...అయ్యదన రాక యున్నలోపంబు
దీర నేడో నృపాల!, యెఱుమిఁ
జిరాను జెల్లు వ్రాయంపు మయ్య!”
నానా. 244.

నేటి రూపం చిత్తా.

చిడిముడి వడు

చీకాకు పడు, కోపించు.

“చిత్తంబు జలనఁ జిడిముడి పడుచు.”
గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. 1079.
రూ. చిడిముడి వడు.

చిడిముడిపాటు

తొట్టు పాటు; కలత;
కోపము.

చిడిముడి వడు

1. ముఖము మటమట
లాడించు; అసంతృప్తి వెలి
బుచ్చు.

“చెదరక యుదరక చిడిముడి వడక.”

శండితా. ప్రథ. దీక్షా. పు. 178.

2. కుతూహలము చెందు.

“చిత్తము లనిఁ జూచువేడ్కఁ జిడి
ముడి వడఁగా.” భార. భీష్మ. 1.151.

చిడుగుడు పరువులు

ఒక ఆట : చెడుగుడు, చిడు
గుడు.

చిత్తం !

ఎవరైనా పెద్దవారు, గౌరవ
నీయులు చెప్పున్నప్పుడు
వినుటలో అను ఉపస్కారక
పదం.

“వెళ్ళి రామయ్యను పిల్చుక రారా!”

“చిత్తం.” వా.

అలాగే ‘జెను’ అనుటలోనూ
కలదు.

“నిన్న నే వచ్చారా?”

“చిత్తం.” వా.

ఇత్యాదు లూహ్యములు.

చిత్తకార్తిలో కుక్కలలాగా

కామోద్రేకంతో.

ఆకార్తిలో కుక్కలకు
కామోద్రేకం ఎక్కువను
టపై ఏర్పడినది.

చిత్తగించు

1. తలచు.

“క్రీహర్ష నాత్మలోఁ జిత్తగించి.”
రుక్మాంగ. 1.13.

వాడుకలో—

“నా మనవి చిత్తగించండి.” వా.

2. ఏకాగ్రతతో.

“చిత్తగించి వినుము.”

భాగ. 5. స్కం. 7.16.

3. దయచేసి.

“చెప్పజే వ్యాసనందన చిత్తగించి.”

భాగ. స్కం. 9.

4. విను.

“విన్నవించినార మిన్ని యాకర్ణించి,
కొంచె మనక చిత్తగించవలయు.”

కృష్ణ. 2.139.

5. ఆలోచించు.

“స్త్రీలకు బుద్ధులు ప్రశయముల్ చిత్త
గింప.”

కుచేల. 1.115.

చిత్తజల్లుగ

అధికముగా; అత్యుద్ధృ
తంతో.

చిత్తకార్తిలోని వానవలె.

చిత్తకార్తివాన గబగబా
వచ్చి ఆగుతుంది.

“పాండుతనూజుండ చిత్తజల్లుగా,
గురియపయోధరంబుక్రియ.”

శైమి. 7.39.

“ఇనుప గునపంబులో యనక దనరి
కురిసె, నెంతయును జితజల్లుగ నేడు
ముండ్లు.”

కళా. 5.8.

చిత్తపరితాపము నేయు

మనఃఖేదము కల్గించు.

“నీవు దపంబు నేయక బోక దలంపకు
మమ్మ, చిత్తపరితాపము నేయకు
మమ్మ.”

కుమా. 6.7.

చిత్తము కరగు

హృదయము ద్రవీభూత మగు

“ఆ వైకుంఠము...సభామండప, శ్రీవి
స్ఫూర్తికతంబున నిగుల నాచిత్తంబు
నానందము, ద్రావైచిత్రి గరంచు
చున్నయిది...”

కళా. 2.12.

“భామ తనమీద నెన రెన బాగు
జూచి, చిత్తము గరంగి శుభభద్రశేఖ
రుండు.”

హంస. 2.65.

చిత్తము కైపు

మానసోద్రేకము, ఆవేశము.

“పడం బాడిచి చంపక చిత్తము కైపు
వోవునే.”

కుమా. 11.49.

చిత్తము చీకటి గొల్పు

కలత పఱుచు.

“చీకటి గొల్పె బ్రాహ్మణుని చిత్తము
పెన్నెఱి సోగవెండుకల్.”

శివ. 3.44.

చిత్తము తప్ప జేసికొను

అయిష్టమునకు పాల్పడు.

“హరియుధిష్ఠిరుల చిత్తము తప్పక జేసి
కొంటి.”

శైమి. 7.34.

చిత్తము తెలియు

అభిప్రాయ మెఱుగు.

“దేవర చిత్తంబు దెలియమి నట్లు
నేయక నేమి దోచునో యనుచు
వెఱుతు....”

కళా. 1.192.

చిత్తమునకు వచ్చు

ఇష్టపడు; మనసుపడు; నచ్చు.

“నీ చిత్తమునకు వచ్చినవానిం గారు
ణ్యంబునకై కొని.”

భార. కర్ణ. 1.285.

“వనిత! నీ చిత్తమున కేనువత్తు నేని.”

శివ. 3.68.

చిత్తమున కెక్కు

మనసునకు వచ్చు, నచ్చు.

“అక్కట! యెరు చిత్తమున కెక్కునట్లు గాఁగ, మెఱఁగి యేమివిధంబునఁ గొలుచువాఁడు.”

భార. విరా. 1.74.

చిత్తము నీరగు

గుండె నీరగు; భయభ్రాంతి జనించు.

“అక్కటా! నిక్కము మాకుఁ జిత్తములు నీ రగుచున్నవి.”

ఉ. హరి. 2.132.

చిత్తము వచ్చినట్లు

స్వేచ్ఛగా, యథేచ్ఛగా.

“నీచిత్తం వచ్చినట్లు నీవు తిరుగుతుంటే ఇంటిసంగ తెవరు చూస్తారు?” వా.

చిత్తము వచ్చు

ఇష్టపడు.

“చిత్తంబు వచ్చినచో మామదు గాని నిన్నిపుడు కస్తిం బెట్ట నా కేటికిన్.”

కాళ. 3.72.

చిత్తము విడుచు

మన సాప్పకుండు.

“చేరి యచ్చట నిల్వఁ జిత్తంబు విడిచి.”

పల. పు. 8.

చిత్తయి పోవు

బాగా దెబ్బ తిను, నిర్వీర్యుడగు.

“అయిపోయా డయ్యా! ఈ దెబ్బతో చిత్తయి పోయాడు.”

కా. త. 180.

చిత్తరించు

చిత్రించు.

“పండితములుచతులను, చిత్తరించిన మాడ్కి.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పు. 175.

చిత్తరువులోని ప్రతిమవలె

కదలక మెదలక, నిశ్చలంగా.

వాడుకలో - ‘వాడు అప్పుడు రాసిన బొమ్మలాగా నిల్చుండి పోయాడు.’

“అచట నున్నవార లెఱఁ జిత్తరువున వ్రాసినట్టి.....రడవుగన్.”

కళా. 5.6.

చిత్తరు వొత్తు

ముద్రిత మగు.

“చిత్తంబులో నీదు చెలు వైనమూర్తి, చిత్తరు వొత్తినచెలువంబు దోఁప.”

ద్విప. కల్యా. పు. 66.

చిత్తవాన

చిత్తజల్లు.

చిత్తకాల్తిలో వాన ఉద్దుర్ధి

తంగా గబగబా వస్తుంది.

“చిత్తవాన గురియ.” విప్ర. 4.19.

“చిత్తవానలా వచ్చి పడ్డాయి రాళ్ళు.”

వా.

చూ. చిత్తజల్లుగా.

చిత్తాన బెట్టు

మనసులో పెట్టుకొను.

“చిత్తానఁ బెట్టకు మీమాట శ్రీరమణ మరవకు.”

తాళ్ల. సం. 7.103.

చిత్తారిపని

బచ్చెన పని; కర్రతో

బొమ్మలూ అవీ చేసి వానికి
రంగు వేసే పని.

ఈ వృత్తి చేయు వారిని
చిత్తారివాండ్లు అంటారు.

చిత్తుప్రతి

సాఫు వ్రాయక ముందు
వ్రాసుకున్న ప్రతి.

చిత్తుశివని

చిత్తారిపని.

కర్ర బొమ్మలు మొదలగు
వానిపై రంగులు వేయుపని.
జీనిగర - చిత్తారి - వాండ్లు అని
ఆ పని చేసేవారి నంటారు.

కాశీయా. 304.

చూ. చిత్తారిపని.

చిత్రరతి

సంభోగములో భేదము.

కుమా. 9.152.

చిదంబరరహస్యము

అగోచరము - అనవగతము.

చిదంబరంలోని శివలింగాన్ని
ఆ కాశలింగం అంటారు.
దర్శనానికి వచ్చిన భక్తాదు
లను, తెర తొలగించి, దర్శనం
అయిందా అంటారు. వీరు
అయింది అంటారు గానీ యెవ
రికీ యేమీ కనబడదు.
ఆ కాశలింగం కనుక కనబడ
దని ప్రతీతి. అందుపై యేర్ప
డిన పలుకుబడి.

“అంత సరిపడనివాడు ఈ రోజు
ఉద్యోగం యిస్తా నన్నా డంటే
యిందులో యేదో చిదంబరరహస్యం
ఉంది.” వా.

చిదగొదలు

గృహకలహము.

త్రాక్.

వృత్త్యాసాలు.

వావిళ్ళ ని.

“మొదల నుపాయం బెన్నట, పిదప
నుపాయంబు లెక్క పెట్టుట తగునీ, చిద
గొదలఁ గాదె మున్నొక, ముది
కొక్కెర యనుగుసుతుల మంగిన
కిచ్చెన్.” వేంక. పంచ. 1.738.

చిదమిదగా

నలుగునట్లుగా; కసిబిసిగా.

చిదిమి దీపము పెట్టవచ్చు

ఎంతో ప్రకాశవంతంగా ఉన్న
దనుపట్ల అనే పలుకుబడి.

“ఆ పిల్లను చిదిమి దీపం పెట్టవచ్చు.”
వా.

చిదిమి పెట్టిన

1. సారము తీసిన.

చిలికి తీసిన - ఆరితేరినగా
మారినది.

“ఆ, ఫీలకరాతనుల్ చిదిమి పెట్టిన
బంటులు.” విజయ.

2. రూపొందించిన.

“బిడయొ పాపయో చిదిమి పెట్టిన
కైవడి నున్ననిన్ను.” శుక. 1.527.

చిదిమి పెట్టు

పంచు.

“మృతు లైనవీరు అందఱు, నతివీరులు

వీరి కల నడుగిడ నమరా, వలె బట్టు
లేదు వరసుర, నతు లందఱు జిదిమి
పెట్టె జాలరు వరుసన్.”

కమా. 11.180.

చూ. బుగ్గ చిదిమి దీపము పెట్టు.

చిదిమి వైచు

భిన్నాభిన్నము చేయు.

“చిచ్చుఱయమ్ముల చిదిమి వైచెదవె?”
వర. రా. అర. పు. 237. పం. 1.

చిన్న కన్నుపడు

కను లఱమోడ్చు చెందు.

“చిన్న కన్నువడి దుష్టులు చప్పుడు
గాక యుండ.” పాంబో. 2.188.

చిన్నకారు

బాల్యము.

శ్రావ్.

చిన్నకూతురు

చిన్నది.

“ఎన్ని నాశైవర జిన్న కూతురవు
గావు నీవె తోడెగి పతికి, దగిన నేవ
నేయ కగునె...” కళా. 4.68.

చిన్నక్క పెద్దక్క చేయు

మోసగించు.

వర్తకంలో చిన్నశేరు పెద్ద
శేరు వాడే అతను, చిన్నక్క
శేరు తేవే అంటే చిన్నశేరు
తేవా లనీ, పెద్దక్క శేరు
తేవే అంటే పెద్దశేరు తె
మ్మనీ గుర్తు పెట్టి వ్యాపారం
నడిపేవా డట. ఆ మోసం పై
వచ్చిన పలుకుబడి.

చిన్నగ బోవు

చిన్నబోవు.

కవ. 2.19.

చూ. చిన్నబోవు.

చిన్నచూపు చూచు

చులకన చేయు.

“హమీద అంత చిన్నచూపు చూస్తే
ఎలాగు చెప్పండి.” వా.

చిన్నటనాడు

చిన్ననాడు. బాల్యం.

“చిన్నటనాట సుండియును జెల్వకు
గూర్చినదాన పోట.”

వసు. 4.106.

చిన్నతన మగు

అవమాన మగు.

“తప్పు లెన్ను ను చిన్నతన మగు
నాకు.” పరి. పు. 62.

వాడుకలో - ‘అందఱు సంప

న్నులలో ఈ మాసినబట్ట
లతో తిరగడం నాకు చాలా
చిన్నతనంగా ఉంది.’

చిన్ననవ్వు

చిటునవ్వు.

“చిట్ట కూకటివాని జిన్న నవ్వుల
వాని.” పాండు. 1.213.

చిన్ననాటి కతలు

గతచరిత్ర.

“ఎలవోట తీరగ యుయ్యెల, కలకంఠికి
జిన్ననాటి కత లై తోచెన్.”

కవరా. 2.46.

చిన్ననాడు

బాల్యం.

చిన్నపడుచు

బాలిక.

చిన్నబుచ్చు

అవమానించు.

“నన్ను చిన్నబుచ్చినకంబు పెద
సేయంగ.” కవిక. 2.164.

“నడుమంత్రమున వచ్చి నను జిన్న
బుచ్చి.”

వర. రా. ఆయో. 2.533. పం. 2.

చూ. మొగ మంత చేసికొను,

మొగము చిన్న చేసికొను,

మనసు చిన్నబుచ్చుకొను.

చిన్నబోవు

1. అవమానముతో

మొగము చిన్న చేసికొను.

“ఏగుడెంచిన నృపు లెల్ల నిండ
కరుగఁ, జేరి యధికారు లెల్లను జిన్నఁ
బోవ.” శుక. 2.12.

2. విఘాత మగు.

“చేతనా హానికార్యంబు చిన్న
బోయె.” నైష. 4.96.

3. కళావిహీన మగు.

“సంపద లెన్నిగల్గిన నశేంద్రా యింద్ర
సంకాశ నందనుఁ డొక్కండును లేమి
నీ నగరు చిన్నబోయె.”

వరాహ. 2.92.

“పిల్ల లందరూ ఊరి కెళ్ళే సరికి ఇల్లు
చిన్నబోయింది.” వా.

చిన్నమంత మాట ఆడు

ఏ కించితైనా దండించు, ఒక
మాట అను.

చిన్నం పూర్వపు తూకపు
రాళ్లలో అతిచిన్నది.

“చిన్ననాడును బ్రియు నొక చిన్న
మంత, మాట యాడిన విని తాపముగ్గు
వగుదు.” కళా. 4.128.

చిన్నమృవారు

మ శూచికములో ఒక
భేదము.

పెద్దమ్మ, చిన్నమ్మ, బొబ్బ
లమ్మ, ఆటలమ్మ, తట్టమ్మ
ఇత్యాదులు మశూచికంలో
భేదములు.

చిన్నమూ చిదరా

జం.

అల్ప మైనవి.

“చిన్నముఁ జిదరయఁ బుట్టక, మిన్నక
రావలసె మగుడి మీరున్నెడకున్.”

పంచ. మి. భే. 522.

పూర్వం తూకంలో చిన్నము
అతి చిన్నది.

చిన్న మెత్తు పని లేదు

ఏ పనీ లేదు.

ఇది వ్యతిరేకార్థంలోనే ఉప
యోగిస్తారు.

“వాడికి చిన్న మెత్తు పని లేదు.”

“పొద్దున్నుండీ చిన్న మెత్తు పని
కాలేదు.” వా.

చిన్నమెత్తు మాట అనకుండు

ఒక్క మాటైనా వ్యతిరే
కంగా అనక పోవు.

పల్లెత్తుమాట అనకుండు.

“నేను చిన్న మెత్తు మాటయినా అన

లేదు. అయినా వాడికి కోపం వచ్చింది.”
వా.

చూ. మాడెతు మాట.
చిన్న మెత్తు పనిలేదు.

చిన్నవాడు

బాలుడు.

“నను జిన్నవాడని గడుప కిప్పు
డుపన్యసింపుము.”

చెన్న. 1.32.

చిన్న వోవు

అవమానముతో క్రుంగు.

“పోయె బాలుండు యదువృష్టిభోజ
బలము, జిన్న వోయెను జూడ వచ్చిన
జనంబు.” ఉ. హరి. 2.28.

“చిన్ని మలయానిలంబులు జిన్న
వోయె.” హర. 3.89.

వాడుకలో - ‘నే నీమాట అన
గానే వాడి మొహం చిన్న
బోయింది’—అన్న విధంగా
వినవస్తుంది.

“వాడు ఈ రోజు చాలా చిన్నబోయి
నట్టు కనబడుతున్నాడు.” వా.
చూ. చిన్నబోవు.

చిన్నా పెద్దా తారతమ్యం

చిన్న పెద్ద అంతరువు.

“వాడికి చిన్నా పెద్దా తారతమ్యం
తెలియదు.” వా.

చిన్నారి

చిన్న దై న.

“చిన్నారి మేనితోడ.” రాధి. 1.53.

చిన్నారి పొన్నారి

ముద్దయిన. జం.

హర. 5.56.

చిన్నారి పొన్నారి ప్రాయము

బాల్యము.

“కురుల కుంకటితోడఁ గూడియుఁ
గూడని, చిన్నారి పొన్నారి
ప్రాయము...” రాజగో. 1.13.

చిన్నిపువ్వు

1. తలలో ధరించు ఒకవిధ

మైన యాభరణము.

“పటిలాలకములమీఁదఁ జిన్ని పువు
గుస్తరించు నచ్చుగ మణికర్ణిక.”

కాశీ. 6.

“అలికలభములు పైఁ దులతెంచు తని
లేకు, లలకలఁ జిన్నిపు వైవ్వ వెలుంగ.”
కవచ. 9.126.

2. నమస్కార విశేషం.

హంస. 4.213.

చిన్నిపూతేకు

భూషణవిశేషం.

చిన్నెలాడి

విలాసిని.

చిన్నెలాడు

విలాసి.

చిప్పంటు నీరంటు లేకుండు

ఏమీ లేక పోవు.

చిప్పలో ఏదయినా వేసి
నప్పుడు, కాస్తయినా తగులు
కొని ఉండడం, నీరు కుమ్మ
రించినా కాస్త నీరయినా
అంటుకొని ఉండడం
మామూలు. అది కూడా లే
దనుట.

అంటూ సాంటూ లేకుండు.

చిప్ప ఎత్తుకొని పోవు

ఉన్న దంతా పోగొట్టుకొని

దిక్కు మాలినవా డగు.

అడుక్కు తింటూ పోవు.

“వా డిలాగే ఖర్చు పెట్టుతూ వస్తే ఆఖరుకు చిప్ప ఎత్తుకొని పోతాడు. అప్పుడు గాని తెలియదు.” వా.

చిప్పకత్తి

చెట్లకొమ్మలు నరికే మోటు

కత్తి.

చిప్పకనవు

చిప్పగడ్డి.

చిప్పకూకటి

చిన్న తనమున పెట్టుకునే

చిన్న జుట్టు.

“చిప్ప కూకటుల నాశ్రీరామచంద్రుల, దొప్పనే పట్టి చైత్యుల గూలల ద్రోయ.”

మ. రా. శా. పు. 77. పం. 52.

చిప్పగడ్డి

చిప్పకనవు.

చిప్పగుద్దలి

ఒకరక మైన గొడ్డలి.

చిప్పగొడ్డలి

చూ. చిప్పగుద్దలి.

చిప్ప చేతికి వచ్చు

ఉన్నది పోగొట్టుకొని నిరా

ధారు డగు.

“ఏదో పేరు రావా అని. రెండుచేతులా

ఖర్చు పెట్టాడు. చివరికి చిప్ప చేతికి వచ్చింది.” వా.

చిప్పము తైము

మాయముత్యము.

చిప్పమూతి

చిప్పవలె ఉండే ముఖము.

శ. ర.

చిప్పయమ్మ

ఒకరక మైన చిప్ప వంటి

బాణము.

“త్రుంచే జిప్పయమ్మల నది... విజయండు.” భార. అశ్వ. 4.8.

చిప్పలు వాటి నొగ్గు

ప్రాధేయపడు.

“చిప్పలు వాటి నొగ్గుటలుఁ జెలఁగ.”

భాస్క. యుద్ధ. 712.

చిప్పా దొప్పా సిద్ధము చేయు

సన్యాసమునకు సిద్ధపడు.

“ఆ పిల్ల కొడలుగా వస్తేనేను చిప్పా దొప్పా సిద్ధం చేసుకోవలసిందే.” వా.

చిప్పెణక

ఇంటిపార్శ్వముల కప్పు.

బ్రాహ్.

చిప్పెవాడు

దర్జీ.

ఆం. భా. ద్వి. 282.

చిమచిమ అను

పుండు, గాయము లాంటివి

మంటపెట్టు.

“మొనపంట మొనసి నొక్కిన నొక్కుచే గంపుటధరంబు చిమచిమ యనినయట్లు.” అని. 2.71.

“ఏమిటో కట్టెచీమ కరిచిం దేమో? చిమచిమ లాడుతూ వుండి వ్రేలు.” వా.

చిమచిమ లాడు

గాయం పుండుమొదలై నవి
మంటపెట్టు.
చూ. చిమచిమ అను.

చిమడ బెట్టు

1. ఉడికించు; కలతపెట్టు.

“చింతచే నీ మనసు చిమడఁ బెట్టెవు.”
తాళ్ళ. సం. 3.271.

2. అన్నం మెత్తబడిపోవు
నట్లు చేయు.

“ఏమిటే అన్న మిలా చిమడ బెట్టావు?
దీనికంటే సంగటి నయం.” వా.

చిమిడిపడు

ఉడుకు, బాధపడు.

ద్వా. 5.142.

చిమ్మచీకటి

కటికచీకటి.

కాశీ. 5.101.

“కమ్మ విలుని యల రమ్మలం జిమ్మ
చీకట్లు గ్రమ్మటం జేసి.”

కా. మా. 2.25.

“చిమ్మ జీకటిన్.” నైష. 3.150.

రూ. చిమ్మజీకటి.

చిమ్మట జిజ్ఞాసగా

ఏ మాత్రం శబ్దం అయినా.

“చీమ చిటుక్కు మన్న విను జిమ్మట
జిజ్ఞాస నేగునంతలో.” హంస. 3.40.

చిమ్మటతార

ఒక సుషిరవాద్యం.

చిమ్మదిరుగు

గిరగిర తిరుగు.

“చిమ్మ దిరుగుచు నిలువక కిరము
వ్రాల.” భాగ. 10. పూ. 225.

చిమ్మనగ్రోవి

1. నీళ్ళు చిమ్మ గొట్టము.

వసంతం అవీ ఆడుటలో ఉప
యోగిస్తారు.

పిచికారు.

2. ఒక పిల్లల ఆట.

చిమ్మన చిల్లలు

పిల్లల ఆటలో ఆడే కర్ర
ముక్కలు.

చిల్ల, కట్టె ఆటల్లో నేటికీ
వినిపించేమాటలు.

చిమ్మనపుగ్రోవి

ప్రభా. 2.81.

చూ. చిమ్మనగ్రోవి.

చిమ్మి రేగు

చెలరేగు, విజృంభించు
ఇత్యాది భావచ్ఛాయలలో.

“చిందు లాడుద మని చిమ్మి రేగు
టయు.”

వర. రా. సం. పు. 87. పంక్తి. 15.

చిమ్మి రేచు

చెలరేగునట్లు చేయు.

“సిగ్గరి కాంతల నింత చిమ్మి రేతురా.”

తాళ్ళ. సం. 3.110.

చిమ్మబిల్లలు

చూ. చిమ్మనబిల్లలు.

చిమ్మటాయి

ఒక పిల్లల ఆట.

చిమ్మలాట

నీళ్ళు చల్లుకునే ఆట.

చిమ్మలాడు

నీళ్ళు చల్లుకొను.

చిరంజీవి....

పిల్లలయెడ, చిన్నవారియెడ

పెద్ద లుపయోగించే మాట.

“చిరంజీవి కుమారుడు.” వా.

ఉత్తరాల్లో చిన్నవారి పేరు

ముందుకూడా వ్రాస్తారు.

“చిరంజీవి సుబ్బరావుకు.” వా.

చిరతవాలుగా

చిటుతప్రాయంలో వలె.

కాశీయా. 807.

చిరమరలు

భేదాలు.

“చెలిమి వేర్పాటను చిరమరలకుఁ జూరక.”

భార. కాంతి. 1.58.

చిరాకుపడు

విసుగుకొను.

చిరుతలు కవియు

మిరుమిట్లు గొను.

చిరుతలు క్రమ్ము

మిరుమిట్లు గొలుపు.

చిరుతలు వాఱు

మిరుమిట్లు గొలుపు.

చిరునామా

జాబులమీద వ్రాసే విలాసం.

చూ. పై విలాసము.

చిరువడముల పాకము

చిన్న చిన్న ఉండలుగా

గోధుమపిండితో చేసి పాకం

లో వేసిన పిండివంట.

నైష. 6.113.

చిర్నవ్వు

చిటునవ్వు.

చిరుబుర్రులు

విసుగు వేసటలు; కోప

తాపాలు.

జం.

“వినన్ రాజె యీ చిరుంబుర్రు లిఁ కేల.” గీర. 27.

చిరు ముర్రాడు

ముందువెనుక లాడు.

“అరిది సిగ్గులు చిరుముర్రాడు నోర, చూపుగొనలను...” రాధా. 4.68.

చిఱచిఱలాడు

కోపించు, మండిపడు.

మృ. వి. 3.53.

“పొద్దున్నుంచీ ఆకోడలమ్మ చిఱచిఱ లాడుతూ ఉంది నాయనా,” వా.

చిఱలు వొడుచు

బుసకొట్టు.

పశువులు మొదలగునవి చెల

రేగి గంతులు వేయు.

“చిఱుపెండ వెట్టుచుఁ జిఱలు వొడ్చు చును.” బసవ. పు. 160.

చిఱిగినవి స్తరి

నానాబీభత్స మై పోయినట్టిది.

“వాళ్ళ అమ్మా నాన్నా పోయినప్పటి నుండి ఆ పిల్లబ్రతుకు చిఱిగిన విస్తరి అయిపోయింది,” వా.

చిట్టిగోరు

ఒక రకమైన దుంప.

చిట్టగాలి

మందమారుతము.

చిట్టగూబ

పై డికంటి అనే పక్షి.

శ. ర.

చిట్టతగండు

చిట్టతపులి.

మ గ చిట్ట త అని కొన్ని
కోశాలన్నా వాడుకలో చిట్ట
తలను చిట్టతగం డ్లని సర్వ
సామాన్యంగా అంటారు.

చిట్టతనవ్వు

చిన్ననవ్వు.

చిట్టతనాడు

చిన్ననాడు.

చిట్టతపఱచు

చిన్నవిగా చేయు.

“అశ్రంకపము లైన యానశిరశ్శృంగ,
శృంగాటకము లిట్లు చిట్టతపఱచి.”

కాశీ. 2.163.

చిట్టతపోవు

1. చిన్నపోవు.

“తఱి దప్పె నైన నితఱి నన్ను నడిగి,
చిట్టత పోవుదు వేని.”

వర. రా. అయో. పుట. 387. పం. 8.

2. మొక్క పోవు, చిన్న
దగు.

“చిట్టత వోయిన మూఁకుటి చెలువుఁ
దాల్చి.”

కాశీ. 1.138.

చిట్టతిండి

తినుబండ్లారము. పై తిండి.

చిట్టతొడ

పిక్క.

చిట్టనవ్వు

చిన్ననవ్వు.

చిట్టనాలుక

కొండనాలుక.

చిట్టపాలు

మీగడ.

“చే సురుక్కను నేయుం జీటుపాలు
వెల్లువుగ నాహారం బిడక.”

ఆము. 1.82.

చిట్టపులి

చిట్టతపులి.

చిట్టబంతి పనువు

చాయపనువు.

చిట్టవాడు

మిగిలిన చిల్లరడబ్బులు.

శుక. 3.117

చిట్టసాన

పదును పెట్టే సాన.

చిట్టగొట్టు

కోపిష్టి.

చిట్ట చిట్ట

తొందర.

చిట్టలు వొడుచు

తొందరపడు.

చిట్టిపట్టె

ఒక పిల్లల ఆట.

చిట్టది

జత.

చిట్ట బుట్ట మను

బుసకొట్టు, కోపించు.

“కట్టిన పులితోలు కడకొంగు సోఁకి
యా, బోతు తత్తడి చిట్టబుట్ట
మనఁగ.” హర. 5.16.

చిట్ట బుస్సను

కోపపడు - కసరుకొను.

కోపపడుటలోని ధ్వన్యనుకర
ణము.

“ఆ మండోదరి చిట్ట బుస్సను చనూ
యాకాంత యై పోయి యే, మేమో
వేఁడెడు బిడ్డలం గదిసి...”

శుక. 3.274.

చిట్ట మను

కోపించు.

చిట్ట ముట్టాడు

1. చిందట వందట చేయు.

“క్రొవ్విరు లెక్కి చిట్ట ముట్టాడుచు.”
శుమా. 9.102.

2. వెనగులాడు.

“అనుచు గొందలపడు కోర్కు లగ్గ
లించి, చిట్ట ముట్టాడుచుండ నచ్చెలువ
చెలుపు.” భార. విరా. 2.85.

3. చీల్చి చెండాడు.

“చేకొని శవములఁ జీటు ముట్టాడు,
కాకఘాతానేకకంకగృహ్రిములు.”

రంగ. రామా. యుద్ధ.

చిట్ట ముట్ట మను

కోపించు.

“ఏ నటు చిట్టము ట్టనుచు నించుక
కోపము తాళ లేమి.”

విప్రనా. 2.71.

చూ. చిట్ట ముట్టాడు.

చిలచిల మను

ధ్వన్యనుకరణము.

గందపుపూత ఎండి పేట్లు

రేగు న ప్పా డగు ధ్వని

సూచిస్తూ - ఇక్కడ:

“సిరి నందపు టస లాకింత చిల చిల
మని వేగిరమ వటువటుగొనఁ గడుఁ,
బారలెడి తరలాక్షి తాపముం గని
కలఁకన్.” కళా. 6.255.

చిలవలు పలవలు చేయు

ఒకటి ఉంటే నూరు కల్పించు.

“కోడలు ఏదో అన్న దని చిలవలు పల
వలు చేసి వాళ్ళత్త కొడుకుతో కొట్టిం
చింది.” వా.

చిలిచిలివోవు

1. ఎక్కువగు, సుళ్ళుతిరుగు.

“చిలిచిలివోవు మచ్చికలు పిచ్చిల్ల.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 133.

“చిలిచిలివోవు కోరికలు చిత్రమునం
దల రెత్త.” విక్ర. 4.224.

2. బలపడు; దట్ట మగు.

“మానభక్తి సామ్రాజ్యసంపదలు,
సిలివిలి వోవ.” బస. ప్రథ. పుట. 2.
“శివభక్తి సంపదల్ సిలివిలి వోవ.”

బస. 7.196.

చిలిచినము

పనికిమాలిన పని.

“చిలిచినంబులు కొన్ని చేయు
చున్నాడు.”

ద్వీ. పరమ. 5.361.

చిలుక కొట్టు

చిలుక కొట్టిన, లోని సారము

వీల్చి వేయబడిన కాయ.

“ఈ చిలుకకొట్టు తట్టలను మండిగల
వెచి యీతఁడు గాడిప్రాయ్య పై
వేయించును.”

సాక్షి. 267. పు. 3. పం.

“ఈసారి మాయింట్లో సగం కాయలు
చిలుకకొట్టులే.” వా.

చిలుక కొట్టుడు

పిల్లలు తాము తింటున్నది
మరొకరికి పంచి పెట్టేటప్పుడు,
ఎంగిలి కాకూడ దని, ఏ బెల్లం
ముక్కమీదనో బట్ట వేసి
కొట్టికి, ఆ ముక్క నిస్తారు.
దానిని చిలుకకొట్టుడు, చిలుక
కొఱుకుడు అంటారు.

చూ. కాకియెంగిలి.

చిలుక కొయ్య

బట్టలు తగిలించుట కై న కట్ట
ముక్క.

చిలుక గోణము

అతుకులగోచి.

శ్రౌక.

చిలుక, గోరువంకవలె నుండు

అన్యోన్యంగా ఉండు.

ముఖ్యంగా దంపతుల విష

యంలో ఉపయోగిస్తారు.

“వాళ్లిద్దరూ చిలకా గోరువంకల్లాగా
కాపరం చేస్తుంటే చూడ ముచ్చటవు
తుంది.” వా.

చిలుక చదువు

చెప్పిన మాట మాత్రమే

చెప్పుట. స్వబుద్ధి రాహిత్య

మును తెలుపు పలుకుబడి.

“చిలుకచదు వనుట చదివిన ములు
చకు...” కళా. 6.270.

చూ. చిలుకపలుకులు.

చిలుకతాళి

ఒకరక మైన పతకము.

చిలుక నక్కున బెట్ట చెక్కు

సెమర్పు

సుకుమార మయిన.

చిలుకను కూడ మోయ లేని
దనుట.

“చిలుక నక్కునఁ బెట్టఁ జెక్కు
సెమర్పు, నెలనాఁగ నందను నె తె తి
తెచ్చె.” గౌర. హరి. ప్ర. 1597-98.

చిలుకపలుకులు

విన్నమాటలు.

స్వాలోచనా రహితము
లనుట.

“వాడి వన్నీ వట్టి చిలక పలుకులు.
వాళ్లమామ ఏది చెప్పే అదే.” వా.

చిలుక పోయిన పంజరము

వ్యర్థము.

చిలుకే లేనప్పుడు పంజర

మొందుకు అనుటపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“చిత్త మెల్లం జెడియండ రిత్తయొడ
లం జవి చేరునె చిల్క వోయినం,
బంజర మేమి సేయ.”

ఉ. హరి. 1.72.

చిలుకముక్కు

1. చిలుకముక్కు వంటి ముక్కు.
2. ధాన్యవిశేషం.
3. ఒక చెట్టు.

చిలుక మెట్టని ఫలములు

చిలుక కొట్టని పండ్లు.
“చిలుక మెట్టని ఫలంబులు కోసికొని వచ్చి, పరికించి యారగింపఁ జెట్ట... వేడ్క యయ్యెడు.” శివ. 3.55.

చిలుకయారె

చెప్పలు కుట్టే సూది.

చిలుకలకొలికి

సుందరి.

నైష. 8.50.

చిలుకలకొల్కి

అందగతై.

“చిలుకలకొల్కి కల్కి యొక చేడియ నాటకసాల మేడపై.” మను. 5.63.

చిలుకుటమ్ము

ఒకరక మైన బాణము.

చిలుకుడు గుంజ

పెరుగు చిలుకునప్పుడు కవ్వం కట్టే గుంజ.

చిలుప చిలుపను

చిలచిల మను.

ధ్వన్యనుకరణము.
“చిలుప చిలుపని నేతులు జిడు దేలు, నేమి చెప్పుదుఁ గ్రొవ్విని యేకలిములు.” మను. 4.17.

చిలుపచిలుపగా (నెత్తురులు)

బొభబొభ మని

ధ్వన్యనుకరణము.
“పంతంబులు వదలించియుఁ జిలుప చిలుప నెత్తురుల బొత్తిలిన నేలం గా లూడ నేవక జీటువాఁతీయు.”

ఉ. హరి. 43.27.

చిలువానపుమిద్దె

ఉగ్రాణంకొట్టిడి, చిల్లర వంట సామా నుంచే గది.

“వంటకొట్టము చిలువాన ముంచిన మిద్దె.” శుక. 3.48.

చిలువాయనము

చిల్లర - తుద్రము.

పాండు. 2.85.

చిలువాల పాయనము

పాల పరమాన్నం.

చంద్ర. 4. 77.

చిల్కకు చక్కెర వెట్టు

చిలుకకు ఆహార మిచ్చు.

“లలనా! చక్కెర వెట్టవే యనుచుఁ జిల్కల్ సారెకం బల్కఁగా.” రాజగో. 2.10.

చిల్కలకొల్కి

అందగతై.

“అనుచుం జిల్కలకొల్కి వల్క విని యత్యానంద మిం పొంద ని, ట్టని యెఁ.” శుక. 1.493.

చూ. చిలుకలకొల్కి.

చిల్కల చదువులు

అర్థం తెలియని చదువులు.

“చదువు లివి యెల్లఁ జిల్కల చదువు లనుచు.” పాండు. 3.36.

చిల్లకట్టె

ఒక పిల్లల ఆట. నేటి రూపం

చిల్లకట్టె.

చిల్లకోల

ఒక ఆయుధం - బాణము.

చిల్ల తర్కములు

చిల్లరవాదములు.

కుతర్కములు, వ్యర్థవాగ్వాదములు.

కుమ. 8.136.

చిల్ల పెంకు మాత్రము

విలువ లేనిది.

“నా కనఁగాఁ గనకము భా,మా!
కనుఁగొనఁ జిల్ల పెంకు మాత్రము
దానిన్...” శుక. 1.520.

చూ. గవ్వ చేయనిది.
గుడ్డిగవ్వ చేయనిది.

చిల్ల పెంచాదిగా

పూర్తిగా.

చిల్ల పెంకు కూడా వదల
కుండా అనుట.

“తన యింటి యావత్తు ధనమును
మున్ను, సంచితం బగువస్తుసమితియుఁ
జిల్ల, పెంచాదిగా మట్టగించి తెప్పించి.”
బసవ. 3.64.

చిల్ల మడ్డి

ధూపద్రవ్యము.

చిల్ల రకాడు

సామాన్యుడు.

శ. ర.

చిల్లరపబ్బములు

చిన్న చిన్న శుభకార్యములు.

“చెలియలి పెండ్లి చేసితిరి చిల్లర
పబ్బము తెన్ని యైన శోభితె నను
నెన్నఁ దైనఁ బిలిపించితె?”

శుక. 2.521.

చిల్లరవారు

అల్లులు. తక్కువ కులాలవా

రని పూర్వం అలవాటు.

భాస్కర. 75.

చిల్లరవెచ్చములు

పప్పు బియ్యము మొదలయి
నవి.

చిల్లర సామాను అని
రాయలసీమలో వాడుక.

“ఎల్లండి సమారాధన, చిల్లర వెచ్చ
ములు గొనఁగ కీఘమె యిదె యీ,
పల్లియ సంతక...” శుక. 2.183.

చిల్ల పొల్లు నేయు

ధ్వంస మొనర్చు.

కృష్ణ. 8.30.

చిల్లులు పుచ్చు

బెజ్జాలు పెట్టు.

చిల్లులు వోవు

రంధ్రములు పడు.

“చిటిలిన విస్ఫులింగములఁ జిల్లులు
వోయె నభిస్థలంబు.”

శివ. 1.90.

చివ చివగా

గబగబా.

“చివచివన్ రం డడుగు తెడు రెక్కి...”

కళా. 8.95.

చివచివ లొదవు

అరమరిక లేర్పడు.

రాధి. 4.102.

చివు కంఠయు బోయిన చేవ

చిక్కు సమ్మతి

సారము మిగిలినట్లు.

తాలు పోగా గట్టిగింజలు

తేలునట్లు అనుటవంటిది.

మానుమధ్యలో చేవ

ఉంటుంది. పైభాగమును

చివ్వి వేయగా పడు పొట్టు

చివుకు. అది పోగా చేవే

మిగులుతుంది.

“అయ్యతనుని చేతికి చివు కంఠయు

బోయినఁ జేవ చిక్కుసమ్మతి...”

హంస. 2.138.

చివుక పిట్ట

ఒక జాతి గబ్బిలం.

శ. ర.

చివుకపిల్లి

ఒక రకమైన పిల్లి.

శ. ర.

చివుకు చివుక్కును

మనసు చివు క్కును.

రాధి. 4.102.

చివుకు చెదార మైన

బాగా శిథిల మైన.

“చివుకు చెదారపుం ధనువుఁ జీల్చుట
కింత మదింప నేటికిన్.”

చం. రా. 3.146.

చివుక్కున దాటు

దాటుటలోని ధ్వన్యనుకర

ణము.

“...దరిమి చివుక్కున దాటు
హరులు.” కవిక. 2.70.

చివుక్కున నెక్కు

ధ్వన్యనుకరణము.

“నెక్కును తమకంటె ముంగిసప్రహని
పైకిఁ జివుక్కున నెక్కి యబ్బుక్కు
నక్క...” హంస. 1.192.

చివ్వకు చే సాచు

కయ్యానికి కాలు దువ్వు.

“చివ్వకు చే సాచు వలదు.”

రాధి. 1.109.

రాధి. 6.180.

చీ అనే పనులు

తప్పదుపనులు.

“చీ కొట్టించుకొను స్థితికి తెచ్చే
సీచపు పనులు.

మదన. శత. 67.

చీకటికండ్లు

వెలుతురు చూడగనే కుంచి

చుకొని పోవు కన్నులు.

“అ చీకటికండ్లవాడికి పిల్ల నెవ
రిస్తారు?” వా.

చూ. చీకరికండ్లు.

చీకటి చెట్టు

తమాలవృక్షం.

చీకటితప్ప

వృధాచారము.

“గౌతమముమి కులాంగన నహల్య
దేవి, జీకటితప్ప జేసిన దురాత్మ.”

వరాహ. 2.156.

“చీకటితప్పు చేసిన సరోరుహనేత్ర,
గూబ యై వసియించు గోటరమున.”
కాశీ. 2.80.

“అ మ ర వ ల్ల భుఁ డు గౌతముకూర్చి
యిల్లాలిఁ, జీకటితప్పు నేసినవిధంబు.”
నైష. 7.151.

చీకటి త్రవ్వ

1. వ్యర్థప్రయత్నము చేయు.

చీకటిలో వెదకుట అలాంటిదే
కదా.

“జీవులు ని న్నెఱుంగక చీకటి దవ్వఁగ
నెల.” తాళ్ల. సం. 6.182.

2. వ్యర్థాలోచనలు చేయు.

“చీకటి ద్రవ్వెద వేరె? చీఱినఁ బలుక
వడేరె? తాళ్ల. సం. 4.53.

చీకటిదొనగు

చీకటితప్పు.

“...చీకటిం దొసంగులె లలిఁ గారువా
రయిన గొబ్బునఁ గాంత్రు విరక్తి
ముక్తి...” భాగవతమాహాత్మ్యము.
చూ. చీకటితప్పు.

చీకటి నెత్తిన వేసుకు వెళ్లు

చీకటిలో వెళ్లు.

కాత్త. 345.

చీకటి పడు

1. శూన్య మగు, నిస్తేజ
మగు.

“చిత్రము చీకటి పడెను.”
తాళ్ల. సం. 8.50.

2. సాయంత్ర మగు.

“అప్పుడే చీకటి పడింది. ఇంటికి
వెళ్ళాలి.” వా.

చీకటిపా లగు

వ్యర్థ మగు, పా డగు.

“చిందరాని నాబుద్ధి చీకటిపా
లాయె.” తాళ్ల. సం. 8.80.

చీకటి మొటికిళ్లు

చీకటి మొట్టికాయలు.

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

“చీకటి మొటికిళ్లు చిమ్ముబిల్లులు.”
విష్ణు. 7.202.

చూ. చీకటి మొట్టికాయలు.

చీకటి మొట్టికాయలు

ఒక పిల్లల ఆట.

తలమీద బట్ట కప్పి మొట్టి
కాయ మొట్టి, ఎవరు మొట్టి
రో తెలుసుకొను మను ఆట.

చూ. చీకటి మొటికిళ్లు.

చీకటియీగ

చిన్న యీగ.

చూ. చీకటిగ.

చీకటులు త్రవ్వించు

అనవసరముగా శ్రమ పడ
జేయు.

“నే, నెవ్వ్యాడం బరమాత్మ గాక పిస
వెట్టి! విప్ర! యీ చీకటులో,
ద్రవ్వంపం బని లేదు సుమ్మ మము
బొంట్ల వీరి వారింబరెన్.”

వరాహ. 2.18.

చూ. చీకటి త్రవ్వ.

చీకట్లకొను

చీకటి పడు.

“గరము భూనభోంతరము చీకట్లు
గొనియె.” కళా. 4.89.

చీకట్లు గొలుపు

అంధకారబంధుర మగు.

“కదన మంతయును జీకట్లు గొలుప.”

శైమి. 2.70.

చీకాకు చేయు

చిక్కు పెట్టు; కలత పెట్టు.

“పై మిన్న వ్రాలిన బదరని
ధైర్యంబు, గట్టకటా కలచి చీకాకు
చేసె.” చంద్రా. 4.96.

శుక. 1.170.

చీకాకు పడు

1. గందరగోళ పడు.

“ఆకు లే వంకర జీకాకు పడెనొ.”

విప్ర. 3.67.

2. కలత చెందు.

శివ. 1.58.

చీకాకు పఱచు

కలత పెట్టు; చిక్కు పెట్టు.

“అహితసేనల నెల్ల జీకాకు పఱచి.”

శైమి. 2.28.

చీకిరికండ్లు

చూ. చీకటికండ్లు.

చీకిలిమాకిలిగా

అడ్డదిడ్డముగా.

“...మదిన్ విచారింపకు చీకిలి మాకి
లిగా నలిస, చెలది తెరల్ నూచి సంత
సింపుట లేదే?” సారం. 1.15.

చీకుకొక్కెర

ఒక జాతి కొంగ. శ. ర.

చీకు పర్వు

అంధకారబంధుర మగు.

“నభ మంతయుఁ జేకొని చీక పర్వు న,
క్రందినచిహ్నముల్ మఱవఁగా.”

సింహ. 3.98.

చీకుబండ

జాటుడు బండ.

నిరం. 2.69.

చీకురాయి

ఒక జాతి గబ్బిలము; ఇలకోడి.

చూ. చీకరువాయి.

చీకురువాయి

చూ. చీకరాయి.

చీకు లావుకం ద్రొక్కినయట్లు

కాక తాళీయముగా.

గుడ్డివాడు లావుకను తొక్కి
నట్లు. అ న గా యాదృచ్ఛి
కంగా అనుట.

అంధ లావు కన్యాయం అని
సంస్కృతంలోనికి ఎక్కి న
దిది.

నేటికీ రాయలసీమలో
వాడుకలో ‘గుడ్డోడు యర్రెల
కను దొక్కినట్లు వాడెట్లెట్ల’
ఈ ఒక్కసారి గెల్చాడు
పందెం’ అను రీతిగా ఈ
పలుకుబడి వివక్షపడి.

‘ఎర్రెలక’ను అన్నట్లే
‘ఎర్రావుక’ను అని అంటారు.
కన్నడంలో ‘కురుడం లావు
గెయం మెట్టి దంతె’ అని
సామెత.

“అక్కజ మె మ హార ని వ హంబు
సదుత్తులు మెచ్చు చాచినన్, గ్రుక్కిద
మైన సత్కృతి యగు ర్వుగుం గా కిలఁ
జీకు లావుకం, ద్రొక్కిన యట్లు నోటి
కొలందుల్ పురికొల్పంగ నందులోన
నొ, క్కొక్కండు సక్క నైనఁ
గృతియుం గృతి యందు రె వాని
మెత్తురే.” కుమా. 1.88.

చీకు వట్టిన కోల

గ్రుడ్డివాని చేతికట్ట. ఒకరి
సాయము లేనిది పనికి రానిది.

“భావజేవర! చీకు వట్టిన కోల, ఏ
వచ్చువిధ మెట్లు లింక ముందటికి.”
పండిత. ద్వితీ. మహి. పుట. 112.

చీకువాలు

చీకటి.

“నీలి గుడిపిన క్రియఁ జీకు వాలు
గవిసె.” కుమా. 8.94.

చీకొట్టు

చీచీ యని దండించు, తిట్టు.

“చీకొట్టుదు రందలును గుచేలుం
డైనన్.” కుచే. 2.82.

చీటికి మాటికి

1. మాటిమాటికి.

“చీటికి మాటికి నిఖిలజీవులునుం
బొసరించుపాపముల్.”

శృం. నైష. 7.76.

2. ప్రతి చిన్నదానికి, అల్ప
విషయాలకు.

“అత్తల మామలన్ మగల నన్నలఁ
దమ్ములఁ దలిదండ్రులకా, జిత్తుల దుద్దు
బెట్టుచును జీటికి మాటికి నన్నె చేరఁగా,
వత్తురు మేలు కరములు వంతుల కిత్తురు
నిండుకాగిటం, గ్రుత్తురు మారుకేళి

ననుఁ గూడుచు మెత్తురు మతచిత్ర
లై.” దశావ. బల. 828. పు.

“చీటికి మాటికి జెడుదురే బుధులు.”
రంగ. రామా. ఆర. 155. పు.

“అవిడ చీటికి మాటికి తగువుకు
వస్తుంది.” వా.

“వాడు చీటికి మాటికి అమ్మదగ్గరికి
వెళ్లి ఫిర్యాదు చేస్తాడు.” వా.

చీటి వ్రాయు

ఎదుటివానికంటె ఉన్నతు
డగు; మించు.

ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు
నడుపు అనే వాచ్యార్థంపై
ఉత్తరువు లివ్వగలుగుగా
సాగినమాట.

“సంభ్రమంబున నాకారసౌష్ఠమనున,
వాడు కందర్బనకుఁ జీటి వ్రాయఁ
గలఁడు.” హంస. 5.204.

“హత్తుకో వచ్చు నీ వంటి యందగాని,
కున్న దొకచోట నొక మంచి యొకపు
లాడి, దాని కిలికించితమ్మునఁ దగిలి
నట్టి, వాడు దేవేంద్రునకుఁ జీటి
వ్రాయఁ గలఁడు.” శుక. 4.179.

చీడకు చింత గోడకు కోపము

ఇరువైపులా బాధే అనుట.

కృష్ణసీ. 74.

చీడపురుగు

1. పంటను పాడుచేసే పురుగు.

“ఈసారి చీడపట్టి పంట పాడయి
నది.” వా.

2. వేరుపురుగు వంటివాడు.

“ఆ చీడపురుగును నీ వ్యాపారంలో
చేర్చుకున్నావా పాడయి పోతావు.” వా.

చీడుదబ్బ

వెదురుబద్దలతో గుమ్మటంలా
కట్టిన నేసేవారి పనిముట్టు.
హంస. 2.10.

చీదక న్నిడు

శీతకన్న వేయు, నిర్ల
క్ష్యము చేయు.
“బహువిధంబులఁ బలుకు నా పలుకు
రెల్లఁ, జీదక న్నిడి తన పెడచెవులఁ
జెట్టి.” భార. ఉద్యో. 4.76.

చీదర చెందు

చికాకుపడు.
“ఇందివరభ్రాంతిచే, మెలఁగం జేరలఁ
గప్పకో నలవి గామిం జీదరం జెంది.”
పారి. 4.14.

చీదఱలు గొలుపు

చీకాకు పెట్టు.
“శంఖభేరిరావములు దిగ్దంతుల చెవులు
చీదఱలు గొలుప.”
శైమి. 5.8.

చీదఱ వాపు

దుఃఖము తీర్చు; చికాకు,
కలత తొలగించు.
కమా. 8.159.

చీది వేయు

వడ్చు.
“ఏమిటా! మీ ఆక్క చీది వేస్తా
వా.”

చీనకర్పూరము

ఒక విధమైన కర్పూరం.

చీనాచక్కెర

ఒక రకమైన చక్కెర.

చీనాపంచదార

ఒక రకమైన చక్కెర.

చీనిచక్కెర

ఒకరక మైన పంచదార.
“ఒక్కొక్కయెడఁ జీని చక్కె
పానకం, బానిస ట్లాహాద మావహిల.
రాజగో. 1.18
రూ. చీనాచక్కెర

చీనిపావడా

మంచి పావడా.
చీనాంబరం లాంటిదే. చీన
దేశంనుండి వచ్చే బట్ట
నాడు సున్నిత మై వచ్చి
మాట లివి.

“తొడవులు పుచ్చి నిర్జర వధూటు
వేలు పు మా ని చీని పా, వడ
ధరించి.” పారి. 4.24

చీనిపిష్టము

సిందూరము.

చీనీలు

ఒక రకమైన బట్టలు.
ప్రబంధ. 615

చీపురుకట్ట తిరుగ వేయు

దండించు; అవమానించు

ముఖ్యంగా స్త్రీ.

“ఆ పిల్లను ఆడి యిదీ అన్నా వంశే
చీపురుకట్ట తిరుగ వేస్తుంది.” వా

చీపురుకట్ట సరసం

మౌటుసరసం.

“వాళ్ల దంతా చీపురుకట్ట సరసం లే.”
వా

చీమంత

కొంచెము, కాసంత.

చీమ అన్నిటికన్న చిన్నది
కదా - అంత అనుట.

“చీమంత యైన వంచింపని బాస,”
బస. 2.28. పు.

చూ. కాసంత, చింతాకంత.

చీమంతకు (కై కొనడు)

కొంచెం కూడా (లెక్క
పెట్టడు.)

“చీమంతకుఁ గైకొనఁ డసుర, భటాం
తకవిశ్రాంతి.” కుమా. 11.89.

చీమకండ్లు

చిన్నకండ్లు.

చీమ కుట్టినట్టు లైన లేదు

ఏకొంచెం బాధ కూడ లేదు.

ఏ కొంచెం లెక్క లే దనుట.

“దీని గూర్చి మనము నిరక్ష్యముగఁ
జూచుచున్నారము. మన కేమో చీమ
కుట్టినట్టు లైన లేకుండ నున్నది.”

సాక్షి. 60. పు.

వాడుకలో రూపం - చీమ

కుట్టిన టైనా లేదు.

“వాడికి ఇంతమంది యిన్ని మాట
లంటుంటే చీమ కుట్టిన టయినా
లేదు.” వా.

చీమగంగాయాత్ర

అసంభవము.

తెగనిది, నెఱవేఱనిది.

చీమచింత

ఒక రకమైన చెట్టు.

చీమ చిటు కనకుండ

ఏమాత్రం శబ్దము కాకుండ.
“చీమ చిటు కనకుండంగఁ జిత్రపటము,
వెంటఁ గళ దేల్పుకైవడి.....”

సుదక్షి. 4.117.

చీమ చిటు కన్నను

ఏమాత్రం అలికిడి అయినా,
“అటు బిడ్డ లే, కరయని రేలుఁ జీమ
చిటు కన్నను విప్పనిమూఁకలున్.”

ఉ. హరి. 1.181.

వాడుకలో కూడా ఉంది.
“చీమ చిటుక్కు మన్నప్పు డల్లావాడు
పస్తున్నా డేమో నని చూచాను.” వా.

చీమ చిటుక్కు మన్న, చిమ్మట

జిట్టన్న

ఏమాత్రం అలికిడి అయినా.

“చీమ చిటుక్కు మన్న విసుఁ జిమ్మట
జిట్టన నేఁగునంతలో.”

హంస. 3.40.

చీమ చిటుక్కు మన్న చిమ్మట

బుట్టన్న

ఏమాత్రం అలికిడి అయినా.

“చీమ చిటుక్కు మన్న చిమ్మెట బుట్టన్న,
నెదుర మూషికములు మొదలుకొనిన.”

పంచ. వేం. 4.168. పు.

చీమచిప్పర

ఒక రకమైన గడ్డి.

చీమపరి లాగా

చీమ ల బారువ లె (చుట్టు
ముట్టు.)

“రయ న ముదూ తధూళి ధూసరిత
ధారాధర పథిం బగుచు నొక్క

పరియ చీమపరి యనన్ గవిసె నందు.”
మను. 4.110.

చీమల గామల వలె

ఇంటినిండుగా.

చీమలు గామలు. జం.

“మా యింటి ముందటను, గలగొని
చీమల గామలవలెను, జేలగుచు
ముందర శిశువు లాడఁగను.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1890-91.

చీమలచాలు వలె

అల్పముగా.

“ఆ,తని మదికిన్ భవద్భువితానము
చీమలచాలుఁ బోలె నై, కనఁబడు.”

శుక. 3.387.

చీమలు దూరని

దట్ట మైన.

అతి చిన్న దైన.

చీమ పట్టుట కైనా వీలు
లేనంత దట్ట మైన దనుట.

చీమలు దూరని చిట్టడవి

కాకులు దూరని కారడవి -

జానపదగాథలలో సామా

న్యంగా వచ్చే పలుకుబడి.

“చీమలు దూరని చీకటి కాన, సర
గునఁ గొనిపోయి సారంగధరుని.”

సారం. ద్వి. 2.88.

చీమవలె కూడబెట్టు

మిక్కిలి జాగ్రత్తగా

దమ్మిడి దమ్మిడి కూడబెట్టు.

ప్రతి చిన్నదానినీ సంపా

దించి చీమ కూడబెట్టు నను

టపై వచ్చినది.

“బిడల కొనఁగక పెండ్లాము కిడ!
వడ్డి కీచ్చుచు జీమవలెఁ గూడఁ బెట్టి.
గౌర. హరి. 2.166

చీము నెత్తురు ఉంటే

పొరుషం ఉంటే - స్వా

మానం ఉంటే.

“వా డన్నిమాట లంటూ ఉం
చీమూ నెత్తురూ ఉన్నవా డయితే బ
టికి రా ఖండా యింట్లో దూ
కొంటాడా?”

చీము నెత్తురు ధారపోయు

త్యాగము చేయు, ఎన్ని

శ్రమల కైనా ఓర్పు.

“ఆ సంసకొసం వాడు తన చీమ
నెత్తురూ ధారపోకా ఉంటే నమ్ము.”

చీము నెత్తురు లేని....

ఏమాత్రం స్వాభిమానం

ఆత్మగౌరవం లేని.

“వా జ్ఞెన్ననీ ఏం లాభం? చీమ
నెత్తురు లేని వాడు. ఏ మన్నా ప
తాడు.”

చీము పట్టు

కురుపులు మొదలై నవానిల

చీము చేరు.

“కొబ్బెరా పప్పు తినకురా. చీమ
పడుతుంది.”

చీము పోయు

చీము పట్టు.

“చీము పోసి కురుపు నొప్పి చేసింది.”

చీములు గట్టు

బాధ చెందు.

ముఖ్యంగా వి న గూ డ ని వి
వినుటవల్ల .

“పుడమి జనంబు లెల్ల నినుఁ బ్రవ్వఁగఁ
దిట్టఁగ వించు నున్కి నొచ్చెడు మది
యెప్పుడున్ చెవులు చీములు గట్టెడు.”
భార. ద్రో. 2.10.

చీమూ నెత్తురు ఉన్న శరీరం

కామక్రోధాదు లుండుట
మానవమాత్రులకు తప్పదను
పట్ల అనే మాట.

“పాపం సమర్థ కాక ముందు ముండ
మోసిన పిల్ల. అది మాత్రం ఏం
చేసుంది? చీమూ నెత్తురూ ఉన్న
శరీరం...”
వా.

చీరచాప

తెరచాప.

బ్రాహ్మ.

చీరచింపు

ఒక రకం చేప.

చీర చిక్కు

గర్భము ధరించు.

నెలలు అయినకొలదీ కడుపు
పెరగడం, తన్నూలంగా చీర
తక్కువపడడం మీద ఏర్పడిన
పలుకుబడి.

“చిట్టుముల్, రామకు సంభవించె నభి
రామతరంబుగఁ జీర చిక్కినన్.”
హంస. 2.93.

“పాయనిమంద నుండి యడపా దడపా
చనుదెంచు బోయనిం, బోయినఁ జీర
చిక్కు దంట పుణ్యము లే దని మాన
సంబునన్.”

పంచ. (వేం.) 1.56. పు.

“నెలరణెలకుఁ జీర చిక్కుఁ ద్రిజగ
న్నిర్రాతొ యిల్లాలికిన్.”

కా.మా. 2.80.

చీరపిట్ట

చీరపేను.

బ్రాహ్మ.

చీర పెట్టు

ఒక చీరను కానుకగా ఇచ్చు.
“తన భార్య తదితానికి ఏటా ఎవరో
ఒక ముత్తెడువకు చీర పెట్టడం అతనికి
అలవాటు.”
వా.

చీరపేను

తెల్లనిపేను.

ఈ పేలు పడ్డం దరిద్ర మని
అంటారు.

భార. ఆను. 5.54.

“ఆ చీరపేలు పడిన వెధవను లోపలి
కందుకు రానిచ్చారా.”
వా.

చూ. చీరపోతు.

చీరపోతు

చీరపేను.

వాడుకలో—

చీరపోతు అనే రూపం ఎక్కు-
వగా వినవస్తుంది.

బ్రాహ్మ.

చూ. చీరపేను.

చీర వేయు

మ గ డు చనిపోయినప్పుడు
పుట్టింటివారు శేవులో విధవకు
కొత్తచీరను ఇచ్చు.

“అంతమంది అన్నదమ్మ లుండి
ఆ విధకు చీర వేసే ది క్కయినా లేక
పోయారు.”
వా.

చీరా రవికా పెట్టు

చీర, రవిక కానుకగా ఇచ్చు.
“ఇండ్డికి వచ్చిన ముత్తెడువ లందరికీ
చీరా రవికా పెట్టాడు.” వా.

చీ రావిగొను

కంటికి దెబ్బ తగులగా బట్టను
మడిచి నోటిలో ఆవిరిపట్టి
కంటిని కాపు.

“చీరావిగొని కంటుక జేర్చి వూర్తించి.”
బస. 3.84. పు.

చీరికి గై కొను

లక్ష్యపెట్టు.

కవ. 4.61.

చీరికి గొను

లెక్కించు, లక్ష్యపెట్టు.

“నృపాలుండు భ శేతరుం డయిన
శత్రుల్ చీరికిం గొందుశే.”

ఉత్త. రా. 7.69.

“కామం జీరికి గోక.”

మర. 5.333.

చూ. చీరికి గై కొను.

చీరువాలు

పిలుచు; జీరాడు.

అర్థ మింకనూ విచార్యము.

“సిగ్గుపలుంగునక జీరువాలు.”

క్రిరాధా. 5.147.

చీలమండ

పాదంపైన పిక్కక్రింద ఉండే
గుల్మము.

చీలమన్ను పూయు

పుటం పెట్టెటప్పుడు రెండు
మూకుళ్ళు మూసి నడుమ

మందు ఉంచి గుడ్డచుట్టి

మన్ను పూయు.

ఆయుర్వేద రీత్యా భస్మ

సిందూరాదులు చేయుటలో

దీనిని ఉపయోగిస్తారు.

చీలిగాడు

పిల్లి.

చీవాట్లమారి

చీవాట్లు తినువాడు. శుంత.

“భర్మవిదుఁ డైనరాజు నాసానమునను
జేరు నొక్కొక్క చీవాట్లమారి శుంత.”

హంస. 5.113

చీవాట్లు తిను

తిట్లు తిను.

చీవాట్లు పడు

తిట్లు తిను.

చీవాట్లు పెట్టు

తిట్లు, దండించు.

“అయనదగ్గరికి వెడితే నాలుగు చీవాట్లు
పెట్టి పంపిస్తాడు. వెళ్ళు.” వా.

చీళితపెట్టు

తొలగించు, రాల్చు.

“వాలుగడాలు వాని దళవాయి వసుం
తుండు జైత్రయాత్రకై, సాలములందు
జీర్ణదళసంఘము చీళితపెట్టి క్రొత్తగా,
మేలిదళంబులకై నిలిపి.”

తారా. శ. 2.112.

చుంగులువాలు

కొంగులు, అంచులు వ్రేలాడు.

“కుందనపు టంచు దుప్పటి, నుందరి
యొక్కర్తు గట్టి చుంగులువాలున్.”

చంద్రా. 6.15.

చుంచుకుట్ట

చిన్నవాడు.

“ఇల్లొకపట్టునం గడచి యేగగ సేరని
చుంచుకుట్టలన్.”

అచ్చ. రా. బా. 104.

చుంచుమిదై

ముందుకు చుంచులు వచ్చు

నట్లుగా కట్టిన మిదై.

చుంచుతొయి

మిదై కై న పలకతొయి.

బ్రా. ౯.

చుంచెలుక

చుంచు.

రూ. చుంచెలుక.

చుండ్రాళ్ళు

ఒక పిల్లల ఆట.

చుక్కకాడ

మా గాణిలో మొలిచే

ఒక మొక్క.

బ్రా. ౯.

చుక్కచేరు

నుదుట వ్రేలాడగా తలపై

ఉంచే నగ.

చుక్క తెగి పడినట్లు

అకస్మాత్తుగా.

“...అంతం జుక్క తెగి పడిన వడు
వున నెక్కడ నుండియో యాకస్మి
కంబుగ నింటికిం జలింది వంటకుబు
గుడువం జనుచెంచి.”

పాండు. 3.24.

చుక్కబొట్టు

చుక్క.

చుక్కయెదురు

ప్రతికూలము; చెడు కలి
గించునది.

జ్యోతిశ్శాస్త్ర రీత్యా వచ్చిన
పలుకుబడి.

శుక్రడు ఎదురుగా ఉండగా

ప్రయాణాదులు చేయరాదని

తచ్చాస్త్రవిధి. తద్వారా

ప్రతికూల మనుటగా మారి

నది.

“చైత్యవరోధనదయితాధరములతో,
సాబగుపీడెములకుఁ జుక్కయెదురు.”

ఉ. హరి. 3.147.

చూ. ఎదురుచుక్క, చుక్కదురు.

చుక్కలను జూచి కుక్కలు

మొరిగినట్లు

గొప్పవారిని చూచి నీనులు

ఆడిపోసుకొన్నా, దూషిం

చినా లెక్కేమిటి అనుట.

శరభాంక. 47.

చుక్కలు గోరాడు

మిన్నంటు.

“చుక్కలు గోరాడు మిన్నపు
మేడలు.”

వర. రా. అయో. పు. 323. పం. క్రి. 6.

చుక్కల్లోకి చూచు

గర్వమును ప్రదర్శించు.

కా. త్. 14.

చుక్కవాలు

ఎదురుచుక్క.

విరోధి అనుట.

“అ మ రు ల బోనపుట్టిక సహస్ర
మయూఖుని జోడు కోడై సం,తమసము
వేరువితు కముదంబుల చక్కిలిగింత
పుంశ్శ్రీ, స మి తి కిం జుక్కవారు
నవసారస లక్ష్మి తొలంగుబావ కో,క
ములకు గుండె తల డము కెరవ
మిత్రుడు దోచెడ దూర్వునన్.”

పాఠ. 2.41.

చుక్కెదురు

ప్రతికూలము.

“పాపములకును జుక్కెదురు కాశి.”

కాశి. 7.215.

చూ. చుక్కయెదురు; ఎదురుచుక్క.

చుచ్చులు కై న

మిక్కిలి తీక్షణ మైన.

“చుచ్చులుకు పలుకులు.”

రామా. 5.199.

చుట్టుకు మను

ధ్వన్యనుకరణము.

చుట్టకుదురు

కుండలు బిందెలు ఉంచే
కుదురు.

భీమ. 4.49.

చుట్టగు

దూర మగు.

ముఖ్యంగా దారి విషయంలో
ఉపయోగిస్తారు.

“ఎంచుక నా గమనమునకు, నించుక
చుట్టయిన నయ్యె నిది.” కళా. 2.4.

వాడుకలో—

“కాశికి బెజవాడనుండి కలకత్తామీద
పోతే చాలా చుట్టవుతుంది. ఇటార్బీ
మీద పోతే చాలా దగ్గరు.” వా.

“అది చుట్టు దారి. ఆ దారి
పోవద్దు.”

చూ. చుట్టుదా

చుట్టపక్కములు

బంధువులు.

బా.

“ఒలను శీల మామగని నొలను కాఁపు
మొల్ల మాన మే, నొలను చుట్టపక్క
ముల నొలఁ గులంబును నొల నామన
వలభ నీదు కంజిగురువాతెరఁ గ్రోల
మోన నేల నీ, నొలనినుదు లిం పెన
యున్నది నం బొక టైనఁ జాలదే.”

తారా. 3.81

చూ. చుట్టపక్కాల

చుట్టపక్కాలు

బంధువులు.

“చుట్టపక్కాలకు శుభ పత్రిక
వాసి.”

రాధి. 1.71

చూ. చుట్టపక్కములు

చుట్టపు చూపుగా

బంధుమర్యాదగా.

ఏదో చూచి పోదామని.

“వాడేదో చుట్టపుచూపుగా వస్తే నీ;
పని చేయిస్తున్నా జేమిటా?” వా

చుట్టపుదనము

బంధుత్వము.

భార. స్త్రీ. 2.108

చుట్టపుటగలు

హితశత్రువులు,

తాళ్ల. సం. 12.198

చుట్టపుమేలము

బంధురీత్యా చేసే హాస్యము.

“అట్టి సురతరువు నెఱుంగక, చుట్ట
మేలమునఁ గొంచు సురిఁగెడుమది.”

పాఠ. 4.57

చుట్టపువాడు

బంధువు.

చుట్టము పక్కము

బంధువర్గము.

జం.

“నీవ చుట్టంబు బక్కంబు నీవ చెలియు.” భార. శాం. 1.

“తనకు జుట్టంబు పక్కంబు తల్లి దండ్రు, లన్నదమ్ములు మనుమలు నాలు బిడ్డ, లెల్ల నలుండ్రు నిల్లండ్రు సుల్లసిల్ల, ననీశముఁ గుజేరసంపద నతిశయిల్లు.”

బహు. 5.64. పే.

“వాని కొక చుట్టము పక్కము లేరు.”

వా.

చుట్టముల సురభి

బంధుప్రియుడు.

చుట్టల కాశ్రయ మైనవాడు.

“చుట్టముల సురభి నీ పని, భట్టికిఁ దగఁ బ్రియము చెప్పి పంకజనయనా, పట్టంశుకమణిభూష, రట్టజహయ గంధసింధురంబుల నొసఁగెన్.”

విక్ర. 4.191.

చూ. చుట్టల సురభి.

చుట్టలపై దాడి వెట్టు

బంధువుల యిండ్లపై పడు.

వారి యిండ్లలో తిష్ఠ వేయు.

“ఒలబడ్డ నెపమునఁ గల లేని సిరిఁ జెప్పి, చుట్టలపై దాడి వెట్టువారు.”

అము. 7.21.

చుట్టలు గొను

చుట్టకొను.

ద్వాద. 5.74.

చుట్టలసురభి

బంధుప్రీతి కలవాడు.

“బంటు నొచ్చిన నోరఁ బలుకండు నెఱ వాది, శుభభోగి చుట్టల సురభి...”

ఉ. హరి. 5.278.

“చుట్టల సురభి యై సొబఁగు నొందెనె కాని.”

పాండు. 1.67.

“చుట్టలసురభికి సుందరీమణికి.”

గా. హరి. ప్ర. పంక్తి. 40.

చూ. చుట్టముల సురభి.

చుట్టలు పక్కాలు

బంధువర్గము.

“చుట్టలఁ బక్కాల జోడని కడకు... రప్పింప.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 288.

‘ఒక చుట్టమా పక్కమా వాని కెవ రున్నార’ అని విడిగా కూడా వాడుకలో నున్నది.

చుట్టిలు

గుండ్రంగా నడుమ నిట్రాడు నాటి కట్టిన యిల్లు.

శ. ర.

చుట్టి వచ్చు

చుట్టకొని వచ్చు.

ప్రదక్షిణం చేయు.

చుట్టుకొను

1. బాకీక్రింద జమ పెట్టు కొను.

“జూద మాడినపైడి చుట్టుకొనిన.”

కాకీ. 4.99.

2. చొంగిలించు.

“వాడు ఇంట్లో నాలుగు రోజులు చుట్టపు చూపుగా ఉండి చేతి కందిన వస్తువులను చుట్టుకొని పోయివాడు.”

వా.

3. క్రమ్ము, వ్యాపించు;
పాల బడు.

“విధాతృ మఘమూర్తులం జుట్టుకొన్న
యజ్ఞానతిమిరంబు.” కాశీ. 5.109.

“ఇల్లంతా పొగ చుట్టుకొన్నది.” వా.

“వీళ్ల నాన్న నాగుబామును చంపాడట.
పాపం వీణ్ణి చుట్టుకొంది. అంచేతే వీడికి
సంతానం కలుగ లేదు.” వా.

చుట్టు కొల్లారము

చుట్టు బవంతి.

చుట్టుగ త్తి

చక్రము.

“చుట్టుం, గత్తిన్ మధుకైటభోరు
కంతము లలనాఁ, డొత్తిన.”

పాండు. 2.33.

చూ. చుట్టుకైదుపు.

చుట్టుగుల్ల

శంఖం.

శ్రావ్.

చుట్టు గొల్లారము

నడుమ ఖాళీ, చుట్టూ కట్టడం

గల యిల్లు.

చుట్టు చవికె

చుట్టిల్లు.

చుట్టుదారి

దూరం దారి.

“అలా వెడితే ఎలా. చుట్టు దారి
అది.” వా.

చూ. చుట్టగు.

చుట్టుపట్టు

సమీపప్రాంతం,

“చుట్టు పట్టున నెట్టి బెట్టిదంబు సింగం
బులుం జన వెఱచు.” కాశీ. 3.82.

వాడుకలో చూపం—

చుట్టుపట్ల.

చుట్టుపట్ల

సమీపప్రాంతంలో.

“ఈ చుట్టుపట్ల అంత ధనవం
తెవరూ లేరు.”

చుట్టుబవంతి

చూ. చుట్టి

చుట్టుమాలె

చుట్టు బవంతి.

చుట్టుముట్టు

చుట్టుకొను, చుట్టుకొని పట్ల
కొను.

“సుడివడ్డ చామలఁ జుట్టుముట్టి.”

శ్రీమి. 1.4

చుట్టు ముట్టుకొను

ముట్టడించు.

“ఉ, వ్యేత్యగఁ జుట్టు చుట్టుకొని యీ
తెల డొంకెనలం గట్టార బల్కత్తు
నల్తలంబులను.” కళా. 8.51

చుట్టు వడు

పెనగొను.

చుట్టువారుకొను

క్రమ్ముకొను.

సారం. 3.28

చుట్టువాటు

చుట్టుకొను, ముట్టడించు.

చుట్టెంట

(చుట్టు + వెంట) తిరిగి

చో పెల్లా.

పండితా. ద్వితీ. పర్య. పుట. 480

చుట్ల బెట్టు

తిరుగు, ప్రదక్షిణం చేయు;

తిప్పలు పెట్టు.

“విభవ మాసపడి దివిన్, నీ వెంత
చుట్లఁ బెట్టినఁ, బోవునె కాపంబు.”

నిరంకు. 4.111.

“పాలచేరులు వట్టి తూలింప బలిమి
నీ, ద్దుక్కొని కొండలఁ దూటి చుట్ల
పెట్టు.” మను. 4.42.

వాడుకలో—

చుట్లబెట్టు అనే వినవస్తుంది.

“వాడు ఊరంతా చుట్లబెడు
తున్నాడు.” వా.

“మాయిలు చుట్లబెడితే యేం లాభం?
అక్కడికి వెళ్లి నేను చెప్పినట్లు చేయి.”

వా.

యా. చుట్లబెట్టు.

చుట్టు వెట్టు

పరిశ్రమించు.

దూరముగా పోక, అక్క-

డక్కడనే తిరుగు.

“వీటి వాకిటిచోటనే విడువ కెప్పుడు,
సుట్లు వెట్టుచు నుందురు సోమరవులు.”

ఆము. 2.10.

చుప్పనాతి

యా. చుప్పనాతి, శూర్పణఖ.

చుప్పనాతి శూర్పణఖ

పైకి అమాయకురాలుగా కన
బడినా మాయలాడి.

చుప్పనాతి అన్నా శూర్పణఖ
అన్నా ఒక్కటే.

“ఆ చుప్పనాతి శూర్పణఖ మెల్ల మెల్ల

గానే వాణ్ణి మాకు కాకుండా
చేసింది.” వా.

చుట్టినచూట యగు

సంతృప్తికర మగు.

“లీల నా ముందట నాలేమి వొలసినఁ,
జూడ్కికే జుట్టినచూట గాదె.”

భార. విరా. 2.86.

చుట్టినచూట లాడు

కొల్ల గొను, తనివి తీరా

అనుభవించు,

రామా. 1.45.

చుమ్మచుట్టు

కడుపునొప్పి.

చుమ్మలు చుట్టు

కడుపులో ప్రేవులు తోడిన
ట్లగు.

విజ. 3.185.

చుమ్మలువాటు

యా. చుమ్మలు చుట్టు.

చుయిక్కొట్టు

చుయ్యి మను.

భృన్యనుకరణము.

చురక తగిలించు

నొప్పి తగులునట్లు అను,

శాస్త్రీ చేయు.

కొత్త. 15.

చురకత్తి

చిన్నకత్తి.

చురచుర చూచు

కోపముతో చూచు.

“చుర-చురం గనుగొని.”

కవిక. 2.127.

శకుం. 3.143.

చురచుర వోవు

మండు.

“ఆరదము...చురచుర వోయిన.”

భార. శల్య. 2.835.

చురియకాడు

కత్తి పట్టిన నై నికుడు.

భూ. 11.40.

చుటచుట మను

చుటుకు చుటుక్కు మను.

“గజ్జి గజ్జి నంట తుంట విలుకాని
శరంబులు నాయురంబునన్, జుటచుట
గాడ నీవు దయ జూడక...”

రాజగో. 1.100.

చుట చుట చూచు, నాలుక

చుట చుట మను ఇత్యా

దులలో రకరకాలుగా ఇది

ఉపయుక్త మవుతూ ఉంది.

చుటపుచ్చు

కాల్చు.

చుటపుచ్చు

కాల్చు.

చుట్టడచు

చురుక్కు మను.

“అడుగుల బుప్పాడు లంటి చుటడు
చుచో.” కవిక. 3.92.

చుటుకు చూపు

బాధించు, కాల్చు.

“ఈ చొప్పున సేవకుం జుటుకు
కాపుదురే.” జై. 4.25.

చుటుకు మను

ముల్లులాంటివి గుచ్చుకొనగ

బాధ కలుగు.

చుటు కైన

తెలివి గల, వేగవంత మైన

పదు నైన.

చుటుక్కున

కొలుకుట వంటి వానిలా

ధ్వన్యనుకరణము.

రాధి. 4.102.

చుటుక్కు మను

చుటు కను.

చుటుచూడులు చూడు

బాగా కాల్చు.

చుటు మను

నొప్పిపడు.

“మనసు చుటు మనంగన్.”

విష్ణుపు. 77.

చుట్టపుచ్చు

బాధించు.

“సోమిచ్చి నీ శత్రు జుటు పుచ్చు
ననుచు.” ద్వీ. జగ. పు. 173.

చులుకగా పలుకు

చులకన చేసి మాట్లాడు,

కించపటచు.

“చులుకగా నీయయ్య బలుకవ
మనుడు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 412.

చులుక జూచు

కించపటచు, తక్కువగా

చూచు,

చులుక జేయు

ఎగురకొట్టు.

“కేతుదండంబులు నఱికి చులుకం జేయుచు రథిక సారథిసహితంబుగా.”

భార. భీష్మ. 2.71.

చులుకదనము వచ్చు

అగౌరవం కలుగు.

“కాలగతి నెంతవారికి, వాలాయము చులుకదనము వచ్చుట యరుదా.”

వేమన.

చులుక నగు

తేలి కగు, గౌరవహీన మగు.

చులుకపడు

న్యూనత కలుగు.

చులుకపాటు

చులుకన, న్యూనత.

చుల్క నగు

చులుకన అగు.

చులుకన వచ్చునప్పు డెల్లా

చుల్కన అని కూడా అన

వచ్చును.

చుల్కబారు

తేలిక యగు.

“మానస మొండొక చుల్కబారు.”

పాణి. 3.100.

చుల్లర వెట్టు

బాధ వెట్టు.

సాంబో. 1.88.

చువ్వన

శీఘ్రంగా.

చువ్వన

శీఘ్రంగా.

చూకరుపడు

దుఃఖించు.

చూచాయగా

సూచనాప్రాయముగా.

“ఆ చిన్నెలు సవసవగాఁ, జూచాయగ విని.....” రాధా. 1.6.

“ఆత నీసారి యెన్నికలలో నిలబడతాడని చూచాయగా తెలుస్తూ ఉంది.”

వా.

చూచి చూచి

తెలిసి తెలిసీ, ఉండి ఉండీ...

“ఎట్టు చూచి చూచి యిది పాప మనక యియ్యసురపాతఁ ద్రోతు నదయ వృత్తి.” భార. ఆది. 6.249.

“చూచి చూచి ఆ ముసలాడికి రత్నం లాంటి పిల్ల నెలా యిచ్చా వయ్యా.”

వా.

చూచినట్లు

స్వయంగా చూచినరీతిగా.

చూడక పోయినా అనుట.

“తావక గుణంబులు చూచినయట్ల గట్టిగఁ.” కళా. 4.182.

చూచుకొను

గమనించు.

“నిను విచారిం చవు నినుఁ జూచు కొనవు.” ద్విప. మధు. 5.

“ముందూ వెనుకా చూచుకొని నడవాలయ్యా.”

వా.

చూచుకో....

చూస్తువు గాని లే. బెదిరింపు.

“చూచుకో. నిన్నేం చేస్తావో?” వా.

చూచెదము

చూతాము లే.

వాడుకలో—

“వా డెట్లా ఇవ్వక పోతాడో చూతాము.”

“వా డేం చేస్తాడో చూస్తాంగా.” వా.

చూడ గను

దర్శనభాగ్యము పొందు.

“వైకుంఠండు భూభేదన, క్రీడాలంపటూఁడయ్యు మీపదము వీక్షింపంగ లేఁడయ్యెనే, జూడంగంటి.”

కా. మా. 1.132.

చూడగల వాడు

అందమైన వాడు.

“చూడఁగల వాఁడు మేలైనసాబగు వాఁడు.”

విజ. 2.164.

చూడగా చూడగా

చూస్తూ ఉండగనే.

“రవికరతాప మాత్రే, జూడఁజూడంగఁ దారకస్ఫురణ దాత్రే,”

మను. 3.23.

చూడ జూడ

చూడగా చూడగా.

“చూడఁ జూడఁ బై నెలమెడు వల్ల కోసులును.....”

కమా. 6.130.

పరిశీలించినకొద్దీ అనే అర్థం

లో నేటికీ వాడుకలో ఉంది.

“చూడగా చూడగా ఇతగాడు కొంప ముంచేట్టు తోస్తుంది.”

వా.

చూడ దొడ్ మంచముకోడు

పై ఆటోపమే కాని లోపల యేమీ లేదనుట,

“చూడ దొడ్ను మంచముకోడు గాని, యేమి సంపదో పార్వతి కీళ్ళరునకు.”

దశా. వరాహ. 105. శే.

చూడ నోడు

చూచుటకు సిగ్గుపడు.

“ఇనుదెసఁ జూడ నోడి తల లెత్తక నీటఁ దదీయబింబముం, గని.”

పారి. 2.31.

చూడ బోయినతీవ కాళ్ళ దగులు

వెదకబోయినదే ఎదురుపడు

అనుట వంటిది.

సుద. 2.64.

చూడ ముచ్చటగు

కనులపండు వగు, దర్శనీయ మగు.

“ఆ అన్నదమ్ము లిద్దరూ కలిసి మెలిసి తిరుగుతుంటే చూడ ముచ్చటవుతుంది.”

వా.

చూడు నా దెబ్బ!

నే నేం చేస్తానో చూచుకో.

చూ. చూడు నా ప్రతాపము; చూచుకో.

చూడు నా ప్రతాపము

నేను నీకు చెబుచు చేయ

గలను అని బెదిరించుటలో ఉపయోగించు మాట.

వాడుకలోనూ - చూడు నా ప్రతాపం, చూడు నాదెబ్బ - అంటారు.

“సామ్యు మీఁదట నీ కీయఁ జూడు నా ప్రతాప మని పల్కి యుత్సాహచాప లమున.”

శుక. 3.77.

చూడు మఱి

చూడూ...; చూడ్తువు గాని
లే.

“నీ బుద్ధికోలఁది చూడు మఱి.”

సారం. 3.204.

చూడు వట్టు లాడు

ని ప్ప ముట్టించిన కఱ్ఱలను
పట్టుకొని ఆడు.

“ధర హిమమేరు నందర ముఖ గిరుల,
భరగణంబులు నూడు వట్టు లాడు
దురు.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పు. 678.

చూడ్కి కందు

కనబడు.

“సూక్ష్మదృష్టి వీక్షించినఁ జూడ్కి
కందు.” కాశీ. 4.180.

చూడ్కికి వ్రే గగు

కవ్వదర్శన మగు.

“తెగియుఁ జూడ్కికిఁ జాల వ్రేఁ
గగుచుఁ బోలిచె.”

భార. ద్రోణ. 2.126.

చూడ్కి-పండువు

నేత్రపర్వము.

విప్ర. 2.14.

చూడ్కి-పండువు అగు

కనుల పండు వగు.

“అమృత నెలగోలు, పాఞ్జు లనఁగఁ
జూడ్కి-పండు వగుచు.” పారి. 3.51.

చూ. కన్నులపండువు.

చూడ్కుల ద్రావు

అతిప్రేమతో, అత్యాకాం

క్షతో చూచు.

“లలితాంగి యవయవములు నూచి మది

దని వోవక చూడ్కులఁ ద్రావఁ
దలఁచు.” కుమా. 5.45.

చూ. కనులతో త్రావు.

చూడ్కుల పండువు

కనులపండువు.

“ఆత్మవక్షోమణివేదిఁ బొల్పె సఁగఁ
జూడ్కుల పండువు నేయువేంకట,
స్వామి కృతార్థుఁ జేయు.”

పారి. 1.1.

చూతము గా

చూస్తాము గా చూస్తాము లే
అని నేటివాడుక.

ఒక విధమైన ఉదాసీనభావా
న్ని, అసమ్మతిని సూచించే
పలుకుబడి.

‘తా వాదము నేని శివమతంబు జయిం
పఁగా వచ్చెనొ? చూతము గా రావిం
పుము.” ఆము. 4.55.

“ఎవ డొస్తాడో చూస్తాం గా నిన్ను
రక్షించడానికి.” వా.

చూప చెప్ప గలుగు

వాక్పక్షుగోచరు డగు.

“చూపఁ జెప్పఁ గలభక్తసుజనుడవు
మాను.” తాళ్ల. సం. 6.60.

చూపట్ట గలది

సుందరి.

దర్శనీయురాలు.

“చూపట్టంగలదాన నొంటిమెయి
నిచ్చో బోవరా దంచు.”

శుక. 3.151.

చూపట్టు

1. కనబడు.

“అమలమూర్తి లై మీరు మహిం జూపట్టెద కటికి.” కై.మి. 8.19.

“ప్రసూనంబులుఁ దమ్ములములుఁ జూపట్టంగా.” రుక్మాం. 3.225.

2. తోచు.

“తాలిమి చూపట్టును ధైర్య మనఁగ.” కావ్యా. 2.38.

3. కలుగు.

“సర్వలక్షణపరిపూర్ణచారుమూర్తి, పట్టి జాంబవతికిని జూపట్టినపుడు.” సాంబో. 4.85.

చూపడు

చూపట్టు.

చూపరి

రూపవంతుడు.

రూపవతి.

“చూపరుల నెరివ నై నను, నేపున సంభోగ కేలి నెనయం జూచున్.” హంస. 4.147.

చూపటు

చూచువారు.

చూపటులు

చూచువారు.

చూపి చూపక మునుపె

వెంటనే.

“మొనసి వెల చూపి చూపక మునుపె వారి, సరకు లమ్ముడు వోయె...” శుక. 2.564.

చూ. అనియు ననక మునుపే.

చూపిడు

చూపు.

చూపి మోపి అను

సాటువలు పెట్టి నిందించు.

సామాన్యంగా ఆడ వాళ్ళ

కుక్కమీదనో, పిల్లిమీదన

పెట్టి దేనినో చూపిస్తూ ఎ

రినో యెత్తి పొడవడం

నిందించడం మామూలు.

“వినుము ప్రభావతి నే మన్ననఁ దె పెదఁ జూపి మోపి యనుట యుగదా.” శుక. 2.559

చూ. నూటి పోటి మాటలు

చూపుగుఱ్ఱము

ఆకారంపుష్టి, నై వేద్యంనష్టి.

చూడ్డానికి బాగుండునే కాని

పనికి రా డనుట.

“సుకవాసి పనిపంద చూపుగుఱ్ఱంబు.” గా. హరి. ద్వితీ. పం. 1494.

“ఆకారపుష్టి నై వేద్యం నష్టి.” సా.

చూపుడు ఆయికం

స్వాధీనం చేయకుండా తనఖా పెట్టుట.

ఆయికం, తనఖా, అడు

మానం యివన్నీ ఒక్కొక్క

ప్రాంతంలో ఒక్కొక్కటి

వాడినా అన్నీ ఒకటే.

స్వాధీన ఆయికానికి ఇది

వ్యతిరేక మయినది.

“ఆయిల్లు చూపుడు ఆయికం పెట్టి మూడు వందలు తెచ్చాను.” వా.

చూపుడుకొంగు

చీరలో పైకి బాగా కనబడు
నట్లు కట్టిన కొంగు,
అమ్మవా రా కొంగునే పైకి
వచ్చునట్లు మడుస్తారు.

చూపుడుకోక

పలుచని నేత గల చీర.

బొక్క.

చూపుడుగుట్టము

శ. ర.

చూ. చూపుగుట్టము.

చూపుడు పూట

పూటకాపు.

పూటపడిన వాడు.

ఒకరికి బదులుగా ఒకరిని
పూట పెట్టి అప్పు తీసికొనుట
అలవాటు.

చూపుడు ఆయకము,
చూపుడు అడమానము
వంటివానిలోని చూపుడు
వంటిదే యిది.

తాళ్ల. సం. 10.142.

“చూపుడుబూట యతడు ఋణి,
జూపవలయుఁ జూపఁ డేని సామ్యురవఁ
దగున్.” విజ్ఞా. వ్యవ. 86.

చూపుడువేలు

బొటనవేలి ప్రక్కవేలు.

తర్జని.

చూపు తప్పు

గమనించక పోవు, లక్ష్య

పెట్టక పోవు.

“శూలద బ్రహ్మయ్య చూపుఁ దప్పి
తివో.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

చూపులనె చుట పుచ్చు

తీక్షణముగా చూచు, చూపుల
తోనే కాల్చు.

“వచ్చు రిపుఁ జూపు అనె చుట
పుచ్చుచు...” ఆము. 3.28.

చూపెట్టుకొని

1. గమనిస్తూ.

“నిజచ్ఛాయం గని తమ్ము నంత నంతఁ
జూపెట్టుక వచ్చు నొంటని తమ్మికంటు
లని.” చంద్రా. 5.63.

2. కాచుకొని; కాపాడు
కుంటూ.

“అశక్తుని చంద మొంది చూపెట్టుక
యండే నేల.” ఉత్త. రా. 5.11.

ఉపేక్షతో చూచు అని
వావిళ్ళ ని.

కాని రాయలసీమలో నేటికీ
పై అర్థంలోనే ఉంది.

“ఏదో మా నాన్నను చూపెట్టుకొని
ఉంటూంది మా అక్క.” వా.

చూపోవక

అసూయ పడి.

“చూపోవక.” నైష. 6.32.

“విధి నా,పాపల ముప్పురఁ దోడ్తో,
జూపోవక చంపెఁ దత్ప్రసూతిదిన
మలన్.” ఉ. హరి. 2.14.

చూపోవని

అసూయ పడునట్టి.

“క్షేతి కల్ల నిను నభిషిక్తుఁ గావెంతు,
నందుకుఁ జూపోపనటి వారలను.”
పర. రా. అయో. పు. 340. పంక్తి. 5.
చూపోపమి

అసూయ.

“దివి జద్రు ప్రసవంబుఁ గాంచిన
సపత్నిం జూచి చూపోపక.”
ఆము. 5.74.

చూపోపు

ఓర్పుకొను.

“ఆ పసిఁడి గిన్నె యెవ్వరి, చేపడియెనొ
వీరి నేల నిలుగులఁ జెట్టం, జూపోప
రుగా.” విప్ర. 5.28.

చూపోర్పు

నహించు.

చూపోపమికి వ్యతిరేక మయి
నది.

“ఒకరి మేలునకుఁ జూపోర్చినవాఁడు.”
పర. రా. అయో. పు. 247. పంక్తి. 14.

చూరకత్తి

ఒక రకమైన కత్తి.

చూరనాడు

కొల్లగొను.

“ప్రచండకుసుమ, కాండ భండనమున
సరికట్లఁ బెనఁగి, సుప్తిఁ బొందిరి తెమ్మె
రలో చూరనాడ.” శుక. 2.69.

చూరుకత్తి

ఒక రకమైన చిన్నకత్తి.
బ్రాన్.

చూరుకమ్మి

ఇంటి ఆకుకప్పుకు వైన ఎగిరి
పోకుండా కట్టే పట్టె.

చూరుకుట్టు

ఇంటిమీది ఆకు కప్పునకు
కుట్టే కుట్టు.

చూరుకుట్టుదబ్బ

చూ. చూరుకుట్టుబద్ద.

చూరుకుట్టుబద్ద

చూరు కుట్టే వెదురుబద్ద.

చూరు పట్టుకొని వేలాడు

వాల్లెంత తిరస్కరించినా
వారిమీదనే పడి చచ్చువారి
యెడ ఉపయోగించే మాట.

“వాడు ఆ తగారింటో ఎన్ని మాట
లన్నా పడి ఉన్నాడు. మెడ బట్టి
తోనే చూరు పట్టుకొని వేలాడే
రకం.” వా.

చూరుపట్టె

చూరుకమ్మి.

చూరుమొగ్గ

చూరుపట్టిపై తీర్చిన-చేతిపని
చేసిన-మొగ్గ.

శైమి. 5.157.

చూరెలుక

ఒక రకమైన ఎలుక.

చూర్ణము నేయు

నాశము చేయు.

“దుష్టసత్వముల్, ధారుణి నేపు రేఁగి
బెడిదంబుగ మూఁకలు గట్టి గ్రామ
ముల్, మారి మనంగిన టయి సమస్తముఁ
జూర్ణము చేసినప్పుడు.”

రుక్మాం. 3.79.

చూటకొడు

కొల్ల గొనువాడు.

చూటకొరుడు

కొల్ల గొన్నవాడు.

చూటకొను

కొల్ల గొట్టు.

చూటకోలు

కొల్ల గొనుట.

చూటకోలు గొను

చూట గొను.

“నా చిత్తము చూటకోలు గొన రాగ
వ్యక్తి పుట్టింపెనే.” దశ. 8.63.

చూట గై కొను

చూటగొను.

చూటగొను

కొల్ల గొను.

చూట దెచ్చు

కొల్ల గొట్టి తెచ్చు.

“కొట్టి సప్తాంగమునఁ జూట దెచ్చెద.”
భార. విరా. 3.199.

చూటపట్టు

చూటకొను.

“చెన్నులర మనోభవుండు విశిఖాహతి
మానము చూటపట్టె.”
శృంగా. కాకుం. 2.156.

చూట పుచ్చు

చూట గొను, నశింప జేయు.

“చెఱవల్తునిఁ జూటఁ బుచ్చిన దె.”
భీమ. 4.123.

చూట పోను :

దొంగ లెత్తుకొని పోను !

“చూడకే శివభక్తి చూట వోను !”

కా. మా. 4.35.

వాడుకలో—

“సీ ఆట దొంగలు దోల ! అన్నానికి
అయినా రండి రా.” వా.

చూట పోవుట దొంగలు

దోచుటయే. దొంగలు దోల

అనేదే నేటి వాడుకలో

ఉన్నది.

చూటపోవు

కొల్ల బోవు.

చూట యిచ్చు

ఇష్టం వచ్చినట్టు అనుభవించు

కో నిచ్చు.

చూటలాడు

కొల్ల లాడు.

హర. 5.53.

చూట లిచ్చు

చూ. చూట యిచ్చు.

చూటలు కొను

చూ. చూటకొను.

చూటలు పట్టు

చూ. చూటపట్టు.

చూటలు పట్టు

చూటపట్టు.

చూటలు పుచ్చు

చూటపుచ్చు.

చూటలు సేయు

చూట యిచ్చు.

చూట లొసగు

దోచి యిచ్చు.

“పమ్మినబాళి నంటి యెలప్రాయము
చూట లొసంగె వానికిన్.”

శుక. 2.556.

చూటవట్టు

చూటవట్టు.

చూట విడుచు

వదలి వేయు, ఎవరికో అప్ప
గించు.

చూట వుచ్చు

కొల్ల వుచ్చు.

దొంగలకు అప్పగించు.

దొంగలకు కాక పోయినా సరే
పరిపూర్తిగా వదలివేయు అని
కూడా వాడుకలోనికి వచ్చి
నది.

“తన బంధారువు చూట వుచ్చె నొకా
కందర్బుండు.” శుమా. 10.82.

చూటవోవు

కొల్లబోవు, నశించి పోవు.

చూతాడు

అపహరించు.

చూలాలితనము

గర్భిణీత్వం.

భాగ. 8.502.

చూలుకొను

గర్భ మగు.

కాశీ. 4.60.

చూలు చేయు

గర్భము చేయు.

“తారకావల్లభుండు, చూలు చేసిన
వారి డంచు నూత్నఫణితి.”

కాశీ. 4.229.

చూలువడు

గర్భముతో నుండు. శ. ర.

చెంగ గొట్టు

ఓడించు.

“సింగపు గుంపులఁ జెంగ గొట్టిన
వారు.” భాను. 2.209.

చెంగ గొను

దాటు; జయించు.

“లంకాప్రాకారంబు చెంగ గొని.”

భాస్క. యుద్ధ. 910.

చెంగలి గొను

చెంగలించు, ఎక్కు వగు.

చెంగు చెంగున దాటుటలో
వలె ధ్వన్యనుకరణ మై వచ్చి
ఉంటుంది.

“చెరలాడు చెయ్యలు చెంగలి
గొనఁగ.”

పండితా. వ్యితీ. మహి. పుట. 133.

చెంగలించు తప్ప, చెంగలి
గొను కోశములలోనికి ఎక్కు
లేదు.

చెంగావి

ఒక రకమైన ఎరువు.

“చెంగావి పంచలు నెల్లారివాల్లెక్క
వగా కడతారు.” వా.

చెంగోలు

అధికార సూచక మగు
దండము.

శైవ కోల్ అని తమిళము.

“బంగారుచాయల బాగు మీతిన
యట్టి, చెంగోలు కంగేల జెలువుగాఁ
బట్టి” హేమా. పు. 5.

చెండాడు

హింసించు.

“కఠోరసాయకములం జెండాడ.”

జైమి. 5.191.

చెండి కొండలు వైచు

చించి చెండాడు వంటిది.

“కండలు చెండి కండలుగా వైచు.”

వీర. 4.206.

చెండి చెకపిక లాడు

చీల్చి చెండాడు.

“చెండి చెకపిక లాడమా యుండె
నేని.” సారం. 1. ఆ.

చెండిపోతు

గయ్యాళి, మాట విననిది.

చెండి వేయు

(కత్తితో) చెక్కి వేయు.

“కరవాలున మాంసము చెండి
వేయఁగన్.” రుక్మాం. 2.87.

చెండుగోరింపులు

ఒక బాల్యక్రీడ.

“పింపిళ్ళు చెండుగోరింపు లోమన
గుంటలు.” దశా. 8.81.

చెండుదానిమ్మ

పూలు మాత్రం పూసే ఒక
దానిమ్మ.

శ. ర.

చెండు బెండాడు

చించి చెండాడు.

చెండ్లవలెను, బెండ్లవలెను

ఎగురగొట్టు అనుట ద్వారా
యేర్పడినది.

“చెండుబెండాడి మెకముల బెండు
పఱచి, దేవరకు వేడ్క వుట్టింతు దేవు
నాన.” శుక. 1.247.

చెండుబెం దొనర్చు

చెండు బెండాడు.

ఇలాగే చెండుబెండు కావించు,

చెండుబెండు చేయు కూడా.

“చేగలమెకములఁ జెండు బెం దొన
రించి, కాలరిపాఁజుల నేలఁ జమిరి.”

ఆచ్చ. రా. సుంద.

చూ. చెండు బెండాడు.

చెండుమల్లె

ముద్దమల్లె, బంతిపూవు.

చెంప వేయు

చెంపదెబ్బ వేయు.

శ్రాన్.

చెందుగవులి

చిలుత; సివంగి.

శ్రాన్.

చెందుప్పు

సైంధవలవణం.

చెంద్రకావి

సిందూరపు తెరుపు.

“కలయఁగఁ జెంద్రకావి అవికంబలె.”
విజ. 2.92.

చెంద్రవంకలు

ఒక రకం ధాన్యం.

చెంపకల్లి

ఒక నగ,

“కంపుల చెంపకల్లీరు చుల్ చిందు
క్రొక్క.” కఠి. శ. 15.

చెంపకాయలు తిను

చెంపపెట్టు తిను,

బాల. 177.

చెంపకు చేరెడు కండ్లు

విశాలము లయిన కండ్లు.

“ఊడేదలాంటి ముక్కు, చెంపకు
చేరెడు కండ్లు, భలే అందంగా
ఉంటుంది లే ఆపిల్.” వా.

చెంపకొప్పు

కోరకొప్పు.

“ఒక వేళ చెంపకొ పొరకగఁ దిద్దు.”
వైజ. 2.184.

చెంపగిట్లు

పెడదారి పట్టు; ప్రక్కకు
తిరుగు.

బ్రాన్.

చెంపతల

దగ్గర.

“క్రూ, కోరగభంగిఁ జెంపతల నుండఁగ
నెవ్వని నిద్ర వచ్చు.”

వేం. పంచ. 3.164.

చెంపపెట్టు

చెంపకాయ.

చెంపబిళ్ళ

ఒరుగుదిండు.

చెంపల గొట్టు

తిరస్కరించు.

“వెన్నం జెంపలఁ గొట్టు మెనును
పుతో.” త్రవ. 3.59.

చెంపలు వేయు

చెంపమీద కొట్టు.

కువల. 2.110.

చెంపలు వేసుకొను

పశ్చాత్తాప పడు, తప్పు
ఒప్పుకొను.

“వీనికి డబ్బివ్వడం తప్పని చెంపలు
వేసుకొని వచ్చాను.” వా.

చెంప వెట్టు

చెంపమీద కొట్టు, చపెటము
నిచ్చు.

“నివీరినతలజటానికురంబకంబులు,
చెదరి బ్రహ్మాండంబు చెంపవెట్ట.”
కాశి. 5.180.

చెంపకుద్ది చేయు

చెంపదెబ్బ వేయు.

“ఓరి! మమ్మా అనేది! చెంపకుది
చేతుమో!” హేమా. పు. 84.

చెంపసరులు

ఒక నగ.

చెంబట్టు

ఎఱుపట్టు.

విక్ర. 6.67.

చెంబుతల

నున్నటి బోడితల.

ఆము. 6.19.

చెంబు పట్టుకొని వెళ్లు

దొడ్డికి వెళ్లు.

ఏ ప్రాంతంలో ఏ ఆలవాటు
ఉంటుందో ఆరకంగా యీ

పలుకుబడి మారుతూ
ఉంటుంది.
ఏటికి వెళ్లు, కాలవకు వెళ్లు,
గుంటకు వెళ్లు, బయటికి
వెళ్లు, దొడ్డికి వెళ్లు, పెరటికి
వెళ్లు, వెలపటికి వెళ్లు ఇత్యా
దులు.

చెంబులో ధనము

కొంగుబంగారము.

నానా. 68.

చెక్పికగా

వేగముగా.

“.....రావోయి! యో, యకలం
కాత్మక! వైశ మన్నం ద్వరితుం డై
నిండువెలిం జెకా, పికగాఁ గాల్పడ
రాఁ గడంగుట కదం బ్రీతిలువాఁ డెలి
యా.” శంకరవిజయకథా. 2.58.

చెక్బికల్ చేయు

చెక్కముక్కలు చేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“చెక్బికల్ చేసి తా నురము పైఁ
గొట్టి.”

వర. రా. సం. పు. 153. పం. 12.

చెక్బొక లాడు

చెండి చెక్పిక లాడు.

ముక్కలు చేయు.

చూ. చెండి చెక్పిక లాడు.

చెక్చెక్కులు

చెక్క-చెక్కలు.

“చెకాచెక్ రై యవియంగ.”

రంగా. 3.198.

చెక్కుముకిరాయి

నిప్పునకై తాతిని కొట్టే
ఉక్కు-ముక్క.

చెక్కుకొణుజు

ఒక పిడుదు.

పశువులకు పట్టునది.

చెక్కుచెట్టు

ఎఱ్ఱరంగు వేయుట కుపయో
గించే ఒకచెట్టు.

శ. ర.

చెక్కుతాపీ

తాపీ పనిముట్టు.

చెక్కుపిడుజు

చెక్కు-పిడుదు.

పశువులకు పట్టే పిడుదు.

చెక్కుపీరు

చూ. చెక్కుకొణుజు.

చెక్కులు చేయు

ముక్కలు చేయు.

చెక్కులు వాపు

పగుల గొట్టు.

జైమ. 5.72.

చెక్కులు వాటు

ముక్క లగు.

భాగ. 6.32.

చెక్కికొను

చెక్కి-ను.

చెక్కిట నద్దుకొను

చెంపలకు అద్దుకొను,
ప్రేమతో, అదరంతో.

“కన్నులు చేరుచుకొంచుఁ జెక్కిట,
నటిగ నడుకొంచుఁ దన గాట పుఁ
గూరిమి దెల్పి మిక్కిలిన్.”

కళా. 4.121.

చెక్కి పుచ్చు

చెక్కి.

చెక్కిలి గొట్టి పాలు ద్రాగించు
కాస్త కష్టం కలిగించినా
వారి మేలుకోస మయ్యే పని
చేయు.

పిల్లలను ఒక చెంపను దెబ్బ
కొట్టి అయినా సరే పాలు
తాగించడం పిల్లల శ్రేయ
స్సుకే అనుట ప్రసిద్ధము.

“ఇంచుకయేని వేసరక యాగతిఁ
జెక్కిలి గొట్టి పాలు ద్రాగించువిధం
బునన్ బలిమిఁ గేశవ! నీవు...”

కళా. 8.247.

చెక్కిలి గొట్టి పాలు ద్రాగించు
నట్లు

దండించి మంచిపని చేయించు
నట్లు.

“ఎంచఁగఁ గౌశికుండు యిత నీగఁగ
రాని ఋణంబు దీర్చ నన్, బంచి
కలంచు తెల్ల యది బాలునిఁ జెక్కిలి
గొట్టి పాలు త్రాగించినలీల గాఁ
దలఁతు.” ఉత్త. హరి. 1.63.

చూ. చెక్కిలి మీటి పాలు ద్రావించు
నట్లు.

చెక్కిలి నొక్కు

ప్రేమాదరములతో చెంప
పై కొట్టు, లఘుచపేటము

నిచ్చు, బుగ్గ పుణుకు.

ఒక ప్రేమసూచక మైన చేష్ట.

“చెక్కిలి నొక్కి చుంబనము చేసి
కవుంగిట నోలలాల్చి.” కళా. 7.162.

“సరోజాక్ష! నా, కళుకుం జెక్కిలి
నొక్కి యొక్క నెలవంకన్ నె
కొనం జేయుటల్.”

రాజగో. 4.83.

చెక్కిలి మీటి పాలు ద్రావించు
నట్లు

ప్రేమతో దండించి మంచిపని
చేయించునట్లు.

“బాలు చెక్కిలి మీటి పాలు
త్రావించి, బాలు రక్షింపదె బాలుని
తల్లి.” ప్రభులిం. 14.115.

“శిశువులు వాపోవఁ జెక్కిలి మీటి,
విశదాత్మ పాలు ద్రావించు చంద
మున.” హరి. ద్వి. 2 భా. 195.

చూ. చెక్కిలి గొట్టి పాలు ద్రాగించు.

చెక్కు గట్టు

పై భాగం గట్టిపడు.

ముఖ్యంగా ద్రవంగానో,

మెత్తగానో ఉన్నవి ఆరగా

పైన చెక్కులాగా యేర్పడు

తుంది. దానినే చెక్కు

గట్టుట అంటారు.

చెక్కు గీటిన వన వల్లు

బాల్యంలో ఉండు.

చిన్నప్పుడు వస పోస్తారు.

అలా గీరితే వస పైకి వచ్చే

వయసు- బాల్యం - అనుటపై

వచ్చినది.

“లే జవరాలు చెక్కు గీటిన వస వల్పు
బాలవఁడు డెందమునం గలఁగంగ
నేర్చునే.” నైష. 1.17.

చూ. చెక్కు మీటిన వస వల్పు.

చెక్కు చెదరక

ఉన్న దున్నట్లు.

సాక్షి. 336. పు.

“షాజహాను కట్టించిన తాజ్‌మహల్
నేటికీ చెక్కు చెదరకుండా ఉన్నది.”
వా.

చెక్కు చెమరించు

అలసిపోవునట్లు చేయు.

“ఈ క్రొవ్విరులు గ్రోలు నెలితుమ్మె
దలు చెక్కు, చెమరింపకున్నవా చిగు
రుఁబోడి.” విజయ. 3.62.

చెక్కు చెమరుచు

అలసి పోవు.

“చిలుక నక్క నఁ బెట్టఁ జెక్కు
సెమర్చు.” గార. హరిశ్చ. పూ. 1696.

చెక్కు చెమర్చక

ఏ అలసటా లేక, అవలీలగా.

ఏ ధోకా లేక.

“.....పురందరనందను బల్మికల్మి ని,
శ్చింతత సులసిలేదరు చెక్కు చెమర్చక
కారవేశ్యరా!” భార. శల్య. 1.50.
“ఖరాదియోధుల సంహరించి చెక్కు
చెమర్చక.”

వర. రా. ఆర. పు. 121. పం. 23.

చూ. చెక్కు సెమర్చక.

చెక్కు-టద్దాలు

అద్దములవలె నున్నగా నున్న
చెక్కులు,

చెక్కు-డుపాఱు

గడ్డి మున్నగువానిని చెక్కే-
పాఱు.

“...కస వారసి తెమ్మని కూతు
చేతికిం, జెక్కుడుపాఱ యాయ.”

శుక. 3.410.

చెక్కున చెక్కాను

చెంప చెంప చేర్చు.

ప్రేమను సూచించు ఒక
చేష్ట.

“చెక్కునఁ జెక్కానుచు నొక్క
చన్మాన యురఁగోణంబుతో రాయఁ
గన్.” కళా. 5.67.

చెక్కు పిండిన వస యొలుకు

పసితనంలో ఉండు.

చిన్న పిల్లలకు మాటలు
వచ్చుట కై వస నూరి
పోస్తారు. ఆ వసే బయటికి
వస్తున్న దనుట. అనగా
చిన్నతనము.

ఇతాంటిదే పాలు గారే
చెక్కిళ్లు.

“చెక్కు పిండిన వస యొల్కుచిటుత
వాని.” హరవి. 2.76.

చూ. చెక్కు గీటిన వస వల్పు.

చెక్కు మీటిన వస గాఱు

పసితనంలో ఉండు.

“చెక్కు మీటిన వస గాఱు శిశువు
భక్తి, సుగ్రతప మాచరించుచు నున్న
యతని.” విష్ణు. 2.63.

చూ. చెక్కు పిండిన వస యొలుకు.

చెక్కు మీదిన వస వల్లు

బాల్యంలో ఉండు.

ఇదే అర్థంలో ఉపయో

గించేవే 'ఒక చెంపన పాలు,

ఒక చెంపన నెత్తురు -

చెక్కులు పాలు గాదు'—

ఇత్యాదులు.

చిన్నతనంలో పిల్లలకు వస

పోయడం, పాలు పట్టడం

సహజం. ఇంకా ఆ పాలు,

వస తాగే వయసులోనే

వున్నాడు అనే అర్థాన్ని

సూచిస్తూనే చెక్కులు

మీటిలే పాలో, వసో కాదు

తేం దనే పలుకుబడి.

“పద్మగర్భాదులకు సీతబంతి యనినఁ,

జెక్కు మీదిన వస వల్లు శిశువు

రదురెళి” జె.మి. 6.245.

చూ. చెక్కు పిండిన వస యెలుకు.

చెక్కులు గీటు

చెక్కులు పుణుకు (ఆదర

ముతో, ప్రేమతో.)

“చేతి వీణియకు జెక్కులు గీటుచు

నేర్చుచున్నదో, యన.” పా. 1.5.

చెక్కులు నేయు

ముక్కులు చెక్కులు చేయు.

“ఘోరాపారమహాఘోషంచకముఁ

జెక్కు లేయఁగా నేర్చువా.”

ఆము. 4.81.

చెక్కు లొత్తు

మొలకెత్తు, అంకురించు.

“పిదపిద నై లజ్జ మదిఁ బద నిచ్చినఁ,

జెలిమేనఁ బులకలు చెక్కు లొత్తు.”

భా. 10. ఉత్త. 381.

చెక్కు సెమర్చక

ఏ మాత్రం అలసట పడక.

“క్రిక్కిరిసి నగరిలోనికిఁ జక్కన

దురదురన చొచ్చి చనువో నేమిం,

జెక్కు సెమర్చక యుండెడు, నక్కొమ

రునిఁ గాంచి వార లలిదుఃఖితు లై.”

సారం. 3.35.

చూ. చెక్కు చెమర్చక.

చెక్కుదు

చెక్కు చేర్చు.

“అంది ముద్రిత పాణి యందుఁ

జెక్కుఁది యా, గమములు వినుచు

హేమము పొదివిన.” ఆము. 4.58.

చెక్కేశాడు

ఎక్కడికో పాటిపోయినాడు.

“వా డెక్కడికో చెక్కే శాడు.

నాలుగుజోలుగా కనిపించడం

లేదు.” వా.

చెట్టంత కొడుకు

ఎదిగిన కొడుకు.

“చెట్టంత కొడుకు పోయాడనెసరికి

ఆవిడ కుప్పకూలి పోయింది.” వా.

చూ. చెట్టంత మనిషి.

చెట్టంత మనిషి

ఆజానుబాహుడు.

“ఆ రాయి కణతకు తగిలేసరికి చెట్టంత

మనిషీ కుప్పకూలి పోయాడు.” వా.

చూ. చెట్టంత కొడుకు.

చెట్టగొను

చేపట్టు.

“తనకుఁ గలయర్థ మంతయు, ననురాగ ముతోడ నిచ్చి యరులచే నిర్ధనవృత్తిఁ జెట్టగానియెను.” దశ. 5.81.

చెట్టడిచిన చేతుడు

కాపలసినన్ని.

అతిసమృద్ధిగా ఉన్న వనుట.

“తోట్టిన క్రొవ్వులు గలయవి, చెట్టడి చినఁ జేపెఁ డేమి చెప్పం బులుఁగుల్.” మను. 4.24.

చెట్టు కదిలించగానే బాగుగా పండి ఉన్నప్పుడు చేతినిండా పండ్లు రాలును అన్నదానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

చెట్టతనము

దుష్టత్వము.

“చుట్టాలు నీ దగుచెట్టతనంబునఁ, బాసి పశ్చాత్తాపపరుఁడ వగుచు.” భార. అను. 4.382.

చెట్టపట్టలు

చెట్టపట్టాలు.

చెట్టపట్టలు వట్టు

చెట్టపట్టాలు పట్టుకొను, ప్రేమతో ఒకరిచేతులలో ఒకరు చేతులు జొనిపి పట్టు కొను.

“బంతు లేర్పడఁ జెట్టపట్టలు వట్టి.” పండితా. పర్య. 401. పు.

చెట్టపట్టా లాడు

సరస మాడు, చెమ్మ చెక్కలాడు.

“చేల లంటి గోవికల చెట్టపట్టా లాడి తివి.” తాళ్ల. సం. 8.179.

చెట్టపట్టాలు

అన్యోన్యంగా ఒకరి చేతు లొకరు పట్టుకొనుట.

చూ. చెట్టపట్టలు.

చెట్టపట్టు

వివాహ మాడు.

“చెలఁగు శ్రీ కృష్ణరాయలఁ జెట్టపట్టి.” కృష్ణ. 4.24.

పాండు. 4.197.

చూ. చెట్టపట్టు.

చెట్ట యగు

ద్రోహి యగు.

“మీఁదు పరికింపక యమ్మెయి నీవు పాండునం,దనులకుఁ జెట్ట వై.” భార. ద్రో. 4.209.

చెట్ట యొనర్చు

కీడు చేయు.

“అతి వ్యసనత్వము గల్గువారలుం, జేరువ ను నిక్కు భూ పతికిఁ జెట్ట యొనర్చు.” భార. శాంతి. 3.469.

చెట్టలాడు

దూషించు.

“శ్రీకంఠభక్తులఁ జెట్ట లాడెదరు.” పండితా. ప్రథ. వీక్షా. పు. 128.

చెట్ట వచ్చు

కీడు కలుగు.

“మయలం జెప్పిన సౌఖ్యము, రయలం జెప్పినను జెట్ట రయమున వచ్చున్.” కవిజ. సం. 39.

చెట్టవట్టు

1. వివాహ మాడు.

పాణిగ్రహణము సేయు.

పెండ్లిలో పాణిగ్రహణం
ప్రధానము కనుక అందుపై
వచ్చినది.

“.....ఈ లతాంగి వసుధావరు
నెన్నడు చెట్టవట్టునో?”

వసు. 3.43.

“చెలంగి శ్రీకృష్ణరాయల శిష్యుడవ్వ.”
కృష్ణ. 4. ఆ.

2. చేయి పట్టుకొను.

“చెట్ట వట్టి నిజాంకంబుఁ జేర్చు జూచు
నంత.” శుక. 1.296.

చెట్టాపట్టాలు పట్టు(కొను)

చేతులు చేతులు కలుపు
కొను.

“అట్టియెడ సైంధవోపల, పట్టికలం
గట్టినట్టి పలు మెట్టికలకా, మెట్టి డిగి
కొలనుఁ జూచ్చిరి, చెట్టాపట్టాలు వట్టి
శీతాంశుముఖుల.” బహులా. 2.54.

రూ. చెట్టాపట్టాలు వేసుకొను.

చెట్టాపట్టాలు వేసుకొను

చేతులు చేతులు కలుపు
కొను.

“వా రిద్దరూ చెట్టాపట్టాలు వేసుకొని
తిరుగుతుంటారు.” వా.

చెట్టు కట్టు

నిలద్రొక్కుకొను; వర్తిల్లు.

“నినుఁ గూర్చి చెట్టుకట్టెను గాలవ
తపస్వి, ప్రబలించె రుచి మందపాల
హుని.” బహు. 1.116.

“భక్తి సంయుక్తి యనుపాఠపాఠ
నొయ్యె, శిట్టు కట్టుచు మని శాఖి
నిట్ట చూప.” పాండు. 3.139.

చూ. చెట్టు గట్టు.

చెట్టు కొకడుగా పాటు

చెల్లాచెదరై పాటిపోవు.

“ఒకఁడు వోయిన త్రోవ వే అొకఁడు
వోక, చెట్టొకఁడు గాఁగఁ బఱచిరి చెంచు
లపుడు.” మను. 4.103.

నేటికీ వాడుకలో—

‘ఆ యింటివాళ్లందరూ చెట్టు
కొక్కడూ, పుట్టు కొక్క
డూ గా పోయారు.’ ‘చెట్టు
కొక్కడూ గుట్టు కొక్కడూ’
అని కూడా అంటారు.

చెట్టు కొకడు పుట్టు కొకడు అగు
దిక్కులు పట్టి పోవు.

“ఆ యింటి యజమాని చనిపోయేసరికి
కొడుకు లందరూ చెట్టు కొకడూ పుట్టు
కొకడూ అయి పోయారు.” వా.

చెట్టు కొక డై చను

చెల్లాచెదరై - దిక్కు కొక
రుగా పోవు.

“బకనిభు లాపతితుని దోఁచికొని
రయంబడరఁ జనిరి చెట్టు కొకరుఁ డై.”
పాండు. 3.54.

చెట్టు కొట్టి వై వేసికొను

తనకు తా నై చిక్కులు
తెచ్చి పెట్టుకొను.

“నడిచి కూర్చుండ లేక చెట్టు గొట్టి
పయి వేసికొన్నాడు.”

ధర్మజ. 70 పు. 2 పం.

చెట్టు గట్టు

సిరపడు - వరిల్లు.

“పితృ దేవతలకు నంచితసత్రశాల యై,
చెట్టు గట్టెను గయాక్షేత్రసీమ.”

శైమి. 1.22.

రూ. చెట్టుకట్టు.

చెట్టు చేమ

చెట్టు.

జం.

“.....చుట్టుపట్టుల నెందుఁ జెట్టు చేమ
లేక యొప్పెడు నొక్క లీలా మహీధర
శిఖరంబుపై నిల్చి...” ప్రభా. 3.148.
“బెంగుళూరు ప్రాంతాల లో ఎటు
చూచినా చెట్టూ చేమా ఎంతో బాగుం
టుంది.” వా.

చెట్టు దిగి వచ్చినట్టులు

ఊడి పడినట్లు, హఠాత్తుగా.

“చెట్టు డిగి వచ్చునట్టులఁ జెంత నిలువఁ,
జూచి లేచి నృపుండు సుంసుతుల
ప్రొక్కి.” హంస. 1.46.

చెట్టుదిమ్మరి

కోతి.

చెట్టు దొక్కి వచ్చు

గబగబా వచ్చు.

అదృష్టం కలిగే శకునంతో
వచ్చు.

చెట్టునట్టు

కోతి.

చెట్టున పుడికినట్టు

కొయ్యలో బొమ్మ చెక్కి
నట్లు.

చెట్టును చెక్కినట్లు.

“ఏ వేషము ధరియించిన, నా వేషము
తనకు నంద మై యద్ధాత్రీ, దేవుఁడు
చెట్టునఁ బుడికెన, భావంబున నుండు
రూపు ప్రాయము కలిమిన్.”

కాశీ. 7.232.

చెట్టుపడు

మాన్యుడు, స్తంభించి పోవు.

“అట్టిరట్టు వినినప్పుడె చెట్టుపడి పుట్టిన
కోపంబు పట్టజాలక.”

ఉత్త. రా. 6.343.

చెట్టుపేరు చెప్పి కాయ లమ్ము
కొను

వెనకటి గొప్ప చెప్పుకొని
బ్రతుకు.

“ఇలా చెట్టుపేరు చెప్పుకొని కాయ
అమ్ముకొని తినడం ఎన్నాళ్లు సాధ్యం
అవుతుంది.” వా.

చెట్టుపేరు చెప్పి పండ్ల మ్ము
కొను

చూ. చెట్టుపేరు చెప్పి కాయ లమ్ము
కొను.

చెట్టుబిడారు

కోతి.

చెట్టు విడిచిన భూతము

ఒక చోట నిలువ నీడలేనిది.

చెట్టు నా శ్రయించుకొని
కొన్ని భూతా లుంటా యని
ప్రతీతి. ఏ మంత్ర గాఢో
చెట్టునుండి దానిని తరిమి
వేస్తే అది ఎక్కడా నిలువ

లేక అటూ ఇటూ కొట్టు
కుంటుంది.

“చెట్టు విడిచిన భూతంబు కడఁక
తోడ.” హంస. 1.220.

చెట్టెక్కి చేతులు విడిచినట్లు
ఉన్న తస్థికి పోయి దానిని
నిలుపుకొన లేక పోవు.

ఆధారము లేకుండా చేసు
కొను.

“ఇవిధంబున నావిద్య లెల్ల మోటు,
వడినఁ జెట్టెక్కి చేతులు విడిచినట్లు,
కోకచింతాని మున్నుండ నై...”
వరాహ. 1.96.

చెట్టెక్కు
మూల బడు.

“కృష్ణని ప్రతిమ చెట్టెక్కు లేచె.”
గీర. గురు. 52.
చూ. చెట్లను గట్టు.

చెట్టొకడు గాగ పఱచు
దిక్కు కొకడు గా పోవు.

“ఓకఁడు పోయిన త్రోవ వేటొకఁడు
పోక, చెట్టొకఁడు గాఁగఁ బఱచిరి
చెంచు లపుడు.” మను. 4.108.
చూ. చెట్టు కొక డై చను.

చెట్టొక పిట్ట యగు
చెల్లాచెడ రగు.

“తరుణి నీనడలతో సరి రాక యంచలు,
చెట్టొక పిట్ట యై చెడరి పాటె.”
కవిచళోర.

చూ. చెట్టు కొక డై చను.

చెట్లను గట్టు
ఉపయోగించక పైన ఎత్తి

పెట్టు; మూల బెట్టు; పూజ
పెట్టు.

ఈ అరంలో నేటి వాడుక
లోని పలుకుబడి—అట్టవమీద
పెట్టు, మందహాసంలో పెట్టు,
పూజ పెట్టు మొదలగు
రూపాలలోనే కానవస్తుంది.

“శార్వము లో చెట్లను గట్టెడు
మాడ్కి.” శైమి. 6.137.

ప్రస్తుతప్రయోగంలో పరా
క్రమాల నన్నిటినీ ఉపయో
గించకుండా చెట్లమీద పెట్టి—
మూల పెట్టి అనగా
శార్వము మాలి...

చెట్ల వట్టు
అడవుల పాలగు.

“ఎవ్వఁ, డేని సప్తాంగములు నీకు నిచ్చి
చెట్లు, వట్టి పెస్రాల తిప్పలు వట్టి
తిరుగు.” ఆము. 3.24.

“ఇడుమల కోర్చి పాపి యై చెడి చెట్లఁ
బట్టినవాని”
వర. రా. ఆర. పు. 139. పం. కి. 18.
చూ. చెట్ల బట్టు.

చెడగొట్టు
పాడు చేయు.

“ధ్వజంబులఁ జెడఁ గొట్టుచు.”
ఉత్త. రా. 2.61.

“పనంతా చెడగొట్టాడు వచ్చి
కూచాని.” వా.

చెడనాడు
నిందించు.

“హరుఁ జెడనాడి, వీరిఁ గొని
యాడెడు.” కుమా. 2.31.

“అఖిలజనులు నిన్, గడుఁ బేద మనసు
వాఁడని, చెడనాడుదు రనిన మము
నిసీ యనుటరుచే...”

భార. శాంతి. 1.117.

“సాధ్య నూరక చెడనాడ నేల?”

భాస్క. యుద్ధ. 2398.

“తా నెవ్వ తెయ్య నన్నుఁ దఱిమి
యీడ్వ నటంచుఁ, దోడికోడలిఁ జెడ
నాడువారు.” శుక. 3.121

“అదరణంబు లేక చెడనాడిన బాణ
మయూర కాళిదా, సాదుల కెనఁ
దప్పు గలదు.” సింహ. 1.14.

చెడబుట్టు

సద్వంశంలో దుర్మార్గు డై
పుట్టు.

“అంత మహాపండితులవంశంలో ఈ
వెధవ చెడబుట్టాడు.” వా.

చెడమడ తిట్టు

నోటికి వచ్చినట్లు తిట్టు.

“దానిని జెడమడ దిట్టు దిట్టి యితర
దేశీయుల కప్పజెప్పితిమి...”

సాక్షి. 322 పే.

రూ. చెడా మడా తిట్టు.

చెడ విలుగు

చెదరి పాటు.

“చెడ విఠిఁగి యడవిఁ బడి, యెడ
నెడఁ గట్టులతుదలఁ గోటి యిడి
లోఁగడవన్.” ఆము. 3.17.

చెడినసొమ్ము

దొంగసొత్తు.

“చెడినసా మ్రొవ్వనిచే నుండు వాని...
పట్టి యరయు వలయు.”

విజ్ఞా. ప్రా. 25.

చెడి పాటు

చెదరి పాటు.

“మండి పదాతులఁ గొందఱుఁ,
జెండాడిన నున్నవారు చెడి పాఠిరి.”

ఉత్త. హరి. 5.225.

చెడిపోవు

నాశ మగు.

“ఫణుల బైసి చెడిపోవుఁ దుది సీరు
పాము లగును.” జైమి. 7.82.

చెడి బతికిన

బొత్తిగా తక్కువ స్థితిలో
ఉండి పైకి వచ్చిన.

ఇలాంటి వారికి గర్వమూ
స్వాతిశయము ఎక్కువ అని.

“అది వట్టి చెడి బతికిన ముండ. పెద్దా
చిన్నా పాపభీతి యివన్నీ ఎక్కడి
నుంచి వస్తాయి?” వా.

చెడుగడు

క్రూరుడు.

హరి. పూ. 8.108.

చెడుగట్ట

మాంసం ముక్కలు క్రుచ్చి
కాల్చేందుకు పనికి వచ్చే కట్ట
పుల్ల, కడ్డి.

“చెడు గట్టల క్రుచ్చిన నం, జాడు
మంటలఁ దగిలి నెయ్యి జొట జొట
వడియున్.” మను. 4.19.

చెడుగాడు

తిట్టు.

“సముఖానం జెడుగాడు.”

మల్ల. నీతి. 49.

చెడ్డయింటి చెదార మగు

1. సంస్కారము లేక, చూచే
దిక్కు లేక గాలికి పెరుగు.

కాశీ. 4.91.

2. ఎవరి పోషణ లేక తనకు
తానుగా పెరుగు.

“చెడ్డ యింటి చెదార మె శివుని కరుణ,
నివ్వటిలు నిర్వచే నేండ్ల నిస్తు
దలచి.” కాశీ. 4.91.

చెడ్డ యొట్టు

సరిపడని సంగతి.

“కొఱపము చెడ్డ యొట్టు.”

హంస. 4.41.

చెడ్డ యొట్టు వలె నే బహి
మృత మనుట.

చెడ్డ సరదా

ఎక్కువ సరదా.

మాట. 1.

చెత్తగొడుగు

గడ్డితోనో, ఎండిన ఆకుల
తోనో చేసిన గొడుగు.

“బాటు బొజ్జయు నునుదబ్బ సంబెళ
యును, చెత్తగొడుగును జక్క దాల్చి.”
హర. 7.12.

చెత్తాకానీ రకం

చౌకబారు రకం.

“వాళ్ల దంతా చెత్తాకానీ రకం.” వా.

“ఈ చెత్తాకానీ రకం ఖర్చీ లెక్కడ
దొరికాయి రా.” వా.

చెత్త చెదారం

చెత్త.

జం.

“ఈ చెత్తా చెదారం అంతా తుడిచే
సరికి నాలుగురోజు లవుతుంది.” వా.

చెద పట్టిన

పాత పడిన; చెదలుపట్టి పాడ
యిన.

నిరసనగా అను మాట.

జగ. 117.

చెదపురువునుంబోలె విదలించు

నీచముగా చూచు.

“అకటం గటకటం బడి గ్రాసంబు
వేడినఁ జెద పురువునుంబోలె విద
లించు వారలే గాని యాయాసం
బెటింగి రమ్మనువారు లేదు...”

శుక. 3.187.

చెదరబడు

చెదరి పడు.

“రాలిన భూషణాలిఁ జెదరంబడి
యున్న శతాంగకోటి నా, భీలత నొంచె
నారణము.”

భాస్క. రా. య. 1.182.

చెదర బాటు

1. వ్యాపించు.

“చెదరం బాటు దశప్రభంజనము
లక శిక్షకు సుఖముం బునక,
గుదియం బట్టి.” సర్వే. శ. 48.

2. చెదరి పడు.

చంద్రా. 5.68.

చెనటి పిసాళి వెచ్చములు

దుర్వ్యయములు, దుబారా
ఖర్చులు.

“...అన్యతోప పన్న మున్, జెనటి
పిసాళి వెచ్చములఁ జేర్చుచు...”

పాండు. 3.19.

చెనకి యాడు

గొట్టు.

“గొట్టు గొట్టున జేతికి, నట్టిసకైదు
వులం జెనకి యాడిన జెనకుల్.”

కథ. 1.181.

చెనటిప్రతిజ్ఞలు

కఠినప్రతిజ్ఞలు.

హరిశ్చం. పూ. 404. పం.

చెనటిమాటలు

వ్యర్థము లైన మాటలు.

“అనుచు వగచు పలుకు లాలించి
భీష్మాది, యోధవరులలో సుయోధ
నుండు, చెనటిమాట లేమి వినియెద
రనిన...” భార. భీష్మ. 2.228.

చెనుపరిమాటలు

పల్లెటూరి మాటలు, మోటు
మాటలు.

“చెదరినకేశముల్ చెనుపరిమాటలు,
వికృతస్వరంబును వెలయఁ గలిగె.”
భాస్క. రా. బాల. 593.

చెన్నటి పోవు

వ్యర్థ మగు.

“మారును నే విచారములు మిన్నక
చేయక పెంపు మీఱ నా, చేరువరండు
గల్గుటను శ్రీయును గీరియు ముక్తి
యన్ మృతిం, జేరుణప్రయత్నపెధి
చెన్నటిపోవునె...”

హరి. ఉ. 10.123.

చెన్నలరారు

ఒప్పు.

“శ్రీహరి మిత్రుఁ డీ కృతికిఁ జెన్నల
రార నధీశుఁడు.” రుక్మా. 1.15.

చెన్నలరు

చెన్నలరు.

చెన్నలరు

చెన్నలరారు.

చెన్నుపడు

ప్రకాశించు.

చెన్నుపటుచు

ప్రకాశింప జేయు.

బ్రాహ్.

చెన్ను మిగులు

ఒప్పు.

తారా. 2.14.

చెన్ను మీటు

ప్రకాశించు.

“తొడవు లూడ్చిన నైనఁ దొయ్యలి
రూపుతోఁ, జిన్నపోయినపట్టు సెన్ను
మీఱ.” ఉ. హరి. 1.57.

చెన్నెసలారు

ఒప్పు.

హరి. ఉ. 2.128.

చె న్నొందు

మనోహర మగు.

“మహిమఁ జె న్నొందు వైకుంఠమంది
రంబు.” భాగ. స్క. 2.228.

చెప్పక చెప్పక

అనక అనక.

‘చెప్పితే ఇంకెవరి నై నా
చెప్పాలి గాని వీణ్ణా’ అను
భావచ్ఛాయలో...

“చెప్పక చెప్పక పాండిత్యం విష
యంలో వీణ్ణా చెప్పాలా? పాట
పాడిస్తే అక్షరం లేదు వీనికి.” వా.

చెప్పక చెప్ప

నోటితో చెప్పకనే సూచించు,

తనంతట బోధపడు.

“వచః, ఖను లని యెల్ల వారలకు
జెప్పక చెప్పె...”

గుంటూ. ఉత్త. 38.

చెప్ప కూడ లేదు

చెప్పటకు కూడా సాధ్యం
కాదు.

చెప్ప వీలు కాదు,

కాశీయా. 2.74.

చెప్ప గిప్ప రాదు

చెప్ప వీలు లేదు.

“చేతులయందము చెప్ప గిప్ప రాదు.”
విజయ. 1.131.

చెప్ప జిట్టలు

వెంటలు; చెప్పటకు అలవి
కానివి.

అర మింకనూ విచార్యము.

“ఇమ్మహాత్ముని తెలింగుఁ జెప్పఁ
జిట్టలు.” భార. శాంతి. 2.429.

చెప్ప జూపగ రాకుండు

అనిర్వణ నీయ మగు.

అపురూపము లయినవాని
పట్ల ఉపయుక్త మవు
తుంది.

“చెప్పఁ జూపఁగ రావు మక్కా సీమ
వీ గుజరీ తివాసులు.” శుక. 1.222.

చెప్ప జూప రాని

అవాఙ్మననగోచరు డైన.

“చెప్పం జూపఁగ రాని లోకజనకుఁ
క్రిశాకహస్తీశు.” కా.మా. 4.101.

చెప్ప పని లేదు

చెప్పవలసిన అవసరము లేదు.

“ఇదియ కొంత విసారంబు నొందఁ
గలదది చెప్పఁ బని యేమి ప్రధానకథా
భాగం బింతియె...” కళా. 5.61.

చెప్ప రాదు

చెప్ప గూడదు.

“తన కది చెప్పరా దని పలుకుటయు.”
కళా. 4.176.

చెప్పా లేదు చెయ్యా లేదు

చెప్ప లేదు. జం.

“చెప్పంగ లేదొండు చేయలేదొండు.”
బసవ. 3.74.

“చెప్పా లేదు చెయ్యా లేదు. తెల్లవారి
చూచేటప్పటికి వెళ్లి పోయాడు. నే
నెలా ఉండ మంటాను?” వా.

“చెప్పా చెయ్యాకుండా ఈ పని
చేసేనే ఇక నేను చేయ గల దే
ముంది?” వా.

చెప్పి చూచు

1. చెప్పు.

“సనకాదుల కంతయుఁ జెప్పి చూప
నా, సచ్చరితుల్ సమస్తముని చంద్రు
లకుఁ గరుణార్పించితిలై, యిచ్చిరి
బ్రహ్మవిద్య.” కా.మా. 2.90.

“ఆయనతో ఈ సంగతి చెప్పి
చూస్తాను.” వా.

“నా విషయం ఆ అధికారితో ఒక
మాట చెప్పి చూడండి.”

2. ప్రయత్నించి చూచు.

“నే నేమో చెప్పి చూస్తాను. వాడు
వంటాడని నా కేమాత్రం నమ్మకం
లేదు.” వా.

చెప్పి చూప వశము కాదు

ఇంత అంత అని వర్ణింప నలవి
కాదు.

“శ్రీకాంతుడ నీ మహిమ చెప్పి చూప
వశమా!”

తాళ్ళ. సం. 7.28.

....చెప్పి చెప్పగ వలె

ఈ విషయంలో వీరే
ముఖ్యులు అనుపట్ల వారి
నెవరినో పేరెత్తి - చెప్పి
ఇంకొకరిని చెప్పవలెను అను
రీతిగా ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“ముని భీతిలో మునిగినరాజు నుద్ధరిం,
పరగ మమ్ముఁ జెప్పి చెప్పవలెఁ గావె.”

శ్రవ. 2.80.

“వ్యాకరణశాస్త్రంలో తాతా
రాయుడుశాస్త్రీగారిని చెప్పి ఇంకెవరి
నైనా చెప్పాలి.”

చెప్పుకాలు

చెప్పు వేసుకొన్న కాలు.

బసవ. 3. 72.

చూ. చెప్పుకాలు.

చెప్పకింది తేలు లాగా

కిమక్కు మనకుండా, చచ్చి
నట్టు, అతివిధేయంగా.

“అత్తగారి పేరు చెబితే చాలు. మీడు
చెప్పకింది తేలులాగా పడి ఉంటాడు.”

వా.

చూ. కుక్కిన పేసులాగా.

చెప్పుగాలు.

చెప్పు వేసుకొన్న కాలు.

“పావన నిర్మాల్యము చెప్పఁగాలఁ
గొని పోవం దోచి.”

కా. మా. 3.105.

చూ. చెప్పుకాలు.

చెప్పటట్టలు

చెప్పల కడుగున నున్న
చర్మంకేకులను అట్టలు అం
టారు.

“చెప్పటట్టలు శోధించి సిగలు విప్పి.”
ఆము. 7.14.

“దశమైన అట్టలు వేసి కుడితే చెప్పలు
నాలుగునెలలుంటాయి.”

వా.

చెప్పుడుమాటలు

దుర్బోధలు.

“చెప్పుడు మాటలు విని వాడు చెడి
పోయాడు. మనం ఇప్పుడేం
చెప్పినా వాడి చెవి కెక్కదు.”

వా.

చెప్పలలోని కాళ్లు

ఎప్పుడూ ఒకచోట నిలువని
వారనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“చెప్పలలోని కాళ్లునుప్రసిద్ధికి లో
నయి యేను బోయిలిన్.”

నానా. 222.

చెప్పల్లో కాళ్లు పెట్టుకొని

వెంటనే తిరిగి పోవుటకు
సిద్ధంగా ఉండి.

తొందరపడుతూ అనుట.

“నువ్వు ఎప్పుడు వచ్చినా చెప్పల్లో
కాళ్లు పెట్టుకొని వస్తావు. ఒక పూట
పోయిగా కలుగరు చెప్పకుండా మంటే
కుదరడం లేదు.”

వా.

“అత నెప్పుడు వచ్చి నా చెప్పల్లో
కాకు పెట్టుకొని వస్తాడు. ఏం మాట్లా
డతాం? ఏం చేస్తాం?” వా.

చెప్పెడి దేమి ?

చెప్పడాని కే ముంది?

ఏం చెప్పగల మిక?

“చెప్పెడి దేమి లతాంగి...”

కళా. 6.265.

చెమట ఓడ్డు

శ్రమించు.

“ఆ పాలం వాడు చెమటోడ్చి సంపా
యించాడు.” వా.

చెమటకాయలు

చెమటవలన ఒంటిపై లేచే
పోక్కులు.

చెమటకోక

వేటలో ఉపయోగించే ఒక
విధమైన బట్ట.

“అచటఁ జెమటకోక యమరించి కుడి
చేతఁ, గడిదిడేగఁ బట్టి.”

ద్వా. 1.235.

ఇదే చేతిగుడ్డ, చేతి రుమాలు

అయినా కావచ్చును.

చెమటగొట్టు

చెమట కంపు కొట్టేవాడు.
మోటు.

చెమటచి త్రడి

విపరీత మైన చెమట.

‘చి త్రడిజల్లు’ లోని చి త్రడి
వంటిది.

“...చెమటచి త్రడిఁ గ్రొత్త చెలువు
గాంచిన వశుల్, మొలమాళ్ళ కాంతికి
బలిమి నొసఁగ.” కళా. 1.147.

చెమట నెత్తురుగ తలచు

అతి గారాబంతో చూచు.

ఒక్క-చుక్క చెమట పట్టినా

‘అయ్యో మా వానికి ఒక్క

చుక్క నెత్తురు పోయెనే’

అన్నంత గారాబంతో

చూచు-అనుట.

“చెమట నెత్తురు గాఁగఁ జిత్రమునఁ
దలంచి, యర్మిలిఁ జెనుచు మదంబఁ
దలంచి.” విక్ర. 6.59.

చూ. చెమట నెత్తురు గాగ దలచు.

చెమట నెత్తురు గాగ దలచు

అతిప్రేమతో చూచు.

చెమట పట్టినా రక్తము కారి

నట్లుగా తలచుట అతి ప్రేమ

సూచకము కదా.

“నెఱి నాదు చెమట నెత్తురు గాఁగఁ
దలంచెడు, మఱిది కానలఁ గాడుపఱచె
నెట్టు.” పద్మపు. 9.17.

చూ. చెమట నెత్తురుగ తలచు.

చెమట నెత్తురు గాగ సేవించు

అతిప్రేమతో చూచు.

“చెమట నెత్తురు గాఁగ సేవించు మిత్ర
లును.” శృం. కా. 3.77.

చూ. చెమట నెత్తురుగ తలచు.

చెమట పట్టు

చెమ్మటలు పోయు.

“బాగా చెమట పట్టేదాకా బస్కీలు
తీసే బలం వస్తుంది.” వా.

చెమటపాత

బ్రాన్.

చూ. చెమటకోక.

చెమట పోయి

చూ. చెమట పట్టు.

చెమటియావు

చిత్రవర్ణము గల గోవు.

అంధ్ర. భా. ద్వి. 262.

చెమరుకాకి

బొంతకాకి.

ద్రోణకాకము.

పార్వ. 6.66.

చెమరుగాయ

బ్రాన్.

చూ. చెమటకాయ.

చెమరు నెత్తురు గాగ దలచు

అత్యాదరంతో చూచు.

“...పలియెడ, భక్త్యనురాగ సంభ్రమము లెసగ, సమసుఖదుఃఖుల డై చెమరు నెత్తురు గాగగ, దలచుచు.”

భార. కాం. 2.369.

చూ. చెమట నెత్తురుగా దలచు.

చెమరు నెత్తురు నగు

రక్తబాంధవ్యము కల.

“చెమరు నెత్తురు నవు బంధు సమితి గరము, బ్రీతి నటకాళులకు నటచేతు లొగ్గ, నునికి యొక్కడ?”

నిర్య. రా. 5.104.

చెమరుబోతు

చూ. చెమరుకాకి.

చెమ్మ యుటుకు

చెమ్మగిల్లు.

“బహుళ జలప్లవమాన, ద్రుహిణాం డము చెమ్మ యురికి...”మను. 3.18.

చెయికొవలి

చేదోడు.

సమయానికి పనికి వచ్చునది.

కాశీయా. 31.

“చూ రా భా రం పోతున్నావు. పది రూ పా య లు చె యి కావలిగా ఉంచుకో.” వా.

చెయి గాచు

అభయ మిచ్చు.

“పాపాత్మురాలి, జెయి గాచు నేరమిం జింతిల వలసె.”

వర. రా. బా. పు. 96. పం కి. 10.

చూ. చే కాచు.

చెయి చాచు

అడుగుకొను; కోరు.

“అ, బిడ్డసరుహచిత్రవంశ్యుఁ డొక బిత్రిక చెయి చాచె గామినీ, వ్యసనపరాయణుం డెఱుంగునా? నిజ గౌరవవైభవోన్నతిన్.”

సుద. 5.156.

“నే నింతకు ముం చెన్నదూ ఒకరి ముందు చెయి చాచి యెఱుంగను.” వా.

చెయి చేసుకొను

దండించు; తన్ను.

“చెయి జేసుకొన్నది సీత నా మీద.”

వర. రా. యు. పు. 40. పం కి. 12.

చెయి దప్పి పోవు

చేయి జాటిపోవు.

“ఎసలార మ్రొక్కించి యిం పు లఁ బొదలె, పురిటిలో జెయి దప్పి పోయిన కొడుకు.”

ద్విప. కల్్యా. పు. 39.

చెయి పట్టు

కాపాడు; పెండ్లాడు.

బ్రౌన్.

చెయిపట్టుగా పట్టి యిచ్చు

పట్టించి యిచ్చు.

“చెయిపట్టుగా పట్టి నాకు ఒప్పించక.”

కాశీయా, 107.

చెయి మించు

తన్ను మించి పోవు.

“తనకు చెయి మించినట్టిఁడు ధరణి
లేని, ఘనఁడు.” చిత్రభా. 2.107.

2. తనవశం దాటి పోవు.

“చెయి మించిన తరువాత ఏ మనుకునీ
ఏం లాభం రా.” వా.

చెయి మీటు

1. తన్ను; కొట్టు.

“మేలముతోడఁ బిల్చి చెయి మీఠెడ
నంచును వేంకటేశ్వరా.”

తాళ్ల, శృం. శ.

2. వశం దాటి పోవు.

చెయి వ్రేసి హసించు

చేతులు తట్టి పరిహాసము
చేయు.

“అనుచు నొండొరుఁ జెయి వ్రేసి యప
హసింప.” ఉ. హరి. 4.161.

చెయ్యి కాల్చుకొను

సొంతంగా వంట చేసుకొను.

“మా ఆవిడ పుట్టింటికి వెళ్లడంతో
నేనే చెయ్యి కాల్చుకో వలసి వస్తూ
ఉంది.”

రూ. చెయి కాల్చుకొను.

చూ. చేయి కాల్చుకొను.

చెయ్యి చూచు

హస్తరేఖలను పరీక్షించి

భవిష్యత్తు చెప్ప.

“నాకు చాలా డబ్బు వస్తుందని వాడు
చెయ్యి చూచి చెప్పాడు.”

చెయ్యిచ్చు

ఆసరా యిచ్చు.

చూ. చే యిచ్చు.

చెయ్యి తడి చేయు

లంచ మిచ్చు.

“ఆ గుమాస్తా చెయ్యి తడి చేస్తేనే
కానీ, ఆ కాగితం బయట పడేటట్టు
లేదు.” వా.

చెయ్యి తడి యగు

లంచము దొరకు.

కొత్త. 188.

చెయ్యి తిరిగిన

ఆరితేరిన.

“వాడు కవిత్వంలో బాగా చెయ్యి
తిరిగినవాడు.” వా.

రూ. చేయి తిరిగిన.

చెయ్యి విదిలించని

ఏదో కొంతయినా యివ్వని;

అతిలుబ్ధుడైన.

“అతను అంత ఆస్తి ఉన్నా ఎవరడి
గినా యింత చెయ్యి విదిలించనివాడు.”

వా.

చెయ్యి విప్పుకొలుపు

నమస్కారం.

చెయ్యి వూరికే లేదు

ఏదో పనిమీదున్నాను అనుట.

కొత్త. 37.

చె య్యాడు

రెండుమూర లున్న బట్ట.

చెయ్యెత్తి చూపు

తప్పు పట్టు.

“అమరులు మమ్ముల, జెయ్యెత్తి చూప
నొచ్చిన నోరల బలక, నేరుతురొ.”
వర. రా. యు. పు. 249. పంక్తి. 16.

చె య్యొగ్గు

అంజలించు, ప్రార్థించు.

“చేకొని నీవే మన్నించ జెయ్యొగ్గే
గాని.” తాళ్ల. సం. 10.2.

చెరకుపన్నిద మాడుతెఱగున

పందాలు వేసుకొని చెఱకును

నఱకినట్లు.

“చెఱకు పన్నిద మాడు తెఱగున
గొడ్డండ, నడుములు రెండుగా నఱకి
నఱకి.” కవిక. 2.169.

చెరగున ముడి వేసుకొను

వశవర్తినిగా చేసుకొను.

బాల. 184.

చెరచెర

త్వరగా, శీఘ్రంగా.

“చెర చెరా నడిస్తే గానీ మనం వేళకు
వెళ్ళ లేము.” వా.

చెరపనచేట

వెధవ.

కుక్కు. 40.

చూ. చెఱపనచేట.

చెరలాట లాడు

చెరలాడు, సరస మాడు.

“చిలుకలు పిల్లులు చెరలాట లాడు.”

వా.

చెరలాడు

1. సరస మాడు; ఆడుకొను.

“మత్తిలు వ్యాఘ్రుడింభములతోఁ జెర
లాడు.” రుక్మాం. 3.104.

2. జేరాడు.

“చెక్కుటద్దములపైఁ జెరలాడునప్పుడు,
కస్తూరికాపత్రకములఁబోలె.”
శృం. నైష. 6.103.

చెరలు కొట్టు

బుసకొట్టు, ఉత్సాహంతో
చెలరేగు.

శ్రీరం. 2.295.

చెరవు వెట్టు

బలి చేయు, నఱకు.

“అని గొఱియలఁ జెరవు వెట్టి.”
సింహ. 1.189.

చెర వెట్టుకొను

చెఱ పట్టు.

చెరువుకోడి

నీటికోడి.

హంస. 3.12.

చెర్లాట మాడు

సరసము లాడు.

‘పిల్లికి చెలగాటం ఎలుకకు
ప్రాణసంకటం.’ ఇక్కడ చెల
గాటమే చెర్లాటం.

“చెర్లాట మాడు మోహము, లేరయి
వర్తిల్లి.” పాండు. 3.63.

చెరు గట్టు

చెరలు గొట్టు, చెర గొట్టు
మారి న రూపం. బుస

కొట్టుచు, కోపంతో చీద
రించుకొనుచు అని కూడ.
నేటికీ వాడుకలో 'మహా చెర
కొడుతున్నాడే' అంటారు
వక్షిణనీమలో.

“ప్రవాహాదకంబుల దరి జేరు గట్టి
యాడంగ.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 155.

“క్రొన్ననమునికోలఁ గదల్చినం గెరలి
చెరలు కొట్టుచు మన్నులపైఁ బాటు
చిలుకవారుపంబుల...”

శ్రీరం. 2.295.

“ఇక్కడ జేరు గట్టి, కొనియాడునట్టి
యెక్కుడు ముగ్గుపట్టి, గొనిపోయె పుత్రు
గ్రక్కనఁ బట్టి మొసలి.”

పండి. మహిమ. ద్వితీయ. పుట. 164.

అదే. ద్వితీ. 166.

చూ. చెరలుకొట్టు.

చెఱకడము

బెల్లము.

చెఱకున పం దొదవినట్లు

చెఱకే మధురము. దానికి
పండే పుడితే ఇంకెంత మధు
రముగా ఉండునో అనుటపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

ఇలాంటిదే ‘బంగారానికి తావి
అబ్బు.’

చెఱకునకు పం ద్లుండక
పోవుట ప్రసిద్ధము.

“అటువదినాలుగు విద్యల, నెఱవాడి
ప్రికాలవేది నీ పీ చిలుకక, నెఱపుగఁ
జేపట్టినది, చెఱకునఁ బం దొదవినట్లు
చిరకీరినిగీ!” విక్ర. 7.20.

చెఱకుల పందెము

చూ. చెఱకుపందెము.

చెఱకు పండినపండు

అసంభవము.

తాళ్ల. సం. 12:75.

చెఱకుపండు

అసంభవము.

కుందేటికొమ్ము వంటిది.

“అక్కటా! చెఱకునఁ బండు పండిన
భుజింప దలంపమి గాక ప్రాయశ్చం,
చెఱవలతోడ...”

రాజగో. 1.100.

చెఱకుపందెము

చెఱకుగడలను నటుకుటలో

ప్రావీణ్యం చూపుతూ వేసు

కునే పందెం.

“పికిలిపిట్టలఁ గొట్టటం జెట్టి చూచు,
దిట్టతనమునఁ జెఱకుపందెంబు లాడు.”

కవల. 5.9.

చెఱకుపాలు

చెఱకురసం.

చెఱగున ముడుచుకొను

కొంగున కట్టుకొను.

ఏదైనా డబ్బును కొంగులో

ముడి వేసుకోవడం నేటికీ

చాలా చోట్ల అలవాటులో

ఉన్నదే.

“చెఱంగున ముడుచుకొని.”

హర. 1.19.

చెఱగు పెనచు

స్త్రీలు సిగ్గు, తత్తరపాటూ

మొదలయినవి కలిగినప్పుడు

పెటచెఱుగును వేలికి చుట్టు
కొని నులిపెట్టుట అలవాటు.

దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“తన చేతి చెఱుగు బిగియక, పెనఁ
చుచుఁ దల వాంచి నగవు పెరయఁగఁ
బలికన్.” మను. 3.106.

చెఱుగు మాయము

ముట్టగు; బహిష్ఠు అగు.

“చెఱుగు మాసిన మానాళ్లు సిగ్గు
తోడఁ, బతి విలొకనమార్దంబు పరిహ
రించి.” కాశీ. 2.72.

“చెఱుగు మాసిన నాల్పాళ్లు జరుగ
నిచ్చి, స్నాన మొనరించి ధాత
వస్త్రంబు గట్టి.” స్నానందో. 3.53.

“చెఱుగు మాసె సేమి సేతురా, దఱి జేర
సియ వీలు కాదు.” క్షేత్రయ్య.

చెఱుగొను

చెఱుపట్టు, బంధించు.

“నన్నుఁ జెఱుగొని గంధర్వనాయ
కుండు.” భార. ఆర. 6.9.

చెఱుచెఱు లాడు

కోపంతో మండిపడు.

“ఏమిటో పొద్దున్నుంచీ మహా చెఱు
చెఱు లాడుతున్నావే?” వా.

చెఱు దెచ్చు

బందీగా పట్టుకొని వచ్చు.

“తొలి చెఱు చెచ్చిన వారిఁ బదాఱువేల
ధా, త్రిజనమాస్యలన్.” భాగ. 10. ఉ. 206.

చెఱుపట్టు

బందీగా చేయు.

“శతమన్యుఁ జెఱుపట్టఁ జాలిశే పరవార,
అని.” ఉత్త. రా. 5.6.

చెఱుపనచేట

తిట్టు.

నాశకారి అనుట.

“పఱుతెంచితి రెం డిండ్లకుఁ, జెఱుపన
చేట వయి తేమి చేసెడి దనుచున్.”

జైమి. 4.69.

చూ. చెరపనచేట.

చెఱుపోవు

పట్టుబడి పోవు, బందీ యగు.

“సైంధవుచేతం బాంచాలి చెఱుపోయె
నని పలుకుచు...” భార. ఆర. 6.196.

చెఱు యిచ్చు

స్త్రీలను బానిసలుగా నిచ్చు.

“దండుగ లిచ్చి వేల గొని దానిపయిం
జెఱు లిచ్చుకన్న నిం, దుండగ నిచ్చెఁ
గాక దనుజోత్తముఁ డలిసఁ జంపఁ
బెదయేళి” కుమా. 10.168.

చెఱు లిచ్చు

బందీలనుగా ఇచ్చు.

“సురపతి వచ్చి నా శరణుఁ జొచ్చి
తగం జెఱు లిచ్చి యున్న సేఁ, గరుణము
వుట్ట.” కుమా. 10.139.

చెఱులు

బందీలు.

“పరుల చెఱులు వృత్తులు నర్థంబులు
మగుడ నిచ్చి.” కుమా. 10.194.

చెఱులు గొను

చెఱు పట్టు.

“పుణ్యస్త్రీలఁ జెఱులు గొనిరి.”

విష్ణు. 2.123.

చెఱులు చూఱులు పుట్టు శని

బందీ గొనుటలు, దోపిడిలు

దాపురించిన దుష్కాలము.

“చెఱులు చూఱులు బుట్టు శని మానుపు
మటన్న, వెస నడే మఱియుఁ గావించె
దీపు.” సింహాద్రినా. శ. 45.

చెఱులు దెచ్చు

చెఱుపట్టి తెచ్చు.

హరి. ఉ. 4.45.

చెఱులు పట్టు

చెఱు పట్టు, బందీలుగా పట్టు
కొను.

సూర. 1.150.

చెఱువడు

బందీ అగు.

“ఖలుచేఁ జెఱువడి భీతిం, గలఁగడు
సీతఁ గని.” భాస్క. ఆర. 2.168.

చెఱుసాల

బందిఖానా.

చెటి ఒకటి

చెటి సగము, తలా ఒకటి.

ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క
సగం, ఒక్కొక్క వేయి
అనుటలో—చెటి సగం, చెటి
వేయి అనడం వాడుక.

చెటి సహాయ స్వాహా

వాల్లిద్రూ కలిసి దానిని
అ ప హ రిం చి రి అనుపట్ట
ఉపయోగిస్తారు.

చెటిసగం కాజేశా రనుట.

“అ మా మ గా రి ఆ సిని కాసా, ఆ
యిదరు అలుఖూ చెటి సహాయ స్వాహా
చేశారు.” వా.

చెఱుపరి

చెఱుచువాడు.

చందా. 5.108.

చెఱువుకట్ట తెగిన బిరుసుతో

చెఱువుకట్ట తెగినట్లు. అతి
వేగ ము గా - పెద్ద ఉరవ
డితో.

చెఱువుకట్ట తెగినప్పుడు నీళ్లు
మహావేగంతో ముంచుకు
రావడంపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

“అతని వింట పెడలు నమ్ముల వేగవై,
చిత్రి యేమి చెప్పఁ? జేవలసిన, మరువు
బిరుసుఁ గ్రోవి ముట్టించిన తెఱంగుఁ,
జెఱువుకట్ట తెగినబిరుసుఁ దోచె.”

కళా. 8.127.

చెఱువుపా లగు

చెఱువున కాహుతి అగు,

గంగపా లగు వంటిది.

బస. 6.165 పుట.

చెఱువు విడిచి కాలువ పొగడు

పెద్దదానిని వదలి చిన్న
దానిని స్తోత్రము చేయు.

“అనుటయు హంసుఁడు గమగమఁ,
గనలి మదిం జెఱువు విడిచి కాలువఁ
బొగడం, ‘జను నే వీనికి నని యి, టను’
ఉ. హరి. 4.186.

చెలదితెర

సాలెపట్టు.

“నెల పూదాలు పు మన పూజలు
మెచ్చునె యని మదిక విచారింపకు
చీ, కిలిమాకిలిగా నల్లిన, చెలది తెటల్
నూచి సంతసించుట లేదే.”

సారం. 1.15.

చెలది నేత

అశాశ్వతము.

సాలెపురుగు నేసిన నేత ఒక్క
ని మిషం లో గాలి కెగిరి
పోతుంది.

“ఊతెనీరు చెలది నేత మాటయిటి,
మాదియెండపసుపు దొడ్డియక్క, రంబు
మేను.” ఆము. 6.62,

చెలది పుర్వ

సాలెపురుగు.

కళా. 3.83.

చెలరేగు

విజృంభించి, ఉల్లాసంతో
ఉప్పొంగు.

“అనుచు జెలరేగి మంత్రులు, గొని
యాడుచు సుండిరి.” సా. 1.32.

ఇతాంటి భావచ్ఛాయలలో
కొన్ని మార్పులతో నూ
ప్రయుక్త మవుతుంది.

చెలామణి అగు

1. నాణ్యములు చెల్లుబడి
అగు.

2. తద్వారా మాట ఇత్యా
దులు చెల్లుబడి అగు.

“అరనిమాట ఆ ప్రాంతంలో బాగా
చెలామణి అవుతుంది.” వా.

చెలికత్తియ

చెలి, స్నేహితురాలు.

చెలికత్తె

చూ. చెలికత్తియ.

చెలికపట్టు

చేను.

“సారంగంబుల ఖురళికారంగంబు
లనక గనుపట్టు చెలికపట్టులును.”
మను. 4.37.

చెలికారము

స్నేహం.

“అబ్ధితో జలికారమంది మైనాకంబు,
రచియించె నిజపక్షరక్షణంబు.”
సాంబో. 1.134.

చెలిమరి

మిత్రము.

చెలిమికత్తియ

చెలిమికత్తె.

చెలిమికత్తె

చూ. చెలికత్తె.

చెలిమికాడు

చెలికాడు.

చెలిమిచెలువ

చెలికత్తె.

కృష్ణ. 4.49.

చెలిమివాడు

చెలికాడు, వలపుకాడు.

“బలిమి వానవు బెట్టు నులిమి వాకిట
బెట్టు, కలిమివాలుగకంటి చెలిమి
వాని.” చంద్రా. 1.84.

చెలియలికట్ట

సముద్రతీరము, వేల.

కవిక. 2.146.

చెలువారు

ఒప్పు.

“గోడలఁ జెలువారఁ గృష్ణలీలలు
లిఖించి.” రుక్మాం. 1.118.

చెలువు మిగులు

ఒప్పు; అందము అతిశయించు.

“కలిగి కంసవేరి కమ్ముల పండు వె,
చెలువు మిగిలె.” ఉ. హరి. 2.109.“మహనీయ కరువింద మాణిక్య
కాంతుల, చేతఁ బల్లవిత మె చెలువు
మీఱు.” కళా. 2.10.

చెల్ల గట్టు

చెల్లించు.

“ఈ రూపాయలు తీసుకొని పోయి ఆ
బాకీకి చెల్లగట్టి రా.” వా.పత్రంలో జమను రాసుకొను
టకు కూడా ‘చెల్లు’ రాసు
కొనుట అంటారు.“ఈ రూపాయలను నీ బాకీకింద ‘చెల్లు’
వేసుకో.” వా.“ఆ రోజుతో ‘చెల్లు’ మళ్ళీ వా
డీప్రక్క తిరిగి చూచి ఉంటే బెట్టు.” వా.ఇక్కడ ఇదే ఆఖరు. తర్వాత
రాలేదు అని అర్థం.

చూ. చెల్లుచీటి.

చెల్లచెద రగు

చెల్లచెద రై పోవు.

“అరయ వెన లేక నీ ధనం బడవిలోనఁ,
జెల్లచెద రుమ్మి.” హరి. పూ. 7.39.

చెల్ల దిరుగు

పూర్తిగా తిరుగు.

చెడ దిరుగు అన్న మాటే

నేడు విన వస్తుంది.

“పుడమి యెలం జెలం దిరిగి యలబ
మనోరథం జైయుండి...”

శుక. 2.160.

చెల్లని

కాని పోని.

“చెల్లనిపూనిక లవి నెఱప నేల?”

సింహా. 6.56.

చెల్లనికాసు

పనికి రానిది, మారకంలేనిది.

“కల్లగు జ్ఞానం బేలా, చెల్లనికా సెచట
నైనఁ జెల్లనికాసే.”

సంపంగిమన్న. శ. 36.

చెల్ల పిళ్లలు

ముద్దుబిడ్డలు.

సెల్వం—(తమి) అంద మని

అర్థము. పిళ్ళ—(తమి) సంతా
నము.“తల్లిదండ్రులు గలవారు తమ లేమ
లెఱుంగక, చెల్లపిళ్లలై యాటలఁ
జెందినయట్టు.” తాళ్ల. సం. 8.54.

చెల్ల బెట్టు

వదలి వేయు.

“విషనిభంబు లై నవిషయాభిలాషంబు,
లెల్లఁ జెల్లఁబెట్టి...”

పాండు. 5.208.

చెల్లబో....!

ప్రశంసాద్యుర్గాదులలో ఉ ప
స్కారకం.

1. ప్రశంసలో.

“చెల్లంబో యితనికరుణ...”

భార. ఆశ్వ. 4.

2. సంతాపారంలో.

“దీనికీ, జెల్లంబో యిట్టి మగడు నేకుతే ననఁగన్.”
భోజ. 5.326.

3. ఆక్షేపారంలో.

“రాజనూయక ర బ్రహ్మదత్తుం డటై,
రభస మె గుఁ గ హం నడిభట లటై,
చేయఁ బనుచువారు చెల్లంబో...”
ఉత్త. హరి. 4.154.

చెల్లరా!

ఉపస్కారకపదం.

చెల్లరే!

చెల్లరా.

చెల్లరే!

చెల్లరే.

చెల్ల విడుచు

తెగ విడుచు, స్వేచ్ఛగా

అడ్డు విడిచి చెట్టు.

“అతఁ డిల్లాలిపై మోహ మతిశయిల్లఁ,

జెల్లుగాఁ జెల్లవిడిచి వర్తిలుకతన.”
శుక. 2.203.

చెల్లాకు చెద రగు

చెల్లాచెదరు లగు.

“చెల్లాకుం జెద రై నసైన్యసమితిం
జే సాఁచి రావించి.”

రంగ. 3.68.

చెల్లాకు చెదరు చేయు

చెల్లాచెదరు చేయు.

“చెల్లాకుం జెదరు చేతు కీఁగు మె
వానికన్.”
రంగ. 2.247.

చెల్లాచెద రగు

చెదరి పోవు.

“లావు చాలించి చెల్లాచెద రైరి సా,
రణులు గుహ్యములు తురంగముఖులు.”

వరాహ. 3.50.

“పోలీసులు వచ్చేసరికి జన మంతా
చెల్లాచెద రై పోయారు.”
వా.

చెల్లింప గను

ముగింప గలుగు.

“నెలకొని రఘురామ నీ ప్రసాదమున,
కలఁగక చెల్లింపఁ గంటి నీ క్రతువు.”

రంగ. రా. బాల. పు. 36. పం. 2.

చెల్లి పోవు

1. చనిపోవు, దాటిపోవు.

“మేది నీ తనయ, చెల్లిపోవుటయును
జెప్ప నేర్పరివి.”

వర. రా. ఆర. పు. 218. పం. 24.

2. తీరిపోవు.

“ఈ పదిరూపాయలతో నీ బాకీ
పూర్తిగా చెల్లిపోయింది.”
వా.

3. ఖర్చు అగు.

మాట. 75.

చెల్లుచీటి

బాకీ యెంతో కొంత చెల్లించి

నప్పుడు ఆ చెల్లును గుర్తు

వేసుకొని వ్రాసి యిచ్చు

రసీదు.

చెల్లుచీటి యిచ్చు

వదలి వేయు.

“క్షీతినాగుచే సాము చెల్లించి నందు
అకు...నితని కిప్పించు డిట చెల్లుచీటి.”

ద్విప. పరమ. 6.480.

చెల్లుబడి అగు

మాట సాగు.

తద్వారా వచ్చిన ధీమా.

ఈ 'చెల్లు' నాణ్యాల మారకం
పై వచ్చినది.

ఏదైనా నాణెం చెల్లుతుం
దంటే అది మారకంలో
ఉన్న దనుట. అనగా దానికి
విలువ ఉన్న దనే కదా!

“తన యత్యక్తం బగురూపసంపదం,
జెలువుడు కవసం బనుచు జెలుబడిం
బచరించి పక్కె.” కథా. 1.173.

“ఆ జిల్లాలో ఆయన మాట బాగా
చెల్లుబడి అవుతుంది.” వా.

“ఆ అధికారిదగ్గ ఆ కార్యదర్శి
మాటకు చెల్లుబడి ఉంది.” వా.

చెల్లుబడి వాడు

మాట చెల్లువాడు, ప్రసి
ద్ధుడు.

“ఎవ్వఁడును నింత చెలుబడినాఁడు
నరేశ్వర! లంకలోపలన్, లేఁడు.”
భాస్క. యుద్ధ. 747.

చెల్లెలికట్ట

హద్దు.

ఆపుదల చేయున దనుట.

తీరము అని వాచ్యార్థము.

“చింతామహాంబురాశికిని జెల్లికట్ట.”
విప్ర. 1.84.
చూ. చెలియలికట్ట.

చెవాకు

చెవి ఆకు. ము తె దు వ కు

ముఖ్య మైన అయిదింటిలో
ఒకటి.

శృం. శకుం. 4.78.

చెవికి చవి యగు

కర్ణపర్వ మగు, విన నిం పగు.
“వివిధక్షేత్రచరిత్రలు...చెవికిం జవి
యొసంగెనే.” పాండు. 1.151.

చెవికి చే దగు

వినుట కప్రియ మగు.

“కావునఁ జెవికిం జేఁ దగు, నీ వాక్యము
వినఁగఁ జాలి తేని నివాపర, శ్రీవిభవము
లకు...” భార. ఉద్యో. 2.94.

చెవికి తియ్యముగా పల్కు

మధురముగా మాట్లాడు.

“కర మిద్దేవు కపోఠ ఫల చిబుక
గ్రైవేయసంక్రీడకుం, దిరుగం జేయుచు
నొయ్య నొయ్యఁ జెవికిం దియ్యంబుగాఁ
బల్కుచున్.” ఉ. హరి. 1.128.

చెవికి వేడిగ పల్కు

మనసు నొవ్వ బలుకు.

“ఇ టురు లెవ రొడిఁగో, వింత యటన్న
నీ చెవికి వేడిగఁ బల్కు-పికాళిఁ బటి
శి,క్షింతు నటంచు.” ప్రభా. 3.132.

చెవి కెక్కు

గ్రహింపు కలుగు, నచ్చు,
మనసు కెక్కు.

“మనం ఏం చెప్పినా వాడికి చెవి
కెక్కుదు-పెండ్లాం చెప్పే గానీ.” వా.

చెవి కొఱికి పుల్లింగాలు పెట్టు

ఒకరిపై రహస్యంగా ఏవేవో

చెప్పి ద్వేషము కలిగించు.

“వాడి కేం? ఏవో తినడానికి ఉంది.

వాడిదగ్గతా ఏడి దగ్గతా చేరి చెవి
కొటికి పుల్లింగాలు పెట్టడమే పని.”

వా.

చెవి కొలుకు

రహస్యము చెప్పు.

“గుట్టిడక సెట్టితోఁ జెవి కొటికి కొటికి,
సర వితోఁ దనకేలికిసానివారి.”

బహులా. 5.76.

“ఏమిటో వాళ్ళిద్దరూ నన్ను చూచి
అలా తిరిగారు. ఏడు వాడి చెవి కొటి
కాడు.”

వా.

చెవి కోసుకొను

అత్యాసక్తిని చూపు.

“వాడు కథ లంఠే చెవి కోసు
కుంటాడు.”

వా.

చెవి గూబ లదరు

బాగా దెబ్బ తగులు.

“చెవిగూబ లదిరేట్టు కొట్టాడు.”

వా.

చెవి గోసిన మేక వలె

మేమే అని అటచు.

శ్రావ్యంగా లేని పాటలు
పద్యాలు మొదలగువాని
విషయంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“చెవి గోసినమేకలపోల్కిఁ జాల.”
గుంటూ. ఉత్త. 32.

“చెవి గోసిన మేకలాగా ఆరుస్తు
న్నాడు.”

వా.

చెవిచెంత జేర్చు

నిను, ఆదరముగా చూచు.

“శివచింత చెవిచెంతఁ జేర్చ నతఁడు.”
జైమి. 1.86.

చెవి చెక్కు నెఱుగకుండ చెప్పు

అతి రహస్యముగా చెప్పు.

“చెప్పెద మొకబుద్ధి చెవియుఁ జెక్కు
నెఱుంగ, కుండఁ బైతృక మైనయెడమి
గలది.”

భోజ. 6.144.

చెవిచొరు పాము

కర్ణజలూక.

శ. ర.

చెవి జెందు

నినబడు.

“చెవిఁ జెంచె వధూమృదుగీతవాద
ముల్.”

భోజ. 5.

చెవిటికి పట్టిన సంకు

వ్యర్థము.

“...అ, క్కట విఫలము గాడే?
యెచ్చటఁ జెటికిఁ బట్టినట్టి సంకుమ
బోలెన్.”

కళా. 2.96.

రూ. చెవిటికి శం కూదినట్లు.

చెవిటి పంచాయితీ

అసలు సంగతి తెలియక

చెప్పు తీర్పు.

“వాడికి సంగతు లేవీ తెలియవు. అనవ
సరంగా వాడిదగ్గరికి వెడితే ఏదో
చెవిటి పంచాయితీ చెబుతాడు. ఏం
ప్రయోజనం?”

వా.

చెవిటి గొల్లవాడు, దారిన
పోయ్యే చెవిటి, చెవిటి రాజు
కలిసిన కథద్వారా వచ్చినది.

చెవిటి మాలోకం

చెవిటి.

“మనం ఏ మంఠే నేం? పాపం!
ఆమె కేం తెలుస్తుంది? చెవిటి
మాలోకం.”

వా.

చెవిదండ పల్కు

రహస్యముగా చెప్పు.

“తాం, బూలముతావిభుగ్గు రని ముంచు
కొనం జెవిదండఁ బల్కినన్.”

కళా. 4.113.

“గో, త్రావిభుఁ డొయ్యఁ బల్కెఁ జెవి
దండఁ జెనంగఁ దలంక నింతయున్”

కళా. 7.154.

చూ. చెవిలో చెప్పు.

చెవిదాకా వచ్చు

ఎఱుకకు వచ్చు.

“ఆ విషయం యింకా నా చెవిదాకా
రాలేదు.” వా.

చెవి దార్చు

చెవి యొగ్గు.

“చెవి దార్చి విని చీమ చిటుకన్న నొక
సారి, సెలవి వెంపఱలాడుఁ జిట్ట లెల్ల.”
మను. 4.17.

చెవి దేలగిల నిచ్చు

చెవి వాలవేయు.

“కనుఁగొని త మృతండు కడకంటను
జూడక యొక్క చీరికిం, గొనక వచో
విలాసములకుం జెవి దేలఁగిలంగ నీక.”
విప్ర. 2.70.

చెవి దోరగట్ట జెప్పు

చెవి నిల్లు కట్టుకొని పోరు.

“జూదపునీరి మేలు గా దని చెవి దోర,
గట్టఁ జెప్పిన క్షు తఁ గిట్టి విడిచె.”
క్రికృష్ణభారతం. ఉచ్ఛ్వా. 1.402.

చెవి దోర పెట్టు

చెవి యొగ్గు.

“.....వినియెను చెవి దోరపెట్టె
నాఁగ, నాలకించెను వినె నాలించె
ననఁగను.” ఆంధ్రభా. 3.119.

చెవి నాను

1. చెవి యొగ్గు.

“తన మాట చెవి నాని తా నట్ల
నేయుదు, ననెడి.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 492. పంక్తి. 15.

2. చెవి పెట్టుకొను.

“మందర బుద్ధి చెవి నాని దాని
నీక్షించి.”

వర. రా. అయో. పు. 270. పంక్తి. 24.

చెవి నిడు

విను.

“వెడ వెడ యప్పులుకులు చెవి నిడి.”
భార. కాంతి. 1.56.

చెవిని వడు

ఎఱుకకు వచ్చు.

“ఈ విషయం వాడి చెవిని పడిన ట్ట
యెనా కొంప లంటుకుంటాయి.” వా.

చెవిని పెట్టకుండు

మాట వినక పోవు.

“వా డెన్ని చెప్పినా చెవిని పెట్టడం
లేదు.” వా.

చెవి నిల్లు గట్టుక చెప్పు

నిరంతరం బోధ చేయు.

“ఒరుదులగా వచ్చి యొడి మరుంగ
పడంగఁ, జెవి నిల్లు గట్టుక చెప్పరేని.”
విప్ర. 5.40.

చెవి నిల్లు గట్టుక పోరు

చూ. చెవి నిల్లు గట్టుక చెప్పు.

చెవి నులుము

శిక్షించు.

“ఆ పిల్లలను చెవి నులిమి కూర్చోపెడితే
తప్ప వాళ్ళంతట వాళ్లు చదువు
కుంటారా?” వా.

చెవి పట్టి తెచ్చు

బలాత్కారముగా లాగుకొని

వచ్చు.

“కలగుండు వడఁ జెందు కరి నైనఁ
జెవి పట్టి, బలిమి మెఁ దెత్తు నీ పాద
మాన.” మను. 4.34.

వాడుకలో—

“వాణ్ణి చెవి పట్టుకొని లాక్కొని
రా.” వా.

చెవి పెట్టు

విను.

“కట్టఁడు యోగ్యశాటిఁ బాడకట్టఁడు
రాచనగళ్లకుం జెవిం, జెట్టఁడు
క్రీ...” బహు. 5.6.
చూ. చెవి జెట్టు.

చెవిపోగులు

అంటుజోళ్లు.

చెవి బడు

వినబడు.

“ఏ పలుకుం జెవిం బడఁగ నీక పెనం
గుచు మోము దవ్వుగాఁ, జాపుచు.”
కళా. 7.157.

“అనుకలకలంబు చెవిఁ బడఁ.”
కువల. 4.128.

చెవి బెట్టు

విను.

బహు. 5.6.

చూ. చెవిపెట్టు.

చెవి మెలివేసి

శిక్షించి, బలవంత పెట్టి.

“అరిడ ఎలాగో వాణ్ణి చెవి మెలివేసి
తాను చెప్పినపని చేయించుకుంటుంది.”
వా.

చెవియాకు

చెవికమ్మ.

తొలిరోజులలో తాటాకు

చుట్టి పెట్టుకునేవారు, అందు
వల్ల ఏర్పడినదే కమ్మ అను
మాట కూడా.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 215.
చూ. చెవ్వాకు.

చెవి యొగు

విను, అవధానంతో విను.

చూ. చెవి యొడ్డు.

చెవి యొడ్డు

చెవి యొగు.

“చెవి యొడ్డి వినంగఁ దగదు.”

కాశీ. 6.286.

చెవిలో చెప్ప

రహస్యముగా చెప్ప.

“శా, లీనుఁడు సుగాత్రి దనపై నొరగ
వంచి చెవిలో నొకటి యే మనుచునో
నగుచుఁ జెప్పన్.” కళా. 4.50.

చెవిలో నూదు

రహస్యముగా దు ర్బోధ లు
చేయు.

“అ పెళ్లాం కాసా చెవిలో ఊదే
సరికి అన్నతో భాగపరిష్కారానికి
వాడు తగాదా పెట్టుకొన్నాడు.” వా.

చెవిలో వేయు

రహస్యముగా తెలియజేయు.

“ఎలాగో యీ సంగతి వాడి చెవిలో
వేసి రా. తరవాత సంగతి నేను
చెప్పాను.” వా.

చెవిలో వేసికొను

మనసు పెట్టి విను.
“వా డేం చెప్పినా చెవులో వేసు
కోడు.” వా.

చెవిలో సొంటికొ మూర్దు

మూర్చపడినప్పుడు శుశ్రూష
చేయు.

“.....సూర్య సుతుండు దేవతా,
నూదన బాణవేగమున సొమ్మసిలెం జెవి
లోన సొంటికొ, మూర్చదినవారడ వైతివె
యయో...”

రామాభ్యు. 8.108.

చెవి వాలవేయు

చెప్పుడుమాటలకు లోబడు.
“అది వాళ్ల ఆమ్మమీద రోజూ ఏవేవో
చెప్తాండే సరికి వాడూ చివరికి చెవి
వాల వేశాడు.” వా.

చెవి సోక జెప్పు

మనసునకు నాటునట్లు చెప్పు.
“చెవి సోకక జెప్పంగఁ.”
విజయ. 1.31.

చెవుడు పడు

చెవులు గడియలు పడు -
ముఖ్యంగా పెద్దశబ్దం వినుట
వల్ల.

చెవుడు పలుచు

చెవుడు కలుగునట్లు చేయు.

చెవుడుపాటు

చెవుడు కలుగుట.

చెవుడ్పాటు.

చూ. చెవుడుపాటు.

చెవులపండువుగా

కర్ణ పర్వముగా. వినుటకు
ఇం పై నదిగా.

“నాకు చెవులపండువుగ వినిపింపు నీ
పలుకు లనియ్యె.” కళా. 3.34.

“కవిబుధ శ్రేణికి చెవులపండువు
లుగా, నాసానమున మాటలాడ
నేర్చు.” భీమ. 1.65.

చెవులపిల్లి

కుండేలు.

చెవులపువ్వులు

ఒక చెవినగ. బుగడల వంటిది.

చెవులపూవులు

చెవినగ.

చెవులపోతు

కుండేలు.

“చెవులపో తెను రయ్యెఁ జెమరు డా
దెసఁ జూపె.”

ఉత్త. రా. 6.235.

చెవుల బెట్టికొను

విను.

“కాని యా తప్పు నీ, చెవులం బెట్టి
కొనంగరాని పురి గాసిం బెట్టి కట్టిండి
వా, సవుఁ డెట్టుం దనుఁ జంపఁజాలు
.....” ఉ. హరి. 1.184.

చెవుల బెట్టు

చెప్పినది విను.

“ఏ మనఁగ నేమి నీమగఁ, డేమాటలు
చెవులఁ బెట్టఁ డించుకయేనిఁ.”

నలచ. 5.141.

చెవుల బోయు

చెప్పు; బోధలు చేయు.

“చెవుల బోయమె సవిశేషకార్య
వచనములు.” భార. స్త్రీ. 1.142.

చెవులలో చెట్టు మొలుచు
వినిపించుకోక పోవు.
నిరసనగా అనుమాట.

కా. త్త. 346.

చెవులలో వేళ్లు పెట్టుకొను
ఏ మాత్రం వినక పోవు.

“వా డే మంచిపాట విన్నా చెవులలో
వేళ్లు పెట్టుకొంటాడు.” వా.
“మా సంగతి మేం మాటాడుకొంటూ
ఉన్నాం. ఇట్టం లేకపోతే చెవుల్లో
వేళ్లు పెట్టుకో.” వా.

చెవుల వ్రేళ్ళు చెటివికొను

చెవులు మూసుకొను— శబ్దము
విన లేక.

“బిట్టల్ని గట్టురాపట్టి దొట్టినభీతి,
జెవుల జుట్టనవ్రేళ్లు జెటివికొనియె.”
దశా. కూర్మ. 49.

చెవులు గడియలు పడు

తిండి లేక పోవుటతోనో, పెద్ద
శబ్దంవల్లనో చెవులు మూసు
కొని పోవు.

“ఉడుగనిపస్తుల జెవులను, గడియలు
వడ మేను వడక...”

పాండు. 3.103.

“మాన్నాశ్శనంచీ తిండి లేక చెవులు
గడియలు పడ్డాయి.” వా.

చెవులు గఱచు

చాడీలు చెప్ప.

“పలు గూఠ లఱచువానిన్, గలు
ద్రా వెడువాని జెవులు గఱచెడు
వానిన్.” వేంక. పంచ. 1.445.

చెవులు గింగురు మను

దెబ్బతో చెవులలో శబ్దము

పుట్టు.

“ఆ శబ్దంతో చెవులు గింగురు
మన్నవి.” వా.

చెవులు చిందర్లు వోవు

చెవులు చిల్లులు పడు.

“చెవులు చిందర్లు వోవ.”

విప్ర. 4.19.

చెవులు చిందఱ పోవు

చెవులు తూట్లు పడు—శబ్దాతి

శయమువలన...

“చెవులు చిందఱ వోవఁ జెలఁగుకపీం
ద్రుల, పోరంటిమా...” కళా. 7.19.

చెవులు చిందఱలు వోవు

చెవులు తూట్లు పడు—ఎక్కువ

శబ్దముచే ననుట.

“చెవులు సిందఱలు వోఁ జెలఁగఁ
జమ్మటలు.” హరి. ద్వి. 1 భా.

చెవులు చికిలీ చేసుకొని

సావధానతతో.

“నీ పాట వినడానికి చెవులు చికిలీ
చేసుకొని కూర్చున్నాను.” వా.

చెవులు చిల్లులు వోవు

చెవులు తూట్లు పడు.

“చిలుకలు వల్కునో చెవులు చిల్లులు
వోవఁగ నంచు నెన్నఁడున్...”

నైష.

చూ. చెవులు చిందఱ పోవు.

చెవులు చీములు గట్టు

దుర్భాషలచే బాధ
కలుగు.

వి న రా ని మా ట ల వల్ల

బాధపడు.

“పుడమిజనంబు లెల్ల నినుఁ బ్రువ్వఁగఁ
దిట్టఁగ వించు నున్కి నొ, చెడుమది
యెప్పుడుం జెవులు చీములు గట్టెడుఁ
గారవేళ్ళరా!” భా. 2.10.

చెవులు రూడించుకొని

పని కాక వెను తిరిగి.

“అంత దూరమూ వెళ్లి వాడు లేక
పోయేసరికి, చెవులు రూడించుకొని
వచ్చాను.” వా.

చెవులు తెగిన వెధవ

ఒక తిట్టు-వృద్ధుడు.

నిప్పుయోజుకుడు.

చెవులు తెగు

విధవ యగు.

ముండ మోస్తే భూషణాదు

లను తీసి వేస్తారు. ముత్తైదువ

లక్షణాల్లో చెవియాకు ఒకటి.

అందుపై యేర్పడిన పలుకు
బడి.

చెవులు పట్టి యాడించు

వశవర్తిని చేసికొను.

“గరుడ గంధర్వ యక్ష కిన్నరులఁ
గన్నఁ, జెవులు పట్టి యాడించు నశేష
లోక...” నిర్వ. 4.22.

“నిను గీతి సాహితీ మోహనవాణులు
చెవులు పట్టి యాడింపంగా.”

విజ. 1.155.

చెవులు బీటలు వాటు

అతి శబ్దము చే చెవులు
పగులు.

“చెవులు బీటలు వాటంగఁ జెలఁగు
నమ్మ, హారవమున కులుకక...”

భార. ద్రో. 3.222.

చెవులు మూసుకొను

వినరాని మాట అంటున్నావు

సుమా అని సూచించు.

“ఆ దైవదూషణ వింటే ఏ ఆసిక
దైనా చెవులు మూసుకుంటాడు.”

వా.

చెవులు స్తోకు

వినబడు, చెవిబడు.

“ఎట్టి వార్త, చెవులు స్తోకు నొక్కొ—
చే వెట్టి కలఁచిన, భంగిఁ ద్రిప్పికొనఁ
దొడంగె మనము.”

భార. ద్రోణ. 2.280.

“వీణా, స్ఫుటమధురరవంబు చెవుల
స్తోకినమాత్రన్.”

యక్కాం. 2.126.

చేంతాడు

బావిలోనుండి నీళ్లు తోడుకు

నేందు కుపయోగించేతాడు.

చేకటులు

చేతులకు వెట్టుకునే ఒక రక

మైన కడియాలు.

చేకట్టుదండ

చేతులకు కట్టు కట్టే దండ.

వాకట్టు వంటిదే ఇక్కడి
చేకట్టు.

“వాకట్టు బదనిక చేకట్టుదండలు.”

శృం. శాఖ. 1.113.

చేకత్తి

చేతికత్తి.

చేక త్రికాడు

వీరుడు, భటుడు.

చే కలవాడు

బలశాలి, ఉదారశీలి.

దాత అని శ. ర.

“సీరజగర్భ రమావిభుం గడుం, జే కల
వాఁ డటం ద్రతని చిత్తము లాసమ
రంబు నేసి.” శేష. 4.92.

చే కాచు

చేయి అడ్డుపెట్టు.

“కొనగొమ్ము నాటునొ కోమలపాణి,
యనుచుఁ జే కాచి.”

వర. రా. బా. పు. 49. పంక్తి. 25.

చే కానుక

కానుక.

“నాకుఁ జే, కానుక చేసె నీనృపతి
కామిని.” శుక. 8.534.

చే కాన్క

కానుక.

దశా. 1.278.

చే కాసు

చేతిలోని డబ్బు, ఉన్న డబ్బు

అనుట.

“తఱితిపు పుట్టించి తక్కి చేకా నెల్ల,
వడినెట్టి రాఁ దీయ వారిఁ జూచి.”
విప్ర. 4.16.

చేకురు

దొరకు.

చేకూడు

దొరకు, నెరవేరు.

చేకూనలు

చేతిబిడ్డలు, చిన్నదూడలు.

“దసరయ్య దివ్యమస్తకసురధేను,
లెసగఁ జేకూనల నీనినయట్లు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 305.

చేకూరు

1. దొరకు.

2. కలుగు.

“లోకఖ్యాతి చేకూరు.”

యక్కాం. 2.79.

చే కూలి

దినకూలి.

ఏదో పని చేయడం డబ్బు

తీసుకొనడం. నెలకొలుపు

కాదు,

“బాపని యింటఁ, జేకూలికిని గొల్చి
జీవించుచుండి.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 145.

“చేకూలి గాని, పని వెలగొని చేయు
బంటుకు రాశి, గొనవచ్చునే తన కూలియే
తక్కు.” బసవ.

చే కొణుచు

పచ్చ చెదలు.

చే కొణుదు

పచ్చచెదలు.

శ. ర.

చేకొద్ది కుంచము

అందు బాటులో నున్న

అమూల్యవస్తువు.

“కరతలామలకంబు కైవల్యసంపద,
యింటఁ జేరినపంట యీప్సితంబు,
ఓడఁ గట్టినమాల మీడు లేనిశుభంబు,
చేకొద్దికుంచ మశేషభూతి.”

చంద్రా. 1.57.

చూ. చేపట్టు కుంచము.

చేకొను

దగ్గర తీయు; తీసుకొను.
 “మానసు దూలినవాని...జేకొండ్రె.”
 భాస్క. యుద్ధ. 1248.
 ఇతర భావచ్ఛాయ లనేకం
 దీని ననుసరించే కానవస్తాయి.

చేకోల

చేతికట్ట.

చేకోలు

చేగోనుట.

చేగగడ్డ

ఒక ఓషధి.

బ్రాహ్మ.

చేగడియ

వాకిలి కున్న గడియ, చేతిలో
 తీయగలది - చిన్నది.
 శుక. 2.127.

చేగ దేరు

చేవ దేటు; గడిదేరు.
 “చేగజేరి వారలు నేసినచే చేత.”
 తాళ్ల. సం. 8.118.

చేగానుగ

చేతితో త్రిప్పేగానుగ.
 హర. 1.18.

చేగిండి

చేతితో పట్టుకొనగల గిండి-
 కూజాచెంబు.

దశా. 4.97.

చేగొడ్డలి

గండ్రగొడ్డలి, చిన్నగొడ్డలి.
 భాగ. 9.467.

చేగోడిలు

ఒక తినుబండం. గోడివడలు,
 గోడిమెడలు అని దక్షి
 ణాంధ్రం వాడుక.

చే చమురు

నెయ్యి - చేతిలో వేసు కుం
 టారు గనుక.

చే చాచు

ఆశించు, సిద్ధపడు.

“ఎవ్వరికిం, జేరన్ రానిమహానిధాన
 మునకుం జే చాచితిం దొయ్యరీ!”

ఉత్త. హరి. 5.155.

“ఎవ్వనితో ని చొట్టం, జివ్వకు
 జే సాఁప వలదు.” కాశీ. 1.109.
 పరమ. 8.157. పుట.

చేచేత కుడిపించు

స్వయం ముగా అనుభవించ
 జేయు.

“చేసినకార్యంబు చేచేతఁ గుడి
 పించె.” శశి (అప్ప) 467.

చేచేపు

చేపు.

“పాలిండ్లు చేచేప, మదిఁ బుత్రుపైఁ
 బ్రేమ మల్లడి గొనంగ.”

చేజిక్కు

వశ మగు.

రాధ. 2.105.

చేజేతుల చేసికొను

స్వయంగా చేసుకొను.

“ఆ వ్యాపారం లో దిగి పాడె
 పోయావు. చేజేతులా చేసుకొన్నదానికే
 ఒకరిని అని లాభం యే ముంది?” వా

చేజోడి

చేతులు చేతులు పట్టుకొని

పోవువాడు.

“ప్రీడ యంచుక లేని చేజోడి బాజుగు.” కవిక. 4.99.

చేట కొట్టు

ఇంకేమీ లేదను.

ధాన్యం అయిపోయిన దని చేటను తట్టుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

చేటకొల్లారు

త్రిశాల. గృహవిశేషం.

ఆంధ్ర. భా. ద్వి. 161.

చేట చేరువుగా

గోడకు చేట నానించినట్లు -

కొంచె మేటవాలుగా.

“చేట చేరువుగా పెట్టవే పశ్యేం. పడ గలదు.” వా.

చేటపెయ్య

1. పనికి మాలినవాడు.

“చెఱచుటకు చేటపెయ్య చాలును.” సా.

2. దూడ పోగా గడ్డి,

చర్మంతో కుట్టిన దూడరూపు.

చేటప్పు

చేబదులు.

అందులో డబ్బయితే చేతి

అప్పు, ధామన్యయితే చేటప్పు.

చేట యెత్తుక వచ్చు

తన్నుటకై వచ్చు.

ఆడవాళ్లు సామాన్యంగా

చేటతోనూ, పొరకతోనూ

కొట్టుటా, కొట్టదు మనుటా

అలవాటు. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“చెవుడనఁగా రాదు చేట యెత్తుక వచ్చు.” శుక. 3.21.

చేటలో పడినదిమొదలు కాటిలో

పడువఱకు

పుట్టినదిమొదలు చచ్చు వఱకు.

“చేటలోఁ బడినదిమొదలు కాటిలోఁ బడువఱకు, మనము ప్రత్యక్షముగ, నిరంతరముగ నేడువవలసిన యేడుపులు మనకుఁ జాలునా?” సాక్షి. 66.

పూర్వకాలం మంత్రసానులు

పిండం బయట పడగానే

చేటలో పెట్టు అలవాటుపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

చేటలో పడు

పుట్టు.

చూ. చేటలో పడినది మొదలు...

చేటుకాలము

వినాశకాలము,

“చేటుకాల మైనఁ బ్రతిపటి నంతియ.”

భార. ద్రోణ. 4.291.

“నరకుఁ డిమ్మెయి, గారింఁచెం దనకుఁ జేటుకాలంబునకున్.”

ఉ. హరి. 1.114.

ఇది నేటికీ చిత్తూరు ప్రాంతం

లో విశేషంగా ఉపయోగి

స్తారు.

‘వాడి కేం చేటుకాలం వచ్చింది?
అంత మాట అన్నాడు.’ వా.

చేటుగాలము వచ్చు

పొయ్యేకాలము వచ్చు.

చూ. పొయ్యేకాలము వచ్చు.

చేటుతఱి

అవసానకాలము,

భాస్క. రా. యు. 461.

చేటుపడు

చచ్చు, భగ్న మగు,

చూ. చేడ్చుడు.

చేటుపాటు

భంగపాటు.

వేం. పంచ. 3.168.

చేటుపాటులకు లోనగు

ఇబ్బందులకు, ఇక్కట్లులకు
లోబడు.

“అకటా! నీ విటు చేటుపాటులకు
లో నై యున్నయిల్లాల వింతె కదా!
పుట్టినయిల్లు జేర్చువగ లేదే...”

శుక. 3.265.

చేట్టుటు

కష్టము.

భీమ. 3.4.

చేట్లకొటివి

ఒక తిట్టు.

దొర్భాగ్యుడు - దుష్టుడు.

కొంపలకు నిప్పంటించువాడు.

కొటివి అని కూడా తిట్టుగా
ఉపయోగించడం కలదు.

చేట్ల పురులు

అమాయకురాలు, పసిపాప.

పూర్వం చేటలో పురుడు

పోసుకునే వారు.

చేటలోని పురుడు - శిశువు -

వంటి అమాయకురాలు.

‘చేటలో పడింది మొదలూ’

అని పలుకుబడి.

“అతని గోరి తపము, సేసె దట గారి!

నీ వెంత చేట్లపురులూ!” కుమా. 7.38.

చూ. చేటలో పడు.

చేడ్చుడు

చేటు చెందు, నొప్పి పెట్టు,

చెడు.

“కాలు చేడ్చడం దన కేల తిరుగ.”

భీమ. 4.32.

వాడు క లో నూ ‘కాళ్ళు

చెడేట్టు తిరిగాడు’ అంటారు.

చేడ్చాటు

చూ. చేడ్చుడు.

చేతకత్తె

చెలికత్తె.

“అ త ను చేతకత్తె ల మ రం గం
గాంతలు.” వేమన.

చేత కాని....

అసమర్థ మైన, వ్యర్థ మైన.

చేతగట్టు

కృతకాది.

శ. ర.

చేతగాని మాటలు

పనికి రాని మాటలు.

“ఊరికే చేతగాని మాటలు మాట్లాడ వద్దు.” వా.

చేత గుండెకాయ యిడినా

ఎంత నమ్మించినా.

“వారల నమ్మంగఁ, గాదు సేత గుండె కాయ యిడిన.”

భార. శల్య. 2.397.

చే తడి యార లేదు

పని ముగిసి ఇంకా కాసంత సే పై నను కాలేదు. ఆ పని చేసి యింకా ఊణ మైనా కాలేదు—చేతడి యారునంత సేపు కూడా పట్ట లే దనుట. పని ముగించగనే చేతులు కడుగుకొనుట—నిత్య నై మిత్తిక కర్మలలో ‘అప ఉప స్పృశ్య’ అనుకొనుట ఆచారము. అది యాజు లేదనగా ఆ తడి యింకా అజు లే దనుట.

“ఆజు వెట్టించి చేతడియార దివుడు, దీని కెట్లుగి మోహనం బైనవేణి, గలిగె.” కా. మా. 1.54.

యా. చేతడి యాజు లేదు.

“చెట్టులఁ గట్టి నమ్ము మని చేతడి యాజుడు చంపు పెట్టు...”

పంచ. పో. 1.49.

యా. చేతడి యాజుకుండ.

చే తడి యాజుకుండ

వెనువెంటనే.

“చెలువ కుమారునిన్ వడుగు చేసిన చేతడి యాజుకుండఁగాఁ, బాలు పెసలారఁగా...” హరవి. 2.108.

చేత తడాటదు

ఇప్పు డిప్పుడే ఆ పని చేసితి నను సందర్భంలో ఈ పలుకు బడిని ఉపయోగిస్తారు. దానం చేసేటప్పుడు ధారా పూర్వకంగా చేసే అలవాటుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“చేతి తడాట దుచ్చిష్టపు లేదు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 390.

“వాడికి ఎంత పెట్టానో లెక్క లేదు. ఇంకా నా చేతి తడి ఆరక ముందేవాడు ఎదురు తిరగడం మొదలు పెట్టాడు.” వా.

క్రమేణా ఈ పలుకుబడి ఏ పన్నైనా చేసే చేయక ముందే అనే ఆర్థంలో కూడా పరిణమించింది.

యా. చేతడి యార లేదు.

చేత తీట కుండు

చేయి తీరక పోవు, తీరుబడి లేక పోవు.

“తెంపు నేయఁగఁ జేతఁ దీటకున్న దియ్యె.”

వర. రా. సుం. పు. 91. పంక్తి. 3.

చేత దీటు

చేత అగు.

“పో నేర నచ్చటికి నా చేతఁ దీటుదు.”

వర. రా. భా. పు. 191. పంక్తి. 9.

చేత తీట దనగా, చేత కాదనుట.

చేత నగు

చేయుటకు సమర్థుడగు.

ఇది అన్ని రకాలుగా నూ
ఉపయోగిస్తారు.

చేత కాని వాడు, వాడికి చేత
నవుతుంది. వాడి చేత కాదు
ఇత్యాదులు.

“అతని సంపించు మిప్పటి కితనిచేతఁ,
గాక యుండినఁ జూతము గాక
యనిన.” హంస. 5.194.

చేతనవడు

తెలివి నందు.

చేతనబ్రాలు

తలబ్రాలు.

“తరంగమాలికా, సీతము లె నము తె
ములు...చేతనబ్రాలు వోయుగతి.”

పార్వీ. 1.70.

రూ. చేతన్నబ్రాలు.

చేతనించు

తెలివి పొందు.

చేతప్పు

చేతితప్పు - వ్రాతలో.

చేత నయినట్లు చెప్పు

ఎంత తెలిస్తే అంత చెప్పు.

“ఎటుంగకున్న సీ,చే నయిన టికం
దెలిసి చెప్పు మనన్.” కళా. 7.15.

“నేను చెయ్యలే నంటే వదరదు. ఇం
కవరూ లేరు. సీచేత నయినంతవఱకే
చేయి.” వా.

....చేత పోవు

...చేత మరణించు.

“కృపాశ్వుతాను కృతవర్మ కర్ణశల్మల్యులు
సీచేత బోయెడువారు.”

భార. కర్ణ. 2.122.

చేత బట్టు

ఆధారముగా చేసుకొను.

భార. విరా. 117.

చేతబడి

మంత్రతంత్రాదులతో ఒకరికి

కీడు గలుగునట్లు చేయు ఆభి

చారికక్రియ.

“వాడు చేతబడి చేయించినాడు.
దానితో ఆ కుటుంబం నాశనం అయి
పోయింది.” వా.

చేతఱికము చేయు

కీడు చేయు.

“ప్రాత్ర యగుమంత్ర తనకుం, జేత
ఱికముఁ జేసె ననుచు శిక్షించి.”

చేతవులు

దొరకు.

“చేతుల కసివోఁ గయ్యము, నేత
విలెడు...” ఉత్త. హరి. 5.22.

చేతాకు

సాహసము, పొగరు.

“నాతోఁ దలపోయక రో, పాతురతన్
బ్రతిన వట్టి తవసీ నాథ, వ్రాతంబు
వినఁగ నిట్లులు, చేతాఁకున దెప్పరంబు
నేనితి కంటే.” భార. ద్రోణ. 2.802.

చేతా వాతా కాని

చేత కాని.

“వాడు వట్టి చేతా వాతా కానివాడు.” వా.

“వాడికి చేతా కాదు వాతా కాదు.” వా.

రూ. చేతాకాదు, వాతాకాదు.

చేతి కబ్బు

దొరకు.

“కామరవయసుదే చేతి కట్టెను కొంక నేనుటికి.” తాళ్ల. సం. 3.64.

చేతికాయ

చేదుకాయ.

ఇలాగే చేతిదొండ, చేతి దోస, చేతి పుచ్చ, చేతి పొట్ల, చేతి బీట, చేతి సొట ఇత్యాదులు - చేదైన...

చేతికి అంది వచ్చు

సాయపడగల స్థితికి వచ్చు.

“సమయానికి కొడుకు చేతికి అంది వచ్చాడు గనక సరిపోయింది గానీ, లేక పోతే నానాబాధా పడిపోయేవాడు.”

వా.

చూ. చేతికి వచ్చు.

చేతికి ఎముక లేక

ధారాళంగా, దాన పరుడుగా.

“చేతికి నెమ్మక యింత యుండమిన్.”

పాణి. 5.28.

చూ. చేతికి ఎముక లేదు.

చేతికి ఎముక లేదు

అతి దానశీలు డనుట.

“వాడిచేతికి ఎముక లేదు. ఆడిగినవాడి కల్లా ఆడిగినంతా యిచ్చాడు.”

చేతికి చిప్ప యిచ్చు

సర్వనాశనము చేయు.

భ్రష్ట మొనర్చు.

“వాణ్ణి నమ్ముకుంటే నీకు చేతికి చిప్ప యిచ్చి పంపిస్తాడు.”

వా.

చేతికి చెయ్యి నష్టం

ద్రవ్యం మారకంవల్ల కలిగే నష్టం.

దీనినే వట్టం అంటారు.

కాశీయా. 72.

చేతికి రాని

అక్కరకు రాని.

“అలయక నాల్గుచట్ల పెరుగ గమ్మినఁ జేతికి రాని రూక నావలె నల సంత లోన...” శుక. 2.580.

చేతికి లోనగు

దొరకు.

“చేతిపదారముఁ దలఁచక చేరువ నుండినవారల, చేతి పదారము గోరిన చేతికి లోనానా.” తాళ్ల. సం. 5.209.

చేతికి వచ్చు

1. తనకు తోడ్పడుటకు తగిన వయసువా రగు.

“వాడి కేం? వాడి కొడుకులు చేతికి వచ్చినారు.”

వా.

2. దొరకు.

“డబ్బు చేతికి వచ్చిందా.”

వా.

చేతిక్రింద....

అధికారము క్రింద, యాజ మాన్యము క్రింద.

“అతని కేమి? అతని చేతిక్రింద బోలె డంతమంది పని చేస్తున్నారు.”

వా.

“ఆ ఊళ్లో అలాగాజనం అంతా అతడి చేతికిందనే ఉంటారు. వాడు ఏ మయినా చేయగలడు.”

వా.

చేతి కీలుబొమ్మ

చెప్పి నట్లు వినునట్టివాడు - వినునది.

“వాడు పెళ్లాంచేతి కీలుబొమ్మ అయి పోయాడు.” వా.

చేతిగరలు కనబడు

తెల తెలవాలు.

రాయలసీమలో నేటికీ వాడు కలో—

‘చేతి గీరలు కనబడే పొద్దున లేచిపోతిని.’

‘పరువు నేల పోయేటప్పటికి చేతిగీరలు కనబడినాయి.’

అంటారు.

“తన చేతి గరలు కనబడడం, జనియెం బ్రభావతి రహస్యపదనంబునకు.” శుక. 4.88.

చూ. చేతిగీరలు కనబడు.

చేతిగీరలు కనబడు

తెల తెలవారు.

“చేతిగీరలు కనబడగానే వెళ్ళరా. సులువుగా వూరు చేరుకుంటావు.” వా.

చేతిచమురు భాగవతము

దండుగపని.

సొంతడబ్బు ఖర్చు పెట్టుకొని చేయు సమష్టి పని.

భాగవత మాడించుటకై అగు ఆముదపు ఖర్చు అంతా తా నొకడే భరించడం దండుగే కదా?

చేతిచిలుము వదలు

డబ్బు దండుగ అగు.

“ఆ వ్యాజ్యంలో దిగితే చేతి చిలుము వదలడం తప్ప నీకు జరిగే ఉపకారం ఏమీ లేదు.” వా.

చేతి తీట మాన్పు

భుజకంఠూతి తొలగించు.

“కలిగె గదా! నాకు గదనరంగ మునఁ, గలుషంబుతోఁ జేతిగమి తీట మాన్పు.”

ద్విప. భాగ. కల్యా. పు. 147.

చేతి నిమ్మపండు

వశవర్తి.

“చుట్టల సురభి రాజుల చేతి నిమ్మ, పండు.” బహులా. 5. ఆ.

చూ. చేతిలోని వాడు.

చేతి బంగారము

అందుబాటులోని అమూల్య వస్తువు.

తాళ్ల. సం. 9.219.

చేతిబరువు కనుగొను

పరాక్రమము రుచి చూచు.

“నా చేతిబరువు, గనుక గొనియె ద విపుడ యనియె.” భార. కర్ణ. 2.12.

చేతిబిడ్డ

పసిబిడ్డ.

చంటిబిడ్డకన్న కాస్త పెద్ద.

చేతిమీదుగా....

పర్యవేక్షణక్రింద, యాజమాన్యముక్రింద.

“నీచేతిమీదుగా ఎన్ని శుభకార్యాలో జరిపించావు. ఈ ఒక్క కార్యం మాడా నీచేతిమీదుగానే జరగనీ అని నా ఆఖిలాష.” వా.

“ఈ ఊళ్లో ధర్మకార్యాలన్నీ ఆతడి చేతిమీదుగా నడచేవే.” వా.

చేతి యదరువేతలు

అదురువేట్లు.

“లజ్జాలోపధూషితంబు లెన యా
యోషారత్నంబు, చేతి యదరుప్రేతలు
తమకు నూతనోత్సవంబు లగుచు.”

ప్రభా. 5.69.

నేటికి రాయలసీమలో

వాడుకలో ఉన్నది.

“ఒంటిగా చిక్కినప్పుడు నాలుగడు
రేట్లు వేసి పంపితే వాడే దానికి
వస్తాడు.” వా.

చేతియద్దము

పిడి ఉండి చేతితో పట్టు
కొనుట కను వయిన అద్దము.

చేతిలో ఉండు

వశవర్తియై ఉండు.

“వాడు నాచేతిలో ఉన్నాడు. ఏం
చెయ్య మన్నా చేస్తాడు.” వా.

చేతిలో చేయి వేయు

ప్రమాణము చేయు.

“వా డీపని చేస్తా నని చేతిలో చేయి
వేసి చెప్పాడు.” వా.

చేతిలో తడి

చూ. చేతిలో తేమ.

చేతిలో తేమ

డబ్బు.

“చేతిలో తేమ ఉంటే ఈ పాటికి
యిలా ఉండేవాణ్ణా?”

“చేతిలో తేమ లేక మెత్తబడ్డాడు
గానీ...”

చూ. చేతిలో తడి.

చేతిలోనిది

వశ మైనది, తనది.

చేతిలోనియది

చేతిలోనిది.

“సజ్జనుని చేతిలోనియది బ్రహ్మలో
కంబు.” భార. శాంతి. 6.298.

చేతిలోని వాడు

అధీనుడు, వశవర్తి.

“భీమధన్వండు నీ చేతిలోని వాడ
యదియ మాకుం బ్రదుకుఁ జెరువు.”

దశకు. 10.48.

“ఇటు నేయరేని యింద్ర! మీరెల్ల నా,
చేతిలోని వార చెప్ప నేల.”

ప్రభా. 1.88.

చేతిలో పెట్టిపోవు

1. అప్పగించు.

“వాడు పోతూ పోతూ యీ పిల్లలను
నా చేతిలో పెట్టి పోయాడు. వాళ్లను
ఒకదానికి తెచ్చేభారం నామీ దుంది.” వా.

2. ఇచ్చు.

“వాడి కేవో ఒక రూపాయ చేతిలో
పెట్టి పంపించు.” వా.

చేతిలో ఉండు

స్వాధీన మై ఉండు.

“ఒకరిచేతిలో ఉన్నాక చెప్పిన వన్నీ
చేయాలి కదా!” వా.

(ఒకని) చేతిలో బ్రతుకు

ఒకరి ఆధారము మీద
బ్రదుకు.

“అ, లే తా నాతని చేతిలో బ్రదుకు
వాడే యాఁ జుమి మీఁదటకా.”

ఆము. 4.213.

“ఒకరిచేతిలో బతకడం నా కిష్టం
లేదు.” వా.

చేతివ్రాలు

చేవ్రాలు.

చేతుల కని పోవగా

చేతుల కని దీరునట్లు, చేతుల
నిండా (యుద్ధము చేయు.)

“చేతులకని వోవంగ న, రాతులు జెగి
లంగ గ్రీడి ప్రకటస్ఫురణఁ.”

భార. కర్ణ. 2.300.

“చేతులకని వోఁ గయ్యము, చేత వినన
యట్టివిధము చింతించి ననుఁ.”

ఉ. హరి. 5.22.

చేతులకని వోవునట్లు

చేతులకని తీరునట్లుగా.

“వీరు వా రనక వీరావేశంబునం జేతుల
కని వోవం జెలరేగి నింహనాదంబులు
సేయుచు మోదువారును.”

ఉ. హ. 4.229.

చేతుల కాటి నిల్చు

ఎదిరించి నిలువ గలుగు.

“...ఏమియుఁ, డయ్యక కొంతసేపు
పెనుధాకను జేతుల కాటి నిల్చువార,
డెయ్యెడఁ బోటుబంటునకు నెంతయుఁ
గాతుకకారి కాఁడె.” ప్ర. 2.58.

చేతుల తీట

భుజకంఠూతి, యుద్ధేచ్ఛ.

“చెనసి కలహభీతి చేతుల తీట వోఁ,
బొడువఁ జాలునేని...”

కుమా. 10.144.

“చేతుల, తీట నిలువరాక త్రిభువనముల
రేపు,చున్నవాఁడు.” కుమా. 11.103.

చేతుల చటచు

చేతులతో కొట్టు.

“ఇరువుర మీఁదన్, జెచ్చెరఁ జేతులఁ
జఱచుచు, వచ్చెను గద! దూఱుటంచు
వనరుచుఁ దమలోన్.” ఉ. హ. 3.57.

చేతులను తేల్చు

చేతులు కడుగుకొను.

“కర్కరికాముఖాగ్ర, గళితగంధోద
కంబులఁ గంసవెరి, చేతులను దేల్చె
బాంధవక్రేణివోడ.” పారి. 2.20.

చేతుల బట్టు

చేర దీయు.

“సీతఁ గానఁగ లేక చేరిన నన్నుఁ,
జేతులఁ బట్టక చెదరఁ ద్రోలుదురు.”
వర. రా. కిష్కి. పు. 490. పంక్తి. 16.

చేతుల లావు

భుజబలము.

“వీడు నీ చేతులలా వెలుంగఁడు.”

భార. ద్రోణ. 183.

చేతుల వ్రేళ్ల మడచికొనుచు
నేడ్చు

ఏడ్చుటలో ఏమీ చేయలేక
పోవుట సూచిస్తూ చేయు
చేష్ట.

“మార్చి మార్చి చేతుల వ్రేళ్ల మడచి
కొనుచు, నింక నెట్ల మృత్యుం చు
నయ్యింతు లేడ్వ.”

ఉ. హరి. 5.276.

చేతు లాడించుకొంటూ

పని కాక (తిరిగి వచ్చు.)

“ఆ నీ కొడుకు వెళ్ళ కేం? వెళ్లాడు.
చేతు లాడించుకొంటూ వచ్చాడు.”

వా.

హ. చేతు లూగించుకుంటూ.

చేతులార

తనిని తీరా, చేతులకు సంతృ
ప్తిగా.

“చేతు లారంగ శివునిఁ బూజింపఁడేని,
నోరు నొవ్వంగ హరికి నడువఁ
డేని...” భా. 10.

చేతులార చేసుకొను

స్వయంగా తెలిసి తెలిసీ చేసు
కొను.

“చేతులారా చేసుకొన్న దానికి అనుభ
వించక తప్పతుందా?”

చూ. చేజేతుల జేసుకొను.

చేతులు కట్టుకొని

వినయంతో.

చేతులు కట్టుకొని కూర్చుం

డుట వినయసూచకం.

“పిళ్ళంతా యిక్కడ యిన్ని మాటలు
మాట్లాడుతారు గానీ, రెడిగా రొచ్చే
సరికి చేతులు కట్టుకొని నిల్చుంటారు.”

వా.

చేతులు కడుగుకొను

సంబంధము వదలుకొను.

చేతులు కడుగుకొనుట ఏదో

పని ముగించుటను తెలుపును.

“ఈ పిల్లను అతవారింటికి పంపించి
చేతులు కడుక్కొని, కాకి వెళ్ళి
పోదా మనుకున్నాను.” వా.

చేతులు కావు, కాళ్ళు

ప్రాధేయపడునప్పుడు అను
మాట.

పట్టుకోవడం చేతులనే

అయినా కాళ్ళు పట్టుకున్నట్లు

భావించు మనుట.

“నీ వెలాగో ఈ పని చేసి పెట్టాలి.

చేతులు కా వివి కాళ్ళు, వాడిమీద
కోపం మానివేసెయ్య్.” వా.

చేతులు తీయు

చేతులు నొప్పి పెట్టు.

“నిరస్తచాపుఁడై, చేతులు తీయఁగా
మరుఁడు సెజ్జపయిం బడు.”

నిరంకు. 2.11.

“ఈ రోజు రాసి రాసి చేతులు తీస్తు
న్నాయి.” వా.

దీనిపై వచ్చినవే చేతుల

తీపులు, కాళ్ల తీపులు.

చేతులు నెత్తిమీదికి వచ్చు

దిగులు కలుగు.

దిగులుగా ఉన్నప్పుడు

కూర్చొని రెండుచేతులతో

తల పట్టుకొనడం అలవాటు.

అందుపై వచ్చినది.

“ఆ వ్యాజ్యం పోవడంతో వాడికి
చేతులు నెత్తిమీదికి వచ్చాయి.” వా.

చేతులు పట్టి పల్కు

అబ్బురముగా చెప్పకొను.

“చానలు చేతులు పట్టి పల్కుకొన్.”

రాధ. 3.79.

చేతులు పిసుకుకొను

ఏమి చేయుట కూ తోచక

పోవు.

“భాగ్యదేవతలార! యీబారి గడవఁ,
బెట్టరేయించు జేతులు పిసికికొనుచు.”

ఉత్త. హరి. 7.185.

చేతులు బయల్పాచు

ఊరక చేతు లాడించు.

“గులు పాడుచువారు... చేతులు బయ
ల్పాచువారు.” భాస్క. యుద్ధ. 276.

చేతులు ముడుచుకొని కూర్చుండు

ఏమీ చేయక ఉండు, కర్తవ్య
పరాజ్ఞులు డగు.

“అవసరం వచ్చినప్పుడు ఏదో చెయ్యాలి
గానీ, చేతులు ముడుచుకొని కూర్చుంటే
యెట్లా?” వా.

చేతులు విచ్చు

చేతులు వెల్లకిల వేయు.
నిరసనను తెలుపు.

రాధి. 4.15.

చేతు లెత్తి మ్రొక్కు

ఆదరముతో నమస్కరించు.

“.....వసుధావిబుధం, డచ్చప
లాక్షీమణికి, ముచ్చటతోఁ జేతు లెత్తి
మ్రొక్కినయంతేక,”

శుక. 2.462.

“అతను న న్నెంతో ఆదుకున్నాడు.
అతనికి చేతు లెత్తి మొక్కాలి.” వా.

చేతు లొగు

దోసిలి పట్టు, ప్రార్థించు.

“ఏ తల్లి తనకు నై చేతు లొగ్గినవా8,”
దేవీ. 1.17.

చేతు లొడ్డుకొను

చేతు లడ్డు పెట్టుకొను.

“వనితలు చల్లడియుదకంబునకుఁ జేతు
లొడ్డుకొనుచు...” కళా. 6.229.

చేతెంట

చేతివెంట.

ప్రతిచేతి పొడవు నేలకూ.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 480.

చేదండ

కై దండ, చేయూత.

“చేయైత్తి తెమ్మని చేదండ యిచ్చి.”
ద్విపద. సారం. 3.115. పు.

చే దప్పిపోవు

చేయి జాటిపోవు.

పొర బాటున అనిష్టము

జరుగు అని కూడ.

“ఎంత లే దింతె కద దీని కిట్టు లనకు,
తానె పోయెను గాంత చేఁ దప్పి పోవ,
నేమి నేయుదు మని,” హంస. 2.215.
చూ. చేదప్ప.

చే దప్పు

చేయి దాటిపోవు.

“చేదప్పిన కార్యములకు, వేదనఁ
బొందుదురె...” ఉత్త. రా. 4.105.

చే దరిసెనము

కానుక.

చూ. చేదర్సనము.

చే దర్సెనము

కానుక.

“నెమ్మి నీరీతిఁ జేదర్సనమ్ము లొసఁగి.”
జైమి. 8.76.

చూ. చేదరిసెనము.

చే దివియ

చేతి దివియ.

చూ. చేదివె.

చేదుకట్టు

పిత్తకోశము.

చేదుడ్డు

చేతికట్ట.

చూ. చేకోల.

చేదు మ్రింగు

సాహసకార్యమునకు పూను.

అపథ్యమును సేపించు.

విషము మ్రింగుట సాహస
కార్యము కనుక.

“చేదు మ్రింగెద వంచు జలికి నవ్వె
ఘృతాచి, మాయలఁ డని తిట్టె మంజు
ఘోష.” మను. 3.109.

చేదోడుగా

సహాయముగా.

“పని పాట సేయఁ జేదోడుగఁ జెంచెత
ల్పలుకదోడుగ.” కా. మా. 2.72.
చూ. చేదోడు వాదోడు.

చేదోడు పడు

సాయ పడు.

“హరిపై, జిక్కినచిత్తంబు దనకుఁ
జేదోడుపడన్.”

హరి, ఉత్త. 5.201.

చేదోడు వాదోడు

సహాయము.

చేయితోడు, వాయిితోడు
అనగా పనికి తోడుగానూ,
పలుకు తోడుగానూ ఉండు
ననుట.

“ఇది యదృచ్ఛానులాభ మై యొడవెఁ
దోటపనికిఁ జేదోడు వాదోడు పాటు
పడును.” వైజ. 2.106.

చేదోయి ముకుళించు

నమస్కరించు.

“చేదోయిన్ ముకుళించి వీడుకొనె.”
శైమి. 1.104.

చే నిమ్మపండు

అందుబాటులో నున్నవాడు—

ఉన్నది. కరజంభలము.

“క్రమ్యుర నిదె వెంకటేశ నీచే నిమ్మ
పం డైన నీబంటు.”

తాళ్ల. సం. 11.2 భా. 67.

చూ. కరజంభలము.

చేనీరు

చేతిలో తీసుకొన్న నీరు.

“చేనీట నేత్రరాజీవముల్ తుడిచి.”

వర. రా. యు. పు. 196. పం. 12.

చేను చెట్ర

చేలు.

జం.

“మీయాట లేమో మీ పాట లేమో
యదియే మీకుఁ బట్టెను గాని చేను
చెట్ర యే మాయెనో మడిమట్ర యేమా
యెనో యది మీకుఁ బట్టెదాయె.”

ధర్మజ. 44 పు. 14 పం.

తె. జా.

చే నులుచు

చేతిని మెలివేట్టు.

“చెచ్చెర నేతెంచి చే నుల్చి చాపి,
పుచ్చుచు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 126.

చే నెత్తురు కాకుండ

రక్తపాతము చేయకుండ.

“...అనూనధైర్యనిధి తావకపుత్రుఁ
డితండు నేడు చే, నెత్తురు గాక
యుండ నతినిష్ఠుర శాతకృపాణ
ధారచే...” రాజశే. 2.39.

చేపట్టిన మన్ననలు

పొందిన బహుకృతులు.

“చేరి వారి కరుణే చేపట్టిననున్నలు.”
తాళ్ళ. సం. 8180.

చే పట్టు

1. గ్రహించు.

“...నీ పట్టుంబు నీ మంత్రు లి, చ్చిరి
నా కింతయు నీదు రాజ్య మిది వే
చేపట్టు నే బోయెదన్.”

భా. రా. కిష్కిం. 1.30.

2. వధువుగా లేక వరునిగా
పరిగ్రహించు.

“పుట్టితి వ జాత ను వు నఁ జే, పట్టితివి
పురాణపురుష భవనము...”

భాగ. 1. స్కం. 9.

చేపట్టుకుంచము

అందుబాటులోని అమూల్య
వస్తువు.

“కొల్పినవారికిఁ జేపట్టుకుంచమవు.”

తాళ్ళ. సం. 6.178.

చేపట్టుకొమ్మ

ఆధారము.

“శదాచారమునకుఁ బ్రాపు నైపుణ్య
మునకుఁ జేపట్టుకొమ్మ.”

ఉత్త. రా. 1.37.

చేపట్టు చేయు

భోజనానికి కూర్చునే ముందు
విస్తరి వేయుచోట ముందుగా
నీళ్లు చల్లి అలికి ముగ్గుకట్ట
వేయు.

“చూపట్టగ గోమయమున, జేప
ట్టనరించి.” శుక. 2.38.

“రారయ్య యని శుద్ధిమచ్చరణు
గోత్రా చేపతాపుత్రు వి, స్మేరాగ్ని
ప్రభుఁ గూరుచుండ నిడి మ్రోచ్చేపట్టు

గావించి నీ,రారం బండిన ప్రాతరాజ
నపు దివ్యాన్నంబు నొక్కింత...”

పాండు. 4.168.

ఇందులోని ‘చేయు’ పర్యాయ
పదాలయిన ఒకరించు,
కావించు ఇత్యాదులు
వేనితో నయినా ఇది
ప్రయుక్త మవుతుంది.

చేపట్లకు వచ్చు

కొట్లాటకు వచ్చు.

“సిగ వీడక వెనుచక్కి పింజె వదలక
జేపట్లకు వచ్చినక.”

ఉత్త. రా. 6.361.

చేపడవ

చిన్నదోనె.

హంస. 4.182.

చేపడు

1. దొరకు.

“జడధి కియ్యనికి చేపడదు గాక.”

విప్ర. 2.65.

“ఆ పసిడి గిన్నె యెవ్వరి, చేపడి
యెనొ వీరి నేల నిలుగులఁ బెట్టం,
జూపోపరు గా.” విప్ర. 5.28.

2. అగు, కలుగు.

“శ్రీయును బ్రాయంబుఁ జెలియఁ
జేపడును దుడిక.”

హరి. ఉత్త. 7.106.

3. వశ మగు.

“మాలని చేపడుటకు.”

మార్క. 1.234.

4. పట్టువడు.

“పాండవుల్ చేపడిరని చంప.”

భార. ఉద్యో. 4.68.

చేపలకు చలి

అసంభవం - చేపలకు చలి
ఉండ దనుట.

కృష్ణ సీ. 73.

చూ. మొసలి పడిశము.

చే పావడ

చేతిరుమాలు.

“చేపావడల మొగంబులు తుడిచి
కొనుచు.” రఘు. రా. 2.33.

చేవుణికిళ్లాడు

తడవు లాడు.

సుమతి. 93.

చేపెట్టు మేయు

చెంపదెబ్బ తిను.

“హుని నయినాడ రామని, చేనొక చే
పెట్టు మేసి.” చం. రా. 5.60.

చేపెట్టె

చిన్న పెట్టె.

శ. ర.

చేబింతు లాడు

చెండ్లు, బంతులు ఆడు.

“పుష్పవాటికలలోఁ బాదలందు విహరించు,
బంతంబు మెఱసి చే బంతు లాడు.” బ్రహ్మ. 3.30.

చేబడి

పని, చేతిపని.

“నీనాథి జనియించు నిసువు చేబడి
గాదె, భువన ప్రచారంబు పొంక పడుట.” సాంబో. 4.21.

చేబిదులు

లెక్క వ్రాయకుండా తీసుకునే
అప్పు.

“చేబడు లైనా తేవాలి పది రూపాయలు.” వా.

చేబాడిత

చేతి బాడిన,

చేబాడిన

చేతి బాడిత.

చే బార లిడు

వట్టిచేతులు చాపు, అంగ
లార్చు.

“ఆ బలం బెల్ల సహాయంబు గాక, చే
బార లిడినఁ దెచ్చెదరె జానకిని.”

పర. రా. కిష్కి. పు. 438. పం. 3.

చేబారలు పెట్టు

పాటిపోవు, అంగలార్చు.

“మిఱుమిట్లు గొన్న దృష్టులు మిడిచి
మన్నీ లెల్ల, బెదరి చేబారలు పెట్టు
చుండ.” రాజగో. 1.46.

చేబియ్యము

తవుడున్న ముడి బియ్యము.

బ్రాస్.

చేబిరుసులు

చేతితో కాలే బాణసంచా.

బిరుసు లనే వీనిని నే డంటారు.

రావి. 5.61.

చేబుట్టు లిడు

ఒకరక మైన కొమ్మువంటి
వాద్యాలను ఊడు.

పరమ. 4.205.

చేబోడి

డబ్బు లేనివాడు.

“నీడ యించుక లేని చేబోడిజూజుగు.”

కవిక. 4.99.

చేమంతిపువ్వు

అలాంటి బంగారు నగ.

చేమకూర శైత్యాలు

అసంభవములు.

తాళ్ల. సం. 7.34.

చేమపూరాజనాలు

ధాన్యవిశేషం.

చే ముఱచు

ప్రమత్తు డగు.

“రాముని తేజంబు రావణాసురుడు,
చేమఱచుటయ నీక్షించి నూతుండు.”

వర. రా. యు. పు. 434. పం. 10.

చే మించు

చేయి దాటిపోవు.

“చే మించి యిటు నడచిన కార్య
మునకు,”

వర. రా. కిష్కి. పు. 353. పం. 12.

చేమిరి పెట్టు

పాలలో తోడుపెట్టు.

“కలదండి పసిచిండి కాచి చేమిరి
బెట్టి, యొఱగగకుండగఁదిట్టి యుట్టి
నొట్టి.” వేం. పంచ. 4.455.

చేమీదుగా

స్వయముగా తనచేత.

“అఖిలకల్యాణగుణశీల యా సుశీల,
పెట్టెఁ జేమీదుగా నెల్లచుట్టములకు.”
పాండు. 4.267.

“మీ చేతిమీదుగా ఈ పుణ్యకార్యం
కూడా నెఱవేర్చి పుణ్యం కట్టుకోండి.”
వా.

చే ముంచి నేరము చేయు

బుద్ధి పూర్వకముగా తప్పు
చేయు, చేజేతులా చేయు.

“నా మనసే చక్కనైతే నాకుఁ బ్రత్య
క్షము గావా, చే ముంచి నేర మేమి
చేసితిని? కాక.” తాళ్ల. సం. 6.175.

చేముట్టు

పనిముట్టు, సాధనము.

“చేముట్టు నాగంటి జీవితంబు.”

పాండు. 2.66.

చేమొగుచు

చేతులు జోడించు.

చేమొగువు

నమస్కారం.

చేమొగుచు

నమస్కరించు.

చేమోడువు

నమస్కారం.

చేమోడ్పు

నమస్కరించు.

చేమోడ్పు

నమస్కారం.

చేయనిది పాపము

అన్నీ చేసె ననుట.

“శివలింగము దాల్చిన జన, నివహం
బేమైన జేయనిది పాపము.”

ఆము. 4.44.

చేయప్పులు

చేతిబదుళ్లు.

“చే యశ్చ లడిగి తెచ్చెద నంచుఁ జని
కాంచు, గోడెమిండనిఁ దప్పుకోలు
మ్రొక్క.” శుక. 2.368.

చేయబెట్టు

చేయించు.

“భోజనము చేయఁబెట్టిన భూవరేణ్య,
పైత్తుకం బొప్పు సర్వ సంపన్న
మగుచు.” వి. పు. 4.266.

చేయమ్ము

చేతితో వేసే బాణం.

చంద్రా. 2.38.

చేయలతి గను

చేతి బలము తెలిసికొను.

“చేయలతిం గని సమరము, నేయుము
ననుఁబోటితోడ.”

భార. ద్రోణ. 4.243.

చేయలతిగా

దగ్గఱగా.

“పఱచుం దవ్వుగఁ జేయలంతి నిలు
చుట.” భార. అర. 6.372.

చేయలతి యగు

అధీన మగు.

“నా చిత్త మేకీడునకుఁ జేయలతిగా
కేహిద్దు నీయంద యలరుఁ గాత.”

హరి. ఉత్త. 5.203.

చేయలతియా?

సాధ్యమా? శక్యమా?

“...నీకుఁ జేయలతియె యీ యెడ
యింక నీవు నిలిచిన బడ నడతురు.”

నిర్వ. 4.84.

చేయాడక

చేయి రాక.

“కాడినయమ్ముచే సొలసి కంసవిరోధి
శిరోధ ప్రేలఁ జేయాడక మార్పు
వోయె.” ఉ. హరి. 1.154.

“అతండు గయ్యంబు నేయఁ జేయాడక
చెడు.” భార. ద్రోణ. 5.311.

“వాణ్ణి తన్నాలం లే నాకు
చేయాడం లేదు.” వా.

చేయార

చేతులారా.

“చేయార నీసేవ నేఁ జేసుట లేదు.”

తాళ్ల. సం. 8.60.

నోరార అనుటకు పర్యాయ
ముగా ఇక్కడ మాత్రమే
కనిపిస్తుంది.

“ఏమని చేయార నీబంటు నని చెప్పుకొ
నేను.” తాళ్ల. సం. 10.2.

చేయార్పు

1. చేతులు కొట్టు.

“వాయుపుత్రుఁడు చూచుచగ వృక్ష
శాఖఁ, జేయార్పి రెండుగాఁ జీరి నవ్వు
టయు.” ద్వి. జగ. 207.

2. చేయి కదల్పు.

“నేను దోడ్పడ నతనికిఁ జేయార్పు
వచ్చునే?” భార. ద్రోణ. 4.291.

చేయార్పుకొనగ లేక

శక్తి లేక, అలసిపోయి.

చేయాడించుకొన లేక.

నీటిలో మునిగిపోవువాడు

చేయాడించినప్పుడే పైకి

తేలుట సాధ్యమగును. ఆ

ఆడించుకొను శక్తి లేదనగా

నిస్సహాయుడనుట.

ఈత కొట్టునప్పుడు అలత

లేనంతవరకూ చేతులు

కొట్టడం సాగుతుంది. బాగా

అలసినప్పుడు చేతు లాడవు.

“హా! సహ్యాక్షి గోత్రవధార్తమనున,
మనిగి యున్నాడఁ జేయార్పు
కొనఁగ లేక.” జైమి. 1.106.

చేయి కడుగుకుండ భోజనము

చేయ వచ్చు

వెనువెంటనే, వచ్చినదే తడ

వుగా,

“...స్వామియార గింపు కాంగనే
వచ్చి, దశవిధభోగములును చేయి గడు
గక మీరు భోంచేయవచ్చు.”

సందక. 47 పు.

చేయి కడుగుకొను

సంబంధము వదలుకొను.

చూ. చేతులు కడుగుకొను.

చేయి కొయు

అభయ మిచ్చు, అడ్డుకొను,

“మయునంతవాని చేయి గాయక
జయించి.”

వర. రా. యు. పు. 28, పంక్తి. 6.

చేయి కాల్చుకొను

వంట చేయు.

“ఇంట్లో ఆడవాళ్లు బయట చేరడంవల్ల
నేనే చేయి కాల్చుకోవలసి వచ్చింది.”

వా.

చూ. చెయ్యి కాల్చుకొను.

చేయి క్రిందగు

ఒకరిచే దానము పొందు

సితిలో ఉండు.

“...నూత్నమ, ర్యాదం జెందుకరంబు
క్రిందగుట నా హస్తంబు మీఁదట
మేల్, గాడే...”

భాగ. స్కం. 8.

చేయి చాచు

1. ఒకరిని యాచించు.

“వాడు బలికినన్నాళ్లా ఒకరి కిచ్చాడు

గానీ ఒకరి ముందు చెయ్యి చాచి యెఱ
గడు.”

వా.

చూ. చెయి చాచు.

2. వేకారు.

“క్రిపతి నీ కయి చేయి చాచెదము.”

తాళ్ల. సం. 8.19.

చేయిచ్చు

ఆసరాయిచ్చు, సాయపడు.

“ఇంటివారిని లేపి యీవల దొంగ,
బంటుకు చెయ్యిచ్చుపాపాత్మురాల.”

గౌర. హరిశ్చ. పు. 168.

చేయి చేయి కలుపు

సమాధాన పఱచు.

“వాణ్ణి పిణ్ణి చేయి చేయి కలిపి వెళ్లాడు
వాళ్ల నాన్న. అప్పటినుంచీ సంసారం
కాస్త కదటపడింది.”

వా.

చేయి చేసికొను

తన్ను.

“వా డేవో అన్నా డని పీడు చేయి
చేసుకొన్నాడు.”

వా.

చూ. చెయి చేసుకొను.

చేయి జాటు

అధీనము తప్ప.

“ఆ వ్యవహారం నా చేయి జాటి
పోయింది. ఇంక నేను చేసే దేమీ
లేదు.”

వా.

చూ. చేయి దాటి పోవు.

చేయి తీరదు

చేతిలో పని ఉన్న దనుట.

చేయి పనికి ప్రత్యామ్నాయంగా మనకు అనేక పలుకు

బళ్లలో కనిపిస్తుంది.

“నాకు చేయి తీరడం లేదు. తరవాత
రా. గింజలు వేస్తాను.”

వా.

“నాకు చేయి తీరనంత పనిగా ఉంది.”

వా.

చేయి తీరిక లేదు

తీరుబడి లేదు.

ఏదో పని చేస్తున్నా ననుట.

“ఇప్పుడు చేయి తీరిక లేదు. తరవాత రావయ్యా. ఆ సంగ తేదో చూస్తాను.”

వా.

చేయి దాటి పోవు

మించి పోవు, స్వవశము తప్పి పోవు.

“ఈ విషయంలో నేను చేయగలిగింది యేమీ లేదు. ఆ వ్యవహారం అప్పుడే చేయి దాటి పోయింది.”

వా.

చూ. చెయి దప్పి పోవు.

చేయిదోడు

సహాయము.

“సృజించు బ్రహ్మకుఁ జేయి దోడు.”

భీమ. 1.44.

చూ. చేదోడు, చేదోడు వాదోడు.

చేయి మఱచు

విధ్యుక్త ధర్మమును నిర్వహించుకుండు.

“మీకు నిట్టి యెడలిన, బ్రహ్మయక చే మఱువ కునికి పటుశైర్య మగున్...”

కళా. 4.191.

చేయి మించు

అధీనము తప్పు, చేయి దాటి పోవు.

“అని బహు భంగులం దన బలాదిక దర్పవిజృంభణంబు నేర్చున వివరించి పై ననియె భోరున నా చెయి మించె...”

రంగా. 2.44.

“ఆ వ్యవహారం నా చేయి మించి పోయింది. ఇంక నేను చేసే దేమీ లేదు.”

వా.

“నే నప్పుడే ఆ నోటు పంపించేశాను. ఇక నా చెయి మించి పోయింది. మీ కేం ఇబ్బందులున్నా పై అధికారి దగ్గర చెప్పకోవాల్సిందే.”

వా.

చూ. చెయి మించు.

2. అతిశయించు, మేలు చేయి యగు.

“చేయి మించగ వలెన్ జామి నీ కని.”

విజయ. 3.115.

చేయి మీ దగు

తాను ఇచ్చువా డగు.

“...నూత్నము, ర్యాదం జెందుకరంబు క్రింద గుట నా హస్తంబు మీఁదొట మేల్, గాజే రాజ్యము గీజ్యమున్ సత తమే కాయంబు నాపాయమే.”

భాగ. స్కం. 8.

చేయి మీదుగా నడచిన

ఎప్పుడూ ఒకరిని దేహి అనక,

ఒకరికే తాను ఇస్తూ బ్రతికిన.

“చేయి మీఁదుగా, నడచిన పూర్ణ కాముడవు.”

పాండు. 3.44.

చేయి మునుగ జుర్రుకొను

సంతృప్తిగా జుర్రుకొను.

వాడుకలో కొన్ని వర్గాలలో

‘చెయ్యి ములగా జుర్రుకొను’

అనే వినబడుతుంది.

చేయి మునుగ పాడి

పాడి సమృద్ధిగా ఉన్న దనుట.

ఇది వాడుకలో కొందరిలో

‘చేయ్యి ము ల గా పా డి’

అన్నట్లు వినవస్తుంది.

“వాళ్ళ కేం ? పదావులు, పది యెను
ములు. చేయి మునగా పాడి.” వా.

చేయి యెటు లాడు

ఇంత దుర్మార్గ మైన పని
చేయుటకు చేతులు ఎట్లా
పచ్చును ?

“ఓయి దయావిహీనమతి ! యూరక
యా పసిబిడ్డఁ గొట్టఁగాఁ, జే యెటు
లాడె నీప—” మను. 4.87.

“ఆ పిల్లవాణ్ణి కొట్టడానికి నీకు చేతులు
ఎట్లా ఆదాయి.” వా.

చేయి వదలు

రక్షణ బాధ్యతను వదలు
కొను.

“చేయి వదలక చేపట్టువారిఁ గాచు
టలు.”

వర. రా. సుం. పుట. 88. పం కి. 15.

చూ. చేయి విడుచు.

చేయివాసి

హస్తవాసి.

“ఆయన చేయివాసి మంచిది. ఏ మిచ్చి
నా నయ మవుతుంది.” వా.

చేయి వీచు

ఆజ్ఞ యెసగు, ప్రోత్సహించు,

ముదల యిచ్చు.

“గోత్ర భీకరముగ బాహు లెత్తి తమ
కంబున సేనకుఁ జేయి వీచినన్,”

పారి. 5.14.

“ఆవృత్తోదరుపైఁ గవియంగఁ జేయి,
పిచె సేనకుఁ గాఁగింగవిభుఁడు గడఁగి.”

భార. భీష్మ. 2.70.

చేయిక

చేతికి దొరకక.

“లేటి బొట్టెలు బిట్టు చెదరి చెదరి
చేయిక పటచిన.” హర. 1.3.

చేయిక తివియు

చేతి కందక లాగు.

“తనరు మహాభద్రదంతులరీతిఁ, జేతికి
నొడిసినఁ జేయిక తివిసి.”

ద్విప. మధు. పు. 18.

చేయిత నీదు

ఏ యితరసహాయం లేక చేతు
లతో ఈదు.

“చెనఁటి యీ భవ వారి చేయూత
నీదు.” ద్విప. పరమ. 2.86. పు.

“ఏచి మన్నీరు సేయూత సేద.”

భార. విరా. 4.213.

చేయునది లేక

ఇంకో మార్గం లేక, గత్యం

తరం లేక, తప్పనిసరియై.

“బయటఁబడి చేయునది లేక యాకరహ
మగిడి తుఱముఁ దిద్దుచు.”

ఆము. 4.35.

“వారత నవ్వలకుం ద్రోసి చనినఁ
జేయునది లేక యిచ్చావిహారవిరోధి
యగు నిజశలాచారంబులం దలంచు
కొని...” శుక. 2.10.

చేయూత

సహాయకము.

“యోగ విద్యా బలంబు చేయూత
గాఁగ.” నైష. 3.3.

చే యూదుకొను

చేతులను ఆధారముగా దేని
పై నో ఆనించు.

“ఒండొరు జే యూదికొనుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 279.

చే యెత్తి నమస్కరించు

హృదయపూర్వకంగా బహూ
కరించు, కృతజ్ఞత తెలుపు.

“నా కొక జీవన కల్పించినవా
డాయన. ఆయనకు చేయెత్తి నమస్క
రించాలి.” వా.

చేయేతము

చేతితో తోడు ఏతాము.

“అబ్బావికి జేయేతం, బుబ్బుచు
దంబి యొనర్చి.”

హంస. 1.186.

చే యొడ్డు

అడ్డుపెట్టు.

“ఒరుల యీగికి నకట! చే యొడ్డ
కుండు.”

భార. శాంతి. 4.158.

చేరగ బిల్లు

దగ్గరకు తీయు.

“భీముని జేరగఁ బిల్చి.”

శైమి 3.45.

చూ. చేర దీయు.

చేరగిల బడు

విశ్రాంతి తీసుకొను.

“పొద్దున్నుంచి పనితో సతమత మయి
పోయాను. కాస్త చేరగిలబడితే కాసి
వీలు లేదు.” వా.

చేరదీయు

దగ్గరకు తీయు.

“అల్లనఁ జేరదీసి.” విప్ర. 4.88.

చేరబడు

1. కలియు, ఒకటి అగు.

“గోరపు బాపములు సీవుఁ గొడుకులు
నాలుం, జేరఁబడి పంచుకొందురొ?”

వాల్మీ. 2.100

2. ఒరగు, చేరగిలబడు.

“ప్రాద్దు చేరఁబడినఁ బోయి రిండకు
వారలు.” నారా. పంచ. 1.90.

చేరబొంతల యాట

ఒక బాలక్రీడ.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

చేరల గొలువ గ వచ్చు

(కన్నులు)

విశాల మైనవి అనుట.

“చేరలం గొలువఁగ వచ్చు కన్నులు.”
పాండు. 2.70.

చూ. చెంపకు చేరదేసి కండ్లు.
చేరదేసి కండ్లు.

చేరల గొల్వగ వచ్చు

చేరే డంటేసి ఉన్న వనుట.

“కన్ను లంటిమా చేరలఁ గొల్వఁగా
వలయు.” విజయ. 1.131.

చేరవచ్చు

సమీపించు.

“శిరజాక్షి నిరంకుసుఁ జేర వచ్చె.”
నిరంకు. 4.93.

చేరవేయు

ఒకచోటికి చేర్చు, ఒకటిగా

పెట్టు.

“అవన్నీ యింట్లోకి చేరవేయరా.”

వా.

“చిల్లా పల్లా పడిన వన్నీ ఒకచోట చేర
వేయవే.” వా.

చేరిక యగు

సమీపించు.

“అనయముఁ జేరిక యగుతఱి, నని
వార్యప్రీడభయభరాకులగతి యై.”
ప్రభా. 5.31.

చేరిక లొనర్చు

స్నేహం చేయు.

“చేరిక లొనర్చి తేనియన్ చిలుకఁ
బలికి.” హంస. 2.169.

చేరుకోల

చెలకోల.

పశువులను తోలే కొరడా
వంటిది.

భార. భీష్మ. 3.234.

యా. చేర్కోల.

చేరుగడ

1. ఆధారము.

“నట్టి యపకీర్తులకుం జేరుగడ.”
విప్ర. 3.12.

2. చేరబడు దిండు.

“ఆశ్రితశ్రేణి కేయధిపుని పాదరాజీవ
యుగ్మంబులు నేరుగడలు.”
భాగ. స్కం. 1.257.

చేరుగొండి

1. తగులాటకత్తె.

శ. ర.

2. చేర వచ్చిన భార్య.

ప్రాన్.

చేరుగొండి పశువు

తప్పిపోయిన పశువు.

ప్రాన్.

చేరుగొండియావు

శ. ర.

యా. చేరుగొండి పశువు.

చేరుచుక్క

పాపట బొట్టు.

“కలువపై యొడ్డాది కటకాధిపతి
వధూ, సీమంతపీఠులఁ జేరుచుక్క.”

కాశీ. వీ. 34.

యా. చేర్చుక్క.

చేరుడుబియ్యము

ముడి బియ్యము.

ఉత్త. హరి. 3.13.

చేరువకాడు

1. సేనాని.

రామా. 7.27.

2. ఎకిమీడు, అధికారి.

శేష. 5.98.

చేరువడు

సిద్ధించు.

చేరువపంట

అందుబాటులోనిది.

“.....భుజంగకోటికికా, ఘటితనిధా
నసీమ యుపకాంతుల చేరువపంట...”
హంస. 1.215.

చేరువఱుచు

సిద్ధింపజేయు.

చేరెడుకండ్లు

విశాలము లయిన నేత్రములు.

చేరెడు నేల

కొద్దిపాటి నేల.

“అకటా! చేరెడు నేలకుం దగఁదె

సహంభోధివేష్టిభవత్, రాజ
కుమారుండు.” హరిశ్చంద్రో.

చేర్పుక్క-

పాపటబొట్టు.

“చేర్పుక్క- జేరిచి చిత్రంబుగాను.”
పల. పు. 72.

“చేర్పుక్క-గా నిడ్డ చిన్నిజాబిల్లిచే,
సిందూరలిలకంబు చెమ్మగిల్లి.”
మను. 1.5.

“చొనిపె సీమంతవీధి- జేర్పుక్క-
యోర్తు.” ఆము. 6.128.
చూ. చేరుచుక్క.

చేర్లకోల

చెలకోల.

వరాహ. 5.108.

చేర్వచుట్టములు

దగ్గటిచుట్టాలు.

నిరం. 4.69.

చేర్వారు

సమీపించు, దగ్గరిపడు.

“వైశ్యంఖల్యంబునఁ బట్టు కల్లెపు
సరులో చేర్వార నుచ్చైశ్రవః, కంఖా
ణంబు గదల్చె.”

నిరంకు. 4.125.

చేటుకుట్టు

ఒక రోగము.

చేటుకోల

చూ. చేరుకోల.

చేటుబొందు

కొట్టెడు తోలుపట్టెడ.

శ. ర.

చేటులకోల

చెలకోల.

శ. ర.

చేలా గిచ్చు

చేయూత నిచ్చు.

“చేరి చేలాగిచ్చు...” ఇందు. 3.27.

చేలు దొండముక్కు పడు

ఎట్టబారు, పక్క మగు.

“దొండముక్కు వడియెం బ్రాసంగుఁ
జేల్.” ఇవ. 4.19.

“పెస రుసురుకొనియె దవనిక పాదరె,
తెక్క ప్రాసంగు దొండ ముక్కు
వడియె.” కాశీ. 3.23.

చేవగల వాడు

సత్త్వవంతుడు.

చూ. చేవబారు.

చేవట్టి తిగుచు

చేయి పట్టి లాగు.

“నీకు బలె సన్మానంబుతోఁ జక్క
వచ్చెదో యేమే గలదే యటంచుఁ దిగి
చెం జేవట్టి యా యంగనన్.”
కళా. 7.123.

చేవ డించక

చేతితో పట్టుకొని నలిగిపోవు
నట్లు చేయక.

చేవ - సారము పై, డించు
వచ్చిన దనుకుంటే = సారవిహీ
నము కాకుండ అనుట.

“...చేవ డించక కావడించి...”

పాండు. 3.89.

చే వదలు

నిరాశ్రయుని చేయు; వదలి
పెట్టు.
“చెలికాని నెఱుంగక చే వదలుదురె.”
వర. రా. కిష్కి. పు. 401. పం. 8.

చేవ బారు

సత్త్వవంత మగు.
చెట్టు చేవ బారిన దనగాకట్ట
యెఱు పెక్కి బాగా గట్టిపడి
నది అనుట.

చేవ మీటు

1. సత్త్వవంత మగు, బల
పడు,
“వలపుతో రేచి మనంబులం గరచి
చేవతో మీఱ లోనైన యా...”
రాజగో. 1.108.

2. విజృంభించు.

“సురనాథుల చేవమీఱన్ సమి, త్రేక్కి
లోలతఁ గాలమేఘముల మాడ్కిన్,”
కా. మా. 2.61.

చేవ యెక్కు

బలపడు, సత్త్వవంత మగు.
“ఇక్కడఁ జాండ్రభూపతి విహీన
వివేకతఁ జేవ యెక్కుగాఁ, నెక్కడి
వాసుడేవుడు?” ఉ. హరి. 3.4.

చేవ యొసగు

ప్రోత్సాహ మిచ్చు, బలము
చేకూర్చు.
“బహువిధచాతుర్యంబులు శౌర్యంబు
లకుఁ జేవ యొసంగ.”
ఉ. హరి. 4.213.

చేవలతులు

1. చేతి కందుబాటులోనివి.
“చేవలఁతు లగుచు దక్కును.”
పాండు. 3.118.

2. భుజబలము,
హర. 1.20.

3. సమీపము.
శృం. శకుం. 1.132.

చే వాటునేల

సమీపప్రాంతము.
చేతితో రాయి విసిరినంత
దూరము.

“చెలువార నిచటికిఁ జే వాటునేలఁ,
గల దొక నిర్మలకమలాకరంబు.”
గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1729-30.

చేవాడికాడు

చేతి మెలకువ గలవాడు.
“గడిదొంగ చేవాడికాఁడు దోఁపుడు
కాఁడు.” వేంక. మాన. 31.

చే వాడి మెఱసి

చేతి మెలకువ చూపి.
“చే వాడి మెఱసి...అస్త్రములకు బలి
వెట్టి,”
వర. రా. యు. పు. 366. పంక్తి. 13.

చే వార్చు

చేతులు కడుగుకొను.
“అందఱు భుజించి చేవార్చు నవసర
మున.” పార్వ. 5.186.

చే విచ్చు

నమస్కరించు.

చే విప్పు

నమస్కారం.

వావిళ్ళ.

చే వెలు గిడి

బాగుగా కనబడుటకై కాస్త
వయస్సైన వారు చేతిని కను
బొమ్మ దగ్గర అడ్డుగా పెట్టు
కొని.

“దీవించి యతని వదనము, చే వెలుఁ
గిడి చూచి.” హర. 2.49.

సా. స.

చేవ్రాలు

1. సంతకము.

2. చేతిలోని రేకలు.

చే వ్రేసి నవ్వు

చేతులు చటచి నవ్వు.

“ఆ విదర్బుడు గెల్చె ననుచు నొం
డొరులు, చే వ్రేసి నవ్వుచు నీరి
నీక్షింప.” ద్విప. కల్యా. 129.

చే సడలు

చేయివదలు.

వసు. 6.84.

చే సరులు

ఒకనగ.

చే సఱచి నగు

చేతులు కొట్టి నవ్వు.

నవ్వునప్పుడు చేతులు కొట్టుట
కలదు కదా!

“రాచూలిం జూచి చెలులు, గలకల
చే సఱచి నగిరి.”

నైష. 2.46.

చే సాచి అడుగు

యూచించు.

“చేయించె నెందఱో చే సాచి యడి
గిన, బ్రహ్మచారులకు వివాహములను.”
పాణి. 1.66.

చేసినది జపము, వేసినది

గాలము

చెప్పేదానికి చేసేదానికి

సంబంధము లే దనుట.

చంకదుడ్డు శరణార్థి వంటిది.
“చేసినయది జపముకా మఱి, వేసినయది
గాల మనుట వృథ కాకుండక.”
విజ. 2.135.

చేసి పెట్టు

నెఱవేర్చు.

“ఈ పని కాస్తా మీరు చేసిపెట్టితే
నేను చాలా సంతోషిస్తాను.” వా.

చేసిపోయిన కాపురము చూడ

వచ్చు

తాను చెడ్డపేరు తెచ్చుకొన్న

ఊరికే తిరిగి వచ్చు.

“ఆ మహాతల్లి తిరిగి వచ్చిం దటనే.
చేసిపోయిన కాపురం చూడడానికి
వచ్చిం దేమో!” వా.

చేసు వెల

అసలు ధర.

అది యెంత చేస్తుందో అంత.

“బేరము పొసఁగించి చేసువెల కిప్పిం
చెన్.” హం. 5.360.

చే సేత

చే జేతుల - స్వయంగా,

తనకు తానై.

చేసిన చేతనే ఫల మనుభ
విను ననుపట్టన ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఫలంబు సిద్ధింప నోపు చేసేత.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 61.

“చే జేతుల అనుభవిస్తాడు.” వా.

“స్వయంగా వాడు చే జేతులా తలకు
ఉరి తెచ్చుకొన్నాడు.”

చూ. చే జేతుల.

‘వాడు చే జేతులా చేసు
కున్నాడు. ఎవ రేం చేస్తారు’
అని వాడుక. అలాగే ‘ఈ
చేత్తో చేసి ఆ చేత్తో అనుభ
విస్తున్నాడు’. వెంటనే అనే
అర్థంలో ఇట ప్రయుక్తం.

“శివపూజఫలము సేసేత గొన్నట్లు, తవిలి
యాతనికి సంతన సమకూడె....”

బసవ. 5.131.

“చేసేత న్మాడలు వేయేసి దెసలఁ గీర్తి
లతిక లెమి వహింపన్.”

కా. మా. 3.146.

“చేసిన నేరమి చేసేతఁ గుడువ.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 423.

చేసేత బట్టి

చేజేతులతో పట్టుకొను.

“చేసేతఁ బట్టి.” కుమా. 10.66.

చూ. చేసేత.

చేసే నొసగు

ఒకరి కొకరు చేతులతో

అందించు.

నలుగురు వరుసగా నిలుచు

కొన్నప్పుడు ఒకరి చేతిలోని

పాత్రను రెండవవారికి, ఆ

రెండవవారు మూడవవారికి

ఇలా క్రమంగా ఇచ్చుట.

“చెలువ ల్లాందలు హేమకుంభము
లతోఁ జేసే నొసంగన్.”

హరి. 2.11.

స్వయముగా అని వావిళ్ళ ని.

సరిగా కనిపించదు.

చొంగలు గురియు

నోటిజొల్లు కారు.

“...నోరఁ జొంగలు, గురియఁగఁ గడ
లేక నడచె గుఱ్ఱపుఁజౌజల్.”

కవిక. 2.79.

చొక్కిళ్ళు వోవు

సొట్టలు పడు.

“గదిసి మై గందంగఁ గాఁగిట బిగి
యింపఁ, చొక్కిళ్ళు వోయిన సొమ్ము
తోడ.” యయా. 2.99.

చొక్కు చల్లి నట్లు

మత్తుమందు చల్లి నట్లు.

“గొల్లపల్లియలో మన్న గొల్లవారు,
చొక్కు చల్లి నట్లెవడి నొక్కరైన,
మేలుకొనక నిద్రింప.”

వి. పు. 7.76.

చొక్కుటాకు

వగుడాకు.

చొక్కునీరు

కల్లు.

యయా. 3.122.

చొక్కు పెట్టు

మత్తు మందు చల్లి మైమఱ
పించు.

వి. పు. 8.164.

చొక్కుపొడి

మత్తు మందు పొడి.

దశా. 1.260.

చొక్కుమందు

చూ. చొక్కుపొడి.

చొక్కు మడగు

మై మఱగు, వశము తప్ప.

“శ్రుతి పుటంబుల శక్తి చొక్కు
మడఁగ.” కాశీ. 1.189.

చొక్కు వెట్టు

మత్తు మందు చల్లి మైమఱ
పించు.“సురగి చాడయగారి జొక్కు వెట్టి
తివ్వా.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 215.

చూ. చొక్కు పెట్టు.

చొచ్చి వచ్చు

మీది మీదికి వచ్చు.

ఇందు. 4.58.

చొచ్చో యనిపించు

తఱిమి వేయు.

“వెచ్చానకు లే దనఁగా, నిచ్చటి
కేలేంచి యాతఁ డిచ్చిన మేలే, వచ్చి
నది లాగుకొని మఱి, చొచ్చో యని
పింతు నిదియ నూ మత మనుచున్.”

వైజ. 3.99.

చొటచొట

ధ్వన్యనుకరణము.

చొడచొడ

చూ. చొటచొట.

చొత్తెంచు

ప్రవేశించు.

కాశీ. 7.68.

చొప్ప కాడి

రెండెడలను గట్టి త్రోలెడు

దిండువంటి చొప్ప మోపు.

క. ర.

చొప్పడు

ఒప్పు; సరిపడు ఇత్యాద్యనేక

భావచ్ఛాయలలో...

“అడువా రగుట రూపింప నేరక
రుచులఁ జొప్పడక.”

రంగ. రా. బాల. పు. 12. పంక్తి. 10.

చొప్పదంటు ప్రశ్నలు

సారం లేని ప్రశ్నలు.

కంకులు వేసిన తరవాత

జొన్నదంటలను చొప్పదం

ట్లంటారు. అవి చప్పగా

ఉంటాయి. అందుపై యేర్ప

డిన పలుకుబడి.

“ఏమి టోయి! ఊరికే చొప్పదంటు

ప్రశ్నలు వేస్తున్నావు?” వా.

చొప్ప బెండ మంచములు

ఒక బాలక్రీడ.

హంస. 3.146.

చొప్పరికించు

పరికించు.

చొప్పలుచు

ఏర్పఱించు; ఆరోపించు.

చొప్పలా చప్పగా ఉంది

చొప్పదంటువలె సారవిహీన

మయిన దనుట.

“ఆ కావ్యం చొప్పలా చప్పగా

ఉంది.” వా.

చొప్పాడు

సత్యము చెప్ప.

“కీడున కోడ కించుకయుఁ గేకయ
భూపతి యింటఁ బుట్టి చొప్పాడక
పాపజాతి వయి తక్కుట...”

భాస్క. రా. ఆయా. 20.

చొప్పు మార్పు

1. త్రోవ తప్పించు.

“తప్పుత్రోవల నీరీతి జొప్పు మార్చి.”

కా. మా. 4.56.

2. తావు మార్పు.

“రతిశ్రాంతాంగనా నేత్రకో, ఇని
కాయంబుల దాచి తద్దవళిమన్ దా
బూనెనో చొప్పు మార్పు ననన్
వెల్పులఁ బాటె దీపకళికావ్రాతంబు
కాతోదరీ.” మను. 3.56.

3. వేషము మార్పు.

“చొప్పు మార్పితిఁ బెక్కు చోట్ల
కాత్రవభీతి, నావారు గనలేరు నన్ను
సరసి.” కళా. 8.166.

చొరబడు

ప్రవేశించు.

వాడుకలో జొరబడు అని విన
వస్తుంది.

చొర జోటు లేదు

తలదాచుకొనే చోటు లేదు,

అశ్రయం లేదు.

“చొరఁజోటు లే దంచు సామృతిలు
చును.” బస. 6.165.

చొరపోతగా

ఎడ తెరవి లేకుండా.

శ్రాన్.

చొరబాటు

చొచ్చు.

“సందు సందులం బెఱిగిని చొరం
బాటి మధుర సమిళిత పరాగరా
గంబు.”

విప్ర. 3.38.

చొరబెట్టు

ప్రవేశపెట్టు.

శ్రాన్.

చొరవకాడు

మాంచి చొరవ కలవాడు.

ప్రవేశించువాడు.

చొరవ చేయు

సాహసించు.

మాటా. 78.

చొరవడ

చొరవ, సాహసము.

శ్రాన్.

చొరుదల

మొదలు.

చొఱచొఱ

ధ్వన్యనుకరణము.

“చొఱచొఱ నెత్తురులు వడియ.”

హరి. 10.184.

చొల్లువాలుడు మాటలు

సొల్లుకబుర్లు, వట్టి వ్యర్థ

ప్రతాపాలు.

“చొల్లు వారుడు మాట లెల్ల నేమి
టికి.” బస. 6.171.

చో టిచ్చు

1. అవకాశ మిచ్చు.

“ఘనతేజంబున నొప్పెద, రనుచుం
జోటిచ్చి మత్కులాఖ్యలు వనియెన్.”
కళా. 4.48.

2. ఆశ్రయ మిచ్చు.

“నేను ఆహ్లాద బతుకు లేక బట్ట
బుజాన వేసుకొని వస్తే, అత డింత
చోటిచ్చి నన్ను ఆదరించాడు. అతనికే
నేను ద్రోహం ఎలా తలపెట్టను?”
వా.

చోటు చేయు

స్థాన మిచ్చు.

తాళ్ల. సం. 4.157.

చోటు చేసికొను

ఆశ్రయ మేర్పరుచుకొను.
“వా డేదో ఆ మాటా యీ మాటా
చెప్పి వా ల్లింట్లో చోటు చేసు
కున్నాడు.”
వా.

చోద్యపడు

ఆశ్చర్యపడు.

“అచ్చోటి మహిమకుఁ జోద్యపడుచు”.
నిరంకు. 4.6.

చోపిడు

పొరదోలు, కలత పెట్టు.

చోపుడుగోల

వేటలో మృగాలను సోపుట
కుపయోగించే కట్ట.

చోపుడు వెట్టు

ఒకవైపునకు తోలుకొని
వచ్చు.

వేటలో సాయుధు లయిన
వేటగాళ్లు ఒకవైపుంటారు.

మరికొందరు డప్పులు మొద
లైన వాద్యాలతో శబ్దం
చేసుకుంటూ మృగాలను
వారివైపుకు తోలుకొని
వస్తారు. దీనినే చోపుడు
వెట్టుట అంటారు.

“పాలము చోపుడువెట్ట న న్నెలవరు
లకు, సెల వొసంగిన నృపహళి చిత
మెఱింగి.”
కుక. 1.257.

“అగ్నియంత్రంబులు మట్టించియు
రొద మిన్ను మట్టం జోపు వెట్టించిన.”
మను. 4.87.

చోపుదారుడు

వెండి బెత్తం పట్టుకొని
రాజులముందు బరాబరులు
చెప్ప సేవకుడు.

శ్రావ.

చోపు వెట్టు

చూ. చోపుడువెట్టు.

చోరస్వదేశము

అసంభవము.

దొంగకు ఏ దేశమైనా
ఒక్కటే. దొంగతనం చేయక
మానడు కదా.

రాధ. 4.79.

చోటబుడుత

చేపపిల్ల, చేపలవంటి కను
లున్న స్త్రీ.

చోటవాడు

బాలసేవకుడు.

చోళము విటుచు తెఱగున

జొన్నలను పేటలుగా వేచి
నట్లు.“పాదరసంబు మర్దించుపంతంబునఁ,
జోళంబు విటుచు తెఱంగున.”

ఉ. హరి. 3.71.

చోళవాళిక కాక వేళవాళికి

కర్తవే?

జీతమునకే కాని, కాలమునకు

సీవు కర్తవా?

జొన్నలకూలికే కాని జీవిత
విధానమునకు సీవు కర్తవా?

అని ప్రభాకరశాస్త్రిగారు.

నిశ్చితంగా తేల లేదు.

“చోళవాళిక కాక ఖోజితలేళ, వేళ
వాళికిఁ గర్తవే?”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 184.

చాక అగు

చులుక నగు.

“కారు కాలానఁ గలిగిన గౌరవంబు,
చాకయై తోచె శరదృశుసౌప్తవ
మున.” పాండు. 4.42.వాడుకలో—తక్కువవెల అనే
అర్థంలో పరిపాటి.“పంకాయలు ఈ కాలంలో బాగా
చాక అయినవి.” వా.

చాక చేయు

చులుకన చేయు.

“సాహిత్యమార్గంబు చాకఁ జేసిన
నాఁడు.” నిరంకు. 2.34.“న న్నిటు చాక నేసినను నాలిరా!
యేగతి నోర్వ వచ్చునే?”

రాజగో. 3.9.

చాకపడు

చాక అగు.

మత్స్య. 1.151.

చాకపఱచు

చాక చేయు.

చాక నేయు

చా. చాక చేయు.

చాకాడిగుదియ

నాలుగుప్రక్కలు తీర్చి న
ఇనుపదండము.

చాకాలిపీట

నాలుగుకాళ్ళ పీట.

చాటిపడియలు

చాటి నేలలోని చెలమలు.

నీటికుండములు.

“ఇందుల చాటిపడియ లూహింప, నిర
తంబు క్షీరాంబునిధి పుట్టినిండ్లు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 241.

బస. 7.181.

చాటుప్పు

చాటి నేలలో తేలేడుప్పు.

చాడోలి

అంబారి.

రూ. చాడోలి; చాడోలు.

చాదరితనము

గొప్పతనము.

శుక. 2.414.

చౌపదము

ఒక గీతి విశేషము.

చౌపుట

నాల్గు కాళ్ళతో కుప్పళించి
దుముకుట.

చౌరు కొట్టు

లొట్టులు వేస్తూ ఆస్వాదించు.
“విరులు సిగఁ దాల్చి కర్పూరపీటఁ
జారు, కొట్టుచు.” ఆము. 2.73.
“గొంటు వక్కలు చౌరు గొట్టుచు
నమలి.”

అష్ట. కల్యా. 2.82. పు.
రూ. చౌరు గొట్టు.

చౌవంచ

అయిదు.

రూ. చవ్వంచ, చౌవంచి.

చౌవీధి

చౌకు.

రూ. చవువీధి.

చౌషష్టికళలు

అరవై నాలుగు విద్యలు.

చౌసాల

చతుశ్శాల.

చౌసీతిబంధములు

ఎనభై నాలుగు రతి బంధ
విశేషములు.

చత్రచామరములు

గొడుగు, వింజామరము. జం.
పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 290.

చస్తే....

ఎంత కష్టపడినా, ఏ మయినా.
మాటా. 184.

చిన్నాభిన్నముగ

ముక్క-చెక్కలుగా.

జంకించు

జంకునట్లు చేయు, బెదరగొట్టి
పారద్రోలు.
“పాతకంబుల జంకించు బహువిధ
ముల.”

జంకె యొనర్చు

భయపెట్టు.

జంకె సేయు

భయపెట్టు.

జంగగొను

దాటు.

జంగనడ

అశ్వగతిలో భేదము.

జంగనడక

కాలు చాపి నడచు నడక.

శ.ర.

జంగనడపు

రూ. జంగనడక.

జంగమురాలు

జంగము స్త్రీ.

జంగిలి కాయ

పశువులను కాచు.

“పసుల జంగిలికాయ పాతేరు! దున్నె,
గొఱ మాలి...”

గౌర. హరి. ద్వి. 560-561.

జంగుబిల్లి

అడవిబిల్లి.

జంటరై క

ఒక విధమయిన రవిక.

రాధి. 1.99.

జండా పీకివేయు

పరారి అగు.

“ఊరంతా అప్పలు చేసి తెల్లారేసరికి
వాడు జండా పీకేశాడు.” వా.

జండా యెత్తి వేయు

పరారి అగు.

చూ. జండా పీకి వేయు.

జంతపట్టు

పైరునడుమ కలుపు పోవు
టకై దున్ను.

జంతమాటలు

మాయమాటలు.

జంతికచుట్టు

మురుకులు, ముచ్చాటలు,
మణుగుబూలు అని వేరువేరు
ప్రాంతాల్లో వ్యవహరించే
పిండివంట.

జలేబీ అని బ్రాన్ - సరి అని
పించదు.

జంతికపుండు

అనేకరంధ్రా లేర్పడే కుటుపు,
సెలల కుటుపు.

జంత్రగాడు

యంత్రం నడిపేవాడు.

జంత్రబొమ్మ

కీలుబొమ్మ, మాయలాడి.

జందెపువాటుగా

జందెము వ్రేలు వాటముగా.

“ఖడ్గంబుతో నొడిచి, తీసుక వాని
జందెపువాటు గాఁగ.”

వర. రా. యు. పు. 337. పంక్తి. 13.

జందెములు త్రెంచుకొను

కోపముతో చేయు చేష్ట.

జంధ్యాలు త్రెంచుకొని.

సన్యాసి నై పోతా నని బెద

రించే అలవాటుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఆసపడి యేమి కోరిన నాగ్రహించు,
జందెములు ద్రెంచుకొని తద్విజన్మ
ఖలుఁడు.” శుక. 4.109.

జంపు నడపు

అలస్యము చేయు.

“నీ వేల జంపు నడపెదు, రావే మా
తాడ కిందు రాకేందుముఖీ!”

విజ. 2.18.

జంపు చెల్లు

ప్రాభవము, తన ఆనతి
నడచు.

చం. రా. 2.24.

జంపుమాటలు

జాగు చేసే మాటలు.

విజ. 1.102.

జంపువలపుబేరము

కాలహరణము చేయు ప్రేమ.

తాళ్ల. సం. 12.145.

జక్కిణీ గొను

నాట్య మాడు.

చూ. జక్కిణీ...

జక్కి గావించు

చెక్కి వేయు.

“మే, దినికిం చెచ్చితి కారవీర్యభుజ పంక్తిం జక్కి గావించితి.”

పారి. 3.84.

జక్కి జక్కిను

ధ్వన్యనుకరణము.

కుమా. 11.155.

జక్కిల బోనము లగు

భోజనశూన్య మగు, భోజనం వట్టి దగు.

కొన్ని వర్గాల పెండ్లిండ్లలో అరివేణి కుండల నెత్తుకొని

బోనాలు బోనాలు అనడం అలవాటు. ఆ కుండల లో

బోనం మాత్రం ఉండదు. అందుపై వచ్చిన దని ఆముక్త

మాల్యద టీక.

జక్కిల నగా యత్నులు.

యక్షిణీవిద్య గారడీవిద్య.

కాబట్టి ఊరకే నామకారం

గా ఉన్నట్టు కనిపించుటే

కానీ అసలుండని మాయా

భోజనమే అనుట కూడా

కావచ్చును.

“భోనంబు ప్రజకు జక్కిల, బోనంబురె యయ్యెఁ బ్రాయ్య పాగయమి వృష్టికా.” ఆము. 4.126.

జక్కిను

దొరకు.

“పలి మెడు మహిసాక్షి ప్రతిదివసంబు, మలహరునకుఁ ద్రిసంధ్యల సమర్పింప, నొక్క నాఁ డెట్లును జక్కినకున్న, గ్రక్కున మేని కండలు కోసి.”

పండితా. పురా. 185. పు.

జక్కిలుపు

వినియోగించు, నవరించు.

చూ. జక్కిల్పు.

జగజంత

గయ్యాళి, మాయలాడి.

“బౌ, కార! జగజంత యని తెల, వారుటఁ గని భామ కేళి వసతికిఁ జనియెకా.” హంస. 3. 248.

జగజంపు

ముత్యాల కుచ్చు-పెద్దది...

జగజెట్టి

జగ దేకవీరుడు.

హర. 3.92.

“జెట్టి సింగారింతుకొనే టప్పటికి పట్నం కొల్ల పోయింది.” సా.

జగజోలి ఏల

(ఈ) జంజాటము (ఈ) పీకు

లాట ఎందుకు?

ఎవరి సంగతో మన కెందుకు?

“చాలు చాలును వట్టి జగజోలిమాట, చాలింపుమా.” రంగ. రా. ఆయో.

“ఎక్కడి జగజోలి యటంచు నెరసి చన జూతురు,” కుక. 3.127.

“ఫలము వారలూ కాక పనిమాలినట్టి, చలమువారలూ వట్టి జగజోలి యేల.”

ద్వి. పరమ. 7.

జగడగొండి

కలహశీలి.

జగడ మాడు

కొట్లాడు, దెబ్బలాడు.

జగడాల చీలి

జగడగొండి.

కుక్కు. 40.

జగడాలమారి

కలహశీలి.

జగడించు

జగడ మాడు.

“...వృథా జగడింపకుండు.”

శై.మి. 8.209.

జగదొంగ

గొప్ప దొంగ.

జగనీలి పిసాళిజంత

గయ్యాలి, ధూర్తురాలు.

జగ నగా జగత్ప్రఖ్యాతు

రాలయిన, నీలి=కృత్రిమపు

మాయలు నటించు, పిసాళి

జంత - గొప్ప గయ్యాలి.

“జగనీలి పిసాళిజంత య, మృద్ధియ.”

పాండు. 3.71.

నీలి అనుటకు—

“ఎన్ని నేరిచితివే మటుమాయల నీలి
నాన.”

సారంగ. 3.53.

చూ. నీలివార్తలు. నీలియేడుపులు.

జగనొబ్బి గండడు

జగదేశవీరుడు.

(గండ=మగడు, ఒబ్బు = ఒక.

కన్నడం.) ఇదొక బిరుదు.

జగబంటు

గొప్పభటుడు.

జగబిరుదు, ముండమొట్ట

వీరాధివీర బిరుద ముండినా

అనాథవలె ఆశ్రోశించును

అనుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

పేరు గొప్ప ఊరు చిబ్బ

వంటిది.

“జగబిరుదు ముండమొట్టయు, దగవే

నీ వెఱుంగవే సుధాకరణధరా!”

నిరం. 3.16.

జగమగడు

గొప్పశూరుడు.

అచ్చ. యు. 68.

జగ మెఱిగిన బ్రాహ్మణుడు

ప్రసిద్ధుడు.

“జగ మెఱిగిన బ్రాహ్మణునికి జంచం
బేలా?”

చా.

జగజెట్టి

జగజెట్టి.

“చెరువు గట్టినజగజెట్టి వీవ.”

శ్రీని. 4.86.

చూ. జగజెట్టి.

జగిలెకాడు

తోడల్లుడు.

జగే యను

అపహాస్య సూచక మైన

ధ్వన్యనుకరణము.

“అద్దెర మత్పతి వచ్చువేళ నీ, కినుకలు

సాగ విచ్చట జగే యన నాతడు భీత

చితుడై.”

కుక. 3.196.

జజ్జరక తై
మోసగ తై.

శ. ర.

హ. ర. 1.20.

జజ్జరకాడు
మోసకాడు.

జజ్జకొను
బలహీన పడు.

జట్టిక తై
మారు బేరక తై.

జట్టికాడు
కొనువాడు; వర్తకుడు; ఓడ
న దు పు వా డు; జూ ద
మాడించువాడు.

జట్టికొను
కొను, స్వాధీన పరుచు
కొను.

జట్టి గొను
1. పోటీ పడు.

“విలా, సముల చేతఁ దార జట్టి
గొనుచు.”

కవిక. 1.21.

2. విలుచుకొను.

“తన నిండుజవ్వనము విలు విచ్చి జట్టి
గొన్నది.”

తాళ్ల. సం. 12.87.

జట్టి దక్కు

అమ్ముడు పోవు, బేరమునకు
కట్టుబడి యుండు.

“దా నుఁ డ నై జట్టి దక్కు
చున్నాఁడ.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1530.

జట్టి యాడు
బేర మాడు.

జట్టి యిచ్చు
సరికి సరి విక్రయించు, ఇచ్చు.

“నా, భామల జట్టి యిచ్చి తన పట్టిన
యట్టి కడింది నేమముం, దా మఱి కొన్ని
నా శ్రవిహతంబుగ నిల్పుకొన న్మనంబు
లోన్.”

కళా. 6.97.

రూ. జట్టి యిడు.

జట్టి పెట్టుకొను
తగాదా వేసుకొను.

“వాడు ఏ చిన్ననందు దొరికినా జట్టి
పెట్టుకుంటాడు.”

వా.

జట్టు కట్టు
సావాసము చేయు.

“మా నందులో పిల్ల లంతా జట్టు
కట్టాము.”

వా.

జడకుచ్చులు
జడలో కొనన పెట్టుకునే
ఆభరణము.

జడకొట్ట
కొట్టలలో ఒక విశేషం.

జడ గట్టు
వెండ్రుకలు ఉండలు కట్టు.

“నెరులో జడగట్టఁగా.” విప్ర. 2.79.

రూ. జడ కట్టు.

జడ గొను

జడగట్టు.

“ఏచ మాటలు జడగొన్న పీఠము
గురులు, గలుగు నెఱుకులు దగఁ బాడ
గనఁగ వచ్చి.”

యయా. 1.102.

జడ చిక్కు దయ్యముచందము

బంధిత మై ఎటూ వెళ్లలే
నట్లు.

దయ్యాన్ని మంత్రగాళ్లు తల
మీద కొద్దిగా వెండ్రుకలు
తీసి, జడ వేసి, అందులోనికి
దయ్యాన్ని ఆవహింపజేసి జడ
కత్తిరించి వేస్తారు. అందులో
తగులుకొన్న దయ్యము
దిగ్బంధనం చేసి ఉంటారు
కనుక ఎటూ పోలేక గిలగిల
లాడుతుందట. దీనిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“జడ చిక్కుదయ్యంబు చందము
నను,” హంస. 1.220.

“ఇపు డేగి యమర నాథుడు
మెచ్చక, జడ లాడిసి పట్టి తెత్తునె,
జడఁ జిక్కిన దయ్యమట్లఁ జనుదేరం
గఁ.” చంద్రా. 3.40.

జడతల

వెండ్రుకలు ఒత్తుగా ఉన్న
తల,

“ఆ పిల్లది మంచి జడతల. ఏం చేసు
కున్నా అందంగానే ఉంటుంది.” వా.

జడను పడు

1. మ్రాస్తడు.

“ఆ జననాథుడు శోక మంది జడను
పడియె,” భాస్క. ఆయో. 183.

2. అలస మగు.

“నడ జడను పడియె నా రేర్పడియెన్
జనుమొనలు నల్ల పడియెన్.”

మను, 3.119.

జడప్రత్తి

జడలు జడలుగా గింజ లుండే
ప్రత్తి.

జడబిల్ల

జడలో పెట్టుకునే బిళ్ళ - ఒక
నగ.

జడముడి

ఈ శ్వరుని జటాజూటం -
కపర్దం.

జడలు గట్టుట

మునివృత్తి నవలంబించుట.

“జడలు గట్టుట వృథా శ్రాంతి
యాతనికి.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 565.

జడిగాడ్పు

ప్రచండవాయువు.

ప్రాన్.

జడి గురియు

ఎక్కువగా కురియు.

“అనందబాష్పములు జడి గురియన్.”

భాగ. స్కం. 3.394.

జడిగొను

నిరంతరముగా కురియు,

లక్షణయా వ్యాపించు.

“ఒడి దాఁముల కాంతి జడిగొనంగ.”

నిరంకు. 4.89.

ఇది విశేషంగా అన్నట్లు ‘జడి
గొక కోర్కెలు’ ఇత్యాదు
లలో విధవిధాలుగా ఉప
యక్త మవుతుంది.

“జడిగొని సమ్మదాశ్రుకణజాలము
లొక్కఁగ.” పారి. 3.5.

చూ. జడి పట్టు, జడివాన.

జడిగొలుపు

జడిగొనునట్లు చేయు.

“మిగుల బిరు సగుశరముల్, జడిగొలిపి
తద్బలంబుల, మడియింపఁగఁ బొచ్చె
మారి మసంగినభంగిన్.”

జైమి. 5.56.

చూ. జడిగొను.

జడి పట్టు

1. ముసురు పట్టు.

“మరీ జడిపట్టి కరున్మాంది.” వా.

2. పట్టు పట్టు.

“తడబడక తప్పు లాడక, జడి పట్టక
పరుసు గాక...మాటాడ వలయు.”

సకల సీతి. స.

జడి పెట్టు

భయపెట్టు.

“విడువక జడిపెట్టు విసిగి యలమయు.”

ప్రభు. 2.32. పు. కాశీ. 4.50.

చూ. జడి వెట్టు.

జడివాన

వదలకుండా ముసురు పట్టి
కురిసే వాన.

“క్రావ్విరి జడివాన కంభినిఁ గురిసె.”

రంగా. రా. బాల.

జడివెట్టు

“.....వృధాలాప ప్రబంధోక్తులకొ,
జడివెట్టం బని లేదు.” కాశీ. 4.50.

చూ. జడిపెట్టు.

జడ్డిపెట్టె

నడుమ బరువు కట్టి ఇద్దరు

మనుషులు మోసుకొని పోవు

టకు ఉపయోగించే పొడు

గైన కట్ట-జడ్డి. దానికి కట్టిన

పెట్టె - జడ్డిపెట్టె.

బ్రాన్.

జడ్డియీటె

నడుమ పిడిగల యీటె.

బ్రాన్.

జడ్డుతనము

మాంద్యము; సోమరితనము.

జడ్డువడు

అలస మగు.

“జడ్డుపడి యుండె నొక కొంత ప్రాద్దు
వేడ్క.” కవ. 1.64.

జడ్డుమనిషి

సోమరి.

“వాడు వట్టి జడ్డుమనిషి. వాడితో
పెట్టుకుంటే ఏ పని కాదు.” వా.

జడ్డు వడు

వెనుక పడు.

జడ్డు-జడత, మాంద్యం-జడ్డు
మనిషి-సోమరి, అలసుడు అనే

అర్థంలో నేటికీ వాడుకలో
ఉన్నది.

పండితా. ప్రభ. దీక్షా. పు. 178.

జతకట్టు చేయు

సన్నాహపఱుచు.

“చతురంగబలమున జతకట్టు చేసి.”

వర. రా. సుం. పు. 156. పం. 5.

జత గట్టు

1. పడులు మొదలై నవి జత
గూడు.

2. గుంపు గూడు.

జత గావించు

సరి చేయు.

“యథా తక్ మెలపు నయ్యో ముచ్చ
లోకసితుల్, జత గా వించు మహా
మహుల్.” మల్లభూ. సీతి. 18.

జత గూడు

కలియు.

“కూయిడి జతగూడి కడసి కనుకు
పరువులన్.” హంస. 4.222.

జతనపడు

ప్రయత్నించు.

జతను పడు

పదిలముగా ఉండు.

జతను పఱచు

పదిలపఱచు.

జత పట్టు

సావాసము చేయు.

“వాడు పట్టి పోకిరీపిల్లవాడులా
ఉన్నాడు. వాని జత పట్టవద్దు.” వా.

జతపడు

జత గలియు, సరిపడు,
దొరకు.

జత పఱచు

జత పడునట్లు చేయు.

జత యగు

సరిపడు, సమకూరు.

భాస్కర. 105.

జత వచ్చు

సరి వచ్చు; సమాన మగు.

“జత వచ్చు నన వచ్చు జంభారి
కాంతకు.” జాహ్నవీ. 1.72.

జత్రాయితం బగు

సిద్ధ మగు.

“కాశోదర లో కాధిపతిని నతరి
త్రాడుగా హవశించి జత్రాయితం బై
కూరు లగుదేవదానపవీరులు పాంకం
బుగా...” హేమా. పు. 18.

జద్దువడు

మైమఱచి యుండు - సంతో
మంతో.

శివరా. 1.64.

జన్నీగట్టు

బ్రాహ్మడు - యజ్ఞోపవీత
ధారి.

జన్నీగొను

సన్నిపాతం వచ్చు - అలా

ప్రవర్తించు.

“చంకలడచికొంచు శంకరు బొగడు,
చును నుర్కచును గొరి చూచుచు
జన్నీగొనుచు గంతులు వేయుచును.”

పండితా. పర్వ. 371. పు.

జన్నీయ పట్టు

మీదుకట్టు.

“కన్నియఁ గాని వే తొకతె గాను
మనోహరమాప! నీకు నే, జన్నీయ పట్టి
యంటి నెలజవ్వన మంతయు నేటి
దాక.”

విజ. 1.97.

చూ. జన్నె విడుచు.

జన్నెయ విడుచు

మీదుకట్టు, దైవప్రీతిగా
వదలు.

కవిక. 1 ఆ.

జన్నె చేయు

మీదుకట్టు, దైవప్రీతిగా
ఆంబోతునో దేనినో వదలి
వేయు.

“గోగణంబులలోన గోవు నొక్కటి
నేర్చి, జన్నె చేసిన ధర్మకాలి
యొక్కడు.” రుక్మాం. 2.105.

చూ. జన్నె విడుచు.

జన్నె విడుచు

మీదుకట్టు.

దైవప్రీతిగా ఏ ఆంబోతునో,
దున్నపోతునో వదలి వేయుట
అలవాటు. దీనిని జన్నె
విడుచుట అంటారు. ఇలాం
టివే మీదుకట్టు, జన్నె కట్టు,
జన్నెయ వట్టు, ముడుపు గట్టు
అన్నవి. ఇప్పటికీ పాలూ,
పెరుగూ మొదలయినవానిని
దేవునికి మీదుకట్టిన వని
అంటారు. అంటే ఆ మొక్కు
బడి తీరేవరకూ దానిని ఇతరు
లెవరూ అనుభవింప సేయరు.
ఈ ఆచారం మీద వచ్చిన
పలుకుబడి. ఈ అర్థాన్ని
సూచించే ప్రయోగాలు—

“మన్నె కొలు పున్నవానికి, జన్నె

విడిచి యన్నెలంత చక్కని వరుసే...”
కుక. 2.206.

“విషమశరుషేర జన్నెయ విడిచి
రనగఁ, గ్రోవ్వి చరియించు నవ్వీటఁ
గోడెగాడ్పు.” కవికర్ణ. 1.15.
చూ. జన్నెయ విడుచు.

జన్నె కొక శివరాత్రి

అరుదుగా వచ్చిన దనుట.

“వాడు రాయక రాయక ఏదో పుస్తకం
రాశాడు. చేయక చేయక పీడో
సన్మానం చేశాడు. జన్నె కొక శివ
రాత్రి అన్నట్లు వాడి కది ఒక గొప్పగా
కనిపించడా ముతీ?” వా.

జన్నెవాసన

పూర్వజన్మవాసన.

వాసనాత్రయములో ఒకటి.

మన స్నేహ శత్రుత్వాలుకు

పూర్వజన్మవాసనలు కారణ

మని మన పెద్దల నమ్మకం.

“మెలఁతకుఁ బలికిన్, వలపు సమం
బగుట జన్మవాసన చెలియా!”

మమ. 6.66

జప్పడించుట

చప్పరించుట.

ప్స - అంటూ తిరస్కార

భావంతో కొట్టివేయుట.

“మాటల మిమ్ము జప్పడించుటలు
సాప్పగునే.”

పండిత. ప్రథ. దీక్ష. పు. 152.

“వాడేం చెప్పినా చప్పరించి
వేస్తాడు.” వా.

జన్నె చేయు

సాత్తును, సామ్మలను, ఆస్తిని

అమీనా, కోర్టు ఆజ్ఞప్రకారం
స్వాధీనపఱచుకొను.

జబ్బురుజంగి

ఒక చినును ఫిరంగి.

జబ్బు చఱచుక నిలుచు

పోరాటమునకు సంసిద్ధు డగు.

“వాడు మాట వస్తే ఏ మయినా సరే
జబ్బు చఱచుకొని నిలబడతాడు కానీ
వెనకంజ కేయడు.” వా.

జబ్బుపుష్టి

భుజబలం.

“వాడి కేం? మంచి జబ్బుపుష్టి కల
వాడు. నలుగురు వచ్చినా తిప్పి కొడ
తాడు.” వా.

జబ్బుగా

గాఢముగా కాక - తేలికగా.

“కాంటుని జబ్బుగాఢ గొంగలించు.”
మన. 3,128.

జబ్బు చేయు

అణచు; సుస్తీ చేయు.

గౌర. హరి. పూ.

చూ. జబ్బు సేయు.

జబ్బుతో తీసుకొను

చిక్కిపోవు.

“వాడు నాలుగు నెలలనుంచీ జబ్బుతో
తీసుకొంటున్నాడు.” వా.

చూ. తీసిపోవు.

జబ్బుపడు

1. మంద మగు.

శ. ర.

2. పృథ్వి మగు.

శకు. 1,181.

3. నిరుత్సాహపడు.

నీలా. 2.66.

4. చెడు.

“జబ్బుపడు సుమ్మ కార్యంబు లెల్ల.”
ద్వి. తి. సా.

5. సుస్తీపడు.

“మొన్న జబ్బుపడి చిక్కిపోయాడు.”
వా.

జబ్బు నేయు

తక్కువ పఱచుచు; సుస్తీ చేయు.

“భూతసంఘముల యుబ్బులు జబ్బు
సేసి.” గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 2080.
చూ. జబ్బు చేయు.

జమ కట్టుకొను

లెక్కించు.

“మ, ద్వరకవిత్తామహత్వపుబ్రభావ
ముగా జమ కట్టుకొంచు ...”

నానా. 249.

“వాణి మనవాడికిందనే జమ కట్టుకో
వచ్చు.” వా.

జమటపాత

డేగను వేటలో చేత పట్టు

కొనిన పప్పుడు దానిగోళ్ళు

గుచ్చుకొనకుండ వేసుకునే

మడతగుడ్డ.

త్రౌక.

జమలిమండిగ

పొరలపూరీ.

నైష. 6.12.

జమాఖర్చులు

ఆయవ్యయాలు.

జమాబందీ

పన్నులను ఖరారు చేయు

టకై కరణాల నందరినీ చేర్చి
తాసీల్దారు జరిపే తలంగం.

మాబంది సిరాబుడ్డి
సమిష్టిది; ఒక అడ్డి ఆగీ
లేనిది; ఒకరి అధికారం లేనిది;
అతి వ్యభిచారిణి.

జమాబందీ జరిగేటప్పుడు
కచ్చేరిలో ఆ తాలూకా
రెడ్లు, కరణాలు అందరూ చేర
తారు. అక్కడ ఉన్న సమిష్టి
సిరాబుడ్డిలో ఎవరంటే
వారు కలం ముంచి రాస్తారు
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

జమీందారీ

ఒక జమీందారు క్రింద ఉన్న
భూమి.

ఇప్పుడు జమీందారీలు
రద్దయినవి.

జమీందారు

జమీందారీకి అధిపతి.

చూ. జమీందారీ.

జముకడకు చను

మరణించు.

“పాంచాలికోడుకు అందఱు జము
కడకు జనిరి.” భార. సా.ప్రి. 203.

జముదశము

నిడుపు పిడిగల బాకు.

జముదాడి

జముదళము.

జముదాళి

చూ. జముదాడి.

జమునిల్లు చొచ్చు

చచ్చు.

“జమునిల్లు జొచ్చిన జంతువుఁ దెచ్చు,
నమిత సత్వాధ్యులీ యవని లోఁ
గలరె?” ద్విప. మధు. పు. 30.

జముబానసము నింటిత్రోవ

చూపు

చంపు.

యముని వంటయింటిదారిని
చూపించుట అంటే కదా.

“రక్షగాఁ జుట్టి తిరిగెడురాక్షసులకుఁ,
దొలుత జముబానసము నింటిత్రోవ
చూపి.” ఉ. హరి. 1.139.

జములా గుడారాలు

డేరాలు.

కాశీయా. 72.

జమువాకిలి గట్టు

బ్రతికించు.

యముని వాకిలిని మూయుట

అనగా చావనీ కుండుట.

“మద్భహంబునక, వాడిమితోడ
నుండి జమువాకిలి గట్టి మదీయ
సంతతిన్.” ఉ. హరి. 2.19.

జమ్మగూడ

జంబుతో అల్లిన గూడ.

ఆము. 4.133.

జమ్మదాడి

చూ. జముదాడి.

జయపెట్టు

జయజయ అని జేగొట్టు.

చూ. జయపెట్టు.

జయము జయము

రాజులను, దేవతలను చూచి
నవ్వుడు అనుమాట.

“జయము జయము నీకు సంపంగిమన్న !
నక, దయఁ జూడు దక్షిణద్వారకా
ధీశ!” పేమా. పు. 68.

జయ వెట్టు

జయజయధ్యానములు చేయు.
“జయవెట్టుఁ డిటు గూడ సా తెల్ల
ననుచు...”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 291.
జరుగుడాట

రాతి పలకల మీది నుండి
క్రిందికి జారుతూ ఆడుకొనే
ఆట.

శ.ర.

జరుగుడుబండ

పై ఆట కుపయోగించే బండ.
జరుగుబడి

చూ. జరుగుబాటు.

జరుగుబాటు

తిండికి, బట్టకు ఉండుట.
“వాడికి జరుగుబాటు కేం లోటు
లేదు.” వా.
“వాడిది బాగా జరుగుబాటున్న
కుటుంబం.” వా.

జలజల యాడ్చు

భవ్యస్యసుకరణము.

జలభిచెయ్యులు దాల్చు

గడుసరిచేతలు చేయు.

వ్యభిచారిణుల చేష్టలు
చేయు - ప్రస్తుతం.

“జలభిచెయ్యులు దాల్చిరి జార
కామినుల్.” కుమా. 8.101.

జలభితనము

గడుసుతనము.

“అడవిలోనఁ దపమువడఁ బోదు నను
నంత, జలభితనము లెందుఁ గఱచి
తీవు.” కుమా. 6.16.

మూర్ఖత్వము వంటి దని టిప్ప
ణిలోనూ కోశాలలోనూ
ఉన్నా అట్లా అనిపించదు.
మేనక పార్వతితో అంటున్న
మాట యిది.

జలభులు

గడుసువారు, పాపులు,
దుష్టులు.

“కఱకంతు శుద్ధ నిష్కల భక్తియుక్తి,
జలభుల కది యేల సమకూడు.”
బస. 7.204.

“ఎఱిగితి మద్దిరయ్య తడ వేటికి
గుఱ్ఱపుదొంగ పీడె యీ, జలభునిఁ
బట్టి చంపుఁ డతిసాధుమనీంద్రుఁడు
వోలె నేత్రముల్, చెఱవక... బెసుక
పట్టె...” భాగ. 9.207.

“కొఱగాని జలభుల కొయ్యన
గాండ్ర.” బసవ. 5.

జలకట్టె

ఒకానొక డేగ - నెలకట్టె.

జలక మాడు

స్నాన మాడు.

జలకము లాడు

స్నాన మాడు.

జలకమువాడు

స్నానము చేయించేవాడు.

ద్వీ. పరమ. 3.203.

జలకము గావించు

అభిషేకము చేయించు,

స్నాన మాడించు.

“గంధోదకములను మఱి జలకంబు గావించి.”

పండితా. ద్వితీ. పర్య. పుట. 468.

జలక మార్పు

స్నానము చేయించు.

పాండు. 2.17.

“మదవతీ కరము క్రమణికుంభసంభృత, సౌరభోదకముల జలక మార్చి.”

పాఠి. 5.70.

జల గడిగినట్లు

బాగా కడిగినట్లు అనుట.

జల గడుగుట అనగా—బంగారంపై పోగర పనీ, ఆకురాతి పనీ చేసినప్పుడు వారు పెట్టుకొన్న చర్మంమీదనే కాక అటూ యిటూ ఏ కొంతో రాలి పడే అవకాశం ఉంటుంది. అందుకని ఆ తావులో కనపూడ్చి ఆ కనపు నంతటిసీ ఒక చోట ఉంచి పెడతారు. దానిని జలగడుగు వాళ్లు, కాలువకో బావికో తీసుకొని వెళ్లి, నీళ్లు పోసి కడిగి, కడిగి పైన ఉన్న కనపు నంతటిసీ తొలగించి వేసి, ఆ

అడుగున తేలినదానిలో పాదరసం వేసి పట్టి పుతం పెడతారు. అప్పుడు బంగారం తేలుతుంది. కాబట్టే జలగడుగుట అనగా బాగా కడుగుటగా అలవాటయినది.

“వాడి పుట్టు పూర్వోత్తరా లన్ని ఏకరువు పెట్టి జల గడిగినట్లు వాడి మానం కడిగి వేకాడు.” వా.

జలగడుగు

నీళ్ళతో కడుగు.

“అలిపున సంపాదించితి, జలగడిగితిఁ బున్నె మెల్ల శాంతిపర! ననున్.”

కవిమాయ. ఆం. 4.77.

చూ. జలగడిగినట్లు.

రూ. జలగడుగు.

జల గడుగువాడు

పైరీతిగా బంగారుపాడి కలిసిన కనపును కడిగేవాడు.

చూ. జల గడిగినట్లు.

జలజల రాలు

ధ్వన్యశుకరణము.

“జలజల రాలె బాలు సుమసాయక సంగరకాశలంబునన్.”

రాజగో. 4.47.

జలతరంగములు

అశాశ్వతములు, ఊచితములు.

పండితా. ద్వితీ. పర్య. పుట. 418.

చూ. జలబుద్బుదములు.

జలతైలబిందు వగు

నీటిలో వేసిన నూనెబొట్టు

విరివిగా వ్యాపించుట పై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“జలతైలబిందు వయి నా, మెలఁకువ
వెల్లి విరి యైన మే లగునే.”

ఉ. హరి. 5.198.

జలదమును నమ్మి చేసీరు చల్లు
ఎక్కడో ఉన్నదానిని నమ్ము
కొని, చేతిలో ఉన్నదానిని
జాఱ విడుచుకొను.

నమశ్శి. 50.

జలదారి

నీళ్లు పోయుటకు వీలుగా ఒక
మూల బండ వేసి చుట్టూ
కాస్త కట్ట వేసిన తావు.
అందులోనుండి నీళ్లు పోవు
టకు వెలుపటికి ఒక కాలువ
కూడా ఉంటుంది. ఈ
మాటను దక్షిణాంధ్రంలో
ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తారు.
ఇదే జలజారిగా కూడా
మారినది.

రూ. జలజారి.

జలదోషము

పడిశము.

జలపూత

బంగారు వెండితో చేసిన
మొలాము.

జలపోసనము

జలతారు అన్న అర్థంలోనూ
కొన్నిట ప్రయుక్తం.

చూ. జలపూత.

జలపూత బంగారు

అశాశ్వతము.

పైపై మెఱుగులవంటి మాట.

మొలాము వేసినదే కాని

అసలు బంగారం కాదు.

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 70.

జలబాధ కలుగు

మూత్ర విసర్జనా కాంక్ష
కలుగు.

కాశీయా. 238.

జలబుద్బుదములు

అశాశ్వతములు, క్షణభంగు
రములు.

నీటి బుడగలవంటి వనుటకు
నీటిబుడగలే అనుట.

ఇట్టివి పెక్కు లున్నవి.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 418.

జల మాడు

స్నానం చేయు.

జలముపా లగు

నీళ్ల పా లగు - వ్యర్థ మగు.

“తన పెద్దతనంబు జలంబు పాలుగ.”

నైష. 8.42.

జలసూత్రము

1. ధారాయంత్రము.

కాశీయా. 37.

2. అటూ యిటూ నీరు
వచ్చుటకై రెండు బాసలలో
నికీ వదలిన త్రాడు.

జలుబు చేయు

పడిసెము పట్టు.

జలుబునీళ్లు వదలిపోవు
పొగ రడగు.

కొత్త. 187.

జల్లి బండి
పైన కప్పు లేనిబండి.

కొత్త. 48.

జల్లి గంప
నందు లున్న గంప.

జల్లి తోక
కుచ్చుతోక.

జల్లి నీడ
మధ్యమధ్య వెలుతురు పొడ
లున్న నీడ.

జల్లి పెండెము
ఒక నగ.

జల్లి మాటలు
వ్యర్థ ప్రలాపాలు, వట్టి
మాటలు.

జల్లెడ పట్టగా నిలుచునవి
గట్టివి. అలా కానివి జల్లి
మాటలు.

నడుమ నడుమ సడలి విచ్చి
పోయిన అనగా సత్యేతరత
బయల్పడిన వగుటతోనూ
జల్లి మాటలు కావచ్చును.

“జల్లి మాటలు గాక సరిసేయ వచ్చునే,
సవరంబు లీశిరోజాతములకు.”

హంస. 1.210.

జల్లి ము తైము
సన్న టిముత్యము.

శ్రావ్.

జల్లి మూకుడు
నడుమ సగందాకా రంధ్రా
లున్న మూకుడు, సిబ్బిరేకు.

జల్లి వేరు
కొన కుచ్చుగా ఉన్న వేరు.

జల్లికొని వచ్చు
త్రోసుకొని వచ్చు.
“జల్లికొని వచ్చెఁ బెప్పెని సారమేయ,
యూధములు.” హర. 7.38.

జల్లికొను
మూగు, గుంపగు.

జల్లి లాడు
జలక్రీడ లాడు, నీళ్లు చల్లు
కొను.

“ఒండొరులమీఁద జలములు నిండు
కొనఁగ, జల్లు లాడిరి సరసిలో సరసము
గను.” ఉష. 2.12.

జల్లెడపాటు వడు
దట్టంగా పెరుగు.

జవకట్టు
కూడిన, మేళవించిన.

జవకట్టికొను
భద్రపఱుచుకొను, కూడు
కొను.

“భవరోగములు వీడి పాఱంగఁ బెదలు
మున్ను, జవ కట్టుకొనిన నిచ్చల మైన
మందు.” తాళ్ల. సం. 5.140.

జవజవ లాడు

ఊగాడు, కంపించు.

చూ. జవదాటు వివరం.

జవజవ మను

కంపించు.

జవదాటు

మేర మీఱు.

ఏ కొంత యైన అనే అర్థంలో
జవ ఉపయుక్త మైనది. జవ
దాటక పోవడం అంటే ఏ
కొంత కూడా మేర మీరక
పోవడం అని అర్థం. సన్నని
గోధుమలను జవ గోధుమ
లంటారు. సన్నని గోధు
మంత కూడా దాటకుండా
మన్నమాట. సన్నని వస్తు
వేదైనా కదలుటకు జవజవ
లాడుట అంటారు.

“తన యజ్ఞ జంగమస్థావరజంతుసం,
తాన మెన్నడు జవదాట వెఱవ,”

కా. మా. 1.28.

“ఈ రీతి సకలధర్మవి, చారం దగు
నతనిమాట జవదాటక.”

శుక. 1.179.

జవళివాడు

బట్ట లమ్మువాడు.

జాన్.

జవళియంగడి

బట్టల దుకాణం.

జాన్.

నేటి వాడుకలో జవిళి.

జవజవ్వు

ధ్వన్యనుకరణము.

జవాదివంకి

పునుగు, జవ్వాది సౌందర్య
వర్ధకములుగా మనకు ప్రతీతి.
లక్షణయా అతి సౌందర్యవతి
అనుట.

“వరల సౌపుల టెంకి జవాదివంకి, జాతి
రతినీల నారాజదూతి హేల.”

హంస. 1.81.

చూ. జవ్వాదివంకి.

జవ్వన మమ్ముకొను

డబ్బుకై వ్యభిచరించు.

“సంత నెన్నఁడో, జవ్వన మమ్ముకొన్న
గడసాని ననుం గవయం దలంచితే.”

ఉ. హ8. 1.74.

జవ్వాజివంకెలు

ధాన్యవిశేషం.

జవ్వాడు

కదలాడు.

పలుచగా, సన్నగా ఉన్న
వాని కదలికలోనే ఇది
ప్రయుక్త మవుతుంది.

“నృపుఁ డుపవడ మై, జవ్వాడులతి
కయో యన, నవ్వేలఁది వడంకఁ
జూచి.”

శుక. 1.813.

చూ. జవజవ లాడు.

జవ్వాదిపిల్లి

పునుగుపిల్లి, సంకుమ్మగఁ.

జవ్వాదివంకి

చూ. జవాదివంకి.

జవిళిసరుకులు

జవిళి అంగడిలోని సరకులు.
(జవిళి = గుడ్డలంగడి) అనగా
అందుబాటులో నున్నవి.
“సవనిధానంబు లేదేవి జవిళిసరు
కులు.” పాండు. 1.2.
రూ. జవళి...

జకుకులు వాఱ దంచు

మెఱుగుపోటు వేసి దంచు.
ఒకసారి దంచి, దానిమీద
దంచడాన్ని మెఱుగుపోటు
అంటారు.

పాండు. 3.87.
చూ. మెఱుగుపోటు.

జాగఱ గట్టు

మేలుకొను, జా గా ర ము
చేయు.
“జాము పోయినదాఁక జాగఱ గట్టి,
బాములఁ బొందుచు.”
గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1941.

జాగుపడు

సాగు.

విజయ. 1.43.

జాగుపెట్టు

జాగు నేయు.
“పెక్కు మాటల నిటు జాగుపెట్ట
నేల.” కాశీ. 2.88.

జాగెనక తైర

మల్లబంధవిశేషం.

జాజరక తై

మాయలాడి.

జాజరకాడు

మాయవాడు.

జాజాలపాలిక

అంకురార్పణం చేసే
మూకుడు.

జాజాలపాలె

చూ. జాజాలపాలిక.

జాజు చేయు

ఎఱువడ జేయు.
“బాగుగా జాజు చేసినఁ బ్రజ్వరిల్లు.”
రాధా. 5.254.

జాజులు ప్రసాద మగు

అత్యనుకూల మగు, అత్యభిల
షణీయ మగు.

జాజులే కాక ప్రసాదం కూడా
అయినప్పుడు మఱితో వాంఛ
నీయం కదా.

“నీ కవితంబ నై నిర్దోష మగుచు, మాకు
నంకితము రామాయణం బైన, బంగరు
పువ్వుల పరిమళ మై పొనంగి జాజులును
ప్రసాదమునట్లు.”

వర. రా. బా. పు. 6. పంక్తి. 7.

చూ. జాదులు ప్రసాదము నగు.

జాజువాఱు

ఎఱు బాఱు.

“శశికాంతమణిపీఠి జాజు వాఱఁగఁ
గాయ, లుతుంగవచచాలి న తమిల.”
మను. 2.27.

జాజు నేయు

ఎఱురంగు వేయు, ఎఱువడ
చేయు.

చూ. జాజు చేయు.

జాడపడు

ఎక్కువగా ఉన్నవి తక్కువై
పోవు, విరళ మగు.

చూ. జాడలు పడు.

జాడించి తన్ను

కాలుతో తీసి తన్ను.

జాడించి పలుకు

గట్టిగా తిట్టు.

“సామాన్య యోగుల జాడించి
పలుక.” ప్రభు. 3.86.

జాడు పేడు

తృణప్రాయం, దిగదుడుపు
ప్రాయం. తాడుతోను చెక్క
పేడుతోను సమాన మనుట.

“...ధీజనసుత వచోవిభవంబు నశేష
చక్రివా, దోడన సాటిగా నతనితోఁ
చెఱుమంతులు జాడు బేడనన్.”

శృం. కాకుం. 1.6.

జాతకర్మ

పుట్టినబిడ్డకు చేయు సంస్కారము.

జాతాశౌచం

పురుడు.

చూ. వృతాశౌచం.

జాతి....

ఉత్తమ మైన, శ్రేష్ఠ మైన.
మంచి జాతికి చెందిన అన్న
అరంతో అరంభ మై, ఉత్తమ
మైన అన్న విశేషణంగా నిలిచిన మాట.

జాతివార్తా చమత్కారములు,

జాతికుక్క, జాతిసరుకు, జాతి
ముత్యాలు ఇత్యాదులు.

చూ. జాతిగా.

జాతిగా

అందముగా.

“జాతిగాఁ దాల్చి నెఱ మిండజంగ
మగుచు.” హర. 5.41.

చూ. జాతి...

జాతినాగు

మంచిజాతి సర్పము.

“జాతినాగులఁ జంపుచుండి, ప్రతిమ
నాగులకును బాల్వోసినట్లు.”

పండితా. ప్రభ. దీక్ష. పుట. 202.

బ్రతికి ఉన్న నాగులను వదలి,
తాతి నాగులకు పాలు పోసి
నట్లు - వృధము.

జాతివార్తలు

జాతీయములు.

“జాతివార్తలు దొలక రసంబు
గులుకఁ, గవిత రచించుఁ గల్పించి
కతలు నుడువు.”

శుక. 2.14.

జాదరలు

పెండ్లిండ్లలో తొలుత కుల
పాలికాపూజ చేసి మూకు
శ్లలో మొలక పోస్తారు. ఆ
మొలకలు.

“ఈశు సుద్వాహమున కమరేంద్ర దిగ్వి,
లాసవతి ప్రేడిపాలియఁ బోసి తెచ్చు,
జాదరలొ నాఁగ రాగపూర్ణోదయేందు,
బింబమునఁ బాండుకిరణాంకురంబు
రెసఁగె.” కుమా. 8.112.

జాదరాడు

గం ద వా డి చల్లుకుంటూ
క్రీడించు.

జాదుకొను

పరవశ మగు, భావాతిరేక
ముచే నుద్రిక్త మగు.

“సకలాంగకంబులు జాదు కోఁ బుల
కించి.” నైష. 5.9.

“అరి యనుపేరు చెవి స్తోకినంత
మాత్ర, జాదుకోఁ బులకించె నజ్ఞ
విభుండు.” నైష. 3.48.

జాదులు ప్రసాదము నగు

తనకు సహజంగానే యిష్ట
మయినది దైవప్రసాదము
కూడా అయిన దనుట.

“సంతస మంది జాదులు ప్రసాదము
నయ్యె నటంచుఁ బొంగి నా, గాంతకుఁ
డంబుజోదర...” పారి. 2.75.

“అనూన మైనచ, క్కందనమున్ సువ
ర్తనముఁ గల్గినఁ బెన్నిటి కేమి చెప్పఁ
నా, చందనగంధి జాదులు ప్రసాదము
గాదె చకోరలోచనా!” కళా. 7.95.
చూ. జాబులు...

జాదులు వేచు

అ న నురూ ప కార్యము న
కగ్గము చేయు, సుకుమార
మైన వానిని కఠినం గా
శిక్షించు.

“సరవి యెఱుంగ లే కకట జాదులు
వేఁచెను మంగలంబునన్,”

శృం. కాకం. 2.62.

జానకీత్రాడు

1. నిష్ప ముట్టించే తాడు.

2. కష్టాటకపు తుపాకుల చెవి
యం దుండే నిష్ప ముట్టించే
త్రాడు.

బాణసంచా కాల్చేందుకూ
ఉపయోగిస్తారు.

జా నగు

అంద మగు; తేట యగు.

“పల్కుననబోడి జా న గు పల్కు
లిడుచు,” అచ్చ. రా. బాల. 6.

జా నలు

విచక్షణాజ్ఞానం కోల్పోవు.

“జానతీ పశుపతి నుతిక వి, ధానమహా
రంభుఁ డైనదత్తుం డనున, జ్ఞానికి.”
కుమా. 2.15.

జానుగా

తేటగా.

జానుతెనుగు

తేట తెనుగు, మంచి
తెనుగు.

“సరళ ము గాఁగ భావములు జాను
తెనుంగున నింపు పెంపుతో...”

కుమా. 1.35.

“ఉరుతర గద్య పద్యోక్తుల కంటె,
సరస మై పరఁగినజాను తెనుంగు, చర్చిం
పఁగా సర్వసామాన్య మగుట...”
బస. 1.

జానుపడు

తేట తెల్ల మగు.

భార. ఆర. 2.214.

జానువాలు

చూ. జానుపడు.

జాప త్తిరి

జాతిపత్రి.

జా పరమేశ్వరా అను

పాటిపోవు.

జానపదకథలలో ఎవ రైనా

పోవు నప్పుడు 'జా పరమే

శ్వరా' అనడం వినవస్తుంది.

అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“జా పరమేశ్వరా యనిన జంతువు
లన్నియుఁ బోయె మాయ మై.”

వరా. 1.148.

జాబు జవాబు

ఉత్తరాలు.

జం.

జాము వేగు

బ్రతుకు గడచు.

“వట్టు కూతురు గలుగ నీ జాము
వేగె.”

నిరంకు. 8.30.

వాడుకలో—

“అలాంటి భార్య ఉండబట్టి నీవు
గడుపుకొస్తున్నావు గానీ లేకపోతే
యాపాటికీ ఏమై పోయేవాడివో?” నా.

జారీచెంబు

ప్రయాణాదులలో ఉపయో

గించే ఒకవిధ మైన చెంబు.

జాట విడుచు

విడిచి వేయు.

“సర్కలాపంబులు జాట విడిచె.”

శివ. 2.102.

జాటిపోవు

పోవు, చ్యుత మగు.

జాటుకొప్పు

కొనముడి.

జాటుపైట

జాటుచుండునట్లు వేసుకొను

పైట.

జాటుముడి

దువ్వుముడి.

జాటువాటు

చ్యుత మగు, తొలగు.

జాటువోవు

తొలగు.

జాలకట్టు

నల్లతాతీయందు బెజ్జము లేర్ప

టచిన కిటికీ.

శ. ర.

వెలుతురు ప్రసరించుటకు

రాతిలో చేసిన బెజ్జము.

ప్రాన్.

నిలువుగా కట్టను నాటి న

కిటికీ.

వావిళ్ల ని.

జాలవల్లిక

తాంబూలం తట్ట - అందుపై

నగిషీ చేసి ఉంటారు.

జాలవాడు

ఈటెకాడు.

ప్రాన్.

జాలిక లేకనే బంగర మాడు

అతి సాహసి, నేర్పరి, జాణ

అని నిరసనగా అనుటలో—

“అదా అమ్మా ! జాలిక లేకనే బంగర
మాడుతుంది.” వా.

జాలిగుండె

దయాభవు.

జాలి గుడుచు

దుఃఖపడు.

జాలిగొను

విచారపడు, భయపడు.

జాలిపడు

దుఃఖపడు, కష్టపడు. ఇందుకు

దగ్గటి భావచ్ఛాయలలో...

నేటి వాడుకలో కృప సూపు

అన్నట్లు వినవస్తుంది.

“వాణ్ణి జాలి దలచినవాడు పాపా
త్తుడు.” వా.

జాలిపెట్టు

1. బాధించు.

భీమ. 4.112.

2. సాదపెట్టు.

“పెక్కుమాటల నిక జాలి పెట్ట
నేల?” కాశీ. 2.88.

జాలి పొందు

భయభ్రాంత మగు.

“గోలాంగూలవలంబు లాకులపడెక
ఘోషించె శార్దూలముల్, జాలిం
బొందె లులాయముల్.”

మర. 6.46.

జాలి మాలి

కోరిక బల మై ఉట్టిట
లూగుట. దీనినే వాడుకలో

ఆలీ జాలీ యెత్తు, ఆలీ జాలీ
పడుతున్నాడు అంటారు.

“మనసిజవేదనల జాలి మాలి తిరుగఁ
గాన్.” హంస. 4.45.

“మువ్వంపుల కైదువుం దిగిచి వంపుచు
దావుల యంపసోన వర్షింపుచు జాలి
మాలి గొనఁ జేసె మరుం డమరీకడంబ
మున్.” కవిరా. 3.45.

జాలి వొందు

జాలిపడు.

“అని జాలి వొంది రయముతో వచ్చు,
జనకజాభర...!”

మర. రా. ఆర. పు. 210. పంక్తి. 3.

జాలుకొను

1. ప్రవహించు, స్రవించు.

2. వర్షిల్లు.

3. ప్రసరించు.

జాలువాటు

చూ. జాలుకొను.

జా లెత్తు

స్రవించు.

“జల జల జా లెత్తెఁ జంద్రకాంత
ములు.”

మర. రా. సుం. పు. 18. పంక్తి. 12.

“జా లెత్తె నార!...లోచనాంచలము
చెలమ.” విజయ. 3.11.

జాలెత్తాడు

ఒక జెట్టి సాధనం.

జావ కారి పోవు

భయపడి పోవు, నీర్వర్యు
డగు.

“కాస్త గట్టిగా అదిలించా మంటే
వీడు జావ కాఠి పోతాడు.” వా.

చూ. జా వయి పోవు.

జావయి పోవు

భయపడి పోవు, నిర్వీర్యుడగు.

“అనిడమందు నిలబడినా డంటే వీడు
జావయి పోతాడు.” వా.

జిగటరకం

పట్టుకుంటే వ ద ల ని వా డు
అనుట.

“వాడిది ఒట్టి జిగటరకం. తగులు
కుంటే ఇంక అంతే. కాళ్లు చీములు
పట్టవలసిందే.” వా.

జిగిదేలు

కాంతి తేలు.

జిగురుకందె

చూ. జిగురు చుట్టిన కందె.
రూ. జిగురుగడ.

జిగురు చుట్టినకందె

వేటలో పక్షులను పట్టుకొను
టకు ఉపయోగించునది, వద
లనిది.

తాళ్ల. సం. 12,75.

చూ. జిగురున పడ్డ...

జిగురున పడ్డ రాచిలుక

చిక్కున పడినది.

పక్షులను పట్టుకొనుటకై ఒక
శివవంటి దానిపై ఒక
చిన్న పలక నమర్చి దాని
మీద వజ్రంవంటి జిగురును
అతికిస్తారు. దాన్ని ఏ చెట్టు
మీదనో పెట్టినప్పుడు చిలుక

వాలడం, దాని కాళ్లు కరుచు
కొని పోయి వేటకానికి
చిక్కడం జరుగుతుంది. లక్ష
ణయూ వదిలించుకొని పోవ
వీలులేని పరిస్థితిలో పడిన
అనుట.

“జిగురున బడ్డరాచిలుకచెల్లున.”

కా. మా. 4.29.

జిగురు వైచు

వల వైచు వంటిది.

పూర్వం వేటకాండ్రు కొన్ని
పక్షులను పట్టుకొనుటకై పల
కలపై జిగురు పూసి చెట్లపై
పెట్టేవారు. పక్షులు వాలి
చిక్కుకొని వాళ్లకు చిక్కేవి.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి,
నేడు కూడా ఈ గలకై
జిగురుకాగితాలు పెట్టుట అల
వాటు.

జిడ్డుకొను

జిడ్డు తేలు.

పాండు. 4.253.

జిడ్డుపడు

వ్యర్థ మగు.

జిడ్డుపఱుచు

వ్యర్థ పఱుచు, కలత పెట్టు.

“నీ పడ్డపాటు వృథగా జిడ్డు తేపం
గలవారమే.” హర. 2.132.

జితపడు

అనుకూలపడు.

జీతపాటు

అలవాటు.

జిత్తులమారి

ఉపాయశాలి, మాయోపా

యజ్ఞుడు.

జిత్తులవాడు

చూ. జిత్తులమారి.

జిద్దుగొను

ఎదుర్కొను.

రంగా. 2.40.

జిమ్మ దిరుగు

దిమ్మ తిరుగు.

“...జిమ్మ దిరిగి దశశిరుండు.”

భాస్క. ఆర. 2.135.

జిమ్మ పడ !

ఒక తిట్టు.

వాడుకలో జిమ్మడ! అనీ విన

నస్తుంది.

జిరాయితీ హక్కు

సేద్యం చేసుకునే హక్కు.

జిట్టకొట్టు

గిరికీలు కొట్టు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“చెర లాడు జిట్ట కొట్టు జెలంగి
పేరెంబు, దిరుగు బర్విడు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 605-06.

గౌర. హరి. పూ. 699. పం.

జిట్ట జిట్ట

ధ్వన్యనుకరణము.

జిట్టతాడు

పురి పెట్టిన తాడు.

జిట్ట దిరుగు

గిరిగిరి తిరుగు.

“చక్రభ్రమణంబునఁ జిట్ట దిరిగి.”
నైష. 3.151.

జిట్టన తిరుగు

గిరున తిరుగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“రజత ధరణీధర మ, చెరువుగఁ జిట్టనఁ
దిరిగెన్, బురహరుతోఁ గూడ వెండి
బామ్మరముక్రియన్.”

కుమా. 6.155.

“నెగడు మందరగిరి నిలు వెంత కడు
భోగి, దీర్చిన జిట్టనఁ దిరిగె నట్టె.”

కుమా. 3.5.

జిట్టవోవు

జిట్ట మని చెవులు దిమ్ముపడు.

శృం. కావం. 3.115.

జిట్టన చీదు

ధ్వన్యనుకరణము.

“కడుఁ గపాలము దాఁకి కలగంగఁ
జక్కఁగాఁ, జే నాఁచి జిట్టనఁ జీఁది
చీఁది.”

కా. మా. 2.148.

జిట్టన దిగుచు

చరాలున లాగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“తూణికాబాణము జిట్టనం దిగిచి.”

కా. మా. 3.115.

జిలకఱరాజనాలు

సన్నని ధాన్యవిశేషం.

జిలజిల మను

1. చెమ్మగిలుటలో ధ్వన్యను
కరణము.

“జిలజిల పంచుఁ జెమ్మగిల.”

రాధి. 3.110.

2. వ్యాపించుటలో ధ్వన్యను
కరణము.

“జిలజిలన వడిసె వెన్నెల, జిలజిల
దిక్కులకు నొడిసెఁ జీకటు
లెడసెక.” రంగా. 3. 187.

జిలమబుడతలు

ధాన్యవిశేషం.

జిలితోగల రాజనములు

ధాన్యవిశేషము.

జిలిబిలి

1. మనోహర మయిన.

“తరుణాంగుళీ ధూత తంత్రీస్వనం
బులో, జిలిబిలిపాట ముద్దులు నటంప.”
మను. 2.27.

2. ఒక నగ.

3. ఇంపైన, ముద్దు ముద్దు
యిన.

4. అంద మైన.

5. చిన్న దైన.

జిలిబిలి చీర

చిన్నచిన్న గళ్ళున్న సన్నని
పట్టుచీర.

శ. ర.

జిలిబిలి వోవు

1. ఒప్పు.

2. తొట్టుపడు.

నైష. 7.103.

3. ఎక్కు వగు.

విక్ర. 4.224.

జిలుగక్షరాలు

గొలుసుకట్టు వ్రాత.
“ఆ పత్రంలోని జిలుగక్షరా లీకాలం
వాళ్లు ఎవ్వరూ చదవ లేరు.” వా.

జిలుగువన్నెలు

వస్త్రవిశేషం.

యయా. 4.122.

జిలుగువ్రాత

గొలుసురాత.

మా. గొలుసురాత.

జిలుబారు

అంద మయిన.

“చెలికత్తె జిలుబారు పలుకుఁ జిలుక.”
నైష. 1.5.

జిల్లేడుకాయలు

ఒక పిండివంట పేరు.

జివ్వంకలు వంగు

జివ్వన జివ్వన ఆడుతూ వంగి
పోవు.

“నెవ్వలి సన్నుల వ్రేగునఁ, జివ్వంకలు
వంగఁ గాను.” కుమా. 9.113.

జివ్వాడు

జివ్వ జివ్వ మని కదలు.

జిహ్వ ఆడక

నాలుక ఆడక, మాట రాక.

“యెవ్వతె నంచును జిహ్వయాడ క,
త్యంతముఁ దొటిలం బలికె.”

కళా. 6.131.

జిహ్వ చచ్చు

అరుచి యేర్పడు.

“ఆ మధ్య జబ్బు పడ్డాక జిహ్వ చచ్చి పోయింది.”

జిహ్వ త్రుప్పు డుల్లు

నాలుక త్రుప్పు వదలు.

ఇది నేటికీ వాడుకలో ‘నాలుక త్రుప్పు వదలు’ అన్న రూపంలో ఉంది.

ఏ దయినా ఉపయోగించ నప్పుడు త్రుప్పు పట్టుతుంది. దానిని బాగా ఉపయోగిస్తే ఆ త్రుప్పు తొలగి పోతుంది. కత్తులు ఇత్యాదులలో ఇది సుప్రసిద్ధం. అందుపై యేర్పడిన పలుకుబడి.

“అప్పు టప్పటికిని జిహ్వ త్రుప్పు డుల్లు, నామెత రెటింగే నీతుషారాద్రికతన.”
మన. 2.11.

జీడి నిట్టి అచ్చొత్తు

జీడితో - ఓడిపోయినా డని

తెలుపుటకై - జింక బొమ్మను ముద్రించు.

“ఉరముపై జీడి నిట్టి యచ్చొత్తి విడిచె.”

కమా.

జీతకాదు

సేవకుడు

జీతగాడు

మా. జీతగాడు.

జీతనాతములు

జీతము బత్తెము. జం.

“...బుధుల్, చెప్పిన కార్య పద్ధతులు చేయుట గొల్చిన సేదసాదలన్, జిహ్వన జీతనాతము లొ సంగుట భూషణ మయ్యె పుత్రకా!” రాజనా. 2.34.

జీతపురాళ్లు

జీతంగా వచ్చే రూపాయలు. రూపాయలను రాళ్ల నడం మరి కొన్నిటా కనబడుతుంది.
మాటా. 79.

జీతము పెట్టని బంటు

జీత మివ్వకనే వచ్చినా సేవకు నిలా చేసేవాడు.

“బడలి జీతము పెట్టని బంట నగుచు, వెఱచి నా కేల నీ వెనువెంటఁ దిరుగ.”
మరి. 4.35.

జీతము సేయు

జీత మిచ్చు.

“భావజనిభంఁ డలి శుకపిక, సేవకతలి కెడరు దీర జీతము సేయంగ, గా వెలిఁ బోసిన పసిఁడుల, ప్రావులు నాఁ దమ్ము లెలమిఁ బూచె.” కమా. 4.92.

జీనపటము

దట్టీ.

జీనిగిరివాడు

కర్ర బొమ్మలూ అవీ చేసి రంగులు వేయువాడు.

చర్మకారు డని... బ్రాణ. ముచ్చివా డని... శ. ర. వాడుకలో అలా వినరాదు.

జీనిసరి పెణ

ఒకరక మైన మెడలోని
గొలుసు.

జీనిసరులు

ధాన్యవిశేషం.

జీనువముక్కులు

ధాన్యవిశేషం.

జీబుకొను

దట్ట మగు.

జీరగుండులు

మేల్కట్టున వ్రేలునట్లు కట్టే
రసగుండ్లు.

జీరాడు

వ్రేలాడు.

జీరుకాడు

చూ. జీరాడు.

జీరుకుపాటు

తొట్రుపాటు.

జీరుకురాయి

జీరుకుబండ.

జీరులాడు

చూ. జీరాడు.

జీరువాలు

జీరాడు.

జీలుకువాలు

జీలు.

జీలుగు పెరిగిన మాలెకు

కంబము గాదు

బలహీన మైనది ఒక పెద్దరక

బలమైనవనికి పనికి రాదు.

జీలుగు వట్టి బెండు. అది

యెంతగా పెరిగినా యింటికి

పెట్టుకొనుటకు స్తంభముగా

పనికి రాదు.

“ప్రేలకు జీలుగు వెరిగిన, మాలెకు
గంబంబు గాదు.”

ఉ. హరి. 3.50.

“జీలువు పెరిగిన మాలెకంబము గాదు,
గొడ్డు బెంచిన జాతిగోవు కాదు.”

నీతి. 70.

జీవగట్ట

1. ప్రాణాధారము.

“వలిమల యలువారు తలవారక ధరిం
చిన పూవుగొత్తి వేల్పుల గమి జీవ
గట్ట.” పారి. 1.6.

“శ్రేయోవధూటికి జీవగట్ట.”

విప్ర. 1.84.

2. శ్రుతిని హెచ్చించుటకో

తగ్గించుటకో ఉపయోగించే

వీణెపై నున్న కట్టబిరడా.

“శ్రుతికి సుత్కర్తంబుఁ జూపంగ వల
యుచో, శిష్యుడు బిగియించు జీవ
గట్ట.”

క్రీడా. 1.36.

జీవచ్చవముగా

బ్రతికి చచ్చినవానితో సమా
నముగా.

జీవనము పడగొట్టు

బ్రతుకు తెరువు చెడగొట్టు.

“నా జీవనం పడగొట్టితే నీ శేం
వస్తుంది?” వా.

జీవనాధారము

బ్రదుకు దెరువు, జీవనోపాయము.

జీవన్ముక్తుడు

బ్రతికి యుండగనే ముక్తిని చెందినవాడు.

జీవన్మృతుడు

బ్రతికి ఉన్నా చచ్చినవాని వంటి వాడు.

జీవమాతృక

సప్తమాతృకలలో ఒకతె.

జీవము వచ్చు

ప్రాణము లేచి వచ్చు.

“సమృద్ధి బ్రోవ నిందు, వచ్చితి గాన జీవము వచ్చె నాకు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 2835-36.

జీవశ్రాద్ధము

ఘటశ్రాద్ధము.

కాళ. శత. 34.

జీవితము ఏమిగా చేసి పోయె

దవు ?

నా బ్రదుకు ఏం చేస్తావు ?

ఎవరినో పూర్తిగా నమ్మి నపుడు అతడు దిగనాడగా అనుమాట.

“నా జీవితంబు, నేమిగాఁ జేసి పోయెద వెఱుంగఁ జెపును.” కళా. 3.59.

జీవితములు నేయు

పని కల్పించు, జీతమునకు

పెట్టుకొని వారికి జీవనం ఏర్పఱచు.

“తాఁ గాక మఱియు మేదరులు గొండ అకు, జీవితంబులు నేసి చేటలు సాలఁ, గావించి బండ్లను గడపి యూరూర, నమ్మించి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 476.

జీవితములో నిష్పలు పోయు

బ్రతుకు పాడు చేయు.

‘ఏమీ ఎరగని ఆ పిలను చెఱచి దాని జీవితంలో నిష్పలు పోశాడు వెధవ.’

వా.

జుంజులుకట్ట

వెలుతురుపుల్లలు వగైరాతో చేసిన దివిటీ.

శ. ర.

జుంజులుపిశాచము

కొఱవిదయ్యము.

చంద్రా. 6.93.

జుంటితేనె

జుంటిగలు కూర్చిన తేనె.

జుంటిమోవి

జుంటి తేనెవంటి మధుర మైన ఓషం.

జుంటిగ

తేనెటీగ.

జుజురుకొను

దట్ట మగు.

“జు జు రు కొ న్ను త నూ రు హ స్తో మ ములను.” కాశీ. 6.41.

జుట్టనవ్రేల జూపు

వేలెత్తి చూపు, తప్పు పట్టు.

“నరునకు నిన్ను జుట్టనవ్రేలనుం జూప వచ్చునే.” భార. ద్రోణ. 2.304.

జట్టుపట్టు సిగపట్టు
జగడములు.

“వాళ్ళింట్లో పొద్దున్నుంచి సాయంత్రం
వరకూ జట్టుపట్టు - సిగపట్టు.” వా.

జట్టులు ముడిపెట్టు

వాళ్ళ కూ వీళ్ళ కూ తగాదాలు

పెట్టి తమామా చూచు.

“వాడి కా ఊళ్ళో ఏం పనికి వాళ్ళ వీళ్ళ
జట్టు ముడిపెట్టుతూ కడుపు నింపు
కొంటూ ఉంటాడు.” వా.

రూ. జట్టు ముడి వేయు.

జుణిగింత వెట్టు

వెనుకకు లాగు.

పార్వ. 4.118.

జుణిగి పోవ నిచ్చు

తప్పించుకొని పోనిచ్చు, వెను
దీయు.

“పోకలం బోయినం బోని, మ్మికరణిం
జుణిగి పోవ నిత్తునె యింకన్.”

కళా. 2.86.

“నీ మన సింక లెస్స, చూచుక
మాటాడు జుణిగి పోరాదు.”

వర. రా. సుం. పు. 167. పంక్తి. 13.

జునుగుటీత

మునిగి ఈడే ఈత.

జున్నగడ్డ

జున్నపాలు కాచిన గడ్డ.

జున్న దిన్న యెట్టియవలె

అపూర్వ మైన దానిని అనుభ
వించిన వెనుక సామాన్య మైన
వానిపై మనసు పో దనుపట్ల
వాడేమాట.

తేనె తాగిన ఒంటెవలె అని
వాచ్యార్థం.

బహుశా జున్న (తేనె) తిన్న
తర్వాత ఇక ఒంటె గడ్డి
గాదం మేయ నుంకించ
డేమో! ఇ దలా ఒంటె
అలవాటుపై వచ్చినది.

“ఒరుగ గవయరు జున్న దిన్నయెట్టియ
వోలెన్.” కుమా. 8.160.

జున్నపాలు

గేదె గానీ ఆవు గానీ యీనిన
వెంటనే కొన్ని రోజులవరకూ
వచ్చుపాలు.

కాచితే యిది గడ్డ కట్టుతుంది.
అందులో చక్కెరో బెల్ల మో
కలుపుకొని తింటారు.

చూ. జున్నబాలు.

జున్నబాలు

ఆవు ఈనిన తర్వాత అయి
దాఱు దినముల పాలు.

దీనిని కాచితే గడ్డ కడు
తుంది. చక్కెరో బెల్ల మో
వేసి కాచి తింటారు.

చూ. జున్నపాలు.

జున్నబిళ్ళ

చూ. జున్నగడ్డ.

జున్నబ్రాలు

ధాన్యవిశేషం.

జున్న రేచిన రీతి

తేనె తెచ్చెను కదల్చినప్పుడు

తేనెటీగలు లేచినట్లుగా
అనుట.

జమ్మని గుంపులు గుంపు
లుగా బయలు వెడలుపట్ల
ఉపయోగించే సామ్యం.

“జన్ను శేచినరీతి సుర శెల్ల బెదరి,
కన్నవా శేగిరి కన్నత్రోవలకు.”
శార. హరి. ప్ర. 319-320.

జుబురుకొను

గుబురుకొను, గుంపు గట్టు.
రూ. జుబురుకొను.

జుమ్మికాడు

విటుడు.

రూ. జుమ్మికాడు.

జుట్టుపదనుగా

జుట్టుకొనుటకు వీలగునట్లు ద్రవ
ప్రవముగా.

“పరిపాటి మై జుట్టుపదను వండి.”
హరి. 2.121.

జుట్టు పదను చేయు

జుట్టుటకు వీలగునట్లు ద్రవ
భూతముగా చేయు.

“చంద్రకాంతపు నీట జాలెన వెన్నెల,
ముదురు వెన్నెల జుట్టు పదను చేసి.”
హరి. 2.49.

జుట్టుకొను

జుట్టున త్రాపు, చేతితో జుట్టు
కొను.

జుట్టున గ్రోలు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“వెక్కు వా సనల సొంపున నింపు

జనింప జుట్టునకా, గ్రుక్కెడు
గ్రుక్కెడే మధువు.” కళా. 6.128.

జులుము చేయు

అధికారము చేయు, పెత్త
నము చేయు.

జూటకాడు

నేర్పరి.

“పంచమాడినభంగి బందుల నొప్పించ,
జూటకాం ద్రగునట్టివేటకాండ్రు.”
ద్వాద. 8.22.

జూటాడు

మోసగించు.

రా. వి. 3.52.

జూటామాట

అబద్ధము,

“...జూటామాట లనుచు నెంచితిరి
గదా!” శ్రవ. 2.49.

జూటుకత్తె

వంచకురాలు, అబద్ధీకురాలు.

జూటుడు

అసత్యవాది.

వేంకటేశ. 9.

జూదకత్తె

వంచకురాలు, జూద మాడు
నది.

జూదకాడు

జూదరి.

జూదరికత్తియ

జూద మాడునది.

జూదరిధర్మము

నమ్మరానిది.

జూదగాని ధర్మప్రవచనము.

వా డెంత చెప్పినా మోసమే
చేస్తాడు.

రాధి. 4.79.

జెండా పీకుకొని పోవు

కాపుర మెత్తివేయు.

కొత్త. 148.

జెండా పీక్కుని వెళ్లు

సంసారము నెత్తి వేయు.

“వాడు ఆ ఊళ్ళో జెండా పీక్కుని
వెళ్లాడు.” వా.

జెట్టానజెట్టు

జగజెట్టు.

భార. ఉద్యో. 4.425.

జెట్టిగవీరులు

జెట్టీలు, గట్టి వీరులు, మొన
గాండ్లు.

కుమా. 11.151.

జెట్టివాడు

మల్లుడు.

జెల్లకాయ

చెంపకాయ, లెంపకాయ.

జెల్ల కొడితే దమ్మిడి లేదు

ఏ మాత్రం డబ్బు లే దనుట.

“నా దగర జెల కొడితే దమ్మిడి లేదు.

నన్ను పట్టుకొని ఏం చేస్తావు?” వా.

జెష్టవెధవ

ఒక తిట్టు.

దరిద్రపుగొట్టు అనుట.

జేగంట

1. చేతితో కొట్టు గంట.

ఒక త్రాటికి ఒక కంచు

పల్లెం వంటిది కట్టి, ఒక కట్ట

సుత్తెతో దానిని కొట్టి కాల

మానాన్ని తెలియజేసే వారు.

అది జేగంట.

“మును గడియారంబునం గట్టిన పెను

జేగంటరవము శే యనునెడ.”

సింహ. 2.5.

2. జయఘంట.

జేగురుపురువు

ఆరుద్రపురుగు.

జేగుణించు

ఎట్ట నగు.

జేజే వెట్టు

జయజయధ్వనులు చేయు.

“రాజీవాక్షి కుమారు గాంచె సుమనో

రాజవ్యమాన్యుక్ జనుల్, జేజే వెట్టె

బ్రహ్మనవర మమరశ్రేణుల్ ప్రవరిం

పగగ్.” సి మను. 4.5.

జే నెంట

ప్రతి జేనెడు నేలకూ (జేన+
వెంట.)

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 480.

జే పరమేశా అను

పారిపోవు.

“దుర్భర పాండిత్యముఁ జూచి దీన

దశకుక్ దాఁ బోలు నీయయ్య జే, పర

మేశా! యనిపింపఁగావలదె విప్రస్వామి

నంచుక్ మదిక్.” నిరం. 2.125.

చూ. జా పరమేశ్వరా అను.

జే పెట్టు
స్తుతించు.

ఉత్త. రా. 1.144.

జేబుదొంగ

జేబులలో ఉన్న వాటిని
తెలియకుండా కొట్టివేసే
వాడు.

“పట్టంలో జేబుదొంగ లెక్కన.
కాస్త జాగ్రత్తగా లేకపోతే జేబు ఖాళీ
అవుతుంది.” వా.

జేబులు కత్తిరించు

జేబులో ఉన్నవాటిని దొంగి
లించు.

జేబులు ఖాళీ అగు

ఉన్న డబ్బుంతా అయిపోవు.
“పట్టం వెళ్లి వచ్చేసరికి జేబులు ఖాళీ
అయిపోయాయి.” వా.

జేబులు నింపుకొను

డబ్బు సంపాదించుకొను.
ఆ సంపాదన అన్యాయార్జితం
అన్న సూచన కూడా
ఇందులో ఉంది.

“వాడాకంపెనీ పేరు చెప్పి జేబులు
నింపుకోవడం తప్పితే చేస్తున్న పనే
మిటి?” వా.

జేబులో వేసుకొను

వశము చేసుకొను.

ఆ వశము చేసుకొనుట
క్రమము కాదన్న ధ్వని
గూడా యిందులో ఉంది.

“ఆ క్రాణ్ణి కాస్తా జేబులో వేసు

కొని, ఏడు స్వేచ్ఛగా ఆ ఆస్తి నంతా
కరగ దింటున్నాడు.” వా.

జేరుగళ్లు

కోటలో ఫిరంగులు కాల్పు
టకై చేసిన కుడ్యరంధ్రములు.

జేరుబందు

చబుకు.

జేవులుగండ్లు

చూ. జేరుగళ్లు.

జేవులుజిలుపు

చూ. జేగురుపురుపు.

జేష్టరయిత

పెద్దరైతు.

కాశీయా. 229.

జైత్రయాత్ర వెడలు

విజయయాత్ర వెళ్లు.

దిగ్విజయానికి బయలుదేరు.

జొటజొట (వడియు)

ధ్వన్యనుకరణము.

“అగ్నికాంక్ష యించుక యిడినకా, జెడు
గజ్జలి గ్రుచ్చిన నంజాడు మంటలందరి
నెయ్యి జొటజొట వడియుకా.”

మను. 4.19.

జొత్తుకొను

దట్ట మగు, గట్టిపడు.

పద్య. 9.187.

జొత్తుపాప

నెత్తురుకందు.

అప్పుడే పుట్టినబిడ్డ నెత్తురు
ముద్ద అనుట అలవాటు
కూడ.

“నెత్తుటం దడిసి జొత్తుపాపలవిధం
బున నొత్తుతుల నలసి.”

జై.మి. 2.75.

“జొత్తుపాప యనఁ బొల్పగుదేహము.”

సారం. 3.115.

“వడసినకన్నీరు వడియు నెత్తురులఁ,
దడిసిన అవికలుఁ దాము చూపఱకు,
జొత్తుపాపలఁబోలె శోకంబు నిగుడ.”

గౌర. హరి. ప్ర. 1043-1046.

జొత్తు లెగయు

జుట్లు లేగు.

“నడితలల జొత్తు లెగయ మొలి
న...” భాస్క. ఆర. 2.135.

జొత్తు వెట్టు

నఱకు, ఖండించు.

మైరా. 1.86.

జొన్న బడు గుడ్డియెద్దువలె

ముందూ వెనుకా చూడ

కుండా, స్వేచ్ఛగా.

కక్క. 35.

చూ. గుడ్డియెద్దు చేలో బడ్డట్టు.

జొన్నలు గొన్న ఋణము

పోషితు డయినందువలన కలి

గిన ఋణము. ఉప్పు తిన్న

ఋణం వంటి మాట.

“కల్లలన జొన్నలు గొన్న ఋణంబు
సింగుడున్.” కమా. 11.42.

చూ. ఉప్పు తిన్న ఋణము.

జొఱజొఱ రాలు

మిఱగురులు లాంటివి రాలు

టలో...ధ్వన్యనుకరణము.

జొట్టిగ

జోట్టిగ.

జోక చేయు

1. సన్నద్ధము చేయు.

“మహారథుండు పైనంబు జోక
చేసుక.”

వర. రా. బా. పు. 208. పంక్తి. 24.

2. సాగు చేయు, బాగు
చేయు.

“అయెకరా నేలా సరిగా జోక చేసు
కుంటే మా కుటుంబాని కేం ధోకా
లేదు.” వా.

3. పోల్చు.

4. సమకూర్చు.

“నీ వేవిధంబున మా విత్తము జోక
చేసెదవు.” హరిశ్చ. 3.30.

జోకపడు

జతపడు.

శ. ర.

జోకపఱచు

జత చేయు, కలిగించు,
కావించు.

జోకలు గట్టు

మొత్తము లగు, గుంపు
కట్టు.

జోకొట్టు

1. చిన్న పిల్లలను పడుకొన
బెట్టి చేతితో తడుతూ నిద్ర
పుచ్చు.

“లోకములు నిదుర వోవఁగ, జోకొ
ట్టుచు నిదుర వోనిసుభగుఁడు రు
ణుల్, జోకొట్టి పాడ నిదురం, గైకొను
క్రియ నూరకుండెఁ గను దెఱవక
యున్.” భాగ. పూ. 10.193.

2. గెలుచు.

కాశీ. 7.95.

3. మోసగించు.

కవిక. 4.77.

జోగపట్టియ

యోగపట్టము.

జోగరగండ

స్త్రీపురుషులను కూర్చువాడు,

చిత్రకాగ్రతను చూచుచువాడు.

జోజో

జోకొట్టుటలో అనుమాట.

జోటిపని

మిథునకర్మ.

జోడుకోడె

1. సరికోడె, జతకాడు.

“అమరుల బోన పుట్టిక సహస్ర
మయూఖుని జోడుకోడె సంతమసము
వేరు విత్తు కుముదంబుల చక్కిలిగింత
పుంశ్చరీ, సమితికి జాక్కవాలు.”

పా. 8. 2.41.

2. సమానుడు.

అతనికి ఇతడు జోడుగోడె.
బండికి కానీ, కాడికి కానీ
కట్టె ఎదులు రెండూ సమా
నంగా ఉండుట పై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నాల్గదరూ జోడుగోడెల్లా పోట్లాడు
కొన్నార.”

జోడు గట్టు

జతకట్టు.

నిరం. 3.20.

జోడు గూడు

జత కలియు.

జోడు గూర్చు

జత కలుపు.

జోడు దఱియు

కలియు.

“తనరు మాతంగ వంధ సుస్తనుల
జోడు, దఱియఁ జాల దురాగతత్వ
మునఁజేసి.” హ. న. 261.

జోడుతాలు

ఒక ఆట.

హంస. 3.146.

జోడు వుచ్చినవాడు

కవచహీనుడు.

“జోడు వుచ్చినవానిని గెడువుఁ బెట్టిన
వానిని.” భార. భీష్మ. 3.303.

జోపాన మగు

అలసిపోవు.

“తేరుఁ ద్రిప్పెదను, జోపాన మయ్యె
దేజులు.”

వర. రా. యు. పు. 486. పంక్తి. 10.

జోపాప లగు

చంటిపిల్లలవంటి వగు.

“శ్రీకి హరి వైవఁ గేలఁ దాలించిన సుం,
పఁగి బంధికొనల జోపాప లగుచు.”

ఉ. హరి. 1.151.

జోబిళ్లు

నమస్కారం.

హంస. 4.213.

జోటీగ

ఒకరక మైన యీగ, పశు

మయిక.

జోలుటీగ

చూ. జోటీగ.

జోలపాట

పిల్లలను ఊచుతూ పాడే
పాట.

జోల పాడు

జోలపాట పాడు.

జోలికూడు

శిక్షాన్నము.

పాండవో. 11.

జోలి త్రవ్వ

అనవసర మైన విషయాలలో
జోక్యము కలిగించుకొను.

వాడుకలో—

ఒకరి జోలి నీ కెందుకు?—వాని
జోలి నీ కెందుకు? నీ సంగతి
నీవు చూచుకో—వాడు ఒకరి
జోలికి రాడు—అనురీతిగా
వ్యవహారం. ఇది జంటపదంగా
కూడా 'జోలి-శొంఠి' అని
వ్యవహరిస్తారు.

“అయివారములకై డాయవారలతోడ,
జోలి ద్రవ్యము చెక్క సుద్దు లాడు,”
శుక. 2.172.

“అనఘ! వేశ్యావిడంబ వరసము
లెన్న, నిసుకపాతల యజోలి యేల
త్రవ్వ.” (తె. జా.)

జోలి యెఱిగించు

సంగతి చెప్పు.

“తొర్వేలుపు వేలిమి నెఱిచిన, జోలి
యెఱిగించి.” ఆచ్య. యుద్ధ. 458.

జోలెకాడు

భిక్షుకుడు.

జో సఱచు

జోకొట్టు, చిన్న పిల్లలను
పడుకొన బెట్టి చేతితో
తడుతూ నిద్రపుచ్చు.

“జో సఱచుచు సన్నుతి బాడు.”

బస. 3.59.

చూ. జోకొట్టు.

జోస్యము చెప్పు

భవిష్యత్తును జ్యోతిశ్శాస్త్ర
రీత్యా చెప్పు.

జొజవ్వు

భ్వస్యసుకరణము.

జొరుకొను

జవురుకొను, చేతులతో తీసు
కొను.

చూ. జవురుకొను.

జొత్తివైరము

దాయాదుల పగ.

చూ. దాయాదిపోరు.

జ్వరము కాయు

జ్వరము వచ్చు.

“రెండు రోజులుగా వాడికి జ్వరం
కాస్తా ఉంది.” వా.

జ్వరము వచ్చు

జ్వరము కాయు.

“పది రోజులనుంచీ జ్వరం వస్తూ ఉంది.
అందువలన ఎక్కడికీ రాలేదు.” వా.

ఝంఝామారుతంగా సాగు

నిరర్థశంగా, జగన్మోహనంగా.

“వాని మాట కేం? రూపిరూపిమారు
తంగా సాగుతూ ఉంది.” వా.

రూపిరూపిరూపి
భవననకరణము.

రూపిరూపి మోయు
కంకణాదులు భవన చేయు.
భవననకరణము.

రూపిరూపి
భవననకరణము.

రూపిరూపి
భవననకరణము.
కమా. 11.155.

రూపి
(ప్రాణములో, గుండెలో)
దిగులుపడు.
భవననకరణము.

రూపిరూపి
రూపిరూపివంటి మాట.
భవననకరణము.

రూపిరూపి
భవననకరణము.

రూపిరూపి
భవననకరణము.

రూపిచి నిలుచు
నిక్కబొడుచుకొను.
“రూపిచి నిలిచిన స్థూపములచే,
బ్రహ్మాండములు తూట బానలుగను.”
రాజగో. 5.36.

రూపిచు
తిట్టు.
“వాడు కనిపిస్తే నాలుగు రూపిచి
పంపుడా మని ఉంది.” వా.

రూపి సేయు

జూడించి వేయు.

రూపిచి అని కూడా నొక్కి
చెప్పటలో అంటారు.

“కడిది మావంతుని బడ రూపి సేసి.”
బస. 4.93. పుట.

రూపి రూపి

భవననకరణము.

“రూపి రూపి న దారుణా సార
మడరె.” హంస. 5.50.

ఇ ఇ ఇ అను

నంగినంగిగా మాట్లాడు.

“అలా ఇ ఇ ఇ అంటా వేరా. అదేదో
సరిగా ఏదీ.” వా.

టంకపుపొడిలా అతుకు

పొందికగా కుదురు.

బంగారం వెండి వస్తువులను
టంకం పొడితో అతుకుట అల
వాటు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వాడేమి మాట్లాడినా టంకపు
పొడిలా అతుకుతుంది.” వా.

టంకముపుల్ల

కంచరి సాధనము.

టంకవాటు

అలనాటి ఒక నాణెము.

టంకసాల

నాణెములు ముద్రించే
చోటు.

టంకసాల వాటు

అలనాటి బంగారునాణెము.

టంగు (లు) తెగు

పని అయిపోవు.

“ఆ కొండ యెక్కేసరికి నా టంగులు
తెగిపోయాయి.” వా.

టంగున కొడదా మంటే

దమ్మిడి లేదు

బొత్తిగా డబ్బు లే దనుట.

టంగువారు

జీనుకు కట్టే పట్టెడ.

టకటక

1. కటకట, దైన్యము.

భాస్కర. 96.

2. నడచుటలో ధ్వన్యనుకర

ణము.

“టకటకా నడచి వస్తున్న ఆవి
దెవరు?” వా.

టకటొంకులు

మోసములు.

గీర. 18.

రూ. టకటంకులు.

టక్కురి పూటతాటలు చేయు

అబద్ధపుపూటలు పెట్టు.

“టక్కురి పూట తాటలు చేసి
ధనము, చక్కనఁ గైకొని.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 64. 42.

చూ. పూటపడు.

టక్కు టమారము చేయు

మోసము చేయు.

“వా డేవో టక్కుటమారం చేసి ఒక
గారవిద్దె కట్టించాడు.” వా.

టక్కు పెట్టు

మాయ చేయు.

“మబ్బునఁ డక్కుపెట్టి తుచ్చాంగన
రథ్య వేగ...” శేం. పంచ. 1.246.

టక్కులాడు

దుర్మార్గుడు, అబద్ధీకుడు.

టముకు వేయు

దండోరా వేయు, చాటించు.

టలాయించు

ఏదో ఒకటి చెప్పి తప్పించు

కొను.

“ఇదిగో యిస్తాను అదిగో యిస్తాను
అని చెప్పి నాలుగురోజులనుంచీ టలా
యిస్తున్నాడు.” వా.

టస్సా దించి వేయు

తిష్ట వేయు.

టాకాలు తెగు

లా వగు.

టాటాలు గుణించు

కోతలు కోయు.

“కోటికి బడగై త్తి టాటాలు గుణి
యింప, నే నేర్తు మతియును నేనె
నేర్తు.” విప్రనా. 1.29.

“.....బళా మంచివాఁడవే పో
వేటొకవోటు గానవె కదా టాటాలో
గుణించంగ నీ.....”

ప్రబంధరా. 748.

రూ. టాటాలు గుణించు.

టాటోటుకాడు

మోసగాడు.

శ.ర.

టాలాటోలీమాటలు

మోసపు మాటలు, అబద్ధ
ములు.

“వాడి వన్నీ టా లా టో శీ మా టలు.
వాణ్ణి నమ్మితే ముంచేస్తాడు.” వా.
టింగున మీటు

భవస్యసుకరణము.
దశా. 4.119.

టింగు రంగా అని

స్వేచ్ఛగా, తన కేమి అన్న
ధీమాతో.

“దిటము మదిలోన నూని యచ్చటుల
నేత్ర, టింగు రంగా యటంచు నింటికిని
జనియె.” శ్రవ. 4.107.

టెంకాయపాలు

టెంకాయనీళ్లు.

టెంకాయ పిచ్చికొండ అను

భయభ్రాంతు డగు.

సభాకంపంతో ఒక పండితుడు
రాజు దగ్గరకు టెంకాయ
తీసుకొని పోయి, భయపడి
మాటలు తడబడి టెంకాయ
పిచ్చికొండ అన్నా డని ఒక
కథ.

“టెంకాయ పిచ్చి కొండనగ
వలయు.” గీర. 30.

టెంకి పెట్టుకొను

ఉనికిపట్టు కావించుకొను.

“వేంకటాచలంబు వంకం డెంకి
పెట్టుకొని.” కా. మా. 3.46.

టెక్కులక తె

విలాసవతి.

ఇందులో నిరసన కలదు.

టెక్కులాడి

చూ. టెక్కులకతె.

టెక్కులాడు

టెక్కులు పోవువాడు.

టెక్కులు పోవు

జంభాలకు పోవు.

టెక్కు మెగురగొట్టు

మరణించు.

వెంక. మాన. 56.

టొకాయించి మాటలాడు

తిరుగబడు, ఎదిరించు.

టోకరా వేయు

మోసగించు.

“ఇదిగో యిస్తా నని పది రూపాయలు
తీసుక పోయి టోకరా వేశాడు.” వా.

టో కిచ్చు

మల్లురు భుజాలు తాకించు.

చంద్రా. 4. 211.

టోకువ్యాపారం

పెద్ద ఎత్తున జరిపే వ్యాపా
రం - చిల్లరది కాదు.

టోపీదాసు

మోసగాడు.

టోపీ పడు

మోసపోవు.

“వాడి మాటలు విని టోపీ పడ్డాను.
వెయ్యి రూపాయలు గంగలో కలిసి
పోయాయి.” వా.

టోపీ పెట్టు

మోసగించు.

మాట. 65.

టోపీ వేయు

మోసగించు.

“అవీ యివీ చెప్పి వాణ్ణి యెలాగో
టోపీ వేశాడు.” వా.

“వాడికి ఎలాగో టోపీ వేసి అతడి ఆస్తి
అంతా కాజేసినాడు.” వా.

టోపీ వ్యవహారం

దగుల్బాజీ వ్యవహారం.

“వీడు బంగారు చేసా ననడం, శిష్యు
లను చేర్చడం యిదంతా చూస్తే ఇదేదో
టోపీవ్యవహారంగా ఉంది.” వా.

తంగు తంగను

ధ్వన్యనుకరణము.
కళా. 8.109.

తంచనగా

సరిగ్గా.

కొత్త. 280.

తవతవ పడు

చింతపడు.

“తరతవపడ నేటికి మది, శివగోచర నీకు
నన్నుఁ జెం చొక్కఁడు శ్రుతి, వ్యవహారే
తరమతమునఁ, దవిలి మహాభక్తిఁ గొలువ
దయ పుట్టుటయున్.”

కాళ. 3.107.

తవతవ లేక

1. శ్రమ లేక.

“తవతవ లే కరుగుదుము హుటాహుటి
నడలన్.”

మను. 1.76.

2. జంకుకొంకు లేక.

“తవతవ క్రొత్త క్రొత్త యగుటం జని
యించెను నీకు నేడు.”

వేం. పంచ. 4.576.

తస్సా చెప్ప

తిష వేయు.

తావుకొను

నెలకొను.

“పావనిముందర మశకము, రావణుఁ
డన నెంత పట్టి రాచఁగ లేఁడే, దేవుని
కీర్తి జగత్త్రయి, తావు కొనఁగ నూర
కుండుటయ కాక యనికొ.”

సమీర. 4.34.

లేవిణి వేయు

తిష వేయు.

“అస్వాములవారు పక్క ఊళ్లో తేవిణి
వేశా రని తెలిసింది.” వా.

డంగయి పోవు

విభ్రాంతు డగు, బిత్తరపోవు.

“ఆ బంగళా, నిలువెత్తు సోఫాలూ అవీ
చూచేసరికి మ న వాడు డంగయి
పోయాడు.” వా.

డంగుబ్రాలు

తెల్లగా నలిగిన బియ్యము.

దంపుడు బియ్యము.

శ. ర.

డంగోరా వేయు

దండోరా వేయు.

“అవిడకు ఏం తెలిసి నా ఊరంతా
డంగోరా వేసి నస్తుంది.” వా.

డంబు సూపు

దర్పము చూపు.

“మనుజుకోటి క రోటి మాలికాభసిత్
చ, ర్వాం బరంబులు మేన డంబు
సూప.” శుక. 1.880.

డక్కించుకొను

కాపాడుకొను.

అచ్చ. సుం. 146.

డగుత్తిక వడు

గద్దదన్నరము కలుగు.

“కూతు నెడఁబాయు వగుల డగుతి వడఁగ.” కాశిండి. 8.205.

డగుత్తిక వెట్టు

గద్దదన్నను డగు.

“నిట్టూర్పు నిగుడించి డగుతిక వెట్టి.” భార. కర్ణ. 1.8.

డగుత్తిక వెట్టుకొను

గద్దదిక యేర్పరుచుకొను.

“అని డగుత్తిక వెట్టుకొంచు ఘన పక్షాంతర్నిరుద్ధాశ్రుడై.” కళా. 7.97.

డగుపడు

గాద్దద్యము నొందు.

“డగుపడుకత్తుకలక.” శ్రీరం. 2.251.

డచ్చీలు కొట్టు

డంబాచారములు పలుకు.

“వాడు పొద్దున్నుంచీ సాయంత్రం వరకూ డచ్చీలు కొట్టడంతో సరిపోతుంది.” వా.

డప్పిగొను

1. డస్సిపోవు.

భార. ఆర. 7.240.

2. దాహము చెందు.

శైవ. 8.177.

డప్పి చెందు

తగ్గిపోవు, ఊణించు.

భార. కాం. 1.52.

డప్పులు కొట్టు

డంబాచారములు పలుకు.

డబ్బా డవార్ బిగించు

సన్నద్ధు డగు.

శ్రీరంగే. శ. 22.

డబ్బా వాయించు

విపరీతంగా పొగడు.

“నాకూ డబ్బా వాయిం చేవాళు ఉంటే ఈ పాటికి నేనూ గొప్పవాణ్ణి కాక పోయానా?” వా.

డబ్బుకసాల

డబ్బు ఇబ్బంది.

రాయలసీమలో ఇది యెక్కు

వగా వాడుకలో ఉన్నది.

“ఈ మధ్య డబ్బు కసాలా ఎక్కువయింది.” వా.

డబ్బు డుబ్బు

ధ్వన్యనుకరణము.

డబ్బూ దనకం

ధనము.

జం.

“డబ్బూ దనకం యేమైనా తెచ్చావా? వట్టి మాటలేనా?” వా.

డయ్యక క్రయ్యక

అలపూ సాలపూ లేక.

“.....కేతు దండఖండన మొనరించుచుం బెనఁగె డయ్యక క్రయ్యక కలండు గండునక.” భార. కర్ణ. 8.169.

డయ్యబాటు

అలసిపోవు.

విక్ర. 5.189.

డవులుకాడు

మహా డంబాచారపు మనిషి.

అందగాడు.

డస్సి దట్ట మగు

చచ్చినంత పని యగు.

బాగా అలసిపోయా ననుట.

“డస్సిఁ గుండితి డస్సి దట్టంబు నైతి.”

కాశీ. 6.44.

దట్టం అంటే క శే బ రం.

ముఖ్యం గా ఎద్దులూ,

ఆవులూ, గేదెలూ విష

యంలో నేటికీ, ఆ చర్మం

ఒలిచి శుభ్రపరిచే జాతుల

వారు ఉపయోగించడం

బాగా వినిపిస్తుంది - ముఖ్యం

గా రాయలసీమలో.

“ఒకే! రామిగా! పోలికెడిగారింట్లో

దట్టం మోసుక రావాలి రా.” వా.

డాకలు

బండిచక్రం.

డాకొను

డాగు.

సిద్ధపడు, తగులుకొను

ఇత్యాది భావచ్ఛాయలలో

వినవచ్చే మాట.

డాకొలువు

దగ్గఱకు రప్పించు.

డాగనముచ్చిళ్ళు

డాగుడుమూతలు - ఆట.

డాగనముచ్చులు

చూ. డాగనముచ్చిళ్ళు.

డాగికొను

డాగు.

డాగిలిమూతలు

చూ. డాగనముచ్చిళ్ళు.

డాగిలిముచ్చు లాడు

డాగిలిమూత లాడు.

“ఏనుఁగు పీనుఁగుల డొక్కలలోఁ

జిక్కి డాగిలిముచ్చు లాడువయ్యం

పుఁ దొయ్యలు...”

కా. మా. 2.63.

డాగిలిముచ్చులు

చూ. డాగిలిమూతలు.

డాగి నేయు

కాలయాపనము చేయు.

“చను నే పెండిలి డాగి నేయ.”

శ్రీరాధా. 3.109.

డాగుడుమూతలు

చూ. డాగిలిమూతలు.

డాగురుమూతలు

చూ. డాగుడుమూతలు.

డాచిన ట్టరుగు

ఏదైనా తప్పక తనకు

అక్కడే దొరుకును అన్న

ధైర్యంతో వెళ్లునప్పుడు ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

“ఒక్కఁ డడుగెత్తి గొఱక వేయు

చును డాచినట్టరిగి పెంకిఁ గని పీఠక

బట్టుటయును.” మను. 4.48.

పూర్వం ధనాదులను గోతిలో

పూడ్చి పెట్టడం అలవాటు.

ఆ పూడ్చిపెట్టినవాడు దాని

దగ్గఱకు వెళ్లినరీతిగా అనుట.

“నీ అబ్బగంటు నాదగ్గర వాచిపెట్టి

నట్టుగా వచ్చి అడుగుతున్నా వేం?”

వా.

డాచేయి

ఎడమచేయి, దాపలచేయి.

“అలరారు డాచేత నజాకపాలంబు.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 617.

డా చేయు

ఊనుకొను.

“అచ్చి నిట్టలపుంజనవఁ బోలు మున్నో
రగు మున్ డాచేసి...”

పాండు. 3,160.

డాబు చేయు

1. దర్పము చూపు.

2. మోసగించు.

వేమన.

డింక వేయు

మునక వేయు, చచ్చు.

నేడు డింకీకొట్టు అనేరూపం
లోనే యిది కానవస్తుంది.

ఆంధ్రభాషారణ్యము.

డింకా కొట్టు

శ. ర.

చూ. డింక వేయు.

డింకీ కొట్టు

తలక్రిందు లగు, చచ్చు.

“వాడు ఆ చట్టా వ్యాపారంలో దిగి
డింకీ కొట్టాడు.”

వా.

“వాడు దేశంమీద పోయి అప్పుడే
యిరనై యేళ్ళయింది. ఆక్కడే
యెక్కడో డింకీ కొట్టి ఉంటాడు.”

వా.

డించి పోవు

దిగవిడిచి పోవు.

“అ తి దుఃఖాన్విత డించి పోవఁ
దగవా?”

హర. 3.86.

డిందబిడు

క్రిందు వడు, మునుగు.

“దుఃఖాన్విత నంగన డిందంబడి వంది,”

కుమా. 11.58.

డిందుపడు

1. దిగులుపడు.

2. తగ్గు.

“దిక్పాలకాదుల డెందంబులు దిందు
పడి.”

భాగ. స్క. 6.282.

డిందు పఱచుకొను

తగ్గించుకొను.

“సంతాపంబు డిందు పఱచుకొని.”

భీమ. 8.4.

డిందుపాటు

మనస్థిమితం.

విక్ర. 3.106.

డిగద్రావు

1. అణచి వేయు.

2. విడిచిపెట్టు.

డిగబిడు

వ్రేలాడు, కూలు.

డిగువడు

తగ్గు; శాంతించు.

“అనేకవిధంబుల నతని యాగ్రహంబు
డిగువడఁ జెప్పి.”

భాస్క. ఆర. 254.

డిగ జాటు

దిగజాటు.

డిగ దాటు

కిందికి దుముకు.

డిగ్ ద్రావు

చూ. డిగ్ ద్రావు.

డిగ్గన

తటాలున.

డిగున

చూ. డిగ్గన.

డిగువడు

న్యూన మగు.

“చుక్కల సోయగంబు ముత్యాల
బెడంగు డిగు పడునట్లుగఁ జేసిన బాగ
పుంబలీ.” యయా. 4.163.

డిప్పకాయ

1. అల్లరివాడు, శుంత.

2. ఊరగాయ.

డిప్పకాయ కొట్టు

తలపై కొట్టు.

డిబ్బు డిబ్బును

ధ్వస్యశుకరణము.

కుమా. 11.155.

డిల్ల గుడుచు

భయపడు.

“అయిన నిట్టి మాట యావెలందుక
యెద్ద, ననిన డిల్ల గుడుచు నట్లు గాన.”
కాశింకీ. 2.120.

డిల్ల చెడు

అధైర్యపడు.

“కుంభిని పణ మూడికొని డిల్ల చెడి
నట్లు, పరవశు గతి రుక్మకరణి నుండ.”
ఇందు. 4.37.

డిల్లపడు

డీలాపడు.

“మనో, జాన కెర యిచ్చి డిల్లపడ.”
కవిక. 3.99.

డిల్లపాటు

అధైర్యము.

డిల్లపోవు

అధైర్యపడు.

“ఉరుకుచాడుల నంట నూహించు
నూహించి, క్రేళ్లు మలంగిన డిల్లపోవు.”
సాంబో. 1.70.

డివుడివ్వులు లిఖించు

అనుకరించు.

“పుధా, డివుడివ్వుల లిఖించు
శేల?” కల. 36.

డీకొను

పూనుకొను, ఎదుర్కొను.

డీకొలుపు

ప్రేరేపించు, కలుపు.

చూ. డీకొల్పు.

డీ డిక్కులాడు

1. ఒకదానితో ఒకటి కొట్టు
కొను.

2. పిల్లలు ఆడే ఆట - తలకు
తల డీ కొడతారు.

డీలాపడు

నష్టపడి చితికిపోవు.

“వాడు వ్యాపారంలో నష్టం పచ్చి
డీలా పడిపోయాడు పాపం!” వా.

డీలు పడు

బలహీన పడు, వ్యర్థ మగు,
బాధపడు.

డీలు పలుచు

తక్కువపటచు.

డీలుపాటు

బలహీనత.

డీలు నేయు

తగ్గించు.

డుబుడక్కవాడు

బుడబుడక్కలవాడు.

డుట్టుచ్చి

యుద్ధానికి పిలుచుటలో పశు
పుల నదిలించుటలో - మాట.

డులడుల

రాలుటలో ధ్వన్యనుకర
ణము.

దూడూ బసవన్న

అన్నిటికీ తల ఊపువాడు.

“పతిగింజలు తింటావా బసవన్నా
అంతే దూడూ అన్నా ఉట.” పా.

“వాడు పట్టి దూడూ బసవన్న. వాళ్ల
నాన్న నడిగితేనే పోతుంది.” వా.

డెందము కంద జేయు

మనసు నొప్పించు.

“అత్యభోధ నిష్ఠం దప మాచరించు
ముని సంహతి డెందము గందజేయు
చున్.” కా. మా. 2.27.

డెందము కరగు

1. హృదయము ద్రవించు.

“బిగియారం గొగిలించుకొని కరంగిన
డెందంబు తెంటి నొక్కటిగ
నతించుపొలిక.” పారి. 2.53.

2. మనసు వచ్చు - ఇష్టపడు.

“ఊ, డిగ మిటు నటు చేయ నతని
డెందము గరగకున్.” కళా. 4.69.

డెందము డిందుపఱచుకొను

మనసు దిటవు చేసుకొను.

“తదనంతరంబు డెందంబు డిందు
పఱచుకొని ధైర్యబలంబున గంతగద్గ
దిక వారించుచు...”

కళా. 3.102.

డెందముముల్లు

హృదయశల్కము.

“ములోకములకు డెందము, ముల్లగు
దశకంఠతోడి మ్రుచ్చుల రగుటన్.”

భాస్క. యుద్ధ. 313.

మా. గుండెగాలము.

డెందములోని కొట్టు

భాస్క. యుద్ధ. 246.

మా. డెందముముల్లు.

డెందాన చేయిడి నిద్రపోవు

నిశ్చింతగా నిద్రపోవు.

“నృపతి డెందాన జేయిడి నిద్ర
పోవు.” ఆము. 4.261.

మా. రామున చేయిడి నిద్రపోవు.

డెబ్బదిపదకొండు

అనేకం.

“పుటకు డెబ్బది పదకొండు తొలుకు
లుండు.” శ్రవ. 1.11.

డెబై పదకొండు

మా. డెబ్బది పదకొండు.

డేగకళ్లు

నిశితదృష్టి.

జగ. 111.

డేగపదనుగ

అరకొరగా; మితముగా.
“డేగపదనుగ భోజనము సేసి.”
సారం. 1.78.

డేగాట

పెండ్లిలో అయిదవనాడు
వధూవరులను ఎత్తుకొని ఆడే
ఆట.
“జంపతుల కైన డేగాట సమయ
మందు.”
బుద్ధ. 3.102.

డేరా ఎత్తివేయు

ఆ యూరినుండి వలసపోవు.
“వా డెప్పుడో యీ ఊరినుండి డేరా
యెత్తేశాడు.” వా.
చూ. గుడార మెత్తివేయు.

దొంకతిరుగుడు

సూటిగా చెప్పక అటూ
యిటూ తిప్పి తిప్పి మాట్లాడు
పట్లా, సూటికాని దారి
మొదలగువాని పట్లా విశే
షంగా ఉపయోగిస్తారు.

“వాడు అడిగిన ప్రశ్నకు సూటిగా
సమాధానం ఇస్తే చెప్పడు. ఆ దొంక
తిరుగుడు మాటలో వాడేం చెప్తు
న్నాడో కూడా తెలియదు.” వా.

“గుంతకలునుంచి బొంబాయి మొయి
లెక్కి నేరుగా మదరాసు చేరక
పాకాలమీద ఎందుకు పోవడం? దొంక
తిరుగుడు దారిలో చేరడానికి మూడు
నాళ్లు పట్టుతుంది.” వా.

దొంకలు దూరు

అల్పకార్యములకు పూను.
జగన్నా. 17.

దొంగియాడు

దోగాడు.
సారం. 1.49.

దొంగులువాటు

తొట్టి లేర్పడు.

దొకారము చొచ్చు

శరణు చొచ్చు.
“కరుణను బ్రోవమం చని దొకారము
సాచ్చెను నాఁగ.” పార్వ. 5.207.

“గరగరి మాని యొక్కట దొకారము
సొచ్చు మహాద్రులో యనన్.”
చంద్రా. 1.13.

వావిళ్ల. ని. లో లోపల
ప్రకాశించు అనే అర్థ మొకటి
యిచ్చి ఇందలి తొలి
ప్రయోగ మిచ్చారు. శరణు
సొచ్చు అనుట సరి.

దొక్క చీల్చి దోలు కట్టు

తిట్టు.
గొట్లాటల్లో ఉపయోగించే
మాట.

“నీ పీఠిలో ఇంకోసారి కనబడ్డా
వంటే దొక్క చీల్చి దోలు కడతాను
బాగ్రత్త వెధవా!” వా.

దొక్క జేనెడు గాదే

కడుపు చిన్నది కాదు కదా!
అనుట.

ఇంత కడుపు పెట్టుకొని ఊరక
కూర్చున్న ఎట్లు అనుసందర్భ
ములోని పలుకుబడి.

కడుపు చిన్నదే కదా— ఇందు
కోసం ఇన్ని పాపాలా? అనీ
అవుతుంది.

“అకటా!, బగ్గన మండెడు నీకును,
నీ గించుక లేదు దొక్క జేనెడు
గాడే!” శుక. 8.277.

దొక్కబుట్టి

తేగ పాటి వీడిన తాటివిత్తు.
శ. ర.

దొక్కలో పెట్టుకొను

చూ. కడుపులో పెట్టుకొను.

దొక్కలో మెదలు

మరచిపోని దురుసుమాటలు
అనినప్పుడు అవి మరచిపో
లేకున్నాను అనుపట్ల ఉప
యోగించే మాట.

“వా డా రోజు అన్నమాటలు దొక్క
లో మెదలుతున్నాయి. చచ్చినా
మరిచిపోలేను.” వా.

దొక్కకుద్ది ఉన్న....

చదువుకొన్న....

“వాడు కాస్త దొక్కకుద్ది ఉన్న
వాడు. ఏం చెప్పినా గ్రహిస్తాడు.” వా.

దొక్కపడు

సంకోచము కలుగు.

కౌ. త్త. 438.

దొల్లనడుచు

చంపు.

భార. విరా. 3.204.

దొల్లపొట్ట

బాట్టకడుపు.

దొల్లి దొల్లి

దొర్లుకుంటూ దొర్లుకుంటూ.

“నీ విప్పుడ పొమ్ము, వడి దొల్లి దొల్లి
శ్రీ వారణాసికిని.”

పండిత. ప్రథ. దీక్షా. పు. 113.

దొల్లుపుచ్చకాయ

అసిరుడు.

“వాడు ఒట్టి దొల్లు పుచ్చకాయ.
ఎక్కడా నాలుగురోజులు ఉండడు.” వా.

దొల్లుపుట్టెలు

లోత్త తలలు, లోన ఏమీ
లేనివి.

ఆము. 6.17.

దొల్లుపోగులు

బోలుగా ఉన్న పోగులు.

దొక్కు వచ్చు

అసహ్యము కలుగు.

“వానిరూపం చూస్తే దొక్కు వస్తుంది.” వా.

అ స హ్య దృశ్యం చూస్తే
వాంతి వచ్చుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

దోగాడు

దోగాడు.

దోగి యాడు

దోగాడు.

దోలు కట్టు

అపహాస్యము చేయు.

ధంకామీద దెబ్బ కొట్టి

బాహుటంగా, గట్టిగా.

“వాడికి ఒక అక్షరం రా దని ధంకా
మీద దెబ్బ కొట్టి చెప్పగలను.” వా.

ధకాధకి

ధ్వస్యశుకరణము.

ధకీలు ధకీలున

ధ్వస్యశుకరణము.

ధక్కా మొక్కిలు తిను

జీవితంలో కష్టనష్టాలను తిను
భవించు - ఎగుడు దిగుళ్ళను
చూచు.

“వాడు ఎంతయినా ధక్కా మొక్కిలు
తిన్నవాడు. కాస్త వస్తే కళ్లు తిరిగి
పోవడం, కాస్త పోతే దిగులుపడడం
అసంభవం.” వా.

ధీమధీమ

ప్రేలు టలో ధ్వస్యశుకర
ణము.

కృష్ణ. 3.29.

ధిల్లికి ధిల్లి, పల్లికి పల్లి

పెద్దది పెద్దదే, చిన్నది
చిన్నదే.

కాని దేనిలో అందం దానికి
ఉండనే ఉంటుంది. దేని కదే
అనుట.

“ధిల్లికి ధిల్లే పల్లికి, పల్లే యని చెప్పునట్టి
పలుకులు వినకే.” శ్రీనివా. 1.57.

ధిల్లి మహానగరం, పల్లె
చిన్నగ్రామం.

ధోకా లేదు

లోటు లేదు.

“అ పాలం పండుతున్నదాకా వాడి
కేం ధోకా లేదు.” వా.